

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

MANDAT

VII

SEJA

13

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 13. SEJA

(16., 17., 18., 19., 20., 23. in
24. november 2015)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJANOK IN DRŽAVLJANOV, KI IZVEŠČAJE IN DRŽAVLJANOM IZVEŠČAJEJO NEPOSREDO IN ZAVILJAVNO.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO DRŽAVLJANOK IN DRŽAVLJANOV, IZVEŠČAJE IN DRŽAVLJANOM IZVEŠČAJEJO NEPOSREDO IN ZAVILJAVNO.
PO NAČELU BELTVE OBLASTI NA ZAKONODAVNO, IZVEŠČAJE IN DRŽAVLJANOM IZVEŠČAJEJO NEPOSREDO IN ZAVILJAVNO.
SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJANOK IN DRŽAVLJANOV, KI IZVEŠČAJE IN DRŽAVLJANOM IZVEŠČAJEJO NEPOSREDO IN ZAVILJAVNO.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO DRŽAVLJANOK IN DRŽAVLJANOV, IZVEŠČAJE IN DRŽAVLJANOM IZVEŠČAJEJO NEPOSREDO IN ZAVILJAVNO.
PO NAČELU BELTVE OBLASTI NA ZAKONODAVNO, IZVEŠČAJE IN DRŽAVLJANOM IZVEŠČAJEJO NEPOSREDO IN ZAVILJAVNO.

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 13. seja (16., 17., 18., 19., 20., 23. in 24. november 2015)

ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 13. SEJE

1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV
2. točka dnevnega reda: DOPOLNJEN PREDLOG PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (DP2016), EPA 760-VII
3. točka dnevnega reda: DOPOLNJEN PREDLOG PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017 (DP2017), EPA 761-VII
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O SOCIALNO VARSTVENIH PREJEMKIH (ZSVarPre-D), NUJNI POSTOPEK, EPA 762-VII
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH (ZSDP-1A), NUJNI POSTOPEK, EPA 763-VII
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O INTERVENTNEM UKREPU NA PODROČJU TRGA DELA (ZIUPTD), NUJNI POSTOPEK, EPA 764-VII
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV (ZUPJS-E), NUJNI POSTOPEK, EPA 768-VII
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O INVESTICIJAH V JAVNE ZDRAVSTVENE ZAVODE, KATERIH USTANOVITELJ JE REPUBLIKA SLOVENIJA (ZIJZZ), NUJNI POSTOPEK, EPA 769-VII
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O UKREPIH NA PODROČJU PLAČ IN DRUGIH STROŠKOV DELA ZA LETO 2016 IN DRUGIH UKREPIH V JAVNEM SEKTORJU (ZUPJS16), NUJNI POSTOPEK, EPA 783-VII
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POGOJIH KONCESIJE ZA IZKORIŠČANJE ENERGETSKEGA POTENCIALA SPODNJE SAVE (ZPKEPS-1B), NUJNI POSTOPEK, EPA 780-VII
11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O VARSTVU OKOLJA (ZVO-1H), NUJNI POSTOPEK, EPA 784-VII
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (ZDDV-1I), NUJNI POSTOPEK, EPA 765-VII
13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC (ZUJF-D), NUJNI POSTOPEK, EPA 781-VII
14. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O PROGRAMU PRODAJE DRŽAVNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA ZA LETI 2016 IN 2017 (OdPDFP1617), EPA 766-VII
15. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA ORGANE DRŽAVNE UPRAVE, PRAVOSODNE ORGANE, JAVNE ZAVODE, JAVNE GOSPODARSKE ZAVODE, JAVNE AGENCIJE IN JAVNE SKLADE ZA LETO 2016 (OdRSPODU16), EPA 767-VII
16. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA ORGANE DRŽAVNE UPRAVE, PRAVOSODNE ORGANE, JAVNE ZAVODE, JAVNE GOSPODARSKE ZAVODE, JAVNE AGENCIJE IN JAVNE SKLADE ZA LETO 2017 (OdRSPODU17), EPA 779-VII

17. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (OdRSPRacS16), EPA 770-VII
18. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017 (OdRSPRacS17), EPA 771-VII
19. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (OdRSPUS16), EPA 772-VII
20. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017 (OdRSPUS17), EPA 773-VII
21. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (OdRSPDZ16), EPA 774-VII
22. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017 (OdRSPDZ17), EPA 775-VII
23. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA KOMISIJO ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE ZA LETO 2016 (OdRSPKPK16), EPA 776-VII
24. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA KOMISIJO ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE ZA LETO 2017 (OdRSPKPK17), EPA 777-VII
25. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (OdRSPVČP16), EPA 778-VII
26. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2016 IN 2017 (ZIPRS1617), NUJNI POSTOPEK, EPA 782-VII
27. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O ORGANU IN SKLADU ZA REŠEVANJE BANK (ZOSRB-A), NUJNI POSTOPEK, EPA 867-VII
28. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU (ZPCP-2F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 794-VII
29. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ROMSKI SKUPNOSTI V REPUBLIKI SLOVENIJI (ZRomS-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 662-VII
30. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ZAVAROVALNIŠTVU (ZZavar-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 626-VII
31. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UKREPIH REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KREPITEV STABILNOSTI BANK (ZUKSB-A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 687-VII
32. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU (ZDavP-2I), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 712-VII

33. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KNJIŽNIČARSTVU (ZKnj-1A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 727-VII

34. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MINIMALNI PLAČI (ZMinP-A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 729-VII

35. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O GOSPODARJENJU Z GOZDOVI V LASTI REPUBLIKE SLOVENIJE (ZGGLRS), PRVA OBRAVNAVA, EPA 818-VII

36. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UDELEŽBI DELAVCEV PRI DOBIČKU (ZUDDob-A), PRVA OBRAVNAVA, EPA 840-VII

37. točka dnevnega reda: PONOVRNO ODLOČANJE O ZAKONU O JAVNEM NAROČANJU (ZJN-3), EPA 684-VII

38. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER ISLANDIJO NA DRUGI STRANI GLEDE SODELOVANJA ISLANDIJE PRI SKUPNEM IZPOLNJEVANJU OBVEZNOSTI EVROPSKE UNIJE, NJENIH DRŽAV ČLANIC IN ISLANDIJE ZA DRUGO CILJNO OBDOBJE KJOTSKEGA PROTOKOLA K OKVIRNI KONVENCIJI ZDRUŽENIH NARODOV O SPREMEMBI PODNEBJA (MEUISKP), EPA 866-VII

39. točka dnevnega reda: PREDLOG RESOLUCIJE O NACIONALNEM STANOVANJSKEM PROGRAMU 2015–2025 (ReNSP15–25), EPA 736-VII

40. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA O SOGLASJU K PROGRAMU DELA IN FINANČNEMU NAČRTU AGENCIJE ZA ENERGIJO ZA LETO 2016, EPA 791-VII

41. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKLJUČNEGA RAČUNA PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2014 (RZ2014), EPA 788-VII

42. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Predlog za izvolitev treh kandidatov za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu (tajno glasovanje), EPA 869-VII

Predlog za imenovanje na sodniško mesto vrhovne sodnice na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije, EPA 824-VII

Predlog sklepa o razrešitvi članice Nadzornega odbora Sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško, EPA 879-VII

Ugotovitev o prenehanju mandata člana Nadzornega sveta Radiotelevizije Slovenija (ni glasovanja), EPA 875-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	27
1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV	27
MAG. ALENKA BRATUŠEK	27
DR. MIROSLAV CERAR	28
MAG. ALENKA BRATUŠEK	29
DR. MIROSLAV CERAR	29
MAG. ALENKA BRATUŠEK	29
JOŽE TANKO	30
DR. MIROSLAV CERAR	30
JOŽE TANKO	31
DR. MIROSLAV CERAR	31
JOŽE TANKO	32
LUKA MESEC	32
DR. MIROSLAV CERAR	32
LUKA MESEC	33
DR. MIROSLAV CERAR	34
LUKA MESEC	34
MAG. BOJANA MURŠIČ	34
DR. MIROSLAV CERAR	35
MAG. BOJANA MURŠIČ	36
DR. MIROSLAV CERAR	36
2. točka dnevnega reda: DOPOLNJEN PREDLOG PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (DP2016), EPA 760-VII	36
3. točka dnevnega reda: DOPOLNJEN PREDLOG PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017 (DP2017), EPA 761-VII	36
DR. MIROSLAV CERAR	37
DR. DUŠAN MRAMOR	38
URŠKA BAN	40
MAG. ALENKA BRATUŠEK	41
DR. LÁSZLÓ GÖNCZ	42
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	43
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	45
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ	49
MATJAŽ HAN	50
LUKA MESEC	52
JOŽEF HORVAT	55
2. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	57
DR. DUŠAN MRAMOR	57
URŠKA BAN	59
NADA BRINOVŠEK	61
MAG. MATEJ TONIN	63
SUZANA LEP ŠIMENKO	66
MARKO FERLUGA	67
MAG. ANŽE LOGAR	68
MIHA KORDIŠ	70
VOJKA ŠERGAN	72
ANJA BAH ŽIBERT	73
JERNEJ VRTOVEC	75
DR. FRANC TRČEK	76

MAG. MARKO POGAČNIK	78
JANKO VEBER.....	80
UROŠ PRIKL	83
MATEJA VRANIČAR.....	84
NINA PIRNAT	86
MAG. MARKO POGAČNIK	86
TILEN BOŽIČ.....	87
MAG. ALENKA BRATUŠEK	89
UROŠ PRIKL	90
TILEN BOŽIČ.....	91
SAŠA TABAKOVIČ	91
MAG. ALENKA BRATUŠEK	92
MAG. ALENKA BRATUŠEK	92
UROŠ PRIKL	92
UROŠ PRIKL	92
MATJAŽ NEMEC	92
ZVONKO LAH.....	93
JOŽE TANKO	95
MATEJA VRANIČAR.....	97
JOŽE TANKO	98
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	98
MATEJA VRANIČAR.....	100
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	101
JOŽEF HORVAT	101
MIHA KORDIŠ	103
BOJAN PODKRAJŠEK.....	105
LJUBO ŽNIDAR.....	105
MATEJA VRANIČAR.....	106
LJUBO ŽNIDAR.....	107
ŽAN MAHNIČ.....	107
VIOLETA TOMIČ	108
MAG. ANŽE LOGAR	109
MATEJA VRANIČAR.....	111
MAG. ANŽE LOGAR	111
JOŽE TANKO	111
MATEJA VRANIČAR.....	112
JOŽE TANKO	112
MATEJA VRANIČAR.....	112
JOŽE TANKO	112
JANKO VEBER.....	113
3. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	116
LUKA MESEC.....	116
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	117
MAG. BRANKO GRIMS	119
MATEJA VRANIČAR.....	121
VIOLETA TOMIČ	122
JOŽEF HORVAT	123
MAG. ANŽE LOGAR	124
MATEJA VRANIČAR.....	125
JOŽEF HORVAT	126
MIHA KORDIŠ	126
MAG. MARKO POGAČNIK	127
MATEJA VRANIČAR.....	130
JOŽEF HORVAT	131
MAG. MARKO POGAČNIK	131
ERIKA DEKLEVA	132

IRENA KOTNIK.....	132
URŠKA BAN.....	133
TOMAŽ LISEC.....	134
MAG. ALENKA BRATUŠEK.....	136
SUZANA LEP ŠIMENKO.....	137
ANJA BAH ŽIBERT.....	139
MAG. ALENKA BRATUŠEK.....	142
MAG. MARKO POGAČNIK.....	142
UROŠ PRIKL.....	143
MAG. MARKO POGAČNIK.....	144
JOŽE TANKO.....	145
JOŽE TANKO.....	146
JOŽE TANKO.....	147
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ.....	147
ANJA BAH ŽIBERT.....	149
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	149
LJUBO ŽNIDAR.....	150
UROŠ PRIKL.....	151
IRENA GROŠELJ KOŠNIK.....	151
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ.....	152
MATEJA VRANIČAR.....	153
MAG. MARKO POGAČNIK.....	154
JELKA GODEC.....	155
TILEN BOŽIČ.....	155
MATEJA VRANIČAR.....	156
MAG. MARKO POGAČNIK.....	156

4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O SOCIALNO VARSTVENIH PREJEMKIH (ZSVarPre-D), NUJNI POSTOPEK, EPA 762-VII.....	158
---	-----

MARTINA VUK.....	158
UROŠ PRIKL.....	159
ERIKA DEKLEVA.....	159
MARIJAN POJBIČ.....	160
UROŠ PRIKL.....	160
MARIJA BAČIČ.....	161
MIHA KORDIŠ.....	162
IVA DIMIC.....	162
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	163

5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH (ZSDP-1A), NUJNI POSTOPEK, EPA 763-VII.....	163
---	-----

DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	163
UROŠ PRIKL.....	164
MARIJAN POJBIČ.....	165
UROŠ PRIKL.....	165
JAN ŠKOBERNE.....	166
MIHA KORDIŠ.....	166
IVA DIMIC.....	167
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	167
MAG. TANJA CINK.....	168
MAG. TANJA CINK.....	168
MIHA KORDIŠ.....	169
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	170
JAN ŠKOBERNE.....	171

MIHA KORDIŠ	171
MARIJAN POJBIČ	172
MARIJAN POJBIČ	172
MIHA KORDIŠ	173
DR. ANJA KOPAČ MRAK	173

6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O INTERVENTNEM UKREPU NA PODROČJU TRGA DELA (ZIUPTD), NUJNI POSTOPEK, EPA 764-VII	173
---	------------

DR. ANJA KOPAČ MRAK	173
UROŠ PRIKL	174
UROŠ PRIKL	175
MARIJA BAČIČ	175
MIHA KORDIŠ	176
IVA DIMIC	177
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK	177
JANJA SLUGA	177
JELKA GODEC	178
MIHA KORDIŠ	179
JANJA SLUGA	180
MATJAŽ HAN	180
MIHA KORDIŠ	180

7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV (ZUPJS-E), NUJNI POSTOPEK, EPA 768-VII	181
---	------------

DR. ANJA KOPAČ MRAK	181
UROŠ PRIKL	181
JAN ŠKOBERNE	182
MIHA KORDIŠ	182
IVA DIMIC	183
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK	184
IRENA GROŠELJ KOŠNIK	184
UROŠ PRIKL	185
UROŠ PRIKL	186
JELKA GODEC	187
UROŠ PRIKL	188
UROŠ PRIKL	189
IVA DIMIC	189
IRENA GROŠELJ KOŠNIK	190
UROŠ PRIKL	190
IVA DIMIC	191
UROŠ PRIKL	191
JELKA GODEC	191
JOŽEF HORVAT	192
MARTINA VUK	193
JELKA GODEC	194
MARTINA VUK	194
JELKA GODEC	195
MARTINA VUK	195

8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O INVESTICIJAH V JAVNE ZDRAVSTVENE ZAVODE, KATERIH USTANOVITELJ JE REPUBLIKA SLOVENIJA (ZIJZZ), NUJNI POSTOPEK, EPA 769-VII	195
---	------------

TOMAŽ GANTAR	195
MIHA KORDIŠ	196

JERNEJ VRTOVEC	197
MARUŠA ŠKOPAC	197
NADA BRINOVŠEK.....	198
TOMAŽ GANTAR	198
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	199
MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC	200

9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O UKREPIH NA PODROČJU PLAČ IN DRUGIH STROŠKOV DELA ZA LETO 2016 IN DRUGIH UKREPIH V JAVNEM SEKTORJU (ZUPPJS16), NUJNI POSTOPEK, EPA 783-VII	200
---	------------

BORIS KOPRIVNIKAR.....	200
JERNEJ VRTOVEC	202
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	202
ANJA BAH ŽIBERT	203
BENEDIKT KOPMAJER.....	204
DR. MILAN BRGLEZ	204
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	204
DR. MILAN BRGLEZ	205
DR. MATEJ T. VATOVEC	205

10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POGOJIH KONCESIJE ZA IZKORIŠČANJE ENERGETSKEGA POTENCIALA SPODNJE SAVE (ZPKEPS-1B), NUJNI POSTOPEK, EPA 780-VII	206
---	------------

MAG. TANJA BOGATAJ	206
IGOR ZORČIČ.....	207
IGOR ZORČIČ.....	208
DANIJEL KRIVEC	208
MARJANA KOTNIK POROPAT	209
JAN ŠKOBERNE	209
VIOLETA TOMIČ	210
JERNEJ VRTOVEC	210
TOMAŽ LISEC	211
DANIJEL KRIVEC	212
IGOR ZORČIČ.....	213
TOMAŽ LISEC	214
MATJAŽ HAN	214
DANIJEL KRIVEC	215

11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O VARSTVU OKOLJA (ZVO-1H), NUJNI POSTOPEK, EPA 784-VII	215
---	------------

IGOR ZORČIČ.....	215
MAG. TANJA BOGATAJ	216
IGOR ZORČIČ.....	216
TOMAŽ LISEC	217
MARJANA KOTNIK POROPAT	217
JAN ŠKOBERNE	218
VIOLETA TOMIČ	218
JOŽEF HORVAT	218
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	219

12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (ZDDV-1I), NUJNI POSTOPEK, EPA 765-VII	220
---	------------

MATEJA VRANIČAR.....	220
TILEN BOŽIČ.....	220
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ.....	221
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	222
JANKO VEBER.....	222
LUKA MESEC.....	223
JOŽEF HORVAT.....	223
MAG. ALENKA BRATUŠEK.....	224
VOJKA ŠERGAN.....	225

13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC (ZUJF-D), NUJNI POSTOPEK, EPA 781-VII..... 226

PETER POGAČAR.....	226
TILEN BOŽIČ.....	227
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	227
JANKO VEBER.....	227
LUKA MESEC.....	228
JOŽEF HORVAT.....	228
MAG. ALENKA BRATUŠEK.....	229
SUZANA LEP ŠIMENKO.....	229

14. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O PROGRAMU PRODAJE DRŽAVNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA ZA LETI 2016 IN 2017 (OdPDFP1617), EPA 766-VII..... 230

MATEJA VRANIČAR.....	230
URŠKA BAN.....	230
JANKO VEBER.....	231
LUKA MESEC.....	231
JOŽEF HORVAT.....	232
URŠKA BAN.....	233
MAG. MARKO POGAČNIK.....	233
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	234

15. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA ORGANE DRŽAVNE UPRAVE, PRAVOSODNE ORGANE, JAVNE ZAVODE, JAVNE GOSPODARSKE ZAVODE, JAVNE AGENCIJE IN JAVNE SKLADE ZA LETO 2016 (OdrSPODU16), EPA 767-VII..... 235

16. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA ORGANE DRŽAVNE UPRAVE, PRAVOSODNE ORGANE, JAVNE ZAVODE, JAVNE GOSPODARSKE ZAVODE, JAVNE AGENCIJE IN JAVNE SKLADE ZA LETO 2017 (OdrSPODU17), EPA 779-VII..... 235

17. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (OdrSPRacS16), EPA 770-VII..... 235

18. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017 (OdrSPRacS17), EPA 771-VII..... 235

19. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (OdrSPUS16), EPA 772-VII..... 235

20. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017 (OdRSPUS17), EPA 773-VII.....	235
21. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (OdRSPDZ16), EPA 774-VII.....	235
22. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017 (OdRSPDZ17), EPA 775-VII.....	235
23. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA KOMISIJO ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE ZA LETO 2016 (OdRSPKPK16), EPA 776-VII	235
24. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA KOMISIJO ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE ZA LETO 2017 (OdRSPKPK17), EPA 777-VII	235
25. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 (OdRSPVČP16), EPA 778-VII	235
MAG. JANKO BURGAR.....	235
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	236
LUKA MESEC.....	236
JERNEJ VRTOVEC	237
DUŠAN RADIČ	237
NADA BRINOVŠEK.....	238
BENEDIKT KOPMAJER.....	238
26. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2016 IN 2017 (ZIPRS1617), NUJNI POSTOPEK, EPA 782-VII.....	239
DR. DUŠAN MRAMOR.....	239
TILEN BOŽIČ	240
JOŽEF HORVAT	241
URŠKA BAN	242
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	242
FRANC JURŠA.....	243
JANKO VEBER.....	244
DR. MATEJ T. VATOVEC	245
MAG. MATEJ TONIN.....	246
MARKO FERLUGA	247
TOMAŽ LISEC	247
SUZANA LEP ŠIMENKO.....	248
DR. MATEJ T. VATOVEC	249
JOŽEF HORVAT	250
ZVONKO LAH.....	252
MAG. ANŽE LOGAR	253
BOJAN PODKRAJŠEK.....	253
MATEJA VRANIČAR.....	253
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	255
JOŽEF HORVAT	255
FRANC JURŠA.....	256

37. točka dnevnega reda: PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O JAVNEM NAROČANJU (ZJN-3), EPA 684-VII	257
ALOJZ KOVŠCA	257
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	258
BORIS KOPRIVNIKAR	259
MAG. DUŠAN VERBIČ	260
NADA BRINOVŠEK	260
BENEDIKT KOPMAJER	261
MAG. BOJANA MURŠIČ	262
DR. MATEJ T. VATOVEC	262
JERNEJ VRTOVEC	263
4. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	264
5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	264
MIHA KORDIŠ	264
MARIJAN POJBIČ	265
6. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	265
MIHA KORDIŠ	265
JANJA SLUGA	266
JELKA GODEC	266
7. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	266
JELKA GODEC	267
IRENA GROŠELJ KOŠNIK	267
IVA DIMIČ	267
MIHA KORDIŠ	268
BRANKO ZORMAN	268
9. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	269
DR. MATEJ T. VATOVEC	269
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	269
10. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	270
TOMAŽ LISEC	270
IGOR ZORČIČ	270
11. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	270
12. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	270
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	271
VOJKA ŠERGAN	271
JOŽEF HORVAT	271
LUKA MESEC	272
13. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	272
14. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	272
15. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	272

16. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	272
17. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
18. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
19. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
20. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
21. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
22. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
23. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
24. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
25. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	273
2. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	274
JOŽE TANKO	274
JOŽEF HORVAT	274
JOŽE TANKO	274
JOŽE TANKO	275
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	275
JOŽEF HORVAT	275
LUKA MESEC	276
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	276
UROŠ PRIKL	277
MAG. ANŽE LOGAR	277
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	277
MAG. MARKO POGAČNIK	278
ŽAN MAHNIČ	278
DR. FRANC TRČEK	278
FRANC BREZNIK	279
ANJA BAH ŽIBERT	279
LJUBO ŽNIDAR	279
MARIJAN POJBIČ	279
MAG. ANŽE LOGAR	280
JOŽEF HORVAT	280
MAG. ANŽE LOGAR	280
MATJAŽ HAN	281
JOŽEF HORVAT	281
ANJA BAH ŽIBERT	281
DR. MATEJ T. VATOVEC	282
SUZANA LEP ŠIMENKO	282
JOŽEF HORVAT	283
JOŽE TANKO	283
JANKO VEBER	283
JOŽE TANKO	284
DR. FRANC TRČEK	284
LJUBO ŽNIDAR	284
JELKA GODEC	285
MARIJAN POJBIČ	285
BOJAN PODKRAJŠEK	285

LJUBO ŽNIDAR.....	286
TOMAŽ LISEC	286
IGOR ZORČIČ.....	287
JOŽE TANKO	287
LJUBO ŽNIDAR.....	287
DR. FRANC TRČEK	288
MIHA KORDIŠ	288
MIHA KORDIŠ	289
MIHA KORDIŠ	289
MIHA KORDIŠ	290
JERNEJ VRTOVEC	290
DR. FRANC TRČEK	291
JERNEJ VRTOVEC	291
VIOLETA TOMIČ	292
SAŠA TABAKOVIČ	292
MIHA KORDIŠ	292
DR. FRANC TRČEK	292
DR. DRAGAN MATIČ	293
VIOLETA TOMIČ	293
SAŠA TABAKOVIČ	293
MATJAŽ HAN	294
DR. DUŠAN MRAMOR.....	295
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	295
MIHA KORDIŠ	296
MAG. ANŽE LOGAR	296
JANKO VEBER.....	296
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER.....	297
DR. BOJAN DOBOVŠEK	297
MAG. ANŽE LOGAR	297
LJUDMILA NOVAK	297
LJUDMILA NOVAK	298
VIOLETA TOMIČ	298
DR. FRANC TRČEK	299
IVA DIMIČ	299
LJUDMILA NOVAK	299
LJUBO ŽNIDAR.....	300
LJUBO ŽNIDAR.....	300
LJUDMILA NOVAK	301
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	302
LUKA MESEC.....	302
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER.....	302
MAG. ALENKA BRATUŠEK	303
LJUDMILA NOVAK	303
UROŠ PRIKL	303
MATJAŽ HAN	304
MAG. ANŽE LOGAR	304
DR. FRANC TRČEK	304
MARIJAN POJBIČ.....	304
MAG. BRANKO GRIMS	305
26. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	305
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	305
MAG. MATEJ TONIN.....	306
MATJAŽ HAN	306
LUKA MESEC.....	306
MAG. ALENKA BRATUŠEK	307
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	307

MAG. ALENKA BRATUŠEK	308
DR. DUŠAN MRAMOR	308
JOŽE TANKO	308
DR. DUŠAN MRAMOR	309
MAG. ALENKA BRATUŠEK	309
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	309
JOŽE TANKO	309
MAG. MARKO POGAČNIK	310
JOŽE TANKO	310
JOŽE TANKO	311
MAG. ANŽE LOGAR	311
MAG. ALENKA BRATUŠEK	311
TILEN BOŽIČ	312
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	312
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	313
JOŽEF HORVAT	313
37. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	313
38. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER ISLANDIJO NA DRUGI STRANI GLEDE SODELOVANJA ISLANDIJE PRI SKUPNEM IZPOLNJEVANJU OBVEZNOSTI EVROPSKE UNIJE, NJENIH DRŽAV ČLANIC IN ISLANDIJE ZA DRUGO CILJNO OBDOBJE KJOTSKEGA PROTOKOLA K OKVIRNI KONVENCIJI ZDRUŽENIH NARODOV O SPREMEMBI PODNEBJA (MEUISKP), EPA 866-VII	314
42. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE	314
Predlog za izvolitev treh kandidatov za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu (tajno glasovanje), EPA 869-VII	314
NATAŠA KOVAČ	314
MATJAŽ HAN	315
DR. MATEJ T. VATOVEC	315
LJUDMILA NOVAK	316
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	316
JOŽE TANKO	317
FRANC JURŠA	317
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	318
42. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	319
Predlog za imenovanje na sodniško mesto vrhovne sodnice na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije, EPA 824-VII	319
DR. MATEJA KONČINA PERNEL	319
DR. BOJAN DOBOVŠEK	320
FRANC BREZNIK	320
Predlog sklepa o razrešitvi članice Nadzornega odbora Sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško, EPA 879-VII	321
Ugotovitev o prenehanju mandata člana Nadzornega sveta Radiotelevizije Slovenija (ni glasovanja), EPA 875-VII	321

27. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O ORGANU IN SKLADU ZA REŠEVANJE BANK (ZOSRB-A), NUJNI POSTOPEK, EPA 867-VII.....	322
IRENA SODIN	322
IRENA SODIN	322
MARUŠA ŠKOPAC	322
MAG. MARKO POGAČNIK	323
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ	323
JANKO VEBER.....	324
LUKA MESEC.....	324
JOŽEF HORVAT	325
MAG. DUŠAN VERBIČ.....	326
30. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ZAVAROVALNIŠTVU (ZZavar-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 626-VII	326
IRENA SODIN	326
IRENA SODIN	326
MARUŠA ŠKOPAC	327
UROŠ PRIKL	328
JANKO VEBER.....	328
LUKA MESEC.....	329
JOŽEF HORVAT	330
DR. BOJAN DOBOVŠEK	330
MARUŠA ŠKOPAC	331
MAG. MARKO POGAČNIK	332
LUKA MESEC.....	332
MARUŠA ŠKOPAC	333
JANKO VEBER.....	334
IRENA SODIN	335
IRENA SODIN	335
LUKA MESEC.....	335
MATJAŽ HAN	336
LUKA MESEC.....	337
IVA DIMIC	337
MARUŠA ŠKOPAC	337
IVA DIMIC	337
MARUŠA ŠKOPAC	338
31. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UKREPIH REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KREPITEV STABILNOSTI BANK (ZUKSB-A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 687-VII.....	338
METOD DRAGONJA.....	338
TILEN BOŽIČ	339
JANKO VEBER.....	340
LUKA MESEC.....	341
IVA DIMIC	341
DR. BOJAN DOBOVŠEK	342
TILEN BOŽIČ	343
MAG. ANŽE LOGAR	343
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ	344
MAG. DUŠAN VERBIČ	345
LUKA MESEC.....	345
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	348
DR. FRANC TRČEK	350
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	351

MAG. MARKO POGAČNIK	351
MAG. ANŽE LOGAR	353
METOD DRAGONJA	354
MAG. MARKO POGAČNIK	356
MAG. ANŽE LOGAR	356
MAG. ANŽE LOGAR	356
MAG. DUŠAN VERBIČ	356
MAG. ANŽE LOGAR	357
MAG. MARKO POGAČNIK	357
JANKO VEBER	358
MAG. MARKO POGAČNIK	360
TILEN BOŽIČ	360
MAG. MARKO POGAČNIK	361
TILEN BOŽIČ	361
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	362
MAG. MARKO POGAČNIK	362
TILEN BOŽIČ	362
MAG. MARKO POGAČNIK	363
TILEN BOŽIČ	363
METOD DRAGONJA	363
MAG. MARKO POGAČNIK	363
MAG. MARKO POGAČNIK	364
METOD DRAGONJA	364
MAG. MARKO POGAČNIK	364

32. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU (ZDavP-2I), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 712-VII	364
--	-----

MATEJA VRANIČAR	365
URŠKA BAN	365
MIHA KORDIŠ	366
JOŽEF HORVAT	366
VOJKA ŠERGAN	367
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	368
UROŠ PRIKL	368
JANKO VEBER	369
SUZANA LEP ŠIMENKO	369
VOJKA ŠERGAN	370
MATEJA VRANIČAR	370
JOŽEF HORVAT	370
MATEJA VRANIČAR	371
VOJKA ŠERGAN	371
JOŽEF HORVAT	371
MATEJA VRANIČAR	371
MAG. MARKO POGAČNIK	372
JOŽEF HORVAT	372
MATEJA VRANIČAR	372
ZVONKO LAH	372
VOJKA ŠERGAN	373
JOŽE TANKO	373
MATEJA VRANIČAR	374
JOŽEF HORVAT	375

27. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	375
--	-----

30. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	375
--	-----

LUKA MESEC.....	375
MARUŠA ŠKOPAC	376
LUKA MESEC.....	376
MARUŠA ŠKOPAC	376
DR. FRANC TRČEK	377
PRIMOŽ HAINZ.....	377
BRANKO ZORMAN.....	377
LUKA MESEC.....	377
DR. FRANC TRČEK	377
MAG. MARKO POGAČNIK	378
MARUŠA ŠKOPAC	378
MAG. MARKO POGAČNIK	378
31. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	379
LUKA MESEC.....	379
LUKA MESEC.....	379
LUKA MESEC.....	380
MAG. MARKO POGAČNIK	380
TILEN BOŽIČ	380
MAG. MARKO POGAČNIK	381
MAG. ANŽE LOGAR	381
MAG. ANŽE LOGAR	381
LUKA MESEC.....	381
ROBERTO BATTELLI	381
DR. FRANC TRČEK	382
LUKA MESEC.....	382
LUKA MESEC.....	382
DR. FRANC TRČEK	383
LUKA MESEC.....	383
MAG. MARKO POGAČNIK	383
TILEN BOŽIČ	384
LUKA MESEC.....	384
MAG. MARKO POGAČNIK	385
DR. BOJAN DOBOVŠEK	385
TILEN BOŽIČ	385
LUKA MESEC.....	386
MAG. MARKO POGAČNIK	386
MAG. MARKO POGAČNIK	386
MAG. ANŽE LOGAR	386
ROBERTO BATTELLI	387
32. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	387
40. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA O SOGLASJU K PROGRAMU DELA IN FINANČNEMU NAČRTU AGENCIJE ZA ENERGIJO ZA LETO 2016, EPA 791-VII.....	387
DUŠKA GODINA	387
IGOR ZORČIČ.....	388
JERNEJ VRTOVEC	389
DANILO ANTON RANC	390
LJUBO ŽNIDAR.....	390
IVAN HRŠAK	391
MARIJA BAČIČ	391
DR. FRANC TRČEK	392

29. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ROMSKI SKUPNOSTI V REPUBLIKI SLOVENIJI (ZRomS-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 662-VII.....	393
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	393
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	393
MAG. STANKO BALUH	394
DUŠAN RADIČ	395
DR. VINKO GORENAK	395
BENEDIKT KOPMAJER.....	396
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	396
MATJAŽ HAN	397
JERNEJ VRTOVEC	397
39. točka dnevnega reda: PREDLOG RESOLUCIJE O NACIONALNEM STANOVANJSKEM PROGRAMU 2015–2025 (ReNSP15–25), EPA 736-VII	398
LIDIJA STEBERNAK.....	398
DANILO ANTON RANC	399
LJUBO ŽNIDAR.....	400
MARJANA KOTNIK POROPAT	400
MATJAŽ NEMEC	401
MIHA KORDIŠ	401
JERNEJ VRTOVEC	402
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	403
IGOR ZORČIČ.....	403
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	404
DR. MATEJ T. VATOVEC	405
IGOR ZORČIČ.....	405
41. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKLJUČNEGA RAČUNA PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2014 (RZ2014), EPA 788-VII	406
MATEJA VRANIČAR.....	406
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	407
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	407
MATJAŽ NEMEC	408
DR. MATEJ T. VATOVEC	409
JERNEJ VRTOVEC	409
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	409
TILEN BOŽIČ.....	410
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	410
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	410
URŠKA BAN	411
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	412
MATEJA VRANIČAR.....	413
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	415
MATEJA VRANIČAR.....	415
34. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MINIMALNI PLAČI (ZMinP-A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 729-VII	416
MAG. ANDREJA POJE	416
UROŠ PRIKL	417
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	418

28. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU (ZPCP-2F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 794-VII	418
MAG. KLEMEN GREBENŠEK	418
DANILO ANTON RANC	419
JAN ŠKOBERNE	419
DR. FRANC TRČEK	420
IVA DIMIC	420
MARJAN DOLINŠEK	421
LJUBO ŽNIDAR	422
MARJANA KOTNIK POROPAT	422
33. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KNJIŽNIČARSTVU (ZKnj-1A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 727-VII	423
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR	423
LJUDMILA NOVAK	423
VIOLETA TOMIČ	424
LJUDMILA NOVAK	425
ANITA KOLEŠA	425
BOJAN PODKRAJŠEK	426
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ	426
MARIJA BAČIČ	427
35. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O GOSPODARJENJU Z GOZDOVI V LASTI REPUBLIKE SLOVENIJE (ZGGLRS), PRVA OBRAVNAVA, EPA 818-VII	427
MAG. DEJAN ŽIDAN	427
IVA DIMIC	428
DR. BOJAN DOBOVŠEK	429
DANILO ANTON RANC	430
TOMAŽ LISEC	431
BENEDIKT KOPMAJER	433
MAG. BOJANA MURŠIČ	434
JANKO VEBER	434
VIOLETA TOMIČ	435
IVAN ŠKODNIK	436
MATJAŽ HAN	438
VIOLETA TOMIČ	438
MAG. BOJANA MURŠIČ	439
IVA DIMIC	440
MAG. DEJAN ŽIDAN	441
MAG. BOJANA MURŠIČ	442
VESNA VERVEGA	442
MARIJA BAČIČ	443
LJUBO ŽNIDAR	443
IRENA KOTNIK	444
JOŽEF HORVAT	444
ANDREJA POTOČNIK	445
MAG. DEJAN ŽIDAN	446
FRANC JURŠA	446
ZVONKO LAH	447
MAG. DEJAN ŽIDAN	448
MARINKA LEVIČAR	449
DANILO ANTON RANC	450

JAN ŠKOBERNE	451
BENEDIKT KOPMAJER.....	452
SIMON ZAJC	452
MAG. ALEKSANDER KAVČIČ	453
MATJAŽ NEMEC	453
JOŽE TANKO	454
MAG. DEJAN ŽIDAN	456
JOŽE TANKO	457
JOŽE TANKO	458
JOŽE TANKO	458
MAG. DEJAN ŽIDAN	458
JOŽE TANKO	458
MAG. DEJAN ŽIDAN	459
JANKO VEBER.....	459
PRIMOŽ HAINZ.....	460
TOMAŽ LISEC	460
MIHA MARENČE	461
MAG. MATEJ TONIN.....	463
DANILO ANTON RANC	464
MARKO FERLUGA	464
IVAN ŠKODNIK	465
JOŽEF HORVAT	465
MAG. DEJAN ŽIDAN	466

36. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UDELEŽBI DELAVCEV PRI DOBIČKU (ZUDDob-A), PRVA OBRAVNAVA, EPA 840-VII	467
--	-----

MAG. ALENKA BRATUŠEK	467
ZDRAVKO POČIVALŠEK	468
MAG. ALENKA BRATUŠEK	468
ANDREJA POTOČNIK	468
FRANC BREZNIK	469
TOMAŽ GANTAR	470
JAN ŠKOBERNE	471
MIHA KORDIŠ	472
MAG. MATEJ TONIN.....	473
MAG. ALENKA BRATUŠEK	474
TILEN BOŽIČ	474
MAG. ALENKA BRATUŠEK	476
TILEN BOŽIČ	477
JANKO VEBER.....	477
JOŽEF HORVAT	477
MAG. ALENKA BRATUŠEK	479
ANDREJA POTOČNIK	479
MAG. ALENKA BRATUŠEK	480
FRANC LAJ	480
MAG. ALENKA BRATUŠEK	481
ANDREJA POTOČNIK	481
FRANC LAJ	481
JAN ŠKOBERNE	481
ZDRAVKO POČIVALŠEK	482
MAG. ALENKA BRATUŠEK	482

1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	483
---	-----

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR.....	483
MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR.....	484

DR. VINKO GORENAK	485
MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR.....	485
DR. VINKO GORENAK	486
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	486
MARJANA KOTNIK POROPAT	487
VIOLETA TOMIČ	487
PRIMOŽ HAINZ.....	487
IRENA MAJCEN	487
VIOLETA TOMIČ	488
IRENA MAJCEN	488
VIOLETA TOMIČ	489
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	489
DR. DUŠAN MRAMOR.....	489
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	490
DR. VINKO GORENAK	490
MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR.....	490
DR. VINKO GORENAK	491
MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR.....	491
DR. VINKO GORENAK	491
JOŽEF HORVAT	492
IRENA MAJCEN	492
JOŽEF HORVAT	493
ZDRAVKO POČIVALŠEK	493
JOŽEF HORVAT.....	494
MARINKA LEVIČAR.....	494
MAG. DEJAN ŽIDAN.....	494
ZVONKO LAH.....	495
DR. PETER GAŠPERŠIČ	495
ZVONKO LAH.....	496
DR. PETER GAŠPERŠIČ	496
ZVONKO LAH.....	496
MATJAŽ NEMEC	497
DR. PETER GAŠPERŠIČ	497
MATJAŽ NEMEC	498
DR. PETER GAŠPERŠIČ	498
MAG. MARKO POGAČNIK	498
DR. DUŠAN MRAMOR.....	498
MAG. MARKO POGAČNIK	499
DR. DUŠAN MRAMOR.....	499
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	499
KARL VIKTOR ERJAVEC	500
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	500
KARL VIKTOR ERJAVEC	501
TOMAŽ LISEC	501
BORIS KOPRIVNIKAR.....	502
DR. DUŠAN MRAMOR.....	502
TOMAŽ LISEC	502
BORIS KOPRIVNIKAR.....	503
DR. DUŠAN MRAMOR.....	503
TOMAŽ LISEC	503
DR. MATEJ T. VATOVEC	504
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	504
IRENA MAJCEN	504
DR. MATEJ T. VATOVEC	504
IRENA MAJCEN	505
DR. MATEJ T. VATOVEC	505
TILEN BOŽIČ.....	505
IRENA MAJCEN	506

TILEN BOŽIČ	506
IRENA MAJCN	506
ANJA BAH ŽIBERT	507
DR. DUŠAN MRAMOR	507
DR. DUŠAN MRAMOR	508
ANJA BAH ŽIBERT	509
LJUDMILA NOVAK	509
GORAŽD ŽMAVC	509
LJUDMILA NOVAK	510
GORAŽD ŽMAVC	510
LJUBO ŽNIDAR	511
DR. PETER GAŠPERŠIČ	511
LJUBO ŽNIDAR	512
DR. PETER GAŠPERŠIČ	512
UROŠ PRIKL	512
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	513
UROŠ PRIKL	514
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	514
ŽAN MAHNIČ	514
DR. ANJA KOPAČ MRAK	515
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	515
ŽAN MAHNIČ	516
DR. ANJA KOPAČ MRAK	516
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	516
MATJAŽ HAN	517
MAG. DEJAN ŽIDAN	517
MATJAŽ HAN	517
MARIJA BAČIČ	517
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	518
MARIJA BAČIČ	519
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	519
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	519
JELKA GODEC	519
JELKA GODEC	520
JERNEJ VRTOVEC	520
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	520
JERNEJ VRTOVEC	521
DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ	521
EVA IRGL	521
MAG. GORAN KLEMENČIČ	522
EVA IRGL	522
MAG. GORAN KLEMENČIČ	523
NADA BRINOVŠEK	523
MARIJAN POJBIČ	523
DR. ANJA KOPAČ MRAK	524
MARIJAN POJBIČ	525
DR. ANJA KOPAČ MRAK	525
MARIJAN POJBIČ	525
DR. FRANC TRČEK	526
MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR	526
DR. FRANC TRČEK	527
MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR	527
MAG. BRANKO GRIMS	527
DR. ANJA KOPAČ MRAK	528
MAG. BRANKO GRIMS	528
DR. ANJA KOPAČ MRAK	529
FRANC BREZNIK	529
MAG. DEJAN ŽIDAN	530

FRANC BREZNIK	530
MAG. DEJAN ŽIDAN	531
FRANC BREZNIK	531
BOJAN PODKRAJŠEK	532
BOJAN PODKRAJŠEK	532
MAG. DEJAN ŽIDAN	532
BOJAN PODKRAJŠEK	532
MAG. DEJAN ŽIDAN	533
JOŽEF HORVAT	533
MAG. GORAN KLEMENČIČ	534
JOŽEF HORVAT	534
MAG. GORAN KLEMENČIČ	535
JOŽEF HORVAT	535
ŽAN MAHNIČ	535
DR. PETER GAŠPERŠIČ	536
ŽAN MAHNIČ	536
DR. FRANC TRČEK	537
40. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	537
29. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	537
MARJAN DOLINŠEK	537
39. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	538
41. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	538
34. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	538
LUKA MESEC	538
IRENA GROŠELJ KOŠNIK	538
JAN ŠKOBERNE	539
UROŠ PRIKL	539
28. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	539
33. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	539
35. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	539
VIOLETA TOMIČ	539
JANKO VEBER	540
MAG. MATEJ TONIN	540
DANILO ANTON RANC	541
MARINKA LEVIČAR	541
JOŽE TANKO	541
FRANC BREZNIK	541
IVAN ŠKODNIK	542
IVAN ŠKODNIK	542
IVAN ŠKODNIK	542
JOŽE TANKO	542
JOŽE TANKO	542
ZVONKO LAH	542
IVA DIMIČ	543
JOŽEF HORVAT	543
DR. FRANC TRČEK	543
VOJKA ŠERGAN	544

36. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	544
MIHA KORDIŠ	544
MAG. ALENKA BRATUŠEK	544
MAG. MATEJ TONIN.....	545
DR. FRANC TRČEK	545
MAG. ALENKA BRATUŠEK	545
MAG. ALENKA BRATUŠEK	545
JOŽE TANKO	546
LUKA MESEC.....	546
VIOLETA TOMIČ	547
DR. FRANC TRČEK	547
DR. VINKO GORENAK	547
VIOLETA TOMIČ	548
DR. VINKO GORENAK	548
JOŽEF HORVAT	549
ZVONKO LAH.....	549
ANJA BAH ŽIBERT	550
MARIJAN POJBIČ.....	551
FRANC BREZNIK	551
JOŽEF HORVAT	551
JOŽEF HORVAT	552
30. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	552
LUKA MESEC.....	552

Državni zbor VII. mandat

13. seja

16., 17., 18., 19., 20., 23. in 24. november 2015

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
mag. Bojana Muršič.....podpredsednica Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 16. novembra 2015 ob 10.03.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 13. sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi prvega odstavka 57. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Jana Jenko, gospa Erika Dekleva od 12.30 ure dalje, gospa Anita Koleša od 12.30 dalje, mag. Lilijana Kozlovič od 12.30 dalje, gospa Eva Irgl, gospa Janja Sluga do 18. ure, gospa Vesna Vervega, gospod Igor Zorčič do 12. ure, gospod Andrej Čuš, gospod Janez Janša, dr. Vinko Gorenak od 15. ure dalje in gospod Marjan Dolinšek od 16. ure dalje.

Na sejo sem vabil predsednika Vlade, ministrice in ministre ter generalnega sekretarja Vlade k 1. točki dnevnega reda, mag. Andrejo Poje, predstavnico Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, kot predstavnico 5 tisoč volivk in volivcev k 34. točki dnevnega reda, predstavnika Državnega sveta k 37. točki dnevnega reda, gospo Duško Godina, vršilko dolžnosti direktorice Agencije za energijo, kot predstavnico predlagatelja k 40. točki dnevnega, predstavnika Urada predsednika republike in predstavnika Sodnega sveta k 42. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 13. seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v ponedeljek, 9. novembra 2015, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za umik posamezne točke z dnevnega reda oziroma predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da preverijo delovanje glasovalnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, proti nihče.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 13. seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA – VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV.**

V zvezi s to točko dnevnega reda sem v poslovnem roku prejel pisne prijave 39 poslanskih vprašanj. V okviru te točke bo danes na tri poslanska vprašanja poslank in poslancev opozicije ter vprašanja poslank in poslancev vladajoče koalicije odgovarjal predsednik Vlade dr. Miro Cerar. Ministrice in ministri bodo na poslanska vprašanja poslank in poslancev odgovarjali v torek, 24. 11. 2015. Vsak poslanec ima za postavitve vprašanja na voljo 3 minute. Predsednik Vlade odgovori na vprašanje v največ 5 minutah. Poslanec, ki ne bo zadovoljen z odgovorom, lahko zahteva dopolnitev odgovora, ne more pa postaviti dodatnega vprašanja. Poslanke in poslance prosim, da ste na to pozorni. Obrazložitev zahteve za dopolnitev odgovora poslanec predstavi v 2 minutah, dopolnitev odgovora pa sme trajati največ 3 minute. Poslanec, ki je postavil vprašanje, lahko zahteva, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru predsednika Vlade, o tem odloči Državni zbor brez razprave.

Na klopi ste prejeli pregled poslanskih vprašanj in pobud, na katere v poslovnem roku ni bilo odgovorjeno. Prehajamo na predstavitev poslanskih vprašanj.

Prva bo poslansko vprašanje predsedniku Vlade postavila mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Na začetku mi dovolite, da tudi s tega mesta izrečem iskreno sožalje francoskemu narodu ob petkovih žalostnih dogodkih. Lahko samo rečem, da smo Slovenci z vami.

Že nekaj časa našo državo zaposluje migrantska kriza in zavedam se, da je obseg

migrantske krize in težave, povezane s to krizo, zaposlil večji del, če ne kar cele vlade. Upošteva je obseg krize, je to na nek način logično. Seveda je tudi dolžnost vladajoče koalicije, da krizo obvladuje in aktivno rešuje. Najprej zaradi naših državljanek in državljanov, pa tudi zaradi beguncev. Seveda pa, spoštovani predsednik, to ni razlog, da se vse ostale stvari v naši državi ustavijo. Tu mislim predvsem na pomanjkanje vizije ukrepov ter velikokrat napovedanih reform. Danes, konec leta 2015, leto in pol po nastopu vaše vlade, tako nimamo ne kratkoročnih, kaj šele dolgoročnih ukrepov, ne na področju zdravstva, kulture, ne na področju gospodarstva ne podpirate nekaterih velikih prepotrebnih infrastrukturnih projektov. Glede na proračun, s katerim se bomo danes ukvarjali po obravnavi te točke, mi je žal, da sta pred nami dve izgubljeni leti. Res pa je, da obstaja eno področje, kjer pa ste aktivni in hitro ukrepate, in sicer v senci migrantske krize vam gre dobro od rok kadrovske ukrepanje. Imenovanje nove uprave SDH je bilo za nas zelo hitra, kot kaže, pa pri vas zelo dobro premišljena poteza. Izkoristili ste migrantsko krizo in v njeni senci izpeljali stvari, ki so nedopustne. Objaviti razpis za enega člana uprave, potem na podlagi tega imenovati kar celo novo upravo – je to etično in skladno z visokimi standardi, ki ste jih zagovarjali? Še danes ne vemo pravih razlogov za tako bliskovito akcijo zamenjave vodstva SDH. Seveda ima politika moč, da stvari prevzame v svoje roke, tudi na SDH, kot ste to izpeljali vi. Čudi pa me, spoštovani predsednik, da ste tudi vi, ki ste ljudem pred volitvami obljubljali visoke standarde, moralo in etiko, tako hitro pokazali kdo v Sloveniji vodi vlado. Glede na okoliščine zadnjih imenovanja uprave SDH vas, spoštovani predsednik Vlade, sprašujem:

Ali je v naši državi res nemogoče voditi Vlado brez povezave z lobiji?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predsednik Vlade dr. Miro Cerar.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa, spoštovana poslanka.

Najprej naj zelo odločno zavrnem vašo, jaz bi rekel, celo nedostojno trditev, da smo izkoristili migrantsko krizo, da smo izpeljali nekatere kadrovske menjave. V nadaljevanju bom pojasnil, da menjave, ki jih imate v mislih, sploh ni izpeljala vlada, ampak nadzorni svet SDH. To, da bi pa izkoristili migrantsko krizo in pod njenim, kako bi rekel, plaščem izvajali neke nedostojne zadeve, to pa absolutno zavračam. Mislim, da je tudi jasno, da za to ni čisto nobenega dokaza, dejstva ali karkoli in stvar bi bila popolnoma zavržna, če bi kaj takega storili. Naša vlada, jaz mislim tudi koalicija, in upam, da nihče kaj takega ne bo delal.

Vi sugerirate, da smo mi, kdo smo to mi, vlada verjetno mislite, naredili zamenjavo v Slovenskem državnem holdingu. Jaz moram

reči, da lahko to samo zavrnem. Trditev je očitno nesmiselna, kajti kot veste dobro sami, je nadzorni svet Slovenskega državnega holdinga v skladu s svojimi pristojnostmi povsem avtonomno v skladu s postopki, ki jih je izvedel, in ti postopki so trajali nekaj časa, s pomočjo tudi strokovnih komisij, ki so preverjale veliko kandidatov, jih postavile v ožji izbor, skratka, nadzorni svet Slovenskega državnega holdinga je po takem postopku v skladu s svojo pristojnostjo imenoval novo upravo SDH. Izbral je kompetentne strokovnjake, ki so šli skozi ustrezna preverjanja, kar je tudi jasno bilo pregledano s strani komisij. Vlada s tem postopkom nima nič. Ravno naša vlada je tista, ki se najbolj izrazito trudi spoštovati take določbe zakona in si želimo depolitizacijo takih postopkov. Ravno v prejšnjih časih se je to preveč dogajalo in zato je bil tudi sprejet Zakon o državnem holdingu, da se politika umakne iz tega. Je pa res, da je Vlada imenovala letos nadzornike, ki so to odločitev sprejeli. To pa je odgovornost Vlade kot skupščine SDH, in to svojo nalogo smo prav tako opravili v skladu z zakonom zelo odgovorno s pomočjo strokovne komisije, ki ji verjetno res nihče ne more očitati kakšne pristranskosti, odvisnosti. Poglejte si sestavo komisije, ki je Vladi predlagala ožji izbor. Vlada pa je iz tega ožjega izbora izbrala kandidate, ki so bili visoko kompetentni. Zato Vlada zaupa temu nadzornemu svetu SDH, zaupa postopku, ki je bil izveden. Ta postopek je trajal dlje časa, ne tako kot so poročali nekateri, da je bil izveden na neki hitri seji. To je bila samo ena izmed sej, zadeve pa so se dogajale dlje časa. V tem mesecu ali več je bilo dovolj časa, da vsakdo lahko te postopke opazuje od daleč tako kot tudi Vlada.

Da končam odgovor na to vprašanje. Popolnoma je evidentno, da tukaj ni šlo za politično kadrovanje. Vlada ni vstopala v to sfero, da pa bo Vlada v primeru, če bi se izkazalo, da je kakšen od novih članov uprave, ki so sicer visoko kompetentni ljudje po strokovnih referencah, če bi se izkazalo, da bi bila ta izbira kjerkoli zmotna, napačna, da je bil postopek prekršen, če bo kakršnokoli dejstvo ali dokaz tukaj na voljo, bo Vlada ukrepala in bo postavila pod vprašaj vprašanje nadzornikov, ki so ta postopek peljali. Ob vsem neznanskem poročanju medijev, dva tedna sem slišal pogrom, pozorno spremljal vse izjave medijev, komentatorjev, novinarjev, nihče ni prinesel niti enega dejstva, ki bi dokazovalo, da je bilo storjeno kaj nezakonitega ali hudo nepravilnega. Za enkrat torej nimam razloga, da bi kot predsednik Vlade podvomil v to izbiro. Pa tudi kot rečeno, nadzorni svet je visoko kompetenten in mu lahko zaupamo. Da pa po vašem mnenju se nekako v naši državi vse ustavlja, da vlada nima vizije, je pa evidentno nesmiselno. Naši državi gre dobro, vedno bolje. Seveda smo še daleč od tistega cilja, ki smo si ga začrtali, ampak gremo v to smer zelo odločno. Rastejo bonitetne ocene. V zadnjem letu, ko je ta vlada v

akciji, so nam zrasle vse bonitetne ocene, padla je donosnost na obveznice, zrasli smo na lestvicah konkurenčnosti, zrasli smo na lestvicah učinkovitosti javne uprave. Začenjamo zelo temeljito zdravstveno reformo, se dogaja veliko razprav, če ste opazili, čistimo zdravstveni sistem glede upravljanja vidimo, da je bilo ogromno nepravilnosti ... / izklop mikrofona/.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mag. Alenka Bratušek, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: (PS NP): Sporno kadrovanje, spoštovani predsednik, se vleče pravzaprav od samega začetka vaše vlade. Še več. Vsi o tem govorijo, veliko jih o tem tudi piše, vi predsednik pa čakate. Na kaj? Oziroma kot ste sami že povedali tudi danes, čakate na dokaze. Dokazi, kot so na primer, da vaš član, član izvršnega odbora SMC, bivši državni sekretar dobi službo v Hotelih Bernardin. Direktor Hotelov Bernardin pa čudežno postane šef SDH. Ali na primer dokaz, da je novi predsednik uprave SDH tesno povezan z upravo NLB iz časa spornih poslovnih praks. Ali na primer, da ima nadzornica SDH konflikt interesa, za piko na "i" pa je še zelo povezano s podjetjem Sava, d. d., s katerim se tako SDH kot slaba banka ukvarjata zadnjih nekaj mesecev. To za vas niso zadostni dokazi. Sama verjamem, da imamo v tej državi zadosti sposobnih kadrov, takih s pravo, uspešno poslovno potjo, ki ne zbuja dvomov, tudi takih z izkušnjami iz bančništva in ne, da izbirate vedno znova iz, bom rekla, na nek način okuženega bazena, ki ga obvladujejo razne neformalne mreže.

Zato, spoštovani predsednik, vas še enkrat sprašujem:

Zakaj ste snedli svojo, pravzaprav edino predvolilno obljubo, ki pravi nekako takole: Vlado bom vodil z visokimi etičnimi in moralnimi standardi, ljubim pa bom zaprl vrata?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MIROSLAV CERAR: Spoštovana poslanka, vaša domišljija je res neverjetna. Ampak moram vseeno odgovoriti, da ne bo dvoma v javnosti, še posebej med tistimi, ki to razpravo poslušajo, da vaše trditve ne držijo. Poglejte, jaz mislim, da je abotna primerjava, da je bila zaposlitev enega od članov SMC v nekem hotelskem kompleksu pogojena s tem, da bomo mi imenovali, ne vem, kdo smo to mi, za člana upravnega odbora SDH, poslušajte, to so popolnoma neprimerljive zadeve. In če bi tako raziskovali zadeve v Sloveniji, potem se vprašajmo, kdo je sploh še s kom nepovezan. Ravno to je problem v Sloveniji in ta problem jaz stalno izpostavljam. Mi v Sloveniji smo vsi do neke mere povezani. Vsak vaš sorodnik, vsak vaš prijatelj je z nekom

povezan. Tudi moj. Če bomo za vsako zvezo, za vsak stik, ki ga vidimo, implicirali, da gre za koruptivne povezave, potem naša država, ki ima 2 milijona prebivalcev, ne more dihati, kaj šele preživeti. Ni pa nobenih dokazov in nobenih dejstev, da se zadeve, ki jih vi povezuje, povežane. In tukaj ne gre za nobene koruptivne prakse.

Pri zavezah, ki sem jih dal ob nastopu mandata, pa ni bila to edina, naša stranka ima program s številnimi zavezami in jih uresničuje skupaj s koalicijo, vse to delamo in teh zavez se nismo odrekli. In konflikt interesov, vi enostavno pravite, nadzornik SDH ima konflikt interesov. Nadzornega sveta, tako je, ja. To smo vse preverili, to je šlo skozi številne postopke. Naj poudarim, da so neodvisni strokovnjaki najvišjega ranga ocenjevali te osebe tudi v luči morebitnih konfliktov interesov. In kar takole reči, v konfliktu interesov je, potem ko je vsa stroka, vsa Vlada po številnih postopkih zadeve preverjala, je enostavno neresno. Jaz trdim in vem, da tukaj za konflikt interesov ne gre, je pa dejstvo, da vsakdo, ki je sposoben, ki nekaj zna, je moral v življenju kaj početi. Tudi v kakšnih institucijah, tudi v stiku s kom od nas, od vas, od direktorjev, od bančnikov. Ni vprašanje, s kom si bil v stiku, vprašanje je, v kakšnem stiku, kaj si počel, ali si delal strokovno pošteno, ali si opozarjal na napake, ali si delal dobro za firmo, banko ali državo. In to so kriteriji, ki jih je treba upoštevati. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mag. Alenka Bratušek imate besedo za postopkovno zahtevo.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Spoštovani predsednik, predlagam, da se o tem vprašanju pogovorimo tudi na seji v Državnem zboru. Dodala pa bom tole, Miro Cerar pred volitvami, citat: "Zavezali smo se politiki, ki bo Sloveniji prinesla stabilnost ter višjo politično in pravno kulturo. Čakajo nas težke preizkušnje, ampak narediti moramo napredek, preboj. In zato govorim predvsem v dvigu pravne in politične kulture." Miro Cerar po volitvah: "Dokler nimam nasprotnega dokaza, zaupam nadzornemu svetu SDH, da so postopek izvedli zakonito. Če pa bo nekdo dokazal, da ni bil izveden zakonito, bo Vlada morala sprejeti ukrepe. Ta hip ni v pristojnosti Vlade, da bi kakorkoli ukrepala." To je povedal premier 3. novembra letos. Nič več o visokih standardih, nič več o etiki in nič več o višji politični in pravni kulturi, spoštovani predsednik. Škoda, da ste tako hitro obrnili ploščo in Slovenijo utirili nazaj na staro pot.

Zato še enkrat mislim, da je prav, da se o tem pogovorimo tudi v tem državnem zboru. Predlagam pa vam, predsednik, da se glede konflikta interesov pozanimajte pri nadzorniki SDH, ker to niso moje ugotovitve, ampak dejstva.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: O vašem predlogu bo Državni zbor odločil v okviru glasovanja, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

Drugi predsedniku Vlade zastavlja vprašanje gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo in vsem lep pozdrav!

Gospod predsednik Vlade, po predvidevanjih in ocenah različnih služb se migrantski tokovi proti Evropi ne bodo zaustavili. V gibanju naj bi bilo več milijonov ljudi iz Azije in Afrike, skoraj izključno naj bi šlo za muslimane različnih vej islama. Slovenija je zaradi počasnosti ukrepanja vaše vlade postala ena glavnih migrantskih izbir. Slovenijo je samo v nekaj ali pa v zadnjih tednih prečkalo preko 200 tisoč migrantov oziroma krepko več kot 10 % prebivalstva naše države. V naslednjih mesecih se bo ta številka še bistveno povečala. Da je med migranti čedalje večji delež usposobljenih teroristov, ki prihajajo v Evropsko unijo s prav posebnimi nalogami, je jasno vsakomur. To pomeni, da se v Evropsko unijo prenaša totalna vojna z uporabo vseh razpoložljivih sredstev, zaradi česar se bo varnost Evropejcev, pa tudi Slovencev le še zmanjševala. Nadzori migrantov na vstopnih točkah niso zadostni, so bolj kolektivni, pavšalni na počez, kot resni in individualni. Opozorila na morebitne grozljive posledice evropske površnosti na schengenskih in notranjih mejah, sprejemnih in nastanitvenih centrih niso zalegla. Celo več. Politični in medijski prostor sta jih minorizirala in državljanom EU in tudi nam prikrivala kriminalna dejanja vse do tega strašnega pokola, ki se je zgodil v Parizu.

Tak ali še hujši pokol popolnoma nedolžnih ljudi se lahko zgodi v katerikoli državi, ki se znajde na migrantski tranzitni poti ali pa v ciljni državi. Mnogi opozarjajo, da Slovenija ni pripravljena na nadaljevanje, sploh pa ne na stopnjevanje begunskega vala.

Spoštovani predsednik, sprašujem vas: Ali ima Vlada pripravljene ukrepe za nadziranje oziroma nadaljevanje stopnjevanja begunskega vala, s katerimi boste zagotavljali stabilnost meje, varnost ljudi in premoženja, varnost zdravja?

Ali ima Vlada razdelane ukrepe in postopke za preprečevanje tihotapljenega denarja teroristov, orožja in ubojnih sredstev?

Ali ima vlada razdelane ukrepe za odkrivanje in preprečevanje nastajanja morebitnih terorističnih skupin v Sloveniji?

Prosim za odgovor.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za odgovor.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa, spoštovani poslanec za vprašanje.

Res je, da je Slovenijo prečkalo do zdaj že več kot 200 tisoč migrantov oziroma tudi

beguncev. Kot veste, jih je v Sloveniji trenutno nekaj tisoč. Se pravi, prečkali so, Slovenija je tranzitna država in ta tok, migrantov zelo uspešno usmerjamo, se pravi sprejemamo, v maksimalni možni meri evidentiramo in jim omogočimo pot naprej v države, kamor si želijo iti. Slovenija v tej zgodbi ni sama. Slovenija je tu najmanjša država na tej t. i. balkansko-srednjeevropski poti, mi smo pa že srednjeevropska država, potem sta Avstrija in Nemčija nad nami, in zanimivo je to, da smo se doslej izkazali kot ena najbolj kompetentnih držav glede ukrepanja, tako glede schengenske meje kot tudi tranzita. Kljub tej svoji majhnosti, relativno manjšim kapacitetam, kot jih imajo druge države, smo uspešno usmerjali ta tok preko Slovenije, za enkrat preprečili vse, bi rekel, dogodke, ki ste jih tako dramatično napovedali. Seveda je res, zadeve niso nedolžne. Ne gre samo za številne ljudi, ki so v stiski, v bolečini, gre tudi za ljudi, ki lahko pomenijo varnostno tveganje. Seveda moramo biti previdni, vemo, da v tem grozljivem terorističnem napadu, ki smo mu bili priča te dni, predvčerajšnjim v Parizu, so bili udeleženi celo večinoma, žal, francoski državljani, tudi belgijski, se pravi, celo rojeni tam, to se pravi, da je zadeva še bistveno bolj kompleksna, ne gre samo za možnost, da pridejo migranti, ki so nam lahko tudi varnostna grožnja, ampak vemo, da je situacija širša. Lahko zagotovim, da Vlada vseskozi preko ministrstev, preko pristojnih služb, spremlja, nadzira ta dotok. Imamo, bi rekel, zadevo pod nadzorom na našem ozemlju, spremljamo pa jo od Turčije, Grčije, že tudi prej, pa tudi kasneje, ko se ta premik migrantov naredi severno od nas. Smo v stalnem stiku s policijskimi službami, z notranjimi ministrstvi drugih držav na balkanski poti, na srednjeevropski in severno, smo v stalnem političnem in drugačnem stiku na ravni Evropske unije. Smo v obveščevalnih in drugih sodelovanjih udeleženi in se pripravljamo na morebitno stopnjevanje tega migrantskega vala. Kot veste, smo ravno v ta namen začeli tudi postavljati določene usmerjevalne ograje na meji in krepimo nadzor nad schengnom. Pri tem smo tudi, kot vidite, politično zelo uspešni, saj smo pridobili k sodelovanju kar veliko držav, devet ta hip, deseta že prihaja s policisti, ki bodo na meji. Dobivamo pomoč v opremljenosti, v sredstvih s strani številnih držav Evropske unije, pravzaprav skorajda že od vseh, in imamo javno izkazano priznanje, da smo ena od držav, ki je bolj od marsikaterih druge odreagirala na to begunsko-migrantsko problematiko. Zavedam se nevarnosti, ki jih navajate, so nevarnosti tudi na varnostnem področju, od terorizma, do drugega, ampak ta hip stopnja ogroženosti v Sloveniji ni povečana. V soboto, torej predvčerajšnjim, je na mojo pobudo zasedal sekretariat Sveta za nacionalno varnost. Kot veste, sem tudi na Svetu za nacionalno varnost, ki ga vodim sam, večkrat pojasnil vse te zadeve, kako je z varnostno situacijo in temi ocenami, skupaj s

strokovnjaki s področja policije, obrambe, civilne zaščite in drugod. Kot veste, je tudi gospod Janša na začetnih sestankih sodeloval, na zadnjega potem seveda ni želel priti, ampak tudi v opoziciji imate svojega predstavnika, ki lahko neposredno sodeluje s predlogi in lahko tudi pridobi vse te informacije.

Naj povem, da nadzor nad mejo vzpostavljamo ves čas, seveda pa je ob takšnih migracijah, ki jim ni kos nobena država, tudi nobena večja od nas, od Švedske, Nemčije, Grčije in tako dalje, Italije, tudi Slovenija ne more v celoti optimalno, bi rekel, na meji izvajati schengenskega nadzora. Se pa sedaj trudimo, da bi to vseeno vzpostavili, da bi skupaj tudi s temi policijskimi enotami vzpostavili schengen, to, kar je pravzaprav naša temeljna ideja že več časa in ki so jo sedaj sprejele tudi druge države EU na podlagi našega predloga. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospod Jože Tanko, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Jaz nisem spraševal, ali Vlada spremlja te tokove in kako jih spremlja, ampak spraševal sem predvsem o tem ali izključno o tem, ali ima Vlada pripravljene ukrepe, s katerimi bo zadeve obvladovala, nadzorovala, ima pripravljene ukrepe s katerimi bo, recimo izvedla individualne preglede tistih, ki vstopajo v to državo. Govori se, da so nekateri polni denarja, enormne količine gotovine prenašajo. Najbrž en del je to njihovo premoženje, lahko pa drugi del tega za neposredno financiranje drugih aktivnosti. Žal, gospod predsednik, na niti eno od teh vprašanj, ki sem jih postavil, niste odgovorili. Vsi tisti, ki živimo v tej državi ali velika večina tistih, ki živimo v tej državi, bi radi predvsem vedeli, ali Vlada obvladuje situacijo, tudi naslednji migrantski val, za katerega pravijo, da bo še večji, obsežnejši, ali ima Vlada pripravljene ukrepe tudi za primere, ko se bo zaprla severna meja ali ko se bo zmanjšal pretok preko severne meje. Kaj se naredi? Kako obvladujete tiste, ki prihajajo polni denarja, pri katerih se dobi orožje, pri katerih, ne vem, nosijo lahko s seboj ubojna sredstva in tako naprej? Niti na eno od teh vprašanj mi ta hip niste odgovorili. Vsekakor si pa državljani te države ne želimo zaradi takih površnih nadzorov in izjav, ko nekateri ministri ne vedo niti, koliko so prstnih odtisov vzeli na meji in komu in preverili, da ne bi državljani morda čez dve leti postali mi begunci in bežali pred takimi stvarmi.

In še eno vprašanje, na katerega niste odgovorili, je pa ta nadzor znotraj države, znotraj Slovenije.

Ali ste zaznali kakšne povečane aktivnosti in morda tudi kakšne teroristične skupine, ki se naj bi formirale znotraj meja? Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade dr. Miro Cerar imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MIROSLAV CERAR: Seveda sem vam odgovoril, gospod Tanko. Odgovoril sem vam že vsak dan prej, ko javno pojasnujem, da Slovenija, slovenska vlada in pristojne institucije izvajamo vse ukrepe za nadzor, da smo se že več mesecev pred nastopom te krize pripravljali na to krizo, bili in jo pričakali pripravljani in da stopnjujemo ukrepe na meji, ob meji in v notranjosti države glede na razvoj dogodkov. To sem vam že velikokrat tukaj povedal. Povedal sem javno in prej sem vam to povedal. In to vaše neznansko ponavljanje, da vam nekaj ne pojasnimo, mi ni jasno. Ampak bom še enkrat ponovil. Delujemo, nadziramo, smo pripravljani, smo bili pripravljani. Stopnjujemo ukrepe na meji, kot vidite, postavljamo usmerjevalne ograje, krepimo nadzor nad mejo. In še enkrat poudarjam, Slovenija je ena od držav, ki ji vse članice EU, tudi širše mednarodne institucije priznavajo, da je ena najbolj pripravljenih na to migrantsko krizo tako v humanitarnem vidiku, ki ga vi pozabljate, kajti ni vsak begunec ali migrant terorist. Prosim, da se to ne pozabi. Večina ljudi je le v stiski, so tudi ekonomski migranti in drugi, ampak so tudi begunci, in ne vse metati sedaj v isti koš. Smo pa tudi zelo varnostno ozaveščeni, imamo pripravljene vse ukrepe in opravljamo kolikor je le mogoče natančno vse te preglede. Seveda ne puščamo v Slovenijo oboroženih ljudi. To je res podcenjevanje naše policije in organov, ki je za mene že nezaslišano. Ne bomo jim pa pobirali denarja. Če mislite, da jim bomo na meji pobrali tiste prihranke, ki jih imajo nekateri, da bodo preživeli v državi destinacije, zato ker so vsi potencialni teroristi, na to pa ne morem pristati. Preverjamo pa identiteto ljudi, ki so sumljivi z varnostnega vidika. In če bi pri takem našli neke količine denarja, če je bil prej udeležen v kakšnih operacijah terorističnih ali karkoli, bodite pa brez skrbi, da ga bomo pridržali in ustrezno obravnavali.

Tako da ponavljam, smo pripravljani stopnjevat ukrepe. Ukrepe smo že pravočasno sprejeli. Smo hkrati humanitarni in hkrati varnostno ozaveščeni. Ne dovolimo razpršitve ljudi po Sloveniji. Zaenkrat ni prišlo do nobenih kriminalnih dejanj, sploh ne do ogrožanja varnosti. Tu imajo predvsem zasluge naši pristojni organi, policija, pa tudi ostali, ki ji stojijo ob strani. In zagotavljam vam, da bomo s temi ukrepi intenzivno nadaljevali. Vlada bo storila vse, da zavaruje Slovenijo in s tem tudi Evropsko unijo pred varnostnimi grožnjami. So pa izzivi ogromni, in bomo morali tu sodelovati kot Evropska unija. Nobena država sama tega ne more uspešno preprečiti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospod Jože Tanko, imate besedo za postopkovno zahtevo.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Zahtevam, da o odgovoru predsednika Vlade odloči Državni zbor, ker argumentacija in odgovori na vprašanja, ki sem jih postavil, niso zadostni. Da nekaj v tej državi ne funkcionira, gospod predsednik Vlade, se vidi že iz tega, da ta država, ta vlada, ni bila sposobna zavarovati niti tekme med Olimpijo in Mariborom, in je bila odpovedana, pa gre za tekmo športnega značaja in minimalnega varnostnega tveganja. In je tekma odpovedana, je ni. Ko vas sprašujem o tem, kako se zagotavljajo ukrepi na meji, preventivni ukrepi, da bi se preprečile določene stvari, sploh pa, kakšne ukrepe ima Vlada v primeru okrepljenega migrantskega vala, enostavno ni odgovora. Lahko vas evropski voditelji trepljajo po rami na teh sestankih, vam obljublajo policiste in še kaj, ampak jaz vas sprašujem o tem, kakšne ukrepe imate pripravljene za to, da se te zadeve obvladujejo, da se tudi notranja varnost zagotavlja in preveri, ali tudi pri nas morebiti nastajajo kakšne skupine, ki načrtujejo kakšna diverzantska ali teroristična dejanja, in tako naprej. Na to niste odgovorili, žal, niste odgovorili. Kar zadeva izvajanje teh aktivnosti, ne glede na to, kar se dogaja po Evropi, širom Evrope, najbrž tudi Slovenija ni nek otok v Evropi, kjer se ne bo nič zgodilo ali pa kjer ni moč ocenjevati, da se ne bo nič zgodilo. Smo del sistema, podvrženi režimu in ciljem, ki so namenjeni tudi drugim državam, in slovenska vlada je dolžna zagotoviti varnost državljanov tudi znotraj teh meja. In, žal, niste povedali temu političnemu zboru – mi smo del političnega sistema – o niti enem ukrepu, s katerim bi zagotavljali varnost premoženja, varnost zdravja ljudi, zavarovanje meje. Enega ukrepa niste povedali, ki se povezuje s tihotapljenjem. Vi samo pravite, da se to ne dogaja in tega ni, ampak niste povedali, na kakšen način to izvajate, ali so ti pregledi resnično kvalitetni, individualni, kako se to notira, zabeleži, kako je s prstnimi odtisi in tako naprej. Navsezadnje je skrb za državljane tista, ki je potrebna v situaciji, ko se stvari razvijajo na evropski ravni in tudi najbrž pri nas v povsem napačno smer.

Zato zahtevam, da o nepopolnem odgovoru predsednika Vlade odloči Državni zbor, ker mi smo tisti, ki moramo pridobiti ustrezne in kvalitetne informacije. Seja je pa lahko tudi zaprta za javnost, ni nobenega problema, v tistem času. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: O vašem predlogu bo Državni zbor odločil v okviru glasovanja, pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda v torek, 24. 11. 2015.

Kot tretji bo predsedniku Vlade zastavil vprašanje Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav, gospod premier!

Gospod premier, pred volitvami ste obljubljali, da boste v to državo pripeljali novo etiko in moralo,

očitno pa se boste v zgodovino zapisali kot predsednik Vlade, ki je omogočil vmešavanje vojske v civilne zadeve, državo pa obdal z bodečo žico. To je prvič po letu 1943, ko je kapitulirala Italija, da imamo v tej državi spet bodeče žice, Slovenija pa je en dan za 26. obletnico padca Berlinskega zidu postala neslavna peta članica Evropske unije, ki se obdaja z bodečo žico. V tem vidimo v bistvu perverzijo idejo Evrope, ki se je nekoč prikazovala in se trudila odpravljati meje, danes pa ne samo, da meje zopet vzpostavlja, na njih celo postavlja bodeče žice. In tukaj je treba opozoriti, da je bil tudi Berlinski zid bodeča žica. Vi, gospod premier, ste v bistvu postali s svojim ukrepom eden od protagonistov tega gibanja. Trend je zastrašujoč, ukrepi so skrajni, ni pa jasno, čemu služijo. Kot ste že sami prej v odgovoru gospodu Tanku povedali, se ni izkazalo tukaj vprašanje beguncev kot varnostno vprašanje, do porasta kriminalnih dejanj ni prišlo, ni prišlo do nobenih ogrožanj lastnine, življenja ali česar drugega v državi, se pa je izkazalo, da imamo številne druge probleme. Imamo logistične probleme, imamo organizacijske probleme, imamo humanitarne probleme. Imamo probleme z zdravstveno oskrbo, imamo probleme s prezeblimi otroki, imamo probleme s pomanjkanjem zdravil, imamo probleme z nastanitvami, s prevozi teh ljudi.

V tem smislu me zanima:

Čemu točno služi ta bodeča žica, ki ste jo postavili?

Razen tega, jaz si ne znam drugače predstavljati, da bodo sedaj ljudi prezebali na drugi strani meje, mi se bomo delali, da to ni naš problem.

Če na koncu rečem nekaj besed o Parizu. Tudi ti dogodki v Parizu, ki se jih bodo sedaj nekateri trudili izkoristiti, da bodo pokazali, da gre v resnici za varnostno vprašanje, so se izkazali za ravno nasprotno. Odgovorni za teroristične napade v Parizu so ravno tisti, pred katerimi ti begunci bežijo. Na obeh primerih imamo ISIS. Vprašanje ni, kako ustaviti begunce, vprašanje je, kako ustaviti ISIS, vprašanje je, kako ustaviti vojno, ki ga pogajanja, in vprašanje je, kako končati nepravilnost v arabskem svetu, za katero je odgovorna tudi Evropa s svojo ne kolonialno politiko, da lahko te zadeve trajno rešimo.

V tem smislu me zanima, gospod predsednik:

Kako na vsa ta vprašanja, povezana z begunsko krizo, odgovarja vaša ograja?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za odgovor.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa za vprašanje, spoštovani poslanec.

Tukaj je nekaj vprašanj, kot recimo, kot ste rekli, zakaj dovoljujemo, da se vojska vmeša v civilne zadeve. Vprašanje je postavljeno

izredno zbanalizirano. Vojska se nič ne vmešava v civilne zadeve. Vojska pomaga, in to logistično, podporno, organizacijsko naši policiji, našim prostovoljcem, našim zdravstvenim delavcem, da lahko obvladujejo to veliko humanitarno krizo, ki je doletela tudi Slovenijo kot najmanjšo tranzitno državo na tej balkansko-srednjeevropski poti. Jaz bi želel za tiste, ki nas poslušajo, ponoviti, tudi za vas, da to, kar za Slovenijo pomeni 7 tisoč beguncev na dan, je tako kot 300 tisoč beguncev za Nemčijo na dan ali pol milijona za Ameriko, če bi jih toliko prihajalo. To je za nas velika številka. Naša policija, ki jo je manj kot nemške, grške ali katerekoli, italijanske, ne zmore vsega sama, vlagajo pa nečloveške vsakodnevne napore tako vojska, tako civilna zaščita, tako prostovoljci zdravstveni delavci, humanitarne organizacije itd. Jaz mislim, da je nedostojno, da se sprašujemo o komurkoli, ki pomaga, ki je že nekaj tednov na terenu, humanitarno deluje, da se vmešava v neke zadeve in ogroža Slovenijo ali kakorkoli. To so naši ljudje, ki nam pomagajo. Hvala bogu, da vojska in policija končno sodelujeta, ne pa, da so iz nekih prejšnjih časov vsak na svojem okopu. Seveda pa točno vemo, do kod sme vojska delovati. In vojska te svoje pristojnosti spoštuje.

Druga stvar. Ta varnostna ograja, ki jo imenujete bodeča žica, tudi to je res, je usmerjevalna ograja. Mi nismo Sloveniji še zagradili in je tudi ne nameravamo, če ne bo skrajno nujno. Ampak spoštovani poslanci, poslanke, državljani in državljanke, če Avstrija zapre mejo, bomo imeli v 14 dneh v Sloveniji 100 tisoč beguncev. Ali jim boste vi odprli vse svoje domove in jih greli doma? Mi nimamo kapacitet. Ti ljudje bodo na minus stopinjah zunaj v snegu čez dva meseca zmrznili. Mi moramo zagotoviti, da imamo lahko v Sloveniji tudi v tranzitu toliko beguncev na enkrat, toliko migrantov, da jim lahko ponudimo zdravstveno oskrbo, topel prostor, hrano itn. Slovenija je, poudarjam, najmanjša država z najmanj kapacitetami, ki za to isto število beguncev skrbi. In ker države južno od nas, vzhodno od nas, Hrvaška, Srbija, Makedonija, Grčija v tem pogledu niso dovolj solidarni, ne ustavljajo dovolj pretoka beguncev, ampak jih dejansko pošiljajo k nam, od nas naprej so pa države bolj urejene, pa zahtevajo kontroliran prehod, registriranost itn., je Slovenija kot odgovorna članica EU pa tudi članica, ki varuje schengensko mejo, dolžna, prvič, da prepreči humanitarno katastrofo. In to mora biti naša skupna etika. Ne moremo kar vzeti begunce, za katere ne moremo poskrbeti, da niti potem nimajo hrane. niti niso na toplem. In, drugič, je jasno, da moramo na nek način dati jasen signal državam vzhodno, južno od nas, da so tudi one dolžne nositi del tega bremena, ne pa ga prelagati v večji meri na nas in na še koga. Vi pravite, da do kriminalnih dejanj ni prišlo, torej zakaj vojska. Seveda zato ni prišlo do kriminalnih dejanj, ker imamo policijo ves čas v velikem številu s hudimi

napori, ki jih vlagajo tam, kjer nadzira situacijo, kjer nadzira ta tok, ker so vsi ostali prostovoljci tako zavzeti, toliko pomagajo, da s tem pravzaprav že preventivno omilijo možnost izbruhov nereda. Ti ljudje dostikrat v Slovenijo pridejo izčrpani, ker za njih ne poskrbijo v prejšnji državi, pridejo lačni in je potem veliko več na Sloveniji, kot bi moralo sicer biti, če bi solidarno načelo delovalo bolje. Zato bom rekel tako, naloga vseh nas je, da smo humanitarni tudi v tem vidiku, da usmerjamo te begunce in jih sprejemamo nadzorovano, kot je bilo rečeno, da preprečimo ta varnostna tveganja, potem pa da jim omogočimo na human način, da lahko tukaj nekaj dni ali dlje časa ostanejo, preden gredo naprej. Zato potrebujemo kapacitete in zato potrebujemo nadzor na mejah in vse ostalo. Kot veste, gre samo za začasne ovire, če govorimo o teh ograjah, ki jih bomo z veseljem umaknili, ko bo ta problem ugasnil. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Luka Mesec, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Najprej nekaj besed o vojski. Poglejte, zakon, ki ste ga predlagali, da bi bil sprejet, je trenutno, če prav razumem, na Ustavnem sodišču, ker je radio Študent kot pobudnik referendumu podal ustavno pritožbo na sklep Državnega zbora. Zakon je ustavljen, zakon ni v veljavi, ampak vi ste sedaj ves čas zatrdjevali, da vojska in policija odlično sodelujeta, da vojska nudi vso logistično, organizacijsko podporo, kar je še en dokaz za tisto, kar smo v Združeni levici že prvi dan povedali, se pravi, da tega zakona ne rabimo. Ker zakon pa gre naprej od tega, zakon gre v podeljevanje policijskih pooblastil vojski, kar pa pomeni, da se vojska dejansko začne lahko vmešavati v civilne zadeve. In ponavljam, vojska in policija nista ločeni kar tako, vojska in policija sta ločeni ravno zato, da ne bi vojska kot dejansko ogromen represivni aparat imela pristojnosti, da posreduje v notranjosti države ali celo proti lastnim državljanom. Za to skrbi policija, ki se ukvarja s civilnimi zadevami.

Glede usmerjevalne ograje, kot ji pravite. Bom tako rekel, če hočete s tem povedati, da je problem, da ste ograjo postavili zato, da ljudje ne bi bredli po Sotli, vam moram odgovoriti, da se je to zgodilo samo enkrat. Pa še to takrat, ko je Hrvaška nekoordinirano poslala ljudi na našo mejo. In odgovor na to ni ograja, odgovor na to je dogovor s Hrvaško. Zdaj v nastajanju nove hrvaške koalicije se enostavno z njimi morate dogovoriti, da se te ljudi pošilja na koordiniran način, in to bo preprečilo ta problem.

Kar se tiče humanitarne katastrofe, bi pa vam odgovoril, da humanitarne katastrofe ne rešimo tako, da jo izvozimo v državo južno od nas in se delamo, da je ni. Humanitarna katastrofa že obstaja, samo vprašanje je, kako se bomo z njo soočili. In zagotovo ne z ograjo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa.

Najprej naj odgovorim na zadnje. S humanitarno katastrofo se soočamo s številnimi drugimi načini, ki sem jih pojasnil. Delamo, od prostovoljcev, humanitarnih organizacij, vsi prispevamo tudi skozi proračun za te ljudi, prostovoljci hodijo, tudi poslanci ste bili, mnogi vsaj iz naše stranke, vem, prostovoljci na terenu – to so naši načini. Usmerjevalna ograja je pač eden skrajnih ukrepov, ki je v okviru stopnjevanja ukrepov nujen. Preseneča me, gospod poslanec, da niste obveščeni niti o tem, da so nam Hrvati velikokrat poslali begunce razpršene čez mejo. Ne samo enkrat, kot ste dejali. To se je dogajalo dnevno. Na srečo smo potem enkrat ponoči dobili ta izvrsten posnetek, da smo lahko tudi svetovni javnosti predočili, s čim se soočamo na tej meji. To se je to dogajalo na dnevni bazi. In vam lahko zagotovim, da je bil tudi zdaj načrt, da nam jih pošljejo razpršeno, pa smo ga preprečili v sodelovanju z notranjim ministrstvom in tudi sam v pogovoru z najvišjim predstavnikom sosednje države, kajti Slovenija še vedno na vstopnih točkah normalno sprejema begunce in migrante, jih registrira in potem za njih poskrbi oziroma jim dovoli iti naprej v Avstrijo in Nemčijo. Tu gre samo za to, da smo s tem ukrepom že zdaj dosegli prvi učinek, da ni več tega razpršenega pošiljanja teh ubogih ljudi tam po njivah in rekah, kot ste sami lepo povedali. Ta predlagani zakon o obrambi je pa samo možnost, ki jo moramo imeti pripravljeno, če bo treba stopnjevati ukrepe še na strožje, če bi se ta humanitarna katastrofa, ta migrantska kriza še zaostrovala. Sami poslanci pravite, povsem točno, da so še milijoni ljudi lahko jutri na poti v Evropo, in tok je treba obvladovati iz več razlogov. Zato je to možnost, ki smo jo predvideli – nismo je aktivirali, ker še ni bilo za to potrebe, morda je nikoli ne bomo, upam, da ne bo potrebe. Vendar pa ta novela Zakona o obrambi omogoča, da lahko vojska tudi samostojno, seveda v zelo omejenem okviru, po predhodnem pooblastilu Državnega zbora z dvotretjinsko večino vas tu, tri mesece najdlje, izvaja določene ukrepe v pomoč policiji. To so podobni ukrepi, kot jih lahko izvaja policija. To pomeni, da usmerja begunce, da usmerja neke skupine na določena mesta. To ni vojno delovanje. Za to imamo pač izredne razmere, če bi kdaj do tega prišlo, in upam, da nikoli ne bo. Tako je ta stopnjevalni ukrep samo eden izmed teh, ki jih Vlada pripravlja, pripravljenih jih imamo še veliko, če bo treba. Upam pa, da nobenega ne bo treba udejanjiti, kajti želim si, da bi se ta kriza umirila, da bi se zadeva umirila in da bi lahko tudi te ograje čim prej umaknili. To je seveda naš temeljni namen. Dokler pa bo nevarno, dokler je stvar neobvladljiva, pa moramo preprečiti tudi s tem humanitarno katastrofo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Luka Mesec, imate besedo za postopkovno zahtevo.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala.

Bom samo ponovil, usmerjanje beguncev se reši z dogovorom s Hrvaško in s koordinacijo s hrvaškimi oblastmi. Humanitarno krizo se preprečuje s humanitarnimi ukrepi. Pomanjkanje sredstev se preprečuje s poenostavitvijo postopkov in z dogovorom na EU, begunsko krizo se pa lahko ustavi samo z normalizacijo razmer na Bližnjem vzhodu. Kakšno funkcijo ima tu ograja, niste odgovorili. Še vedno ni jasno, razen tega da imamo očitno v Evropi nek zelo zastrašujoč trend, da 25 let po padcu Berlinskega zidu dobivamo zdaj bodeče žice na številnih mejah Evropske unije. Ker ni jasno, kam to pelje in čemu to služi, predlagam, da o tem opravimo resno razpravo v Državnem zboru.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: O vašem predlogu bo Državni zbor odločil v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda, v torek, 24. 11. 2015.

Kot četrta bo predsedniku Vlade vprašanje zastavila mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik, ministrska ekipa!

V dobrem letu delovanja vlade lahko rečemo, da se stvari v Sloveniji kljub velikim vsakodnevnim izzivom z begunsko krizo in z njo povezano negotovostjo, tragedijami terorizma, vendarle umirjajo. Izvršujejo se zadane prioritete iz koalicijskega sporazuma. Kljub različnim stališčem in pogosto težkemu dialogu nam uspeva najti skupni jezik in obvladati skupne kakovostne rešitve. Mnogo dela je še in mnogo dela še moramo postoriti. Prav izzivi, s katerimi smo soočeni, pa nas opominjajo, da moramo poleg vsakodnevnih prizadevanj in odzivanj na tekoče težave svoj pogled usmeriti dlje v prihodnost. Ne le delati stvari, ki jih moramo in nas vanjo silijo okoliščine, temveč tudi stvari, ki se od nas zahtevajo. Imeti vizijo o družbi, ki presega okvire enega mandata. V množici razvojnih strategij je mogoče, da se izgubimo v podrobnostih, da umaknemo pogled z nekoliko bolj oddaljenih ciljev, a od politike terja ravno ta premislek. Tista stopnja odgovornosti je, da se osredotočimo na prioritete, ki so pomembne za generacijo, ki živijo danes in pričakujejo svoj jutri, ter na tisto generacijo, ki danes šele pričinja živeti.

Spoštovani gospod predsednika Vlade! Vprašanje, ki sem vam ga izpostavila v najavi je bilo:

Katere so po vašem mnenju tiste tri ključne ali štiri razvojne prioritete, ki si jih mora slovenska vlada postaviti za cilj in jih doseči v 15 letih do leta 2030?

Dovolite mi, da nekoliko dopolnim in pojasnim to vprašanje s tremi podvprašanji.

Kako vidite svojo vlogo v procesu oblikovanja nove strategije razvoja Slovenije?

Kako vidite v tem procesu vlogo političnih partnerjev in strokovne javnosti?

Kakšna je v tem procesu vloga posamezne državljanke ali državljana, ki želi in bi moral iskati sodelovanje pri teh odgovorih?

Slovenija je že dve leti brez strateških razvojnih okvirjev. Strategija razvoja Slovenije je bila nazadnje definirana v dokumentu, ki je potekel leta 2013. To zagotovo ni dobro in s tem se vsi strinjamo.

Menim, da je prihodnost Slovenije pomembna tema. Okoliščinam navkljub in prav zaradi njih si ne smemo dovoliti, da čeprav živimo v čudnem času, postane to naš izgovor, da se nismo sposobni odločiti o tem, kaj želimo. Imeti moramo vizijo, in to ljudje od nas pričakujejo.

Zato vas, spoštovani predsednik Vlade, prosim, da z odgovorom na moje vprašanje dodate svoj prispevek o strateških prioritetah Slovenije v naslednjih desetletjih. Za odgovore se vam zahvaljujem.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za odgovor.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa.

Kot veste, je bilo do nedavnega v Sloveniji sprejetih več kot 140 različnih strategij. Ta vlada je ugotovila, da se mnoge ne uresničujejo, da so ne dovolj povezane, ne dovolj sinhronizirane, zato se je odločila narediti to, kar je ključno: eno skupno krovno strategijo, iz katere bodo potem izhajale naslednje, in ta bo prihodnje leto končana, na njej se intenzivno dela. Tako kot se dela na operativnem programu in strategiji pametne specializacije, ki na nek način že delno odražajo tudi to strategijo. Naj bom bolj nadzoren, da grem bolj k vsebini.

Težko bi izluščil tri, štiri, pet ključnih zadev. Če gledamo za več deset let vnaprej, recimo do leta 2030, kar je ena taka meja znotraj te strategije, so tudi širše dimenzije, bi naredil lahko veliko krivico, če bi izpostavil zgolj področje gospodarstva in zanemaril kulturo ali pa izpostavil zgolj šolstvo in zanemaril recimo oskrbo starejših ali kaj podobnega. Kljub temu naj poskusim. Zagotovo je ena temeljnih nalog, ki se jih ta vlada že loteva in se jih bo vedno bolj intenzivno z vsakim mesecem in letom, to, da naredimo slovenskim in drugim podjetnikom, ki delajo v Sloveniji, čim bolj prijazno, predvidljivo, zanesljivo poslovno okolje. Da se politika umakne iz gospodarstva in pusti, da gospodarstvo diha, to že počnemo, in da je to okolje tako, da spodbuja konkurenčnost. Da spodbuja tudi nastajanje novih podjetij. Mlade z inovativnostjo potegne notri v ta razvoj. In s tem v zvezi je že druga naravnost te vlade, torej zaposlenost. Mi že povečujemo zaposlenost v trendu. To je ključno. Še posebej mladi, ampak pravzaprav vsi. Vsak človek mora imeti možnost

z delom storiti to, da si zagotovi neko dostojanstveno življenje, nek osnovni standard za sebe in za svojo družino. To pomeni, da je treba gospodarski razvoj gledati v tej luči. Seveda so potem specifikke, recimo, zavzemali se bomo za turizem. To je ena od temeljnih dejavnosti v gospodarstvu. Tukaj bomo naredili seveda strategijo gospodarskih panog in na tem se intenzivno dela. Predvsem pa je treba izkoristiti, in to je eden spet od ključnih poudarkov, geostrateške prednosti Slovenije. Mi vemo, da smo v posebnem položaju, zato se bomo zavzemali, naša vlada se že zavzema, da okrepimo železniške in cestne povezave še naprej. Tu seveda govorimo o modernizaciji železnic, vključno z drugim tirom, in govorimo o drugi, tretji razvojni osi in jasno tudi o vzdrževanju, nadgrajevanju povezav s sosednjimi državami, kjer to že delno ali v celoti obstaja. Potem je zelo pomembno, da izboljšamo učinkovito rabo energije, predvsem tudi obnovljive vire. Slovenija ima nekatera naravna bogastva v izjemni količini, kot je voda, kot je les. Vi veste, da ta vlada je že naredila prve korake in jih dela za intenzivno, da bi te naše komparativne prednosti, to naše bogastvo izkoristila v veliko večji meri, kot je bilo to zaznano v preteklih letih, in na gozdovih, na lesu, tudi na domači lesni industriji, na lesno predelovalni verigi bomo intenzivno delali. Tudi voda je zadeva, ki jo moramo upoštevati strateško v prihodnosti, to je naše izjemno bogastvo.

Potem izkoristiti znanje. Slovenija ima relativno v primerjavi visoko izobraženo delovno silo. Manjka nam kompetenc, to je dostikrat problem, ker imamo na voljo delovna mesta, pa ni dovolj kompetenčnih znanj. In na tem ta vlada dela, da bi mlade čim hitreje priučila, da bi lahko stopili v neko delovno razmerje, kjer samo čakajo na njih določene propulzivne firme z dobrimi poslovnimi modeli, da bi lahko ti ljudje delali, enostavno jih pa šole niso dovolj kompetenčno izobrazile. Dobili so neko izobrazbo, ne pa ta kompetenčna znanja. Na tem se veliko dela.

Potem vidim eno od pomembnih stvari, naj še to omenim, oskrba bolnih in starejših. Tudi zdravstvena reforma, kjer sedaj delamo prve odločnejše korake, ki se bodo nadaljevali, kot je bilo že napovedano, še posebej v prihodnjem letu. In še oskrba starejših, z vsem tem imamo veliko možnost, da sledimo tem demografskim kazalcem in da tudi tujce privabimo v Slovenijo, da jim tu nudimo oskrbo in s tem pravzaprav razvijamo tudi te poslovne priložnosti. In potem zdravstvena in pokojninska reforma, ki nas čaka v prihodnjih letih, in še marsikaj, ampak čas ne dopušča, da bi šel v te detaje.

Pripravljamo, delamo in mislimo resno. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mag. Bojana Muršič imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, spoštovani predsednik, za vaš odgovor. Kljub temu moram izpostaviti, da sem mnenja, da je še kako pomembno, da dosežemo konsenz o naši skupni prihodnosti. Pomembno pa je, da izpostavimo tudi, na kakšen način bo Slovenija prišla do te strategije. Socialni demokrati si želimo sodelovati v tej razpravi. Nekaj svojih predlogov smo v javnosti v zadnjih tednih že izpostavili. Tisto, kar Slovenija ima in lahko na tem tudi gradi, je moč javnega. Naša zavezanost k skupnemu je tisto, ki nas včasih dela posebne, a v dobrem in za vse. Močno javno šolstvo, dostopno in kakovostno javno zdravstvo, na njih moramo graditi, kar ste tudi omenili. Razpravo potrebujemo tudi o tem, kakšno gospodarsko in poslovno okolje želimo, kakšne davke bomo plačevali, kako pogosto bomo spreminjali pravila igre. Mnenja smo, da se o tem moramo pogovoriti, kot ste navedli, strpno in hitro že v letu 2016.

Potem je tu tudi področje javnega premoženja in javne infrastrukture. Govorim predvsem o upravljanju javnega premoženja, o gradnji ključne gospodarske infrastrukture, kot ste tudi navedli, drugega tira. In ne nazadnje Slovenija je res majhna, ne moremo se stalno izgovarjati, da nimamo vpliva.

Kako si kot predsednik Vlade predstavljate slovenski vpliv na svet in odločitve, ki se spreminjajo v njem?

Prav tako, spoštovani predsednik, prosim za dopolnitev vašega odgovora, predvsem z vašim mnenjem o tem, kakšno vlogo imajo v strategiji razvoja Slovenije javne storitve in družbena solidarnost, kakovostnost poslovnega okolja, javna lastništva, infrastruktura in kakšen bo vpliv Slovenije na svet.

S tem se vam zahvaljujem za vaš odgovor.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa.

Spoštovana poslanka, sedaj bi moral imeti na voljo vsaj 20 minut, da vam na vse to odgovorim. Mislim pa, da so vaša vprašanja usmerjena v pravo smer. Vsa ta vključenost v javno razpravo tako vas, vaše stranke kot vseh ostalih, je predpogoj, da pridemo do nečesa kvalitetnega. Naj povem, da poteka o tej strategiji, viziji ena najširših javnih razprav že sedaj, že zadnje mesece, že dlje časa. Udeleženi so številni deležniki iz znanosti, pač z vseh področij, kjer je treba, od Akademije znanosti do podjetij, od inštitutov, do univerz in podobno. Tudi OECD in druge tuje strokovne organizacije so povprašane za mnenja.

Bi pa dejal še to. Mi smo že s tem, ko je ta vlada sprejela strategijo upravljanja z državnim premoženjem, naredili en zelo konkreten korak, kjer smo začrtali vizije upravljanja s tem javnim, torej državnim premoženjem. Tu nismo pasivni. Sedaj imamo kriterije, cilje, pričakovanja in smo ravno v tem času tudi prišli do izpopolnitve teh organov, ki bodo o tem odločali. Kako mi vplivamo na svet? Ne boste verjeli, ampak tudi vplivamo na svet, čeprav smo relativno majhna država po obsegu prebivalstva in ozemlja, ampak smo veliki v tem našem duhu. Vzpostavljamo številne stike ne samo znotraj Evropske unije, ampak tudi izven Evropske unije. Vabimo sem številne investitorje. Izjemen je interes za povezovanje s Slovenijo. Tako denimo smo že imeli tudi neke skupne seje vlad, recimo s srbsko vlado. Sedaj jo načrtujemo z madžarsko vlado. Govorim o ožji regiji, kjer je zelo pomembno vzpostaviti neke vrste sodelovanje, ki temelji na vzajemnih interesih, ki lahko pripeljejo do več zaposlenosti, do boljše povezave v regiji. Na energetskega področju se povezujemo vedno bolj s sosednjimi državami. Tudi ko bomo prišli do končne ideje o tem, kako se lotiti drugega tira in modernizacije železnice, bo to povežalo Slovenijo s celo Srednjo Evropo, pa tudi s severno Evropo na nek način. Mi smo v komunikaciji tudi s Kitajsko, z Vietnamom, z Indijo. Vsi so zainteresirani za to, da bi lahko prek Slovenije prevažali blago. Tudi na evropski ravni, na ravni EU smo zelo aktivno udeleženi s predlogi, mnenji v razpravah o enotnem trgu, v razpravah o vsem, kar zadeva energetsko in skupno politiko.

Mislim, da je Slovenija zelo aktivna, jasno pa je, da nikoli ni dovolj, vedno so še izzivi in gremo naprej. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsedniku Vlade se zahvaljujem za podane odgovore.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda, ki jo bomo z ustnimi poslanskimi vprašanji ministricam in ministrom nadaljevali v torek, 24. 11. 2015.

Prehajamo na **2. IN 3. TOČKO DNEVNEGA REDA**. Po dogovoru na seji Kolegija predsednika Državnega zbora bomo v okviru 2. in 3. točke dnevnega reda opravili skupne uvodne predstavitve o **DOPOLNJENEM PREDLOGU PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2016 IN DOPOLNJENEM PREDLOGU PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2017**.

Dopolnjena predloga proračunov je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev dopolnjenih predlogov proračuna za naslednji dve leti dajem najprej besedo predsedniku Vlade dr. Miru Cerarju.

DR. MIROSLAV CERAR: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovane poslanke in poslanci!

Pred vami sta dopolnjena predloga državnih proračunov za leti 2016 in 2017, prvega dveletnega proračuna naše vlade, katerega glavna cilja sta nadaljnja stabilizacija in konsolidacija javnih financ in hkrati nadaljevanje, torej ustvarjanje pogojev za nadaljevanje spodbudne gospodarske rasti. Pri predstavitvi dopoljenih predlogov teh dveh proračunov konec septembra sem poudaril nekatere pozitivne kazalce, ki jih Slovenija beleži na makroekonomskem področju. Tako sem izpostavil zniževanje stopnje brezposelnosti predvsem med mladimi. Opozoril sem, da se je tveganje revščine stabiliziralo in ne narašča več in pa seveda kot pravimo in ugotavljamo sproti, je gospodarska rast še vedno spodbudna in prav tako so dobre napovedi tudi za naprej. Seveda smo v zadnjih dveh mesecih pričla okrepljenemu migrantskemu toku. O tem smo se pogovarjali, ki je tudi bistveno vplival na oblikovanje dopoljenega proračuna za leto 2016. Vlada je pri oblikovanju dopoljenega predloga proračuna za leti 2016 in 2017 pregledala vložene amandmaje, smiselno upoštevala razprave, stališča in predloge posameznih delovnih teles Državnega zbora Republike Slovenije, prav tako tudi zakonske obveznosti in, kot že rečeno, tudi migrantsko problematiko. V dopoljenih predlogih obeh proračunov so upoštewane tudi določene organizacijske ter projektne spremembe pri proračunskih uporabnikih.

V dopoljenem predlogu državnega proračuna za leto 2016 načrtujemo prihodke v višini 8,7 milijarde evrov, kar je za 73 milijonov evrov več od prvotno predlaganega proračuna, predlagani odhodki pa se povečujejo za 123 milijonov evrov, torej na 2,5 milijarde evrov. Primanjkljaj v bilanci prihodkov in odhodkov se tako povečuje za 50 milijonov evrov in znaša skupno 839,3 milijona evrov oziroma 2,1 % bruto domačega proizvoda. Edini razlog za povišanje navedenih proračunskih kategorij so migracijski tokovi, zaradi katerih zagotavljamo dodatna sredstva pri Ministrstvu za finance. Dopolnjeni predlog državnega proračuna za leto 2017 izkazuje nespremenjeno višino prihodkov in odhodkov, kot prvotni predlog, in sicer so prihodki načrtovani v višini 8,7 milijarde evrov ter odhodki v višini 9,4 milijarde evrov. Primanjkljaj državnega proračuna ostaja tako nespremenjen v višini 717,8 milijonov evrov oziroma 1,74 % BDP.

Naj vas spomnim na nekatere ključne značilnosti dopoljenih predlogov obeh proračunov, torej za leti 2016 in 2017. Sledili smo cilju, da se nadalje spodbuja rast tudi s spodbujanjem zasebne potrošnje. Zaradi učinkov napredovanj v javnem sektorju se povišuje masa sredstev za plače in prispevke. Skupaj s proračunoma sprejemamo tudi dolgoročne ukrepe na različnih področjih, ki bodo zagotavljali stabilno rast in javnofinančno

konsolidacijo. Sledili smo ustavnim določbam in določbam v Zakonu o fiskalnem pravilu, ki zahtevajo, da morajo biti proračuni države srednjeročno uravnoteženi brez zadolževanja. Odprava strukturnega primanjkljaja mora potekati skladno z dinamiko, ki jo predvideva Pakt za stabilnost in rast. Skladno s to dinamiko naj bi Slovenija strukturni primanjkljaj odpravila v prihodnjih petih letih. Nadalje ohranjamo skrb za varnost ljudi in premoženja, zato smo v primerjavi s trenutnim proračunom zvišali proračunske izdatke za policijo in njeno ustrezno opremljenost ter izdatke pravosodnih organov za posodobitev zaporniškega sistema. V naslednjih dveh letih namenimo sredstva tudi za dokončanje urgence v Ljubljani.

Več proračunskih sredstev bo namenjenih tudi za ureditev državnih cest ter delno zaprtih mostov, kar je ena izmed prioritarnih nalog. V naslednjem letu bo sproščenih nekaj varčevalnih ukrepov s področja socialnega varstva in družinskih prejemkov, ki so bili sprejeti z Zakonom za uravnoteženje javnih financ, t. i. ZUJF. Povišali smo osnovi znesek minimalnega dohodka, kar bo vplivalo predvsem na višje zneske denarnih socialnih pomoči in s tem se bo izboljšal materialni položaj najranjlivejših skupin prebivalstva. Še naprej bomo vlagali v spodbujanje zaposlovanja mladih, starejših in dolgotrajno brezposelnih, in sicer z različnimi ukrepi s področja aktivne politike zaposlovanja. V javnem sektorju bomo naravni odliv zaposlenih nadomeščali z zaposlovanjem mladih. Ne nazadnje naj rečem, da bomo za izboljšanje položaja upokojencev v letu 2016 izredno uskladili pokojnine.

Spoštovane poslanke in poslanci! Pozitivni kazalci gospodarske rasti in posledično višji napovedani davčni prihodki v proračunu nam dajejo več svobode in večji programski načrtovanju izdatkov in usmerjanje le-teh v prava področja. V predlogu proračuna za leto 2016 je zato večina resornih ministrstev prejela več sredstev, kot jih je imela na voljo v rebalansu za 2015, zato smo lahko pravzaprav vsi skupaj v celoti zadovoljni oziroma smo lahko – in jaz mislim, da moramo biti – zmerni optimisti.

Ob tem pa ne smemo pozabiti, da je naš cilj na srednji rok izravnati strukturni saldo, zato še vedno ohranjamo zdravo mero restriktivnosti pri načrtovanju odhodkov. Na izbranih področjih bodo izvedeni ukrepi in projekti, ki bodo izboljšali dejavnike konkurenčnosti, spodbujali produktivnost gospodarstva ter poviševali stopnjo zaposlenosti. Cilji javnofinančne politike Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 sledijo zahtevam in priporočilom Sveta EU v okviru zavez pakta stabilnosti in rasti ter seveda hkrati našim lastnim zakonskim zavezam fiskalnega pravila. Doseganje scenarija v srednjeročnem obdobju je predvideno s prepletanjem, s spodbujanjem naložb in ukrepi za večjo konkurenčnost, strukturnimi ukrepi ter fiskalno odgovornostjo. Glavna cilja ekonomske politike

za obdobje 2016 do 2017 ostaja kot vse do sedaj spodbujanje gospodarske rasti, z naslavljanjem ključnih izzivov na področju zadolženosti gospodarstva in poslovnega okolja ter drugič zasledovanje postopne, vendar trajne javnofinančne konsolidacije. Tem ciljem sledita seveda tudi dopolnjena predloga proračunov za leti 2016 in 2017.

Spoštovane poslanke in poslanci, želim vam uspešno delo in upam, da bo proračun za naslednji dve leti kmalu sprejet. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za dopolnilno obrazložitev dopoljenih predlogov proračunov za naslednji dve leti dajem besedo še ministru za finance dr. Dušanu Mramorju.

DR. DUŠAN MRAMOR: Spoštovani!

Vlada je pripravila dopolnjena predloga državnih proračunov za leti 2016 in 2017, tako kot to določa 159. člen Poslovnika Državnega zbora. Čeprav se je Vlada opredelila do vloženih amandmajev tako, da jih je zavrnila, je pri pripravi dopoljenih predlogov državnih proračunov smiselno upoštevala razprave, stališča in predloge posameznih delovnih teles Državnega zbora k predlogoma proračunov.

Pri opredelitvi do posameznih konkretnih predlogov in pri pripravi dopoljenih rešitev je Vlada izhajala iz dejstva, da mora predlog proračuna odgovoriti na pet ključnih izzivov, o njih sem obširneje spregovoril ob predstavitvi osnovnega predloga obeh proračunov. Ti izzivi so: zahtevano zmanjšanje primanjkljaja, zmanjšanje EU sredstev, uresničevanje socialnega sporazuma, prekomerna pričakovanja in spodbujanje gospodarske rasti in zaposlenosti. Kot rečeno, dopolnjena predloga proračunov naslavljata te izzive, dodatni pa jim je treba še en izziv, to je financiranje stroškov obvladovanja migrantske krize.

Glede na dosedanje izkušnje stroške obvladovanja migracijskega toka se ocenjuje, da bo treba v letu 2016 dodatno zagotoviti 123 milijonov evrov sredstev za ta namen. Pričakuje se, da bo mogoče pridobiti evropska sredstva v višini 73 milijonov evrov, medtem ko se za preostalih 50 milijonov evrov predlaga povečanje primanjkljaja državnega proračuna in zadolževanje. Zaradi tako predvidenega povečanja primanjkljaja državnega proračuna, ki se izkazuje po denarnem toku, bo v letu 2016 višji tudi pričakovani primanjkljaj celotnega sektorja država, ki se ugotavlja v skladu z metodologijo ESA 2010 po načelu poslovnega dogodka. Sektor država poleg državnega proračuna zajema še ZPIZ, zdravstveno zavarovalnico, občine in posredne proračunske uporabnike. Primanjkljaj celotnega sektorja država naj bi bil tako predvidoma 2,3 % bruto domačega proizvoda, to je za 0,1 % več, kot smo načrtovali konec septembra. Pri tem si prizadevamo, da bi Evropska komisija odhodke, povezane s stroški migracije, priznala kot

enkratno oziroma začasen ukrep, ki kot tak naj ne bi imel vpliva na tako imenovani strukturni primanjkljaj sektorja države. Problematike obvladovanja migrantske krize v letu 2017 zaradi prevelikih negotovosti pri ocenjevanju obsega morebiti potrebnih sredstev za pokritje teh stroškov v dopoljenem predlogu proračuna nismo predvideli. Verodostojne ocene za leto 2017 bo mogoče izdelati v letu 2016 in jih upoštevati v spremenjenem predlogu proračuna za leto 2017, ki ga mora Vlada v skladu s poslovníkom pripraviti do konca septembra 2016.

Druge spremembe v dopoljenih predlogih proračunov za ti dve leti se nanašajo na določene organizacijske ter projektne spremembe pri proračunskih uporabnikih, gre za prerazporeditve med proračunskimi uporabniki ali znotraj finančnih načrtov posameznih uporabnikov, ki nimajo vplivajo na skupni obseg proračunske porabe v prihodnjih dveh letih ali na primanjkljaj. V predlogu dopoljenega proračuna za pokritje stroškov dela v javnem sektorju niso spremenjena glede na prvotna predloga proračunov. Glede na to, da je bil dosežen dogovor s sindikati javnega sektorja, ki odstopa od prvotno načrtovanih finančnih učinkov, in to za 28 milijonov evrov za celotni javni sektor oziroma 16,8 milijona evrov za državni proračun, Vlada ocenjuje, da proračunski uporabniki lahko ta sredstva zagotovijo v okviru obstoječih finančnih načrtov z instrumenti, ki jih daje na razpolago predlagani Zakon o izvrševanju državnih proračunov za ti dve leti.

V zvezi s financiranjem dela občin poudarjam, da dopoljeni predlog proračuna za leto 2016 zagotavlja zadostna sredstva za financiranje primerne porabe v občinah, če se dogovori povprečnina v višini 522 evrov. Če bosta predsedstvi obeh reprezentativnih združenj pripravljene sprejeti zadnji predlog Vlade – to je bilo danes zjutraj –, da bi povprečnina v letu 2016 znašala 525 evrov na prebivalca, bo Vlada dodatna sredstva za leto 2016 zagotovila s prerazporeditvami v skladu s svojimi pristojnostmi, za leto 2017 pa dodatnih sredstev ni treba zagotavljati.

Preden podrobneje predstavim dopolnjena predloga proračunov za leti 2016 in 2017, bi želel še pojasniti vprašanja, ki so se pojavljala v zvezi z usklajenostjo predlaganih proračunov z Zakonom o fiskalnem pravilu in z Ustavo. Zakon o fiskalnem pravilu določa, kdaj je spoštovano načelo srednjeročne uravnoveženosti iz 148. člena Ustave. V prehodnem obdobju, v katerem smo do leta 2020, gre za obdobje odpravljanja strukturnega primanjkljaja. Zakon o fiskalnem pravilu določa, da je načelo spoštovano, če se strukturni primanjkljaj med leti znižuje po dinamiki, ki jo predpisuje Pakt za stabilnost in rast. Za Slovenijo znaša za leto 2016 referenčna mera zniževanja strukturnega primanjkljaja, skladno z določili pakta, 0,6 % bruto domačega proizvoda, za leto 2017 pa 0,3 % BDP.

Naj pojasnim še izračun strukturnega salda sektorja države, ki je dejansko razlika med prihodki in izdatki sektorja države v posameznem letu, prilagojena za učinke, ki so ocenjeni kot posledica gospodarskega cikla, brez upoštevanja učinkov enkratnih oziroma začasnih ukrepov, opredeljenih v Paktu za stabilnost in rast. Za izračun strukturnega salda sektorja države je treba določiti stanje gospodarstva v poslovnem ciklu za določitev ciklične komponente v saldu sektorja države. Stanje gospodarstva v poslovnem ciklu se izračuna glede na vrednost potencialnega bruto domačega proizvoda. Zakon o fiskalnem pravilu v zvezi s potencialnim bruto domačim proizvodom v 6. točki 2. člena določa, da se ta izračuna na podlagi skupne metodologije, ki se za ta namen uporablja v EU v okviru postopkov nadzora nad javnofinančnimi politikami. Potencialna raven BDP je ocenjena na ravni BDP, ki bi ga gospodarstvo doseglo s takšno uporabo kapitala in dela, ki nima inflacijskih učinkov.

Zakon o fiskalnem pravilu torej določa zgolj metodologijo za izračun potencialnega BDP, in to je evropska metodologija, Evropske komisije, ob tem pa ne določa, katere podatke oziroma napovedi se uporabi pri izračunu potencialne ravni BDP. Na drugi strani EU zakonodaja omogoča, da država članica sama določi, katere podatke bo uporabila. To izhaja iz petega odstavka 4. člena Direktive EU 2011/85 o zahtevah v zvezi s proračunskimi okviri držav članic. In sicer direktiva določa, da države članice zagotovijo, da javnofinančno načrtovanje temelji na realističnih makroekonomskih in proračunskih napovedih, pri čemer se uporabljajo najnoveše informacije, proračunsko načrtovanje temelji na najverjetnejšem makrofiskalnem scenariju ali na previdnejšem scenariju. Makroekonomske in proračunske napovedi se primerjajo z najnovejšimi napovedmi komisije in, če je primerno, z napovedmi drugih neodvisnih organov. Znatne razlike med izbranim makrofiskalnim scenarijem in napovedjo komisije se morajo pojasniti. Nadalje direktiva določa, da države članice opredelijo, katera institucija je pristojna za napovedovanje makroekonomskih in proračunskih napovedi, in objavijo uradne makroekonomske in proračunske napovedi, pripravljene za javnofinančno načrtovanje, vključno z metodologijami, predpostavkami in ključnimi parametri, na katerih temeljijo te napovedi. Države članice in komisija vsaj enkrat letno vzpostavijo tehnični dialog o predpostavkah, na katerih temelji priprava makroekonomskih in proračunskih napovedi. To se pravi, da se z Evropsko komisijo vsaj enkrat na leto uskladi.

Za namene proračunskega načrtovanja se pri nas uporablja makroekonomske napovedi Umarja, to izhaja iz 14. člena Uredbe o dokumentih razvojnega načrtovanja in postopkih za pripravo predloga državnega proračuna.

Enako bo določeno tudi v prenovljenem Zakonu o javnih financah, ki je v pripravi. Se pravi, ko smo za leti 2016, 2017 pripravljali oceno, koliko je treba znižati primanjkljaj, da bi bili v skladu z Zakonom o fiskalnem pravilu in s tem Ustavo, smo izhajali iz podatkov napovedi Umarja in iz Umarjevih izračunov potencialnega bruto domačega proizvoda. Na tej osnovi smo potem iz obračunskega principa oziroma načela poslovnega dogodka, kar je ESA 2010 metodologija, ki se uporablja pri paktu stabilnosti in rasti, to prevedli v našo metodologijo po denarnem toku in tako ugotovili, kolikšen je lahko največji primanjkljaj proračuna, da bi ta strukturni napor tudi dejansko dosegli. Vem, stvar je relativno zapletena, ampak to je osnovna logika, ki smo ji sledili, na podlagi česar smo naredili ta dva proračuna.

Torej za boljše predstavo še v številkah. V letošnjem letu smo načrtovali, da bo po ESA, po evropski metodologiji, primanjkljaj sektorja država 2,9 % BDP; se pravi, manj kot 3 %, kot se zahteva. Za naslednje leto, za leto 2016, sedaj v dopolnjenem predlogu proračuna načrtujemo, da bo primanjkljaj sektorja država 2,3 % BDP po ESA; se pravi, da bo za 0,6 % BDP nižji, kar je v skladu s paktom stabilnosti in rasti. To se potem prevede v slovensko metodologijo po denarnem toku, tako se mora primanjkljaj državnega proračuna, ki se izkazuje po denarnem toku, s 3,58 % BDP letos zmanjšati v letu 2016 na 2,1 % BDP. Da bi v letu 2017 nadalje dosegli še 0,3 % zmanjšanje strukturnega primanjkljaja po ESA, mora v letu 2017 načrtovati še nadaljnje zmanjšanje primanjkljaja državnega proračuna po denarnem toku z 2,1 % v 2016 na 1,74 % BDP v 2017.

Skratka, na ta način smo pripravili proračuna 2016 in 2017, da bi bila v skladu z Zakonom o fiskalnem pravilu, in primanjkljaj tak, da to omogoča. Toliko mogoče o usklajenosti predlogov proračunov z Zakonom o fiskalnem pravilu. V nadaljevanju naj še podrobneje predstavim predlagane spremembe v dopoljenih proračunih.

Leto 2016. Z dopolnjenim predlogom proračuna za leto 2016 se predlagajo prihodki, kot je že omenil predsednik, v višini 8,7 milijarde evrov, kar je za 73 milijon evrov več od predloga proračuna. Odhodki se načrtujejo v skupni višini 9,5 milijarde evrov, kar je za 132 milijonov več od prvotno predlaganega proračuna. Razlika med predlogom proračuna in dopolnjenim predlogom proračuna za leto 2016 se nanaša na naslednje vsebine. Prihodki se povečujejo za 73 milijonov, in sicer iz naslova dodatno ocenjenih prihodkov iz proračuna EU za potrebe kritja stroškov migranskega toka. Odhodki se povečujejo za 123 milijonov, in sicer zopet zaradi zagotovitve dodatnih sredstev za financiranje teh stroškov. Povečanje v višini 73 milijonov se nanaša na povečan obseg evropskih sredstev, za preostalih 50 milijonov evrov več odhodkov pa se povečuje primanjkljaj.

Druge spremembe. Pri odhodkih se nanašajo na prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta Ministrstva za finance k drugim proračunskim porabnikom ali znotraj finančnih načrtov posameznih proračunskih uporabnikov – torej brez vpliva na višino zadolževanja ali primanjkljaj. Prerazporeditve sredstev se nanašajo predvsem za naslednje namene: za referendum o zakonski zvezi in družinskih razmerij v višini 1,1 milijona evra pri Državni volilni komisiji; za potrebe obveščanja javnosti zaradi uvedbe davčnih blagajn v višini 125 tisoč evrov pri Uradu Vlade za komuniciranje in 93 tisoč evrov pri Finančni upravi; za projekt podpore izvedbe izplačil starih deviznih vlog v višini 120 tisoč pri Ministrstvu za finance; za stroške dela uslužbencev v projektni enoti za arbitražni postopek s Hrvaško pri Ministrstvu za zunanje zadeve ter za delovanje veteranskih organizacij v višini 750 tisoč pri Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije. Narejeni so bili še manjši popravki v finančnih načrtih proračunskih uporabnikov zaradi ustrežnejšega planiranja projektov. Izdatki v računu finančnih terjatev in naložb se povečujejo za 11 milijonov evrov, in sicer za dodatna povratna sredstva za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo pri Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Zadolževanje, ki se izkazuje v računu financiranja, se povečuje za 61 milijonov evrov, in sicer za 50 milijonov zaradi migrantskih stroškov ter za 11 milijonov evrov zaradi povečanja danih posojil za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo.

V letu 2017 se z dopolnjenim predlogom proračuna predlagajo prihodki v višini 8,7 milijarde, odhodki pa v višini 9,4 milijarde. Primanjkljaj v bilanci prihodkov in odhodkov se z dopolnjenim predlogom proračuna za leto 2017 ne spreminja in se predlaga v višini 717,8 milijona evrov, kar je 1,74 % BDP – po logiki, ki sem jo že prej razložil.

V računu financiranja se z dopolnjenim predlogom proračuna za 2017 načrtuje zadolževanje v višini 4,1 milijarde evrov, kar je za 11 milijonov več od predloga proračuna, ter odplačilo dolga v višini 2,9 milijarde evrov, to je v isti višini, kot je v predlogu proračuna.

Glede predlaganih amandmajev, ki so bili vloženi k dopolnjenima predlogoma proračunov za ti dve leti, vas prosim za previdnost pri njihovem sprejemanju, saj večina njih lahko pomeni kršitev ustavnega fiskalnega pravila in pomeni pomemben odstotek od začrtane poti javnofinančne konsolidacije.

Upošteva je navedeno je Vlada v petek sprejela stališče, da predlogov amandmajev k dopolnjenima predlogoma proračunov ne podpira, in predlagam, da tudi Državni zbor podpre dopolnjena predloga proračunov v njuni prvotni vsebini, torej brez predlaganih amandmajev. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dopolnjeni predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2016 in Dopolnjeni predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2017 je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročil odbora dajem besedo predsednici gospe Urški Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani predsednik Vlade, ministrski zbor s sodelavci, kolegi in kolegice!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 37. nujni seji 13. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnaval dopolnjena predloga proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017, ki ju je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odboru je bilo posredovanih 45 amandmajev k dopolnjenemu predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2016, ki so jih v roku vložile poslanke skupine SDS, Združena levica, NSi in Nepovezani poslanci. Prav tako je bilo posredovanih 29 amandmajev k dopolnjenemu predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2017, ki so jih v roku vložile poslanske skupine SDS, Združena levica in NSi. Odbor je opravil skupno razpravo o dopolnjenih predlogih proračunov za leti 2016 in 2017.

V skupni uvodni predstavitvi dopolnjenih proračunskih predlogov za leti 2016 in 2017 je predstavnica Ministrstva za finance predstavila predvsem novosti v dopolnjenih predlogih proračunov za prihodnji dve leti. Za leto 2016 so posamezni predlagatelji finančnih načrtov predlagali posamezne tehnične popravke, prenose posameznih sredstev med postavkami, kar skupaj znaša 3 milijone evrov. Ključne vsebinske spremembe pa se nanašajo na predlog Ministrstva za zunanje zadeve glede stroškov, povezanih z arbitražnim sporazumom, na predlog Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, kjer se zagotavlja 11 milijonov evrov v B bilanci za zagotovitev 3 % investicijskega transfera v obliki ugodnih povratnih sredstev za občine, prav tako se zagotavlja dodatnih 500 tisoč evrov za delovanje veteranskih organizacij in en milijon evrov Državni volilni komisiji za izvedbo referenduma v zvezi z Zakonom o zakonski zvezi in družinskih razmerjih.

Največja sprememba v letu 2016 se nanaša na vzpostavitev posebne rezerve za soočenje z migrantsko krizo, ki znaša 123 evrov namenskih sredstev. V zvezi s temi dodatnimi odhodki se za 50 milijonov evrov omogoči dodatno zadolžitev, medtem ko naj bi za 73 milijonov evrov sredstev dobili iz evropskih skladov. Posledica tega je, da se proračunski primanjkljaj po denarnem toku povečuje s 789 milijonov na 839 milijonov evrov oziroma z 1,98 % BDP na 2,10 % BDP. Ti stroški predstavljajo izjemno okoliščino oziroma enkratni dogodek, zato obseg deficita po ESA načelu ostaja 2,2 %. Za leto 2017 je sprememb manj, in sicer se

spreminjajo že omenjena sredstva po posameznih ministrstvih.

V svoji predstavitvi je državna sekretarka povedala tudi, da se je Vlada opredelila do vloženih amandmajev in jih ne podpira.

Predstavniki Umarja je v uvodni predstavitvi povedal, da se do danes gospodarske razmere niso bistveno spremenila. Tudi napovedi drugih institucij kažejo podobna gibanja najpomembnejših agregatov, tako glede gospodarske aktivnosti, glede trga dela in pa tudi glede neravnotežij v slovenskem gospodarstvu, kot jih je napovedal Umar. Izvoz se je v tretjem četrtletju povečal za 0,6 %, industrijska proizvodnja se je v istem četrtletju povečala za 0,8 %. Še naprej se poslabšujejo aktivnosti v gradbeništvu, ki se je v tretjem četrtletju močno skrčila. Tveganja se v zadnjih mesecih ohranjajo in so še vedno povezana tako z mednarodnim okoljem kot tudi z domačim okoljem.

V mednarodnem okolju se ohranjajo visoka tveganja, da bi lahko prišlo do upočasnitve rasti, kar se bo hitro poznalo tudi v Sloveniji. Prav tako se stopnjuje tok beguncev, kar bi lahko imelo zelo resne posledice na celotno evropsko gospodarsko sliko in posledično tudi na Slovenijo. Med domačimi tveganji je še vedno najpomembnejši faktor tveganja odsotnost izboljševanja toka denarja od bančnega sektorja do podjetniškega sektorja. Makroekonomske razmere se niso bistveno spremenile, nadaljujejo se relativno ugodni trendi, hkrati pa se ohranja relativno visoka tveganja za aktivnost v prihodnje tudi za leto 2017.

Predstavniki Državnega sveta je predstavil pisni mnenji k obema dopolnjenima predlogoma proračunov, ki jih Državni svet ne podpira. V skupni razpravi o dopoljenih predlogih za obe leti so članice in člani odbora povedali, da iz predloga proračuna ni razvidne vizije na področju gospodarstva, sociale in zdravstva. V proračunu niso vidne prioritete, saj ne gre za strateški dokument. Menili so, da je tudi proračunski memorandum precej skop, je pa res, da ga je Vlada dopolnila. Menili so, da proračun ni investicijsko naravnani in da je premalo sredstev za raziskave in razvoj. Povprašali so, ali je predlog proračuna usklajen z lokalnimi skupnostmi in ali bodo občine, ki so še posebej izpostavljene migrantskim tokovom, dobile ustrezno finančno pomoč. Prav tako so izpostavili področje kohezijskih sredstev v novi finančni perspektivi. Glede izvajanja fiskalnega pravila so menili, da se le-ta v praksi ne izvaja, saj še ni bil ustanovljen fiskalni svet, zato menijo, da se Slovenija nahaja v neustavnem stanju. Povprašali so, ali bo migrantska kriza, in s tem povezani odhodki, obremenila proračun v tej meri, da se bo povečal primanjkljaj ter ali bo za to v naslednjem letu potreben rebalans proračuna. Prav tako jih je zanimalo, ali bo Slovenija upravičena do EU sredstev zaradi stroškov z migrantskimi tokovi in s tem v zvezi jih

je zanimala ocena stroškov migrantske problematike za Slovenijo.

Med razpravo je minister za finance izčrpno pojasnil, kaj so glavni izzivi Slovenije v prihodnjih dveh letih, in ob tem izpostavil predvsem zmanjšanje primanjkljaja, zmanjšanje EU sredstev v novi finančni perspektivi, področje investicij, ki do sedaj niso bila dobro plasirana, zato je bil njihov učinek slab, izboljšanje poslovnega okolja z izboljšano zakonodajo na tem področju, ki bo zmanjšala predvsem administrativne ovire. V zvezi z vsem naštetim je poudaril, da je treba najti ravnotežje in rešitve za pogajanja in dogovor z občinami, glede plač v javnem sektorju in nasloviti problematiko migrantske krize, katerih posledico lahko Vlada le oceni. Med razpravo in ob koncu razprave je na postavljena vprašanja odgovarjala tudi državna sekretarka.

Po zaključeni razpravi o obeh dopoljenih predlogih državnega proračuna za leti 2016 in 2017 se je odbor opredelil do vloženih amandmajev, ki so bili vloženi s strani poslanskih skupin, odbor ni podprl amandmajev za leti 2016 in 2016. Po razpravi je bil sprejet sklep, in sicer da Odbor za finance in monetarno politiko podpira Dopoljnjeni predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2016 in Dopoljnjeni predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2017. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Lep pozdrav še enkrat, spoštovane kolegice in kolegi, Predsednik, ministrice in ministri!

Pred nami je prvi pravi proračun vlade Mira Cerarja, pravzaprav dva; proračun za leto 2016 in proračun za leto 2017. Proračuna, iz katerih bi morala izhajati vizija Vlade, strategija upravljanja države in ukrepi, ki bi to dvoje, se pravi vizijo in strategijo, jasno opredelili in časovno določili. Na mojo veliko žalost nič od tega iz vaših proračunov ne izhaja, kljub moji bujni domišljiji, kot mi jo je pripisal predsednik Vlade. Žal mi je, da sta pravzaprav pred nami dve izgubljeni leti, dve leti brez razvoja in napredka. Minister za finance dr. Mramor nam je na odboru povedal, kaj je bilo tistih pet ključnih izzivov, s katerimi se je Vlada srečevala pri teh dveh proračunih. Prvič, zahtevano zmanjševanje proračunskega primanjkljaja, drugič, zmanjšanje evropskih sredstev, tretjič uresničevanje socialnega sporazuma, četrtič spodbujanje gospodarske rasti in petič velika pričakovanja ljudi.

Teh izzivov se je Vlada po besedah ministra lotila s tremi ukrepi; prvič, investicijami, drugič s spremembami poslovnega okolja, od davčnega preko okoljskega in prostorskega do pravosodnega, in tretjič davčno

prestrukturiranje. Pa poglejmo te tri stvari malo bolj podrobno. Najprej investicije.

Cel svet govori o potrebnosti investiranja. Še dve leti nazaj je bila edina prava pot pot varčevanja. Mi smo že takrat opozarjali, da temu ni tako in da je poleg varčevanja treba spodbujati gospodarstvo in to tudi z javnimi investicijami. In tudi delali smo tako. Danes imamo pred seboj proračun, kjer se investicijska vlaganja zmanjšujejo za več kot 600 milijonov evrov. 600 milijonov evrov manj za investicije! Nobenega večjega investicijskega projekta ni predvidenega. Potreben drugi tir bomo z dinamiko, kot je v teh dveh proračunih, gradili 100 let. Evropskega denarja niste uspeli pridobiti niti za en resen projekt. Junckerjev sklad, ki je bil omenjen, bo na žalost prazen, preden boste uspeli pripraviti projekt, ki bi ga lahko prijaviteli na razpis, in seveda tudi uspeli. Z investicijami bomo torej bolj malo spodbujali naše gospodarstvo.

Drugo, sprememba poslovnega okolja. Več kot potrebna in to na več področjih! Na žalost pa tudi tukaj do danes v letu in pol ni bilo narejeno praktično nič. Res pa je, da je za te spremembe praktično nepotreben javni denar; skratka, ga ne potrebujemo, potrebujemo pa voljo do sprememb. Do danes je bilo veliko besed, kaj vse je treba spremeniti, bolj malo pa dejanj. Lahko pa vam povem, da našo podporo pri teh sprememba, ko bodo na mizi, vsekakor imate.

Tretjič, davčno prestrukturiranje. Tudi to je ukrep, ki ga v proračunu še ne vidimo, so napovedi, so želje, konkretno v proračunu pa nič od tega. Skratka, trije ukrepi, ki so odgovor na pet izzivov; investicije – jih ni, sprememba poslovnega okolja – je še ni, davčno prestrukturiranje – ga še ni. Zato pravim, da sta pred nami, na mojo veliko žalost, dve izgubljeni leti, brez pozitivnih premikov v pravo smer.

V naši poslanski skupini zagovarjamo postopnost in ne želimo, da vsaka vlada stvari obrača na glavo, ampak vsaj nekaj majhnih korakov v prvo smer pa je ob tako pomembnih dokumentih in v tako pomembnih dokumentih, kot sta proračuna za naslednji dve leti, treba pokazati. Ker teh korakov ni, v naši poslanski skupini proračuna ne bomo podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti, zanjo dr. László Göncz.

DR. LÁSZLÓ GÖNCZ (PS IMNS): Hvala lepa za besedo. Gospod predsednik, spoštovani gospod predsednik Vlade, spoštovane članice in člani Vlade, kolegice in kolegi!

Prebrskal sem poročila o sprejemanjih proračunov v preteklih dveh desetletjih in sem ugotovil, da so bila stališča venomer skorajda identična ali pa zelo podobna. Vladna stran je zagovarjala predlagane rešitve, ki jih je praviloma utemeljevala z aktualnimi gospodarskimi in socialnimi izzivi, vsakokratna opozicija je seveda menila drugače in je vedno

izpostavljala sporne ali šibke točke predlagani proračunski postavki. Ta parlamentarna retorika drugačna skorajda ne more biti.

Zakaj začenjam predstavitev stališča naše poslanske skupine na ta način? Predvsem želim zgolj nakazati na podobnosti pri pripravi in sprejemanju proračunov, z drugega zornega kota pa želim poudariti pomen aktualnih izzivov pri tej važni nalogi. Ob vsem tem se sprašujem, ali bi lahko vse skupaj potekalo drugače. Načeloma seveda da, vendar z vidika delovanja parlamentarizma pa močno dvomim, da bi pri sprejemanju proračuna lahko prišlo do širokega sodelovanja med pozicijo in opozicijo. Izjeme, hvala bogu, so. Kot vemo, se je tudi v času najbolj globoke gospodarsko-finančne krize pri nas v tej dvorani že dogajalo tudi to. Dejstvo je, da se na javnofinančne, gospodarske in socialne izzive lahko praviloma ponudijo različne rešitve, od aktualne izvršne veje oblasti je v največji meri odvisno, za kakšne rešitve se odloči. Zato je tudi njena odgovornost največja. V zadnjih šestih, sedmih letih so bile te okoliščine v Sloveniji, ne glede na politično pripadnost koalicije oziroma vlade, zelo zahtevne in negotove. Tudi sedanja vlada oziroma vladna koalicija se srečuje s podobnimi izzivi. Poleg tega pa bo sedaj treba še izpolniti tudi določbe, ki so povezane s tako imenovanim zlatim fiskalnim pravilom. S splošnega vidika ocenjujemo, da sta predlagana proračuna za naslednji dve leti glede na vse okoliščine, s katerimi se srečujemo in kljub temu da se je javnofinančna situacija vsaj formalno nekoliko izboljšala, torej sta ta dva predloga sprejemljiva. Ali bosta proračuna tudi zdržna, predvsem slednji, torej za leto 2017, bi bilo zelo neodgovorno in tvegano napovedovati.

Če gledamo na proces sprejemanja proračunov za leti 2016 in 2017, bi lahko površno ugotavljali, da so bile okoliščine za pripravo dobrega proračuna po nekaj letih nekoliko ugodnejše. Da pa je dejansko stanje drugačno oziroma ni tako enoznačno, pa ni treba posebej poudarjati. Stanje je na področju celovite varnostne problematike v veliki meri otežila begunsko-migracijska kriza in obstajajo tveganja, s katerimi se srečujemo, in tudi nekoliko manj ugodneje oziroma spremenjene okoliščine pri pridobivanju evropskih sredstev iz finančne perspektive do leta 2020. Negativne posledice naših dejanj iz preteklosti nam še bolj otežujejo nastajanje proračunov in to tako zaradi nezdrave bančne politike in izčrpanja gospodarstva v preteklosti, zaradi napačne oziroma zlorabljenе privatizacije, šepajoče pravosodne dejavnosti in lahko bi še našteval.

Torej, glede splošnih opredelitev do proračunov tudi midva pozdravljava prizadevanja, ki gredo v dopolnjevanje in nadgradnjo delovanja Slovenske vojske in policije. Zelo smotrna so tudi vsa prizadevanja, ki so v proračunih usmerjena k ustvarjanju delovnih mest in konkurenčnosti gospodarstva. Menimo pa, da bi se morda lahko naredilo še nekoliko več na področju pospeševanja investicij

in zdravih programov lokalnih skupnosti, vlaganja v znanstvenoraziskovalne programe in kulturo. Z zadovoljstvom pa ugotavljamo, da so naša skupna prizadevanja v preteklih mesecih, ki so se nanašala na vsebino dejavnosti avtohtonih narodnih skupnosti na različnih področjih delovanja, obrodila sadove. Ne trdimo, da sta proračuna za leti 2016 in 2017 z vidika omenjenih skupnosti radodarna, niti tega, da omogočata celovit razvoj, kar bi bilo z vidika obstoja tako ranljivih skupin, kot sta italijanska in madžarska narodna skupnost, nujno. Prej drži ugotovitev, da se od začetka krize denarna sredstva za potrebe narodnih skupnosti, žal, niso spreminjala, ponekod, na primer, na področju kulture, je v preteklih letih celo prišlo do zmanjšanja. Torej, ugotavljamo le, da je bil glede na javnofinančne okoliščine države pristop sedanje vlade pri pripravi proračunskih postavk narodnih skupnosti zelo korekten.

Na področju izobraževanja je sodelovanje s pristojnim ministrstvom vzorno. Čeprav imamo še veliko izzivov, ki jih lahko rešujemo le skupaj, menimo, da je omogočanje naše dejavnosti v okvirih, kot je to bilo do sedaj, zelo pomembno sporočilo. Na področju kulturne dejavnosti avtohtonih narodnih skupnosti je z vidika sedaj obravnavanih proračunov tudi podoben pristop pristojnega ministrstva. Opozarjamo pa, da bi bilo treba iskati bolj primerno rešitev prikazovanja namenskih sredstev za kulturno dejavnost avtohtonih narodnih skupnosti v proračunskih dokumentih. Konto, ki formalno zajema tudi druga razvojna evropska sredstva, je po našem mnenju metodološko oziroma formalno zavajajoč, zato smo na Komisiji za narodni skupnosti na to posebej opozorili Ministrstvo za finance. Sredstva, ki se za delovanje organizacij narodnih skupnosti za izvajanje dvojezičnosti občin ter za določene vsebine informativne dejavnosti zagotavljajo preko Urada za narodnosti, so v količinskem smislu korektno načrtovana. Ker pa se pojavljajo težave pri interpretaciji normativne ureditve in razmerij znotraj omenjenih postavk, ponovno prosimo Vlado, da v skladu z Zakonom o financiranju občin za naslednji dve leti sprejme uredbo o financiranju dejavnosti organizacij narodnih skupnosti in dvojezičnega poslovanja občin.

Posebej pozdravljamo odločitev Vlade, da na osnovi zakona o skladnejšem regionalnem razvoju za oba predlagana proračuna predvideva korektne zneske za ustvarjanje gospodarske osnove avtohtonih narodnih skupnosti. Kljub temu lahko še vedno ugotovimo, da na področju izboljšanja samega sistema ustvarjanja gospodarske osnove narodnih skupnosti ni prišlo do načrtovanih sprememb. Pričakujemo, da bomo na tem področju v najkrajšem mogočem času skupaj našli zakonsko korektno, predvsem pa z vidika izvajanja učinkovito rešitev.

Na koncu naj še poudarim, da organizacije in ustanove madžarske in

italijanske narodne skupnosti delujejo transparentno. Vsa poročila in zaključne račune v skladu z zakonom pošiljajo pristojnim državnim organom. To omenjam zgolj zato, ker žal nekateri še vedno, morda tudi kot posledica vedno globlje socialne krize, neupravičeno, z nepravilno uporabo javnih podatkov, z netransparentnimi primerjavami in brez utemeljenih argumentov obdolžujejo organizacije narodnih skupnosti. Tendenciozni pritiski nimajo realne osnove, kar so potrdile tudi preiskave pristojnih organov.

Še enkrat naj izrazim zadovoljstvo, da smo z Vlado uspeli na našem specifičnem področju najti skupni imenovalec pri iskanju primernih finančnih okvirov delovanja narodnih skupnosti, za kar se iskreno zahvaljujemo. Proračuna bova podprla. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovani, sejo prekinjam za 3 minute. Nadaljevali bomo točno ob 11.58. .

(Seja je bila prekinjena ob 11.55 in se je nadaljevala ob 11.58.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovani, spoštovane!

Teroristični napadi na nedolžno civilno prebivalstvo v Parizu in drugod so zavržno dejanje, ljudje, ki so jih iz svoje ideološke zaslepljenosti naredili, pa nevredni oznake človek. A ta grozodejstvo proti ljudem, katerih krivda je bila le to, da so bili nedolžni, ne bo ostala brez odziva. Namesto strahu, ki so ga v nas, evropske državljane, želeli zasejati napadalci, se bo v nas še bolj okrepila želja po svobodi, enakosti in bratstvu. Svoboda je namreč tisto, kar je temelj Evrope. Enakost nam omogoča, da izkoristimo naše potencialne, bratstvo je tisto, kar nam je dalo moč in pogum, da smo zgradili skupno evropsko domovino. Nismo se vdali v preteklih bojih, ne bomo se vdali danes. Evropa bo iz teh dogodkov izšla močnejša, brez sovraštva in nestrpnosti. Državljeni in državljanke Republike Slovenije ob teh krvavih dogodkih stojimo ob strani našim francoskim sodržavljanom in sodržavljankam Evropske unije.

Poklonimo se z minuto molka vsem nedolžnim žrtvam in izrazimo naše sočutje z njihovimi svojci.

/minuta molka/

Nadaljujemo s prekinjeno sejo.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC):
Hvala lepa. Lep pozdrav, predsednik Državnega zbora, predsednik Vlade, spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani ministrski zbor!
Proces priprave in obravnave prihajajočega dvoletnega proračuna Republike Slovenije pod

veliko težo bodisi preteklih bodisi nepredvidljivih prihajajočih razmer zaznamujeta dva temeljna izziva. Prvi izziv je prepoznati in finančno podpreti programske razvojne prioritete države, drugi izziv je imeti ustrezen, tudi finančno podprt odgovor na nepredvidljive razmere v mednarodnem okolju, ki niso več zgolj finančne in gospodarske narave, kar je bilo prevladujoče pravilo do letošnjega leta, temveč tudi in predvsem nove demografske in varnostne podobe v evropskem in tudi našem prostoru.

Veseli nas, da lahko navkljub omenjenim izzivom in splošnemu nižjemu proračunskemu razrezu ugotovimo, da počasi ugaša potreba po varčevalnih omejitvah Zakona za uravnoteženje javnih financ, da v zadnjem obdobju na makroekonomskem področju beležimo pozitivne kazalnike, da se znižuje stopnja brezposelnosti, da so dobre napovedi za nadaljevanje gospodarske rasti in da so tudi v prihajajočem dvoletnem proračunu v okviru fiskalnih pravil in dovoljenega javnofinančnega primanjkljaja naslovljene ambicije po podpori nadaljnji rasti in konkurenčnosti naše države. Zavedati se moramo, da razvojni, z njimi povezani pa tudi finančni izzivi države ostajajo izjemno zahtevni. Za pokojninski sistem je na primer naša država iz proračuna v letu 2008 namenila 1,1 milijardo evrov, leta 2017 bo ta znesek 1,4 milijarde evrov. Za servisiranje javnega dolga, recimo, v letu 2008 je država namenila 329 milijonov evrov, leta 2017 po predvidevanjih kar 1,1 milijardo evrov. Zavedamo se, da je v opisanih razmerah treba zdaj, ob zasledovanju sprejetih fiskalnih pravil nadalje utrjevati in stabilizirati javnofinančno stanje, še posebej upravljanje z državnim dolgom, pri tem pa dati ustrezno finančno podporo prepoznavnim programskim razvojnim vsebinam in področjem, spodbujati ukrepe za dolgotrajno rast, za zagon gospodarskega investicijskega potenciala in konkurenčnosti, ohraniti pravično socialno ravnovesje in dialog ter odgovornost do mednarodnega in lokalnega političnega okolja, ki ga zaznamuje številne neznanke, povezane z aktualnimi migrantskimi ter begunskimi tokovi.

Vse navedene razmere, vključno z manjšim prilivom evropskih sredstev v letu 2016, zanesljivo omejujejo zmožnost idealne finančne podpore programskim razvojnim prioritetam, a je iz predloženega proračunskega predloga vsekakor mogoče razbrati jasne prednostne temelje programskih smernic za prihajajoči proračunski leti.

Pomembno povečanje proračunskih sredstev je namenjeno za Ministrstvo za notranje zadeve in v tem okviru za policijo, ki bo v aktualnih razmerah dajalo finančno podporo za ustrezno zagotavljanje varnosti pa tudi za investicije in razvoj v popolnitev kadrovskega načrta ter modernizacijo zastarele opreme in sistemov ter prostorov. Prvič po letu 2010 se je ustavil tudi trend padanja proračunskih sredstev za obrambo, zvišujejo se sredstva za Slovensko vojsko in Upravo za zaščito in reševanje, za

nemoteno sodelovanje države v mednarodnih operacijah in misijah ter za minimalni investicijski razvoj. Povečujejo se tudi sredstva za pravosodje, prednostno za izboljšanje zaporskega sistema ter informatike in izobraževanja v pravosodju, kar bi pričakovano moralo pripomoči k pospešitvi tudi sodnih postopkov. Prav tako se integralni stroški proračuna povečujejo tudi na Ministrstvu za javno upravo, prioriteto za razvoj informacijskih sistemov ter projekt centralizacije upravljanja s stvarnim premoženjem.

Od uspešnosti črpanja denarja iz prihajajoče nove evropske finančne perspektive je odvisna končna proračunska teža Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki v sedanjem finančnem okviru svoje prioritete gradi na promociji Slovenije v tujini, na turizmu, lesarstvu in odpravi administrativnih ovir. Zaradi aktualnih razmer v mednarodnem poslovnem okolju pa bo moralo veliko in stalno pozornost namenjati skrbi za tisti del nadaljnje gospodarske rasti in konkurenčnosti, ki je odvisna od izvoznih trgov. Nikakor pri prihodnjem delovanju ne gre spregledati tudi v javno obravnavo pred dnevi vloženega paketa ukrepov za nadaljnje spodbujanje konkurenčnosti in rasti slovenskega gospodarstva, ki naj pospešijo gospodarsko pobudo in spodbudijo multiplikativne investicijske učinke.

Za nekaj milijonov evrov se povečujejo tudi sredstva za delovanje Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki bodo v okoliščinah nižanja stopnje brezposelnosti in zaustavitve rasti revščine omogočila sprostitev nekaterih varčevalnih ukrepov za delo in družinsko politiko ter, želimo si in upamo, spodbudila premislek o socialno pravičnih in uravnoteženih ukrepih delovne, socialne ter družinske politike v prihodnosti.

Prihajajoča proračuna za področje zdravja, v katerem sedaj še niso vključena evropska kohezijska sredstva, se glede na letošnji rebalans integralno povečuje za 24 % v letu 2016 in 35 % v letu 2017. Prioritete v naslednjih dveh letih bodo namenjene večjim investicijskim projektom, med njimi nadaljevanju gradnje ljubljanske in ptujske urgence, sanaciji objektov v Stari Gori, Splošni bolnišnici Slovenj Gradec, dispečerskima centroma v Ljubljani in Mariboru, sanaciji vodovoda na Onkološkem inštitutu ter opremlitvi za več zdravstvenih zavodov, skrbi za izvajanje nalog javnega zdravja, kot so zapisane v Resoluciji o nacionalnem programu o prehrani in telesni dejavnosti za zdravje 2015–2025, potem projektu eZdravje, skrajševanju čakalnih dob, programom izobraževanja in preventive kot temeljev za boljše zdravstveno stanje prebivalcev.

Upoštevali še evropska sredstva se povečuje tudi skupni proračun Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, kjer se končno ponovno povečujejo sredstva za področje visokega šolstva, ki so se v zadnjih letih najbolj

zmanjševala. Sredstva se bodo povečala tudi za druga področja izobraževanja in športa. Krovna usmeritev obeh letnih proračunov bo zagotavljanje kakovosti, odprtosti in povezovanja resorja z gospodarstvom.

Proračunska sredstva Ministrstva za infrastrukturo obsegajo 7 % celotnega proračuna, bistveno pa bo njihova končna višina, odvisna tudi od uspešnosti pridobivanja evropskih sredstev, ki so sicer načrtovana v proračunu službe vlade, ki je pristojna za kohezijo. Prioritetno ne na tem resorju povečujejo zlasti sredstva za investicijsko vzdrževanje cest.

Predvsem zaradi upada evropskih sredstev v letu 2016 pa se zmanjšujejo proračunska sredstva Ministrstva za okolje in prostor, čeprav se ta glede na rebalans preteklih dveh let integralno ne zmanjšujejo. Na tem resornem področju bo za nadaljnje programske prioritete, med katerimi mora biti zlasti protipoplavna varnost in zaščita, zelo pomembno dobro sodelovanje in razumevanje z občinami, da se bo poleg jasne namenske porazdelitve finančne odgovornosti uspešno porabilo tudi vsa razpoložljiva evropska kohezijska sredstva.

Povečujejo se tudi sredstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki predstavljajo 4 % celotnega državnega proračuna. To predstavlja visoko obvezo in pričakovanje, da se spodbudi pogoje za prehransko samooskrbo, gospodarsko pobudo ter ohranjanje kmetijske, gozdarske in ribiške dejavnosti kot nacionalnega trajnostnega potenciala.

Integralna sredstva se v primerjavi s preteklim obdobjem povečujejo tudi na področju kulture, kar je v programskem pogledu pomembno z vidika premisleka o temeljni upravičenosti in prihodnih prioritetah slovenske kulture kot stebra narodne identitete.

Na podobni ravni kot do sedaj ostajajo proračunska sredstva Ministrstva za zunanje zadeve, kjer se med prioriteta delovanja izpostavljajo zaščita slovenskih interesov v mednarodni skupnosti, gospodarska diplomacija, pomoč, varnost in zaščita interesov slovenskih državljanov v tujini ter prispevek naše države pri zagotavljanju mednarodne varnosti in stabilnosti.

Končno pa je treba tudi izpostaviti, da v okviru različnih resorjev vsaj na dosedanji ravni ostajajo, ponekod pa se tudi povečujejo, proračunska sredstva za zagotavljanje delovanja narodnih manjšin in Slovencev po svetu, ki se glede na uspešnost črpanj evropskih sredstev lahko samo še oplemenitijo.

Zavedamo se, da je pred nami vsemi v danih okoliščinah velika odgovornost, da s skupnimi naporami in sodelovanjem zagotovimo nadaljnjo stabilnost naše države in podlago za ukrepe dolgoročne gospodarske, socialne in trajnostne varnosti, rasti in konkurenčnosti, ki bodo utemeljeni na znanju in inovacijah prihodnosti.

Posebej pozdravljamo tudi dejstvo, da je proračun v luči izpostavljenih širših notranjih in zunanjepolitičnih okoliščin odraz konstruktivnega soglasja znotraj vlade, med socialnimi partnerji javnega sektorja, žal obžalujemo pravkar prejeto informacijo, da tega npora in dialoga ni bilo mogoče vzpostaviti s predstavniki lokalnih skupnosti, želimo in upamo pa, da bo končno soglasje k predlogu proračuna dala tudi zakonodajna veja oblasti.

Iz vsega navedenega v Poslanski skupini Stranke moderne centra verjamemo, da predlog obravnavanega proračuna za naslednji dve leti predstavlja ustrezno finančno podlago za prihajajoče programske usmeritve države, zato ga bomo tudi podprli.

Med proračunsko razpravo bodo poslanke in poslanci Poslanske skupine Stranke modernega centra našo enotno odločitev argumentirali tako s finančnega kot programskega zornega kota in naslovili poziv Vladi oziroma posameznim ministrstvom k še bolj učinkovitemu koriščenju, in sicer v primerjavi s preteklim obdobjem za 20 % nižjega, a še vedno pomembnega 3,2 milijarde evrov velikega obsega sredstev iz evropske finančne perspektive, iz katerega bi morala država po predvidevanjih pristojne ministrice počrpati 510 milijonov evrov v letu 2016 in 600 milijonov evrov v letu 2017. Torej, srečno naslednji dve leti slovenskemu proračunu in hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Andrej Šircelj bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani podpredsednik. Spoštovani ministrski zbor, gospe in gospodje, kolegi in kolegice!

Ko govorimo o proračunskem memorandumu in o proračunu za leto 2016 in leto 2017, govorimo seveda o tem, kaj nam bo aktualna vlada pokazala in kaj nam bo dala v naslednjih dveh letih. Pri tem je pomembno, da tudi ugotovimo, kakšna je njena vizija, kakšna je njena strategija in kakšne so ne nazadnje ekonomske politike, na podlagi katerih so zasnovane različne politike; tako investicijska, razvojna, kulturna, zdravstvena, socialna, infrastrukturna in tako naprej, ne nazadnje tudi politika, ki se ukvarja z zunanjimi zadevami, Evropsko unijo, migrantsko problematiko.

Skratka, vse tisto, kar prebivalcem in prebivalkam te države dela življenje lepše, bolj sproščeno, bolj ugodno ali manj ugodno. Kaj lahko dobimo ljudje od tega proračuna, kakšno vizijo in kakšno strategijo nam da sedanja vlada? In na drugi strani, kaj lahko dobijo gospodarski subjekti od tega proračuna? Tukaj lahko povemo, da za ljudi ni dane jasne perspektive in ni dane tudi jasne vizije. Tudi glede na spremembe proračuna ni jasno, ali

bodo živeli v prihodnosti bolj varno ali manj varno, boljše ali slabše. Ravno tako ni jasno, kako bo poslovalo gospodarstvo; z večjimi obremenitvami ali z manjšimi obremenitvami. Skratka, v tem proračunu ni dolgoročnih ukrepov, ni vizije, ni ekonomskih politik, ki bi dejansko dajali perspektivo vsem nam in predvsem gospodarstvu, mladim, nezaposlenim, kmetov, gospodarstvenikom.

Kateri so ti dokazi v zvezi s tem? Tukaj je treba najprej pogledati prihodkovno stran proračuna. Če pogledamo prihodkovno stran proračuna, potem seveda ne moremo mimo davkov. Kaj se je dogajalo v zadnjem letu in zadnjem letu in pol? Davki so se predvsem zviševali. Zviševali so se tako, da so večje breme nosili predvsem ljudje, kajti davki so se prevalili na končne potrošnike oziroma na državljane in državljanske. Začnimo s povečanjem davka na finančne storitve, ki se je povečal s 6,5 % na 8,5 %. Zavedati se moramo, da končno plačajo ta davek prebivalci in prebivalke Slovenije, ob tem ko koristijo določeno bančno ali finančno storitev. Ravno tako, če govorimo o zavarovalniških storitvah. Tudi za te storitve se je obdavčitev povečala ravno tako s 6,5 % na 8,5 %. Z drugimi besedami, država je od njih dobila več. Če smo že pri posrednih davkih, potem lahko ugotovimo, da je Vlada tudi z zadnjim ukrepom, ko je podaljšala začasni ukrep o davku na dodano vrednost v stalnega, dejansko povečala obdavčitev s prejšnjih 20 %, ki je veljala pred dvema letoma, na 22 % za vse izdelke oziroma storitve oziroma za nižje izdelke s 8,5 % na 9,5 %. To je realnost. To so gospodarski pogoji, to so pogoji za življenje. Če pomislimo, da imajo vsi ti davki tako imenovani regresiven učinek, kar pomeni z drugimi besedami, da ga plačajo socialno šibkejši več glede na svoj dohodek kot manj socialno šibki, potem lahko ugotovimo, da je tudi socialno stanje v tej državi lahko slabše.

Tukaj je socialna komponenta te obdavčitve tako za gospodarstvo kot za prebivalstvo vsekakor sporna in verjetno to niso pravi davčni ukrepi, ki bi dejansko vplivali na večjo socialno državo. Če nadaljujemo in če ugotovimo, da je tudi pri dohodnini ta vlada ukinila revalorizacijo z dvigom oziroma z življenjskimi stroški, potem je tukaj pridobila še dodatnih 30 milijonov, ampak teh 30 milijonov spet na račun ljudi.

Vse to so bili začasni ukrepi, ki so bili sprejeti v času naše največje krize, danes premier, ministrski zbor govori o tem, da nismo več v krizi, da imamo gospodarsko rast, da imamo boljše poslovno okolje, vendar davčna bremena se zaostčujejo. Zaostruje se tudi, če pogledamo trošarinsko politiko – in danes vam lahko mirno povem, da stane liter bencina v Grosuplju 1,21 centrov skoraj 1,22, v Beljaku stane 1,09 centov. Kaj to pomeni? Da smo nekonkurenčni in da država tudi zaradi tega pridobiva manj trošarin in manj davka na dodano vrednost in da se seveda številni prevozniki izogibajo našim bencinskim

črpalkam in dejansko ne polnijo rezervoarjev v naši državi, ampak nekje drugje, vozijo pa se seveda po naših cestah.

Če govorimo tudi o tem, kaj prihaja oziroma o tako imenovanem davčnem prestrukturiranju, potem lahko ugotovimo, da se bodo ukinile tako imenovane investicijske olajšave ali prepolovile, ravno tako olajšave za raziskave in razvoj in seveda, da se bodo povečale tudi obremenitve, ko bodo ljudje, recimo, prodajali nepremičnine, stanovanje in tako naprej. Obliž, skratka, da bodo ljudje na podlagi večje učinkovitosti dobili tudi več denarja, je zelo slaba tolažba, še posebej zaradi tega, ker bodo pogoji gospodarjenja za podjetja dejansko slabi. To so dokazi o strategiji in o viziji te vlade. To so dejanski ukrepi, to ni govorjenje, to je tisto, kar državljani plačujejo vsak dan, vsak trenutek, ko kupujejo izdelke ali storitve.

Tudi obljube o boljšem poslovnem okolju, da se bo izboljšal davčni postopek, lažje plačevanje davkov, o tem, da bo manj administrativnih ovir pri izdaji dovoljenj in da bo pravosodje bolje delalo, so seveda lahko pesek v oči, če niso podkrepjene z dejstvi. Od govorjenja dejansko državljani in državljanke ne morejo živeti, od obljub ravno tako ne. Ko se srečajo v realnosti z administracijo, z birokracijo, takrat je stanje popolnoma drugačno in ne daje nam perspektive in ne daje nam neke poslovne ambicioznosti. Posledice tega in posledice tega okolja so odliv kapitala, podjetja zapuščajo Slovenijo in to znana podjetja. Izobraženci zapuščajo Slovenijo – mislim, da je v zadnjem obdobju okoli 8 tisoč diplomantov odšlo –, domači kapital se ne investira v Sloveniji, ampak v tujini; skratka, ljudje odhajajo. Nekatere seveda tudi nekoliko pospešimo oziroma jim pospešimo korak, da odidejo v tujino, kot glede kadrovske politike v Družbi za upravljanje terjatev bank in od negativnih kadrovskih odločitvah v SDH.

Glede na to, gospe in gospodje, da smo nekako predstavili tisto, kar naj bi se zgodilo v prihodnosti na področju prihodkov, mi dovolite, da na kratko govorim še o odhodkih. Pred tem pa bi rad opozoril, da je v tem proračunu precej sistemskih nejasnosti. Prvič, ni usklajen z Zakonom o javnih financah. Kot vemo, še danes ne vemo, koliko bomo dajali za občine, koliko bomo dajali za občine predvsem tam, kjer ljudje največ koristijo svojih storitev. Zaradi tega, ker tega ne vemo, zaradi tega tudi je zakon v nasprotju z Zakonom o javnih financah. Poleg tega je tudi vprašljivo, kako je z Zakonom o fiskalnem pravilu. Dejansko fiskalni svet tukaj ne deluje in dejansko ni naredila Vlada napora, da bi dala tudi izračune že na začetku o tem, kako bo fiskalno pravilo delovalo. Poleg tega Vlada ni predstavila niti v proračunskem memorandumu niti posebej napovedi za štiri blagajne; pokojninsko blagajno, zdravstveno blagajno, občine in seveda državni proračun, to je bilo predstavljeno.

Pri koriščenju EU sredstev nam bo šlo slabše kot v preteklosti. V finančni perspektivi 2015–2020 ... Za to finančno perspektivo nimamo niti dokumentov, da bi jih predstavili v Bruslju Evropski komisiji, ne glede na to, da je spremenjen način in da ta spremenjen način pomeni, da bomo morali določena dokazila dati že do leta 2018. Tukaj nimamo tudi programov. To je realnost, kar pomeni, da bomo dobili manj denarja, kot bi ga lahko, in manj denarja, kot bi ga morali. Seveda je to odraz delovanja te vlade.

Na Komisiji za nadzor javnih financ je bil sprejet sklep, da proračunski dokumenti dejansko niso popolni in da naj Vlada dopolni te proračunske dokumente. Dejansko je ugotovljeno, da ta proračun ni skladen z Zakonom o javnih financah, govorim o štirih blagajnah, in seveda tudi z Zakonom o fiskalnem pravilu.

Če pogledamo nekoliko po sektorjih na odhodkovni strani. Gospodarstvo, če govorimo o investicijah, indeks v letu 2016 je minus 1,8 %. Verjamem, da nekateri imajo rajši absolutne številke in v absolutnih številkah se dejansko vse povečuje, ker se tudi prihodki povečujejo. Vendar indeks minus 1,8 % na področju investicij dejansko pomeni zmanjšanje, ne glede, da na področju gospodarske politike tudi ni strategije. Sredstva za podjetništvo se sicer v letu 2016 zvišujejo, povečujejo za 21 milijonov, na drugi strani pa se že v letu 2017 dejansko bistveno zmanjšujejo in ni neke stalnice, ni neke stične točke med letoma 2016 in letom 2017. Tudi krepitev konkurenčnosti zato ne bo in tudi nova delovna mesta se samo zaradi tega ne bodo ustvarjala.

Če pogledamo naslednji sektor, ki je prav tako pomemben za Slovenijo – kmetijstvo. Ni strukturnih reform, ni nobene vizije razvoja in ne nazadnje sredstva v kmetijstvu se bodo realno znižala v letu 2017. In kaj je, recimo, strukturna sprememba? Je verjetno reforma na področju pridelave hrane, na področju samooskrbe. Tako pa se njive in polja zaraščajo in namesto da bi jih bilo vedno manj, jih je vedno več in ne nazadnje imamo tudi v Sloveniji najmanj njiv in polj na preivalca v Evropski uniji. Podobno je tudi na področju urejanja gozdov in podobno je seveda tudi na področju razvoja podeželja.

Če govorimo o infrastrukturi, potem seveda ostajajo tisti zamrznjeni projekti, ki so bili zamrznjeni v letu 2013, ko je bila kriza najhujša, dejansko še vedno zamrznjeni. Ni novih cestnih povezav, na primer od Dravograda do Šentruperta. Ne gardi se dovolj hitro, ne načrtuje se dovolj hitro niti na področju železniške infrastrukture.

Pozdravljam na en način tudi to, da se bo več denarja namenilo za policijo. Vendar je vprašanje, ali je to dovolj. Ali se bo dovolj dalo za policijo glede na trenutno varnostno stanje v Sloveniji? Samo pokrivanje dela policije iz proračunske rezerve, kot je načrtovano in kot je bilo tukaj povedano, dejansko ni dovolj. Še težje vprašanje in še hujše vprašanje je področje

obrambe. Področje obrambe – in vrhovni poveljnik oboroženih sil Slovenije je opozoril na nesprejemljivo stanje na področju obrambe. Tudi obljube predsednika Vlade generalnemu sekretarju Nata Stoltenbergu, da se bo povečala, da se bo delež financiranja obrambnih zadev povečal, je vprašljiv, kajti sredstva za obrambo se znižujejo z leta 2015 na leto 2016 za 0,03 % bruto družbenega proizvoda. Tukaj se dejansko postavi vprašanje, komu je v interesu, da so sredstva vedno manjša in da je obrambna sposobnost Slovenije vedno slabša, glede na obljube, ki smo jih dali pred leti, in tudi odločitve o tem, da bomo namenili za varnost in za obrambo 2 % bruto družbenega proizvoda, pa je, danes gledano, kot neka nedorečena vizija. Ampak tudi trenutno se sredstva tu zmanjšujejo, čeprav je v današnjem mednarodnem položaju nujno, da se zagotovi, tudi z dodatnimi sredstvi za obrambo, večja suverenost Slovenije, predvsem pa večja varnost, predvsem večja varnost tudi zato, da bodo vojaki imeli sodobno opremo. Tu je vprašanje, če pogledam zaključke odborov Državnega zbora tudi, kako se bodo povečala sredstva za varnost tako za policijo, vojsko kot za protiobveščevalne službe. Danes postaja varnost vrednota. Ta vrednota, gospe in gospodje, stane in treba jo je zaščititi! Ta proračun tega ne zagotavlja. Ne glede na to, da je minister za finance rekel, da bomo za migracije dali dodatnih 123 milijonov, da bomo dali 123 milijonov več, od tega bo del sredstev, 73 milijonov, kot razumem, prispevala Evropska unija. Ali je to dejansko dovolj? Ali je to dovolj glede na sedanjo situacijo in glede na zadnje dogodke v Parizu? Če pogledamo črpanje EU sredstev, potem še enkrat lahko ugotavljamo, da gre tu za nazadovanje.

Tudi če pogledamo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, potem ne vidimo strategije, ki bi zmanjševala revščino. Dejansko so tam realni dohodki večji, dejansko večji bodo tudi realni odhodki, vendar ne vidimo strategije, kako bo zmanjševala revščino, socialno izključenost, predvsem pa aktivno zaposlovanje in aktivno prešolanje ljudi, predvsem tistih, ki so delovno sposobni in bodo še dolgo delovno sposobni, in predvsem v smeri, ki jo zahteva gospodarstvo, ki jo v sedanjem trenutku zahtevajo podjetniki in ki pomeni tudi dodatno šolanje in prešolanje. Skratka, povezanosti te strategije, te politike je dejansko premalo, preveč pa je birokracije, administracije. Tudi tu je vprašanje reorganizacije zavodov za zaposlovanje, tu pa mislim, da kaj dosti ni narejenega, vsaj tega ni ne v proračunu ne v strategiji.

Podobno je na področju šolstva. Ali se bo šolstvo prilagodilo gospodarstvu ali pa bomo imeli diplomante, ki so nezaposljivi, za katere vemo, da so lahko nezaposljivi, že takrat, ko se vpišejo na fakulteto? V zadnjih obdobjih, v zadnjih letih je 8 tisoč diplomantov, po nekaterih informacijah, zapustilo to državo. 8 tisoč ljudi, ki smo jih izšolali, je zapustilo to državo! Mislim, da

bi tu vsekakor lahko bila neka strateška prioriteta te vlade na področju šolstva, v povezavi z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, da se zmanjša socialna izključenost, da se zmanjša revščina in da se pristopi k aktivnemu zaposlovanju, predvsem tistih, ki so izsolani, da se dejansko prepreči z ekonomskimi rešitvami, da ljudje odhajajo iz države. Tega dejansko ni v tem proračunu in ni v proračunskih dokumentih.

Kot tudi ni ukrepov s področja zdravstva. Nikjer ni zaslediti, da bomo imeli boljše zdravje, boljše organizirano zdravstveno ministrstvo, zdravstveno mrežo in tako naprej in da se bodo čakalne vrste zmanjševale. Žal smo priča bolj ali manj v medijih aferam kot pa nekim ukrepom, ki bi izboljšale zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje ljudem. In to je potrebno, to se govori in to se obljublja. Kot se spomnim, je ministrica za zdravje na seji Komisije za nadzor javnih financ, mislim da spomladi, obljubila zdravstveno reformo meseca septembra.

To so tista vprašanja, ki so aktualna in ki so zanimiva za ljudi, za podjetnike in gospodarstvenike. In seveda, ker sem omenil poslovne pogoje, kakšno bo življenje, kakšne bodo storitve, kakšne so perspektive za mlade, na drugi strani pa, kakšno je vprašanje varnosti. Verjetno lahko se danes strinjamo, da je strategija tukaj nekje, lahko tudi kaj drugega, nimamo nič proti in vlada je za to, da jo pripravi.

Če gremo še na nekatere druge bilance B, in C in tako naprej, potem ugotovljamo, da se bo zadolževanje nadaljevalo. Kot je bilo tudi danes rečeno, zadolžili se bomo v letu 2016 za 4,1 milijarde in odplačali dolgove za 2,9 milijard evrov; se pravi, aktivno zadolževanje. Ob tem je nova postavka, kot razumem, saj se bomo za migrante, migrantsko krizo, kot je dejal minister za finance danes, zadolžili za 50 milijonov evrov. In neprestano zadolževanje je zaskrbljujoče. Ne samo, da je zaskrbljujoče, pomeni odvisnost, pomeni manj samostojnosti in suverenosti za državo. Vprašanje je strategija, kdaj bomo temu rekli konec. Tega, gospe in gospodje, v tem proračunskem memorandumu tega dejansko ni. To bi bilo v dobro države, da ne bi več tako kot letos plačali 1,3 milijarde obresti, kot jih dejansko plačujemo, samo obresti. Če se danes zadolžujemo in aktivno zadolžujemo, bomo jutri, pojutrišnjem, naslednje leto in tako naprej, 2020 ne bomo plačali več 1,3 milijarde obresti, ampak v naslednjih letih plačali 1,5 milijard, 2 milijarde in tako naprej in tako naprej. Iz tega koluta, ki se vrti, vrti, dejansko ta vlada ne more.

Tudi banke so verjetno danes stabilne – tukaj ni kaj. Državljeni in državljanke so plačali za to pred enim letom in pol približno, dvema letoma pet milijard in politika Banke Slovenije je taka, kot je. Je pa res, da se s spremembo zakonodaje Družbi za upravljanje terjatev bank spreminja tudi koncept delovanja in reševanja te krize. Namreč, tam je nova naloga prestrukturiranje in podaljševanje celotnega obdobja. Navsezadnje, da smo sedaj dobili na

področju upravljanja premoženja dve družbi: Slovenski državni holding, Družba za upravljanje terjatev bank bosta sedaj delali eno in isto poleg tega, da imamo še Kad, posebno družbo, ki se s tem ukvarja in tako naprej. Skratka, racionalizacija na tem področju ni bila narejena v zadostni meri; še več, gremo nazaj. Zaradi tega mislim, da tudi ne bo bolj učinkovito upravljanje premoženja, ne bo niti bolj učinkovita privatizacija in vsekakor se bodo tudi zaradi tega ocene o mednarodnem položaju Slovenije v prihodnje spremenile. Pa ne bi bilo treba! Z zelo majhnimi spremembami bi se lahko dejansko to spremenilo.

Omenil sem že in na nek način tudi ne nasprotoval pripravljenosti na migracijsko krizo in begunsko krizo. Vendar, ali nam proračun za leto 2016 in proračun za leto 2017 in strategija tega upravljanja da dovolj? Omenil sem že 123 milijonov, ki jih je omenil tudi minister za finance, za migrante, ob predpostavki, kar je tudi povedal minister za finance, da gre preko Slovenije 8 tisoč do 9 tisoč beguncev na dan. Vendar, v slovenski javnosti so prisotne tudi številke o tem, da bodo nekateri migranti oziroma ljudje, ki prihajajo iz drugih držav, ostali v Sloveniji. Ena številka, ki je objavljena v medijih, je 30 tisoč, druga številka je 50 tisoč. Po podatkih ministra za finance nas en migrant na leto stane 10 tisoč evrov. To pomeni 500 milijonov na leto. Ali je proračun temu prilagojen? Ali je proračun temu prilagojen, kajti potem – govorim nekoliko z distance, če želite tudi sarkastične distance –, potem je zadolžitev, ki je bila narejena v višini 50 milijonov evrov za migrante, dejansko premajhna. Tukaj se je že zadolžila Slovenija, kot sem razumel, za 50 milijonov za te namene. To je seveda premalo. Moramo pa vedeti, da ena odstotna točka povečanja davka na dodano vrednost prinese med 120 in 130 milijonov evrov. Zaradi tega se postavlja vprašanje, kako bomo financirali morebitne tovrstne rešitve, če bo do njih dejansko prišlo. S tem se sooča celotna Evropa. V Avstriji je izračun, da pomeni takšen strošek v Avstriji 12 tisoč evrov, v Nemčiji 22 tisoč evrov na prebivalca na leto, na Švedskem 44 tisoč na prebivalca na leto. Tukaj ne želim delati nobenih primerjav glede teh ocen in jih danes tudi ne bom delal – vendar ali proračuna za 2016 in 2017 vključujeta tudi tovrstne rešitve? Mislim, da jih ne, kot tudi mislim, da Slovenija nima aktivne politike na področju migrantske krize. Dejansko se tukaj postavi vprašanje, katere stvari nas lahko presenetijo in ali nas tudi bodo presenetile.

Gospe in gospodje! Včasih je nekatera dejanja, ki se zgodijo ali v Sloveniji, ali v tujini, ali v Evropi težko meriti z odhodki, težko jih je meriti s povečanjem davkov, ampak ob petkovem dejanju vojne, kot je dejal francoski predsednik Hollande, je veliko vprašanje, kako bomo v Sloveniji na to odreagirali. Mene na eni strani veseli, da vlada razmišlja o tem, vendar razmišljanje je premalo. V takšnih trenutkih je treba ukrepati; ukrepati raje prej kot kasneje.

Kajti varnost, danes sem že omenil varnost, kot dobrina ni samo neposredno zagotavljanje varnosti ljudi in premoženjem, ampak je tudi zagotavljanje tega, da imamo varno obstoječo demokratično ureditev, da smo svobodni, da uživamo in vrednotimo naše kulturne in ostale dobrine. Danes, če govorimo o dejanjih vojne, potem so te zadeve, te stvari napadene. Zaradi tega je treba tudi preko proračuna dejansko pokazati, da bomo tem dobrinam tudi posvetili posebno pozornost. Teh odhodkov, tega, te strategije, te politike danes ni v tem proračunu.

Treba se je zavedati, kot je že tudi dejal predsednik Državnega zbora: ob zadnjih dogodkih zmaguje strah; vendar strah nikoli dokončno ne zmaga. Od poguma in predvsem od poguma voditeljev pa je odvisno, kako močan je ta strah in kako dolgo bo ta strah trajal. Danes govorimo o strahu in pogumu in od voditeljev te države je odvisno, koliko močan bo ta strah, predvsem od tega, koliko poguma imajo. Kakšno vizijo imajo, kakšno strategijo imajo in žal danes ne vidim v teh programskih dokumentih, v tem proračunu vizije o pogumu in o tem, da bi bilo v tej državi manj strahu. Ob tem je seveda treba pokazati sočutnost in humanost, vendar ob tem ne pozabimo na varnost in napredek. Slovenija bo v letu 2016 in letu 2017 po mojem mnenju morala zagotoviti dodaten denar za vojsko, za policijo, za službe, ki se ukvarjajo s protiobveščevalno dejavnostjo. Morala bi tudi razbremeniti gospodarstvo, ne pa ga dodatno obremenjevati. Morala bi narediti življenje ljudi lepše, predvsem pa tudi veliko bolj sproščeno.

Žal, gospe in gospodje, ta proračuna za leto 2016 in za leto 2017 ne dajeta niti vizije niti strategije, na področju ekonomske politike ne postavljata ciljev, tudi ne postavljata vseh ciljev, ki bi jih morali dejansko pokazati, še manj kažeta poti, po katerih naj bi prišli do teh ciljev. In ker proračuna za leto 2016 in leto 2017 ne daje tega, strategije, vizije, varnosti, dovolj varnosti, ga v Slovenski demokratični stranki ne bomo podprli. Priporočamo pa sedanji vladi nekoliko več ambicioznosti in nekoliko več poguma, zato da bo vsem nam v tej državi lepše. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marija Antonija Kovačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije. Izvolite.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav vladnemu zboru, pozdrav poslankam in poslancem in vsem v dvorani!

Vzdržnost javnih financ je prioriteta vseh vlad, trenutna vlada je to načelo dodatno utrdila s sprejetjem zakonodaje o fiskalnem pravilu, ki nam v prihodnjih letih ne bo dovolil porabiti več, kolikor smo nabrali v državno blagajno. Vsako gospodinjstvo se veseli, če na koncu meseca ostane kakšen evro več v domačem proračunu. Takrat se z veseljem in

brez slabe vesti načrtujejo dodatni odhodki po lastni želji, žal pa moram priznati, da je vse več gospodinjstev, ki ne pozna takšnega mesečnega prihranka in komaj shajajo iz meseca v mesec. Ravno zaradi slabe situacije bi nas veselilo, če bi bilo takšno veselje brezskrbne razdelitve finančnih sredstev mogoče tudi pri državnem proračunu, vendar okoliščine še vedno ne dopuščajo prekomerne porabe oziroma pretiranih letnih prihrankov. Tokrat bomo pri Poslanski skupini Desus postregli s pregovorom, da prazna vreča sama ne more stati pokonci. Najprej jo je treba napolniti in šele tedaj iz nje pravično in enakopravno razdeliti.

Ukrepi za polnjenje državne blagajne niso nikoli bili všečni, tako da so očitki in zavračanje sredstvo, s katerimi je najlažje prepričati javnost in igrati na ranljivo socialno karto. Trenutno so najbolj odmevni in vplivni ukrepi nanašajo na prenovo davčne reforme. Začela se je s sprejemanjem davčnih blagajn, nadaljevala pa se bo tudi z ohranitvijo četrtega dohodninskega razreda, za kar smo si v Poslanski skupini DeSUS najbolj prizadevali. Zaradi vsega navedenega so prihodki prihodnje leto načrtovani v višini 8,7 milijarde evrov, kar je 73 milijonov evrov več kot v prvotnem predlogu proračuna za leto 2016.

Zaradi trenutnih slabih razmer, ki jih povzroča begunska kriza, moramo še toliko bolj strniti moči in se znebiti sebičnega grabljenja po najboljšem kosu skupne proračunske torte ter jo razdeliti tudi med tiste, ki so bolj potrebni. V tej luči smo proračun dopolnili na način, da bo zagotovljenih več sredstev za reševanje omenjene problematike. Odhodki v dopolnjenem predlogu proračuna za leto 2016 se iz tega naslova povečujejo za 123 milijonov evrov. Letos smo končno dočakali, da so ekonomski kazalniki začeli kazati pozitivne signale – kanček spodbude za okrevanje in nadaljnji razvoj gospodarstva. Po mnenju Poslanske skupine Desus to še vedno ni dovolj, da bi olajšano zadihali. Stvari je treba gledati realno. Pri pripravi enega iz med najbolj pomembnih aktov države ne moremo gledati skozi rožnata očala in olepševati situacije z razlago, da bo proračun oblikovan tako, da bo idealen za vse deležnike. Nikoli ni bil in verjetno tudi ne bo. Dogovori in pogajanja so dolgotrajen in mukotrpen proces, največkrat se najbolj zaplete pri državnem transferju, ki je namenjen občinam. Zato nas ne preseneča, da Državni svet ne podpira predlagana proračuna, saj zelo močno ščiti interese predstavnikov lokalnih skupnosti. Nezadovoljstvo se kaže tudi v nekoliko manj predvidenih investicijah iz razloga, ker se je zaključilo finančno obdobje črpanje sredstev iz Evropske unije.

Kljub nekoliko bolj obetavnim makroekonomskim napovedim pa se ne smemo pustiti slepiti, da je težave konec. Slabe socialne razmere v državi ne bodo izginile čez noč. To nam je v poslanski skupini več kot kristalno jasno, vendar bomo garali vseskozi, da bi postopoma omilili situacijo.

Pravična socialna država v vseh pogledih in ne samo izključno na strani upokojujencev. Našo Slovenijo tvorijo različni profili ljudi, različne generacije in prav vsak izmed njih si zasluži dostojno in kvalitetno življenje. Žal pa je prišlo do tega, da nobena politična poteza ne mine brez finančnih posledic. Trudimo se, da bi bile slednje čim bolj blagodejne na državni proračun. Naloga je čedalje težja, vendar nam poguma ne primanjkuje. Če se na trenutek ozremo na pokojninsko blagajno. Zaradi višje zaposlenosti in uvedbe prispevkov na študentsko delo se bo vpliv v pokojninsko blagajno iz teh naslovov povečal, hkrati pa to pomeni, da bo država iz proračuna namenila manj sredstev v ZPIZ za več kot sto milijonov evrov. Vzdržnost pokojninske blagajne s tem ni ogrožena.

V Poslanski skupini Desus smo s predlaganim proračunoma precej zadovoljni. Po dolgem času in z velikimi pogajalskimi naporji smo uspeli doseči, da bodo naši upokojujenci veliko bolj zadovoljni, saj se obeta dolgo pričakovana izredna uskladitev pokojnin. Spomnimo se že ob sprejemanju rebalansa proračuna za leto 2015 ter ZIPRS 2015–2016, kasneje pa tudi pri sprejemanju zakona o fiskalnem pravilu je bila podpora Poslanske skupine Desus zelo vprašljiva, zlasti glede vprašanja, ali se bodo naslednje leto usklajevale pokojnine v primeru, da v predhodnem letu gospodarska rast preseže 2,5 %. Ker je bil pogoj izpolnjen in smo celo dobili javno zagotovilo, da bo izredna uskladitev pokojnin opravljena, smo v Poslanski skupini Desus glede sprejema proračunov mnenja, da nimamo več nobenih zadržkov.

Kot smo že povedali, se okoliščine konstantno spreminjajo, zato je nerealno pričakovati, da bodo vsa pristojna ministrstva zadovoljna s predlaganim proračunskim razrezom. V Poslanski skupini Desus se zavedamo, da je prerazporeditev finančnih sredstev izjemno težka in odgovorna naloga, ki ji vsak ni kos. Komu in koliko dati je nenehno vprašanje, medtem ko so apetiti in interesi čedalje večji. Kljub temu menimo, da je bila naloga uspešno opravljena, zato bomo poslanke in poslanci v Poslanski skupini Desus dopolnjena predloga proračunov za leto 2016 in leto 2017 soglasno podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Matjaž Han bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov. Izvolite.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala, spoštovani podpredsednik. Spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Pred nami je razprava o proračunih za leti 2016 in 2017. Preden pa jo bomo oziroma smo jo že začeli oziroma pričeli, upam, da konstruktivno analizirati, je še toliko pomembnejše, da uvidimo procese, ki so botrovali proračunskim nastavkom preteklih let.

Brez pogleda na ta, žal, ne bo moč kredibilno, predvsem pa realno pogledati na prihajajoča proračunska dokumenta.

Bolj kot s politiko in usmeritvami posameznih vlad so bili pretekli proračuni obremenjeni z negativnimi kazalci gospodarske rasti in s tem povezanimi usmeritvami mednarodnega okolja, ki je narekovalo restrikcije in konsolidacijo javnih financ. Zmotno je prepričanje, da sta proračuna zgolj in samo politični dokument vladajoče koalicije, brez da pogledamo dediščino prejšnjih proračunov ter gospodarskega, socialnega okolja in javnofinančnega okolja, v katerem sta ta dva dokumenta nastajala. To razumevanje je potrebno, da se bomo že vnaprej izognili nekim pavšalnim predstavam. O tem, kako lahko na krilih sedanje gospodarske rasti nastavimo proračunsko blagajno, tako da se izpolnijo vsa pričakovanja; tako gospodarska na eni in namere po socialni varnosti na drugi strani. Proračunski dokumenti, ki so bili prejšnja leta zaznamovani s težnjo po zategovanju, so dodobra začeli smernice, ki smo jih poprej v večji meri nastavljali v okviru naših želja, potreb in zmožnosti. Možnosti posameznih vlad so bile v odnosu do oblikovanja proračunskih dokumentov v kriznih letih, predvsem v državah, ki so bile in so v veliki meri propustne na vplive mednarodnega okolja, v obratnem sorazmerju z negativnimi gospodarskimi dejavniki. Torej, večja kot je postajala proračunska luknja, več kot smo izgubljali, manj je bilo realnih možnosti oblikovati proračune zgolj na namerah vladajoče politike. S tem je bila okrnjena tudi dolgoročnejša strategija razvoja Slovenije. To je tesno povezano s proračuni, v katerih se poleg postavk za naslednji dve leti odseva pogled na temeljne podsisteme naše družbe.

Fiskalno pravilo, ki smo ga sprejeli, je sedaj sicer pomemben nastavek teh dveh proračunov, ne sme pa postati edino vodilo, ki zgolj omejuje, brez resnega premisleka, kje moramo te omejitve postaviti. Ta premislek pa je lahko realiziran samo preko dogovora s ključnimi deležniki. Brez dogovora bi morda danes na papirju imeli bolj všečne proračunske številke, z manj primanjkljaja, ki za leto 2016 predvideno znaša 1,98 % GDP, v letu 2017 pa 1,74 % GDP po tako imenovanem denarnem toku, kot nas je podučil minister za finance. A hkrati bi bili soočeni z velikim tveganjem, da proračuna ne bi bila realizirana oziroma bi se nanju obesili dodatni stroški, povezani z nezmožnostjo dogovora. Prav dogovor smo Socialni demokrati izpostavili kot tisti predpogoj, preko katerega lahko proračuna oblikujemo v realno vzdržna dokumenta. Kajti imeli smo že lekcije, ko se je v past želje za kratkoročno zmanjšanje primanjkljaja ujela rešitev, ki pa se je na daljši rok izkazala kot težava. Enostranska ravnanja se tako z veliko gotovostjo reflektirajo v dolgoročno nezmožnosti optimalnega delovanja temeljnih podsistemov države. Zaupanje v dialog je tako najboljša popotnica za sprejemanje teh proračunov.

Dialog Vlade s sindikati javnega sektorja se na kratek rok morda resda meri samo s številkami, na daljši rok, gospe in gospodje, pa je ključen za skupno iskanje rešitev glede sproščanja preteklega zategovanja in iskanja nekih novih smernic. Prav tako je premislek terjal predlog sprememb Zakona o varstvu okolja. Predlogu o prenosu sredstev iz naslova koncesij z lokalnih na državno blagajno smo Socialni demokrati vseskozi nasprotovali. Občine ob Dravi, Savi in Soči bi bile ob tovrstni rešitvi močno finančno podhranjene, še posebej, ko ta sredstva za nekatere občine predstavljajo znaten delež v njihovih proračunih. Socialni demokrati zato pozdravljamo umik predloga. Zavedamo pa se, da bodo potrebne spremembe predvsem glede protipoplavnih ukrepov; ti so sedaj bolj ali manj realizirani po sistemu projektnih nalog, namesto da bi imeli dolgoročno vzdržen način financiranja.

Da vzdržen in razvojno naravnani način financiranja potrebujejo tudi naše občine, ni treba posebej poudarjati. Prav v luči varčevanja so bile te občine večkrat izpostavljene ukrepom, ki pa se, če si želimo to priznati ali ne, odražajo tudi na državnih ravni. Investicijski potencial so v najtežjih letih krize v veliki meri realizirale prav občine. Krivično bi bilo, da ta potencial spodjedamo z nekimi rokohitrskimi ukrepi. Dogovor o višini povprečnine zato ni potreben zgolj zaradi uresničevanja proračuna, nosil bo pomemben delež v nadaljevanju razmisleka o pristojnostih in nalogah naših občin. Na te je v zategovanju država posredno naložila večja finančna bremena, kot pa jim pritičejo, zato je bila in je negotovost občin ob napovedovanju znižanj povprečnin seveda razumljiva. Prav tako si bomo morali odgovoriti tudi na dileme v zvezi s 54. členom Zakona o izvrševanju proračunov, ki status mestnih občin zaradi njihovih specifik postavlja v neenakopraven položaj. Na to smo Socialni demokrati opozarjali in opozarjamo tudi danes. Tem občinam mora država ta manko, če ga seveda naredi, povrniti, tudi v pomoči pri investicijah ali pa pri lažjem zadolževanju, kajti enačba, vzeti občinam, da bo prihranila država, je za moje pojme zgrešena. Kajti, rezultate te enačbe bo izguba za vse; tako za občine kot za državo in seveda posledično za državljanke in državljane. Kratkovidnost učinkov na eni strani ter selektivna naravnost ukrepa na drugi strani pa je botrovalo našemu nasprotovanju ukinjanju četrtega dohodninskega razreda. Da razbremenimo tiste, ki zaslužijo največ, ostali pa pridejo na vrsto nekoliko kasneje, je bil in ostaja za Socialne demokrate nesprejemljiv ukrep. Še posebej, če bi ta ukrep upravičevali iz leta 2012 napovedano začasnostjo na rezervnem tiru, da bi pustili niz ukrepov, ki so čakali na gospodarsko rast, in pa tudi dočakali, da jih mora vlada še pustiti zamrznjene. Socialni demokrati ne moremo in ne bomo pristali na davčni odpustek najbogatejših, s tem da ostali, predvsem nižji in srednji razred nosita relativno največja davčna bremena. Zato pričakujemo

sprejem novega zakona o dohodnini še pred novim letom v sklopu tako imenovane mini davčne reforme.

Socialni demokrati vztrajamo pri stališču, da kljub pogojem, ki so nam jih v naplavine javnofinančnega kolapsa narekovale mednarodne institucije, ne smemo pristati na tezo, da je več socialne države manj gospodarstva ter da je naloga proračuna zgolj odzivati se na dane javnofinančne razmere. To je še toliko bolj pomembno, da v tem prelomnem času, ko se je tehtnica tudi zaradi ugodnih gospodarskih napovedi ter stabilnejšega domačega političnega prostora končno prevesila v prid oblikovanja proračunov z dolgoročnejsimi nastavki za rast nasproti kratkoročnemu krpanju velike proračunske luknje. Temu vsiljenemu boju med socialno državo in gospodarstvom moramo s tem proračunom reči nekako konec. Prav tako se moremo odlepiti od mantre, da je sociale vedno preveč, investicij pa vedno premalo, da so rezi, odzemanje in krčenja čudežno zdravilo za vsak proračun, še posebej tistih, ki so dodaten alibi dobili še v sprejetih zakonih. Tu ne moremo mimo tako imenovanega ZUJF oziroma uravnoteženja javnih financ. Prav ta je eden, spoštovani gospe in gospodje, od tistih, ki ob sprejemu na kratek rok deloma res stabiliziral javnofinančni položaj, umanjkal pa je premislek o dolgoročnih posledicah. Kajti, v prvi vrsti je odgovarjal na čas kriznih let, 2015 pa bolj je to ostal kot kršitev oziroma postaja problem. To navezadnje vidimo tudi skozi prizmo sestavljanja današnjih oziroma sedanjih proračunov.

Socialni demokrati smo že ob pričetku sestave teh v luči potrebne krepitve socialnega okvira v naši državi vztrajali na stališču, da moramo vse napore usmeriti v opuščanje preteklih in v drugih gospodarskih razmerah sprejetih varčevalnih ukrepov. Tudi tako, da se s postopnim, a kontinuiranim sproščanjem izpolnijo zaveze, ki jih je v imenu gospodarske rasti dal Zakon za uravnoteženje javnih financ. Vztrajamo na stališču, da brez uresničevanja teh zavez ni bilo moč sestaviti sprejemljivih proračunov; proračunov, ki bi bila vzdržna, kar pa je še pomembneje, ki bi lahko zarisala pot k stabilnemu okrevanju. Okrevanju, ki ni v prvi vrsti pogojeno z rezanjem pravic, temveč z vizijo, da lahko le država s primernim socialnim zaledjem in izpolnjevanjem obljub skrbi tudi za stabilno gospodarsko rast. Ta sicer potrebuje določen čas, da se prevali v življenje naših državljanek in državljanov, država pa mora s svojimi ukrepi poskrbeti, da je ta preliv v prvi vrsti usmerjen k ljudem in ne zgolj popravkom števil, s katerim bomo zadovoljili pričakovanja mednarodne skupnosti.

Socialni demokrati smo tako pod okriljem Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti vztrajali pri sproščanju nekaterih ukrepov, ki so bili s tako imenovanim ZUJF okrnjeni. S predlogom sprememb Zakona o socialno varstvenih

prejemkih dvigujemo znesek minimalnega dohodka. Rezultati ministrstva pod okriljem Anje Kopač Mrak namreč kažejo, da so očitki na račun sociale, da se odvzema gospodarstvu, odveč. Z učinkovitim ukrepom politike aktivnega zaposlovanja se konstantno zmanjšuje brezposelnost, to kažejo vse številke. Zakon o interventnem ukrepu na področju trga dela nadaljuje politiko ministrstva za aktivacijo najbolj ranljivih skupin prebivalstva v spodbudah za zaposlovanje dolgotrajno brezposelnih oseb, starejših od 55 let. Dinamika tovrstnih ukrepov ministrstva sproža pozitivne učinke tako v izboljšanju socialne kot tudi gospodarske klime v Sloveniji. Ob tem velja poudariti, da si je ministrstvo izbralo tudi sredstva za 3 tisoč 800 novih državnih štipendij, prav tako pa se sproščata 5. in 6. dohodkovni razred, kar pomeni povečanje zneska otroškega dodatka na raven pred uveljavitvijo vseh teh varčevalnih ukrepov.

Socialni demokrati smo prav tako vztrajali pri dogovoru o novem sidru pri odmrznitvi ostalih ukrepov na področju socialne politike, ki bi si jo seveda nekateri želeli kot trajen ukrep. Sloveniji se za prihodnje leto napoveduje stabilna gospodarska rast. Ta, menim, da je pomembno vpliva na oblikovanje teh dveh proračunov, Vlada pa je bila začetnih korakov morda preveč pod vtisom doseganja načrtov za zmanjševanje primanjkljaja pod tisto magično mejo 3 % GDP. Veseli nas, da smo danes ob finalu sprejema proračuna za prihodnji leti deležni večje stabilnosti, predvsem pa večje suverenosti teh dveh dokumentov. Tako se je utrdilo spoznanje, da mora imeti dogovor prednost pred enostranskimi posegi, da socialna država ni ovira pri nadaljnjih težnjah za stabilnost javnih financ. Veseli nas, da se je ustavil trend zmanjševanja izdatkov za obrambo, da se je odcepilo od politike proračunov na način kratkoročnega zgolj v strahu pred izpolnjevanjem fiskalnih zavez nekega rezanja; da bomo sprejeli stabilen in v danih možnostih dober proračunski okvir, v okviru katerega se lahko začrta pot ustvarjanja in ne samo pot prilaganja.

Iz vsega tega navedenega, spoštovani, bomo Socialni demokrati proračuna za leti 2016 in 2017, ki v dobršni meri sledita temu, tudi podprli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Luka Mesec bo predstavil stališče Poslanske skupine Združena levica. Izvolite.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem skupaj!

V Združeni levici ta proračun presojamo z vidika družbenih potreb. Za nas je glavno vprašanje, ali proračun odgovarja tem potrebam ali ne. Na žalost je naša ugotovitev, da ne, in zato proračuna ne moremo podpreti. Namreč, za nas so prioriteta tista področja, ki

so življenjskega pomena za družbo, in so zaradi varčevalne politike v zadnjih letih nazadovala. Kot ključne prioritete bi v Združeni levici na tem mestu izpostavili, prvič, socialno varstvo, drugič, zdravstveno varstvo in tretjič, razvojne politike.

Če si pogledamo vsako od teh področij posebej. Če naprej pogledamo socialo, si je težko zatiskati oči pred revščino in brezperspektivnostjo, ki sta na žalost zavladata v naši državi. Že dve leti imamo rekordno stopnjo revščine v zadnjih 25 letih, danes v revščini živi že 65 tisoč prebivalcev več kot leta 2007, hkrati pa se revščina tudi pogloblja. Se pravi, ne samo da se večja število revnih, revnejši postajajo vse bolj revni zaradi varčevalnih politik in vseskozi krčenja sociale. Prav tako imamo danes višjo brezposelnost kot leta 1993, torej v najbolj kritičnem trenutku tedanje tranzicijske krize. Zato mora biti prva prioriteta, ki si jo zadajamo, boj proti revščini, pri tem pa se moramo zavedati, da revščine gospodarska rast sama od sebe ne bo odpravljala. To je dokazalo leto 2008, ko smo kljub rekordni rasti na drugi strani videli povečanje števila revnih za 16 tisoč.

Prav tako je treba priznati, da zdravstveni sistem danes ne samo stagnira, ampak nazaduje. Zdravstveni sistem, ki je nekoč veljal za enega izmed najboljših na svetu, je danes v stanju, ko več kot 200 tisoč bolnikov čaka na poseg ali preiskavo oziroma čakalne vrste so v tem trenutku za 17 % večje kot lani. Glavni vzrok za to je finančna podhranjenost, predvsem ozka grla, ki se pojavljajo zaradi pomanjkanja investicij. Vse investicije zadnja leta so bile namreč usmerjene v novogradnje in urgentno medicino, popolnoma pa so zanemarjene klinike in oprema.

Še tretje področje, razvoj. Tu ni težko ugotoviti, da smo, na žalost, v Sloveniji dali za sabo izgubljeno desetletje. Od leta 2005 do 2008 smo imeli rast brez razvoja, po letu 2008 pa recesije in stagnacije. Na to je treba odgovoriti z odločnim povečanjem državnih investicijskih sredstev z odločno odločitvijo za vlaganje v razvoj.

Če zdaj pogledamo ta tri področja, se pravi, socialo, zdravstvo in razvoj, v Združeni levici ugotavljamo, da je predlog proračuna na vseh treh področjih preprosto prekratek, in to celo v fiskalnih pravilih, ki si jih je Vlada postavila sama. Naj grem zopet po področjih.

Na socialnem področju je treba pogledati, kakšne so potrebe. Minimalne potrebe – govorim o minimalnih življenjskih stroških – so bile izračunane leta 2009, ko jih je izračunalo ministrstvo za delo. Takrat so povedali zelo jasno: v tej državi za minimalno existenco človek potrebuje 385 evrov in ta sredstva bi mu morala država v skrajni sili zagotoviti. Leta 2009 je Vlada potem ta znesek znižala na 308 evrov, ampak na koncu smo prišli na 289 evrov, z ZUJF pa na 260 evrov; se pravi, 125 evrov pod preračunanimi minimalnimi stroški. Zdaj sta za nami dve leti rasti, minimalna plača ni več 460 evrov, kot je bila leta 2009, in sredstva v

proračunu, potrebna za dvig minimalnih življenjskih stroškov na 385 evrov, kolikor je preračunana raven, bi zahtevala 60 milijonov evrov. To ni majhen denar, posebno ni majhen denar z vidika posameznika, vendar ko govorimo z vidika proračuna, pa bi se, če bi obstajala politična volja, lahko ta sredstva zelo hitro našla, in se bom kasneje vrnil na to točko, da pokažem, kako.

Če grem naprej, na drugo področje – zdravje. V letu 2016 bo proračun za zdravstvo kar za 27 milijonov nižji od letošnje realizacije. To pomeni, da se v letih 2016 in 2017, ko stanje ne bo boljše, ne bodo izvajale nujne investicije v bolnišnicah in kliničnih centrih, da bi odpravili ozka grla. Naš zdravstveni sistem bo še naprej podfinanciran, čakalne vrste bodo vse daljše, zdravstvo, ki nam je nekoč služilo kot ponos te družbe, bo še naprej stagniralo ali celo nazadovalo. Na žalost ugotavljamo, da je s tega vidika proračun enostavno nezadosten in da ni razlogov, zakaj Vlada ni namenila teh dodatnih 27 milijonov evrov, da bi ostalo vsaj na letošnji ravni, ampak se je enostavno odločila za nazadovanje.

Nadalje, razvoj. Proračun manjša investicije glede na letos za 335 milijonov evrov, vlaganje v izobraževanje pa za 30 milijonov evrov. Se pravi, dve ključni komponenti rasti, predvsem v teh letih, ko je gospodarska rast še krhka, ko ni jasno, ali smo se trajno pobrali iz recesije ali je okrevanje samo začasno, bi morala odgovorna vlada jasno postaviti prioritete javnih investicij, vlagati v razvoj, da gospodarstvo potegne iz krize. Ampak s temi rezi, se pravi, 335 milijonov manj za investicije, pa enostavno tvega, da se bomo kaj hitro znašli v tretji recesiji, na kar so opozorili že številni ekonomisti.

Na tem mestu bi rad poudaril, da alternativa obstaja. In alternativa je izvedljiva brez nadaljnjega zadolževanja in brez povečevanja primanjkljaja. V Državnem zboru s strani Vlade pogosto slišimo, da enostavno ni denarja, da bi odgovorili na vse te potrebe, ki so bile zdaj izpostavljene; se pravi, na socialo, zdravstvo in razvoj, za boj proti revščini, boj za zdravje in za končanje te krize. Ampak to enostavno ne drži, in tokrat moram še enkrat opomniti, da proračun nima samo odhodkovne plati, ampak ima tudi prihodkovno. In na prihodkovni ravni država oziroma Vlada v predlogu tega proračuna ni napravila nobenega napore, da bi se prihodki povečali in da bi se s tem zagotovila sredstva za ta tri ključna področja, ki sem jih opisal.

Če pogledamo samo nekaj primerov. Zdaj v Sloveniji imamo stanje, ko je bistveno preveč obdavčeno delo, bistveno preveč imamo posrednih davkov, kakršna sta DDV in trošarine, bistveno premalo pa je obdavčen kapital, premoženje in bogati. Tudi, če pogledamo, če postavimo to v evropski kontekst, bomo videli, da smo, recimo, po prihodkih od kapitala in kapitalskih dohodkov v proračun na samem repu

Evropske unije; smo na 27. mestu v celotni Evropski uniji. Po zbranih davkih iz kapitala, recimo, države Evropske unije zberejo 20 % vseh davčnih prihodkov, medtem ko Slovenija zbere smo 10; se pravi, smo enkrat slabši po prihodkih oziroma po efektivnem obdavčenju kapitala, kot so primerljive evropske države. Tukaj notri, če samo pogledamo davke na kapital, zelo hitro najdemo rezerve. Trenutno imamo v Sloveniji 17-odstotno stopnjo davka na dohodek pravnih oseb. V sosednji Avstriji imajo 25 %, v Italiji 27 in pol, mi pa 17. Če bi mi zvišali to stopnjo na samo 20 %, se pravi s 17 na 20, kar bi bilo še vedno pod povprečjem Evropske unije, ki je 22,5, bi s tem pridobili skoraj 87 milijonov dodatnih sredstev v proračun. S tem denarjem bi lahko praktično nemudoma odgovorili na vsaj dve prioriteti, ki sem jih izpostavil; lahko bi dvignili minimalne življenjske stroške in končali trpljenje številnih, ki živijo pod pragom revščine, lahko bi zagotovili dodatna sredstva za zdravstvo in skrčili čakalne vrste.

Če bi Vlada bila tukaj bolj odločna in se odločila, da se bo – namesto da govori o ukinjanju četrtega dohodninskega razreda, kar upam, da je zdaj dokončno izven dnevnega reda – odločila, da mejo za četrty dohodninski razred zniža na evropsko primerljivo raven, predlagamo v Združeni levici na 38 tisoč evrov letno zaslužka z zdajšnjih 71 tisoč, bi s tem zajeli tri odstotke najbolj plačanih ljudi v Sloveniji, v proračun pa priskrbeli dodatnih 35 milijonov evrov, kar bi lahko šlo takoj v investicije ali pa v namene izobraževanja.

To so zelo enostavne poteze, bile bi precej neboleče, ampak enostavno Vlada ni pokazala volje, da bi jih uresničila. To pa je tudi glavni problem tega proračuna, ker ovira za razvoja ni pomanjkanje alternativ, ovira je Vlada, ki enostavno noče poseči v dohodek premožnih, v interese kapitala, v obdavčenje luksuza in premoženja. Raje bo vztrajala pri višjih stopnjah DDV, ki dokazano bistveno bolj prizadenejo najšibkejše, tiste z najmanjšimi dohodki, kot da bi, recimo, spreminjala mejo za četrty dohodninski razred; raje bo še naprej ohranjala visoke trošarine, kot da bi se vprašala o možnostih davkov na premoženje.

Skratka, razlogi oziroma ovire v tem proračunu niso ekonomske, ovire so razredne. Vlada noče odstopati od interesov kapitala in najboljše plačanih, to je očitno, ti interesi so zanjo črta, ki je ne misli za nobeno ceno prestopiti.

V proračunskih dokumentih je Vlada med drugim zapisala, da bo proračun zagotovil zadostno stopnjo pravičnosti in socialne vključenosti. V resnici sta pri nas proračuna, ki se na strani prihodkov temu izogibata kot hudič križa. Na strani odhodkov smo dobili proračuna, ki zadržujeta socialne pomoči in varstvene dodatke na ravni, ki so 100 evrov nižja od ugotovljenih potreb in 315 evrov pod pragom revščine, hkrati pa imamo na drugi strani povsem medel in neodločen proračun na prihodkovni strani.

Če grem dalje, v Združeni levici, kot sem že večkrat poudaril, vidimo glavni problem tega proračuna pri njegovih prihodkih, ampak na drugi strani bi pa ga lahko bistveno izboljšali tudi na ravni odhodkov; se pravi, da bi bilje določili prioritete. Tri sem že opisal; se pravi, socialno varstvo, zdravstveno varstvo in razvoj. Medtem pa smo v Združeni levici predlagali še druge amandmaje, predvsem zato da opozorimo na področja, ki s strani tega proračuna niso v zadostni meri naslovljena. Se pravi, da opozorimo na tista področja, kjer Vlada ni pravilno razporedila 9,4 milijarde sredstev, s katerimi v tem proračunu razpolaga. Ta področja so, natančneje jih bomo predstavili v amandmajih, tako da jih bom sedaj samo na kratko povzel.

Prvo je mednarodna razvojna pomoč. Na evropski ravni imamo dogovor, da bodo države zagotavljale 0,33 % svojega BDP za namen mednarodne razvojne pomoči. Slovenija trenutno zagotavlja 0,13. Taka medla politika na področju te pomoči je eden od razlogov, zakaj se danes soočamo s krizo in humanitarno katastrofo, o kateri danes se že praktično cel dan govorimo v hiši. Namreč to, da nekaj tisoč kilometrov južneje od nas ljudje še zmeraj umirajo zaradi lakote in ozdravljivih boleznih; to, da imamo na drugi strani celotno regijo med Marokom in Iranom destabilizirano v vojnah in političnih konfliktih; to je tudi posledica tega, da so razvite države – in Slovenija kot članica Evropske unije sodi med njih – imele povsem mačehovski odnos do teh držav, neokolonialistični odnos, niso zagotavljale možnosti za razvoj in so ne nazadnje tudi pomembno prispevale k ustvarjanju konfliktov, pred katerimi ljudje danes bežijo. Skratka, bistveno bolj učinkovito kot Natove bombe bo zveza k mednarodni razvojni pomoči, da se stabilizira in uredi življenje na neko normalno raven v teh državah.

Potem dalje. Sedaj v Parizu bo v kratkem konferenca o podnebnih spremembah, ki vsi vemo, da so srednjeročno eno izmed največjih tveganj ne samo za človeštvo, ampak za naš planet. Tudi na tem področju Vlada ni naredila nobenega napora v proračunu, zato mi z drugim amandmajem predlagamo, da se vsaj nekaj sredstev zagotovi za prilagajanje podnebnim spremembam v kmetijstvu. Potem na področju ministrstva za delo poudarjamo dve prioriteti. Sedaj prvo je, da bi v izognitev oziroma v zmanjševanje brezposelnosti treba bilo bistveno več vlagati v izobraževanje in usposabljanje kadrov, kjer se sredstva letos drastično krčijo, Vlada pa se izgovarja, da se krčijo zaradi tega, ker se računa na evropska sredstva, ampak ta še zdaleč niso zagotovljena, zato bi bilo treba to nasloviti glede na to, da imamo praktično še vedno eno izmed najvišjih stopenj brezposelnosti v zgodovini te države.

Druga pa je, da je treba ustaviti val kršitev delavskih pravic, kršenje delovnega prava in zanemarjanje zdravja in varnosti pri

delu. V ta namen v Združeni levici predlagamo, da se zagotovijo dodatna sredstva za Inšpektorat za delo, saj smo danes v bizarni situaciji, ko 88 delovnopравниh inšpektorjev nadzoruje 193 tisoč podjetij, ki poslujejo v tej državi.

Potem na področju zdravstvenega varstva, se ne bom ponavljal, je treba odpraviti ozka grla, zagotoviti investicije in skrajšati vrste, v katerih čaka 200 tisoč naših sodržavljanek in sodržavljanov in končati v bistvu njihovo agonijo in trpljenje.

Na področju izobraževanja, predvsem več vlagati v razvoj in raziskave in v bistvu poskrbeti za reprodukcijo naših visokošolskih sistemov, saj smo se znašli v situaciji, ko se zaradi pomanjkanja sredstev ti sistemi skoraj več ne reproducirajo, asistenti, ki ostajajo na fakultetah, in mladi raziskovalci pa so eni izmed najbolj prekariziranih delavcev v tej državi.

Potem na področju kulture namenjamo nekaj dodatnih sredstev za ohranjanje kulturne dediščine in za kulturne programe. Posebej tu poudarjamo pomen žive kulture, saj trg na področju kulture, na žalost, proizvaja precej šunda in politične propagande. Zato je ključno, da država s svojimi sredstvi omogoči kakovosten razvoj tega sektorja.

Skratka, v Združeni levici teh proračunov ne moremo podpreti zaradi navedenih mankov na prihodkovni ravni. Vlada pač očitno noče stopiti na prste interesom kapitala, bogatih in luksuza. Na odhodkovni ravni ni določila jasnih priorit, bistveno premalo vlaga v socialo, zdravstvo in razvoj. Hkrati pa ne naslavlja drugih problemov, kot so mednarodna razvojna pomoč, podnebne spremembe, problem reprodukcije izobraževalnega sektorja in tako naprej. Zato teh proračunov ne moremo podpreti. Bili smo konstruktiven sogovornik v razpravi o izboljšanju proračunov, vendar nismo dosegli veliko sprememb na bolje. Vključena je bila ena naša zadeva glede športne infrastrukture, vse ostalo je bilo pa spregledano, zaradi česar nas skrbi, da je Slovenija s tema proračunoma še naprej na poti, da bo izgubila glavno kvaliteto te družbe, to pa je, da smo po indeksu človeškega razvoja, ki veliko bolj kot BDP meri dejansko kakovost življenja v neki državi, trenutno še vedno pred vsemi vzhodnoevropskimi državami in pred vsemi južnoevropskimi, vključno z Italijo in Španijo. Ampak s takimi proračuni, s tako neodločno politikom na ravni prihodkov, z neodločnostjo na ravni določanja priorit in pomanjkanjem vizije bomo verjetno leta 2020 živeli v neki popolnoma drugačni družbi. V Združeni levici na to opozarjamo, upamo pa, da nas boste v prihodnje kdaj tudi upoštevali. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije - krščanskih demokratov.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsedujoči. Spoštovani minister za finance dr. Mramor, drugi predstavniki Vlade, drage kolegice in kolegi!

Dopolnjena predloga proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 sta samo nadaljevanje sedemletne tradicije proračunske politike in ohranjata sindikalni mir in preživetje te koalicije v naslednjih dveh letih oziroma do konca mandata, saj vemo, da bo leto 2018 volilno leto, če ne bo prej, ko se vsa politika osredotoča na povsem druge cilje. Tudi ta vlada je ujetnica razprav predvsem odhodkovne strani proračuna. V odhodkovno stran je tudi ta vlada – to je pač treba priznati – vložila veliko naporov. Pogrešamo napore v prihodkovno stran proračuna. Treba je najprej denar ustvariti in ga potem deliti. Kje in na kakšen način bomo ustvarili prepotrebni novih 60 tisoč delovnih mest? Potrebujemo novih 60 tisoč delovnih mest, dobro plačanih, nas ne zanima minimalna plača, in potem se bodo lažje polnile pokojninska, zdravstvena blagajna, lažje se bo razvijal šolski sistem in tako naprej. Smo za socialno državo, vendar socialno državo je treba financirati. Tu, pri financiranju socialne države, je definitivno narejenega premalo napora. V teh dveh letih smo pričakovali, da bo vladna koalicija vendarle naredila nek reformni preboj in nov poslovni model, ki bi Slovenijo dokončno postavil na pot gospodarsko najrazvitejših držav, državljanom pa zagotovil v materialnem in duhovnem pogledu bogato in polno življenje. Prva polovica mandata Vlade je tisti pravi čas, je tisti pravi časovni interval, ko ima koalicija največji reformni naboj in bi lahko načrtovala in izpeljala potrebne reforme. Pa se koaliciji to očitno ne zdi potrebno in je to priložnost že zamudila. Kako je že rekel Albert Einstein? Takole je rekel: "Neumno je delati iste stvari in pričakovati drugačen rezultat." Konec citata.

Ohranjanje obstoječega poslovnega modela pomeni zagotovo enake ali podobne rezultate, torej proračune z vsakoletnim deficitom za tekočo porabo, še nekaj nadaljnjih let, kolikor nam to pač dopušča fiskalno pravilo in Pakt za stabilnost in rast. Proračun s stalnim povečanjem javnofinančnega dolga, kot vemo, ta sedaj že presega magičnih 80 % bruto domačega produkta in nadaljevanje vrtenja v začaranem krogu. Že ob predstavitvi proračunskega memoranduma in naprej ob predstavljanju proračunskih dokumentov na delovnih telesih Državnega zbora je bil s strani Vlade dan osrednji poudarek na zasledovanju cilja zmanjševanja proračunskega deficita v okviru sprejetega Zakona o fiskalnem pravilu in Pakta za stabilnost in rast. Ob cilju ohranjanja statusa quo na praktično vseh področjih je to osrednji fokus proračunskih dokumentov. Po našem mnenju je spoštovanje fiskalnih okvirov pomembno, vendar bi morali proračunski dokumenti zasledovati prave cilje, druge cilje, kot so gospodarska uspešnost in konkurenčnost, podčrtujem konkurenčnost,

razvojná naravnánost, optimizácia javnofinančnih odhodkov, zdravstvena reforma, prepotrebni tehnološki preboj Republike Slovenije, vse to pa ob sočasni, kot rečeno, optimizaciji javnofinančnih odhodkov.

Kaj bi morali vsebovati proračunski dokumenti za nov poslovni model? Po našem mnenju je prva prioriteta zagotavljanje ustreznega poslovnega okolja. Kot smo že večkrat poudarili, nas bo iz gospodarske krize lahko potegnilo samo dobro delujoče slovensko gospodarstvo. Gospodarska rast, ki smo jo zabeležili v lanskem in letošnjem letu, ni rezultat dobrega ali vsaj malo izboljšane okolja, pač pa povečanja izvoza naših podjetij, velik del gospodarske rasti pa zagotovo lahko pripišemo zaključku evropskih kohezijskih projektov, ki so se izvedli v Republiki Sloveniji. Vladnih ukrepov na tem področju pa vsaj doslej ni bilo. Gospodarska rast, ki smo jo beležili v letu 2014, je optimizem, ki ga čutimo in ga moramo čutiti in ga pošteno priznati, vendar pa moramo priznati tudi to, da smo v letu 2014 še vedno za 0,16 % ustvarili manj kot v letu 2008, kar pomeni, da smo praktično imeli 6 oziroma 5 let vakuuma.

Za dejansko izboljšanje poslovnega okolja in večje konkurenčnosti slovenskega gospodarstva bo treba poseči na več področjih. Najprej je to področje pravosodja. Po mnenju samih podjetnikov je delovanje pravne države prvi pogoj za delovanje gospodarstva, zlasti za prihod novih investitorjev. Ukrepi, ki jih je pripravila sedanja vlada na tem področju, so bistveno premalo za konkretne premike, za zaščito naložb, za dejansko in ne le statistično izkazovanje skrajševanja sodnih postopkov, predvsem gospodarskih sporov in insolventnih postopkov. Namreč, še vedno imamo preveč postopkov, ki trajajo leta in leta, preden pridejo do zaključka in podatki o dolgotrajnosti postopkov, predvsem pa o kakovosti in pravičnosti sojenja v naši državi, sežejo dlje od meja Republike Slovenije. Dokler ne bomo na področju pravosodja beležili rezultatov, ki bodo primerljivi s stanjem pravne države, na primeru v Avstriji in v Nemčiji, smo prepričani, da tujih investitorjev k nam preprosto ne bo.

Drugi pomemben ukrep je odprava administrativnih ovir. Podjetniki še vedno poročajo, da čakajo na ustrezno dovoljenja in soglasja, ne nekaj mesecev, pač pa nekaj let. Tu izpostavljam predvsem področje izdaje gradbenih dovoljenj in okoljevarstvenih ter vodnih soglasij. Tudi na tem področju proračunske dokumente ne spremlja ustrezná sprememba zakonodaje, ki bi te anomalije odpravila.

Tretji ukrep pa je področje davčne razbremenitve gospodarstva. Tu pa je Vlada že sprejela in napovedala nekaj ukrepov, ki pa za gospodarstvo niso spodbudni. Najprej je tu uvedba davčnih blagajn, ki je za gospodarstvo dodatno finančno in administrativno breme, nadalje dvig stopenj davka na dodano vrednost, ki se iz začasnega spreminjajo v trajni ukrep.

Tukaj želim omeniti samo to, da je davek na dodano vrednost izrazito asocialni davek. Od te vladne kompozicije bi pričakovali socialne ukrepe, ne asocialnih ukrepov. Skrbi nas tudi napovedano zmanjševanje davčnih olajšav za raziskave in razvoj in povečanje stopenj davka od dohodka pravnih oseb. Ukrepi gredo torej v nasprotni smeri od tiste, ki ga potrebuje gospodarstvo za razvojni preboj. Če ne bo slovensko gospodarstvo sposobno izvesti razvojnega in tehnološkega preboja, nam grozi nevarnost, da bomo dolgoročno imeli prevelik delež zgolj dodelavnih poslov, kar nas bo vrglo v ekonomsko provincialnost, naši ljudje pa bodo o blaginji lahko zgolj sanjali.

Na odhodkovni strani predloga proračuna pogrešamo sistemske ukrepe na področju javne in državne uprave. Vlada je dosegla sporazum s sindikati glede plač in drugih stroškov dela javnih uslužbencev v letu 2016, kar v proračunu pomeni dodatne odhodke za te namene. Po drugi strani pa bi morala Vlada sprejeti prepotrebne ukrepe za zmanjšanje odhodkov na področju javnega sektorja. Nujno je izvesti racionalizacijo na področju javne in državne uprave. Mednarodni državni sklad nam nalaga in ugotavlja, da niso problem plače v javnem sektorju, da pa je problem razsipnost. Torej smo slabo organizirani. Imamo številne paradržavne institucije, sklade, zavode, agencije, ki nikakor ne upravičujejo svojega obstoja, pomenijo pa veliko javno finančno breme. Imamo tudi neracionalni mrežo različnih javnih organov in institucij, ki bi jo bilo treba optimirati. Tudi tu Vlada ne napoveduje konkretnih ukrepov v tej smeri.

Strinjamo se z ministrom dr. Mramorjem, ki pravi, da v Sloveniji predolgo časa študiramo. Tukaj smo rekorderji. Kaj Vlada pripravlja na tem področju, da se ta anomalija po dolgem času zmanjša oziroma da se čas študija skrajša? To je eno od ključnih vprašanj v sistemu našega izobraževanja.

Zvišuje se delež odhodkov, ki odpade na obresti za najeta posojila pri domačih in tujih bankah. V letu 2016 bodo odhodki za plačilo obresti znašali kar 1,2 milijardi evrov. Delež proračunskih odhodkov za plačilo domačih in tujih obresti se stalno povečuje. Postopki privatizacije, iz katerih bi bilo mogoče dobiti nekaj sredstev za odplačilo javnofinančnega dolga in s tem zmanjševanje deleža odhodkov za plačilo obresti, so se dejansko zaustavili, so zastali kljub sklepu Državnega zbora. Načrtovani prilivi iz naslova privatizacije so minimalni in bi morali biti, po našem mnenju, načrtovani bistveno višje. Pospešitev postopkov privatizacije bi sigurno prispevalo k večjim proračunskim prilivom, ne le iz naslova kupnin, pač pa tudi zaradi boljšega upravljanja podjetij.

Do predloga proračuna samo kritični tudi zato, ker se zmanjšujejo sredstva za naložbe, in to celo za polovico. Prepričani smo, da to ni prava pot in da bi morali kvečjemu še več narediti na tem, da bi v Slovenijo privabili

svež denar oziroma nove naložbe. Od tod do resnično odprtega slovenskega gospodarstva oziroma okolja, ki to odprtost omogoča, je še očitno zelo zelo daleč. Priložnost za Slovenijo vidimo predvsem v pripravi dobrih projektov, ki bi jih lahko financirali s pomočjo kohezijskih sredstev. To so tista sredstva, ki so praktično eden od edinih virov nepovratnih sredstev. Glede na to, da smo že dve leti v novi finančni perspektivi, pa bi v Novi Sloveniji tudi pričakovali, da bi nova sredstva črpali bolj intenzivno. V obeh proračunih se namenja bistveno premalo sredstev za raziskave in razvoj, da bi zagotovili potrebno podporo v gospodarstvu v smislu tehnološkega preboja, o katerem sem že govoril.

Med obravnavo proračunov smo v Novi Sloveniji posebej opozorili na problem zmanjševanja sredstev za občine. Kdo pravzaprav, gospe in gospodje, financira javni sektor, s katerim se je Vlada izpogajala? Financirajo ga občine, mi, državljani in državljanke, občani in občanke. In občinam se očitno vedno več nalaga, povišujejo se raznorazni ceniki, iz državnega proračuna pa se jim daje vedno manj. Torej se krši Evropska listina lokalne samouprave.

Nismo zadovoljni s tem, kar se dogaja na področju povprečnin, finančnih izravnav in investicij. Občine so tiste, ki pravzaprav izvajajo od 70 do 80 % vseh javnih investicij. Sredstva, kolikor je Vlada v dopolnjenem predlogu proračuna dodatno nameni občinam v obliki ugodnih povratnih sredstev, 11 milijonov evrov, stanja bistveno ne spreminjajo. Prav občine so po našem mnenju največji poraženec proračunov za naslednji dve leti.

Vlada tudi ni dosegla dogovora, vsaj zaenkrat še ne, meni vsaj ni poznano, z reprezentativnimi združenji občin glede višine povprečnine za naslednji dve leti in prepričani smo, da je v tej smeri vložila premalo napora. Napovedani so bili ukrepi za razbremenitev občin in tudi za novo prerazdelitev zakonsko določenih nalog med občino in državo. Vendar konkretnih rešitev, ki bi prinesle za občine občutne finančne učinke, ni predstavila.

Na vse te pomanjklivosti proračunskih dokumentov smo v Novi Sloveniji opozorili med njihovo obravnavo na delovnih telesih. Po sprejetem sklepu matičnega delovnega telesa Odbora za finance in monetarno politiko je bila Vlada zavezana, da pri pripravi dopolnjenega predloga proračuna v največji meri upošteva podane pripombe in mnenja v razpravi. Vlada pri dopolnitvi predloga proračuna takšnega sklepa matičnega delovnega telesa Državnega zbora ni upoštevala, saj izražene mnenja, pripombe in amandmaje, ki so jih vložile samo opozicijske stranke, ni v ničemer vključila v dopolnjen predlog proračuna.

Dopolnjena predloga proračunov za leti 2016 in 2017 sta praktično enaka kot osnovna predloga obeh proračunov. Praktično edina občutna sprememba so načrtovana dodatna sredstva za reševanje migrantske krize, ki naj bi

v letu 2016 znašala 123 milijonov evrov. Za te namene je načrtovana zadolžitev države za 50 milijonov evrov. Ne nasprotujemo temu, vendar medtem ko naj bi 37 milijonov evrov pridobili iz proračuna Evropske unije, 22 milijonov pa je problem za občine. Res je, da je migrantska kriza dogodek, ki ga ni mogoče vnaprej načrtovati in se tudi ne izogniti stroškom, povezanih s tem, vendar pa moram prav ob reševanju tega vprašanja poudariti, da so se sredstva in viri za reševanje tega področja vendarle našla, medtem ko se za občine, kot že rečeno, manjkajoča sredstva za sprejemljivo višine povprečnine in tudi za nujno potrebne finančne izravnave ne najdejo. Obžalujemo!

Razlog za to je torej le pomanjkanje politične volje. Kanček politične volje smo pa tudi pričakovali od koalicije ob obravnavi in sprejemanju amandmajev na dopolnjena predloga proračuna Republike Slovenije za leto 2016 in leto 2017. Vsi amandmaji Nove Slovenije so bili vloženi poslovnishko korektno, torej niso bili v nasprotju tudi ne z Zakonom o fiskalnem pravilu, vendar pa jih je koalicija brez minimuma pozornosti enostavno povozila. Pa ni problem, koalicija s tem samo sporoča, da s takšnim ravnanjem sprejema absolutno odgovornost.

Kolegice in kolegi, pred parlamentarnimi počitnicami smo sprejeli Deklaracijo o zunanji politiki Republike Slovenije, posledično je potem Vlada sprejela strategijo o zunanji politiki Republike Slovenije. Državni zbor je deklaracijo o zunanji politiki Republike Slovenije sprejel upoštevajoč nacionalni interes Republike Slovenije, ki je v njeni suverenosti, varnosti državljanek in državljanov, varovanju in uveljavitvi ustavnih vrednot in nacionalne kulture in tako naprej. Državni zbor je deklaracijo sprejel tudi upoštevajoč, da so se državljanke in državljanji Republike Slovenije z veliko večino odločili za članstvo v Evropski uniji, ki za Republiko Slovenijo predstavlja temeljni vrednostni in politični okvir za zagotavljanje blaginje in temeljnih pravic, ter članstvo v Natu, ki predstavlja temeljni okvir za zagotavljanje nacionalne varnosti. Vendar ugotavljamo, da je premalo sredstev zagotovljenih za izvajanje takšnih zunanjepolitičnih usmeritev. Ko so ministra za zunanje zadeve novinarji spraševali, kako je zadovoljen s proračunom za Ministrstvo za zunanje zadeve, je odgovoril, da ni zadovoljen, da pa je zadovoljen s tem, da je dosegel v koaliciji uskladitev pokojnin. Mi privoščimo upokojujencem boljše uskladitev, kot jo je dosegel gospod predsednik Desusa in tudi minister za zunanje zadeve. Ne gre za usklajevanje, gre samo za izredno uskladitev, ki je težka 40 milijonov evrov, kar pomeni, da bo vsak upokojujenec v povprečju dobil 65 evrov na leto več oziroma 5,4 evra na mesec več. Mi, poudarjam in ponavljam, privoščimo upokojujencem več, zato ker si zaslužijo. Ampak kako pa se to naredi? To se naredi tako, da se

izboljša okolje za gospodarstvo. Gospodarstvo je tisto, ki bo lahko, če bo razvitejše, če bomo imeli več novih delovnih mest, bo lahko plačevalo več denarja tudi v pokojninsko blagajno.

Drage kolegice in kolegi! Iz vseh navedenih razlogov in še mnogih drugih, ki jih bomo poslanci Nove Slovenije predstavili v nadaljevanju te razprave, poslanci in poslanke Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov dopolnjena predloga proračunov za leti 2016 in 2017 ne bomo podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin in skupno uvodno predstavitvijo k obema dopolnjenima predlogoma proračunov za leti 2016 in 2017.

Prehajamo na razpravo o vsakem dopolnjenem predlogu proračuna posebej.

Nadaljujemo z 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Dopolnjenega predloga proračuna Republike Slovenije za leto 2016.

Prehajamo na razpravo o dopolnjenem predlogu proračuna. Razpravo bomo o posameznih delih dopolnjenega predloga proračuna in vloženi amandmajih imeli v treh sklopih: splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov.

Prehajamo na obravnavo splošnega dela dopolnjenega proračuna. Preden dam možnost prijave, bi vas samo rad opozoril, ko bom sprožil prijavo k razpravi, začela na velikem zaslonu teči desetsekundna časovna premica. K razpravi se lahko prijavite s pritiskom tipke na vklop mikrofona. Ob sprejeti prijavi se mikrofonska tipka in indikator na mikrofону obravata zeleno. S ponovnim pritiskom na isto tipko se od razprave odjavite, s čimer se obe indikaciji ugasneta. Prosim za prijavo za razpravo.

Prvemu dam besedo dr. Dušanu Mramorju, ministru za finance.

DR. DUŠAN MRAMOR: Hvala lepa.

Dovolite mi, da se odzovem na nekatere navedbe, ki so bile izrečene v tem uvodnem delu pri predstavitvi mnenj. Naj najprej kar začnem pri občinah. Danes je bil zadnji, deveti krog usklajevanj z občinami, z res širokogrudno ponudbo s strani Vlade za povprečnino v višini 525 evrov, in tudi z zelo dobrimi pogoji za povratna sredstva, ki so v okviru investicijskih transferov. Rad bi odgovoril na to, da Vlada ni pokazala dovolj volje, da bi dosegla dogovor. Devet krogov praktično se dogovarjamo, to je bilo samo v letošnjem letu, praktično se dogovarjamo od novembra lanskega leta, in smo se lotili zelo sistematično problemov občin z vidika zmanjševanja njihovih stroškov. Dogovorili smo se o 26 ukrepah, ki bi jih sprejel parlament, da bi znižal stroške občinam in na ta način omogočil pri dani povprečnini normalno

poslovanje in zagotavljanje obveznosti občin. V zadnjem času je bila ustanovljena še ena strokovna komisija s strani občin in s strani ministrstva, vlade, ki je identificirala še 8 ukrepov, plus dodaten ukrep, za katerega smo se dogovorili, ki odgovarja na problematiko NUSZ, se pravi nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, zaradi sodbe Ustavnega sodišča, ki onemogoča občine, da bi novelirale odlok. Od 26 ukrepov, če pustimo dodatne dogovore ob strani, jih je 22 realiziranih oziroma bodo realizirani do konca letošnjega leta. Skupni učinek vseh teh ukrepov je zmanjševanje stroškov občin za približno 20 milijonov evrov. Na drugi strani se zavedamo, da so dogovori glede plač v javnem sektorju povišali stroške občin za približno 13 in še nekaj milijonov. Vsi ti ukrepi, ki zmanjšujejo stroške občin, več kot nevtralizirajo ta povečanja stroškov, ki jih imajo. V letu 2015, v letošnjem letu imamo dogovor, in sicer je bil dogovor, da imamo v prvem delu leta povprečnino 525 evrov, v drugi polovici pa 514, če bi bili vsi ukrepi izvedeni. Ker je bil samo del ukrepov izveden, smo povišali na 519, v povprečju 522 evrov, in to več kot nadomešča izpad, ker določeni ukrepi še niso bili izvedeni. Kljub dogovoru so nas združenja občin tožila, in to obe združenji, ki sta podpisala, to se pravi SOS in ZOS in tudi ZMOS, prvi dve na Upravnem sodišče, tretje pa pred Ustavnim sodiščem. Kljub temu da je Ustavno sodišče zelo jasno sprejelo že leta 2011, da je poleg realnih potreb treba upoštevati makroekonomsko situacijo in fiskalno situacijo v državi pri določanju povprečnine, kljub temu da je določena v zakonu.

Krogov, ki smo jih opravili s samimi občinami, in potem tudi vseh ukrepov in krogov, ki smo jih opravili na vladi oziroma parlamentu, je bilo izjemno veliko. Toliko se verjetno še nobena vlada ni ukvarjala s tem, da bi naslovila vprašanje stroškov občin. Logika je bila, da pri tej javnofinančni situaciji si ne moremo privoščiti povečevanja stroškov, lahko pa si privoščimo z naše strani racionalizacijo, zmanjševanje stroškov in ohranjanje prihodkov občin na ravni, kot je. Pri tem pa vas posebej opozarjam na to, da od leta 2008, se pravi skozi vse krizno obdobje so prihodki občin narastli do konca leta 2015 za 17,6 %, pri tem ko je bila rast bruto domačega proizvoda v tem obdobju 1,6 % in je bila rast porabe države, se pravi prihodkov države za 4,8 %. Se pravi, da so občine imele bistveno višje povečanje prihodkov kot ostali del javnega sektorja.

Velikokrat se sliši, da občine pravijo, ja, prihodki so bili večji. Vendar pa smo po drugi strani imeli tudi višje stroške zaradi vedno novih nalog, ki smo jih dobivali. Jaz bi vas rad opozoril, vedno nove naloge dobiva tudi ostali del javnega sektorja, in to ves čas. Tudi zaradi evropskih direktiv in ureditev na področju recimo ekologije in tako naprej. Če gledamo, za koliko so se pa stroški dvignili, so se pa v ostalem javnega sektorja za 14,4 %, pri občinah pa za 9,8 %.

Tako tudi ta trditev enostavno ne drži. In ko smo pogledali, kaj se je ob povprečnini, ki je bila, kaj se je dogajalo z denarjem, ki je bil na razpolago občinam, se pravi tisto, kar je na računih občin, smo ugotovili, da je bilo lansko leto povprečno stanje na računih občin 163 milijonov evrov, v letošnjem letu, v prvih desetih mesecih 192 milijonov evrov in konec oktobra 224 milijonov evrov. Tukaj ni nobenih resnih argumentov. Kljub vsemu smo šli postopno in sestavili sporazum, katere vse spremembe bo vlada naredila in šla naprej naslovit vprašanja, ki tarejo občine, in kljub vsemu je bil ta dogovor zavrjen. Meni je zelo žal, moram reči, da smo z naše strani naredili vse možne napore, kar je bilo v danih razmerah možno, celo ta povratna sredstva bi bila brezobrestna, bi bilo vračilo 7 do 10 let, pa tudi ta postopek odobravanja teh posojil bi bil izjemno poenostavljen. Toliko glede občin in glede truda in glede logičnosti zahtev občin do dodatnih sredstev.

Glede nekaterih drugih trditev. Investicije. Običajna trditev je, da v tem proračunu so investicije bistveno nižje kot v letu 2015. Ja, bistveno nižje, če se ne upošteva, da so pa v letu 2015 daleč največje v zgodovini v odstotku BDP, ker pač strgamo še ta zadnja sredstva EU, ki jih prej nismo postrgali, se pravi jemlješ na tisto, kar je daleč najvišje in gledaš, koliko je danes v tem proračunu za leto 2016. Ampak v proračunu je toliko za leto 2012 in za celo vrsto let, ko sem bil tudi še jaz minister. Stanje je nižje, ker je nova perspektiva. Mi smo poskušali to maksimalno nevtralizirati z višjimi sredstvi iz integrale za 9 %, čeprav skupni odhodki proračuna za 2016 rastejo po 1,5 %, se pravi, da smo naredili na investicijskem področju, kolikor je bilo mogoče. Spremembe poslovnega okolja se večkrat izpostavljajo kot problematične ali da ni bilo nič narejeno in tako naprej. Jaz bi rad še enkrat poudaril. Mi imamo nacionalni reformni program, imamo akcijski načrt Vlade in gremo po postavkah tega akcijskega načrta in jih izvajamo. Recimo, na področju davkov imamo spremembo davčnega postopka, ki je v parlamentu, imamo spremembo DDV, kjer bo sprostitev denarja za podjetja v višini 32 milijonov evrov v letu 2016. Se pravi, da je tukaj poenostavitev. Imamo spremembo trošarinskega zakona v javni obravnavi, ki bo prinesla tudi določene administrativne razbremenitve. Potem imamo davčno prestrukturiranje. Vprašanje je bilo ali imamo sploh davčno prestrukturiranje, da nismo naredili nič. Trenutno je v javni obravnavi, kot vidite zelo burni javni obravnavi, se pravi na tem področju se dela, seveda pa je končni rezultat tega nevtralni učinek, ker prestrukturiranje pomeni, da nekje vzameš in nekam daš, se pravi, da to nima vpliva tudi na proračun.

Glede nekaterih trditev, da so se davki zviševali. Jaz bi samo tako rekel, da če pogledamo leta 2015, 2016, 2017 in davčne prihodke proračunov, so bili v 2015 18,12 % v BDP, v letu 2016 so predvideni 17,96 % in v letu 2017 17,90

%. To se pravi, da imamo trend zniževanja davčnih prihodkov v BDP.

Glede trošarin, ki se velikokrat izpostavljajo, kaj se je zgodilo v zadnjem letu, se pravi od 31. oktobra lanskega leta do 31. oktobra letošnjega leta imamo za bencine trošarine znižane z 0,55 na 0,50 evra na liter, pri dizlu z 0,45 na 0,42. Edino pri kurilnem olju imamo rahlo povišanje tudi zaradi ekoloških razlogov. Priporočilo OECD je, da se pri nizkih cenah to nevtralizira z višjimi trošarinami. Bil je tudi očitek, da nismo prikazali vseh blagajn in vpliva vseh blagajn na strukturni primanjkljaj ter s tega vidika tudi na spoštovanje Pakta stabilnosti in rasti. Jaz upam, da sem to v uvodnem nagovoru pokazal. Bi pa rad še enkrat poudaril, v programu stabilnosti, ki smo ga poslali spomladi Evropski uniji, je to natančno obdelano in je zdaj v proračunu to tudi upoštevano.

Glede migrantske problematike. Tu je dejansko nekaj dilem, in po moje bi jih imel vsak in jih imajo tudi v vseh državah, kako se da na tem področju natančno napovedati za naslednje leto, kakšen strošek to dejansko bo. Na tem mestu bi rad povedal, mi smo predvideli 123 milijonov. Po široki konzultaciji z vsemi ministrstvi in tudi na podlagi tujih izkušenj smo prišli na 123 milijonov. Ključna stvar za nas trenutno je, koliko od tega bomo pokrili z evropskimi sredstvi. Moram reči, da je bil v petek do dvanajstih ponoči sporazum sprejet v Evropski uniji v zvezi z evropskim proračunom, kjer je bilo približno nekaj več kot 2 milijardi, mislim, da 2,3 milijarde designirano za to področje, in sicer zelo fleksibilno. Tako je nastavek zelo dober in bo tudi stroške, ki so specifični samo za transferne države, kot je Slovenija, kot so prevozni stroški in podobno, možno uvrstiti med stroške, ki so upravičeni stroški za črpanje evropskih sredstev. Na tem področju poskušamo kar največ narediti, da bi vsaj tistih 73 milijonov, če ne še kaj več, dejansko pokrili teh stroškov iz evropskih sredstev.

Mogoče je šlo za nerazumevanje, ko sem govoril o tem, kakšen bo povečanje kreditov v C-bilanci in koliko bomo odplačali kreditov. Rad bi še enkrat ponovil, da bo jasno, v letu 2016 bomo odplačali 3,8 milijarde in najeli za 2,6 milijarde novih kreditov; se pravi, se bo skupna zadolžitev zmanjšala. V letu 2017 pa predvidevamo 2,9 milijarde odplačila in 4,1 milijarde novih kreditov. Tu pa se lahko zgodi, da se bo ta zadolžitev do določene mere ponovno nekoliko povečala.

Mogoče samo še odgovor v zvezi s tem, kar je gospod Mesec navedel. On pravi, da bi bilo zelo preprosto dvigniti davke in s tem financirati socialne izdatke. Moram reči, da imamo socialni sporazum za leti 2015 in 2016, kjer dvig davkov ni predviden, možno je samo prestrukturiranje davkov. Se pravi, da tega socialnega sporazuma enostavno ni mogoče obiti, ker smo ga podpisali in se ga bomo držali.

Ali bi bilo možno financirati več posameznih zadev, od investicij, socialnih izdatkov in tako naprej. Ta proračun upošteva vse možnosti, moramo pa imeti pred očmi, da imamo na razpolago za domačo potrošnjo 15 odstotnih točk manj bruto domačega proizvoda, kot je bilo leta 2008. v teh okvirih se ta dva proračuna gibljeta, pri višji gospodarski rasti se bo to zmanjševalo, pa tudi pri nižjem presežku tekočega dela plačilne bilance, ampak za enkrat je stanje takšno in ta dva proračuna v teh okvirjih sta tudi predlagana. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Urška Ban, pripravi naj se gospa Nada Brinovšek.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa, predsedujoča, za besedo.

Da začnem tole današnjo proračunsko obravnavo tako glede dopoljenega predloga proračuna za leto 2016 kot 2017. Tako kot je bilo povedano, imamo najprej v razpravi splošni del in se bom tudi sama najprej na splošno opredelila oziroma povedala nekaj o obeh dopoljenih predlogih proračuna. Že sama dosedanja razprava o obeh predlogih v dosedanem parlamentarnem postopku je pokazala, koliko je dejansko pred nami izzivov za naslednji dve leti in tudi tveganj. Minister Mramor je v dosedanjih razpravah omenil pet ključnih. To je zahtevano zmanjšanje primanjkljaja, zmanjšanje evropskih sredstev, uresničevanje socialnega sporazuma, prekomerna pričakovanja in spodbujanje gospodarske rasti in zaposlenosti, danes je omenil še šestega, to je obvladovanje stroškov migracijskih tokov. Na drugi strani imamo tudi pomembna tveganja, na katerih tudi sloni ta proračun. Če omenim samo nekatere oziroma nekaj ključnih izpostavim, povezani so tako z mednarodnim okoljem kot tudi z domačim okoljem. Gre za tveganje upočasnitve rasti, stopnjevanja toka beguncev do izboljševanja tokov denarja od bančnega do podjetniškega sektorja in s tem pomemben pozitiven ali negativen vpliv na investicije, če res izpostavim samo teh nekaj ključnih. Morda pa ni odveč, da na začetku poudarim tudi nekaj pomembnih izhodišč in dejstev, ki so bila pa tudi že na tak ali drugačen način med proračunsko obravnavo na parlamentarnih delovnih telesih izpostavljena. Res je, da so makroekonomske napovedi ugodne oziroma optimistične in kažejo, da se gospodarska situacija v Sloveniji izboljšuje, vendar je pomembno, da se kljub temu zavedamo, da je razpoložljivi BDP za domačo potrošnjo v letu 2015 realno še vedno za približno 15 % nižji kot tisti v letu 2008, se pravi v zadnjem letu pred krizo tudi v naši državi. Kar pomeni, da vseh pravic, ki smo si jih skozi proračunske uporabnike že nekako določili v preteklih letih oziroma ko smo jih že imeli, ni možno planirati in tudi ne realizirati na predkrizni

ravni, saj je razpoložljivih sredstev še vedno precej manj in bo treba še kar nekaj let take ali še večje rasti, da bo razpoložljivi BDP za domačo potrošnjo dosegel tistega, ki je bil pred krizo, se pravi pred letom 2008.

Za naslednje leto se sicer predvideva rast BDP za cca 2,3 %, odhodki, vidimo iz dokumentov, rastejo po nižji stopnji 1,5 %, razlika med to rastjo BDP in s tem tudi proračunskih prihodkov in na drugi strani odhodkov je tista razlika, ki nam bo zmanjševala primanjkljaj in nam bo prinesla tudi zmanjšanje strukturnega deficita. To se bo poznalo pri denarnem toku, tako da bomo primanjkljaj iz letošnjih cca več kot milijarde evrov v naslednjem letu znižali na sedaj predvidenih 840 milijonov evrov. Izdatkov ne moremo povečati toliko, kot bi jih sicer, če ne bi imeli te naloge, da strukturni deficit pripeljemo do nič. Se pravi, da moramo še vedno tukaj omejevati tudi javno porabo. V tem obdobju so se povečali tudi odhodki za obresti, ki še vedno izpodrivajo ostale javnofinančne odhodke. Če bi sprostili prav vse ukrepe za omejitev porabe, ki so bili sprejeti v preteklih letih, tega cilja oziroma tega prvega izziva, o katerem je tudi finančni minister Mramor govoril, nikakor ne bi dosegli. Zato sama ocenjujem, da je Vlada pri pripravi obeh proračunskih dokumentov sledila najprej temu cilju zniževanja primanjkljaja, ki pa se vrši tako, da ne bi s prehitrim omejevanjem javne porabe negativno vplivali na okrevanje gospodarstva. Večkrat je bilo že povedano s strani ministra in tudi drugih predstavnikov Vlade, da bo to zniževanje predvsem preiščeno in postopno. Ob upoštevanju nekaterih fiksnih izdatkov, povezanih z določenimi proračunskimi uporabniki, je bil postavljen odhodkovni okvir proračunskih odhodkov, ki v ospredje postavlja prioritete te vlade za naslednji dve leti. Bile so tudi že omenjene. To so področja varnosti in premoženja, zdravja, pravosodja, infrastrukture in izobraževanja. Tudi iz števil, ki so predvidene v okviru teh proračunskih dokumentov teh proračunskih uporabnikov, ki jih imamo danes na mizi, bodo te številke omogočile izpeljavo, naj jih nekaj naštejemo, tudi tako imenovane zdravstvene reforme, izvajanje nalog javnega zdravstva, izvajanje projekta e-zdravje, skrajševanje čakalnih dob, izboljševanje pogojev dela nekaterih ministrstev, kjer je planiranih več sredstev – Ministrstvo za notranje zadeve, Ministrstvo za obrambo, Ministrstvo za pravosodje, te številke bodo omogočile tudi izvajanje več del pri vzdrževanju državnih cest in tako naprej. V letu 2016 se postopno sproščajo tudi nekatere omejitve pri kategorijah pravic s področja socialnega varstva, ki so bile zaradi krize v veljavi v zadnjih letih, povišal se bo osnovni znesek minimalnega dohodka, kar bo vplivalo na višje zneske denarnih socialnih pomoči. Na mizi imamo tudi že predloge zakonov, na primer spremembe zakona o socialnovarstvenih prejemkih, o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, zakon o starševskem

varstvu in družinskih prejemkih, ki sledijo temu, kar sem povedala.

Glede plač v javnem sektorju je bilo tudi danes že povedano, da je bil sklenjen dogovor s sindikalnimi partnerji, ki maso plač sicer povišuje za 28 milijonov, vendar je minister Mramor povedal, da zaradi tega ni treba popravljati proračuna in da bodo proračunski uporabniki znotraj svojih pravic porabe ta sredstva zagotavljali znotraj prerazporejanjem postavk v okviru posameznih proračunskih uporabnikov. Na drugi strani imamo občine, kjer smo danes slišali, da ni bil dosežen dogovor o višini povprečnine. Mene žalosti to dejstvo, ker sama sem prej tudi že delala na občini in vem, da občine v večini primerov delajo dobro, sledijo ciljem, da zadostijo tistim zakonskim okvirom, ki jih morajo zagotavljati. Se pravi, zagotavljajo svojim občanom vse tiste javne storitve, ki niso podvržene izvajanju na trgu. Vendar sem tukaj optimistična, da bodo ministrstva vseeno nadaljevala s projektom zniževanja stroškov občinam prek zakonodajnih razbremenitev. Predvsem tukaj tudi apeliram na to, videli smo v razpravi tudi na Odboru za finance, da je problematika financiranja občin precej neurejena, da je teh problemov veliko, zato že tudi v tem naslednjem krogu, ko se bodo odpirali zakoni, povezani s spremembami in uveljavitvijo Zakona o fiskalnem pravilu, da se bodo tudi že na tem mestu prepoznale, obravnavale in tudi rešile določen zagate, ki se na tem področju financiranja občin pojavljajo.

Morda še nekaj o investicijah. Bilo je danes povedano, kako drastično se znižujejo sredstva za investicije, tudi odgovorjeno, čemu je tako. Naj tukaj samo še povem, kljub temu da se res v veliki meri zmanjšujejo sredstva EU, pa je v proračunu Vlada delno ta sredstva nadomestila tudi z integralnimi sredstvi. Integralna sredstva za investicije se tako v letu 2016 povečujejo za malo več kot 8 %. Tudi v letu 2017 glede na leto 2016 se investicije iz integralnega dela proračunov še dodatno povišujejo za slabih 12 %.

Na prihodkovni strani mora in ostaja cilj te vlade povečanje učinkovitosti pobiranja javnih dajatev, ohranjanja davčnih stopenj, zniževanja administrativnih ovir pri izpolnjevanju davčnih obveznosti. Tukaj imamo tudi že v proceduri in v sprejetju novelo zakona o davčnem postopku, novelo zakona o DDV, novelo zakona o izpolnjevanju carinskih predpisov, pripravlja se nov zakon o trošarinah. Glede na povedano ocenjujem, da je proračun pripravljen na ustreznih finančnih podlagah, ki bodo v teh okvirih tudi omogočale uresničevanje vsebinskih in programskih zavez te koalicije. Pričakujem, da bomo v naslednjem letu hitro tudi v Državnem zboru soočeni z vsebinskimi spremembami na posameznih resorjih, ki bodo to, kar sem rekla, tudi potrjevali. Moja ocena je, da je tukaj na področju stabilizacije javnih financ bilo veliko narejenega v preteklem letu in v letu 2014 in da mora sedaj v ospredje res s svojimi vsebinskimi

prioritetami stopiti tudi ostala ministrstva in ne samo finančno ministrstvo. Tukaj na tem mestu si želim, kar je bilo danes tudi že omenjeno, predvsem črpanje finančnih sredstev iz nove finančne perspektive 2014–2020, da bi bili čim prej vzpostavljeni vsi pravnoformalni okviri, da bi se občinam omogočila prijava na razpise, se pravi, da bili razpisi na podlagi finančne perspektive čim prej pripravljene, ker šele razpis potem daje tisto možnost, da posamezen projekt dobi odločbo in pogodbo o sofinanciranju in šele na podlagi tega bo lahko počrpanih, tako kot je v proračunu predvideno, za leto 2016 510 milijonov evrov in za leto 2017 mislim da 600 milijonov evrov. To se mi zdi ključna naloga. Ker konec koncev smo že v letu 2016, sredi nove finančne perspektive pa, kolikor je meni znano, nekkih razpisov razen teh enajstih projektov še nimajo pogodb o sofinanciranju.

Toliko mogoče za uvod ocena proračunskih dokumentov za leti 2016 in 2017. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Nada Brinovšek, pripravi naj se mag. Matej Tonin.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoča. Lep pozdrav vsem v dvorani!

Glede na vse te aktivnosti, ki jih izvaja Vlada in na ta proračun za leti 2016 in 2017, bi lahko rekla in bom ponovila besede svojega kolega, ki jih je povedal na Odboru za finance, da lahko sklepamo, da je cilj te koalicije samo ta in zgolj preživeti ta mandat.

Proračun je po mojem mnenju brez jasnih ciljev in neke dolgoročne stabilne strategije. Seveda razumem, da če ni denarja ni investicij, razvoj je malo manjši, ampak da pa ni strategije, ki jasno določa, ni ciljev, ni vizije, tega pa res ne razumem. Ne razumem tudi tega ne, da si vlada s tem, ko je popustila v pogajanjih s sindikatom, to šteje za velik uspeh. Uspeh bi bil po mojem mnenju to, da bi na drugi strani, se pravi na prihodkovni strani nekako adekvatno zagotovila ta sredstva ali pa bi prevetrila vse tiste službe in pa agencije, za katere vemo, da bi lahko delali brez njih oziroma, da so same sebi namen. Ampak tega se Ministrstvo za javno upravo ne loti, čeprav minister to že dolgo obljublja. Ko sem že pri ministru za javno upravo, ki se je tako uspešno pogovarjal s tako imenovanimi štruktlevimi sindikati, pa se na zahtevo po pogajanjih policistov sploh ne odzove. Ne smemo pozabiti, da je 18. november blizu oziroma pred vrati. Pa ne samo minister, tudi ministrica za notranje zadeve bi se morala prikazati in zagovarjati interese in zahteve policistov, saj je vendar ona najbolje seznanjena, pod kakšnimi pogoji delajo ti naši policisti. Glede na to, kot sem že rekla, da policisti napovedujejo stavko za 18. november, upam, da je Vladi vsaj do danes uspelo sestaviti

to pogajalsko skupino. Upam tudi, da bodo policisti pri teh pogajanjih uspešni.

Če pogledamo ta načrt pridobivanja premoženja, je v proračunu za leto 2016 na Ministrstvu za notranje zadeve za potrebe policistov planiran nakup 125 avtomobilov. Mislim, da je to še kako prav. Če pa pogledamo istočasno v ta načrt, pa vidimo, da je na strani Ministrstva za finance za leto 2016 planiranih 6 specialnih vozil, 42 osebnih vozil, za leto 2017 41 vozil in 7 specialnih vozil, pa da tu ne omenjam, da je bilo v letu 2015 nabavljenih na Ministrstvu za finance tudi 45 osebnih vozil. Glede na to, da se bo avtopark na Ministrstvu za finance tako zelo povečal, upam, da bo v ta namen oziroma iz tega razloga pobranih tudi več davkov. Glede na to, koliko izterjamo oziroma koliko je pobranih davkov, v Sloveniji močno zaostajamo za evropskim povprečjem.

Vlada je v začetku letošnjega leta sprejela tudi sveženj ukrepov za varčevanje na področju lokalne samouprave. Ti ukrepi so bili neučinkoviti, kar je priznal tudi sam minister. Posledično je Vlada zmanjšala povprečnino iz leta 2014 s 536 evrov v letu 2015 najprej na 525 in potem na 519 evrov. Seveda to še ni dovolj. Povprečnina naj bi za leto 2016, kot danes slišimo, v naslednjih dneh znana, koliko bo, 525 ali 519. Jaz upam in želim, da bi bila 536. Tu nikakor ne smemo pozabiti, da bi po Zakonu o financiranju občin morala ta povprečnina znašati 652 evrov. Ne razumem tega, da ste za finančno izravnavo občinam za leto 2016 namenili 24 milijonov manj, za leto 2017 pa nič. Moram reči, da je to zelo pogumna poteza. Zanima me, dragi kolegi v koaliciji, kako boste to, če boste potrdili ta proračun, zagovarjali v svojem lokalnem okolju. Verjetno vas bo kdo povprašal tudi po tem mnenju. Če hodimo po Sloveniji, lahko vidimo, da se je na področju lokalnih skupnosti, lokalne samouprave veliko naredilo, veliko se je vlagalo v infrastrukturo. Lokalne skupnosti zagotavljajo tudi občanu prijazno okolje. Upam si trditi, da občine trikrat obrnejo vsak evro, ki ga dobijo in ga imajo na razpolago, preden ga vložijo v neko investicijo oziroma v kakršenkoli program. Moram reči, da ne razumem logike države, ki po eni strani jemlje in jemlje občinam, po drugi strani pa jim nalaga vedno nove in nove naloge. To pa še ni dovolj. Občine bodo prizadeli tudi ukrepi v zvezi s sofinanciranjem investicij. Tega ne smemo pozabiti. Pa vedno tako polna usta so nas, bi lahko rekla, vseh skupaj, da moramo ustvariti neko ugodno poslovno okolje. Tukaj ne vem, če si pod to ugodno poslovno okolje razlagamo, da je to to, da sprejemamo vedno nove in nove nesmiselne zakone, nesmiselno zakonodajo, ki ji dostikrat rečemo, da se malo lepše in bolj zakomplicirano sliši, administrativne ovire. Davke stalno spreminjamo. Če bi jih spreminjali navzdol, okej, ampak jim samo podaljšujemo veljavo ali pa celo uvajamo nove. Na tak način, dragi kolegi, nikakor ne bomo razbremenili gospodarstva.

Prav zanimiva bi bila analiza, koliko je dodatnih obremenitev oziroma razbremenitev za leto 2015. Mislim, da bi bila taka analiza res zanimiva.

Naši državljane, v Savinjski dolini bi rekli, da so pohlevni, vse bolj in bolj obremenjujemo, izmišljujemo si tako imenovane davčne blagajne, in jaz se tukaj res sprašujem, kako dolgo še nas bodo ti naši dragi državljani tukaj v tem parlamentu gledali oziroma tolerirali naša dejanja. Spoštovani kolegi in vlada, na tak način nikakor tudi ne bomo privabili tujih vlagateljev. Če bi po eni strani zadržali vse naše mlade, izobražence, bi bilo to zelo dobro. Spomnim se, nekaj dni nazaj sem govorila z nekim gospodom, ki je prišel na dopust iz Avstralije, in je rekel: "Pa kakšna država ste vi, pogledjte, mi sprejemamo samo zdrave in izobražene ljudi, pri vas grede pa izobraženi in zdravi iz vaše države." Moram reči, da sem še kako strinjala s to njegovo izjavo.

Če se ustavim tukaj pri področju zdravstva. Jaz mislim, da če pogledamo samo zdravstvo oziroma Ministrstvo za zdravje, bi lahko rekli, da potrebuje samo ministrstvo zdravnika. Pogledjte, vse te nepravilnosti na UKC, korupcija na srčni kirurgiji, onkološkem inštitutu, vsi ti pripetljaji v zvezi z imenovanjem novega v. d. direktorja – pa če to ne potrebuje nekega zdravnika! Kot drugo. Ministrica se sploh ne drži sklepov oziroma priporočil, ki jih sprejema Državni zbor oziroma matični Odbor za zdravstvo. Na tem državnem zboru je bilo sprejeto priporočilo, da ministrstvo pred objavo v Uradnem listu Pravidnika o nujni medicinski pomoči, seznaniti o tem Odbor za zdravstvo. Ampak ministrica je nekako obšla ta priporočila, se ni ozirala nanje in je objavila Pravidnik o nujni medicinski pomoči. Jaz bi temu rekla, da je to zelo bolan odnos ministrice oziroma ministrstva do nas poslancev. Če vi to tolerirate, v opoziciji pač ne. In to še tudi ni vse. Pogledjte, na sami predstavitvi proračuna za leto 2016 in 2017 smo imeli sejo Odbora za zdravstvo na nek lep sončen petek popoldan. Tik pred samo sejo tega odbora sta ste ministrica in predsednik odbora takole čez mizo dogovorila, češ, naj ministrica pove obrazložitev proračuna za obe leti zelo na hitro, saj koaliciji je že tako povedala oziroma obrazložila proračun za leti 2016 in 2017, opozicija bo pa že nekako. Jaz mislim, da takšen odnos do opozicije, sicer moram reči, da smo ga že malce navajeni, ampak mislim, da je zelo neprimeren. Pa če spet rečem, po drugi strani pa spet razumem, Ministrstvo za zdravje je tako ali tako že s tem pravilnikom o nujni medicinski pomoči razdelilo državljane na prvorazredne in pa na drugorazredne. Tu imam pač v mislih ta odzivni čas, ki je bil sprva določen v tem pravilniku.

Če še ostanem pri Odboru za zdravstvo. Ministrica je v zvezi z razpoložljivimi sredstvi za leti 2016 in 2017 dejala odboru, da se je v zadnjih dneh dogovorila in uskladila z resornimi ministri in pridobila malo manj kot 27

milijonov sredstev, ki jih ni v predlaganem proračunu in se bodo vključila v nadaljevanju. Da ne govorim kar tako, bom prebrala iz magnetograma: "Naj pa kljub vsemu povem, da smo se sedaj v zadnjih dneh uspeli dogovoriti in uskladiti z resornimi ministri in pridobiti malo manj kot 27 milijonov evrov sredstev za projekte preventive na primarnem nivoju. Potem smo uspeli pridobiti malo manj kot 2 milijona tudi za pilotni projekt vzpostavitve enotnih vstopnih točk za celostno zgodnjo obravnavo otrok s posebnimi potrebami na podlagi že obstoječe mreže razvojnih ambulant. Potem smo uspeli pridobiti tudi 1,5 milijona evrov za dvig zdravstvene pismenosti, za preprečevanje škode in posledic prepovedanih drog pa 3 milijone, nekaj malega za opismenjevanje zdravega načina življenja za Rome, pa škodljivo pitje alkohola 5 milijonov. Tako kot sem omenila, je dogovorjenih že 27 milijonov evrov za te programe ki jih ni v predlaganem proračunu in se bodo vključili v nadaljevanju." Zdaj mene tukaj prav zanima, kje je zdaj v tem dopolnjenem predlogu teh 27 milijonov. Jaz jih ne vidim, če mi jih mogoče zna kdo pokazati.

Tukaj me prav zanima tudi, kje so v tem proračunu sredstva na področju zdravstva za dolgotrajno oskrbo in pa paliativno. Že sama koalicija ima v koalicijski pogodbi pod ukrepi navedeno, da je treba pospešiti uvedbo negovalnih oddelkov in paliativne oskrbe. V tem proračunu sredstev za to jaz ne vidim. Pa tako rada, kot se ministrica, moram reči, izgovarja na koalicijsko pogodbo, da jo je treba upoštevati. Tudi priporočilo v zvezi s paliativno oskrbo in dolgotrajno oskrbo Evropske komisije v zvezi s samim nacionalnim programom reform, ki smo ga prejeli v maju letošnjega leta, govori: "Pri reformi sistema dolgotrajne oskrbe ni bilo napredka. Konec leta 2013 je Vlada sprejela načrt za reformo dolgotrajne oskrbe, vendar je bilo sprejetje zakonodaje za izvedbo reforme odloženo na konec leta 2015, ker je pač treba najprej sprejeti odločitve o reformi zdravstvenega zavarovanja, vključno z vprašanjem virov financiranja celotnega sistema zdravstvenega varstva in pa sistema dolgotrajne oskrbe." To priporočilo govori, da je treba izvesti reformo zdravstvenega zavarovanja. Ampak te reforme zdravstvenega zavarovanja še nismo nekako dočakali. Jaz samo upam, da ministrstvo ne misli, da je to reforma, ko zdaj spreminja Zakon o zdravstveni dejavnosti, in to samo iz enega delčka, se pravi iz delčka koncesij. Če je to za ministrico oziroma ministrstvo reforma, je kar žalostno.

V zvezi s to reformno zdravstvenega sistema, ne morem mimo tega, je ministrica na seji Odbora za zdravstvo pri proračunu dejala, da na ministrstvu hkrati pripravljajo sistemske zakone. Verjetno je mislila to spremembo v zvezi s koncesijami Zakona o zdravstveni dejavnosti. Se pravi, ne bom ponavljala, kaj vse je že bilo sprejeto in pripravljeno. Jaz verjamem, da se vsi tukaj notri zavedamo, da se Državni zbor s

področjem zdravstva ni kaj dosti ukvarjal, razen z aferami, korupcijami in tako naprej, z zakonodajo pa ne. Vse, kar smo s področja zdravstva obravnavali v tem državnem zboru, je bil Pravilnik o nujni medicinski pomoči, spremembe Zakona o zbirkah podatkov in pa spremembe Zakona o zdravilih. In to naj bi bila reforma zdravstvenega sistema.

Naj počasi zaključim. Tukaj bi rada poudarila še, da tudi Državni svet tega proračuna ne podpira. Za konec bi rada rekla to, potrebne so reforme, potrebne so prave reforme, ne samo neko podaljšanje ukrepov in pa povečevanje davkov. In potreben je jasen cilj in pa pot, kako priti do tega cilja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Matej Tonin, pripravi naj se Suzana Lep Šimenko.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Drage kolegice, dober dan, na ne prav prijeten dan, pa kljub vsemu!

Proračun za leti 2016 in 2017 sta osnovna in ključna dokumenta, ki ga mora ta hiša sprejeti. In proračun je tudi tisti ključen dokument, kjer ima naša zakonodajna veja oblasti največje možnosti in priložnosti, da vpliva in usmerja, v katero smer bo šla država. Proračun je tudi tisti dokument, ki kaže, kakšne politike bo zavzela vladna koalicija in v katero smer bo peljala državo. Prepričan sem, da tisti, ki sedaj in tudi v prihodnje sedimo v tej dvorani, da imamo približno enak cilj. To je ustvariti boljše življenje za naše državljane, boljše pogoje za boljše življenje. ponuditi jim dobre in kvalitetne storitve in jim zagotoviti neko primerno varnost. Zagotovo so pa enormne razlike na gledanje, kako te stvari udejanjiti. Danes smo imeli priliko videti, kako na to stvar gledajo marksisti na levi strani in kako gledamo mi, krščanski demokrati na to, kako omogočiti boljše življenje. Če ste natančno poslušali marksiste, potem vidite, da je njihov princip ožemimo ljudi, stisnimo jih in iz njih iztisnimo, kar je možno davkov. Ampak treba je povedati gospodu Mescu in njegovim kolegom, da te možnosti niso brezmejne, da tudi ljudi in državljane ne moreš stiskati z davki v nedogled. Nekje obstaja meja. In ne moremo razmišljati samo o tem, kako bomo polnili državni proračun samo z novimi davki, ampak je treba razmišljati, kako bomo ustvarili pogoje za ustvarjanje nove vrednosti oziroma za to, da bi imelo čim več ljudi delo. Mislim, da je to že krilatica, ki jo jaz vedno ponavljam, pa jo je treba še večkrat ponoviti, da bo prav vsem prišla v male možgane, da je največja vrednost države zaposlen človek, kajti vsak zaposlen človek je dvakratna korist za državo. Vplačuje v državne blagajne, iz katere se financirajo vse storitve, hkrati pa država ne plačuje zanj iz proračuna raznih socialnih transferjev. In če kaj, potem moramo v tej hiši predvsem razmišljati, kaj bomo storili, da bo imelo od jutri naprej več ljudi delo.

Če pogledamo natančno proračun za leto 2016, potem lahko ugotovimo, da gre za ponavljanje starih in že videnih konceptov. Če želimo, in verjamem, da je to želja tudi koalicije, stvari bistveno spremeniti, potem se moramo lotiti tudi bistveno drugačnih ukrepov. Ne početi istih stvari in pričakovati drugačne rezultate. Podatki tudi kažejo, da tudi v letu 2016 še vedno ne bomo dosegli standarda, ki smo ga imeli leta 2008. Torej lahko že popolnoma utemeljeno govorimo o izgubljenem desetletju. Ampak vladna koalicija in vlada se še vedno obnaša, kot da se ni nič zgodilo, da naše sisteme ni treba prilagoditi in jih spremeniti tako, da bodo delovali boljše. V teh proračunih, ki sem rekel, da so ključni dokumenti vsake vlade, bi se morale videti ključne vladne pobude oziroma iz tega proračuna bi moralo jasno izhajati, katere reforme bo naredila ta vlada. In lahko samo ugotovimo, da neke resne reforme v letu 2016 niti kasneje niso predvidene. Prepričan pa sem, da so potrebne vsaj naslednje reforme: davčna reforma, reforma trga dela, pokojninska reforma, zdravstvena reforma in pa tudi reforma javnega sektorja. Če grem od zadaj naprej. Ves čas govorimo, kako je treba reformirati javni sektor, ga narediti bolj učinkovitega in tudi bolj pravičnega. Pa se kaj na tej točki premakne? Ne veliko. Vlada še naprej pristaja na preživete in znane koncepte naših sindikalistov in še vedno imamo v javnem sektorju tri vrste uslužbenca, ki nekateri garajo, izgorevajo in jim nimamo kaj očitati, delajo zelo dobro, drugi pač hodijo v službo, tretji pa delajo škodo. In s tistimi, ki delajo škodo tej državi, se praktično nihče ne ukvarja. Spominjam se, da smo v času naše vlade poskušali sprejeti neke zakonske podlage, da bi lahko neučinkovite oziroma slabe javne uslužbenca odpustili in je bil strašanski kraval. Ampak tudi če pride na ulico 40 ali 50 tisoč ljudi, zavoljo te države, za boljšo prihodnost bo treba javni sektor reformirati. Če tega ne bomo storili, potem tudi tisti, ki danes garajo od jutra do poznih večernih ur, ne bodo motivirani za svoje delo, ker se jim najverjetneje zdi neumno, da za isto plačo garajo, medtem ko nekateri drugi delajo marsikaj drugega, tistega, kar ni treba in ne spada v rok njihove službe. Tukaj resnično vsi skupaj pričakujemo, da se bo zgodil nek premik naprej. In če kaj, potem ta vladna koalicija vsaj pri reformi javnega sektorja lahko resno računa na opozicijo, da ji opozicija ne bo skočila v hrbet. Če bi bila vloga obratna, nisem povsem prepričan, da socialisti, marksisti in drugi v opoziciji ne bi skočili v hrbet vladi, ko bi šlo za javni sektor. In vsaj kar zadeva javnega sektorja, ima sedaj vaša vlada veliko priložnost, da premakne nekaj naprej.

Pokojninska reforma. Zadnja, ki smo jo naredili, je bilo jasno povedano, da je vzdržna do leta 2020. Do tja ni več daleč. Jaz se bojim, da se bomo tudi do naslednjih volitev, če bodo redne, tam nekje leta 2018, sprenevedali, kot da ni nič potrebno. Morda bo predsednik stranke, ki se ima za zastopnika upokojujencev, celo rekel,

zakaj strašimo ljudi. Jaz mu bom odgovoril: "Karl, zakaj v času, odkar si v vladah, so pokojnine realno padle za več kot 15 %? Zakaj? Zaradi tega ker je očitno sistem, ki ne funkcionira. In če želimo, da se bo standard dvignil tudi našim upokojujencem, da bodo upokojujenci lahko preživeli s pokojninami, potem je treba ljudem jasno povedati, da je tudi pokojninska reforma potrebna. Jaz vem, da je to neprijetno in najverjetneje tako kot jaz tudi vsi vi poslanci hodite po terenu in vas ljudje sprašujejo: "Kje je moj denar, ki sem ga 40 let plačeval, kam se je moj denar nalagal?" In tem ljudem je treba pošteno povedati, da imamo sistem, da se njihov denar ni nikamor nalagal, da bi ga potem, ko gredo v pokoj, dobili izplačanega, ampak da je njihov denar, ki so ga plačevali za pokojnino, še isti mesec šel za pokojnino. Zaradi tega je ključno število upokojujencev in število tistih, ki delamo, da plačujemo prispevke za pokojnino. To je ključno. In če imamo dejstvo, demografija je taka, da je vedno več starejših in vedno manj zaposlenih, ni treba biti poseben matematik, da lahko izračunaš, ali bodo pokojnine padale, da bo ta sistem funkcioniral, ali pa bomo morali, moja generacija, delati dlje. In Karl Erjavec in njegova stranka so zastopniki tega, da naj pokojnine padajo. Jaz pa ne. Jaz sem za to, da moja generacija dela dlje, ker sem prepričan, da sedanji upokojujenci s 300, 400 evri težko preživijo. Vem, da so te stvari neprijetne, ampak jaz mislim, da je treba o številkah, o demografiji in upokojujenskih zadevah govoriti realno. Čeprav morda jaz po naslednjih volitvah nič več ne bom na tem stolu, kakšen drug bo pa dobil še kakšen odstotek več, ampak raje govorim odkrito in odprto, kot pa da sem lažni prerok.

Zdravstvena reforma. Ves čas se o njej govori in je potrebna. Potrebna je tudi zavoljo našega proračuna. Mi smo še ena izmed redkih držav, ki je ohranila socialistične koncepte. Mi smo še ena izmed redkih držav, ki ne dovoli, da bi tudi na področju zdravstvenega zavarovanja bilo več konkurence, ki ne dovoli, da bi si tako kot pri avtomobilih lahko zavarovalnico izbral sam, ampak ti jo predpiše država. Kritiki teh predlogov po nujnosti zdravstvene reforme bodo takoj nemudoma skočili v zrak in bodo rekli: "Mi smo za javno zdravstvo, javnega zdravstva ne damo." Tudi jaz ga ne dam. Ampak takšno javno zdravstvo, kot ga imamo danes, ni dobro, ker je žal tako, da tisti, ki koga poznajo, pridejo prej na vrsto, drugi pa nekoliko kasneje. In to javno zdravstvo je vsako leto v večjih težavah. Zato je spet od politike in od vlade odgovorno, da razmišlja, kako ta problem rešiti. Jaz in Nova Slovenija zagovarjamo javno zdravstvo, ampak zagovarjamo drugačen način financiranja tega javnega zdravstva. In potem še ena kritika, ki je ves čas tukaj, da privatne zavarovalnice pa bodo kovalle dobiček, medtem ko imamo pa sedaj javni zavod, ki pa dela dobro. Problem tega velikega javnega zavoda je ta, da je vreča velika in da se pri tej vreči najde marsikaj za

marsikoga, torej govorim o lobijih, da lahko določeni dosežejo takšno visoko ceno, ki jo morda drugje ne bi. In kje je prednost? Več konkurence pri zdravstveni reformi. Zagotovo bi vsaka zdravstvena zavarovalnica za svojega zavarovanca poiskala čim boljše zdravstvene storitve, ker je to v njenem interesu. Ker če ne, bi tisti človek odšel čez dva, tri mesece ponovno k zdravniku. In ta ista zavarovalnica bi morala ponovno plačevati, in to bi jo ostalo. In ker je v njenem interesu, da ustvarja tudi dobiček, bi državljanom zagotovila boljše zdravstvene storitve.

In zdaj pridem do ključne, do davčne reforme, ki je tudi ena izmed temeljev vsakršnega proračuna. Žal moram ugotoviti, čeprav so vsaj prvi znaki dajali drugačne signale, drugačne spodbude, da se bo ta vlada resno lotila davčne reforme. Žal, ko kaže proračun in tudi napovedi Ministrstva za finance, se to žal ne bo zgodilo. Jaz vem, da mora Ministrstvo za finance skrbeti za vzdržni proračun, da mora skrbeti, da delujemo v skladu s tistim, kar smo sprejeli v tem parlamentu, to je s fiskalnim pravilom, ampak kljub vsemu, če ne bomo neke večje drznosti pri tej davčni reformi, potem tudi nekih večjih sprememb ni pričakovati. Od malih sprememb ljudje žal težko živijo in se kaj bistveno v njihovem življenju ne spremeni, zato je treba biti nekoliko bolj drzen in iti v bolj odločne davčne reforme. Da ne boste rekli, da govorim na pamet, vsaj v Novi Sloveniji smo predlagali paket različnih konkretnih ukrepov. Jaz ne trdim, da je to edino pravilno in edino zveličavno. Daleč od tega. Trdim pa, da bi se morali o teh stvareh odkrito in odprto pogovarjati v tem parlamentu. V tem parlamentu mnogokrat porabimo čas za nebistvene stvari, ki so za življenje državljanov nepomembne, medtem ko pa gredo ključne razprave, kakršna je tudi današnja proračunska, tako mimogrede, mimo nas. In vsaj razprave, kako razbremeniti delo in kako spremeniti dohodninsko lestvico, bi morale biti ene izmed temeljnih razprav tega državnega zbora. Pa žal niso.

Kje krepiti gospodarsko rast? Znanstvena oziroma ekonomska teorija je preprosta: z izvozom, zasebno potrošnjo, državno potrošnjo in pa zasebnimi investicijami. Naj se vsak v tem parlamentu vpraša, kaj je bilo v zadnjem času storjenega za to, da bi podprli izvoznike, ki, roko na srce, danes držijo državo pokonci. Kakšen konkreten ukrep je bil sprejet? Bil bi zelo vesel, če bi kdo izmed vas znal naštetih vsaj tri, jaz jih ne znam.

Zasebna potrošnja. Kaj smo storili v tem parlamentu, da bi ljudje več imeli in posledično tudi več trošili? Ukrepi, ki ljudem v denarnice prinesejo dodatnih 5 evrov, žal ne morejo prispevati k večji potrošnji. Zasebne investicije. Pravimo, da država nima denarja, lahko se zmanjšujejo investicije, da ne moremo iti v velike infrastrukturne investicije. Kaj pa storimo za to, da bi država bila bolj zanimiva za tiste, ki pa imajo denar, da ga prinesejo v

Slovenijo? Najverjetneje se boste spominjali neke seje, ki smo jo imeli o raznih lestvicah in kazalcih, vsem se je zdelo to nesmiselno in nepomembno, ampak meni se zdi pa pomembno, da bi se tudi pogovarjali o tem, kaj postoriti, da tisti ki imajo po svetu denar, nekaj jih zagotovo je, da bi ta denar prinesli na primer v Slovenijo in tukaj s svojim denarjem nekaj storili in tudi našim državljanom omogočili delo, državi pa omogočili pobiranje davkov. Kakšnih zelo pozitivnih zgodb tukaj žal ni.

Zdaj mineva ali pa je že mimo prvo leto te vladne koalicije. Jaz mislim, da zdaj bi moralo biti že davno prek tistih začetnih porodnih krčev, ko so bile določene kadrovske težave in so se ministri menjali, pa ni bila prava ekipa, pa so se novi poslanci SMC še ugravalali. Razumem vse to, ampak zdaj prihajata ključni dve leti – 2016 in 2017. V zadnjem letu, če ga boste zdržali, 2018 pred volitvami zagotovo ne bo kakšnih bistvenih in resnih pretresov. In pričakoval bi, da bi v letih 2016 in 2017 delali ključne in bistvene reforme. Jaz upam, da kljub današnji razpravi in kljub temu proračunu, ki tega ne kaže, da še vedno niste obupali. Marsikaj se da še rešiti in spremeniti z rebalansom.

Za konec če pokomentiram še tri stvari, ki so bile večkrat izpostavljene. Eno je upravljanje našega dolga, drugo migrantska kriza in tretje financiranje občin. Glede upravljanja našega javnega dolga stvari še niso rožnate, čeprav se morda zdi, je občutek, češ ,zdaj imamo gospodarsko rast, zdaj smo na varni strani, je treba tudi jasno povedati, da kljub temu bomo v letu 2016 k tistim 30 milijardam našega dolga dodali zraven še slabo milijardo. Torej še nismo na varni strani. Jaz ne želim strašiti, ker vem, da če se s temi stvarmi straši, potem to lahko prispeva k manjši zasebni potrošnji in potem smo v začaranem krogu. Moj namen ni strašiti. Želim pa poudariti, da pri takšnih zadevah je treba biti potem previden, ko se določenim ljudem v javnem sektorju obljublajo določene koncesije in dodatna potrošnja. Mi tudi v proračunu za leto 2016 dajemo desetino za obresti. V starih časih, srednji vek in tam malo kasneje, je bila desetina, pa najbrž ste brali kaj o uporih in puntih. In mi danes to desetino mečemo skozi okno. Socialisti in marksisti, ki govorijo, kako je treba zagotoviti dobre javne storitve, dobro javno infrastrukturo, včasih plavajo v tem začaranem krogu. Hkrati želijo potrošnjo preko svojih meja, kar povečuje našo zadolženost in s tem servisiranje dolga, bolj kot bomo zadolženi, več bomo dajali za obresti in manj bo, če hočete, za javni sektor, za javno zdravstvo in za vse druge javne infrastrukturne objekte. Tak zelo zanimiv krog se tukaj naredi, da bolj ko trošimo in živimo prek svojih meja, manj nam potem ostane za spodbujanje drugih zadev, ker nas obresti tepejo. Si predstavljate, kaj vse bi lahko postorili s to milijardo, ki jo danes damo za obresti. Šole, ceste, marsikaj bi lahko bilo. O teh stvareh smo se včasih več

pogovarjali, zdaj pa so nekje na obrobju. Ampak ne smemo jih pozabiti.

Migrantska kriza nas bo stala 123 milijonov. Minister je v svojem prejšnjem nastopu dejal, da je še vse odvisno, koliko bo realno Slovenija za to krizo dala, od tega, koliko bomo dobili od Evrope. Zdaj pa bom jaz nekaj bogokletnega rekel. Minister je tudi dejal, da so eden od večjih stroškov te migrantske krize tudi transportni in prevozni stroški. Kaj bi bilo tako hudo in nečloveško, če bi te transportne stroške zaračunavali tudi ljudem, ki jih prevažamo z južne meje na severno mejo? Če pogledate po verigi navzdol, po balkanski poti, lahko vidite, da Grčija, Makedonija in tudi nekatere druge države migrantom zaračunajo 20, 25 evrov za to, da jih transportirajo s točke A na točko B. Naše zmoglosti seveda niso brezmejne. V nedogled to ne gre. In predstavljajte si, da se migrantska kriza nadaljuje še nekaj mesecev in da je intenziteta še mnogo večja, kot je danes, potem nisem prepričan, ali bo Slovenija te stvari tudi finančno vzdržala. Zato bi veljalo razmisliti o vsaj delnem financiranju teh prevoznih stroškov. Če se kot humanitarno čuteči ljudje odločimo, da te poti ne bomo zaračunavali materam in otrokom, sem za to, da jih zaračunavamo samskim moškim. To se mi zdi povsem sorazmeren ukrep glede na naše zmoglosti.

In še zadnja tema: občine. V tej dvorani smo že velikokrat razpravljali in se pogovarjali o tem, ali imamo primerno število občin. Kar nekaj ljudi je zagovarjalo v tej dvorani, sam nisem med njimi, da je treba število občin zmanjšati. Moja trditev je, da so občine v Sloveniji naredile veliko dobrega, zmanjšale regionalne razlike in so ene izmed redkih v državi, ki še intenzivno ali pa vsaj so intenzivno investirale v infrastrukturo. In to ukinjati bi bilo samomorilsko. Če rečem drugače, kar gospodu Virantu ni uspelo formalno z zakonom, bo tej vladi uspelo neformalno s financami. Kako nekoga uničiš oziroma ga zapreš? Zelo preprosto. Tako, da mu pipico pripreš. Ta vlada in tisti, ki želite zmanjšati število občin, niti ne potrebujete posebnega zakona, da bi zmanjšali število občin, ampak se bo to zgodilo po naravni poti, ker se bo na takšen način priprl denar občinam. Kaj se zdaj dogaja? V preteklosti so bile občine ustanovljene zaradi tega, ker so bili posamezni deli občin nezadovoljni in so želeli iti na svoje, ker so vedeli, da se bodo tako razvijali hitreje. Obstajajo številni primeri, ko je na zapostavljenih delih z nastankom nove občine prišlo do prosperitete. Zdaj pa te občine ostajajo brez denarja in slej ko prej se bo izkazalo, da te občine, razen nekaj čisto osnovnih zadev, kot je delovanje občinske uprave, predšolskega varstva in še nekaj drugih malenkosti, praktično ne zmorejo več financirati. In v tistem trenutku se bodo tudi državljanji začeli spraševati, ja, v čem pa potem je še smisel, da imamo take občine, če nam župan oziroma občinski svet ni sposoben zagotoviti niti kilometra pločnika. Takrat se bo ustvarila klima, ki bo naklonjena

temu, da se enostavno število občin zmanjša. Jaz mislim, da je to narobe. Če želimo zmanjšati regionalne razlike, potem je treba financiranje občin okrepiti. Tako pač je.

Jaz si želim, da bomo ob prihodnji obravnavi proračunov oziroma rebalansov proračunov lahko mnogo bolj optimistični in veseli, da ne bo šlo zgolj za ohranjanje statusa quo, ampak tudi za resne reforme. Zagotovo pa je za vas olajševalna okoliščina, da imate danes v parlamentu opozicijo, ki bo vaše reforme podpirala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Suzana Lep Šimenko. Pripravi naj se gospod Marko Ferluga.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovani predstavnici ministrstva!

Pred nami imamo proračuna za leti 2016 in 2017. Odkrito rečeno sem od teh dveh proračunov resnično pričakovala, da bosta bistveno bolj oziroma nasploh razvojno naravnana. Ampak nista prav nič od tega. Zakaj? Ko se spomnim, da smo obravnavali rebalanse proračunov za leti 2014 in 2015, ste rekli, da saj to niso vaši dokumenti, da morate narediti rebalanse, gre zgolj za bolj takšne tehnične popravke. To pa sta, spoštovana koalicija, vaša dokumenta. In resnično bi pričakovala, da bi skozi ta dokumenta vsaj na nek način bila nakazana vizija in da bi videli, kam bo šel razvoj Slovenije v prihodnosti.

Obljubljalo se je veliko, številne reforme, od reforme zdravstva, pa je nimamo, od reforme izobraževalnega sistema, ki je tudi nimamo, do reforme javnega sektorja, ki je tudi nimamo. Obljubljala se je davčna razbremenitev, pa moram reči, da smo bolj dobili davčno obremenitev kot pa samo razbremenitev, pa naj tukaj gledamo gospodarstvo ali prebivalce. Če nekatere izpostavim, prav je, da se to izpostavi, ker to je tudi del tega proračuna. Dvignil se je davek na finančne transakcije in davek na zavarovalne storitve. Oboje se je prelevilo v breme državljanek in državljanov Republike Slovenije. Dobimo davčne blagajne z začetkom leta, ki pomenijo dodatno obremenitev predvsem za mala podjetja. Povečale so se trošarine na alkohol in tobak. Spet dodatne obremenitve za posamezne izdelke. Tisto, kar je zelo boleče, je pa to, da se sedaj v bistvu sistemsko podaljšuje višja stopnja davka na dodano vrednost. Naj poudarim, da je bila ta višja stopnja davka na dodano vrednost v Zakonu o izvrševanju proračuna za leti 2014 in 2015. Sedaj to urejate sistemsko in s tem seveda tudi zabetonirate to visoko stopnjo davka na dodano vrednost, ki pa seveda pomeni velik problem za vse državljanke in državljanje Republike Slovenije.

Znižujete povprečnine občinam. Pogajanja so bila danes neuspešna in ne

moremo reči drugače, kot da se povprečnine znižujejo in na nek način se načrtuje uvedba nepremičninskega davka. Pa še bi zagotovo lahko kaj našli. Proračun je z eno besedo razočaranje in tisto, kar je bilo že danes tukaj poudarjeno in verjetno bo še večkrat, je, da se toliko znižuje sredstva za investicije. Pa razumem. Imeli smo staro finančno perspektivo, ki je zelo vplivala na višino investicij v letih 2014 in še posebej 2015. Ampak vseeno, padec investicij se mi zdi po moji oceni bistveno prevelik. Zdaj se tudi generalno sprašujem, koliko je ta proračun realen. Če izpostavim nekaj stvari. V neki javni obravnavi je mini davčna reforma ali ne vem, kako jo naj imenujem, zagotovo ni davčna reforma, pač pa en sklop davčne zakonodaje. V javno obravnavo je bila dana 10. novembra. Čas, da zainteresirana javnost da svoje pripombe, predloge, pobude je do 20. novembra. Takrat bo najverjetneje ta proračun že sprejet. Glede na to, koliko se vam mudi z obravnavo teh zakonov, verjamem, da si obetate neke ugodnosti oziroma posledice na ta dva proračuna. Nekako ne razumem te logike, kako lahko proračun sprejememo, preden sprejmemo v bistvu zakone, ki so vezani na sam proračun oziroma ti zakoni so v javni obravnavi, o njih se še niti ni javno pogovarjalo, razpravljalo? Ali dajete signal javnosti, da tako ali tako nobene izmed danih pobud in predlogov ne boste upoštevali, ali pa je sam postopek malo čuden? Jaz se resnično sprašujem, če delate to prav, če je to pravilno.

Kot drugo me dejansko skrbijo ti visoko planirani prihodki s strani povračil evropskih sredstev. Ja, bilo je pojasnjeno. Nekaj jih je še na račun stare finančne perspektive, nekaj po različnih skladih. Ampak ko pogledamo čisto realno, za novo finančno perspektivo tako rekoč še nimamo nobenega razpisa. Ne znam si predstavljati, da bodo prihodki iz naslova evropskih sredstev v letu 2016 višji, kot bodo v letu 2015, ko imamo zaključek stare finančne perspektive. Tako, da se mi dejansko to zdi, da so ti prihodki, bom kar rekla, malo napihnjeni, morda namenom. Gre pa tukaj za več kot eno milijardo evrov.

Kot tretje pa je seveda to, kar je tudi že bilo danes večkrat izpostavljeno, migrantska problematika. Planira se 123 milijonov evrov. Od tega naj bi se za okoli 50 milijonov evrov dodatno zadolžili, 73 milijonov evrov pa naj bi dobili povrnjeno iz t. i. evropskih skladov. Te številke so narejene izključno na tranzit migrantov. Če se situacija nekoliko obrne, če Avstrija začne z zapiranjem meje ali pa že kar pri meji dela selekcijo in reče, da begunce sprejmejo, migrantov pa ne, pa se bo morda na enkrat znašlo tukaj pri nas večje število migrantov. Teh zneskov vi v proračunu nimate upoštevanih. Te številke temeljijo izključno na tranzitu migrantov, zato se mi zdijo vseeno zelo nerealno splanirane. Ko pogledamo odhodke, je v nebo vpijoča sama številka za obresti, ki je zaskrbljujoča. Vemo, kje so razlogi za to, gre za pretekle zadolžitve in tudi v letošnjem letu jih ne

nazadnje ni bilo malo. Ampak vemo, kdaj se je največ zadolževalo, in vemo, da je to tudi posledica sanacije samega bančnega sistema in zakaj je do tega prišlo.

Poudarjena so bila pogajanja. Verjamem, da so bila težka. Ena so bila bolj uspešna druga manj. Pogajanja z javnim sektorjem zagotovo uspešna. So me zelo zbudile ministra za javno upravo, ki je rekel, da je javni sektor gonilo razvoja v Sloveniji. Jaz osebno mislim nekoliko drugače. Jaz mislim, da bi gonilo razvoja moralo biti gospodarstvo, javni sektor pa servis gospodarstvu ter državljanom in državljanom Republike Slovenije. Lahko imamo takšnega, kot si ga lahko privoščimo. Obljubljena je bila reforma javnega sektorja, ki ni bila narejena. In več kot očitno je, da ne bo. Ko vprašaš za povprečno oceno, ker imamo pač ocene uspešnosti uslužbencev javnih sektorjev, vidimo, da so vsi nadpovprečno uspešni. Povprečna ocena je 4,9 od 5. Zdaj pa naj mi nekdo razloži, da je ta sistem normalen. Če bi bil normalen, bi tu veljala vsaj neka normalna porazdelitev. Žal, kot rečeno, za gospodarstvo očitno pogajanja niso bila uspešna, neuspešna so bila tudi za občine, kar me dejansko zelo skrbi. Vemo, da so tako v letih 2014 in bodo tudi v letu 2015 pomembno prispevale k sami gospodarski rasti Slovenije.

Če pogledamo same obrazložitve proračuna, so zelo skope, neambiciozne, ponovno ni razvojne naravnosti, kazalniki pa so tipični birokratski, da jih je v bistvu težko sploh brati. Meri se, ne vem, število nekkih projektov, nikoli pa se ne meri rezultatov.

Na odboru za gospodarstvo je bilo izpostavljeno, da so v okviru ministrstva za gospodarstvo ključne investicije, turizem in lesna panoga. Tukaj se tudi bojim, da sta na nek način Ministrstvo za gospodarstvo in Ministrstvo za finance med seboj neusklajena. Če minister za gospodarstvo spodbuja investicije, na drugi strani pa pride minister za finance s t. i. davčno reformo, ki zmanjšuje olajšave za investicije, zmanjšuje olajšave za raziskave in razvoj, dviguje davek na dobiček, ja, ne vem, kako se onadva med seboj lahko pogovarjata in oba zagovarjata, da sta za to, da se spodbujajo investicije. Verjetno na tak način ne.

Moram pa izraziti tudi razočaranje. Na samem Odboru za finance ni bil sprejet niti en amandma s strani opozicije. Niti ni bilo razprav, razen kolikor jo je bilo z naše strani. Enostavno ste jih pač zavrnili. In ravno zaradi tega se bojim, da ta vaša mini davčna reforma, da že tako ali tako je in tako bo in brez zveze, deset dni je dovolj, da da zainteresirana javnost neke predloge okoli tega. Ker očitno se ne želite kaj dosti pogovarjati.

Bolj me pa skrbi to, da na eni strani zagovarjate nekaj, pa bom sedaj izpostavila to, kar je tudi v enem od naših amandmajev. V mesecu aprilu smo se na skupni seji Odbora za gospodarstvo in kmetijstvo vsi zavzeli za to, da so Haloze eno problemsko območje, ki

potrebuje posebno obravnavo. Vse stranke tu v Državnem zboru ste to podprle. Naložili smo Vladi, da do konca meseca julija pripravi ukrepe za celosten razvoj Haloz. Vlada je imenovala delovno skupino. V tej delovni skupini so tako predstavniki Vlade kot predstavniki lokalnih interesnih organizacij. Seveda se je potem kasneje na njihovo pobudo ta mandat skupini podaljšal do konca leta. Ukrepi se pripravljajo. Na območju Haloz so bili številni ministri, bil je predsednik Vlade, bil je predsednik države. Veliko se obljubljal, ampak vemo, če hočemo, a se nekje nek razvoj pospeši, je verjetno za to treba tudi nekaj dati. Ampak sredstev za to pa v proračunu niste rezervirali. V redu. Saj se zgodi. Ob tej masi vsega bi lahko pozabili. Smo pa dali v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke amandma, ker namreč govorimo za proračunski leti 2016 in 2017. In četudi ste podaljšali, da morajo biti ukrepi pripravljeni do konca leta, sta seveda tu dve leti, ko bi se morali ti ukrepi izvajati. In določena sredstva za to bodo potrebna. Ampak amandmajev pa niste podprli. Niti niste predlagali kakšne druge možnosti. Nihče o tem ni razpravljal. Enostavno amandmaja niste podprli. Ampak ne glede na to, jaz sem zelo velik optimist in o amandmajih šele glasujemo na seji Državnega zbora in na nek način vseeno takrat pa računam na vašo podporo. Kot je bilo na nek način že napovedano na sami seji matičnega Odbora za finance, se v proračunu za leto 2017 ne upošteva migrantska problematika, kar pomeni, da bomo leta 2016 tako ali tako imeli rebalans proračuna.

Zakaj proračuna ne podpiram? Zato ker se mi zdi, da gre predvsem za varčevanje na račun investicij in pa na drugi strani za ohranjanje nekega socialnega miru. Zato ker ne vključuje nujno potrebnih reform, ki ste jih obljubljali tudi vi, in zato ker davčno in administrativno dodatno dejansko obremenjuje gospodarstvo. In to se mi ne zdi pravilno. Moja ocena je, da bi morali bistveno več vložiti v investicije, več bi morali vložiti v infrastrukturo, ne nazadnje to pomeni tudi zagon gospodarstva, pomeni nova delovna mesta, to pomeni tudi blaginjo in boljše življenje za vse državljanke in državljane Republike Slovenije in predvsem tudi za mlade, za mlajše generacije in prihodnje rodove.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Ferluga.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala za besedo. Pozdrav damam z Ministrstva za finance in vsem ostalim prisotnim.

Ja, v našem državnem zboru je pač tako, da eni gledamo, da je kozarec na pol poln, drugi gledamo, da je kozarec pol prazen. Tako je opozicija, tako je koalicija. In tu nimamo kaj. Gre pa za to, da v večini stvari opozicija gleda na vse bolj negativno, mi kot koalicija pa bolj

pozitivno, kar je tudi legitimno. Ampak treba je pa povedati, da kakorkoli obračamo te zadeve okoli proračuna, je ta proračun vezan na neko preteklo dediščino, na katero vsi radi pozabljamo in jo vedno trgamo iz konteksta in pozabljamo, kdo je bil v predhodnih vladah, kaj so predhodne vlade naredile, kakšne ukrepe so delale tiste vlade in ali je to tudi nek vpliv nekih zunanjih, eksteriornih dejavnikov, kot je ekonomski ali so to socialni ali so to globalni ali je to bila ta kriza, ki je bila okoli. Lahko tudi rečemo, da je to nek makro ali pa mikro pogled na to, kako izgleda ta proračun in kako je sestavljen. Je pa dejstvo, da je ta proračun skupek vsega tega, je skupek nekih želja, nekih potreb in v končni fazi tudi nekih ukrepov, ki naj bi se izkazali v prihodnosti oziroma ki so v fazi delovanja. Ampak vse v kontekstu, da je proračun nekako v nekih razumnih, vzdržnih vejah.

Ne nazadnje smo mi sprejeli to zlato pravilo, se pravi vzdržnost javnih financ in zmanjšanje tega čezmernega javnega primanjkljaja. Ne smemo pa potem pozabiti na vse te stvari, ki nas v določeni meri omejujejo in nam velevajo to, da poskušamo zmanjšati ta primanjkljaj, kot je bilo že prej rečeno, se pravi to milijardo obresti, ki so se natekle od predhodnih dejanj predhodnih vlad. To je treba sanirati. To je jasno. Obenem pa je treba nekako gledati, da vzdržno vse ostale stvari funkcionirajo, tako deloma investicije, tako deloma določene zadeve.

Je pa, to je gospa Šimenko lepo povedala, neke stvari pa so vseeno pozitivne. Jaz vidim pozitivne signale, ki jih prek tega proračuna sporoča posebno Ministrstvo za gospodarstvo, in to je v temu delu, kar se tiče turizma, kjer je kar precejšnjem procent povečanja tega dela, oglaševanja v tujini in delovanja STO ter vseh teh ostalih stvari. In drugi del, ki je pomemben pri Ministrstvu za gospodarstvo, je Direktorat za les. Vlada je zaznala da sta eden od dveh pomembnih segmentov. Zakaj to govorim? Les je ena od primarnih surovin, ki jih ima Slovenija na pretek, in hvala bogu, da je tako. Ampak so vsi predhodniki pozabili na to, to lesno verigo dejansko uničili in se je izgubilo 40 tisoč ali še več delovnih mest. Tukaj je pomemben signal vsem tem, ki delajo v lesni industriji, da je to ena od prioriteta, ki bo v teh letih nekako samo rasla. To kaže tudi proračun.

Naslednja zadeva je turizem. Tudi tukaj je vlada zelo lucidno zaznala, da ti trendi turizma, ki so v svetu in tudi pri nas, prinašajo delovna mesta in dobiček državi tako od davka kot od ostalih zadev. Verjetno bo tukaj treba še nekaj dodati. Ko govorimo o varnosti in vsem ostalem, je tukaj tudi vlada dala zelo velik in pomemben signal, da jo skrbi in da ji ni vseeno za varnost prebivalcev, vseh nas, in je zato tudi sredstva pri policiji povečala.

Druga stvar je, kako in kaj se to izvaja, kako se je izvajalo in kako se bo izvajalo

vnaprej. To so signali, ki kažejo na neko pozitivno naravnost tega proračuna. Jasno, lahko gledamo potem samo slabe strani, da ne bo ne vem koliko investicij, ampak neka zmernost pa bo obstajala tudi tam. Moramo si biti enkrat na jasnem, da nimamo ne čarobne paličice, da nimamo ne naftnih vrelcev in da moramo živeti skladno s tem, kar imamo, kar so naše dejanske in razumske zmožnosti. Drugače se bomo spet ne samo za 1 milijardo, ampak se bomo 2, 3, 5, neskončno milijard zadolžili in bomo plačevali te obresti in ne bo 30 milijardni dolg, ampak bo več. Mislim, da mora biti vlada v nekem razumskem okviru postaviti ta proračun, ki je odraz tega časa in stanja, ki ga imamo sedaj pri nas. Podpiram ga in jasno je, da nikakor to ne more biti narejeno na nekih osnovah, ki niso v skladu z realno situacijo, tako socialno, ekonomsko in tudi glede na trende, ki so v svetu.

Podpiram ta proračun in se bom oglasil še potem v nadaljevanju. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsedujoča.

Mi imamo rahlo nenavadno situacijo. Na eni strani imamo vladne predstavnike, ki nas v začetnem govoru spominjajo na to, koliko so naredili in kako dobre napovedi imamo za naprej. Ko pa prihajamo do konkretnih števil, pa ti isti predstavniki opozarjajo na to, kako težki so trenutki in kako moramo skupaj zbrati. Jaz moram reči, da je meni težko danes tukaj razpravljati, če med nami ne sedi finančni minister. Jaz mislim, da imamo neko zelo nenormalno situacijo, ko govorimo o neki finančni hrbtenici ključnega obdobja te vlade, ministru za finance se pa ne zdi vredno sedeti z nami. Tam na mizi ima neko debelo mapo, njega pa ni. Sprašujem se, kje je. Ni ga bilo na odboru, prišel je za tri četrt ure, potem pa je odšel, ves ostali čas pa je pustil državni sekretarki, da namesto njega opravlja to nalogo. Ob tem da je državna sekretarka že večkrat opozarjala, da je ona zgolj strokovno delo ministrstva za finance, ne pa tista, ki razlaga politično smer delovanja ministrstva. Samo minister je tisti in samo on je tisti, ki določa politične usmeritve. Kaj pa drugega je proračun za leti 2016 in 2017 kot politično ogledalo delovanja te vlade? Ta dva proračuna sta otrok Mira Cerarja in otroka, saj imamo dvojino, ministra za finance Mrmorja. Sta edina dva proračuna, zaradi katerih se ne moreta dotična gospoda izgovarjati na omejitve, ki so bile postavljene s strani prejšnje vlade, na neke nove okoliščine, ki jih niso predvideli. Leto in pol sedita v ministrskih oziroma predsedniških foteljih in imata na razpolago vse informacije, da

postavita takšen proračun, ki gre v smislu koalicijske pogodbe.

Minister za finance je 15. 9. 2014, torej na hearingu dejal, da Ministrstvo za finance nima analitskega oddelka in da so zato šibki na področju proračuna. Tedaj je rekel, da bi nekaj svetovalcev zamenjal za raziskave strokovnjakov na tem področju: "... imajo modele, mikrosimulacije in druge, ker na Ekonomski fakulteti sem velikokrat videl, da so bile odločitve narejene na pamet, potem pa smo mi preračunavali in ugotovili, ali stvar pije vodo ali ne. Jaz bi to rad zagotovil vnaprej." On je to o svojem področju govoril pred začetkom mandata. Imel je leto in pol dni, da to, kar je napovedal nam poslancem, na tistem odboru, takrat je še hodil na odbor, to tudi naredi. Potem imamo pa rezultat ta dva proračuna, ki sta pred nami. Takrat je tudi napovedal neke osnove delovanja njega kot finančnega ministra, in sicer dejal je: "Kot sem že prej rekel, na žalost fiskalna politika bo morala biti restriktivna, pa vidim povečanje javnih prihodkov predvsem iz dveh virov, in sicer najprej učinkovitejše delovanje FURS", ampak spomnimo, še vedno imamo 1,4 milijarde neizterjanega davčnega dolga, "druga pa gospodarska rast." Poglejte, če kaj, gospodarska rast je učinkovita, je relativno visoka, vlada se glede gospodarske rasti hvali, da je to sama naredila, prejšnja vlada pravi, da je to predvsem rezultat njenega dela. Ampak ta proračun pa z vsemi spremljajočimi ukrepi, torej dvig davkov, uvajanje novih davkov, ni odrazil tega, da naj bi gospodarska rast prinesla večjo konkurenčnost. Kvečjemu nasprotje. Z novimi administrativnimi ovirami v smeri davčnih potrjevanj računov oziroma teh davčnih blagajn in dvigovanjem davkov, ki so bili že predhodno naštet, samo poslabšuje konkurenčno situacijo v državi. In potem je minister takrat še govoril, da se bo zavzel za prestrukturiranje podjetij, izboljšanje korporativnega upravljanja, kar z zadnjim imenovanjem novega direktorja SDH vidimo, da je obrat za 180 stopinj, vse prej kot to, privatizacijo, kar ta proračun in vsi ukrepi Vlade kažejo, da gre vlada v popolnoma drugo smer, tujimi neposrednimi naložbami, kjer ne vidim kakšnih rezultatov. In tretji sklep bi bil, je še tedaj dodal, da je to možno doseči skupaj s povečanjem konkurenčnosti. Še enkrat: konkurenčnost se ni povečala, z novimi administrativnimi omejitvami in novimi davki to konkurenčnost samo še zmanjšujete.

Zdaj imamo proračun, ki je pred nami, v konkretnih številkah. In tudi tu, moram priznati, me preseneča nekaj nedoslednosti. Pa zdaj ne vem, ali so ministrstva usklajena ali ne. Spomnimo se državnega sekretarja na Ministrstvu za notranje zadeve, ki je dejal, da nas je migrantska kriza do sedaj stala 6,6 milijona evrov, ob 200 tisoč prebežnikov v Slovenijo. Zdaj pa beremo v tem proračunu, da je za nadaljevanje migrantske krize predvidenih 123 milijonov evrov. Glejte, če računamo po stroških, ki jih zagovarja državni sekretar Šefic,

to pomeni, da s temi 123 milijoni po enaki dinamiki skozi naše meje pričakujemo v naslednjem letu 3,6 milijona migrantov. 6,6 milijonov za 200 tisoč, za 123 milijonov jih torej dobimo 3,6 milijona. Zdaj pa, ali je ta številka napačna, previsoka, ali pa zaradi javnega mnenja gospod Šefic govori napačno številko, pa je ta bistveno višja in bo šele ta proračun pokazal, koliko bo dejansko to stalo. Če pogledamo ostale številke, bi opozoril samo na nekatere od njih. Bivša premierka je govorila o tem, kako bo manj sredstev za investicije v tem proračunu. Recimo, konkretno na Ministrstvu za infrastrukturo, dejavnost na železniški infrastrukturi, investicijske dejavnosti. V letu 2016 je za železnico namenjena ena tretjina tega kot v letu 2015. Ena tretjina tega! Ali pa, polna usta so vas o vodi kot človekovi pravici, varovanju okolja in tako naprej. Pa pojdite na področje 15, Varovanje okolja in okoljska infrastruktura, trajnostna raba vod in upravljanje z vodami – ena tretjina proračuna kot v letošnjem letu. Ena tretjina! V letu 2017 pa še huje – ena sedmina! In naprej, Ravnanje z odpadki, v letu 2016 ena šestina, v letu 2017 pa samo 3 % tega kot v letu 2015. In potem tisti, ki naj bi ugotavljal, Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor dobi tretjino manj sredstev. Čudne prioritete, nekomu bistveno več, drugim pa kar brez težav jemljete. Garantiram vam, če bi bila, recimo to neka druga vlada, če bi bila to desnosredinska vlada, bi marsikdo danes protestiral pred Državnim zborom in bistveno več medijske odmevnosti bi bilo na to temo, kot je v tem trenutku.

Gremo naprej. Mramor je že ob svoji inavguraciji oziroma takrat, ko smo ga v parlamentu zaslišali, ko je še hodil na odbore, dejal, da je dejstvo, da plače javnega sektorja v Sloveniji predstavljajo več kot v državah EU. Pri nas je približno 12 % bruto domačega proizvoda, v državah evroobmočja pa 10 %. Ampak kljub temu se je ta delež povečal še za 148 milijonov evrov. Med tem ko gospodarstveniki vas pa dan za dnem opozarjajo, da jim samo jemljete in da jih ne uslišite. In če je gospod Mramor takrat od hearingu dejal, da je konkurenčnost eden od ključnih dejavnikov za to, da bomo izšli iz krize, res ne razumem, kako se lahko potem tako mačehovsko obnaša do gospodarstva, do tistih, ki v bistvu ustvarjajo dodano vrednost, da jo potem minister Mramor lahko razdeli.

Pa še kar se tiče samih amandmajev. Jaz moram reči, da, prvič, me je zelo razočaralo dogajanje na Odbor za finance, kjer se je na nek način koalicijska kar veselila, da ne bo podprla nobenega od predlaganih amandmajev. To je bil kot nek dosežek. Vendar smo se pa odločili, da ne podpremo nobenega od predlaganih amandmajev. Prej sem naštel, kaj je minister Mramor pred letom in pol govoril nam poslancem, da bo naredil, da bo proračun bolj razvojno usmerjen in kaj so tiste prioritete, ki jih on vidi. Ta dva proračuna za 2016 in 2017 tega

zagotovo ne upoštevata. Ni ga naredil tako, kot ga je napovedal, koalicija pa z veseljem reče, "ne bomo podprli nobenega amandmaja." Še več. Citiram ministra, dejal je: "Glede predlaganih amandmajev, ki so bili vloženi k dopolnjenemu predlogu proračuna za ti dve leti, vas prosim za previdnost pri njihovem sprejemanju." Si predstavljate? Minister apelira na poslance, naj ne sprejmemo amandmaja. Kdo postavlja ministre in kdo postavlja poslance? Ali je minister tisti, ki postavlja poslance in jim reče, kaj naj delajo in kaj naj ne delajo? Ali so poslanci, zakonodajna veja oblasti, tisti, ki sprejemamo normativno podlago, po kateri deluje izvršilna veja oblasti? Poglejte to spoštovanje! Minister pride in reče: "Zdaj vam pa jaz predlagam, da tega ne podprete." Potem pa gre. In vi pridno pritiskajte na tipke in ne podprite nobenega amandmaja, ko je vložen, kajti minister pravi: "Prosim vas za previdnost pri njihovem sprejemanju." Potem pa govori, da naj bi to pomenilo kršitev ustavnega fiskalnega pravila, ob tem da reče, da tistih 148 milijonov za javne uslužbenke bodo pa že s prerazporeditvami znotraj pokrili, za kakšne druge amandmaje pa pač ni mesta, ker je Vlada v petek sprejela stališče, da amandmajev k predlogu proračuna ne podpira. Zdaj imamo neko zanimivo situacijo, ko vladna garnitura na izvršilni ravni kaže na nek način samozadostnost. Državni zbor je pa tisti, ki naj potrjuje vse, kar vlada predlaga. In pridemo potem do teh amandmajev, med katerimi so številni zelo dobri in so smiselni in gredo v pravo smer. In ker je minister, ki ga danes ni tukaj, naložil vladni koaliciji, da jih naj ne potrdi, jih torej vi ne boste potrdili – ali kako? Naj se ustavim še pri enem amandmaju, glede na to da je minister ob inavguracijskem govoru govoril tudi o bančni luknji. Parlamentarna preiskovalna komisija je soglasno sklenila, da za svoje delo potrebuje strokovno pomoč. Za strokovno pomoč tudi poslanci veste, so potrebna določena sredstva. Državna sekretarka na Ministrstvu za finance je na Odboru za finance dejala, da je normalno, da mora parlament preiskovalni komisiji zagotoviti strokovno pomoč. Potem pa pridemo do amandmaja, ki tehta 150 tisoč evrov, kar je ena šestmilijoninka proračuna, pa je en odgovor zelo enostaven: "Ne, ne podpiramo!" Poglejte, tukaj se pa res postavlja vprašanje, ali je bil tisti za, za ustanovitev parlamentarne preiskovalne komisije za odkrivanje razlogov in odgovornih za bančno luknjo, tistih 68, torej več kot dve tretjini, iskren ali ni bil iskren. Če je bil iskren, morate poslanci parlamentarni preiskovalni komisiji zagotoviti tudi strokovno pomoč. Če je ne, potem je pa to še ena od tistih prelomljenih pobud: Miro Cerar pred volitvami in Miro Cerar po volitvah. Torej popolno diametralna slika. Ko pride do realizacije, pa te realizacije ni.

Jaz moram reči, da se mi zdi rahlo nenavadno, da se ministru za finance še pri nekih 150 tisoč evrih, ki je z vidika celotnega

proračuna skoraj nikakršen znesek, zdi zelo pomembno, da poudari, da te spremembe ne podpira. Še bolj nenavadno se mi zdi pa to s strani poslancev koalicije, da to navodilo s strani ministra za finance upoštevate, da kar mirno rečete, češ, mi ne bomo podprli tako ali tako nobenega amandmaja. Zakaj gre proračun potem v parlament, če v parlamentu ne moremo dopolniti tega proračuna, če pričakujete, da bo proračun sprejet takšen, kakršnega je predlagala Vlada? Potem ne rabimo parlamenta, potem je dejansko res parlament samo glasovalni stroj. Z nasmehom ali brez, samo glasovalni stroj. Namen parlamentarne razprave je ravno to, da se predlogi tekom razprave izboljšajo. Če pa predstavnik Vlade pove, da naj se ne izboljša, koalicija pa torej glasuje, naj se ne izboljša, potem pa ste zgrešili temelj demokratične ureditve in delitve oblasti.

O amandmaju bom sicer še kasneje govoril, ampak kar precej besed in dejanj se bo na tem proračunu izkazalo, bodisi da držijo bodisi da ne držijo. In to, kar vidimo, da je pripravljeno, tiste začetne uvodne besede z začetka mandata ministra se že niso uresničile. Bojim se – ampak pogledjte, tako kot moja kolegica sem tudi jaz večni optimist, da bo tekom razprave tudi koga od koalicijskih strank srečala pamet in se bo zavedal vloge parlamenta in bo glasoval po lastni vesti, ne pa po vesti ministra, ki ga ni danes z nami. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Dovolite mi, da povem seznam razpravljavcev. Naslednji ima besedo Miha Kordiš, za njim gospa Vojka Šergan, nato gospa Anja Bah Žibert, potem gospod Jernej Vrtovec, nato dr. Franc Trček, nato mag. Marko Pogačnik, nato gospod Janko Veber, nato gospod Uroš Prikl.

Sedaj pa ima besedo gospod Miha Kordiš, pripravi naj se gospa Vojka Šergan.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoča, hvala za besedo.

Ob obravnavi tega proračuna sem se na več odborih, še posebej pa na Odboru za socialne zadeve soočal z izgovorom koalicijskih poslancev, da bi vsi želeli več v tem proračunu, ampak s sredstvi smo omejeni na toliko, kolikor smo. Se pravi soočeni smo z argumentom TINA, ki ga je ustvarila Margaret Thatcher že nekaj desetletij nazaj z argumentom, da tukaj ni nikakršne alternative. To seveda ne drži. Alternativa obstaja, to je naša alternativa, ki jo predlagamo v Združeni levici kot socialistični politični opciji. Ta alternativa je seveda veliko boljša od tega, kar imamo sedaj in od smeri, v katero sedaj plujemo. To je smer provincialnosti, smer neoliberalizma, ki ga ponujajo družno vse režimske stranke. Te alternative pa te režimske stranke ne morejo realizirati, ker svojo oblast gradijo na podpori privilegiranih slojev v slovenski družbi. Ko govorim o privilegiranih

grupacijah, govorim o tistih 10 % slovenskega prebivalstva, ki imajo po uradni raziskavi ECB v lasti 35 % vsega premoženja v tej državi. Govorim o tistih slojih, zaradi katerih ima 20 % najšibkejših, najrevnejših prebivalcev Slovenije samo 1,2 % vsega ustvarjenega bogastva. Govorim o razredih in politikah, ki jim naš razvoj v nerazvitost tudi koristi, ker si za zgled jemljejo kakšne sosednje naše države, ki so sicer res da revnejše od Slovenije, imajo pa na ta račun zato bogatejšo strato prebivalstva, še bogatejšo, kot je naša. Alternativa, ki jo ponujamo socialisti, je alternativa, ki odpravlja te privilegije. Alternativa je politika, ki posega v te nepravilno razporejene premoženje in dohodke in jih uporabi potem v skupno korist za boljše življenje velike večine naših državljanov in sodržavljanov. Zato v Združeni levici nikakor ne bomo pristali na izgovore, da alternativa ne obstaja. To preprosto ne drži. Alternativa je. Res pa je, da vladajoča koalicija in ves politični razred te alternative nista ne sposobna, ne pripravljena ne videti, kaj šele uresničevati. Nista pa je sposobna zapopasti zato, ker bi s tem stopila na prste tistih interesnih skupin in tistih lobijev, ki so temelj njihove oblasti. Brez kapitalske in medijske podpore, brez tega zaledja se ta farsa, ki smo ji tudi danes priča s tem proračunom, ne bi kaj prida dolgo obdržala na oblasti, kaj šele, da bi vzdrževala kontinuirano zadnjih 25 let politično hegemonijo v Sloveniji. Bistveni element proračunske alternative, ki jo socialisti ponujamo, je višja obdavčitev kapitala in visokih dohodkov. Se pravi, nikakor ne smemo govoriti o kakršnem koli izžemanju, kvečjemu lahko govorimo o kakšni elementarni socialni pravičnosti. Zato smo v Združeni levici z amandmaji pristopili k zakonu o izvrševanju proračuna in predlagali ukrepe za povečanje prihodkov, ki so izvedljivi takoj in ki so maksimalno socialno pravični. Pa da jih še enkrat orišem. Prvi tak ukrep je vrnitev stopnje davka na dobiček podjetij s 17 % na 20 %. Potem je tu znižanje meje četrtega dohodninskega razreda, tako da ta zajame 35 tistih ljudi z najboljšimi plačami, ne pa samo 3,4 promile, kakor je situacija danes. Se lahko strinjamo, da to nikakor ni pravično. Potem je tu še višja obdavčitev dohodkov fizičnih oseb od kapitala, se pravi od obresti, od dividend in od kapitalskih dobičkov. Ti naši ukrepi bi zbrali v slovenski proračun dodatnih 140 milijonov evrov, ne da bi na ta račun kogarkoli resnično za karkoli prikrajšali. Mogoče bi tistemu najbogatejšemu sloju odščipnili malenkost njihovega luksuza. In že s temi kratkoročnimi ukrepi bi bistveno lahko izboljšali položaj ljudi, ki živijo v absolutni revščini. Tukaj govorim o 60 tisoč prejemnikih denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka, ki jim ne ta država ne ta proračun ne zagotavljata dostojnega preživetja. Tukaj govorim tudi o 10 tisoč drugih, ki ne dobijo nobene pomoči zaradi prenizko postavljenega cenzusa. Poglejte, to so najbolj prikrajšani ljudje v slovenski družbi. Verjetnost, da se bo v tej

skupini znašel nek državljan, se še poveča, če gre za enostarševske družine. Tukaj verjetnost poskoči kar za dvakrat oziroma če gre za upokojece na podeželju. Če pa gre za starejšo žensko, ki, denimo, živi sama, bo verjetnost, da se znajde v takem nezavidljivem socialnem položaju, skoraj trikrat višja od povprečja. Dvig zneska minimalnega dohodka na tistih 385 evrov, kot to predlagamo v Združeni levici, bi bistveno izboljšal položaj teh ljudi, ki so v tem trenutku v slovenski družbi res odrinjeni na rob, potisnjeni v socialno bedo in se nikakor njihov slab socialni položaj ne nadaljuje po krivdi teh istih ljudi, ampak je krivda za njihovo socialno odrinjenost politika slovenske vlade, politika vladne koalicije, ki pa ji v tem segmentu drži štango tudi desna opozicija.

Cena za to, kar predlagamo, veste, to niso neke drastične številke. Ne govorimo o milijardi in pol evrov, ki so izpuhtele v projekt TEŠ 6. Cena ne bi bila niti 300 milijonov evrov, kot stane naša profesionalna vojska, ki je vključena v nek obrambni sistem, ki nikakor ne servisira obrambnih potreb slovenskih državljanov in državljanov. Niti tu ne govorimo o stotih milijonih evrov. Govorimo o borih 60 milijonih evrov. Pa bi z njimi ogromno naredili za tiste najbolj prikrajšane, najbolj izključne na najrevnejše v slovenski družbi. In lepo prosim, se lahko nehamo sprenevedati, da sanacijo položaja teh deprivilegiranih skupin kakor koli v naši družbi omejuje aktualen ekonomski položaj. To nikakor ne drži. To je treba jasno povedati. Ti ljudje so razpršeni, prepuščeni so sami sebi, nimajo nikakršnega realnega vpliva na oblast. In zaradi tega se tudi pri njih vse stvari zadržijo, vsi premiki so nemogoči. Vlada, vladna koalicija, desna opozicija jih pač ne želijo zaščititi, ne želijo jih vzeti pod svoje okrilje, ker servisirajo interese bogatih in interese kapitala. Ti, ki so odrinjeni na največjo margino v slovenski družbi, so postavljeni v najslabši socialni položaj, zato nimajo nikakršnih vzvodov in sredstev pritiska, da bi si lahko politično pomagali.

V Združeni levici predlagamo proračunske alternative, ki niso niti utopične, niti radikalne, zasledujejo pa neko agendo socialne pravičnosti. Niti ne mislimo navijati davčnih stopenj v nedogled, saj tudi marksisti poznamo določene ekonomske dinamike in nam je kristalno jasno, da na neki točki dvigovanje obdavčitev pripelje do negativnih učinkov. Ampak naši predlog stremijo k elementarni socialni pravičnosti in niti približno te točke ne dosejajo. Poglejte, v Sloveniji smo imeli še pred desetimi leti 25-odstotni davek na dobiček. Danes evropsko povprečje v tej kategoriji znaša 22,6 %. Poglejmo za primerjavo, v Avstriji je davek na dobiček 20 %, v sosednji Italiji pa kar 27,5 %, da o Nemčiji niti ne začnem razpravljati. Če danes predlagamo vrnitev te obdavčitve na 20 %, s katerim bi pridobili dodatnih 87 milijonov evrov prihodkov, predlagamo nekaj, kar je popolnoma realno. In to ne zahteva nobenih dodatnih administrativnih bremen in se da

izpeljati čez noč. Ne pozabimo, da so bile te stopnje znižane prav tako čez noč. Zakaj ne bi tega trenda obrnili in pomagali našemu državnemu proračunu z dodatnimi prihodki, da bi potem ta proračun naslovil potrebe tistih najrevnejših in najranjlivejših skupin v naši državi?

Poleg tega socialisti predlagamo tudi znižanje meje 4. dohodninskega razreda. Predlagamo nekaj, kar smo v Sloveniji pred desetimi leti, ko smo bili še približno normalna država, že imeli. Če bodo naši predlogi sprejeti, bi 3 % najbolje plačanih ljudi plačalo nekaj več dohodnine, kot jo plačujejo danes. Tukaj se ne pogovarjamo o nikakršnih enormnih zneskih, nihče ne bo eksistenčno ogrožen zaradi tega. Kje pa! Vendarle se pogovarjamo o tistih 3 % najbolje plačanih. Za ilustracijo, predsednik Vlade, ki je v 65. plačnemu razredu, bi plačal 57 evrov dohodnine več na mesec, kot jo plača danes. In vas bom kar vprašal, mogoče provokativno, vsekakor pa iskreno – a lahko kdo reče, da je takšen ukrep napačen? Lahko kdo reče, da je predsednik Vlade zaradi tega, ker bo plačal 57 evrov dohodnine več, kaj prikrajšan na ta račun? Seveda, da ne. Član uprave kakšne državne banke, ki pri svojih dohodkih kotira še nekoliko višje, bi plačal 260 evrov več. Ali lahko kdo reče, da je to nepravilno? Ne, seveda, da ne.

S širjenjem baze za 4. dohodninski razred bi pridobili dodatnih 30 milijonov evrov, ki v tem proračunu manjkajo. To bi dosegli s tem, da bi mejo 4. dohodninskega razreda spustili na neko realno številko. To niso dodatne obremenitve, veste, tukaj gre za čisto osnovno socialno pravičnost in za primerljive številke, kot jih imajo sosednje države, in primerljive številke, kot jih premore celotna Evropska unija. Danes so plače v Sloveniji obdavčene 50-odstotno šele pri 70 tisoč in še nekaj evrih neto davčne osnove. To je ogromno. To je bistveno več, kot je to na Nizozemskem, kjer se 52-odstotni razred začne pri 57 tisoč in nekaj neto letne osnove. Primerjajmo ti dve številki in bomo opazili ogromne razlike. Pa to velja za Nizozemsko, kjer je bruto družbeni proizvod dvakrat višji kot pri nas.

To sta dva ukrepa, prva dva ukrepa, kratkoročna ukrepa, ki lahko prispevata k temu proračunu na prihodkovni strani. Če bi pa naš davčni sistem zajel tudi tisto, kar danes izgubljam v obliki premij zdravstvenega zavarovanja, če bodo uvedli nek davek na nepremičnine in premoženje, ki bi temeljil na solidarnosti, bi imeli veliko več sredstev in veliko več denarja, manevrskega prostora za sisteme skupne blaginje in bi se lahko pogovarjali o zniževanju nekaterih socialno nepravilnih davkov, kot je to na primer davek na dodano vrednost. Vemo, da gre za regresiven davek. Ta davek po žepu udari z enako ostrino tako bogataša kot reveža. Seveda se v praksi to prevaja zato, da bogataš tega davka niti ne občuti kaj strašno, revež pa veliko.

Ko je prišlo do restavracije kapitalizma, smo v Sloveniji predvsem zaradi moči sindikatov in delavskega gibanja ohranili neko mero kapitalizma s človeškim obrazom. Mi smo se kljub temu, da so nam naši evropski partnerji – tako kot Grčiji, Italiji, Španiji, Portugalski – v krizi obrnili hrbet, še vedno uspeli ohraniti družbo, ki je na 25. mestu po indeksu človekovega razvoja, torej pred državami, kot so to Španija in Italija. V koaliciji se tega mogoče ne zavedate, ampak z vsakim novim proračunom vedno bolj ogrožate ta civilizacijski dosežek naših ljudi. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Vojka Šergan, pripravi naj se gospa Anja Bah Žibert.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo, gospa predsednica. Spoštovani predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

Sama vidim proračun za prihodnji dve leti kot razvojno naravnani, in to bi nekako rada povezala s tem, da če proračun ne bi bil naravnani, ne nazadnje vstopamo v novo finančno perspektivo 2014–2020. Sprejeli smo pametno specializacijo. Imamo nacionalni razvojni program in ne nazadnje integralni proračun za vsa ta razvojna sredstva, ki jih bomo prejeli iz Evrope, zagotavlja tisti del, ki ne bo financiran s strani evropskih sredstev. Zato sama mislim, da integralni proračun nekako razpira ta razvoj. Zato je razvojno naravnani, saj podpira investicije v smeri, da se bodo evropska sredstva kombinirala z integralnim proračunom.

Če se nekako dotaknem Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, kjer je tudi mnenje nekaterih, da proračun ni razvojno naravnani. Tudi v tem primeru bi rada razpravljala v to smer, da program razvoja podeželja zagotavlja 1,1 milijona sredstev za perspektivo 2014–2020. In ni res, da je znižanje sredstev za 2016, ker je to znižanje sredstev nekako navidezno, ker v preteklosti oziroma v letu 2015 so se sredstva iz prejšnje perspektive pospešeno črpala, to pa vpliva potem tudi na primerjavo, ko gledamo, koliko sredstev je bilo namenjenih za leto 2015 in koliko jih bo za leti 2016, 2017.

Glede na to, da se začenja nov investicijski cikel, je program razvoja podeželja prav tako naravnani pozitivno in naravnani za doseganje ciljev. Cilji, ki smo jih opredelili v Programu razvoja podeželja in s strani Evropske komisije so bili cilji postavljeni, z naše slovenske strani pa potrjeni februarja letos, so usmerjeni v inovacije, naložbe, nova delovna mesta, podnebne spremembe, biotsko raznovrstnost, kar med drugim tudi pomeni, da bodo šla sredstva za konkurenčnost, za trajnost, za vzdržnost, šla bodo za leader program oziroma CLLD, kjer se bodo uresničevale potrebe lokalnega prebivalstva in se bodo uresničevale vse tiste ideje, ki niso podprte ne v Ljubljani in ne v Bruslju in bo lokalna skupnost lahko svoje

potrebe in svoje cilje na ta način tudi uresničevala. Poleg tega bo precej sredstev namenjenih za mlade kmete, za zagon novih kmetij. Tako ne bi mogli reči, da program razvoja podeželja ni razvojno naravnani v okviru proračuna 2016–2017. Seveda mogoče na začetku, ker smo na začetku tega cikla, ta investicijski cikel v letu 2016 ne bo še v popolnosti zaživel, ker bodo projekti v pripravi ali pa se bodo pripravljali, vsekakor pa konec leta 2016 in v letu 2017 pa se bo temu sledilo. Prepričana sem, da je projektov dovolj, da se tudi zaženejo ti investicijski cikli prek projektov. Poleg tega mislim, da se na področju kmetijstva izboljšuje stopnja samooskrbe, saj se je tudi statistično zvišala napram letu 2013 kar za 9 %. Ekonomski rezultati kmetijstva po neugodnih letih v preteklosti se prav tako izboljšujejo. Izvoz agroživilskih proizvodov se je povečal za 9,6 %. Najboljše črpanje razpoložljivih sredstev je bilo pri ukrepu 112, Pomoč mladim prevzemnikom, že v pretekli perspektivi 2013–2014. Povečuje se povprečna velikost kmetijskih gospodarstev, kar tudi nekako gre v trend izboljšanja kmetijske dejavnosti. Poleg tega se opravljanje dopolnilnih dejavnosti prav tako povečuje. Če je leta 2000 samo 5 % kmetijskih gospodarstev imelo dopolnilne dejavnosti, se je to povečalo kar na 16 %. V naslednjem obdobju ali pa za leto 2016 so v proračunu sredstva namenjena in predvidena za neposredna plačila, ki se 100-odstotno refundirajo, sredstva se povečujejo za izvajanje nacionalnega akcijskega načrta za zmanjšanje uporabe fitofarmaceutskih sredstev, namenila se bodo dodatna sredstva za izdelavo strokovnih podlag za omejitve ali prepoved pridelave GSO rastlin, za ukrep Dobrobit živali se bo namenilo precej več sredstev, kar bo pomenilo prosto gibanje živali, s tem pa seveda kvalitetnejša živila. Potem se bo namenila dodatna sredstva za informiranje in promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, na področju gospodarjenja z državnimi gozdovi pa bo v prihodnjih dneh obravnavan tudi zakon, s katerim bomo vzpostavili gozdno lesno verigo, ki bo tudi to področje podeželja nekako umestila v nov razvojni potencial za naslednje obdobje. Sama bi glede na razprave rekla tako, spisek želja, kaj vse bi si želeli, je seveda lahko dolg. Ampak kje vzeti in komu potem dati, to pa je drugo vprašanje, s katerim se je potem treba tudi ukvarjati in se zamisliti. Tako da sama mislim, da je v teh razmerah in v tej situaciji in glede na vse makroekonomske kazalce proračun optimalno pripravljen tudi po posameznih področjih, tako da je treba optimistično gledati naprej in mislim, da ni vse črno, da se da najti celo vrsto pozitivnih stvari oziroma naravnosti, ki bodo popeljale Slovenijo, da bo v naslednjih uspešnejša. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Anja Bah Žibert. Pripravi naj se gospod Jernej Vrtovec.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči.

V Državnem zboru ali pa vsaj na sejah odbora smo že marsikaj slišali, od tega, da ograja ni ograja, da merila za sodniške funkcije ali pa napredovanja niso več merila. No, danes je bila pa sploh zanimiva in najboljša ta iz ust vodje poslanske skupine največje koalicijske stranke, ko je izjavila na koncu svojega stališča: "Srečno, proračuna 2016, 2017!" Veste, to po navadi zaželiš takrat, ko nisi niti sam siguren v to, kaj počneš. Imam občutek, da najverjetneje vsa zadeva ne bo niti do prvih treh mesecev prihodnjega leta zdržala. Če pa pogledaš posamezne postavke in kaj ta proračun prinaša, kolegica poslanka je sicer povedala nekaj zanimivih – prosto gibanje živali. Super, če je to treba poudarjati in je to ključno, potem fino, krasno. Vendar če dobro pogledate prihodkovno in odhodkovno stran tega proračuna, mislim, da lahko rečemo: ena velika žalost. Ena velika žalost, pa bom tudi povedala, zakaj. Proračun se bo zopet napajal kot neka jama brez dna z novimi davčnimi obremenitvami. Prej ste lahko slišali v stališču poslanske skupine, kolega Šircelj je jasno povedal, to bo predvsem prizadelo najšibkejše, kajti te davčne obremenitve bodo za vse enake in tisti, ki že tako težko živijo ali pa živijo celo pod robom revščine, bodo enako obremenjeni kot tisti, ki živijo mnogo bolje ali pa celo preveč dobro glede na stanje v državi. Ker to seveda počnejo na nezakonit način.

Prav tako je bilo veliko govora o tem, da boste spodbujali gospodarsko okolje. Spomnila bom na izjave ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravka Počivalška, ki je na vrhu slovenskega gospodarstva izjavil, da se pripravlja tako imenovani paket konkurenčnosti. Paket konkurenčnosti s tem proračunom zagotovo ne. Kvečjemu bomo še kakšnega od vlagateljev odnesli iz te države. Zakaj? Ker praktično investicij v gospodarstvu ne bo, investicije na področju infrastrukture so zamrznjene, marsikateri vlagatelj pa potrebuje ravno to. In ravno to je tisto, kar ga odvrča od tega, da bi vlagal v Slovenijo, se pravi v našo državo, v naše gospodarstvo. To je problem proračuna.

Primanjkljaj se seveda veča, 2,1 % BDP. Saj bi človek razumel, če bi ta proračun na drugi strani prinašal nek zagon gospodarstva, dihanje gospodarstva, da bi lahko rekli, poglejte, lahko se bodo razvijala mala podjetja, bodo lahko nadgradila svoje delo, odpravil se bo tako imenovan krč zaposlovanja. Ampak nič od tega. Naj vas spomnim in opomnim, da se je Slovenija zopet znašla na vrhu lestvice, ko gre za zaposlovanje mladih za določen čas. Zopet smo na vrhu v Evropski uniji, največji odstotek zaposlovanja za določen čas imamo. Potem pa pričakujemo, da si bodo mladi ustvarjali družine, da bodo ostajali v Sloveniji. Na kakšen način, če niso gotovi v svoj jutri? To je prvi problem za mlade. Drugi problem za mlade je, da ne dobijo

zaposlitev kot prvi iskalci zaposlitve. Tudi tukaj ni bistvenih korakov. In še to, kar sem prej uvodoma povedala, ko sem govorila o zaposlovanju mladih, problem je, da ostajajo prevečkrat na študentskih napotnicah in raznih pogodbah. To ne bo pomagalo k temu, da več kot 8 tisoč mladih pride nazaj v Slovenijo. Potem pa ste v koalicijski pogodbi obljubljali, da je treba graditi medgeneracijsko sodelovanje. Ja, kdo bo skrbel za naše starejše, če mladih ne bo? Kako naj gredo starši v neko mirno upokožitev, če vedo, da njihovi otroci enostavno zaradi stanja v državi ne morejo biti samostojni? Tako proračun 2016 in 2017 v tem smislu ne daje nikakršnega optimizma. Žal sem lahko optimist, ampak pri tem ne bo nič pomagalo, treba je pogledati realno sliko. In to so dejstva.

Koalicija je tudi obljubila v svoji koalicijski pogodbi, naj citiram: "Ta vlada je politična združba tistih parlamentarnih političnih strank, ki se zavedamo pozitivnih vrednostnih in razvojnih potencialov naših ljudi in države. Ne prisvajamo si jih, ampak smo jim pripravljeni služiti." Spoštovani, zdaj pa mi povejte, s tem proračunom kdo komu služi. Glede na to, da bodo davčne obremenitve, je gotovo ravno obratno.

123 milijonov za t. i. migrantsko krizo. Ta podatek ni gotov, lahko bo večji, lahko bo nekaj manjši. Želeli bi si, da ga sploh ne bi bilo. Ampak 123 milijonov bo šlo za migrantsko krizo, naj mimogrede omenim, to je nekaj manj kot celotni proračun za kulturo. Seveda ker je na oblasti prava vlada, v pasaži Maximarketa nimamo protestov in žvižgačev s strani kulturnih delavcev, ampak dejstvo je, da proračun za kulturo kar lepo pada, na drugi strani pa smo danes našega prvega ministrskega predsednika dr. Cerarja slišali, da pač migrantom se pa res ne more nekih stroškov zaračunati. Zakaj pa ne?! Če si migrant, če greš v neko drugo državo, da boš tam dobil boljšo službo ali pa bolj kakovostno izobraževanje, imaš pri sebi nekaj deset tisoč evrov, boš verjetno poskrbel tudi za nekatere nujne zadeve. Na eni strani nismo pripravljene zaračunati tovrstnih storitev, po drugi strani imamo pa ogromno številko ne samo nezaposlenih, ampak tudi tistih, ki živijo na robu, in poslanska kolegica se temu smeji, živijo na robu, ampak veste, oni če bodo šli na vlak, oni ga morajo, spoštovana kolegica, plačati. In jih nihče ne vpraša, ali imajo za prevoz denar ali ne. Marsikdo od njih bo rekel, ne morem do zdravnika, ali ne morem do sodišča, ker za to enostavno nimam denarja. Sposobni smo jim za 123 evrov vzeti premoženje, hišo, v kateri živijo. Se pravi, ustvarjamo begunce v lastni državi. Zakaj dvojna merila, spoštovani? In še nekaj. Pri teh 123 milijonih bi prosila potem odgovor spoštovane sekretarke, gotovo ga ima, ali so tukaj notri predvideni tudi stroški za t. i. tiste begunce ali migrante, kakorkoli, ki bodo zaprosili v Sloveniji za azil in je po nekih izračunih gospod finančni minister Mramor dejal, da bo to cca 10 tisoč evrov na enega migranta na leto.

Mene zanima, če je to tudi všteto. Prav tako ta proračun ni realen, pa nepopoln, ker se niste bili sposobni dogovoriti z občinami. 212 jih imamo. Meni lahko tukaj razlagate, da je bilo 10 ali pa 20 krogov pogajanj, ampak rezultata ni. In da pridete pred Državni zbor s proračunom, ki s tako pomembnim segmentom ni bil usklajen, je zame zelo pomembno in zelo zaskrbljujoče sporočilo. Kaj si sploh lahko obetajo slovenske občine, ko pa že po vseh podatkih in vedenju iz preteklosti vemo, da s svojim denarjem ravnavo zelo gospodarno in zelo uspešno. V večini primerov zagotovo. Zagotovo lahko rečemo, da so boljši gospodar od države.

In še nekaj, kar se tiče varčevalnih ukrepov oziroma Zakona za uravnoteženje javnih financ. Tudi to sem slišala na odboru, da to niso varčevalni ukrepi. Kaj pa so? Praktično se vse stvari podaljšujejo, varčevalni ukrepi se podaljšujejo, čeprav so bili sprejeti takrat, ko je bila država v krizi, ko je bila v krizi tudi Evropa in še tudi širše. Danes te države že praktično beležijo gospodarsko rast. Vsi varčevalni ukrepi so praktično že za njimi, pri nas pa moramo skoraj vse podaljševati. Torej smo tudi pri tem, čeprav nekateri pravite, da smo bili uspešni kot vladna stran pri pogajanjih, seveda za tiste, ki so na drugi strani, torej javni sektor je še kako pomemben vsak evro, ki bo prišel na ta račun. Ampak veste, izpogajanje regres, to res ni zdaj ne vem kaj.

Govorili ste tudi o lestvici plač, ki se bo spremenila s septembrom. Pa me zanima, ali bo to tudi držalo, če se bo v prvi polovici leta ugotovilo, da javne finance tega ne dopuščajo, da lahko ogrozimo fiskalno ravnotežje. Ali lahko zagotovite in obljubite, da bo to držalo oziroma kje boste dobili denar? Verjetno ste boste zadolžili, potem pa bodo zopet davkoplačevalci plačevali, obremenjene bodo plače in potem se zavrtimo. Tisti denar, ki jim ga damo, tisti denar potem na nek način jim tudi vzamemo.

Da ne boste rekli, da samo kritiziram, pozdravljam to, da na področju pravosodja praktično ne dvigujete stroškov. Lepo. Končno ste ugotovili, da uspešen pravosodni sistem oziroma uspešno sodstvo ni odvisno od tega, da porabimo največ v Evropi na enega sodnika. Vsaj nekaj smo vam v tem času uspeli dopovedati. In da je treba za uspešno sodstvo narediti marsikaj drugega.

Jaz mislim, da res ni razloga za optimizem, predvsem ker ne moremo napovedati v tem proračunu prav nič optimističnega. Razvoj bo zastal, nekako bomo poskrbeli za te sprotne izdatke. Ste pa delovali po vaši že znani praksi. Vsak amandma ste zavrnil. Naj spomnim, kako daleč greste, pa čeprav ste tudi ob podpisu koalicijske pogodbe obljubljali, da je za vas zelo pomembno sodelovanje in medsebojno poslušanje. Amandma Slovenske demokratske stranke, ki je bil namenjen ravno v tem času, času migrantske krize, ki je seveda težavna in ni vnaprej napovedana, da bi se tudi to upoštevalo v tako imenovanem zakonu o uravnoteženju

javnih financ oziroma plač javnega sektorja. Zavrnili ste ga, še preden smo ga uspeli obrazložiti. Tudi poslušate ne več. Objestnost se že zgodovinsko nikoli ni končala dobro. Še v pravljičah se ne konča dobro, kaj šele v realnosti. Jaz ne bom rekla: Srečno, proračun! Jaz bom rekla: Srečno, državljanke in državljanji! Upam, da ne boste pod to težo klonili.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jernej Vrtovec, pripravi naj se dr. Franc Trček.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi in vsi ostali, ki nas spremljate, gospa državna sekretarka, predsednik!

Evo, leto je naokrog in ponovno smo priča festivalu števil. Ponovno smo priča temu, da ena stran zagovarja svoje, druga stran seveda temu oporeka. Ampak bolj kot samo premetavanje števil s konta na konto, koliko se komu jemlje, komu se daje in komu ne, je bolj pomembno to, kaj nam proračun v bistvu bistvenega sporoča. Koncept je bistven. Koncept same priprave proračuna. Bistven je odraz, kaj proračun odraža, kako naravnano imamo vlado, kakšna je ta vlada, kaj so njene prioritete. To dobimo vsako leto. To sporočilo vsako leto poslanke in poslanci in tudi javnost vedno dobi, ko se proračun sprejema. Koncept priprave tega proračuna nekako spominja na besede ministra Koprivnikarja, ki je dejal: "Javni sektor je motor razvoja države." V to smer gre tudi naš proračun, vsaj po vtisu in razpravah sodeč.

Zakaj ne morem podpreti tega proračuna, pa popolnoma na kratko v oporek tistim, ki govorite, kako je ta proračun razvojno naravnano. Poglejte, ne moremo govoriti o proračunu, da je razvojno naravnano, če številke, če sam koncept ne priznava ene same reforme, ene same reformne naravnosti. In prav tukaj je ta razlika, če hočete, če še nekateri nimate odgovora, zakaj Nova Slovenija ni šla v vlado. Zaradi tega ker je Nova Slovenija za reformno politiko in bi to tudi v proračunu jasno pokazala, vi na drugi strani pa žal niste. In tukaj je naša temeljna razlika. Status quo in status drznosti, status želje po napredku, po razvoju.

Pa gremo čisto na kratko naprej. Masa plač se veča. Veča se torej odhodkovna stran proračuna. Torej razkorak med prihodi in odhodki je vse večji. Ključno ob tem bi pa moralo biti vprašanje, kako bomo napolnili proračun, kaj bomo naredili, da bo naša vreča bolj polna in kakšne ukrepe vlada predvideva, da bo ta vreča bolj polna. Na to skozi današnjo razpravo še nismo dobili enega samega odgovora. Kje so pobude, kje bomo vzeli za plače, če ste že tako rekoč, kot pravi novinar Milenkovič, podpisali kapitulacijo pred javnim sektorjem? Kot kaže, bomo v naslednjem letu priča ponovnemu zadolževanju, da bomo lahko javnemu sektorju izplačali plače. Ko smo ravno pri javnem sektorju, bi rad dodal samo tole, da

se bojim trenutka, ko je javni sektor tako vehementno označil proračun za dobrodošel in označil ta čas za konec varčevanja.

Na drugi strani pa recite, hvala bogu, da je koalicija leta 2012 naredila ta zloglasni ZUJF, na katerega še danes ta državni zbor in vladna koalicija pristaja. Konec varčevanja bo takrat, ko bo naše gospodarstvo dihalo s polnimi pljuči. Ampak na ta čas nič ne kaže ta proračun, o katerem danes govorimo.

Reforme. Zdravstvena reforma, o tem poslušamo že od samega začetka naprej. Poglejmo postavke pod Ministrstvom za zdravje in se vprašajmo, ali ta koncept gre v smer, da bomo leta 2017 ali pa leta 2018 doživeli zdravstveno reformo. Ne. Številke temu ne govorijo v prid. Ampak demografska slika nas vedno bolj prepričuje v to, da naredimo ta korak, torej zdravstveno reformo in tudi pokojninsko reformo, kajti plačnikov v obe blagajni je vedno manj. Plačnikov je vedno manj tudi skozi oči, če pogledamo migrantsko krizo tudi v Nemčiji. Zaradi tega je Nemčija tako vehementno izrazila dobrodošlico migrantom. Kajti potrebujejo vplačnike. Mi pa smo popolnoma brez koncepta v odnosu do tega, ali je zdravstvena reforma sploh potrebna. Govorimo, da je potrebna, koraka v to smer pa proračun seveda ne predvideva.

Davčna reforma. Zdaj predlagate določen osnutek, o katerem je gospodarstvo že v prvem odzivu reklo, da to ni to, kar se pričakuje da bi lahko zadihalo z bolj polnimi pljuči. Pristajamo na neko novo reformo oziroma v razpravo gredo neke nove teze, ki sploh ne bodo odrazile tega, da bi gospodarstvo davčno in s strani prispevkov razbremenile.

Poenostavitev postopkov je ena izmed temeljnih stvari. Kaj privlačnega je v tem proračunu, da bi lahko privabili tuje investitorje? Povejte, kaj proračun predvideva za tuje investitorje, da bi rekli, da v Sloveniji se splača vlagati. Poenostavitev postopkov, pridobivanje različnih dovoljenj za gospodarske subjekte. Tudi na tem področju ni videti, da bi se dogajale spremembe. In tisti, ki želijo vlagati v razvoj, graditi, se širiti, čakajo na te postopke po več let. Nihče iz drugih držav Evropske unije ne bo čakal več let, da bo v Sloveniji zaposlil nekaj ljudi in da bo ustvarjal dodano vrednost, samo zaradi tega da bo neka dovoljenja dobil. Torej ne moremo govoriti, da je proračun razvojno naravnano, ker gre ravno v nasprotno smer, v popolnoma zgrešen koncept v odnosu do reform.

Če se dotaknem posameznih postavk res na hitro, časa mi počasi zmanjkuje. Infrastruktura. O tem je bilo veliko rečenega. Ceste. Različne resolucije govorijo o varnosti v cestnem prometu in ta trenutek je ocena, da je več kot 70 % slovenskih cest potrebnih temeljite obnove. Govorimo, da je več kot vsaka četrta cesta potrebna prenove. Res, da se tukaj postavka zvišuje, ampak pomemben je odnos predvsem do tega, kako varne morajo biti ceste za naše voznike, za nas, udeležence v prometu. Tuji

proizvajalci avtomobilov nam dajejo nižje garancije za avtomobile kot na primer drugim razvitejšim državam Evropske unije, ker imamo res zelo slabe ceste. Občine. Koncept odnosa do občin je skozi proračun jasno viden. Občine predstavljajo za vlado nekakšen krč, nekakšen tujek v celotni komponenti. Ampak zavedajte se pomena, da so ta trenutek občine bistveni element investicije v državi. Kdo pa vodi danes vse investicije, kje se investicije dogajajo? Drugi tir, morda? Kje pa! Občine vodijo večino investicij v tej državi. Res ni jasno, gospe in gospodje, zakaj tovrsten odnos. Jemlje se namreč predvsem njim. Še glede migrantov. Plan je seveda na obstoječe stanje, ki pa se lahko še drastično poslabša in glede na zimske razmere, glede na to, da je zelo težko oceniti, kakšen bo migrantski tok na primer maja meseca naslednje leto, glede na vse ostale okoliščine in predvsem glede na to, da varnost nima cene, je ta postavka vse skupaj en velik fiasko.

In še za konec – znanost, mladi raziskovalci. Tukaj v dvorani iz največje poslanske skupine je kar nekaj posameznik in posameznikov, ki so svojo akademsko kariero začeli kot mladi raziskovalci. Bila vam je dana ta priložnost. In ne se čuditi, da se mladi odločajo, namesto da bi ostali v naši državi, da se odločajo iskati priložnost v tujini. Tudi kot mladi raziskovalci. Ne razumem odnosa, na eni strani govorimo družba znanja, vlagamo v razvoj, vlagamo v znanost, potrebujemo več znanstvenikov. Na drugi strani pa odnos do njih priča sam po sebi v tem proračunu. Ampak poudarjam, kako se bo država razvijala, kako bomo čez 10 let živeli v tej državi, je tudi odvisno od tega, koliko bomo vlagali v znanost in kakšen je naš odnos do znanosti.

Sam se bojim tega koncepta proračuna, da govorimo, da je razvojno naravnano samo zaradi tega, da govorimo, da je razvojno naravnano. Ampak veste, če govorite, da bodeče žice ne razumimo kot bodeče žice, nikakor ne moremo govoriti, da reform nikar, prosim, ne jemljite, da ne bomo nič delali. Kajti treba bo delati tudi reforme. Leto je naokoli. Čas za reforme, če pogledamo, da bo mandata konec leta 2018, je to dejansko še eno leto. 2017 je to zadnje leto, ki ga boste morali nekako zapakirati in tudi predstaviti celovite korenite spremembe. Sam sem bil nekako politično aktiven v obdobju 2004–2008. Danes imate tudi vi eno izjemno priložnost: gospodarski kazalci so ugodni, opozicijo imate takšno, ki je razvojno naravnana in bo predloge vaših reform, če bodo razvojno naravnani, zagotovo podprla. In ne vem, kaj še čakate. Ne mislite, da smo nekje na začetku mandata. Proračun za 2016 je, 2018 je konec mandata. Časa je vse manj. Če pa potrebujete pomoč s strani opozicije, poglejte, danes predlagamo določene amandmaje, ki so tudi takšni, da bo proračun bolj razvojno naravnano, in vas vabim k podpori naših amandmajev, ki jih prilagamo.

Bodi to dovolj. Pričakujem vneto razpravo tudi v nadaljevanju, ker sta še proračuna za leto 2017, predvsem z vidika tega, da so reforme potrebne predvsem zaradi boljšega življenja danes in naslednjih generacij.

PRESEDENIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima dr. Franc Trček, pripravi naj se mag. Marko Pogačnik.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo. Spoštovani zbor, spoštovani državni sekretarki! Govorec pred menoj je v štartu lepo povedal, kako se običajno v Sloveniji gleda na proračun. Bom citiral: "Festival števil s konta na konto." Ampak če se dejansko vprašamo – kaj je proračun? Proračun je najbolj pomembna zgodba, najbolj pomembna fabula te družbe in države. Skozi številke povedano, kako bomo živeli, nekateri zgolj preživeli – tokrat v naslednjih dveh letih, ker govorimo o nekem siamskem dvojčku.

Mene v tej razpravi žalosti nekaj. Moram reči, da si zelo rad pogledam proračunske razprave v kadušnih drugih parlamentih. To sem počel, še preden sem prišel v državni zbor. Mesec dni nazaj sem bil z neko delegacijo v nekem parlamentu, kjer so mi rekli, da običajno se njim zavleče razprava o proračunu v četrti mesec. Štiri mesece razpravljajo o tem. Toliko časa tudi porabijo za to vsako leto, da analizirajo kako jim poslujejo podjetja v državni lasti in kakšna znanja morajo imeti tisti, ki bodo soodločali o tem v naslednjih mandatih. Pri nas, sem že dovolj star, imamo že to tradicijo, žal, skoraj, odkar obstaja ta država, da je nekako proračunska nedežata dejansko neka debata, ki gre na način, da kaj nam pa morejo. Nekdo je v koaliciji, ki je relativno vedno stabilna, in večino amandmajev opozicije se nekako jemlje v vednost, in to je nekako to; amandmira se kaj, če se na teh številnih podpostavkah, plahtah, kontih zgodi kakšna napaka. In tukaj se nekako neha. Če to primerjamo s kakšno razpravo v proračunu v angleškem parlamentu, pa boste rekli, da imajo tam malo drugačno zgodbo, ampak niti ni tako bistvena, je to kot dan in noč. Opozicija je bolj pisana, vsaj navidezno, kot koalicija, ampak bom rekel, neki naši pogledi in kritike imajo vseeno nekaj skupnega. V tem proračunu ne vidimo neke konsistentne zgodbe, še vedno je to neka, moram žal reči, krpanka kot zadnjih 10 let. Dobro, poslanka SMC je rekla, pa smo sprejeli strategijo pametne socializacije. 20 let se ukvarjam z razvojnimi zadevami, pa tista strategija pametne specializacije je neberljiva, je napisana zelo splošno, je napisana iz sedanjega stanja skozi neka lobiranja.

Pa če gremo malo po vrsti, gozdno-lesna veriga. Vsi blazno govorite o tem, na srečo živim tako blizu Avstrije, da vem, kaj pomeni program ProHolz, da vem, da se to ne naredi kar od danes do jutri. Danes zjutraj sem dobil to pismo: "Spoštovani gospod Trček! Z žalostjo in

grenkobo ugotavljamo, da kljub večmesečnemu prizadevanju in opozarjanju na problematiko obstoja enega izmed zadnjih lesno-pohištenih podjetij v Sloveniji s strani države ni bilo narejeno ničesar. Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah, ki naj bi bil potrjen v parlamentu do konca julija 2015, še do danes ni prišel ...", in tako naprej. Gre dejansko za podjetje Arosa mobilia, bivše Gorenje Pohištvo, po domače, ki bi potrebovalo 600 tisoč premostitvenega kredita. To podjetje plačuje v proračuna cirka 1,4 milijona evrov letno in s tem, če ugasne, bo nastal strošek za proračun 2 milijona. Tukaj imate nek konkreten primer lesnopredelovalne verige iz okolja, iz katerega prihajam.

Zakaj sem to omenil? Omenil sem zato, ker se nekako mi ne pogovarjamo, ko govorimo o proračunu, o prihodkovni strani, ne pogovarjamo se tudi dovolj o prestrukturiranju gospodarstva. Ne žalosti me, da gospod Tonin ni več tukaj prisoten, jaz spadam v nemarksistični del Združene levice, danes zjutraj sem gospodu Cerarju nesel nek pildek pred razpravo o proračunu, vam bom razkril, kaj je bilo na pildku. Na pildku sem mu dejansko napisal, kakšno je naše gospodarsko razmerje s Hrvaško in Srbijo. Skratka, uvoz-izvoz. Dobro, nekdo mi bo rekel, da znotraj EU moram uporabljati neke druge besede, ampak pustimo stati. Mi izvozimo eno desetino v ti dve državi, uvozimo pa tam nekje 6,6 %; skratka, imamo bilanco dobrih 900 milijonov v plusu. Čeprav nisem nostalgik za bivšimi sistemi, če dodamo tukaj celo območje bivših jugoslovanskih republik, pa je to dejansko sedmina našega izvoza in dobra dvanajstina našega uvoza in je ta saldo pozitivna bilanca nekaj čez milijardo 300 milijonov. Zakaj sem to omenil? Omenil sem zaradi tega, ker se gospod Cerar nekako v tem pingpongu, zlasti s Hrvaško, ne zaveda, kaj govori in kdo to posluša.

Dotaknil bi se še prestrukturiranja. Seveda je proračun treba brati ob vseh teh debatah, ki jih imamo na odboru, ob vseh teh malih zgodbah, ki jih rešujemo ali ne, in tudi o neki zadevi, ki se jo je v medijih že prijelo ime mala davčna reforma, ki jo finančno ministrstvo napoveduje.

Govorci pred mano so govorili o znanosti. Navsezadnje, če hočemo narediti nek preboj v gospodarstvu – in tu se, čeprav sem pripadnik Združene levice, strinjam z Novo Slovenijo –, da dejansko gospodarstvo in izvoz, dokler živimo v družbi rasti, generira naš razvoj. Seveda pa se absolutno ne strinjamo z njimi, kako se deli razmerje med delom in kapitalom. O prihodkovni strani je že kolega Kordiš pred mano govoril, kjer smo vam zelo jasno predstavili svoj predlog mini davčne reforme in kako z njim reševati socialne transfere. Poslanka Desusa je prej rekla, "okoliščine še vedno ne dopuščajo prekomerne porabe." Okoliščine nikoli ne dopuščajo prekomerne porabe; upam, da smo toliko zavedni v tem parlamentu.

Če grem naprej po resorjih, ki jih malo bolje pokrivam. Poslanka SMC je rekla, "kmetijska dejavnost se izboljšuje." Pa prosim vas lepo, pojdimo pogledat samooskrbo! Mi še krompirja ne znamo več saditi! Samooskrba s krompirjem se nam je v sedmih, osmih letih zmanjšala na polovico. Včasih dobi človek občutek, da živimo v različnih vesoljih. Veliko se je govorilo in modrovalo. Ne bom modroval o tej koaliciji, kaj mora narediti, kaj ta vlada naredi ali ne, ampak po navadi imamo, vsaj taka je zgodovina, v Sloveniji, da na tiste vlade, ki imajo poln mandat, lahko gledamo na način hokeja – imate tri tretjine. V prvi tretjini se malo spoznate med sabo, pridete na okus, v drugi tretjini morate nekaj narediti, v tretji tretjini se pa malo diapozicionirate eden proti drugemu, ker so že blizu volitve. Dejansko moram reči, da niti po tej prvi tretjini, ki jo je konec, ne vidim neke zgodbe, ne vidim neke nove dodane vrednosti.

Tudi ta Mramorjeva mala reforma, če na eni strani berem, kako se bodo znižale olajšave za raziskave in razvoj, sočasno se nižajo sredstva v visokem šolstvu za 30 milijonov – mislim, na čem bomo mi gradili gospodarstvo? Na neznanju? Ali bomo samo lon posle delali, kot se po domače reče, ali kaj bomo počeli? Veste, to so neke zgodbe. Če berete intervju, recimo, direktorja Krke – sam sem imel srečo, da sem na prakso tja hodil – a veste, koliko Krka financira v tovrstne dejavnosti? V desetletju dobri 2 milijardi.

Skratka, vem, da zadnje čase dokaj težim v parlamentu o obdavčevanju, ampak pri nas imamo neinteligentno obdavčevanje. S tem svojim študentom težim, kako se sploh napolni proračun, kako se večinoma polni naš proračun – iz DDV pa iz trošarin, ki po navadi najbolj po žepu udarijo, kot je kolega Kordiš govoril, bolj revne sloje prebivalstva.

Zjutraj smo imeli neko debato o koncesijah na termalne vode, neka zadeva, ki bi morala biti urejena leta 2004, 2005. Zdaj smo leta 2015, pa verjetno, če bodo ljubiji dovolj močni, se to niti leta 2016 ne bo uredilo.

Ogromno je bilo govora o občinah. Pol leta sem dobesedno spraševal in težil, bom kar rekel, resornemu ministru, naj mi pokaže matriko, kjer se bo videlo, kaj so obvezne naloge občin, iz katerih zakonov izhajajo, kako jih bomo financirali. Te matrike nisem videl. Po pol leta mi je enkrat na seji rekel, naj si grem tja sam naberačit te zakone na nek portal. Potem se sprašujem, ali Vlada, ali ministrstvo sploh ima tako matriko in dela neko fino optimizacijo. Kolegica iz Haloz je govorila o Halozah, jaz bi lahko govoril o Mariboru. Lahko rečem, da so Maribor urbane Haloze. Zadnja zadeva – v torek bom več resorno ministrico vprašal – na dan odpade tudi 15 operacij. Skozi cel ta mandat po navadi težim resornemu ministru, da narašča to razlikovanje v Sloveniji na Slovenijo prvega, drugega in tretjega ranga – ne vidim v tem proračunu, da se bo to izboljšalo. Govorimo o lesni verigi, govorimo o turizmu, na predhodni

seji ali predpredhodni, na predhodni sem ministra za gospodarstvo spraševal o Pohorju, pa je bil nekako odgovor, da Vlada ne bo nič storila s tem. Verjetno je tudi naš mariborski župan vreden svojih, da ne rečem kaj, ampak veste, da nekako premier na tretjini mandata ne pride v drugo največje mesto, se ne sestane z lokalno oblastjo, je tudi nekako zgodba za sebe, ki nam ogromno pove. Kako bomo poganjali turizem? Dobro, s to neko postavko, da bomo malo več reklame delali in potem bodo – kaj? Turisti prišli v Maribor, prišli gor na Pohorje pa gledali zaprte hotele ali kaj? Dobro, saj mogoče to kdo zna tudi to marketinško zapakirati uspešno.

V Združeni levici smo predlagali neko celo vrsto stvarnih amandmajev, ki jih boste povozili. Že neki drugi kolegi iz opozicije so o nekaterih problemskih področjih govorili. Eno je, recimo, monitoring voda. Imeli smo nekaj sej o tem. Ljudje, ki delajo na tem, so zelo jasno povedali, če nam za pol leta zmanjkajo podatki, izgubimo časovno vrsto za dve leti. Glede kako so te postavke v proračunu za naslednji dve leti, bomo verjetno izgubili za šest let ali pa mogoče za celo desetletje.

Sprejemali smo nek zakon, ki bi naredil malo več reda na področju, ki ga pokriva Inšpektorat za delo. Takrat sem vas nekako toliko sprovciral, da ste sprejeli tisti amandma z enega leta na tri leta za največje, po domače povedano, lopove. Število ljudi, ki delajo na inšpektoratu se je zmanjšalo z 88 na 80, samo s tem področjem se jih ukvarja tam okrog 40. Skratka, kaj nam pomaga nek sprejet zakon, če nimamo ljudi, ki bi bdeli nad tem, da se ne izkorišča delavcev? Poznam primere v Mariboru, ko se v bistvu čistijo statistike nezaposlenih na način, da jih preko nekih agencij pošiljajo na delo v tujino, čeprav vedo, da so zelo slabi plačniki.

Bili so tukaj omenjeni mladi raziskovalci. Lahko bi omenil doktorski študij. Bodo doktorate delali samo še ljudje iz bogatih familij ali kako? Skratka, cel niz nekih zgodb, ki sem jih omenil, lahko bi bil še daljši, ampak bom pustil nekaj časa še za preostale tovariše in tovarišice in to zame ni razprava. Veste, v nekem resnem parlamentu cel dan sedi cela vlada in odgovarja, tukaj pa gospa Vraničarjeva – uboga, še vode ji nobeden ne prinese –, cel dan mora tukaj viseti, ostali se pa poberejo.

Se opravičujem, to je nekako, bom rekel, skoraj izguba časa. Če bi pa še neumnost obdavčevali, pa bi zmagali. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Marko Pogačnik, pripravi naj se gospod Janko Veber.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegice, kolegi!

Proračunski dokument je bil vedno tisto ogledalo vlade in predvsem tista začrtana pot,

kaj lahko pričakujejo državljanke in državljani Republike Slovenije, kaj lahko pričakuje gospodarstvo, kaj lahko pričakuje javna uprava, dejstvo, na kakšen način bo vlada vodila to državo naslednji dve leti. Žal iz tega proračuna, ki je bil predložen v Državni zbor, ki ga je pripravila vlada Mira Cerarja skupaj s Socialnimi demokrati in Desusom, bi rekel, prav velikega optimizma za leto 2016 in za leto 2017 ne moremo videti. Dejstvo je, da so vsi odbori Državnega zbora in ne nazadnje potem tudi matično delovno telo in Odbor za finance in monetarno politiko imeli vrsto razprav na to temo. Dejstvo je, da smo opozicijski poslanci večkrat opozorili na pomanjkljivosti teh dokumentov, vendar žal ta koalicijski glasovalni stroj SMC, Desus in SD ni upošteval niti ene pripombe, ki smo jo dali opozicijski poslanci.

Dejstvo je, da je opozicija predlagala vrsto korektnih konkretnih amandmajev. Ni šlo tukaj za neko norčevanje ali pa kaj takega, vendar žal koalicija in ministri ste se odločili že vnaprej: ne bomo podprli niti enega amandmaja, ki ga bo predlagala opozicija. Žal. Večkrat poslušamo z vaše strani, kako je treba konstruktivno sodelovati, tako vlada kot opozicija, vendar takrat, ko bi pa do tega sodelovanja moralo priti, pa ne nazadnje ta vlada Mira Cerarja, skupaj s koalicijo SD in Desus opoziciji 100- odstotno obrne hrbet. Zaprete se v ene sobe, odločite se, kako boste šli, pridete v Državni zbor in zadevo izglasujete. Eno leto in pol ste na vladi in ta politika je sedaj postala že praksa. Ne nazadnje, večkrat smo lahko že slišali, imamo dva obraza predsednika Vlade, gospoda Mira Cerarja – Miro Cerar pred volitvami in Miro Cerar po volitvah.

Glede samo tega proračuna, zame osebno je, bi rekel, eno veliko razočaranje, kajti iz tega dokumenta se jasno vidi, da bo tudi ta vlada Mira Cerarja in koalicija SD in Desusa nadaljevala politiko zadolževanja in politiko dodatnega obremenjevanja gospodarstva in državljanov Republike Slovenije. Žal ste se odločili, da boste konsolidacijo javnih financ delali prav na teh treh segmentih, in sicer na segmentu dodatnega zadolževanja, na segmentu dodatnih davčnih obremenitev in na segmentu dodatnih obremenitev, ki jih bo čutilo predvsem gospodarstvo in državljanke in pa državljani Republike Slovenije.

Pogrešam predvsem eno zadevo, in sicer več poguma te vlade in te koalicije, kajti dejstvo je, da so makroekonomski kazalci za leto 2016 in leto 2017 bistveno bolj pozitivni, bistveno bolj optimistični, kot so bili, recimo, pri pripravi proračunov zadnjih dveh, treh vlad, ki jih je Republika Slovenija imela. Predvsem tukaj pogrešam to zadevo, da teh pozitivnih kazalcev niste znali izkoristiti bolj pogumno. In sicer, v kateri smeri? V smeri predvsem, da bi lahko predvideli več prihodkov v tem proračunu in da bi iz naslova teh prihodkov lahko razdelili potem te odhodke, ki bi jih lahko uvrstili v javno šolstvo, javno zdravstvo. Spoštovana generalna

sekretarka, ne razumem, pa ne samo na vas, saj mislim, da tukaj nimate prav veliko besede, da tukaj gre za dogovor ministrov in predsednika Vlade, predvsem pa ministra za finance, da po eni strani ste ponovno podlegli sindikatom, na drugi strani pa ne znate poskrbeti za gospodarstvo.

Predvsem gospodarstvo je tisto, ki polni proračun in brez prihodkov tudi ne moremo imeti neke močne socialne politike. Pod vašo taktirko pa potem to močno socialno politiko gradite predvsem na zadolževanju in na obremenitvah gospodarstva. Prepričan sem, da takšna politika nima neke prihodnosti in tudi Slovenijo ne vodi ali pa ne pelje v pravo smer. Dejstvo je, da tukaj ne znate pobrati tistih davkov, ki ležijo na tleh oziroma ki bi morali biti plačani. Govorim o 1,4 milijarde neplačanih davčnih prispevkov, dajatev. Tukaj se mi zdi, da ne prejšnja, ne sedanja vlada ne najde ene rešitve, na kakšen način bi to zadevo učinkoviteje pobirala. Ne govoriti, da so se te številke zmanjšale. Pridite v Državni zbor, pa povejte, ko bo ta številka padla pod 1 milijardo, ne pa, da se je zmanjšalo pri 1,4 milijarde evrov nepobranih davkov, da se je ta številka zmanjšala mogoče za 10 ali pa za 4 milijone evrov. Pridite v Državni zbor, ko bomo rekli, glejte, ta številka pa ni več 1 milijarda, ali pa 100 milijonov, ali pa 200 milijonov. Edini ukrep, ki ga je pri pobiranju teh davkov uvedla, je bila vlada Janeza Janše, ki je uvedla, da morajo biti javno razkriti davčni dolžniki. In še takrat nekatere stranke sedanje koalicije tega predloga niste podprle.

To se mi zdi en tak potencial, ki bi moral biti bolj optimiziran, bolj izkoriščen. Dejstvo je tudi, da vse kaže na to, da bomo višje stopnje davka na dodano vrednost dobili kot trajen zakon in tukaj gre še za eno povečanje davkov s strani vlade Mira Cerarja in koalicija Desusa in SD. Že na Odboru za finance in monetarno politiko je bilo večkrat rečeno, da če tega davka ne povečujete, zakaj je potem treba sprejeti nov zakon. In spoštovana koalicija, predvsem več poguma bi lahko naredili, da bi razbremenili določeno poslovno okolje v Sloveniji; na eni strani poslušamo predstavnike Združene leve, ki razlagajo, kako je kapital premalo obremenjen, kako je treba dodatno zaostri ti te pogoje, na drugi strani pa lahko vsaj iz medijev razberemo, da se večina multinacionalk v Sloveniji umika, umikajo se v sosednja mesta, umikajo se v Zagreb, umikajo se v Budimpešto, umikajo se v Beograd, umikajo se v Bratislavo iz nam vsem skupaj znanih razlogov, zato ker ta vlada, prejšnja vlada ne zna spremeniti ali izboljšati poslovnega okolja. Zadnji primer selitve Hewlett Packard dosti jasno pove, da ne naštevamo vseh multinacionalk, ki selijo sedeže iz Slovenije v sosednja mesta in s tem Slovenija izgublja dobro plačana delovna mesta, predvsem je pa treba povedati, da bodo sedaj te multinacionalke plačevale davke v drugih državah in financirale javno šolstvo, javno zdravstvo drugih držav.

Druga zadeva, ki se mi zdi zelo pomembna, da ponovno kljub večkratnim opozorilom s strani opozicijskih poslank in poslancev ta vlada ne zna narediti neke konkurenčne trošarinske politike. Predvsem glede na bolj optimistične makroekonomske napovedi sem pričakoval, da bo Vlada naredila kaj v tej smeri. Vendar, žal, v tej smeri ne kaže nobenih izboljšav. Dejstvo je, da so naftni derivati predragi v Sloveniji in da ne znamo pobrati tistega, kar bi lahko. Spomnimo se samo nekaj let nazaj, ko smo prav na osnovi cen naftnih derivatov lahko gradili v Sloveniji tudi del turizma. Tega se, bi rekel, ne zavedate kljub večkratnim opozorilom. Danes smo dejstvo, da je tako cena bencina kot cena dizla v sosednji državi Avstriji pri litru cenejša za približno 20 centov, in danes tisti, ki imajo to možnost, ki prebivajo ob tem obmejnem pasu, hodijo in točijo naftne derivate v sosednji državi. Ampak s tem se je pa treba zavedati tudi, da s tem polnijo avstrijski proračun, ali madžarski, ali hrvaški proračun in s tem financirajo javno šolstvo, javno zdravstvo sosednjih držav, namesto da bi financirali domači. Tukaj se mi zdi velika napaka, ki jo delate, vendar nobena opozorila, nobeni predlogi s strani opozicijskih poslank in poslancev ta sedanja vlada in koalicija Stranke modernega centra, Socialnih demokrati in Desusa ne upošteva.

Vprašanje, ki ga vam bi zastavil, spoštovana državna sekretarka, in pričakujem odgovor, vem, da ne morete z nekimi konkretnimi številkami na prihodkovni strani – umik države iz gospodarstva. Mislim, da o tem je bilo bore malo tudi govora na odborih, vendar strategija upravljanja državnega premoženja je sprejeta. Zanima me: Koliko naložb namerava država dati na prodajno stran v letih 2016 in v letu 2017? Zanima me: Ali bo katera izmed teh naložb tudi naložba, ki kotira na borzi?

Drugi del, ki je tudi povezan s tem proračunom, ki bi vam zastavil vprašanje in pričakujem vaš odgovor je – vemo vsi, da na Ustavno sodišče so delničarji in upniki bank vložili tožbo in, bi rekel, odškodnino za nasproti direktivi, ki je bila sprejeta v Državnem zboru v zvezi z izbrisom malih delničarjev Nove kreditne banke Maribor in ostalih bank in upnikov izbrisa podrejenih obveznic. Zanima me: Ali so v tem proračunu upoštevane kakšne rezerve za leti 2016 in 2017? Kajti, prepričan sem, da Ustavno sodišče do takrat bo sprejelo neko odločitev. In v primeru, da bi Ustavno sodišče dalo prav izbrisu malim delničarjev in izbrisu imetnikom podrejenih obveznic: Ali ste sposobni zagotoviti te odškodnine in ali so te odškodnine že upoštevane mogoče v teh proračunskih dokumentih za leti 2016 in 2017? Osebnostno bi bil presenečen, če bi ta odločitev v katero drugo smer šla, vemo pa vsi tukaj, da že tisti osnovni zahtevki, osnovni izbris, verjetno presega milijardo evrov.

Mislim, da v tem uvodnem delu je bilo povedanega dovolj, ne bom ponavljal besed, ki

jih je izrekla bivša predsednica vlade pa tudi članica tega parlamenta, dve izgubljeni leti sta pred nami. Mislim, da tukaj gre zadeva navzdol in pogrešam predvsem pri tej vladi, pri tej koaliciji več poguma. Okolje in makroekonomski podatki, tudi projekcije za naprej so vam bistveno bolj ugodne, bistveno bolj optimistično narejene, kot so jih imele prejšnje vlade. Iz tega dokumenta ni razvidno, da bi pa tudi pri tej koaliciji, pri tej vladi Mira Cerarja bil nek optimizem. Imam občutek, da ste se odločili, da prav velikih reform, prav velikih zgodb ne boste delali. Usedli ste se, prepuščate se vetru, ki prihaja iz zahodne Evrope in iz izvoza, ki generirajo slovenska gospodarstva, in se boste prepustili temu.

Vendar, poglejte, zadnji dogodki v Parizu in vsesplošna situacija lahko pozitivne trende zelo hitro obrnejo navzdol. Predvsem me zanima: Kakšen scenarije pričakujete v teh zadevah? Imamo v Sloveniji veliko problematiko z migrantsko politiko, ki prazni na veliko slovenski proračun. Ta zadeva se lahko še zaostri, ta zadeva se lahko še poveča in prepričan sem, da te vaše številke, ki so navedene za reševanje te politike, in dejansko fiksni stroški, ki jih bomo s tem imeli, niso realni, ampak da so podcenjeni. Na drugi strani pa pogrešamo predvsem to, da ta vlada glede na postavke, ki jih imamo za področje policije, za področje vojske, za področje civilne zaščite, nekako zapostavlja predvsem tisto v danem trenutku eno izmed najbolj pomembnejših postavk – varnost državljanov in državljanov Republike Slovenije.

Tukaj so bila večkratna opozorila s strani poslank in poslancev, vendar ste se vi ponovno, tako kot tudi pri vseh ostalih amandmajih, odločili, da ne podprete niti enega amandmaja, ki so jih predlagale opozicijske poslanske skupine.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Janko Veber, pripravi naj se gospod Uroš Prikl.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem.

Prepričan sem, da imamo v Sloveniji bistveno večji potencial, kot je ta hip zapisan v proračunu za leto 2016 in leto 2017, še posebej, če se oprem na dejstvo, da smo dokapitalizirali banke in da so te po vseh merilih, ki veljajo znotraj bančnega sistema, občutno predokapitalizirane; tudi znotraj evro območja imamo daleč najbolj dokapitalizirane banke. Po drugi strani pa lahko zasledimo po gradivu, ki ga je pripravil in ga bo predstavil ne nazadnje tudi ekonomist, gospod Bole, na poslovni konferenci v Portorožu, stanje, da pravzaprav posojila kumulativno v Sloveniji upadajo bolj letos kot pred začetkom finančne krize.

Ta dva podatka zagotovo ne gresta skupaj in to je eden od tistih podatkov, kjer utemeljeno trdim, da imamo bistveno večji potencial v Sloveniji, kot

je ta hip zapisan v proračunu. Ob tem je treba povedati, da pa depoziti podjetij in tudi depoziti prebivalstva pravzaprav v bankah naraščajo. Torej, poleg dokapitalizacije, ki se je zgodila iz proračuna in za katero smo se zadolžili, rastejo tudi depoziti podjetij in depoziti prebivalcev. Če ne bomo naredili tega preboja in vendarle sprostili ta potencial, ki je v bankah, zato da lahko dvignemo gospodarsko rast – dejstvo je, da skorajda 26 % slovenskih podjetij ima težave z dostopi do virov financiranja, to je zelo visok odstotek, ki govori o tem, da potencial v podjetjih je, da iščejo vire, vendar naše banke pač tega ne počnejo. Nekaj podobnega je pravzaprav tudi s prebivalci. Prepričan sem glede na to, da imamo, ker smo dvakrat manj zadolženi prebivalci, kot so prebivalci v povprečju v drugih državah Evroskupine, izjemen potencial tudi v tem, kajti ta skrbnost v Sloveniji, če se lahko s strani bank zagotovi tudi ugodne kredite, se bo odražala v tem, da bodo poskušali investirati predvsem v izboljšanje stanovanjskih razmer, pomagati mladim, pri tem da si pridobijo stanovanja ali sami ali pa seveda tudi skupaj s starši. Skratka, ta potencial je ravno tako izjemen v prebivalcih, vendar ga ne izkoristimo. Tako se v nekem trenutku postavlja vprašanje, zakaj pravzaprav ne sprostimo tega potenciala, ki v Sloveniji je neprimerno višji kot v drugih državah, poleg tega pa imamo v tem proračunu kar velike obveznosti zaradi poplačila najetih kreditov. Če seveda ni gospodarske rasti, toliko manj lahko odplačujemo te kredite. Slovenija sedaj ima eno najvišjih gospodarskih rasti znotraj Evroskupine, vendar ob tem potencialu, ki sem ga omenjal, bi bila lahko ta gospodarska rast in s tem tudi bruto domači produkt morebiti celo enkrat višji, kot je ta hip. Ta potencial bi se zagotovo poznal pri razdolževanju proračuna in tudi pri izboljšanju standardov in pogojev za delo gospodarstva in standarda pri ljudeh.

V tem proračunu sicer zasledimo tudi pri pomembnem potencialu, o katerem zelo veliko govorimo, gre za lesnopredelovalno industrijo, usmeritev, da bo tam nekje okoli 50 milijonov evrov vendarle namenjenih tudi za področje lesnopredelovalne industrije. Ampak, če realno ocenimo, v ta sektor se skorajda 20, 25 let ni vlagalo in zato je ta lesnopredelovalna mreža pravzaprav razpadla in zato bi bilo treba investirati več kot 50 milijonov. Po mojem mnenju bi se dalo zagotovo vsaj sto milijonov evrov investirati v lesnopredelovalno verigo in s tem seveda izkoristiti ta potencial, ki ga imamo tudi v naravi. Torej, če ne izkoriščamo potenciala gospodarstva, ljudi in tega, kar imamo v naravi, potem je proračun skromnejši in trdim, da je zaradi tega tudi proračun skromnejši.

Dejstvo je, da se seveda močno oklepamo teh standardov in pravil, ki jih sprejemamo ali se določijo znotraj Evroskupine ali pri Evropski komisiji. Ne nazadnje se je tudi fiskalno pravilo zapisali v ustavo in sam minister za finance je povedal, da se pričakuje lahko v naslednjih petih letih, da bomo v skladu s tem fiskalnim pravilom

uravnatežili naše izdatke oziroma zadolženost Slovenije. Pa vendarle, če ocenjujemo, da bomo zaradi tega, če ne bomo vlagali v gospodarstvo, če ne bomo omogočali ljudem, da investirajo, kaj nam pomaga potem uravnoteženje javnih financ, če v bistvu vmes obubožamo. Torej, kako bomo potem reševali probleme, ko bomo siromašnejši zaradi tega, ker nismo vlagali zdaj, ko dejansko je mogoče vlagati in ko so tudi sicer, če gledamo dostopnost virov na tujih trgih, razmere zelo ugodne.

Če se dotaknem tudi konkretnega primera na področju gospodarstva, ki ima velik potencial za celotno gospodarstvo v Sloveniji in s tem tudi za ustvarjanje delovnih mest, če se dotaknem študije, ki sta jo leta 2005 izdelala dr. Mramor, zdajšnji finančni minister, in ekonomist gospod Bole, je razvidno, da je od vsakega milijona ton pretovorjenega blaga v pristanišču Luke Koper v slovenskem gospodarstvu odvisnih 450 delovnih mest. Torej, Luka Koper je en tistih neizkoriščenih potencialov, ki ga v Sloveniji imamo zaradi svoje geostrateške lege, pa vendarle se ne omogoči Luki Koper, da udejani svoj potencial. In ob dejstvu, da je odvisno 450 delovnih mest od vsakega milijona pretovorjenega blaga in če vemo, da danes Luka Koper pretovori 18,9 milijona ton tovora, je to 8 tisoč 505 delovnih mest, ki je ta hip odvisno od tega, kakšen pretovor bo v prihodnje in seveda tudi, ali bomo celo povečali odvisnost delovnih mest od pretovorjenega blaga. Potencial pa Luka Koper ima celo do 35 milijonov ton. Če pogledamo še sicer podatek, da sama pristaniška dejavnost ustvari 200 milijonov evrov dodane vrednosti, torej vsak evro prihodka v pristaniški dejavnosti ustvari še dodatnih 1,12 evrov dodane vrednosti in dodatno zaposluje 1,6 ljudi.

Torej, konkretno vlaganje v Luko Koper pomeni, da se bo zaposlovanje v vsej Sloveniji začelo še hitreje reševati in vsak evro, ki se zgodi v tej infrastrukturi strateškega pomena, je velika dodana vrednost. Če tudi po študijah, ravno tako ekonomistov, vezano na Luko Koper povem, da vsak milijon ton pretovora v Luko Koper posredno in neposredno generira skoraj 78 milijonov evrov storitev in blaga v celotnem gospodarstvu, potem dobimo občutek, za kako velik potencial gre. Povem vam pa podatek iz študije gospoda Boleta in gospoda Jereta iz leta 2014 – torej, vse kar sem predstavljal, temelji na podlagi podatkov, ki so jih pripravili ekonomisti. Torej ta potencial je dejansko zelo neizkoriščen; skratka, nekako nerazumno, da tudi v tem obdobju, ko se pogovarjamo o črpanju evropskih sredstev, ne prisluhnemo Luki Koper in, recimo, od 159,7 milijonov evrov sredstev, kolikor jih Slovenija ima v kohezivski ovojnici, se ta hip ne planira niti milijon ali pa še manj ne za infrastrukturo, ki jo Luka Koper potrebuje za to, da lahko zagotavlja svojo rast. To, kar pričakujejo, je, da bi od teh 159,7 milijona evrov prišli do vsaj 6 milijonov evrov sredstev, s katerimi bi lahko hitreje in učinkoviteje zgradili

privez v bazenu 3 za pretovor avtomobilov in nov hod s tirnimi zmogljivostmi, kar je ocenjeno za sofinanciranje tam nekje od 5 do 6 milijonov evrov. Torej, zelo konkreten projekt, ki bo zagotovo tudi lahko realiziran, ker so dovoljenja praktično pridobljena, gre pa za to, ali se bo Luko Koper podprlo pri teh prizadevanjih, da pridobi ta evropska sredstva ali ne. Po drugi stran ne gre za denar proračuna; torej, sam proračun ne prispeva k temu ničesar, gre za sredstva Luke Koper in evropska sredstva, ki jih potem lahko pridobijo.

To so zagotovo po mojem mnenju zelo pomembni izzivi za obdobje 2016–2017 in seveda tudi za naprej, ki so še neizkoriščeni, zato govorim o tem, da je ta potencial bistveno večji v Sloveniji, kot ga ta hip lahko vidimo in je zapisan v tem proračunu. Če k temu dodam tudi naslednje dejstvo, da smo pred kratkim opravili tudi izjemno obsežno razpravo v Državnem zboru glede izgradnje drugega tira, potem je to naslednji projekt, o katerem lahko ponovno govorimo, da je izjemen potencial, kajti ves tovor seveda, ki ga Luka ustvari, je v funkciji, če ga potem pripeljemo do gospodarstva. In se točka zasičenosti obstoječe proge Koper–Divača, glede na rast tovora v Luko Koper, pričakuje že v letu 2018. Torej je že pred vrati tista točka, ko bomo imeli zelo velik logističen problem, ali bomo lahko pravočasno pretovorili in pripeljali ta tovor do gospodarstva.

Kako pomemben je čas danes v gospodarstvu, pa mislim, da se vsi zavedamo, kajti enostavno si ni mogoče privoščiti, da bi prihajalo do zamud, kajti s tem postajaš nekonkurenčen, neresen partner, Slovenija pa zagotovo ni država, ki bi lahko na tem področju bila neresna, ker ima resnično zelo močan potencial. No, in ta drugi tir ima pripravljeno dokumentacijo. Pridobiva se gradbeno dovoljenje, tako da bo pripravljeno vse že v tem letu praktično za to, da se lahko investicija začne izvajati.

Ko pogledamo razmišljanja, da se naj bi ta investicija izvajala z javno-zasebnim partnerstvom, lahko ugotovimo, da tudi če gremo v to obliko financiranja, ne bo šlo brez 80- , 90-odstotnega vložka države, kajti sicer infrastruktura ne vrača tiste dodane vrednosti zasebnemu vlagatelju, ki jo pač pričakuje, ko se odloči za neko investicijo. Torej, zakaj vztrajati pri javno-zasebnem partnerstvu, če tako in tako ne bo šlo brez javnih sredstev?

Po drugi strani je tudi s strani gospodarske zbornice pravzaprav že pripravljen kar konkreten predlog oziroma Sekcije za promet, ki ga lahko ne nazadnje zasledimo tudi na spletni strani Sekcije za promet, kjer predlagajo takojšen mednarodni razpis za izgradnjo drugega tira, ki bo dal seveda tako končno vrednost te investicije kot tudi vire financiranja. Torej, gospodarstvo nam ponuja rešitev in zakaj ne bi te rešitve ravno tako povzeli in vendarle zaprli to razpravo in dali en zelo pozitiven in jasen signal, da se v Sloveniji

zavedamo svojega potenciala in da to lahko realiziramo v zelo kratkem času?

Velik potencial in veliko zanimanja in ta časovna dinamika je ta hip izjemno pomembna, kaže tudi na to, da se je Mercedes odločil za Luko Koper. Torej, distribucija vozil Mercedes bo šla skozi Luko Koper in pomeni, da imamo tudi pri izjemno zahtevni avtomobilski industriji zelo visoko stopnjo zaupanja glede zmožnosti transporta skozi Luko Koper. Bilo bi resnično nesprejemljivo, da se nam potem zgodi, zaradi tega ker se predolgo pogovarjamo ali pa iščemo zasebnega partnerja, da se, recimo, drugi tir ne udejanji že v trenutku, ko bo dejansko ta kritična točka, ki sem jo prej omenil, leta 2018 dosežena.

Torej ta potencial, ki ga imamo, je v Luko Koper in v Slovenskih železnicah zagotovo zelo velik. Poglejte, Slovenske železnice so tudi ključne, če so konkurenčne, in večji tovor kot gre čez Luko Koper, so Slovenske železnice zagotovo eden od operaterjev, ki bo zagotovo lahko prepeljal večji del tega tovara, pomeni, da bo tudi izjemno poceni in bo pomagal pravzaprav pri razvoju tudi vseh ostalih regij, kamor peljejo železnice. Ta konkurenčnost je izjemno pomembna potem prav za ves potencial tudi v odročnejših krajih. To, kar mogoče temu proračunu manjka ravno zaradi tega, ker se ni izkoristilo vseh teh možnosti, ki jih imamo skozi dokapitalizirane, predokapitalizirane banke in nezainteresiranost za financiranje gospodarstva, je seveda premalo sredstev za to, da se hitreje spodbudi gospodarstvo in zaposlovanje v območjih, ki so opredeljena v Sloveniji kot problemska območja zaradi velike stopnje brezposelnosti. To so območja, kjer je bilo gospodarstvo že zelo razvito in je zagotavljalo zelo veliko število delovnih mest, zaradi finančne krize so postale manj konkurenčne zaradi odročnosti in seveda se je ta potencial bistveno zmanjšal. Torej, tudi posredno z razvojem Luke Koper, Slovenskih železnic oziroma izgradnje drugega tira pomagamo takšnim območjem, da lažje zaživijo, ker so transportni stroški nižji zaradi velike donosnosti tega glavnega tovara na baltskem koridorju in ne nazadnje na mediteranskem koridorju, katerega pravzaprav jedrno pristanišče predstavlja Luka Koper.

Mogoče samo še ta podatek, ki sem ga prej pozabil omeniti, Luka Koper ima že ta hip večji pretovor avtomobilov kot luka v Barceloni. Torej, zelo spodbudni, zelo optimistični podatki in če k temu dodam, recimo, da je v te regije, ki sem jih prej omenil, torej za problemska območja z visoko stopnjo brezposelnosti, tukaj imamo predvsem Maribor kot tisto, tudi Prekmurje, tudi Pokoplje, ki je sestavljeno iz Kočevske in Bele krajine, zagotovo velik gospodarski potencial. Mislim, da se vsi zavedamo, kako velik gospodarski potencial je nekoč že bil v Mariboru, kako velik je bil na Kočevskem, kako velik v Beli krajini in tudi na drugih območjih, ki so tretirana kot problemska

območja zaradi trenutne visoke stopnje brezposelnosti.

Seveda, pozdravljam tudi ta proračun v temu smislu, da je vsaj tisti minimalni delež vendarle prišel v proračun, ki je potreben za to, da se tudi železniška proga podaljša, torej gre za kočevsko progo, in se v letu 2016 upam, da zaključí, čeprav so sredstva planirana v letu 2016 in 2017, ampak predvsem v letu 2016 je pomembno, da se izvedejo dela, ki so pomembna za tovorni promet. Potniški seveda potem lahko, če smo že toliko let čakali, čaka še kakšno leto oziroma se začne v letu 2017.

Tako seveda proračun ponuja roko – ta hip, ki je predložen – za razvoj, vendar ta razvoj bi bil lahko bistveno bistveno močnejši, če bi ves ta potencial, ki sem ga omenjal, spravili v tok in ne delali teh težav, da se odmika gospodarska kriza še za naslednjih, ne vem, pet let in podobno, ko bodo mogoče vsi drugi že v tem obdobju daleč pozabili na gospodarsko krizo, mi se bomo pa še vedno z njo ukvarjali, ker smo sprejeli fiskalno pravilo, ki je za nas pomembnejše kot pa, recimo, gospodarska rast, s katero ravno tako lahko pokrivamo vse obveznosti do kreditov, ki so bili najeti, brez težav, brez da bi kakršnakoli fiskalna pravila sprejemali.

Mogoče je vprašanje, ne vem, ali se nam minister za finance v nadaljevanju še pridruži ali ne, ampak vendarle konkretno vprašanje bi imel tudi za njega: Kako gleda pravzaprav na model financiranja drugega tira in ali je resnično tako velika umetnost v Sloveniji, da ne bi prišli do odobritve na Vladi za odločitev za mednarodni razpis, na podlagi katerega bi dobili vrednost investicije in vire financiranja? To bi zagotovo bila ena od tistih točk, ki bi nadgradila razpravo, ki je bila opravljena v Državnem zboru in praktično vse poslanske skupine v Državnem zboru podpirajo izgradnjo drugega tira, ker se zavedajo pomena te investicije za razvoj gospodarstva in tudi Slovenije.

Da ne bom govoril samo o gospodarstvu in o teh območjih, ki so resnično izjemno potrebna pomoči, se kaže velik potencial tudi v razvoju turizma s tem, če se odpre tudi izgradnjo potniškega terminala v Luko Koper. Dejstvo je, da ta hip prihajajo k nam zelo velike ladje s številnimi potniki, vendar se praktično zelo kratek čas zadržujejo v Sloveniji. Zelo veliko razpravljamo o Lipici, ne vemo, kako zapolniti tiste hotele, zelo velik potencial imamo tudi na Gorenjskem. Vsak, ki pride v Slovenijo in če mu omogočiš en dober suport in predstavitev Slovenije, tako raznolike države na tako majhnem prostoru pravzaprav ne srečaš nikjer v svetu. Tudi ta vložek v potniški terminal je zagotovo ena od tistih investicij, ki je izvedljiva v zelo kratkem času, turizem pa že danes prinaša Sloveniji neke okoli 12 % bruto domačega proizvoda in zakaj ne bi tudi ta potencial poskušali nadgraditi s tem, da še več ljudi pride tudi po tej pomorski poti v Slovenijo in te potnike

potem razpršimo širom po Sloveniji in jim omogočimo čudovito doživetje. Pri potniškem terminalu ravno tako ne gre za neke velike vrednosti, dva do tri milijona evrov sofinancerski delež bi, recimo, bil dovolj iz te ovojnice, ki je sicer tudi v Evropi namenjena za izgradnjo tako imenovanih pomorskih avtocest.

Mislím, da s temi nekaj predlogi, ki sem jih podal, nam bo veliko lažje v letu 2016 in 2017 in seveda tudi naprej. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Uroš Prikl. Pripravi naj se gospa državna sekretarka.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik, spoštovane kolegi in kolegi, predstavniki Vlade!

Danes se pogovarjamo o proračunih za leti 2016 in 2017. Ta sta ključna, če ni nekih izrednih razmer, najpomembnejša akta, ki se sprejemata v Državnem zboru. In vedno je bilo tako in vedno bo, da so potrebe, želje, tudi apetiti, če hočete, absolutno večji, kot pa so dejanske zmožnosti finančnih sredstev v samem proračunu. Ob tem je treba vedeti tudi to, da smo si z nedavno sprejetim Zakonom o fiskalnem pravilu na nek način še dodatno omejili srednjeročno potrebe, ki bi jih posamezni resorji, posamezna ministrstva za izvajanje svojih programov še dodatno imeli.

Zakaj je po mojem mnenju tudi sicer proračun tako pomembna zadeva? Če pregovorno drži, da gre vsaka ljubezen skozi želodec, zagotovo drži tudi to, da gre vsak program, najsibo ambiciozen bolj ali manj ambiciozen – seveda trdim, da je program te vlade ambiciozen za razliko od nekaterih v opoziciji –, odvisen in gre skozi razpoložljiva proračunska sredstva v posameznem obdobju.

Kaj so pglavilni cilji proračunov za leti 2016 in 2017? Zagotovo javnofinančna konsolidacija v naši državi. Kot dve, zagotovo spodbujanje gospodarske rasti in kot tri zagotovo udejanjanje, uresničevanje v socialni državi, kar je ne nazadnje tudi zapisano v najvišjem aktu te države, to je v naši ustavi.

Seveda za dosejanje teh ciljev je treba imeti vizijo, je treba imeti ideje, predvsem pa tisto smelost, tisto hrabrost, tisti pogum, da te zadeve seveda tudi udejanimo. Strinjam se z vsemi vami, ki ste predhodno govorili, da je treba najprej ustvariti in šele v nadaljevanju deliti. Ampak ne ločeno, eno brez drugega. Proračun je pač tak, da na eni strani zbira prihodke, na drugi strani pa kot odhodke namenja sredstva tistim, ki so te pomoči najbolj potrebni.

Ustavil se bom tukaj. Ustavil se bom, prvič, na področju sociale. Zelo sem vesel, da je Ministrstvo za delo doseglo na nek način, ampak dejansko 65-milijonski porast proračunskih sredstev, primerjalno gledano v letu 2016 z ocenjeno realizacijo v letošnjem letu. Še posebej je spodbudno to, da je na področju aktivne

politike zaposlovanja, konkretno na spodbudah za zaposlovanje, porast teh sredstev čez 38 milijonov evrov. Prav tako sem zadovoljen, da generalno gledano na področju trga dela in delovnih pogojev ni upada, ampak je rahel pribitek oziroma nekaj milijonov sredstev več na tem področju. Prav tako velja to za državne štipendije, kjer bi še posebej izpostavil državne štipendije ter štipendije za nadarjene ter nagrade za trajnostni razvoj, ki imajo – primerjalno gledano leto 2016, predlog proračuna, in realno naprej ocenjena realizacija v letošnjem letu – porast 31,8 milijonov. Ni nazadovanja tudi na področju socialne varnosti, na področju sociale, ni nazadovanja oziroma upada sredstev tudi na področju družinske politike, dasiravno bi si nekako v podzavesti želeli, da bi bilo potrebnih manj sredstev za socialo, ker bi to pomenilo, da socialno ogroženih ni; na žalost lahko pa ugotavljamo skozi različne analize, skozi različne izsledke, da se na žalost v zadnjem času število revnih oziroma tistih, ki so na meji socialne izključenosti ali celo pod njo, zvišuje. Verjamem, da bo obdobje realizacije naslednjih dveh proračunov pomenilo tisto prekretnico, ko temu več ne bo tako in se bodo pozitivni trendi začeli kazati tudi na tem področju.

Moram povedati, da iskreno obžalujem, da ni bilo dogovora med predstavniki vlade, konkretno finančnega ministrstva, in predstavniki lokalnih skupnosti, da ni bil dosežen sporazum, ki bi na nek način občinam pomenil – sem prepričan da zdržno, v predpostavkah racionalnosti in smotrnosti – zdržno financiranje in kot rečeno, tega sporazuma ni bilo. Če bi bil nepoboljšljiv optimist, bi lahko rekel, morda pa se vendarle še tik pred zdajci kaj premakne. Veseli me, da je bil dosežen sporazum med vlado in predstavniki sindikatov v javnem sektorju, dosežen sporazum, ki pomeni na nek način, da so pogajalci dosegli tisto kompromisno rešitev in na ta način pripeljali barko v varne vode. Veseli me tudi, ne če, ampak ko bo – in verjamem, da v najkrajšem mogočem času – ustanovljen tudi tako imenovani REC, rezervni demografski sklad, ki bo pomenil dolgoročno vzdržnost javnih financ generalno, predvsem pa blagajne ZPIZ, torej Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in hkrati pomenil takšne pokojnine, ki si jih ljudje po 30-, 35-, 40- in večletnem delu, garanju in plačevanju prispevkov seveda tudi zaslužijo.

Morda stavek ali dva glede dohodninske politike, fiskalne politike, če hočete. Veseli smo, da smo dosegli cilj, da smo ohranili tudi v proračunih za leto 2016 in 2017 tako imenovani oziroma četrti dohodninski razred in ta bo seveda ostal, ker je pravičen in v tej dani situaciji mora biti vse do takrat, dokler ne bo optimalnih sprememb na področju davčne oziroma fiskalne politike, ki pa bodo, to pa moram tukaj jasno in glasno eksplicitno opozoriti, ki pa bodo – spremembe namreč – ščitile delo in ne kapital.

Seveda si obetamo mnogo tudi od delovanja SDH oziroma od sprejete strategije. Obetamo si to – ne obetamo, pričakujemo to –, da SDH ne bo šlo zgolj za prodajo, da ne rečem razprodajo, ampak bo šlo za prodajo tistega dela premoženja, za katerega smo se pač tako odločili, da ga prodamo, in to po najboljši, najvišji, najoptimalnejši ceni, pri tem pa bodo upoštevani strateški interesi države, predvsem pa, da ne bodo s tem prizadeta številna delovna mesta, ki bi se z nepremišljenimi potezami lahko zgodila. Prav tako pa verjamemo in prepričani smo v to, da bo SDH vodil tudi tako dividendno politiko, ki bo v korist javnih financ, predvsem pa državljanov in državljanov, ki so to premoženje nekoč družbeno, danes še državno, tudi ustvarjali.

Ob zaključku. Seveda na tistem delu, ki se daje na področju sociale, torej na odhodkovni strani; prepričan sem, da bomo z ukrepi, ki se načrtujejo in ki imajo nekako svojo osnovo, svojo platformo v obeh omenjenih proračunih, o katerih se danes pogovarjamo, da bomo zaščitili tiste ciljne skupine, ki so najbolj ogrožene. Tukaj moram na žalost ugotoviti, da so med njimi tudi upokojeanci. Ti so plačali največjo ceno v vsej tranziciji in posttranziciji, če lahko temu tako rečem, med vsemi kategorijami prebivalcev. Končno bomo po daljšem času naredili korak naprej, preskok z usklajevanjem oziroma valorizacijo pokojnin, ki ne bo velika in ne bo visoka. Na žalost je pač takšna formula, takšna je zakonska osnova, bo pa in bo pomenila ustavitve trenda realnega padanja vrednosti pokojnin in čeravno za nekaj evrov ali pa nekaj 10 evrov na letni ravni, bo pomenila, da bodo te pokojnine ohranjale realno vrednost in v nadaljevanju pričakujemo tudi, da se bo ta realna vrednost tudi dvignila. Seveda pričakujemo, da bomo širili višino regresa in obseg upokojeancev, ki bodo do tega regresa upravičeni. V nadaljevanju, kot rečeno, bo enkrat nekoč nekaj treba tudi kakšno reči o formuli za izračun pokojnine.

Kot rečeno, rezervni demografski sklad je pred vrati, bo zaživel in če hočemo imeti rezervni demografski sklad, ki bo po meri človeka, po meri upokojenca in bo svojo nalogo vzdržnosti pokojninske blagajne opravljal, tako kot se mora, je treba k temu pristopiti resno in temeljito. Prav tako pa pričakujemo, da bo v naslednjem letu zaživel oziroma bo izpisan in medresorsko usklajen – medresorsko mislim tudi med vsemi deležniki – tudi zakon o dolgotrajni oskrbi, o čemer govorimo že leta in leta.

Za rezime; s proračunom ni, verjamem, nihče povsem zadovoljen; če govorim tukaj o ministrih, če govorim tukaj o poslancih, verjetno lahko govorim tudi o vseh prebivalcih te države, a hkrati menim, da ni nihče tudi povsem nezadovoljen. To pomeni, da je sprejeta oziroma bo sprejeta, ko bomo izglasovali oba proračuna, tista kompromisna rešitev, ki bo omogočala takšno politiko te države, ki bo imela za rezime udejanjanja ciljev, ki smo si jih zapisali tako v

koalicijski pogodbi in ki smo jih obljubili volivkam in volivcem pred temi volitvami.

Kljub spodbudni napovedi, kljub temu da se sicer sramežljivo, pa vendarle nekoliko znižuje število brezposelnih, ob tem da so makroekonomske napovedi relativno – govorim relativno – ugodne, pa je vendarle potreben napor in racionalnost pri udejanjenju, pri realizaciji samega proračuna in zastavljenih ciljev, če si želimo: prvič, ekonomsko uspešno; drugič, socialno pravično; in tretjič, regionalno uravnoteženo Slovenijo. Jaz in mi v Desusu verjamemo, da bo temu tako, zato je nesporna naša podpora obema proračunoma. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

Dovolite mi, da se osredotočim na nekaj ključnih poudarkov iz dosedanje razprave, najprej v zvezi s prihodki.

Eno temeljnih načel proračunskega načrtovanja je, da je treba prihodke načrtovati realno, vendar konzervativno. Temu načelu smo sledili tudi glede na Zakon o fiskalnem pravilu pri pripravi teh dveh proračunov. Izhajali smo iz makroekonomskih kazalcev, kot jih je ocenil Urad za makroekonomske analize in razvoj, in pri tem upoštevali, da večino rasti bruto domačega proizvoda prispeva rast izvoza in manj rast domače potrošnje.

Odvisnost rasti BDP od rasti izvoza pa pomeni, da rast BDP generira nižjo rast prihodkov, kot bi na prvi pogled pričakovali. Ne glede na to načrtujemo tako za leto 2016 kot tudi za leto 2017 na področju predvsem davčnih prihodkov, za katere velja to, kar sem v tem trenutku govorila, 2,7-odstotna rast za leto 2016 oziroma 2,8-odstotna rast za leto 2017.

O trošarinah in davku na dodano vrednost je veliko govoril v uvodu tudi že minister, zato ne bi v bistvu tega ponavljala. Vsekakor pa je treba upoštevati, da drobprodajne cene pogonskih goriv ne oblikuje le trošarina, čeprav je treba povedati, da predstavlja pomemben sestavni del cene, ampak so pomembne tudi druge dajatve, na primer CO₂ dajatve, ki je bila uvedena na pogonska goriva v letu 2012.

Davek na dodano vrednost ohranjamo na dosednji ravni in hkrati ohranjamo tudi vse znižane stopnje davka na dodano vrednost, ki veljajo v bistvu doslej. Torej, obseg uporabe nižje stopnje davka na dodano vrednost v Sloveniji je eden najširših mogočih glede na evropska pravila.

V zvezi z evropskimi prihodki naj ponovim svoje informacije še s seje Odbora za finance in monetarno politiko; v letu 2016 načrtujemo 112,4 milijona prihodkov iz stare finančne perspektive, gre za zaključek dela v letošnjem letu, in ti prihodki so realni. Na račun

nove finančne perspektive pričakujemo prihodkov v višini 438,7 milijona in dodatna sredstva za odhodke v B bilanci; na področju kmetijske politike pričakujemo 312,6 milijona evrov in iz ostalih naslovov 63,9 milijona evrov. To skupaj pomeni 927,6 milijona prihodkov v letu 2016 iz naslova evropskih skladov. Te številke še ne vključujejo 73 milijonov evrov prihodkov, ki jih pričakujemo za obvladovanje stroškov finančne krize. Kakorkoli, v letošnjem letu smo načrtovali prihodke v višini 1 milijardo in 72 milijonov, kar pomeni, da ne načrtujemo v prihodnjem letu višjih prihodkov iz naslova evropskih sredstev kot v letu 2015.

V zvezi s posameznimi vrstami odhodkov naj začnem s tem, da če ne bi nadaljevali z ukrepi, ki pomenijo omejevanje javnofinančnih odhodkov tudi v letu 2016 in 2017, bi morali odhodke državnega proračuna povečati za več kot 700 milijonov evrov. Dejansko pa predlog proračuna pomeni, da ohranjamo odhodke za približno slabih 220 milijonov evrov višje kot ... Pardon, to sem omenjala prihodke. Odhodki so v bistvu za 400 milijonov nižji kot v letu 2015.

Če pogledamo posamezne elemente odhodkov; na področju plač oziroma stroškov dela v javnem sektorju dogovor s sindikati pomeni 28 milijonov evrov več odhodkov, kot smo jih prvotno planirali v državnem proračunu. Celotno povišanje teh odhodkov je 148 milijonov, ampak če dogovor ne bi bil dosežen, bi bilo to povečanje 442 milijonov. Govorim za celoten javni sektor, približno 60 % te številke odpade na državni proračun.

Na področju socialnih ukrepov je zagotovljenih ukrepov za približno 130 milijonov, ki nadaljujejo omejevalne ukrepe oziroma ki omogočajo postopno sproščanje dosedanjih omejevalnih ukrepov. Tudi v drugih državah, ko so izšli iz krize, niso zagotovili takojšnjega ponovnega plačila vseh pravic, ki so bile uveljavljene pred krizo, ampak so to sproščanje dogovorili postopno v skladu z javnofinančnimi možnostmi.

V zvezi z odhodki za občine naj še enkrat poudarim, da povprečnina določa obseg prihodkov, ki so občinam namenjeni za pokrivanje zakonskih obveznosti. Ne govorimo torej o investicijah, ampak govorimo o zakonskih obveznostih ali pa, recimo, o splošnih obveznostih. Za financiranje tega je občinam namenjeno 54 % dohodnine, kar je v lanskem letu zneslo milijardo in 18 milijonov ... Pardon, v letošnjem letu milijardo in 18 milijonov, v prihodnjem letu bodo občine iz naslova dohodnine dobile milijardo in 40 milijonov, še eno leto kasneje pa milijardo in 85 milijonov. Če ta sredstva ne zadoščajo, se doda finančna izravnava: v letošnjem letu slabih 60 milijonov, za prihodnje leto smo jo načrtovali dobrih 35 milijonov, 35 milijonov in pol. Z upoštevanjem dohodnine, ki pripada občinam, in temi sredstvi za finančno izravnavo, je občinam za leto 2016 zagotovljenih milijarda in 75,6 milijonov evrov.

Za leto 2015 imajo občine zagotovljena sredstva v višini 1 milijarda in 77 milijonov, torej slab milijon in pol več kot za leto 2016. V letu 2017 nismo predvideli finančne izravnave, ne zato ker bi poslabšali finančni položaj občin, ampak zaradi tega, ker 54-odstotni delež dohodnine, ki pripada občinam v letu 2017, pomeni, da je občinam zagotovljenih milijarda in 85 milijonov evrov sredstev. Občinam smo šli nasproti tako z zniževanjem stroškov njihovega dela, že je bilo omenjeno, da naj bi do konca leta zagotovili še dodatnih 20 milijonov prihrankov na 5 milijonov že doseženih prihrankov, medtem ko zahteva občin, da bi povprečnina znašala 536 evrov, pomeni, da bi bilo treba za občine zagotoviti milijardo 105 milijonov sredstev. Z drugimi besedami, za približno 30 milijonov bi morali najti prihranke pri drugih resorjih oziroma omejevati drugo porabo.

Vlada je ocenila, da je taka zahteva neizvedljiva, da je nemogoče v nekih normalnih uravnoveženih razmerah zagotoviti taka dodatna sredstva za financiranje občin. Ponudila je danes povprečnino 525 evrov, kar pomeni dodatnih 6 milijonov evrov povprečnine oziroma skupna sredstva bi znašala potem milijardo in 81 milijonov, vendar, kot rečeno, so občine tak predlog zavrnilo. Mi bomo ne glede na to nadaljevali z ukrepi za znižanje stroškov občin. V zakonu o izvrševanju proračunov pa smo predlagali tudi nekatere druge rešitve, ki olajšujejo položaj občinam, pa se nanašajo na investicijski del, vendar več o tem v razpravi o zakonu o izvrševanju proračuna.

Kar se tiče migrantske problematike, naj še enkrat poudarim, da je že v osnovnem predlogu proračuna bilo Ministrstvu za notranje zadeve tako za leto 2016 kot 2017 zagotovljenih dodatnih 30 milijonov evrov prav za namenom povečanja varnosti za slovenske državljane in državljanke in za premoženje na območju Slovenije. Poleg tega je bilo, kot že povedano uvodoma, zagotovljenih dodatnih 123 milijonov evrov za obvladovanje stroškov migrantske krize, pri čemer večino teh stroškov predstavljajo stroški za tako imenovane tranzitne azilante, pardon tranzitne migrante.

Vprašanje je bilo postavljeno v zvezi z načrtovanjem stroškov za azilante, tiste torej, ki bi zaprosili za azil v Sloveniji. Te stroške načeloma načrtuje Ministrstvo za notranje zadeve, ki je v svoje projekcije oziroma v svoj finančni načrt vključilo tolikšno število mogočih prosilcev za azil v Sloveniji, kot pričakujejo, da jih bodo v letih 2016 oziroma 2017 dobili oziroma kolikor jih bo prerazporejenih v Slovenijo. Če pa bi bilo treba pospešiti to prevzemanje prosilcev za azil v Slovenijo, pa bo mogoče sredstva, ki so zagotovljena za obvladovanje migrantske problematike, uporabiti tudi za ta namen. Vzporedno s tem tečejo aktivnosti, ki naj zagotovijo omejevanje stroškov na posamičnega azilanta oziroma zagotovijo, da bodo ti stroški vzdržni. V zvezi z do sedaj nastalimi stroški in oceno prihodnjih stroškov, po

našem mnenju ti dve oceni se ne razlikujeta oziroma si nista v nasprotju, ni pa mogoče te ocene enostavno vzeti za en mesec 6 in toliko milijonov stroškov in jih v bistvu opredeliti, kot da bodo zdaj to nastajali v celotnem naslednjem letu. Stroški oziroma predpostavke, na podlagi katerih smo ocenjevali stroške za prihodnje leto, so narejeni na predpostavki, da bi v Slovenijo vsakodnevno prišlo od 8 do 9 tisoč migrantov.

V zvezi z investicijskimi odhodki in transferi: veliko smo danes že slišali, da so trendi na tem področju povezani v veliki meri s spremembami na področju črpanja evropskih sredstev, pa vendar je treba ugotoviti, da v letu 2016 zagotavljamo za 22 milijonov več sredstev na integralnih odhodkih za investicije in investicijske transfere in dodatnih 87 milijonov sredstev na namenskih postavkah, prav tako so te namenske postavke namenjene investicijam in investicijskim transferom.

V zvezi s konkretnim vprašanjem glede naložb oziroma prodaje finančnih naložb države naj ugotovim, da je v pripravi letni načrt upravljanja s finančnim premoženjem. Vlada ga še ni imela priložnost obravnavati, je pa v zaključni fazi priprave in bo natančno opredelil, kakšne cilje naj bi v naslednjem letu zasledovali v zvezi z upravljanjem in tudi prodajo posameznih finančnih naložb. Zagotovo pa lahko rečem, da se nadaljuje postopek prodaje pri tistih 15 naložbah, v zvezi s katerimi je Državni zbor že dal svoje soglasje oziroma sprejel sklep o prodaji.

V zvezi z morebitnimi odškodninami pri podrejenih, v zvezi s tem na Ministrstvu za finance sicer imamo posebno proračunsko postavko, kjer poskušamo kar se da realno oceniti potrebna sredstva za plačilo najrazličnejših odškodnin v sodnih postopkih, vendar je v zvezi s tem konkretnim primerom še veliko negotovosti in odprtih vprašanj, koliko naj bi ta odškodnina znašala. Zaradi tega bomo to vprašanje morali nasloviti v trenutku, ko bo sodba Ustavnega sodišča znana in ko bomo tudi videli, na kakšen način bo Ustavno sodišče, če bo odredilo, da je treba sodbo udejanjiti.

V zvezi z izkoriščanjem potenciala oziroma s kreditnim krčem, tukaj naj rečem samo to, da v bistvu sem, kar se tiče izkoriščanja potenciala oziroma na podlagi katerih smo ocenjevali prihodke državnega proračuna, to sem že pojasnila. Sam kreditni krč pa je treba nasloviti z drugimi ukrepi in ni mogoče tega problema nasloviti direktno s proračunom, ampak z drugimi aktivnostmi, ki jih vodimo skupaj z Banko Slovenije.

Glede zagotavljanja dodatnih sredstev za Luko Koper – gre za vprašanje, ki je v pristojnosti Ministrstva za infrastrukturo. Oni so tisti, ki morajo določati v bistvu, katere so prioritete naložbe, ki jim bodo v letu 2016 in 2017 namenili sredstva. Toliko o tem.

Glede sredstev za področje zdravstva pa bi prosila, če me lahko dopolni še kolegica. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Izvolite, gospa sekretarka.

NINA PIRNAT: Najlepša hvala za besedo. Spoštovani poslanci in poslanke!

Vprašanje je bilo glede 27 milijonov sredstev operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike za področje zdravstvenih programov. To bodo programi, ki se bodo izvajali v letih 2016–2020. Namreč, Ministrstvo za zdravje se je z resornimi ministri uspelo dogovoriti za porabo 26 milijonov 981 tisoč in še nekaj evrov sredstev predvsem za projekte preventive na primarnem nivoju. Potem nekaj manj kot 2 milijona za pilotni projekt vzpostavitve enotnih vstopnih točk za celostno obravnavo, zgodnjo obravnavo otrok s posebnimi potrebami na podlagi že obstoječe mreže razvojnih ambulant, cirka 1,5 milijona evrov bo šlo za dvig zdravstvene pismenosti, potem za preprečevanje škode in posledic prepovedanih drog 3 milijone, nekaj malega za opismenjevanja zdravega načina življenja za Rome, za programe obvladovanja škodljivega pitja alkohola 5 milijonov. Teh sredstev v proračunu Ministrstva za zdravje seveda za leto 2016 še ni vidnih; namreč sprememba Odloka o izvedbenem načrtu operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike za programske obdobje 2014–2020, kjer so zajeti vsi ti projekti, jih je Vlada potrdila v začetku oktobra 2015. In sredstva za te projekte, ki sem jih navedla, so seveda letu 2016 in 2017 še planirana na SVRK in se bodo na Ministrstvu za zdravje potem nakazovala, takoj ko bomo iz SVRK prejeli odločitve o podpori za vsak projekt posebej.

Ministrstvo za zdravje se pa pogaja tudi še za nekaj drugih kohezijskih sredstev, in sicer zlasti za področje dolgotrajne oskrbe in paliativne oskrbe. Govora in vprašanje je bil tudi glede udejanjanja zdravstvene reforme. Glede na to, da je predpogoj za izvajanje večine vseh teh programov, ki sem jih navedla, sprejeta Resolucija o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2015–2025, pomeni, da se bo zdravstvena reforma izvajala v letu 2016 in da bo večina finančnih učinkov potem vidna v letu 2017 in tudi zajeta v proračunu.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa, gospa Nina Pirnat.

Želi še kdo razpravljati? Replika?
Izvolite, mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, hvala za dano besedo. Replika na izvajanje državne sekretarke v zvezi s trošarinsko politiko.

Mislím, da z odgovorom, ki ga je dala, v veliki meri zavaja tako Državni zbor kot širšo javnost. Omenila je, da na ceno naftnih derivatov ne vplivajo samo trošarina, pozabljajo pa povedati, da tudi vse ostale dajatve, ki so

vpete na oblikovanje maloprodajne cene naftnih derivatov, da oblikuje Vlada Republike Slovenije.

Slovenija je edina izmed evropskih držav, ki nima prosto oblikovanega trga naftnih derivatov. To se vidi pač v konkurenčnosti in danes smo dejansko državljani in državljanke Republike Slovenije v podrejenem položaju v primerjavi s sosednjimi državami, kjer so naftni derivati bistveno cenejši. Poglejte, treba je povedati eno zadevo. Tudi če bi cena nafte na svetovnem trgu bila 0 dolarjev, bi liter nafte v Sloveniji stal približno 80 centov; 80 centov, če bi bila cena nafte na svetovnem trgu 0. To so samo cene davkov, ki jih nabija država. In spoštovana državna sekretarka, maloprodajna cena naftnih derivatov je sestavljena – poleg trošarine, ki jo oblikuje Vlada – še iz takse CO₂, dodatka za zagotavljanje prihrankov v energiji, prispevka za zagotavljanje proizvodnje slovenske energetike in DDV. DDV ste dvignili za 2 %. Če bi DDV znižali, bi cena naftnih derivatov avtomatsko padla. Ne nazadnje, ko tako govorite, da trošarine znižujete; z nastopom mandata vlade Mira Cerarja in do danes ste to na trošarino dvignili za približno 2 centa. Povprečna cena, pogledajte, iz podatkov Ministrstva za gospodarstvo in razvoj vam berem te podatke, ko 14-dnevno objavljajo tabele. Povprečna trošarina med letom 2012 in letom 2011 je bila približno 35 centov. Danes je pa 0,417. Da pa ne govorim, da je bila cena nafte na svetovnem trgu leta 2009 cenejša, kot je danes. Liter nafte je pa takrat v Sloveniji stal približno 80 centov. Potem je prišla pa vlada Boruta Pahorja, finančni minister Križanič in še ostali. In ste začeli drastično dvigovati trošarine in dodajati ostale obremenitve na maloprodajno ceno naftnih derivatov. Če bi Vlada želela, če bi Vlada imela interes, bi lahko to maloprodajno ceno znižala na osnovi tega, da bi znižala, bi rekel, svoje dodatke, ki jih nabijate na ceno gor. Ne nazadnje, zakaj ne razmišljate v tej smeri, da prosto oblikujete cene naftnih derivatov v Sloveniji? Vse ostale države, sosednje države, imajo takšno prosto oblikovanje mogočo. Pri tem je pa treba povedati, da država tu diktira maržo prodajalce in da je ta marža fiksna. Da ne boste slučajno sedaj rekli, da pa naftni trgovci oblikujejo maloprodajno ceno. Ne, Vlada jo, Ministrstvu za finance.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati pri tej točki? Gospod Nemeč, izvolite ... /oglašanje iz dvorane/ Več vas je? Potem pa prosim prijave. Besedo ima gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Začel bom z dober večer in nadaljeval s tem, kar se tiče proračuna. Tu je bilo nekaj takih izjav skorajda v tem smislu, kdo krati našim državljanom oziroma tej državi pravice, ki naj bi jih skozi ta proračun ... Osnovna usmeritev, ki jo trenutno imamo, je še vedno tista, ki smo jo tudi

zagovarjali, samo nekako v tej prvi fazi, kjer skušamo stabilizirati javne finance, kar nam sorazmerno dobro uspeva. Pogovarjamo se tudi o nekem ohranjanju oziroma povečevanju gospodarske rasti, da bi potem pripeljali nekako do tega, da ta primež, v katerem smo se znašli, postopoma popusti, ker z gospodarsko rastjo imamo potem tudi več razpoložljivega denarja nekako za resorje, za zmanjševanje tega tempa zadolževanja, ki ga trenutno imamo, za približevanje tistemu fiskalnemu cilju, ki smo si ga dali tudi s fiskalnim pravilom. Se pravi, do neke zaustavitve zadolževanja v relativnih cifrah in postopnega zmanjševanja v absolutnih.

Kar se tiče učinkov, nekako jih lahko vidimo tudi skozi izdatke, obresti, ker vidimo tam 2014 okoli milijardo 80, 2016 nekaj, recimo, 10 milijonov manj, v letu 2017 še dodatnih 50 milijonov manj za plačilo obresti na račun tega, da so se nam na mednarodnih trgih obresti znižale in da se počasi refinanciramo.

Na ta način ta denar, ki bo tudi ostal od obresti, se lahko porabi tudi za druge namene, kar je pa v tem trenutku malo nerodno. Dejansko tenko piskamo in zdaj, kakšne so šanse oziroma šansoni v okviru tega za delovanje, so težki – če gremo pogledat tiste primerjave, ki se dostikrat postavijo, tisto leto 2008, da še nismo tam, da se vračamo in tako naprej. V tistem letu smo imeli vsaj po prihodkih, če gremo gledat, tam okoli 8,9 milijarde, če gledamo, s čim se ukvarjamo zdaj, se ukvarjamo s približno 8,7 milijarde, se pravi 200 milijonov manj.

Če gremo gledat, koliko smo potrošili za obresti. V 2008 je bilo tega nekaj čez 300 milijonov evrov, kot rečeno, v zdajšnjem času je tega preko milijardo. Se pravi, izgubimo še tam 700 milijonov. Če gremo gledat transferje za pokojnine, glede na to, da je toliko manjša zaposlenost in tako naprej, zdaj se sicer izboljšuje, ampak še vedno učinek vplačil v blagajno, iz katere je potreben tudi transfer, zaradi tega da se pokojnine lahko nemoteno izplačujejo. Glede na leto 2008, če primerjamo z 2016, je približno 200 milijonov evrov; se pravi, ko se sprašujemo, kje je denar oziroma kam je šel, kam ga skrivamo, zakaj ga varčujemo, zakaj stiskamo, je treba vseeno reči, da glede na 2008 imamo 2016 razlike milijardo 100 samo na teh treh postavkah. To od nekod mora priti, iz tega proračuna tako ali drugače.

Koliko bi potem šli od tukaj naprej? Koliko je ta naš proračun? Sigurno manj, kot bi si želeli, ker proračun oblikuješ na podlagi prostih sredstev, ki so na razpolago. Imamo relativno veliko preteklih obveznosti. Ne govorim, da so slabe, konec koncev financiramo zelo pomembne stvari, če govorimo o ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve, če govorimo potem o zdravstvu, če govorimo o šolstvu in tako naprej, nekako še vse kljub temu zaostrenemu položaju delujejo. Malo nam olajša sicer situacijo to, da imamo zdaj gospodarsko rast in tako naprej, učinki neposredno na državljanih razen redkih tistih, ki so dobili

datno, se pravi končno zaposlitev, in obetamo si, da bo kmalu tega tudi več, se še ne čuti na posamičnem državljanu, se pa dela vse na tem, da se počasi to prelije tudi na njih. Če ne drugo, tisti, ki so v težki situaciji, s povečanjem socialnih transferjev in potem tudi na drugih področjih.

Če pogledam malo s prisposodbo na to, kar se dogaja, dejansko ustavljam vlak, tako kot se je trudila že kakšna vlada pred nami, tako se tudi mi trudimo in delamo na tem, da se ta vlak nekako ustavi in se požene v drugo smer. Včasih se nam zgodi, da se nam v tem naporu še kdo zraven usede gor, ki bi se še malo vozil, ampak se dela na tem, da bi bilo tega čim manj. Tako ko govorimo o zniževanju davkov in zviševanju davkov in tako naprej, imamo na eni strani razpravo o tem, da je treba dvigniti, se pravi socialne transfere, dati več denarja šolstvu in tako naprej in znižati davke. To niti matematično ne gre! Na drugi strani, sicer malo bolj logično, dajte dvigniti davke, dajte vse to plačati. V redu, mi še vedno tisto, kar je bil naš program, malo se mi je zareklo, sem skoraj rekel problem, ampak rešujemo to. Se pravi, je to naš program, je potem smer v tem, da je treba nekako držati enako, se pravi, ko gledamo davčni primež, da se ga poskusi na tak način prestrukturirati, da bo kljub svoji teži deloval nekoliko bolj stimulatивно. V okviru tega imamo tudi nekatere – ne vem, v zadnjem času smo imeli tudi v tej hiši oziroma bomo še tukaj obravnavali tudi na tej seji Zakon o davčnem postopku, ki predvideva določene razbremenitve, določene nove rešitve; torej, kar se tiče sporazumov vnaprejšnjih na področju transfernih cen, kar mislim, da je zelo dobrodošlo predvsem za mednarodne družbe, tudi potem kar se tiče Zakona o davku na dodano vrednost, ki predvideva poenostavitve ob uvozu blaga, ki prinaša konec koncev likvidnostno, lahko rečemo temu, injekcijo gospodarstvu v višini nekaj čez 30 milijonov evrov zaradi tega, ker jim tega DDV ne bo več treba zalagati. Tako da premikamo se, želeli bi si hitreje, ampak gremo naprej.

Če gremo zdaj na to, kar se mi zdi tudi pomembno. Državni stroj v 2016 in 2017 bo na podlagi teh dveh proračunov deloval. Sredstva bodo zagotovljena v zadostni višini, da se bo dalo ne samo životariiti, ampak tudi preživeti in v okviru tega bo treba izvesti tudi določene reforme, ki se tudi že izvajajo, ampak jih bo treba malo bolj dejansko intenzivno izvesti, zaradi tega da pride do nekih sprememb, dodatnih prostih sredstev, da se bo lahko ta sredstva lažje prerazporejalo in preusmerilo tja, kjer bodo najbolj potrebna – ne vem, šolstvo, zdravstvo in tako naprej.

Kar se tiče nas, in tudi mene osebno, kar mislim, da je bila do neke mere napaka, je eno podcenjevanje dveh stvari; eno je odpora do reform, in drugo je napor, ki je za reforme potreben. Mislim, da smo se s tem srečali že številni do zdaj. Obe napaki si lahko pripišemo

sebi, jih bo pa treba v nekem relativno kratkem času tudi odpraviti, ker tu ne zadostuje samo optimizem, tudi kaj trdega dela. Tako smo na to pripravljeni in se bo to tudi odvijalo. Ravno zaradi tega, recimo, so nekateri uspehi manjši, kot bi si jih želeli; na področju sindikatov, morda, pač ta sporazum bi lahko bil boljši, ampak sklenjen je. Na ravni občin, tukaj žal tudi po današnjem poročanju medijev do sporazuma, kljub približevanju, žal, ni prišlo; se pravi s tistega 519 na 525, kar je bila zadnja ponudba, še vedno se vztraja na 536 in dejstvo je, če bomo hoteli zaježiti morebitne negativne učinke – odvisno, kakšna bo sodba, to je težko prejudicirati, kaj se bo potem tudi Ustavno sodišče odločilo –, bo treba te posledice tudi skozi reforme omejiti na ta način, da tisti izračun morebitnega primanjkljaja ne bo toliko velik, kot bi bil, če ne bi prišlo do sprememb. Tako to tudi dajemo nase in bomo aktivno delali tudi konec koncev kot poslanci SMC, pa mislim, da tudi koalicija in tudi opozicija, mislim, da je kar nekaj zanimivih predlogov in uporabnih prišlo tudi na dosedanjih sejah Odbora za finance in tako naprej, da se da tukaj nekaj narediti. Je pa res, kot sem rekel prej, odpor je velik. Tako da, kadar se govori o tem, da bi delali spremembe oziroma reforme, so vsi za, samo ne začeti pri meni, kot je tisti običajen pristop.

Morda še ena zadeva, ki je tudi bila danes izpostavljena, glede te preiskovalne komisije in dodatnih sredstev. Kot vem, se bo to zagotavljalo v okviru Državnega zbora, dosti pri tem bomo imele tudi poslanske skupine, ki smo izglasovale to preiskovalno komisijo. Se pravi, imamo tudi mi na razpolago neka sredstva, iz katerih se verjetno da še kaj narediti, se da kaj optimizirati, tako kot so morali vsi v tej državi upravi. Kot jaz vem, preiskovalna komisija preučuje predvsem politično odgovornost in za politično odgovornost mislim, da usposobljenosti je relativno dovolj, je pa res, da se za nekatere strokovne naloge pa potrebuje pomoč in brez nekega preračunavanja v stroške malice ali kaj podobnega bomo morale vse stranke v tej hiši, ki smo udeležene pri tem, stopiti malo skupaj in najti neko rešitev, da se bo dejansko dalo, kolikor bo v naši moči in tudi kolikor bo dejansko sploh treba zagotovilo to strokovno pomoč, pri čemer bo treba tudi ocenjevati, se pravi, v kakšni meri se to tukaj rešuje, v kakšni meri se to rešuje na NPU, kako se tam to rešuje, kako se v sodstvu in tako naprej, da ne bo slučajno prihajalo do podhranjenosti financiranja tam, kjer se dejansko ugotavlja odgovornost, in na koncu pride lahko do nekih obtožnic in nekih rezultatov na sodišču. Ker pri nas v Državnem zboru, vsaj tako kot zgodovina kaže, so rezultati, če se milo izrazim, doslej bili pogosto skopi.

Še ena zadeva, ki se tiče morda malo občin. Ker sem že prej rekel, da žal ni bil sklenjen dogovor. Tam so tudi zanimive številke. Gremo od tam, zadolževanje od 2008 do 2014 s 300 milijonov na 730, potem številne zanimivosti so vezane tudi na maso plač, ki je tam na razpolago, in

nekatera sredstva, kako in zakaj se trošijo. Ampak, to je mislim, da tudi naloga te države oziroma vlade, da dejansko vsebinsko pretehta vse te izdatke, ne nazadnje se tudi pogovori z občinami in jih spravi končno na e-rač. oziroma na centralni računovodski sistem te države, da se bo dalo vse skupaj nadzirati, ker še zdaj mi ni jasno, kako je mogoče, da imamo tak program na razpolago, še vedno pa se določene občine odločajo, da imajo kar svoj sistem. To je zelo lepo, ampak svoj sistem v velikih sistemih ne more delovati, vsaj za moje pojme to ni v redu, zaradi tega ker izgubiš centralni nadzor in izgubiš tisti momentum, ki ti omogoča, da pripelješ do nekih sprememb, ki morajo biti skupne – se pravi, na vseh občinah, ne samo na posamičnih, in tam, kjer dejansko težave nastajajo.

Tudi takšne zadeve, ki se nam včasih zgodijo – res je, da smo sicer številni tukaj novi, tudi jaz, ampak še vedno včasih mi postane kar zanimivo, ko kdo pride na televizijo, tudi iz občinskih vrst, in malo pove, kaj dela država na področju poplavne varnosti in zakaj država nič ne naredi in zakaj je država omogočila gradnjo na določenih poplavnih območjih. Dobro. In zakaj je omogočila črne gradnje? Potem pogledamo, da imajo določena – ne vem, če poznate – ledinska imena: mlaka, jezero, potok, loka, ribnik, rečica in podobno. Tam se po navadi zgodi veletok, se zgodi jezero, se zgodi presihajoče jezero in tako naprej. In kaj je moja točka s tem v zvezi? Naslednja. Prostorski akti, kje se bo gradilo, sprejemajo občine. Država ima čez, se pravi upravne enote in tam se vodi formalni postopek, da se ugotovi, ali so vsi pogoji izpolnjeni za gradnjo. Kar pomeni, da včasih, ko pride do te debate tudi na naši strani, bo treba biti morda nekoliko bolj drzen in pogledati, kje pri določenih stvareh nastajajo izvorni grehi, se pravi, na strani države ostaja ta, kako zagotoviti denar centralno – konec koncev drugo leto, mislim, da v marcu mesecu nekje bo na razpolago tudi celovita poplavna študija, to je tisti centralni sistem, centralni denar, s katerim je treba urejati poplavno varnost na območju te države, na drugi strani pa je tudi tisti lokalni vidik treba pogledati, kaj pa lahko občine s tem v zvezi naredijo, da ne bo ravno vsak gradil tam, kjer se mu bo zdelo, da lahko gradi. Tako izzivov vsekakor ne bo zmanjkalo.

Kar se tiče tega proračuna, tako kot je postavljen, v teh omejitvah oziroma v teh mejah, kot je zastavljen, tudi kot sem na začetku rekel, nekako podal uvod, kje se ta denar še dodaten skriva; dela se tisto, mislim, da to, kar je tukaj na mizi, kar se pač v danem trenutku da, še zdaleč pa ni narejeno, da bi rekel, da se lahko usedemo in da je narejeno vse. Zdaj se dejansko to delo, kar se tiče korektnih reform, glede na to, da nek čas učenja, ki je potreben, da sploh veš, kje moraš pravilno prijeti ali zagristi, šele prihaja. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Alenka Bratušek. Izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Kolega Božič mi je dal dobro iztočnico z ustavljanjem vlaka. Točno to se dogaja. Ustavljate vlak, ki je v zadnjih dveh letih začel počasi iti v pravo smer, namesto da bi mu s tema dvema proračunoma dali še dodaten pogon, ga ustavljate. Tudi rezultati vašega dela se že kažejo v podatkih. Če pogledate gospodarsko rast, četrletno, četrletje na četrletje, boste lahko ugotovili, da je bistveno nižja, kot je bila v lanskem letu. Tudi obrestne mere so po dogajanju v slabi banki in SDH na žalost spet začele rast. Bili smo pri enem odstotku, danes smo pri 1,6, tako da res, gospod Božič, dogaja se točno to, ustavljate vlak, ki je sicer počasi, ampak z ukrepi, ki so bili sprejeti v zadnjih dveh letih in sta jih sprejeli dve prehodni vladi, začel iti v pravo smer, pač ste stopili s plina, če lahko tako rečem, s tema dvema proračunoma pa še malo na zavoro. Na žalost. Zato sem že večkrat omenila, da mi je žal, da sta pred nami dve izgubljeni leti in tudi zdaj ob tem nastopu ne morem mimo tega.

Kar se tiče proračuna realnosti načrtovanja, mislim, da bi lahko tukaj govorili dolgo, veliko. Največ pove zaključni račun za leto 2014, ki smo ga sprejeli, ste ga sprejeli novembra 2014 in se zmotili za več kot 350 milijonov evrov, v letošnjem letu ustavili izvrševanje proračuna septembra, kljub temu da je bil sprejet, mislim da, marca. Vesela bom, če se bo ta proračun izvršil v takšnem obsegu v celoti, brez rebalansa in brez dodatnih ukrepov. In strinjam sem, proračun je na nek način seštevek mogočega. Vem, da je želja in idej prav gotovo veliko, odgovornost za pripravo ima vlada, koalicija bo sprejela odgovornost, ko bo ta proračun potrdila. Tako pač je in razumem tudi, da na nek način, kljub temu da se mogoče kdo z njim v celoti ne strinja, ga pač koalicijski kolegi branite. Bi pa lahko prisluhnili tudi kakšni majčkenu in ne predragi idejo opozicije, pa se bom na amandmaje vrnila kasneje.

Že na odboru sem, pa tukaj bom še enkrat, dala pohvalo vladi in sindikatu, da so uspeli najti dogovor. Res je, da ta dogovor nekaj stane, ampak absolutno bi stavke, ki bi sledile nedogovoru in na nek način na silo urejanju razmer, stale bistveno bistveno več. Ampak hkrati se je seveda treba zavedati, da s tem dogovorom tudi občinam nalagamo nekaj novih obveznosti. Tudi meni je žal, da ni prišlo danes do dogovora. Mi je žal, da občine niso bile pripravljene stopiti korak nazaj. Če prav razumem, je danes Vlada dala na mizo predlog za povprečnino 225 evrov in srčno upam, da boste tudi koalicijski kolegi podprli naš amandma, ki je vložen na zakon o izvrševanju proračuna glede povprečnine, ki določa točno takšno povprečnino, 225 evrov, ne glede na to,

da občine tega niso sprejele. Tako tukaj prošnja v imenu občin, da jim damo to, kar jim je Vlada ponudila. Se pa strinjam, da bi glede na situacijo tudi občine morale razumeti, da ni na bolje neskončno veliko denarja, in bi na nek način pokazale dobro voljo. 225 evrov je toliko – 525! Se opravičujem, 525, da ne bo narobe – toliko kot ga je in 525 je znesek, kot so ga imele občine v prvi polovici leta 2015 in če se prav spomnim, so takrat na to pristale. Sedaj pa bi kar naenkrat bilo 600 in ne vem koliko. Tako razmislite in skupaj podprimo ta amandma na zakon o izvrševanju proračuna in občinam pač zagotovimo toliko, kot mislimo, ne glede na to, da se z nami ne strinjajo.

Še ene stvari se bom dotaknila, in to so pokojnine. Kolegi iz Desusa se trkajo po prsih, da so upokojencem pomagali, zagotovili dodatna sredstva, zato prosim, državna sekretarka, če mi lahko postrežete s podatkom, koliko se bo zaradi tega dviga, za katerega mislim, da ga je tudi minister prej omenil, povprečna pokojnina zvišala. 0,7 % mislim, da je dvig, znam izračunati, ampak želim slišati z vladne strani, koliko centov na mesec to pomeni za posameznega upokojenca.

Še amandmaji, ki smo jih vložili. Želim povedati, da je vseh amandmajev skupaj, opozicijskih, 45. Se pravi, smo bili zelo zelo realni, ne tako kot v nekih starih časih, ko jih je bilo po več sto; 45 je vseh skupaj! Mi smo vložili po vsebini tri amandmaje; dva za ceste, za mediacije jih je nekaj več, ker je bilo treba razdeliti po več sodiščih, pa si bom sedaj dovolila še teh nekaj amandmajev obrazložiti.

Začela bom z mediacijami. Minister je povedal, da so se izzivov, ki jih je imela Vlada na mizi, ko je sestavljala ta proračun, lotili s tremi ukrepi. Eno naj bi bile – pa niso, vemo – investicije, drugo, sprememba poslovnega okolja. Tukaj je navedeno tudi pravosodje in pravosodno okolje. In to, da mediacijo, sploh na področju gospodarskega kriminala ali problemov, pravzaprav popolnoma črtate iz proračuna, se nam zdi neprimerno, ker je način reševanja sporov z mediacijami lahko bistveno cenejši. Ta naš amandma je vreden 100 tisoč evrov in verjamemo, da bi lahko na drugi strani zelo razbremenil in tudi pospešil reševanje teh sporov.

Potem sta pa še dva amandmaja, ki se nanašata na cestno infrastrukturo. Eden s področja Prekmurja, 464 tisoč evrov, gre za projekt hodnik za pešce in obnovo vozišča na regionalni cesti R1, Petrovci–Martjanci skozi Mačkovce. Pravzaprav bi ta projekt moral biti realiziran že v času obnove železniške proge Puconci–Hodoš, pa se je pač zamaknil. Drugi projekt se nanaša na Primorsko, pravzaprav bom rekla dva manjša projekta, vredna skupaj 370 tisoč evrov, dve križišči, eno je križišče Ajševica in eno je montažno, krožno križišče v Novi Gorici pri gostilni Hrast. 370 tisoč sta skupaj vredna.

934 tisoč je vrednost amandmajev, ki smo jih vlagali v naši poslanski skupini, 0,01 % proračuna, ampak s prav nobenim problemom kompletno koalicijski poslanci glasujete proti. Prav! Ste se tako odločili, ampak ne potem tukaj slovenski javnosti prodajati, kako ste odprti za dialog, kako ste odprti za ideje, kako je prav, da opozicija predlaga, in to brez obrazložitev pravzaprav zavračate vse te naše stvari. Poudarjam, da gre za majhne zneske, zato da se vidi, da so stvari izvedljive.

Še enega amandmaja kolegov iz SDS bi se želela dotakniti, to je dodatnih 150 tisoč evrov za preiskovalno komisijo, ki preiskuje bančno luknjo. Mislim, pa tukaj predvsem kolegi v SMC, da je bila vaša največja predvolilna obljuba poleg etike in morale, ki je zdaj na žalost ni več, tudi ta, da boste tem stvarjem prišli do konca. Če so kolegi, če se meni kolega Dobovšek prav povedal, pa verjamem, da mi je, se nekako vsi skupaj v tej komisiji odločili in podprli ta predlog, mislim, da je prav, da jim gremo nasproti in da vsi ta predlog podpremo. Upam, da ni problem samo ta, da je ta amandma vložila druga, opozicijska stranka in ne koalicijska.

Še enkrat, želim si, da bi uspeli vlak, ki ga ustavljate, pognati nazaj vsaj s takšno hitrostjo, kot je peljal v zadnjih dveh letih. Pa ne zaradi vlade, pa ne zaradi vladne koalicije, ampak zaradi državljanov in državljanov. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Replika gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa.

Saj sem moji spoštovani kolegici Alenki že odgovori, seveda tukaj neformalno, na štiri oči, da povišica pokojnin ne bo visoka, ker pač je formula takšna, kot je, vsi jo dobro poznamo, vemo, kako se valorizirajo pokojnine. Ampak bo pa usklajevanje pokojnin po dolgem času, po dolgih sušnih letih in v Desusu, oprostite, se nikakor ne trkamo po prsih, ampak si pa štejemo za zaslugo tudi naše ali pa, če hočete, predvsem našo zaslugo, da smo vendarle ta dolgoletni trend padanja – ne sicer nominalnega padanja, nominalno so pokojnine ostale takšne, kot so, realnega padanja pa da. Ker če se prejemek ne usklajuje, realno pade, to je osnovna logika pri tej zadevi, da smo vendarle ta trend ustavili in da bodo naslednje leto pokojnine vsaj primerljive po svoji kupni moči s temi v letošnjem letu. Ampak, to ni naš končni cilj, mi gremo dalje. To se mora nadaljevati, vsakoletno usklajevanje, vsakoletni rekreacijski dodatek oziroma regres, kot ga poznamo. Sem pa že v svoji razpravi prej povedal, slej kot prej se bo treba tudi formule za izračun pokojnine dotakniti.

Tako mi tukaj ne govorimo nekaj pa delamo drugače, ampak za tiste naše prioritete cilje, pa ni inflacije teh prioriteten ciljev. Skrb za upokojence pa je prioriteten cilj Desusa in iskreni

cilj Desusa. In, če smo kaj naredili, se to bo videlo na začetku februarja, ko bo dejansko prišlo do te valorizacija, pa lahko s ponosom rečemo, večletni, dolgoletni trend smo ustavili, ki nam ga ni uspelo ustaviti tudi takrat, ko je predsednica vlade bila Alenka Bratušek. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Repliko ima gospod Tilen Božič, izvolite.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Sem bil malo narobe razumljen.

Ko sem govoril o ustavljanju vlaka, sem govoril o dolgu, ne o tem, da ustavljamo gospodarsko rast ali pa razvoj te države. Dejstvo je, da verjetno bi bilo malo lažje, če ne bi bilo – primerjam z vašimi števkami – dodatnih 450 milijonov evrov za obresti na letni ravni. Dodatne 3 milijarde iz poroštev, ki predstavljajo dodatno tveganje in izpostavljenost, zaradi česar je treba dodatno previdnost nameniti temu, ko se oblikuje proračun. Zaradi tega, ker dejstvo je, da so se pri nas v temu času – pa ne ravno po naši zaslugi in definitivno ne po naši zaslugi – tveganja toliko povečala, da jih je treba imeti ves čas nekje v oziru in razmisliti tudi o tem, kaj pa, če se nekaj zgodi. Ne pa iti naprej z nasmeškom na obrazu in s smelimi načrti, kako bomo vse spremenili, zadaj pa reči, da če se zgodi, se bo pa pač zgodilo, bomo pa pač pogrnili. Mi pogrniti ne smemo zaradi tega, ker ne delamo samo zase, ampak delamo samo za to državo.

Tako kar se tiče tega razumevanja in kot sem že uvodoma povedal, ta proračun tudi gre v tej smeri, da se skuša to gospodarsko rast ohranjati, tempo zaposlovanja tudi vzdrževati, da se povečuje ob pogojih, ki so nam na razpolago, ki niso ravno najlažji. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Saša Tabaković, izvolite.

SAŠA TABAKOVIĆ (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Zapiranje državnega proračuna je za pozicijo vedno zahtevno, za opozicijo pa vedno malo manj ali pa kar veliko manj. Ker namreč, opozicija ima pri svojem kritiziranju brezmejne možnosti za različne verbalne akrobacije, ki jih lahko seveda uveljavlja oziroma udejanja tudi preko vloženih, bojda, samo 45 amandmajev.

Dejstvo je, da je proračun omejen, da proračun ni vreča brez dna. Mi vemo, da je bilo sprejeto fiskalno pravilo, ki si želi uravnovesiti javnofinančni primanjkljaj, tako da je bilo treba znotraj omejenih finančnih sredstev seveda iskati najbolj optimalne rešitve znotraj različnih resorjev. Na tem mestu bi rad spomnil, da je bilo fiskalno pravilo v tem državnem zboru potrjeno z ustavno večino, to pomeni, da ga ni potrdila

samo koalicija, ampak tudi večji del opozicije, kar pomeni, da je ta pravila igre sprejel tudi del opozicije.

Mislim, da ni vlade na svetu, ki si ne bi želela prosperitete svojih državljanov ne glede na to, kakšna je njena politična ideologija, pripadnost, prepričanje. Je pa seveda treba vzeti v ozir dejstvo, ali je pri zagotavljanju prosperitete tudi proračunsko odgovorna ali pač ne. To pomeni, da je od njene proračunske odgovornosti odvisna naša prosperiteta in da ta prosperiteta ne velja samo za leto 2016, 2017, 2018 ampak pravzaprav za vse bodoče, enkrat v prihodnosti, mandate. Ker to je tisti, kako bi temu rekel, državotvorni moment, ki je v preteklih sprejemanih proračunov enostavno umanjkal glede na to, kako se je Slovenija v preteklosti in za kaj v resnici sploh zadolževala.

V svoji razpravi se bom dotaknil predvsem proračuna za kulturo, ki je bil danes tudi že posredno omenjen, pa tudi v preteklosti je kar v določeni meri razburil predvsem kulturno javnost. Pogledal sem si te proračunske želje opozicije, njihovih amandmajev, kar se tiče proračuna za kulturo in so do neke mere razumljivi. Vseeno pa mislim, da je stvar teh amandmajev predvsem v viziji kulturne politike, ki bo določena sredstva morala razporediti znotraj resorja na nek smotrni način. V tem smislu seveda govorim o težko pričakovanem novem kulturnem modelu, ki bo vsekakor čim prej potreben in na tem mestu lahko rečem, da pa Ministrstvo za kulturo je naredilo nek korak naprej.

Namreč, če pogledamo postavke ministrstva oziroma kako so postavke razporejene znotraj Ministrstva za kulturo za leto 2016, 2017, lahko vidimo, da je ministrstvo vsekakor imelo posluš za tiste, ki so v kulturnem resorju oziroma za tiste deležnike kulture, ki so nekako najbolj ranljivi. Tako mislim, da finančna perspektiva Ministrstva za kulturo v tem oziru ni tako zelo črnogleda, kot se jo je želelo ali pa si jo nekateri želijo predstaviti. Zavedati se je treba, da je ogromno deležnikov v kulturi, predvsem tisti, ki so samozaposleni, eksistencialno vezani na kulturne programe. V tem smislu, kar se tiče kulturnih programov, se sredstva iz integralnega proračuna povečujejo za slabih 7 milijonov. Če pogledamo razrez oziroma postavke, lahko vidimo, da mediji, avdiovizualna kultura je s 7 milijonov 900 na 8 milijonov 94 tisoč, mednarodno sodelovanje na področju kulture s 635 na 766 tisoč, založništvo s 4 milijonov 599 na 4 milijone 786 tisoč, promocija in razvoj slovenskega jezika z 71 tisoč na 321 tisoč, nagrade in socialne pravice na področju kulture s 6 milijonov 200 na 6 milijonov skoraj 800 tisoč, umetnostni programi, kar je zelo bistveno, z 51 900 na 58 milijonov 356 tisoč. Tukaj je treba poudariti tudi socialno varnost, torej socialna pomoč in nadomestila neposredno upravičencem, torej predvsem samozaposlenim, ki gre s 590 tisoč na 640 tisoč.

Če pogledam te postavke znotraj Ministrstva za kulturo, zagotovo ne moremo govoriti o nekem kulturnem mrku ali pa kulturni neozaveščenosti, ki naj bi se s sprejetjem novega proračuna zgodila. Mislim, da je prav, da smo splošno zelo kritični, ampak prav je tudi, da smo pri kritiziranju zelo natančni. Res pa je, da se bodo zmanjšala sredstva, predvsem tista sredstva, ki so namenjena infrastrukturi, torej ohranjanju kulturne dediščine in arhivske dejavnosti. Tu je treba poudariti, da so bila ta področja v preteklosti večinoma vezana na evropska sredstva. Mi vemo, da glede na preteklo perspektivo Evropske unije, kjer je bilo mogoče ta področja financirati, žal, v prihodnje, torej 2014–2020, teh postavk znotraj evropske perspektive ni več oziroma tiste, ki so, so izrazito minorne. To seveda je problem, ampak na drugi strani je pa seveda iluzorno pričakovati, da bi integralni proračun lahko pokrival v tem smislu tudi tista sredstva, ki so bila pravzaprav črpana iz evropskih skladov.

Kar lahko rečem, je to, da seveda si splošno želim, da bi bilo sredstev za kulturo veliko več, seveda se mi bodo kot nekemu, ki prihaja s področja umetnosti – si bom vedno želel oziroma bom vedno mislil, da je teh sredstev še vedno premalo in da si bom želel, da bi država imela posluh tudi za apel Unesca, ki skozi neke svoje direktive priporoča, kakšna naj bodo državna sredstva, namenjena za kulturo. Ampak če pogledamo realno na finančno situacijo in glede na razporejena sredstva znotraj Ministrstva za kulturo, pa lahko rečem, da se mi zdi proračun za kulturo 2016–2017 v tem smislu zelo korekten in ga bom kot takega tudi podprl. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Replika mag. Alenka Bratušek, izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NeP): Najlepša hvala.

Res je, da smo tudi nekateri v opoziciji podprli fiskalno pravilo. Ampak kolega, pol leta sta tako predsednik Vlade kot minister za finance hodila okoli nas in nas prepričevala, da ne rečem prosila, kako je to potrebno. Sedaj nam pa na nek način očitata, da smo glasovali za fiskalno pravilo in oh, zdaj se pa vi v vladi ubogi, ker ga morate spoštovati. Vi ste napisali zakon, vi ste naredili izračune in vi ste rekli, da se to izide. Sem opozarjala, da je problem in da nimamo vseh odgovorov in danes se kaže, da sem, na žalost, imela takrat še kako prav. Kar pa se tiče pokojnine – ja, res je, izračunali smo ...

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Ni replike na repliko.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Izračunali smo 3,5 evrov se bo dvignila povprečna pokojnina.

Pa še ena stvar, tudi nominalno so se nekatere pokojnine s pomočjo stranke Desus v letu 2012 znižale. Mi je žal, ampak tako je, in moja vlada, ki je bila prej omenjena, je to napako popravila. Želim si, da bi zbrali še več denarja in upokojencem dali 10-krat toliko kot ta znesek.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Replike ne morete imeti, gospod Uroš.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Postopkovno, spoštovani predsedujoči.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Postopkovno, izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Prepričan sem bil, da boste opozorili kolegico Bratuškovo, da replika na repliko ni mogoča. V prvem delu je replicirala kolegu iz SMC, u Tabakoviću, v drugem delu pa je očitno bila replika na mojo repliko, kar je nedopustno po Poslovniku Državnega zbora. Pričakoval bi, da jo na to opozorite. To je moj proceduralni predlog.

Tudi jaz si bom uzurpiral v zaključnem delu stavka, da sem pa izjemno zadovoljen, da je praktično pri vseh strankah, tudi pri skupini nepovezanih poslancev želja, in volja in hotenje, da bi upokojenci dobili 10-kratnik svojih sedanjih penzij. Če bo to iskrena želja, ne samo na ustih, na jeziku in na papirju, potem ni strahu za upokojence. Desus bo pa vedno iskreno skrbel za to.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Besedo dajem gospodu Matjažu Nemcu.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa, predsedujoči. Lep večer vsem skupaj!

Prvič, odkar smo pod okriljem fiskalnega pakta in pod okvirjem fiskalnega pravila, sprejemamo enega od najpomembnejših aktov, ki ga mora Državni zbor potrditi, in to je tudi bom rekel eden najpomembnejših aktov, ki ga Vlada predlaga, tudi za nek nadaljnji razvoj države, da vidimo, v kateri smeri se bomo gibali in kam bomo se premikali. Omejil se bom v en manjši del vladnega dogajanja. Kot veste, Socialni demokrati vodimo tri ministrstva: obrambno, ki bo v naslednjih mesecih izjemno obremenjeno, kmetijstvo, pa delo in socialo.

Bom začel kar pri prvem. Namreč, zadovoljen sem, da smo vseeno ustavili s tem novim proračunom 2016–2017 trend padanja, ki ga je bilo deležno Ministrstvo za obrambo. Res je, zaradi izjemnih okoliščin – in tudi prav je tako, da se zavedamo, da v bistvu so določene prioritete in kaj so prioritete v daljni situaciji. Zato verjamem – sicer bi želel, da temu ne bi bilo tako, ampak verjamem –, da bomo morali še večkrat posegati v bližnji prihodnosti, zato da se bodo ta sredstva povečala. Po drugi strani minister za kmetijstvo – izjemen promotor slovenske proizvodnje hrane, z izjemnim

promotorstvom in spodbujevalec tistega, kar je sam premier omenil, govoril je o naravnih virih, poleg vode so to tudi gozdovi in les. Vemo, da se bomo v naslednjih mesecih veliko tudi o tem pogovarjali, kako bomo lahko teh 20 % gozdov, ki so v državni lasti, upravljali v bodoče.

Želel bi si, ker je premier omenil, da je voda tudi med tistimi naravnimi viri, ki nas uvrščajo v neko prednostno skupino razvoja, kar se tiče tega področja, da bi tudi ta postala del mogoče celo umestitve v ustavo kot pravica do vode, zapisano ustavo, glede na to, da Slovenija je polna le-teh še in moramo skrbno ravnati glede te.

Tisto, kar je pa zelo pomembno in kar bom tudi v tem delu poudaril, je pa delo naše ministrice za delo in za socialo v teh težkih časih, v katerih smo že – moramo govoriti o tem, da so mimo ti časi –, da smo na nek način približali mejo brezposelnosti in se gibljemo in v naslednjih mesecih upamo, če ne bo zunanjih vplivov, močnejših od nas samih, da bomo to mejo znižali oziroma spustili pod 100 tisoč. S predlogom spremembe Zakona o socialnovarstvenih prejemkih dvigujemo znesek minimalnega dohodka. Rezultati dela ministrstva kažejo, da so očitki, da se na račun sociale odvzema gospodarstvu, opažamo, da je odveč, ker namreč več kot ustvarimo delovnih mest, več ljudi je zaposlenih in posledično se ta cikel obrača v večji potrošnji.

Zakon o interventnem ukrepu na področju trga dela nadaljuje politiko ministrstva za aktivacijo ranljivih skupin prebivalstva v spodbudah za zaposlovanje dolgotrajno brezposelnih oseb, starejših od 55 let. Dinamika tovrstnih ukrepov ministrstva sproža pozitivne učinke tako v izboljšanju socialne kot tudi gospodarske klime v Republiki Sloveniji. Ob tem velja poudariti, da si je ministrstvo izborilo še 3 tisoč 800 novih državnih štipendij, se pravi, da poleg upokojujencev Socialni demokrati skrbimo tudi za mlajše.

Tisto, kar je pa najpomembnejše, najverjetneje ste zasledili, da smo Socialni demokrati pripravili ukrep davčnih sprememb in dohodninskih, namreč v obsegu sedmih točk, tisto, kar pa je najpomembnejše sporočilo in je nadaljevanje teh ukrepov, ki jih je vodilo ministrstvo za delo, je, da mora filozofija Vlade biti usmerjena v smeri krepitve srednjega razreda. Upam, da bo to postala tudi paradigma Vlada, ker tako kot sem prej dejal, ko na nek način damo ljudem zaposlitev, kruh, da ga potem potrošijo in vračajo v gospodarstvo, tako bi s tem še dodatno pospešili, ko bi krepili srednji razred. S tem so to mlade družine in mladi in tudi upokojujenci.

Na nek način sta seveda proračuna vzdržna, nista pa predrzna. Sam bi si želel, da bi nekoč lahko postavili akt, ki bi si upal biti tudi predrzen. To je tisto, o čemer je govoril kolega Veber, ko govorimo o drugem tiru, ko govorimo o nekih novih investicijskih ciklih, ko govorimo o pomembnosti Luke Koper za razvoj

gospodarstva in tako naprej; celo vrsto projektov, pri katerih bi si morali nastaviti neke konkretnije cilje, ker namreč vemo, to je opozicija danes večkrat povedala, da ti dve leti sta ključni, da vidimo, kakšno barvo oziroma dinamiko bo imela na koncu ta vlada.

Zagotovo bi se dalo še več narediti, ampak glede na okoliščine bom rekel takole – je vzdržen, ni pa predrzen tale proračun; ni dober, je pa sprejemljiv. Seveda, naša odgovornost kot koalicijskih poslancev je, in tukaj smo v drugačnem položaju kot vi opozicijski, ko na nek način lahko navedete tisoč razlogov, zakaj to ni dobro, je težko pa navesti razloge, zakaj je to dobro, ker si vedno tisti, ki braniš ta akt; in to se je dogajalo vam, ko ste bili na vladi, in to se je dogajalo vselej, ker je pač razprava, ki vedno pri tem aktu poteka v tej smeri.

Zagotovo bom sam ta proračun podprl, z zaupanjem vseeno, da bo Vlada imela konkretnije primere oziroma predloge za reševanja in pospeševanja situacij, v katerih smo se znašli, upam pa, da ne bodo zunanji vplivi, tem, ki smo jim priča v teh dneh, vplivali na nas na tak način, da se bomo morali pogovarjati ne o razvoju, ampak o nekih ukrepih. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala.

Želi pri tem splošnem delu še kdo razpravljati? Prosim za prijave.

Dobro, torej besedo dajem gospodu Zvonku Lahu.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa, podpredsednik, za besedo.

Kar lepo je poslušati koalicijske poslance, kako hvalijo proračun, kako je vse lepo in prav, ampak ne vem, če je ravno tako. Čisto enostavna računica je: če se bo v proračunu nabralo za 8,6 milijarde evrov, porabili bomo 9,4 milijarde evrov, pa mislim, da ne bo samo toliko, da bo več, in zadolžili se bomo za skoraj polovico tega, kar se nateče v proračun, potem ne vem, če je to vzdržno – koliko časa je še. Mogoče še naslednje leto, ampak 4 milijarde na tistih 30 in koliko še, bomo vsako leto do konca vašega mandata prišli krepko čez 40 milijard dolga.

Če bi bil proračun drugačen, da bi se nateklo 9,4 milijarde, pa porabilo 8,6 milijard, potem bi bilo nekako vzdržno, da bomo z leti nekako splavali. Namreč, z vsakim novim zadolževanjem rastejo tudi obresti, ki so sedaj na milijardi, do konca vašega mandata bodo milijardo pa pol. Vprašanje, koliko bomo morali dodati za penzijsko blagajno, zdaj je približno milijardo 700. Koliko damo za socialo, če pa vemo, da manjka vse povprek denarja v teh 9,4 milijarde, razen za povišanje plač v javnem sektorju, za katere na splošno nimam nič proti, ker nekateri zaslužijo bistveno višjo plačo, kot jo prejemajo, tudi za odgovorna mesta je težko dobiti za take plače, kot so, sposobne in odgovorne strokovnjake. Vendar je po mojem

mnenju veliko takih, ki delajo zelo malo ali pa nič, pa prejemajo tudi plače. Na tem pa ne izgleda, da boste kaj naredili oziroma do sedaj niste v tem letu nič. Če ste znižali investicije za 30 %, ljudi za upravljanje s temi investicijami je ostalo pa ravno toliko ali pa še kakšen več, ne vem, kaj bodo potem ti delali. Imamo kup institucij, ki ne bi bile potrebne, ki jih v Evropi ni, drugi jih ne poznajo, ali pa imajo bistveno manj zaposlenih kot, recimo, Banka Slovenije, upravne enote, pa še marsikaj bi lahko naštel. Manjka pa ukrepov, s katerimi bi skozi leta pridobili kaj v državni proračun, kot so, recimo, tuja vlaganja.

Že sam minister za finance govori, kako je prostorska zakonodaja največja cokla tujim vlagateljem. V Sloveniji je najmanj tujih vlagateljev od vseh evropskih držav. Zakaj? Za ureditev tega ne rabite denarja, rabite pa voljo in strokovnjake, da se zakonodaja popravi, da bo primerna evropski, da bodo gradbena dovoljenja v mesecih, ne pa v letih, ker to odganja tuje investitorje. En kup je take zakonodaje.

Državne ceste. Minister za infrastrukturo bi rabil še najmanj 200 milijonov, da bi lahko sproti pokrpal vse luknje na državnih cestah, da ne bi hitreje propadale, kot pa se vzdržujejo oziroma popravljajo.

Da ne govorimo o občinah. Sedaj se pogajate, mislim da, že kar nekaj mesecev za povprečnino in dogovora očitno ne bo. Občine imajo čedalje večje stroške, pa čedalje manjše prihodke. Že 30 milijonov občine namenijo za sofinanciranje javnih gospodarskih služb komunalnim podjetjem oziroma upravljavcem samo zato, da se cene nenormalno ne povišajo, da ne presežejo prag socialne vzdržnosti. Kup stvari, ki smo jih obljubili Evropi oziroma je država obljubila, občine morajo pa zgraditi – so se ustavile, kot je odvajanje in čiščenje odpadnih voda. Imamo roke, ki jih naj bi podaljšali. Verjetno se bodo povečale samo takse, pa bodo prišle v državni proračun, zgradilo se pa ne bo nič. Kot je smetarski turizem, prevažamo smeti po Sloveniji gor in dol, nismo uredili centrov za ravnanje z odpadki, evropskega denarja ne bo več, državnega ni, občinskega ni. Kako bomo to uredili?

Prostorsko zakonodajo sem že omenil, 2009 bi morale vse občine imeti sprejete občinske prostorske načrte, smo konec leta 2015, pa polovica občin še nima sprejetih prostorskih aktih. Ali je kdo izračunal, kakšna škoda se dela na tem področju?

Prej sem poslušal kolega Nemca, kako je hvalil svojega ministra kmetijstvu. Slika je čisto drugačna. Zakaj so kmetje šli na ulico? Zakaj so opozarjali s shodom? Zato ker bodo večji kmetje propadli, manjši kmetje bodo pa nehali kmetovati, propasti ne morejo, ker kmetujejo samo še za svojo dušo. Subvencije so se znižale, tam v Halozah pa še marsikje, za polovico z novo kmetijsko politiko. Program razvoja podeželja sem danes poslušal, kakšna perspektiva bo, s tem bomo pa vse rešili. Ta

program razvoja podeželja, kot pravijo kmetje, ni KOPOP, ampak je pokop za slovenske kmete. Prodajne cene mleka so se znižale na račun ruskega embarga, pa so prišle na mejo vzdržnosti, na mejo lastnih cen. V prihodnjih letih lahko pričakujemo večji vpliv na znižanje cen, ukinitve mlečnih kvot. Mleka bo preveč, sedaj ga izvažamo in z izvozom tega surovega mleka izvažamo tudi subvencije. Veliko je narobe.

Samooskrba se zmanjšuje, ne povečuje in poslušamo na vsakem odboru ministra, ko nam prebira razne ukrepe in številke iz teh ukrepov, ampak to nič ne pomaga. Z novo finančno perspektivo oziroma z novo kmetijsko politiko se je pol manj kmetov prijavilo na te okoljske ukrepe, kot je bilo do sedaj. Denar bo ostal. Verjamem, da ga Vlada lahko porabi kjerkoli in da ne bo viška, ampak ne bo šel za pravi namen!

Ni vse v proračunu, v sredstvih. Tukaj se prerekamo, Vlada samo gleda, kako bo potrošilo denar, ko se zbere, ne dela pa nič na tem, da bi se čedalje več denarja zbralo v proračun, da bi bilo gospodarstvo konkurenčno. Jadrači zdaj na valovih povečanega izvoza naših izvoznikov, ker imajo pač srečo, da imajo zunanje partnerje takšne, kjer krize niso toliko občutili, imajo naročila. Vendar, to je kratkega veka. Če ne bomo našega gospodarstva naredili bolj konkurenčno, iz tega dolgoročno ne bo nič. Zakaj se naša podjetja selijo ven iz naše države? Zakaj tujci, tuji vlagatelji gredo mimo nas? Nas pa kot da nič ne briga, kot da imamo kovnico denarja in denarja je dosti, samo zmeniti se moramo, kako ga bomo porabili. Ni res!

Ko govorimo, kako lahko povečujemo plače po eni strani, po drugi strani pa jamramo, da imamo več kot 300 tisoč državljanov na robu revščine ali pa pod robom revščine. Zakaj ne vprašate obrtnike, mehanike, vse tiste, ki delajo vsak dan, ki imajo vsak dan veliko strank, za katere opravljajo usluge, kakšno je tam stanje? Ali imajo ljudje res več denarja ali manj? Pa boste slišali, kakšna razlika je izpred parih let. Koliko gradbenih dovoljenj je izdanih na upravnih enotah v letošnjem ali lanskem letu v primerjavi z leti nazaj? Zakaj ljudje ne gradijo?

Zmanjšali ste investicije za 30 % – in nič mar, privarčevali bomo denar. Je res tako, bomo res privarčevali? Že Hitler je vedel, kaj je treba v krizi, pa je gradil infrastrukturo. Ali je res drugi tir nesmiseln? Danes smo poslušali kolega Vebra, je na veliko razlagal, kako je potrebno vlaganje v infrastrukturo. Popolnoma se strinjam! Ko smo dali za banke težke milijarde, smo z lahkim srcem to požegnali v parlamentu. Ko je pa treba za neko infrastrukturo dati 20 % tistega ali še manj, je pa težko. Verjetno bi bilo treba projekt malo prečesati, ker strokovnjaki pravijo, da je prebogati, tako kot TEŠ 6, pa ga zgraditi z bistveno manj milijoni, ampak treba ga je zgraditi, če vidimo perspektivo v logistiki. Če je ne vidimo, potem pa povečujemo plače v javnem

sektorju in uživajmo! Ampak dolgo ne bomo mogli uživati.

Naši podjetniki bežijo čez mejo, ker imajo boljše pogoje. Naši mladi strokovnjaki gredo, vidijo perspektivo samo v tujini. Mi se pa lahko veselimo in delimo tisto, česar nimamo. Dolgo to ne bo šlo.

Še enkrat povem, ni vse samo v denarju, delo je treba videti, reforme, spremembe, zakonodajo poenostaviti in gospodarstvo narediti konkurenčno. Samo v večjih prihodkih je prihodnost, ne pa samo v zapravljanju.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Lah, Hitler nas je pripeljal v drugo svetovno vojno in ne bi jaz to perspektivo na današnji seji Državnega zbora uveljavljal kot nek svetel cilj.

Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Gospod predsedujoči, najbrž je veliko argumentov tudi za kakšne druge stvari in komentarje, ne da ste se ravno v zadnji razpravi spomnili, da je treba kaj pokomentirati. To ni vaša naloga. Lahko vzamete razpravljavcu besedo, lahko naredite karkoli, komentarji pa niso vaša naloga. To prepustite tistim, ki so v dvorani, ali pa se prijavite k besedi.

Nekoliko bi se vrnil v ta slavnostni uvod te seje, ko je tu sedela Vlada in sta predsednik Vlade in minister za finance imela nagovora poslancem in nam zaželela uspešno delo in odšla in je odšla z njima tudi vsa Vlada, vsi ministri. Če je ta akt, ki ga imamo pred seboj, akt s tako težo, kot je bilo povedano in kot razpravljate, potem bi se moralo na tej vladni strani dogajati nekaj drugega in bi bila tudi temu primerna prisotnost. Ampak očitno je to za Vlado nek procesni akt, nek protokolarni akt, ki je obvezen, pri katerem je Vlada rokovno vezana. To dajo na mizo in potem odidejo in bodo prišli spet potem na koncu, ko bomo odglasovali in bodo naredili dober foto termin tam spredaj.

Predsednik Vlade je v uvodu dejal, da ustvarja Vlada s tem proračunom pogoje za nadaljevanje spodbudne gospodarske rasti. Če se je predsednik Vlade potrudil to na tak način izjaviti, potem bi pričakoval, da bo dal vsaj tri ali štiri poudarke iz tega proračuna, ki pomenijo nadaljevanje spodbudne gospodarske rasti. Ni dal niti enega. Niti enega argumenta ni povedal v podkrepitev te svoje izjave! Letos sem postavil 11. junija poslansko vprašanje Vladi, to je bilo takrat po tisti slavni izjavi ministra za finance v Washingtonu na srečanju na Svetovni banki, ko se je pohvalil z odličnimi rezultati v Sloveniji. Takrat sem Vlado vprašal naslednje: S katerimi ukrepi je Vlada spodbudila izvoz? In drugo: S katerimi ukrepi, administrativnimi, davčnimi, prostorskimi, je Vlada po septembru 2014 izboljšala domače poslovno okolje? Žal na prvo vprašanje, kateri so tisti ukrepi, s katerimi je Vlada spodbudila izvoz, odgovora na to

poslansko vprašanje ni bilo. Na drugo, to se pravi glede davčnih, prostorskih, administrativnih in drugih ukrepov, pa je Vlada napisala, da je bilo to uvedba vezane knjige računov, ureditev elektronskega vročanja davčnih dokumentov in prenos direktiv DDV. To je bil odgovor na to poslansko vprašanje. Ga imate zavedenega v arhivu Državnega zbora, lahko ga pogledate.

20. avgusta sem postavil dopolnilno poslansko vprašanje Vladi glede razjasnitve teh okoliščin in ukrepov, da to Vlada dodatno pojasni. Dobil sem spisek, to je bilo posredovano 10. septembra, cele vrste odprtih javnih razpisov. Se pravi, ukrepov, ki so bili v fazi razpisa, se pravi, je bilo nekaj, kar še ni moglo priti. Kar pomeni, da se je Vlada v letošnjem letu in tudi v tem nastopnem govoru predsednika Vlade hvalila z ukrepi, ki so bili sprejeti enkrat v preteklosti in so pomenili učinek v tekočem poslovnem letu in bodo najbrž, tisti, ki še veljajo in so bili neprijetni, imeli učinek tudi še v prihodnjih letih. Gre za tako imenovani ZUJF in še nekatere druge ukrepe.

Glede na to, da se je predsednik Vlade v temu svojemu nagovoru pohvalil s tem, da bodo med pomembnejšimi investicijami odpravili nekatera ozka grla na delno zaprtih mostovih, pomeni, da v tem državnem proračunu ni kakšne resne investicije. Torej, če je to ključen projekt predsednika Vlade, to se pravi, da v tem nastopnem govoru govori o odpravi delnih zapor na državnih cestah, potem pomeni, da v tem državnem proračunu ni nobenih posebnih investicij.

Dodatno je komentiral minister za finance nekatere ukrepe in nekatera pričakovanja in spomnil bi samo na stavek, da večina amandmajev, ki so vloženi k temu proračunu, pomeni kršitev ustavnega fiskalnega pravila in pomeni pomemben odstop od začrtane poti javnofinančne konsolidacije. Če to pravi minister za finance, potem ne pozna nekaterih elementarnih pravil, ki veljajo za vlaganje amandmajev k proračunu. Poslanska skupina ali posameznik ne more vložiti amandmaja k proračunu, če ni finančno uravnotežen, to se pravi, da je saldo nič. Če je pri proračunu, da so ti amandmaji tako narejeni, če niso tako narejeni, je tako ali tako amandma brezpredmeten. Noben od teh amandmajev, ki smo jih vlagali, velika večina pa se jih nanaša na spodbujanje investicij, ne pomeni odstopa od začrtane javnofinančne poti in od finančne konsolidacije. V nobenem primeru ne more porušiti finančnega ravnovesja tega proračuna. Če bi se to zgodilo, potem predsednik Državnega zbora razglasi amandma za brezpredmeten. Niti eden od vloženi amandmajev – pravite, da jih je 45 – nima statusa brezpredmetnega amandmaja, kar pomeni, da gre za grobo zavajanje.

Nekateri govorite in tudi minister za finance je tako dejal, da je ta proračun pač takšen, da ga ni mogoče, ga ni treba, se ga ne sme popravljati in bi ti amandmaji pomenili ne

vem kaj. Če je ta proračun tak, kot sta povedala predsednik Vlade in minister za finance, potem ne potrebujemo zakona o izvrševanju proračuna, v katerem se določajo pravice prerazporejanja proračuna za 20 % plus ali minus, pri nekaterih zadevah, drugje 10 plus, minus; 5 plus, minus – imate tiste člene tamle od 23, 24, pa tam do 30.

Torej, zakaj Vlada potrebuje tako ohlapno pravilo, da lahko prerazporeja bilančne postavke proračuna, istočasno pa pravi minister za finance, da bomo z enim amandmajem za 50 tisoč evrov porušili javnofinančno konsolidacijo? Kdo se norčuje tukaj? Vlada, če pripravlja proračun tako, kot je povedal minister za finance in kot ga zagovarjate koalicijski poslanci, potem ne potrebuje zakona o izvrševanju proračuna s tako velikimi odmiki medletnega spreminjanja posameznih poglavij, področij ali kakorkoli temu rečemo v proračunu.

To, da Vlada potrebuje tako velike odmike za izvrševanje proračuna, pomeni to samo to, da so na določenih postavkah po ministrskih resorjih nastavljene gluhe postavke ali pa postavke z veliko rezervacijo. Da to ni planiranje, ki je bilo natančno, ampak je špekulativno. Na osnovi tega špekulativnega planiranja in s pravico, ki je zapisana v zakon o izvrševanju proračuna, si bo vsak minister, vsak proračunski uporabnik, ne vem, direktor direktorata po svoje prikrojil del proračuna za tisto, kar misli, da bo lahko izvajal in mu tega ni treba izkazovati v proračunu na tak način, kot bi moral. Se pravi, da je to neka resna, čvrsta postavka.

Sprašujem se, glede na to, kar je bilo povedano v uvodu in tudi v tisti predstavitvi ne vem katerega oktobra, pravzaprav kakšen dokument je ta proračun, če je tako vse ohlapno narejeno za Vlado in proračunske uporabnike. Kakšen dokument je to? Kakšno resnost ima ta dokument, kakšno čvrstost ima ta dokument? Tu pa govorite o tem, da niti en amandma, ki smo ga vložili, ni primeren za to, da bi ga vladna koalicija potrdil, uzakonjate pa plus, minus 20-odstotno prerazporeditev. Izračunajte, koliko je plus, minus 20 % pravice v okviru podprograma, glavnega programa in tako naprej predlagateljev finančnih načrtov. Izračunajte, koliko je to. Milijardo evrov približno. Milijardo evrov si bo Vlada lahko prerazporedila, tu pa pravite, da je nesmiselno, nemogoče, nepotrebno in ne vem kaj še, kaj bomo porušili, če bomo sprejeli amandma za 50 ali 100 tisoč evrov.

Glejte, od leta 1995 se ukvarjam s pripravo proračunov; najprej občinskih, od leta 2000 sodelujem tudi v tem delu kot opozicijski ali koalicijski poslanec. Težko bo mene in še koga drugega nekdo prehladil, da se ne da nič spremeniti ali pa da je to edino zveličavno, kar je predlagala Vlada. Tisti, ki to trdi in ki to zagovarja, mora najprej poskrbeti, da se iz ZIPRA črtajo vse pravice prerazporeditev. Spričevalo tega proračuna bo zaključni račun. Poglejte, zaključni račun, ki je zdajle na tej seji

za preteklo poslovno leto – koliko je razlike med prvotnim predlogom proračuna pa med tistim, kar se je po bilanci na koncu zaključilo? Če se ujema v tretjini, pa je veliko. Tako govoriti o teh stvareh je, kar po svoje problem.

Če želite, da spodbujamo gospodarsko rast, potem bi morali tudi ugotoviti ali povedati, kaj je Vlada za to naredila. Koliko in katere ukrepe smo sprejeli za debirokratizacijo poslovnega okolja? Katere ukrepe smo sprejeli za stimulacijo izvoznikov? Katere ukrepe smo sprejeli za spodbude gospodarske rasti, nove investicije in tako naprej? Pojdite čez proračun pa poglejte ukrepe. Še tiste dobre ukrepe, ki so bili, ko smo uvedli investicijske olajšave za tiste, ki investirajo, se zmanjšujejo oziroma se črtajo. Vse, kar se bo dogajalo s tem proračunom, bo to, da se bodo dogajali neki javni razpisi, kjer bodo državni uradniki določali, kaj je pametna investicija za nekega gospodarstvenika ali pa za nekega espeja. Nič več ali pa skoraj nič več ni tistega, da bi si on sam izbral in davčno olajšavo uveljavil. Zakaj bi to počeli preko teh razpisov?

Če ni ukrepov za gospodarsko rast, potem so tudi drugi ukrepi skoraj brezsmiselni. Če bo gospodarska rast, se bo tudi zaposlovalo v gospodarstvu. Če ne bo gospodarske rasti, se bo zaposlovalo v javnem sektorju. To je skoraj stoprocentno. Če bo gospodarska rast, bo gospodarstvo samozaposlovalo in ne rabi nobenih državnih pomoči in subvencij za nova delovna mesta, ker bo to naredilo iz realne potrebe in se bo za to odločilo. Če se pa nekdo hvali s tem, da smo uvedli veliko, ne vem kakšnih subvencij za nova delovna mesta, predvsem delovna mesta v javnem sektorju, potem pa ta ne spodbuja gospodarske rasti, ampak čedalje bolj fiksira proračun, ker ga zamejuje z novimi fiksnimi obveznostmi. Neelastičen postaja, ne reagira. Praktično je to narejeno tako, kot je to narejeno.

Težko govorimo o tem, da je Vlada storila vse, kar je potrebno za nek razvojni proračun. To se pravi, investicij ni, izvoz delajo izvozniki, ga ne dela vlada, ga ne dela država in tako naprej, to se pravi gospodarstvo. Tisto, kar pa je odvisno od države, je pa črpanje evropskih sredstev. To pa je odvisno od države. In poglejte si proračun ali pa zmanjšanje proračuna v letošnjem letu na teh postavkah in poglejte si rezervo, ki ostaja v perspektivi zato, da se to počrpa. Brez investicij ni gospodarske rasti, to je zagotovo enkrat ena. In če država, če vlada stori vse, da ne počrpa sredstev, ki so na razpolago, zato da bi spodbudila investicije, tudi v tem državnem sektorju, potem zagotovo ni na temu področju naredila pravzaprav popolnoma nič. Skratka, težko tu govorimo o tem, da se je Vlada zelo potrudila, da se bo nekaj dinamičnega storilo. Vlada se je potrudila za to, da je ta proračun obtežila z dodatnimi fiksnimi obremenitvami v višini 130 ali 150 milijonov evrov za plače v javnem sektorju, in ni naredila nič, da bo ta gospodarska rast takšna, kot je bila. Tukaj smo slišali že napoved, da je trenutna

rast bistveno nižja od napovedane. In glede na to, da se je tako na lahko te zadeve preneslo v odhodkovni del proračuna, je zelo veliko vprašanje, kdaj se bomo srečali tukaj z rebalansom, restrikcijami in s črtanjem še tistih investicij, ki so še ostale v proračunu. Vemo, plače boste izplačali, ampak od teh plač v javnem sektorju gospodarske rasti ne bo, izvoza ne bo in črpanja evropskih sredstev tudi ne. In smo spet prišli v tisti krog, ko se ne bo nič učinkovitega naredilo, samo se bo pripenjalo neke medalje o tem, kaj vse ne bomo storili, da ne bomo prizadeli javnega sektorja. Torej, dobro bi bilo, da bi predsednik Vlade ali pa minister za finance povedala, ko sta prišla sem, kolikšen bo učinek na gospodarsko rast s tem, ko se je proračun obremenil. Nekaj bo potrošnja se dvignila, ampak najbrž veliko ne. Koliko bo pa tistega, kar bo dodatno zaustavilo gospodarsko rast na strani dodatnih obremenitev gospodarske strani, bomo pa najbrž priča v naslednjih tednih, ko bo prišla vlada s kakšnim paketom dodatnih obremenitev, ko bo izumila kakšen nov davek, povečala kakšno stvar.

Nižja stopnja DDV je bil primeren ukrep, ki smo ga predlagali za to, da bi se razbremenilo predvsem tiste, ki najtežje živijo. Tam ima nižja stopnja, znižanje stopenj DDV največji učinek. Ampak vlada tega predloga ni sprejela in lahko se bo zadeve odvijale na tej visoki davčni ravni. Pričakujemo lahko samo še dodatne ukrepe, še posebej če bo makro okvir, na osnovi katerega je to izračunano, nižji ali bistveno nižji od tega, kar je predlagano. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa mag. Mateja Vrničar Erman, izvolite.

MAG. MATEJA VRNIČAR ERMAN: Hvala lepa.

Nekaj navedb zahteva odziv. Najprej kar se tiče zadolževanja. V letu 2016 je predvideno zadolževanje za odplačilo glavnice dolga v višini 3,8 milijarde evrov in za poplačilo razlike oziroma za plačilo deficita, ker se bo hkrati znižalo stanje na računih države, to nikakor ne pomeni 4 milijarde dodatnega zadolževanja v letu 2016, ampak pomeni 2 milijardi in pol.

Prav tako ni točna trditev, da bomo za servisiranje javnega dolga državnega proračuna v letu 2016 in letu 2017 potrebovali preko milijarde 200 oziroma milijarde 300 sredstev. Milijarda 59 milijonov je planiranih in realnih za leto 2016 in milijarda in 7 milijonov je realna in planirana za leto 2017.

Prav tako ni točen podatek, da za transfer obveznosti do pokojninske blagajne v državnem proračunu za leto 2016 potrebujemo milijardo 700. V letošnjem letu so pričakovani odhodki tako za redni kot tudi za dodatni transfer v ZPIZ milijarda 420 milijonov, za leto 2016 milijarda 35 in za leto 2017 milijarda 37. In to so dejansko realne številke.

Glede občin naj dodam samo še ta podatek. Davčni prihodki občin – štejem samo davčne prihodke, da mi ne bi kdo očital, da na račun evropskih sredstev prikazujemo predobro sliko občinskih proračunov –, so se, ocena za leto 2015, glede na leto 2008 povišali za 8 %, če pa bi gledali lansko leto, je to povišanje 15 %. Toliko o tem, kako veliko finančno breme nosijo občine. Res pa je, da se pri občinah javnofinančna kriza in obseg nizko pobrane dohodnine iz leta 2012 in 2013 pozna najbolj v letih 2014, 2015 in 2016.

Nadalje, kakšni ukrepi za gospodarstvo so sprejeti. Še vedno verjamem, da je čvrstost oziroma stabilnost javnofinančne politike ključen ukrep, ki ga mora država zagotoviti za stabilen gospodarski razvoj in rast BDP. In to tudi s tem proračunom delamo. Zagotavljamo postopno javnofinančno konsolidacijo, zagotavljamo zniževanje strukturnega primanjkljaja za 0,6 % BDP, se pravi, se postopno približujemo k temu, da bomo porabili toliko, kolikor ustvarimo. Hkrati smo sprejeli in spoštujemo zavezo, da nominalnih davčnih stopenj v letu 2015 in 2016 ne bomo poviševali.

Sprejeli smo vrsto ukrepov za izboljšanje poslovnega okolja v državi. Res je, niso vsi zaključeni, ampak začeti so in prvi rezultati so vidni. Raziskava oziroma anketa svetovne banke pod angleškim nazivom Doing Business je Slovenijo iz 51. mesta, na katerega je bila uvrščena v letu 2014, postavila v letu 2015 na 29. mesto. Del tega izboljšanja je posledica spremenjenj metodologije in so v bistvu prerazporejene vse države najprej po tej metodologiji, ampak dodatno izboljšanje uvrstitve Slovenije je tudi posledica sprememb na področju administrativnega davčnega okolja in pa pravnega oziroma pravosodnega sistema.

O davčnih olajšavah oziroma spremembah na področju davčne politike bo več govora, ko bodo predlogi zakonov predloženi Državnemu zboru v obravnavo. Gre pa za prestrukturiranje, torej za spremembo v vrsti davčnega prihodka, ki ga pričakujemo, nikakor pa ne za spremembo v višini pričakovanih davčnih prihodkov, gledano kot celota.

V zvez z vloženi amandmaji. Res je, da so formalnopravno vloženi na ustrezen način in jih zato ni mogoče opredeliti kot neustrezne. Ampak vendarle, če se ne osredotočam na amandmaje posamezne poslanske skupine, ampak podam nekaj podatkov za vse vložene amandmaje skupaj. Vsi vloženi amandmaji prerazporejajo 210 milijonov evrov. Od tega se 90,3 milijona evrov jemlje na postavkah, ki zagotavljajo sredstva za servisiranje dolga, kar z drugimi besedami pomeni, da bi, če bi bili ti amandmaji sprejeti, morala vlada zagotoviti dodatnih 90,3 milijona evrov proračunskih pravic porabe, da ne bi prišli v situacijo, da ne bi na predvidene roke servisirali javnega dolga oziroma plačali obresti. Dodatna 2 milijona gresta v breme vplačil v evropski proračun, kjer

prav tako nimamo možnosti, da bi jih odobrili oziroma, da bi jih zavrnili.

In še en zelo nenavaden pristop. Z enim samim amandmajem se enemu proračunskemu uporabniku oziroma enemu od organov v sestavi enega od predlagateljev finančnih načrtov jemlje 43 % njegovih sredstev. In potem še zahtevamo, da se pobirajo davki učinkovito. Na ta način se zagotovo ne morejo.

Še v zvezi s prerazporejanjem, ki se mu nasprotuje v Zakonu o izvrševanju proračuna, o tem bo sicer verjetno govora več v nadaljevanju, ampak moram se odzvati na to. Pravica prerazporejanja ne pomeni dodatnih pravic porabe. Pravica prerazporejati pomeni fleksibilnost proračunskih uporabnikov, da se med proračunskim letom odzivajo na spremembe. Predlog proračuna je, tako kot je, normalno narejen na podlagi nekih ocen in predpostavk. In vprašanje je, ali se vse realizirajo v enakem obsegu in na enak način, kot smo v bistvu predvidevali. In te pravice za prerazporejanje, kot so vključene v tokratni predlog ZIPRS, ne odstopajo v nobeni smeri od pravic, ki so bile do zdaj zagotovljene proračunskim uporabnikom, in niso povzročale dodatnega trošenja. Pomembno namreč pri teh pravicah prerazporejanja je, da razen v redkih redkih izjemah sploh ni dopustno, da se v bistvu prerazporeja v breme dodatnega zadolževanja. Edina pravica v zvezi s tem je v zvezi s servisiranjem javnega dolga, transferom v ZPIZ in pa po Predlogu novega predloga Zakona o izvrševanju proračuna za potrebe reguliranja stroškov migrantske krize.

Dolgujem še odgovor na vprašanje v zvezi z dvigom pokojnin. Uraden podatek o višini povprečne pokojnine, starostne pokojnine v mesecu septembru je 610 evrov. In ob upoštevanju tega podatka bo v januarju 2016 zagotovljen dvig pokojnin za 4,27 evra. Če pa upoštevam povprečje vseh pokojnin, torej tudi invalidskih in ostalih, potem pa je povprečna pokojnina 562,7 evra, in to pomeni 3,75 evra povišanja v januarju. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj. Replika? Izvolite gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Ne se bati, razumem, zakaj so pravila prerazporeditve zapisana v Zakonu o izvrševanju proračuna. Vendar če minister za finance pride v Državni zbor in pravi, da amandmajev ni treba sprejeti oziroma jih koalicija ne sme sprejeti, ker pomenijo odkmik od začrtane poti, potem sprašujem, zakaj si je zapisala vlada tako velike pravice prerazporejanja. Praktično vsak, ki dobi v roke proračun od najmanjšega proračunskega uporabnika do vlade ima določene pravice spreminjanja proračunskih dokumentov. Tu v Državnem zboru pa so nam posredovali

proračun, določili roke za vlaganje amandmajev in minister pride v Državni zbor in pravi, če boste sprejeli katerikoli amandma, tudi tistega za 5.000 evrov za mediacijo ali pa teh 100.000, 150.000 evrov za izvajanje preiskovalne komisije ali za 50.000 evrov za neko obvoznico, pa pomeni to odstop od začrtane poti. Ali se vam ne zdi, da imamo na eni strani možnost, da vladi damo možnost ali pa daste možnost, da razporedi, ne vem, 100 milijonov evrov, 50 milijonov evrov, na drugi strani pa ne tolerira praktično sprejetje amandmaja za neko minorno vrednost, zato ker bi to pomenilo odstop od začrtane poti. Ni logike v tej argumentaciji. In jaz mislim, da s takimi floskulami, ko ste prišli v Državni zbor, tu ljudi, ki so se ukvarjali s pripravo proračunov na lokalni ravni, državni ravni in tako naprej, ni mogoče prepričati, ker to ni resen argument. In jaz računam, da vsaj minister za finance računa, da imamo tudi tukaj nek občutek za te stvari.

In še nekaj, vsak proračunski del, vsako ministrstvo si je najbrž zagotovilo neke postavke, s katerih bo minister lahko prerazporejal in jih bo kasneje izvajal ali pa sploh ne pri izvajanju proračuna. Če bi vse te postavke držale tako, kot je načrtovano, s pravno podlago, z vsemi stvarmi, kot je bilo povedano v Državnem zboru, vlada in noben proračunski uporabnik ne rabi tako velikih pravic prerazporejanja. Jih ne potrebuje. Ampak očitno to ni tako. In vlada rabi manevrski prostor, da bo prelagala, premetavala ta finančna sredstva v skupni višini približno milijardo evrov. Tu pa nas utrujate s tem, da se ne sme sprejeti nek amandma za 100.000 evrov ali pa za 20.000 evrov. To je neresno. Neresno. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Andrej Šircelj, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani podpredsednik. Predstavnice Ministrstva za finance, kolegi in kolegice!

Danes dopoldan oziroma zjutraj je bilo rečeno, da potekajo usklajevanja z občinami. Danes nimamo uskladitve z občinami. Ali je ta proračun sploh realen? Ali sploh vemo, koliko bodo dejansko dobile občine in kaj se bo zgodilo, če se to ne bo zgodilo? Kaj se bo zgodilo, če do dogovora dejansko ne pride? In tukaj, spoštovani predstavniki Vlade, to ni stvar občin. Mi tukaj ne sprejemamo občinskega proračuna, nobenega izmed nekaj več kot 200 občin. Mi danes tukaj sprejemamo državni proračun. In naloga Vlade je, da se uskladi. Kako se bo usklajevala, koliko krogov bo naredila, kolikokrat se bodo dobili, zjutraj ali zvečer, podnevi ali ponoči, to, bom rekel, je drugotnega pomena glede na to, da mora biti proračun usklajen. In ni. In če ni usklajen, je v nasprotju z določeno zakonodajo in z Zakonom o javnih financah in z Zakonom o fiskalnem pravilu, skratka tukaj se

dejansko ne ve. V bistvu sprejemamo nekaj, za kar se dejansko ne ve. Ali bo povprečnina 525, 536, 522 in tako naprej. Glejte, povejte, kaj se bo zgodilo, če proračun ni sprejet. In ne morete reševati vseh zadev s prerazporejanjem. S prerazporejanjem se bodo reševale občine, s prerazporejanjem se bodo reševala evropska sredstva, s prerazporejanjem se bodo reševali migranti, če jih bo seveda več ali pa če bo v naslednjih dveh letih več kot 80 migrantov dejansko ostalo v Sloveniji. Pripravljate pa proračun za leto 2016 in 2017.

Tukaj imamo danes, gospe in gospodje, že sistemsko vprašanje, ali je sploh ta proračun dejansko zaprt. Tudi zaradi tega, ker po Zakonu o javnih financah morajo biti vsi predpisi, vsi zakoni sprejeti, preden se sprejema ta proračun. Ampak mi imamo danes tri zakone na spletnih straneh Ministrstva za finance, izmed katerih pomenijo nekateri dodatne finančne učinke, drugi pomenijo dodatne odhodke iz državnega proračuna, in tukaj dejansko ne vemo spet nič. Eden je na primer Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb, en zakon je Zakon o dohodnini, en zakon je še poseben zakon, s katerim se bodo malo manj obdavčili prejemki, ki jih bodo dobili delavci z naslova delničarstva in tako naprej in tako naprej. In tu ne gre za davčno prerazporejanje, gospe in gospodje. Glejte, to davčno prerazporejanje je nek izraz, ki ga je prinesel minister za finance na Odbor za finance, kjer je rekel: Ne, ne, to pa niso davki, to se pa samo malo prerazporeja. In tukaj, spoštovana državna sekretarka gospa Vraničar Erman, tukaj ne gre zdaj za prerazporejanje. Tukaj gre dejansko za to, da se ukinjajo davčne olajšave in da bo zaradi tega dejansko prišlo do večjega priliva v leto 2016, ker na podlagi tega se bo pri davčnih zavezancih na novo določala akontacija od dohodkov pravnih oseb. Ali bodo morali to sami narediti ali bo pa to naredila davčna uprava oziroma finančna uprava. Tukaj so zadeve tako jasne, da bolj jasne ne morejo biti. In ta proračun, ugotavljam, dejansko ni zaprt, niti na prihodkovni niti na odhodkovni strani. Ne vem, morda bomo lahko že za božič ali pa morda že za tri kralje imeli rebalans proračuna pripravljen.

Iz tega zornega kota seveda je tudi ta trditev, spoštovana državna sekretarka, mi nominalno ne bomo povečali davčnih stopenj. Poglejte, davkov se ne plačuje samo na podlagi nominalnih davčnih stopenj, ampak tudi na ukinjanju olajšav, investicijskih olajšav, olajšav za raziskave in razvoj, olajšav za zaposlovanje ali za zmanjševanje teh olajšav. In zaradi tega je davčno breme večje. Lahko vsi elementi od davčne osnove do davčne stopnje, do davčne oprostitve do davčne oprostitve, do davčne izključitve, do davčne karkoli stopnje na koncu ali spremembe o transfernih cenah lahko povečujejo ali zmanjšujejo davčno breme davčnega zavezanca. In tukaj se nehajmo slepiti s tem, da samo davčne stopnje povečujejo davek. To ni res. Največ je to odvisno od davčne

osnove. Vi tukaj povečujete davčno osnovo in zaradi tega bodo dodatni prihodki, ki niso v zakonu, in zaradi tega je to v nasprotju z Zakonom o javnih financah. In nimamo zaprtega proračuna.

Tukaj me čudi tudi to, da teza, ki ste jo zdaj povedali, pogledajte, pravica prerazporejanja je zaradi tega, ker se med letom dogajajo različne stvari in mi moramo to prerazporejati. Gospe in gospodje, ja, mi imamo tudi tukaj proračunsko rezervo, ki se namenja samo za določene namene. Po drugi strani je pa proračun ravno akt, ki se sprejme v Državnem zboru zato, da se zagotovijo politike na področju izobraževanja, sociale, gospodarstva, investicij, okolja in tako naprej, ampak to na podlagi tega, da se sledi tem politikam. Če pridejo pa izredne razmere, če pridejo pa izredni dogodki, ki niso mogli biti planirani, ki niso mogli biti načrtovani, potem se pa lahko to prerazporeja, ampak samo takrat, ne pa da se že v tem trenutku, ko proračun še ni sprejet, že načrtuje, kako se bodo prerazporejala sredstva za občine, za evropska sredstva in tako naprej, in že sami napišete. To, oprostite, ni ne načrtovanje, kaj šele, da bi bilo to vodenje ekonomskih politik, kaj šele, da bi to bila neka strategija, da ne govorimo o viziji. Tega dejansko ni. Še računovodski dokument ni popoln, ker ni enostavno zaprt. Vlada, če seveda govori o ukrepih za gospodarstvo, potem je treba pač tukaj povedati, da povečuje davčno breme in slabša te ukrepe in slabša pogoje za gospodarjenje. Kakorkoli že, ob predpostavki, da pomeni večji davek poslabšanje pogojev gospodarjenja, to je ob tej predpostavki, jaz seveda tukaj govorim. In seveda pogledajte, veliko razočaranje je tudi proračunski memorandum 2016–2017 na nekaj, tudi če je na nekaj listih, ampak vsebina je težava, kajti proračunski memorandum, prvič, ne vključuje vseh sektorjev države niti gospodarstva. Največ je to narejen na Ministrstvu za finance. Nekaj govori seveda o zadolževanju. Tukaj mimogrede, glede na to, spoštovana državna sekretarka, ko ste omenjali seveda te številke o zadolževanju, jaz citiram ministra, naj se mi oprostí in se bom opravičil, če sem narobe ga slišal, ampak on je danes dopoldne povedal, da se bomo zadolžili za 4,1 milijarde in odplačali 2,9 milijard dolga. To so njegove besede. Jaz sem si jih napisal. Sedaj vi seveda lahko tukaj prekalkulirate iz enega, drugega računa, ampak jaz se opravičujem, če to ni povedal, pogledajte, bom pogledal magnetogram, če sem narobe slišal, se opravičim. Ampak zdaj druge številke pripovedovati, ali je sedaj to 3,7 ali 3,8, je popolnoma vseeno, ampak bistvo je v tem, da je treba dejansko operirati z eno številko. Tudi če ministrstvo za finance ima različne številke, naj operira v javnosti z eno številko ne glede na vse kalkulacije, ki jih dejansko tukaj ima.

Jaz sem tudi seveda začen nad tem dokumentom, proračunskim memorandumom, ko govori o obdavčitvi in dodatni obdavčitvi pravnih oseb, ko bo spreminjal Zakon o davku

od dohodkov pravnih oseb, kjer osrednje načelo predloga, to se pravi, od Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb s katerimi se zmanjšujejo olajšave za investicije za razvoj in tako naprej, za zaposlovanje, sledi predvsem, pazite, citiram, "poštenemu obdavčenju z odpravo dvojnega neobdavčenja, preprečevanja zlorab in konsistentnega obdavčenja." Konec citata. Prvo, pošteno obdavčenje, je urejeno, jaz mislim, da gospa državna sekretarka Vrničar Erman to ve, s sporazumi o izogibanju dvojne obdavčitve. Če ima zdaj OECD težave s tem in če je OECD ugotovilo, da sporazum o izogibanju dvojne obdavčitve pomeni sporazum o dvakratni neobdavčitvi, je seveda zdaj to drugo vprašanje, ampak, s tem zakonom se tega zagotovo ne ureja. In jaz bi bil zelo previden, ko bi govoril o poštenosti in poštenosti obdavčenja pravnih oseb. Ker jaz mislim, da vam bodo tudi v Luksemburgu povedal, da če velja 2 % stopnja za multinacionalke, da je to pošteno. Kot je pošteno, da vam bo nekdo na drugi strani rekel, da je pa 60 % obdavčitev ali pa 70 % obdavčitev dohodkov, ki jih ne prijavijo posamezniki, poštena. In je to pojem, ki je relativen. Jaz bi bil dejansko nekoliko bolj zadržan pri poštenosti, pravičnosti in tako naprej. Poglejte, gospe in gospodje, jaz mislim, da tudi o kakšni veliki pravični porazdelitvi davčnega bremena s strani Vlade tukaj ne moremo govoriti. Lahko pa govorimo o poslabšanju gospodarskih razmer s tem, da bomo dodatno administrirali vso zadevo. In edini ukrep, ki bo dejansko uveljavljen na področju davkov, so povečani davki, o tem sem že govoril, od davka na dodano vrednost, ki bo stalno zdaj 22 %, čeprav je bilo mišljeno to samo začasno, do povečanja dohodnine, ker se ukinja valorizacija z življenjskimi stroški. In seveda, tisto, kar pa je največji sistemski ukrep, citiram seveda Vlado pri tem, da je to sistemski, pa je uvedba davčnih blagajn. Gospe in gospodje, to ni noben sistemski ukrep, to je nek administrativni ukrep, ki bo obremenil davčne zavezance in delal veliko sivih las zavezancem in na koncu finančni upravi in na koncu davčni upravi in Ministrstvu za finance in celi vladi, če tisto ne bo delovalo.

Z tega zornega kota so te zadeve in dejansko te spremembe, ki naj bi seveda pomenile večjo gospodarsko rast, oprostite, jaz takšnih sprememb ne poznam, ki bi vplivale na večjo gospodarsko rast, kar je eden ključnih ciljev te vlade. Ta gospodarska rast, katero imamo danes, je rezultat ukrepov na področju delovnopravne zakonodaje, pokojninske zakonodaje, na področju tega, da smo združili upravljanje državnih podjetij in da smo rešili slabih terjatev banke. To je in o tem govori minister za finance, če želite, v Washingtonu svetovni banki, in to je on povedal in tukaj mu dam prav. Vse ostalo je pa seveda tako.

Tudi jaz imam tukaj eno tabelo, ko govorimo seveda o različnih lestvicah, kje se nahajamo, in piše: "Uvrstitev Sloveniji na lestvici The World Bank's Doing Business 2015 izmed

189 držav na 51. mestu, če gledamo konkurenčnost poslovnega okolja. Pač, mogoče imate vi kakšno drugo, kakorkoli že, jaz bi samo rad povedal, da imam takšno lestvico, 2014 33. mesto, 2013 35. mesto, 2012 37. mesto, 2007 spet drugo in tako naprej in tako naprej. Tako da, lahko da imate vi kakšno drugo lestvico Doing Business, ampak dejansko to niso ukrepi, ki bi spodbujali gospodarsko rast, in bojim se, da bodo s tem proračunom, ki je neambiciozen, ki je neperspektiven za ljudi, da se bo dejansko napravilo še tisto, kar je bilo ali pa kar danes imamo. Tudi zaradi tega, ker ni novih investicij, tudi zaradi tega, ker nimamo nobenih izboljšav na področju zaposlovanja, na področju izobraževanja in na področju okoljske politike. In jaz mislim, da dolgoročno to ni dobro in zdaj ne vem, kdaj boste prišli s spremembo tega proračuna – jaz mislim, da zelo kmalu –, ampak bojim se, da tudi tista sprememba bo samo bolj ali manj administrativna.

Še enkrat pa, glejte mi smo tukaj brez vseh podlag za proračun, ne vemo, kaj bo z občinami, da o EU sredstvih sploh ne govorim in tako naprej. Še nekaj, vi boste ta proračun sprejeli, koalicija ga bo sprejela, noben amandma najbrž ne bo sprejet, to je pač dogovor koalicije. In tukaj si jaz ne delam nobenih utvar, da se bo karkoli spremenilo. Žalostno pa je, da se ne bo sprejelo niti amandmaja. Upam, da si boste premislili, o tem, da je treba zagotoviti posebna sredstva za preiskovalno komisijo za bančni sistem. To pa mislim, da je treba zdaj, če ne drugega, tudi pokazati dejansko tisto, kar se govori, skratka, da se želi tukaj priti, ne bom rekel do konca, ampak vsaj malo dlje, tudi glede odgovornosti in glede vsega tega. In je treba tudi na simboličen način pokazati, da se bo to dejansko zgodilo in da se dejansko okrepi to komisijo, ki bo to pregledovala v okviru Državnega zbora. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Mateja Vrničar Erman, izvolite gospa sekretarka.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

Najprej kar se tiče usklajenosti proračuna. Zakon o financiranju občin predvideva, če dogovora z občinami ni mogoče skleniti, da se lahko višina povprečnine določi z Zakonom o izvrševanju proračuna. Tako je tudi določeno s Predlogom zakona o izvrševanju proračuna in sredstva za povprečnino v višini 522 evrov, kolikor je zagotovljeno z zadnjim amandmajem v Zakonu o izvrševanju proračuna, toliko sredstev za povprečnino oziroma za finančno izravnavo v letu 2016 je zagotovljenih. Z tega zornega kota šteje, da je predlog proračuna in da sta predloga proračuna in Zakon o izvrševanju proračunov medsebojno usklajena. Pri višini povprečnine 522 evrov za leto 2017 finančna izravnava ni potrebna, ker

sredstva iz dohodnine, ki pripadajo občinam, zadoščajo za financiranje primerne porabe.

Drugo, kar se tiče prerazporejanja evropskih sredstev. Že v juliju letošnjega leta smo sprejeli spremembo veljavnega zakona o izvrševanju proračuna, s katero smo določili nova pravila za črpanje evropskih sredstev nove finančne perspektive z namenom, da se neporabljene pravice porabe ne kopičijo pri posameznih proračunskih uporabnikih, ampak se dejansko v skladu z načrtovanimi politikami in odhodki zagotovijo sredstva tam, kjer so dejansko projekti pripravljani. Zaradi tega je v predlogu proračuna za leto 2016 že porazdeljenih po resornih ministrstvih okrog 60 % vseh sredstev, ki so planirana za črpanje v prihodnjem letu, ostala sredstva so načrtovana pri službi Vlade za kohezijo in razvoj in bodo prerazporejena na resorna ministrstva, skupaj s slovensko udeležbo, takoj ko bodo investicijski dokumenti pripravljani tako daleč, da bo tudi poraba na teh ministrstvih dejansko zagotovljena. S tem želimo doseči enakomernejše črpanje evropskih sredstev, in ne kopičenje odhodkov ob koncu finančne perspektive, kar se nam dogaja s staro finančno perspektivo v zadnjih dveh letih.

V zvezi s proračunskim memorandumom naj še enkrat opozorim, da ga je treba brati skupaj s programom stabilnosti in nacionalnim reformnim programom, ki predstavljata s proračunskim memorandumom zaokroženo celoto in o tem smo v preteklih razpravah že več povedali.

Kar se tiče načrtovane davčne reforme, pri načrtovanih davčnih spremembah, tistih, ki so kot prvi korak predvideni v letošnjem letu, govorimo o prestrukturiranju davčnega bremena, torej povečanju določenih obveznosti in hkrati znižanju drugih obveznosti, kar pomeni, da suma sumarum ostane obseg pričakovanih davčnih prihodkov iz tega naslova nespremenjen, drugače se bo porazdelili pa viri teh prihodkov. Z tega zornega kota zakonov, ki predstavljajo davčno prestrukturiranje, ne štejemo v proračunski paket, ampak smo jih pripravili posebej. In, ko govorim o tem, da ne zvišujemo davčne obremenitve s tem, da spoštujemo socialni sporazum, citiram socialni sporazum, v katerem je zapisano, da "ne bomo poviševali nominalnih stopenj, da pa bomo uskladili prestrukturiranje davčnih bremen z prevetritvijo obstoječih davčnih olajšav". Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Replika, oprostite. Replika mag. Andrej Šircelj. Izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovana državna sekretarka, to, glede teh davčnih bremen pa prestrukturiranja davčnih bremen pa tako naprej, to res zahteva mojo repliko.

Ne morete gledati davkov vedno samo z vidika zornega kota proračuna. Davke plačujejo davčni zavezanci, podjetja, posamezniki, samostojni podjetniki in tako naprej. In njim se bodo spremenile davčne obremenitve in od njih je odvisen ta proračun, kajti oni plačujejo davke, zato da financirajo javno porabo, zato da financirajo naše plače, vaše plače in tako naprej in tako naprej. Seveda samo reči, glejte, saj davčni prihodki bodo isti, zaradi tega, pa tudi v to ne verjamem, ta izračun ima preveč neznank, ker so same investicijske olajšave neznanka, ker so neznanka olajšave za raziskave in razvoj in so odvisne od različnih dejavnikov na trgu. In to je še toliko slabše zaradi tega, ker je to okolje davčno nestabilno. In seveda, vi ste naredili ta izračun tukaj, tako da se na koncu vse izide, vendar samo na papirju. Jaz vam zagantiram, da te številke, če bo to sprejeto, jaz upam, da ne bo, ne bodo držali na koncu. Drugo leto to ne bo držalo. In to davčno prestrukturiranje, ta izraz, to je nekaj novega, zdaj ste se spomnili, včasih smo temu rekli povečevanje davkov ali pa zmanjševanje ali pa zniževanje davkov, zdaj se pa reče – veste, če jaz vzamem pri enem v levem žepu in dam to v desni žep, ne pomeni, da sem jaz enemu vzel in drugemu dal, ampak to je davčno prerazporejanje, prestrukturiranje ali karkoli že. Glejte, tako pač dajmo s pravimi besedami poimenovati neke zadeve, o katerih danes tukaj govorimo. In jaz ne govorim, kaj je bilo glede socialnega sporazuma, je pomemben, govorim pa o pogojih gospodarjenja, ki se bodo spremenili, o stabilnosti in gotovosti gospodarjenja za podjetja, če želite, za Krko, za Slovenske železnice, za kogarkoli že se bodo spremenili pogoji gospodarjenja. In to je slabo že v osnovi, ker se morajo ta podjetja na to toliko časa pripravljati, spremeniti politike in to vsekakor ne vpliva na gospodarsko rast. Še manj, mislim, da bo zaradi tega gospodarska rast padla. To je moja replika. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. K prijavi so prijavljeni gospod Zvonko Lah, gospod Jože Tanko in mag. Andrej Šircelj. Besedo ima gospod Zvonko Lah. Zdaj pa še gospod Jožef Horvat, se opravičujem. Besedo ima gospod Jožef Horvat. Je že v redu.

Izvolite, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Maratonska razprava o proračunih je bila na odboru v petek 13., tudi danes. Samo ena ugotovitev. Res je, da je vladna stran ali konkretno gospa državna sekretarka odgovorila na vprašanja opozicije korektno, da je korektno zagovarjala stališče Vlade, ampak, kolegice in kolegi, da opozicija niti v enem predlogu nima prav, veste kaj, to pa je gradnja berlinskega zidu med nami. In to ni dobro. Zapomnite si, to ni

dobro. Ko sva bila z Jožetom Tankom vodji poslanske skupine v mandatu 2004–2008, smo se dogovorili, da bomo nekaj amandmajev opozicije podprli in smo. Če tega ne bi bilo, danes gospod Miro Cerar, ne danes, letos ne bi mogel odpirati podvoza v Murski Soboti. Takrat sem se sam zavzel za to, da se podpre amandma opozicije – LDS-a, dr. Mitja Slavinec ga je vložil, in letos je bil dograjen podvoz, 6 milijonska investicija in ni države vrag vzel, oprostite, da takšno retoriko uporabljam. Zakaj to govorim? Zato, ker jaz razumem in upam, da vsi mi razumemo, da obravnavamo proračun države, proračun državljanov. Upam, da ne obravnavamo proračuna te koalicije ali pa za to koalicijo, da sem bolj točen. Za vseh 2 milijona 45 tisoč, kolikor nas je, upam, da je tako.

In še nekaj bi rad povedal. Zakoni so zavezujoči za vse, tudi za vlado. In vlada jih tukaj krši. Ustavil se bom na področju občin. Mogoče se ponavljamo kot lajna. Če pogledamo metodologijo, če pogledamo Zakon o financiranju občin, potem bi povprečnina za leto 2016 plus še glede na dogovor, ki je bil sprejet, in sicer dogovor o višini povprečnine za leti 2013 in 2014, takrat se je dogovorilo, da bo povprečnina za leto 2016 536 evrov, zdaj je predlog 522, to je enako, kot povprečje za letos, ko smo eno polovico leta imeli 525, eno polovico leta pa 519, povprečje je 522 in s tem gremo v naslednje leto po predlogu koalicije. In to je narobe. Poglejte, to je narobe, ker ste občinam s pogajanjem o dvigu plač dali dodatno bremenitev v višini 13 milijonov evrov. Vsaj za toliko bi morali dvigniti povprečnino. Vsaj za toliko. Ampak ne. Pa da ne bom omenjal kakšnih naših, bom rekel, desnih županov. Vprašajte gospoda Kontiča, kaj on misli o tem. On se je zavzel za to, da mora biti povprečnina po Zakonu o financiranju občin, po metodologiji 652,6 evra. Zdaj pa je koliko manj? Za 130 evrov je manj. Govorimo o 260 milijonih, ki bi jih občine morale dobiti po zakonu, pa jih ne dobijo. In zdaj seveda je vlada žalostna, da so danes vsa tri reprezentativna združenja rekla: ne, ne pristajamo na 525. Ja, normalno, da ne. Menda bi pristali na 530. Zdaj pa izračunajmo, o kakšnem denarju govorimo. Od 522 do 530 je 8 evrov. Se pravi, gre za nekaj 16 milijonov. O tem se pogovarjamo.

In ker imam relativno malo časa, mi dovolite, da v nadaljevanju povzamem, gospa podpredsednica, naše amandmaje, ki se bodo v naslednji fazi obravnavali. Mi smo prav zaradi skladnega regionalnega razvoja – ke, kaj se nam dogaja – podeželje je vedno manj razvito, center je vedno bolj razvit. Ali je to pošteno? Ali je to pošteno, kolegice in kolegi? ni pošteno! Ni pošteno. Tudi podeželje, tudi slovenska periferija je slovenska, je del te države. In boli me srce, res me boli srce, da se nekako hrbet obrača dobesedno periferiji oziroma slovenskemu podeželju. Res me to hudo boli. Res me boli. Zato smo se zavzeli v naših amandmajih, da bi povečali finančno izravnavo občin. Finančna izravnava je izjemno

pomemben vir financiranja občin, ki zagotavlja izvajanje z zakonom določenih nalog občinam, če posamezna občina s prihodki, ki so ji zagotovljeni z zakonom, ne more pokriti vseh stroškov. Zelo pomemben vir. Zavzeli smo se z našimi amandmaji Nove Slovenije za povečanje sredstev za lokalno razvojno infrastrukturo. Zavzeli smo se v naših amandmajih za povečanje sredstev, ko gre za investicijsko vzdrževanje in gradnjo državnih cest. Tu sem posebej na odboru izpostavil naslednje: v okviru tega programa tudi še vedno ni namenjeno dovolj sredstev za izgradnjo obvoznice Murska Sobota vzhod. To je vlada obljubila in se vlada ne drži svojih dogovorov. Ali je to pošteno, kolegice in kolegi? In za naslednje leto 2016 je načrtovanih le 200.000 evrov. In kolikor se spomnim iz pogovora z županom Mestne občine Murska Sobota, je minister, pristojni za promet in infrastrukturo, obljubil 600.000. Sedaj imamo trikrat manjši znesek. Ali je to pošteno, kolegice in kolegi? In glede na to, da je večji obseg sredstev zanjo načrtovan, za to murskosoboško obvoznico, šele po letu 2019, financiranje pa naj bi bilo zaključeno do leta 2023, pogledajte, je zelo malo verjetno, da bo ta obvoznica zgrajena v tem roku.

Zakaj smo se še v Novi Sloveniji zavzeli z našimi amandmaji? Za to, da bi povečali sredstva na postavki mladi raziskovalci, mobilnost in spodbude najboljšim raziskovalcem. Mi potrebujemo tehnološki preboj, ker drugače bomo dolgoročno vsi "lon arbeiterji", se bomo ukvarjali zgolj z nekimi dodelavnimi posli. Kakšen standard nam bodo zagotavljali dodelavni posli? Vegetiranje. In SURS, Statistični urad Republike Slovenije, je letos septembra povedal, septembra 2015, da ostaja tveganje revščine. Nas ne zanima minimalna plača. Nas zanima dobra plača. Nas zanimajo nova delovna mesta. Vsaj 60.000 novih delovnih mest, takšnih z visoko plačo, da bodo naši ljudje lahko imeli materialno in duhovno blaginjo. Za to gre. In smo sposobni, smo, verjamem, da smo sposobni. Jaz sem optimist, sem realist, smo sposobni. Kako se bomo mi še naprej imenovali družba znanja, če ne bomo vlagali v raziskave in razvoj?

Športna infrastruktura, o tem ste nekateri že govorili.

In še, kar se vam bo morda zdelo nepomembno, pa mislimo, da je, pogledajte vlada ima nalogo, da realizira zadnjo novelo zakona o arhivih. Veliko smo o tem govorili. Imeli smo tudi referendum. Vlada ne zagotavlja po zakonu dovolj sredstev za digitalizacijo arhivskega gradiva. Mi se toliko pogovarjamo o arhivu Udbe in tako naprej, da smo že kar utrujeni od tega. Zelo enostavna naloga je. Ta arhiv Udbe, ki je še ostal, ta manjši obseg, ki je še ostal, dajmo ga zdigitalizirati in dajmo ga na spletno stran, seveda, občutljivi osebni podatki morajo biti po zakonu anonimizirani. Dajmo na spletno stran, pa smo to zadevo, po moje, vsaj zaprli. Jaz sem prepričan, da smo zaprli. Ampak spet se vlada

ne drži zakonov. Vlada je tista, ki se ne drži zakonov.

In kar me osebno skrbi. Mi pravimo, ja, imamo dobro gospodarsko rast, ne se sekirati, imamo dobro gospodarsko rast. Res je, vsaka čast slovenskemu gospodarstvu, ne pa ukrepom Vlade. Skrbi me pa to, da se najmočnejše evropsko gospodarstvo znotraj evroobmočja, nemško, ohlaja. Naš izvoz je prav v Nemčijo najbolj usmerjen. To me skrbi. Upam, da vas ... / izključen mikrofon/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Miha Kordiš, pripravi naj se gospod Bojan Podkrajšek, za njim gospod Ljubo Žnidar.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala.

Ta proračun, kot smo socialisti v današnji debati pa že na kakšni obravnavi prej na odborih lahko ugotavljali, na odhodkovni strani ni prav nič socialen, prav tako pa na prihodkovni strani, ni niti najmanj napreden. Imamo gospodarsko rast, vemo, da se bogastvo v naši družbi dviga, hkrati pa se to isto bogastvo kopiči v rokah najbolj privilegiranih slojev in razredov v naši družbi, medtem ko navadni ljudje, delovni ljudje, velika večina slovenskih državljanek in državljanov od tega proračuna, od te gospodarske rasti, od te ustvarjene vrednosti nima prav ničesar, pa čeprav so ravno delovni ljudje tisti, ki vso vrednost ustvarjajo. Proračun temelji na nekih ideoloških postulatih, na neoliberalnih ideoloških postulatih. Zaradi tega so bile naše možnosti, možnosti Združene levice pri sanaciji takega proračuna seveda omejene. Zaradi tega smo se pač skoncentrirali samo na nekaj področjih, kjer pa lahko v mejah, znotraj katerih je proračun že začrtan, saniramo obstoječo situacijo. Eden izmed takih amandmajev je, na primer, slabe tri milijone evrov, ki jih namenjamo trgu dela in delovnim pogojem, zelo konkretno za usposabljanje in izobraževanja. Kaj je zgodba? V Združeni levici se na tem področju zavzemamo za preobrat. Namesto tega, da se subvencionira zaposlovalce, da se subvencionira kapitaliste, če hočete, mislimo in poudarjamo, da se je treba preusmeriti k vlaganju v same iskalce zaposlitve. Seveda, politika, ki prehaja iz aktivnih politik zaposlovanja na politike polne zaposlenosti, je tukaj vsekakor boljše alternativa, ampak kot sem rekel, v ideoloških postulatih tega proračuna je bila to naša najboljša možnost.

Opozarjamo na tem mestu, da se že več let ne izvajajo nobeni programi formalnega prešolanja ljudi. Vedno več je zanašanja na nekakšne psihološke in motivacijske delavnice, ki iskalcu zaposlitve nikakor ne koristijo, seveda pa utrjujejo ideologijo individualizma in medsebojne konkurenčnosti med delovnimi ljudmi, kar je vsekakor sporno.

Hkrati opozarjamo, da se bodo potrebe po izobraževanju povečevale, zaradi tega, ker se

delež tistih, ki so dolgotrajno brezposelni, in delež mladih neprestano povečuje. In sploh mladi v temu kontekstu so tisti, ki so najbolj primerni za take ukrepe, ki jih tukaj tudi predlagamo. In zato od ministrstva pričakujemo, da bo skupaj s pristojnimi službami pripravilo nove programe, če bi bil ta naš amandma težak slabih 3 milijone evrov sprejet in tudi vsem danes tukaj prisotnim polagam na srce, da ta naš amandma podprete. Hkrati pa mora biti izvajanje takih programov neodvisno od pridobivanja evropskih sredstev. Lahko se obrnemo na primer socialnih delavcev, ki kaže, da so sredstva evropskega socialnega sklada skrajno negotova in nezadostna in zato nikakor ne morejo delovati kot nadomestilo za sredstva v integralnemu proračunu. Hkrati je pa to neko področje, ki je strašno pereče in je zanj res potrebno nameniti in namenjati sredstva iz integralnega proračuna. Sredstva za to postavko zagotavljamo s prenosom znotraj Ministrstva za delo, ne gremo izven tega, namreč s postavke urejanje sistema na področju konkurenčnosti in podjetništva. Na področju Ministrstva za delo namreč konkurenčnost praviloma, nalijmo si čistega vina, pomeni zniževanje delavskih in socialnih pravic, v podjetništvu pa subvencioniranje zaposlovalcev in ustvarjanje prekarnih zaposlitev. Vemo, kako se je izšel katastrofalni projekt na Ministrstvu za delo, ki je spodbujal tako imenovano espeizacijo, in to vsekakor ni rešitev za nastop zoper veliko stopnjo brezposelnosti, ki jo ima Slovenija, zlasti pa za veliko stopnjo brezposelnosti, ki vlada med mladimi.

Naslednji tak amandma, ki bi ga želel izpostaviti, se dotika Inšpektorata Republike Slovenije za delo. Temu inšpektoratu namenjamo dodatnega pol milijona evrov. Vsi tukaj vemo, vsaj morali bi vedeti, da so prekerne zaposlitve pri nas v porastu. Žal. Delež varnih, rednih zaposlitev za nedoločen čas se niža, hkrati pa narašča nestalne, slabe prekarne oblike zaposlitev. V večini teh prekarnih zaposlitev gre hkrati tudi za kršenje delovnega prava za poseg v delavske pravice. Zakonodaja še ostaja nekako progresivna pri nas, zaenkrat, ampak v praksi smo velikokrat, mnogokrat soočeni s tem, da se je preprosto ne spoštuje in breme tega nespoštovanja seveda nosijo delovni ljudje, tisti, ki so zaposleni, oziroma tisti, ki so nekih prekarnih, delovnih razmerjih. In tudi število težjih kršitev v tem kontekstu se povečuje. Vse to potrjujejo tudi ne izključno ampak tudi poročila Inšpektorata za delo. V zadnjih šestih letih se je število gospodarskih subjektov, ki jih ta inšpektorat nadzoruje, povečalo kar za 30 tisoč. Po drugi strani se je število delovnih inšpektorjev znižalo iz 88 na 80, od tega jih pa sploh itak samo polovica dela na področju delovnih razmerij. Si lahko predstavljamo, kakšno povečevanje obremenitve na Inšpektorat za delo to predstavlja. In očitno je, da rabimo na tem področju nadzorovanja delovnih razmerij in

upoštevanja delovnopravne zakonodaje opraviti kvalitativen preskok od obstoječega stanja. Na področju nadzora delovnih razmerij sociale, smo vendar soočeni z nekim bistvom, ki je usposobitev in zaposlitev novih delovnih inšpektorjev, ki jih, še enkrat poudarjam, slovenski trg dela in slovenski delavec, mladi, stari, kakršenkoli že, krvavo potrebuje. In tukaj ponovno apeliram na vse prisotne in na vse politične grupacije v tem državnemu zboru, da ta naš amandma podprete, vsaj v retoriki, vsaj v besedi se menda vsi tukaj zavzimate za delovne ljudi, za slovenske ljudi, za slovenske državljanke in državljane. Ukrep, ki daje pol milijona evrov Inšpektoratu za delo, bi mnogo, mnogo prispeval k temu, da se izvrševanje delovnopravne zakonodaje v praksi izboljša, s tem pa se izboljša tudi materialno stanje slovenskih delavk in delavcev in seveda raven njihovih pravic oziroma upoštevanja njihovih pravic.

Kar me pripelje do Ministrstva za zdravje in do podhranjenosti Ministrstva za zdravje. Tukaj s prvim amandmajem predlagamo 1,5 milijona evrov povečanja na postavki investicijska vlaganja na primarni ravni. Zelo smo namreč v Združeni levici zaskrbljeni nad dejstvom, da se sredstva za investicije v zdravstvu glede na letošnje realizacijo zmanjšujejo kar za 27 milijonov evrov, glede na 2014 pa je to zmanjševanje težko 7 milijonov evrov. Pri temu pa je treba dodatno upoštevati še to, da so občine zaradi prenizke povprečnine prisiljene v nižanje investicijskih sredstev in se bo seveda tudi to poznalo na področju zdravstva. Nekako nas čudi, da vlada ne podpira amandmajev in da ni zagotovila dodatnih sredstev v dopolnjenem predlogu proračuna glede na njene deklarativne zaveze v koalicijski pogodbi v medijih in tako dalje, ki jih pogosto lahko slišimo.

Ta amandma, ki ga zdaj predstavljam, se veže na investicije na primarni ravni, se pravi na zdravstvene domove. Drži, da Republika Slovenija ni ustanoviteljica zdravstvenih domov, je pa vendarle dolžna občinam pomagati pri njihovih investicijah. Če za podkrepitev te teze navedem kar opis podprograma, citiram: "Namen podprograma je pridobitev in posodobitev funkcionalnih prostorov, pridobitev ustrezne opreme in izboljšanje standardov osnovnega zdravstva za prebivalce". In naprej, spet citiram: "Dostopnost občanom do zdravstvenih storitev na območjih oziroma v občinah, kjer se dejavnost še ne izvaja". To je po točki definicije točka tega podprograma, ki bi jo morala potem Republika Slovenija nasloviti, tudi če ni soustanoviteljica zdravstvenih domov. Primeri, kot so zapleti s pediatričnim dispanzerjem v Poljanski dolini, kažejo, da bi moralo ministrstvo bistveno bolj angažirano pristopiti k urejanju razmer v primarnemu zdravstvu, sicer s tehnično pomočjo, denarnimi vložki. To je posebno potrebno zaradi uvajanja sistema nujne medicinske pomoči. Ponovno tudi

pri zagovoru tega amandmaja apeliram na vse, da ga podprete. Vemo, da je stanje v slovenskem zdravstvu drastično, vemo, kaj se dogaja. S tem amandmajem, težkim milijon in pol evrov, vsaj delno poskušamo sanirati situacijo na področju investicijskih vlaganj na primarni ravni.

Nadaljujemo prav tako z amandmajem na zdravstvenem področju, ki se pa dotikajo investicijskih vlaganj na sekundarni in na terciarni ravni. Ta naš amandma, ki smo ga vložili v proceduro in v sprejem, pa je težak 6 milijonov 700 tisoč evrov. V slovenskem zdravstvenem sistemu po zadnjih podatkih več kot 200 tisoč ljudi čaka na pregled oziroma na poseg, to je 17 % več kot lani in kaže na to, da imamo opravka z ozkimi grli in da se problem zastruje, hkrati pa teh ozkih grl nikakor ne saniramo. Eden od razlogov teh ozkih grl je tudi, da so bile zadnja leta investicije usmerjene skoraj izključno v urgentno medicino, skoraj nič pa v bolnice in specialistične ambulante, ki so seveda kot posledica tega trpele. Problem teh ozkih grl bi bilo treba začeti naslavljanje takoj. 200 tisoč ljudi ni majhna številka. To je 200 tisoč ljudi, ki so v vrsti, ki so oropani kvalitetne zdravstvene oskrbe in seveda to nikakor ni prav. Ministrstvo razpolaga z vsemi podatki, kje bi bile potrebne dodatne nabave, se pravi tu tehničnega zadržka in problema nimamo, vas bom pa samo spomnil in opozoril na nekatere. Aparati za CT in magnetno resonanco – po številu prebivalcev smo v najslabši tretjini med državami OECD. To je kar zvonec za alarm. Pred dnevi smo lahko brali o zastojih na kardiološkem oddelku UKC v Ljubljani, kjer se ozko grlo ne pojavlja zaradi pomanjkanja zdravnikov in tudi ni problem v tem, da Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije ne bi hotel plačati dodatnih posegov, ampak preprosto do zastarelih in obrabljenih aparatih, konkretno kronografih. To sta samo dva primera, s katerima vas želim spodbuditi k podpori temu amandmaju in zakaj je potrebno investicijsko vlaganje na sekundarni in terciarni ravni podpreti.

In ministrstvo tu vsekakor ne more trditi, da ima dovolj sredstev, da bi naslovilo te potrebe. Nenazadnje je ministrica za zdravje na seji matičnega delovnega telesa izjavila, da, bom kar citiral, "proračun zadostuje za izvedbo vseh nujnih projektov v letu 2016." To, kar sem ravnokar navedel, so nujni projektov. 200 tisoč ljudi v vrstah je en velik nujen projekt. Saj potem je v pisni zavrnitvi našega amandmaja ministrstvo formulacijo sicer nekoliko omililo in je reklo, da, citiram, "zadoščajo za realizacijo vseh načrtovanih projektov," ampak dejstvo še vedno ostaja.

V Združeni levici se s tako usmeritvijo na področju zdravstva vsekakor ne strinjamo, ker zelo jasno kaže na pomanjkanje znanja in na pomanjkanje, in to je najhuje, politične volje in pri vladi in pri samem ministrstvu. Načrtovani projekti in sredstva namreč ne zadoščajo niti za

odpravo glavnih ozkih grl zdravstvenega sistema in zato vztrajamo pri našem amandmaju in vam še enkrat polagamo na srce, da – za boga svetega, 200 tisoč ljudi imamo v čakalnih vrstah – bi bili zelo veseli, če bi ta amandma podprli.

Kar me pripelje do visokega šolstva in amandmaja na postavki dejavnosti visokega šolstva. To postavko krepimo za 2 milijona in pol evrov. Tukaj niti ne bom izgubljal besed. Vemo, da so varčevalni ukrepi preteklih let daleč najbolj od vsega prizadeli naš šolski sistem, znotraj tega pa še posebej visoko šolstvo. In visoko šolstvo je treba začeti zopet krepiti. Visoko šolstvo je vir inovacij, visoko šolstvo je vir raziskav, visoko šolstvo je baza znanja družbenega gospodarskega in vsakršnega napredka in če moramo kaj podpirati kot popotnico za prihodnost, je to vsekakor visoko šolstvo. S temi sredstvi, ki jih namenjamo visokemu šolstvu, bi želeli predvsem, da se usmerijo za razreševanje problema šolnin na tretji stopnji študija, se pravi z doktorskimi študenti. Najpametnejši ljudje nam bežijo preprosto zato, ker nimajo denarja za plačilo šolnin na tretji stopnji, in to je popolnoma nesprejemljivo.

Se bom tukaj ustavil, predal besedo svojima tovarišema. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Bojan Podkrajšek. Se bo treba prijaviti. Za njim se pripravi gospod Ljubo Žnidar.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, hvala za dano besedo! Cenjena državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Danes že skozi ves dan govorimo o najpomembnejšem dokumentu za leto 2016 in 2017. Uvodoma smo od predsednika Vlade in ministra za finance slišali, kakšen je proračun za ti dve leti, in ob koncu je predsednik vlade, kot smo danes že slišali tudi od mojih kolegov, izrekel: Pa uspešno delo! In odšel iz te dvorane.

Sam menim, da ta proračun ni zaprt. Ker seveda ni dokončno usklajen z vsemi občinami oziroma občinami v Sloveniji. Pa naj se najprej dotaknem občin. Sam ne morem verjeti, da ne najdete skupnega jezika z župani slovenskih občin. Seveda, občinam se vsako leto odvzema, na drugi strani pa se jim nalaga nove obveznosti. Pa jaz mislim in prepričan sem, da župani slovenskih občin igrajo prav posebno in pomembno vlogo v Republiki Sloveniji. Seveda, ukvarjajo se z investicijami in vsak dan skrbijo za takšne ali drugačne težave svojih občank in občanov, posledično tudi naših državljanek in državljanov. Pa seveda ni posluha, hodijo iz tedna v teden, pišejo in se pogajajo. Na drugi strani pa minister oziroma vlada prisluhne tistim, ki grozijo, da bodo šli na ulico. Seveda te bojazni ni, da bi šli naši župani na ulico, tako da sem zaskrbljen, da tu ni skupnega jezika v obliki predvsem povprečnine, ki bi dala investicije v

naše lokalne skupnosti in tudi zagotovila kakovost življenja občank in občanov.

Na drugi strani gospodarstvo, tudi gospodarstvu venomer nalagamo, nalagamo, ker smo prepričani, da naši direktorji oziroma menedžerji ne bodo šli na ulice. Bojim se, kako dolgo lahko ta sistem zdrži.

Naj se dotaknem varnosti v naši državi. Pol leta v tem državnem zboru govorimo o migrantski, malo pa tudi begunski krizi. Danes smo slišali koliko milijonov bo potrebnih za to krizo, ki je po mojem mnenju komaj na začetku, ampak za te migrante bodo milijoni. Jaz ne trdim, da se lahko temu izognemo, je pa dejstvo, če bi se te migrantske krize poleti resno lotili, bolj odgovorno, vedeli, kaj se nam bo zgodilo v zimskih časih, in da vemo, kaj se nam bo zgodilo v spomladanskih časih, bi gotovo lahko šlo lahko manj sredstev za to krizo, ki ni samo slovenska, ampak je tudi evropska.

Seveda jemljemo, kot govorim, na področjih, kjer vemo, da ne bo šel nihče na ulico. Če sem začel z našimi župani – prav gotovo, če damo našim županom ta proračun v roke, bi znali poiskati, kje država oziroma Ministrstvo za finance in ta vlada lahko prišpara. Ko pa ugotovljamo vse dni v letu, kje državne finance, davkoplačevalski denar odteka, smo pa nemočni. Ali smo nemočni, ali smo nesposobni, ali si pa zatiskamo oči? Obresti za vsako leto bo preko milijarde.

Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi! Jaz sem prepričan, da v Republiki Sloveniji vsi vedo, kaj to pomeni. Vsi znajo računati. Naše državljanke in državljani se prav gotovo tega zavedajo vsak dan, ko imajo položnice na mizi, predvsem pa takrat, ko gredo na šalter in te položnice plačujejo. Mi lahko govorimo o pokojninah, tako leto in desno, ampak naši upokojnenci vsako leto izgubljajo. To je dejstvo in zato ni treba biti finančnik.

Ko smo govorili skozi ves dan in še bomo govorili pri naslednji točki o amandmajih, o tem niti sluha ne duha na moji desni strani. Kot da mi ne živimo v Sloveniji, kot da mi ne poznamo težav, ki jih imajo naši državljani. Eden od županov je danes zapisal na družbeno omrežje, če bo povprečnina tako mala, kot jo predlaga finančni minister oziroma vlada Republike Slovenije, je dejstvo, da bo slabši standard v občini in slabša kakovost življenja, tako v občinah kot posledično tudi v celi državi. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana državna sekretarka, spoštovani kolegice in kolegi!

Danes smo ob predstavitvi proračuna s strani Vlade večkrat slišali, kako je ta proračun razvojno naravnani. Vsak, ki ta proračun bežno pogleda, mu je na daleč jasno, da vlada nudi relativno dobro podporo javnemu sektorju. Zame pa, bi rekel, javni sektor, jaz v javnem sektorju

ne vidim razvojne vizije naše države, v podpori javnemu sektorju. Tega, bi rekel jaz, iz tega proračuna ne morem zaznati. Veliko se vlada pogaja, dogovarja z javnim sektorjem, se usklajuje, drugo leto tudi padejo določene finančne obremenitve. To se pravi, da se bodo sprostile, da se bodo odhodki na strani javnega sektorja še povečali. Nikjer pa ni bilo zaslediti močnih in trdih pogajanj z gospodarstvom. Jaz se kar čudim Gospodarski zbornici Sloveniji, Obrtni zbornice Slovenije, da dejansko v tej pripravi samega proračuna niti ni bilo slišati njihovega glasu. Tudi medijsko, mislim, da kar dobro vodeno, se ustvari občutek, kot da je v gospodarstvu vse v redu. Pa jaz mislim, da ni. Dajte vprašati samostojne podjetnike, dajte vprašati predstavnike res pravega gospodarstva, če je res fajm. Po mojem ni in ob takšnem predlogu proračuna in v letu 2016 tudi ne bo fajm. Veliko slabše kot je bilo leto 2015. Kajti jaz osebno menim, da je razvoj sigurno odpiranje novih investicij in zagon investicij.

Pa realno pogledajmo primerjavo. V letu 2015 ni bilo glede investiranja pretirano dobro leto, kajti Slovenija je na repu evropskih držav z največjim upadom gradbene dejavnosti. Po drugi strani smo v letu 2015 zaključevali finančno perspektivo 2007–2013, kjer je bil končni rok zaključka vseh del december letošnjega leta. Zaradi tega in zaradi glavnine ali pa, bi rekel, kar precejšnjega obsega evropskih sredstev, je bilo leto 2015 še kolikor toliko dobro. Če pogledam primerjavo za leto 2016, korektno je podala informacije gospa državna sekretarka, da integralni proračun nekoliko povečuje sredstva za investicije, to drži. Ni pa povedala, da je investicij generalno z evropskimi sredstvi v letu 2016 manj za preko 600 milijonov. Kaj to pomeni za slovensko gospodarstvo? To pomenim, da bo gospodarstvo imelo v letu 2016 za 600 milijonov manj dela. To pomeni, da smo na nek način odvzeli gospodarstvu za preko 600 milijonov dela. Zakaj v letu 2016 ni teh investicij? Zaradi tega, ker Vlada še ni pripravila projektov in začela s projektom nove finančne perspektive, ki se je začela 2014–2020. Kje v proračunu je odraz nove finančne perspektive? Ali je kakšen projekt nove finančne perspektive v tem proračunu? Nekaj bore malega. Zelo malo. Jaz tu neke nove finančne perspektive 2014–2020 ne zasledim. Ker gre v letu 2016 za takšen upad investicij, jaz bi temu rekel, da smo kar takšen delež dela odvzeli gospodarstvu, menim, da tudi prihodki v proračunu za leto 2016 niso realno ocenjeni. To se bo zelo hitro pokazalo v naslednjem letu, ker bomo zelo hitro dobili na mizo nov rebalans. Prihodki niso takšni, kot so načrtovani. To bo obrazložitev. Pa že zdaj zelo jasno vemo, da ne bodo takšni. Po drugi strani pa ne vem, težava zadnjih treh dni, največja težava Vlade, recimo, kako najti 132 milijonov za migrante, ki jih bomo potrebovali za naslednje leto. Jaz sem pričakoval, da bo Vlada iskala ukrepe, pa da bo prinesle na mizo ukrepe, kako ne bomo drugo leto rabili 120 milijonov ampak,

da jih bomo rabili samo 30. Ostalo bodo pa ukrepi, da se prepreči in ustvarijo pogoji za reševanje te velike problematike. Sam osebno menim, da se varnosti ne da kupiti z denarjem. To zagotovo drži. Pričakoval sem ukrepe, ampak teh v proračunu ni.

Velikokrat in povsem upravičeno je bilo danes poudarjeno: niti enega amandmaja opozicije ne boste upoštevali. Pa bom navedel samo primerjavo. V letu 2016 bo potrebno za odplačilo glavnice, to se pravi naših dolgov in obresti, 3,8 milijarde. Pripravljen pa je amandma za 140 tisoč evrov, da se razširi preiskava o bančnih luknjah oziroma da se ugotovijo te nepravilnosti. To je zdaj teža primerjave. Tam je tisti del sredstev, ki je v glavnini poniknil iz vseh bank, mi namenimo tukaj, da ne rečem ščepec sredstev, da se te nepravilnosti raziščemo, in tako vehementno zavnete ta amandma. Slika je meni, mislim pa, da tudi vsem državljanom, več kot jasna. Naj ostanejo te bančne nepravilnosti zaprte, to je vaš odgovor. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Mateja Vrničar Erman, državna sekretarka na ministrstvu za finance, izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

Rada bi se odzvala na navedbe v zvezi z investicijskimi sredstvi, ki so zagotovljene v letu 2016 in 2017. V A-bilanci proračuna 2016 je skupno zagotovljenih sredstev za investicije in investicijske transfere v višini 804,6 milijona evrov. Poleg tega so dodatna sredstva zagotovljena tudi v B-bilanci, če se seštejemo tako A- kot tudi B-bilanco, pridemo v letu 2016 do številke 1 milijarda 7 milijonov, ki so zagotovljeni za investicije in investicijske transfere. Ta podatek vključuje integralna sredstva, namenska sredstva in tudi evropska sredstva. Za primerjavo, v letu 2013 je bilo za vse investicije zagotovljenih 876 milijonov evrov, in investicijske transfere seveda. Za leto 2017 pa se v A-bilanci zagotavlja 863 milijonov sredstev in dodatna sredstva v B-bilanci, tako da je skupni znesek 926,3 milijona evrov.

Kot smo že večkrat omenili, danes se povečujejo integralna sredstva pa tudi namenska sredstva za investicije in investicijske transfere, hkrati pa se na teh postavkah odraža sprememba nove finančne perspektive. Stara finančna perspektive se zaključuje, v novi finančni perspektivi pa je vsega skupaj za prihodnje leto iz kohezijskih sredstev na razpolago 438,7 milijona. Od tega zneska je že večina razdeljenega, 150,5 milijona pa ostaja na postavkah Službe Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko z namenom, da se dodelijo resorjem takoj, ko bodo posamezni projekti pripravljani. O nekaterih teh projektih je danes že govorila državna sekretarka Pirnatova na področju zdravstva, drugi projekti, ki so v

temu kontekstu pripravljeni oziroma v zaključni fazi priprave, so na Ministrstvu za kulturo.

Če omenim samo večje zenske, ki so že zagotavljeni oziroma razporejeni pristojnim resorjem, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ima v letu 2016 zagotavljenih 25,9 milijona evropskih sredstev in v letu 2017 25,2 milijona, Ministrstvo za infrastrukturo: 26,9 milijona v letu 2016 in 27,9 milijona v letu 2017, Ministrstvo za okolje in prostor: 56,9 milijona evrov v letu 2016 in 53,5 milijona v letu 2017, Ministrstvo za delo: 65,9 milijona v letu 2016 in 53 milijonov 800 v letu 2017, še mogoče Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport: 31,5 milijona v letu 2016 in 50,4 milijona v letu 2017. Ti podatki kažejo na novo usmeritev nove finančne perspektive, ki ne zagotavlja več toliko sredstev za odhodke, ki jih opredeljujemo po proračunski klasifikaciji kot investicijske odhodke oziroma investicijske transfere, ampak so namenjene za tako imenovane mehkejše investicije, za investicije, v narekovajih, v ljudi, v znanje in v raziskave. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Replika, gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovana državna sekretarka, naj repliciram in podam razliko v najinih navedbah. Jaz prej nisem dodal, da moja ocena preko 600 milijonov je bila iz dveh resorjev, iz prometna, kjer se zavzema vse investicije na strani prometa, in pa na okolju in prostoru. Tako da tu je ta razlika med najinimi podatki. In tu je tudi glavnina ali nekako, če čez palec ocenim, dve tretjini vseh investicij v državnem proračunu. Res je, da je več teh mehkejših oblik, ampak pri teh mehkejših oblikah dejansko več ali manj deleža namenimo, jaz bi rekel, javnemu sektorju. Tistih konkretnih sredstev, ki pridejo res v gospodarske in operativne roke, je tudi iz tega stališča tu manj.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o splošnem delu dopolnjenega predloga proračuna? Prosim za prijavo.

Gospod Žan Mahnič, imate besedo.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani kolegi in kolegi, spoštovana državna sekretarka!

Ta proračun vse tisto ni, kar smo upali, da bo. Predvsem v luči trenutne krize in pa trenutnih razmer, ki jih imamo v Republiki Sloveniji. Pa ne bom govoril, za razliko od nekaterih kolegov, o občinah, dovolj je že bilo rečeno glede povprečnine. Jaz upam, da na dan, ko so župani povedali, da bodo prišli v Ljubljano, da opozorijo na ta problem, da jih bo čim več, ker če kje lahko učinkovito porabimo denar, ga lahko ravno pri občinah. Vse ankete, vse javnomnenjske raziskave, če boste pogledali, ljudje najbolj

zaupajo v lokalne skupnosti, ljudje najbolj zaupajo županom. Zaradi tega, ker župani so tisti, ki dajejo na začetku svojega mandata oziroma še pred mandatom, med kampanjo, pred kampanjo obljube, katere ljudje potem lahko stehtajo, ali so jih uresničili ali jih niso. Skratka, župani, predstavniki lokalnih skupnosti, so tisti, ki lahko pokažejo nekaj najbolj oprijemljivega. Jaz upam, da to ni zato, ker SMC ni dobila niti enega župana, ampak tak odnos do lokalnih skupnosti te Slovenijo ne bo nikamor pripeljal.

Sam bi pa rad dal poudarek v tem proračunu drugje. To je proračun, ki ga namenimo za tako opevano varnost v zadnjih treh dneh. Kateregakoli predstavnika države smo poslušali, od predsednika države, do premierja, do predsednika parlamenta, vsak je govoril o varnosti, kako se moramo zavedati tega, kako se moramo zavedati potencialnih terorističnih groženj. Ampak proti terorizmu, proti grožnjam nasproti varnosti, se ne moremo boriti zgolj z besedami, se ne moremo boriti zgolj z demokracijo, ampak se je treba boriti tudi z drugačnimi sredstvi, s sredstvi, ki pa zahtevajo več denarja za vojsko, za policijo, za obveščevalne službe. Jaz sem mislil, da se bo kaj spremenilo, ko je bila izredna seja Državnega zbora na naš predlog, ko je predsednik države prišel v parlament in jasno in glasno povedal: "Dve leti zapored sem že dal negativno oceno Slovenski vojski." Se pravi, da ni pripravljena tako, kot mora biti. Ker tudi na tak proračun ne more biti drugače, ampak mi gremo še kar isto. Povečali smo obrambni proračun za 5 milijonov evrov in še teh pet milijonov evrov smo povečali zato, ker smo iz Ministrstva za zunanje zadeve neko plačilo za mednarodne članarine prenesli na Ministrstvo za obrambo. In ko je bil, mislim da, okrog 13. julija letos, plus minus kakšen dan, v Sloveniji generalni sekretar Nata Jens Stoltenberg, mu je predsednik Vlade Miro Cerar dejal, obrambni proračun se v letu 2016 ne bo nižal, ostal bo enak, potem pa 2017, 2018 in tako naprej, postopoma se bo zviševal za 0,04 %. In kaj se je zgodilo? Iz 0,97 % v letu 2015 se v letu 2016 niža na 0,94 %. Se pravi, predsednik Vlade se je zlagal generalnemu sekretarju Nata. Me prav zanima, kako bo šel naslednjič na vrh Nata in kako bo tam opravičeval svoje poteze, svoje laži. Ker to so laži. Verjetno je že julija vedel, da ta cilj ni dosegljiv in mu je kljub temu rekel, to bomo naredili, pa nismo. Kljub temu, da se je proračun sicer za 5 milijonov res nominalno povišal, ampak kdor vsaj malo pozna Nato, ve da se tam ne gleda nominalno, ampak se gleda, kakšen odstotek BDP daš ti za obrambo. In mi smo dali, mi damo praktično najmanj, tam na tretjem mestu smo, od tega pa je notri 2 % za investicije. Zaveze pa so, da bomo dali 2 % do leta 2020. Me zanima, gospa državna sekretarka, leta 2018 ob takih proračunih, ki jih sprejemate, ni bojazni, da ne boste zvozili do 2018, vsaj kar se proračuna tiče, ali ob takih napovedih, ko jih vidimo v teh dveh proračunih,

ali bomo upoštevali to zavezo, ali jo bomo izvršili, ker smo črno na belem lansko leto podpisali, da jo bomo. Samo za ta odgovor bi prosil. Če ne, pa pošljite gor, povejte, mi tega nismo sposobni, ne računajte več na nas. Vidimo pa, kaj se v svetu dogaja. Francija je danes rekla, da je v vojni. V prihodnjih dneh bomo videli, v kakšni vojni. To lahko tudi pride do aktivizacije 5. člena Severnoatlantske pogodbe, kar pomenim, da je tudi Slovenija v vojni, ker napad na eno državo članico Nata, se šteje za napad na vse. In s takšnim stanjem, kot ga imamo mi, ki je posledica denarja, ki ga namenjamo oziroma bolje rečeno, posledica denarja, ki ga ne namenjamo, smo nekredibilen partner Zveze Nato. Rešujejo nas samo številke vojakov, ki jih imamo na misijah. Trije kriteriji so, ki se merijo v Natu: vojski na misijah, struktura obrambnega proračuna, predvsem glede na investicije, in pa višina. Na prvem smo kolikor toliko v redu, drugje smo pogoreli. In vsaj ne govoriti o varnosti, ko pa vidimo, da delamo čisto nekaj drugega kot pa govorimo. Velikokrat smo že soglasno rekli, članice in člani Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, vsi pravijo, da so te službe podhranjene, da je premalo denarj –, in vi jim daste nekaj dodatnega drobiža in pričakujete neko preventivno delovanje zoper dogodke, kakršen se je zgodil v Parizu. Medtem pa spuščamo maso, ki jo te obveščevalne službe preventivno nadzorujejo, brez vsakršnega problema čez mejo, tudi potencialne teroriste, kot smo lahko videli v petek. In skrajni čas je, da se to neha. Jaz sem kot predsednik Odbora za obrambo predlagal, da damo vsaj 15 milijonov evrov več direktno za vojsko, pa ste to zavrnili. Slišali pa ste verjetno vsi načelnika Generalštaba Slovenske vojske, da bi se stanje vsaj malo popravilo, bi slovenska vojska potrebovala 40 milijonov več. Verjetno lahko vidite slike vojakov zdaj, ki postavljajo ograjo, eni imajo stare uniforme, eni imajo nove uniforme, eni imajo celo hlače od stare uniforme, bluzon imajo od nove. Kakšna je to vojska? Še za izgled ne moremo poskrbeti. Za teh 5 milijonov, ki povečujete, ki sploh niso na ta račun, ne moremo kupiti ne škornjev ne hlač ne nič. Vi s tem proračunom ogrožate življenje vojakov, ker ni denarja niti za osnovno opremo. Pojdite si v kakšno vojašnico pogledati, kakšno opremo imajo. In na to se stalno opozarja, 4, 5, 6 let. Vojska, obramba je bila ob 300 milijonov evrov. In potem ko damo en amandma, da bi finančnemu ministru odvzeli 15 milijonov evrov na neki postavki in ga dali sem, je cel halo. Če je Ministrstvo za obrambo lahko krizo preživelo ob predpostavki, da se jim je znižal proračun za polovico, potem lahko tudi ministrstvo za finance tistih 0,01 %, kolikor je približno to, preživi. Nihče me ne bo prepričal, da ne more. Ker kadarkoli smo v tem parlamentu do zdaj govorili o proračunih za prihodnja leta, vedno se je jemalo obrambi. Vedno so se pa hodili ministri slikati z gasilci, s policisti, z vojsko,

ampak na tak način ne bo več šlo. Jaz upam, da bo enkrat nekdo nekoga vprašal po zdravju zaradi takih števil, ker ne gre več tako naprej. In ne potem govoriti, da je varnost tista, ki je prioriteta v tem proračunu. Ker kdor ga odpre in vidi številke, vidi, da ni.

Ne vem, ali je imel premier to varnost v mislih ali je imel varnost v cestnem prometu, ampak tudi tam vidimo, kako se stvari izboljšujejo – 70 % cest je že praktično v Sloveniji, ki niso več v stanju, da bi lahko zagotavljale varnost. Ampak mi še kar glavo v pesek in zato ne bomo namenili nič. Še tam, kjer bi lahko v naslednjih letih, v naslednji perspektivi, ni več denarja, niti za eno škojeloško obvoznico. 55 milijonov je bila, 40 let se je delala. Nimamo denarja niti več za en tak projekt. Imamo toliko, da lahko, po domače rečeno, luknje flikamo, ampak to ni to, saj se vsi vozimo po cestah, saj vidimo, kakšne ceste so. Že zato, ker se poslanci vozimo tam, ko vidimo v praksi, kakšna je zadeva. Pa ne, da bi nekje nekaj primaknili gor.

Jaz žal takšnega proračuna ne morem podpreti in samo srčno upam, gospa državna sekretarka, in vsi tisti, ki boste podprli tak proračun, da se ne bo slučajno kdo spraševal, ko bo prišlo do situacije, ko tudi v Sloveniji, bog ne daj, varnost ne bo več samoumevna, kaj so pa delale obveščevalne službe oziroma kaj so delali tisti organi, ki nas morajo ščititi.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Ja, hvala vam za besedo.

Tale proračun temelji na neoliberalnih postulatih, zato še bolj povečuje razlike med revnimi in bogatimi in zato smo v Združeni levici pripravili nekaj amandmajev.

Fiskalno pravilo, ki ga je prejšnja koalicija vpisala v ustavo, pa je vendarle precej strožje od zahtev Evropske unije. Sedanja koalicija je ne glede na to fiskalno pravilo uzakonila, in to brez kakršnikoli varovalk za socialno državo ali pa za slovensko kulturo, in tukaj sta namenjena dva amandmaja slovenski kulturi. Zato v Združeni levici predlagamo k proračunoma za obe leti 2 amandmaja na področju kulture in razlog je popolnoma enostaven. Namreč od leta 2009 so se sredstva za kulturo zmanjšala kar za 60 milijonov evrov. Takrat je obsegal 204 milijone, danes pa okoli 145 milijonov. In čudimo se lahko pri tem padcu, da kultura ni še bolj kolapsirala, kot je ta trenutek. In lahko rečemo, da slovenska kultura diha na škrge. Ti rezi so okrnili kakovost in obseg kulturne ponudbe ter poslabšali predvsem ekonomski položaj delavcev v kulturi. Ogromen rez so pa najbolj občutili seveda spet najšibkejši, se pravi samozaposleni v kulturi in prekarni delavci. Trpijo pa tudi kulturni programi.

V tem proračunu se kar za 10 milijonov zmanjšujejo sredstva za varstvo kulturne

dediščine. Mi se zavedamo, da za to ni odgovorna samo tokratna zasedba ministrstva, ampak vendar se moramo zavedati, da takšno znižanje lahko povzroči nepopravljive posledice za premično in nepremično kulturno dediščino, ki je pri nas tako zelo bogata. Znižanje bo otežilo položaj zaposlenih v javnih zavodih, predvsem pa tudi izvajanje programov, posledica pa bo manjša dostopnost kulturnih dobrin vsem prebivalcem Slovenije. Zato predlagamo s prvimi amandmajem, da se vsaj milijon evrov prenese na to postavko, se pravi na varstvo kulturne dediščine. Seveda se vedno vprašamo, kje naj pa vzamemo ta denar. Na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo izvajajo aktivnosti z denarjem, ki je porabljen po našem mnenju neproduktivno ali celo škodljivo z vidika dobrobiti ljudi. Več kot dva in pol milijona evrov sta med drugim namenjena tudi za ofenzivno trženje Slovenije kot lokacije za tuje neposredne investicije. Torej gre za promocijske spote, reklamni material in podobno. Pa da se razumemo, tukaj ne gre za promocijske spote za Slovenijo kot turistično destinacijo ali kaj podobnega, gre enostavno za reklamiranje Slovenije potencialnim investitorjem, ker je seveda v veliki večini poceni zapravljen denar. Upravičeno smo lahko skeptični do takih potencialnih učinkov teh aktivnosti pri zagotavljanju greenfield investicij, še posebej, ker so v praksi sredstva pogosto porabljena za svetovanja in vzpostavljanja stikov s tujimi investitorji, ki so sopomenka za sklepanje nekakšnih spornih povezav s tako imenovanimi kobilicami, se pravi tujimi finančnimi skladi in velikimi monopolnimi podjetji, ki si želijo s privatizacijo slovenskih podjetij in slovenskega državnega podjetja skovati kar hitre in visoke dobičke. Kaj lahko mi, na primer, napišemo v take prispevke? Lahko napišemo, da je Slovenija skorajda davčna oaza, da je delovna sila poceni in da bomo z veseljem še zmanjševali pravice ljudi. Investitorje, kakršne si želimo, in poudarjam, investitorje, kakršne si želimo, pa zanima v glavnem to, ali imajo motivirano in izobraženo delovno silo, ali poslušajo v okolju, ki je stimulativna in predvsem ali je razvita infrastruktura. Torej se nesmotrno zapravljajo denar, ki bi ga lahko dosti bolje uporabili za varstvo kulturne dediščine.

Z drugim amandmajem želimo povečati sredstva vsaj za 800 tisoč evrov na programu umetnostni programi s ciljem povečanja programa za živo kulturo. Kajti zaradi zategovanja pasu je položaj marsikje nevzdržen, skromno povečanje sredstev za umetniške projekte in programe za nevladne producente pa lahko močno vpliva tako na količino kakor na kakovost umetnostnih produktov in seveda na zaposlenost samozaposlenih in prekarnih delavcev v kulturi.

Poleg pozitivnih učinkov kulturnega opismenjevanja in razvoja kulturnih praks na družbo, je živo kulturo treba razumeti tudi kot pozitivno investicijo, ne samo kot nepotreben

strošek, kajti znani so multiplikatorni učinki investicij v kulturi. Vsak evro, vložen v kulturo, se kar velikokrat povrne v mnogo večji meri. Torej kulturna dediščina, ki je prazna in brez vsebine, nikakor ni tako privlačna kot tista, ki jo napolnjuje nekakšna živa kultura. Recimo, prazni gradovi, prazna kulturna dediščina je dolgočasna, če se tam nič ne dogaja. Zato jo lahko napolnimo s koncerti, predstavami in z vsemi možnimi projekti, ki privabijo ljudi in ki ponudijo nekakšno celostno kulturno izkušnjo. Zato ni treba razlagati, kakšni so pozitivni učinki za cel kraj, tako za turistično ponudbo, prenočišča, prevoze, kmetijstvo in tako naprej. Med države, ki tudi v času krize dvigujejo kulturne proračune, sodijo Finska, Danska, Švedska, Malta, Belgija in Avstrija, ker se zavedajo, da je kultura pogoj kakovostnega bivanja in da dviga tudi vse ostale sfere družbenega življenja in da ima nenazadnje tudi zelo pozitivne gospodarske učinke. Kultura v Sloveniji postaja vse bolj fleksibilizirana in prekarna panoga. Postaja vse bolj pol profesionalna. Na kulturne delavce pa se gleda kot na nekakšne romantične umetnike, ki lahko živijo samo od pohvale, slave in medijske pozornosti. Pomisliti moramo tudi na vse nevladne organizacije, ki so se znašle na robu preživetja in na vse kulturne ustanove, na kulturno dediščino in na vse, ki delajo v kulturi. Zato vas, kolegice poslanke in kolegi poslanci prosim, da ne ostanemo samo pri načelni podpori kulturi, ampak da z vašim glasom podprete ta naša dva amandmaja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsedujoča.

Meni vseeno ni tako enostavno razumljivo, zakaj nas minister za finance ne poslušajo oziroma ne spremlja oziroma zakaj ni tu z nami. Zdaj ne vem, ali se mu ne ljubi poslušati te razprave, ker je že v uvodu povedal, da želi, da parlamente s tem proračunom ničesar ne naredi, torej da ničesar ne spremeni, ali pa ga je na nek način sram za ta izdelek tega proračuna. Namreč, ta proračun, čeprav je minister za finance toliko obljubljal, ne postreže s tem upanjem in zaupanjem, ki so ga javnost in nenazadnje tudi drugi deležniki in mi poslanci polagali na ministra za finance. Nekje v enem časopisu boste prebrali novico z naslovom Minister Mramor ubija srednji razred. Minister za finance ima en ključni ukrep vsako leto. To je proračun. In če minister za finance ni toliko moža, da bi tu pred poslanci branil svoj proračun, potem se jaz resnično sprašujem, kaj je naloga Državnega zbora, kaj počnemo tu. Kaj počnemo z našimi amandmaji, ki so številni, ne glede na to, s katere strani prihajajo, vsebinsko podkrepjeni, dajejo neko dodatno perspektivo ali nek dodaten pogled na neko razvojno politiko

države v prihodnjem obdobju. Če pogledate ta proračun, boste ugotovili, da imamo tri veje oblasti – izvršilno, zakonodajno in sodno. Minister Mramor odvzema eni – zakonodajni, nam. Sodni dodaja 3,3 %, nam pa odvzema 2 %. In kljub temu, da nam odvzema pride sem pred nas, in v uvodu reče, "svarim vas, da ne sprejmete nobenega amandmaja". In koalicija to mirno požre. Opozicija tega ne more požreti, ker v normalni državi parlament ima pri tem kaj za povedati. Koalicija pa molči.

Glejte, tu v tem proračunu med drugim preberemo, da se bo v prihodnjem letu država ukvarjala s povečanjem kapitalskih deležev, da bo za 200 milijonov več davkoplačevalskega denarja investirala v nakup deležev v podjetjih. To je verjetno v slogu spreminjanja ZUKSB, da bo imela sedaj država dva holdinga, s katerim bo povečevala državno premoženje. To tudi pomeni, da je popolnoma preokrenila svoj kurz delovanja, da tista odprodaja državnih deležev ni več in, zdaj je in vedno več državnega lastništva, da spuščajo v svoje strukture okužene kadre iz nekdanje bančne luknje in si potem pilatovsko opere roke, češ, mi v ničemer ne odločamo, to je korporativno upravljanje. In spet, zanimivo, ministra boste redko srečali, da bi vam bil pripravljen to komentirati. Ga ni tu, pušča državno sekretarko, ki nima političnega ozadja oziroma teže, da bi o tem govorila. Nas pa potem z nekim dokumentom tu še dodatno pove, da bomo v letu 2017 pa še 100 milijonov dodatno investirali. Vse tiste zaveze, ki ste jih dajali, ki jih je Republika Slovenija dajala ob državni pomoči in nacionalizaciji bank za pokritje lumparij bančne kriminalitete, bomo zdaj še dodatno davkoplačevalci financirali investiranje v nakup deležev v podjetjih. In glejte, ne morem si kaj kljub temu.

Tudi današnja razprava, že v prejšnjem delu sem govoril o preiskovanju bančne luknje skozi Parlamentarno preiskovalno komisijo in o tem, da smo se v Parlamentarni preiskovalni komisiji soglasno strinjali, torej tudi koalijski poslanci, da potrebuje strokovno pomoč, na Odboru za finance je tudi državna sekretarka rekla, da je samoumevno, da potrebuje strokovno pomoč. In potem, ko pridemo do tistega dela, ko je treba to strokovno pomoč zagotoviti, je pa kar naenkrat: dragi moji, ne sprejmite nobenega amandmaja. Ne zagotovite finančnih sredstev za strokovno pomoč. Naj 5 milijard ostane neraziskanih. To je edina preiskovalna komisija, ki je uspela pridobiti v Državni zbor za 40 tisoč strani dokumentov. In ko bomo, sicer verjetno šele čez nekaj časa, z neko normalno sodno odločitvijo, v to sem prepričan, pridobili še preostalih 60 tisoč strani dokumentov iz največje luknje v državi, iz Nove Ljubljanske banke, verjetno bo potrebna strokovna pomoč, že danes je potrebna in verjetno je treba to strokovno pomoč tudi plačati in je zanimivo spremljati to spremembo navdušenja nad preiskovanjem bančne luknje, ko pa pride do tega, da bi dejansko začele preiskovati, se pa roke dvignejo. Veste, danes

so me koalijski poslanci trepljali po rami, pa so rekli: Pa kaj boš gledal te kreditne mape, to pa res ni potrebno. Nekaj izbereš in preiščeš. Aha. Veste, to je potem politična preiskovalna komisija. Nekaj izbereš in to obelodaniš. Če pa želite vsebinsko podprto preiskovalno komisijo, pa potrebujete ustrezne kadre, ustrezno strokovno pomoč, ki to omogoča. In recimo, razlika v proračunih med tistim prvotnim in prenovljenim predlogom je, da najdemo tu na Uradu Vlade za komuniciranje dodatnih 125 tisoč evrov za podporo delovanju Vlade. Torej za podpro delovanju Vlade se brez težav najde 125 tisoč evrov, za strokovno podporo parlamentarni preiskovalni komisiji, na koncu koncev zato smo bili tudi izvoljeni, pa ne. In še 93 tisoč evrov za delovanje FURS, skupno torej nekaj čez 210 tisoč evrov za kampanjo o davčnih blagajnah. Torej kampanja o davčnih blagajnah, ki po mnenju Ministrstva za finance prinaša približno 50 milijonov evrov dodatnih prihodkov, se denar brez težav najde. Za bančno luknjo, kjer je poniknilo 5 milijard evrov, kar je stokrat več, kot Vlada oziroma minister za finance namerava pridobiti s to kampanjo – pa sploh kampanja nima smisla oziroma nima veze, ker kot vemo, je namen drugačen – pa ne. Za tistih manj denarja 150 tisoč evrov je pa to nemogoče. Še celo tako zelo nemogoče, da minister pred govornico posvari, ne sprejmite, ne podpirajte amandmajev.

In zdaj se postavite v vlogo davkoplačevalca, ki je plačal in vplačal v slovenske banke zaradi bančne kriminalitete notranje in zunanje. In zdaj mu Ministrstvo za finance in očitno vladajoča koalicija odreka tudi to, da bi mi izvoljenci ljudstva, ki smo tu v njihovem imenu, lahko s pomočjo strokovne podpore naredili vse, kar je v naši moči, da se zgodbi pride do dna. Ne. Razlika med 24. 4., ko ste koalijski poslanci veselo pritisnili tipko da, da ste dali mandat preiskovalni komisiji, se je potem, ko je dejansko prišlo 40 tisoč dokumentov v Državni zbor, ko bi se dejansko verjetno lahko nekaj odkrilo, ugotovili, ups, ne, poglejte, zdaj pa naša volja je s tem, s tistim glasom za minila, kaj bi se ukvarjali s kreditnimi mapami, pred nami so novi izzivi. In dlje kot čakamo z odkrivanjem 5-milijardne luknje, manj želje in manj te energije in zagona bo za odkrivanje tega. Več kot bo želje po tem, da se o zadevi nehamo pogovarjati, boljši izhodiščni položaj bo nastal za novo bančno luknjo. Prvi korak ste že naredili. Na čelo SDH ste imenovali enega od akterjev v obdobju nastajanja te bančne luknje. Čakamo na naslednjega. Potem, ko nekateri mediji poročajo o tem, da naj bi se na čelu Nove Ljubljanske banke zavihtel še kakšen iz te zlate ekipe bančnikov. V parlamentu, torej zakonodajni veji oblasti, pa, spoštovana državna sekretarka, spoštovani minister, ki ga ni tukaj, odrekate možnost za kvalitetno opravo te preiskave. In če je na Odboru za finance še veljajo zagotovilo, poglejte, tega amandmaja sicer ne bomo

podprli, ampak zagotovili bomo denar za to, je pa danes ta vnema že bistveno nižja in dan za dnem bo še dodatno nižja. In potem upate, da bomo člani preiskovalne komisije dvignili roke in rekli, ja pogledajte, ne da se. Ne bomo. Delali bomo naprej, samo zagotavljam vam, da je kvaliteta tega izdelka in obseg, ki ga bo opravila preiskovalna komisija, v linearni korelaciji s strokovno pomočjo, ki jo bomo pri tem dobili. In koliko tega bomo dobili, je pa, spoštovani poslanci, odvisno zgolj od nas samih ne od Vlade. Od vas – ali boste upoštevali navodila Ministrstva za finance, da imate plašnice na očeh in da ne podprete ničesar, kar predlaga opozicija, ali pa boste razmislili s svojo glavo in tisti glas, ki ste ga dali 24. 4. za ustanovitev preiskovalne komisije, udejanjili tudi s tem, da boste zagotovili sredstva za preiskovalno komisijo. To glasovanje bo dejansko test suverenosti parlamenta in razmišljanja koalicijskih poslancev, četudi so člani koalicije s svojo glavo, ker ta zagon ministra za finance vidimo, od nas bo pa odvisno, ali bo parlament odigral svojo vlogo ali ne. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance, gospa mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo, še enkrat danes.

Najprej se moram odzvati na navedbe v zvezi z zagotavljanjem varnosti oziroma kako naslavljamo varnost v tem predlogu proračuna. Vse službe, ki so povezane z varnostjo oziroma predlagatelji finančnih načrtov, vsem se povečujeta finančna načrta oziroma razpoložljive pravice porabe iz integralnih sredstev tako za leto 2016 kot za leto 2017, znatno bolj kot pa drugim proračunskim uporabnikom. Glavnina povečanja sredstev je po odločitvi Vlade dodeljena Ministrstvu za notranje zadeve, kjer je povečanje 20,66 % glede na rebalans letošnjega leta in za leto 2017 118 %. Vojska oziroma Ministrstvo za obrambo, to je povečanje 2,25 oziroma 2,66 % in obveščevalna služba, ko jo je gospod Mahnič že omenjal, 3,89 oziroma 6,80 v letu 2017. Vprašanje varnosti se naslavlja v okviru proračunskih možnosti in tudi v okviru tega, kar so naše mednarodne zaveze. Vendar pa je treba upoštevati, da obrambni izdatki po metodologiji Nato niso samo proračun Ministrstva za obrambo, ampak so še drugi izdatki. Zaradi pomanjkanja časa se temu ne morem podrobneje posvetiti, lahko pa v nadaljevanju.

Drugo, kar se tiče povečevanja državnega premoženja – gre za sredstva, ki so rezervirana za to, da bo lahko država aktivno sodelovala v procesu prestrukturiranja in s tem zagotovila možnost novega gospodarskega zagona. V zvezi s sredstvi preiskovalne komisije pa še enkrat ponavljam; nedvomno je, da vsaka

preiskovalna komisija, ki jo ustanovi Državni zbor, potrebuje sredstva za delo in jih je treba zagotoviti. Naša ocena pa je, da je v okviru razpoložljivih sredstev Državnega zbora v višini 23,4 milijona evra za leto 2016 teh pravic dovolj in je mogoče v temu okviru zagotoviti tudi sredstva za zadevno preiskovalno komisijo. Če bi se tekom izvrševanja proračuna izkazalo, da ta sredstva ne zadoščajo, bomo v sodelovanju z generalnim sekretariatom Državnega zbora zagotovili potrebna sredstva.

Kar pa se tiče uvodne navedbe ministra, ko je svetoval oziroma opozoril, kakšne posledice bi lahko sprejem posameznih amandmajev imel, pa tole – podrobnosti, zakaj so amandmaji problematični, sem v bistvu omenila tudi sama v eni od svojih razprav. Posegajo v sredstva, na katera ni mogoče posegati. In drugo. Zakaj sploh želite prisotnost predstavnika vlade, če ne more povedati svojega mnenja, ali je primerno ali ni primerno posamezen amandma podpreti? Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?
Mag. Anže Logar, izvolite. Replika?

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala. Repliko bi imel.

Poglejte, kar se tiče zagotavljanja dodatnih sredstev, da je v proračunu Državnega zbora dovolj sredstev. Ampak saj v proračunu se za leto 2016 jemlje dodatnih 500 tisoč evrov Državnemu zboru. Torej, jemlješ kar precejšen znesek, 2 % celotnega proračuna, potem pa rečeš še, "no, kljub temu imate pa še dodatna sredstva za parlamentarno preiskovalno komisijo", ob tem, da sta v prejšnjem letu, v letu 2015 ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Postopkovno, gospod Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. To, na koncu, kar je bilo povedano glede tega, da predstavnik Vlade ne more razpravljati in povedati stališča in argumentirati stališče, je nekorektno. To ni naloga državne sekretarke, to je naloga koga drugega, ampak ugotavljam, da si je Vlada najavila uro časa za komentiranje proračuna za leto 2016, ministra pa tukaj ni bilo, da bi pojasnil tisto svoje stališče zaključka svoje uvodne razprave. Poglejte, nima nobenega smisla, da tukaj govorite na takšen način. Imel je prosto izbiro, nihče ga ni silil, da ne sme priti, ali pa ga oviral, da ne pride in da naj to pove. Je pa nekorektno, da predstavnik Vlade očita tistim, ki želimo to pojasniti, da nekaj oviramo. Teh razvad vladnih uradnikov je že preveč v tem državnem zboru. In vi vodite zdaj sejo Državnega zbora in bi morali na vse takšne diskurze tistih, ki to delajo nepooblaščen in

nekorektno, opozoriti. Pa če je to predstavnik Vlade ali minister ravno tako. Nekorektno je to, kar si predstavniki Vlade dovolijo. Minister bi tukaj zlahka prišel, cel dan imamo najavo proračuna. Urnik dela Državnega zbora je znan že veliko časa, tudi jutri bomo cel dan tukaj in tudi jutri lahko te svoje nekorektne navedbe glede sprejemanja amandmajev pojasnite. Če bi bil katerikoli amandma nekorektno vložen, bi bil brezpredmeten. Niti eden od vloženih amandmajev ni takšen. Niti eden! In, če predstavnik minister za finance to govori, da so zadeve nekorektne in da ne dovolimo pojasnjevati stališča, potem je stališče nekorektno. Mi želimo argumentacijo za to. In v teh razpravah smo mi to večkrat povedali, da primanjkuje argumentacije tistih, ki to govorijo. Predsednik Vlade je povedal neko pravični avizo, minister za njim drugi del te pravljice. In sta oba odšla in ni nikogar več tukaj že 8 ur, 10 ur. In predlagam, da predstavnike Vlade opozorite, da se vzdržijo takih komentarjev, ki nimajo nobene podlage ne v poslovniku ne v komunikaciji Vlade z Državnim zborom. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

Če se ne motim, mi poslovník daje kot državni sekretarki pooblastilo, da v odsotnosti ministra veljavno zastopam stališča ministrstva in pa Vlade. Če pa ne poslovník Državnega zbora, pa zagotovo zakon, ki odreja funkcijo državnega sekretarja.

Kar se tiče argumentacije korektnosti ali nekorektnosti amandmajev, za leto 2016 sem povedala, da predlagani amandmaji vsaj v višini 92,3 milijona evrov povečujejo deficit, to je za 0,23 % BDP, za leto 2017 pa za 142,3 milijona ali 0,35 % BDP. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Postopkovno, gospod Jože Tanko.
Postopkovni predlog, prosim. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Zdaj pa bi predlagal, da vi poveste predstavniki Vlade. V primeru, da bi katerikoli vložen amandma, ki ga je vložila naša poslanska skupina ali Nova Slovenija ali kakšna druga opozicijska poslanska skupina, porušil ravnotežje, bi ga bili dolžni opredeliti kot brezpredmetnega oziroma neprimerne. To je pravilo v Državnem zboru. To bi lahko povedala tudi Vlada na seji, da je ta amandma tak in tak. Pri niti enemu od vloženih amandmajev Vlada tega ni povedala. In zdajle govoriti, da bi v primeru, če bi bili nekateri amandmaji sprejeti, to pomenilo za 92 milijonov evrov povečan

primanjkljaj, ne drži, kajti Vlada ima v Zakonu o izvrševanju proračuna še vedno pooblastilo, da lahko prerazporedi 20 %, če rečem takole poenostavljeno, proračuna. In je nedostojno, da državna sekretarka Ministrstva za finance ali minister ali kdorkoli reče, da so ti amandmaji neprimerni ali pa nepravilni. Vsi so korektno vloženi in izpolnjujejo vsa pravila za vlaganje amandmajev. Uravnoteženi so, piše, kam se da in od kje se vzame, in saldo je enak nič in neposredno ti amandmaji ne povečujejo primanjkljaja niti za pol centa. Ker sicer ne bi mogli biti vloženi.

In jaz mislim, da je to zelo nekorektno, da poslanci Državnega zbora, poslušamo take razprave tukaj. Imeli ste možnost na odboru, imeli ste možnost povsod povedati, da so ti amandmaji nekorektni in nepravilno vloženi, se opredeliti do njih, pa se niti ena vlada ni opredelila, da je na tak način vložen, kot je zdaj povedala državna sekretarka. Za niti enega ni tako povedala. Poglejte si mnenje vlade o vloženih amandmajih, pa boste videli. In to, kar sem povedal drži, absolutno drži, 100 % drži. In na tak način poslovati v državnem zboru je neprimerno sploh, ker gre tu za državne uradnike najvišjega ranga. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

K besedi se je prijavila mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Še enkrat bom ponovila, kar sem že rekla. Pravnoformalno so vloženi korektno, vendar vsebinsko pomenijo povečevanje deficita, in za to izjavo stojim. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Gospod Jože Tanko, proceduralno, ker časa nimate več, ampak proceduralni predlog, lepo prosim.

JOŽE TANKO (PS SDS): Zdaj pa predlagam, spoštovana predsedujoča, da pridobite mnenje Vlade k vloženim amandmajem, ki bo potrdilo tisto, kar je povedala državna sekretarka. Mi lahko tu govorimo samo na osnovi dokumentov, relevantnih dokumentov. Prej sem povedal, da je Vlada dala opredelitev do amandmajev in za niti enega vloženih amandmajev, pa jih je vloženih 45, ni napisala, da povečuje primanjkljaj, za niti enega. Zdaj se je treba pa vprašati, ali Vlada ne ve, kaj dela, ali pa si je državna sekretarka vzela več, kot je odločila Vlada. Treba se je odločiti. Vi vodite sejo in določite, katere stvari so pravilne. Ali mnenje Vlade, ki ga je sprejela na svoji seji ali mnenje državne sekretarke? Tudi dveh mnenj o isti stvari vladni predstavniki ne morejo imeti. Predlagam, da odločite, katera verzija dokumentov je pravilna, ali ustna, to kar govori

državna sekretarka, ali pa tisto, kar je Vlada v pisnem mnenju. Za nadaljnjo razpravo je to ključno, ker sicer se bomo zapletali ob teh interpretacijah in hišnih, kuhinjskih izračunih državnih uradnikov. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Vlada se je opredelila do amandmajev tudi v pisni obliki, pa danes tudi na seji, tako da lahko nadaljujemo.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Glasovanje o splošnem delu dopoljenega predloga proračuna bomo v skladu s časovnim potekom seje zborni opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

Prehajamo na obravnavo posebnega dela dopoljenega predloga proračuna. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem tudi to razpravo.

Prehajamo na razpravo o vloženi amandmaji, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 14. 11. 2015. Prehajajo na proračunski uporabnik 1211 Državni zbor in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunski uporabniku. V razpravo dajem podprogram Dejavnost Državnega zbora ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? / oglašanje iz dvorane/ Žal, čas vam je pošel. Gospod Veber, izvolite.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Amandma je bil sicer že nekako predstavljen v prejšnjih razpravah. Vendar dejstvo je, da smo v Državnem zboru ustanovili komisijo za preiskavo bank, obseg dela je izjemno velik in tudi dejansko, če delamo primerjavo z ostalimi državami, ki so se soočali s takšnimi problemi, so se ustanovljale še obsežnejše ekipe strokovnjakov za posamezno področje zato, da so lahko prišli potem na koncu do posameznih zaključkov. Iz teh odgovorov in razprav, ki so bile že do zdaj podane, se je bilo mogoče strinjati, ja, tudi Državni zbor lahko skozi prerazporeditev sredstev zagotovi ta denar, ampak vendarle ob tako široki podpori, ki je nenazadnje tudi ta komisija doživela v okviru glasovanja v končni fazi o tem, ali se komisija ustanovi ali ne, bi kljub vsemu bilo morebiti primerneje, da se kot poslanke in poslanci odločimo in zagotovimo ta dodatni denar Državnemu zboru, da opravi to izjemno pomembno in zahtevno delo.

Nekaj je treba tudi iz vsebinskega vidika povedati pri tem amandmaju in pri delu komisije. Če se izkaže, da so bili postopki, ki so bili peljani zato, da smo prevzeli prevelike obveznosti iz naslova sanacije bank, pomeni to v nadaljevanju seveda tudi razbremenitev proračuna. Kajti tako velikih obresti, kot jih zdaj plačujemo, pač ne bo treba plačevati. Učinek tega amandmaja in dela komisije je lahko izjemno pozitiven, zato se tudi

po vsebinskem vidiku ni treba ravno preveč spraševati, ali ga sprejeti ali ne. Bil bi zagotovo dober znak za to, da se zavedamo, da je morebiti finančna in gospodarska kriza v Sloveniji bila umetno ustvarjena v takšni višini, kot jo dejansko srečujemo v uradnih dokumentih.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunski uporabnik 1611 – Ministrstvo za finance in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunski uporabniku. V razpravo dajem podprogram Finančna izravnava občinam in amandma Poslanske skupine NSi.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunski uporabnik 1714 – Policija in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunski uporabniku. V razpravo dajem podprogram Javni red in splošna varnost ljudi in premoženja ter amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? / Oglašanje iz dvorane/ Žal, ste porabili, sicer ste v razpravi že kar obrazložili vaš amandma. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunski uporabnik 1811 – Ministrstvo za zunanje zadeve in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunski uporabniku. V razpravo dajem podprogram Razvojno sodelovanje in mednarodna pomoč ter amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunski uporabnik 1714 – Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje in na razpravo o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunski uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Delovanja sistema za zaščito, reševanje in pomoč ter amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Pripravljenost sistema za zaščito, reševanje in pomoč ter amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunski uporabnik 2130 – Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunski uporabniku. V razpravo dajem podprogram Lokalna razvojna infrastruktura ter amandma Poslanske skupine NSi in amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Prosim za mir v dvorani. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2431 – Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo in na razpravo o vloženih amandmajih pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest ter dva amandmaja Poslanske skupine Nepovezanih poslancev, en amandma Poslanske skupine NSi ter pet amandmajev Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2550 – Ministrstvo za okolje in prostor in na razpravo o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo najprej dajem podprogram Proizvodnja energije in razvoj energetske omrežij ter amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo najprej dajem še podprogram Upravljanje z vodami ter dva amandmaja Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2551 – Agencija Republike Slovenije za okolje in na razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Spremljanje stanja okolja in hidrološka dejavnost ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2611 – Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in na razpravo o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo najprej dajem podprogram Usposabljanje in izobraževanje ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo najprej dajem še podprogram Štipendije ter amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2613 – Inšpektorat Republike Slovenije za delo in na razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Urejanje in nadzor na področju dela ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2711 – Ministrstvo za zdravje in na razpravo o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri proračunskemu uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram

Investicijska vlaganja na primarni ravni ter amandma Poslanske skupine ZL.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni ter amandma Poslanske skupine ZL. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3330 – Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in na razpravo o vloženih amandmajih k trem podprogramom, pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Mladi raziskovalci, mobilnost in spodbude najboljšim raziskovalcem ter amandma Poslanske skupine NSi.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem podprogram Dejavnost visokega šolstva ter amandma Poslanske skupine ZL.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Športna infrastruktura ter amandma Poslanske skupine NSi in amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3340 – Ministrstvo za kulturo in na razpravo o vloženih amandmajih dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Varstvo kulturne dediščine, arhivska in knjižničarska dejavnost ter amandma Poslanske skupine NSi in amandma Poslanske skupine ZL.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Umetnostni programi ter amandma Poslanske skupine ZL.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3341 – Arhiv Republike Slovenije in na razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Urejanje sistema in podporne dejavnosti na področju arhiviranja ter amandma Poslanske skupine NSi.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4215 – Okrožno sodišče v Celju in na razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4216 – Okrožno sodišče v Kopru in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4217 – Okrožno sodišče v Kranju in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4218 – Okrožno sodišče v Ljubljani in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4219 – Okrožno sodišče v Mariboru in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4220 – Okrožno sodišče v Murski Soboti in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4221 – Okrožno sodišče v Novi Gorici in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4222 – Okrožno sodišče v Novem mestu in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4223 – Okrožno sodišče v Krškem in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4224 – Okrožno sodišče na Ptuj in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4225 – Okrožno sodišče v Slovenj Gradcu in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4230 – Okrajno sodišče v Ljubljani in na razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem to razpravo.

Glasovanje o amandmajih in o posebnem delu dopoljenega predloga proračuna bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

Prehajamo na obravnavo načrta razvojnih programov.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem to razpravo.

Glasovanje o načrtu razvojnih programov bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda, prekinjam tudi današnjo sejo in jo nadaljujemo jutri ob 9. uri.

Hvala lepa za sodelovanje in želim vsem lahko noč.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 16. NOVEMBRA 2015 OB 21.54 IN SE JE NADALJEVALA 17. NOVEMBRA 2015 OB 9. URI.)

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ:
Spoštovane kolegice poslanke, kolegi poslanci, gospe in gospodje! Začenjam z nadaljevanjem 13. seje Državnega zbora.

Obveščam vas, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci:

mag. Jana Jenko, gospod Andrej Čuš, dr. Vinko Gorenak, dr. Milan Brglez do 11. ure, gospod Marjan Dolinšek do 12. ure, mag. Aleksander Kavčič do 12. ure, mag. Branislav Rajič do 15.30, gospod Žan Mahnič do 12. ure, gospod Franc Breznik do 12. ure, gospod Danilo Anton Ranc od 12. do 16. ure ter gospod Ivan Škodnik od 12. do 16. ure.

Nadaljujemo s 3. točko dnevnega reda, to je z Dopolnjenim predlogom Proračuna Republike Slovenije za leto 2017.

Prehajamo na razpravo o Dopolnjenem predlogu Proračuna. Razpravljali bomo o posameznih delih Dopolnjenega predloga Proračuna in vloženih amandmajih. Kot posamezni del je šteti Splošni del, Posebni del in, tretjič, Načrt razvojnih programov.

Prehajamo na obravnavo Splošnega dela Dopolnjenega predloga Proračuna. Kdo želi razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav!

Včeraj smo obravnavali proračun za leto 2016 in v Združeni levici smo povedali svoje zadržke na prihodkovni in odhodkovni strani. Na prihodkovni strani, smo večkrat poudarili, da vlada ni napravila nikakršnega napora, da bi povečala prihodke, da bi nas popeljala v bolj pravičen davčni sistem, ki ne bi obremenjeval samo dela in tistih, ki imajo najmanj, z različnimi posrednimi davki, kakršen je DDV in trošarine; ampak ki bi zajel večjo vsoto pri tistih, ki so v Sloveniji glede na evropske standarde podpovprečno obdavčeni. Govorimo seveda o davkih na kapital, o davkih na kapitalske dohodke in davkih na bogastvo in premoženje. Naša četrta dohodninska stopnja je postavljena tako nizko, da trenutno zajame samo 3,4 promila najbolje plačanih v tej državi; ker letno 71 tisoč evrov zaslužka dosega samo 3,4 promila najbolje plačanih; medtem ko smo mi predlagali, da se mejo spusti na 38 tisoč evrov letno, s čimer bi zajeli približno 3 % plačanih in bi v proračun zajeli dodatnih 15 milijonov evrov. Nadalje smo predlagali, da bi davek na dohodek pravnih oseb dvignili z zdajšnjih 17 % na 20 %, kar bi bilo še vedno bistveno pod evropskim povprečjem, ki znaša 22,6 %, in bistveno pod ravnjo, ki jo imajo sosednje države. Recimo Avstrija ima 25 %, Italija 27,5 %. Če bi samo s 17 % prešli na 20 %, bi bili še vedno pod vsemi temi ravnmi, vendar bi lahko na ta način v proračun zajeli dodatnih 84 milijonov evrov. Ob tem smo predlagali še tretjo reformo, manjše korekcije davka na kapitalske dohodke, s čimer bi kumulativno v proračun dobili dodatnih 140 milijonov evrov. To pomeni, da bi dobili denar za zagotavljanje boljše zdravstvene oskrbe, za zagotavljanje boljše socialne oskrbe, za zagotavljanje različnih programov, ki bi lahko tej državi pomagali pri stabilizaciji rasti. Če pogledamo proračun za leto 2017, ugotovimo,

da je na prihodkovni strani enak ali pa še slabši od leta 2016, ker kljub temu, da tukaj govorimo o enem letu prostora, ki ga ima še vlada do leta 2017, ampak očitno ne predvideva nikakršnih ukrepov za povečanje prihodkov v proračun. Še naprej bo zavezana striktno zmanjševanju na odhodkovni ravni; se pravi, rezi tam, kjer na žalost najbolj bolijo, če jih pogledamo samo nekaj. Recimo Ministrstvo za delo bo v primerjavi z letom 2016 v letu 2017 izgubilo kar 65 milijonov. Od tega bo 11 milijonov prihranka na postavki Denarna nadomestila brezposelnim, 24 milijonov prihranka na postavki Socialna pomoč. Če pogledamo zdravstveno varstvo, vidimo, da se bodo v letu 2016 sredstva za zdravstvo zmanjšala za 27 milijonov evrov, v letu 2017 pa bodo ostala praktično na isti ravni, kljub temu da imamo za obe leti predvideno gospodarsko rast. Če to prevedemo v odstotke BDP, ker se potrošnja za zdravstvo se meri v odstotkih BDP, v letih 2016 in 2017 bomo kljub temu, da smo pod evropskimi ravnimi, kar se tiče financiranja zdravstva v deležu BDP, izgubili v vsakem letu še dodatnih 0,05 % BDP v ta namen. Sredstva za visokošolsko izobraževanje se bodo zmanjšala v naslednjem letu za 30 milijonov evrov, v letu 2017 se praktično ne bodo povečala, kar pomeni, da ne bo sredstev za raziskave, ne bo sredstev za razvoj in ne bo sredstev za reprodukcijo visokošolskega aparata, kjer vidimo, da predvsem mlajši akademski kader dela v popolnoma prekariziranih oblikah zaposlitve. Ti ljudje so praktično podvrženi suženjskemu delu na fakultetah in lahko naslednjih 20 let svoje kariere samo čakajo, da se bo nek redni profesor upokojil, da mogoče oni pridejo do kakšnega boljšega življenjskega in materialnega položaja. Sicer pa so naše fakultete finančno podhranjene. Pretežno breme tega pa nosijo ravno mlajši raziskovalci, asistenti itd. Vlada s temi dodatnimi rezi v visokošolsko izobraževanje najbolj bremeni ravno njihov položaj.

Na drugi strani pa je zaskrbljujoče, da kljub splošnim rezom v področja, ki sem jih sedaj opisal – v zdravstvo, socialo, visoko šolstvo – pa vidimo, da se bodo v letu 2017 povečali izdatki za obrambo. V letu 2016 se bodo že povečala sredstva za članarine v mednarodnih organizacijah in za mednarodno obrambno sodelovanje. V letu 2014 so le-ta znašala 12 milijonov evrov, naslednje leto in v letu 2017 bodo znašala 18 milijonov evrov. Tukaj gre za skoraj 50-odstotno povečanje, pri čemer največji del odpade na članstvo v zvezi Nato, kar je nelogično. Po eni strani zategujemo pasove doma, zategujemo pasove tam, kjer zares boli; po drugi strani pa povečujemo sredstva tam, kjer je to res nepotrebno; oziroma kot vidimo sedaj na Bližnjem vzhodu celo kontraproduktivno. S tem, ko vlada viša sredstva za članstvo v mednarodnih organizacijah in za mednarodno vojaško sodelovanje, hkrati pa zmanjšuje sredstva za zaščito in reševanje, zmanjšala se bodo za 2 milijona glede na letos oziroma za

kumulativno 6 %; te poteze so nekako zaskrbnjujoče, ampak po drugi strani simptomatične, ker v obeh proračunih ne vidimo nobene vizije, kako bi v tej državi začeli gospodarsko rast, ki se je zdaj pojavila, v zadnjih dveh letih, graditi na srednji in dolgi rok. Ampak vidimo slepo politiko varčevanja, ki je, prvič, nevarna, ker z radikalnim zmanjševanjem investicijske in socialne potrošnje, krčenjem v javnem sektorju se lahko kaj hitro ponovi scenarij iz leta 2012, ko smo po dveh letih rasti zopet zdrsnili v recesijo. Tokrat ekonomisti ponovno opozarjajo, da ta nevarnost ni za nami, ampak se lahko kaj hitro v njej najdemo. Po drugi strani pa vidimo proračuna, ki sta izjemno socialno nepravilna.

Podobno kot pri proračunu za leto 2016 v Združenih levici tudi proračuna za leto 2017 ne moremo podpreti ravno iz teh razlogov. Na prihodkovni strani ni nobene odločnosti, nobene evropskosti, če lahko temu tako rečemo. Vlada niti toliko ni pripravljena storiti, da bi se glede na davke na kapital, kjer smo na repu Evropske unije, pri davkih na kapitalske dohodke, kjer smo na repu Evropske unije, poskušali vsaj približati nekim evropskim povprečjem. Po drugi strani se pa trudi biti bolj papeška od papeža na odhodkovni ravni, kjer bomo dosledno upoštevali fiskalno pravilo, kjer bomo dosledno sledili politiki varčevanja, ki nam jo Bruselj zapoveduje. Ampak če ste nagnjeni v to smer na odhodkovni ravni, bi bilo vsaj toliko fer, da podobno storite na prihodkovni ravni in se zamislite, kako v Sloveniji vzpostaviti pravičen davčni sistem. Časa do leta 2017 je še eno leto. Upam, da boste vsaj z rebalansom te napake naslednje leto odpravili.

PODPREDSNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani podpredsednik. Predstavniki Vlade, kolegi in kolegice!

Če govorimo o proračunu za leto 2017, potem lahko z enim stavkom ugotovimo, da je pri tem proračunu še več megle, kot jo je pri proračunu za leto 2016, oziroma ta megla je še bolj gosta. Zakaj je gosta? Ker enostavno Vlada ne pokaže niti ciljev niti poti, kako do teh ciljev, niti za leto 2016; kaj šele za leto 2017. Če ni vizije in če ni strategije za leto 2016, kako naj bi bila strategija in vizija za leto 2017. Kaj zdaj pomeni, da bi morali imeti strategijo tudi za 2016 in 2017, da bi morala Vlada opredeliti cilje za leto 2016 in 2017?! Na odhodkovni strani imamo proračun, iz katerega se financirajo odhodki po posameznih sektorjih ali, če želite, po posameznih ministrstvih. Nobeno ministrstvo ni postavilo neke strategije glede tega, kaj pravzaprav narediti. Če govorimo o šolstvu, verjetno bo šolstvo še vedno delovalo na tem, da bo vsako leto toliko in toliko diplomantov.

Težava s temi diplomanti je ta, da je precej njih nezaposljivih. Če šolski sistem, Ministrstvo za šolstvo ne prilagodi dejanskim potrebam gospodarstva, pa ne samo gospodarstva – tudi negospodarstva, potem smo v situaciji, ko diplomanti končajo svoje šolanje, pridejo na tako imenovani trg dela in za njih ni zaposlitve. Ves ta denar, ki bo šel v to šolstvo, bo na nek način uporabljen neučinkovito. In tudi zaradi tega, ker je šolski sistem neprilagojen, imamo vsakoletni odhod diplomantov v tujino; v zadnjem obdobju več kot 8 tisoč. Tu ljudje pač ne vidijo perspektive in iz tega zornega kota tudi za leto 2017 ni nič drugače.

Podobno je z ostalimi ministrstvi, na primer Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti – tu ni načrtov za reorganizacijo, prezaposlitve, došolanja, skratka prilagoditev izobrazbene strukture, delovnih navad in tako naprej tistemu, kar je dejansko zaposljivo. In ker ni teh posameznih ciljev, ni posameznih strategij, kaj pravzaprav želimo, zaradi tega tudi ni nekega splošnega cilja, kaj želimo na posameznih področjih. Jaz ne vidim niti na enem področju nekega cilja, neke strategije, kaj želi Slovenija, kaj želi ta vlada doseči. Če pogledamo gospodarstvo in če pogledamo, na primer, odhodke Ministrstva za gospodarski razvoj na področju podjetništva, sicer vidimo, da se bodo odhodki povečali približno za skoraj 21 milijonov v letu 2016; vendar v letu 2017 bodo ti odhodki spet padli, kot da se takrat podjetništvo ne bo več razvijalo. Če pogledamo na področje investicij, vidimo, da so te investicije upadle, da država in vlada nimata idej o tem, kaj pravzaprav investirati, čeprav so projekti na mizi. Nekateri projekti so bili zamrznjeni že v letih 2013 in 2014 zaradi krize. Te projekte bi bilo treba samo odmrzniti, novelirati, posodobiti in jih enostavno zagnati. Tako imamo cesto od Dravograda do Šentruperta, imamo železniško povezavo do Kopra, vendar tu ni nobenega projekta, ki bi naredil ne samo ceste in železnice, ampak tudi neke sinergijske učinke. In zaradi tega je za leto 2017 še veliko bolj meglena situacija pri tej vladi, pri ciljih, pri strategijah, kot je za leto 2016. In tudi to leto 2017 je oddaljeno.

Zakaj Vlada sprejema proračun in zakaj danes govorimo o proračunu za dve leti? Eden izmed razlogov je tudi ta, da vsakokratna vlada – in ta proračun je prvi proračun te vlade – pokaže cilje, strategijo in ekonomsko politiko, kako bo do teh ciljev prišlo. Vendar je to, da dobimo samo nek računovodski dokument, ki ima na eni strani prihodke, na drugi strani odhodke, seveda premalo. To je absolutno premalo. Če ni cilja in vizije, potem so ti proračuni nepomembni, ker bo tako ali tako pri njih prišlo do spremembe; in na podlagi teh sprememb bodo odhodki nekoliko drugačni. Tisto, kar je glede na napovedi dokaj verjetno, napovedana je gospodarska rast tudi za leto 2017 v višini 2,3 %. Nekoliko se bo zmanjšal izvoz, kar je zaskrbnjujoče; na drugi strani se bo

povečal uvoz. Stopnja brezposelnosti naj bi se po Umarjevih napovedih tudi nekoliko znižala. Ti gospodarski kazalci in te projekcije lahko pri nekomu ne povzročajo zaskrbljenosti, razen če pri tem opazamo, da se bo povečala tudi zadolženost. In sicer naj bi se prav v letu 2017 država zadolžila po napovedih za več kot 4 milijarde, odplačilo glavnice pa naj bi znašalo manj kot 3 milijarde, kar spet pomeni več kot milijardno razliko. In z drugimi besedami to pomeni, da bomo plačevali več obresti ne samo v letu 2017, ampak tudi v letu 2020, 2025 in 2030 in tako naprej. To zadolževanje je iz tega zornega kota problematično. Ne samo problematično, ampak je tudi nemoralno, da stalno zadolžujemo prihodnje rodove. Mislim, da bi tukaj eden strateški cilj poleg konsolidacije javnih financ za to vlado vsekakor lahko bil, da enostavno zaustavi to neto zadolževanje javnega sektorja in predvsem državnega proračuna. Ta napor bi lahko bil narejen tudi s strani Vlade Republike Slovenije, vendar, kot kaže, se to ne bo zgodilo.

Tisti sektorji, ki pa po mojem mnenju bodo imeli vedno večjo veljavo, pa so sektorji, ki bodo skrbeli za varnost. Tukaj govorim o Ministrstvu za obrambo, Ministrstvu za notranje zadeve, o vseh službah – protiobveščevalne, obveščevalne, ki so podhranjene. Oziroma bom tako rekel, mislim, da so na mejah tega, da lahko opravljajo svoje delo glede na opremo, glede na plačilo ljudi, ki tukaj delajo. Kot vemo, so danes pogovori vladnih predstavnikov s sindikatom policistov, za jutri je napovedna stavka policistov. Mislim, da tukaj se že nekaj let, najmanj dve oziroma tri leta, opozarja na to, da policisti nimajo opreme, da so sami varni, da sami varujejo, ko opravljajo svoja dela. Tukaj je sedaj vprašanje, ker tudi tukaj ne vidim nobene strategije, niti ob zadnjih dogodkih, ki se dogajajo, kaj narediti; ampak se vse pušča, kot dejansko je. Mislim, da bo pač ta vlada prisiljena, da bo prerazporejala sredstva za te namene, za varnost in predvsem za migracijsko krizo oziroma tudi za to, da se bo zagotavljala humanitarnost do prebežnikov iz teh držav. Tukaj bi vlada lahko naredila večji napor. Večji napor, da bi vsaj pokazala na to, da se zaveda določenih težav na tem področju, da se zaveda določenega problema in da se bo to dejansko zgodilo. Varnost bo postala dobrina, veliko bolj pomembna, kot je danes. In zaradi tega bo to dobrino treba plačati in najbrž veliko bolj, kot se jo plačuje danes; to se bo pokazalo tudi preko Proračuna Republike Slovenije za leto 2017.

Na odhodkovni strani, kot sem že rekel, se ta proračun za leto 2017 načrtuje po neki inerciji. Načrtuje se pač tako, da se enostavno prepisuje oziroma morda nekoliko popravlja obstoječe številke glede na prihodke, tako da se načrtuje zadolževanje v višini, ki zagotavlja neko zelo veliko vsoto na posebnem računu, ki ga ima država. Skratka, da se zagotavlja ta stabilnost. Ta denar je neobrestovan ali pa je vsaj negativno obrestovan, kar z drugimi besedami

pomeni, da veliko več plačujemo za obresti, ki jih moramo plačevati posojilodajalcem, kot dobimo za ta denar obresti, če mi ta denar kjerkoli naložimo. Tukaj je tega denarja na Ministrstvu za finance na zakladniškem računu okoli 6 milijard, vse skupaj za celotni javni sektor. Ta denar tam leži. Uporabilo se ga bo nekaj drugo leto, čez pol leta, čez 18 mesecev in tako naprej. To gospodarjenje ni najbolj umno in tudi najbolj učinkovito iz tega zornega kota.

Zdaj v Sloveniji lahko vračunamo, če sem že omenil povečano zadolževanje in inercijo na področju odhodkov brez kakršnihkoli posebnih ciljev, načrtov in tako naprej; pa lahko na prihodkovni strani pričakujemo dodatno presijo na davkoplačevalce. Tukaj mislim predvsem s tem, da se bo želelo pokazati, kako uspešne in učinkovite bodo davčne blagajne. Ali se bo to delalo tako, kot je ta Finančna uprava že delala, da se bo z avtomobili, maricami pripeljala pred nek lokal, zaprla ta lokal in tako naprej, so že bili taki postopki, predvsem za televizijo; ali ne; to je seveda zdaj drugo vprašanje. Ampak s tem se bo povečala neka administrativna zahtevnost, neka birokratizacija, oteževalo se bo poslovanje, kaj več zaradi te administracije in teh finančnih prihodkov ne bo. To se bo nekaj časa vleko, porabilo se bo precej denarja; že včeraj smo govorili, da samo za EPP je bila številka več kot 90 milijonov, da se bo promovirala davčna blagajna. To se bo seveda nadaljevalo tudi v prihodnje. Tega učinka tukaj ne bo. Če se toliko namenja za davčne blagajne in če se na drugi strani govori, da bo učinek 50 do 100 milijonov, glejte – že zdaj se dejansko ne izide. Včeraj se je številka 93 milijonov tukaj vrtela – samo za propagando, da se bodo uvedle davčne blagajne, včeraj popoldne oziroma zvečer. Verjetno povečana administracija se bo na tem področju dejansko dogajala.

Tudi če pustimo zdaj vse te zadeve, lahko pričakujemo tisto, kar je že napovedano tudi v letu 2017 – večje davčno breme, večje davčno breme predvsem za podjetja. To pomeni, da se bo marsikatero podjetje odločilo, da bo zapustilo državo. Tukaj razne primerjave in tudi če imate statistiko s strani Evropske komisije o tem, kakšne so davčne stopnje, ne pomagajo kaj dosti. To vam lahko povem, da podjetja veliko bolj natančno izračunajo, ker upoštevajo poleg davčnih stopenj tudi olajšave, oprostitve, tudi rešitve v sporazumih o izogibanju dvojne obdavčitve in tako naprej, kje poslovati. In kakšno je ne samo davčno okolje, ampak tudi okolje, ki zahteva administracijo, birokracijo, pridobitev dovoljenj. In tukaj je Slovenija na slabem mestu in ima slab imidž o tem, kje dejansko je. Zaradi tega se načrtuje ob tem, da vlada ne bo tukaj nič naredila, odhod še nekaterih drugih podjetij v tujino, vsekakor ne prihod tujih podjetij, niti investiranja domačega kapitala v Sloveniji. Bomo verjetno glede ekonomije, glede gospodarjenja bolj pozabljeni država; verjetno se bo dogajalo kaj na turizmu.

Turisti bodo prihajali, kaj več pa dejansko ne, da bi zagnali tukaj nova podjetja, odpirali delovna mesta, predvsem tam, kjer je danes dejansko tržna niša. To delajo druge države, tudi start-upi, kjer imajo seveda prijazno, davčno in poslovno okolje. Verjetno se bo tudi povečala sama obremenitev, take napovedi so; in to bo pomenilo odliv kapitala, odliv podjetij, manj delovnih mest. In zaradi tega so te napovedi, mislim, lahko tudi preoptimistične. Od te vlade bi pričakovali, da pove, kaj želi na posameznem področju, kaj so cilji, kakšna je strategija, kakšna je vizija, da proračunski memorandum zgleda nekoliko drugače kot ta. In potem ne reči – saj to se bere še z nekim drugim dokumentom skupaj. Mislim, da je proračunski memorandum samostojen dokument, ne glede na dokumente, ki se pošiljajo Evropski komisiji. Zaradi mene ima lahko 11, 12 strani ali 13, ni težava v tem; če so tu jasno napisani cilji in vsaj nakazane poti, kako do teh ciljev priti. To, da se reče, da se to bere še s tistimi dokumenti, ki jih pošiljamo Evropski komisiji, to je do Državnega zbora, ki to potrjuje, ni najboljši občutek pri tem, ko nam daste še neke druge dokumente zraven. To je tako, kot če bi rekli – preberite to knjigo, ampak zraven morate prebrati še dve drugi knjigi, da prvo sploh lahko začnete brati. Tako so te zadeve nekoliko podcenjujoče s strani te vlade do Državnega zbora.

Ker nismo podprli oziroma ne bomo podprli proračuna za leto 2016 iz razlogov, ki smo jih včeraj navedli; tudi ne bomo podprli proračuna za leto 2017.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

Varnost je temelj razvoja. Če podjetniki nimajo občutka varnosti, če ne zaupajo v varnost države, ne bodo investirali, ne bodo zaposlovali, ne bo blaginje ljudi. Če ljudje, navadni državljani in državljani, zaposleni nimajo občutka varnosti, bodo hranili denar doma, denar ne bo krožil in ekonomija se bo zaustavila. Spirala nove stagnacije, novega gospodarskega nazadovanja je že pognana, če kdo tega ne razume. Ne samo neto stroški migracij, ki so ogromni – do zdaj smo poslušali pravljice o nekaj tisoč, deset tisoč evrih; v proračunu za prihodnje leto je predvidenih 123 milijonov evrov, kar je ogromen denar, če kdo ni opazil, ob tistih pravljicah, kako to nič ne stane. Ampak v tem proračunu, ki ga obravnavamo danes, je pa postavka nič, kar je zelo zanimivo. Ne glede na to, kaj naj bi to pomenilo – to bi bilo zelo zanimivo slišati s strani tistega, ki je pripravil ta proračun –, pa opozarjam na naslednje. Državni zbor je sprejel približno dva meseca nazaj na predlog komisije, ki jo vodim – njej pa sem ta predlog sklepa predlagal jaz –, sklep, da je treba spremeniti politike, da je treba

posvetiti varnosti bistveno več pozornosti in materialnih sredstev kot doslej. Vedno doslej je bil občutek varnosti v Sloveniji izjemen in tudi dejanska varnost je bila izjemna. Zato se je varčevalo vedno na področju varnosti, kar je bilo vse čisto v redu do trenutka, ko je ta vlada s svojo napačno politiko, s svojo cagavostjo izpostavila Slovenijo temu, da gre zdaj celoten migrantski tok preko nje. In kar je že huje, vse to, kar se dogaja, je nezakonito. Tista postavka 123 milijonov za migracije bi se lahko imenovala tudi nezakonite dejavnosti Vlade Republike Slovenije, pa bi bila točno enaka vsebina. Kajti vse, kar se na tem področju dogaja, je v nasprotju s predpisi države Slovenije in je v nasprotju s predpisi Evropske unije, ki zavezujejo državo Slovenijo. In da se bo to nadaljevalo, je povedal tudi predsednik Vlade včeraj, ko je tu govoril. Veste, da veljajo predpisi, kako lahko nekdo vstopi, kako ga je treba beležiti, koliko ima lahko denarja pri sebi. On je rekel, mi nikomur ne bomo jemali denarja. To se pravi, zelena luč za vse švercarje denarja. Vsi, ki so iz, ne vem, Srbije ali pa od kjerkoli, konec koncev katerakoli mafija tega sveta se lahko sedaj s kuferčki denarja postavi v vrsto, se razglasi za migrante, itak imajo vsi ponarejene dokumente ali pa jih nimajo, in veselo tovari denar iz ene države v drugo brez vseh omejitev. To je povedal gospod Cerar in mimogrede – on ni prava neuka oseba, ampak je profesor prava. Zato še enkrat povem. Obupno in nesprejemljivo je, da se ena od postavk v Proračunu Republike Slovenije lahko mirno imenuje zavestne nezakonite dejavnosti Vlade Republike Slovenije. Mimogrede, zanimivo je, da ista vlada, kateri zunanji minister, to je bil gospod Erjavec, je dejal, da lahko to z migranti pričakujemo še za obdobje naslednjih 10 letih. Za leto 2017 predvideva tam stroške nič. In bi rad vedel, zakaj? Tudi če je to obet neke drugačne politike, ostane osnovno vprašanje, zakaj se ni realiziralo sklepa, da je treba več nameniti za policijo, za vojsko; in to bistveno več. Ne samo toliko, da se zaustavi padanje in da se najbolj nujno uredi, ampak toliko, da se vzpostavi neko osnovo, ki bo zagotavljala varnost sedaj in tudi v prihodnjih letih, v spremenjenem evropskem okolju. Kajti to okolje, gospe in gospodje, je trajno spremenjeno, to se je, žal tragično, videlo pred nekaj dnevi. Opozorila o tem, da bo do tega prišlo sem mesece in mesece dajal očitno gluhim ušesom.

Kljub temu je to opozorilo za ta naš proračun pravočasno, samo če se mu hoče prisluhniti. Tukaj vlada svojega ni storila in noče storiti. In ne razume nečesa, da je vlaganje v varnost danes tudi vlaganje v razvoj. Še enkrat ponovim, če kdo te temeljne logike ekonomije ne razume, če ni občutka varnosti in stabilnosti v državi, če podjetniki nimajo zaupanja v svojo državo in v varnost v njej, fizično, materialno in vsestransko varnost, ne bodo investirali, ne bo novih produktivnih delovnih mest in tudi prihodki ne bodo taki, kot bi lahko bili. Še huje je tisto,

gospe in gospodje, o čemer molčijo vsi slovenski mediji kot grob, to je prav zanimivo, pa sem o tem že nekajkrat govoril. Nekatere gospodarske panoge so v tem trenutku klinično mrtve zaradi nesposobne vlade, kakršno imamo. Na prvem mestu je to zagotovo turizem. Vprašajte v turističnih središčih, kaj se je zgodilo, ko so po Evropi pokazali tiste goreče šotore migrantov v Brežicah. Zadnje odpovedi so bile vsega, kar je bilo do takrat prijavljeno. Turizem je v tem trenutku panoga, ki se ji strahovito slabo piše, pa še gostinstvo ter nekaterim drugim panogam, da jih ne naštevam naprej.

Prihodki, ki so predvideni za leto 2017, ob tem da očitno iz obeh proračunov 2016 in 2017 izhajajo, da se z varnostjo še vedno misli neodgovorno igrati, so postavljeni napačno. Predvidevanja so očitno preoptimistična ali pa je v ozadju tiha želja po še nadaljnjem zadolževanju in še nadaljnjem povečevanju davčnega primeža čez vse razumne meje, ker je čez vse razumne meje že itak sedaj, zato da se bo iz 6 tistih, ki še vztrajajo v Sloveniji in še nekako poslujejo, iztisnilo še več. To bo šlo toliko časa, dokler ne bodo vsi ušli v tujino ali pa zaprli svoja vrata. To je očitno edina politika, ki jo vlada ima. To je problem, gospe in gospodje. Zaradi tega sta ta dva proračuna, pri proračunu 2017 je to še bolj očitno, v nebo vpijajoče napačno zastavljena, ker sploh ne odražata ne realnega stanja v Sloveniji, ne realnega stanja v Evropi in ne predvidevata tistih ukrepov, ki bi za zagotavljanje varnosti – in s tem za zagotavljanje stabilnega okolja tudi za ekonomijo, za gospodarstvo, za podjetništvo – morali biti. Tukaj se pozablja, če se bo tako nadaljevalo, kot se je, bo prihodkovna stran bistveno okrnjena. Ne samo, da ne bo sredstev iz tistih panog, ki so v tem trenutku klinično mrtve zaradi cagave vlade, kakršno imamo, naj rečem nesposobno. Ampak problem je, da bo tam prišlo do odpuščanj in bo še več ljudi na socialni. Razen če je to cilj, ker jaz že nekaj časa opozarjam, da imamo v Sloveniji krasno reciklažo socializma pri vladah tranzicijske levice. Ljudje volijo tranzicijsko levico, prikrilo z nekimi novimi obrabi ali čemerkoli; zmeraj eno in isto dobijo nazaj, pa jih še ni izučilo, že štirikrat so nasedli. In kaj potem naredijo te Vlade? Naredijo še več socialnih primerov, razvoj še nazaduje, še več ljudi se postavi na socialo, zraven se še odprejo vrata, da gre čim več migrantov notri, pa imamo še dodatne stroške. In ljudje še slabše živijo. In zanimivo pod vplivom medijev potem še bolj volijo levico. Naslednjič je še več nazadovanja, še več revežev, pa še bolj volijo levico. Super, zdaj smo prišli že do dvotretjinske večine v Državnem zboru in jaz se pri teh proračunih sprašujem, če je to cilj, da se še pozabi na varnost in da bo še več revežev. Tisti, ki imajo kaj, bodo verjetno spakirali in šli v kakšno drugo državo, imajo vsaj pametno /nerazumljivo/ normalno. Potem bodo tukaj sami reveži, sama socialna, verjetno bodo vsi do zadnjega levico volili v dobri veri, da jim

bo samo ta zagotovila neko blaginjo. In se bodo seveda nategnili kot dolgi in široki, kot se je še vsak, ki za levičarje volil.

Ampak če je to cilj, potem sta ta dva na nek način logična in razumljiva, nikakor pa nista vredna moje podpore. Ampak taka proračuna zavračam, gospe in gospodje. Ta dva proračuna nista skladna s tistim, ker se je ta državni zbor že odločil. Ne vem, zakaj vlada tukaj naletela na gluha ušesa. Sprašujem se o sposobnosti resorskih ministric, ki ne znata izkoristiti niti tega, da je Državni zbor potrdil, da jim je treba več dati, da je treba več dati za policijo, da je treba več dati za vojsko, da je treba več dati za civilno zaščito in za vse druge službe; konec koncev tudi z obveščevalnimi vred, kar je še kako pomembno glede na dogodke, ki smo jim bili priča, na tragedijo pred nekaj dnevi. Ampak tega iz teh proračunov ni videti. Tukaj se gre, kot da se ni nič zgodilo, da se vse dogaja po starem. Ampak rezultat tega, gospe in gospodje, bo slab, še slabši, kot je bil rezultat do zdaj. Če se stvari ne bodo spremenile, če se ne povrne v ljudeh zaupanje v to državo – in verjemite, da so ga zgubili – če ne bodo v ljudeh prisoten občutek varnosti, bo denar ostal doma in kvečjemu v bankah, ampak najbolj verjetno kar doma ali skrit nekje v tujini, ter ne bo poganjal ekonomije. Temu dodajte še to, da bodo nekatere že zdaj klinično mrtve panoge dobesedno odmrle, na čelu s turizmom, če se ta norost s temi ilegalnimi migracijami ne ustavi. Potem bodo prihodki še manjši, nezaposlenih bo pa še več. Pa še tukaj bo ostalo 10 tisoč ljudi, s katerimi verjetno ta država ne bo vedela, kaj početi. Pa bo nastal problem varnosti, problem sociale in še vsega zraven, ker se ne stori tistega, kar bi bilo že zdavnaj treba storiti; ali pa se to dela tako mlačno, da se ne ve, ali bi, ali ne bi. Kot kmečka nevesta – saj bi meje zaprli, tako bi pasalo; ampak dajmo jih še malo notri spustiti. Ljudje božji, tako se ne dela z ekonomijo ene države. To vodi v razkroj, to vodi v odsotnost vsakega zaupanja ljudi v to državo, ljudje se pogovarjajo o tem, kako se bodo sami organizirali, in take stvari. Ne vem, kje pravzaprav ta vladajoča elita v tem trenutku živi, da tega ne zazna. Pa se zaveda, kaj to potem v perspektivi pomeni, če bi do takšnih stvari prihajalo. Zaradi najbolj preprostih osnovnih stvari, ki se jih ne dela zaradi tega, ker se sistematično in načrtno ne spoštuje prava te države, ne spoštuje mednarodnih predpisov in se jih zavestno krši po dolgem in po čez, prihaja do usodnih nepopravljivih posledic tudi za varnost in gospodarstvo, za ekonomijo. In proti temu bi morala vlada storiti vse, kar je v njeni moči. V prvi vrsti pri stvari, ki jo obravnavamo danes, pri proračunih; pri proračunu za naslednje leto in pri proračunu za leto 2017 še toliko bolj. Ampak od tega, gospe in gospodje, ni nič. Brez varnosti pa razvoja ne bo! To se je zdaj zelo jasno videlo v Franciji; ne misliti, da je Slovenija pred tem imuna. Žal zaradi te napake, da se je ves migrantski tok poslalo čez

Slovenijo, je Slovenija še kako izpostavljena. Kdor je preslišal ali pa hoté preslišal, so zdaj že prišla prva opozorila, naj se kar pripravimo, da bo na desetisoče teh ljudi ostalo tukaj. In verjemite, če bodo ostali, bodo zelo slabe volje. Ne misliti, da je to neka bodoča delovna sila, oni bodo želeli drugam, tja, kjer so si predstavljali, da jih čaka obljubljeni dežela, kot so jim bile dane obljube. Njihov cilj ni bil Slovenija in tudi ne bo. In ne bodo prav nič prijazni in prav nič dobre volje in ne bodo prav nič zainteresirani za ekonomsko in siceršnjo varnost ter blaginjo v tej državi. In vse to je posledica napačne politike te vlade, ki jo ta dva proračuna, žal, samo še betonirata.

Ta dva proračuna nista vredna podpore, zaradi tega, gospe in gospodje, varnost je stvar, je vrednota, ki mora biti na prvem mestu. Kako je možno, da se lahko 123 milijonov za migrante takole da, ne da pa se recimo 2 milijonov evrov, kar ste to spet zavrnilo kot amandma, za neko cesto tamle gor Hotemaže–Britof, kjer je bilo največ povoženih otrok na kilometer kot na katerikoli slovenski cesti. Ampak ne, tega se pa ne bo naredilo, ker to je za razvoj naše države in za varnost njenih ljudi. Ampak očitno to nekomu ni v interesu, in to vladi in vladajočim. Vendar, oprostite, taki potem ne zaslužijo, da so tam, kjer so. Če pa se te stvari sprejme v taki obliki, kot so predlagane, potem je posledica na dlani – še manj bo varnosti, še manj bo blaginje ljudi, ekonomija bo zaškripala še v tistem delu, kjer se je zdaj začelo kazati neko oživiljanje, prihodki se bodo zmanjšali, povečalo se bo zadolževanje in povečal se bo davčni primež še za tiste, ki v Sloveniji iz takega ali drugačnega razloga v podjetništvu vztrajajo. In to bo usodno in nepopravljivo. Jaz ne vem, kako lahko vlada s takimi predlogi pride pred parlament. In ne samo to, da nekateri to sprejmejo kot zveličavno; isti ljudje, iste gospe in gospodje, isti poslanci, iste poslanke, ki ste glasovali za to, da je treba dati vrednoti varnosti večjo težo, da mora biti to prioriteta, ste v svojih razpravah včeraj podpirali predloga proračunov. In jih boste po napovedih tudi danes. Zdaj se pa odločite, ali eno ali drugo, to dvoje skupaj ne gre. Kajti ti proračuni z varnostnega vidika niso ustrezni, niso niti nek higijenski minimum, ampak so tako, kot bi živeli tamle na Vladi na nekem drugem planetu.

Če želimo, da se ohrani, pospeši zagon razvoja Slovenije, potem je treba stvari postaviti drugače. Treba je takoj sredstva za migrante nameniti za to, da se ustrezno postavi in zaščiti meja, da se prepreči, da za božjo voljo ne bi prišlo do nekega novega schengna – lahko pod tem ali drugim imenom – na avstrijski meji, ker se to pripravlja, če komu slučajno to še ni jasno. Zakaj pa mislite, da oni zdajle 25 kilometrov ograje gradijo, ampak ne take kot mi, temveč kvalitetne ograje, in pripravljajo z vojsko zaporo vseh dolin. Če ne verjamete, pojdite pogledat, ker se premiki vojske že dogajajo. Tega pa ne veste, kajne. Potem je treba izvajati schengen, brez izjem in brez pardona, kot je vendar vlada

dolžna! Saj nihče ne zahteva ničesar, kar bi bilo nezakonito. Mi zahtevamo, da se zakon spoštuje, če komu to še ni jasno. Samo to zahtevamo. To, kar bi moralo biti najbolj samoumevno v vsaki pravni državi in ker je v tem primeru edino, kar je v ekonomskem razvojnem interesu, ne samo varnostnem, tudi v razvojnem interesu države Slovenije.

Treba je spoštovati vso zakonodajo, za vse na enak način, za vse z enakim vatlom in brez izjem. Če nekdo šverca denar, oprostite, se ve, kakšne so posledice. Ne morajo veljati za te ljudi to, za one ljudi pa to. To ne vodi več nikamor, to vodi v ekonomski kaos in v ekonomsko krizo. In tisti, ki pravijo, da bodo to dopuščali, so zato odškodninsko, osebno, politično in tudi kazensko odgovorni.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima državna sekretarka mag. Mateja Vraničar Erman, izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

Ne morem se strinjati s stališčem, da sta proračuna za leti 2016 in 2017 pripravljena brez vizije oziroma da ne odgovarjata na ključne izzive, ki jih pred nas postavljajo trenutne razmere. Oba proračuna sta na prihodkovni strani zastavljena z upoštevanjem tega, da ni dopustno dodatno poviševanje davčnih obremenitev, da pa je treba povečati učinkovitost pobiranja obstoječih dajatev. Na odhodkovni strani oba proračuna dajta jasne prioritete in skozi povečanje predvsem integralnih sredstev dajeta poudarke na varnost, prometno varnost, zdravstvo, pravosodje in izobraževanje. Zdaj pa glede posameznih navedb v dosedanji razpravi. Kar se tiče povišanja postavk za mednarodne članarine pri Ministrstvu za obrambo, kar je omenjal gospod Mesec, gre za odločitev vlade, da bo Ministrstvo za obrambo prevzelo nadaljnje plačevanje članarin v zvezi z mednarodnimi mirovnimi misijami. To so misije v okviru Združenih narodov in nimajo nobene zveze s članstvom v Nato. Poleg tega in zaradi tega tudi tako visoko povišanje, ki se izkazuje v letu 2016 in nadaljuje v letu 2017. Kar se tiče varnosti oziroma varnostne politike, je treba povedati oziroma ponoviti, kar sem povedala že včeraj, da na področju varnosti zagotavljamo Ministrstvu za notranje zadeve za leto 2016 in za leto 2017 dodatnih 30 milijonov evrov, kar v letu 2017 pomeni indeks 118 oziroma za 118 % višje pravice porabe samo iz naslova integralnih sredstev. Pri Ministrstvu za obrambo pa je povišanje nekoliko nižje in znaša 102,66 %. Dodatna sredstva so bila zagotovljena tudi za Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, indeks oziroma odstotek povečanja je tu 6,86 glede na rebalans letošnjega leta. To so povečanja odhodkov oziroma sistemski ukrepi,

ki krepijo proračune treh ključnih resorjev, ki so odgovorni za varnost.

Povsem ločeno od tega pa je obravnavano vprašanje migrantske problematike. Glede na trenutna dogajanja in trenutno ugotovljene stroške smo ugotovili oziroma smo ocenili, da bi glede na stroške, ki so nastajali doslej v Sloveniji in glede na primerljive stroške v drugih državah, da je v primeru, da dobimo v prihodnjem letu oziroma da Slovenijo preide v prihodnjem letu vsak dan med 8 in 9 tisoč beguncev oziroma migrantov, to povezano s stroškom približno 123 milijonov evrov. Zavedamo se, da je ta ocena precej negotova in povezana z veliko neznankami. Še več neznank pa je za leto 2017 in enostavno je ocena za leto 2017 za te specifične stroške migrantske krize tako negotova, da je v tem trenutku ni bilo mogoče podati. Zaradi tega v letu 2017 spremembe v Dopolnjenem predlogu Proračuna nismo predvideli. Ob tem upoštevamo tudi običajen postopek sprejemanja oziroma spreminjanja proračunskih dokumentov, kjer je predvideno, da se v prihodnjem letu, torej v mesecu septembru predloži Državnemu zboru spremenjeni predlog proračuna, kjer bo tudi ta poseben strošek mogoče dodatno utemeljiti oziroma ga z večjo gotovostjo predvideti. Ne bo odveč poudariti tudi, da gre tukaj za specifične stroške, predvsem stroške, ki so povezani z migranti, ki samo prehajajo Slovenijo in jih lahko štejemo kot izjemne oziroma enkratne dogodke. Tudi ko se presoja ustreznost slovenskega proračunskega načrtovanja in izvrševanja proračuna ali, če hočete, ustreznosti javnofinančne konsolidacije s strani Evropske komisije in Mednarodnega denarnega sklada se ti stroški tretirajo posebej oziroma ločeno. Zaradi tega moramo zagotoviti, da so ti stroški v proračunu pri pripravi in pri izvajanju izkazani ločeno in tudi da se te pravice porabe ne smejo porabiti za druge namene. Pomembno je, da imamo to možnost vključeno v proračun za leto 2016, ker nam omogoča hitro in normalno odzivanje na spremenjene okoliščine. Kako hitro se na tem področju okoliščine spreminjajo, pa vidite tudi sami, če pogledamo nazaj, že samo na pretekli mesec.

Še nekaj besed v zvezi z zadolževanjem v letu 2017. Zadolževanje, ki je predvideno v C bilanci predloga proračuna za leto 2017, naslavlja deficit A bilance, deficit B bilance in odplačilo glavnice, ki zapadejo v letu 2017. Ker se predvsem deficit A bilance konstantno zmanjšuje, ne more pa se odpraviti takoj in v celoti, bo v tem obdobju konsolidacije, zaenkrat predvidoma do vključno leta 2019, še vedno potrebno dodatno zadolževanje za pokrivanje tega deficita. V zvezi s stanjem sredstev na računu pa je treba povedati, da je v obdobju krize Slovenija ustvarila večjo razliko v likvidnostno rezervno, ki je položena na različnih računih v skladu z ustreznimi akti oziroma naložbeno politiko; z namenom, da je zagotovljena določena stabilnost oziroma varnost financiranja državnega proračuna in

zagotovljena varnost pri odplačilu glavnice. Kot smo povedali že včeraj ob obravnavi Proračuna za leto 2016, se v letu 2016 znižujejo sredstva na računih za 2 milijardi in pol; zaradi tega tudi toliko nižje zadolževanje v letu 2016. V nadaljevanju pa se bo obseg potrebnih sredstev na računu ocenjeval glede na razmere.

Povedati je treba tudi to, da je del teh sredstev položen pri Banki Slovenije, kar dejansko v sedanjih razmerjih pomeni negativne obrestne mere. Pretežni del pa je naložen pri poslovnih bankah v skladu s politiko, ki jo na tem področju vodimo v državni zakladnici. Zaradi tega ne drži trditve, da je cel ta znesek neobrestovan oziroma da cel ta znesek nosi zgolj negativne obresti. Toliko za ta krog. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici smo od obeh proračunov pričakovali, da bosta zagotovila zadostno financiranje področij, ki so za Slovenijo in njene prebivalce vitalnega pomena. Ta področja pa so definitivno socialno varstvo, zdravstveno varstvo, šolstvo, kultura in tako naprej. Na teh področjih je bila doslej storjena največja škoda, ki je bila povzročena z zategovanjem pasu in politiko varčevanja. Žal ta dva proračuna za 2016 in 2017 naših pričakovanj nista uresničila. Vlada še kar naprej varčuje pri najšibkejših in daje odpustke najbogatejšim. Na tak način ustvarja še večji razkorak med revnimi in bogatimi. V letu 2017 je sicer predvidena solidna gospodarska rast, po drugi strani pa se bodo številni varčevalni ukrepi nadaljevali tudi v letu 2016. Popolnoma nesprejemljivo je, da proračun za leto 2017 ne prinaša prav nobenega koraka naprej, v bistvu se pomikamo nazaj. Vlada bo spet varčevala pri socialno ogroženih, varčevala bo na račun zdravstvenega varstva, varčevala bo na račun visokega šolstva, kulture in tako naprej. Vlada je v proračunskih dokumentih zapisala, da bodo prioritete zdravje, izobraževanje in razvoj. V isti sapi pa ravno tem področjem v letu 2016 in 2017 zagotavlja manj sredstev kot v letošnjem letu. Zapisala je tudi, da bo proračun zagotovil zadostno stopnjo pravičnosti in socialne vključenosti. Sprašujem se, od kdaj pravičnost pomeni to, da namesto pri kapitalu in pri bogatih varčuješ pri tistih najrevnejših in da prihodke pobiraš pri davkih na potrošnje, ki nesorazmerno prizadenejo ravno tiste ljudi s podpovprečno nizkimi dohodki. Sprašujem se, kako lahko mislite, da socialna vključenost pomeni životarjenje s socialno pomočjo, ki je 300 evrov pod statističnim pragom revščine. Ta proračun je mogoče socialno pravičen in vključujoč v vašem neoliberalnem svetu, nikakor pa ni pravičen in socialno vključujoč v svetu tistih, v imenu katerih vladate in v imenu katerih tukaj sedimo. Zato tega proračuna v Združeni levici nikakor ne bomo

podprli, predvsem pa tudi ne zato, ker nam je minister Mramor dal ta dokument, odšel in dal navodilo koaliciji, naj ne podpre nobenega od amandmajev s strani opozicije. Pa vendar, da ne bomo tukaj sedeli popolnoma brez smisla, bodimo tukaj za voljo državljanov, ki bodo na tak način slišali naše predloge in sami presodili o tem, kakšna gluha ušesa nas tukaj poslušajo in na kakšno aroganco koalicije naletimo.

V Združeni levici smo predlagali kar nekaj amandmajev, včeraj sem predstavila amandma za kulturo, ohranjanje kulturne dediščine in za umetnostne programe. Pa naj vam predstavim še amandma, ki zadeva kmetijstvo, ki je strateška panoga in s katerim bi lahko še kako povečali prihodkovno stran tega proračuna, če bi seveda delali bolj načrtovano in bolj racionalno. Z amandmajem povečujemo sredstva na podprogramu Prilaganje podnebnim spremembam za en milijon evrov, ki bi ga vzeli Ministrstvu za finance iz naslova Finančna stabilnost in plačila sredstev v proračun Evropske unije. Zakaj? Ker so podnebne spremembe naša prioriteta. Govorimo o dvigu prehranske samooskrbnosti, o akciji Jejmo slovensko. Vedno znova pa nam podnebne spremembe uničijo kar precejšen del pridelka. S sprejemom tega amandmaja bi zagotovili sredstva za pripravo bolj ambicioznega programa, s katerim bi spremenili in izboljšali načine kmetovanja, kot jih imamo zdaj. Govorim o novem zagonu, kjer se ukrepi trenutno ne izvajajo. Izvajajo se samo subvencioniranje zavarovalnin za škodo na pridelkih. In s temi subvencijami v resnici odvrčamo kmete, da bi prilagodili izbiro kulture ali način pridelave in da bi trajno ščitili kmetijske površine, na primer s protitočnimi mrežami. Če pogledamo na spletno stran Ministrstva za kmetijstvo, vidimo, da je v letih 2010 in 2011 obstajal nekakšen program, nekakšna strategija prilaganja slovenskega kmetijstva podnebnim spremembam. Narejen je bil akcijski načrt, vendar so bile te dejavnosti omejene samo na leti 2010 in 2011, kot da so se takrat podnebne spremembe prenehale. Ne, spoštovane in spoštovani, podnebne spremembe so se takrat šele močno in dobro začele.

Ministrstvo pravi, da bo zdaj prevetrilo ukrepe, ampak ekipa na ministrstvu je danes približno ista, minister je isti. Sprašujem se, kaj so počeli zadnja štiri leta od izteka tega njihovega akcijskega načrta. V Sloveniji imamo vrhunske strokovnjake na tem področju. Potrebe po prilagoditvah so enormne. V povprečju imamo sicer dovolj padavin, toda popolnoma nesorazmerno so razporejene; na eni strani imamo močo, potem imamo suše. S pametnimi ukrepi bi lahko te padavine razporedili tako, da bi bili naši pridelki ohranjeni. Potrebujemo tudi spremembo kultur. Tipičen primer take kulture je koruza. Kar naprej, vsako poletje gledamo suha koruzna polja, kmetje potem dobijo za to odškodnino in nimajo potrebe, da bi sejali nekaj bolj primernege. Še vedno bodo sejali koruzo na

peščenih tleh, prepričani, da ne bodo oškodovani, kajti če bo cel pridelek uničen, bodo dobili pač subvencije za uničeno. Kmetijstvo na tak način ne bo šlo nikamor naprej. Tu je treba nekaj spremeniti in ukrepati je treba hitro. Ukrepati bi morali že pred štirimi, petimi leti. Podnebne spremembe so stalnica in niso neko presenečenje, kot preseneti recimo zimsko službo sneg sredi decembra. Zato vam predlagam, da potrdite naš predlog amandmaja za podprogram Prilaganje podnebnim spremembam, ker je nujen za naše preživetje, za preživetje našega kmetijstva in za našo prehransko samooskrbnost. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Ker želite še razpravljati, prosim za prijavo.
Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani državni sekretar!

Gotovo je sestavljavcem oziroma predlagateljem Proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 težko; tudi zaradi tega, ker pravzaprav ne vemo, v katero smer želimo iti. Če bomo imeli na morju srečo z vetrom, bomo prišli na neko ugodno destinacijo; če te sreče ne bo, bomo prišli nekam v izgubljeni kraj. Zakaj govorim o tem in zakaj tako govorim? Ker mi še vedno nimamo Strategije razvoja Slovenije za obdobje 2014–2020. In ta bi, po mojem razumevanju, gotovo morala biti podlaga tudi za sestavo proračunov naše države za leto 2016 in leto 2017. Za obdobje 2014–2020 govorim, praktično sta dve leti tega obdobja že mimo. Ne vem, kdaj bomo to strategijo sprejeli. Morda leta 2020? Toliko morda namesto uvoda.

Se bom pa v svoji razpravi osredotočil na morda nekoliko zahtevno temo, to je dinamika strukturnih naporov, dinamika strukturnega prilaganja, odprava strukturnega primanjkljaja. Z drugimi besedami, govoril bom, kako uveljavljamo ustavne spremembe oziroma kako uveljavljamo v Državnem zboru z dvema tretjinama glasov poslancev sprejeti Zakon o fiskalnem pravilu. To je izjemnega pomena in tudi na Odboru za finance sem povedal, da smo z uveljavitvijo Zakona o fiskalnem pravilu vstopili v neko novo obdobje sprejemanja državnih proračunov. Bil sem kritičen na odboru, ker v proračunskih gradivih, praktično vsaj v tistih začetnih, ni bilo pravzaprav niti enega odstavka o strukturnem primanjkljaju, o strukturnem naporu, o dinamiki strukturnih naporov do leta 2020. Pa bi to bilo potrebno. Na to temo se je oglasila tudi Komisija za nadzor javnih financ, pozneje je odgovorilo tudi Ministrstvo za finance. Koglice in kolegi, mi se tokrat nahajamo v eni kritični fazi, ko Zakon o fiskalnem pravilu že velja, nimamo pa še neodvisne institucije, ki smo jo poimenovali v zakonu fiskalni svet, ki bi preverila, ali so dane zaveze skladne s sprejetim

zakonom. In prav zato, ker še ni neodvisnih informacij, je prav na nas, poslancih Državnega zbora, še toliko večja odgovornost, ki pa jo lahko nosimo le, če imamo več in ne manj informacij. Vlada in Ministrstvo za finance bi zato morala v proračunskih dokumentih nam, poslancem resnično zagotoviti celoten nabor informacij, na podlagi katerih bi poslanci lahko preverili skladnost predloženih proračunskih dokumentov z veljavnimi predpisi, še posebej s poleti sprejetim Zakonom o fiskalnem pravilu. Čeprav se Zakon o fiskalnem pravilu v glavni določbi še ne izvaja, pa nas že zavezujejo njegove prehodne določbe. Opozarjam predvsem na 15. člen, ki govori o izvajanju srednjeročne uravnoteženosti v obdobju približevanja srednjeročnemu fiskalnemu cilju.

In zdaj o dinamiki. Dinamika strukturnega prilagajanja je določena v 5. členu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011. Naj poenostavim, kakšen je povzetek. Naslednje je za nas, poslance zelo pomembno. Pomembno je, da za države članice, katerih raven dolga presega 60 % bruto družbenega produkta – in Slovenija je med temi državami, vemo, da smo zadolženi za več kot 80 % BDP –, ali za države članice z izrazitim tveganjem glede splošne vzdržnosti dolga Svet in Komisija preučita, ali je letno izboljšanje ciklično prilagojenega proračunskega salda z izločenimi enkratnimi in drugimi začasnimi ukrepi višje od 0,5 % BDP. Višje od 0,5 % BDP. Svet in Komisija pri oceni upoštevata, ali so prizadevanja za prilagajanja večja v času dobrih ekonomskih razmer, medtem ko so lahko prizadevanja v času slabih ekonomskih razmer manjša. In če zdaj pogledamo dokument Program stabilnosti, ki ga je slovenska Vlada poslala Komisiji spomladi letos, in pogledamo dinamiko strukturnega nabora oziroma fiskalnega nabora, če hočete; je ta naslednji. Najprej pa, strukturni primanjkljaj Slovenije. Za letos bi ta naj znašal 2,2 % BDP; za naslednje leto 1,6 % BDP, torej je strukturni napor 0,6-odstotne točke. Isti strukturni napor bi pričakovali tudi za leto 2017. Ampak tam se načrtuje strukturni primanjkljaj 1,3 % oziroma bolj točno 1,34 % BDP. Torej strukturni napor ni 0,6 % in tukaj je problem, tukaj jaz vidim problem. V letu 2017 bi moral biti strukturni primanjkljaj 1 % BDP, kar bi sledilo strukturnemu naporu 0,6-odstotne točke. Zahtevna, suhoparna razprava morda, ampak če se dejansko te dinamike ne bomo držali, potem, kolegice in kolegi, ne vem, če smo ravnali prav, ko smo sprejeli Zakon o fiskalnem pravilu. Jaz sem ga potrdil zaradi tega, ker pričakujem takšen strukturni napor, kot je zapisan v uredbi, kot je zapisan v Zakonu o fiskalnem pravilu; ne pa takšnega, kot je zapisan v Programu stabilnosti. In tukaj je sedaj ključno vprašanje. Če se teh naših rešitev, določb, ki jih je Državni zbor sprejel, ne bomo držali, se nam slabo piše.

Pregled zneskov nam pove, da bi morali za odpravo cirka 850-milijonskega

strukturnega primanjkljaja, to je 2,2 % od 38 milijard BDP, v nekaj naslednjih letih vsako leto izvesti 230-milijonsko strukturno prilagoditev. Fiskalni napor v višini 0,6 % BDP namreč nominalno znaša približno 220, 230 milijonov evrov. Ne pozabimo, pri strukturnih prilagoditvah gre za trajno znižanje primanjkljaja, zato ciklični učinki, da njegovo znižanje nimajo vpliva. Nujno je, da se striktno držimo Zakona o fiskalnem pravilu, sicer se bomo, kolegice in kolegi, dolga leta pogovarjali o tem, da ne zagotavljamo zadostnih finančnih sredstev našim občinam. Kot vidimo, jim na nek način dolgujemo okoli 260 milijonov evrov, če se striktno držimo Zakona o financiranju občin in metodologije, po kateri se izračunava povprečnina; o takih številkah govorimo za občine. 260 milijonov je razkoraka med 522 in 652, kar je rezultat izračuna povprečnine po metodologiji. Zaradi tega smo mi tudi vložili amandma, ki bi povečal sredstva za finančno izravnavo občinam za 60 milijonov evrov, ker v letu 2017 je enostavno ta postavka prazna. In to je problem.

To je velik problem zaradi neenakomernega, neskladnega razvoja Slovenije. Škarje se vedno bolj odpirajo in imamo vedno manj razvito periferijo in vedno bolj razvit center. A želimo samo center v tej državi?!

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Anže Logar, izvolite.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsedujoči.

Pa smo spet tam, pri proračunu Ministrstva za finance in ministra za finance, ki ga tudi danes ni tukaj med nami. Mislim, da ni bil niti minute tukaj, da bi predstavil svoj finančni konstrukt za leto 2017. Naj vas spomnim, da je medtem, ko ministra za finance gospoda Mramorja, ni na spregled, za leto 2017 še dodatno odvezel sredstva Državnemu zboru. Že za leto 2016 odzema 600 tisoč evrov, za leto 2017 pa še dodatno odzema sredstva. Za koalicijo je to očitno normalno, da se najvišjim predstavnikom ljudstva, torej edino tistim, ki so bili neposredno izvoljeni, pač odzema sredstva. Zato ne rabimo niti ministra za finance, da bi prišel sem to predstaviti ali pa vsaj povedati, zakaj to počne. Večkrat smo slišali včeraj s strani predsednika Vlade, da je ta država humanitarna, humana in tako naprej. Sedaj pa pogledjmo, kako je ta država humana in humanitarna do državljanov. Najprej pogledjmo, kako je humanitarna do naslednje generacije. V predlogu proračuna za 2017 se namerava Mramor zadolžiti za dodatne dobre štiri milijarde. Za dodatne dobre štiri milijarde namerava obremeniti naše otroke, prihodnje rodove, češ, saj bo bodo oni odplačevali. In če gremo naprej po tem proračunu. Pogledjmo primer Desus, upokojencev. Glede na leto 2015, za pokojninsko varstvo, za pokojnine je na voljo 8 % manj sredstev kot v letu 2015. Nobene

težave, verjetno, saj bomo stisnili, saj smo humanitarni in humani. In če naprej malce potujemo po tem našem proračunu, ki ga je pripravil gospod Mramor, pridemo do Ministrstva za zdravje, kjer je v letu 2017 za 20 % manj predvidenih sredstev. Za investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni je kar 37 % manj sredstev, smo humani in humanitarni; in kot smo slišali, je zdravje ena od prioritet te vlade.

In če gremo potem naprej, enaka zgodba je pri visokem šolstvu. Visoko šolstvo ima za 30 milijonov evrov manj sredstev in tudi v tem pogledu ne slišim nobenih dodatnih razburjenj s strani koalicije. Slišali smo, izobraževanje je ena od treh prioritet tega proračuna. In recimo šport in rekreacija. Danes boste vsi navijali za našo nogometno reprezentanco, ta vlada pa športu in rekreaciji jemlje 75 % sredstev glede na predvidena sredstva oziroma realizirana sredstva 2015. Iz 37 milijonov na 9,9 milijonov evrov. Seveda gre za humanitarni in humani ukrep te vlade. In potem naprej, če gledamo investicije v infrastrukturo. Železniška infrastruktura glede na leto 2015 za leto 2017 prepolovi sredstva. Integriran sistem javnega potniškega prometa, torej investicija v zeleni transport, v uporabo javnega transporta – 20 % manj kot v letu 2015. Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest; vemo, v kakšnem stanju so – 20 % manj, seveda humana in humanitarna odločitev. Varovanje okolja in okoljska infrastruktura; glede na leto 2015 bo ta vlada za leto 2017 namenila samo eno petino sredstev; pri ravnanju z odpadki pa 3 % glede na leto 2015. Si predstavljate, 97 % sredstev pri ravnanju z odpadki bodo namenili za neke druge namene. Državljeni lahko potrpijo, ali kako?! Lahko trpijo za leto 2016, lahko potrpijo za leto 2017. In če gremo potem še naprej, govorimo o pomenu promocije države; zunanje ministrstvo – dodatne 3 milijone manj. Že sedaj je po besedah zunanjega ministra stanje v proračunu na zadnji točki. Vi za leto 2017 jemljete še dodatne tri milijone. Na področju predstavljanje Republike Slovenije v tujini, torej fokus Ministrstva za zunanje zadeve, jemljete 12 % sredstev. Jaz ne vem, kako si predstavljate?! Računate, da bodo migranti, ki bodo šli prek Slovenije, predstavljali Slovenijo v tujini?! In zato na Ministrstvu za zunanje zadeve iz te ključne postavke jemljete sredstva.

Je pa seveda po drugi strani nekaj zmagovalcev, to pa je treba priznati. Recimo splošne javne storitve in skupne administrativne službe. Tu pa je za 25 % več sredstev. Poglejte tudi to humanitarno gesto, prostorski in drugi pogoji za delo državnih organov, tukaj ste sredstva podvojili. Lepo, lepo. Kaj bodo lepše pisarne, bodo, ne vem, boljši, udobnejši stoli za delo državnih organov?! To je tisto nujno potrebno. Torej ne promocija Slovenije v tujini, ampak prostorski in drugi pogoji za delo državnih organov; ob tem da javnim uslužbencem dajete 148 dodatnih milijonov ter ključni vzgojni ukrep na Ministrstvu za

pravosodje – iz 51 milijonov na 70 milijonov za zapore. Seveda, pravilno. Tisti, ki ne bo ubogal, mora iti v zapor, čeprav – ko gledamo, kako naše sodstvo deluje – bi prej rekel, da zaradi procesnih napak tam vse zadeve padajo. Razen če ne boste tistih samostojnih podjetnikov, ki zaradi slabe internetne povezave ne bodo mogli poslati tistega računa na davčno blagajno, z 200 policisti – ne, saj jih ne bo, ker bodo na meji – ne vem, z davčnimi inšpektorji v slogu vesterna in ob televizijskih kamerah za tistih 200 evrov odpeljali v zapor na pravično kazen. Za tiste bodo potem očitno ti zapori.

Ne morem si kaj, včeraj sem že tudi omenjal to, jaz ne pristanem na to, da ob finančni krvni sliki naslednjih dveh let, ki jo imamo pred seboj, med nami ni ministra za finance. In se mi zdi, da smo si v tej razpravi v opoziciji relativno enotni; in se mi zdi, da poudarjamo prave stvari ne glede na to, iz katere strani izhajamo. Prvič v letu in pol, kar sem tukaj, lahko vse podpišem, kar je kolegica iz Združene levice prej razlagala. Vse. Drži točno tako, kot je povedala. Ampak ministra za finance ni tukaj, da bi nam obrazložil; koalicija pa molči. Koalicija bo pa upoštevala navodila ministra za finance, ki jim sicer jemlje, da naj ne podprejo nobenega amandmaja; in bodo s tem proračunskim invalidnim dokumentom Slovincem oblikovali naslednje dve leti. Kot sem dejal, prišel je članek z zelo pomenljivim naslovom – Mramor uničuje srednji razred. In še tisti podnaslov bolj, za katerega mislim, da kar precej dobro povzema, pa niso to moje besede – Mramor ni več najpomembnejši del Vlade; je računovodski fikus; Štrukljev božiček. Ta proračun in ukrepi, ki jih pripravlja minister za finance, so dejansko živi dokaz besed, ki so zapisane v enem od novinarskih komentarjev. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima državna sekretarka mag. Mateja Vrničar Erman; izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

V zvezi z zadnjo razpravo bi rada opozorila na nekaj dejstev. Prvič, zadolžitev v letu 2014 je 4 milijarde bruto, vendar zaradi odplačila 2,9 milijarde dolga oziroma glavnice pomeni, da se zadolžitev ne povečuje za 4 milijarde; ampak milijardo 100. Drugič, zmanjšanje sredstev za transfere v pokojninsko blagajno ni posledica zniževanja pravic upokojencev, ampak je posledica načrta, finančnega načrta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki izkazuje višje prihodke v naslednjih dveh letih in posledično potrebuje manj transfera iz državnega proračuna. Tretjič, investicijska vlaganja v zdravstvo se zmanjšujejo zaradi spremembe usmerjanja evropskih sredstev glede na staro perspektivo v novi perspektivi. Pa vendar, za zdravstvo se v

integralnih sredstvih za leto 2017 namenja 34,90 % sredstev več kot v letu 2015. Na področju šolstva se zagotavlja 4,93 % sredstev več samo iz integralnih sredstev kot v letu 2015. Tudi na Ministrstvu za okolje in prostor je dinamika podobna oziroma še višja – 23,4 % integralnih sredstev več, pri čemer Ministrstvo za okolje in prostor načrtuje tudi več namenskih sredstev, ki so praktično vsa namenjena za investicijska vlaganja. Povišanje sredstev na postavkah Ministrstva za javno upravo na področju skupnih storitev in prostorskih pogojev za delo državnih organov ni posledica povečanja sredstev v globalu; ampak posledica centralizacije upravljanja s stvarnim premoženjem države, ki se uporablja za izvajanje dela posameznih državnih organov.

V nobenem primeru pa ne s proračunom 2016 ne s proračunom 2017 brez dodatnega zadolževanja ni mogoče v celoti nadomestiti sredstev, ki so bila namenjena v stari finančni perspektivi za ukrepe na posameznih področjih; saj se usmeritve glede porabe sredstev nove finančne perspektive, kot sem omenila že včeraj, razlikujejo od stare. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Miha Kordiš. Pardon, se opravičujem. Proceduralno, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod podpredsednik.

Verjamem, da ni bilo namerno, ampak bi res prosil spoštovano državno sekretarko, da bi nam pojasnila, kakšna bo dinamika zmanjševanja strukturnega primanjkljaja. Ali bo dejansko takšna, kot smo jo zapisali in poslali v Bruselj v dokumentu Program stabilnosti; ali bo drugačna? Ali bo fiskalni napor v skladu z Zakonom o fiskalnem pravilu? Se vnaprej lepo zahvaljujem.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Miha Kordiš, izvolite.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala še enkrat.

Vlada je v svojih proračunskih dokumentih zapisala, da so njene prioritete zdravje, izobraževanje in razvoj. V praksi je pa naredila – kaj?! Ja, v isti sapi je točno tem področjem v letih 2016 in 2017 zagotovila manj sredstev kot v letošnjem letu. Hkrati je vlada zapisala tudi, da bo proračun zagotovil zadostno stopnjo pravičnosti in socialne vključenosti. Vendar materialna resnica tega proračuna pa je, da je na odhodkovni strani izrazito socialno nepravilen; na prihodkovni strani pa ne dela nič v smeri večje enakosti v naši družbi. Ponavlja torej isto napako, kot jo izkazuje že pri odhodkih, torej veliko stopnjo socialne nepravilnosti. In to je seveda nekaj, pod kar se socialisti, Združena levica in njeni poslanci nikakor ne moremo

podpisati. Proračun je zgrajen na ideoloških temeljih neoliberalizma, neoliberalnega kapitalizma, zaradi tega ga z opozicije s šestimi poslanci, žal, ne moremo sanirati in korigirati, kot bi ga sicer želeli. Lahko pa ga poskušamo v njegovih zablodah omiliti in popraviti vsaj nekatere na obronkih, na najbolj socialno izpostavljenih točkah. Zato smo pripravili neko socialistično proračunsko alternativo.

Ključni del te alternative je višja obdavčitev kapitala in visokih dohodkov. Z amandmaji k Zakonu o izvrševanju proračuna smo predlagali ukrepe za povečanje prihodkov. In to so ukrepi, ki niso strašno zapleteni, ne zahtevajo veliko administrativnih akrobacij; ampak so izvedljivi takoj in so maksimalno socialno pravični. Te ukrepe, ki jih predlagamo, bi lahko razdelili v tri sklope. Najprej tu vrnitev stopnje davka na dobiček podjetij iz 17 % na 20 %, kar je popolnoma normalno in še celo pod evropskim povprečjem. Najprej. Predlagamo znižanje meje četrtega dohodninskega razreda na način, da ne bo zajel samo 3,4 promile najbogatejših oziroma najbolj plačanih ljudi v naši družbi, ker to je res izjemno malo, to je 3 tisoč ljudi; ampak predlagamo, da zajame 3 % tistih, ki so v naši družbi najbolj plačani. Naj to predstavitev zaključim z višjo obdavčitvijo dohodkov fizičnih oseb od kapitala, se pravi od obresti, dividend in kapitalskih dobičkov. Tudi to predlagamo, da se uredi. S predlaganimi ukrepi bi v proračun priteklo dodatnih 140 milijonov evrov, ne da bi na ta račun kogarkoli prikrajšali za karkoli; oziroma ne da bi kogarkoli prikrajšali za karkoli drugega kot zgolj za drobec njihovega luksuza. Že s samo temi kratkoročnimi ukrepi bi lahko bistveno izboljšali položaj ljudi, ki živijo v absolutni revščini. Tukaj govorim o 60 tisoč prejemnikih denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka. Govorim tudi o 10 tisoč drugih ljudi, ki so v izraziti socialni stiski; pa zaradi prenizko postavljenega cenzusa niso upravičeni do nikakršne socialne zaslombe in socialne varnosti, s katero bi priskočila na pomoč naša družba.

Socialisti nimamo nikakršnih iluzij, da bodo v tej politični konstelaciji naši predlogi uslišani. Da bi v tem trenutku koalicija pristala na take predloge, četudi predstavljajo zgolj minimalni obrat, je precej utopično; iz preprostega razloga, da to, kar v tem trenutku predlagamo, bi bilo še vedno manj od tega, kar smo imeli leta 2006, ko je prva Janševa vlada izvedla prvo veliko davčno razbremenitev visokih plač in dobička. Skupine, na katere se vlada in vladna koalicija naslanja, da ohranja in gradi svojo moč, takim predlogom nasprotujejo; tudi če so še tako minimalni, ker bi posegli v njihove privilegije, ne v njihove pravice; v njihove dohodkovne privilegije v tej družbi. Če imamo vlado in vladno koalicijo, ki se na te družbene skupine privilegirano opira, potem bo seveda nasprotovala tem predlogom, ki jih v Združeni levici predlagamo, čeprav so še tako razumni in minimalistični. Kar je bistveno za našo razpravo

o proračunu, je pa tole. Dokler bodo proračuni temeljili na neki neoliberalni ideologiji – in proračun za leto 2017 vsekakor temelji na neoliberalni ideologiji – bo vedno premalo sredstev v njem, s katerimi bi lahko vzpostavili kvalitetno zdravstveno varstvo, socialno varstvo, s katerimi bi lahko zagotovili dostojno preživetje našim javnim uslužbencem. Vedno se bo v taki politični konstelaciji znašla kot prioriteta interes višjih srednjih razredov oziroma zgornjih razredov; nikoli pa ne bodo prišli na prvo mesto tisti, ki resnično trpijo v tej družbi in ki so resnično potrebni nekih proračunskih ukrepov.

Eden izmed najvidnejših predstavnikov v tem trenutku, ki zagovarja tako doktrino, ki ob praksi izvaja tako doktrino, je finančni minister gospod Dušan Mramor. Na prejšnji seji sem gospoda Mramorja spraševal, zakaj ne bi 16 milijonov evrov, ki jih pridobimo z ohranitvijo četrtega dohodninskega razreda, kar socialisti predlagamo, zakaj teh sredstev ne bi porabili za dvig socialne pomoči. 16 milijonov evrov namreč zadošča, da dvignemo socialno pomoč na 308 evrov, se pravi na 80 % zneska, ki uradno velja za minimum. Ta znesek so na Ministrstvu za delo že leta 2009 določili kot neki kompromis, ker je bila takrat minimalna plača samo 460 evrov neto. Minister je takrat odgovoril, to je bil slab mesec dni nazaj, da bi bila to velika napaka, ker naj bi s tem porušili razmerje do minimalne plače in na ta račun ohranili dohodek 3,4 promilov najbolje plačanih ljudi v tej državi. To je bil njegov odgovor, ki ga moram kar citirati, poslušajte dobro: "Teh 16 milijonov naslavlja vprašanja konkurenčnosti slovenskega gospodarstva tam, kjer smo najmanj konkurenčni; in to je pri relativno najbolj produktivnih, pridnih, pametnih in izobraženih zaposlenih." Te izjave govorijo same zase. Take izjave, taki ideološki postulatni so tipičen primer neoliberalizma.

Neenakost obravnava v tej svoji izjavi gospod minister Mramor kot neko naravno stanje; po njegovo so avtomatsko najbolj plačani ne tisti, ki so najbolj privilegirani, ampak tisti, ki so najbolj. In tisti, ki pa sploh nimajo plače, so po tej isti logiki očitno v naši družbi relativno najmanj produktivni, najbolj neumni, najmanj pridni. In seveda je normalno, da si na ta račun zaslužijo nek minimalni prihodek oziroma še več – da ostanejo kar brez njega. To, spoštovani, ni zapis nekega skrajneža na forumih, na socialnih omrežjih ali na nekih na pol inkognito izpostavah; to so uradne izjave ministrov, ki ste jim vi, danes tukaj zbrane politične grupacije, prepustili vodenje fiskalne politike v naši državi. In to je logika, na podlagi katere je zgrajen tudi ta proračun, o katerem danes odločamo in o katerem danes tukaj tečejo besede. Vsega tega ne govorim po naključju kot neke brezzvezne digresije, ker tudi ti predlogi in opravičevanja z vladne, z koalicijske strani niso stvar naključja; ampak so ključni element vladajoče ideologije, ki odraža in zrcali razmerja moči v tej naši družbi. In resnici na ljubo – v tej naši družbi šteje samo

interes bogatih in močnih, čeprav gre za izrazito manjšino. To se odraža tudi na prihodkovni strani proračuna.

Največja manipulacija pri navijanju ideološkega koluta neoliberalizma pa je ta, da se nihče ne vpraša, kakšen bo učinek takih ukrepov na javne finance; čeprav take izjave s strani ministrov poslušamo ravno v imenu javnih financ. Kaj pomaga delavcu z minimalno plačo, če dobi dodatnih 50 evrov, če se mu hkrati zaradi varčevalnih politikov odseka stran otroški dodatek oziroma se mu le-ta dodatek zniža?! In kaj pomaga delavki z minimalno plačo to, da se ji sprostijo nekih 50 evrov, ko bo morala v isti sapi plačevati komercialno zdravstveno zavarovanje, ker v javnem sistemu preprosto ne bo več prišla na vrsto?! Če bo hotela preživeti, se bo morala zateči v skomercializirani zdravstveni sistem. Kaj pomaga srednjemu razredu nekaj odstotkov višja plača, če bo hkrati bistveno manj delovnih mest v javnem sektorju, ki je materialna podlaga velike večine slovenskega srednjega razreda. Z dohodnino zberemo skoraj štirikrat več kot z davkom na dobiček podjetij. Veste, to je abnormalno, to je tudi za evropske razmere popolnoma abnormalno. S takimi davčnimi izpadi in izpadi prispevkov je jasno, da moramo, če naj proračun drži pokonci, zarezati v javni sektor. To pa je zelo velik problem, ki je hkrati deklariran cilj tudi te vlade. V nacionalnem reformnem programu zelo lepo piše, da se bo delež države v BDP znižal na 41,4 % po prihodkih oziroma na strani odhodkov na 42,45 %. Povprečja v Evropski uniji se tukaj gibljejo nad 45 % BDP, v razvitih državah nasploh tudi nad 50 %.

Ko se začnemo enkrat bližati tej meji 40 %, zelo težko še govorimo o socialni državi in potem se nam začnejo v družbi dogajati še kakšne druge oblike neenakosti, potem državljeni ne postajajo neenaki samo po dohodkih in premoženju, ampak tudi v stvarnih dostopih do izobrazbe, do zdravja in dostojanstva. In točno na gradnjo neenakosti meri tudi proračun za leto 2017, zato ga kot socialist nikakor ne morem podpreti. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Marko Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, hvala za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Jaz tudi obžalujem, da z nami ni prisotnega ministra za finance. Ni ga bilo včeraj, ni ga danes. Sprejemamo dva najpomembnejša dokumenta za državo. Danes govorimo o proračunu za leto 2017 brez prisotnosti ministra za finance. Lahko si razlagamo eno zadevo. Ministra za finance tukaj ni zato, ker ne zaupa proračunu, ki ga je predlagal. Ali pa ne upa priti, da ne bo razlagal zadev. Mislim, da je zelo malo evropskih parlamentov, kjer parlament sprejema

proračun in ga ni prisotnega ministra za finance. In da se ta praksa te koalicije in vlade Mira Cerarja ponavlja. Ne vem, kakšni so razlogi, spoštovana državna sekretarka. Kje je danes minister za finance, kjer je minister za finance? Spoštovana koalicija, jaz tudi ne vem, zakaj vi ne pritisnete na ministra za finance, da bi bil prisoten pri tem proračunu. Jaz osebno si razlagam, da ministra za finance ni tukaj zato, ker v ta proračun ne verjame tudi sam in se boji priti pred Državni zbor. Po drugi strani mislim, da smo včeraj poslušali kar konstruktivno razpravo pri proračunu za leto 2016. Enako pričakujem danes pri proračunu za leto 2017. Me pa skrbi predvsem razprava s strani koalicije, Stranke modernega centra, Socialnih demokratov in Desusa, kajti – kot je že poslanski kolega Horvat omenil – na tem proračunu piše Proračun Republike Slovenije, ne piše Proračun koalicije oziroma vlade Mira Cerarja. 45 amandmajev smo vložili, 45 amandmajev! V prejšnjih mandatih jih je bilo bistveno več, krepko čez 100. To pomeni, da je opozicija resno pristopila k temu in da smo vložili življenjske amandmaje – amandmaje, ki bi bili lahko vključeni v ta sistem. Vendar ne – glasovalni stroj te koalicije, vlade Mira Cerarja, Stranke modernega centra, Socialni demokrati in Desus, je rekel "ne" opoziciji. Ne bomo podprli niti enega vašega amandmaja.

Tudi na sami predstavitvi, ko je bil prisoten minister za finance, so bile prve njegove besede – apeliram na koalicijske poslance, da ne sprejmete niti enega amandmaja. Zakaj, spoštovana državna sekretarka, zakaj takšen odnos? In da ne sprejmete niti enega amandmaja koalicije. Vsaj obrazložite, zakaj. Verjamem, da so bile določene postavke v proračunu mogoče nespretno narejene in- da se vzame del sredstev tam, kjer naj ne bi šlo. Tukaj mislim predvsem pri plačevanju obresti in mogoče pri določenih članarinah. Vendar, spoštovana državna sekretarka, zakaj ne daste sredstev za preiskovalno komisijo Državnega zbora? Zakaj ne povečate sredstev za izgradnjo in obnovo cest? Zelo malo je teh zadev. Tukaj ne morete dati 10 tisoč evrov za eno zadevo, po ZIPro boste imeli pa možnost, da bo vlada sama prekladala eno milijardo evrov; eno milijardo evrov boste lahko iz levega v desni žep premetavali. Tukaj notri pa ne morete dati enega amandmaja za 10 ali za 150 tisoč evrov. Z eno milijardo boste pa operirali, približno. Ampak bistveno več kot s 100 milijoni evri pa boste, prekladali iz levega v desni žep. Tukaj pa ne morete podpreti enega našega amandmaja. Spoštovana koalicija, jasno ste dali povedati Sloveniji – pod vašo vlado v letu 2016 in 2017, dve izgubljeni leti. Najmanj, kar je, da je ta proračun narejen ciljno in razvojno, ker bi moral biti, ker bi moral dati dodatno težo predvsem gospodarstvu in realnemu sektorju. Gospodarstvo in realni sektor se bremeni že kar nekaj let tukaj v Sloveniji. Kdaj lahko pričakujemo, spoštovani, da bomo imeli

proračun ciljno naravnan, razvojno naravnan ter prijazen do realnega sektorja in gospodarstva? Nove volitve in nova Vlada.

Pod to vašo vlado se jasno vidi, da teh zadev ne akceptirate, da obremenjujete gospodarstvo in obremenjujete državljanke in državljane Republike Slovenije. Na zanimiv način ste se lotili konsolidacije javnih financ. V konsolidacijo javnih financ bo vlada Mira Cerarja in koalicija Stranke modernega centra, Socialnih demokratov in Desusa šla z dodatnim zadolževanjem, z dodatnimi davčnimi obremenitvami in ostalimi obremenitvami državljanov in državljanov Republike Slovenije ter gospodarstva. Takšen način Sloveniji ne bo prinesel ne razvoja ne višjega življenjskega standarda. In verjetno tudi v letih 2016 in 2017 lahko pričakujemo, da se bodo podjetja, ki danes delujejo v Sloveniji, odločala za selitev v tujino. Zanimive so razprave s strani Združene leve, ki pravi, da je kapital v Sloveniji bistveno premalo obdavčen, da imamo prenizke davčne stopnje; na drugi strani pa lahko verjetno vsak mesec v slovenskih medijih preberemo, kako se je ena izmed multinacionalk odločila, da zapusti Slovenijo in svoj sedež preseli v Zagreb, Beograd, Budimpešto ali Bratislavo. Zadnji tak primer je Hewlett-Packard.

Spoštovane in spoštovani, razlogi so jasni – preveč administrativnih bremen, predolgo odločanje za pridobitev raznoraznih soglasij, previsoka obdavčitev dela in neugodno podjetniško okolje. To so dobro plačana delovna mesta; o tem mediji ne pišejo. Vi se raje ukvarjate s tistimi velikimi sistemi, predvsem s sistemi, kjer se potem na hitro odločite, da daste državno poroštvo ali državno pomoč. Milijardo državnih poroštev predvidevate, spoštovana državna sekretarka. Milijardo državnih poroštev! Za kaj bodo ta poroštva namenjena in ali bodo tu ponovno neke subvencije?! In bomo metali milijarde in milijone v podjetja, ki bi morala že zdavnaj na smetišče, saj bi bil večji učinek od tega. Mi pa rešujemo razne Polzele, razne Adrie in ne vem kakšna podjetja. In kdo ima korist pri teh podjetjih – raznorazni svetovalci, raznorazne svetovalne agencije, raznorazne odvetniške pisarne. Po drugi strani pa DUTB dobro stoječe firme pošilja v nezakonit stečaj, da mora potem posredovati Ustavno sodišče. 200 milijonov evrov boste predvideli za prestrukturiranje slovenskih podjetij. Želim imena in številke, spoštovana državna sekretarka. Katera podjetja boste ponovno prestrukturirali z davkoplačevalskim denarjem, z 200 milijoni; in kaj pričakujete od tega? Poglejte si zgodovino prestrukturiranja slovenskih podjetij, kaj se je dogajalo. Vreča brez dna ali pa vreča, ki ima spodaj luknjo; pod to luknjo pa nekateri ljudje na veliko služijo.

Dogovor s sindikatom vam je uspel. Kdaj se boste začeli pogovarjati z gospodarstveniki in malimi podjetji? Kdaj? Zakaj so vam vedno sindikati in javna uprava prioriteta pred realnim sektorjem in pred gospodarstvom?

Spoštovana koalicija, javna uprava živi na račun gospodarstva. Ne morem reči, da javne uprave ne potrebujemo, vendar javna uprava in vsi mi, ki tu sedimo, dobivamo plače na račun gospodarstva. Plače na račun gospodarstva dobivamo! Če bo gospodarstvo crknilo, tudi tega državnega zbora ne bo. Ne bo ga, ker ne bo plač. Spoštovana koalicija, ta proračun je narejen premalo pogumno glede na makroekonomsko okolje in makroekonomske podatke, ki so bistveno ugodnejši, kot so bili pri pripravi proračuna za leto 2013, 2014. In niti ene razvojne strategije niste dali notri. Niti ene. In ne pripravljate niti ene reforme, ki bi bila ključna, da bi se naredil en preobrat. Ne delate nič na zdravstveni reformi; delate pa davčno reformo, to pa lahko v vseh medijih preberemo, da bo katastrofa. Spoštovana koalicija, davčna reforma ne more biti na način, da vi višate davke in delate dodatne obremenitve. V današnjih Financah lahko beremo, kako bo Mramor uničil srednji razred. Srednji razred, za kar se vi najbolj zavzimate. Ste pa uspešni pri kadrovanju, to pa vam moramo povedati, kadrovska politiko pa obvladate; predvsem pri postavljanju svojih ljudi. In ta praksa, slaba praksa prejšnjih vlad se nadaljuje tudi pod mandatom Mira Cerarja. Zakaj ne naredite nečesa, da bi lahko povečali prihodke v proračunu?! Prihodke v proračun z nekimi spodbudnimi ukrepi za gospodarstvo, kajti prihodke v proračun lahko dajo zgolj gospodarstveniki; ne more dati javni sektor. Javni sektor mora biti pa suport.

Davčni dolg – 1,4 milijarde evrov. Kaj boste naredili? Če tukaj prištejemo še več kot eno milijardo obresti in če to seštejemo, pridemo že skoraj na polovico letnih prihodkov, ki jih ima proračun. 1,4 milijarde evra nepobranega davka. Pa če bi desetino tega si dali v plan, da boste pobrali. Zanima me, ali ima Furs, spoštovana državna sekretarka, kakšne plane pri tem davčnem dolgu? Ali naj kdo da komando, če je danes davčni dolg 1,4 milijarde; ob koncu leta 2017 mora ta davčni dolg biti, ne vem, eno milijardo. Ali imajo takšna navodila, ali imajo takšne cilje? In če ta cilj ne bo dosežen, ali bo kdo za to odgovarjal, ali bo kdo za to razrešen, ali bo dal odstopno izjavo. 1,4 milijarde evrov. Meni tukaj ni jasno. Na kakšen način je sploh do tako visokega davčnega dolga lahko prišlo. Na drugi strani pa ne morete najti 150 tisoč evrov ali pa 1 milijon, 2 milijona za izgradnjo ene ceste, ki je nujno potrebna. V Mednu ne morete postaviti novega mostu. Pa to se dela, spoštovani, gospodarska škoda.

Logistika je pomembna danes. Logistika je danes pomembni faktor pri konkurenčnosti. In s tem načinom in s tem delom, ki ga je pokazala vlada Mira Cerarja, slovensko gospodarstvo izgublja na konkurenčnosti. Izgublja na konkurenčnosti vsak dan. Zvišanje davkov in zadolževanje – to je edina stvar, ki jo znate; najlažje. Zaprete se v pisarno in rečete – prihodke bomo v proračun dali s tem, da bomo povečali davke ali pa

naredili dodatne obremenitve. Umik države iz gospodarstva. Boste temu sledili, ali ne? Jaz mislim, da ne, ker ste napovedali 200 milijonov evrov za prestrukturiranje. Spremenili ste glavno poslanstvo slabe banke. Namesto da bi terjatve prodajali, ste sedaj s spremembo zakona šli, da bo njeno glavno poslanstvo bo sedaj prestrukturirano. Sedaj bomo dobili nov državni holding, imeli bomo dva. Spet se ne bo vedelo, kaj dela leva in kaj dela desna roka. Važno, da boste skadrovali, da boste imeli svoje upravne odbore, da boste imeli svoje nadzorne svete in da boste imeli ljudi, ki znajo poskrbeti še za kaj drugega. Na takšen način se Sloveniji ne obeta nič dobrega.

Proračun 2017, ki ga imamo pred seboj, kot sem že omenil, ni razvojno, ni ciljno naravnano. Mislim, da s tem Slovenija na konkurenčnosti ne bo pridobivala, glede na vse te zadnje dogodke, ki smo jih pričala tako v Evropi in po svetu. Se pa lahko državljani Republike Slovenije upravičeno bojijo tudi za varnost, kajti varnost in sredstva, ki so namenjena za ta segment, so podcenjujoča za vojsko, policijo in za civilno zaščito. In dogodki, ki smo jim pričala v zadnjih dneh, narekujejo, da bi vlada in ta koalicija morala bistveno več časa in bistveno več sredstev dati tudi temu segmentu. Poglejte si samo, s kakšno opremo razpolagata slovenska policija in slovenska vojska; in vam bo vse jasno. Verjetno obstaja veliko tveganje, da bo prišlo do kakšnih izgrediv, nemirov tudi na teh mejah oziroma v migrantskih centrih. In na kakšen način bo lahko tukaj ustrezno policija in slovenska vojska varovala interes Slovenije ter zadostila varnost državljanom in državljanom Republike Slovenije, če nimajo osnovne opreme, s katero bi lahko to naredili. Mislim, da nismo daleč od dne, ko se bodo na teh točkah v Sloveniji pojavile velike težave. Spoštovana koalicija, čas je še, da na glasovanju podprete kakšen amandma, ki so ga predlagale opozicijske stranke. Čas je še. Lahko se usedete, lahko še prediskutirate z Ministrstvom za finance, vendar mislim, da je rešitev tudi v tem, da bi pač z neko pozitivno smerjo poskušali tudi koalicijski poslanci pritisniti na vlado. Je pač vrag vzel šalo in je treba nekaj tu odreagirati.

Zaskrbljujoči sta današnji dve informaciji. Kremelj je uradno potrdil, da je bilo strmoglavljenje letala na Egiptom plod terorističnih dejanj. Uradna potrditev Kremlja. Dogodki v Parizu v petek. Danes lahko preberemo, da so varnostne službe prestregle mail, ki direktno nakazuje na to, da naj bi se pripravljala napad na švedsko vlado, švedski parlament in švedskega predsednika. Mislim, da smo lahko zaskrbljeni zaradi teh dogodkov. Edina zadeva pri tej obrambi je, da imamo mi resurse, ki bodo to zadevo lahko korektno naredili; ampak brez denarnih sredstev tukaj ne more biti.

Spoštovana koalicija, spoštovana vlada, kdaj boste šli v spremembo azilne politike? Večina evropskih držav se je na zadnje

dogodke odzvala s spremembo azilne politike. Spoštovana državna sekretarka, pričakujem, da boste povedali, kakšne finančne bonitete oziroma kakšne finančne stroške imajo oziroma so upravičeni tisti, ki zahtevajo azil v Sloveniji; na mesečni in letni ravni. Mislim, da bomo prišli do spoznanja, da so azilanti upravičeni do višjih sredstev, kot je minimalna plača v Sloveniji ali kot je povprečna pokojnina. Tu je pa nekaj hudo narobe. Vse lepo in prav, vendar jaz sem osebnega mnenja, da je treba prvo poskrbeti za naše ljudi. Kako boste upravičili pred ljudmi, da nekdo, ki je delal 30, 35 let, dobiva danes manjše mesečne prihodke kot nekdo, ki zahteva azil v Sloveniji?! Kako boste to zahtevali? Ali so ti stroški, ki ste jih navedli v proračunu v višini 123 milijonov, sploh realni glede na zadnje dogodke, ki smo jim priča.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

Najprej bi želela odgovoriti na vprašanje gospoda Horvata v zvezi s strukturnim naporom za leto 2017. Proračun je pripravljen v skladu s Programom stabilnosti in strukturni napor, kot ga izkazuje predlog proračuna za 2017, je 0,3 % BDP. Vendar pa se bo ta strukturni napor v nadaljevanju še spreminjal oziroma prilagajal. Razlog, zakaj je temu tako, je pojasnil že minister v svojem uvodnem nastopu; pa naj še enkrat ponovim. Za izračun strukturnega salda je treba najprej določiti stanje gospodarstva v poslovnem ciklu z določitvijo ciklične komponente v saldu sektorju države. Stanje gospodarstva v poslovnem ciklu se izračuna glede na vrednost potencialnega bruto domačega proizvoda. Ta ocena za leto 2017 je zaenkrat narejena iz naše strani in upošteva podatke, s katerimi razpolagamo, in makroekonomske ocene Umar, je proračun za leto 2017 skladen z Zakonom o fiskalnem pravilu. Evropska unija pa bo proizvodno vrzel za leto 2017 šele določila, kar pomeni, da bo mogoče slovensko in evropsko oceno medsebojno primerjati šele v prihodnjem letu. Na kratko, če povzamem, naša ocena je, da sta proračun za leto 2016 in tudi proračun za leto 2017 skladna z Zakonom o fiskalnem pravilu.

Druga zadeva, glede odsotnosti ministra za finance naj pojasnim, da se danes začenja obisk misije mednarodnega denarnega sklada in mora minister sodelovati na teh uvodnih razgovorih, zato ne more biti prisoten ob današnji obravnavi te točke. Kar se tiče poroštev, ne gre za poroštva, ki so povezana z ukrepi državnih pomoči, ampak gre za splošno kvoto poroštev, ki jih država v določenem letu sploh lahko zagotovi. Povsem drugo je vprašanje pomoči podjetjem v težavah, kar je v pristojnosti ministrstva za gospodarstvo in za kar ima ministrstvo za gospodarstvo zagotovljena druga sredstva bodisi v obliki subvencij bodisi v

obliki ugodnih povratnih sredstev. Kar se tiče poplačila davčnega dolga, če pogledate trend nastajanja davčnega dolga, boste ugotovili, da se je davčni dolg drastično povečal v obdobjih ekonomske krize in da je v veliki meri povezan s stečajni oziroma prisilnimi poravnami številnih podjetij. Aktivni dolg od te milijarde 400 znaša tam okrog 600, 700 milijonov; preostanek je pogojno izterljiv dolg, torej dolg, ki je prijavljen v stečajnih postopkih oziroma v drugih insolvenčnih postopkih in se izterjuje v skladu z insolvenčno zakonodajo. Glede na spremembo insolvenčne zakonodaje so se ti postopki v letošnjem letu močno pospešili, kar pomeni, da se hitreje pride tudi do končne odločitve glede davčnega dolga v teh insolvenčnih postopkih. Poleg tega pa je zakon, ki ureja insolvenčne postopke, v lanskem letu prinesel še eno novost, in sicer preventivno poslovno in finančno prestrukturiranje podjetij, za katerega se lahko odločijo podjetja, nad katerimi postopek stečaja ali prisilne poravnave še ni začel; jim pa grozi. V sodelovanju z vsemi upniki poiščejo najprimernejši način za prestrukturiranje podjetja, ohranitev delovnih mest in preživetje posamezne dejavnosti. In zato, da bi lahko država aktivno sodelovala v tovrstnih postopkih, oziroma tudi zato, da bi lahko država aktivno sodelovala v tovrstnih postopkih, kjer bi se ocenilo, da je primerno sodelovati na tak način, so zagotovljena sredstva, ki omogočajo dokapitalizacijo. Tukaj govorimo o družbah, kjer ima država velik dolg do njih, govorimo o družbah, s terjatvami do katerih se ukvarja tudi DUTB. Prav je, da so akterji, ki imajo odločilen vpliv na prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah, to so DUTB, do določene mere SDH in država, usklajeni in da imamo možnost aktivnega delovanja.

Glede načrta poplačila davčnega dolga – takšni načrti oziroma strateški cilji za poplačilo obstajajo. Gredo po eni strani v smeri, da se čim prej po ugotovljenem nastanku zamude začnejo ti predhodni postopki opozarjanja oziroma telefonskega opominjanja in nato sprožijo formalni postopki, neformalni postopki na začetku zaradi tega, da se zmanjšajo stroški izterjave tudi pri davčnih zavezancih. Ta ukrep je izredno učinkovit. Dejansko se davčni dolg zmanjšuje, v letošnjem letu se je zmanjšal za okrog 5 %, nimam čisto dokončnih števil pri sebi. V lanskem letu se je zmanjšal za 10 %, kar so vrednosti, ki so ustrezne oziroma ki kažejo na veliko intenzivnost pri poplačilu davčnega dolga. Z že prej omenjenim hitrejšim poplačilom v okviru insolvenčnih postopkov pa se bo pospešeno začel zniževati tudi pogojno izterljivi dolg in ne samo aktivni. Se pa tako kot v lanskem letu tudi v letošnjem letu nadaljuje trend, po katerem se aktivni dolg zmanjšuje veliko hitreje, kot pa v določeni meri narašča pasivni dolg, ker se še vedno sprožajo določeni insolvenčni postopki.

V zvezi z azilno politiko – možne spremembe se na tem področju pripravljajo. Odgovorno za

pripravo je Ministrstvo za notranje zadeve v sodelovanju z drugimi pristojnimi resorji. Po trenutno veljavni zakonodaji je za posameznega azilanta predvidenih 18 evrov tako imenovane žepnine na mesec, ob izselitvi iz azilnega doma enkratna denarna pomoč in ob izselitvi iz azilnega doma pomoč za zagotovitev nastanitve za obdobje treh let, pri čemer pa so do tega zadnjega upravičeni samo tisti, ki bi po odhodu iz azilnega doma dejansko ostali na območju Slovenije. Teh možnosti oziroma koliko bi bilo tega, pa v tem trenutku ni mogoče predvideti.

Treba je omeniti, da je med migranti, ki prehajajo Slovenijo, izredno majhno število ljudi, ki zaprosijo za azil v Sloveniji. Določene odhodke v zvezi s tem ima Ministrstvo za notranje zadeve planirane, za določene odhodke računamo tudi na sredstva evropskega Sklada za azil. V prihodnjem letu, kot sem že včeraj omenila, se pričakuje, da bo prehod azilantov oziroma prisilcev za azil, ki naj bi bili premeščeni v Slovenijo v skladu z dogovorom na ravni Evropske unije, postopen. Iz tega zornega kota ne pričakujemo večjih dodatnih stroškov. Sredstva, ki so posebej namenjena za obvladovanje migrantske problematike, kot rečeno, so namenjena prvenstveno obvladovanju stroškov, ki so povezani z migranti, ki samo prehajajo ozemlje Slovenije. Ti stroški zajemajo posebne stroške materiala za nastanitve, za oskrbo beguncev oziroma migrantov, nadalje za stroške prostovoljcev, vojakov in policistov ter drugih služb, ki sodelujejo pri njihovi oskrbi. Gre za dodatne stroške, ne za redne stroške, recimo zaposlitve, ker le-ti se plačujejo iz rednih proračunskih postavk. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sedaj imam eno proceduralno in eno repliko, potem bom pa zopet odprl prijavo. Najprej ima proceduralno gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Najprej bi se želel spoštovani državni sekretarki zahvaliti za odgovor.

V okviru proceduralnega mojega predloga, spoštovani gospod predsednik, bi želel, da vi v imenu vseh nas pozovete Vlado oziroma Ministrstvo za finance, da nam pred odločanjem o proračunskih dokumentih pripravi naslednje. Pripravi naj, kakšna bo dinamika strukturnega primanjkljaja Slovenije do leta 2020 – recimo da je to v obliki histograma ali tabele – in sicer, prvič, po Zakonu o fiskalnem pravilu; drugič, to, kar sem tukaj prikazoval, kar je dejansko prikaz podatkov iz Programa stabilnosti. Zakaj je to moja prošnja? Zato, ker imamo problem, imamo Zakon o fiskalnem pravilu, to je eno zelo dobro orodje; nimamo pa mojstrov, ki bi to orodje uporabljali. Ti mojstri pa so v fiskalnem svetu. Ker smo vstopili v novo ero, novo obdobje sprejemanja proračunskih dokumentov, najbrž bomo enkrat v prihodnje, recimo pri proračunu za leto 2018, imeli tudi

mnenje fiskalnega sveta, ki bo rekel, da je strukturni primanjkljaj okej, strukturni oziroma fiskalni napor je okej. In mi bomo pomirjeni. Sedaj pa je na nas poslancih, ker fiskalnega sveta še nimamo, toliko večja odgovornost.

To bi želel, gospod predsednik, da pozovete Ministrstvo za finance, da na eni strani pripravi tabelaričen, grafičen, kakršnikoli pregled glede na Program stabilnosti, glede na Zakon o fiskalnem pravilu. In kar sem skoraj pozabil, pa bi bilo škoda, glede na 5. člen Uredbe št. 1175/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembi Uredbe št. 1466/97 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik. Kaj prava ta uredba? Za države članice, katerih raven dolga presega 60 % BDP, ali za države članice z izrazitim tveganjem glede splošne vzdržanosti dolga Svet in Komisija proučita, ali je letno izboljšanje ciklično prilagojenega proračunskega salda z izločenim enkratnimi in drugimi začasnimi ukrepi višje od 0,5 % BDP. To je ključno – višje od 0,5 % BDP. Mi imamo tukaj za leto 2017 fiskalni napor samo 0,3 %, zato mislimo, da je to v nasprotju z uredbo, ki sem jo prebral. Prosim, gospod predsednik, za realizacijo moje prošnje.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sedaj ima repliko mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, hvala za odgovore, ki ste mi jih dali.

Pričakoval pa bi še dodatna pojasnila, in sicer predvsem pri teh 200 milijonih za prestrukturiranje. Sem vas prosil, če lahko poveste s konkretnimi imeni, za katera podjetja je to planirano. Verjetno niste na pamet dali teh števil. To številko 200 milijonov ste morali od nekje dobiti. Med besedami ste omenili, da je to pristojnost tudi Ministrstva za gospodarstvo. Pričakujem, da ste danes tukaj kot državna sekretarka in tudi predstavnica Vlade, 4 ure in 15 minut imamo še časa pri tej razpravi. Naprošam vas, da v roku štirih ur pridobite ta podatek, če ga nimate; in ga posredujete tudi Državnemu zboru.

Drugi del je pa predvsem ta davčni dolg. Vi ste omenili, aktivni davčni dolg se zmanjšuje. Res je, zmanjšuje se; vendar pa se na drugi strani povečuje neaktivni davčni dolg, tega pa niste povedali. In to je posledica tega, da neaktivni davčni dolg je tisti dolg, ki je problematičen zaradi stečajnih postopkov. Me pa zanima še ena zadeva – koliko davčnega dolga je bilo v letu 2015 oziroma v letu 2014 odpisanega? Zanima me segment neaktivnega davčnega dolga, ki je bil odpisan zaradi zaključka stečajnih postopkov. Davčni dolg lahko vi odpišete takrat, ko se stečajni postopek zaključi. In jaz verjamem, da vi v tem potencialnem izterljivem davčnem dolgu, ki ga vodite kot neaktivni davčni dolg, imate takrat

100-odstotni davčni dolg. Vemo pa, kakšna so potem izplačila takrat, ko podjetje gre v prisilno poravnavo ali ko gre v stečaj. Ta stečajna masa je zelo majhna, nizka in vprašanje je, po kakšni vrednosti so potem tudi ta izplačila dana ven.

Zato me zanima, koliko je bilo odpisa davčnega dolga v letu 2014 in v letu 2015? Odgovor pričakujem še v zvezi s podjetji, ki jih nameravate prestrukturirati v letih 2016 in 2017, kjer je postavka v proračunu približno 200 milijonov evrov. Mislim, da v času 4 ur in 15 minut lahko dobite odgovore na ta vprašanja.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Preden bom dal zadevo naprej, ugotavljam, da vprašanja niso replika, ampak pa prispevajo k razpravi. Ker gre znotraj razprave, bomo to jemali kot del razprave. In sedaj za vse ostale, ki se želite prijaviti k razpravi, odpiram možnost prijave; prosim.

Besedo ima gospa Erika Dekleva.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Hvala za besedo.

Danes je že drugi dan, ko razpravljamo o proračunu za leti 2016 in 2017. Velikokrat smo že slišali, da proračun ni razvojno naravnana, da je izključno varčevalen. V Združeni levici nam predvsem očitajo, da bomo varčevali na račun socialno ogroženih. Osebnostno menim, da temu ni tako. Seveda, strinjam se, lahko bi namenili več za socialno ogrožene, lahko bi več namenili za zdravstvo, infrastrukturo, znanost, tudi varnost; vendar je treba povedati, kako. Morda z dodatnim zadolževanjem. Treba je vedeti, da ima državni proračun še vedno visoke stroške glede odplačevanja dolga. Samo za obresti damo več kot milijardo evrov; in to je tisto, kar so naredile prejšnje vlade. Kolega Pogačnik se je spraševal, kako to, da je tako visok dolg. Ne vem, mislim, da je vprašanje napačno naslovljeno. To je tisto, kar so storile prejšnje vlade, in zato je Slovenija tam, kjer je. In prav zato so vsi ukrepi sedanje vlade podrejeni glavni prioriteti; in to je zmanjševanje primanjkljaja. To ni zato, kot je kolega Logar rekel, da ta država skrbi samo za to, da bodo naslednje generacije imele velik dolg. Prav obratno je. Ravno zato, ker ne želimo, da bi naslednje generacije podedovale samo velik dolg, je glavna prioriteta teh dveh proračunov zmanjševanje primanjkljaja. In v letu 2017 se uresničuje načelo zlatega fiskalnega pravila, ki pravi, da je dovoljeno zadolževanje le za investicije.

Pa naj se osredotočim bolj na trg dela, delovne pogoje in socialno varnost. Kolega Luka Mesec pravi, da bo za leto 2017 namenjenih manj sredstev za brezposelne. Jaz pa ne razumem, zakaj to opredeli kot kritiko. Če se z leti zmanjšuje število brezposelnih – in prav ta vlada to počne, zmanjšuje število brezposelnih –, potem je logično, da je za vsako leto potrebnih manj sredstev. Ukrepi na trgu dela so usmerjeni v povečevanje zaposlenosti, s poudarkom na tem, da so ciljne skupine dolgotrajno brezposelni, se pravi starejši in tisti z nižjo

izobrazbo. Povečujejo se sredstva za aktivno politiko zaposlovanja. Vlada s proračunom počne ravno obratno od tistega, kar se ji danes očita, saj zasleduje predvsem cilje na področju socialne varnosti. Dodatno bomo zaščitili socialno najbolj ogrožene, saj bomo dvignili denarno socialno pomoč s trenutnih 270 na 288 evrov, zvišali bomo posamezne transferje družinam, dijakom in študentom. Strinjam se, da je proračun varčevalno naravnana, je pa hkrati tudi socialno naravnana. In menim, da z ohranjanjem ali celo višanjem višine nekaterih socialnih pravic proračun zagotavlja visoko raven socialne varnosti, saj je raven sredstev višja od sredstev iz predkriznega obdobja. Vlada z namenom obvladovanja kriznih razmer pač sprejema ukrepe, ki so namenjeni državi, gospodarstvu in prebivalstvu. Vsi ti ukrepi pa so usmerjeni v povečevanje zaposlitvenih možnosti in zmanjševanje števila brezposelnih oseb na eni strani, ob skrbi za najranjlivejše; odgovorno in predvsem v skladu z možnostmi državnega proračuna.

Kolega Marko Pogačnik je polovico svojega časa za razpravo namenil očitkom, da koalicija ne želi ali ne zmore podpreti niti enega samega amandmaja opozicije. Želela bi slišati, koliko amandmajev opozicije so sami sprejeli v času vlade Janeza Janše, ko so sprejemali proračun. Po mojih informacijah – nobenega. Zato ne vem, zakaj sedaj ta očitek; in ne vem, ali je smešen ali je samo žalosten. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Irena Kotnik.

Pripravi naj se gospa Urška Ban.

IRENA KOTNIK (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, spoštovani kolege in kolegi!

Osredotočila se bom na proračunska sredstva na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, šport in mladino, ker menim, da so ciljno in razvojno naravnana. Pri tem bi rada poudarila, da je ena od razvojnih prioritet državnega proračuna za leti 2016 in 2017 področje znanosti in informacijske družbe, saj gre za področje, ki v skladu z mednarodnimi evropskimi in nacionalnimi strateškimi dokumenti omogoča dolgoročno povečanje konkurenčnosti in dodane vrednosti gospodarstva. Pri izvajanju proračuna so ključne tri krovne razvojne usmeritve: zagotavljanje kakovosti izobraževalnega procesa, odprtost izobraževalnega prostora in povezovanje. In eno od krovnih razvojnih usmeritev pri izvajanju obeh proračunov predstavlja prav povezovanje izobraževalnega sistema z gospodarstvom, kar kaže na resen in odgovoren odnos pristojnega ministrstva do tega področja. Pomembno je, da se šolski sistem, predvsem na srednješolski poklicni ravni, na primer uvajanje vajeništva, prilagaja gospodarstvu.

Prav tako je treba poudariti, da je v letu 2016 predvidenih kar 5,6 % integralnih sredstev več za področje visokega šolstva, ki so se v zadnjih

letih najbolj zmanjševala. Prioritetni ukrepi se osredotočajo na spodbujanje raziskovalnih odličnosti, financiranje razvojnih shem za doktorski in postdoktorski študij ter začetek reševanja prostorske stiske vseh treh umetniških akademij. Treba je izpostaviti tudi področje osnovnega šolstva, kjer se po nekaj letih premora pozornost tudi v okviru obravnave obeh proračunov namenja kakovostnemu izvajanju vzgojno-izobraževalnih programov, delu z ravnatelji in učitelji oziroma njihovem profesionalnemu razvoju. V integralnem delu proračuna se večajo sredstva za dopolnitev subvencioniranja kosil učencev v najnižjih dohodkovnih razredih. Predlog proračuna za leto 2016, kjer je predlog finančnega načrta 17 % vseh izdatkov državnega proračuna, je od realizacije za leto 2015 nižji za 16,1 milijonov evrov. Predlog finančnega načrta za leto 2017 znaša milijardo 640 milijonov in je glede na leto 2016 višji za 37,9 milijonov. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Urška Ban, pripravi naj se gospod Tomaž Lisec.

URŠKA BAN (PS SMC): Predsednik, hvala lepa za dano besedo. Spoštovani kolegi in kolegice!

Nadaljujemo z včerajšnjo razpravo o proračunu, tokrat bolj osredotočeno na leto 2017, pa vendar smo bili v parlamentu z obema predlogoma proračuna za leto 2016 in 2017 in z vso spremljajočo zakonodajo seznanjeni oziroma se seznanjamo s prioriteta in uresničevanjem ključnih izzivov, ki so pred nami za naslednji dve leti. Še enkrat bi rada poudarila, ko se dotikamo te proračunske obravnave, da moramo kljub na eni strani ugodnim in optimističnim makroekonomskim napovedim, ki kažejo, da se gospodarska situacija v Sloveniji izboljšuje, imeti v vidu tudi to, da je razpoložljivi BDP za domačo potrošnjo v letu 2015 realno še vedno za 15 % nižji kot tisti v letu 2008, se pravi v zadnjem letu pred nastopom krize. To pomeni, da vseh pravic, ki smo si jih oziroma smo takrat imeli tudi planirane skozi različne proračunske uporabnike, programe in podprograme, ni možno prenesti nazaj v isti višini, ker bo potrebnih še kar nekaj let rasti, da bo razpoložljivi BDP za domačo potrošnjo dosegel tisto raven izpred krizne ravni. Zato je vlada pri pripravi obeh proračunskih dokumentov sledila najprej načelu zniževanja primanjkljaja, ki se vrši tako, da ne bi s prehitrim omejevanjem javne porabe negativno vplivali na okrevanje gospodarstva. Večkrat je bilo že pojasnjeno, da bo to zniževanje premišljeno in postopno. To kažejo tudi proračunski dokumenti, tudi proračun za leto 2017 sledi ukrepom, ki so potrebni za nadaljnje zmanjševanje primanjkljaja. Proračunski primanjkljaj bo v letu 2016 najnižji po začetku krize, in sicer je predviden v višini 840 milijonov evrov ali 2,1 % BDP; ter 717 milijonov evrov ali 1,74 % BDP v letu 2017. Dejansko se proračunski primanjkljaj znižuje, in

sicer za 39,1 % v letu 2016 glede na leto 2015 in za 47,9 % v letu 2017 glede na leto 2015. Vsekakor lahko tudi rečemo, da se bo dolg sektorja države v deležu BDP znižal z 84,2 % BDP na 80,9 % BDP in na 78,3 % BDP. Če pogledamo primerjavo z evroobmočjem, je nižji od povprečja in se hitreje tudi znižuje.

Kar se tiče gibanja strukturnega salda v letu 2015, bo le-ta na 1,82 % potencialnega BDP in na 1,27 % potencialnega BDP v letu 2016, kar kaže na to, da gre Slovenija po pravi poti do uravnoteženega strukturnega primanjkljaja. Strukturno uravnoteženi saldo širšega sektorja države v več kot zadnjih desetih letih še ni bil dosežen, sedaj se bomo pač temu cilju približevali. Kar se tiče politike proračunskih prihodkov, že včeraj sem povedala, veliko je bilo povedanega s strani koalicije in vlade, kakšna je politika proračunskih prihodkov za leto 2016 in 2017, da bodo aktivnosti vlade tudi v prihodnjem letu na prihodkovni strani usmerjene predvsem v povečanje učinkovitosti pobiranja dajatev. Na drugi strani pa se s predlaganimi in tudi že sprejetimi ukrepi sledi zagotavljanju izboljšanja konkurenčnosti poslovnega okolja, predvsem za odpravo administrativnih ovir ter prestrukturiranjem javnih bremen. Sprejet je bil z vidika povečanja učinkovitosti pobiranja javnih dajatev in odpravo anomalij obstoječega sistema ter možnosti izogibanja plačila javnim dajatvam in bo z letom 2016 stopil v veljavo Zakon o davčnem potrjevanju računov. Na področju obdavčitve pravnih oseb je že sprejeta novela Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb. Kot prvi pomemben korak k zmanjševanju administrativnih ovir in s tem možnosti po izboljšanju konkurenčnosti je Vlada že sprejela Zakon o davčnem postopku, ki ga imamo tudi na mizi. Pripravlja se nov Zakon o trošarinah, pripravljala se bo v tem obdobju tudi Zakon o davku na nepremičnine kot pomemben ukrep za dolgoročno izboljšanje strukture davčnih virov in v povezavi s tem tudi premik davčnega bremena med potrošnjo, dohodkom in premoženjem. Toliko glede prihodkov.

Zdaj pa še nekaj o odhodkih, o katerih je bilo danes tudi kar nekaj že rečenega. Pa bi na tem mestu vseeno povedala nekaj števil, da se ne bom ponavljala. Glede načrtovanih prihodkov v letu 2016 jih je za 9,5 milijard evrov oziroma 23,9 % BDP, kar se je znižalo glede na predhodno leto oziroma sedanje leto 2015, ko je bil delež odhodkov v celotnem BDP 25,61 %; in v letu 2014, ko je delež odhodkov znašal 25,88 %. Iz tega je razvidno, da je vlada naredila napore v zmanjševanju proračunske porabe, ker se proračunski odhodki v deležu BDP znižujejo na najnižjo raven po letu 2008. Če združimo vse sektorje države skupaj, se izdatki sektorja države znižujejo z 47,7 % BDP v letu 2015 na 45,8 % BDP v letu 2016 in na 44,4 % BDP v letu 2017. V primerjavi z evroobmočjem je ta struktura, to, kar sem zdaj povedala, nižja od povprečja držav Evropske unije in tudi evroobmočja ter tudi nižja od držav Evropske

unije in se v deležu BDP tudi hitreje znižuje. Lahko rečemo, da država uspešno znižuje proračunsko porabo v obdobju višje gospodarske rasti, kar pa ne vpliva negativno na gospodarsko rast, kot bi recimo v obdobju ničelne gospodarske rasti ali recesije.

Glede kompozicije oziroma sestave odhodkov je treba poudariti, da ima državni proračun še vedno visoke stroške za odplačevanje dolga. Raven obresti je v letu 2016 nekaj več kot milijarda evrov, sredstva se bodo za te namene zniževala postopno, ker bo država z ustvarjanjem primarnih presežkov in privatizacijo zniževala dolg. Vseeno pa se v deležu BDP obresti za odplačilo dolgov državnega proračuna znižujejo z 2,69 % BDP v letu 2015 na 2,65 % BDP v letu 2016. Hitrejše zniževanje obresti bi pač ogrozilo razvojni del proračuna. Glede prioritete državnega proračuna se raven investicij v letu 2016 znižuje glede na leto 2015; je pa vsekakor treba povedati, da so investicije višje kot v letu 2012; investicijski transferji so znašali 741 milijonov v letu 2012 in 804 milijone v letu 2016. Preteklo leto ni primerljivo leto, ker vemo, da je bila raven investicij v letu 2014 in 2015 izrazito visoka zaradi dejstva, da se 31. 12. 2015 zaključuje obdobje upravičenih stroškov financiranja finančne perspektive 2007–2013. In kljub zniževanju ravni investicij glede na leto 2015 z 5,6 % BDP na 3,7 % BDP v letu 2016 in 3,6 % BDP v letu 2017 ohranja Slovenija visoko raven javnih investicij v deležu BDP glede na povprečje držav evroobmočja, ko je to znašalo za leto 2015 2,7 % BDP, leta 2016 2,6 % BDP in leta 2017 2,6 % BDP. Ohranjamo tudi v tem delu nekako primerljivo sliko z evroobmočjem. Sama sem res poskušala s temi številkami nekako odgovoriti na nekaj dejstev oziroma tez, ki so bile v tej razpravi že izpostavljene.

Podpiram oba predloga proračuna, ker sta naravnana tako, da se nekako soočata in uspešno zoperstavljata ter vključujeta vse te izzive, ki jih je tudi včeraj minister Mramor povedal – od zmanjšanja primanjkljaja do zmanjšanja EU, uresničevanja socialnega sporazuma, prekomernih pričakovanj, spodbujanje gospodarske rasti in zaposlenosti. Menim, da številke skozi uporabnike, programe, podprograme ustrezno naslavlajo te izzive in da bomo tak proračun na koncu tudi realizirali in uresničili zastavljene cilje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Tomaž Liseč.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, spoštovani predsednik, za besedo. Predstavniki Vlade, kolegice in kolegi, lep pozdrav tudi v mojem imenu!

Dovolite, da nadaljujem z bralnimi vajami. Temeljna izhodišča in vrednotna načela delovanja vlade. Osnovno izhodišče in hkrati načelo delovanja te vlade je odgovorno, konstruktivno, povezovalno, transparentno reševanje družbenih problemov ter iskanje

najboljših rešitev za človeka kot posameznika, za posamezne družbene skupine, nevladne organizacije, gospodarski sektor in državo kot celoto. V koaliciji bomo med svoje prioritete postavili večanje mednarodne konkurenčnosti in gospodarske uspešnosti Slovenije kot članice Evropske unije v konkurenčnem globalnem okolju. To so prvi stavki koalicijske pogodbe. Delate pa popolnoma nekaj drugega. Pustimo ob strani vse zakone, ki jih sprejemate, preberite malo proračuna za leti 2016 in 2017 – gospodarska uspešnost, iskanje najboljših rešitev za posameznika, družbene skupine in tako naprej. Ta vlada je prišla na oblast z neko paradigmo, poleg tiste etične in moralne pravne države, kako bo drugačna in boljša. In po enem letu, torej prvem vašem konkretnem proračunu vidimo, na žalost, če beremo proračune, da ne bo pomote, je ta vlada slabša. Še več, ta vlada govori v tem smislu, kar je bilo včeraj že nekajkrat rečeno – kar je dobro, gre zahvala nam; kar pa je slabo, so pa itak prejšnje vlade krive.

Najlažje se govori o mandatu 2004–2008, ko je bil Janez Janša; in potem vse ostale vlade, kot da ne znamo brati kakšnih grafov, mednarodno primerljivih. Recimo SD in Desus so bili v mandatu 2008–2011, ko smo imeli najslabšo vlado po vseh mednarodnih, ekonomskih, fiskalnih, gospodarskih in še kakšnih drugih kazalcih; ampak ne. Zdaj, ko sta ti dve stranki v tej vladi, je neka nova politika; se pa nadaljuje skoraj polomija tiste vlade. Tudi razprava pri proračunu kaže, da se v bistvu niti vlada sama niti vladni predstavniki nimajo nekega namena spopasti realno z realnimi problemi. Pa pogledjmo samo za leto 2017. SDS – 80 minut, celotna koalicija – 120 minut, skupaj z vlado – 165 minut. Končno smo spodbudili koalicijske poslanke, da so govorile 15 minut v skoraj opravičilo, zakaj sprejemajo takšen proračun, kot je. In spet se je ponovila paradigma – kar je dobro, smo mi dobri; kar pa je slabo, so pa itak prejšnje vlade krive z vsemi tistimi, tudi bivšimi predsedniki vlad, ki tudi tukaj sedijo v državnem zboru.

Najbolj me je strah pri naslednjem proračunu, ker nimamo občutka. Ponavadi se je vedno vedelo – proračun, zakonodaja. Pri tej vladi, oprostite, pa ne vem, kdo komu sledi. Ali bodo zakoni sledili proračunu, ali pa morda proračun sledi nekaterim takšnim in drugačnim ukrepom teh zakonov. Še več, vsi zakoni, ki so bili sprejeti, se tudi na tej seji sprejemajo, in ki so napovedani, imajo eno rdečo nit – filanje državnega proračuna. Edina nit. In prej je ena izmed predhodnic rekla – ja, se, velik dolg prejšnje vlade. Pa dovolite, ker ste več kot eno leto na oblasti in filate državni proračun z zakoni; nočem se hvaliti, ampak morda samo kot opomin, kaj vse je naredila tista bogokletna vlada Janeza Janše v času od februarja 2012 do januarja 2014. ZUJF – danes in včeraj vsaj ne slišim, kako je bilo to nekaj najslabšega, ampak očitno se bomo postopoma res strinjali, da je

bilo to nekaj najbolj realnega, kar je bilo treba narediti v tistih časih, ko smo prevzeli oblast in začeli zmanjševati primanjkljaj prejšnje vlade iz mandata 2008–2011. ZUJF, nastavili smo osnutke za zlato fiskalno pravilo. V našem mandatu se je začelo razpravljati o tako imenovani slabi banki. Deloma smo sprejeli spremembo Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, Zakon o delovnih razmerjih. Dvig olajšav za investicije in raziskave smo dvignili, kaj delate oziroma kaj boste pa vi naredili – znižali jih. Torej manj za ljudi in gospodarstvo, več za filanje državnega proračuna. Ja, res ste drugačni, ampak na žalost v napačno smer.

Meni je bil recimo v tistem mandatu zelo všečen, ampak na srečo tudi konkreten ukrep – energetska sanacija stavb v lasti lokalnih skupnosti. Če bi imeli vsaj še eno leto mandata, bi vsaj še 100 milijonov zagotovili za energetska sanacija stavb v lasti lokalnih skupnosti, pa verjetno tudi v lasti države. Potem je prišla druga vlada, njen minister je skoraj del razpisa potegnil v Stožice, sedanjo vlado pa že eno leto sprašujem, kdaj bo spet kakšen konkreten razpis v prid občin. Pa ga ni. In z občino bom tudi nadaljeval. Povprečnina – neka žalostna zgodba zadnjih let, ko na žalost občine nimajo sindikalnih predstavnikov z imeni Branimir Štrukelj in podobno, kajti, če bi se oni pogajali, bi bila povprečnina verjetno tistih potrebnih 636 evrov, ne pa da povprečnina od leta 2012 celo pada, dejansko in tudi realno. Sicer v tem državnem zboru ni več Gregorja Viranta, ki je marsikaj takšnega ali drugačnega naredil; ampak politika na področju občin je katastrofalna. Občine se sprašujejo, ali bodo preživele leto 2015 z zaključnimi računi. Kar se obeta za povprečnine za leto 2016, bo životarjenje in se sprašujejo, tako vsaj pravijo župani, ali bodo v letu 2017 sploh še obstajali. In nekateri si želijo, da čim prej pridejo pod oblast države, in če država pogrme, bodo z njo tudi občine. In prav občine so poleg navadnega državljana in gospodarstva največje poraženke teh dveh proračunov za leti 2016 in 2017.

Vsi pa vemo, kdo je zmagovalec teh dveh proračunov, to pa je tisti sektor, ki je tej vladi tudi pomagal na volitvah. Še več, začasni ukrepi, ki smo jih sprejeli v zloglasnem ZUJF, so imeli neko prehodno in končno določbo – ko bo gospodarska rast, s temi začasnimi varčevalnimi, bi rekel kolega Križanič, ki je bil včasih v parlamentu, ukrepi prenehajo. In kaj dela ta vlada – začasne ukrepe v času gospodarske rasti spreminja v stalne. Jemljete državljanom, da polnite državni proračun, kljub temu pa se bomo še vedno lepo in, verjamem, zelo neučinkovito zadolževali. Še več, sprejemajo se ukrepi, ki delajo škodo; po drugi strani pa ne sprejemate ukrepov, da se ne bi delalo škode. Pa bom povedal na lastnem primeru. Za leti 2016 in 2017 sem predlagal tri amandmaje. Eden je splošen, ki se verjetno ponavlja od leta 1990, sanacija državnih cest.

Pa pogledjmo v proračun, koliko je namenjenih sredstev za obnovo in novogradnje v državnem cestnem prometu, in za 2017, pa boste videli, da bo dolgoročno to vaše nedelovanje potrebovalo še več sredstev. Čigavih? Vsi vemo, kakšna je EU perspektiva 2014–2020, da cest ne bomo več gradili z evropskimi sredstvi, v državnem proračunu pa sredstev skorajda ni. Leta 2018 se bomo spet spraševali, zakaj je toliko smrtnih žrtev – slabe ceste, nespametni vozniki, denarja v državnem proračunu pa ni. Drugi primer, športna infrastruktura. V proračunu za leto 2016 – 100 tisoč evrov, za leto 2017 – 100 tisoč evrov. Jaz apeliram vsaj na tiste, ki ste bili kadarkoli blizu delovanja lokalne skupnosti kot občinski svetniki, krajevni svetniki, župani, da se zavedate, kaj pomeni 100 tisoč evrov za državo Slovenijo. Nič! Tri ograje boste premaknili, neko malo nogometno igrišče asfaltirali, pa morda naredili eno beach volley igrišče. In to je to, investicije državnega proračuna za športno infrastrukturo, za katero že vemo, da je v povprečju stara 27 ali 37 let. Kar spet pomeni, ker se ne bomo lotili tega problema, se bo problem odlagalo in večji bodo v prihodnje stroški.

In še zadnji amandma, ki sem ga predlagal, spodnja Sava. Prihajam iz kraja ob Savi. Spomnim se, ko je bila prejšnja predsednica Vlade na otvoritvi izgradnje hidroelektrarne Brežice. Verjeli smo, da bo ta hidroelektrarna zgrajena v sklopu, kot ga določa zakonodaja; ampak ne, ta vlada ni zagotovila sredstev za dokončanje izgradnje hidroelektrarne Brežice. In potem prejmem dopis, da zaradi tega, ker hidroelektrarna Brežice ne bo dokončana do konca leta 2016, kot je po terminskem planu, ampak ker je ta koalicija odločila, da bo končana v letu 2019, je po grobih izračunih od 15 pa tudi čez 20 milijonov evrov škode, ki se bo naredila. Da ne govorimo še o okoljski škodi in protipoplavni varnosti, za katero vemo vsaj tisti, ki prihajamo iz krajev ob reki Savi in verjetno tudi morda kdo drug, ki se bori z protipoplavno zaščito. Ampak ne, ta koalicija z lahkoto za tri leta premakne v svojih proračunskih dokumentih dokončane hidroelektrarne Brežice, hidroelektrarno Mokrice so pa itak kar ven vrgli iz NRP. Bomo že enkrat delali ali pa naj se s tem spopada neka nova vlada po letu 2017 in 2018, ko bo prišla druga vlada. Glej ga zlomka, na drugi strani pa je denar za posvečene in privilegirane.

Minister Židan se z lahkoto izpogaja 20 milijonov za ustanovitev državnega podjetja za gozdove, kljub temu da imamo GG, Zavod za gozdove, sklad, da imamo opremo, treba je samo vse skupaj malo povezati. Minister Židan samo za vzpostavitev potrebuje 20 milijonov evrov za državno podjetje in jih bo tudi dobil, z lahkoto. Nam, opozicijskim poslancem pa na drugi strani pravite, kje pa naj dobimo. Jaz upam, da se še vedno zavedate, da so vsi amandmaji, ki smo jih predlagali, finančno uravnoteženi. Kamor smo hoteli dati, toliko smo vzeli. Jaz upam, da toliko

pa ste se naučili v tem mandatu, da se amandmaji lahko vlagajo. Ampak ne, za državne ceste ni, za železnice ni, za kulturo ni. Jaz sem bil takrat zelo blizu, ko je eden tako imenovani superminister zagotovil znotraj svojega superministrstva 185 milijonov evrov za kulturo; pa so mu kulturniki pljuvali v obraz. Sedaj pa mislim, da je za kulturo 142 milijonov, in ti isti kulturniki ploskajo, kako fino je področje kulture urejeno. Za moje pojme sicer sprevrženo, ampak prosim, da kulturniki ne pljuvajo po bivših ministrih, ampak naj gredo na obisk k aktualni ministrici in jo malo vprašajo po kulturi do kulturnega ministrstva. Na drugi strani imamo tudi okoljske zadeve. Jaz itak trdim, da bi morali okoljsko ministrstvo popolnoma na novo narediti, ampak glede na višino zneska, ki ga namenjate Ministrstvu za okolje in prostor, bomo itak lahko tako kot občine de facto kmalu to ministrstvo skenslali. Tako kot pada višina sredstev na tem področju, se lahko sprašujemo, kdo, na kakšen način in s kakšnimi sredstvi se bo kdaj še ukvarjal z zaščito, proti poplavam in vsem tem, na kar se spomnimo takrat, ko se ukvarjamo s kurativo, ne pa preventivo.

Investicije. Mislim, da je včeraj rekla gospa Bratušek 600 milijonov evrov manj, če sem si prav zapolnil in zapisal, 600 milijonov manj. To govori vlada, ki govori, kako bo gospodarsko uspešna, nimamo pa niti cest, niti železnice, da bi lahko šli z lahkoto naši izdelki v tujino. V tujino gresta dve zadevi. Izvozniki, torej kapital, in mladi ljudje, ker v proračunu z napovedanimi davčnimi obremenitvami ne najdejo nič več pametnega v tej državi. V teh dneh, ko se napoveduje dvig stopnje DDV oziroma nov davek, ki gre iz začasnega v trajni, se sprašujejo, zakaj bi sploh še ostajali v tej Sloveniji; gremo na Slovaško, Češko, v tiste države, iz katerih smo se včasih norca iz njih delali. Ko je recimo gospod Janez Janša rekel EDS (enotna davčna stopnja), je imel v soboto 10 tisoč ljudi na ulicah – ne, enotne davčne stopnje pa ne. Sedaj, ko bo pa 22 %, je pa ta davčna stopnja vrhunska za našo Slovenijo. Neverjetno, kako se hitro časovnica in razmišljanje v glavah določenih ljudi spreminja. Znižujejo se sredstva oziroma olajšave za raziskave in investicije. Govoril sem z bratom, ki dela v enem večjem, celo po številu zaposlenih največjem slovenskem podjetju, razmišlja o dveh stvareh. Najprej bodo visokoizobražen in plačan kader preselili v tujino, v roku enega leta pa bodo razmislili, če bodo tudi proizvodnjo fizično preselili v tiste države, ki sem jih prej omenjal. Slovaška, Češka, Litva, Latvija so očitno obljubljena dežela za vse; samo za naše uradnike, da bi spremljali, zakaj so oni tako uspešni, očitno to niso več uspešne države.

Naj se vrnem nazaj na amandmaje, verjamem, da je minister rekel – nema trte mrte, od opozicije ne bomo sprejeli nobenega amandmaja. Ampak če se prav spomnim, sta se vedno vsaj en ali dva amandma sprejela, da se je opozicijo malo pobožalo in da nismo mogli

reči, saj se nič ne da. Ta koalicija, kot sem že rekel, je res drugačna – nobenega amandmaja, ne iz tako imenovane leve opozicije, ne iz tako imenovane desne opozicije, verjetno sredinske opozicije, nobenega amandmaja se ne bo sprejelo. Potemtakem mislim, da ta proračuna nista optimalna, verjetno sta idealna, če ni niti 15 tisoč evrov za neko investicijo, niti ni 60 milijonov za investicijo, kjer se bo posledično zaradi nesprejetja delala 20-milijonska škoda. Očitno je proračun idealen. Očitno je tudi idealen zaradi tega, ker koalicijski poslanci niti nimajo želje, da bi razpravljali, kaj in kako. Naj počasi zaključim. Ko prebiram ta proračun za leto 2017, ko vidim, kje vsepovsod se zmanjšuje, predvsem gospodarstvo, okolje in prostor, infrastruktura, zdravstvo, ki je že pokleknilo in nič več ne dobi, kmetijstvo bo tudi slej ko prej šlo v tujino. Edino, kar nam bo v državi ostalo, bo Židanovo državno podjetje. Pa še to me je strah, ker je to bolj kot ne spisek želja. Ko boste prišli v Državni zbor z zakoni, ki bodo posledica teh sprejetih proračunov, me resnično strah, da boste nadaljevali s to politiko, ki ste jo začrtali – vzeti državljanom in filati državni proračun.

Kot je prej rekel kolega Pogačnik, jaz upam, da se boste prej streznili, preden bo slovensko gospodarstvo – se opravičujem, predsednik – crknilo, ker potem ne bo za plače javnih uslužbencev in državnih funkcionarjev, ne za penzije, štipendije in tako naprej. Ko se bomo enkrat zbudili in rekli – uf, brez gospodarstva nas ni, potem bomo lahko začeli pametno razmišljati; ampak v proračunih za leto 2016 in 2017 teh napovedi na žalost ni. Slabi obeti, ki jim očitno sledijo še slabša izvršena dejstva. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima mag. Alenka Bratušek, pripravi naj se gospa Suzana Lep Šimenko.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Ker sem včeraj povedala veliko o proračunu za leto 2016 in za leto 2017, se danes nisem mislila oziroma želela oglašati; ampak me kolegi in kolegice iz največje vladne stranke vedno spodbudijo k temu. Včeraj smo ob koncu razprave zvečer poslušali o ustavljanju vlaka. Se strinjam, res ga ustavljate. Danes je pa kolegica Dekleva govorila o tem, kako vlada znižuje brezposelnost. Na žalost se tudi s tem strinjam, sem vedno mislila, da to dela gospodarstvo. Bi si želela, da dela gospodarstvo. Prosila bi državno sekretarko, če nam postreže s podatkom, za koliko se je število zaposlenih v državni in javni upravi v mandatu te vlade zvišalo. Vem, da se je zvišalo; razpolagam tudi z oceno, ampak želim od vladne strani slišati, koliko je ta vlada na račun zaposlovanja v državni oziroma javni upravi znižala število brezposelnih. S tem se ni za hvaliti, mimogrede. Tudi to neprestano obračanje nazaj, spoštovani

kolegice in kolegi, vas ne bo peljalo naprej. Za marsikaj so pretekle vlade odgovorne ali krive, kot vi govorite.

Jaz lahko rečem, da tudi za to, da smo državo iz globoke recesije – skoraj 5 % padec gospodarske aktivnosti smo beležili – pripeljali do 3-odstotne gospodarske rasti. Kot vem, je napoved za leto 2015, 2016 in 2017 nižja od 3 %. Ne se preveč obračati nazaj, ukvarjajte se lahko, skupaj z nami, s prihodnostjo. Skupaj z nami sem rekla zato, ker tudi ko ste govorili ali pa smo govorili o amandmajih, je bil dan očitek, da pretekle koalicije nobenega amandmaja opozicije niso potrdile. Tudi če bi to bilo res, a niste vi, vas 35 ali 36 v tem državnem zboru zato, ker ste rekli, da boste drugačni, da boste delali drugače, nam ponujate roko; potem pa niti prsta ne primete. 45 amandmajev, jaz sem včeraj povedala, koliko so vredni naši, tako da ne pristajam na obrazložitve o 43-milijonkih amandmajih in zakaj niso izvedljivi. Želim konkretno vedeti, zakaj naš cestni amandma, ki je težek manj kot milijon, ni sprejemljiv za vlado in vladajočo koalicijo. Gre pa za dve cesti, eno v Prekmurju in eno na Primorskem. O Kranju niti ne govorim, čeprav sem poslanka tam, ker smo ocenili, da sta ta dva tam bolj potrebna, in ker se zavedam, da so proračuni omejeni. Ne meni razlagati o 43 milijonih, ampak mi povejte, zakaj amandmaji za manj kot milijonček ali pa za mediacije 100 tisoč evrov niso sprejemljivi. In še ene stvari se bom dotaknila – nove finančne perspektive, to sem včeraj izpustila. Dve leti, se pravi leto 2016 in 2017, nova finančna perspektiva se je začela z letom 2014. Se pravi štiri leta, pa praktično nič od nove finančne perspektive v proračunu ni, kar pomeni, da se bo na žalost zgodba prejšnje, ko je bilo treba ob koncu, ob izteku finančne perspektive delati skoraj čudeže, da smo večji del ali pa da bomo večji del denarja, ki je Evropi na voljo za našo državo, počrpali; zdaj pa smo tudi štiri leta nove finančne perspektive tako rekoč vrgli stran. Na žalost. In vem, da smo z domačim proračunom omejeni, zato bi bil ta evropski še toliko bolj dobrodošel.

Želim številko o povečanju zaposlenih v državni oziroma javni upravi, da bomo lahko koaliciji čestitali, da je resnično znižala število brezposelnih na račun zaposlovanja v javni upravi. In še ena stvar me je zanimala, smo tudi včeraj imeli kar malo vročo debato, in sicer koliko se bodo pokojnine v letu 2017 skladno z dokumenti, ki jih imamo danes na mizi, povišale.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Suzana Lep Šimenko; pripravi naj se gospa Anja Bah Žibert.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovana državna sekretarka, lepo pozdravljeni!

Danes je pred nami proračun za leto 2017, pa bom uporabila kar besede

poslanskega kolega gospoda Šircija, v katerem je še malo več megle kot v letu 2016. Kaj me moti, podobno kot v proračunu za leto 2016 tudi iz proračuna za leto 2017 ni mogoče razbrati prav nobene za državo še kako potrebne reforme ne na področju zdravstva, pravosodja, tudi ne na področju izobraževanja. Zavedati se moramo, da šolamo ljudi, ki so v državi nezaposljivi. Številni družboslovni poklici so v državi nezaposljivi, medtem pa podjetja izpostavljajo, da jim primanjkuje tehnični kader, primanjkuje jim poklicev. Mislim, da na tem področju nismo naredili zaenkrat še popolnoma nič in tudi nič od tega ni na vidiku. Reforme javnega sektorja, kot sem že tudi včeraj povedala, ni, čeprav je bila zelo obljubljena in je še kako potrebna. Tisto, kar pa mene osebno najbolj moti, je pa to, da ni razbremenitve gospodarstva. S tem sklopom, s to mini davčno reformo, ki bo v javni obravnavi še naslednje tri dni, zagotovo gospodarstva ne bomo razbremenili, to lahko beremo že nekaj dni po vseh medijih. Tudi vsi predstavniki gospodarstva in direktorji raznih družb to poudarjajo. Ne glede na to, trenutno je ta zakonodaja v javni obravnavi žal zgolj 10 dni, jaz upam, da to ne pomeni tega, da teh pripomb ne nameravate upoštevati na ministrstvu. Si želim, da bi se dejansko naredila ena prava davčna reforma, ki bi jo država Slovenija nujno potrebovala; iti pa bi morala v smeri razbremenitve gospodarstva. Zdaj me pa skrbi, kar se tiče te davčne reforme, te mini davčne reforme ali pa teh treh zakonov, kako jih lahko sprejmemo kasneje, kot bomo pa sprejeli proračun. Resnično bi prosila odgovor na to vprašanje, ali je to v skladu z nekimi pravnimi postopki. Jaz verjamem, da ste te spremembe v proračunu za 2016 in 2017 že upoštevali, dejansko bo pa zakonodaja – če bo – sprejeta konec leta. Saj zato verjetno nujni postopek in zato verjetno tako kratek čas za pripombe zainteresirane javnosti.

Ukrepi, ki jih sprejemate, potencialne vlagatelje odvrčajo od Slovenije. Že tako smo na samem repu, če pogledamo po neto investicijah v Sloveniji in v primerjavi z ostalimi državami Evropske unije. S tem, ko se zmanjšujejo olajšave za raziskave in razvoj, ko se zmanjšujejo olajšave za investiranje in zaposlovanje, odganjate tuje investitorje. Nimamo jih veliko, nekaj malega jih imamo, ampak vseeno zaposlujejo pomembno število ljudi, se bodo pa zaradi podobnih ukrepov raje obrnili in šli drugam. Ali ne bodo morda več širili proizvodnje pri nas; pa marsikdo izmed njih ima takšen namen, na srečo. Resnično težko razumem, na eni strani poslušam ministra, da se zavzema za investicije, po drugi strani pa sprejema takšne ukrepe, ki so po moji oceni čisto kontra temu. Tukaj si enostavno ne znam tega razložiti. V Sloveniji imamo tudi konstanten problem, da imamo preveč podjetij v državni lasti. To se kaže kot slabost na vseh področjih. Kakorkoli je ta največja koalicijska stranka SMC v samem začetku oziroma še v tisti vilnici

kampanji na nek način obljubljala, kakšne etike in morale boste se šli, ko pogledamo zdaj kadrovanje in to, kar se dogaja, ni prav nič drugače, ampak je še bistveno slabše, kot je bilo kadarkoli prej. Ampak problem tega je podjetje v državni lasti. Zakaj? Ker je zelo dober vir za zaposlovanje političnih kadrov, ne strokovnjakov, dober vir za razne svetovalne pogodbe. Tisti tvit, ki je že dolgo nazaj letel po Twitterju, se mi je zdel zelo tak dober – da ni več najdražja ptica galeb, ampak kos. Zelo paše v ta kontekst, ampak kakorkoli so potem za razne svetovalne pogodbe, za odvetniške pogodbe, piar pogodbe in tudi za napajanje medijev. In to je problem in to je razlog, zakaj tuji investitorji ne pridejo radi v Slovenijo.

Sprašujem se glede samih števil, če pogledamo malo, kaj imamo na strani prihodkov, kaj imamo na strani odhodkov. Če pogledamo, kaj v državni proračun 2017 dobimo – skupno 8,7 milijard evrov. Če pogledamo, največ od tega dobimo iz naslova davka na dodano vrednost. In tukaj me skrbi to sistemsko podaljšanje, da se ne bom napačno izrazila. Zvišana stopnja davka na dodano vrednost je bila potrjena v Zakonu o izvrševanju proračunov za leti 2014 in 2015. To pomeni, omejena na ti dve leti, četudi je mogoče bil že takrat namen tega ukrepa drugačen, ampak v sklopu teh proračunskih zakonov pa vi to sistemsko rešujete s tem, da fiksirate to višjo stopnjo davka na dodano vrednost. Saj razumem, ker je to največji vir prihodkov v državni proračun, ampak zavedati se je treba, da pa to najbolj bremeni državljanke in državljane Republike Slovenije. Iz katerih naslovov še veliko dobimo? Iz naslova trošarin dobimo milijardo in pol, iz naslova dohodnine dobimo eno milijardo, nekje pol milijarde pa iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb. Prejetih sredstev Evropske unije bomo v letu 2017 prejeli manj kot v letu 2016, ocenjujete na 850 milijonov evrov. Včeraj sem že izpostavila, da sem nekoliko skeptična okoli te ene milijarde evrov, ki se planira, da bomo dobili povrnjeno, glede na to da še iz nove finančne perspektive nimamo niti enega razpisa. Tukaj planirate manj. Tu gre samo za novo finančno perspektivo in tudi za ostale sklade. Dejansko me skrbi, ali so te številke realne; tudi v tem primeru v proračunu za leto 2017.

Ko pogledamo pa odhodke, pa vidimo, da imamo skupno za okoli 9,4 milijarde evrov odhodkov. Ogromno jih imamo za obresti, več kot eno milijardo evrov, za plače več kot eno milijardo evrov. Ko pogledamo tekoče transfere, vidimo, da imamo skupno več kot 5 milijard evrov. Od tega gre posameznikom in gospodinjstvom 1,2 milijardi; 1,5 milijarde evrov v sklade socialnega zavarovanja, to so verjetno pokojnine, tista razlika, ki jo moramo kriti še v pokojninsko blagajno. Ko se je delala pokojninska reforma v letu 2012, je bilo resnično poudarjeno, da je nekako vzdržna do leta 2020. Tukaj je proračun za leto 2017, nič ni na vidiku kakšne priprave nove pokojninske reforme. Zelo

dobro je, to ste tudi tukaj poudarili, da se kažejo pozitivni učinki te, ki je bila narejena v letu 2012, v tistem zelo kratkem mandatu druge Janševe vlade, ampak kakorkoli, treba je razmišljati o novi pokojninski reformi. Milijardo in pol moramo dati vsako leto iz proračuna v pokojninsko blagajno, da imajo lahko naši upokojnenci pokojnine. Mene zelo pogosto skrbi, ko na terenu ljudje pogosto rečejo, saj sem 40 let delal, to se je nekje nalagalo na računu in iz tega računa jaz sedaj dobim. Težko je ljudem razložiti, da tistega njihovega denarja ni. To, kar oni danes dobijo, je to, kar vplačujemo vsi tisti mi, ki delamo; plus še milijardo in pol je treba k temu dodati. Takšen sistem pač imamo, ampak problem je, da bo dolgoročno nujno potrebno, da se tukaj nekaj naredi.

Za javne zavode damo 1,7 milijarde evrov, kar je tudi veliko denarja. Ko pogledamo investicije, vidimo, da imamo investicijskih odhodkov za pol milijarde in investicijskih transferjev za 385 milijonov. Tu pa smo zelo skopi, tu pa že več ne moremo govoriti o milijardah. In to je to, kar me tudi dejansko skrbi v tem proračunu – tako rekoč ni investicij, skoraj ni vlaganj v infrastrukturo. Bila sem zelo vesela, ko je bila otvoritev – kar je bilo že zelo sramotno – manjkajočega odseka Draženci–Gruškovje, da bomo sedaj imeli celovit avtocestni prehod. Zelo velik dogodek se je takrat organiziral, super. Žalostno je le to, da bo takih projektov v državi tudi v letu 2016 in 2017 zelo malo; in to me skrbi. Tudi takšne investicije so zagotovo pomembno gonilo razvoja države, poganjajo gospodarstvo, ustvarjajo nova delovna mesta. Resnično me skrbi, da tega ne bo. Kar se tiče samih občin, dogovor okoli povprečnine več kot očitno ni uspel. Ne vem, ali še obstajajo, ali še bodo kakšna dogovarjanja, ne vem, na kakšno povprečnino boste na koncu pristali. 536 evrov je resnično, kar tudi občine pričakujejo, tisti minimum, ki bi ga občine za svoje funkcioniranje potrebovale. Zavedati se je treba, da jim nalagamo vedno več obveznosti, ki jih morajo že po zakonodaji izvrševati. Imamo vedno več starejših ljudi, da imajo vedno večje stroške z domovi za ostarele in da je tudi dodatno subvencioniranje vrtcev za občine velik strošek. To je nekaj, kar občine morajo dati. Resnično jih razumem, da vztrajajo pri tej številki. Zavedali so se, ja, treba je varčevati; zdaj pa se na eni strani določenim nekaj spušča, pri njih pa bi se še vedno zategovalo. Tudi to, da se bodo povečale plače javnim uslužbencem, vpliva na občine, tudi zaradi tega bodo imele občine več stroškov. In vse to je treba upoštevati, če že ne kaj več od tega. Skrbi me tudi to, da v proračunu za leto 2017 niso planirana sredstva za migrantsko problematiko. Seveda je težko napovedati, kaj se bo dogajalo na tem področju v letu 2017. Verjetno si vsi želimo, da bi bila številka 0 primerna številka. Je pa mogoče malo nerealno, da se za to sredstev ne planira; oziroma se že kar v startu, ko sprejemamo proračun, s tem napove, da bo potreben rebalans tega

proračuna. Moram izraziti razočaranje, da niste sprejeli nobenega našega amandmaja, kar so izpostavili že predhodniki. No, saj še nismo glasovali o amandmajih, zato mi kanček upanja še vedno ostaja.

Ne morem mimo tega, da spet ne izpostavim Halož, čeprav jih zmeraj; in moram jih. Zakaj? Vse parlamentarne stranke ste se strinjale, Halože so območje, ki se zarašča, kjer se zmanjšuje število prebivalcev, kjer obstaja velik potencial. Enotno smo se zavzeli, da je treba temu območju pomagati. Žal brez dodatnih finančnih sredstev to ni mogoče. Vlada je imenovala delovno skupino, ki pripravlja konkretne ukrepe za celostni razvoj Halož. Mandat se ji je podaljšal do konca leta 2015, do takrat morajo biti ukrepi pripravljeni. To pomeni, da bi se v letu 2016 in 2017 izvrševali. In zdaj, ko sprejemamo proračun, bi na to morali in moramo o tem razmišljati. Zato smo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke vložili ta amandma, če ste slučajno nehote pozabili na to. Zato predlagamo, da se tudi v letu 2017 nameni 5 milijonov evrov – kar vemo, da ni veliko – za dodatno okrevanje tega območja. Primerno bi bilo govoriti o večjih zneskih, ampak to je vsaj nekaj, da se lahko določene stvari zaženejo, da si lahko ta območja vsaj na nek način deloma opomorejo. Ker ste se vsi s tem strinjali in da so bili na tem območju številni ministri, predsednik Vlade, predsednik države, da so vsi ti ljudem nekaj obljubljali, resnično upam, da jih sedaj ne boste pustili na cedilu. Ljudje me namreč sprašujejo, kaj bo zdaj iz tega, kaj imajo od tega, da je bil predsednik Vlade pri njih. Točno to me vprašajo. Zaenkrat jim še vedno lahko rečem, da delovna skupina dela, do konca leta ima čas, da pripravi ukrepe. Ampak zdaj imamo tu proračuna in teh sredstev v njiju ni. Resnično, ne se igrat! Igrate se z ljudmi! Ampak imate še to možnost, ko bomo glasovali o tem amandmaju, in resnično računam na to, da ga boste tudi podprli.

Proračuna za leto 2017 ne podpiram. Zakaj? Ker gre dejansko za varčevanje predvsem na račun investicij, kar se mi zdi zelo slabo; ker se na nek način ohranja socialni mir, kar ne bi bilo potrebno, če bi dali malo več poudarka razbremenitvi gospodarstva, ker bi imeli več ljudi zaposlenih. Zato, ker ni nobenih za državo nujno potrebnih reform ker dejansko niti ne vemo, kam bo Slovenija v prihodnjih letih šla, kar je spet velik problem. Pa sta to prva dva vaša proračuna in bi se morali še toliko bolj potruditi, da bi kazala neke smernice. Najbolj pa me moti dodatno obremenjevanje gospodarstva. Gospodarstvo bi moralo biti srce, hrbtenica Slovenije v situaciji, v kateri smo danes. Vse ostalo bi se moralo podrežati temu, saj je od dobro delujočega gospodarstva odvisno, kakšen bo razvoj države. In od tega zasebnega sektorja je odvisno, kaj si v javnem sektorju lahko privoščimo. In javni sektor bi moral biti v prvi vrsti dober, odličen servis državljanom in državljanom ter gospodarstvu, zato ga imamo;

saj ne vem, zakaj bi ga drugače potrebovali. Socialna država, tudi jaz se strinjam, socialna država, ki pa mora biti tudi pravična država. Vedno, ko nekomu nekaj damo, moramo pač drugje vzeti, tako je tudi v proračunu. Tako smo morali pripravljati tudi amandmaje k temu proračunu, če smo hoteli nekomu nekaj dati, smo morali drugemu nekaj vzeti. Saj to razumemo, ni prav, da se dodatno zadolžujemo in s tem bremenimo mlajše generacije za nami. Sistem države mora biti pravičen.

Poslanci smo veliko na terenu, kolikor nam to omogoča nedelo tukaj v tej instituciji. Boleče je, ko od ljudi slišiš – ta dva nikjer ne delata, kot družina dobijo toliko in toliko socialnih transferov; midva z možem trdo garava nekje v proizvodnji za minimalno plačo, pa smo na koncu meseca na istem. Jaz verjamem, meni se takšna država ne zdi pravična država. In če takšni primeri resnično obstajajo, bi morali kaj več narediti tudi na tem področju. Ampak o neki reformi socialnega sistema nismo nič slišali. Da dejansko stvari v državi ne funkcionirajo tako, kot bi morale, pa kaže tudi to, koliko ljudi se seli v tujino. Samo v sosednji Avstriji je 14 tisoč Slovencev, večinoma mladih. Vse te smo mi izšolali. V vse te smo ogromno vložili kot država in v nekem obdobju, ko bi nam ti začeli vračati, so se raje odselili. Ko dobivajo odločbe, da morajo doplačati dohodnino, ker so pri nas razredi drugače nastavljeni kot v Avstriji, potem žalostni to plačajo, ampak si rečejo – v redu, potem se bom raje preselil v Avstrijo. Tam dobijo še vse ugodnosti, da si postavijo hišo, za otroka je lepo poskrbljeno; žalostne so te zgodbe. Mogoče jih tu, v centru Ljubljane ne občutite, ampak mi, ki smo bolj s štajerskega konca, pa to zelo pogosto slišimo. In ko bo sistem v državi drugačen, verjamem, da se bo mogoče, upajmo, tudi kdo od njih z veseljem vrnil nazaj v Slovenijo.

Žal proračun za leto 2017 ni razvojen in po moji oceni ne gre v pravo smer, zato ga ne bom podprla. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala, predsedujoči za besedo.

Že zaradi ogorčenja številnih državljanov, ki nam že po včerajšnji seji proračuna za 2016 in danes, ko obravnavamo proračun za 2017, pišejo in nas kličejo, kaj se pravzaprav dogaja, moram jasno povedati, da ta proračun je proračun te vlade in te koalicije. Tretjino državnega zbora ste dobesedno izključili. Nobenega amandmaja ne boste upoštevali, nobenemu predlogu ne mislite prisluhniti. To ste pokazali že na odboru, to ste pokazali tudi v razpravi. In to je nujno, da državljanji vedo. Zato jaz predlagam, spoštovana koalicija, da takoj po sprejetju obeh dokumentov posežete tudi v koalicijsko pogodbo. Veste, to ni skrb za ljudi, to je skrb samo za del ljudi. Ostalega ste

enostavno odstranili, ne želite slišati, niti prisluhniti. In to je slabo. Zakaj so ogorčeni, vam bom povedala. Javljajo se cele krajevne skupnosti, polovice občin. Kaj se dogaja z investicijami v infrastrukturo? Kdo se tukaj heca iz njih?! Na eni stran ves čas poslušajo, kako bomo poskrbeli za to, da bodo področja, ki so gospodarsko izžeta, kjer praktično ni več ostalo nič; in so tisti, ki so še tam ostali in bijejo bitko, nekako prisiljeni, da hodijo po kruh nekam drugam. Vozijo po makadamskih cestah, regionalne ceste so v tej državi še vedno makadamske. Na drugi strani še vedno številni naši državljani nimajo dostopa do pitne vode in kanalizacije. In tako bo ostalo tudi naprej. Nič od nič. Če pogledamo na drugi strani podatke, zadolžili se bomo za 4 milijarde. Kam grejo? Štiri milijarde. Socialnega miru ne boste reševali na ta način. Ne boste ga, če boste na drugi strani dušili gospodarstvo. To ni mnenje samo Slovenske demokratske stranke, gospodarstvo vas opozarja, da investicij ni in da je to problem. Saj si nismo tega spet izmislili mi. Prej je ena do kolegic, gospa Dekleva, rekla, saj ta proračun je socialno usmerjen in to pa ne bo držalo. Kako je socialno usmerjen, če ukrep, ki je veljal za čas krize – danes pa se je s kazalci, da krize ni več, ki seveda niso posledica vašega dela, ampak so posledica ravnanja in dela enih vlad prej, ker vedno radi poudarjate, za kaj vse so krive – ne samo podaljšujete, ampak ga za stalno uveljavljate, davek na dodano vrednost. Ta bo obremenil enako gospodinjo, ki zasluži 600 evrov, ko bo šla po košarico nujnih živil, ali pa tistega gospoda, ki za superpogodbo v dveh urah zasluži minimalno plačo. Tako je to, to je vaš korak k socialni državi. Ej, ej, ej, ne bo šlo tako.

Minister za finance, že drugi dan ga nismo videli, je izjavil, da je ta proračun predvsem usmerjen v varnost, v zaščito varnosti. To je njegova izjava. Sedaj pa pogledajmo številke. Res je, v letu 2016 ste za policiste namenili več sredstev. Kaj pa 2017? Ta denar, ki ste ga vi namenili za policiste, to še za opremo ni, za tiste postaje ni, kjer dobesedno ne upajo več v tistih škornjih hoditi, da ne bodo padli dol v spodnje nadstropje. To sporočajo. Danes so posamezne policijske postaje skoraj prazne, ker so okrepljeni mejni prehodi, ker pač nimamo zadostnega števila policistov. To zviševanje, ki je bilo namenjeno za 2016, bi pravzaprav moralo iti v celoti za krepitev tega resorja kot takega; ne glede na to, kakšne razmere so v državi. Danes, ko pa vsi vemo, da so zaostrene, vi pa 2017 zopet spuščate ta sredstva, pa kaže na to, da hočete na nek način tolažiti državljane, tudi tolažiti policiste, čeprav se vam najbolj ne dajo glede na napovedano stavko, in niso tako neumni, kot jih nekateri hočete imeti. Ampak dejstvo je, da iz 330 milijonov boste vi šli potem nazaj na 318 v letu 2017 za policiste. To je realno stanje. Finančni minister pa poudarja, da bomo v proračunih poskrbeli za varnosti.

Pa se dajmo še malo ustaviti na Ministrstvu za obrambo. So tam kakšna povečanja? Jih sploh opazite? Mi pa govorimo, da je proračun varnostno naravnan. Priležen in dober izgovor v tem času stiske državljanov, ki se bojijo zase in svoje premoženje; ampak to ni res. Proračun ni prav nič varnostno naravnan. Ta denar, ki ga bomo zopet na nek način dali na pleča našim rodovom, ker bodo morali zadolževanje plačevati, zagotovo ne bo porabljen v pravo smer. Res je tudi, da se povečujejo sredstva za področje pravosodja. Če pogledamo, zakaj – samo zato, ker naše sodstvo krši človekove pravice, potem pa sodbe padajo na Evropskem sodišču in seveda moramo zdaj poskrbeti, da bomo te zadeve uredili. Nimamo reforme pravosodja na mizi, pa bi rekli, da bomo zaradi reforme pravosodja in učinkovitejšega pravosodja namenili v ta resor več sredstev; ampak plačujemo tisto, za kar nimamo. Plačujemo tisto, kar je najslabše, plačujemo za kršitve človekovih pravic, namesto da bi poskrbeli za to, da pravosodni sistem funkcionira. Največji problem tega proračuna je to, da posamezni resorji znotraj sistema sploh nimajo programov. Občutek imam, da so pač neka sredstva razdeljena malo na oko, potem pa bodo že videli, kaj bodo s tem denarjem počeli. Številna področja so brez programov, ni načrtov, ni jasne slike, kaj sploh hočemo. Hočemo gospodarsko zdravo državo – očitno ne, ker jo z davki in s tem, da investicije ostajajo na mrtvilu, dušimo. Gospodarstvo dušimo. Z davki zopet dajemo bremena državljanom, po drugi strani pa v eni in isti sapi hitro radi poudarjate, da je to prvi proračun po krizi. Tudi to je rekel minister Mramor. Ja, potem pa dajmo v investicije, da bo naslednjič še boljši. Seveda ne in tega nočete poslušati. Ko smo dali konkretne, res konkretne predloge v amandmajih; eden od teh je bil, da dajmo nameniti še nekaj več za policiste. To seveda ne bo rešilo vsega problema, bo pa gotovo pokazalo na našo voljo. Ne, vi raje obdržite več sredstev v tako imenovanem informacijskem oblaku. Saj po moje ta beseda oblak kar nekako paše tej koaliciji, ker je marsikaj v oblaku. Ta informacijski oblak naj zagotovo kar ostane tako, kot je – oblak. Ampak nočete slišati, kaj nam bo informacijski oblak, če tam ljudje nimajo za osnovno opremo. In še nekaj, veliko je govora tudi o dogovoru sindikatov javnega sektorja in pogajanjih ministra za javno upravo. Naj vas spomnim, da tega sporazuma niso podpisali vojaki, ni ga podpisal del policistov in tudi ga ni podpisal Fides. Gre pa ravno za področja in sektorje, ki so ta trenutek v državi najbolj izpostavljena, najbolj potrebna; in pokazalo se je, kako zelo so podhranjena. Minister Mramor pa govori, da je proračun varnostno naravnan. Oprostite izrazu, ampak mislim, da dobivamo v Sloveniji kar dolgoletnega Ostržka. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

Najprej nekaj odgovorov na vprašanja, ki sem jih še dolžna. V zvezi s prestrukturiranjem oziroma 200 milijoni, ki so namenjeni v B bilanci za možna prestrukturiranja. Konkretnih podjetij ne morem na tem mestu omenjati. Gre za potencial oziroma za sredstva, ki jih imamo na razpolago, ni pa še določeno, v katera podjetja oziroma pri katerih postopkih bodo ta sredstva uporabljena. To se bo odločalo sproti, glede na stanje oziroma glede na potrebe, ki se bodo sproti pokazale. Kar se tiče davčnega dolga. V letu 2014 je bilo odpisanega za 206 milijonov evrov, od tega je bil postopek v stečajih in prisilnih poravnava zaključen za 74 milijonov evrov oziroma za 74 milijonov evrov je bilo odpisov. V letošnjem letu do oktobra je bilo zaključenih postopkov stečajev in prisilnih poravnava oziroma odpisov v zvezi s tem za 82 milijonov; vseh odpisov pa za 134 milijonov. Ti drugi odpisi so povezani s smrtjo dolžnikov, zastaranjem in odpisom po 101. členu Zakona o davčnem postopku.

V zvezi s pokojninami, to sem sicer odgovorila že včeraj, pa bom ponovila. Povišanje pokojnin je predvideno v višini 0,7 %. In ob upoštevanju zadnjega podatka o povprečni starostni pokojnini, če govorim samo o starostni pokojnini, je ta podatek, da je v mesecu septembru znašala 610 evrov; kar pomeni 4,27 evra povišanja pri mesečni pokojnini. Če pa upoštevamo poleg starostnih tudi druge pokojnine, potem je povprečje nekoliko nižje – 562,7 evrov. Povišanje v tem primeru bi bilo 3,75. Seveda pa je konkretna številka povišanja pri vsakem upokojencu odvisna od njegove dejanske pokojnine, saj se njemu pokojnina povečuje za 0,7 % in se mu ne povečuje z nekim povprečjem. Kar se tiče zakonov. Ta proračun spremljajo vsi zakoni, ki imajo vpliv na prihodkovno ali odhodkovno stran proračuna in morajo biti po Zakonu o javnih financah priloženi proračunski dokumentaciji. Predlog davčne reforme, ki je v javni obravnavi in predvideva sprejetje treh zakonov, dveh novel in enega novega zakona, bo imel vpliv na prestrukturiranje, torej na vrsto davčnih prihodkov, ki bodo pobrani v naslednjih letih; ne pa na sam obseg pobranih davkov. Zaradi tega teh treh zakonov ne štejemo v proračunski paket. Če bi želeli postopati drugače, potem bi tudi vse ostale predpise, ki so bili sprejeti med letom in imajo kakršnekoli finančne posledice, morali sprejemati prav v trenutku obravnave proračuna ali pa njihovo uveljavitev zamakniti za eno leto.

Glede nove finančne perspektive so v proračunu zagotovljena sredstva, tako v proračunu za leto 2016 kot tudi za leto 2017. Za leto 2016 se predvidevajo še prihodki stare

finančne perspektive, ki jih v letu 2017 ne pričakujemo. Preostanek 5 %, ki čakajo na potrditev vseh izvedenih operacij, bo mogoče pričakovati šele v letu 2018. To pomeni, da so v letu 2017 evropski prihodki načrtovani v višini 845 milijonov in skoraj 846 milijonov in pomeni to približno za 9 % manj kot v letu 2016. Prav iz tega naslova, ki sem ga omenila, ni več v letu 2107 prihodkov iz stare finančne perspektive.

Ko se govori o tem, da ni pripravljenih nobenih razpisov za sredstva nove finančne perspektive, moramo ločiti v bistvu dve zadevi; eno je, kjer so koristniki sredstev posamezna resorna ministrstva, in drugo tam, kjer se sredstva namenjujejo naprej, drugim končnim uporabnikom. Za leto 2016 so investicijski programi pripravljeni. Tisti, ki so bili za približno 60 % sredstev, ki so bili pripravljeni že ob začetku septembra, so vključeni in po resorjih porazdeljeni tudi v predlogu proračuna 2016 in za 2017 tudi naprej, medtem ko so ostala sredstva načrtovana na Službi Vlade za kohezijo in razvoj. Ta sredstva bodo v skladu z določbami zakona o izvrševanju proračuna prenesena na resorje, kakor hitro bodo investicijske dokumentacije pripravljene.

V zvezi s transferom v pokojninsko blagajno bi rada samo še opozorila, da se ta transfer zmanjšuje, pa ne samo zaradi učinkov reforme iz leta 2012, ampak tudi zaradi izboljšanja ekonomske situacije in povišanega priliva prispevkov v pokojninsko blagajno. Še to v zvezi s pokojninami; nadaljnji koraki za nadaljnjo reformo pokojninskega zavarovanja so v pripravi in bodo tudi v nadaljevanju podrobneje predstavljeni oziroma debatirani, kakor hitro bo delovna skupina prišla z nekim predlogom rešitev. Zagotovo pa to ne more še vplivati na prihodke oziroma odhodke državnega proračuna za leto 2016 ali 2017.

V zvezi z investicijskimi odhodki bi še enkrat rada poudarila, da so za leto 2017 načrtovani v skupni višini 863 milijonov, kar nas postavlja nekje na raven investicijskih odhodkov, realiziranih v letu 2013. V letu 2014 in 2015 ti odhodki močno odstopajo zaradi že prej in večkrat omenjenega zaključka stare finančne perspektive. Če pa zraven upoštevamo še sredstva, ki jih zagotavljamo za investicijska vlaganja v B bilanci in so namenjena temu, da se še dodatno oplemenitijo z zasebnim investicijskim kapitalom, potem je teh sredstev na razpolago še mnogo več – javnih sredstev 926 milijonov vsega skupaj.

V zvezi z občinami: pri izračunu oziroma v pogajanjih z občinami smo upoštevali tudi povečane stroške občin v zvezi z dogovorom s sindikati. Ti stroški po naši oceni znašajo 13 in pol milijona evrov in hkrati smo občinam zagotovili prihranke pri njihovem delovanju v višini približno 20 milijonov evrov. Za 5 milijonov evrov je bilo v letošnjem letu že realiziranih prihrankov. Torej, v bistvu ne glede na povečevanje plač tudi v tistem delu javnega sektorja, ki ga financirajo občine, je v bistvu

celoten mehanizem zastavljen tako, da bi lahko občine normalno poslovale tudi s predlagano povprečnino, sploh če upoštevam še zadnji predlog, ki je bil dan na mizo včeraj.

V zvezi z zadolžitvijo še enkrat ponavljam, 4 milijarde je bruto zadolžitev v letu 2017 in 2,9 milijarde je odplačilo glavnice, torej je dodatnega zadolževanja ne za 4 milijarde, ampak za milijardo 100, to je za pokritje primanjkljaja v A in B bilanci.

Kar se tiče Ministrstva za notranje zadeve, se jim je ob pripravi proračuna zagotovilo tako za leto 2016 kot za leto 2017 po 30 milijonov dodatnih sredstev glede na prvotne izračune. To je tisti obseg sredstev, ki po našem mnenju še zagotavlja uravnoteženost med različnimi cilji, ki si jih je Vlada s tema proračunoma zadala, pa vendarle pomeni to znatno povečanje sredstev prav na segmentu varnosti.

V zvezi s sredstvi, ki so namenjena za informacijsko podporo delu javne uprave, tako imenovani računalniški oblak, pa gre za projekt centralizacije informacijske podpore delu državni upravi, ki bo imel prihranke tako na ravni javni uprave, državne uprave kot tudi na ravni javnega sektorja občin oziroma širšega javnega sektorja.

Podatke v zvezi z zaposlitvami, konkretne, še čakam, upam, da jih bom do konca razprave dobila, v splošnem pa bi rada opozorila na določbo zakona o izvrševanju proračuna in pa na dogovor s sindikati javnega sektorja, ki omogoča nadomestne zaposlitve, le izjemoma povečanje števila zaposlenih v bruto smislu, se pravi, dopustno je nadomeščanje v okviru kadrovskega načrta, ki morajo zagotoviti v povprečju enoodstotnega znižanja števila zaposlenih. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Bi še en krog? Replika ima prednost.
Replika mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Želela bi dobiti podatke o številu zaposlenih, ker sem pričakovala, da ne samo da se znižujejo minus ena, ampak se povečujejo več kot plus 1. Kar pa se tiče pokojnin, hvala za odgovor, za leto 2016 smo tudi tukaj skupaj včeraj izračunali, kaj to pomeni, ampak želim jasen odgovor, kaj v tem trenutku dokumenti, ki so pred nami, predvidevajo za leto 2017 – ker zdaj govorimo o letu 2017 – in tudi finančni načrt pokojninske blagajne, imamo priložen proračunu in tako naprej. Se pravi, za leto 2017, če lahko dobimo še ta odgovor. Prosim.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Tudi to ni replika, ampak gre v razpravljalni čas, tako da ne bom delal problema. Ali naredimo še en krog? Prosim za prijavo.

Besedo ima mag. Marko Pogačnik.
Pripravi naj se gospod Uroš Prikl.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, hvala za tisti odgovor glede odpisa davčnega dolga.

Mislím, da so se tiste vaše hipoteze oziroma vaše teorije, da se je davčni dolg znižal, uresničile pa potrdile, ampak ni se znižal iz naslova tega, da bi proračun dobil dodatne prilive, ampak se je znižal zaradi tega, ker ste imeli, tako kakor sem vas jaz razumel, samo do zdaj v letu 2015 za 137 milijonov davka je bilo odpisanega. Mislím, da na tej segmentiki bo treba delati še marsikaj naprej in pričakujte vsaj dve pisni poslanski vprašanji še na to temo, kajti zdaj se vidi, da dejansko država ne zna pobrati davčnega dolga. Če odpišem pri 1 milijardi 400 davčnega dolga, vi samo v letošnjem letu odpišete 137 milijonov davčnega dolga. 137 milijonov davčnega dolga odpišete! Ali res država pa Furs ne znata poskrbeti, da bi tisti, ki je davek dolžen, ga dejansko plačal, pa da bi bil pobran? In eno izmed zanimivih poslanskih vprašanj bo verjetno, koliko od tega davčnega dolga je pa dejansko Dursu uspelo izterjati in je prišel priliv v proračun, ne da je bil odpisan. Mislím, če razpolagate s tem podatkom, bi ga že naprosil tudi danes.

Da se malo vrnemo še k proračunu, ker je bilo danes že povedanega v moji prvi razpravi, bi se rad malo bolj fokusiral v danem trenutku še na vse te obremenitve, ki jih država nalaga gospodarstvu in davkoplačevalcem. Recimo, pogledjmo si položnico za električno energijo. Rekel bi, hvala Časniku Finance, da je razkril vse, kaj plačujemo iz naslova te položnice. Mislím, da bi bilo enkrat smiselno, da bi v Državnem zboru osvojili takšen zakon, da bi dejansko vse te postavke in bremenitve na raznoraznih položnicah morale biti razkrite. Recimo, pri 38 evrih zneska položnice, ki ti ga pošlje Elektro Slovenija, ali Elektro Maribor, ali Gorenjska, je dejanskega stroška za električno energijo 12 evrov, 26 evrov pa plačamo za razne dajatve, za razne agencije in vse ostale bedarije, ki se podpirajo v okviru te države. Pa oprostite izrazu. Enaka zgodba je pri trošarinah za naftne derivate. Razmislite, da bodo te trošarine nižje in vse te, bi rekel, cvetke, ki jih še prilepite, obremenitev na maloprodajno ceno tako bencina kot nafte. Lep izračun primera je bil, tudi če bi bila nafta na svetovnem trgu 1 cent, bi v Sloveniji plačali za liter nafte 80 centov, zaradi tega ker imamo take ekstremne obremenitve: tako trošarin kot CO₂, potem plačujemo za proizvodnjo električne energije, s tem se verjetno napaja TEŠ in ostali nasledni projekti. Če hočemo narediti konkurenčno gospodarstvo, mislím, kot sem že prej omenil, da verjetno moramo dobiti novo vlado, kajti pod to vlado in pod to koalicijo stranke Mira Cerarja, Desusa in pa SD se te zadeve ne bodo spremenile. To se vidi tudi pri proračunu 2016, 2017, da ne govorim o teh amandmajih, zgolj 45 – niti enega ne boste sprejeli!

Zanima me še, spoštovana državna sekretarka, ali v letu 2016, 2017 nameravate ukiniti ali pa zapreti kakšno izmed državnih agencij. Teh agencij imamo preko 200, verjetno še tisti, ki so tam zaposleni, na kateri agenciji, točno ne vedo, zaradi česa so v službi, vežno pa je, da pa dobijo potem plačo. Zanima me, ali imate v planu zapreti kakšno agencijo oziroma jo ukiniti ali pa vsaj združiti kakšno agencijo, pa če se bo na osnovi tega zmanjšala ...

En odgovor, mislim, da ga je posredovala kolegica Bratušek, pa ne vem, če je bil že odgovorjen – za koliko je vlada Mira Cerarja povečala zaposlitev v javni upravi od prevzema oblasti. Pričakujem ta odgovor. Številka. In kaj to tudi finančno pomeni.

Kadrovanje, državna podjetja. To je pa verjetno tisti del parketa, kjer pa se tukaj odlično pleše. Ne da se samo iskri, ampak verjetno je v zadovoljstvo vsem. Danes si preberite v časopisu Finance, zdaj se točno vidi, zakaj ste pod upravljanjem državnega premoženja in pripravi strategije tako zagovarjali, da pa zavarovalništvo mora ostati v državni lasti – zato ker ves odpisan kader iz vaše koalicije zaposli Zavarovalnica Triglav. Res ni normalno, da v zadnjih petnajstih letih niti en predsednik uprave Zavarovalnice Triglav ni končal svojega mandata. Ampak, več kaj o tem verjetno še pri zakonu o zavarovalništvu, ki je na spisku tudi na tej redni seji. Skratka, razočaranje, predvsem pa ta proračun 2016–2017 je razočaranje za vse državljane in državljane Republike Slovenije in predvsem razočaranje za gospodarstvo in podjetja.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Uroš Prikl, izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsedujoči.

Resnično se nisem imel namena oglašati pri tej razpravi o proračunu za 2017 predvsem iz razloga, ker poslušamo dosti podobno, če že ne identično razpravo kot včeraj o proračunu za leto 2016, kjer smo na nek način tudi malo širše razpravljali tudi o proračunu za leto 2017.

Nekaj razpravljavcev pred menoj je izpostavilo problem teh amandmajev in zavračanja vseh s strani opozicije. Seveda bi lahko na nek način za umetniški vtis, bom temu rekel, kakšen amandma opozicije tudi podprli, kot je bila to praksa – mislim, da je kolega Horvat o tem govoril – in bi na ta način nekako pokazali, da vendarle nekaterim zadevam opozicije prisluhnemo. Mislim, da ta umetniški vtis ni nič drugega kot neko licemerstvo. Če smo se odločili, tako kot smo se, in tudi jaz sem glasoval.–, ne za, ampak proti tem amandmajem –, na nek način s tem nalagamo tudi posameznim ministrom in ministricam, da s takšnim proračunom, kot ga imajo, da so se tudi oni z njim strinjali, ne nazadnje pri razrezu na vladi, nalagamo sigurno veliko odgovornost, da

bodo s temi sredstvi – včeraj sem govoril, da so vedno bila in vedno bodo limitirana – morali svoje programe, ki jih imajo na papirju, v glavi, tudi realizirati. To je velika odgovornost, to pričakuje cel ta parlament, in opozicija in koalicija, pa ne samo parlament, to pričakujejo ljudje, ki so nas na te položaja izvolili. To je velika odgovornost te vlade in koalicije, če hočete, in mi jo seveda, hočeš nočeš, prevzemamo in stojimo za tem.

Zakaj je proračuna takšen, kot je? Na nek način je treba, ne na nek način, zagotovo je treba uskladiti vse prihodke, ki pridejo v proračun in jih razdeliti tja, kamor jih je treba dati, torej socialno ogroženim ciljnim skupinam. Poslušam en del opozicije, ki govori o asocialnosti tega proračuna, težko s tem soglašam. Ni ga segmenta na področju socialne in družinske, zaposlovalne, skratka teh subtilnih področij v proračunu, ki bi rezale pravice končnim upravičencem, posameznikom, gospodinjstvom, primerjalno z letom 2015 in še nazaj. Na vsakem segmentu je pomik naprej, je na nek način – če hočete slišati, ali pa če nočete slišati – mehčanje tako famoznega ali razvpitega ZUJF, in to je seveda korak naprej.

Tisti, ki govorite, da je ta proračun neambiciozen, tudi tistim težko pritrdim, morda bi lahko bil bolj ambiciozen, morda bi lahko bili prihodki ocenjeni več, kot so, ampak bilo bi to nerealno, potem bi dejansko lahko že zagotovo v prvi četrtini leta o kakšnem rebalansu govorili. Morda bo – ne bom rekel verjetno ali pa verjetno – ta rebalans za 2016, verjetno tudi za 2017, potreben. So pač okoliščine na trgu in v svetu takšne, kot so in to ni nič nenavadnega, da se rebalans proračuna dela, ampak zdaj se mi zdi je brez zveze o tem, ko še sprejet ni proračun, o rebalansu govoriti.

Če mene vprašate ali pa Desus vprašate, mi bi z največjim veseljem zagotovili upokojevcem, družinam, socialno ogroženim, brezposelnim, da ne naštevam vseh teh ciljnih skupin, kar najvišje prejmeke, ampak to enostavno ne gre.

Če bi začeli po nekih prioritetah, ki sem jih zdaj našteval, dajati, dajati in samo dajati, potem bi neke zmanjkalo. Potem bi neke zmanjkalo; če obramba in varnost, policija ne bi prišle v to prioritetni seznam, bi zmanjkalo pri kulturi, bi zmanjkalo pri raziskovanju, bi zmanjkalo pri šolstvu. Tako pa je ta proračun kompromis, kompromis mogočega in verjetno si je vsak minister, vsaka ministrica na svojem področju nečemu odrekel, pa vendarle zagotovil tiste prednostne naloge posameznega resorja, ki jih ocenjuje, ki jih ocenjujemo, da so potrebne. Če bi samo tako dajali na eni strani, potem bi morali tudi dodatno obdavčiti, prekomerno obdavčiti realni sektor, ki ga pa enostavno ne moremo in ne smemo zadušiti. Po drugi strani, če bi pa ta realni sektor in vse tiste, ki resnici na ljubo vemo, da je temu tako, proizvajajo in delajo dodano in dodatno vrednost, povsem razbremenili; ja potem pa vsaj na kratki in na srednji rok ne bi imeli komu dajati in potem bi,

dragi moji, crknila socialna država. Tega si pa tudi ne smemo privoščiti. Mislim, da takšen proračun, kot je tudi za 2017, je optimalen in sem prepričan, da se bo uspešno realiziral.

Še enkrat več obžalujem, če je to dokončna odločitev predstavnikov lokalnih skupnosti, da ne sprejmejo zadnje ponudbe. Resnično obžalujem. Moj predlog bi bil in je bil, ko sem imel priložnost govoriti tudi s svojim županom v Mariboru: za vruga, sprejmite teh 525, sedaj je več, kot je v tem trenutku v proračun. Seveda pa vsi skupaj, brez nekih miškulanc in brez nekega zakulisnega igranja, dajmo čim več teh varčevalnih ukrepov, pa ne mislim varčevalnih v smislu zategovanja pasu, ampak teh ukrepov prihrankov na področju lokalnih skupnosti, ki jih država v sodelovanju z občinami pač mora realizirati, in se na ta način sredstva, govorimo o lokalni skupnosti, znižuje in potem bomo prišli do tistega optimuma. Če je uspelo državi, za kar sem pa po drugi strani seveda vesel, s sindikati javnega sektorja po nekaj krogih tekanja ali pa pogajanj, če hočete, doseči socialni sporazum in dogovor, pa verjamem, da se to lahko zgodi tudi v sodelovanju država-lokalne skupnosti. Saj pa ni neki babbav to. Vsi mi prihajamo iz lokalnih skupnosti, pa tudi ste nekateri iz Ljubljane, ki imajo pač poseben status in morda je celo prav tako.

Seveda moje izvajanje ne bo čisto brez pokojnin, pa ne zato, ker bi si še enkrat znova želel govoriti o pokojninah, ampak zato ker so bile izpostavljene pokojnine. Pač, rečem, da dokler je Desus v vladi, ne vidim straha za upokojence, pa je mogoče malo preveč narcisoidno, ampak dokler je temu tako, kar je, in dokler piše, da je na Politiki 21, kjer so obveznosti za pokojninsko varstvo pač določene v ZIPRO za leti 2016 in 2017, se bodo sredstva tudi normalno in nemoteno za pokojnine izplačevala. Če bi se pokazala potreba, ne bom prejudiciral, če bi se potreba pokazala, da je teh sredstev premalo, se jih bo pač zagotovilo, ker to je zakonska, da ne rečem ustavna kategorija, da tisti, ki so 30, 40 pa več let plačevali v penzijsko blagajno, v zdravstveno blagajno in kateri so davke plačevali v proračune ne vem od kdaj, morajo to svojo pokojnino normalno pridobiti, dobiti izplačano.

Predvideno je v letu 2017 nekoliko manjši transferni odhodek iz proračuna v ZPIZ, kot je bil to primer oziroma je primer v letošnjem letu. Tukaj računamo na večje prihodke tudi ali pa predvsem seveda, ko govorimo o penzijah, izključno v penzijsko blagajno, ker kot vemo, mnoga dela, tudi študentsko delo med drugim, štejejo in se zanje plačujejo tudi prispevki. Verjamemo, da bodo tudi ukrepi na področju aktivne politike zaposlovanja pomenili več zaposlitev, posledično več prihodkov v proračun in v obe blagajni, tako da verjamem, da bo teh sredstev vedno manj potrebnih. Ob tem pa velja opozoriti tudi – mislim, da sem danes prebral ali pa včeraj, saj ne vem čisto natančno ta podatek

–, da se je trend oziroma število brezposelnih ponovno znižalo. Mislim, da je ta na številki 110 tisoč. Temu bi rekel, da se je zelo nežno znižalo, ampak vendarle trendi so takšni, kot so, se to število znižuje, verjamem, da tudi ukrepi pomagajo in bodo pomagali pri tem trendu zniževanja brezposelnih in da tudi makroekonomske napovedi za Slovenijo in širše bodo pripomogle k temu, da se bo več denarja v ta namen nabralo.

Pričakujem pa veliko od tako imenovanega rezervnega demografskega sklada, kar smo tudi v koalicijsko pogodbo zapisali, in komaj čakam, da bo žarilna nitka na tej lučki zagorela in bo zaživel v pravem pomenu in bo dolgoročno – težko je reči, da že v letu 2016, zagotovo ne, v 2017 tudi težko, zagotovo pa v bližnji prihodnosti, srednjeročni – novil pozitivne rezultate, omogočal vzdržnost javnih financ in razbremenil proračun v smislu zagotavljanja transfernih sredstev v pokojninsko blagajno. Hvala za vašo pozornost.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jože Tanko.
Replika?
Izvolite, gospod mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, hvala za besedo.

Ta zadnja razprava poslanca Desusa je pa res malo ... Rekli ste, da so naši amandmaji za umetniški vtis. Trikrat ste uporabili to besedo, umetniški vtis. Tu se točno vidi, kako diha in kako razmišlja koalicija – da so amandmaji, ki so jih predlagale opozicijske stranke k proračunoma za leti 2016 in 2017, zgolj za umetniški vtis. Nekaj amandmaja, ki jih je predlagala Slovenska demokratska stranka, bom prebral, navedel njihove postavke in potem naj vsak pri sebi pride do zaključka, ali gre za umetniški vtis ali ne. Izzval pa bi tudi spoštovano državno sekretarko, ali se tudi ona strinja s tem, da so amandmaji SDS zgolj za umetniški vtis. Recimo, 150 tisoč evrov več sredstev za delovanje preiskovalne komisije v zvezi z zlorabo bančnega sistema. Ali je to za vas umetniški vtis? Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Lokalna samouprava, 5 milijonov. Prostorski in drugi pogoji za delo državnih organov; Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo, Promet in infrastruktura, Sredstva za investicije, vzdrževanje in gradnjo državnih cest, 150 tisoč evrov, 150 tisoč evrov, 15 milijonov Promet in prometna infrastruktura. Ali so ta sredstva za vas umetniški vtis, izgradnja in vzdrževanje cest? To ni umetniški vtis. Tudi, recimo, amandma, ki smo ga vložili za področje Kultura in civilna družba, Umetnostni programi, v višini 1,5 milijona evrov, tudi to ni umetniški vtis, pa četudi gre za program kulture. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, da se poveča program za 5 milijonov evrov. Skozi razpravo koalicijskih poslank in poslancev se šele vidi,

kako dejansko koalicija razmišlja. Žalostno je, da rečete, da so amandmaji opozicije k temu proračunu za umetniški vtis. Vsaj štirikrat ste to besedo ponovili, preberite si magnetogram!

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Že včeraj smo opozorili, da imamo pred sabo enega najpomembnejših razvojnih aktov te države, če uporabim terminologijo koalicije in obeh včerajšnjih uvodničarjev, predsednika Vlade in ministra za finance. Ampak, žal, ministra za finance danes še ni bilo tukaj, žal ga ni bilo. Glede na to, da imamo v poslovniku določeno sodelovanje vlade pri delu Državnega zbora, so take odsotnosti, ko obravnavamo proračun, mogoče le v izjemnem primeru. Se pravi, če ima minister za finance neodložljive obveznosti zunaj države, v institucijah Evropske unije. Pa tudi če bi jih imel, bi moral biti tukaj, saj je najbrž nepredstavljivo, da bi minister za finance, recimo, nemški, francoski ali katerikoli manjkal takrat, ko obravnavamo njegov ključni dokument celega leta. Tukaj ni opravičila, tukaj ni opravičila! Predlagam, gospod predsedujoči, da na Vlado in na ministra naslovite oster protest in zagotovite, da bo gospod tukaj.

Druga stvar, kar je, je to neznansko govorjenje o tem, ko smo poslušali razprave nekaterih koalicijskih poslancev, da je Vlada na pravi poti, da so se začele dogajati spremembe, začela se je dogajati gospodarska rast. Včeraj sem vprašal državno sekretarko, ki nadomešča odsotnega ministra, kateri so tisti ukrepi, s katerimi je Vlada povzročila gospodarsko rast. Omenil sem dve poslanski vprašanji iz letošnjega leta, eno z 11. junija in drugo z 20. avgusta, da bi dobil specifikacijo ukrepov, ki so pripeljali do gospodarske rasti. Še eno poslansko vprašanje sem naslovil na Vlado, da mi povedo, s katerimi ukrepi se je dvignilo zaposlovanje v letošnjem letu. Poglejte si odgovore – so v Lotus Notesu, so v dosjeju Državnega zbora – in preberite, kaj je Vlada, katere člani ste, in to je koalicijska vlada sprejela, da se je to zgodilo. Lahko še enkrat preberem; nič, niti enega ukrepa ni Vlada napisala ne za dvig gospodarske rasti ne za izboljšanje poslovnega okolja, razen da se je spomnila vezane knjige računov, ki je pravzaprav dokument ali pa karkoli brez neke posebne vrednosti – gre za tehnično ... Nič! Razumem vas, da se počutite neznansko dobro, ko se po volitvah, ne da bi karkoli storili, zgodila gospodarska rast v višini 2,6 %; ne da bi karkoli storili, se je to zgodilo! Rekli smo, če boste predlagali gospodarske ukrepe, pridemo tudi v nedeljo, tudi v soboto, tudi v soboto pridemo, če bo tako. Ampak glejte, teh ukrepov v tem mandatu ni. Pika. Ni ne na področju zaposlovanja, ne na področju stimulacije gospodarske rasti, ne na področju

razbremenitve, ne na področju stimulacije izvoza ne nič. Zmanjšali ste investicijske olajšave, to se je pa zgodilo najbrž, skoraj zagotovo.

Torej to hvaljenje, to hvalisanje, za kaj vse ste zaslužili v tem mandatu, nima nobene realne podlage. Če jo imate, naštejte in povejte, kakšen je učinek ukrepa, ki ste ga sprejeli. Ni težave, bomo poslušali, se opravičimo, kakorkoli naredimo, vse druge stvari lahko, samo naštejte in povejte. Ko sem dodatno vprašal, se je potem Vlada začela izgovarjati na ukrepe preteklih vlad, kar je logično, ker po 3 mesecih ne moreš skočiti z minus 5 ali pa minus 3 na plus 2,6 ne da bi vmes karkoli storil. To je tipičen rezultat zunanjih dejavnikov, to je tipičen rezultat dela gospodarskega segmenta, industrije in storitev in tako naprej, ne pa ukrep vlade, ki bi karkoli k temu pripomogel. Če imate drugačne podatke, če lahko to nekako drugače zaprete, potem bi bil zelo vesel, da sem se zmotil in bi se še naprej tudi priporočil in gojil to upanje, da vendarle nekaj delate, ampak nič od tega ne drži.

Prej je državna sekretarka govorila o prejšnji finančni perspektivi. Tisti del sredstev, ki iz stare finančne perspektive niso počrpana, ne moremo več označiti kot perspektiva. Tisto je izgubljeno, treba izmisliti, vzemite si tudi tukaj kakšen mesec dni časa in izumite nov pojem. Tako kot ste za ograjo izumili tehnične ovire, boste najbrž tudi za ta neizkoriščen del evropskih sredstev izumili nek pojem, ki bo to perspektivo drugače zamejil.

Moram reči, da me čudi tudi ta, bom rekel, netoleranca, netolerantnost koalicijskih poslancev do naporov, ki jih vlaga opozicija pri proračunih in tudi pri drugih aktih, saj tam ni popolnoma nič drugače. Pravzaprav vsak amandma, vsak predlog, ki ga damo v zakonodajni postopek kot predlog za izboljšavo določenega akta, proračuna ali zakonov, je pospremljen z nekimi opazkami, z nekimi kritikami, z nekimi podcenjevanji, s tem, da skuša opozicija vtikati kol v kolesje in tako naprej. Zakaj je to? Ko sem jaz vodil, pa ne enkrat, verjetno dvakrat, in ko smo sprejeli z največjo koalicijsko stranko, in sem bil zadolžen za te stvari, smo sprejeli, pa to lahko tudi preverite v Državnem zboru tudi predloge opozicije. Tudi predloge opozicije. Včeraj je gospod Horvat spomnil na en amandma, ki je bil sprejet v tistem času in ki se je rezultiral s slavnostnim rezanjem traku sedanjega predsednika vlade, pa tudi za Maribor – predlagala ga je Slovenska nacionalna stranka – , smo sprejeli amandmaje za šole in ne vem kaj. Nikoli v tem državnem zboru se koalicija do opozicije ni obnašala tako izključevalno. Tako izključevalno. Tudi takrat ni bilo nobenega potrebe, da bi komurkoli ugodili s kakšnim amandmajem, ampak smo, zato ker vemo, da to, kar pripravi Vlada, ni absolutno zveličavno in točno. Če bi to držalo in kakor vi govorite in kakor je zapisano v teh spremljajočih dokumentih in opredelitvah Vlade do zakonov ali aktov, ki jih mi predlagamo, potem ne bi bilo

treba popolnoma nobenega amandmaja. Kar zadeva Vlado, pa sploh ne, ker ima še posebej svojo zakonodajno službo, 30 tisoč uradnikov pod seboj in bi ja prepisali, napisali zakon, ki ne potrebuje nobene redakcije. Pa ne samo, da ne potrebuje redakcije, tukaj se ukvarjamo s temeljnimi korekturami vladnih predlog zakonov. Nekateri boste verjetno morali še dodatno sami izločiti iz procesa odločanja v Državnem zboru. In potem vi, ki ste to čez koalicijsko mrežo, čez koalicijski postopek vse spustili, pripeljali v Državni zbor, nam očitajte, da skušamo nekaj nagajati ali pa poslabševati, od tistega kar predlaga Vlada ali kar predlaga koalicija. Poglejte, kolega Pogačnik je naštel tri amandmaje, ki se nanašajo na en cestni koridor, to je cesta G2-106, to je Škofljica–Brod na Kolpi in tam so predlagani amandmaji za tri obvoznice; obvoznico Kočevja, obvoznico Ribnice in obvoznico Velikih Lašč. So pač nujno potrebne zadeve, ker ni nobene potrebe, da gospa ali gospod, gospa poslanka ali gospod poslanec iz Kočevja, potrebuje do Ribnice in mimo Ribnice deset minut, ker je omejitev 50 in rabi za 50 kilometrov uro 20, da pride v Ljubljano. Več rabi iz Kočevja, ki je prav skoraj zraven Ljubljane, kot iz najbolj oddaljenega kraja v Sloveniji do Ljubljane. Ampak vam bom samo prebral, kaj je Vlada k tem predlogom zapisala. Tukaj imate pri Proračunu 2017, vam bom prebral, ker ga obravnavamo, in je takole zapisala: V letu 2017 se pričakuje strošek za dokončanje IDP in OP – to je za DPN, to je Državni prostorski načrt – in sredstva bi za ta namen po oceni zadoščala. Amandma je tehnično izvedljiv, vendar ga Vlada zavrača, ker posega v načrtovane obveznosti Ministrstva za javno upravo. Trikrat zelo podobna obrazložitev. Zelo podobna obrazložitev! Poglejte si stran, ne vem katera je to, 2017, amandmaji 2, 3 pa 4 pri Ministrstvu za infrastrukturo. Torej, Vlada se zaveda problema, Vlada ocenjuje, da je to potrebno, če hoče sploh začeti s postopkom umeščanja v državni prostorski načrt. Pove celo, da je zadeva izvedljiva in zadošča, ampak ga ne podpira, ker bi to vzelo 150 tisoč evrov pri Ministrstvu za javno upravo. Istočasno pa ima ta ista vlada, celo minister sam pooblastilo, da prerazporedi 10 % proračuna svojega ministrstva ali Vlada lahko 20 % proračuna premeša levo–desno. Sedaj mi pa povejte, kdo je tukaj problem? Predlagatelj, tisti, ki to cestno potrebujejo – gospa Levičar ali gospod Veber jo potrebuje, ker mimo Ribnice morata na nek način priti, fino bi bilo, če bi prišla varno in dobro, ali kdo drug. Ali tisti, ki pove vse, da je to potrebno, in pravi, da ga ne podpirajo. Ministrstvo za javno upravo se 150 tisoč evrov ne bo poznalo popolnoma nič. Verjemite mi, da tisti, ki poznate logiko delovanja proračunov ali načrtovanje proračunov, veste, da je to marginalija. Tudi če bi desetkrat po 150 tisoč evrov napisali, je to za Ministrstvo za javno upravo marginalija. Ob tem, da imate zraven še pooblastila, ste dali neomejena pooblastila Vladi,

da praktično dela, kar hoče s proračunom. Od tega proračuna na koncu leta, ko boste dobili zaključni račun, ne bo ostalo skoraj nič; samo naslovi ministrstev, proračunskih postavk, številke, kar zadeva zneske, pa popolnoma drugi. In sedaj se nekdo pojavi in reče, da to pa ni pravo in tu razpreda uro in ne vem koliko časa še in podučuje, kaj vse je s temi našimi predlogi narobe. Nič ni narobe!

Sedaj pa še vprašanje za državni sekretarko oziroma za ministra za finance. Teh 150 tisoč evrov, ki ne pomeni v strukturi Ministrstva za javno upravo nič, naj bi po splošni definiciji pomenilo pomemben odstop od zahtevane poti javnofinančne konsolidacije. Tako je v zaključku včerajšnje razprave, predstavitev povedal minister za finance, ko je povedal, da amandmajev ne smete podpreti in je to oprl na to definicijo. Če bo 150 tisoč evrov za začetek postopkov za umeščanje v prostor neke obvoznice zrušilo javnofinančno konsolidacijo proračuna pri 9 milijardah evrov, potem je nekaj narobe z državo in tudi tistimi, ki upravljajo z javnimi financami, ki si upajo tako definicijo izreči. Poglejte, to je nekaj narobe, nesprejemljiva je taka izjava, da 150 tisoč za eno obvoznico v Kočevju, Laščah ali v Ribnici pomeni pomemben odstop od zahtevane poti javnofinančne konsolidacije. Razumi, če kdo more! Torej, proračun, ki ga je sprejela Vlada, je božja milost, tja se ne posega, to je aksiom, teorem ali kakorkoli temu rečete. Zadeva je nedotakljiva. Ampak očitno temu ni tako.

Predlagam, spoštovani, da pripeljete v Državni zbor tudi osebe, s katerimi se bomo lahko sploh pogovarjali o tem, kaj pomenijo take izjave in zakaj so te izjave take. Še nikoli se ni zgodilo v tem državnem zboru, da bi minister za finance povedal tak stavek glede vložnih amandmajev proračuna. Nekateri ste tukaj, strokovci, morda še dlje kot jaz, pa, prosim, poiščite v magnetogramov sej Državnega zbora, da bi minister za finance priporočil posebno previdnost poslancu koalicije pri sprejemanju ali da bi potrdili kakšen opozicijski amandma, in da bi uporabil tako definicijo. To se najbrž še ni zgodilo in upam, da se najbrž tudi nikoli več ne bo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa, gospod Tanko.

Kar se tiče vašega prvega stavka, torej okoli prisotnosti gospoda ministra, po poslovniku je gospa državna sekretarka enakovredno nadomestilo za ministra in z mednarodnimi odnosi to nima nikakršne zveze.

Drugo, seveda, je vprašanje njegove politične ocene ... / oglašanje iz dvorane/ Izvolite, gospod Tanko, postopkovno.

JOŽE TANKO (PS SDS): Minister bi pri tej razpravi bil lahko odsoten le v primeru, če bi imel neodložljive mednarodne obveznosti oziroma obveznosti v institucijah Evropske unije. To, da ga pa kar ni, da pa ima pomembnejše

obveznosti v kakšni krajevni skupnosti – ali ne vem, morda je v Ribnici na obisku, ne vem –, to pa ni razlog, da ga ni pri razpravi pri sprejemanju proračuna Republike Slovenije za dve leti. Ni razloga! Poglejte si kakšno definicijo pa smiselno razlago poslovnika, pa boste videli, da je to nemogoče. To, da se je ustalila navada v Državnem zboru, da ni tistih, ki predlagajo ključni akt iz svojega resorja, v Državnem zboru, je nedopustno, gospod predsedujoči. Predlagam, da naslovite na Vlado milostno prošnjo, da omogoči ministru, da se udeleži sej Državnega zbora in obrazloži kakšne pojme, ki jih je uporabil pri svojem uvodnem nastopu. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predsednik Državnega zbora se je že obrnil na Vlado z neko zahtevo oziroma prošnjo, da se ministri čim več udeležujejo sej, ampak poslovniško 235. člen pravi, tretja alineja, da "na seji Državnega zbora lahko predstavlja Vlado minister ali predstojnik vlade službe, ki ga določi Vlada. Tisto okoli mednarodnih odnosov je samo v primeru, če imata minister in državna sekretarka mednarodne obveznosti za Evropsko unijo, potem lahko nadomešča tudi šef kakšne službe s pooblastilom Vlade. Samo tisti del je pa ...
Izvolite, gospod Tanko. Proceduralno.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospod podpredsednik.

To, kar vi govorite glede odsotnosti ministra, je sprejemljivo samo v primeru, da je ta minister begunec ali migrant. Ker pa ni in ker je včeraj prišel predstaviti proračunski akt, potem pa spokal kovček in odšel, ga, prosim, povabite, da bo prišel sem in povedal, kaj je mislil s temi svojimi izjavami, ki jih je imel v svojem uvodnem stališču. Ker v veliki meri determinirajo te razprave, vse, kar zadeva odnos do amandmajev, do vsebine, do posamičnih poglavij proračuna in tako naprej. Kaj pomeni to "odstop od začrtane poti javnofinančne konsolidacije", pa govorimo pri nekaterih amandmajih o 5 tisoč evrih. Kakšen odstop je to? Včeraj smo slišali še nek drug podatek, da naj bi to predstavljal, ne vem 93 ali 98 milijonov, ti amandmaji, povečanje primanjkljaja – posredno. V vladnem mnenju tega nikjer ne piše in tako naprej. Zato pripeljite odgovorne ljudi v Državni zbor, da bomo o tem dokumentu, ki naj bi bil ključen za naslednji dve leti, tudi imeli primerne partnerja za komunikacijo in za pojasnilo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Seveda temu nimam kaj dodati, ker poslovnik je popolnoma jasen. Besedo ima gospa mag. Lilijana Kozlovič, izvolite.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala, podpredsednik, za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovana državna sekretarka!

Državni proračun je vsakokrat, ko se sestavlja, trdo delo resornih ministrstev skupaj s finančnim ministrom in ministrstvom in na koncu je nek konsenz, katere so tiste prioritete, ki se bodo izvajale in kako se bodo izvajale.

Mag. Pogačar je rekel, da proračuni ni niti prijazen in niti ciljno naravnani, pa ni tako. Gre za stvar, kako zadevo vidiš. Namreč, proračun za leto 2016 in 2017 je prijazen, in sicer z dveh vidikov. Kot prvo ne določa dodatnih bremen za prebivalstvo, se pravi, ni novih davkov, in drugo, gospodarsko rast, ki smo jo čutili v naši državi, se pozitivni učinki s proračunom razporejajo med različne deležnike in različne skupine. Kar se tiče ciljne naravnosti predvsem na odhodkovni ravni, pa je tudi državna sekretarka jasno povedala in ko pogledamo proračun, je iz njega razvidno, kaj so prioritete in kaj so cilji. Na prvem mestu je varnost, na drugem je prometna varnost, zdravstvo, pravosodje in izobraževanje. Vsa resorna ministra pa so bila deležna tistih prioritet, ki so najnujnejša. Dejstvo je, da vsega, kar se je v preteklih letih varčevalo in privarčevalo na posameznih ministrstvih, ni mogoče rešiti niti v nadaljnjem proračunu dveh let. Pa to ni očitek nobeni vladi v preteklosti, morale so tako ravnati, ampak je treba razumeti, da vsega preprosto ni mogoče v enem nadaljnjem proračunu urediti.

Naj se nekoliko ustavim pri varnosti. V preteklosti se nismo zavedali njenega pomena, kako pomembna je, in ukrepi varčevanja so posegali tako na policijo kot na vojsko in obveščevalno službo. Brez da bi prišlo do situacije, ki je nastala v tem polletju, se je Vlada zavedala, da so potrebne sistemske ureditve predvsem na področju policije. Vemo, da se približuje rok, ko želi policija stavkati zaradi slabe opreme, zaradi plač in vsega ostalega, zaradi delovnih pogojev. Tako se je Vlada vsega tega zavedala in je za policijo namenila sredstva v proračunu, in sicer je indeks 118, kar pomeni, da je za vsako leto namenila dodatnih 30 milijonov, prvenstveno zato da se sanira stanje, v katerem se trenutno nahaja.

Na področju obrambe je indeks 102,66. Seveda ne zadošča za vse potrebe, ki jih obramba ima, ampak, kot sem dejala, postopno je treba to urediti. Ravno tako na področju obveščevalnih služb.

Kar se tiče begunske problematike in stroškov, ki v zvezi s tem nastajajo. Dejansko so nepredvidljivi in jih je težko oceniti, koliko bodo znašali. Tečejo pa pogajanja, da bi čim več sredstev pridobili iz evropskih skladov, tako migracijskih kot azilnih, nekako se govori o 73 milijonih.

Kar se tiče azilne zakonodaje, ki je bila omenjena. Res trenutno zakonodaja določa tudi denarna nadomestila za prosilce in imetnike mednarodne zaščite. Vlada ima pripravljen predlog, in sicer tri variacije, na podlagi katerih

naj bi se v primeru večjega števila beguncev znižale neposredne finančne pomoči ali pa v celoti ukinile. Moramo pa se zavedati, da denarna sredstva, ki so namenjena tem skupinam, ki so ranljive, seveda, če jih je veliko, je upravičeno, vendar so pa dolgoročno namenjene njihovi lažji integraciji. Dejansko gre za ranljive skupine, ki potrebujejo nekoliko drugačno pomoč, kot jo potrebuje morda naše prebivalstvo. Je pa razumljivo, da je v tej situaciji treba razmišljati tudi o tem, da se pravice zmanjšajo.

Kar se tiče amandmajev, kar je rekel gospod Tanko, da nimamo posluha, in pravi, da govorimo o tem, da so upravičeni, pa jih nočemo potrditi. Ne gre za to, da nimamo posluha, vse bi lahko amandmirali, vsako ministrstvo potrebuje dodatna sredstva, ampak kot sem uvodoma rekla, gre za nek konsenz, ki so ga ministrstva dogovorila med seboj, kako bodo izvajala finančno politiko v nadaljnjih dveh letih.

Govora je bilo tudi o pravosodju, ki je ena od prioritet. Gospod Logar je rekel, da namenjamo pravosodju veliko več denarja in da razume to kot represivne ukrepe, kako bomo pošiljali ljudi v zapor, ker ne bodo poslušni. Še nedolgo nazaj smo imeli izredno sejo, ki jo je sklicala opozicijska stranka, zaradi kršitev človekovih pravic, ki jih je ugotovilo Evropsko sodišče. Ta sredstva, ki so namenjena pravosodju, so posledica prav tega; torej, gre za ureditev razmer v zaporih, ki so bile ugotovljene kot kršitev človekovih pravic, in za organizacijo probacijske službe.

Naj se dotaknem našega javnega sektorja in javnih uslužbencev. Rečeno je bilo, da so financirani oziroma da se hranijo iz gospodarstva. To je dejstvo, povsod se hranijo iz gospodarstva, ne samo v Sloveniji, in to ni nikakršen greh. Istočasno je bilo rečeno, da nobenega ukrepa za naše gospodarstvo nismo predvideli, nobenih učinkov, na podlagi katerih naj bi se ta razvoj v gospodarstvu poznal, da to ni noben učinek vlade. Pa naj navedem samo nekaj stvari, tematskih. Ne gre vedno za to, da se neposredno da denar, gre tudi za druge ukrepe, ki se izvajajo skupaj s financiranjem in tudi s spreminjanjem zakonodaje.

Tako imajo na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo številne ukrepe finančne podpore za podjetje, od start-up podjetij do različnih faz razvoja. Tu govorimo o garancijah, subvencijah, obrestnih merah, mikrokreditih. Oblikovali so sklad virov financiranja v vrednosti 500 milijonov evrov, kjer so podjetjem pod ugodnejšimi pogoji na voljo viri financiranja za različne oblike poslovanja, od obratnega kapitala do investicij. Uvedel se je tudi nov ukrep, imenovan potrpežljiva posojila. Gre za podjetje, ki so prestrukturirana in imajo dober poslovni model, so upravičene do kreditov in se lahko ti krediti zamaknejo tudi za obdobje do 12 let; in še in še na področju tega kreditiranja.

Potem na področju internacionalizacije in podpore tej internacionalizaciji in tujim neposrednim

investicijam. To je prioriteta našega ministrstva za gospodarstvo in na novo je bil opredeljen program internacionalizacije za obdobje do leta 2020. Namenjenih je veliko – torej namenjena so za različna področja podjetij tudi v različnih fazah razvoja in za različne potrebe od osnovnega izobraževanja, informacij na trgih, od delegacij, razne tržne raziskave in podobno, vključevanje v globalne verige, verige vrednosti in podobno.

Potem gre za naslednje področje sodelovanja na ravni Evropske unije pri mednarodnih pogajanjih pri sklepanju prostocarinskih sporazumov. Tukaj si ministrstvo izjemno prizadeva pomoči našemu gospodarstvu. Prav tako se vzpostavlja v okviru odpravljanja administrativnih ovir enotna točka e-VEM, ki bi te administrativne ovire odpravila, in naj povem, da je tudi v novi finančni perspektivi predvideno, da bi se iz dosedanjih 160 tisoč evrov črpalo letno po 7,5 milijonov prav v ta namen.

Prav tako je bilo rečeno, da na področju izboljšanja poslovnega okolja ni bilo nobenih ukrepov, pa naj povem, da uvajamo tako imenovani MSP test, prav tako pa tudi test presoje vplivov zakonodaje na gospodarstvo in še in še drugih ukrepov, da jih tukaj na področju gospodarstva ne naštevam, ki so bili sprejeti, zato da to gospodarstvo je konkurenčno in da se njegova rast povečuje.

Kar se tiče neposredno javnih uslužbencev, naj povem, da se je v preteklosti, v času, odkar so bili uvedeni varčevalni ukrepi, skupaj privarčevalo 2 milijardi. To ni zanemarljiv znesek in zavedati se moramo, da je naš javni sektor pomemben del našega družbenega življenja. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da so sindikati in Vlada dosegli sporazum, da so se zavedali tega pomena našega javnega sektorja, predvsem pa, kakšno breme so do sedaj nosili in da so se zavedali tudi to, da to breme, ki ga je javni sektor nosil, ga je treba počasi sprostiti. Govorimo o 148 milijonih in v okviru tega naj povem, da se bo to poznalo tudi pri teh skupinah, kot so policisti in vojska, ko je bilo prej rečeno, da se največ na njih varčuje. Namreč, imamo zaposlenih 8 tisoč policistov in 7 tisoč vojakov in vsi ti bodo deležni vseh teh ukrepov, ki so bili dogovorjeni in sproščeni v okviru tega sporazuma. Istočasno naj povem, da bo tudi 8 tisoč javnih uslužbencev, ki je na minimalni plači deležno nekega dodatka na podlagi tega, kar prinašajo ti ukrepi; se pravi, da se bo tudi njihov položaj izboljšal. Dejstvo, ki je bilo navedeno, da sindikati niso vsi podpisali; res je, gre tukaj za Konfederacijo slovenskih sindikatov, vendar to ni očitek Vladi, gre za to, da v okviru dogovarjanja pogajalskih strani se sindikati med seboj niso mogli dogovoriti, kdo bo v pogajanjih sodeloval, in tukaj nikakor ta očitek ne gre Vladi, ampak gre sindikatom samim, ki se morajo dogovoriti, kdo je tisti.

Ravno tako je bilo rečeno, da skupaj z našim proračunom ni razvidno, ali bomo izvedli kakšne sistemske ukrepe, na nobenem področju, da ni

zakonodaje. Tukaj naj povem, da na področju Ministrstva za javno upravo je že sprejeta, odločiti moramo še o vetu, zakonodaja na področju javnega naročanja, ki naj bi prenesla velike prihranke. Prav tako je v zaključni fazi zakonodaja na področju Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in Zakona o javnih uslužbencih, kjer se bodo določali cilji na ravni posameznega organa in tudi na ravni posameznika in odpravili določeni instituti, ki so zdaj javno upravo delali neučinkovito in neracionalno. Seveda pa bodo pogajanja s sindikati težka in verjamem, da se bodo tudi sindikati odgovorno vključili v to sodelovanje in pripomogli k temu, da bo naš javni sektor dejansko postal tak, kot si ga želimo, predvsem pa, da bo temeljni nosilec naše pravne kulture.

Naj se dotaknem še lokalne samouprave. Lokalna samouprava je tudi ena naša velika pridobitev in tudi dejstvo, da imamo tako veliko število občin, je pripomoglo k temu, da se je enakomerno razvila naša lokalna raven na vseh področjih. Časi pa se spreminjajo. Dejstvo je, da če varčuje država, mora varčevati tudi lokalna samouprava, pa to ne mislim in nimam nikakor namena govoriti o tem, da je treba ukinjati občine, govorim o tem, da je treba tudi znotraj samih lokalnih skupnosti iskati rezerve. Dejstvo je, da so med seboj različne, dejstvo je, da so nekatere veliko bolj varčne, kot so druge, vsekakor pa je še veliko manevrskega prostora na področju njihovega medsebojnega povezovanja tako glede občinskih uprav kot drugih logističnih služb, seveda tudi javnih zavodov, javnih gospodarskih služb in podobno, najbolj pa seveda na vsebinskem povezovanju, kajti to bi bila tista dodana vrednost, ki bi tudi lokalnim skupnostim in lokalnemu prebivalstvu dala veliko več.

Tukaj morda v bran Vladi oziroma temu – ne razumem, da občine niso sprejele v fazi dogovarjanja. Naj povem, da se je ... Namreč očitek je bil, da ta dogovor med sindikati in Vlado bo dodatno breme za občine. Naj povem, da v času, ko se je v državni upravi zaposlovanje zmanjšalo za 8 %, se je v lokalni samoupravi povečalo za 9 %. Rečeno je bilo oziroma njihova obrazložitev, da je to iz naslova uresničevanja evropskih projektov in črpanja evropskih sredstev in da so to začasne zaposlitve, tako da se torej pričakuje, da bo tudi lokalna samouprava na tem področju morda ta delež zmanjšala.

Naj s tem zaključim in ponovno poudarim, da stvari se pozitivno premikajo, ni pa mogoče v enem proračunskem obdobju rešiti vsega tistega, kar se je nabralo, in je za to potreben nek določen čas. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Repliko ima gospa Anja Bah Žibert. Izvolite.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa.

Bilo je izpostavljeno nekaj, kar očitno ni bilo pravilno razumljeno ali pa ni bilo slišano tako, kot je bilo izrečeno. Gre namreč za področje dogovora plač oziroma za dogovor s sindikatom. Ne govorimo o tem, kdo je kriv za to, da se sindikati med seboj niso znali sporazumeti, ampak dejstvo, da k podpisu tega oziroma da so kritični do dogovora ravno tisti sektorji, ki so trenutno najbolj izpostavljeni. Jasno je bilo povedano, da je minister napovedal, da gre za proračun, ki je naravnan varnostno. Če bi šlo res za to, potem bi zagotovo tudi minister pri pogajanjih moral to bolj upoštevati. Vemo, da je obseg dela iz naslova dodatne obremenitve še vedno omejen, in ravno ta področja, ki so danes tako zelo kritična, bi morala tukaj dobiti več.

Mi smo nekatere zadeve želeli rešiti s predlaganim amandmajem, ampak ste ga v koaliciji zavrnili, še predno smo ga uspeli sploh obrazložiti. To so dejstva in to je tisto, kar se mi zdi v danem trenutku nesprejemljivo in je zato treba izpostaviti to, da tudi s tega gledišča ne bi prišlo do kakšnih nesporazumov.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

K razpravi se je prijavila tudi mag. Mirjam Bon Klanjšček, izvolite.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP):
Hvala lepa. Lepo pozdravljeni!

Verjamem, da je težko sestaviti proračun tako, da bo volk sit in koza cela, saj vemo, da je potrebnih zelo veliko. Potrebno je veliko dela, veliko usklajevanja in dogovarjanja, vendar mislim, da bi morala vladna koalicija upoštevati tudi ideje in potrebe s terena, ki jih vidimo opozicijski poslanci, in tudi potrditi kakšen amandma, ki ga vložimo opozicijski poslanci. Sama prihajam z Goriškega. V naši poslanski skupini smo vložili amandma za zagotovitev sredstev, da bi se uredili dve križišči, in sicer križišče trikrako križišče na Ajševici in krožišče pri gostilni Hrast v Kromberku. Namreč, ti dve križišči ležita na regionalni cesti, ki je vpadnica v Novo Gorico in obenem tudi glavna pot za smer Soške doline in Goriških brd. Tukaj je zelo veliko prometa in s preureditvijo teh dveh križišč bi se povečala pretočnost tako tovornega kot tega osebnega prometa. Denar, 370 tisoč evrov smo predlagali, da se prenese s postavke plačila v Evropsko unijo na Ministrstvo za finance. Tam smo zapisali: "Srejetemu proračunu Evropske unije vsako leto sledi več dopolnitev proračuna, ki do konca leta običajno znižajo potreben obseg plačil držav članic. Glede na izkušnje preteklih let je možno pričakovati, da se bo prav na tej postavki Plačilo prispevkov v proračun Evropske unije lahko malenkostno znižala višina obveznosti Republike Slovenije. V kolikor se to ne bo zgodilo, ima minister za finance še vedno možnost v okviru svojih 10 %, da teh 370 tisoč evrov dobi iz kakšne druge postavke."

Zato apeliram na vse poslance, da podprejo ta amandma. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Ugotavljam, da je še želja po razpravi, zato prosim za prijavo. Besedo ima gospod Ljubo Žnidar, pripravi naj se gospod Uroš Prikl, za njim gospa Irena Grošelj Košnik, za njo pa gospod Andrej Šircelj.

Izvolite, gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Proračun za leto 2017 je res nekoliko, ampak to bi rekel v zelo malem delu, bolj investicijsko naravnani kot za leto 2016, ko je dejansko investicij v državi Sloveniji res relativno malo in s tem tudi izjemno malo dela za gospodarstvo. Vendar v letu 2017 pogrešam v večji meri učinek v številkah in v nadaljevanju tudi v delu finančno perspektivo 2014–2020. Leta 2017 je dejansko tisti čas, ko smo ga že pol porabili od finančne perspektive 2014–2020, pa je ta odraz te finančne perspektive izjemno majhen, ni dosti opazen. Včeraj sem poslušal odgovor spoštovane državne sekretarke, da res ni toliko namenjeno za osnovno infrastrukturo, ampak da je sedaj črpanje evropskih sredstev bolj namenjeno za mehke vsebine. Ne vem, ampak mehkih investicij ne poznam. Sem gradbenik, pa vem, kakšna je marka betona 30. Karikiram. To se pravi, da zopet nekoliko pihamo v tisti rog za javni sektor. Tako je res kritika z moje strani, da je učinek finančne perspektive v investicijskem delu tudi v proračunu leta 2017 zelo boren.

Zaradi tega smo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke pripravili amandmaje, predvsem tiste amandmaje na infrastrukturnem delu, ki so absolutno v korist gospodarstvu. Ne gledamo toliko za lokalno okolje ali za ostale interese, ampak izključno v korist gospodarstvu. Tako smo na Direkciji Republike Slovenije namenili povečanje za 15 milijonov, ker smo predlagali tiste odseke, tiste projekte, ki so v pomoč, kot sem rekel, gospodarstvu, če vzamem kar na področju turizma tiste odseke, ki vodijo do določenih turističnih središč, ki so dosti obiskani, tako v smeri proti Zgornji Savinjski dolini, kjer predlagamo že dolgo dolgo načrtovano in umeščeno v državni proračun obvoznico Luče, katere investicija se seveda iz leta v letu odmika. To se dogaja, mislim da, že sedem, osem let, tako predlagamo, da se ta obvoznica Luče, ki je res ozko grlo za Zgornjo Savinjsko dolino končno prične graditi. Ravno tako proti smučarskem središču Golte, odsek Mozirje–Žekovec, kajti to je pomemben odsek, ki vpliva na razvoj turizma v tem delu. Ravno tako pa je velika ovira tudi magistralna cesta v odseku, če rečem, od Celja do Vranskega – govorim o stari magistralni cesti –, vedno, kadar je na avtocesti zamašek, zastoj, karambol, dejansko ves promet v tem odseku od Celja do

Vranskega popolnoma obstane. Tu predlagam ureditev križišč na žalski obvoznici, ureditev centra, prometnega usmerjanja v Šempetru v Savinjski dolini in s tem se reši ta zamašek, ki se povzroča ob vsakokratni zapori avtocestnega dela.

Kar 18 občin je podalo pobudo in se že veliko let trudi za začetek priprav gradnje povezovalnega mostu preko struge Drave med občino Starše in občino Duplek in občino Ptuj. Vemo, da se je tam zgradila hidroelektrarna Zlatoličje in da je že takrat ob izdaji gradbenega dovoljenja bil pogoj, da se zgradi nadomestni most. Tega nadomestnega mostu po dolgih dolgih letih te občine še niso dočakale, tako da tukaj predlagam, da se dejansko začne osnovni postopek za izgradnjo tega povezovalnega mostu, ker predlagamo, jaz bi rekel, borih 150 tisoč evrov, da se ta projekt začne in tu skrajša potovalno pot v obe smeri za 40 kilometrov. Lahko zamislite, kako velik učinek prihranka lahko ustvarimo v gospodarstvu, vsem kmetijam, ki imajo zemljišča na eni ali na drugi strani; skratka, tu gre res za izjemno pomemben most, ki dejansko še ni niti v samem začetku. Predlagamo zgolj začetne korake, da se ta zadeva začne.

Nadalje, izključno v pomoč gospodarstvu v šaleški regiji in koroškem delu. Govorim o povezovalni cesti Polzela–Velenje. Vemo, da je regionalna cesta Šentrupert–Velenje ena najbolj obremenjenih v Sloveniji, kajti vse gospodarstvo šaleške in koroške regije se napaja po tej cesti. Povezovalna cesta Polzela–Velenje je izjemnega pomena, da ne govorim, kako izjemnega pomena bo, ko se bo začela graditi tretja razvojna os. Pred pričetkom tretje razvojne osi je treba ta krak nujno rekonstruirati in ga pripraviti, da prevzame vso težo prometa, ki bo med izgradnjo otežen na drugih lokacijah. O teh nadomestnih odsekih in povezovalnih poteh je treba razmišljati danes. Zato predlagamo, da se ta odsek umesti v proračun za leto 2017.

Poplavna varnost. Temu področju so v proračunu namenjena zelo revna finančna sredstva. Izpostavil bi pomemben odsek ob reki Savinji, odsek Ločica ob Savinji proti Letušu, kjer je izdelan državni prostorski načrt za varovanje in ureditev brežin reke Savinje na tem odseku. Naj poudarim, da je na obeh bregovih, na levem in desnem, že zgrajena popolna urbanizacija naselij in ob povečanju količin padavin Savinja na tem odseku izjemno resno ogroža vsa ta naselja ob Savinji. Ampak ob poplavi ne bo šlo, bi rekel, za elementar, na tem odseku bo šlo za opustitev vzdrževanja na tem odseku. Nasipi so dotrajani in je v realnem ali fizičnem stanju danes teh nasipov še približno od 20 do 30 %, ostali del varovalnih nasipov je reka Svinja že odnesla. To pomeni, da tu ne bo šlo za elementar, tu bo šlo za opustitev vzdrževanja lastnika. Lastnik pa vemo, kdo je – država. V tem primeru, kot sem rekel, ne bo šlo za elementar, ampak opustitev osnovne naloge

vzdrževanja. In kaj je posledica tega – lokalne skupnosti lahko iz naslova tega vložijo tožbo proti lastniku, se pravi, Ministrstvu za okolje in prostor.

Tako pozivam Ministrstvo za okolje in prostor, da ta odsek resno prouči, da ne bo hujših posledic na tem odseku. Gre za zelo resne zadeve, zato naj ta projekt vzamejo resno. To je dobronamerno, konstruktivno priporočilo, da se ne dela večjih škod, kot jih bo dejansko sama poplava naredila. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoča.

Pojasniti moram tisto svoje izvajanje, in sicer besedno sintagmo umetniški vtis. Prvič, da se razumemo, nisem govoril, da so katerikoli amandmaji opozicije, tudi SDS seveda, pripravljene in vloženi zaradi umetniškega vtisa, verjetno sem se res narobe izrazil. Hotel sem povedati, da ne bi bilo v redu, da bi koalicija zaradi umetniškega vtisa spustila en ali pa dva amandma, češ naj se vidi, da dajemo tudi opoziciji neko možnost soodločanja in vplivanja in jih upoštevamo. To se bi mi zdelo resnično licemerno. Upam, da sem zdaj bil zelo, zelo jasen in zelo natančen. Seveda respektiram vsak amandma, ki ga kdorkoli, katerakoli politična opcija ali posameznik vloži. Če sem čisto iskren in ne vidim razloga, da ne bi bil, tudi jaz bi si želel, ne kakšen milijonček, kar več njih za področje sociale, za področje zaposlovanja pa ne nazadnje tudi, da se kakšna cesta ali pa pločnik v ali ob Mariboru dodatno naredi. Pa je s tem na nek način pozitivno diskriminiran tudi ta konec Slovenije, ki to pozitivno diskriminacijo potrebuje. Povedal pa sem tudi in to je bila moja poanta, da ministrska ekipa, vlada se je odločila za tak razrez, ministri, ki so odgovorni za porabo teh proračunskih sredstev, za izvajanja proračunskih nalog, torej svojih nalog, svojih programov na posameznem resorju, pa so s tem prevzeli odgovornost, veliko odgovornost, in bodo morali tudi za svoje delo položiti račune pred vsemi nami. Verjamem, da bodo predvsem o svojem delu, dasiravno z omejenimi resursi, seveda tudi uspešni.

Še samo en stavek, ker res se nismo dotaknili, pa je bila nekajkrat omenjena – pokojninska reforma. Spremembe zakona na področju pokojninske, invalidske zavarovanja so nekaj časa nazaj bile sprejeti. Prvi pozitivni učinki se kažejo, veseli smo lahko, da je temu tako, ampak tukaj ne velja ostati križem rok in nič na tem področju narediti. Pripravlja se bela knjiga, če so moji podatki točni, verjamem, da so, konec leta v začetku naslednjega leta boste začela o tej beli knjigi pogovarjati, kar bo tudi osnova, platforma za – težko temu rečem, ker sem zelo alergičen na izraz reforma – za neke nove dopolnitve, spremembe, močnejše, večje na

področju pokojninskega, invalidskega zavarovanja, ki pa, kot to vemo vsi, bi nekje do leta 2020 zdržala, potem pa bo neke premike, neke modifikacije treba narediti. To se zagotovo dela. So pa to aktivnosti, ki seveda niso direktne niti indirektno vezane na sprejemanje in izvajanje proračunov za leti 2016 in 2017. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Irena Grošelj Košnik. Pripravi naj se mag. Andrej Šircelj.

IRENA GROŠELJ KOŠNIK (PS SMC): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovani predstavniki ministrstev, kolegice in kolegi!

Danes smo v tej dvorani večkrat slišali, da je ta proračun na odhodkovni strani prelo socialno naravn. To je mogoč pogled, čeprav mislim, da številke in posamezne postavke lahko gledamo tudi drugače. Seveda sredstva za nadomestila, za brezposelnost logično padajo. Umar nam napoveduje, da bo v letu 2016 5 tisoč manj brezposelnih, v letu 2017 pa 11 tisoč manj, kar je seveda razveseljujoče. Logično pa je, da se temu primerno potem tudi znižajo sredstva za nadomestila za te osebe.

Seveda še vedno ostaja veliko brezposelnih, problem pa je struktura teh brezposelnih oseb, saj prevelik delež zajemajo starejši, stari nad 55 let, dolgotrajno brezposelni, hvala bogu pa se je delež mladih brezposelnih začel postopoma manjšati. Ravno ukrepi aktivne politike zaposlovanja in spodbujanja zaposlovanja teh kategorij oseb so takšni, da spodbujajo, da se bodo mladi lažje zaposlovali, pa tudi starejši nad 55 let. Tako skupno za te ukrepe politike aktivnega zaposlovanja namenimo 1,4 milijona več na letni ravni, skupaj z evropskimi sredstvi, s sredstvi Evropskega socialnega sklada pa bomo lahko letno črpali za 30 milijonov več. Na ta način bodo te strukture brezposelnih lahko dobile možnost, da ohranijo spretnost in kompetence in jih še nadalje razvijajo, s tem bodo bolj konkurenčni na trgu dela in na ta način bodo seveda tudi lažje poskrbeli za lastne zaslužke in preživetje svojih družin.

Sprošča se tudi zakonodaja oziroma varčevalni ukrepi na družinskem in socialnem področju. 3 tisoč 200 več šolajočih otrok bo upravičenih do štipendij. Na področju otroškega dodatka pa deloma sproščamo varčevalne ukrepe, tako da se bodo v petem in šestem dohodkovnem razredu ti zneski za otroški dodatek povečali za 10 %. Na ta način nekako poskrbimo za srednji sloj, ki je bil ob uvedbi varčevalnih ukrepov najbolj prizadet.

Seveda pa je v tem sklopu še zelo pomemben tudi dvig minimalnega dohodka, ki vpliva na višino denarnih socialnih pomoči in varstvenega dodatka, ki se sedaj zvišuje na 288 evrov, to je znesek, ki je bil veljaven v zakonodaji pred uvedbo varčevalnih ukrepov z ZUJF. Na ta račun bo na letnem nivoju uporabljenih 22,4 milijona več sredstev. Poleg tega bi še

omenila, da se sproščajo tudi prosta mesta v varstveno-delovnih centrih, kar je bilo res že nujno, saj je bilo preveč čakajočih, ki niso dobili možnosti za vodenje, zaposlitev in varstvo pod posebnimi pogoji. Res je, da na ta način s sproščanjem 100 mest za res potrebne uporabnike sproščamo komaj 22 % čakajočih, ampak vendarle je to korak v pravo smer. Tudi sredstva za socialno vključenost invalidov se sproščajo za 13%.

Omenila bi tudi to, da socialna politika ostaja takšna, da se ohranjajo nekateri cenzusi za pridobitev pomoči, tako tudi na primer pri družinskih prejemkih, kjer ostaja cenzus 64 % neto dohodka na družinskega člana. To je predvsem pri dodatku za veliko družino in pomoči ob rojstvu otroka. To je na nek način logično, da omejena sredstva ciljno namenimo tistim skupinam in družinam, ki so jih dejansko potrebni. Menim, da je ta vstopni cenzus, ta meja zadosti sprejemljiva, saj 64 % neto dohodka pomeni to, da ne dobijo pomoči tiste družine, kjer je pri štirih članih ta dohodek večji od 2 tisoč 570 evrov, pri treh članih pa od tisoč 930 evrov dohodka v družini. Na ta način moramo doseči, da so namenjena sredstva res ciljno usmerjena in da imajo na ta način tudi večji učinek. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica, predstavniki Ministrstva za finance, kolegi in kolegice!

V zadnjih razpravah se pač na podlagi zagotavljanja predstavnice Vlade, državne sekretarke gospe Vraničar Erman, in tudi nekaterih poslank ustvarja vtis, da bomo s proračunom za leto 2016 in 2017 ustvarili prijazno okolje za ljudi, ker ne bo novih obremenitev in ker jih ni novih obremenitev. Mislim, da tu gre pa za kar precejšnje ali nevedenje, ali zablodo, ali izgubo spomina, ali nevidenja tistega, kar se pripravlja. Namreč, prebivalstvo in ljudje v Sloveniji so, odkar je na oblasti vlada Mira Cerarja, dodatno obdavčeni, ko plačajo položnice za finančne storitve. Ta davek se je povečal s 6,5 % na 8,5 %. To plačajo ljudje. V končni fazi se davek prenaša, če želite, iz faze v fazo in v ceni plačajo ljudje. Tega ne plačujejo finančne institucije. Dejansko odvedejo davek finančne institucije, tistega, ki ga poberejo od ljudi. Podobno je z zavarovalnimi storitvami, če se nekdo zavaruje, bo seveda zaradi tega tudi dodatno obdavčen in ta vlada je povečala davek s 6,5 na 8,5 %.

Danes bomo obravnavali tudi spremembe zakonodaje s področja davka na dodano vrednost – ali morda jutri dopoldne, kakorkoli bo že tekla ta seja –, kjer je bilo pred dvema letoma, ob največji krizi odločeno, da se bo stopnja davka na dodano vrednost povečala z 20 na 22. Začasno. O tem je tekla že razprava

na Odboru za finance tudi med nekdanjo premierko in sedanjo državno sekretarko, ali je to začasno ali ni začasno in tako naprej in kaj smo Evropi sporočali, ampak dejstvo je, da so ti ljudje, za kateri vi pravite, da bodo živeli v prijaznem davčnem okolju, bili takrat dodatno obdavčeni in bodo zdaj z nadaljevanjem, ker se bo začasen ukrep spremenil v stalnega, obdavčeni več še naprej in to seveda tisti z najmanj dohodka; tisti veliko bolj kot tisti, ki imajo več dohodka, pač takšna je narava davka na dodano vrednost in ta davek na dodano vrednost se pobira nevidno. Ko človek, ko ljudje mislijo, da kupijo kruh, dejansko ne vedo, da zraven plačajo tudi davek; ali katerokoli drugo dobroto ali storitev, ko plačajo, ne vedo, da hkrati s to dobroto, to storitvijo plačajo tudi davek na dodano vrednost. To ni prijazno do ljudi, če povečate stopnjo davka na dodatno vrednost. Za stalno! Ni prijazno do ljudi, če imamo pač dražje cene bencina kot na primer v sosednjih državah, kot plačujejo ceno bencina na primer Avstrijci, ki imajo v povprečju seveda večje dohodka. To ni prijazno. Tudi ni prijazno, da z ukrepom na področju dohodnine ukinite prilaganje dohodninske lestvice in olajšav življenjskim stroškom, rasti življenjskih stroškov. To ni prijazno za ljudi, ker bodo vedno plačali več davka. Zaradi tega je o tej prijaznosti, upam, da ne mislite tukaj cinično, da je ta davčni sistem bolj prijazen. Če gledamo na podjetja, tudi ni prijazno za podjetja, da jim prepolavljate investicijske olajšave, da jim prepolavljate olajšave za raziskave in razvoj, da ukinjate olajšave za novo zaposlene in tako naprej. To je glede prijaznosti davčnega sistema in prijaznosti te vlade do ljudi. Skratka, oprostite, temu mnenju se ne morem pridružiti, čudi pa me, da se povečane obdavčitve tukaj prikazujejo kot prijazne. Veste, to se mi zdi, da je do ljudi precej nefer, in predvsem mislim, da se lahko tudi ljudi – ne vem, koliko se jih jemlje resno, ampak mislim, da jih je treba pa toliko spoštovati, da če se že davki povečujejo in za ljudi in za podjetja, da jim je treba to tudi povedati. To je vsekakor boljše, kot da se jim ne pove in se jim potem na skrite načine davke dejansko pobira.

Potem je naslednje vprašaje, ki se tukaj pojavlja in ki je bilo tudi odgovorjeno s strani državne sekretarke, to je, ali so novi davki, da tako rečem, ali pa višji davki – da niso novi davki, višji davki –, ki bodo nastali na področju sprememb Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in Zakona o dohodnini, vključeni v proračun za leto 2017. Pred dobre pol ure sem slišal odgovor, da ne. Po Zakonu o javnih financah morajo biti vsi predpisi sprejeti v Državnem zboru pred proračunom. Mi pa tu napovedujemo neke nove davke oziroma napovedujemo spremembo zakonodaje in tu ne gre za davčno prestrukturiranje, to ni pravni temelj, to ni pravni termin, to ni pravni izraz, o tem se lahko pogovarjamo na fakultetah ali na seminarjih, ne moremo se pa v pravu o daljšem prestrukturiranju, kar pomeni, da boste enemu

davčnemu zavezancu vzeli, zato da boste drugemu nekaj dali. To je ekonomski pojem in tu ne moremo govoriti o tem, da gre za to. Ampak že vseskozi trdim, že včeraj sem trdil, da ta proračun ni v skladu z Zakonom o javnih financah, ki določa, da morajo vsi predpisi, ki bodo vplivali na proračun, biti sprejeti vnaprej. Tudi ta odgovor od maloprej me potrjuje v tem, da temu ni tako.

Ko govorim o tem, da ta proračun ni strateško naravnano, moram reči tudi to, kar je tudi bilo zdaj s strani koalicijskih poslank rečeno, da se opravljajo testiranja na Ministrstvu za gospodarski razvoj, kako se bodo zmanjšale administrativne ovire, da so ustanovljene delovne skupine za področje pokojnin, da je ustanovljena delovna skupina za področje zdravstva, da je ustanovljena delovna skupina za področje davka na nepremičnine in tako naprej. Ampak, gospe in gospodje, od delovnih skupin ni nobenega rezultata, ta rezultat pa bi moral biti jasen in viden ob sprejemanju proračuna za leti 2016 in 2017. Te delovne skupine bodo lahko delale še naslednje mesece in leta, ampak, glejte, od tega ni nič. Takrat, ko ne veš, kaj narediti, takrat, ko ne veš, ali bi sploh kaj naredil, ker so tako različna mnenja ali ker ne veš sam, kaj bi hotel, pač ustanoviš delovno skupino, komisijo ali pa kaj podobnega. To so preizkušeni recepti, mislim, da je z njimi začel že Churchill pa še kdo pred njim. Skratka, skozi vse sisteme se enostavno vlečejo eni in isti sistemi, ne veste kaj, pa dajmo eno komisijo, pa bo ta ugotavljala in mlela naslednjega pol leta ali pa eno leto. Glejte, trenutek in časi so taki, da zahtevajo odločitve. Ne ustanavljanja delovnih skupin, ampak odločitve! Tako se s tem ne morem strinjati. Skratka, ustanavljanje delovnih skupin ne bo vplivalo ne na večje zaposlovanje, ne na večji bruto družbeni proizvod, ne na lepše življenje ljudi, razen morda tistih, ki bodo v teh delovnih skupinah in bodo dobili kakšen honorar več.

Tudi za področje zdravstva je ministrica za zdravje rekla spomladi, da zdravstvena reforma bo pa septembra tega leta. To je povedala na komisiji, to je povedala v Državnem zboru. Od tega ni nič, verjetno imamo še eno delovno skupino več.

Če govorimo o evropskih sredstvih. Niso problem samo projekti. Res je, da morda kakšen projekt zamuja, ampak največja težava je v tem, da Vlada ni pripravila ključnih programskih dokumentov in vseh potrebnih postopkovnikov za izvajanje kohezijskih projektov. Vlada ni pripravila postopkov za to, da bi jih verificirala v Bruslju! Zaradi tega se sploh ne morejo ti projekti začeti in zaradi tega bomo čakali do sredine leta 2016 in potem je že prvi nadzor leta 2018 in če do takrat ne bo narejeno, bo kohezija izgubljena. V tem je težava, da Vlada ni naredila svoje naloge na tem področju in zaradi tega so vsa sredstva zdaj na službi Vlade za kohezijsko politiko in potem se bodo pač enostavno premešala in dala na posamezna

ministrstva. Ampak problem je, da Vlada ni naredila domače naloge in da ima Vlada posebno ministrico za to, da bi to morala narediti, to je glavna težava. Tako mene ta proračun skrbi s tega zornega kota. Tudi če ni sistemskih ukrepov, tudi napovedano ni ničesar od sistemskih ukrepov.

Tudi glede tega, kaj je že vse bilo narejeno in kaj ni bilo narejeno, tudi na področju gospodarjenja, razen testiranja raznih projektov in tako naprej, ne prinesejo sama po sebi ničesar in zaradi tega bi bilo res dobro ne samo zaradi proračuna, ampak da dejansko ta vlada, ne bom rekel, da začne delati, ampak da nekaj naredi; da da en rezultat od sebe. Mislim, da tega v tem trenutku ni sposobna in da ta proračun odraža dejansko delo oziroma nedelo oziroma učinkovitost te vlade. Zaradi tega vsekakor takemu proračunu, ki navsezadnje tudi ni dogovorjen z občinami, kjer nimamo četrte blagajne tukaj v občinski blagajni, kjer nimamo blagajne in podatkov o Zavodu za zdravstveno zavarovanje, Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in tako naprej – glejte, tega ne moremo podpreti s samega strokovnega vidika, s strokovnega zornega kota se takega proračuna ne podpre. Vlada naj pride s programom, ga pove, pove naj ga ljudem, ampak realističen program, ne samo da je davčni sistem prijazen, če nekoga bolj obdavi. To ni prijaznost davčnega sistema in najbolj obdavi ljudi.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance gospa mag. Mateja Vrničar Erman. Izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

Nekaj vprašanj je še ostalo za odgovor. Najprej, kar se tiče pokojnin, usklajevanja pokojnin v letu 2017. Zakon o izvrševanju proračuna v primeru javnofinančnih potreb poseže v Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in s Predlogom zakona o izvrševanju proračuna posegamo v sistem usklajevanja pokojnin za leto 2016, kar pomeni, da za leto 2017 bo uveljavljen mehanizem, kot velja po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Ni na odmet tudi povedati, da je v predlogu finančnega načrta zavoda za leto 2017, enako kot v finančnem načrtu za leto 2016, predvideno, da bo Kad oziroma njegov pravni naslednik zagotovil 50 milijonov evrov sredstev v skladu z Zakonom o Slovenskem državnem holdingu, kjer jasno piše, da se ta sredstva prvenstveno porabijo za usklajevanje pokojnin.

V zvezi z davčnim dolgom; z ukrepi, ki dajo največ učinka pri poplačilu davčnega dolga oziroma v okviru davčne izvršbe, to je na podlagi ustnih oziroma telefonskih in pisnih opominov in na podlagi izdanih sklepov o davčni izvršbi, je bilo poplačanega – to so sklepi o davčni izvršbi na denarna sredstva na računih oziroma

plačane dohodke –, poplačanega je bilo, imam podatke samo za leto 2014, ne za leto 2015, terjanega milijarda 197 in poplačanega dobrih 509 milijonov evrov z vidika davčnih obveznosti in še dodatnih 27,8 milijona drugih obveznosti, ki jih po Zakonu o davčnem postopku izterjuje Finančna uprava.

V zvezi z morebitnim ukinjanjem ali združevanjem državnih agencij, lahko povem, da v tem trenutku teče analiza delovanja posameznih agencij, ki so v pristojnosti Vlade oziroma države, z namenom, da se uskladi oziroma uredi njihovo poslovanje v skladu s priporočili Računskega sodišča. V tem okviru pa teče tudi analiza mogočega ukinjanja ali združevanja posameznih agencij. Če omenim samo agencije, ki so v pristojnosti našega ministrstva. Pri nas posebej intenzivno potekajo pogovori o možnosti združevanja nadzornikov finančnega sistema, torej Agencije za zavarovalni nadzor, Agencija za trg vrednostnih papirjev in dela Banke Slovenije, vendar je treba biti tukaj previden, tako da tukaj bo šlo za dolgotrajnejši proces.

V zvezi očitanim poviševanjem davčnih obveznosti naj opozorim, da je vprašanje indeksacije oziroma neindeksiranja davčnih lestvic oziroma zneskov zadeva, ki je ni uveljavila ta vlada, hkrati pa ne gre za absolutno prepoved indeksiranja, ampak gre samo za omejitve, da dokler ne doseže inflacija določenega obsega oziroma določene višine, da toliko časa do usklajevanja ne pride. V nadaljevanju pa je usklajevanje mogoče oziroma v vsakem primeru je usklajevanje mogoče, ni pa avtomatizma, tako kot je bilo do konca leta 2013.

O ostalih davčnih temah, sem prepričana, da bomo lahko rekli kaj več, ko bodo zakoni vloženi. Še enkrat pa ponavljam, da po našem mnenju zakoni, ki predstavljajo prve ukrepe za prerazporeditev davčnih obveznosti, ne predstavljajo sestavnega dela s proračunskim paketom in so zaradi tega pripravljani v ločenem paketu. Ne nazadnje bi v primeru, če bi striktno sledili tezi gospoda Šircija, Državni zbor moral čisto vse zakone, ki imajo kakršnekoli finančne učinke, sprejemati hkrati z državnim proračunom, ne pa tekom celega leta, kot se dejansko tudi dogaja.

Pa še vprašanje v zvezi s številom zaposlenih. V zvezi s tem obstajata dve metodologiji, po katerih se meri število zaposlenih v javnem sektorju. Ena metodologija šteje prav posamezne zaposlene, to je po Uredbi o načinu priprave kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna in metodologiji spremljanja njihovega izvajanja. Podatke po tej metodologiji imam od 1. julija 2014 do 1. 10. 2015 in po tej metodologiji se je število zaposlenih povečalo za približno 4 tisoč oseb, od tega 2 tisoč 700 oseb, ki se financirajo iz javnih sredstev, in tisoč 300 oseb, ki se financirajo iz nejavnih sredstev. Od teh 2 tisoč 700, ki se financirajo iz javnih sredstev, jih je

tisoč, ki se financirajo iz proračuna občin, in tisoč 300, ki se financirajo iz državnega proračuna. Večina tega povečanja gre na račun dejavnosti šolstva oziroma izobraževanja. Moram pa poudariti, da ta metodologija, recimo v primeru, ko pride do nadomeščanja enega zaposlenega z drugim zaposlenim, šteje dva zaposlena in ne samo enega zaposlenega.

Druga metodologija, ki šteje število zaposlenih na podlagi preračuna števila ur – torej, en zaposlen 8 ur dela –, pa kaže, da je v obdobju september 2014–avgust 2015, to so zadnji podatki, ki jih imam na razpolago, bilo v javnem sektorju 201 manj zaposlenih v avgustu 2015 kot septembra 2014. Povečanje se kaže na področju zdravstva, socialnega varstva, tukaj je največje odstopanje navzgor, največ znižanja pa je na vladnih službah in ministrstvih in organih v sestavi. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Marko Pogačnik, pripravi naj se gospa Jelka Godec, za njo Tilen Božič.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo.

Spoštovana državna sekretarka, mislim, da tudi Bruselj ne gleda na proračun tako pozitivno, kot ste ga vi hoteli predstaviti. Sedaj vam bom prebral to zadnjo informacijo, ki se je pojavila v časniku Finance: Tudi Bruselj nad Mramorja, država preveč zapravlja in: Komisija v oceni slovenskega proračuna za leto 2016 opozarja, da malo tveganje lahko postane veliko tveganje. To poročilo Evropske komisije je bilo objavljeno danes.

Kaj so sedaj glavne pripombe? In sicer, da Slovenija strukturnega primanjkljaja ni zmanjšala. Nasprotno, Slovenijo zlasti opozarja, da ima težave z izravnavo strukturnega primanjkljaja. Skladno s priporočili bi morala strukturni primanjkljaj v obdobju med letom 2013 in 2015 zmanjšati za 1,7 odstotne točke BDP, dejansko pa je storila nasprotno in ga še povečala, in sicer za 0,8 odstotne točke BDP. Evropska komisija ugotavlja, da Sloveniji ni uspelo izkoristiti poceni zadolževanje za znižanje stroškov financiranja, ampak se je predvsem dodatno zadolžila. Tako znašajo stroški financiranja dolga 3 % BDP in se bo leta 2016 nekoliko zmanjšal le relativno zaradi gospodarske rasti. Ob tem pa v Bruslju dodajo, da se javni dolg lani sicer ni močno povečal, a gre za refinanciranje, zato pričakujejo, da se bo zadolženost Slovenije v letu 2016 uskladila z načrti. Komisija ocenjuje, da javnofinančni primanjkljaj znižala za 2,4 % BDP. Temelji na zelo optimističnih predpostavkah – gospodarski rasti in domači končni porabi.

Tudi slovenska vplačila v proračun Evropske unije bodo večja, kot jih država predvideva v proračunu. In da ne vključuje tveganj, ki jih proračun zajema, in sicer Komisija opozarja na

stroške v zvezi z begunsko krizo – to, kar smo mi tudi že večkrat poudarjali – ter na pogajanje s sindikati. V tistem času, ko je Bruselj to zadevo gledal, pogajanja s sindikati še niso bila končana, to pomeni, da so te predpostavke bistveno višje. Sindikati so v tem delu iztržili bistveno več. Poleg tega Komisija opozarja, da bo imel dolg DUTB in njegovo počasnejše unovčevanje naložb tudi večji vpliv na javne finance, kot predvideva Slovenija v načrtu proračuna za leto 2016. Sedaj pa želim vaš komentar na to.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala.

Reda bi se odzvala na besede koalicijske poslanke. Namreč, kako dobra je država oziroma kako dobro je sestavljen proračun na področju socialnih transferjev.

Res je, da se povečujejo socialni transferji, treba pa je vedeti, da Vlada povečuje oziroma podaljšuje varčevalne ukrepe, ki so bili zapisani v ZUJF, tako opevanem ZUJF, ki ga vedno radi kritizirajo. Treba je povedati, da se vse tiste pogoje iz ZUJF na področju državnih štipendij in otroških dodatkov podaljšuje in da se tudi hkrati povečujejo pogoji za izpolnitev, torej kdaj naj bi prenehalo varčevanje. Namreč, pri državnih štipendijah je bilo sedaj navedeno, da se sprostijo, ko je gospodarska rast 2,5 % BDP. Takrat se sprostijo za 6., 7. in 8. dohodninski razred državne štipendije. No, Vlada pa sedaj ta pogoj podaljšuje, hkrati pa dodaja pogoj, da mora biti rast stopnje delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let 1,3 odstotne točke. Torej, takšni pogoji, ki jih sedaj Vlada z novim Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev določa za naprej – verjetno bo ta zakon sprejet, kolikor sem videla na odboru –, to pomeni, da se za državne štipendije v delu 6. razreda in 7. in 8. dohodninskega razreda ne bodo nikoli izpolnili ti pogoji. Namreč, ta delovna aktivnost v starostni skupini od 20 do 64 let je bila 1,3 odstotne točke samo leta 2003). Tako govoriti, kako dobra je država, treba je tudi to, je nesmiselno oziroma zraven tudi povejte, kakšne pogoje za tiste dohodninske razrede do 6. uveljavljate in da se za tiste, ki so najbolj socialno potrebni teh pomoči, torej od 1. in nekje do 5. dohodninskega razreda, ne bo zdaj popolnoma nič spremenilo: ne bodo imeli višjih otroških dodatkov, ne bo dodatnih državnih štipendij. Hkrati pa je treba povedati, da misli država v naslednjem letu na račun socialno šibkih privarčevati 9,82 milijonov evrov na državnih štipendijah in 16,2 milijona evra na otroških dodatkih. To je skupaj 26,02 milijona evrov, kar je tudi zapisala Vlada v svoji razlagi Zakona o uveljavljanju iz pravic iz javnih sredstev. To je, kar se tega tiče.

Kar se tiče pa zdravstvene reforme, ko v koaliciji zatrjujete, da zdravstvena reforma je na vidiku,

da bo, da bo prinesla izboljšanje zdravstvenega sistema. Lahko si preberete, da so od te davčne reforme ostali le predlogi po novih prispevkih s strani Ministrstva za zdravje, in sicer načrtuje se 20 % višja prispevna stopnja za upokojene, za 3 % višje premije za obvezno zavarovanje, novi zdravstveni davek v višini 2 %. Če je to za vas zdravstvena reforma, potem verjamem, da vas bodo ljudje kar vprašali po zdravju.

Kar pa se tiče amandmajev, ki so bili že danes označeni malodane kot protiustavni, moram povedati, da v Slovenski demokratični stranki smo dali, recimo, tudi amandma za povišanje na področju oziroma na postavki Državne štipendije in štipendije za nadarjene, ker vemo, kako je s štipendijami, kaj se je zgodilo s projektom na deficitarnih štipendijah, da ste imeli v bistvu razpis do porabe sredstev in da tisti, ki so ob 9. uri, ko se je razpis začel, vložili, so v bistvu že bili prepozni. S takšnimi in podobnimi akcijami pripomorete samo k temu, da ljudje govorijo, da se v bistvu delate norca iz njih.

Naslednja stvar so infrastrukturni amandmaji na področju infrastrukture, o katerih je že govoril kolega Žnidar. Tudi ti niso lepotni popravki, ampak očitno se v koaliciji ne zavedate pomena infrastrukture, razvoja infrastrukture v naši državi, zato smo v opoziciji in Slovenski demokratični stranki vložili te amandmaje. Sama moram poudariti, da v teh amandmajih tudi državna cesta, ki je obvozna cesta v primeru nesreč na avtocesti Ljubljana–Maribor, ki je v takšnem stanju, da v bistvu ni več prevozna, kajti v tem letu je zaradi popravil na železniški infrastrukturi država uporabljala to cesto, to je na relaciji Dramlje–Loče oziroma Dramlje–Ponikva–Loče in je cesto tako uničila, da je v bistvu na enem delu popolnoma neprevozna. Zdaj pa se država v proračunu obnaša tako, kot da ni te ceste uničila.

Predlagam, da vsaj tisti, ki ste iz te regije, ta amandma podprete. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Tilen Božič, izvolite.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Moram eno zadevo najprej demantirati, za katero mislim, da je bila že večkrat ponovljena, nazadnje jo je izrekel gospod Šircelj, zaradi tega, ker mislim, da se je tolikokrat že ponovila, da se zna zgoditi, da bo še kdo mislil, da je res, pa mislim, da to ni prav. In sicer to, kar se tiče evropskih sredstev oziroma SVRK – razporejanja, kako je s tem.

Dejstvo je, da smo – in tudi gospod Šircelj je sedel na Odboru za finance – pred kratkim tudi sprejemali spremenjeno zakonodajo oziroma nekatere določbe v členih, ki so dejansko priznale oziroma uredile tudi ta nov koncept razporejanja evropskih sredstev, ki predvideva, da se lahko ta sredstva razporedijo – ne tako, kot je bilo včasih, ko se je najprej naredilo razrez, vsem se je lepo dalo ta denar, potem

smo pa začeli razmišljati, kaj bomo z njim delali, ampak tako da se je ta stopnja nekako zaustavila na SVRK in potem gredo ta sredstva naprej. Zaradi tega je tudi letos v proračunu tako rešeno, zaradi tega tudi imamo že v zakonodaji pripravljene določbe, ki nam omogočajo nov način razporejanja teh sredstev. Da bi država zamujala oziroma Vlada zamujala s pripravo aktov, ki bodo omogočali črpanje sredstev oziroma uporabo sredstev iz druge perspektive – morda bi se jih dalo narediti hitreje, ampak vsekakor to ne drži. To je prva stvar.

Druga stvar, ki se tiče poročila Evropske komisije, s katerim smo bili danes torej seznanjeni, smo ga dobili, tudi tukaj gospod Pogačnik ga je omenil v določenih delih; pa niso samo določeni deli, je več delov. Mislim, da prvi del, ki je nekako ključen, in prvo sporočilo, ki ga je treba dati, je naslednje: Slovenija je ustrezno pripravila proračunski načrt za leto 2016. Ključni del – če ga še enkrat ponovim, ker je treba ponavljati tiste stvari, ki držijo, zaradi tega, da si zapomnimo tisto, kar drži, ne tistega, kar ne drži –: Slovenija je ustrezno pripravila proračunski načrt za leto 2016. Planirano je, da bomo v letošnjem letu izšli iz postopka presežnega primanjkljaja, kar pomeni, da se za nas izboljšujejo pozicije, bomo manj pod drobnogledom in tako naprej, imamo nekaj več manevrskega prostora. Za leto 2016 tudi piše, da je proračun, predlog, pretežno skladen z zahtevami Pakta stabilnosti in rasti, kar je tudi ključno.

Je pa res, tu se pa pridružujem nekemu bolj omejenemu obsegu gospodu Pogačniku, imamo zelo malo manevrskega prostora, to je dejstvo, smo zelo na tesno, treba bo nadaljevati z reformami in obvladovati bo treba tveganja. Tveganja so zelo različna, nekatera smo tukaj slišali, govorilo se je tudi o migrantih, recim. Ravno glede tega, mislim, da je tudi že minister za finance govoril, kaj si v zvezi s tem prizadeva, kar se tiče evropskih sredstev, vključevanja tega v deficit in tako naprej. Nekaj tveganj tudi potem tisto, kar smo dali, se pravi strukturnega primanjkljaja in tako naprej. Na tem bo pač treba delati naprej. Ampak, če še tretjič ponovim, Slovenija je ustrezno pripravila proračunski načrt za leto 2016. To je poročilo Evropske komisije, ki je prišlo danes. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka na Ministrstvu za finance, izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

V zvezi z oceno Evropske komisije je treba poudariti v bistvu dvoje. Evropska komisija ocenjuje, da bo letošnji primanjkljaj dosežen v obsegu 2,9 % BDP, kar je tudi naša napoved oziroma naš cilj, in s tem pravzaprav potrjuje izvrševanje proračuna letošnjega leta.

Kar se tiče proračuna oziroma osnutka proračuna za leto 2016, Evropska komisija ugotavlja, da je osnutek proračunskega načrta ustrezno pripravljen in da je pretežno skladen z zahtevami Pakta rasti in stabilnosti. Tam, kjer se razhajamo z Evropsko komisijo oziroma razhajamo se z Evropsko komisijo z vidika doseganja strukturnega napora oziroma zniževanja strukturnega primanjkljaja, in sicer zaradi tega, o čemer sem govorila že prej, to je izračuna proizvodnje vrzeli v primerjavi z našimi izračuni in po drugi strani evropskimi izračuni. To je še eno od odprtih vprašanj, ki se bo obravnavalo v naslednjih obravnavah tega dokumenta oziroma tega odgovora, odziva Evropske komisije. Nesporno pa ostaja dejstvo, da moramo nadaljevati z začrtanimi ukrepi tako na področju fiskalnih kot tudi drugih strukturnih reform in da tukaj ni prostora za omahovanje oziroma za zavlačevanje, zaradi tega bo treba temu v naslednjem obdobju posvetiti tudi veliko pozornosti.

Mogoče samo še nekaj primerjav. Ni danes izdala Komisija ocene samo za Slovenijo, večina oziroma pet držav, ki imajo ustrezne osnutke, enako kot Slovenija so ocenjene Belgija, Latvija, Malta in Finska, tveganje neustreznosti velja za tri pomembne države. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Postopkovno, mag. Marko Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo.

Spoštovana državna sekretarka, predlagam, da se s to oceno, ki jo je podala Evropska komisija, poslanke in poslanci seznanimo, preden bomo glasovali o proračunu za leti 2016 in 2017, in naj Vlada poskrbi, da to poročilo dobimo na klopi, tako poslanci opozicije kot koalicije. To je moj predlog, pred glasovanjem o proračunih za leti 2016 in 2017. Mislim, da bi bilo to pošteno, ker zdaj pa lahko nekdo razlaga tako, nekdo lahko razlaga drugače. Predlagam, ker je smiselno, da si vsi lahko to oceno preberemo ... /oglašanje iz dvorane/ ... Glejte, povedal sem svoj proceduralni predlog. Javno je marsikaj objavljeno, tudi v medijih. Vendar mislim, da je nekorektno, nepošteno od te vlade, da bi poslankam in poslancem glede poročila Evropske komisije o dveh najpomembnejših dokumentih za državo v letih 2016 in 2017 rekli: Preberite si v Financah. / oglašanje iz dvorane/ No, rekli ste, da so javno objavljeni. Poskrbite za to, da bodo prišli na klopi in da bomo mi to poročilo dobili.

Kakor pa zdaj zgleda, pa tudi Evropska komisija ocenjuje, da pač preveč zapravljate, na kar mi že vseskozi opozarjamo. Predvsem ta dogovor s sindikati me zanima. Ali je takrat, ko je bila zadeva v Bruselj poslana, ko je Evropska

komisija to oceno dala, ali je že takrat bil znan zadnji dogovor s sindikati ali ne?

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Sicer moram reči, da to ni bil ravno postopkovni predlog. Vlada je vzela na znanje in če nam bo predložila gradivo, ga bomo tudi v Državnem zboru distribuirali naprej.

Ali želi še kdo razpravljati? (Ne.) Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Glasovanje o Splošnem delu dopolnjenega predloga proračuna bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

Prehajamo na obravnavo Posebnega dela dopolnjenega predloga proračuna.

Želi kdo razpravljati? (Ne.) Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na razpravo o vloženi amandmaji, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 14. 11. 2015.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1211, Državni zbor, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Dejavnost Državnega zbora ter amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? (Ne.) Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1611, Ministrstvo za finance, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Finančna izravnava občinam in amandma Poslanske skupine NSi.

Želi kdo razpravljati? (Ne.) Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1811, Ministrstvo za zunanje zadeve, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Razvojno sodelovanje in mednarodna pomoč ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? (Ne.) Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2130, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Lokalna razvojna infrastruktura ter amandma Poslanske skupine NSi in amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2330, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, in na razpravo o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Prilagajanje podnebnim

spremembam ter amandma Poslanske skupine Združene levice.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Razvoj podeželja ter amandma Poslanske skupine NSi.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2431, Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest ter amandma Poslanske skupine NSi in 5 amandmajev Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2550, Ministrstvo za okolje in prostor, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Upravljanje z vodami ter amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2551, Agencija Republike Slovenije za okolje, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Spremljanje stanja okolja in hidrološka dejavnost ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2611, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, in na razpravo o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Usposabljanje in izobraževanje ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Štipendije ter amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2613, Inšpektorat Republike Slovenije za delo, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Urejanje in nadzor na področju dela ter Storitve za trg dela ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2711, Ministrstvo za zdravje, in na razpravo o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskemu uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Investicijska vlaganja na primarni

ravni ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker nihče ne želi več razpravljati, zaključujem tudi to razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3330, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, in na razpravo o vloženi amandmaji k trem podprogramom pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Mladi raziskovalci, mobilnost in spodbude najboljšim raziskovalcem ter amandma Poslanske skupine NSi.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem podprogram Dejavnost visokega šolstva ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Športna infrastruktura ter amandma Poslanske skupine NSi in amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3340, Ministrstvo za kulturo, in na razpravo o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Varstvo kulturne dediščine, arhivska in knjižnična dejavnost ter amandma Poslanske skupine NSi in amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem tudi to razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Umetnostni programi ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem to razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3341, Arhiv Republike Slovenije, in na razpravo o vloženi amandmaji pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Urejanje sistema in podporne dejavnosti na področju arhiviranja ter amandma Poslanske skupine NSi.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Glasovanje o amandmaji in o Posebnem delu dopoljenega predloga proračuna bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

Prehajamo na obravnavo Načrta razvojnih programov.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem tudi to razpravo.

Glasovanje o Načrtu razvojnih programov bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega

zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 4. TOČKO DNEVNEGA REDA, to je NA obravnavo PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O SOCIALNO VARSTVENIH PREJEMKIH po nujnem postopku.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve in enake možnosti gospe Martini Vuk.

MARTINA VUK: Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovane poslanke in poslanci!

Pred vami je prvi iz paketa zakonov Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki so povezani s sprejemanjem proračunov za leti 2016 in 2017 in ki vsaj delno sproščajo varčevalne ukrepe.

Gre za Zakon o socialno varstvenih prejemkih, ki določajo osnovni znesek minimalnega dohodka, le-ta pa je podlaga za izračun denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka. Bistvena sprememba zakona je ravno dvig višine minimalnega dohodka na 288,81 evra. S tem želimo preprečiti poslabšanje socialnega stanja najšibkejšim, ki so upravičeni do denarne socialne pomoči oziroma varstvenega dodatka, in ohraniti njihovo socialno varnost.

Zakon o dodatnih interventnih ukrepih in ZUJF sta leta 2012 osnovni znesek minimalnega dohodka določila v višini 260 evrov ter njegov dvig vezala na leto po letu, ko bo gospodarska rast preseгла 2 %. In zdaj je ta pogoj dosežen. Tako se bo s 1. 1. 2016 minimalni dohodek dvignil z zdajšnjih 270,82 evrov na 288,81 evra. To pomeni dodatnih 18 evrov za posameznika, ki prejema denarno socialno pomoč. Pomembno pa je poudariti, da se hkrati spreminja tudi ekvivalenčna lestvica, ki določa, kako se višina minimalnega dohodka odmeri ostalim družinskim članom. Če bi namreč dvignili samo minimalni dohodek, lestvica pa bi ostala enaka, bi se zgodilo, da bi bile družine na slabšem, tega pa nikakor nismo želeli dopustiti. Naj navedem samo primer, enostarševska družina z dvema otrokoma bi ob novi višini minimalnega dohodka 288,81 evrov in hkratni uporabi trenutno veljavne ekvivalenčne lestvice bila upravičena celo do nekaj evrov nižje denarne socialne pomoči, kot je upravičena danes. Z uporabo nove systemske lestvice pa bo ta družina prejela približno 30 evrov mesečno več denarne pomoči, kot jo prejema danes.

Spoštovani poslanke in poslanci! S sprejemom tega zakona bo višina zneska minimalnega dohodka postavljena na systemsko ravne. V skladu s socialnim sporazumom, ki smo ga letos

sklenili socialni partnerji, pa bomo minimalni osebni dohodek ponovno izračunali prihodnje leto. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Prikladu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim v dvorani!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na svoji 21. seji kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah Zakona o socialno varstvenih prejemkih, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada. Kolegij predsednika Državnega zbora je na svoji seji sklenil, da se Predlog zakona o spremembah Zakona o socialno varstvenih prejemkih obravnava po nujnem postopku.

Na odboru so sodelovali pristojno ministrstvo ter zainteresirana javnost.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in zakonodajno-tehničnega vidika ter imela pripombe na 4. in 5. člen zakona, ki so bile upoštevane s predlogom koalicijskih amandmajev.

Prav tako je odbor prejel mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki ga je predstavil predsednik tega odbora gospod Peter Požun. Državni svet podpira predlagane ukrepe, komisija podpira predlagane spremembe zakona, saj izboljšuje dosednji socialni položaj upravičencev do denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka z uveljavitvijo sistemsko določene višine zneska minimalnega dohodka, od katere je odvisno uveljavljanje vseh pravic iz naslova obravnavanega zakona.

V sami razpravi oziroma na seji je bilo predstavljeno s strani predlagatelja oziroma dan poudarek, da se s predlogom zakona omogoča začetek uporabe osnovnega zneska od minimalnega dohodka v polni višini, to je 288,81 evrov od 1. januarja 2016 naprej, torej v znesku, kot je bil določen v sistemskem zakonu o socialnovarstvenih prejemkih ob njegovem sprejemu. Znesek minimalnega dohodka je bil v vmesnem času na podlagi določb Zakona o dodatnih intervencijskih ukrepih in Zakona za uravnoteženje javnih financ do konca leta / nerazumljivo/ določen v višini 260 evrov.

V razpravi, ki je potekala o 1. členu predloga zakona in tudi o členih, ki temu seveda sledijo, je bilo izpostavljeno stališče, da v resnici ne gre za dvig sredstev, ker dejansko ne gre za obe navedeni pravici, ampak zgolj za vračanje na raven pravic, ki so že bile pridobljene. Nekateri razpravljavci so menili, da je ne glede na vse ta znesek pomoči še vedno premajhen. Revščine s

takimi tako imenovanimi drobtinicami ne bomo ustavili, znesek bi moral biti vsekakor višji. Ministrica je poudarila, da je treba gledati celoto, ne le delčke celote, dejstvo pa je, da je to dejansko praktično dvig. Zagotovilo imamo, da se bodo v skladu s socialnim sporazumom minimalni osebni dohodki znova izračunali oziroma dvignili prihodnje leto.

Odbor je po razpravi sprejel koalicijske amandmaje k četrtemu in petemu členu ter tudi glasoval in izglasoval vse člene predloga zakona. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerem so vključeni tudi sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog tega zakona je tudi sestavni del poročila, ki ste ga prejeli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč Poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke moderne centra, zanjo gospa Erika Dekleva.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Na novembrski seji državnega zbora ob sočasni obravnavi državnega proračuna za leti 2016 in 2017 bomo obravnavali tudi štiri zakone s področja trga dela, družine in socialnega varstva, ki se neposredno nanašajo na izvrševanje proračuna. Prvi, ki ga imamo na dnevnem redu, je Predlog zakona o spremembah Zakona o socialno varstvenih prejemkih, ki uvaja minimalni dohodek v polni višini, kot je bil predviden že leta 2010 v sistemskem zakonu, kar pomeni zvišanje s trenutnih 270,82 evrov na zakonsko predvidenih 288,81 evrov ter novo ekvivalenčno lestvico za denarno pomoč in varstveni dodatek. V dosedanjih razpravah o osnovnem minimalnem dohodku je bilo veliko govora o ustreznosti višine zneska minimalnega dohodka ter potrebi po novem izračunu višine življenjskih stroškov. Znesek 288 evrov je nizek, za marsikoga prenizek za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb. Strinjamo se, da je treba določiti novega, ki bo odražal bolj realno višino življenjskih stroškov, saj je bi zadnji znesek osebnega minimalnega dohodka izračunan leta 2009. Treba pa je izpostaviti tudi višino zneska minimalne plače, ki trenutno znaša 561,46 evrov oziroma 604,35 evrov, in od katere je prav tako odvisen osnovni znesek minimalnega dohodka. Na žalost so to zneski, ki jih naš sistem še vzdrži, vendar pa moramo spomniti tudi obljubo iz socialnega sporazuma, v skladu s katero naj bi se minimalni dohodek ponovno uskladil z novim izračunom višine minimalnih življenjskih stroškov v prihodnjem letu.

Kot že uvodoma omenjena je ena pomembnejših rešitev predloga zakona tudi uvedba nove ekvivalenčne lestvice, ki bo predvsem družinam prejemnikom denarne

pomoči in varstvenega dodatka omogočala izboljšanje socialnega položaja. Enostarševske družine z dvema otrokoma bodo v skladu s predlogom zakona in novo ekvivalenčno lestvico lahko upravičene do 814 evrov denarne pomoči, kar je za 29 evrov več kot trenutno. Dvostarševske družine z dvema otrokoma bodo lahko upravičene tudi do 836 evrov denarne pomoči oziroma za 24 evrov več kot trenutno. Pri tem ne smemo pozabiti na samske osebe, upravičene do varstvenega dodatka, ki bodo po novem predlogu zakona in novi lestvici – upoštevajoč kot primer cenzus 470 evrov in hipotetičen primer, da oseba prejema 400 evrov pokojnine – lahko upravičene tudi do 70 evrov varstvenega dodatka namesto 50 evrov, kot je predvideno, če bi stopila v veljavo zakonsko predvidena sistemska lestvica.

Velikokrat je bilo slišati, da so nova delovna mesta najboljša rešitev za izhod iz krize, revščine in socialne izključenosti. Res je, vendar trenutno želimo pomagati socialno najbolj ogroženim, tistim, katerim bi morala denarna socialna pomoč pomeniti le začasno rešitev. Obravnavani predlog zakona rešuje samo en segment pomoči, namenjene prejemnikom socialnih transferjev. V nadaljevanju bomo obravnavali tudi druge zakona, ki kumulativno izboljšujejo socialni položaj družin, predvsem prejemnikov otroškega dodatka in državnih štipendij, pa tudi dolgotrajno brezposelnih, starejših od 55 let. Predlog novele Zakona o socialno varstvenih prejemkih pa bomo v Poslanski skupini SMC podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovani! V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predlog spremembe Zakona o socialno varstvenih prejemkih podpiramo. Razlogi za podporo izhajajo iz določil zakona, ki delno izboljšujejo dosednji socialni položaj upravičencev do denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka, od katerega je odvisno uveljavljanje vseh pravic iz naslova obravnavanega zakona. Cilj predlaganih sprememb zakona namreč je, da se določi nova ekvivalenčna lestvica za državno pomoč, tako da od 1. januarja 2016 dalje velja znesek minimalnega dohodka v polni višini 288,81 evra. Hkrati s tem se poviša tudi varstveni dodatek. Dejansko drži, da nihče od upravičencev ne bo na slabšem, vendar se moramo zavedati, da ta minimalna povišanja ne bodo vplivala na samo povečevanje stopnje revščine v Republiki Sloveniji.

V Slovenski demokratski stranki opozarjamo, da se nekateri ukrepi na področju sociale, ki izhajajo iz ZUJF, še kar podaljšujejo, kljub temu da so izpolnjeni vsi pogoji, ki so potrebni za njihovo prenehanje. Tako lahko vidimo, da se na eni strani obravnava ta zakon, ki minimalno

povečuje denarne socialne pomoči in varstvene dodatke in predstavlja strošek v višini okoli 13 milijonov evrov, hkrati pa koalicija s podaljševanjem ZUJF državljanom in državljanom Republike Slovenije jemlje več kot 52 milijonov evrov na področju starševskih prejemkov, otroških dodatkov in štipendij. Zato pozivamo vlado, in koalicijo, da neha polniti proračun na hrbtih najbolj socialno problematičnih skupin prebivalstva in išče prilive v proračunu tam, kjer se denar dejansko meče skozi okna. S takšnimi drobtinicami, ki jih država namenja najbolj ranljivim skupinam prebivalstva, ne bomo nikoli zajezili revščine in socialnega dna. Naš cilj mora biti pospešen razvoj in razcvet gospodarstva ter nove zaposlitve z višjo dodani vrednostjo, kjer si bodo ljudje s svojimi prihodki z lahkoto pokrivali življenjske stroške sebi in svojim najbližjim. Le tako se lahko odmaknemo od socialnega dna in od revščine, ki jo je na našo žalost stalno več.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, ministrica, lep pozdrav še enkrat!

Predlog novele Zakona o socialno varstvenih prejemkih končno, končno omogoča začetek uporabe osnovnega zneska minimalnega dohodka na polno vrednost, ki je bil sicer postavljen s tako imenovanim sistemskim predpisom, sistemskim zakonom, pa hkrati kasneje zaradi interventnih ukrepov varčevanja neuporabljen. Po tem predlogu, ki ga imamo zdaj na mizi, se osnovni znesek, prvotni je bil sicer 260 evrov pa potem preko sedanjega še veljavnega 270,82 evra, viša, viša, večna na 288,81, kar pomeni skoraj 18 evrov oziroma procentualno 6,6 %. Hkrati se je z namenom izboljšanja položaja oziroma ohranitve položaja upravičencev do denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka uveljavlja nova ekvivalenčna lestvica za ti dve pravici, in sicer na način, da nobena od obeh omenjenih skupin, torej od prejemnikov enega in drugega, ne bo na slabšem.

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je namreč ugotovilo, da bi se z uporabo polne vrednosti zneska minimalnega dohodka in hkratno uporabo sistemske ekvivalenčne lestvice oziroma z ohranitvijo sedaj veljavne prehodne lestvice zgodilo prikrajšanje upravičencev do denarne socialne pomoči, zlasti tistih družin z otroci, kar pa seveda ne bi bilo prav. Ti upravičenci, tudi upravičenci do varstvenega dodatka, torej drugega transferja, med katerimi je tudi veliko število starejših, upokojencev, bi bili ob upoštevanju osnovnega zneska minimalnega dohodka ob polni višini ob hkrati uporabi sistemske lestvice prikrajšani za ne tako majhen, za ne tako zanemarljiv znesek sredstev.

Kot sem že povedal, v Poslanski skupini Desus seveda podpiramo predlagano rešitev, predlagano spremembo zakona, saj ocenjujemo, da je prav in pošteno, da nobena od skupin, nobena od ciljnih skupin, ki že itak živi v revščini ali pa na njenem robu, ne sme biti tako ali drugače pri dodeljevanju te pomoči, te podpore, ni še v slabšem oziroma v neenakopravnem položaju glede na druge ciljne skupine.

Kot rečeno, mi bomo zakon podprli, saj zakon, ob tem da preprečuje poslabšanje gmotnega socialnega položaja stanja določenih skupin upravičencev do socialno varstvenih prejemkov, tudi nekoliko sprošča več let trajajoče varčevanje na ljudeh, zategovanje pasu pri tistih, katerih preživetje je odvisno prav od pomoči države. Seveda bi bilo tukaj fino še dodati, da se v Desusu kot stranki, ki je socialno občutljiva, zavedamo, da osnovni socialni transferi posameznikom in družinam ne omogočajo doseganje tistega minimuma, tiste košarice, ki je nekako po izračunih, po statističnih podatkih potrebna za normalno človeka dostojno življenje. Na vsak način je treba s parcialnimi politikami, parcialnimi sektorskimi politikami jih peljati tako, da jih obravnavamo nekako celovito in ne ene neodvisne od druge. Treba je na vsak način peljati takšno politiko, da bo čim manj ljudi, ki bodo pod pragom revščine, oziroma da sploh ne bo ljudi, ki bodo pod pragom revščine, in tudi ne ljudi, ki bodo na robu ali pa pod robom tveganja socialne izključenosti. To je naloga te države, to je naloga te politike, to je naloga te koalicije in če je tukaj neuspešna, je neuspešna na celi črti. Z veseljem pa lahko ugotavljam, da premalo zaznavno, pa vendarle se mehča ta razvpiti ZUJF, se mehča. Na žalost zaradi tega, ker vendarle še situacija v tej državi ni takšna in tudi širše ni takšna, da bi ga lahko povsem odmislili, povsem omehčali, povsem anulirali, povsem odpravili, pa vendarle nekateri ukrepi so. Težko je spremljati kritiko, ki je neupravičena, da postajajo vsi začasni ukrepi trajno, temu ni tako, verjamem pa, da ob pametni politiki, tudi gospodarski, ne samo zaposlovalni socialni in družinski, stanovanjski, bo vendarle ta ZUJF čez kako leto, dve postal neprijeten spomin na preteklost.

Kot rečeno, socialna politika je potrebna, verjetno bo zmeraj in vedno, ne pa je tretirati in obravnavati kot parcialno, kot eno in edino, ampak v kombinaciji z ostalimi politikami gledati, saditi drevesa in hkrati tudi videti gozd.

Kot rečeno, Poslanska skupina Desus bo brez zadržkov podprla spremembo Zakona o socialno varstvenih prejemkih. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, spoštovana ministrica, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Zakon o dodatnih interventnih ukrepih in Zakon o uravnoteženju javnih financ sta znesek minimalnega dohodka določila v višini 260 evrov, po dveh usklajevanjih trenutno znaša 270,82 evra. Minimalni dohodek je znesek, na podlagi katerega se določata višina denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka, ki naj bi preprečevala absolutno revščino in zagotavljala sredstva za zadovoljevanje minimalnih potreb. Kadar si posamezniki in družine ne morejo sami zagotoviti socialne varnosti, so upravičeni do pomoči, ki jo v okviru aktivne socialne politike zagotavlja država in lokalna skupnost. Do denarne socialne pomoči je upravičen posameznik, ki si sam materialne varnosti ne more zagotoviti zaradi okoliščin, na katere ne more vplivati. Varstveni dodatek pa je namenjen osebam, ki so trajno nezaposljive ali trajno nezmožne za delo ali so nezaposlene in starejše od 63 let za ženske oziroma 65 let za moške in so upravičene do denarne socialne pomoči oziroma bi do nje lahko bile upravičene. Vse od začetka gospodarske krize, večjega skoka brezposelnosti in stisk prebivalstva zaradi zmanjšanih dohodkov je poudarek socialne politike predvsem na blažitvi socialnih stisk s pomočjo socialnih transferjev oziroma zagotavljanja osnovnega dohodka za preživetje tistim, ki si ga sami ne morejo zagotoviti. Pasivni pristop sicer relativno uspešno preprečuje absolutno revščino, hkrati pa po drugi strani revščino stabilizira in zvišuje dolgoročno tveganje za socialno izključenost. Slovenija je kljub padcu BDP z interventnim zakonom in varčevalnimi ukrepi, v celoti gledano, z izrazitim povečanje ciljnosti transferjev in opustitvijo univerzalnega pristopa sicer uspela zaščititi najbolj ranljive skupine, ker je sistem socialne zaščite v času krize dovolj uspešno deloval kot blažilec.

Kriza je pustila močne posledice, ki jih je nadgradilo še varčevanje. Tako že dalj časa z več strani prihajajo opozorila, da je varčevalna politika neuspešna, da ubija socialno državo, da bogati bogate in jemlje revnim. Nič kolikokrat smo tudi Socialni demokrati izpostavili dejstvo, da so posledice gospodarske in finančne krize premočno posegle tudi v socialni položaj naših prebivalcev in jih je treba primerno sanirati. Odrzili so se v zmanjšanju socialnih pravic in standarda ljudi. Stopnja tveganja revščine dosega najvišjo raven do sedaj in kar nas še posebej skrbi, je povečanje stopnje tveganja revščine med zaposlenimi. A danes Slovenija uspešno okreva.

V tujini predstavniki Vlade poudarjajo, da je Slovenija spet uspešna, da imamo zmerno gospodarsko rast, število brezposelnih pada. Za Socialne demokrate je nujno, da se ta gospodarska rast odrazi tudi v dvigu standarda naših ljudi. Ker je Statistični urad ugotovil, da je gospodarska rast v letu 2014 preseгла 2 % BDP, se s 1. 1. 2016 začne uporabljati osnovni znesek minimalnega dohodka v polni višini 288,81 evra. Verjetno pa se vsi dobro zavedamo, da je dvig

minimalnega dohodka le obliž na rano, zgolj s socialnimi transferji namreč revščine ni mogoče zmanjšati. Mogoče je le blažiti njene posledice in ljudem omogočiti preživetje. Problem revščine je nujno začeti reševati bolj aktivno in inovativno, samo pasivni pristopi revščine ne bodo zmanjšali. Bistveno je preseči ločeno gledanje na sistem socialnega varstva in povezano zajeti vse pomembne elemente, ki imajo učinke na socialni položaj posameznikov in družin – socialna politika, plus politika zaposlovanja, plus davčna politika. Samo spremembe socialne zakonodaje ne zadostujejo, potrebni so še drugi ukrepi, predvsem ukrepi, povezani s trgom dela, ter večja usklajenost delovanja vseh politik in ukrepov.

Socialni demokrati bomo seveda predlog novele Zakona o socialno varstvenih prejemkih podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici zakona ne bomo podprli. Če bi ga podprli, bi podprli kozmetični poseg tam, kjer naša družba potrebuje resno operacijo. Ta operacija je dvig minimalnega dohodka na znesek, ki bo omogočal dostojno preživetje. Ta znesek je znan, izračunala sta ga dva raziskovalna inštituta po naročilu Ministrstva za delo že leta 2009. Ta znesek je 385 evrov, ne pa 289 evrov, ki jih je Pahorjeva vlada zapisala v 8. člen Zakona o socialno varstvenih prejemkih. Vmes je bil ta znesek znižan na 308, pardon na 260 evrov, zaradi interventnih ukrepov in to je edini razlog, zakaj se lahko danes Vlada hvali, da je dvignila minimalni dohodek, čeprav ga je v resnici zgolj vrnila na neko prejšnjo raven.

Še enkrat bom jasno povedal, leta 2009 je ministrstvo ugotovilo, da je potreben znesek za samsko osebo 385 evrov. Ker je bila takrat minimalna plača samo 450 evrov neto, so si za cilj postavili 308 evrov. Ker je danes minimalna plača 560 evrov neto, so tudi po logiki samega ministrstva odpadli ekonomski razlogi za to, da se ne realizira znesek 385 evrov. Za dvig na 308 evrov bi potrebovali 16 milijonov evrov, za dvig na 385 evrov pa 60 milijonov evrov. To je majhen znesek za socialno nujen ukrep, ki je tudi ekonomsko upravičen, ker se vsi ti dohodki v celoti prelijejo in v davke in v potrošnjo. Ta ukrep je izvedljiv takoj z naslednjim letom brez zadolževanja, pod pogojem, da Vlada realizira svojo mini davčno reformo, to je, da ohrani četrti dohodninski razred in poveča efektivno stopnjo davka na dobiček podjetij. Torej, ne gre za to, da Vlada tega ne more storiti, ampak noče storiti. Minister Mramor je to zadnjič tudi iskreno povedal. Če bi ljudem omogočili človeku vredno preživetje, ne bi hotel delati za minimalne plače, ki so pod pragom tveganja revščine. Namesto da bi dvignili minimalno plačo, torej Vlada raje pušča

ljudi na cedilu. Pri tem očitno ne pomagajo nobena pojasnila, da je 385 evrov bistveno slabše od 680 evrov mesečno, kolikor z obveznimi dodatki znaša minimalna plača, h kateri brez cenovov spadajo tudi vse pravice iz socialnih zavarovanj. Odveč je tudi argument, da prejemniki varstvenega dodatka po definiciji niso delovno aktivne osebe in da je med prejemniki socialne pomoči velik del težko ali celo trajno nezaposljivih. Oni so pač kolateralna škoda slovenskega neoliberalizma.

V Združeni levici te socialne hipokrizije ne bomo podprli. Priznamo, da vsebuje pozitiven element, ki bo dejansko izboljšal položaj nekaterih prejemnikov socialnih pomoči, ampak tudi tukaj je Vlada v resnici nedosledna. Po eni strani ohranja prehodno ekvivalenčno lestvico za prejemnike socialnih pomoči, ker je sistemska zanje tako zelo neugodna, da bi kljub navideznemu dvigu minimalnega dohodka vzdrževani člani dobili celo manj kot zdaj, po drugi strani pa uvaja novo ekvivalenčno lestvico za določanje varstvenega dodatka, kjer bi prejemniki po njenem mnenju zaradi uporabe sistemske lestvice dobili preveč. Posledica tega je, da bo samski prejemnik varstvenega dodatka dobil samo dva in pol evra več kot dobiva danes, kljub navideznemu dvigu minimalnega dohodka. Deklarirani zagovorniki upokojujencev, prejemniki varstvenega dodatka so namreč skoraj brez izjeme upokojujenci, se ob tem očitno ne bodo zganili. V Združeni levici pa bomo jasno povedali: ne pristajamo na vašo farso z dvigom minimalnega dohodka, ki je 100 evrov pod minimalnim zneskom, ki je bil ugotovljen že leta 2009, in 300 evrov pod pragom tveganja revščine. Lepo vas prosim, kdo se hvali z ukrepi, ki puščajo ljudi 300 evrov pod pragom tveganja revščine! Ne boste nas preslepili z dvigom varstvenega dodatka za dva in pol evra in naše podpore ne boste dobili. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsednik. Ministrica, kolegice in kolegi!

V Sloveniji imamo pol milijona socialno šibkih državljanov in državljanov. Kaj torej zanje pomeni denarna socialna pomoč in varstveni dodatek? To sta socialnovarstvena prejemka, ki bi jim morala omogočiti vsaj osnovne pogoje za dostojno življenje. Stopnja tveganja revščine se od leta 2008 nezadržno povečuje. Število prejemnikov denarne socialne pomoči se od leta 2012, ko jih je bilo 533 tisoč, stalno povečuje, v letošnjem letu jih je samo do septembra bilo več kot 483 tisoč.

Krščanski demokrati na ta problem ves čas opozarjamo. Ponovno ocenjujemo, da številni ukrepi levih vlad niso prišli. Po uveljavitvi sprememb socialne zakonodaje takratnega ministra Svetlika leta 2012 se je znižalo število prejemnikov varstvenega dodatka. To pomeni,

da so se številni starejši odpovedali prejemanju varstvenega dodatka iz strahu, da bi ostali brez nepremičnine, v kateri živijo oziroma brez možnosti razpolaganja s to nepremičnino, če bi jim država nanjo vpisala prepoved razpolaganja. S prenosom varstvenega dodatka po Svetlikovi reformi se je sistem socialnih transferjev radikalno spremenil. Upadlo je število prejemnikov varstvenega dodatka. Žal se v predlagani noveli znova pogovarjamo o drobtincah, minimalnih spremembah ekvivalentnih lestvic in cenzusov denarne pomoči, ne odpravimo pa vzrokov za naraščajočo revščino prejemnikov denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka.

Ravno zaradi tega krščanski demokrati predlagamo predloga za nižje davke in razbremenitev dela. S tem bi spodbudili odpiranje novih delovnih mest, da bi si ljudje lahko s svojim delom zagotovili dostojno življenje. Naš predlog je, da prejemnikom minimalnega plače ostane 50 evrov mesečno več, kar je 600 evrov na leto. Opozoriti pa moramo tudi na kmečke pokojnine, ki so bile leta 2012 s Svetlikovim zakonom ukinjene in so se prenesle v kategorijo socialovarstvenih prejemkov oziroma varstvenega dodatka, to pa je povezano z obveznostjo vračila zakonitih dedičev, zaradi tega se veliko upravičencev ne odloča za prejemanje teh transferjev. Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije je revščina na podeželju še posebej izrazita. Vse to so uničujoče posledice slabega odziva levih vlad na gospodarsko in socialno krizo.

Mi bomo sicer ta predlog novele podprli, ker najšibkejšim prinaša vsaj nekaj, ni pa to dolgoročna sistemska rešitev. Vlado Republike Slovenije ponovno pozivamo, da v najkrajšem času celovito uredi področje socialne politike na način, ki bo spoštoval človekovo dostojanstvo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Spoštovani!

Pred nami je prvi izmed štirih zakonov s področja dela, družine in socialnih zadev, katerih sprejem je vezan na sprejem proračuna. Kljub temu da zakone obravnavamo na isti seji, pa v Poslanski skupini nepovezanih poslancev nimamo enakih stališč do vseh predlogov. V naši poslanski skupini podpiramo dvig oziroma odmrznitev minimalnega osebnega dohodka na nekaj več kot 288 evrov, ki jo predvideva novela, ki je danes pred nami. Kljub temu da ne moremo govoriti o velikih zneskih oziroma da se bo posameznikom 18 evrov močno poznalo, se nam zdi pomembno, da smo ponovno prišli na višino socialno varstvenih prejemkov, ki je veljala pred letom 2012. Seveda bi si želeli, da bi bila sprememba lahko bolj občutna, a to so zneski, ki jih državni proračun ob številnih potrebah na

vseh področjih še lahko prenese. Podpiramo tudi spremembo sistemske ekvivalenčne lestvice, ki jo predvideva zakon, saj bi samo z dvigom minimalnega osebnega dohodka v slabši položaj postavili tako družine kot posameznike.

Naj poudarim, da bi si želeli, da bi živeli v državi, kjer takšni in podobni zakoni sploh ne bi bili potrebni. Da ne bi potrebovali socialno varstvenih prejemkov in da bi bilo družbeno premoženje razdeljeno na takšen način, da državi ne bi bilo treba skrbeti za najranljivejše skupine. Vendar si ne smemo zatiskati oči, številno socialno ogroženih je v naši državi še vedno veliko, že dvig za 18 evrov za državni proračun letno pomeni 13 milijonsko povečanje dohodkov. A tu so kategorije, za katere v proračunu enostavno moramo najti sredstva, saj moramo ostati socialna in pravična družba.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev, kot že rečeno, novosti v Zakonu o socialno varstvenih prejemkih podpiramo, saj gre za ukrep, ki ni samo dobrodošel, ampak tudi nujno potreben. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker k drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **5. TOČKO DNEVNEGA REDA, to je na obravnavo PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Spoštovani predsednik, dragi poslanke in poslanci, hvala za besedo!

Če smo s predhodnim, prej obravnavanim zakonom del ukrepov ZUJF sprostili in s tem dvignili minimalni dohodek, ki je osnova za določitev višine denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka, pa žal pri tem predlogu zakona podaljšujemo del ukrepov, ki so bili določeni z ZUJF in se ne nanašajo na socialno politiko, ampak predvsem na družinsko politiko in zadevajo, na žalost, kljub temu da bi želeli sprostitev, predvsem srednji sloj. S tem zakonom, ki je pred vami, gre za podaljšanje predvsem omejitve najvišjega nadomestila s področja starševskega varstva na dvakratnik povprečne bruto plače, ki znaša, za september

sem pogledala, 3 tisoč 44 evrov. Nadomestilo še vedno za starševsko varstvo in kar se tiče očetovskega dopusta ne bo odmerjeno 100-odstotno glede na osnovo, ki je izračunana za posameznika, ampak v 90 odstotkih in pomoč ob rojstvu otroka in dodatek za velike družine, ki je bila pred ZUJF uveljavljena pravica v naši družinski politiki na univerzalni osnovi, torej da so bili upravičeni vsi starši, bo ostala omejitev še v veljavi, da to pravico lahko pridobijo tisti do 6. razreda, to pa je do 64 % povprečnega neto dohodka na osebo, kar za štiričlansko družino znaša 2 tisoč 553 evrov neto, za petčlansko družino, na primer za dodatek za veliko družino pa je meja 3 tisoč 217 evrov – neto zneski so to.

Varčevalni ukrepi se torej podaljšujejo, podajamo novo sidrišče, torej nove pogoje, v katerih se bodo ti varčevalni ukrepi s področja družinske politike sprostili. To je pogoj, da hkrati dosežemo 2,5-odstotno gospodarsko rast ob hkrati tudi 1,3-odstotni rasti delovne aktivnosti. O tem bo sicer več teklo govora v nadaljevanju, vendar je treba povedati, da gospodarska rast žal kaže, da ni dovoljšnja za to, da lahko sprostimo, ker morate vedeti, da pravice iz naslova zavarovanja – in naš sistem temelji na tem, da plačujemo prispevke iz dela, je mnogo bolj povezan z delovno aktivnostjo, ta je seveda povezana z gospodarsko rastjo, vendar ni pa v neposredni korelaciji in se, žal, dogaja z zamikom.

Na to smo nekako na Vladi pristali, nismo pa želeli, da bi katerikoli od varčevalnih ukrepov s področja družinske politike, ki so bili univerzalni, na katere smo lahko v Sloveniji ponosni, s tem zakonom tako spreminjali, da bi postajali trajni. Torej samo podaljšujemo določene ukrepe in naredili bomo vse, kar je v naši moči skupaj, da tako gospodarsko rast dvigujemo kot tudi delovno aktivnost, da dosežemo te pogoje, zato da bodo lahko predvsem ljudje iz srednjega sloja, očetje, matere, starši dobili te prejemke nazaj. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Prikladu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovana ministrica, spoštovane kolegice in kolegi!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na svoji 21. seji 11. 11. obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada s predlogom za obravnavo in sprejetje predloga zakona po nujnem postopku. Kolegij predsednika Državnega zbora je sklenil, da se Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih obravnava po nujnem

postopku, zato ga je odbor obravnaval na podlagi 144. člena našega poslovnika.

Na odboru so sodelovali pristojno ministrstvo ter zainteresirana javnost. Odboru je bilo posredovano tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in zakonodajno-tehničnega vidika ter podala pripombe na 2., 3. in 4. člen, kar je bilo upoštevano tudi ob pripravljenih in sprejetih amandmajih.

Odbor je prav tako prejel mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki predlog zakona podpira. Komisija k predlogu zakona ni imela pripomb, je pa razpravljala o ustreznosti in razlogih za uvedbo dodatnega tako imenovanega kumulativnega kriterija za prenehanje veljavnosti varčevalnih ukrepov, ki se ob zahtevi gospodarske rasti v višini čez 2,5 procenta bruto domačega proizvoda nanaša tudi na zahtevo po doseganju skupne rasti delovne aktivnosti v starostni skupini 20 do 64 let za 1,3 odstotne točke.

S strani predstavnice predlagatelja je bilo povedano, da se s predlagano spremembo ne posega v vsebino zakona, ampak se zgolj podaljšuje veljavnost omejitve posameznih pravic iz naslova starševskega varstva in družinskih prejemkov, ki sta jih na tem področju uvedla Zakon za uravnoteženje javnih financ in Zakon o interventnih ukrepih na področju trga dela in starševskega varstva. Pravica do materinskega, očetovskega in starševskega nadomestila tako ostaja omejena z dvakratnikom povprečne plače, višina očetovskega in starševskega nadomestila pa ostajata znižani na 90 % osnove. Prav tako dodatek za velike družine in pomoč ob rojstvu otroka ostaja omejen na materialni položaj družine, sicer je cenzus postavljen na 64 % neto mesečne plače na osebo v gospodinjstvu. Poglavitna rešitev je torej podaljšanje varčevalnih ukrepov na področju starševskega varstva in družinskih prejemkov, ne pa trajnost teh ukrepov.

V razpravi, ki je potekala o posameznih členih predloga zakona, je bilo izpostavljeno predvsem stališče predstavnikov nekaterih poslanskih skupin, da predloga zakona ne bodo podprli, saj nasprotujejo vsakršnemu podaljševanju varčevalnih ukrepov na področju starševskega varstva in družinskih prejemkov. Da bi dosegli prihranke, se predlaga vpeljava novega dodatnega kumulativnega kriterija za prenehanje veljavnosti varčevalnih ukrepov, in sicer to, kar sem že povedal, kumulativno dveh kriterijev, vezanih na bruto družbeni proizvod in na delovno aktivnost prebivalca med 20. in 64. letom.

Kot rečeno, ti predlagani predlogi spremembe zakona – torej, zakon, ki ga imamo pred seboj, ima za svoj namen podaljševati nekatere interventne, nekatere varčevalne ukrepe, ne pa jih zacementirati in jih uveljaviti

kot trajne. Pri tem pa je bilo izpostavljeno tudi to, da tiste najranjivejše ciljne skupine ne bodo dodatno prizadete oziroma da se njihov gmotni socialni položaj z rešitvami tega zakona ne bi poslabšal.

Odbor je v skladu z določili Poslovnika Državnega zbora glasoval o posameznih amandmajih, ki jih je pripravila koalicija, in jih izglasoval. Razpravljal je tudi o vseh členih predloga zakona, ki jih je tudi sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila, ki ste ga prejeli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): V Slovenski demokratski stranki bomo Predlogu zakona o spremembah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih nasprotovali.

Dejstvo je, da so družine in družinska politika za to vlado zapostavljena, zato je jasno, da od te vlade in koalicije ni pričakovati kakšnih pomembnih spodbud v tej smeri, razen ko gre za ideološka vprašanja pri družinski politiki, kot je, na primer, revizija zakonske zveze. Prav zato je Vlada predlagala to spremembo zakona, ki podaljšuje veljavnost omejitve posameznih pravic iz naslova starševskega varstva in družinskih prejemkov, ki sta jih na tem področju uvedla Zakon o uravnoteženju javnih financ in Zakon o interventnih ukrepih na področju trga dela in starševskega varstva. Poleg prvega kriterija, to je 2,5-odstotna gospodarska rast, je ta vlada uvedla še dodaten kriterij, ki se nanaša na zahtevo po preseganju rasti stopnje delovne aktivnosti za 1,3 odstotne točke v starostni skupini od 20 do 64 let. To seveda pomeni, da morata biti hkrati izpolnjena oba pogoja, sicer do sprostitve teh ukrepov ni mogoče priti. Iz vsega navedenega je povsem jasno, da so takšne rešitve postavljene tako, da so praktično neuresničljive, kar pomeni, da bo takšna rešitev praktično postala trajna.

Očitno je za Vlado Republike Slovenije sprejemljivo, da se v prvi vrsti proračun polni na račun družinskih prejemkov, ne samo na račun materinskih, očetovskih in starševskih nadomestil, ampak, kot vidimo tudi v drugem zakonu, tudi na račun otroških dodatkov. Torej, Cerarjeva vlada bo na račun slovenskih družin privarčevala preko 50 milijonov evrov.

V Slovenski demokratski stranki takšnemu zakonu nasprotujemo, saj menimo, da se državno varčevanje ne bi smelo več izvajati na račun slovenskih družin, saj je bil pogoj za odpravo ukrepov, 2,5-odstotna gospodarska

rast, kot ga je določil ZUJF, že izpolnjen. Zato naj še enkrat za konec povem, da takšnih zakonov v Slovenski demokratski stranki ne bomo podpirali, ker s tem tudi Vlada kaže odnos do družin in družinske politike v naši družbi.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani, lep pozdrav še enkrat!

Sprejemamo Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, zakon, ki na področju družinske politike ne posega v vsebino, ki ureja pravice iz naslova starševskega varstva, prejemkov, nadomestil, družinskih prejemkov, in to na način, ki jih ne želi in jih ne klesti dodatno, ampak je njegov namen podaljševanje dosedanjega omejevanja posameznih pravic – pa ne vseh! Saj mi gre nekoliko težko z jezika, ko govorim o podaljševanju, ker bi si osebno in vsi v stranki Desus, trdno sem pa prepričan, da vsi v Državnem zboru želeli, da bi bil zloglasni ZUJF in vsi drugi omejevalni ukrepi stvar preteklosti, da bi bila zadeva pase, pa na žalost ni mogoče v tem trenutku tega tudi dejansko tako izvesti.

Prihodnje proračunsko leto bi zaradi izpolnitve odloženega pogoja za polno uživanje pravic iz naslova starševskega varstva in družinski prejemkov prineslo dodatnih 17 in pol milijona težko obremenitev budžeta. Kljub temu da je Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v proračunskem razrezu za leto 2016 uspelo zagotoviti dodatnih 65 milijonov, pa vendarle to ni bilo dovolj, da nekateri ukrepi ne bi bili podaljšan oziroma da nekateri ukrepi v prihodnje, omejevalni ukrepi, ne bi bili več potrebni.

V naši poslanski skupini smo skušali biti vsa ta leta gospodarske krize, ki je narekovala močne restrikcije, močno zategovanje pasu prav na vseh področjih, strpni do varčevalnih ukrepov, ki jih je uvedla država. Verjemite, da ni enostavno dopuščati jemanje družinam, socialno ogroženim, upokojencem, pa še bi verjetno lahko našteval. Seveda se nikoli ni enostavno odločiti, komu in koliko vzeti, dosti lažje, dosti bolj všečno je, dosti bolj populistično, če hočete, nastopaško je, da daješ, pokažeš s prstom temu toliko, temu toliko in si zelo všečen. Pač danes nismo v stanju, da se na ta način obnašamo, verjamem, pa da bomo kmalu lahko sprostili vse ukrepe.

Res je bilo težko takoj se opredeliti za podporo varčevanju na družinah, pri družinah, pri otrocih, torej pri starševskih nadomestilih in vseh občutljivih družinskih prejemkih, kot so pomoč, dodatek za veliko družino, pomoč ob rojstvu otroka, in še bi lahko našteval, zlasti iz tega razloga, ker je za uveljavitev polnih zneskov oziroma vrnitev upravičenj do pravic vezana na dodaten pogoj, to je ob preseganju 2,5-odstotne rasti bruto družbenega proizvoda,

treba doseči tudi istočasno še 1,3-odstotno rast stopnje delovne aktivnosti. Verjamem, da bo s temi sredstvi, ki so limitirana, ta vlada, to ministrstvo doseglo preboj na tem področju, da bosta zelo kmalu izpolnjena in en in drug pogoj in da bodo ljudje prejeli vse tiste prejeme, ki bi jih nekako z uveljavitvijo teh predpisov pred uveljavitvijo varčevalnih ukrepov bili deležni oziroma bili do njih upravičeni.

V Poslanski skupini Desus verjamemo, prepričani smo v to, da glede na napovedi gospodarske rasti, glede na relativno ugodne razmere, upam, da niso samo prehodne, ampak bodo tudi doživele svojo realizacijo v prihodnjih letih, ob tem, da se število brezposelnih tudi manjša, da bo mogoče dvigniti število zaposlenih, s tem bo priteklo več denarja v obe blagajni in proračun in hkrati, da bo tudi tisti drugi del kumulativnega bloka, torej 1,3-odstotna rast stopnje delovne aktivnosti, uresničen in bodo ljudje dobili polne prejeme, kot jim gre po zakonu. Še enkrat pa želim poudariti, da smo v Sloveniji lahko ponosni na našo družinsko politiko, nikjer v svetu ni 365 dni porodniškega dopusta in porodniškega nadomestila, pred uveljavitvijo teh restriktivnih ukrepov tudi 100-odstotnega nadomestila, ki zdaj ne velja za vse skupine, to je treba priznati, in smo primerljivi in smo konkurenčni glede naše družinske politike, zato smo lahko ponosni.

Kot rečeno, predlog zakona pa podpiramo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, spoštovana ministrica, kolegice in kolegi!

Temeljna potreba za sprejem novele tega zakona, torej v svojem jedru izhaja iz ukrepov, ki jih je Državni zbor sprejemal s ciljem doseganja konsolidacije javnih financ v času, ko je bila finančna in gospodarska kriza v Sloveniji in svetu najbolj zahtevna in na višku svoje brutalnosti.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov smo ob sprejemanju ukrepov, kot je bil ZUJF, izrazili bojazen, da bo varčevalno spiralo težko ustaviti in da bo pot do stabilizacije sistemov solidarnosti in socialne države, ko bo enkrat v veljavo vstopil zakon tega tipa, zelo težko postaviti nazaj in da bo ta pot zelo zahtevna. Ko je namreč enkrat terapija določena, je prekinitev na sredini lahko še bolj nevarna kot morda ne najbolj optimalno zdravilo. Zato z Zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, ki je danes pred nami, žal še ne odpravljamo dela varčevalnih ukrepov, saj smo kljub pozitivnim kazalcem v letošnjem in predhodnem letu še vedno zavezani k izvajanju politik, ki omogočajo nadaljevanje krepitve javnofinančne stabilnosti Republike Slovenije. Slednja pa je, tukaj moramo biti odkriti, temeljni pogoj za to, da imamo možnost ponovne krepitve skupnostne solidarnosti in socialne

kohezije, na nekaterih področjih s perspektivo, da segment teh sproščanj v bodoče širimo še v večji meri. Del teh zakonov bomo in jih obravnavamo tudi na tej redni seji.

Tako je na nek način najpomembnejši ukrep te novele, da se eksplicitno določa robne pogoje, ob katerih bo predvidoma, pri čemer gre še vedno zgolj za napoved, v letu 2018 mogoče celostno sproščanje varčevalnih ukrepov, ki jih je treba jasno opredeliti kot začasne in izključno interventne narave. Tako zakon določa, da ti varčevalni ukrepi veljajo le, dokler ne bo dosežena 2,5-odstotna gospodarska rast ter 1,3-odstotna delovna aktivnost. Predvsem delovna aktivnost je ključna, zato da lahko dosežemo tudi trajno vzdržnost sistemov socialne varnosti in družbene kohezije, še posebej v času, ko se soočamo s tako zahtevno demografsko situacijo na eni strani in tudi izjemno zaostrenimi razmerami na mednarodnih trgih, kjer se v zadnjem obdobju vedno bolj uspešno borijo tudi slovenske gospodarske družbe. Ker kljub doseganju 2-odstotne gospodarske rasti še vedno ne dosegamo ekonomskih kazalcev z ravni leta 2008 in ker ocenjujemo, da zakon v danih okoliščinah vendar opravlja svojo nalogo, tokrat predvsem preprečevanja trajnosti varčevalnega ukrepa, bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov zakon podprli, predvsem zavedajoč se tega, da kljub podaljšanju tega zakona tudi na tej redni seji sproščamo določen del ukrepov s ciljem zaščiti na eni strani tako srednji razred kot tiste, ki so najšibkejši. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Predlog novele, ki je pred nami, podaljšuje tri varčevalne ukrepe na področju starševskega varstva. Negativne posledice teh treh varčevalnih ukrepov so precej različne, zato jih moram tudi v svoji obravnavi obravnavati ločeno. V Združeni levici izpostavljam in nasprotujemo znižanju nadomestila za starševsko varstvo, ki se s to novelo podaljšuje. Odkar je bil sprejet Zakon o uravnoteženju javnih financ, znaša nadomestilo samo 90 % plače, ki sta jo mati ali oče prejela v zadnjih 12 mesecih pred nastopom starševskega dopusta. Torej ne več 100 %; s to novelo se ta ukrep podaljšuje. Tako varčevanje ima dve negativni posledici. Po eni strani zmanjšuje dohodek družin, v katerih imajo starši plače, ki so samo malo višje od minimalne plače, po drugi strani pa odvrča družine, v katerih imata starša podobno visoke plače, od tega, da bi starševski dopust koristil oče. Prva negativna posledica podaljšanja ukrepa je torej povečevanje socialne ogroženosti družin z nizkimi dohodki. Če tega varčevalnega ukrepa ne podaljšamo, dobijo starši dobrih 11 % višje nadomestilo. Mi imamo simulacijo za 2012 – za

Združeno levico govorim. Mati samohranilka s povprečno plačo 1000 evrov bruto je dobila nadomestilo v višini 678 evrov. Če pa bi bila upravičena do 100 % nadomestila, bi mesečno dobila 744 evrov. Pri tem se je treba zavedati, da je taka družina v obeh primerih bivajoča pod statističnim pragom tveganja revščine, ki je za dvočlansko družino z majhnim otrokom postavljen na 788 evrov oziroma za leto 2012, za ta primer je bil.

Druga negativna posledica pa je, da se s takimi ukrepi odvrta očete od koriščenja starševskega dopusta. Pri nas imajo moški praviloma višjo plačo od žensk. In če se morata odpovedati desetim odstotkom svoje neto plače, se vam ne izplača teh 10 odstotkov izgubiti od višje plače, ki je, kot sem dejal, praviloma plača moškega. Zato je oče s to višjo plačo pogosto postavljen v položaj, da raje sploh ne vzame starševskega dopusta. V Združeni levici bomo ta zakon podprli samo, če bo sprejet naš amandma, s katerim predlagamo, da se nadomestilo za starševsko varstvo odmeri v višini 100 odstotkov osnove.

Opredeliti pa se moram še do drugih dveh ukrepov. Tukaj podaljševanje varčevanja v resnici nima hujših socialnih posledic. Pomoč ob rojstvu otroka je enkratno izplačilo, ki znaša 280 evrov. Dodatek za veliko družino je letni transfer, ki znaša 395 evrov za tričlansko družino. Cenzus je postavljen zelo visoko, in sicer na dobrih 634 evrov na družinskega člana, to je 64 odstotkov povprečne neto plače na člana gospodinjstva. Tak cenzus preseže samo družina, v kateri vsak od staršev zasluži približno 1,3 povprečne plače. V Sloveniji pa ima manj kot ena tretjina zaposlenih plačo, ki je višja od povprečne, zato ta varčevalni ukrep ne prizadene družin s povprečnimi in podpovprečnimi dohodki in za nas ni problematičen v tako veliki meri.

Vsekakor pa so resen problem nizka nadomestila za starševsko varstvo, zato smo v Združeni levici predlagali amandma, s katerim bi se nadomestilo povečalo za dobrih 11 odstotkov. Če amandma ne bo sprejet, predlaganega zakona tudi mi sami ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Spoštovani predsednik, spoštovana ministrica, kolegice in kolegi!

Novela Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih za nas ni sprejemljiva in je krščanski demokrati ne bomo podprli. Zakaj je ne bomo podprli? Nesprejemljivo se nam zdi, da predlagatelji govorijo, da ta novela zgolj podaljšuje veljavnost omejitve posameznih pravic iz naslova starševskega varstva in družinskih prejemkov, ki sta jih uvedla ZUJF in interventni zakon. Oba naj bi s 1. 1. 2016 prenehala veljati, ker je gospodarska rast

preseгла mejo 2,5 odstotka. Predlagatelji namreč poleg stopnje rasti BDP nad 2,5 odstotka uvajajo še dodaten kumulativni pogoj, in sicer da rast stopnje delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let preseže 1,3 odstotne točke. Predstavniki ministrstva poslancem na seji matičnega odbora niso znali pojasniti, kdaj oziroma kolikokrat v zgodovini samostojne Slovenije sta bila ta dva pogoja dosežena istočasno. Ob dejstvu, da odgovora ni bilo, se lahko le zamislimo, kaj to pomeni.

Ob sprejemanju ZUJF smo si še posebej na področju ukrepov družinske politike vsi skupaj želeli, da ti ukrepi čim prej minejo. Takratni poslanci se gotovo še spomnite tistega časa, s kakšno težavo smo sprejeli te ukrepe, sedaj pa se ti ukrepi ne samo podaljšujejo, ampak se pogoji za sprostitev teh določb še močneje zaostrejo.

Na novo vneseni kumulativni pogoj je v resnici neuresničljiv. Slovenija naj bi le enkrat v zgodovini, leta 2003, dosegla takšno stopnjo rasti delovne aktivnosti in to v vsej 25-letni zgodovini. Predstavnika Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in enake možnosti ter koalicijski poslanci s takšnim pogojem delate ukrepe trajne. To je nesprejemljivo in krščanski demokrati temu ostro nasprotujemo. V imenu državljanek in državljanov pa ponovno javno sprašujem ministrico, kdaj bo po predvidevanju ministrstva dosežen ta kumulativni pogoj, ki bi sprostil omejitev starševskega nadomestila, pomoč ob rojstvu otroka in dodatek za veliko družino. Na odboru smo slišali zgolj besede upanja, da bo do tega prišlo čim prej. Krščanski demokrati menimo in zagovarjamo, da moramo odgovorni politiki delati v dobro državljanek in državljanov in ne samo govoriti in upati. Glasovali bomo proti predlagani noveli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Spoštovani, še enkrat lepo pozdravljeni!

Pri noveli zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, ki je pred nami, gre za podaljšanje veljavnosti varčevalnih ukrepov, ki so bili sprejeti z Zakonom za uravnoteženje javnih financ v letu 2012. Pri tem v Poslanski skupini nepovezanih poslancev poudarjamo, da smo, ne glede na to, kaj si mislimo o načinu sprejetja zakona o uravnoteženju javnih financ, znižali izdatke v času padca gospodarstva z mislijo, da bomo omejitve sprostiti, ko se bodo začeli kazati znaki okrevanja. Večina ukrepov je bila tako začasne narave. Kljub temu da smo določeno stopnjo rasti dosegli, pa v državnem proračunu še vedno ni dovolj sredstev za vse ukrepe, ki bi si jih želeli v socialni državi. Vendar pa zaradi pozitivnih gospodarskih kazalcev in znakov okrevanja vsekakor ne bi pričakovali, da se bo vlada odločila tudi za dodatno zaostritev

pogojev za sprostitev ukrepov. Ker moramo poleg rasti BDP po novem hkrati doseči tudi 1,3-odstotno stopnjo delovne aktivnosti, se lahko upravičeno sprašujemo, ali ne gre morda v tem primeru za prekvalifikacijo začasnega ukrepa v trajnega. V državi, kjer večjo pozornost namenjamo mladim, mladim družinam in posebej ranljivim skupinam, bi pričakovali, da bi se to odražalo tudi v ukrepih, ki jih sprejemamo. Zato iskreno upamo, da se bodo uresničile napovedi ministrstva, da bomo takšno stopnjo delovne aktivnosti dosegli že v naslednjih letih. Se pa bojimo, da temu kljub vsemu ne bo tako, zato takšne zaostritve in s tem predloga zakona v Poslanski skupini nepovezanih poslancev ne podpiramo. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Tanja Cink.

MAG. TANJA CINK (PS SMC): Spoštovani predsednik, predstavniki ministrstva, drage kolegice in kolegi!

Novela Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih podaljšuje dva varčevalna ukrepa. Ohranja omejitev materinskega, očetovskega in starševskega nadomestila na dvakratnik povprečne plače ter znižanje višine očetovskega in starševskega nadomestila na 90 % osnove, razen v primeru, ko osnova vlagatelja ne presega minimalne plače in znaša nadomestilo sto odstotkov osnove, ter ohranja pogojevanje dodatka za veliko družino in pomoč ob rojstvu otroka z materialnim položajem družine, kar pomeni, da sta obe pravici vezani na cenzus 64 % povprečne neto mesečne plače na osebo oziroma na 6. dohodkovni razred. Pri obeh ukrepih je treba izpostaviti temeljna izhodišča, ki tvorijo okvir pravic, o katerih se danes pogovarjamo. Obseg pravice, kot so materinski, očetovski in starševski dopust se s predlogom zakona ne spreminjajo. Starševska ureditev ni opredeljena samo z višino nadomestila za čas porodniškega in starševskega dopusta, temveč tudi s trajanjem obeh odsotnosti. Materinski dopust tako ostaja v trajanju 15 tednov oziroma 105 dni in v tem času znaša nadomestilo 100 % osnove. Za očetovski dopust ter starševski dopust, ki pripada obema staršema v trajanju 130 dni, pa ostaja nadomestilo znižano za 10 %. Slovenija se primerja tudi s Švedsko, Francijo, Nemčijo, Nizozemsko, Belgijo, Avstrijo, Madžarsko, Portugalsko in Kanado. Raziskava o materinstvu in očetovstvu na delovnem mestu, ki je bila leta 2014 objavljena v okviru mednarodne organizacije dela, kaže, da 53 % držav oziroma 89 od 185, ki so bile zajete v raziskavo, izpolnjuje minimalni standard trajanja materinskega dopusta, to je 14 tednov, med katerimi je tudi Slovenija. 42 držav omogoča materinski dopust v trajanju najmanj 18 tednov, 60 držav trajanje od 12 do 13 tednov, 27 držav pa trajanje manj kot 12 tednov. Po nekaterih

drugih podatkih pa je Slovenija ena redkih držav, ki omogoča prejemanje 100 % nadomestila za celotno odsotnost v trajanju enega leta, tako za čas materinskega kot starševskega dopusta.

V razpravi o cenzusu za pomoč ob rojstvu otroka in za dodatek za veliko družino je prav, da se seznanimo tudi s konkretnimi številkami oziroma povemo, katere družine so že zdaj in bodo tudi v prihodnje upravičene do obeh dodatkov. To so tiste družine, katerih mesečni dohodek na družinskega člana ne presega 643,46 evrov. Te družine so upravičene do pomoči ob rojstvu otroka v enkratnem znesku 280,75 evrov.

Ko pa govorimo o dodatku za veliko družino, moramo vedeti, da so do tega dodatka upravičene družine, ki razpolagajo z mesečnim dohodkom, ki je nižji od približno 3 tisoč 217 evrov in imajo 3 otroke oziroma družine, ki razpolagajo z mesečnim dohodkom, ki je nižji od približno 3 tisoč 860 evrov in imajo 4 otroke. Številke bi bile lahko drugačne, nadomestila pa ugodnejša za upravičence, če bi bil javnofinančni položaj države drugačen. V danih možnostih pa se moramo vprašati, kakšna je korelacija med prispevki za socialno varnost in višino nadomestila, ki jo država zagotavlja za enoletno odsotnost z dela za čas materinskega, očetovskega in starševskega dopusta.

Gospodarska rast ne pomeni nujno tudi novih delovnih, več zaposlitev in več vplačanih prispevkov iz naslova delovnega razmerja. Zato je pomembna tudi stopnja delovne aktivnosti. S tega vidika se za sprostitev varčevalnih ukrepov s področja socialnega varstva in družinskih prejemkov zahteva, da gospodarska rast preseže 2,5 % bruto domačega proizvoda in rast stopnje delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 65 let preseže 1,3-odstotne točke. Treba pa je še enkrat poudariti, da gre začasne ukrepe.

V Poslanski skupini SMC bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitevjo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členu in vloženem amandmaju. V razpravo dajem 2. člen ter amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima mag. Tanja Cink.

MAG. TANJA CINK (PS SMC): Hvala lepa za besedo.

S predlagano spremembo v bistvu razumemo, in to hočem tudi poudariti, da gre s takšnim predlogom za podaljšanje veljavnosti omejitev posameznih pravic iz naslova starševskega varstva in družinskih prejemkov, ki so bile uvedene z Zujfom, kar je ob trenutni finančni situaciji pričakovano in tudi neizbežno. Četudi zdaj govorimo o družinskih prejemkih, bi kljub temu na splošno omenila tudi ostale spremembe, če temu rečem kar socialne zakonodaje, ki jih imamo trenutno v paketu na

dnevnem redu. Treba je nujno gledati na celoto sprememb, ker gre za proračunske zakone in ker se v tem smislu tudi išče ravnotežje, da ne bi posebej prizadeli nekaterih upravičencev, sploh če moramo ostati znotraj finančnih okvirov, ki so na voljo, glede na trenutno gospodarsko rast.

Naj omenim, da v Sloveniji živi pod pragom revščine 14,5 % ljudi, kar je problem in nas mora skrbeti. Je pa zagotovo bolj optimističen podatek, da se je naraščanje stopnje tveganja revščine v letu 2014 vendarle zaustavilo in je ostala enaka kot leto poprej. Tako da kaže, da imamo pri nas vendarle učinkovit sistem socialnih transferjev. Tudi po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije se stopnja tveganja revščine na ta način skoraj razpolovi, sicer bi znašala celih 25 %. Na področju socialne varnosti je največji problem ravno revščina tistih, ki nimajo rednih dohodkov, razen socialne pomoči. Tudi na tej proračunski postavki vemo, da se predvideva dvig osnovnega zneska minimalnega dohodka za ohranjanje meje socialne varnosti upravičencev in tudi ob vseh ostalih ukrepih, ki so usmerjeni k najranljivejšim skupinam prebivalstva in so naravnani tako, da v celoti gledano pomenijo tudi zagotavljanje socialne varnosti oziroma socialne blaginje, je razumljivo, da bomo podprli tudi podaljšanje omejitev pravic iz naslova starševskega varstva in družinskih prejemkov, ki sem jih pri predstavitvi našega stališča tudi že omenila in je v tem trenutku to zagotovo edina in prava pot glede na finančno situacijo države.

To kar bi želela poudariti je, da je v celoti gledano zagotavljanje socialne varnosti ciljno naravnano, torej s poudarkom na najbolj ranljivih skupinah prebivalstva, kar je pravzaprav najpomembnejše glede na trenutno finančno stanje države in razpoložljive možnosti, zato tudi amandmajev Združene levice ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo.

V uvodu v svojo razpravo bi se oprl na to, kar sem uspel zaslediti s strani kolegice iz Poslanske skupine SMC. Govorila je o pragu tveganja revščine in je omenila, da 14,5 % slovenskih državljanek, državljanov živi pod tem pragom tveganja revščine. Drži. Ta številka je visoka, je zastrašujoča. In drži tudi, kar je kolegica povedala, da se je rast med leti 2014 in 2015 zaustavila. Ampak, oprostite, ta rast tveganja revščine pri nas se je zaustavila na rekordno visoki ravni in na podlagi tega podatka nikakor ne moremo in ne smemo sklepati, da sistemi socialnega varstva v naši državi dobro delujejo. Če nas naj ta številka in ta grozovita stopnja tveganja revščine na kaj napotuje, je to, da moramo socialno na točki skrbi za najbolj odrinjene, za najšibkejše in najrevnejše v naši

družbi okrepiti. Sredstva za to pa lahko pridobimo, brez da prelomimo fiskalne okvirje obstoječega proračuna, s tem da posežemo po redistributivnih ukrepih, ki nam jih omogočajo izvodi države na prihodkovni strani. In ne nazadnje smo to v Združeni levici tudi predlagali, ko smo predlagali in še vedno predlagamo dvig denarne socialne pomoči na 385 evrov, za kar bi potrebovali z vidika proračuna borih 60 milijonov evrov. Glede na podatke, ki jih je navedla kolegica iz Poslanske skupine SMC, glede na njeno skrb, ki jo je izrazila nad revščino in trendom revščine v slovenski družbi, bi v resnici pričakoval, da boste podprli naše amandmaje in naše predloge ne samo na področju novele, ki jo ravnokar obravnavamo, ampak tudi na področju denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka na sploh. Žal ste iz istih podatkov, s katerimi operiramo tudi v Združeni levici in kažejo na grozljivo stanje socialne izključenosti in tveganja revščine v slovenski družbi, izpeljali diametralno nasprotno zaključke, kot smo jih izpeljali v Združeni levici. Za Združeno levico ti podatki govorijo, da je stanje skrajno in da je treba zoper revščino ukrepati in ukrepati nemudoma, za vas pa to pomeni podaljševanje obstoječih varčevalnih ukrepov. Mislim, da to nikakor ni v redu in vas bom pozval v imenu vaših lastnih podatkov in vaših lastnih statistik, da premislite svojo politično pozicijo in nemara namenite podporo našim predlogom in našim amandmajem.

S to novelo se podaljšuje varčevalni ukrep, zaradi katerega starševsko nadomestilo znaša 90 % osnove, razen če je ta osnova nižja od minimalne plače, v tem primeru ta osnova znaša 100 %. To pa pomeni, da gospodinjstva, ki imajo dohodke tik nad minimalno plačo, dobijo zelo nizka nadomestila za starševsko varstvo. Ponovil bom primer, ki sem ga navedel že prej, matere z enim otrokom, ki je imela tisoč evrov bruto plače. Kot omenjeno, je simulacija narejena po podatkih za leto 2001 iz preprostega razloga, ker smo se za informacije in številke zatekli k aplikaciji enega od centrov za socialno delo, ki pa pač žal ni bila posodobljena. Če bi računali iste stvari za leto 2016, bi se spremenile samo absolutne številke, bistvo pa ostaja enako. In to bistvo je, da se mora nadomestilo povečati za dobrih 11%. In točno to z našim amandmajem socialisti predlagamo.

Če se vrnem nazaj na primer te matere samohranilke. Ta mati samohranilka, ki je prejemale povprečno tisoč evrov bruto plače, je dobila nadomestilo v višini 687 evrov. Če pa bi nadomestilo odmerili od 100 %, bi mesečno dobila 744 evrov. Ko se pogovarjamo o socialno tveganih primerih ali pa primerih, ki so odrinjeni na rob, so to zneski, ki izdatno pripomorejo k socialni dobrobiti posameznika in izdatno pripomorejo k njegovi sposobnosti delovanja, funkcioniranja v naši družbi, ne da bi bil porinjen na neko socialno, pa še kakšno drugačno margino.

Nasploh se pa pogovarjamo o razlikah, ki so z vidika proračuna relativno zanemarljive. Za gospodinjstva, ki pa so zašla pod statističnim pragom tveganja revščine, se pa to strašno pozna in ta prag tveganja revščine je znašal 788 evrov mesečno. Danes je ta številka nekoliko drugačna, je 771 evrov. Zaradi vsega naštetega bi sprejetje tega amandmaja, ki ga socialisti predlagamo, bistveno izboljšalo socialni položaj tudi mladih družin z nizkimi dohodki. Drug pozitiven učinek bi se pa pokazal v tem, da bi spodbudili tudi očete, da bi se pogosteje odločali za starševski dopust in ko bi prevzeli del skrbi, bremena, ki ga prinese novorojeni otrok v družino, bi prispevali k enakosti spolov. Ne nazadnje imamo tudi danes ministrico, ki ni samo ministrica za delo, ampak je tudi ministrica za družino, pa tudi ministrica za enake možnosti. Ta naš amandma prispeva naravnost k družini in k enakosti spolov v družini.

Seveda dobro vemo, da to ni zadosten ukrep. Problem je tu ukoreninjen izven družine. Problem je v tem, da moški praviloma prejemajo višje plače od žensk, zato se jim očetovski dopust preprosto ne splača. Ampak vendarle, ko zamejimo krog debate na samo družino, je treba to vzeti kot neko delovno dejstvo in socialne predloge graditi na tem dejstvu, da v sferi družin in v seriji nadomestil poskušamo kompenzirati tudi delno za neenakost, ki med moškimi in ženskami nastaja pri dohodkih iz dela, ki nastajajo v nekem delovnem procesu. Zaradi tega bi ta naš amandma vseeno nekoliko izboljšal tudi stanje na tem področju.

Če danes oče vzame starševski dopust, se dejansko odreče 10 % neto plače. Če ima oče višjo plačo kot mati, kar je v naši družbi žal še vedno pogosto, se jima taka računica preprosto ne izplača. Rezultat, ki ga dobimo, je, da se očetje ne odločajo za starševski dopust, materi je potem to gospodinjsko delo in delo reprodukcije v družini naloženo na pleča s polno težo, kar pač ni urejeno, kot poudarjam, pa bom še enkrat poudaril, enakost med spoloma je pomembna kategorija, za katero si moramo prizadevati v naši družbi.

Situacija pa je s socialnega vidika v resnici še hujša. Če imata oba v družini nizke plače, se z očetovskim dopustom dejansko ogrozi kar socialni položaj družine. Poglejte, to je pa popolnoma nesprejemljivo, da oče vzame očetovski dopust in s tem pod vprašaj postavi eksistenco družine kot take. Poglejte, taka ureditev ni pravična, ni socialna, ni družinska in ne prispeva k enakosti med spoloma. Taka ureditev je kontraproduktivna in je disciplinska za člane družine, za očete in za matere. In to ni v redu. O tem bi se morali pogovarjati, kako to popraviti. Z našim amandmajem poskušamo vsaj droben korak narediti v tej smeri.

Če povzamem. Z našim predlogom bi pomagali družinam z nizkimi dohodki, pomagali bi materam nasploh, ne nazadnje pa bi prispevali tudi k enakosti med spoloma. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anja Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo, spoštovani predsednik.

Morda samo nekaj pojasnil glede vložnega amandmaja. Dejansko se s tem amandmajem želi poseči v sistem socialnega zavarovanja v Sloveniji. Sistem socialnega zavarovanja je sistem, ki je vpeljan v vseh sistemih socialnega zavarovanja in tudi starševskega varstva, ki je eden izmed. Torej velja enako na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja, zdravstvenega, za denarna nadomestila, torej za zaposlovanje in tudi na področju starševskega varstva. To je zelo jasen princip. Princip zavarovanja pomeni, da ko sem zaposlen, plačam prispevke, da dobim nadomestilo, ko pride do socialnega primera. V tem primeru starševstva. Princip socialnega zavarovanja temelji na meritokraciji. Logika je, višjo plačo imam, več plačam in potem imam tudi višje nadomestilo. V sistemu imamo vedno postavljeno najvišjo možno nadomestilo, najnižje možno nadomestilo, ker gre tu znotraj za solidarnost. Ampak znotraj tega pa, toliko kot plačaš, dobiš. seveda Varovalo je, da tisti, ki dobi, pa je najmanj višina minimalne plače. Če bi sledili amandmaju, ki je predlagan, to pomeni, da bi vsi tisti, ki imajo manj kot povprečno plačo v Republiki Sloveniji – in teh je, žal, ne boste verjeli, dve tretjini plač – bi v naši državi njim naredili uravnilovko in bi vsi dobili enako. To pomen rušitev samega sistema socialnega zavarovanja. Po drugi strani pa, ko se govori o tem, kaj to pomeni za družino, pa na nek način kaže nepoznavanje celotnega sistema. Ker na primer mama, ki je na porodniški ali na starševskem nadomestilu, dobi minimalno plačo, torej vsaj minimalno plačo. Če bi imela povprečno plačo, bi to pomenilo, da dobi samo nižji otroški dodatek in z višino otroškega dodatka pokompenzira, ker se višina otroškega dodatka odmeri glede na višino dohodka v družini. Ne pozabiti, leta 2013 smo že spremenili Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, kar se tiče višine denarne socialne pomoči pri odmeri za enostarševske družine, kjer se je izkazalo, da je revščina najhujša, in tudi višino otroškega dodatka smo za enostarševske družine dvignili. Torej ne moremo gledati samo ukrepa starševskega nadomestila, in to enoznačno enačiti s problemom dohodkov v teh družinah. Sistemi so res med seboj povezani, zato je pomembno, da gledamo celoto, ker celota ima potem vpliv na materialni in socialni položaj.

Kat se tiče pa enakosti spolov, je verjetno tudi prav, da povemo, da se uveljavlja. Očetje dobijo dodatne 3 dni očetovskega dopusta plačane, da smo država, ki imamo eno najnižjih tako imenovanih razlik v plačah med moškimi in ženskami znotraj Evropske unije. Priznavajo nam, da na tem področju enakosti v

zaposlovanju med moškimi in ženskami, je Slovenija vzor. Pred tem sem imela sestanek z odhajajočo norveško veleposlanico, ki je to tudi zelo jasno izrazila. Slovenija je na področju enakosti spola tudi z vidika človekovih pravic sigurno država, ki veliko stori in je tako prepoznana tudi v mednarodni skupnosti. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovani predsednik. Ministrica, kolegice in kolegi!

Kot je bilo izpostavljeno že v stališču Poslanske skupine Socialnih demokratov, je pri obravnavi te novele zakona treba razmišljati predvsem o celostnem okviru, ki zadeva to vprašanje. Nemogoče je ta zakon tudi s stališča realnega dohodka družine obravnavati ločeno od tega, da danes na tej seji govorimo tudi o tem, da se za 10 % povišuje otroški dodatek 5. in 6. dohodninskega razreda, da bomo pri naslednji točki oziroma eni za tem, govorili o dvigu cenzusa za štipendije, da bomo odprli prostor za 3tisoč 200 novih štipendij. In ko govorimo o vprašanju socialne politike in družinske politike, je pomembno razmišljati ne samo o tem pasivnem delu, o transferih, o tem, kar lahko država interventno ponudi za to, da ohranja nek socialni status, da ohranja nek standard, ampak predvsem o aktivnem delu družinske in socialne politike. Danes oziroma v teh dneh smo dobili denimo podatek, da se je stopnja brezposelnosti znižala na nekaj malega več kot 104 tisoč brezposelnih, kar je bistven napredek od leta 2012, ko je ta brezposelnosti denimo dosegla enega svojih vrhuncev. To je izjemno pomemben segment, ki je bil dosežen skozi aktivno politiko zaposlovanja, skozi interventne ukrepe, ki so sledili tako delu politik Evropske unije kot tudi delu ukrepov, ki jih je izvajala ta pa tudi predhodna vlada.

Če lahko rečemo, da je v proračunu in v finančni perspektivi za naslednje obdobje zagotovljenih več kot 90 milijonov evrov za socialno aktivacijo, da se lotevamo neke koherentne družinske politike in ne nazadnje, da se od vprašanja samo nezaposlenosti mladih pristopa zdaj bistveno bolj celovito k vprašanju delovne aktivnosti celotne populacije, torej tudi z interventnimi ukrepi na področju trga dela poskušamo reševati vprašanje brezposelnih v populaciji od 55 in naprej, je bistveno lažje razumeti tudi to, da za vse v polnem obsegu v danem trenutku in ob zavezah, ki smo jih sprejeli, tudi fiskalnem pravilu, enostavno ni mogoče poskrbeti takoj. In če želimo te politike razumeti, jih moramo razumeti ne samo skozi logiko, da je treba neprestano dvigovati transferje, neprestano poskušati zgolj gasiti požar, ampak predvsem se ozreti na tisto stran, ki govori o aktivnem delu teh politik. Torej aktivni politiki zaposlovanja, krepitvi gospodarske

aktivnosti, internacionalizacije in tako naprej. Samo to namreč prinese rezultat, ki je bil danes objavljen, ponovno zmanjšanje brezposelnosti in najnižjo stopnjo brezposelnosti v zadnjem triletnem obdobju. Ta podatek pomeni hkrati tudi najbolj učinkovito družinsko in socialno politiko, torej skozi delovna mesta zagotavljati stabilen, varen dohodek ljudi in ne govoriti zgolj o pasivnih ukrepih, ampak predvsem ljudem omogočiti, da si sami s svojim poštenim delom zagotovijo tudi pravično plačilo in od tega preživijo sebe in svojo družino, kar je tudi osnovna doktrina Mednarodne organizacije dela. V ta kontekst je treba postaviti tudi podaljšanje tega ukrepa, za katerega pa seveda upamo, da bo čim prej prišel v svojo fazo, ko bo lahko tudi sproščen. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala.

Se bom poskušal odzvati po točkah, pa v resnici ne vem, kje naj začnem. Mogoče pri najbolj, v narekovajih rečeno, suhoparnem delu. Naš amandma je bil s strani ministrstva deležen očitka, da odstopa od systemske ureditve. To preprosto ni res. Poglejte, to je navadna pravniška fikcija. Poleg tega pa niti v neki stvarnosti, ne samo pravno, ampak v stvarnosti, na terenu, med ljudmi ne zdrži. Ker socialisti se ne odločamo na podlagi pravnih fikcij, ampak na podlagi tega, ali je nek ukrep koristen ali pač ne. V tem primeru bi mati samohranilka, ki ima nizke dohodke, dobila višje nadomestilo in zato predlagamo, kar predlagamo. In če je sistem starševskega varstva res namenjen pomoči družinam, se pravi starševskemu varstvu, potem je naš ukrep več kot systemski.

Lahko pa se seveda zgodi, kot kaže, se bo to zgodilo in ne bi bilo prvič, da se bo konkretno ljudi z njihovimi konkretnimi stiskami preprosto prepustilo računam in kolesju sfabriciranega sistema in se jih pač kratko malo žrtvovalo, skupaj z njimi pa neko socialno stabilnost. Ne bi bilo prvič. Smo bili v tej državi že večkrat, da ne rečem vsakodneвно soočeni s tem, kako se socialno izključene, deprivilegirane, revne, zaposlene z nizkimi dohodki, prekarce in tako naprej pušča same sebi, namesto da bi se bistveno poseglo v tako ureditev in jim omogočilo neko normalno življenje in funkcioniranje.

Kar se tiče otroškega dodatka, ki je bil tudi omenjen v tej debati. Poglejte, mi pravimo samo, da bi družina, če upoštevamo samo dohodke od nadomestila živela pod statističnim pragom tveganja revščine in nikoli nismo v to debato mešali zraven otroškega dodatka. Se pa moramo spet čisto življenjsko vprašati, ali se nam zdi normalno, da nekdo, ki plačuje prispevke za starševsko varstvo, v času starševskega dopusta dobi tako nizko nadomestilo, da ga je treba z otroškim dodatkom reševati revščine. To je tisto stvarno socialno

dejstvo, s katerim se soočamo v tej diskusiji in nobeno frazarjenje o sistemskih ureditvah nam tega dejstva ne more izbrisati izpred oči. Mogoče je to komunikacijsko učinkovito, ja. Materialni učinek tega na terenu pa je, da pušča ljudi v socialni stiski, kar je naravnost kontra od deklarirane intence sistemske ureditve.

Potem pa je še en argument oziroma protiargument na naš amandma, ki je bil moj najljubši, če se nekoliko cinično izrazim, in sicer argument o uravnilovki, da kar socialisti predlagamo, pravzaprav pomeni uravnilovko. Poglejte, nič ne bi moglo biti dlje od resnice, mi še vedno predlagamo, da posamezniki prejema 100-odstotno nadomestilo od svoje osnove, se pravi od tega, kar so iz svojega dela prejeli v zadnjih dvanajstih mesecih. Edino, kar spreminjamo, je, da se meja za teh 100 % prejemanja nadomestila dvigne od tistih, ki imajo minimalno plačo, do povprečne plače. Na ta način v resnici zajemamo vse, ki imajo podpovprečne dohodke, hkrati pa ne subvencioniramo nikogar, ki bi imel nadpovprečne dohodke. Če kaj, posegamo v situacijo z maksimalno mero zdrave socialne pravičnosti, elementarne socialne pravičnosti in nikakor ne uvajamo na silo kakršnekoli uravnilovke. Tako da bi prosil, če se takih komentarjev, karakterizacij in vrednostnih oznak v tej diskusiji vzdržimo, ker ne prispevajo k tvorni debati o problemu, ki je pred nami, kaj šele k reševanju tega problema. Prispevajo pa, saj veste, k tisti fami slovenskega parlamentarizma, saj tam se pa samo obmetavajo, interes ljudi jim je pa španska vas. In tega ravno pri družinah, pri enakih možnostih med spoloma nikakor ne smemo dopustiti. Gre za preveč pereče socialne teme, da bi jih potisnili v temo in omalovaževanje s takim načinom debate. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, hvala lepa za besedo. Najprej moram reči, da sem spet poslušal demagoško razpravo, ki nima nobene zveze z realnostjo. In lepo prosim tiste, ki sedijo v tem parlamentu, da začnejo enkrat resnično govoriti o realnosti. Eno je tisto, kar je napisano v komunističnem manifestu, drugo je tisto, kar je realno življenje v slovenskem političnem prostoru. Prosil bi, da tisti, ki tega ne obvladajo, je boljše, da pri nekaterih točkah ne razpravljajo.

Kar se tiče amandmaja, ki ga je vložila Združena levica, moram povedati zelo jasno, da ga v Slovenski demokratični stranki ne bomo podprli. Ne zaradi vsebine predloga, ampak predvsem zaradi tega ker smo jasno povedali, da tega zakona ne podpiramo. In potem je logično, da ne podpiramo tudi amandmajev. Ko govorimo o družinski politiki, je tudi zelo jasno, da bo na račun slovenskih družin ta vlada s tem zakonom privarčevala 50 milijonov evrov. Če je

to za to vlado pozitivna družinska politika, potem ne vem, resnično ne vem. Ali sem jaz tudi demagog ali pa malce, ne vem, čez les ali kaj, da ne razumem. Kako lahko govoriš ti v eni sapi o pozitivni družinski politiki, na drugi strani pa vzameš 50 milijonov evrov? Naj mi to nekdo razloži. Hkrati sprašujem vlado, ker je sedaj tu ministrica in sem zelo vesel ... / oglašanje iz dvorane/ Jaz bi vas prosil, ker nisem nikogar motil, ko sem razpravljal ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Tišina, prosim!

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): ... da se tudi šef Poslanske skupine SD resnično nauči obnašati tako, kot je temu primerno. Lepo prosim, gospod vodja poslanske skupine.

Poglejte, moje vprašanje, ki je pomembno, je naslednje: zakaj se v tem predlogu zakona uvaja drug kriterij? Zakaj? Vsi tisti, ki smo to prebrali, se skoraj 99 % zavedamo, da gre to zato, da nikoli ne bi bili izpolnjeni ti kriteriji. Ker če upoštevate oba kriterija, se točno ve in jasno je, da je vlada tukaj namensko vpeljala ta kriterij, da to nikoli ne bi bilo izvedljivo. Jaz sem prepričan. Želim tudi, da mi vlada na to vprašanje odgovori.

Jaz sem sicer sam pojasnil, kaj pravzaprav mi mislimo, zakaj je bil uveden ta drugi kriterij. Ker ta drugi kriterij ni bil potreben. 2,5 -odstotna gospodarska rast je bila dosežena. V Zujfu je bilo jasno zapisano, do katerega trenutka ti ukrepi veljajo. 2,5- odstotna gospodarska rast je bila dosežena in mi v taki situaciji jemljemo družinam 50 milijonov evrov. In to naj bi bila pozitivna družinska politika!? Ali se hecate, no? Spoštovane kolegice in kolegi koalicijske, ne govoriti eno, delati pa drugo. Saj slovenski ljudje niso čisto tako, da bom rekel ... Še nekaj takih je notri, tudi če smo s kmetov doma, da razumemo približno, za kaj gre. Brati je treba skozi vrstice, in to je ključno vprašanje. Mislim, da ima slovenski narod dovolj zavajanj. Dajmo si naliti čistega vina in povejmo, da zaradi takšnih in drugačnih razlogov, zato da smo lahko dali javni upravi 180 milijonov evrov, ker je Štrukelj to izsilil zaradi svoje politične zgodbe, izsilil, moramo jemati družinam 50 milijonov evrov. To povejte. In če boste to povedali, bomo vsi rekli okej, pošteni ste, ste odkrito povedali slovenskemu narodu, kaj si mislite o njem in o družinah. In potem bomo vsi veseli in bomo rekli, evo, imamo prvič tudi levo vlado, ki se zaveda, da je treba ljudem naliti čistega vina, povedati resnico, ki je takšna ali pa drugačna. Najbolj sem pa danes vesel, moram povedati, da sem danes slišal stavke, ki sem jih jaz povedal že dvajsetkrat ali tridesetkrat, da ni socialna politika tista, ki deli socialno pomoč, ampak je predvsem ključna in izhaja iz tega, kako smo mi pripravljene in sposobni ustvarjati primerno okolje za to, da se lahko podjetja širijo, zaposlujejo in tako dalje. To je prava socialna politika. To je gospod na moji levi strani danes zelo jasno povedal. In

hvala bogu, počasi moj glas doseže tudi tiste, ki ste v preteklosti precej drugače razmišljali o tem vprašanju. No, vidite, kdo pravi, da mi počasi ne bomo prišli do neke skupne točke in bomo začeli resnično delovati v interesu slovenskega ljudstva in slovenskega naroda, pa tudi seveda slovenskih družin. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati?

Besedo ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Bom kratek. V tej diskusiji bi rad spomnil vlado na njihove obljube o tako imenovani mini davčni reformi. Govorim o ohranitvi četrtega dohodninskega razreda, s katerim dobimo v državni proračun dodatnih 16 milijonov evrov. Govorim o stopnjevanju progresije na obdavčitve dobička pri podjetjih in vseh teh prilivov, s katerimi lahko okrepimo proračun v prihodnjih letih, pa ne nazadnje tudi za leti 2016 in 2017, s temi sredstvi potem lahko servisiramo našo socialno politiko. Naša socialna politika je v takem stanju, da ta sredstva in tako servisiranje v tem trenutku krvavo potrebuje. Nobena gospodarska rast ne bo revščine odpravila sama po sebi. Za čisto empirično stvarno podlago tega naj spomnim na leto 2008, ko smo imeli zaradi pregrevanja gospodarstva rekordno gospodarsko rast, hkrati je pa v istem letu število revnih naraslo za 16 tisoč. Zaradi tega je debata o tem, kako zgolj gospodarska rast lahko odpravlja revščino, čista demagogija. Kar potrebujemo, je aktiven političen poseg, je aktivna zaslomba na Vladi za drugačno napredno socialno politiko. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima ministrica za delo, družino, socialne zadeve, enake možnosti dr. Anja Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora.

Tokrat se pa z vami, kolega Kordiš, strinjam. Gospodarska rast sama po sebi ne more rešiti, žal, tako odgovor, zakaj je potrebno novo sidrišče. Gospodarska rast kaže, da je gospodarstvu gre bolje, vendar brez delovnih mest, brez plačevanja prispevkov, socialna politika je politika prerazporeditve, dejansko nimamo dovolj denarja za prerazporejati. Tako da za to, če odgovarjam gospodu Pojbiču, za to je novo sidrišče, 2,5-odstotna gospodarska rast je bila dosežena, zelo smo jo veseli in vse bomo naredili, da gospodarska rast ostane tudi v bodoče. Problem pa je, da gospodarska rast sama po sebi ni povezana takoj z novimi delovnimi mesti, dogaja se v zamiku, tako kot na primer, se spomnite leta 2009, ko smo imeli največji padec bruto domačega proizvoda, je v bistvu stopnja brezposelnosti začela postopno rasti in smo imeli največji problem dejansko leta 2012. Povezava med gospodarsko rastjo in

potem dogajanjem na trgu dela vedno odreagira z zamikom. Ta zamik je sicer različen in šele delovna aktivnost, ker pač naša politika predvsem socialna temelji na zavarovanju, je povezana z vplačilom prispevkov. Zato je tako pomemben tudi ta hkratni kriterij delovne aktivnosti. Če me sprašujete, nismo dali ta pogoj v vladi zato, ker ne bi želeli, da se to ne zgodi, in da smo dali nek umišljen kriterij, vendar verjamemo in z zakonom, ki bo kasneje obravnavan, v bistvu prvič zelo aktivno posegamo v to, da naslovimo vprašanje delovne aktivnosti starejše populacije in s tem prispevamo aktivno k dvigovanju točno tega pogoja, ki ga moramo v državi, če želimo imeti dovolj denarja za prerazporeditev, naslavljati. Tako kot poslanci državnega zbora 2012, ko se je sprejemal Zujf, niste mogli vedeti, kdaj bo 2,5-odstotna rast dosežena in kdaj se bodo ti ukrepi lahko sprostiti, danes so ocene Umarja, vemo, da drugo leto je že pričakovana stopnja rasti delovne aktivnosti za 1,1, tako da verjamemo in z našimi ukrepi bomo storili vse, da ta dva pogoja čim prej dosežemo in da te ukrepe sprostimo, kar je cilj. Mi želimo imeti družinsko politiko, ki ima določene elemente, ki so univerzalni: dodatek za veliko družino, dodatek ob pomoči otrok. Ne pa prosim govoriti, da gre za popoln napad na družine, ker bomo z enim drugim zakonom vrnili del otroških dodatkov in državne štipendije, ki pa so za družine tudi pomemben dohodek.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne.

Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **6. TOČKO DNEVNEGA REDA TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O INTERVENTNEM UKREPU NA PODROČJU TRGA DELA PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, Ministrici za delo, družino, socialne zadeve, enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

Za slovenski trg dela je v zadnjih letih značilno dvoje: nizek delež aktivnih v starosti med 55. in 64. Letom, ki trenutno znaša zgolj 35 %, povprečje držav EU pa je skoraj 52 %, ter zaskrbljujoč trend naraščanja dolgotrajno brezposelnih, kar pomeni, da so brezposelni dlje kot 12 mesecev. Med dolgotrajno brezposelnimi pa seveda narašča delež tistih, ki so starejši od

55 let. Trenutno je namreč 55 % odstotkov brezposelnih, starejših od 55 let, brezposelnih že več kot 2 leti. Zaskrbljujoče so posledice dolgotrajne brezposelnosti med starejšimi, ki pogosto vodijo v socialno izključenost, poslabšanje zdravstvenega stanja in posledično med prejemnike denarno socialnih pomoči. Problematika starejših brezposelnih v Sloveniji je izpostavljena tudi v priporočilih Sveta Evropske unije. Vlada ocenjuje, da je k reševanju problematike brezposelnih starejših treba pristopiti brez odlašanja ter s celostnim pristopom. Predlog zakona vsebuje interventni, začasni ukrep na trgu dela, ki delodajalcu prinaša spodbudo v primeru zaposlitve brezposelne osebe, starejše od 55 let, in sicer v obliki oprostitve plačila prispevkov delodajalca za socialno varnost, in sicer za največ prvih 24 mesecev zaposlitve, lahko pa tudi za krajše obdobje. Predlog zakona natančno določa, katere pogoje mora izpolnjevati delodajalec, ki želi uveljaviti oprostitve plačila prispevkov, in sicer: v zadnjih treh mesecih ni odpuščal iz poslovnih razlogov, v zadnjih šestih mesecih je redno izplačeval in plačeval socialne prispevke in nima blokiranega transakcijskega računa. Pomembno je poudariti, da bo navkljub dejstvu, da delodajalec ni plačal svojega dela prispevkov za socialna zavarovanja, starejši delavec upravičen do enakega obsega pravic iz socialnih zavarovanj, kar pomeni, da neplačilo prispevkov ne bo vplivalo na socialno varnost delavca. Pomembno je poudariti, da se Vlada kot predlagatelj zakona po tehtnem premisleku ni odločila za omejitev ukrepa samo v primeru sklenitve pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, sicer bi bilo to idealno, a žal pri dolgotrajno brezposelnih osebah smo mnenja, da bi omejitev tega ukrepa zgolj za nedoločen čas pomenila, da se številni delodajalci zaradi razlogov, ki so širši, povezani s trgom dela, z zakonom o delovnih razmerjih in drugimi za to sploh ne bi odločili. Osnovni namen je, da damo možnost, da starejši brezposelni pridejo v stik s trgom dela, da jim damo možnost, ker verjamemo, da samo z delom, z vključitvijo na trg dela se jim bodo tudi kasneje ponudile možnosti.

Jaz vas prosim, da omenjen predlog zakona podprete. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide, kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Prikladu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani prisotni!

Kot rečeno, je zakon o interventnih ukrepih na področju trga dela matično delovno telo Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide obravnavalo na svoji 21. nujni seji in ga tudi sprejelo. Kolegij predsednika Državnega zbora

je sklenil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku. V delu odbora so sodelovali za to pristojno ministrstvo za delo ter zainteresirana javnost.

Odbor je prejel tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakon preučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in zakonodajno tehničnega vidika ter nanj dala pripombe, kar je bilo upoštevano tudi v predlaganih in sprejetih amandmajih. Prav tako je odbor prejel mnenje Komisije državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki ga je predstavil njihov predsednik Peter Požun. Odbor podpira predlagane ukrepe pod pogojem, da se v nadaljevanju z zakonsko določbo izrecno zagotovi kritje izpada prihodkov iz naslova socialne varnosti zaradi oprostitve plačila prispevkov delodajalcev za socialno varnost iz državnega proračuna in natančno uredi postopek zagotavljanja izpolnjevanja pogojev za upravičenost do oprostitve plačila prispevkov delodajalcev.

S strani predlagatelja je bilo poudarjeno, da je osnovni cilj predlaganega zakona zagotovitev možnosti uveljavljanja začasne spodbude za zaposlovanje starejših brezposelnih oseb v obliki oprostitve plačila prispevkov delodajalca za socialno varnost za največ dve leti. Zaradi povečanja zaposlitvenih možnosti starejših brezposelnih oseb se namreč uvaja možnost uveljavljanja spodbude delodajalcem za zaposlovanje brezposelnih oseb, ki so starejše od 55 let, ki pa so pred zaposlitvijo vsaj šest mesecev prijavljene v evidenci brezposelnih oseb. V primeru zaposlitve takšne brezposelne osebe, ki bo sklenjena v času od 1. 1. 2016 do konca leta 2017, bo delodajalec ne glede na sistemske predpise, ki določajo obveznost plačila prispevkov za posamezna socialna zavarovanja za obdobje največ dveh let, v celoti oproščen plačila prispevkov delodajalca za socialno varnost.

Razprava je potekala predvsem o spodbudi za zaposlovanje starejših brezposelnih oseb in o namenu samega zakona. Nekateri razpravljavci so menili, da je namen zakona dober, vendar bi bilo treba zmanjšati prispevke za vse starostne skupine, saj bo le-to prineslo tudi več delovnih mest. Vprašljiva je tudi pogodba o zaposlitvi, če ta ne bo za nedoločen čas, saj bodo lahko brez te varovalke zaposlovalci ukrep izkoristili in izkoriščali za sklepanje pogodb za določen čas, kar postavlja starejše delavce, ki so težko zaposljivi, v še slabši položaj, prekaren položaj.

Opozorjeno je bilo tudi, kot sem že uvodoma povedal, kar je bilo tudi mnenje odbora Državnega sveta, na možen izpad sredstev Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije ter Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, ki so že brez oprostitve premajhna za normalen razvoj zdravstvenega sistema ter za nemoteno – ko govorimo o nemotenem, mislim predvsem brez pomoči državnega proračuna – izplačevanje pokojnin.

V nadaljevanju je odbor v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o predlaganih amandmajih koalicije, ki jih sprejel, ter tudi o vseh členih predloga zakona, ki jih je tudi sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je tudi sestavni del tega poročila, ki ste ga prejeli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Še enkrat lep pozdrav vsem skupaj.

Na kratko bi vam želel predstaviti stališče Poslanske skupine Desus glede zakona o interventnem ukrepu na področju trga dela.

V naši Poslanski skupini Desus se zavzemamo za resen in za kompleksen pristop k reševanju celovite in sistemske problematike brezposelnosti v Sloveniji, saj se na splošno stanje brezposelnosti že nekaj let, še posebej pa je bilo to kritično v času gospodarske krize, giblje precej blizu tistega kritičnega vrha, blizu kritičnega limita 130 tisoč brezposelnih, ki smo ga dosegli v letih takoj po osamosvojitvi. V zadnjem obdobju pa je sicer zaznati trend upadanja, število brezposelnih oseb, prijavljenih na zavodu za zaposlovanje, je seveda bistveno nižje od tistega zgornjega limita, pa vendarle še krepko čez 100 tisoč, kar je občutno preveč. Jaz temu rad rečem, da je to sramežljiv, pa vendarle zaznaven upad brezposelnosti, in če bi tak trend nadaljevali, še mogoče malo pospešeni trend upadanja števila brezposelnosti, bi lahko z optimizmom zrlji v prihodnost.

Čeprav je strukturna brezposelnost temeljni problem v naši državi, pa je še posebej zaskrbljujoče dejstvo, da v celostni zgodbi vedno bolj nastopa tudi tako imenovana dolgotrajna brezposelnost. Med ranljive ciljne skupine brezposelnih, za katere je značilna tudi dolgotrajna brezposelnost, sodijo predvsem starejše osebe, osebe starejše od 55 let. Naša država ima eno najnižjih stopenj delovne aktivnosti starejših glede na države Evropske unije, saj je ta v letu 2014 znašala čez 38 %. Stopnja brezposelnosti starejših narašča. Od leta 2008 se je v naši državi zvišala s 4 % na skorajda 8 % leta 2014. Trend rasti brezposelnosti starejših je precej hitrejši kot v Evropi. Po podatkih zavoda za zaposlovanje se je število starejših brezposelnih oseb od leta 2008 do prve polovice letošnjega leta kar podvojilo in doseglo številko čez 21 tisoč oseb.

Med vsemi zaposlenimi osebami, starejšimi od 55 let, predstavlja skoraj 19-odstotni delež. Izrazito se je delež starejših povečal tudi med dolgotrajno brezposelnimi

osebami in letos predstavljajo starejši od 55 let že kar eno četrtno vseh dolgotrajno brezposelnih oseb. Številke, ki sem jih prebral, so alarmantne, so dosti zgovorne, zato je seveda treba ukrepati. In tudi z ukrepi, ki so v predlogu zakona, je očitno, da je država oziroma vlada začela ukrepati. Upam tudi, da bodo rezultati čim hitreje vidni. Po zgledu ukrepa za mlade izpred dveh let je danes pred nami, kot rečeno, tak zakon. Jaz iskreno upam, pričakujem, da bo tudi ta zakon prinesel vsaj takšne rezultate, kot jih je tisti zakon, pri katerih smo spodbujali in uspešno spodbudili dodatno pospešeno zaposlovanje med mladimi.

V Poslanski skupini Desus pričakujemo dobro odzivnost delodajalcev za uporabo tega ukrepa, saj bodo oproščeni plačila obveznih prispevkov delodajalca tako za pokojninsko, invalidsko, zdravstveno ter socialno zavarovanje. Še raje bi videli pri vsem tem, da bi te zaposlitve bile za nedoločen čas. Ampak verjamemo tudi, da bo ta določen čas prišel v dejansko nedoločen čas in kasneje v polno upokojitev z dostojno pokojnino. Ta ukrep zagotovo pomeni več možnosti za dvigovanje stopnje rasti delovne aktivnosti. Ne nazadnje in to, kar je najpomembnejše, kar prinaša ta zakon, pa je možnost in priložnost, da te osebe po daljšem času izstopijo iz začaranega kroga nezaposlenosti in ponovno dobijo stik s trgom dela, z delom, z delodajalci. Na ta način se jim odpre tudi več možnosti za nadaljnje zaposlovanje, postanejo konkurenčni, pri tem pa izkoristijo svoje nesporno znanje in dolgoletne izkušnje.

Poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus smo takemu in takim ukrepom zelo naklonjeni in ga bomo z veseljem podprli v upanju, da bo prinesel zelene rezultate, kot so jih prinesli nekateri drugi ciljani ukrepi, ciljane spremembe zakonov na področju zaposlovanja. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marija Bačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Vsi lepo pozdravljeni!

V Republiki Sloveniji se zaradi staranja prebivalstva postopno povečuje tudi število brezposelnih oseb, starejših od 55 let. Njihov položaj na trgu dela je v primerjavi z drugimi starostnimi skupinami slabši, saj so starejši za delodajalce manj zanimivi. Starejši brezposelni tako ostajajo brezposelni dlje časa in so v veliki meri izpostavljeni dolgotrajni brezposelnosti, leta pa negativno vpliva tudi na izpolnjevanje pogojev za upokojitev in s tem na socialno varnost posameznika. Socialni demokrati socialno varnost razumemo kot aktivno pomoč javnega sistema pri zagotavljanju kakovosti in človeka dostojnih življenjskih razmer. Država

ima pri zagotavljanju enakosti med posamezniki pomembno nalogo, da predvsem z davčno in socialno politiko odpravlja krivice tržnega gospodarstva in zagotavlja socialno varnost, ki je temelj in najpomembnejši učinek solidarne družbe.

Prizadevanja države za zmanjšanje negativnih učinkov staranja prebivalstva s spodbujanjem čim kasnejšega umika starejših s trga dela, torej s spodbujanjem zaposlenosti starejših oziroma z večjim vključevanjem neaktivnih delovno sposobnih prebivalcev na trg dela je torej ključnega pomena. Cilj predloga tega zakona je zagotoviti možnosti uveljavljanja začasne spodbude za zaposlovanje v obliki oprostitve plačila prispevkov delodajalca za socialno varnost za največ dve leti, če zaposli brezposelno osebo, starejšo od 55 let, ki je pred zaposlitvijo vsaj 6 mesecev prijavljena v evidenci brezposelnih oseb. Delodajalec bo tako v celoti oproščen plačila prispevkov delodajalca za socialno varnost v celoti, torej prispevka delodajalca za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno zavarovanje, zavarovanje za starševsko varstvo in zavarovanje za primer brezposelnosti. Ocena predlagatelja je 2 tisoč 500 novih zaposlenih oseb, starejših od 55 let. Država mora imeti v rokah mehanizme za korektive nepravilnosti in neenakosti, za vzpostavljanje varnosti in za usmerjanje razvoja. Država in lokalne skupnosti so v okviru politik socialnega varstva dolžne zagotavljati pogoje, v katerih lahko posamezniki ustvarjalno sodelujejo in uresničujejo svoje razvojne možnosti ter s svojo dejavnostjo dosegajo raven kakovosti življenja, ki ustreza merilom človeškega dostojanstva. Predlog zakona v svojem cilju sledi navedenim zahtevam. Zagotovitev možnosti uveljavljanja začasne spodbude za zaposlovanje starejših brezposelnih oseb v obliki oprostitve plačila prispevka delodajalca za socialno varnost za največ dve leti razumemo kot pozitiven ukrep, ki za določeno skupino težko zaposljivih ustvarja pogoje za ponovno vključenost na trg del in s tem izboljšanje socialne varnosti.

Socialni demokrat verjamemo, da je dolžnost države ustvarjati enake možnosti za vse ljudi, zato tak ukrep pozdravljamo in bomo predlog zakona tudi podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Miha Kordiš bo predstavil stališče Poslanske skupine Združena levica.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

V Združeni levici zakonu načeloma ne nasprotujemo. Drži, da na splošno ne podpiramo subvencioniranja zaposlovalcev. Zaposlovalce namreč tudi brez subvencije od dela dobi veliko več, kot porabi za plačo. Subvencioniranje zaposlovanja je za nas sprejemljivo samo pogojno, če gre res za ranljive skupine na trgu

dela. Brezposelni delavci, ki so starejši od 55 let, so zagotovo taka ranljiva skupina. To pa ne pomeni, da predlog, ki je danes pred nami, nima pomanjkljivosti. Glavna pomanjkljivost je, da premalo varuje delavca, ker dopušča zaposlovanje za določen čas. Drugi problem pa je, da bosta zaradi oprostitve zdravstvena in pokojninska blagajna imeli manjše prihodke. Oproščenih prispevkov po tem predlogu namreč ne bo plačala Republika Slovenija, kar smo v Združeni levici sicer predlagali z amandmajem, na odboru pa je bil ta amandma, žal, zavrnjen. Izpad sredstev za zdravstveno blagajno je resen problem, ker so ti prihodki že tako bistveno prenizki. Vlada sicer predvideva, da bo zaradi tega ukrepa zavod, pod črto, dobil več sredstev, kot če ukrepa ne bi uvedli. Ampak je to predvidevanje neutemeljeno. Zaposlovalci namreč na podlagi tega ukrepa ne bodo šli v odpiranje nekih novih delovnih mest, ampak bodo namesto mladih zaposlovali starejše delavce preprosto zato, ker so ti cenejši, ker pridejo skupaj s subvencijo. Izpad je sicer sprejemljiv do neke mere, ker se pogovarjamo o težje zaposljivih delavcih, ampak bi ga bilo treba na drugi strani zato kompenzirati. Zagotovo bi bila najboljša kompenzacija vseh takšnih ukrepov ukinitve dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja in njegova nadomestitev s solidarno javno dajatvijo.

Večji problem za nas je možnost zaposlovanja za določen čas. Po izteku oprostitve delavcu pogodbe preprosto ne bodo podaljšali. Po dveh letih bo tak delavec ponovno pristal na zavodu kot težko zaposljiva oseba in problem takega človeka dolgoročno nikakor ne bo rešen. Mi sicer vemo, zakaj so socialni partnerji pristali na take pogoje. Starejšega delavca zaposlovalce, delodajalec, kakor želite, težje odpusti in zaradi tega bi se lahko v praksi zgodilo, da tak ukrep ne bi zaživel. Tu naj izpostavim, da je takšno razmišljanje napačno. Mi v politiki v Državnem zboru in v Vladi konec koncev smo tisti, ki določamo minimalne pogoje zaposlovanja v tej državi. Škarje in plato so v naših rokah, zato taki argumenti, izgovori, če hočete, preprosto ne pijejo vode. Država daje zaposlovalcu subvencijo, zaradi katere ima podjetje nižje stroške in pridobi konkurenčno prednost pred svojimi tekmeci na trgu. Pri plači tisoč evrov bruto taka oprostitve po dveh letih znese kar 3 tisoč 864 evrov subvencije. V zameno za ta sredstva, ki bodo zmanjkala v naših socialnih blagajnah, smo dolžni zahtevati zaposlitev za nedoločen čas. Zaposlitev za nedoločen čas vendarle ni nek luksuz v naši državi, zaenkrat ne, hvala bogu, ampak zakonska norma. In če bomo tu popuščali, se bo tudi poslabšal standard vseh zaposlenih v državi, ker pač socialno delovno sidrišče postavljamo nižje po lestvici.

V preteklih letih je bilo veliko subvencioniranja zaposlovanja predvsem mladih delavcev. In takrat se je na njihovem primeru že pokazalo, da zaposlovalci zaposlijo delavca za

določen čas, to drži, in na ta račun poberejo subvencijo, pač pa pogodbe po izteku ukrepa ne podaljšajo. Zato je ministrstvo sistematično spremenilo svojo politiko in sedaj dosledno zahteva zaposlovanje za nedoločen čas, kar je pravilna odločitev, pravi ukrep, ki bi ga morali zaposlovati tudi pri tej zadevi, ki je danes pred nami. Vse, kar v Združeni levici zahtevamo, je, da to, kar smo zagotovili mlajšim delavcem, zagotovimo tudi starejšim. Zaposlitev za nedoločen čas namreč ni noben luksuz, ampak je pravilo. In če ga ne bo dosledno uveljavljal zakonodajalec, potem ga bodo seveda z velikim veseljem kršili tudi zaposlovalci. V imenu vzdrževanja delovnopravne zakonodaje kot sredstva za zavarovanje delavca smo v Združeni levici k proračunu predlagali tudi amandma in delovni inšpekciji namenjamo pol milijona evrov več za njihovo delovanje. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsedujoči, spoštovana ministrica s kolegi, kolegice in kolegi, vsi prisotni!

Osnovni cilj predlaganega zakona je odgovoriti na naraščajočo dolgotrajno brezposelnost ljudi, starih nad 55 let. Predlagatelji sicer pričakujejo, da se bo trend zaposlovanja nadaljeval in se bodo posledično izboljšale razmere tudi na trgu dela. Je pa Slovenija močno pod povprečjem EU glede na delovno aktivnost in stopnjo zaposlenih, in to je za nas krščanske demokrate zelo zaskrbljujoč podatek. Ministrstvo predlaga, da se delodajalca, ki zaposli brezposelno osebo, starejšo od 55 let, ki je bila pred tem vsaj šest mesecev prijavljena v evidenci brezposelnih oseb, za največ dve leti oprosti plačila prispevkov za socialno varstvo. Ta možnost velja za pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas in za pogodbe za določen čas. Je pa pogoj, da ni vmesne prekinitve. Krščanski demokrati ugotavljamo, da so rezultati ukrepov Jamstva za mlade in predlagana rešitev obravnavane novele dokaz, da razbremenitev delodajalcev in zaposlenih pri plačevanju socialnih prispevkov dejansko daje pozitivne rezultate. Nova Slovenija v svojih ukrepih predlaga tudi ukrep razbremenitve prispevkov vseh delodajalcev in vseh zaposlenih. Upamo si trditi, da bi razširitev ukrepa na vse starostne skupine prinesla več delovnih mest in več zaposlitev tudi za nedoločen čas. Kot kaže, se pristojno ministrstvo zaenkrat še poslužuje delnih rešitev, s katerimi se gasijo posamezni požari. Krščanski demokrati pa pozivamo vse, da sprejmejo celovite sistemske ukrepe, s katerimi bomo povečali zaposlenost. Le z novimi delovnimi mesti lahko obrnemo tok razvoja naše države in omogočimo dostojno plačilo za pošteno delo.

Poslanci Nove Slovenije bomo predlog zakona podpri.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Mirjam Bon Klanjšček bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Spoštovani, ponovno lepo pozdravljeni!

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev pozdravljamo namero Vlade, da s spodbudami za zaposlovanje starejših brezposelnih oseb poskuša prispevati k doseganju njihove čim hitrejše in stabilnejše zaposlitve. V Sloveniji smo si v zadnjem času prizadevali predvsem za spodbujanje zaposlovanja mlajših oseb, ki so prav tako ranljiva skupina in zaradi pomanjkanja delovnih izkušenj težje dobijo službe. Premalo pa se je govorilo o starejših brezposelnih, ki morda te delovne izkušnje imajo, vendar so za delodajalce manj zanimivi iz drugih razlogov.

Starejše brezposelne osebe pri pridobitvi zaposlitve večkrat ovira neprimerna stopnja izobrazbe, ki je v primerjavi z mladimi, ki kandidirajo za ta ista delovna mesta, veliko nižja. Sama zelo dobro vem, da nas je bilo tistih, ki smo se pred več kot 40 leti odločali za srednje šole in kasneje fakultete, samo za peščico v primerjavi z današnjim časom. Zato je delež registriranih brezposelnih, ki so starejši od 50 let in imajo samo osnovnošolsko izobrazbo, največji. Poleg tega po podatkih Andragoškega centra Slovenije starejšim brezposelnim najpogosteje primanjkuje tudi veščin uporabe sodobnih tehnologij ter znanja tujih jezikov in podjetništva. Tudi zato so za delodajalce manj zanimivi, saj danes delodajalci najpogosteje ne želijo vlagati v razvoj kadrov, ko si ti enkrat del podjetja, temveč želijo takšen kader že zaposliti.

Zato v Poslanski skupini nepovezanih poslancev podpiramo predlog zakona, ki je pred nami in ki predvidevačasne spodbude za zaposlovanje starejših brezposelnih oseb v obliki oprostitve plačila prispevkov delodajalcev za socialno varnost. Starejši delavci so za delodajalce zagotovo manj zanimivi, vsekakor pa še ne za odpis. Zato lahko takšne spodbude pozitivno vplivajo na boljšo vključenost starejših v družbo in manjšo socialno ogroženost. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Janja Sluga bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

JANJA SLUGA (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, spoštovana gospa ministrica z ekipo, kolegice in kolegi!

Predlog zakona o interventnem ukrepu na področju trga dela naslavlja eno od ranljivih skupin posameznikov, to so starejši od 55 let. Po vzoru interventnega ukrepa za spodbujanje zaposlovanja mladih, ki se je v zadnjih štirih letih izkazal za uspešnega, se s predlogom zakona na podoben način želi spodbuditi delodajalce k zaposlovanju dolgotrajno brezposelnih oseb, starejših od 55 let.

V primeru zaposlitve brezposelne osebe iz te ciljne skupine bo delodajalec oproščen plačila prispevkov za obdobje največ 24 mesecev, zavarovanec pa bo kljub temu upravičen do enakega obsega pravic iz socialnih zavarovanj, kot če bi bili ti prispevki plačani. Z vidika financ ima ukrep pozitivne učinke na proračun in socialno blagajno. Po hipotetičnem izračunu, ki predvideva okoli 7 tisoč ciljnih zaposlitev letno, je mogoče v dveh letih pričakovati 18,2 milijona evrov dodatnih prihodkov v proračun iz socialne blagajne. Z vidika posameznika oziroma starejših oseb pa je učinek mnogo večji. Starejšim brezposelnim lahko s predvidenim ukrepom omogočimo ponoven vstop na trg dela in v družbo, stik z novimi znanji, osvajanje večšin in predvsem, kar je najpomembnejše, lahko preprečimo tudi potencialno socialno izključenost starejših.

Po podatkih Zavoda za zaposlovanje je brezposelnost starejših v primerjavi z gibanjem celotne brezposelnosti manj izrazita v letih, ko brezposelnost hitro narašča. Ravno nasprotno pa se nam dogaja v obdobju, ko se brezposelnost zmanjšuje in se hitreje zaposlujejo mlajši iskalci zaposlitve. Takrat je namreč zaznaven trend povečevanja brezposelnosti starejših in v največjem deležu gre tu za dolgotrajno brezposelnost.

Ne moremo mimo dejstva, da je zanimanje za zaposlovanje starejših pri delodajalcih manjše kot za druge starostne skupine. Taki odločitvi botrujejo nekatera dejstva, pa tudi pripisane lastnosti, kot je na primer, da so starejši manj fleksibilni kot mladi, da jim motivacija za delo z leti upada, da znanje, ki so ga pridobili v procesu formalnega izobraževanja, ne sovpada z današnjimi razmerami na trgu dela, da težko pridobivajo nova znanja in podobno. V 90. letih se je problem brezposelnosti starejših omejeval s predčasnim upokojevanjem, danes pa stremimo k podaljševanju pokojninske dobe in višanju starostne meje za upokojitev. Ena takih spodbud je bila določena tudi v 156. členu Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki delodajalcem omogoča delno oprostitev plačila prispevkov za starejše delavcev, in sicer v višini 30 % za tiste, ki so dopolnili 60 let, in v višini 50 % za tiste, ki izpolnjujejo pogoje za predčasno upokojitev. Zelenih rezultatov tega ukrepa pa zenkrat ni. Zaradi staranja prebivalstva in čedalje večjih izdatkov za pokojnine bomo v prihodnje morali poiskati trajne rešitve tudi za zaposlovanje starejših in še naprej spodbujati podaljševanje pokojninske dobe.

V Poslanski skupini SMC bomo predlog zakona podpri. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Jelka Godec bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

JELKA GODEC (PS SDS): Predsedujoči, hvala za besedo.

V Sloveniji že več let govorimo o demografski problematiki, ne samo v Sloveniji, tudi v Evropski uniji. Zaradi staranja prebivalstva in slabega gospodarskega stanja se v Sloveniji povečuje število brezposelnih, starejših od 55 let, delodajalci pa pri tem ne kažejo veliko zanimanja za zaposlovanje te starostne skupine. Namreč pravijo oziroma to utemeljujejo s tem, da so starejše osebe slabše prilagodljive, da imajo manj IKT kompetenc in podobno.

V Sloveniji imamo tako eno najnižjih stopenj delovne aktivnosti starejših nad 55 let, in sicer v letu 2014 je bila ta stopnja 38,4 %. Tudi v Sloveniji narašča stopnja brezposelnih starejših od 55 let hitreje kot v drugih evropskih državah in ocenjuje se, da bo stopnja delovne aktivnosti nad 55 let ostala še naprej pod povprečjem Evropske unije.

Zakon o interventnem ukrepu na področju trga dela, ki ga imamo pred seboj, omogoča spodbude za delodajalce, ki bi pod določenimi pogoji zaposlili starejše nad 55 let. Delodajalci bi bili pri teh zaposlitvah oproščeni plačila prispevkov za socialno varnost za največ dve leti, kandidat pa bi moral pred tem biti zaveden v evidenci brezposelnih oseb vsaj 6 mesecev. Vlada s tem interventnim ukrepom načrtuje, da se bo letno zaposlilo nekje 7 tisoč oseb več. Pojavlja pa se nam dilema, kaj bo s temi starejšimi po dveh letih. Torej zakon bo veljal do decembra 2017 in kaj bo po teh dveh letih? Se bodo lahko tisti, ki bodo za določen čas, mogoče zaposlili po nekem drugem interventnem ukrepu ali kako drugače? Še vedno ne rešujemo sistemsko te visoke brezposelnosti starejših nad 55 let.

Seveda je situacijo o brezposelnosti treba gledati tudi širše. Še vedno imamo na določenih delovnih mestih zaposlene ljudi, ki izpolnjujejo pogoje za upokojitev, pa so še vedno na delovnih mestih. Nimamo sistemske rešitve za reševanje problematike dolgotrajno brezposelnih oseb. V bistvu s takšnimi interventnimi ukrepi, kot so Jamstvo za mlade in s tem interventnim ukrepom na področju trga dela za starejše nad 55 let, lahko rečemo, da le gasimo požare.

V Slovenski demokratski mislimo, da so potrebne večje aktivnosti in več ukrepov, konkretnih ukrepov, da se vzpostavi večja fleksibilnost na trgu dela, da se postavijo strategije in ukrepi za večjo zaposljivost, za več delovnih mest. Potem ne bodo potrebni takšni interventni ukrepi, kot je ta, ki je danes pred nami. Hkrati pa se pojavlja tudi vprašanje

dolgotrajno brezposelnih oseb v starostni skupini od 30 do 55 let. V Slovenski demokratični stranki smo na to področje oziroma na dolgotrajno brezposelnost v tej ciljni skupini že večkrat opozarjali. Imamo Jamstvo za mlade, nekje do 30 let, imamo sedaj interventni ukrep na področju trga dela za tiste nad 55 let. Kaj se dogaja pa med 30. in 55. letom, pa lahko rečem, da si le zatiskamo oči. V tem starostnem obdobju si mladi, pa tudi tisti, že malo starejši, imajo družine in so lahko zelo velike socialne stiske, kajti to so družine tudi z več otroki. Jaz mislim, da ti interventni ukrepi, še enkrat, z njimi gasimo požare, nimamo pa systemske ureditve, kako v bistvu zmanjšati dolgotrajno brezposelnost in nimamo ukrepov, s katerimi bi povečali število delovnih mest, da do takih interventnih ukrepov ne bi prihajalo.

V Slovenski demokratični stranki bomo kljub tem pomislekom zakon podprli, pravim pa še enkrat, gre samo za gašenje požara. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členu in vložnem amandmaju. V razpravo dajem 2. člen ter amandma Poslanske skupine Združene levice. Kdo želi razpravljati? Prosim za prijavo.

Gospod Miha Kordiš, izvolite.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoči, hvala za besedo.

V Združeni levici res predlagamo amandma, s katerim nadomeščamo pogodbo o zaposlitvi s pogodbo za nedoločen čas. Če sprejmemo ta naš amandma, bo moral zaposlovalec, ki bo upravičen do oprostitev, delavca zaposliti za nedoločen čas. Kar bi radi z našim dosegli, je, da se izognemo zlorabi takih interventnih ukrepov, ki so bile v preteklosti pogoste, jih je ministrstvo tudi samo že identificiralo, in ko se pogovarjamo o primeru mladih in o subvencioniranju zaposlovanja mladih, je svojo politiko na podlagi teh ugotovitev tudi temu primerno nadgradilo. Nekoga se je takrat zaposlilo za določen čas, po dveh letih pa mu preprosto niso podaljšali pogodbe. In to je nesprejemljivo navsezadnje ne samo iz moralnih razlogov, ampak tudi iz zakonskih razlogov. Zaposlovanje za določen čas je pri nas po zakonu načeloma dovoljeno samo izjemoma, kar se pa dogaja, je, da se v praksi te varovalke zelo pogosto izigrava in se jih ne spoštuje. Delovna inšpekcija pri nas je vse preveč podhranjena, finančno, kadrovske, da bi lahko vse primere takih zlorab delovnopravne zakonodaje, ki se pojavljajo, sankcionirala, ker je podjetij, ki zaposlujejo, preprosto preveč. Število zaposlenih na delovni inšpekciji se niža, medtem pa število nekih gospodarskih subjektov narašča. Tudi zato smo v Združeni levici predlagali amandma, s katerim namenimo delovni inšpekciji pol milijona evrov več denarja.

Seveda se v Združeni levici strinjamo z dilemami predlagateljev tega zakona v zvezi s tem, ali naj vključijo kot pogoj za subvencioniranje tega zaposlovanja tudi pogodbe za nedoločen čas. Delavca, starejšega od 58 let, je v resnici precej težko odpustiti iz poslovnih razlogov. In, ja, v resnici bo nekatere izmed zaposlovalcev to odvrnilo od zaposlovanja. Ampak moramo se tu vprašati, vrednostno moramo stehatati, če želite, ali sploh želimo subvencionirati tiste zaposlovalce, ki počnejo kaj takega. V tej državi naj bi bila zaposlitev za določen čas norma, ne izjema. Če mi dovolimo nekemu, da se ne drži te norme, hkrati ga pa še nagradimo s subvencijo, težko slabih 4 tisoč evrov, za tako delovanje, potem smo v resnici sami krivi za to, da nam družba drsi v vedno večjo prekarizacijo delovnih razmerij in da so zaposlitve vedno manj stabilne in omogočajo zaposlenim delavcem, delavkam vedno manj socialne varnosti. Z našim amandmajem v Združeni levici želimo preprečiti natančno to.

Socialisti tudi razumemo, da se pogovarjamo o interventnem ukrepu, vendarle je delež starejših brezposelnih zelo visok. Ampak hkrati, še enkrat ponavljam, v tej diskusiji ne smemo pozabiti, da bo zaposlovalec v zameno za to, da bo zaposlil nekoga starejšega, pridobil znatno finančno korist in s tem konkurenčno prednost na trgu. In lahko se zanesemo na profitni motiv, ki žene naprej kapitalistično ekonomijo, da nekdo, ki bo zaposloval s subvencijo ali brez, zagotovo ne bo zaposlil nekoga, ki ni več sposoben delati. Zaposloval bo ljudi, ki lahko normalno delajo, ki mu lahko normalno nosijo denar v firmo in ki bodo zato zanj ne nazadnje tudi cenejši. Take ljudi za zaposlovalce s tem ukrepom subvencioniramo.

Če še enkrat navedem in poudarim primer. Pri plači tisoč evrov bruto ta oprostitev prinese zaposlovalcu slabih 4 tisoč evrov konkurenčne prednosti na trgu v dveh letih. In če to za nekoga ni dovolj, da zaposli delavca za nedoločen čas, potem res ne vem, kaj lahko še naredimo, brez da kratko malo kršimo vse norme zaposlovanja v tem državi. Če bi pristali na zaposlovanje za določen čas, bi pristali na socialni damping. In to je nekaj, česar si v Združeni levici vsekakor ne želimo in ne nazadnje je to nekaj, česar si v tem celotnem državnem zboru ne bi smeli želeli. In če grem od enega poslanca do drugega, sem prepričan, da mi bo vsak odgovoril, da je socialni damping slaba stvar.

Tukaj bi apeliral na vašo poslanstvo, na vašo zavezo socialni državi, ki jo pogosto izrekate, da podprete naš amandma in omogočite zaposlovanje starejšim pod pogoji socialni varnosti, pod pogoji zaposlovanja za nedoločen čas. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati.

Izvolite, gospa Janja Sluga.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa za besedo.

Ge za vsebinsko enak amandma, kot ga je Združena levica vložila že na odboru. V zvezi s tem je po moji oceni treba povedati, da se zaradi posebnega položaja starejših na trgu dela s predlogom tega zakona spodbuja sklenitev pogodbe o zaposlitvi za kakršenkoli čas, torej za določen ali nedoločen čas, ker gre za zaposlitev kot izhod iz neke brezposelnosti, ki ima tudi še neke druge učinke za posameznika. Z vidika starejših oseb so ti učinki mnogo večji, kot pa sama zaposlitev. To je nek ponoven vstop na trg dela, v družbo, v stik z novimi znanji, v preprečevanje socialne izključenosti in tako naprej, in mislim, da je pri tem treba predvsem tudi to upoštevati.

Če pa primerjamo ta interventni ukrep z interventnim ukrepom za zaposlovanje mladih, s katerim ga primerjate, je pa ta pri mladih na oprostitev plačila prispevkov vezal pogoj zaposlitve za nedoločen čas. Zato je treba izpostaviti, da je bila leta 2011, ko se je prvič oblikoval interventni zakon za zaposlovanje mladih, na trgu dela izrazita segmentacija. Med zaposlenimi mladimi je bilo kar okoli 66 % takih, ki so bili zaposleni za določen čas. Ko pa smo jih primerjali s skupino zaposlenih, starejših od 55 let, smo lahko ugotovili, da je v tej starostni skupini pa le okrog 4 % takih, ki so bili zaposleni za določen čas. Torej je bistvena razlika. Pogodba za določen čas je bila v času, ko se je sprejemal interventni zakon za zaposlovanje mladih, prej pravilo kot izjema med mladimi, v starostni skupini nad 55 let pa ravno obratno. Torej prej izjema kot pravilo. Mladi so posebna kategorija na trgu dela in pogodba za nedoločen čas je za njih izjemnega pomena tudi iz nekega drugega vidika. Tako kot so posebni vidiki pri starejših od 55 let, ki sem jih prej navedla, so pa pri mladih pomembni drugi vidiki. Gre za obdobje, ko si mladi ustvarjajo družine, ko naj bi zapustili svoj primarni dom, prevzeli neko družbeno odgovornost, gre za neko varnost, ki jo potrebujejo in tako naprej. To je bistveni razlikovalni element med eno skupino in drugo skupino in mislim, da ga ne gre spregledati. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Še kdo želi razpravljati?

Gospod Matjaž Han, izvolite.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Če bi se svet idealno vrtel, potem se jaz takoj podpisem pod amandma Združene levice. Ker se pa svet vrti kruto, pa moram reči, da bi bilo dobro, da se kdaj tudi pohvali ministrstvo za delo, pa kljub temu da si socialist oziroma tudi jaz sem sem socialni demokrat. Če bi bilo vse tako enostavno, kot navaja Združena levica, potem ne bi bilo tega problema, potem ne bi bilo

treba interventnega zakona sploh sprejemati, potem bi delodajalci zaposlovali izkušene delavce, delavce z nekimi navadami in ne bi bilo tega. Danes, če pogledamo, vidimo poleg mladih na zavodu za zaposlovanje največ starejših ljudi. Sploh v tem času, ko so šle firme v stečaj in so pristali na zavodu za zaposlovanje. In sedaj ta realnost, ki bi jo rad povedal Združeni levici, nobenega delodajalca v Sloveniji ni, žal, ki bi zaposlil starejšega človeka. Prvič zato, ker se boji bolniških, in, drugič, ker ve, da bo šel kmalu v pokoj in bo treba dati odpravnino. Bodimo realni, takšna je situacija. Ker je ministrstvo zaznalo problem, je šlo s tem interventnim zakonom in s tem bo sploh delodajalcem dalo malo za misliti, da se pa mogoče splača. Ker narod pa gleda samo čez finance. Če se splača zaposliti starejšega z izkušnjami, pa da bo za to še nekaj dobil. In verjemite mi, na tak način se bodo sploh odločali delodajalci, da bodo zaposlovali starejše. In verjemite, tisti starejši, ki bo dober delavec, mu bo sigurno dober delodajalec podaljšal zaposlitev tudi do penzije, če temu tako rečem.

Fino je biti idealist, ampak mislim, da je bolj modro biti realist v teh težkih časih. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Miha Kordiš, izvolite.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo.

Se bom samo odzval na zadnji dve intervenciji. Gospa Janja Sluga je navajala vse lepote družbenih učinkov zaposlovanja za določen čas, vse lepote, samo med njimi pa manjka tista ključna – socialna varnost. In ljudje ne potrebujejo vseh nekih zunanjih pozitivnih družbenih učinkov, ko iščejo svojo zaposlitev, ampak iščejo in potrebujejo predvsem neko socialno varnost. Vse ostalo je zgolj olepševanje neke drastične situacije v neki težko zaposljivi skupini na trgu dela.

Slišali smo lahko tudi od kolegov na sosednjih sedežih, kako so soočeni s krutim svetom. Očitno nismo soočeni s tako krutim svetom, da zaposlovalcem ne bi omogočili subvencije v višini slabih 4 tisoč evrov, kar je hkrati tudi odgovor na pomislek, da pa nekdo ne bo pripravljen zaposliti nekoga, ki je starejši od 55 let. Ja, pač ni res, saj zato mu pa damo subvencijo. Zato bo pa pridobil konkurenčno prednost na trgu med tekmujočimi gospodarskimi subjekti. Pač zato tudi ne nazadnje namenjamo sredstva.

Kar se tiče pa primerjave z mladimi, ravno pri mladih se je pokazalo, zakaj potrebujemo pogoj zaposlovanja za nedoločen čas. Ker drugače zaposlovalci samo zlorablajo, vzamejo človeka za tisti dve leti namesto nekoga drugega, "pobašejo" subvencijo, po preteku tistih dveh let pa se situacija resetira. In dolgoročno položaj človeka v vprašanju na trgu dela nikakor ni urejen. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Še kakšna razprava mogoče? Ne. Hvala lepa.

Potem zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 6. točko dnevnega reda.

PREHAJAMO NA 7. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV PO NUJNEM POSTOPKU.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade dr. Anji Kopač Mrak, ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Spoštovani podpredsednik, hvala za besedo. Drage poslanke in poslanci!

Sedaj je še zadnji v sklopu proračunskih zakonov, vezanih na področje Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Želeli smo, da te vse štiri zakone obravnavate kot paket znotraj katerih smo poskušali maksimalno sproščati ukrepe, ki so bili z Zujfom vzpostavljeni. V tem predlogu ZUPJS, ki je pred vami, dejansko urejamo tri področja in del ukrepov Zujfa sproščamo. Družine, ki prejemajo 5. in 6. razred otroškega dodatka, ne bodo imele več znižanja teh vrednosti otroških dodatkov za 10 %. 3 tisoč 200 več študentov in dijakov bo dobilo pravico do državne štipendije, ker sproščamo del 5. razreda državnih štipendij. Podaljšujemo pa, to je treba povedati, varčevanje na področju uveljavitve otroškega dodatka, ki bi ga prejeli starši v 7. in 8. razredu, to je tisti, ki imajo neto povprečne dohodka višje oziroma med 64 in 90 % povprečne neto plače v Republiki Sloveniji.

Drugi sklop ukrepov, ki so predlagani v tem zakonu, pogoji za dodatni odpust dolgov za določen ožji segment oseb, ki so z 31. 12. 2011 bile upravičene do denarne socialne pomoči in bi potem z uveljavitvijo nove zakonodaje, tega zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev morale poplačati preveč izplačane socialne transferje.

In pa potem še tretja novost, predlagamo, da država lahko izplačuje socialne transferje tudi na predplačniško kartico, ki je del paketa pomoči, sprejete letošnjega poletja. S tem predlogom želimo, da bi najbolj ogroženi prejemniki pravic po zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, torej tisti, ki prejemajo denarno socialno pomoč, varstveni dodatek, otroški dodatek, kadar je oseba prejemnik denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka in ne more odpreti bančnega računa, in prejemniki, ki

zaradi različnih izvršb ne morejo razpolagati s temi sredstvi v celoti, bi te prejeme prejeli prek predplačniške kartice. S tem predlogom se ne ureja sama vsebina predplačniške kartice, ampak dejansko podlaga, da bomo lahko to predplačniško kartico tudi v praksi udejanjili.

Tako da vas prosim tudi za podporo tem predlogom zakona. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Priklu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, predsedujoči. Lepo pozdravljeni še enkrat vsi prisotni!

Kot rečeno, je Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide obravnaval Predlog zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev kot matično delovno telo na svoji 21. seji 11. 11. 2015, in sicer na podlagi sklepa Kolegija predsednika Državnega zbora po nujnem postopku. Pri samem delu odbora so sodelovali za to pristojno ministrstvo za delo ter zainteresirana javnost.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki je predlog ocenila oziroma ga proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, s pravnim sistemom in z zakonodajnotehničnega vidika ter podala nekatere pripombe, ki so bile upoštevane skozi sprejete amandmaje.

Odbor je prav tako prejel mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo, invalide, ki predlog zakona podpira. V mnenju so med drugim izrazili zadovoljstvo, da se s spremembo zakona delno izboljšuje oziroma vsaj ne slabša socialno-ekonomski položaj upravičencev do pravic iz javnih sredstev. Pozdravili so vračanje pravice do državnih štipendij vsem tistim, katerih povprečni mesečni dohodek na osebo ne presega 56 % plače ter povišanje zneska otroškega dodatka v 5. in 6. dohodninskem razredu na raven pred uveljavitvijo tako imenovanih varčevalnih ukrepov.

S strani predlagatelja je bilo poudarjeno, da s predlagano spremembo zasledujemo ukrepe za nadaljnjo javnofinančno konsolidacijo, ki med drugim določajo, da bodo na področju transferjev posameznikom in gospodinjstvom sprejeti takšni ukrepi, ki bodo ob upoštevanju cilja doseganja srednjeročnega strukturnega salda zagotavljali tudi ustrezen socialno-ekonomski položaj posameznikov. Povedano je bilo tudi, da zaradi predlaganih sprememb zakona, o katerem se sedajle pogovarjamo, je v državnem proračunu treba zagotoviti dodatnih 3,7 milijona evrov za 3 tisoč 218 novih upravičencev do državnih štipendij. V tem prehodnem obdobju bodo do te državne

štipendije upravičeni vsi tisti, katerih povprečni mesečni dohodek na osebo ne presega 56 % neto povprečne plače, ob upoštevanju obeh kumulativnih pogojev, o katerih je bilo že govora v prejšnjih predlogih zakona.

Morda še o otroškem dodatku. Pojasnjeno je bilo, da gre v predlagani noveli za podaljšanje ukrepov omejitve otroškega dodatka za upravičence iz 7. in 8. dohodkovnega razreda. Zneski otroškega dodatka v 5. in 6. razredu pa se povečajo na raven pred uveljavitvijo varčevalnih ukrepov, pri čemer ostanejo zaradi delne sprostitev varčevalnih ukrepov na področju državnih štipendij za upravičence od 56 % do 64 % povprečnega mesečnega dohodka na osebo zneski višji.

V nadaljevanju je razprava potekala predvsem o predvidenih ukrepih za nadaljnjo finančno konsolidacijo na področju transferjev, torej dajatev posameznikom in gospodinjstvom. Nekateri razpravljavci so menili, da podaljšanje ukrepa po Zakonu za uravnoteženje javnih financ, tako da se poleg že izpolnjenega pogoja gospodarske rasti zahteva hkrati in v istem letu izpolnitev pogoja, da rast stopnje delavne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let preseže 1,3-odstotne točke, kar pomeni po njihovem mnenju zaostrovanje pogojev na področju izplačevanja transferjev posameznikom in gospodinjstvom.

Po dokaj dolgi razpravi je odbor v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o predlaganih amandmajih koalicije, posledicah priporočil oziroma ugotovitev Zakonodajno-pravne službe in jih je sprejel, kakor tudi o vseh členih predloga zakona, ki jih je tudi sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je tudi sestavni del poročila, ki ste ga prejeli. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Jan Škoberne bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Spoštovani gospod podpredsednik, državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev spada v kategorijo tistih normativnih aktov, ki v pomembnem delu zagotavljajo sistemsko solidarnost in socialno kohezijo. Iz njegove pomembnosti tako izhaja, da gre za enega izmed zakonov, za katerega je najbolj nujno, da se v okviru možnosti in javnofinančnega stanja razbremeni omejevanje izvrševanja pravic, ki izhajajo iz Zakona za uravnoteženje javnih financ, ki je bil sprejet kot

odgovor, ne nujno sicer najoptimalnejši, na finančno in gospodarsko krizo, ki je Slovenijo in Evropo pestila po letu 2008. Pričujoča novela tako odgovarja na tri pomembne sklope, v katerih v največji možni meri glede na še vedno zaostreno situacijo sprošča uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Na področju otroških dodatkov se tako za 5. in 6. dohodninski razred predlaga povišanje zneskov za okoli 10 %, torej na raven pred uveljavitvijo začasnih varčevalnih ukrepov. Ker je upravičencev v 5. in 6. dohodkovnem razredu približno 97 tisoč, to pomeni, da za precej pomemben segment populacije zvišujemo znesek otroških dodatkov in jih razbremenjujemo učinkov Zujfa. Na področju državnih štipendij lahko nadalje računamo na sprostitev začasnega varčevalnega ukrepa, zaradi česar bo do državnih štipendij dodatno upravičenih približno 3 tisoč 200 štipendistov, kar je pomemben napredek pri zagotavljanju enakih možnosti dostopa do izobraževanja in pridobivanja znanja ter dostopa do kvalitetnega eksistenčnega okvira. Vsebinsko in finančno precej obsežno novelo tako dopolnjuje tudi dodaten odpust dolgov za nekoliko manjši okvir socialno najšibkejših ter ureditev nekaterih elementov, ki so nujni za izvedbo ukrepa predplačniške kartice, s katero se želi najbolj ogroženim prejemnikom pravic, ki ne morejo odpreti bančnega računa, in prejemnikom, ki zaradi izvršb ne morejo razpolagati s temi sredstvi v celoti, da na primer otroške dodatke prejmejo preko te predplačniške kartice.

Ker s predlaganimi spremembami nadaljujemo javnofinančno konsolidacijo in hkrati krepimo sistem solidarnosti in položaj srednjega razreda ter najšibkejših, bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov predlog novele podprli. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Miha Kordiš bo predstavil stališče Poslanske skupine Združena levica.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

V Združeni levici tega predloga ne podpiramo. Novela je po našem mnenju nepotrebna, ker bi bilo vse omejitve preprosto treba odpraviti. Ukrepi, ki so bili sprejeti z Zakonom za uravnoteženje javnih financ, so bili namreč že v času sprejetja popolnoma neupravičeni. Socialni transferji imajo namreč tudi zelo koristne ekonomske učinke, ker v krizi funkcionirajo kot ekonomski stabilizator. Zmanjšujejo prevelik padec povpraševanja in s tem blažijo zmanjševanje bruto družbenega proizvoda, s tem pa pomagajo ohranjati gospodarsko aktivnost.

Glede na to, da sta zdaj za nami že dve leti rastočega bruto družbenega proizvoda, odpadejo torej tudi ti navidezni ekonomski razlogi za omejevanje socialnih pravic. Državna

Štipendija je namreč tudi socialna pravica, čeprav je cenzus postavljen dovolj visoko in tega ne smemo pozabiti ter moramo to čisto iskreno in odkrito povedati. Dohodki teh družin, ki zdaj niso upravičene do državnih štipendij, so nadpovprečni. V primeru štiričlanske družine namreč tak cenzus presežejo šele, če imata oba starša osebni dohodek v višini vsaj 1,3 povprečne plače. To pa so vsekakor gospodinjstva srednjega sloja oziroma govorimo številčno o manj kot tretjini gospodinjstev, in to v zgornji tretjini. Ampak tukaj tudi ne gre za običajen socialni transfer, ki bi bil namenjen odpravljanju revščine. Štipendija je dohodek mladega človeka, dijaka, ki je konec svojega šolanja že polnoleten. Se pravi, gre za dohodek neke mlade avtonomne osebe. S štipendijo omogočamo ali pa vsaj krepimo to neodvisnost, zato je prav, da jo prejema tudi dijaki iz družin, ki nedvomno ne padejo v kategorijo revnih družin. Vprašanje tukaj je podobno vprašanju porodniškega nadomestila, ki ni ukrep proti revščini, ampak je ukrep v smeri zmanjševanja neenakosti med spoloma. Tukaj dosegamo v širšem smislu podobne družbene učinke, s tem ko omogočamo avtonomijo nekega mladega doraščajočega človeka. Poleg tega se moramo zavedati, da se številni dijaki ne šolajo v kraju, kjer so sicer stalno nastanjeni. Zaradi tega jim nastajajo dodatni stroški, ki prav tako opravičujejo štipendiranje. Tu je treba še posebej poudariti, da sta na štipendije vezana dva zelo pomembna dodatka. Štipendist, ki živi doma, ni upravičen do dodatka za bivanje, štipendist s posebnimi potrebami pa do dodatka za posebne potrebe. In dijak, ki ne dobi štipendije, tudi ne prejema teh zelo pomembnih dodatkov, ki pa verjetno že tako ali tako ne pokrijeta dodatnih stroškov, ki nastajajo.

Na podlagi vsega tega smo v Združeni levici presodili, da bi bilo treba omejitve štipendiranja odpraviti. Še enkrat danes poudarjam, da bil lahko dodatna sredstva, v tem primeru slabih 14 milijonov evrov pridobili brez zadolževanja, samo če bi vlada dosledno izvedla svojo mini davčno reformo. Zato je za nas precej nerazumljivo, zakaj vlada, ki že danes ve, da bo z naslednjim letom prišla na mizo z davčno reformo in z njo povečala prihodke, teh dodatnih prihodkov ne uporabi za reševanje perečih socialnih zadev. To pač nekako ni preveč smiselno. Ponavljam pa tudi, da bi na dolgi rok z resno obdavčitvijo kapitala in z uvedbo socialno pravičnega davka na nepremičnine dosegli še veliko več od teh malih urgentnih popravkov. Poleg davčnih ukrepov pa bi prihodke v smeri naših javnih sredstev dodatno povečali tudi z odpravo dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja in uvedbo solidarnega javnega zavarovanja za dolgotrajno oskrbo. Zato so v tem kontekstu trditve vlade, da je na socialnem področju naredila vse, kar je bilo mogoče, kratko malo zavajanje.

Če je storiti vse, kar je mogoče, res iskrena namera s strani vlade in vladne koalicije, potem

lahko podpre naše predloge, ki v slovenski proračun prinašajo dodatnih 140 milijonov evrov na leto, ki smo jih predložili v Združeni levici in podpre naše predloge za odpravljanje skrajne revščine v slovenski družbi s sredstvi, ki bi jih na tak način pridobili. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

IVA DIMIC (PS NSI): Spoštovani podpredsednik, spoštovani predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

Novela Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki jo predlagatelj štejejo v proračunski paket zakonov za zaprtje proračunov za leti 2016 in 2017 prinaša podaljšanje, delno sprostitev ukrepov ZUJF na področju otroškega dodatka, na področju štipendij za mladoletne dijake in obenem zaostritev pogojev za njihovo popolno sprostitev. Predlagatelj sami priznavajo, da bi morale omejitve iz ZUJF prenehati s 1. 1. 2016. Ker pa bi bila to po njihovem mnenju prevelika finančna obremenitev za državni proračun, predlagajo podaljšanje in še dodatno zaostritev pogojev za njihovo sprostitev. Gospe in gospodje! Vložek v ukrepe družinske politike ni in ne sme biti breme, ampak najboljša investicija v prihodnost te države. V Novi Sloveniji se nam zdi nesprejemljivo, da se zaostrejuje pogoji za popolno sprostitev ukrepov ZUJF za otroški dodatek in štipendije. Podobno kot pri noveli Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih se lahko vprašamo, kaj v prihodnosti in kdaj bo ta kumulativni pogoj sploh izpolnjen. Tudi pri tem zakonu krščanski demokrati trdimo, da koalicija iz začasnih ukrepov dela trajne. Ponovno smo vložili amandma k 2. členu, s katerim želimo odpraviti nepravilno določbo Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki z upoštevanjem prejetih otroških dodatkov mlajših otrok, lahko zniža ali pa celo odvzame možnost prejema državne štipendije starejšim otrokom iz iste družine. Ta krivica najbolj boli in prizadene velike družine in družine s podeželja. S tem amandmajem želimo zagotoviti enake možnosti za izobraževanje dijakom iz perifernih območij Slovenije v primerjavi s tistimi, ki bivajo v kraju šolanja. In kar je za nas zelo pomembno, učinek te krivične določbe, ki jo želimo spremeniti, je večji pri družinah, ki imajo zaradi nizkih dohodkov višje otroške dodatke. Šibkejši so torej na slabšem.

Krščanski demokrati bomo zakon podprli le v primeru, če bo naš amandma sprejet. Sicer pa bomo noveli nasprotovali.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Mirjam Bon Klanjšček bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP):

Hvala lepa. Spoštovani, še zadnjič s tega mesta v tem paketu zakonov, lepo pozdravljeni!

Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev po eni strani prinaša podaljšanje nekaterih varčevalnih ukrepov, po drugi strani pa zvišuje zneske otroškega dodatka za 5. in 6. dohodkovni razred oziroma jih vrača na raven pred letom 2012, ko so bili zmanjšani za 10 %. V Poslanski skupini nepovezanih poslancev seveda razumemo, da gre za dogovor vlade glede razreza sredstev, ki bodo pripadla Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in da je vlada pri povečevanju sredstev močno omejena.

Podpiramo napore ministrice, da je za nekatere ukrepe zagotovila sprostitev sredstev, hkrati pa ne moremo mimo dejstva, da za druge ukrepe velja obratno. Ne samo da se sredstva ne sproščajo, temveč se po našem mnenju spreminjajo v trajne ukrepe, saj mora biti za sprostitev tudi v primeru zakona, ki je pred nami, kumulativno izpolnjenih več pogojev. Ker moramo poleg rasti BDP po novem hkrati doseči tudi 1,3-odstotno rast stopnje delovne aktivnosti, se v Poslanski skupini nepovezanih poslancev sprašujemo, kdaj bomo dosegli tako visoke vrednosti oziroma ali ne gre morda v tem primeru za prikrito spreminjanje začasnega ukrepa v trajnega. Ob obravnavi predloga novele Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, želimo opozoriti tudi na dejstvo, da se nam zdi zavajajoče navajanje, da se bodo otroški dodatki povišali. Res je, da se bodo za 5. in 6. dohodkovni razred vrnili na vrednost pred Zujfom, a se za najranljivejše skupine, osebe do 5. dohodkovnega razreda, na žalost letos še ne povišujejo, temveč ostajajo na enaki ravni.

Kot smo poudarili že večkrat, je razumljivo, da za vse ukrepe, ki bi jih želeli sprostiti, v proračunu ni dovolj sredstev, vendar bi nas moralo okrevanje gospodarstva navdajati z optimizmom, da bomo lahko ukrepe sprostiti v najkrajšem možnem času in na tak način še bolj poskrbeli za najranljivejše skupine. Zato res preseneča dejstvo, da se je Vlada odločila za dodatno zaostroitev pogojev za sprostitev ukrepov, ki so bili ob uvedbi jasno označeni kot začasni. Kljub temu upamo, da bomo v prihodnjih letih vseeno dosegli tudi zahtevano rast stopnje delovne aktivnosti in da se Vlada takrat za razliko od danes ne bo odločila za ponovno zaostroitev pogojev.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev predlogu zakona ne bomo nasprotovali. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Irena Grošelj Košnik bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

IRENA GROŠELJ KOŠNIK (PS SMC):

Spoštovani predsedujoči, predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

V sklopu zakonskih predpisov, ki se nanašajo na izvrševanje državnega proračuna za leti 2016 in 2017, obravnavamo tudi novelo zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki deloma sprošča varčevalne ukrepe na področju otroških dodatkov in državnih štipendij. Predlog zakona podaljšuje omejevanje otroškega dodatka za upravičence v 7. in 8. dohodkovnem razredu oziroma za tiste družine, katerih mesečni dohodek na družinskega člana znaša nad 44 % povprečne neto plače. Znesek otroškega dodatka se v 5. in 6. razredu vrača na raven pred uveljavitvijo Zujfa in se torej zvišuje za 10 %. Z uveljavitvijo predloga zakona bo tričlanska družina z enim otrokom, katere dohodek sodi v 5. dohodkovni razred, na letni ravni upravičena do dobrih 57 evrov več kot do zdaj, 4-članska družina z dvema otrokoma pa do približno 124 evrov več kot do zdaj. Če pogledamo novo višino zneska otroškega dodatka za družine, ki sodijo v 6. dohodkovni razred, pa ugotovimo, da bo 3-članska družina z enim otrokom na letni ravni po novem upravičena do približno 36 evrov več, 4-članska družina z dvema otrokoma pa do 82 evrov več kot zdaj. Ta ukrep pa bo zajel okrog 98 tisoč upravičencev, kar pomeni, da bomo z njim nekoliko izboljšali položaj srednjega razreda.

Z otroškim dodatkom je povezana tudi višina državne štipendije. Do državne štipendije bodo po novem upravičeni tisti, katerih povprečni mesečni dohodek na osebo ne presega 56 % neto povprečne plače. Na ta način bo okrog 3 tisoč 200 novih upravičencev do državnih štipendij.

Tako ukrep, s katerim zvišujemo zneske otroškega dodatka v 5. in 6. dohodkovnem razredu, kot ukrep, s katerim se sprošča del 5. dohodkovnega razreda za državne štipendije, bosta v veljavi do takrat, ko gospodarska rast doseže 2,5 % bruto domačega proizvoda in stopnja delovne aktivnosti ne preseže 1,3 %. Ta pogoj je bil predhodno že pojasnjen v zvezi s socialnimi pravicami, pravicami iz delovnega razmerja, plačanimi prispevki ter sposobnostjo okrevanja trga dela ter novimi zaposlitvami.

Predlog zakona uvaja še eno pomembno rešitev. To je možnost odpusta dolga tistim upravičencem do denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka, ki so s 1. januarjem 2012 že bili prejemniki denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka ter prejeli preveč izplačana sredstva glede na Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev ter Zakon o socialnovarstvenih prejemkih. Dolg je star več kot tri leta, verjetnost izterjave pa je zelo majhna. Med novostmi predloga zakona so

tudi uvedba zakonske podlage za izplačilo nekaterih socialnih transferjev, to je denarne socialne pomoči, varstvenega dodatka in otroškega dodatka, na predplačniške kartice, s čimer se bo prejemnikom teh dodatkov omogočila večja socialna varnost v primeru, ko gre za izvrševanje sklepa o izvršbi ali ko oseba, ki prejema omenjene socialne transferje, ravno zaradi tega ne more odpreti transakcijskega računa, na katerega bi se lahko nakazovala ta sredstva. Predlog zakona omogoča izboljšanje materialnega položaja družinam, ki sodijo v 5. in 6. razred za otroški dodatek ter deloma tistim, ki so v 5. dohodkovni razred za državne štipendije. V Poslanski skupini modernega centra bomo ta zakon podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Jelka Godec bo predstavila stališča Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

JALKA GODEC (PS SDS): Hvala za besedo.

Predlog zakona o spremembah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev naj bi po besedah vlade sprostil določene varčevalne ukrepe na področju družinske politike oziroma na področju otroških dodatkov" in državnih štipendij. Hkrati pa je predlagatelj jasno zapisal sledeče: "S predlagamo spremembo zasledujemo ukrepe za nadaljnjo javnofinančno konsolidacijo." Beremo lahko, da gre za podaljševanje veljavnosti posameznih varčevalnih ukrepov. Če bi veljala do sedaj obstoječa zakonodaja, ki v Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev določa, da se ob 2,5-procentni gospodarski rasti sprostijo varčevalni ukrepi na področju državnih štipendij in bi se torej sprostile državne štipendije v 6., 7. in 8. dohodninskem razredu. V tem primeru je vlada zapisala, da bi bilo treba zagotoviti 13,5 milijonov dodatnih sredstev za okoli 11 tisoč 800 novih upravičencev. Vlada navaja, da bilo to za proračun prevelika obremenitev. Zato s predlogom zakona podaljšuje prehodno obdobje oziroma določa nove varčevalne omejitve. Novi pogoji so 2,5-odstotna rast BDP in hkrati rast delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let, torej stopnja mora biti 1,3-odstotne točke. Cenzus pa se določi 56 % povprečno neto plače na družinskega člana. Torej veljajo ukrepi še naprej za 7. in 8. dohodninski razred kot nek grenak bombonček pa se delno sprostijo za 6. dohodninski razred.

Enaki oziroma celo strožji pogoji pa veljajo na področju otroških dodatkov. V sedanji zakonodaji je določeno, da se sprostijo varčevalni ukrepi, ko je dosežena 2-odstotna rast BDP. Nov predlog zakona pa določa nove varčevalne pogoje, in sicer rast BDP 2,5 % in hkrati rast stopnje delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let 1,3- odstotne točke. Spet z grenkim priokusom pa se otroški dodatki povečajo delno v 6. dohodninskem razredu. Iz

predlogov zakona o spremembah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev lahko zaključimo, da se na področju državnih štipendij in otroških dodatkov popolnoma nič ne spremeni za družine, ki so socialno najbolj šibke. Otroški dodatki se ne zvišujejo za družine z nižjimi dohodki, prav tako se ne dodeljujejo višje državne štipendije. Ukrepi, ki jih uvaja vlada, so po našem mnenju trajni. Stopnja delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let 1,3-odstotne točke, je bila v zgodovini slovenske države dosežena samo enkrat, in to v letu 2003. Zato lahko rečemo, da so predlagani varčevalni ukrepi trajni. Država namerava na račun socialno šibkih privarčevati 9,82 milijona evra na državnih štipendijah in 16,2 milijona evra na otroških dodatkih. Skupaj torej malo več kot 26 milijonov evrov. Vlada prav tako navaja, da predlog ne bo imel drugih posledic na javnofinančna sredstva, bo pa imel posledice za državljane, in to predvsem pri tistih, ki živijo pod pragom revščine oziroma so na socialnem dnu. V Slovenski demokratski stranki predlagamo dva amandmaja, s katerima dodatne varčevalne ukrepe ukinjamo oziroma se vrnemo na ukrepe, ki veljajo v tako kritiziranemu zakonu, v Zujfu. Pogoji v Zujfu so izpolnjeni in bi s 1. 1. 2016 pomenili konec varčevanja. Na odboru so bili naši amandmaji žal zavrženi, torej lahko sklepamo, da koalicija ne želi odpraviti varčevalnih ukrepov na področju državnih štipendij in otroških dodatkov. Kljub temu pa pozivamo, da podprete naše amandmaje, ki omogočajo takojšnjo sprostitev varčevalnih ukrepov na področju otroških dodatkov in državnih štipendij.

V Slovenski demokratski stranki Predloga zakona o spremembi Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev ne bomo podprli.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Uroš Prikl bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojujencev Slovenije.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, predsedujoči. Predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Na kratko v stališču Poslanske skupine Desus glede Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, t. i. ZUPJS, žargonsko seveda. To je zakon, četrti danes, ki ga obravnavamo iz t. i. socialnega paketa zakonov, vezanih na izvajanje proračunov v letih 2016 in 2017, in kot tak na nek način narekuje, ima potrebo po podaljševanju nekaterih varčevalnih ukrepov. V tem konkretnem zakonu, Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev gre za varčevanje pri otroških dodatkih in državnih štipendijah. Ne gre za popolnoma sproščanje določil zloglasnega Zujfa, pa vendarle je pri segmentu starševsko varstvo in družinski prejemki zagotovljenih dodatnih skoraj štiri milijone evrov v proračunu za leto 2016, primerjalno gledano z letošnjim

letom, na področju štipendij za nadarjene, državnih štipendij in tako dalje pa skoraj 32 milijonov dodatnih sredstev. A na žalost ugotavljamo, da to ni dovolj. Kljub 65 milijonom dodatnih sredstev v proračunu ministrstva za delo to ni dovolj, da bi dokončno odtegnili ročno pri varčevalnih ukrepih na področju starševskega varstva, družin in tako dalje, tako da so ti ukrepi še potrebni. Nikakor ne gre za ukrepe, ki bi se zacementirali, ki bi postali trajni, ampak vendarle jih na nek način še podaljšujemo. Upam, da ne več dolgo.

Kljub temu da v večjem delu država še namerava varčevati pri izdatkih za kategorijo teh dveh pravic, ki sem ju navedel, pa je treba vedeti, da se finančna sredstva vsaj delno sproščajo. Sproščajo se sicer na način, da se sprostijo omejitve pri otroškem dodatku za 5. in 6. razred, ko ne bo več omejitve minus 10 %, kar realno dejansko pomeni zvišanje za 10 %, če hočete na ta način interpretacijo, ali pa se ukine tisto varčevanje v 5. in 6. razredu za zujfovskih 10 %, na pa tudi za 7. in 8. razred, dva najvišja razreda. Na ta način mi mehčamo Zujf., to mislim, da je evidentno.

Prav tako se sproščajo tudi sredstva za državne štipendije, in sicer v okviru 5. dohodkovnega razreda. Do državnih štipendij bo upravičeno po novem več kot 3 tisoč 200 oseb oziroma družin, torej več kot doslej, za kar je namenjeno več kot 3,7 milijona evrov v proračunu prihodnjega leta na tem segmentu.

Za Desus sem v enem izmed prejšnjih izvajanj že povedal, da smo socialno občutljivi. In to je evidentno. Pa vendarle si želimo več od tega, kar ponuja država, tako v zvezi s temi pravicami kot tudi v zvezi s pravicami na drugih področjih oziroma pri drugih transferjih posameznikom in gospodinjstvom. Seveda pa se zavedamo, da ena lastovka še ne prinese pomladi. Naše gospodarstvo okreva, tudi to je evidentno. Delež brezposelnih se zmanjšuje, ugodni so makroekonomski obeti za naslednja leta, pa vendarle moramo biti tukaj previdni in ne takoj odtegniti ročne zavore, imeti v mislih predvsem to, da bomo javne finance konsolidirali srednjeročno, predvsem pa seveda dolgoročno, in imeti v vidu tudi to, da smo nekaj časa nazaj, morda se mi bo kdo nasmejal, ko bom še enkrat to ponovil, z nekoliko tresočo roko tresočo podprli Zakon o fiskalnem pravilu, ki so ga nekateri poimenovali tudi zlato fiskalno pravilo, ki pa zdaj, ko se pogovarjamo o sproščanju ukrepov, ni tako zlato, kot se mogoče na prvi pogled vidi ali pa sliši. Treba se je še naprej obnašati previdno, predvsem pa racionalno in učinkovito voditi politiko na področju izplačevanja socialnih transferjev in zagotavljanja starševskega varstva.

Kot rečeno, v Poslanski skupini Desus bomo ta zakon podprli podobno kot predhodne tri socialne zakone v razmerah, ki obetajo, pa vendarle še niso takšne, kot bi si jih vsi skupaj želeli. Z željo, da nikakor ne poslabšamo, nasprotno, da izboljšamo socialni položaj

najranjlivejših ciljnih skupin, upamo, da bo to dejansko tudi realizirano. Najlepša hvala.

PODPRESEDNİK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členu in vloženi amandmaji. V razpravo dajem 2. člen ter dva amandmaja Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma Poslanske skupine Nove Slovenije Krščanskih demokratov. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo.

Ne le, da imam upanje, da gojim upanje, ampak sem prepričan, da vse to, kar je bilo povedano v mojih predhodnih razpravah, v razpravah koalicijskih poslancev in poslank, se bo dejansko udeležilo v realizaciji zastavljenega te vlade, v realizaciji zastavljenega Ministrstva za delo, ki nima lahke naloge. Praktično povsod so še neki omejevalni ukrepi in če bi želelo biti stoprocentno učinkovito in stoprocentno realizirati to, kar ima v svojih programskih izhodiščih zapisano, bi bil kakšen milijon evrov na posameznem segmentu potreben, da bi to dejansko realizirali. Zavedati se je pa treba nečesa. Ko sem skozi proračunske razprave in skozi razpravo o tem paketnem obravnavanju teh štirih "socialnih" zakonov slišal, da zelo lepo bi bilo, da bi lahko sprostili čisto vse ukrepe, da bi se tudi 8. in 9. razred vrnila, da se praktično ne bi bilo treba odločati, kateri segment dolgotrajno brezposelnih oseb favorizirati, mu pomagati, da ne bo v začaranem krogu brezposelnosti dlje časa, da bi zvišali vse vrste starševskih nadomestil na 100 %, če jih že imamo 365 dni kot edina država v svetu. Ampak na žalost to seveda ne gre. Fino bi bilo, če bi lahko to naredili.

Hkrati bi bilo tudi zelo priporočljivo, zelo fino, da bi razbremenili gospodarstvo do fundamenta. Ampak potem se pa sprašujem, na eni strani bi dali vsem, resnično in iskreno verjamem, da si to vsi želimo. Po drugi strani pa – ta, pa ta, pa ta je razbremenjen plačila prispevkov. Ampak to na žalost ne gre skupaj. To na žalost ne gre skupaj vsaj po moji logiki. Hitro bi prišli do te zadrege, da bi teh sredstev, ki jih želimo podeliti, želimo nameniti tistim, ki jih dejansko potrebujejo, zmanjkalo, glede na to, da toliko jih ne bi prišlo v sam proračun in tudi v tudi obe blagajni, tako zdravstveno kot pokojninsko.

Jaz iskreno upam, da bodo vsi ti cilji, ki so tukaj v obrazložitvah zapisani, ki jih je tudi ministrstvo povedalo, ne nazadnje tudi finančno ministrstvo, da bodo zadostovali tistim ambicijam, tistim željam, nekateri ste ocenili, da so to premajhne ambicije, premalo ambiciozen plan, da vendarle tiste ciljne skupine, ki si na žalost iz tega ali onega razloga same ne morejo pomagati in so potrebne pomoči države, zato

tudi je država, zato ni tukaj džungla, da dejansko ne bodo prizadeti in da se bodo tisti, ki so brezposelni, vrnili čim hitreje v cikel trga dela in unovčili svoje znanje in pomagali družbi do boljših rezultatov. In seveda vsi tisti, ki pa ustvarjajo, kar je nesporno, in tukaj se z vsemi vami ne morem strinjati, to pomeni gospodarstvo, da bo zadihalo, da bo čim manj teh administrativnih ovir, da bo čim manj neumnih birokratskih predpisov in da bodo lahko svoje ideje, svoje poslovne ideje zaživel. In tukaj vidim tisto simbiozo. Simbiozo med realnim sektorjem in med tistim, recimo nerealnim sektorjem, ko je treba financirati na podlagi tega, kaj izbereš v proračunu.

In še morda ena misel. Tukaj se mi zdi delati umetelno neke bariere med tremi sklopi, tremi segmenti upravičencev, ki prejema sredstva iz državnega proračuna, to so javni uslužbenci na eni strani, prejemniki socialnih, družinskih in ostalih transferjev, na drugi strani, in pa, če hočete, tudi upokojenci na tretji strani, mislim, da ni smiselno. Vsi potrebujejo ta sredstva. Celovita državna politika, ne sektorska politika, ampak celovita, v en zaključen krog sklenjena politika, tako socialna družinska zaposlovanja, stanovanjska in še bi lahko našteval, morajo tukaj seveda iti z roko v roki in potem jaz ne vidim razloga, da ne bi bili na tej svoji poti uspešni. Ne smemo se prenačljiti, včasih smo prehitro kakšno stvar naredili ali pa so ali pa ste ali pa so naredili, tako da tukaj ne velja prehitevat časa. Velja pa biti racionalen, biti smotrni in upoštevati vse tiste konkurenčne prednosti, ki jih imamo, in vse tiste pozitivne napovedi, ki smo jih deležni s strani mednarodnih tujih inštitucij, in jih maksimalno izkoristiti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala.

Ko poslušam kolega iz Desusa, jaz le upam, da bo Vlada končno prinesla v Državni zbor vse tiste ukrepe, strategije, ne vem, konkretne cilje, ki bodo odpravili vse te administrativne ovire, birokracijo, povečali razvoj gospodarstva. Moram pa reči, da pa težko verjamem, da se bo to zgodilo. Če en minister reče, da je javni sektor gonilo razvoja, potem se take stvari težko pričakujejo. Tako da dajte biti tudi vi malo racionalni, pa realni, ko govorite o teh zadevah, in ne imejte dvojnih vatlov. Ko govorimo o pokojninah, se morajo varčevalni ukrepi po vašem takoj prenehati, ko je rast BDP 2,5 %. Nimam nič proti, se strinjam. Ampak potem ne vem, zakaj je pri otroških dodatkih in štipendijah takšen problem. Tukaj pa nimate istih vatlov, ko rečete ukiniti varčevalne ukrepe. Da ne bomo sprožili ali pa da ne boste sprožili na vladi medgeneracijskega spora, če veste, kaj mislim s tem. Ne boja, ampak spora. Ker ko gre za pokojnine, govorimo takoj sprostiti. Ko govorimo

za otroške dodatke, štipendije za mlade, takrat pa bodimo realni in glejmo z realnimi očmi. Nimam nič proti, da se usklajujejo pokojnine z rastjo BDP, nimam proti, da se povečujejo otroški dodatki. ampak dajmo gledati vse potem enako, zakaj enkrat varčevalne ukrepe prekiniti, drugič pa ne. Kar se tiče stopnje brezposelnosti, ko govorite, kako je vedno nižja. Mene bi zanimalo, da bi jaz videla statistične podatke, ki jih ima zavod za zaposlovanje. Ima namreč dvoje vrst statističnih podatkov. Brezposelnost, ki jo prikazujejo, da se niža, nastaja tudi zaradi tega, ker imamo določene interventne ukrepe. Zdaj bomo imeli še interventni ukrep na področju zaposlovanja starejših od 55 let, tako da ti tudi se ne bodo smatrali kot brezposelni, potem imamo Jamstvo za mlade, ti tudi niso smatrani kot brezposelni, potem imamo aktivno politiko zaposlovanja, izobraževanja, usposabljanja na delovnem mestu, javna dela, tudi ti niso brezposelni po tej statistiki. Ampak to ni res, to je navidezno zmanjševanje stopnje brezposelnosti. Dajte tiste realne številke. Ker ta, ki je v javnih delih, je eno leto zaposlen, potem je pa spet brezposeln, dosti je takih. In potem usposabljanje na delovnem mestu, dva meseca, tri mesece, potem je brezposeln naprej, večinoma. Ker vsi tisti, ki gredo v to, delodajalci tam obkrožijo, da ni možnosti nadaljnje zaposlitve. S temi statistikami dajte operirati oziroma bi bilo dobro videti tisto realno statistiko.

Kar se pa tiče teh varčevalnih ukrepov oziroma podaljševanja varčevalnih ukrepov na področju državni štipendij in otroških dodatkov. Če gledamo otroške dodatke, pri otroških dodatkih tisti strašni Zujf, o katerem poslušamo nenehno v tem državnem zboru, pa še nihče od koalicijske stranke ni predlagal, da se spremenijo njegovi členi. Leta 2012 je bilo zapisano, da se omejitev naredijo na otroških dodatkih, dokler gospodarska rast ne preseže 2,5 % BDP, omejitev 64 % neto povprečne plače, torej do 6. dohodkovnega razreda in znižanje 10 % v 5. in 6. dohodninskem razredu. To naredi Zujf. Kaj ste sedaj vi naredili? Vi pa ste dodali dodatni pogoj, 2,5 % gospodarska rast, hkrati pa zahtevate, da je izpolnjen tudi pogoj, da rast stopnje delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let mora preseči 1,3-odstotne točke. In sedaj vi pravite, da ne zaostujete pogojev. V Zujfu je bilo 2,5 % BDP, vi pa poleg tega dodate še dodatni pogoj: stopnja delovne aktivnosti 1,3-odstotne točke. Pa vemo vsi, da je bil ta pogoj dosežen samo leta 2003. In sedaj vi meni trdite, da niste dali dodatnih pogojev. Ta dva pogoja hkrati ne bosta izpolnjena nikoli, ne čez dve leti, ne čez tri, tako kot je bilo rečeno na odboru s strani, mislim da, sekretarja. Komu vi sedaj pesek v oči mečete? In na koncu pravim še enkrat, tako kot z odbora bo šlo piarovsko, da ste povišali otroške dodatke za en del, ne pa od ena do pet dohodkovnega razreda, ki so najbolj socialno šibki. Tam pa nič. Tam ste jim pa dali dodatni pogoj. Ne boste delali nič na tistem področju, dokler ni to

izpolnjeno, hkrati pa tisti, ki so višje od šestega dohodkovnega razreda, sedmi, osmi razred, ne bodo dobili otroških dodatkov. Podaljševanje varčevalnih in zaostrojevanje varčevalnih ukrepov je to, ker želite privarčevati. Saj je Vlada sama napisala, da ni sposobna dobiti dovolj denarja in da bo na otroških dodatkih privarčevala malo več kot 16 milijonov evrov. In sedaj vi rečete, ja, malo smo pa le dali. Drobtinico ste dali, pa zaostriili pogoje. In ko ti poveš človeku, ki je v četrtem dohodninskem razredu, ki je v tem cenzusu, da se mu nič ne spremeni, da ne bo dobil višjih otroških dodatkov, pa ven pade. Ne razumejo. Ampak vi prodajate, da povečujete otroške dodatke in da zmanjšujete varčevalne ukrepe. Ja, samo v tistem segmentu, v tistem enem delčku šestega dohodkovnega razreda. Zato naš amandma črta ta odstavek.

Še enkrat naj ponovim, da je Zujf določil omejitve za otroški dodatek, in sicer tako, da so do njih upravičeni le tisti, katerih povprečni mesečni dohodek na osebo je na meji 631 evrov, to je šesti dohodkovni razred, hkrati določil omejitve, da ti varčevalni ukrepi prenehajo z letom, ki sledi letu, v katerem bo gospodarska rast 2,5 % BDP. Vi, še enkrat poudarjam, ste poleg teh ukrepov dodali še dodatno, torej delovna aktivnost 1,3-odstotne točke, mi pa s tem amandmajem v bistvu te vaše varčevalne ukrepe, ki so ostrejši od Zujfa, črtamo, in želimo, da se varčevalni ukrepi na področju otroških dodatkov sprostijo, kajti gospodarska rast je bila 2,5 %. Ko se je sprejemal Zujf, je bilo jasno rečeno, ko bodo določeni pogoji izpolnjeni, bo varčevalnih ukrepov konec. Vam pa ustreza ta zadeva. Vam pa pride ravno prav, da se lahko izgovarjate na Zujf, pa potem sedaj malo še zraven dodaste, pa rečete, eh, saj to je pa že tako Zujf predpisal, mi bomo pa sedaj malo tukaj povečali, da ne bomo tako grdi. Povejte realno, da zaostujete pogoje. Enako je pri državnih štipendijah. Pri državnih štipendijah so bile prav tako omejitve, po Zujf 2,5-odstotna rast BDP, no vi ste sedaj dodali še rast stopnje delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let 1,3-odstotne točke. Dodali ste zraven. Tisti, ki je matematik ali pa je elektrotehniko študiral, ve, kaj pomeni in, ali, hkrati. Tukaj ni ali – ali, en pogoj ali drug pogoj, ampak oba pogoja hkrati. Jaz bi vprašala predstavnike Vlade, kdaj bosta ta dva pogoja hkrati dosežena, da se bodo sprostili varčevalni ukrepi na področju državnih štipendij in otroških dodatkov. Kdaj bosta ta dva pogoja hkrati izpolnjena? Torej 2,5 % rast BDP in hkrati rast stopnje delavne aktivnosti od 20 do 64 let 1,3-odstotne točke. To je eno vprašanje za vlado.

Drugo vprašanje za vlado pa je – kakšne bi bile štipendije, državne štipendije, otroški dodatki, starševsko nadomestilo, ali bi bili večji ali manjši, če ta zakon ne bi bil sprejet?, Jasen odgovor, kakšni bi bili otroški dodatki, državne štipendije, če smo sedaj pri tem zakonu, če ta zakon ne bi bil sprejet. Večji, manjši, enaki,

v katerem dohodkovnem razredu? Prosim za konkretne odgovore, ker potem bo javnosti jasno, kaj vi s tem zakonom delate.

Jaz bi na tem mestu še enkrat pozvala v bistvu koalicijo oziroma vse, ki ste v dvorani, da le glasujete za naša dva amandmaja, ki odpravljata te zaostrene varčevalne pogoje, ki v bistvu postavljata nazaj na Zujf, ki govori o 2,5 % BDP, potem se začasni varčevalni ukrepi ukinejo, vi pa jih s tem podaljšujete. Naši amandmaji to odpravljajo. Prosila bi za odgovore s strani Vlade, kaj bi se zgodilo, če ta zakon ne bi sprejet in kdaj bosta ta dva pogoja, ki ste ju dali v ta zakon, izpolnjena hkrati. Ampak prosim ne za takšne odgovore, ki so bili na odboru, češ, ja mi bomo naredili tako, da bo sedaj čez dve leti mogoče pa mogoče čez tri leta. Kdaj natanko vi predvidevate, da bodo ti pogoji izpolnjeni hkrati?

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Uroš Prikl, replika.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa.

Pokojnine niso kako desetletje bile usklajevane, vmes za 0,1 % je bilo pred nekaj leti uskladitve. Toliko v ilustracijo. Najslabše, kar se nam lahko zgodi zdajle in tukaj, je to, da začnemo v tem trikotu plače javnih uslužbencev, izplačevanje pokojnin in izplačevanje vseh možnih transferjev iz proračuna posameznikom in gospodinjstvom zaostrovati razmere in delati na nek način tekmovalnost med temi tremi skupinami, če lahko temu tako rečem. To nima nobenega smisla. So čisto posebne kategorije. Jaz se strinjam, da gonilo uspeha javni sektor ne more biti. Jaz si upam reči, da je javni sektor matematično povedano potreben, ampak je nezadosten pogoj. Mora biti, da spremlja, da učinkovito spremlja gospodarstvo. Tukaj se menda strinjamo vsi, ki smo v tem prostoru. Da so upokojeanci upravičeni do pokojnin, ki ohranjajo realno vrednost. Ohranjajo pa realno vrednost skozi usklajevanje. Menda nima nobeden kaj zoper to. So verjetno potrebne. Čez 40 let delaš in plačuješ v pokojninsko in zdravstveno blagajno, pa še davke ti poberejo za proračun, pa menda lahko imaš prejemek za dostojno življenje, ne pa za životarjenje ali pa "crkovanje" na stara leta, oprostite na tem izrazu.

Seveda pa tudi nekateri ljudje, ki so na robu ali pa pod robom eksistencialnega minimuma, pa verjetno tudi potrebujejo državne transferje, socialne transferje. Pa verjemite mi vsi skupaj, ni ga bolj zadovoljnega človeka, kot bi bil jaz, če bi lahko v tem trenutku rekel, da je Zujf zgodba o preteklosti, tega ni več. Ampak na žalost to ne gre. Tukaj imamo Zujf, ta vlada, ta koalicija, če hočete, ga na nek način podaljšuje, ampak ga hkrati tudi mehča. Ni povsem korektno, kolegica Godec, da rečemo, da se pa na otroških dodatkih pa na štipendijah čisto nič ni zgodilo. Upokojeanci bodo dobili povprečno nekaj 10 evrov na letni ravni valoriziranih

pokojnin. Nekaj 10 evrov, ki jih že 10 let niso dobili. Evo, to bodo dobili. In hvala bogu, da je Desus uspel to doseči oziroma ta koalicija, se opravičujem, na vztrajanje Desusa.

Vesel sem, da se tistih minus 10 % pri 5. in 6. razredu črta. Tega ni več. Zdaj pa če hočete to interpretirati, da je to 10 % povišice otroškega dodatka, lahko, lahko pa tudi interpretiramo tako, da otroški dodatki v 5. in 6. razredu pridejo na tisto raven, ki bi morale po matičnem zakonu biti brez razvpitega Zujfa. Pri štipendijah pa ni bolj veselega človeka, kot sem jaz ...

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Tri minute.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Čas mi še teče, pa nič mi še ni zapiskalo. No, se bom pa še potem prijavil k razpravi. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Iva Dimic, izvolite.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala za besedo, predsedujoči.

Dejstvo je, da ta vlada nima posluha za družinsko politiko. Ker če bi jo imela, bi razumela, kaj je otroški dodatek, da bi moral biti otroški dodatek ukrep družinske politike. Ga pa razumete kot socialno politiko oziroma socialni transfer. To zdaj poslušam. Ampak če se želimo resno ukvarjati z družinsko politiko, potem ne bi smelo biti tako. Če bi se pa želeli ukvarjati resno z družinsko politiko, potem bi pa morale biti družine enakovredno, enakovredno obravnavane kot vsi sindikati, javni uslužbenci in tudi upokojenci. Pa temu tokrat ni tako. Ker Vlada temu ni bila naklonjena, zato za družinsko politiko veljajo vsi ukrepi iz Zujfa, še zaostrejuje se, za druge pa ne. Pa ste rekli, hvala bogu, da je Desus tukaj, da se bori. Res je, ampak jaz moram ponovno ponoviti. Nekaj let je že, kar ste objubljali "jurja penzije". In tega ljudje še vedno nimajo. Moram ponoviti, vem, da boste replicirali, ampak ne govoriti, hvala bogu, da smo tukaj. Ja, vsi skupaj moramo biti tukaj. Ampak družinska politika mora biti enakovredna vsem ostalim politikam v tej državi. Še na prvem mestu bi morala biti! Ker od družinske politike, od mladih, od inovativnih ljudi bo ta država lahko čez 3 leta, 5 let nekaj imela. Brez tega ne bo ne razvoja, ne preboja v državi. To že vsi govorijo, to že vsi ptiči čivkajo, vi v vladi pa se tega še vedno ne zavedate. Ne vem, kako naj vas pripravimo do tega.

Zato je Nova Slovenija vložila amandma k 2. členu, ki končno spregovori o tem, da otroški dodatek ne sme vplivati na pravico do državne štipendije in njeno odmero. Preveč je teh primerov, poslušamo jih od leta 2012, kaj se bo zgodilo s spremembo Svetlikove zakonodaje, starejši nad 18 so bili ob otroški dodatku, da jim bo to višina štipendije nadomestila, pa temu ni bilo tako, in mlajši od 18

let ne bodo več prejeli štipendij za mladoletne, ampak bodo dobili višji otroški dodatek, pod črto naj bi bilo suma sumarum isto, pa temu ni bilo tako. Če bi bilo, potem ne bi dve leti nazaj sprejemali popravka in dodali štipendije za mladoletne. Toliko o družinski politiki v tej državi, ko nihče ne razume, kaj pomeni ukrep družinske politike za družine, za velike družine, pa tudi za tiste, ki so nizko dohodkovne.

Najbolj udari ta ukrep tiste družine, zato smo mi vložili amandma, ki zaradi nizkih dohodkov prejemajo višje otroške doklade, kar pomeni, če imaš pet, sedem otrok, trije prejemajo otroški dodatek in potem na račun tega, ker se to všteje v cenzus družine, ne dobijo študentje, pa tudi če so iz Maribora v Ljubljani, štipendije, in se jim to ne upošteva. Jaz vendarle pričakujem, da ste pa v koaliciji vendarle predebatirali naš amandma, proučili naš amandma, ki govori samo o tem, da ne glede na določbo 7. člena otroški dodatek ne vpliva na pravico do državnih štipendij in njeno odmero, da se ga izvzame. Zakaj? V Novi Sloveniji ocenjujemo, da bi se tako število štipendij na ta račun povečalo od sto do največ tristo v 5. dohodkovnem razredu, kar bi po predpostavki, da bi petin dijakov in dve tretjini študentov prejemalo še dodatek za bivanje zunaj domačega kraja, pomenilo letno zvišanje sredstev za državne štipendije največ 300 tisoč evrov. Govorimo o 300 tisoč evrih letno v tej državi za študente, ki živijo izven domačega kraja, kot sem omenila, oziroma v kraju, kjer se izobražujejo. Število dijakov in študentov v nižjih dohodkovnih razredih, ki bili ob uveljavitvi tega amandmaja upravičeni do višje štipendije kot sedaj, je brez podatkov ministrstva nekoliko težje oceniti, zato smo vas že takrat spraševali, kakšna je ta številka. Nekako ocenjujemo, da bi bilo takih dijakov in študentov nekaj odstotkov. Če bi jih bilo 10 %, pa močno dvomim, da je ta številka višja ali sploh da je ta številka 10 %, bi se izdatki za državne štipendije povečali za približno milijon 250 evrov letno. Ampak veste, kaj bi vse zajeli notri? Vse, tudi 5. dohodkovni razred. To pomeni, da bi za odpravo očitne in grobe diskriminacije, ki traja že vse od uveljavitve ZUPJS, to pomeni že od leta 2012, potrebovali največ 1,5 milijona evrov letno za družinsko politiko. Zdi se mi, da v primerjavi z vsemi stroški, ki jih ima ta država, pa še kaj drugega bi lahko naštel, to ne sme predstavljati nedosegljive ali nerealne številke. Pred očmi imejte predvsem mlade, ki se želijo izobraževati in bodo čez tri do pet let dvignili gospodarstvo v tej državi.

Mislil, da je treba upoštevati še dejstvo, da Vlada ravno pri družinski politiki predlaga najmanjše rahljanje omejevalnih ukrepov. To, kar sem že prej povedala, vsi so več vredni kot otroci, kot družine, kot študentje v tej državi, vsi več vredni, se mi zdi, da je ta znesek še bolj upravičen. Pa vendarle pričakujem, da sem dovolj tehtno že na sami seji odbora upravičila amandma k 2. členu, da za

polnoletne otroke vlogo otroškega dodatka prevzema državna štipendija. Lepo vas prosim, razumite, da nekdo zaradi tega ker njegov mlajši bratec ali sestra prejema otroški dodatek, kar pomeni, da so upravičeni, to pomeni tudi nižje dohodkovni, če prejemajo otroški dodatek, da se jim ta otroški dodatek upošteva pri izračunu in pri cenzusu štipendije. Ne vem, kako naj vam še bolj preprosto razložim, da boste razumeli, da gre za nek popolnoma nerazumevajoč ukrep, ki se ga s podporo našega amandmaja da upoštevati, da vendarle se ta otroški dodatek izvzame iz obračuna, preračuna državne štipendije. Bolj enostavno ne znam povedati. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Irena Grošelj Košnik.

IRENA GROŠELJ KOŠNIK (PS SMC): Hvala, predsedujoči. Spoštovani predstavniki ministrstva, kolegi in kolegice!

Tu smo slišali kar nekaj različnih percepcij, kaj se zdaj dogaja z otroškimi dodatki in kaj štipendijami. Ena stran trdi, da jih dodatno omejujemo, druga stran da jih sproščamo. Jaz pravim, da je resnica, da jih deloma sproščamo oziroma da deloma varčevalni ukrepi še ostajajo. Da pa bi lahko rekli, da je nekako smotno, da deloma varčevalni ukrepi ostajajo, pa je morda dobro, da le pogledamo, kje je zgornja meja tega cenzusa. Na primer, pri otroških dodatkih je zgornja meja za štiričlansko družino 2575 evrov. Jaz mislim, da je to vendarle neka razumna meja, razumni zgornji vrh, da potem po tem znesku, po teh 2570 evrih je nekako sprejemljivo, da ljudje ne potrebujejo še dodatnih transferjev. Za tričlansko družino pa je ta meja 1930 evrov. Jaz mislim, da je to razmeroma zadosti visoko, sploh če upoštevamo dejstvo, da nimamo proračuna, ki bi ga lahko raztegovali, za katerega bi se lahko dodatno zadolževali, sredstva so omejena in je nekako razumljivo, da se skušajo ciljno usmeriti k tistim, ki so bolj ranljivi, in da se postavijo neki mejni cenzusi. Meni je to sprejemljivo in nekako logično.

Podobno je pri štipendijah. Kljub temu pa se le delno sproščajo zadeve, kajti 98 tisoč otrok bo imelo višji otroški dodatek za 10 % in 3 tisoč 200 štipendij bo vseeno več, kot jih je bilo do zdaj.

Kar se tiče amandmajev. Jaz bi mogoče samo komentirala ta amandma, da se otroški dodatki ne bi več šteli kot dohodek, ko se presoja upravičenost do štipendije. Ko poslušas to vsebino od kolegice, je nekje razumljivo, da se lahko gleda na ta problem tudi s te plati. Jaz pa bi odprla še eno drugo plat, to je, da ko se je spremenil ZUPJS leta 2012, se je ponovno po dolgih letih uvedel spet nek vrstni red socialnih transferjev oziroma družinskih prejemkov in socialnih pomoči. Ta vrstni red je povzročil tudi to, da so se med dohodke upoštevale tudi tiste

pomoči, ki jih je nekdo dobil pod, na primer, pod številko 1, 2, pri tretjem transferju pa se je to že upoštevalo kot dohodek. Tak pristop se je začel zaradi tega, ker se je ugotovilo, da se pri določenih skupinah ljudi, pri določenih družinah nekatere socialne pomoči in družinski prejemki kopičijo. To pomeni, da smo imeli na eni strani skupine družin, kjer na primer ni bilo nobenega lastnega dohodka in se je ves ta sistem nekako socialno nepravilno seševal in nakopičil, in so bile v nekaterih primerih v boljšem položaju kot družine, kjer je bil nekdo od staršev zaposlen. To je bil razlog, da se je uvedel ta vrstni red in tudi upoštevane teh dohodkov. Če bi to začeli spreminjati, mislim, da bi bilo treba zelo podrobno proučiti, kaj bi se zgodilo. Tako da je to tudi eden izmed razlogov, zaradi katerega tega amandmaja ne bomo podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Sklepam, da je še prijava za razpravo. Prosim, če se prijavite.

Besedo ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Zdaj bom pa resnično moral biti kratek. Najprej lvi. Tisoč evrov, to je želja mojega Karla, mojega predsednika, ni bilo, da je nekaj obljubil, da bo nekaj zagotovil, pač mojega predsednika nisi najboljši razumela. Še enkrat poudarjam, ne delati konkurenčnosti, ne delati fronte med temi tremi na tem trikotniku, javni uslužbenci, prejemniki transferjev in upokojeanci. Vsi so potrebni, vsi si zaslužijo in vsi bodo dobili, morajo dobiti to, kar jim gre. Na dve stvari sem še hotel samo opozoriti. Ko se pogovarjamo o posameznih politikah, naj si bo to politika družinskih prejemnikov, politika vrtecev, politika štipendij, socialna politika, da ne naštevam še dalje. Treba jih je gledati celovito, povezati eno z drugim. Saj nekaj takega je prej verjetno hotela tudi kolegica iz SMC povedati. Ko se pa nekako tukaj transferji malo sumirajo, pa je vendarle nek učinek celovito gledano. Če pa gledaš parcialno, normalno, premalo je otroških dodatkov, v 7. in 8. razredu bi ga morale družine dobiti. Premalo je štipendij, se zavedam, pa vendarle delamo, delamo, odtaljujemo ali kakorkoli mehčamo ta razvpiti Zujf. In vsako leto, verjemite, bo več tega. Ne zaostrojemo pogojev, ampak dodajamo. Kar pa je mogoče najbolj pomembno pri tej celi stvari, pa je to, ne, da ne prizadanemo, ampak da izboljšujemo gnotni, socialni, materialni položaj tistim najranljivejšim ciljnim skupinam. Tukaj pa se lahko verjetno lahko strinjamo, da v nobenem izmed teh paketov štirih socialnih zakonov nismo, če se smem tako izraziti, po žepu udarili tiste populacije, tistih ciljnih skupin, ki pač nujno za svoje življenje to potrebuje. In če mene vprašate na koncu, ali maslo ali topovi: maslo, maslo in samo maslo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Besedo ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa še enkrat.
Nisem želela replicirati gospe kolegici Grošljevi, ampak res je, vaša teorija drži. Drži na družini dvo-, tri-, štiri-članski. Ne stoji pa teorija in ni pošteno do velikih družin, da tam, kjer je 7, 8 otrok, kjer so 3 študentje, 5 pa mladoletnih, tam, kjer so starši brezposelni ali pa eden od staršev je brezposeln, tam pa vaša teorija ne drži. In tam se upoštevajo otroški dodatki za izračun tistih dveh, treh štipendij mladoletnih. Tudi na višino vplivajo, zato govorim, da politika v tej državi ni prava, da bi moral biti otroški dodatek del družinske politike. Verjamem, kako preračunavajo, če je manjše število otrok v družini, je to drugače, in se drugače zajema in je tudi drugače razumljivo in je tudi drugačen rezultat. Opozarjam pa na družine, še posebej tiste, ki so velike.
Gospod Prikl, danes se ne bom pri teh zadevah več oglasila, ste rekli, to so bile besede mojega predsednika. Res je. Pa ne samo besede, to je bilo zavajanje in predvollne obljube. Ne morem mimo tega. In dokler bom v tem državnem zboru, bom to ponavljala. Zato ker je zadeva pri družinski politiki tako občutljiva, da bi morala biti prva, na katero bi bili vsi poslanci pozorni. Zato predlagam, razmislite in podprite naša amandma, da se pri izračunu in dodelitvi štipendij starejšim od 18 let izvzamejo otroški dodatki pri izračunu cenzusa. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Besedo ima gospa Jelka Godec.
Postopkovno, gospod Uroš Prikl, izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa.
Jaz verjamem, da se je lvi malo tukaj zareklo. Prvič, ne pogovarjamo se o višini pokojnin, pogovarjamo se o ZUPJS oziroma o Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, tako da niti ni na mestu, da tukaj govorimo o nekaterih izjavah, ki jih niti prav ne razumemo očitno ali pa jih nočemo razumeti. Še enkrat bom ponovil tukaj, da bo jasno vsem. Moj predsednik je povedal, da si bi želel, da ima vsak najmanj, ne tisoč, ampak najmanj tisoč, če sem ga prav razumel, da ima vsak tisoč evrov pokojnine. Ni pa bila to nobena obljuba in nobeno zavajanje in nobeno manipuliranje.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ:
Postopkovni predlog? Sem povedal, da postopkovnega predloga ni bilo. Sem dal vedeti.
Gospa Jelka Godec, izvolite.

JELKA GODEC (PS SDS): Jaz bi kolegu Priklu rekla samo to, da vaš predsednik naj pazi, kako izraža želje: na glas, potih, si v glavi zaželi. Če ga sliši zlata ribica in mu to izpolni, bomo pa imeli – kakšen proračun? Rebalans takoj. Tako

da ne s takim, to je bilo izrečeno jasno in glasno. Če predsednik vaše stranke nekaj pove, potem to verjetno drži. Če je pa to njegova želja pa si jo naj govori tam v ogledalo, pa si naj govori, kaj želi. Ne zdaj nekaj vleči. Pa pustimo to, ker tisoč evrov pokojnine, to bomo še verjetno čakali, gospod Prikl, Jaz ne vem, no, bova videla.

Treba je še nekaj povedati. Jaz moram tudi sama sebe popraviti. Ne podaljšujem Zujfa, na novo postavljate varčevalne ukrepe. Zujf se konča pri 2,5 BDP, začasni varčevalni ukrepi, in to je to. Vi pa zdaj delate na novo. Te varčevalne ukrepe iz Zujfa ste malo potegnili ven, dodali hkrati še en pogoj. Pa še vedno bi prosila vlado, da mi pove, kdaj bosta ta dva ukrepa izpolnjena, lepo prosim! Ne sedeti zdajle ob tej uri tukaj, pa me gledati ... Ali ne veste odgovora? Prosim, dajte nam odgovor, kdaj bosta ta dva ukrepa hkrati izpolnjena. kdaj lahko pričakujejo tisti v 7. in 8. razredu sprostitev varčevalnih ukrepov, ki jih vi danes postavljate v tem zakonu. In nehajmo govoriti o podaljševanje Zujfa. Zujf se je zaključil. V Zujfu jasno piše, kdaj je konec teh varčevalnih ukrepov, vi pa z današnjim dnem oziroma kdaj bo glasovanje, sreda, četrtek, postavljate nove varčevalne ukrepe. To je ena zadeva. Pa to sem še pozabila gospodu Priklu povedati, preden gre, da privoščim upokojencem, da imajo predstavnike v Državnem zboru. Družine, pa otroci jih pa nimajo, da bi se bojevali za te štipendije in otroške dodatke. To je tudi parcialno.

Naslednja stvar je, ko smo v Slovenski demokratični stranki predlagali spremembo Svetlikovega zakona, ki ga je takrat takratni minister Svetlik, pa tudi zdajšnja ministrica, označil kot zaščito socialne države. Takrat ste v koaliciji taisti, ki danes razpravljate, ugotavljate, kako ima ta zakon veliko anomalij. In ena izmed ugotovitev je bila tudi to, da se otroški dodatki štejejo v ta cenzus oziroma v te pogoje pri štipendijah. Danes govorite ravno obratno. Jaz res zadnje čase ne vem, vi v koaliciji dajte si magnetograme ven potegniti, pa jih berite, pa ko pridete do drugega zakona, pogledajte, kaj ste govorili predvčerajšnjim. Ker danes govorite drugače: kako je Svetlikov zakon super, da ga ne bomo spreminjali, ne vem, kaj vse. Ampak zadnjič, ko smo mi dali predlog spremembe Svetlikovega zakona za varstveni dodatek in socialno pomoč, ste pa rekli, da je to takšen zakon, ki ga je treba takoj spremeniti. In v tistem zakonu so takšne anomalije, ki se danes tudi tukaj kažejo. Zaradi tistega zakona prihaja tudi do teh zadev.

Še enkrat prosim vlado, da mi odgovori na vprašanje, kakšne bi bile danes štipendije ali pa s 1. 1. 2016, da bom bolj konkretna, da ne boste rekli, da že datume zamenjujem, kakšne bi bile štipendije, otroški dodatki, če ta zakon ne bo sprejet. Večje, nižje? Kdaj bosta izpolnjena oba pogoja, 2,5 % BDP in 1,3-odstotne točke delovne aktivnosti med 20 in 64 let, da se bodo sprostili vaši varčevalni ukrepi? Vse v dvorani

prosim, vse poslance, da nehajo govoriti o Zujfu. Zujf je zaključen na tem področju. Pogoji Zujfa so izpolnjeni s 1. 1. 2016, vi pa danes postavljate nov zakon z novimi varčevalnimi ukrepi. Prosim odgovor vlade, kdaj bodo ti varčevalni ukrepi sproščeni.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi, pa spoštovana ministrica, lep pozdrav!

Govorimo pravzaprav o družinski politiki. In sedaj, ko poslušam to razpravo, nekako pogrešam, čeprav bi bila anomalija, velika anomalija, če bi imeli tukaj v Državnem zboru tudi kakšno demokratično stranko slovenskih družin. Sicer vprašanje, kaj bi dosegla, ker človek bi pričakoval, da bomo vsi nekako delali v smeri dobre družinske politike. Tudi zaradi slabih demografskih kazalnikov, s katerimi se ukvarjamo, jih gledamo, beremo, pa ne reagiramo, kot da smo slepi in gluhi. Če kdo misli, če ta vlada misli, da je naložba v družino zgrešena naložba, potem je, gospe in gospodje, nekaj narobe z nami. In ta amandma, ki smo ga predlagali, če ni dobronameren, okej, potem ga zavrnite. Potem ga pač zavrnite in recite, da ni dober za slovenske družine. Poglejte, ob ukinitvi otroškega dodatka za polnoletne otroke je Vlada izrecno poudarila, da za polnoletne otroke vlogo otroškega dodatka prevzema državna štipendija. Zato je povsem nesprejemljivo, da mlajšim otrokom dodeljen otroški dodatek povzroči, da starejši otroci v družini dobijo nižjo državno penzijo ali pa jo sploh ne dobijo. Za nas je to nesprejemljivo. Zato smo vložili ta amandma. Za vse se najde denar, kljub temu da ga je, ko delamo državni proračun, vedno premalo. Ampak za nekoliko boljše spodbude za družine, to pa ne. Nimamo družinskih sindikatov, nimamo družinskih štruktur, če hočete, ki dosežejo vse. In tudi ta vladna koalicija, ta vlada, bolj točno, je nekako nasledla sindikalnim pogajalcem, ki jih vodita dva eminentna politika, dva parlamentarca, in je dosegla sindikalni mir. Da ne bo slučajno kdo mislil, da sem naredil lapsus, da bi mogel reči socialni mir. Ma, kakšen socialni mir! Sindikalni mir! Ki bo pač omogočal neko preživetje. Ta sindikalni mir je med drugim občinam naložil trinajst milijonov več za plače občinskih uslužbencev, ki si jih zaslužijo, mimogrede, in seveda je ta ista vlada obrnila hrbet občinam, ko so se pogajale za vsaj nianso višjo povprečnino, kot je bila letos. Zato v novi Sloveniji vse svoje politične napore, od političnega programa pred volitvami do konkretnih ukrepov delamo izključno na tem, da bi naše družine vendarle živele v boljšem blagostanju. Kje pa se to doseže? To se doseže tako, da država ustvari boljše poslovno okolje,

da se gospodarstvo lahko razvija, da se ustvarjajo nova delovna mesta, da imamo gospodarsko rast, kar je strast vsakega gospodarstvenika. Strast vsakega gospodarstvenika je rast, da njegovo podjetje raste, da ima večji promet, če hočete, da ustvarja nove produkte, osvaja nove trge, seveda posledično odpira nova delovna mesta. Edino to bo pomagalo, da bomo živeli v večji blaginji, pa če hočete, materialni in duhovni. Ko hodimo po terenu, in Nova Slovenija je naredila od leta 2012 do danes nekaj 30 tisoč delovnih mest, principialno ne gremo k županom, ampak župane povabimo na delovno kosilo. Saj vam ne želim deliti nekaterih receptov. Drugače pa gremo k družinskim podjetjem, drugim podjetjem, obiskujemo kmetije, razne zavode, bolnice itn. Pod črto lahko ugotovimo, da imamo izjemno dobra, uspešna družinska podjetja, saj tudi druga, ampak ta nekako z vsem nam znanih razlogov funkcionirajo nekako boljše, je neka družinska kohezija, družinska solidarnost. Včasih se srečamo tam kar tri generacije, in to je prav lepo pogledati. In začnejo pogovor takole, "mi smo malo družinsko podjetje, ki zaposluje 110 delavcev in delavci nimajo pravice, da nam kupijo jahto." Včasih poslušam kolege iz bolj levega političnega pola, da so ti delodajalci samo in samo izkoriščevalci ljudi. Pa ni res, pogledajte, ni res. Ker vsak pravi lastnik podjetja, vsak pravi direktor – in teh je kakor koli že, večina – pravi, da so ljudje njihov najboljši kapital.

Zato je treba, kolegice in kolegi, ustvarjati klimo, ustvarjati okolje, kjer se bo ustvarjala nova vrednost, ki bo tudi za naše družine, in predvsem za naše družine skrbela in omogočila dobrobit in boljši standard, ki bo omogočila šolajočim otrokom, da bodo morda izbrali študij kje v tujini in se potem vrnil bogatejši za nova znanja, za nove izkušnje. In mi moramo nekaj narediti za to, da ne bomo imeli bega možganov, ampak kroženje možganov. Tukaj mi enostavno ne vidimo nekaterih konkretnih ukrepov. In ne vem, zakaj je tako težko družinam omogočiti kakšno drobtinico, kakšen krajcar več in podpreti ta naš amandma. Zakaj je to problem? Ali ni v kontekstu? Kakšnem kontekstu?

In s tem bi se morali ukvarjati. Ne želimo zdaj nikogar žaliti, ampak pogledajte, v tem državnem zboru je bil sprejet zakon, ki je omogočil odpis dolgov. Seveda je vsečna zgodba odpisati dolgove tistim, ki svojih obveznosti ne morejo plačati. Mi bomo v kratkem zahtevali poročilo o tem, kakšni so bili učinki. Tam so se podpisovali eni sporazumi v soju reflektorjev in kamer in tako naprej, pa mi ocenjujemo in kot poslušamo tudi župane, da se je ta projekt zrušil in da je pravzaprav šlo, ne zameriti, za eno veliko socialno demagogijo. Ne zameriti! To nam govorijo ljudje po terenu, tega si nismo izmislili tukaj v naših klopih, ampak tako je. Ampak za takšne ukrepe, kot je recimo ta naš amandma, ki bi šel v dobrobit družin, pa

enostavno vidimo, da ni podpore. Najbrž zato ker ga je predlagala neka opozicijska stranka z desne. In tega pa ja ne bomo podprli. Najbrž zaradi tega.

Upamo, da bo pred glasovanjem vseeno prevladal zdrav razum in da se bo vsak spomnil, da vsak pravzaprav izhaja tudi iz neke družine. Da je bil nekoč otrok, da je morda danes starš, da je morda kdaj šolal svoje otroke in tako dalje. Prosim za podporo.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Državna sekretarka na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, gospa Martina Vuk, izvolite, beseda je vaša.

MARTINA VUK: Hvala lepa, spoštovane podpredsednica. Poslanke in poslanci!

Danes je nekdo dejal, da Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti nima lahkega dela. Jaz bi rekla, hvala, ker razumete naš položaj in ker vidite, da nam je mar za vsa področja, ki jih pokrivamo. Teh področij in malo, ta področja se med seboj zelo dopolnjujejo, hkrati pa moramo ta področja tudi do te mere uravnotežiti in iskati takšne rešitve, da lahko pridemo do kar se da najboljših ukrepov v okviru tistega, kar imamo na razpolago.

Če me zdaj vprašate o družinski politiki, se strinjam, bilo je rečeno, družinska politika niso samo transferi, družinska politika niso samo subvencije, družinska politika niso samo izplačila. Družinska politika je mnogo, mnogo več. In tukaj se nam zdi pomembno to družinsko politiko gledati celovito. Družinska politika je tudi to, da smo v tem prvem našem zakonu iz paketa, ki smo ga obravnavali, zagotovili to, da so se ponderji spremenili na ta način, da bo tudi za družine minimalni dohodek pozitivno vplival. Družinska politika je tudi to, da ohranjamo na vsak način dolžino materinskega in starševskega dopusta, da skušamo uravnotežiti delitev dela in skrbi za otroke med staršema, da uvajamo dodatni očetovski dopust. Družinska politika je tudi to, na kakšen način se odločiš za posamezne ukrepe, ko tehtaš, v okviru možnega tehtaš o tem, ali iti naproti najšibkejšim, ki težko živijo, ali širiti pravice in dohodke na ta način, da gremo naproti tistim, ki imajo nadpovprečne dohodke, tistim, ki niso na robu, kar ste tudi sami danes govorili. Ko se usmerjamo k najšibkejšim, ja, takrat gre za socialno politiko. Takrat so tudi družine tiste, ki jih moramo gledati v tej luči, da potrebujejo podporo tako socialnih transferjev kot celotne socialne politike, da lažje in bolje živijo. Če je bil očitek, da vsi pozabljamo, kaj se je zgodilo in da razpravljamo zelo na pamet vsakič drugače, kakor komu ustreza. To velja za marsikoga. Pozabili pa smo, da ta socialna zakonodaja, ki je tolikokrat omenjena, je že bila spremenjena, je že bila spremenjena na ta način, da se del otroškega dodatka ne všteva. In

temu delu otroškega dodatka rečemo razvojni del, lahko rečemo družini namenjen širši del, ne samo kot socialni korektiv, ne samo zato da je življenja lažje in boljše s tega finančnega vidika. 20 % otroškega dodatka se ne všteva, pri enostarševskih družinah pa 30 % otroškega dodatka. To je že bilo spremenjeno. Velikokrat je bilo tudi že napovedano, da delamo na t. i. informativnem izračunu, ki bo temeljil na uvrstitvi posameznika oziroma družine v dohodkovni razred, in da se bodo vse pravice potem odmerjale od uvrstitve v ta dohodkovni razred. Če nam bo z vašo pomočjo in podporo uspelo ta informativni izračun uveljaviti, potem ne bo več vrstnega reda. Se je pa treba zavedati, da bo to pomenilo tudi spremembo in preračun lestvic. Če bi bil otroški dodatek zgolj in samo socialni korektiv, če bi bila štipendija zgolj in samo socialni korektiv, potem bi bili do tega transferja, do tega dohodka upravičeni samo tisti, ki so res najšibkejši. Pa smo danes na začetku slišali in ugotavljali, kaj pomeni 6. dohodkovni razred. A veste, kaj pomeni 64 % neto povprečne plače na družinskega člana? To pri štiričlanski družini pomeni približno 2 tisoč 600 evrov neto dohodka na mesec. To je meja, to je meja, to je cenzus, ko družina še prejema otroški dodatek. 2 tisoč 600 evrov neto dohodka pri štiričlanski družinski. Če je članov več, se pač prišteva za vsakega člana še dodatnih 643 evrov. To je ta meja, do katere smo šli. In ne moremo reči, da je tukaj rob revščine. In zdaj, ko je treba tehtati, ali povišati minimalni dohodek na 288 evrov ali sprostiti nekatere ukrepe, ali podaljšati očetovski dopust in vse te zadeve, koliko usmeriti v aktivno politiko zaposlovanja, ali omogočiti 100 novih vključitev v varstvenodelovne centre. Da ne naštevam več. Ko tehtamo vse te ukrepe, ko jih, če hočete, zelo grdo rečeno, preračunavamo, ampak, ja, to moramo delati, moramo preračunavati, ker smo pač omejeni s tistim, kar imamo. Takrat smo pretehtali, da enostavno tisti, ki zaslužijo, če govorimo spet o 4- članski družini med 2 tisoč 600 evri na mesec neto in 4 tisoč evri neto na mesec, da tisti nas bodo verjetno razumeli, če še nekaj časa do izpolnitve pogoja ne bodo prejeli po 20 evrov na mesec otroškega dodatka. Jaz močno upam, da bodo ti ljudje razumeli. Pa ne bi rada, da bi se napačno razumeli, zato ker, ja, v tej državi je treba graditi na srednjem sloju in ti isti ljudje tvorijo srednji sloj. Ampak s tem, ko jim bomo dali 20 evrov otroškega dodatka na mesec, njih ne bomo okrepili. Bi pa to pomenilo mogoče odpoved za marsikoga drugega, ki veliko bolj rabi to pravico. In, ja, s takimi premisleki se soočamo.

Ko govorimo o državni štipendiji. Pravico do državne štipendije bodo zdaj imeli vsi tisti, ki imajo na družinskega člana neto mesečni dohodek približno 560 evrov. To za 4-člansko družino pomeni 3 tisoč 920 neto dohodka na mesec. To je cenzus za državno štipendijo. Namen državne štipendije pa je omogočiti študij tistim, ki bi si ga drugače težje privoščili. Zato je edini kriterij za pridobitev državne štipendije

zgolj in samo dohodkovni cenzus. Seveda bi bilo lepše, če bi vsi študentje in študentke imeli štipendijo in vse dijakinje in dijaki štipendijo. Ampak ko se moramo odločiti in ko tehtamo, je pa 3 tisoč 920 evrov tisti znesek, ki se nam zdi, da pa štipendija ni tako zelo nujno potrebna, da bi se morali na ta način starši in študent skupaj odločiti ali bo šel študirat ali ne. Tako smo tehtali in se odločali, ker državna štipendija je del štipendijske politike.

Če smo prej govorili o družinski politiki, pa je to tudi del družinske politike. In državna štipendija ni edina štipendija. Druge vrste štipendij pa niso na ta način vezane na dohodkovni cenzus in tam ni edini kriterij dohodek družine, ampak so drugi kriteriji. Tam se spodbuja na drug način študij. In tam lahko tudi tisti, ki presežejo cenzus za državno štipendijo, pridobijo na primer Zoisovo štipendijo, na primer kadrovsko štipendijo in tako dalje. To so pač različne politike, s katerimi se dnevno ukvarjamo in, ja, vem, lepo je govoriti, komu je bolj mar, komu je manj mar, kdo se bolj zaveda, kdo manj kaj dela in kakšne ukrepe sprejema. Ko pa pridemo na koncu do številke, do tistega, kar je možno izvesti, takrat je pa treba karte dati na mizo in povedati, kaj bomo naredili.

Ko govorite o tem tako imenovanem sidru, če ga zdaj tako poimenujemo, in ko sprašujete, kdaj bodo ti pogoji izpolnjeni. Veste, jaz takrat sicer nisem bila državna sekretarka, se pa zelo, zelo dobro spomnim tistih razprav, ko se je določila višina 2,5 % rasti BDP kot prvotno sidro, kdaj se bodo sprostil ukrepi. Takrat so bile številke bistveno drugačne. Takrat smo se soočali s precejšnjim upadom gospodarske rasti. Takrat smo se soočali z zelo visoko rastjo brezposelnosti. Takrat, ko si se pogovarjal s tistimi, ki so to sidro pripravljali, ampak tako na tiho, v offu, ne na glas, ne pred kamerami. Takrat, a ne, so imeli v očeh en velik vprašaj, kdaj bo nastopil ta čas in kdaj bo ta kriterij uresničen. In ko me danes sprašujete, ko smo že govorili o različnih politikah, tudi politika zaposlovanja, aktivna politika zaposlovanja je ena izmed naših politik tega širokega spektra. In zdaj se začanja črpanje evropskih sredstev iz nove finančne perspektive, kjer je kar precej programov, s katerim bomo spodbujali zaposlovanje in pričakujemo, da se bo zaposlenost bistveno povišala. Zaposlenost se bo bistveno povišala in, če hočete, brezposelnost se bo zmanjšala. Zato bomo tudi to sidro dosegli. In ko govorite trajni ukrep. Trajni ukrep bi bil brez pogoja. In edina možna sprememba bi bila taka, da se spremeni zakon. Takrat bi priznali, ja, to se nam zdi zelo racionalen ukrep, to je prava družinska, socialna, zaposlovalna politika, da 7. in 8. dohodkovni razred sploh nikoli več ne prejema otroškega dodatka, da je meja za državno štipendijo 56 % povprečne neto plače na družinskega člana. Takrat bi to zabetonirali in bi rekli, ja, nam se zdi to prav. Pa tega nismo rekli. Zato smo postavili pogoj, ker se nam zdi

pomembno, da ti ukrepi niso trajni, ampak da vztrajajo samo toliko časa, dokler jih ne bomo zmožni uresničevati na tak način. Veste, ko govorite "za najšibkejše pa s tem zakonom ne boste ničesar naredili, vi povečujete za 10 % otroški dodatek tistim v 5. in 6. dohodkovnem razredu, za najšibkejše pa ne boste ničesar naredili." Ampak z vloženimi amandmaji vi prav nič ne posegate v najšibkejše. Prav nič jim ne izboljšujete položaja, ampak izboljšujete položaj 7. in 8. dohodkovnemu razredu. S tem ni nič narobe, to je popolnoma legitimno. Ampak dajmo povedati tako, kot je. Bom zaključila. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Gospa Jelka Godec, izvolite.

JELKA GODEC (PS SDS): Jaz bi se zahvalila sekretarki za 20-minutno podučevanje. Sem zelo vesela, da sem si zdaj razjasnila vse cenzuse, vse, kar narobe govorim, odgovora pa nisem dobila. Jaz prosim, Vlada še ima čas, da konkretno odgovori: kdaj bosta oba pogoja hkrati izpolnjena, 2,5-odstotna rast BDP in stopnja delovne aktivnosti 1,3? Pa prosim, ne mi govoriti o Zujfu pa o tem, kaj se je naredilo leta 2012, ko se je ta Zujf sprejemal. Nehajte se izgovarjati na nekaj, kar je bilo, kar je danes konec. Dve leti in pol in je konec. Vi pa ste se od 2009 do 2012 tako zadolžili, da je bilo treba sprejeti takšne ukrepe. Zdaj pa govorite, tudi tukaj v parlamentu poslušamo, ne vi, ampak v parlamentu poslušamo, kako je gospodarska rast, kako dobro živimo, vedno bolje bomo živeli. Prosim, povejte mi, kdaj bodo vaši varčevalni ukrepi predvidoma oziroma kdaj bosta oba pogoja izpolnjena in kakšne bi bile štipendije in otroški dodatki, če bi veljal Zujf oziroma če ta zakon danes ne bi bil sprejet, ki ga vi postavljate. Kakšne bi bile državne štipendije in otroški dodatki s 1. 1. 2016, seveda je veljala po Zujfu omejitev, ki ga je sprejela naša vlada, res je, ker so bili takrat takšni pogoji, da je bilo treba to sprejeti. In vam to očitno ustreza. Ker zdaj govorite, da podaljšujete Zujf. Ne, ga ne podaljšujete. Zujf se konča s 1. 1. 2016, vi pa postavljate nove pogoje. Kdaj bodo ti pogoji izpolnjeni in kakšni bodo, še enkrat vas sprašujem in odgovorite mi konkretno, državne štipendije, otroški dodatki, če ta zakon ne bo sprejet. In prosim, ne podučevati, samo dajte mi odgovoriti.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Ali želite odgovoriti?

Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti gospa Martina Vuk.

MARTINA VUK: Veste, gospa Jelka Godec, vedno na enak način razpravljava. Pa sedaj jaz ne vem, ali se nikoli ne slišiva dobro ali v čem je

problem. Vem, da so spremenili to ozvočenje, pa je res malo več šundra v tej dvorani Državnega zbora. Pa vendar, veste, če želite, da jaz vam odgovorim ... /oglašanje iz dvorane/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Besedo ima državna sekretarka ... /oglašanje iz dvorane/ Besedo ima državna sekretarka. Želi še kdo razpravljati?
Gospa Jelka Godec, izvolite.

JELKA GODEC (PS SDS): Jaz bi prosila državno sekretarko, da odgovori. Če pa ne zna odgovoriti na ti dve vprašanji, pa mi naj odgovori, kdaj sta bila ta dva pogoja že izpolnjena. Kdaj v preteklosti sta bila ta dva pogoja že izpolnjena? 2,5-odstotna gospodarska rast, še enkrat poudarjam, in hkrati delovna aktivnost 1,3-odstotne točke. Potem pa mi odgovorite na to vprašanje. Jaz vas dobro slišim in, predsedujoča, prosim, da predstavniki Vlade ne podučujejo poslancev. Jaz ne vem, ali so se to naučili od določenega človeka podučevati, kako naj slišimo in kako naj razumemo poslanci. Državna sekretarka ni odgovorila na moja vprašanja in jaz mislim, da imam pravico zahtevati ponovni odgovor. In dobro poslušam, čeprav mogoče včasih kaj drugega, ampak dobro poslušam. Odgovora ni bilo.

In še enkrat bom postavila vprašanje: kakšne bi bile državne štipendije, otroški dodatki, če ta zakon ne bi bil sprejet, višje ali nižje? Kdaj bosta izpolnjena oba pogoja hkrati? Dobro veste, katera. Če pa na to ne veste odgovoriti, pa – kdaj sta že bila izpolnjena ta dva pogoja hkrati?

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Državna sekretarka je imela besedo. Ali želi še dodatno obrazložitev? Državna sekretarka bo odgovorila.

Besedo ima Martina Vuk, državna sekretarka na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

MARTINA VUK: Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Jaz odgovarjam na vprašanja. Zelo dobro odgovarjam na vprašanja. Ampak, veste, to ni kviz, da bi bili pravilni in napačni odgovori. Kakšna bi bila višina otroških dodatkov in štipendij, če ta zakon ne bi bil sprejet? Višina bi bila enaka, kot je danes. Do otroških dodatkov pa bi bil upravičen širši krog ljudi. Upravičeni bi bili tudi tisti, ki sodijo v sedmi in osmi dohodkovni razred. To bi bila sprememba tega zakona. In do državne štipendije bi bili upravičeni vsi do vključno 64-odstotka povprečne plače na družinskega člana, ne pa tako kot sedaj uvajamo, ko bo do 56 % povprečne plače na družinskega člana. To bi se zgodilo, če ta zakon ne bi bil sprejet.

In drugo. Kdaj bodo ti pogoji izpolnjeni? Jaz se opravičujem, jaz vas res nočem podučevati, ampak na pravni fakulteti te že v

prvem letniku naučijo, kaj pomeni pogoj. Samo toliko bom odgovorila. Hvala lepa, da ne bom spet žaljiva do koga.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **8. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O INVESTICIJAH V JAVNE ZDRAVSTVENE ZAVODE, KATERIH USTANOVITELJ JE REPUBLIKA SLOVENIJA, PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade. Ministrica nam je ravnokar odšla. Nadaljujemo. Predlog zakona je obravnavala tudi Odbor za zdravstvo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predstavniku gospodu Tomažu Gantarju.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, podpredsednica, spoštovane kolegice in kolegi.

Odbor za zdravstvo je na svoji 8. seji 12. 11. kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o investicijah v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija. Državnemu zboru ga je v obravnavo predložila Vlada s predlogom, da se obravnava po nujnem postopku.

K predlogu zakona so bili vloženi amandmaji Poslanske skupine Združene levice k 5. členu in poslanskih skupin koalicije k 3., 4., 5. in 6. členu. Ministrica za zdravje gospa Milojka Kolar Celarc je uvodoma poudarila, da je cilj predloga zakona nadaljnja zagotovitev financiranja investicij v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija in so zajeti v načrtu razvojnih programov. Predlog zakona tako zagotavlja stabilen sistem in vire financiranja investicij v zgradbe in opremo.

Iz proračunske postavke 3564 – Investicije v javne zdravstvene zavode se z zakonom prinaša na proračunski sklad 50 % neporabljenih sredstev iz integralnega proračuna po stanju razpoložljivega proračuna po evidentiranju odredb na dan 8. decembra tekočega leta. O prenosu razlike do 100 % bo odločala Vlada Republike Slovenije. Zakon tudi določba, za kakšne namene se bodo zbrana sredstva uporabila.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je predstavila pisno mnenje Zakonodajno-pravne službe in poudarila, da

vloženi amandmaji koalicijskih poslanskih skupin navedene pripombe k posameznim členom v večini odpravljajo.

Mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je predstavil mag. Peter Požun. Poudaril je, da komisija predlog zakona podpira in pozdravlja namero predlagatelja, ki želi s predloženim zakonom trajno urediti vprašanje financiranja investicij v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija, in ki so opredeljene v načrtu razvojnih programov.

Predstavniki Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije gospod Janko Štok pa je povedal, da zavod obstoj posebnega sklada za investicije v zdravstvo podpira, a hkrati opozarja da predlagane zakonske rešitve niso sistemske in resnično dolgoročne. Po mnenju ZZZS bi bilo treba z zakonom investicije na področju zdravstva urediti na vseh ravneh, in za vse vrste zdravstvene službe, torej tudi za primarno raven. Hkrati tudi poziva k bolj sistematičnemu in na dolgi rok načrtnemu investiranju v opremo.

Predstavniki Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije Metod Mezeg je povedal, da združenje predlog zakona podpora. Združenje pa dodatno predlaga, da se podobna ureditev uvede tudi za primarni nivo, saj le redke občine uspevajo zagotavljati sredstva za investicijske potrebe, kar se kaže tudi v neenakomernem razvoju primarnega zdravstva.

V razpravi je večina na članic in članov odbora predlogu zakona sicer izrekla podporo, so pa bili izraženi nekateri pomisleki. Tako pomemben zakon se ne bi smel obravnavati po nujnem postopku. Predlog zakona tudi ni sistemski, saj področje ureja parcialno.

Ministrica za zdravje je na postavljena vprašanja podala odgovore in posebej poudarila, da se bo potrebno enkrat le vprašati, kakšno zdravstvo dejansko želimo in kako ga tudi financirati.

Odbor je sprejel amandmaje poslanskih skupin koalicije k 3., 4., 5. in 6. Členu, ni pa sprejel amandmaja Poslanske skupine Združene levice k 5. členu. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališča poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo gospod Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoča, najlepša hvala za besedo.

Predlagani zakon ohranja praktično vse rešitve sedanjega zakona z eno izjemo, ki pa je

bistvena. Stari zakon ni dopuščal javno-zasebnega partnerstva, in to je tudi tista točka, zaradi katere v Združeni levici tega zakona ne bomo podprli oziroma podprli ga bomo samo, če bo sprejet naš amandma, ki možnost javno-zasebnega partnerstva daje na stran in jo iz tega zakona črta. Predstava, da bodo neki zasebniki z investiranjem v javne zdravstvene zavode prispevali k njegovemu razvoju, je milo rečeno naivna. Možnost, da bi na drugi strani javna sredstva investirali v zasebne zavode, je pa kar precej nevarna. Uvajanje javno-zasebnega partnerstva bi namreč zaostri enega od glavnih problemov slovenskega zdravstvenega sistema. Eden od glavnih problemov tega našega zdravstvenega sistema pa je, kot vemo, to, da med javnim in zasebnim zdravstvom pri nas ni jasne in definirane ločnice. Posledično se soočamo s korupcijo, soočamo se z neracionalno porabo javnih sredstev, ki so tudi že itak predrage, soočamo se s pojavom dvoživk in tako naprej. Skratka, sami zgledi, ki jih ne kaže posnemati in nadaljevati v bodočnost. In kjerkoli smo dosti kmalu imeli opravka z javno-zasebnimi partnerstvi, smo imeli probleme s sumi korupcije. In kadarkoli smo izvajanje javne službe prepustili privatnemu sektorju, so se storitve podražile. Primer so domovi starejših občanov. Zadnja leta se je večinoma gradilo v obliki javno-zasebnega partnerstva in bivanje v teh domovih je bistveno dražje kot v javnih, ker se mora seveda investitorju njegove investicije povrniti, in to z nekim običajnim dobičkom. In tudi po izteku tega prvega obdobja, v katerem lahko zaračunava višje cene, bo še vedno moral ustvarjati nek normalni profit, in to kljub reguliranim cenam pri nas ni problem, ker tudi javni domovi za starejše ustvarjajo velike presežke. V zadnjem letu se jih je nabralo skupno kar za 5 milijonov evrov. Kar želimo povedati je, da zasebni investitor bo zainteresiran za vlaganje v naš javni zdravstveni sistem oziroma za vlaganje v zdravstveni sistem samo na način, da bo lahko na javnih financah oziroma na prispevkih bolnikov, pacientov skozi procese komercializacije koval dobiček. To je pa nasprotno, diametralno nasprotno od razloga, zakaj sploh želimo in zakaj je pomembna javna zdravstvena mreža, in zakaj je javno zdravstvo ena izmed tistih vrednot, ki jih v Združeni levici nikakor ne bomo spustili iz rok v nemirne vode tržne orientacije. Mikroekonomika javno-zasebnega partnerstva je torej neizprosna, in to pomeni v zadnji instanci, da smo mi kot slovenski državljani in državljanke kot skupnost, kot lastniki zdravstvenih zavodov v izgubi. Tisti presežek, ki bo nastal s to investicijo in bi ga lahko vlagali nazaj v zdravstveni zavod, bo pobral zasebni investitor, pač neko smetano, ki bi lahko doprinesla h kvaliteti naših javnih zdravstvenih storitev za vse državljanke in državljane, to smetano bo pobral nek privatnik.

V Združeni levici se vsekakor zavedamo, da sredstev za investicije ta hip ni dovolj, ampak javno-zasebno partnerstva bi ta problem zgolj in

samo zaostri, ker namesto, da bi se krepila javna zdravstvena mreža, bodo sredstva odtekala v žepe privatnega profiterstva. V resnici se moramo za šanacijo nezavidljivega položaja ozreti drugam. Če bi cene zdravstvenih storitev krile amortizacijo in omogočile še nek presežek, bi bil to že korak v pravi smeri in bi stopili na neko pravo optimalno pot. To pa bo mogoče samo, ko bomo ukinili dopolnilno zdravstveno zavarovanje in ga nadomestili s solidarno javno dajatvijo. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nova Slovenije – krščanski demokrati, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSI): Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovana gospa ministrica! Predlog zakona se po nujnem postopku sprejema ob predlogu proračuna za prihodnji dve leti, kar zagotovo, vsaj po našem skromnem mnenju, ni primerno, saj bo predlagani zakon namreč nadomestil zakon iz leta 1994, ki je bil sicer trikrat noveliran, nazadnje leta 2011, in se mu z letošnjim letom tudi izteka veljavnost. Zakaj govorim neprimerno? Ne zaradi same vsebine zakona, daleč od tega, ampak gre po hitrem postopku, to je ta težava.

Spoštovane kolegice in kolegi, predlagani zakon je sicer potreben, vendar bi pričakovali, da bo Ministrstvo za zdravje pripravilo, kot sem že dejal, kvaliteten sistemski zakon, ki bo reševal celotno področje investicij v javnem zdravstvenem sistemu. Predlagani zakon tako deloma rešuje investicijske projekte v 26. slovenskih bolnišnicah, kjer je ustanovitelj država. Zakon torej ne posega na področje investicij primarnega zdravstva, saj so zdravstveni domovi v pristojnosti lokalnih skupnosti, kar pa je glede na neenakomeren razvoj Slovenije področje, ki ga je treba nujno sistemsko urediti. Torej s tem predlogom zakona ne bomo imeli nič boljših pogojev na primarnem nivoju, kar pomeni, da bodo občine še naprej prepuščene lastni iznajdljivosti oziroma dobesedno nemoči pri investicijah.

S predlagateljem se pa strinjamo, da vedno večji tehnološki napredek in na drugi strani potrebe prebivalstva in zahteve po vedno višjih standardnih zdravstvenih storitvah zahtevajo stabilna vlaganja proračunskih sredstev v ohranjanje in posodabljanje celotne zdravstvene infrastrukture stavb in same opreme. Po drugi strani pa smo iz navedene revizije Računskega sodišča glede učinkovitosti upravljanja z drago medicinsko opremo razbrali, da naprave za magnetno resonanco in CT naprave niso bile polno izkoriščene, prav tako ni ministrstvo določilo standardov njihove optimalne izkoriščenosti. Torej se nam po eni strani dogaja, da je treba zagotavljati vedno več stabilnih virov za investicije, po drugi strani pa oprema ostane neizkoriščena.

V Novi Sloveniji menimo, da je predlagani zakon daleč od systemskega zakona, kot to sicer predlagatelj meni, ampak zgolj delen prispevek urejanja financiranja bolnišnic. Krščanski demokrati se namreč zavzemamo za spremembo same organizacijske strukture bolnišnic po vzoru gospodarskih združb, saj so prostovoljne zavarovalnice zagotovo pripravljene resno kapitalsko vstopiti v sistem financiranja na investicijskem področju. Monopol ene in edine zavarovalnice obveznega zdravstvenega zavarovanja ima za posledico nesorazmerne stroške poslovanja, kar pomeni manj sredstev za zdravstveno dejavnost, dobičke dobaviteljev medicinskih pripomočkov in opreme ter visoke stroške države za javni zdravstveni sistem.

Spoštovana gospa ministrica, spoštovane kolegice in kolegi, v Novi Sloveniji predlagani ureditvi, ki jo predlagate, ne bomo nasprotovali, vendar pa zaradi prešibkega navora Ministrstva za zdravje za predvsem sistemsko ureditev tega področja investicij zakona tudi ne bomo podprli. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Maruša Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Hvala za besedo, predsedujoča! Spoštovana ministrica z ekipo, spoštovani kolegi in kolegice!

Predlog zakona o investicijah v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija, ureja zbiranje namenskih sredstev za investicije, ki se zbirajo na posebnem računu Ministrstva za zdravje. S sprejetjem tega predloga se izognemo pravni praznini, ki bi nastala s prenehanjem veljavnosti trenutnega zakona, kateremu se je veljavnost podaljševala od leta 1994 in do konca leta 2015. Nov predlog na področju investicij v javne zdravstvene zavode ureja trajno. Težava, s katero se srečuje Ministrstvo za zdravje, je namreč ta, da po veljavni zakonodaji ne more prenesti neporabljenih sredstev integralnega proračuna za investicije v javne zdravstvene zavode v naslednje koledarsko leto. 100% koriščenje teh sredstev je bilo v preteklih letih pogosto nerealizirano, saj je v trenutni praksi izvajanje investicij velikokrat upočasnjeno zaradi nepredvidljivih dejavnikov v postopku javnega naročanja. Do zastoja pri izvedbi postopkov javnoročanja prihaja zaradi revizij, neutemeljenih pritožb neizbranih ponudnikov, končnih izračunov investicij, zaradi nemožnosti izvedbe obstoječih pogodb in podobno. Vse naštetu kaže na nujnost ureditve tega področja na sistemski ravni. Ministrstvo za zdravje je v dani situaciji poiskalo kompromisno rešitev in z Ministrstvom za finance doseglo dogovor, da se 50 % neporabljenih sredstev iz integralnega proračuna prenaša na proračunski sklad Ministrstva za zdravje neposredno. O prenosu ostalih 50 % neporabljenih sredstev iz

integralnega proračuna pa odloča Vlada Republike Slovenije s sklepom na predlog Ministrstva za zdravje, kar v Poslanski skupini Stranke modernega centa štejem za velik dosežek ministric, ki se bo z gotovostjo odražal v bolj zanesljivem in bolj predvidljivem investiranju v javno zdravstvo.

Poleg naštetega predlog uvaja tudi spremembe na področju odvajanja amortizacije, ki je javnim zdravstvenim zavodom priznana v ceni njihovih storitev kot dodatnega vira sredstev. K odvajanju dela amortizacije so bili v preteklosti zavezani vsi javni zdravstveni zavodi. Ta predlog zakona pa uvaja pomembno novost, saj je k odvajanju 20 % amortizacijskih sredstev zavezuje izključno tiste zavode, ki so zajeti v načrtu razvojnih programov in se pri njih investicija tudi dejansko izvaja. Na ta način se omogoči bolj sorazmerni pristop, saj del sredstev prispevajo samo tisti javni zdravstveni zavodi, ki so predvideni v srednjeročnem načrtu Vlade in imajo predvidene prioritete ukrepe in investicije, torej tisti, pri katerih se bo v zgradbe in medicinsko opremo tudi dejansko investiralo.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra predlog zakona podpiramo, saj verjamo, da bo na ta način omogočilo predvidljivo in kontinuirano investiranje v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija, ter bolj zanesljivo izpeljavo posameznih investicij iz načrta razvojnih programov v predvidenih rokih.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospa Nada Brinovšek.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoča. Lepo pozdravljene kolegice in pa kolegi!

S predlogom zakona, ki je danes pred nami, želi predlagatelj trajno urediti vprašanje financiranja investicij v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj, kot smo že slišali danes, je Republika Slovenija.

V Sloveniji smo to področje zakonsko uredili v letu 1994 in njegovo veljavnost podaljševali vse do letošnjega leta. Vlada v svoji obrazložitvi k temu predlogu pojasnjuje, da so se v času veljavnosti tega zakona pokazali veliki pozitivni učinki. Predlog zakona, ki je danes pred nami, zagotavlja trajen vir finančnih sredstev, in sicer iz naslova neporabljenih sredstev integralnega proračuna za investicije, amortizacije, sredstev od prodaje in oddaje v najem nepremičnin in opreme, odškodnine in tudi druge prihodke ter donacije. Neporabljena sredstva integralnega proračuna za investicije v javne zdravstvene zavode do 8. decembra tekočega leta, naj bi se v višini 50 % neposredno izločilo na proračunski sklad na Ministrstvo za zdravje, preostanek 50 % neporabljenih sredstev pa naj bi se na

posebnem proračunskem skladu izločilo na podlagi sklepa Vlade. V veliki meri naj bi tukaj šlo za investicije, katerih obveznosti plačila so znana, niso pa še znani in pa izpolnjeni pogoji za plačilo do konca proračunskega leta.

V Slovenski demokratični stranki se pridružujemo pripombam, ki jih je podal Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, in sicer v tem smislu, da bi bilo treba s tem zakonom urediti investicije v javne zdravstvene zavode na vseh ravneh in za vse vrste zdravstvene dejavnosti omrežij javne zdravstvene službe, torej tudi za primarno raven. Znano je namreč, da občine kot ustanoviteljice javnih zavodov zagotavljajo sredstva za investicijske potrebe. To pa bo v bodoče zaradi okrnjenega financiranja občin s strani države privedlo do tega, da bodo zdravstveni zavodi na terenu v neenakomernem položaju, kar bo seveda vplivalo na razvoj primarnega zdravstva. V razpravi na odboru smo v Slovenski demokratični stranki vzpostavili kar nekaj dilem in sicer, kako bo ministrstvo zagotavljalo investicijska vlaganja v javne zdravstvene domove v skladu z mrežo javne zdravstvene službe, če pa te javne mreže še vedno ni. Ministrstvo smo tudi povprašali, na kakšen način in kdo bo izvajal kontrolo nad prenesenimi sredstvi na poseben sklad. Tukaj moram reči, da smo v Slovenski demokratični stranki malo v dvomu glede pravilne porabe teh sredstev. Če samo povzamem revizijsko poročilo Računskega sodišča iz letošnjega leta, ko le-to ugotavlja, citiram, "da ministrstvo kljub priporočilom revizije še vedno ni ugotovilo dejanskega stanja na področju medicinske opreme. Pričelo je z vodenjem evidence medicinske opreme, vendar pa je prenehalo zbirati podatke, saj se strokovne službe ministrstva niso uspele poenotiti glede vsebine obrazca. V temu primeru pa bo šlo za neporabljena investicijska sredstva", se pravi, za denar davkoplačevalcev. Ob koncu pa smo izpostavili tudi dejstvo, da je ta zakon diskriminatoren do koncesionarjev. Zakon o zdravstveni dejavnosti namreč določa, da zdravstveno dejavnost kot javno službo pod enakimi pogoji opravljajo javni zdravstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe na podlagi koncesije.

V Slovenski demokratični stranki ne moremo podpreti tega zakona, kakor tudi ne besed predsednika Odbora za zdravstvo, ki je ob sprejemu tega zakona na seji dejal: "Če nam je všeč ali ne, je treba ta zakon podpreti." Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa. Še enkrat, vsem lep pozdrav!

Obstoječi Zakon o investicijah v javne zdravstvene zavode iz leta 1994 je na relativno učinkovit način zagotavljal dodatna sredstva za

investicije, predvsem v bolnišnice, delno tudi v opremo zdravstvenih domov z načinom vzdrževanja dela amortizacijskih sredstev. To je bil dostikrat edini vir in zato seveda tudi lahko razumemo ta predlog in njegovo nadgradnjo, ki dejansko prinaša nekatere izboljšave.

Kljub temu, da bomo poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus predlog zakona podprli, imamo nekaj pomislekov glede same vsebine zakona. Eden je gotovo ta, da predstavlja takšen način zbiranja denarja nek edinstven način, ki se ne uporablja pri drugih javnih zdravstvenih zavodih, praktično so samo bolnišnice tiste, ki združujejo svoj delež amortizacije za te investicije. Vendar pa tolaži dejstvo, da ta predlog vseeno izboljšuje veljavni zakon, saj je zožil krog zavezancev za vplačila v sklad na samo tiste zavode, ki so uvrščeni v načrt razvojnih programov.

Predlog prinaša še eno izboljšavo veljavnega zakona – gre za določilo, da se v prihodnje za investicije predviden denar ne bo v celoti vračal v integralni proračun, če sredstev zaradi zamikov pri projektu ne bi smeli črpati v danem letu. Po novem je predvideno, da se bo 50 % neporabljenih sredstev neposredno preneslo na poseben proračunski sklad, nanj pa bo Vlada lahko prenesla tudi ostalih 50 % sredstev.

Pomemben razlog za podporo zakonu je tudi možnost, ki jo nudi v nadaljevanju nekaterih investicij, ki bi se seveda v prihodnjem letu, če ta zakon ne bi bil sprejet, lahko ustavile. Govorimo o investicijah v urgenco Univerzitetnega kliničnega centra, izvedbo nadomestne gradnje za Oddelek za invalidno mladino v Stari gori.

Zato smo se kljub pomislekom v naši poslanski skupni odločili za podporo predlogu zakona.

Obenem velja poudariti, da se pridružujemo opozorilom Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in združenja zdravstvenih zavodov Slovenije, da je treba poenotiti način reševanja problema pomanjkanja sredstev za investicije na vseh ravneh – torej ob bolnišnicah, kjer je ustanovitelj država, tudi za primarno raven oziroma zdravstvene domove, kjer se občine kot ustanoviteljice investicijskih vlaganj lotevajo zelo različno. Razmisliti velja tudi o dejstvu, da bi morala država, kolikor iskreno zagovarja javno zdravstvo, tudi sama nameniti več denarja tako za investicije kot za nujno potrebno opremo za celotno zdravstvo. Ob koncu pa želimo v naši Poslanski skupini poudariti, da se bomo morali vprašati, ali je zdravje res prioriteta in koliko smo zanj pripravljeni nameniti, ter tudi sprejeti ustrezne ukrepe, da bo lahko oprema učinkovito uporabljena in da bodo investicije učinkovite in v roku tudi izpeljane. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Bojana Muršič bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.
Izvolite.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsedujoči, za besedo. Spoštovana ministrica, kolegice in kolegi!

Zakon, ki je danes pred nami, je del paketa proračunskih zakonov in nadomešča Zakon o investicijah v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija. Veljati je začel davnega 28. aprila 1994, njegova veljavnost pa se je podaljševala vse do leta 2015. S predlogom tega zakona ministrstvo to področje ureja trajno. Dejstvo je, da je do zdaj veljavni zakon izkazoval pozitivne učinke zakonskih rešitev za izvajanje in zaključevanje investicij v javne zdravstvene zavode za to, ker je bil oblikovan poseben račun, na katerem se zbirajo sredstva za investicije ločeno od ostalih proračunskih sredstev. Da se zagotovi zadosten in konstanten obseg sredstev za nujne potrebne investicije v javne zdravstvene zavode, ki bo neodvisen od vsakoletnega sprejemanja proračunov, se s tem predlogom zakona navedeni model ohranja tudi v prihodnjih obdobjih. V predlogu zakona so navedeni viri sredstev za investicijska vlaganja v javne zdravstvene zavode. Eden izmed njih so tudi neuporabljeni sredstva integralnega proračuna za investicije. Zakon omogoča tudi pridobivanje amortizacijskega vira sredstev kot enega najbolj zanesljivih virov proračunskega sklada. Ti viri so glede na konstanto zmanjševanje sredstev za investicije ključni, če želimo nadaljnji razvoj. Nemogoče je pričakovati, da se bo nivo zdravstvenih storitev v javnem zdravstvu ohranjal vsaj na istem nivoju, če ne bo omogočenih podlag, ki nesporno predstavljajo nabavo nove opreme pa tudi investicije v objekte. Tehnološki napredek in potreba prebivalstva ter zahteve po vedno višjih standardih zdravstvenih storitev zahtevajo stabilna vlaganja proračunskih sredstev v ohranjanje in posodabljanje celotne zdravstvene infrastrukture tako stavb kot tudi opreme. Zato socialni demokrati podpiramo predlagani zakon. Sprejetje zakona je namreč tisti instrument, ki bo še v nadaljnje stabiliziral financiranje investicij v javne zdravstvene zavode. Kot še navaja predlagatelj, je cilj zakona nadaljnja nujna zagotovitev financiranja investicij v javne zdravstvene zavode in so zajeti v načrtu razvojnih programov. Zakon omogoča tudi učinkovitejše izvajanje investicij in gospodarno rabo javnega denarja. Brez sprejetja navedenega zakona se obetajo težave pri financiranju in izvajanju predmetnih investicij. Socialni demokrati bomo Predlog zakona o investicijah v javne zdravstvene zavode, katerih ustanoviteljica je Republika Slovenija, kot sem že omenila, tudi podprli.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o vloženem amandmaju, o členu in vloženem amandmaju. V razpravo dajem 5. člen ter amandma Poslanske skupine Združene levice. Kdo želi razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima ministrica za zdravje gospa Marija Milojka Kolar Celarc.

MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC: Hvala za besedo.

Želela bi poudariti samo par ključnih sprememb, ki jih prinaša ta zakon in ki so dobrodošle novosti pri investiranju v zdravstvo, v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija.

Prva ključna novost je ta, da se združuje 20 % amortizacije v tistih zavodih, ki so v vključene v nacionalni razvojni program in pri katerih se za tisto leto opravljajo oziroma izvajajo investicije v te zavode. To je pomembna novost oziroma razlika od sedaj veljavnega zakona, ki je res imel svoj nastanek leta 1994 in se je podaljševal vse do letošnjega leta, vendar so v sedaj veljavnem zakonu vsi javnozdravstveni zavodi dolžni združevati amortizacijo.

Naslednja pomembna novost je prenos neporabljenih sredstev investicije na integralnem delu proračuna, kar je zelo pomembno predvsem iz vidika upravljanja investicij in pa planiranja. Do zdaj se je na žalost dogajalo, da se je zaradi izvajanja javnih naročil pa številnih revizijskih postopkov, pritožb, da so se investicije zavlekle in da denar v tekočem proračunskem letu ni porabljen. V temu novemu predlogu zakona se avtomatsko prenese 50 % teh sredstev ostalih 50 % pa lahko vlada prenese s sklepom v ta sklad, kar pomeni, da dejansko ohranjamo ta vir in se ni treba ponovno pogajati.

In še, zakaj je pomembno, da se sprejme ta zakon skupaj z Zakonom o izvrševanju proračunov za obe leti? Zaradi tega, ker če se ta zakon ne sprejme, ne bomo uspeli realizirati celotnih investicij, ki so v teh predlogih proračunov. Veste pa, da so to pomembne, že začete investicije v naše zdravstvo, kot je tako imenovani DTS ali nova urgencia v Ljubljani, kot so oprema v bolnišnico Slovenj Gradec, kot je urgentni center Ptuj in še Stara gora in še nekatere druge manjše investicije.

In na koncu bi samo še dodala, novost je tudi to, da uvajamo z drugim odstavkom 5. člena možnost javno-zasebnega partnerstva pri investicijah. Vemo, da ta zakon velja v Sloveniji že od leta 2006, s tem zakonom pa damo možnost, da bomo kdaj v zdravstvu šli tudi v takšne skupne investicije. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O

amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **9. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O UKREPIH NA PODROČJU PLAČ IN DRUGIH STROŠKOV DELA ZA LETO 2016 IN DRUGIH UKREPIH V JAVNEM SEKTORJU, PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, ministru za javno upravo gospodu Borisu Koprivnikarju.

BORIS KOPRIVNIKAR: Dober dan, spoštovane poslanke in poslanci, predsedujoča!

Dovolite, da na kratko povzamem samo vsebino zakona, ki ureja plačna razmerja tudi za leto 2016 in temelji na dogovoru s sindikati, ki smo ga sprejeli pred kratkim. Ta dogovor pa tudi daje osnovo tako za ureditve nekaterih razmerjih v kolektivnih pogodbah in v zakonu, ki ga danes tudi predstavljamo. Bistvene spremembe so predvsem v tem, da smo se dogovorili, da se veljavnost plačne lestvice, ki je bila uveljavljena do 1. 6. 2012 vrne iz sedanjega znižanega obsega v višji obseg s 1. septembrom leta 2016, in s tem se preneha ta začasni ukrep znižanja plačne lestvice. Prav tako se do konca leta 2016 vrednost plačnih razredov in višina drugih prejemkov in povračil stroškov uredi tako, kot je bila v letu 2015 in je tako tudi določeno v kolektivni pogodbi za javni sektor. Redne delovne uspešnost se v letu 2016 ne izplačuje. Seveda se pa naprej z reprezentativnimi sindikati tudi dogovarjamo za merila in podlage za izplačilo delovne uspešnosti, tako da, ko bo uveljavljena, bo tudi dejansko tesneje povezala rezultate dela s samim plačilom javnega uslužbenca. Urejena pa je v zakonu tudi delovna uspešnost iz povečanega naslova dela, kot je bila v letu 2015.

Ključna sprememba je na področju regresa, ki se v letu 2016 do 30. plačnega razreda izplačuje v višini 790 evrov, v višini minimalne plače, do 40. plačnega razreda v višini 696 evrov, od 41. do 50. plačnega razreda v višini 450 evrov, od 51. plačnega razreda navzgor pa v višini 350 evrov. Ti razredi pa v letošnjem letu dejansko niso prejeli regresa oziroma do njega niso bili upravičeni.

Z zakonom se ureja tudi nadomestilo plače javnim uslužbencem za čas odsotnosti zaradi bolezni ali poškodbe, in sicer v višini 80 % plače, to pa predvsem zato, da je ta ureditev enotna tudi za tiste primere, kjer to ni urejeno ali je urejeno drugače ali v drugi višini.

Za jubilejno nagrado se ponavlja določba, da jo lahko javni uslužbenec prejme za enak jubilej samo enkrat, zato ker je prišlo nedolgo nazaj do spremembe in so prihajali primeri, ko je

dejansko bil javni uslužbenec lahko dvakrat upravičen do jubilejne nagrade za isti jubilej dela v javnem sektorju.

Prav tako z zakonom dajemo osnovo za spremembo višine za dodatno pokojninsko zavarovanje, ki je lahko nižje od 240 evrov. To se pa ureja v kolektivnih pogodbah.

Dogovorili smo tudi, da se še podaljša prenehanje pogodbe o zaposlitvi ob izpolnitvi pogojev za polno upokožitev, vendar je tudi tukaj v dogovoru z delodajalcem možno zaposlitev zaradi nemotenega procesa dela podaljšati večkrat, vendar vsakič samo za eno leto.

Podaljšujemo tudi omejitev števila dni letnega dopusta, in sicer skupna omejitev največ 35 dni z možnostjo dodatka 15 dni letnega dopusta za posebne pogoje dela. In ta omejitev velja tudi v primeru, da so v področni zakonodaji oziroma kolektivnih pogodbah te omejitve postavljene tudi nižje.

Podaljšujemo tudi omejitve sklepanja avtorskih in podjemnih pogodb, vendar smo ta del precej novelirali, zato so te omejitve bistveno bolj mile in smo odpravili tudi tiste primere sklepanja avtorskih in podjemnih pogodb, ki so dejansko v preteklosti prinašali določene probleme, predvsem na področju zdravstva in kulture, ker so te omejitve dejansko posegale v nemoteno zagotavljanje procesa dela oziroma so dogovorjene izjeme tam, kjer te omejitve dejansko so predstavljale neko administrativno oviro, ne pa samo omejitev zaradi varčevanja oziroma nepotrebnega sklepanja avtorskih pogodb.

Ostale določbe, ki so bile urejene v tako imenovanem ZUJF zakonu, pa smo tudi odpravili, tako da se postopno tudi umikajo tiste določbe, ki so bile postavljene z ZUJF in dejansko zanje ni več nekih neposrednih potreb. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici mag. Lilijani Kozlovič.

MAG. LILIJANI KOZLOVIČ (PS SMC):

Predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani minister!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na svoji 28. nujni seji 13. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela za leto 2016 in drugih ukrepih v javnem sektorju, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada s predlogom za obravnavo po nujnem postopku. Kolegij predsednika Državnega zbora je na 38. seji 29. 9. sklenil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku.

K predlogu zakona so bili vloženi amandmaji, in sicer poslanskih skupin koalicije in Poslanske

skupine SDS. Predstavnik predlagatelja minister za javno upravo Boris Koprivnikar je v dopolnili obrazložitvi členov povedal, da so se po 13. sejah pogajalske komisije ter po štirih predhodnih srečanjih vladne in sindikalne strani v petek, 6. 11. 2015, zaključila pogajanja o ukrepih na področju stroškov dela in drugih ukrepih v javnem sektorju za leto 2016. Dne 10. 11. 2015 je bil sklenjen dogovor o ukrepih na področju stroškov dela in drugih ukrepih v javnem sektorju za leto 2016, ki je ena od ključnih podlag za dopolnjen predlog zakona. V nadaljevanju je tudi obrazložil vsebino dogovora. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v predstavitvi njihovega pisnega mnenja posebej poudarila, da v prvotnem predlogu zakona njegova ureditev, ki je po naravi interventna, torej začasna, na več mestih ni bila natančno opredeljena glede časovnega okvira veljavnosti vsebovanih rešitev. Povedala je še, da so pripombe ZPS k posameznim členom v pretežni meri ustrezno upoštevane v vloženi amandmaji koalicije oziroma so bili s strani predlagatelja podana ustrezna pisna pojasnila in dodatne obrazložitve.

Državni svet predlog zakona z vloženi amandmaji koalijskih poslanskih skupin podpira, predvsem glede na to, da je odraz doseženega soglasja med vlado in sindikati javnega sektorja, ki omogoča socialni mir v državi.

Svoje stališče so v nadaljevanju predstavili tudi vodje pogajalske skupine Konfederacije sindikatov javnega sektorja Branimir Štrukelj, vodja Pogajalske skupine javnega sektorja Drago Ščernjavič in pa predsednik Konfederacije slovenskih sindikatov Gvido Novak.

V razpravi so koalicijski poslanci pozdravili sklenitev dogovora med vlado in sindikalno stranjo, strinjali pa so se, da so javni uslužbenci s privarčevanoma dvema milijardama evrov pomembno prispevali k vzdržnosti javnih financ. Po njihovem mnenju je še veliko drugih rezerv v javnem sektorju in s tem namenom se na ministrstvu za javno upravo že pripravljajo spremembe glede ureditve plač v javnem sektorju kot tudi sistema javnih uslužbencev kot celote. Več bo treba narediti tako na področju motiviranja javnih uslužbencev kot njihovega primernega in učinkovitega sankcioniranja, če delajo slabo. Glede problematike lokalnih skupnosti pa poudarjajo, da bo treba več truda vložiti v povezovanju občin, kajti tu bo moč najti dodatne sinergije za izvajanje zaupanih nalog. Opozicijski poslanci pa so pri tem poudarili, da so plače dobrih javnih uslužbencev preslabe. Pozivajo k dodatnim reformam in zmanjšanju števila nepotrebnih institucij. Poudarili so tudi, da so nas rezi v javni sektor oropali velikega števila vojakov in policistov, ki bi jih v trenutni migrantski krizi še kako potrebovali. Strinjali pa so se s koalicijskimi poslanci in predstavniki sindikatov, da se je zaradi varčevalnih ukrepov nesorazmerno povečal delež tistih javnih

uslužbencev, ki komaj dosegajo minimalno plačo, pri čemer gre za zaposlitvene profile, ki so dostikrat ključni za izvajanje pristojnosti javnega sektorja.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin koalicije ter glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih tudi sprejel. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanski demokrati, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani gospod minister, vsi navzoči!

Zaveza Slovenije, da bo do leta 2020 zmanjšala proračunski primanjkljaj in uravnotežila proračun, je seveda zelo zahtevna naloga in na nek način bi lahko rekli, da celo bolj zahtevna, kot pa je pred našimi reprezentanti današnja tekma z Ukrajino za uvrstitev na evropsko prvenstvo. Vlada ima namreč kar se javnega sektorja tiče dve nalogi oziroma dve poti: z boljšo organizacijo in racionalizacijo dela lahko ustvari dodatna sredstva za notranje prerazporeditve med posameznimi porabniki ali pa enostavno le podaljša veljavne ukrepe zloglasnega ZUJF. Seveda je naša vlada ubrala to težjo oziroma to lažjo pot. Saj se še spomnite, spoštovane kolegice in kolegi, kako, tudi nekateri tukaj prisotni ste v letu 2012 protestirali proti uveljavitvi tako imenovanega zloglasnega ZUJF, Zakona o uveljavitvi javnih financ. O čem na področju plač v javnem sektorju se torej pogovarjamo danes? Še vedno smo namreč pri ZUJF, ki je edini doslej prinesel konkretne učinke za državni proračun. Res je pomenil zategovanja pasu javnim uslužbencem, pa vendar je prinesel prihranke, če sploh lahko govorimo o prihrankih, glede na to, da so ukrepi pomenili zgolj zmanjševanje primanjkljaja v državnih blagajni. Res pa je tudi, da so bili varčevalni ukrepi časovno omejeni in da se danes ne bi smeli več pogovarjati o njihovem podaljševanju, medtem pa ne znamo pospešiti gospodarske rasti in postaviti trdnih temeljev slovenskega gospodarstva.

V Novi Sloveniji smo za leto 2016 pričakovali drugačen vladni predlog. Predlog, ki ne bi pomenil povečanja mase plač v javnem sektorju, bi pa obstoječo maso pravilneje razporedil. Predlog, ki ne bi pomenil uravnalovke med javnimi uslužbenci. Predlog, ki bi glede na današnjo varnostno situacijo v svetu in v Sloveniji pomenil dodano vrednost za vojsko in policijo, ki že v normalnih razmerah komaj izpolnjujeta svoje naloge. In pričakovali smo predlog, ki bi več sredstev namenil tudi samim investicijam. Brez njih namreč ni našega razvoja, to vemo. Se sploh zavedamo, da ne ustvarjamo prav nobene dodane vrednosti? Da se le deli in

se zadolžuje, ne ustvari pa popolnoma nič. Se zavedate, spoštovana Vlada, da boste morali našo državo že naslednje leto spet zadolžiti za polovico državnega proračuna. Kajti ne vemo, kaj bo sprejem tega zakona pomenil septembra naslednje leto, če gospodarska rast bo slučajno manjša od pričakovane.

Krščanski demokrati smo prepričani, da bi morala Vlada poleg tega, da bo s septembrom 2016 sprostila plačno lestvico in bodo javni uslužbenci prejeli tako rekoč višje plače in poleg izplačila regresa za letni dopust tudi tistim javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki so uvrščeni višje od 51. plačnega razreda, nujno poseči tudi po drugih ukrepih. Pri tem mislimo na nagrajevanje uspešnosti zaposlenih vsaj za povečan obseg dela kot obliko stimulacije, brez tega namreč počasi izenačujemo vse javne uslužbence, s tem pa ne zagotavljamo kvalitetne in uspešne javne uprave.

In kakšne zaključke lahko ob vsem tem, če dodamo še lokalne skupnosti in občine, kakšne zaključke lahko ob vsem tem ugotovimo oziroma potegnemo? Namreč predvsem to, da je vlada v proračunu za leto 2016 na področju javnega sektorja, seveda tudi ob argumentu moči sindikatov, zgolj povečala maso plač in s tem proračun prikrajšala za 28 milijonov evrov. S tem pa je dosegla tudi svoj cilj in se vsaj za eno leto izognila socialnim nemirom. Nekako bi ta vlada namreč pripravila proračun, če se spet ponovno vrnem na ta zloglasni ZUJF, če le-tega ne bi bilo, zakona, ki danes tudi za vas, spoštovana koalicija, pomeni namreč edini ukrep v javnem sektorju, ki prinaša prihranke. Kljub temu, da smo ga v letu 2012 sprejeli kot začasen ukrep, proračuna za prihodnje leto očitno ne moremo sprejeti brez njegovega podaljševanja.

Spoštovani gospod minister, kljub vsemu zavedanju v Novi Sloveniji predlogu vašega zakona ne bomo nasprotovali. Najlepša hvala, želimo pa tudi poslanci vso srečo našim nogometašem, da Ukrajini zabijejo 2 gola in polepšajo poletje 2016.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica!

Poslanci in poslanke Poslanske skupine Stranke modernega centra izražamo zadovoljstvo, da sta pogajalske strani, se pravi Vlada in pa sindikati dosegli konsenz v ukrepih na področju plač v javnem sektorju, ki omogočajo socialni mir v državi in obenem tudi omogočajo, da se sprejme predlagani zakon, ki je del proračunske zakonodaje. Namreč obe strani sta se zavedali, da so javni uslužbenci pomemben dejavnik naše družbe, da so od uveljavitve ukrepov na podlagi ZUJF veliko prispevali k zmanjševanju proračunskega

primanjkljaja ter da je čas, da se javnim uslužbencem zmanjša breme, ki ga nosijo. Predvsem pa je tudi pomembno zavedanje, da je zmanjševanje tega bremena še vedno treba uvajati postopno in v skladu z dejanskimi zmoglostmi proračuna.

V Stranki modernega centra in tudi v vladi se zavedamo, da je potrebno na področju javnega sektorja pripraviti normativno ureditev tako, da bo zagotavljala njegovo večjo učinkovitost. V ta namen je treba določiti kazalnik uspešnosti na ravni organa, na ravni posameznika, povečati strokovno znanje javnih uslužbencev, spremeniti določene institute in pravice, ki še vedno predstavljajo okostenelo ogrodje iz preteklosti ter onemogoča dosego zelenih ciljev.

Ministrstvo za javno upravo ima pripravljen osnutek zakona o sistemu plač v javnem sektorju in zakona o javnih uslužbencih in pri tem pozivamo sindikate, da v pogajanja vstopijo odgovorno in z vlado sooblikujejo institute, ki bodo našo javno upravo in javne uslužbenke oblikovale v resnične ustvarjalce pravne kulture v vseh pogledih. Delno je Vlada upoštevala tudi pripombe lokalne samouprave, se pravi občin, v tem, da potrebujejo dodatna sredstva zaradi sproščenih varčevalnih ukrepov. Pri tem pa ne moremo mimo dejstva, da se je v občinah v času, ko je državna uprava število zaposlovanja zmanjšala, število zaposlitev povečala, in to za 9 %. Poleg tega je Vlada občinam ponudila kar nekaj predlogov, na podlagi katerih bi lahko privarčevali pri svoji organiziranosti, pa se žal na temu področju ni veliko zgodilo. Občine in seveda lokalne skupnosti so naša velika pridobitev in se je izkazalo, da se je na podlagi te organiziranosti velik del naše države veliko in močno razvil. Zato pozivamo župane k povezovanju občinskih uprav in drugih služb na logistični ravni, kajti prav tu vidimo še veliko možnosti, veliko prihrankov, obenem pa bi s pričetkom logističnega povezovanja neminovno prišli tudi na vsebinsko povezovanje, ki bo prej ali slej nujno. Prej kot se tega zavedamo, prej bomo našemu lokalnemu okolju nudili novo dodano vrednost.

Poslanci Poslanske skupine SMC smo zadovoljni, da bodo tudi javni uslužbenci čutili učinke boljših finančnih kazalnikov v naši državi, ker si to zaslužijo in bomo zakon podprli.

PRESEDIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Dober večer vsem skupaj!

Vlada je ob predlogu zakona, ki ureja nujne ukrepe s področja plač in drugih stroškov dela javnih uslužbencev, zapisala, da sprejetje zakona predstavlja nujno, saj predlog zakona ureja podaljšanje nujnih ukrepov s področja plač in drugih stroškov dela javnih uslužbencev.

Nesprejetje zakona pa bi pomenilo sprostitev varčevalnih ukrepov na področju plač in drugih stroškov dela. Zakon naj bi bil sestavni del ukrepov, ki so vključeni v predlog proračuna za leti 2016 in 2017. Nekoliko nenavadno sporočilo Vlade, ki sicer v isti sapi, ko je na sporedu populizem in lastna promocija hiti razlagati, da je Sloveniji napočil čas za optimizem, saj država beleži gospodarsko rast in dosega dobre makroekonomske kazalce. Proračun za leto 2016 pa naj bi veljal za prvi proračun po krizi, ko naj bi Slovenija lažje zadihala. Resnica pa je vendarle drugačna in Vlada pred njo ne sme bežati. Pozitivni kazalci, ki jih danes beležimo, so predvsem rezultat pravih in pravočasnih ukrepov takratne Janševe vlade, sprejetih v času, ko se je tudi Slovenija soočala s krizo evropske in širše dimenzije. Veliko je bilo in še danes je veliko slišane in očitane omenjenim začasnim ukrepom, tudi s strani te koalicije, ki pa danes te ukrepe podaljšuje, nekatere pa celo uvaja kot stalne.

Skratka, ko v ostalih državah zategovanje pasu ni več potrebno, naša vlada nekatere takratne začasne ukrepe spreminja v stalne, druge, ki so predmet tudi tega zakona, se pravi Zakona o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela, pa pravzaprav določa na novo.

V Slovenski demokratični stranki se vseskozi zavedamo, da v državi ne moremo trošiti več kot ustvarimo in da se ne moremo nenehno zadolževati. Zavedanje, da naše dolgove puščamo našim otrokom, bi nas moralo združevati in krepiti v stališču, da delujemo skrajno odgovorno.

V Slovenski demokratični stranki se tudi zavedamo, da se državi glede na protiinvesticijski proračun 2016, na kar opozarja tudi gospodarstvo, ne obeta prav nič dobrega. Še toliko bolj, ker na eni strani vlada z zadolževanjem nadaljuje, na drugi strani pa nima pravih ukrepov za dvig konkurenčnosti in gospodarski razcvet. Tudi ukrepov, ki bi predstavljali več kot potrebno reorganizacijo javne uprave, še vedno ni. Predlagani predlog pa posega v maso plač, čeprav je bilo po zagotavljanju ministra Koprivnikarja pred pogajanjem rečeno povsem nekaj drugega. Usodo te slike države mora, žal, poleg z davki obremenjeno gospodarstvo nositi tudi javni sektor. Kljub nekaterim pogajalskim uspehom sindikatov, so vaši ukrepi takšni, da bodo v javnem sektorju še naprej delali ljudje, ki bodo morali za poseg oziroma za doseg minimalne plače dobivati dodatek. Še vedno ne bomo nagrajevali tistih, ki delajo dobro in več in predstavljajo pomembno dodano vrednost. Prav tako pa je finančni minister zaradi slednjega dogovora s sindikati napovedal določene dodatne varčevalne ukrepe pri drugih storitvah v okviru javnega sektorja. Dosežen dogovor med ministrom Koprivnikarjem in prvim možem sindikalnih pogajalcev Štrukljem pa prav tako pušča precej slab priokus in ne daje pravega

razloga za zadovoljstvo, saj po podatkih, da k podpisu sporazuma niso pristopili sindikati tistega dela javnega sektorja, ki je danes v času zahtevne varnostne situacije v državi najbolj na udaru, torej vojska, zdravstvo, zdravstveni delavci, gasilci. Še več, policisti zaradi svojega težkega položaja, na katerega opozarjajo že dlje časa, jutri začnejo s stavko. Dovolj zgovoren podatek.

V Slovenski demokratiški stranki smo že na pristojnem delovnem telesu poskušali z amandmajem doseči, da država poskrbi za primerno plačilo tistih, ki so v času zahtevnih razmer najbolj izpostavljeni, torej policisti, zdravstveni delavci, vojaki, gasilci, a je bil amandma zavrnjen, še predno smo ga sploh uspeli predstaviti. Odnos vladne koalicije, ki smo ga v opoziciji sicer vajeni, a tokrat kažete tudi na skrajno neodgovoren odnos do tistih, za katere radi poudarjate, kako ponosni ste nanje, ko gre za izjemne situacije in so vam na razpolago dan in noč.

Skratka, danes smo ponovno vložili amandma in imate popravni izpit. Upam, da ga boste izkoristili.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, minister, spoštovani poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini Desus pozdravljamo dogovor, ki so ga dne 10. 11. 2015 sklenili predstavniki 26 reprezentativnih sindikatov javnega sektorja in Vlada Republike Slovenije. Zadovoljni sta namreč obe strani, tako zaposleni v javnem sektorju, ki po več letih izboljšujejo svoj položaj, kot tudi država, ki bo lahko nadaljevala s stabilnim delovanjem. Z drugimi besedami, podpisani dogovor o plačah v javnem sektorju pomeni olajšanje tako za vlado kot sindikate. S podpisom dogovora ste uspeli zagotoviti, da bodo v letu 2016 javni uslužbenci začeli počasi pridobivati tudi na plačilu za svoje delo, hkrati pa zagotoviti stabilen državni proračun za prihodnje leto. Priznati je treba, da je pogajalcem obeh strani vendarle uspelo preprečiti najhujši scenarij, po katerem bi se v skladu z lanskim dogovorom z novim letom sprostili vsi varčevalni ukrepi. V tem primeru bi se namreč javnofinančni odhodki povišali kar za 350 milijonov evrov, tako pa bo za plače v prihodnjem letu odšteti dodatnih 148 milijonov evrov.

V poslanski skupini nas veseli dejstvo, da sta obe pogajalski strani izrazili voljo po nadaljnjih usklajevanjih, tako se bosta vladna in sindikalna stran že v začetku prihodnjega leta pogajali o postopnem sproščanju ukrepov in o okviru za rast mase stroškov dela v javnem sektorju v obdobju od leta 2017 do 2019, dogovor pa bi lahko sklenili najpozneje do konca aprila.

In kaj prinaša podpisan sporazum? Ob že predhodno dogovorjeni sprostitev napredovanj v plačne razrede in nazive vključuje tudi sprostitev plačne lestvice s septembrom 2016. Osnovne plače javnih uslužbencev se bodo tako zvišale za pol do skoraj 5 %. Prihodnje leto bo višji tudi regres za letni dopust, a bo še naprej omejen. Zaposleni do 15. plačnega razreda, ki so lani in letos dobili 692 evrov bruto, bodo prihodnje leto dobili polni regres v višini minimalne plače. Zaposleni, umeščeni v 31. do vključno 40. Razreda, bodo dobili 696 evrov, tistih od 41. do 50. razreda 450 evrov. V nasprotju z letošnjim letom, ko niso dobili nič, bodo 350 evrov regresa dobili tudi tisti, ki so v 51. plačnem razredu ali višje. Javni uslužbenci pa se lahko najbolj veselijo sprostitev napredovanj, ki bodo nekaterim zvišala plače od 4 pa celo do 20 %.

V Poslanski skupini Desus bomo glede na navedeno predlog zakona s sprejetimi dopolnili podprli. Od predstavnikov Vlade in sindikatov pa tudi v bodoče pričakujemo konstruktivno sodelovanje. Hvala.

PREDSEDNICA DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik, za besedo. Spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Predlog zakona, s katerim se urejajo ukrepi na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za 2016, je Vlada pripravila skupaj s proračunskimi dokumenti za leto 2016 in 2017. Vsebina danes obravnavanega zakona je bila predmet pogajanj med sindikati in Vlado. Glede na to, da je bil sprejet dogovor ter bila podpisana izjava o stopnji usklajenosti besedila zakona s pripravljenimi amandmaji, ki smo jih poslanke in poslanci na matičnem delovnem podprli, bomo poslanke in poslanci skupine Socialnih demokratov dopolnjen predlog zakona podprli. Ob tem pa vseeno obžalujemo, da so dogovor podpisali predstavniki 26 reprezentativnih sindikatov od 40. Na podlagi sprejetega dogovora bodo javni uslužbenci glede na prejšnja leta upravičeni do višjega regresa. Uslužbencem, ki so uvrščeni do vključno 30. plačnega razreda, bo regres izplačan v znesku 790,73 evrov, od 31. do vključno 40. plačnega razreda bo izplačan v znesku 696 evrov, višjega izplačila regresa bodo deležni tudi uslužbenci, ki so uvrščeni v plačne razrede višje od 41. oziroma 51. plačnega razreda, in sicer v znesku 450 oziroma 350 evrov. S 1. 9. 2016 se začne uporabljati tudi plačna lestvica, ki je bila uveljavljena 1. junija 2012. Spremembe, ki so v dopolnjenem predlogu zakona, pa se nanašajo tudi na prenehanje pogodb o zaposlitvi, omejitve števila letnega dopusta ter omejitve sklepanja avtorskih in podjemnih pogodb.

Ocenimo lahko, da bo kljub dogovoru in sprejetemu predlogu zakona državni proračun stabilen, javni uslužbenci pa bodo nekoliko le

občutili gospodarsko rast. Sproščanje napredovanj javnim uslužbencem ni bil predmet pogajanj oziroma tega dogovora, vendar bodo javni uslužbenci iz tega naslova končno lahko tudi napredovali. Ne glede na podpisan dogovor med sindikati in Vlado pa je treba opozoriti, da vsako nepremišljeno poseganje v javni sektor na dolgi rok lahko pusti posledice na kakovosti javnega servisa in tudi na finančnem področju. Vsi državljani in državljanke oziroma vsi tisti, ki bivamo v Sloveniji, smo z delovanjem javnega sektorja povezani od rojstva do smrti, v večjem deležu našega življenja bolj kot si mislimo ali pa si želimo tudi priznati. Zdravstveno varstvo otrok in mladine, vzgoja in izobraževanje, sociala, oskrba starejših in še bi lahko naštevala. Ne gre zanemariti, da nekdo v tej državi skrbi tudi za javni red in mir, za našo varnost, za pomoč v nesrečah. Nekdo tudi skrbi za zagotavljanje mirnega, stabilnega okolja, kjer se lahko razvijajo podjetniške in gospodarske ideje. Vse to pa žal stane. Ne pozabimo, da smo Slovenci narod, ki se stara in bo v javni sektor treba še veliko vložiti.

Spoštovani, Socialni demokrati smo prepričani, da se bomo v naslednjih letih še velikokrat pogovarjali o razvoju kakovostnega javnega servisa za nas uporabnike in o tem, kako bomo uspeli zagotoviti ustrezna sredstva za plače tistih, ki bodo javni servis izvajali in ga tudi razvijali.

PRESEDNICA DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo dr. Matej T. Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem!

Predlog zakona o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela za leto 2016 ne predstavlja bistvenega napredka, še manj pa koraka k izboljšanju položaja zaposlenih v javnem sektorju. Pomeni zgolj eno – nadaljevanje varčevalnih ukrepov v javnem sektorju. Šlo naj bi za interventni zakon, ki vsebuje začasne ukrepe, a kljub temu ga obravnavamo vsako leto znova. Glede na to, da je bil prvi dogovor o varčevalnih ukrepih s sindikati sklenjen leta 2009, torej pred kakšnimi 6 leti, težko govorimo o tem, da gre le začasne ukrepe.

V Združeni levici s Predlogom zakona tako preprosto nismo zadovoljni. Glede na obljube koalicije in ministra smo namreč pričakovali, da bomo v tem času na mizo dobili še kaj drugega, kot zgolj podaljšanje varčevanja. Do danes na področju javnega sektorja in nujno potrebne odprave anomalij znotraj njega, minister ni pripravil niti ene same rešitve. Še več, občutek imamo, da so za ministra zaposleni v javnem sektorju zgolj številke in vemo, kakšne vrste, strošek v najbolj grobem smislu te besede. In da se raje prvenstveno posveča oblaku, informatiki ter stvarnemu premoženju države. In to kljub dejstvu, da bi bilo potrebno anomalije

znotraj obstoječega sistema odpraviti že zdavnaj.

Nov plačni sistem se je uveljavil let 2008, istega leta pa so se pričele kazati tudi prve anomalije znotraj njega. Odprava teh anomalij je vsako leto tudi ena izmed točk sporazuma, ki ga Vlada sklene s sindikati. Razen različnih analiz, ki obstoj anomalij potrjujejo, do danes ni bilo narejenega še ničesar. Minister sam rad pove, da je javni sektor motor razvoja države ter da je treba čim prej zagotoviti okolje za razvoj profesionalnih potencialov javnih uslužbencev in kakovostnih javnih storitev. V Združeni levici smo prepričani, da s podaljševanjem varčevalnih ukrepov ter ohranjanjem obstoječih anomalij, tega nikakor ne bo dosegel. Sploh pa tega ne bo mogoče realizirati dokler se v javnosti ustvarja vtis, da je naš javni sektor razbohoten ter poln luksuza, kar minister izreka v isti sapi s prejšnjo trditvijo. Takšen diskurz je treba odpraviti, saj predstavlja nevarno retoriko udejanjenja izkrivljene podobe z vztrajnim ponavljanjem.

Resnica je seveda povsem drugačna. Razvitost javnega sektorja je dober kazalec življenjskega standarda v državi. V slovenskem javnem sektorju je zaposlenih 22,9 % vseh zaposlenih, kar nas uvršča točno v povprečje EU. Da izjave o prevelikem javnem sektorju kot krivcu za gospodarsko krizo ne držijo, dokazuje tudi dejstvo, da so krizo najmanj občutile ravno države z največjim javnim sektorjem. Na Danskem in Norveškem je ta delež na primer 35 %, na Švedskem 28 %, na nasprotni strani pa stojita Mehika in Čile pri 11 %. Če želimo javno, brezplačno in kakovostno šolstvo ter zdravstvo, moramo zagotoviti tudi dovolj javnih uslužbencev. V Združeni levici seveda nasprotujemo kakršnikoli privatizaciji javnih storitev ali krčenju ravnih socialne države. Zaradi tega tudi nasprotujemo konstantnim rezom v javni sektor ter pozivom k zmanjšanju le tega. Kam vodi nenehno podaljševanje varčevalnih ukrepov, smo videli na primeru policije. Večletna vsesplošna prepoved zaposlovanja, prisilno upokojevanje, premalo sredstev za opremo in izobraževanje, vse to se nam danes vrača kot bumerang. Policija je kadrovsko močno podhranjena, plače policistov pa krepko prenizke. Tudi zaradi tega jutri stakajo. In to prakso Vlada nadaljuje. Važno je le, koliko lahko privarčujemo danes, kaj to pomeni dolgoročno, te Vlade ne zanima. Kot smo videli skozi obravnavo proračunov za naslednji dve leti, ji tudi alternative na prihodkovni strani, ki se nanašajo predvsem na obdavčitev kapitala in bogatih, ne dišijo preveč. Najlažje je pač zarezati v javni sektor, varčevalne ukrepe pa predstaviti kot, da je bilo javnim uslužbencem nekaj podarjeno. Ne gre za nikakršno darilo, gre le za minimalno zmanjšanje obsega varčevalnih ukrepov, ki jih je uvedel ZUJF, s katerim je bilo javnemu sektorju odvzetih 460 milijonov evrov. Dejstvo, da je teh 460 milijonov evrov prihranka

povzročilo 700 milijonski padec BDP, pa Vlade očitno ne gane.

V Združeni levici torej Predloga zakona ne bomo podprli, saj ima podaljševanje varčevalnih ukrepov tako kratkoročne kot dolgoročne negativne posledice. Poleg tega v sistemu, kjer je prvi plačni razred določen pri 440 evrih, v sistemu, kjer je kar 15 plačnih razredov uvrščenih pod minimalno plačo, in v sistemu, kjer je v teh razredih zaposlenih kar 23 tisoč 560 javnih uslužbencev, res ne vemo, kje je ta luksuz, v katerega naj bi zarezali prav vsako leto. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke je vložila amandma k 14. členu predloga zakona, ki je objavljen na e-klopi. V zvezi s tem amandmajem ugotavljam, da je nepravilno vložen, zato o njem ne bomo niti razpravljali, niti glasovali. V skladu z drugim odstavkom 135. člena Poslovnika Državnega zbora je namreč mogoče k dopolnjenemu predlogu zakona vlagati amandmaje le k tistim členom, h katerim je matično delovno telo sprejelo amandmaje. Poslanska skupina SDS želi vsebino, ki se nanaša na 6. člen predloga zakona, to je delovna uspešnost iz povečanja obsega dela, urejati v 14. členu, ki pa se nanaša na omejitve sklepanja pogodb v izobraževanju. Matično delovno telo namreč k 6. členu ni sprejelo nobenega amandmaja, zato na seji zbora k temu členu amandmajev ni mogoče vlagati. Poslanska skupina SDS je amandma, ki bi bil lahko vložen le k 6. členu, vložila k 14. členu, kamor ne sodi. Saj bi k temu členu bilo možno vlagati le amandmaje v zvezi z omejitvijo sklepanja pogodb v izobraževanju. Za takšno ravnanje ni podlage v Poslovniku Državnega zbora. V drugi obravnavi je na seji matičnega delovnega telesa Poslanska skupina SDS amandma s to vsebino pravilno vložila k 6. členu, vendar ni bil sprejet. Če bi razpravo in glasovanje o navedenem amandmaju dopustil, bi bil to pomemben precedenčni primer za nadaljnje delo Državnega zbora, ki se nanaša na vlaganje amandmajev k drugi obravnavi na seji Državnega zbora k dopolnjenemu predlogu zakona. To bi praktično pomenilo, da ne bi veljale skoraj nikakršne omejitve glede vlaganja amandmajev, s čimer bi se zaobšlo odločitve, sprejete na seji matičnega delovnega telesa. Na podlagi tega ugotavljam, da v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi in zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **10. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO**

PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POGOJIH KONCESIJE ZA IZKORIŠČANJE ENERGETSKEGA POTENCIALA SPODNJE SAVE PO NUJNEM POSTOPKU.

Predlog zakona je v obravnavo zbora predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za okolje in prostor mag. Tanji Bogataj.

MAG. TANJA BOGATAJ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovane poslanke in spoštovani poslanci!

Veljavni Zakon o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala Spodnje Save je bil sprejet leta 2008 in nadomestil je zakon iz leta 2004, nato pa je bil še dvakrat spremenjen oziroma dopoljen. Zdaj veljavni zakon določa pogoje za izvajanje koncesije za izkoriščanje vodnega energetskega potenciala na območju Spodnje Save od Suhadola do državne meje z Republiko Hrvaško, določa pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar pri načrtovanju izgradnje objektov za izvajanje koncesije, in ureja koncesijo za rabo vode, za proizvodnje elektrine energije v Hidroelektrarnah Vrhovo, Boštanj, Blanca, Krško, Brežice in Mokrice z izkoriščanjem vodnega potenciala Spodnje Save.

Predlagana novela zakona, ki je danes v obravnavi, sodi v paket finančne zakonodaje. Njen namen je predvsem, da se podaljšajo roki izgradnje in s tem omogoči dejansko izvedbo zakona. Podaljšanje rokov se nanaša na samo izgradnjo in pridobitev uporabnega dovoljenja ter tudi na podaljšanje rokov, s katerimi se omogoči financiranje izgradnje iz Sklada za podnebne spremembe in iz Vodnega sklada. Podaljšanje roka je nujno potrebno zaradi zagotovitve finančnih sredstev, predlagani zakon pa predlaga tudi nekaj drugih sprememb, ki bodo omogočile lažjo izvedbo zakona.

V zdanj veljavnem zakonu je določeno, da bi se cela veriga hidroelektrarn morala zgraditi najkasneje do konca leta 2016, uporabno dovoljenje pa bi bilo treba pridobiti do leta 2017. Rok za izgradnjo cele verige hidroelektrarn je po predlogu novele zakona konec leta 2019, nov rok za pridobitev uporabnega dovoljenja pa konec leta 2020. Popravljeni so tudi roki z predhodne določbe 17.a člena, tako da rok ni več 21. 12. 2015, temveč je mogoče prehodno določbo uporabiti do konca izgradnje Hidroelektrarne Brežice, ki je predvidena najkasneje do konca leta 2019. Na takšen način je omogočeno, da se v primeru, če ne bodo zagotovljena zadostna sredstva za financiranje infrastrukturnih objektov do konca letošnjega leta, ti financirajo iz Sklada za podnebne spremembe in Sklada za vode tudi najkasneje do zaključka leta 2019.

Druge spremembe, ki jih predlaga novela – pravna podlaga za uvrščanje objektov, načrt razvojnih programov proračuna Republike

Slovenije je tudi program izvedbe objektov, ki ga je vlada že sprejela na podlagi drugega odstavka 8. člena ZPKEPS. Dodana je pravna podlaga, zato ker je pomembno, ker gre za specifično ureditev izgradnje objektov, ki je urejena s posebnim zakonom. Vsebina investicijskega programa pa je že zajeta v programu izvedbe objektov vodne, državne, lokalne infrastrukture, ki ga je sprejela Vlada. S tem so že izpolnjeni elementi za sprejem odločitve o izvedbi konkretne investicije. Poleg tega novela zakona predlaga tudi, da se med vire financiranja objektov vodne energetske infrastrukture v nedeljivem razmerju dodat tudi možnost financiranja infrastrukturnih objektov iz lastnih sredstev koncesionarjev po predhodnem dogovoru s koncesionarjem. Gre za objekte, ki so sicer opredeljeni kot objekti vodne in energetske infrastrukture, vendar v nedeljivem razmerju.

Naj zaključim. Z iztekom rokov po sedaj veljavnem zakonu bi bilo onemogočeno nadaljnje financiranje izgradnje cele verige hidroelektrarn, zato je predlagana novela nujno potrebna, da se omogoči izvedbo izgradnje in da se omogoči nadaljnje financiranje v skladu s predvidenim načinom in strukturo financiranja iz veljavnega zakona. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Igorju Zorčiču.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovana predstavnica Vlade!

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor je na 23. nujni sej, dne 12. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala Spodnje Save, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po nujnem postopku predložila Vlada. Kolegij predsednika Državnega zbora je sklenil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku.

V imenu predlagatelja je ministrica za okolje in prostor gospa Irena Majcen pojasnila, da veljavni zakon določa izgradnjo celotne verige hidroelektrarn najkasneje do konca leta 2016, uporabno dovoljenje pa bi bilo treba pridobiti do konca leta 2017. Predlog zakona predvideva podaljšanje roka za izgradnjo verige na konec leta 2019 in podaljšanje roka za pridobitev uporabnega dovoljenja na konec leta 2020.

Drugo pomembno spremembo pa predstavlja popravljen rok iz predhodne določbe 17.a člena, ki trenutno omogoča, da se v primeru, če do 31. 12. 2015 ne bodo zagotovljena sredstva za financiranje infrastrukturnih objektov iz 60. točke 2. člena zakona, pri izgradnji HE na Spodnji Savi morebitna manjkajoča sredstva zagotovijo iz Sklada za vode ali iz drugih proračunskih

sredstev. Predlog zakona ta rok podaljšuje, in sicer tako, da je mogoče prehodno določbo uporabiti do konca leta 2019.

Predsednik komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj gospod Verbič je v predstavitvi njihovega mnenja dejal, da komisija ne podpira predloga zakona, izpostavlja pa, da je treba zagotoviti sredstva za pravočasno izgradnjo hidroelektrarn na Spodnji Savi, saj bo v nasprotnem primeru koncesionar utrpel veliko finančno škodo, Republiko Slovenijo pa lahko doleti tudi kazen Evropske komisije zaradi neizpolnjevanja zavezujočih ciljev glede obnovljivih virov energije. Direktor družbe Hidroelektrarna na Spodnji Savi je v zvezi s predvidenimi spremembami predlogov zakona opozoril, da je za njihovo družbo sporno zlasti podaljšanje roka izgradnje HE Brežice na leto 2019, saj kot koncesionar že gradi objekt, katerega izgradnja je v vseh poslovnih in razvojnih načrtih predvidena konec leta 2016, na ta rok pa so vezane tudi sklenjene pogodbe z izvajalci in poslovnimi bankami, ki so družbi odobrile kredit v višini 60 milijonov evrov. Predvideno podaljšanje roka lahko posledično družbi povzroči precejšnjo finančno škodo, zato je pozval k ohranitvi roka za izgradnjo infrastrukturnih objektov do konca leta 2016. V razpravi je bilo izraženo enotno mnenje, da investiranje v hidroenergijo oziroma gradnjo hidroelektrarn predstavlja največji multiplikativni učinek, saj gre za enega najcenejših načinov proizvodnje električne energije, ki je hkrati okoljevarstveno sprejemljiv oziroma spada med obnovljive vire energije, prav tako pa investicije v ta namen pomenijo odpiranje novih delovnih mest. Posledično je bila izražena enotna podpora vsem ukrepom, ki bodo omogočili čim bolj tekočo realizacijo projektov izgradnje HE na Spodnji Savi. Glede opozorila družbe HESS, da bo podaljšanje rokov za izgradnjo HE Brežice, koncesionarju povzročilo negativne finančne posledice, je bilo izpostavljeno, da trditve v formalnih sestavinah predloga zakona, da ta ne bo imel posledic na gospodarstvo, ne drži. Poudarjeno je bilo, da je treba preprečiti podaljševanje roka, po drugi strani pa so nekateri v zvezi z roki opozorili na smotno določanje rokov, saj dejstva kažejo, da so v tem zakonu ti bili že do zdaj večkrat nerealno ocenjeni in posledično spremenjeni oziroma podaljšani. V povezavi s tem je generalni direktor Direktorata za vode in investicije na Ministrstvu za okolje gospod Leon Behin pojasnil, da se s predlaganim podaljšanjem prehodne določbe v 17.a členu zgolj daje pravna podlaga za financiranje infrastrukturnih objektov iz 6. točke 2. člena veljavnega zakona iz Sklada za vode oziroma državnega proračuna tudi po 31. 12. 2015, če bi bilo to potrebno, nikakor pa se s to dikcijo ne prejudicira zaključek gradnje HE Brežice. Posledično je bil s strani koalicijskih poslanskih skupin predlagan in sprejet amandma, ki dikcijo 3. člena predloga zakona korigira na način, s katerim se odpravlja dvom o

morebitnem prejudiciranju podaljševanja roka izgradnje HE Brežice na konec leta 2019.

Odbor ni sprejel amandmaja Poslanske skupine SDS k 3. členu. Sprejel pa je svoje amandmaje k 1., 2. in 3. členu ter nato v skladu s 128. členom Poslovnika glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Še enkrat hvala za besedo.

Vlada je v zakonodajni postopek vložila Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala spodnje Save, s katerim se z namenom zagotavljanja financiranja obveznosti usklajujejo roki za izgradnjo celotne verige hidroelektrarn na spodnji Savi in na novo določa obdobje za zagotavljanje manjkajočih sredstev iz Sklada za vode ali drugih proračunskih sredstev za financiranje infrastrukturnih objektov iz 6. točke 2. člena zakona. Prvotni predlog zakona je na novo urejal tudi ustanoviteljske pravice Republike Slovenije v javnem podjetju Infra, d. o. o., vendar pa je bil zakon v tem delu na pripombe Zakonodajno-pravne službe z amandmajem koalicijskih strank umaknjen. V Poslanski skupini SMC ocenjujemo, da je treba podpreti vsakršno spremembo zakona, ki je namenjena zagotavljanju pravne podlage za financiranje izgradnje hidroelektrarn na Spodnji Savi, saj dokončanje tega projekta ena od zavez koalicijskega sporazuma. Izgradnja hidroelektrarn ima številne pozitivne učinke na gospodarstvo in okolje. V projekt so vključena številna domača podjetja, kar pomeni, da velik del investicije ostane tako rekoč na domačih tleh. Za izgradnjo infrastrukture ob hidroelektrarnah se urejajo tudi vodotoki tako, da se zagotavlja protipoplavna varnost, ki je v zadnjem desetletju izjemnega pomena, saj se vse bolj pogosto soočamo s poplavami. Poudariti je treba, da se je Slovenija tudi zavezala, da bo do leta 2020 dosegla vsaj 25 % delež obnovljivih virov energije v bruto rabi končne rabe energije. To zavezo pa bo v skladu za akcijskim načrtom za obnovljive vire dosegla prav z izgradnjo hidroelektrarn na Savi.

V postopku sprejemanja zakona je prišlo do kritik spremembe 17.a člena, ki da spreminja rok HE Brežice na leto 2019, kar pa so predstavniki Ministrstva za okolje in prostor zanikali, saj se v tem členu ne določa rok za izgradnjo hidroelektrarn. Ta je določen v prvem odstavku 10. člena tega zakona, ki po novem predlogu določa, da mora biti cela veriga zgrajena najkasneje do konca leta 2019, uporabno dovoljenje pa pridobljeno do konca leta 2020. S 17.a členom se torej zgolj podaljšuje financiranje infrastrukturnih objektov iz 6. točke 2. člena zakona iz Sklada za vode in drugih proračunskih

virov, in to tistih, ki bi se sicer financirali iz Sklada za podnebne spremembe v primeru, če bi teh sredstev iz tega sklada ne bi bilo dovolj. Na odboru je bil v zvezi s tem tudi sprejet amandma odbora, ki jasneje oblikuje 17.a člen tako, da se določi obdobje črpanja sredstev Sklada za vode, in tako kot je bilo urejeno doslej ne ureja roka izgradnje HE Brežice. Seveda pa se razume, da tudi takšna določba ne odvezuje Vlade, da za izgradnjo HE Brežice zagotovi potrebna sredstva, da ne bo prišlo do zapoznelega delovanja same hidroelektrarne in s tem tudi do gospodarske škode, na katero opozarja družba HES.

Ker se torej s predlogom zakona podaljšuje obdobje za zagotavljanje sredstev za izgradnjo hidroelektrarn, ga bo Poslanska skupina SMC podprla. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana predstavnica ministrstva, kolegice in kolegi!

Pred nami je novela Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala Spodnje Save. Ponovno je pred nami sprejem novele po nujnem postopku. Po besedah ministrice je potrebno ta postopek izpeljati; gre namreč za dve pomembni spremembi, prvič, novela zakona podaljšuje obdobje zaključitve investicij na Spodnji Savi, in drugič, še pomembnejša pa je sprememba 17. člena, ki zagotavlja sredstva za izgradnjo celotne investicije iz Podnebnega in Vodnega sklada kot proračunskih virov. Če ta sprememba zakona ne bo sprejeta konec leta 2015, ugasne možnost financiranja oziroma sofinanciranja teh investicij iz Podnebnega in Vodnega sklada.

Na matičnem odboru je predstavila svoje stališče tudi Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Državnega sveta, ki ni podprla predloga zakona, ker ne podpira podaljšanje rokov za izgradnjo HE Brežice in Hidroelektrarne Mokrice. Komisija se pridružuje stališču Ministrstva za infrastrukturo, da je treba poiskati sredstva za pravočasno izgradnjo navedenih hidroelektrarn, saj bo v nasprotnem primeru koncesionar utrpel veliko finančno škodo, Republiko Slovenijo pa bo lahko doletela kazen Evropske komisije zaradi neizpolnjevanja zavezujočih ciljev glede obnovljivih virov energije. Dodatno je treba opozoriti tudi na neusklajenost predloga zakona, saj Ministrstvo za okolje in Ministrstvo za infrastrukturo nimata enotnega stališča.

Dejstvo je, da se HA Brežice že gradi od marca leta 2014, izvajajo pa se tudi dela na infrastrukturi, ki je nedeljivi del celotnega projekta. Dela so v polnem teku, tako hidroelektrarna kot tudi infrastrukturni del mora biti zaključen do konca leta 2016. Vsi terminski plani so usklajeni in dela normalno potekajo,

zato je nesprejemljivo, da bo prišlo v zakonu do spremembe, ki bi izvedbo te nedeljive infrastrukture podaljšala do leta 2019. Ta zamik za tri leta povzroči posledično veliko materialno škodo na energetske delu. Energetska oprema, ki bo vgrajena, ne bo v funkciji in ne bo proizvajala električne energije. Opremo bo treba konservirati, treba bo reprogramirati kredite in podaljšati vse bančne garancije, ki se vezane na že podpisane pogodbe. Gre za zelo težko finančno situacijo z absolutno negativnimi gospodarskimi posledicami. Nenazadnje pa tudi državni proračun ne bo imel prilivov iz naslova proizvodnje energije in plačila vodnih nadomestil, saj objekt tri leta ne bo obratoval.

Opozoriti pa moram tudi na nevarnost dodatnih posledic v primeru velikih voda, saj lahko pride do poškodb tako energetskega dela elektrarne kot nedokončanega infrastrukturnega dela. Zaradi nedokončanja objekta pa ni zagotovljena tudi poplavna varnost v širši okolici. Zato je nujno zagotoviti tako iz ekonomskega, tehničnega in varnostnega vidika, da se vsa dela zaključijo v skladu s predvidenim terminskim programom. Zato pričakujem, da poslanci ne podpremo podaljšanja rokov za izgradnjo hidroelektrarn na Spodnji Savi, ampak da podprete naš amandma. Ss tem omogočimo koncesionarju, da nadaljuje z izgradnjo hidroelektrarn na Spodnji Savi in jo tudi čim prej uspešno in varno zaključi.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke bomo, če bo naš amandma izglasovan, podprli tudi zakon.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovane poslanke, poslanci, spoštovana predstavница Vlade!

Pred nami je še en predlog zakona, ki je sestavni del ukrepov, ki so vključeni v predlog proračunov za leto 2016 in 2017, zato je zakon treba sprejeti hkrati s predlogom proračuna za leti 2016 in 2017 po nujnem postopku.

Cilji zakona so predvsem trajnostna raba naravnih virov, zagotovitev izgradnje objektov za energetske izkoriščanje Spodnje Save, glavni namen pa je zagotoviti nemoteno financiranje preostalega dela verige hidroelektrarn na Spodnji Savi. Gre za dve pomembni spremembi. Pri prvi se podaljšuje obdobje zaključitve investicije na Spodnji Savi. Še pomembnejša sprememba pa je sprememba 17.a člena, ki govori o tem, da se sredstva za zagotavljanje izgradnje investicije zagotavljajo iz proračunskih sredstev, in sicer Podnebne in Vodnega sklada. Če te spremembe tega zakona ne sprejmemo v letu 2015, ugasne možnost financiranja oziroma sofinanciranja te investicije iz Podnebne in Vodnega sklada.

V Poslanski skupini Desus bi si seveda želeli, da bi izgradnja hidroelektrarn potekala hitreje, ne le zaradi možnosti izkoriščanja vodnega potenciala, ampak predvsem zagotavljanje protipoplavne zaščite. Žal smo skoraj vsako leto priča naravnim katastrofam, ki jih povzročajo narasle reke, ki ogrožajo stanovanjske hiše, poplavlajo objekte ter cestišča. Ob gradnji hidroelektrarne Brežice so zato veliko pozornosti namenili prav projektnim rešitvam, ki bi omejile poplave večjih razsežnosti na področju Krške vasi in Velikih Malenc.

V Poslanski skupini Desus smo prepričani, da si bo Vlada prizadevala najti sredstva za izgradnjo hidroelektrarn še pred roki, kot jih določa ta zakon, zato bomo Predlog zakona seveda podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, kolegice in kolegi!

To, kar je najpomembnejše, v Mariboru je 1 : 0.

Sicer pa to, kar je dano dejstvo, je, da je čista, cenovno ugodna in glede dobave stabilna električna energija eden od temeljnih stebrov razvoja in rasti sodobne družbe, še posebej tistih, ki imajo ambicijo biti med najrazvitejšimi, ter svojim prebivalcem in gospodarstvu omogočati na eni strani zdravo življenjsko okolje in na drugi strani ustrezno oskrbo z viri energije, ki so potrebni za zagotavljanje ustreznih pogojev tako za družbeni kot za gospodarski razvoj. Ta karakteristika najuspešnejših držav je v tem pogledu tudi v tem, da so sposobne racionalno in trajnostno upravljati z naravnimi viri, s temi, ki so na razpolago, in s tistimi, ki jih lahko dobimo v domačem okolju. Zato je pomembno zavedanje, da ima Slovenija v tem pogledu veliko konkurenčno prednost, saj lahko kot enega temeljnih virov za proizvodnjo svoje energije uporablja vodo, hidroenergijo, ki spada med obnovljive vire, ki omogočajo čisto električno energijo, za ceno, ki omogoča povečano konkurenčnost slovenskega gospodarstva, tudi na račun možnosti, da koristi cenejšo energijo kot druga gospodarstva v sorodnih državah. Tudi če pogledamo skozi prizmo investicijskega potenciala, je investicija v hidroenergijo ena najbolj hvaležnih, saj dosega enega najvišjih multiplikacijskih učinkov na vložena sredstva. Če k temu dodamo tudi dejstvo, da imamo v slovenskem prostoru številna podjetja, ki so sposobna nastopati z vsemi referencami in znanjem kot izvajalci pri izgradnji hidroenergetskih objektov, potem je jasno, da investicije v hidroenergijo zaslužijo podporo in temu primerno ne potrebujemo niti odlašanj niti zamikov.

Do zdaj je tako, kot je tudi logično, projekt izgradnje spodnjesavskih hidroelektrarn v večji meri potekal v skladu z načrtanimi

terminskimi plani ter znotraj načrtovanih finančnih projekcij. Socialni demokrati smo bili tako precej negativno presenečeni nad napovedjo, da je mogoče pričakovati podaljševanje rokov izgradnje hidroelektrarne Brežice, kar bi lahko prineslo situacijo, ko bi imeli v državi energetski objekt, pripravljen na zagon, brez pripadajoče infrastrukture, ki bi omogočala da začnemo izkoriščati načrtovani hidropotencial. Zaradi predvidenega podaljševanja rokov pri financiranju izgradnje infrastrukturnega dela elektrarn, bi nastala vrzel med načrtovanimi finančnimi in gospodarskimi cilji ter časovno neusklajeno zmožnostjo izgradnje, ki bi postala tako velika, da bi jo lahko dolgoročno merili zgolj v izgubah. Kratkoročne proračunske prihranke pa bi na ta račun kmalu nadomestile večje izgube, finančne, gospodarske in okoljske. To je še posebej pomembno, ker vemo, da je cilj te vlade ohranjati stabilno gospodarsko rast, krepitev ekonomske aktivnosti in zagotavljanja najvišjih standardov okoljske in tudi protipoplavne zaščite. Zato smo po številnih posvetovanjih, na katerih smo Socialni demokrati tvorno sodelovali kot zagovorniki čimprejšnjega dokončanja verige hidroelektrarn na spodnji Savi, veseli, da je matični odbor prisluhnil argumentom investitorja in skozi amandma omogočil sinhronizacijo izgradnje energetskega ter pripadajočega infrastrukturnega dela investicije ter s tem vzpostavil pogoje, da ekonomsko, okoljsko in razvojno podaljšanje, ki bi se lahko zgodilo in bi bilo škodljivo, ne postane realnost. Ker so bila sprejeta, večinsko, tudi stališča Socialnih demokratov in bo omogočen pogoj za nadaljevanje enega najpomembnejših infrastrukturnih projektov v Republiki Sloveniji, bomo Socialni demokrati zakon podprli. Hvala lepa in čakamo 2 : 0.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Spoštovani predsednik, spoštovani kolegice in kolegi, dober večer in hvala za besedo!

Naj za začetek, preden preidem k detajlom, ki pa skrivajo bistveno, povem, da v Poslanski skupini Združena levica zadnjo verzijo predloga zakona podpiramo. Imamo pa z njim vseeno precej težav, predvsem pa s potjo, po kateri smo do te verzije predloga zakona sploh prišli. Ta pot v marsičem povzema to koalicijo, predvsem to, kako z mnogo všečnih besed skuša prikriti svojo neprijetno resnico, kako vladavina prava dejansko stoji za vladavino pravnikov, gesla, kot sta tisti o vključevnosti in povezovalnosti, pa za samovoljnostjo koalicijskih ministrov in vladnih uradnikov.

Pa naj vam pojasnim. Koalicijski sporazum o sodelovanje Vlade Republike Slovenije za mandatno obdobje 2014–2018, kot je ta vlada poimenovala svoj skupni program, govori tudi o

investicijah v hidroelektrarne na Savi in poudarja, da je, če kar citiram: "skozi participativni proces odločanja", konec citata, treba zagotoviti, da ne bo prihajalo do zamud pri njihovi izgradnji ter da bo pokrito financiranje celotne investicije in ne le njenega energetskega dela. Na primeru tega konkretnega zakona lahko vidimo, kako si ta vlada predstavlja demokracijo in participativni proces odločanja, kot temu pravi sama. In kako si prizadeva za pravočasnost in racionalnost svojih investicij.

Spomnimo se, predlog zakona je vlada v parlamentarno obravnavo vložila po nujnem postopku, z minimalno utemeljitvijo in obrazložitvijo. Zakonodajno-pravna služba je raztrgala prva dva člena, opozicija in zainteresirana javnost 3., ključnega, 4. pa tako in tako določa samo začetek veljavnosti zakona. Vlada se pri pripravi zakona ni posvetovala niti s koncesionarjem, sicer državno službo. Ta je morala vlado z uradnim dopisom opozoriti, da bi podaljšanje rokov za izgradnjo infrastrukturnega dela hidroelektrarne Brežice iz leta 2017 na leto 2019, zaradi izpada proizvodnje energije povzročilo neposredno škodo v višini najmanj 18 milijonov evrov. Vendar se zgodba tukaj ne konča. Ne-le da je vlada predlog zakona vložila po nujnem postopku in da je bil predlog po vseh kriterijih slabo pripravljen in očitno popolnoma neusklajen, Koalicijske stranke tudi niso vložile lastnih amandmajev, s katerimi bi popravile vtis hitenja in površnosti, če se brzdam in ne uporabim kakšnih hujših besed. Amandmaje so vložile in sprejele šele na seji delovnega telesa in to h kar trem od štirih členov, pri čemer je nespremenjen ostal samo 4. člen, tisti o začetku veljavnosti zakona. In tako, kolegice in kolegi poslanci, ta Vlada uresničuje svoje obljube začetka svojega mandata. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Bom skušal biti kratek, gremo naprej gledati tekmo, držati pesti za naše nogometaše.

Ampak spoštovani predsedujoči, kolegice, zaveza Slovenije, da bo do leta 2020 glede obnovljivih virov dosegla vsaj 25 % delež v bilanci končne rabe energije, postaja vse bolj nerealna. Ker proizvodnja električne energije iz Hidroelektrarne Brežice in Hidroelektrarne Mokrice v tem obdobju predstavlja kar 28 % delež vse potrebe nove proizvodnje elektrike iz obnovljivih virov energije, Slovenija s tem podaljševanjem rokov cele verige hidroelektrarn ne bo dosegla tega obvezujočega cilja. Poleg tega ne smemo zanemariti dejstva, da koncesionar Hidroelektrarne na Spodnji Savi že gradi infrastrukturi objekt za Hidroelektrarno Brežice, saj je njegova izgradnja v vseh razvojnih načrtih predvidena konec leta 2016.

Na ta rok pa so vezane tudi vse sklenjene pogodbe z izvajalci in z bankami, ki so za ta namen koncesionarju odobrile 60 milijonov evrov kredita. Ob tem, da Vlada o predlaganem podaljševanju rokov za izgradnjo infrastrukturnega dela koncesionarja ni niti obvestila, kaže na to, da se Vladi resnično, resnično mudi. Seveda, saj je novela zakona predlagana kar po nujnem postopku in je vezana seveda na sprejem proračuna za naslednji dve leti, torej ravno za toliko kot se podaljšujejo sami roki izgradnje. Vlada ob tem celo zatrjuje, da takšen predlog nima finančnih posledic. Pa pogledjmo. Realna slika je povsem drugačna, kljub že zgrajenemu energetskemu delu koncesionar ne bo mogel začeti z obratovanjem in s proizvodnjo v Hidroelektrarni Brežice, s tem pa mu bo povzročena seveda gospodarska škoda. V družbi ob tem ocenjujejo, da v višini najmanj 18 milijonov evrov. Škoda pa ne bo povzročena samo njemu, če upoštevamo, da bodo imele Hidroelektrarne na Spodnji Savi multiplikativni učinek na državni proračun in na celotno gospodarstvo.

V Novi Sloveniji zato nasprotujemo ad hoc reševanju zadev, posebno, ker je več kot očitno, da Vlada v tem primeru ni niti usklajena. Namreč Ministrstvo za infrastrukturo nasprotuje podaljševanju omenjenih rokov in opozarja na vsebino koalicijskega sporazuma sodelovanju v Vladi, ki pravi, da je z gradnjo verige hidroelektrarn na Savi treba nadaljevati brez zamud. In da je treba za to zagotoviti tudi finančna sredstva za celotno investicijo in ne le za energetski model. Ministrstvo kot resorno ministrstvo očitno misli popolnoma drugače.

Še eno pomembno spremembo pa prinaša današnja novela zakona. V primeru, da do konca izgradnje Hidroelektrarne Brežice oziroma najkasneje do konca leta 2019 ne bodo zagotovljena zadostna sredstva za financiranje infrastrukturnih objektov pri izgradnji hidroelektrarne na Spodnji Savi, se bodo morebitna manjkajoča sredstva zagotovila iz Sklada za vode, iz drugih proračunskih virov ali sredstev koncesionarja po predhodnem dogovoru s koncesionarjem. Predlagatelj sicer trdi, da to ne pomeni prejudiciranja zaključka izgradnje Hidroelektrarne Brežice, vendar ob tem krščanski demokrati v to seveda močno dvomimo. Namreč, kako drugače razumeti dikcijo, citiram, "do konca izgradnje Hidroelektrarne Brežice oziroma najkasneje do konca leta 2019," kot tako, da obstaja tudi možnost, da lahko, da bo sama gradnja te hidroelektrarne trajala tudi do konca leta 2019.

Spoštovani kolegice in kolegi, v Novi Sloveniji bomo zaradi številnih odprtih vprašanj in pa seveda tudi zaradi bojazni, da Republika Slovenija ne bo dosegla obvezujočega cilja glede obnovljivih virov energije do leta 2020, zaradi česar bomo zelo verjetno plačevali tudi kazni, predlogu teh sprememb zakona nasprotovali. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč Poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členu in o vložnem amandmaju. V razpravo dajem 3. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati?

Besedo ima gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala spoštovani predsednik za besedo. Kolegi, kolegice, ki še vztrajate!

Par mojih misli glede na to, da prihajam iz Posavja. Vlada je v osnutku zakona zapisala, citiram, "da je predlagana sprememba zakona sestavni del ukrepov, ki so vključeni v predlog proračuna za leti 2016 in 2017, zato je zakon potrebno sprejeti hkrati s predlogom proračuna za ti dve leti po nujnem postopku". Kar pomeni med vrsticami, država v proračunih za leto 2016 in 2017 noče zagotoviti finančnih sredstev za dokončanje izgradnje hidroelektrarne na Spodnji Savi, zato je seveda najlažje, da spreminja zakon in podaljšuje dokončanje izgradnje hidroelektrarne na Spodnji Savi iz terminskih planov, ki jih zasledujemo tudi v našem amandmaju, to je, da se hidroelektrarna Brežice dogradi do konca leta 2016 in pa hidroelektrarna Mokrice do konca leta 2019. Še več, amandma, ki je bil sprejet na odboru s strani koalicije oziroma odbora, ki podaljšuje do konca leta 2019, je v bistvu še, če gledamo striktno po mesecih, še slabši, kot je sam predlog samega zakona. Tam je bilo rečeno v letu 2019, sedaj so si pa dali še koalicijski poslanci fore do konca leta 2016.

Pa da še malo citiram člene zakona, ki se dotika tudi 3. člena našega amandmaja. Vlada napiše, "nemoteno želimo financirati preostali del hidroelektrarn na Spodnji Savi", ob tem pa ne da denarja, spreminja zakon in podaljšuje čas za izgradnjo. V drugem stavku pa ta ista vlada, ki podaljšuje izgradnjo hidroelektrarn, zapiše, "nezanesljivo financiranje nadaljnje gradnje oziroma nezagotovitev financiranja bi povzročilo veliko materialno škodo in posledično višje cene električne energije". Pa glej ga zlomka, v zakonu in v amandmajih pa popolnoma drugo. Očitno ta vlada nadaljuje s to politiko, ki se ji veselo dogaja iz dneva v dan. Eno so besede, drugo pa dejanja. Še več, Vlada zapiše, citiram, "predlog zakona nima posledic za državni proračun". Popolna laž. Preberite si pa vam bom kasneje prebral, kaj je zapisal koncesionar, kaj je zapisalo Ministrstvo za infrastrukturo. Ker se pomika izgradnja hidroelektrarn Brežice in Mokrice, kasnejši prilivi iz koncesijskih dajatev in vodnega povračila nazaj v proračun, torej se dela finančna škoda in ne to, kar trdi Vlada. Nadalje, Vlada zapiše, "zakon nima posledic za gospodarstvo". Še ena laž. Koncesionar je sam izračunal, da se bo gospodarska škoda samo zaradi izpada proizvodne energije v dveh letih gibala med 15 in 20 milijonov, nekatere številke kažejo 14, 18, plus dodatna sredstva pa bodo potrebna še za konzervacijo zgrajene opreme,

za poplačilo škode izvajalcem in še kaj. Dela se gospodarska škoda – Vlada zapiše, ni posledic. Nadalje, Vlada napiše, "predlagani zakon vključuje spremembe, ki imajo posledice za okolje", a pozabi dodati, da negativne. Zanima me, kdo bo spet odgovarjal, če bog ne daj, se zgodijo kakšne poplave v tem času zaradi zavlčevanja, ki ga boste očitno danes potrdili, kdo bo odgovarjal za škodo na infrastrukturnem delu, na energetske, na področju kmetijstva, gospodarskih subjektov in pa predvsem, kdo bo odgovarjal za škodo ljudi, ki živijo ob hidroelektrarni na Spodnji Savi, torej v Velikih Malencah in ostalih vaseh tam ob Savi. Prihajam iz občine Sevnica in vem, o čem govorim, ko so nas večkrat v preteklosti prizadele poplave in tudi zaradi izgradnje hidroelektrarne na Spodnji Savi so se nam te poplave oddaljile. Naslednji, ki so bili, da so jih potem poplave prizadele, so bili Krčani, pa se je zgradila hidroelektrarna Krško in v Krškem ni poplav. In sedaj veselo Sava pluje proti Brežicam in nobeden nima problema, da ne bi verjetno kdaj v prihodnosti odgovarjal za okoljsko škodo. Zato jaz resnično apeliram, pripravil sem tako v sodelovanju s kolegi iz Poslanske skupine amandma za odbor, ste ga zavrgli, pripravil sem ga tudi danes za sejo Državnega zbora in apeliram na vse tiste, ki vam je kaj do tega, da se ne dela finančna škoda v proračunu, da se ne dela gospodarska škoda in da se ne dela okoljska škoda, da podprete ta amandma in sledite terminskim planom prejšnjih vlad in pa predvsem koncesionarja.

Pa prehajam na njegovo pismo. Prva napaka, ki si jo je ta vlada privoščila, ta ministrica očitno ne posluša nikogar razen samo sebe, HESS zapiše: "Kljub temu, da vsaka sprememba predmetnega zakona lahko bistveno vpliva na poslovanje naše družbe, o predlaganih spremembah nismo bili uradno obveščeni." Tako si predstavlja ta ministrica za okolje in prostor in verjetno tudi celotna vlada, post festum bomo pa že reševali, pa tudi če bo finančna škoda, gospodarska ali pa okoljska, mi bomo svoje naredili, državljani pa naj se pod nosom obrišejo. In tukaj v nadaljevanju natančno razložijo, kaj in kako se lahko naredi, če se bo podaljšalo dokončanje izgradnje hidroelektrarne. Koalicijski poslanci in Vlada pa nič.

Ampak očitno v Vladi nekdo pa le razmišlja o infrastrukturi in investicijah. Dva dopisa smo dobili s strani ministra Gašperšiča, ministra za infrastrukturo, kjer sam piše: "V vednost smo prejeli dopis HESS in se s predlogom v celoti strinjamo." In potem, "izgradnja hidroelektrarne na Spodnji Savi je ključnega pomena za doseganje obvezujočega cilja Republike Slovenije glede obnovljivih virov, na kratko, projekta predstavljata tretjino ciljev, ki ga moramo doseči oziroma tretjino ukrepov obveznosti, ki jih moramo izvršiti do leta 2020, če želimo nekaj narediti glede obnovljivih virov, ne pa samo govoriti." In kaj bo naredila

koalicija? Podprla bo podaljšanje dokončanja izgradnje hidroelektrarne.

Še tiste redke investicijske projekte, ki so v državnih proračunih, podaljšujete. Včeraj in danes pa poslušamo: "Ni res, kar govori opozicija, mi delamo investicije." Katere? Tukaj piše, da je največji investicijski projekt v gradnji, vi pa ga podaljšujete. In s tem delate državnemu proračunu škodo, gospodarskim subjektom in upam, da ne, resnično upam, da ne okoljske škode, če se bo karkoli zgodilo jeseni, pozimi, spomladi leta 2015, 2016, 2017, 2018 in 2019. Če bodo kakšne poplave, – od koga lahko Posavci terjamo odgovore in pa materialno in pa kakšno drugo škodo? Od koga? Od poslancev Državnega zbora, ki boste podprli ta zakon, in pa seveda od ministrice, ki tak neumen zakon sploh predlaga. Pa me zanima, kakšno bo glasovanje predvsem tudi posavskih poslancev v tem državnem zboru, ali bodo za Posavje samo v besedah ali tudi v dejanju. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ja, najprej ima besedo gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik!

Tudi sam bom podprl ta amandma. Enak amandma je bil vložen tudi na matičnem delovnem telesu in kaj veliko ni za dodati k tej argumentaciji, ki je bila že podana. Res bi pa rad opozoril, da smo na tej seji matičnega delovnega telesa obravnavali dva podobna zakona, ki se dotikata tematike vodnih povračil koncesij in tako naprej. Tudi v tistem drugem primeru je v obrazložitvi Vlade, da je to zakon po nujnem postopku, ki mora biti v sklopu proračunskih razprav potrjen, vendar ste vsi v koaliciji na koncu zavrnili ta zakon, to pa pomeni, da očitno bo imela Vlada težavo pri proračunskem usklajevanju. V tem primeru gre pa za podobno zadevo, kjer dejansko premeščamo izvedbo neke investicije v neko bodoče obdobje najmanj za tri leta. Glede na razprave, ki sem jih poslušal, vseh poslanskih kolegov, se vsi zavzemate, da se ta investicija čim prej izvede, ker se vsi zavedate posledic, nanje je opozorjeno tudi v gradivih Ministrstva za infrastrukturo. Vsaj po mojih izkušnjah se prvič dogaja, da prideta dve ministrstvi z različnimi stališči v Državni zbor na sejo matičnega delovnega telesa in da se niti poslanci koalicije ne potrudijo ugotoviti, zakaj dva ministra iste vlade z različnimi stališči do enega problema. In ko vsi opozarjamo, da bo nastajala in gospodarska škoda in škoda na objektih in nenazadnje tudi škoda, ki je potencialna v primeru poplav, vsi na nek način samo poslušate, pri odločitvi pa očitno ne boste spremenili svojega mnenja.

Zakaj je tako pomembno, da se zapišejo roki tako, kot jih imamo mi v amandmaju? Če pustimo odprto možnost, da se dokončujejo objekti do 2019, bo to ne več samo hipotetično, ampak bo to dejstvo za državni

proračun, za ministrstvo, kajti kdorkoli je že kadarkoli izvajal neko zakonodajo, kjer je bila dopuščena neka možnost, da se neke stvari prolongira, se je to tudi izvedlo. Imamo veliko izkušenj in z zakoni o plazovih velikega obsega, ki so vezani na isto ministrstvo, popotresni zakon pa še druge stvari, kjerkoli ni bilo jasno zapisano, je ministrstvo ubralo vedno lažjo pot. In glede na obrazložitev, da rabijo dejansko te vire na drugih področjih, je čisto jasno, da ta investicija ne bo v roku zgrajena. In takrat bomo mi v državnem zboru ponovno parlamentirali in govorili na odborih za gospodarstvo, infrastrukturo, kako so investicije slabo vodene, se ne zaključijo v rokih, ki smo jih na nek način najprej dobili na mizo, jih potrdili, prejšnje vlade so jih sprejele, v zakonu so se zapisale. Potem pa poslanci, meni nič, tebi nič, brez obvestila teh investorjev, teh koncesionarjev, teh ljudi, ki se ukvarjajo s projekti, podaljšamo rok za tri leta. In mi bomo spet pametni in bomo rekli, vse je narobe v tej državi, nihče ne zna voditi investicije, noben se pa ne bo vprašal to, da smo mi zakrivali to, da projekt ni zaključen. In v temu primeru gre točno za to dejstvo. In, kot pravim, v naslednjem zakonu, za katerega ste se vsi na koncu odločili, da je neprimeren za nadaljnjo obravnavo, je bila enaka zgodba. Ministrstvo je prišlo z neko rešitvijo, ki je ni uskladila niti z eno lokalno skupnostjo, odvzemala je pa lokalnim skupnostim veliko sredstev, ne glede na to, da imajo oni že proračune sprejete. In v temu primeru gre za isto zadevo. Ena gospodarska družba, ki se je odločila na osnovi sklepov tega Državnega zbora, da gre v investicijo, podprto tudi z vsemi resolucijami in vsemi usmeritvami te države, da bo zagotovila obnovljive vire pripravila projekt, se izvaja po terminskem planu. V nekem trenutku se mi oziroma vi odločite, da te zadeve ne bomo več izvajali po terminskem planu, ampak jo podaljšamo za tri leta. In zdaj boste rekli ne, saj piše najkasneje do leta 2019. Zdaj, upam, da se res kolegi poslanci vsaj malo posvetujete s tistimi ljudmi, ki na terenu delajo, ki imajo neke izkušnje z zakonodajo in naj vam razložijo, kaj pomeni takšna dikcija. Vi mi lahko še dva dni govorite, da to ne pomeni, da ni možno zadeve zgraditi v letu 2016. Po vseh izkušnjah vam zagotavljam, da to pomeni točno to, kar piše. In ta projekt se ne bo zaključil leta 2016, kot je po terminskem planu, ampak bo država temu investitorju povedala, da denarja za to, da se zagotovi oziroma dokončno zgradi vodni objekt, govorimo jasno o nekem jezcu, ki zagotavlja neko akumulacijo vode za to hidroelektrarno, s tem pa tudi poplavno varnost za to območje, enostavno ne bo zgrajen. In bodo rekli, ta sredstva boste dobili v naslednjem proračunu. V naslednjem proračunu jasno ne bo, zagotovile se bodo leta 2019, vmes pa boste seveda vsi govorili, kako je bil slabo voden projekt.

Jaz res upam, da je kaj zdrave pameti in da boste razmislili o podpori temu našemu

amandmaju, ki dejansko obvezuje investitorje, da se držijo predvidenih rokov in s tem tudi zagotovijo dokončanje teh investicij.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi!

Najprej se moram odzvati na razpravo kolegov iz vrst SDS – pa ne želim tu biti, zdaj bom rekel, zagovorniški do Vlade, tudi tam bom mogoče plasiral eno kritiko. Ampak to, kar ste zdaj povedali, to enostavno ne drži, niti en stavek od tega ne drži, ker niste prebrali amandmaja, ki je bil sprejet na matičnem delovnem telesu. Problem vse te zadeve in teh rokov, ki je bil izpostavljen v zadnjih mesecih, je v tem, da je v tem 17.a členu, ki temu sploh ni namenjen, določen rok izgradnje HE Brežice za leto 2019. In kot ste slišali na matičnem delovnem telesu, je gospod Behin povedal, mi nismo želeli opredeliti datuma izgradnje HE Brežice. Ta člen je namenjen nečemu povsem drugemu. Namenjen je črpanju sredstev Sklada za vode, kadar ni dovolj denarja v Podnebni skladu. Samo temu je namenjen in zato smo sprejeli ta amandma, kjer smo tisto letnico izgradnje HE Brežice vrgli ven. Izgradnja HE Brežice in HE Mokrice je določena v 10. členu, če se ne motim, prvem odstavku, ki je tudi popravljen. Popravljen je tako, da je pravzaprav podaljšan rok na leto 2019 za obe hidroelektrarni, uporabno dovoljene pridobitev 2020. Vi pravite, držite se naših terminskih planov. Če bi se vaših terminskih planov držali, bi bila katastrofa. Zaradi tega, ker ti vaši terminski plani, ta zakon je od prej in je bil vedno napačen po rokih. Če bi se držali teh terminskih planov, bi bila naslednje leto zgrajena HE Mokrice, pa ni niti lopata zapičena. In problem te vlade je in tega ministrstva, kako zagotoviti denar, financiranje izgradnje bazena za HE Brežice, kaj šele HE Mokrice. In to je ta problem, da 17.a člen, o katerem ste govorili, ne določa izgradnje HE Brežice, pač pa 10. člen, ki govori o obeh hidroelektrarnah.

Vaš amandma pravi, HE Brežice v 2016, potem 2019 HE Mokrice. Zakaj pa tega doslej nikoli ni bilo v zakonu? Zakaj ni bilo? Nikoli ni bilo tega. Zdaj bi pa kar naenkrat dali. Pa veste, da je nerealno, ker izgradnja HE Brežice ni samo akumulacijski bazen in mora biti izgrajen zato, da ne bo prišlo do škode, ampak je še protipoplavna zaščita. Vstavljanje nekih rokov, ki jih doslej ni bilo, pa da bodo potem še nerealni, nima nobenega smisla. Jaz se strinjam s tem, da je treba zagotoviti protipoplavno zaščito. Kolega Lisec se je pohvalil, da je iz Posavja in da ve, kako je to s poplavami v Krški vaši in v Velikih Malencah. Jaz vam povem, da jaz živim Velikih Malencah, jaz že bolje vem, kako je, in si želim to, da bi bilo to čim prej urejeno. Ampak problem, na katerega je opozoril

HESS je pa ta, da je treba najprej zagotoviti sredstva za bazen, če ne bo prišlo do gospodarske škode. In tukaj na tem mestu apeliram tudi na ministrstvo, na vlado, jaz upam, da se vsi tega zavedate, denarja je nekje do polovice naslednjega leta, potem bo pa treba zagotoviti vsa ostala sredstva, da se bo to do konca zgradilo. Problem, ki ga imamo v tem sklopu sprejema proračuna in teh zakonov, je morda večji v tem, da v NRP ni HE Mokrice. Ampak tam je res problem v tem, da projekt je še daleč, bom rekel, pred nami, ni do te mere niti izpeljan, ampak ne vem, če se bo zgodil kakšen rebalans proračuna, bo tudi to treba dati notri, če želimo izpolniti zaveze Republike Slovenije glede obnovljivih virov energije. Kar se tiče same HE Brežice je treba zagotoviti to dinamiko plačil do konca leta 2016. Tega zakon do zdaj ni opredeljeval, ampak bo pa morala vlada ta denar zagotoviti. Zagotoviti bo pa seveda treba tudi uvrstitev HE Mokrice v NRP in zagotoviti določena sredstva in financiranje. Zaenkrat je res to financiranje, ki je dopolnilno, zagotovljeno, se pravi zakon pravi, nekaj gre iz Vodnega sklada, nekaj gre iz Podnebnega sklada za tiste zadeve, ki gredo iz Podnebnega sklada, če zmanjka denarja, se uporablja Vodni sklad najkasneje do konca leta 2019. Jaz upam, da bo to v tem roku bolj kot ne narejeno. Tu imam v mislih tudi HE Mokrice, če pa ne bo, bo pa to še en nerealen datum v zgodovini tega zakona, ki je star 15 let, ki ga bo spet treba nekoč podaljšati. Ampak zaenkrat sem optimist, da bo to realizirano tako, kot je predvideno. Hvala.

PRESEDNİK DR. MILAN BRGLEZ:
Postopkovno?
Postopkovno gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Ja, hvala, predsednik! Pa dovolite najprej obrazložitev, pa potem proceduralni predlog. Zbodlo me je, ker je Desus rekel: Vlada si bo prizadevala najti sredstva. SD je rekel: investicije v hidroelektrarne potrebuje podporo brez zavlačevanj. Gospod Zorčič je rekel: apeliram na vlado, da najde sredstva, da je trenutno postavka nerealna, ob tem pa sam ve, da ta vlada ni zagotovila sredstev.

In proceduralno, gospod predsednik, predlagam, da gospoda Zorčiča pred glasovanjem o proračunu za leto 2016 opozorite, da je vložen amandma, ki zagotavlja v skladu s predlogi Odbora za hidroelektrarne na Spodnji Savi 59,5 milijona, 58,5 za dokončanje hidroelektrarne Brežice, na eni strani lepo obrazloženo, in en milijon za začetek tistega, kar vi pravite, da ste zbrisali iz NRP. Tako da, gospod predsednik, pred glasovanjem predlagam, da gospoda Zorčiča obvestite, da ima možnost s svojimi dejanji podkrepiti tudi svoje besede. Hvala.

PRESEDNİK DR. MILAN BRGLEZ: Bom odgovoril. Vsekakor bi si želel pri vsakem

proceduralnem predlogu najti mesto v poslovniku, na osnovi katerega naj bi bilo takšno opozorilo dano. Dokler tega mesta ne bo, takšnega opozorila tudi ne bo.

Besedo ima gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Kljub temu, da nas verjetno gledajo točno eni štirje ljudje, ker drugi gledajo nogomet, sem vseeno ostal v dvorani in bom poskusil malo pomagati, da ta dva Posavca malo umirim, in enega in drugega.

Zdaj, Tomaž, zaradi te tvoje silne borbe za hidroelektrarno Brežice ne boš dobil spomenika v Posavju, ker ti moram eno stvar vendarle povedati, da kar nekaj časa niste na oblasti, pa se hidroelektrarne kar gradijo, pa so se zgradile, pa so se otvorile in verjemi, da bo tudi temu tako, kar se tega tiče.

Drugo. Moram reči, da morajo v vladi, predvsem na Ministrstvu za okolje začeti malo razmišljati, kaj sploh pomeni izgradnja hidroelektrarn za Slovenijo. Tukaj me je strah, da vendarle tega točno najbolj ne vedo. Upam, da se bodo tudi dokler bomo vladali naučili. Prvo, zakaj mislim, da ne vedo. Ker so dokazali z obema zakonoma, ki so ju vložili. Najprej Zakon o varstvu okolja, kjer ste hoteli vzeti koncesijo občinam ali pa rento občinam, ki imajo hidroelektrarne v svojih okoljih, verjetno zato, da bi dobili sredstva za izgradnjo hidroelektrarne v Posavju. Ampak ne, istočasno ste pa podaljšali izgradnjo hidroelektrarn v Posavju. Tako da že ta vidik mini šel skupaj in mislim, da niste najbolje vedeli kaj delate. Okej, Zakon o varstvu okolja bo, hvala bogu, padel iz enega razloga. Če ta zakon ne bi padel, mi nikdar več nobene hidroelektrarne, ki jih pa vendarle potrebujemo predvsem iz treh razlogov, ne bi več umestili v nobeno občino. Prvič, lokalne skupnosti ne bi bile zainteresirane, da bi se hidroelektrarne umeščale in da bi se degradiralo okolje. Drugič, ne bi imeli protipoplavnih zaščit v teh občinah, in tretje, kar je zelo pomembno pa se premalo zavedamo, izgradnja hidroelektrarn ima tak gospodarski potencial za to državo, da zvišuje celo lahko za 2 odstotni točki GDP. In četrto, kar bi rad opozoril, 90 % izgradnje hidroelektrarn lahko delajo slovenska podjetja, tega se moramo zavedati.

Zdaj pa, kar se tiče tega amandmaja, ki je seveda poleg tega, da je lahko čisto dobronameren, je predvsem promocijski. To zadevo in to tudi Tomaž zelo dobro ve, ampak normalno, ker je pač politika tukaj in promocija bistveno bolj pomembna, zelo dobro ve, da amandma, ki smo ga sprejeli na Odboru za infrastrukturo, seveda omogoča, da se ne bo naredila gospodarska škoda v primeru, da je Ministrstvo za okolje iskreno in da bo resnično zagotovilo denar za izgradnjo bazena. Zdaj, jaz vem, Dani, kaj boš naprej rekel, ni čisto res, kar misliš, ja, če ne bo v zakonu, sploh ne bo denarja. Mi imamo kupico zakonov v tej

Sloveniji, ki imajo in proračunske postavke in ne vem kaj smo imeli. Pa se je kaj naredilo? Samo zakoni za programska območja – jasno piše, kaj mora država zagotoviti za Pokolpje, za Zasavje, za, ne vem kaj, imamo vse zapisano, statistiko, pa ni denarja na proračun. Če vlada ne bo zagotovila denarja, imaš lahko zlat zakon s petnajstimi členi, kjer točno piše datum, uro in tako naprej, če vlada denarja ne bo zagotovila, ne bo zgrajen. To mi dobro vemo. Če ima pa ta vlada in jaz upam, da ima, ker smo imele vse tri stranke v programih, da bomo gradili hidroelektrarne na Spodnji Savi, Srednji Savi in še imamo idejo tudi na Muri, če tega ne bo storila, potem pa res ni tej vladi pomoči.

Jaz mislim, da je ta amandma zadostuje, in verjamem, Tomaž, tako kot ti, si tudi Igor in jaz pa še cela dvorana tukaj želi, da bi te hidroelektrarne bile hitro zgrajene. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala.

Ker imamo malo časa, amandma jasno govori o tem, da za hidroelektrarno Brežice se podaljša do 2016 in za hidroelektrarno Mokrice do 2019, tako da ne bo pomote, amandma je zelo konsistenten, kar se tega tiče.

Vseeno me malo skrbi, če na takšen način razpravljamo, da na koncu koncev zakon ni važen, po drugi strani bi človek razumel predhodno razpravo, da sploh nima nobene veze kaj mi tukaj razpravljamo pa kaj sprejmemo, tako ali tako nekdo naredi po svoje. Jaz na to ne pristajam. Še enkrat pa povem, da če v zakonu ni eksaktno zapisano, se vedno izkoristi v ministrstvu tisti alibi, da se to odlaga, ker v naslednjem letu spet ne bo zadosti sredstev, pa bodo rekli do 2019. Če je pa to v zakonu precizirano ima Vlada, ministrstvo, vsaj neke obveznosti. V nasprotnem primeru pa še tega ni.

Jaz tukaj predlagam, da razmislite ... / izklop mikrofona/

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **11. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O VARSTVU OKOLJA PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. V zvezi s tem predlogom zakona Odbor za infrastrukturo, okolje ni prostor predlaga Državnemu zboru sprejem sklepa, da

predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa dajem besedo predstavniku odbora gospodu Igorju Zorčiču.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Odbor za infrastrukturo, okolje ni prostor je na 23. nujni seji dne 12. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o varstvu okolja, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po nujnem postopku predložila Vlada.

Na seji odbora so sodelovali predstavniki Ministrstva za okolje ni prostor, Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Zakonodajno-pravne službe.

V dopolnilni obrazložitvi k predlogu zakona je v imenu predlagatelja, ministrica za okolje ni prostor gospa Irena Majcen pojasnila, da je področje upravljanja z vodami zelo obsežno, saj je Slovenija z vodami izredno bogata država, zato je namen predloga zakona, s katerim bi se plačilo za podeljeno koncesijo za rabe vode v celoti stekalo v državni proračun, zagotoviti več sredstev za sistemsko upravljanje z vodami na državni ravni. Izpostavila je, da se koncesije podeljujejo tam, kjer naravne danosti omogočajo rabo vode v določen namen oziroma tam, kjer obstaja gospodarska pobuda za posamezno rabo, zato se posamezne koncesije koncentrirajo na posamezna zaokrožena območja. V povezavi s tem je poudarila, da bi predlog zakona lahko imel zelo različne finančne učinke na posamezne občine, še posebej ob upoštevanju siceršnjega proračuna občin oziroma njihovih velikosti. Po drugi strani pa občine v nekaterih primerih, kot na primeru hidroelektrarn, tudi niso upravičene do zaračunavanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. V primeru nekaterih drugih gospodarskih rab, kot je primer kopališč, pa so do nadomestil iz tega naslova upravičene. Zaradi izpostavljenih neenakih finančnih učinkov je izrazilo mnenje, da je vsebino, ki se je nameravala urediti s tem predlogom zakona, smiselno urediti istočasno s spremembo zakonodaje, ki ureja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Posledično je predlagala, da se ustavi postopek sprejemanja tega predloga zakona in hkrati napovedala celovito ureditev obravnavane problematike v prihodnjem letu.

Zakonodajno-pravna služba je zakon proučila z vidika njegove skladnosti. Po mnenju te službe bi bilo razmisliti o ureditvi vseh tovrstnih vprašanj koncesij za rabe vode v Zakonu o vodah.

Državni svet je prav tako obravnaval ta predlog zakona in ga ne podpira.

Po uvodnih obrazložitvah je bilo upoštevač izraženo stališče predstavnice predlagatelja, to je ministrice, na podlagi drugega odstavka 128. člena predlagan sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

V kratki razpravi je bila izražena enotna podpora vseh poslanskih skupin predlaganemu sklepu, zlasti pa izraženo pričakovanje, da se v bodoče občine vedno vključi v pripravo tiste zakonodaje, ki posega v njihove pravice in pristojnosti, še zlasti pa v njihovo financiranje.

V nadaljevanju je odbor s 15 glasovi za in nobenim proti sprejel sklep, da Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o varstvu okolja ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa dajem besedo predstavnici vlade kot predlagateljici predloga zakona, in to je državni sekretarki na Ministrstvu za okolje in prostor mag. Tanji Bogataj.

MAG. TANJA BOGATAJ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani poslanke, poslanci!

Zakon o varstvu okolja določa različne koncesije in koncesnine za naravne dobrine na splošni ravni, za posamezne naravne dobrine pa so koncesije urejene posebej s specialnimi zakoni, kakor to velja tudi v primeru rabe vode, kjer je sprejet oziroma v veljavi Zakon o vodah. Kljub specialni zakonski ureditvi so se dejansko pri dodeljevanju koncesij za rabo vode v preteklosti uporabljale določbe Zakona o varstvu okolja in na njegovi podlagi dodeljevali deleži koncesnin občinam. Takšna praksa ni pravno ustrezna, prav tako ni v skladu z 9. členom direktive 2000/60 Evropske skupnosti, ker ni zagotovljena namenskost porabe sredstev. Koncesnine bi se morale v polni višini stekati v Sklad za vode, tako pa se precejšnji deleži koncesnin stekajo v integralne proračune občin. Namen predlagane novele Zakona o varstvu okolja-1H je bil ravno to, da se uredi pravno stanje, da se zagotovi namenskost porabe sredstev, da se zagotovi izvajanje evropske vodne zakonodaje, da se zagotovijo sredstva za izvajanje nalog upravljanja voda iz Sklada za vode in s tem tudi zagotovi sistemsko financiranje protipoplavne zaščite v Republiki Sloveniji. Novela Zakona o varstvu okolja-1H je uvrščena v paket finančne zakonodaje, zato je bila tudi obravnavana v skladu s postopkovnimi pravili za sprejemanje finančne zakonodaje. Glede na to, da se koncesnine podeljujejo tam, kjer naravne davnosti omogočajo rabe vode za določen namen oziroma tam, kjer obstaja gospodarska pobuda za posamezno rabo, se posamične koncesije koncentrirajo na posamično zaokrožena območja. Navedeno ima za posledico, da se deleži koncesnin izplačujejo različnim občinam v različnih višinah. Posamezne občine so iz tega naslova lahko prejele zelo različno visoke zneske, od ca 1,5 milijona evrov, nekatere pa samo 3 evre. Večina občin pa iz tega naslova ne prejema sredstev zaradi lokalne pogojenosti rabe voda. In predlagana novela Zakona o varstvu okolja-1H bi imela lahko zelo različne finančne učinke na

posamične občine, še posebej ob upoštevanju siceršnjega proračuna občin oziroma njihove velikosti. Po drugi strani pa občine niso upravičene do zaračunavanja za nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v posamičnih primerih, kot na primer v primeru hidroelektrarn, v primeru drugih gospodarskih rab, kot so kopališča, pa so upravičena do teh nadomestil. Glede na navedene razloge je bila sprejeta odločitev, da se predlog zakona izvzame iz nadaljnje obravnave. Zaradi navedenih neenakih finančnih učinkov je namreč treba vsebino, ki se je nameravala urediti z novelo Zakona o varstvu okolja-1H, ureditev v sklopu noveliranja zakonodaje, ki ureja nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Ureditev obravnavane problematike pa je nujna, zato bo v prihodnjem letu pripravljena novela zakona po rednem postopku, ki bo celovito uredila področje koncesij, obenem pa bo urejena tudi preveritev zakonodaje z vidika upravičenosti do nadomestil za uporabo stavbnega zemljišča. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Hvala za besedo. Poslanska skupina Stranka modernega centra podpira odločitev Vlade, da predlog novele Zakona o varstvu okolja umakne iz zakonodajne procedure. Cilji, ki ga z novelo zakona zasleduje Vlada, to je povečanje sredstev Sklada za vode, in sicer za namene urejanja voda in protipoplavne ureditve, je legitimen in nujen in ga Poslanska skupina SMC podpira. Sedaj že skoraj vsakoletno poplave terjajo ureditev vodotokov za namenom regulacije visokih voda. Vsi ti posegi pa so povezani z znatnimi finančnimi sredstvi. Vendar pa je vsak dodaten vir finančnih sredstev z namenom zagotavljanja protipoplavne varnosti treba uskladiti in dogovoriti z vsemi deležniki, ki bi jih nabiranje dodatnih finančnih sredstev utegnilo prizadeti. Iz predloga zakona izhaja, da se kot dodaten vir financiranja Sklada za vode zagotavljajo sredstva oziroma del plačila za koncesijo, ki na podlagi 164. člena Zakona o varstvu okolja pripada občinam. Sprejem zakona bi torej imel neposredne finančne posledice za občine, ki prejemajo takšna sredstva, pri čemer ti prejemki pri nekaterih manjših občinah predstavljajo pomemben del njihovega proračuna. Obravnavani zakon je proračunski zakon, ki se obravnava po nujnem postopku, prav ta nujen način sprejema zakona pa je zaradi kratkih rokov omejil potrebno javno razpravo o vsebini zakona, ki se je v pretežni meri odvila šele po vložitvi zakona v državnozbornsko proceduro. V Stranki SMC torej pozdravljamo odločitev Vlade oziroma Ministrstva za okolje in prostor, ki je prisluhnilo pomislekom zoper novo ureditev, hkrati pa tudi Zakonodajno-pravne službe

Državnega zbora, ki je v svojem mnenju izpostavila, da bi bilo po njenem stališču nomotehnično primerneje, da se materijo, ki ureja Zakon o varstvu okolja, uredi v specialnejšem področnem zakonu o vodah. Vlada oziroma ministrica za okolje in prostor je na seji matičnega delovnega telesa ob obravnavi zakona pojasnila, da se bo ministrstvo ob prihodnjem zakonu, ki bo zagotovil več finančnih sredstev v Skladu za vode, posvetovala z vsemi deležniki, to je po potrebi tudi z občinami, upoštevajoč tudi mnenje ZPS. Glede na navedeno bo Poslanska skupina SMC sklep, da Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o varstvu okolja ni primeren za nadaljnjo obravnavo, podprla.

PRESEDIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsednik, za dano besedo.

Prejšnji zakon in ta zakon sta tipičen dokaz, kako se politike v državi ne sme voditi. Ministrstvo proti ministrstvu, koalicijska stranka proti koalicijski stranki, koalicijski poslanci proti Vladi. Narobe svet.

Pravna podlaga za podeljevanje vodnih pravic je določena z Zakonom o vodah, koncesijo pa ureja Zakon o varstvu okolja. Ta v še veljavnem 164. členu določa, da se plačilo za upravljanje, rabo in izkoriščanje naravne dobrine na podlagi koncesije ta deli med državo in občino, natančneje pa se določi v koncesijskih aktih. S spremembo, ki je bila predlagana, bi se plačilo koncesije za rabo vode v celoti stekalo v državni proračun. Predlagani ukrep gre na škodo približno tretjine občin, ki gravitirajo na Sočo, Dravo in Savo, ki so v skladu z veljavno ureditvijo upravičene do prihodkov iz tega naslova.

Po mnenju Poslanske skupine SDS gre za popolnoma nepremišljen in neprimeren ukrep, saj velikemu številu občin odvzema pomemben del proračunskih sredstev, in to v času, ko so občine itak eden izmed najbolj tepenih subjektov v tej državi.

Na nedomiselnost ukrepov je opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora, proti zakonu pa sta tako Skupnost občin kot pa Združenje občin, ki se tudi čudita, kako lahko vlada brez njunega soglasja v zakonodajni postopek vlaga zakone, ki so popolnoma neusklajeni.

Tudi v SDS smo pripravili predloge amandmajev na matičnem delovnem odboru, da se členi zakona črtajo. Pri pripravi predloga zakona je vlada kršila pravila, ker, kot rečeno, ni povabila reprezentativnih združenj občin. Jaz predlagam, v imenu Poslanske skupine SDS, da se koalicija naslednjič posvetoje z zainteresirano javnostjo, kajti ob začetku mandata ste rekli, kako se boste posvetovali, že po enem letu pa je

to posvetovanje le v besedah, nikakor pa ne v dejanju.

Skratka, nas veseli, da se je koalicijska večina skupaj z ministrstvom odločila, da zakon umakne iz parlamentarne procedure. Predlagam pa tako predstavnikom Vlade kot pa tudi koalicijskim poslancem, da po koncu enega leta vladanja dokončno osvojijo termin koalicijsko usklajevanje, kajti prevelikokrat se v temu mandatu dogaja, da koalicija sama ali pa na predlog vlade zavrača zakone, ki jih sama pripravlja. V prejšnjih mandatih se to ni dogajalo in resnično smo priča novi in drugačni politiki. Dobronameren nasvet koaliciji: Poslušajte se med seboj pa bo delovanje tako vas kot tudi Državnega zbora lažje.

S takšnimi poskusi, ki bodo na srečo priča njihovemu koncu, pa koalicija tudi potrjuje mačehovski odnos do lokalnih skupnosti, kjer pa je z delovanjem v temu mandatu na žalost ustvarila več težav, kot pa jih je rešila. Hvala.

PRESEDIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani poslanke in poslanci, spoštovana predstavnica Vlade!

Poslanci in poslanke Poslanske skupine Desus v skladu z razpravo, ki je potekala na matičnem delovnem telesu o obravnavi predloga novele Zakona o varstvu okolja ne bomo nasprotovali predlogu sklepa, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

To pa ne pomeni, da Poslanska skupina Desus večinsko ne podpira predloga zakona. Pomeni pa, da bomo prisluhnili večini, ki je na matičnem delovnem telesu izrazila nestrinjanje z vsebino zakona. Poglavitni vzrok za nasprotovanje temu zakonu s strani občin, ki prejemajo koncesije iz naslova takšne ali drugačne rabe vode, je v tem, da se koncesnine ne bi več stekale na občinske proračune. Zakon o varstvu okolja v 164. členu določa, da se plačilo za upravljanje rabo ali koriščenje naravne dobrine na podlagi koncesije deli na državo in občine, razmerje razdelitve pa določajo koncesijski akti. Prihodek države se steka v Sklad za vode kot posebno proračunsko postavko in se uporablja izključno za upravljanje z vodami. Koncesnine se plačujejo v občinah, kjer se izvaja raba vode v gospodarske namene – hidroelektrarne. Zato se posamezne koncesije plačujejo na posameznih zaokroženih območjih. Deleži koncesnin, ki se izplačujejo posameznim občinam, pa so zelo različni. Večina občin koncesnin zaradi lokalne pogojenosti rabe vode ne prejema. Dejstvo je, da občine v nekaterih primerih, na primer v primeru, ko se koncesnina plačuje za koriščenje rečne vode za hidroelektrarne, te občine niso upravičene do zaračunavanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Nasprotno pa je v primeru,

ko gre za rabo vode v druge gospodarske namene, na primer za kopališča, so občine iz tega naslova upravičene do nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

Zaradi tega smo v Poslanski skupini Desus sprejeli sklep, da podpiramo stališče Ministrstva za okolje ni prostor, ki meni, da je smiselno istočasno s spremembo zakonodaje o koncesninah urediti tudi zakonodajo, ki ureja nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Ker je torej ureditev obravnavane problematike nujna, je ministrica, ki je vložila velike napore v to, da bi z občinami našla nek za obe strani sprejemljiv sprejemljiv kompromis, napovedala, da bo ministrstvo v prihodnjem letu pripravilo novelo zakona, ki ga bo v Državni zbor vložilo po rednem zakonodajnem postopku.

Ob zaključku še enkrat ponovim, Poslanska skupina Desus predlogu sklepa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo, ne bo nasprotovala. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialni demokrati, zanjo gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, kolegice in kolegi!

Socialni demokrati smo predlogu tega zakona nasprotovali že od začetka, iz preprostega razloga. Obstoječih dogovorov, na podlagi katerih so občine umeščale velike energetske projekte v prostor, se je treba držati. Spreminjanje tako pomembnih aktov brez njihovega soglasja oziroma brez dogovora z občinami ne more biti. Zato pozdravljamo odločitev ministrstva, da predlog tega zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Ob tem želimo predvsem to, da se nam v naslednjem letu ta zgodba ne bi ponovila še enkrat, ker neobhodno za večino občin, ki to koncesnino prejemajo, je ta koncesnina izjemno pomemben segment, za nekatere lahko predstavlja celo več kot 10 % proračuna teh občin. Zato je izjemno pomembno, da jih – pred sprejemom tovrstnih aktov je treba poudariti, to so dogovori, ki so bili sprejeti ob umeščanju; mnoge občine teh objektov ne bi sprejele, če ne bi bile dogovorjene tovrstne koncesije – spoštujemo. V primeru pa, da čutimo potrebo, da se stvar predmetno uredi, drugače to dogovorimo skupaj in v skladu z lokalnimi skupnostmi. Hvala lepa in lep večer.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

Zakaj je bil predlog zakona na seji delovnega telesa prepoznan kot neprimeren za nadaljnjo uporabo in obravnavo, je jasno iz vsega odpora in kritik, ki jih je povzročil. Odpor in kritike prihajajo večinoma od občin, predvsem od tistih, ki bi jih uveljavitev zakona finančno

najbolj prizadele. Tukaj ne moremo le zamahniti z roko ter odpor in kritike razumeti kot interesne. Razmere še zdaleč niso tako preproste. Občine so dejansko podfinancirane in poplavna varnost je dejansko ogrožena. Obstoječe stanje ni zadovoljivo, vendar je dejstvo, da bi uveljavitev tega zakona to stanje vsaj delno, torej vsaj v delu, ki zadeva financiranje občin, to stanje še celo poslabšalo. To ni nujno argument proti temu zakonu, če bi vlada financiranje občin uredila drugače, vendar je to drugo dejstvo, da tega pač ni naredila.

Treba je poudariti še nekaj. V Poslanski skupini Združena levica načeloma podpiramo poglobitveno rešitev, ki jo predvideva predlog zakona. Namreč to, da se bodo vsi prilivi iz koncesij, ki so se doslej iztekali v občinske proračune, zdaj iztekali v namenski Sklad za vode ter se porabljali za gradnjo in vzdrževanje vodne infrastrukture, nakup vodnih in priobalnih zemljišč ter med drugim tudi za medobčinske in regionalne projekte, namenjene gospodarjenju z vodami. Pa vendar hkrati vztrajamo pri tem, da zakonske predloge ta Državni zbor sprejema šele takrat, ko so predebatirani in usklajeni vsaj z deli družbe, ki jih zadevajo. Ta vlada kot tudi druge vlade pred njo to preprosto in samoumevno pravilo stalno kršijo, vključno s tem predlogom zakona. Naj bodo rešitve, ki jih nek predlog predvideva še tako domišljene, bi morala koalicija to prepoznati v široki javni razpravi, zato pa je nujni postopek, po katerem je bil obravnavan ta zakon, popolnoma neprimeren. Drugi bistveni problem tega zakona pa sem omenila že na začetku. Izkoriščanje vodnih virov, ureditev vodnih koncesij, poplavna varnost in druga povezana vprašanja, vključno s financiranjem občin, sestavljajo kompleksno in pomembno problematiko, ki jo je treba misliti in urediti celostno. Kot kaže ravno problem premajhnega financiranja, vlada ni naredila tudi tega. Ponovno.

V Poslanski skupini Združena levica mislimo, da gre poglobitvena rešitev Predloga zakona v pravo smer, v smer javnega urejanja z javnim na najvišji ravni, saj problematika voda tudi ni le problematika, ki se tiče občin z na primer termalnimi vreli, ampak je problematika, ki se tiče celotne države in vseh njenih prebivalcev, zato pozivamo, da vlada o tem čim prej začne široko javno razpravo, ki bo pripeljala do prav takšnega demokratičnega, jasnega in celostnega premisleka ter tudi do demokratičnih, jasnih in celostnih rešitev. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana državna sekretarka, drage kolegice in kolegi!

Poslanci Nove Slovenije spoštujemo odločitev vlade, ki je vsaj enkrat priznala, da je v Državni zbor vložila predlog zakona, ki ni niti

vsebinsko primeren niti usklajen z lokalnimi skupnostmi, in je bil njegov namen le krpanje proračunskega primanjkljaja. Na tej redni seji imamo kar nekaj predlogov zakonov, ki jih moramo sprejeti po nujnem postopku, ker bi sicer lahko nastale težko popravljive posledice za delovanje države.

Ker je sama ministrica za okolje in prostor v imenu predlagatelja predlagala ustavitve postopka in napovedala celovito ureditev področja podeljevanja koncesij za rabo vode ter plačevanje koncesnin vidimo, da to ne drži. Le ostrim odzivom in nasprotovanjem vseh reprezentativnih združenj občin ter opozicijskih poslancev se lahko zahvalimo, da bodo občine obdržale prihodke iz naslova koncesnin za rabo vode. Predlog dopolnitve Zakona o varstvu okolja je namreč predvideval, da bi se prihodki iz naslova koncesnin za rabo vode stekali v Sklad za vodo. Ta je namreč z letošnjo predhodno novelo zakona dobil spremenjene naloge, ki potrebujejo tudi vire financiranja. Logično, vendar ne račun občin. Gre namreč za še en nesorazmeren rez v njihove proračune, občinske namreč, v skupni višini okrog 6 milijonov evrov. Za občine bi to pomenilo izpad prihodka, ki je zdaj namenjen financiranju njihovih infrastrukturnih projektov, in predstavlja nadomestilo za izkoriščanje vodnih virov na njihovem območju. Poleg tega je bil nekaterim občinam, na primer Sevnica, Krško, Brežice za gradnjo hidroelektrarn vzeti velik del zemljišč. Pravico do koncesnine pa jim je dal že Zakon o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala Spodnje Save ter koncesijska pogodba, torej so to pravico že pridobile. Predlagana novela je tako posegla v že pridobljene zakonske pravice do dela koncesijske za rabo vode na območju posamezne občine, s tem pa je selektivno posegla v njihove lastne finančne vire. Gre kar za tretjino občin, ki gravitirajo na reke Sočo, Dravo in Savo, in so v skladu z veljavno ureditvijo upravičene do teh prihodkov.

Dejstvo pa je tudi, da ravno občine na ogroženih območjih zagotavljajo načrtovanje, gradnjo in upravljanje vodne infrastrukture, predvsem visokovodnih nasipov, zadrževalnikov in tako dalje. Veliko sredstev na leto namenjajo za sanacijo škode na gospodarski infrastrukturi, ki jo povzročijo nevzdrževani vodotoki. Prihodki od koncesnin torej občinam omogočajo vlaganje v varstvo okolja in to nalogo občine zdaj opravljajo mnogo bolje, kot bi jo država. Poleg omenjenih dejstev lokalne skupnosti ob predlogu novele zakona niso bile predhodno obveščene, in to kljub temu, da je posegala ravno v njihove proračune. Vlada Republike Slovenije istočasno predlaga, to smo že velikokrat rekli te dni, tudi znižanje povprečnine v letih 2016 in letih 2017 in s tem občinam še dodatno odvzema finančna sredstva. Skratka, Vlada občinam želi jemati, kjer se le da, in to je nedopustno. Zato je bil predlog Vlade, da se postopek sprejemanja dopolnitev Zakona o varstvu okolja po nujnem

postopku ustavi. V tem trenutku je to edina sprejemljiva in logična rešitev, ki jo seveda podpiramo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nepovezanih poslancev, zanjo mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Spoštovani!

Zakon predstavlja del proračunskega paketa, s katerim je vlada želela dodatno zagotoviti približno 6 milijonov evrov, in sicer na račun odvzema koncesijske dajatve za rabo voda, in to občinam. Kot vemo, so se do sedaj koncesnine, zaradi rabe voda delile med državni proračun, in sicer okoli 60 % zbranega denarja, preostali delež pa med občine, pri katerih se izvaja dejavnost, za katero je koncesija dodeljena. Koncesija je dodeljena za koriščenje potenciala Drave, Soče, Idrijce, Bače in Save. Ob umeščanju hidroelektrarn na dogovorjeno območja, se je država zavezala, da bo del koncesnin zaradi degradacije območja pripadal občinam. Na primer, ko je šlo za gradnjo energetskih objektov na Soči, je šlo za zelo velike posege v prostor, z mnogimi negativnimi vplivi, zlasti med gradnjo. Ti negativni vplivi pa se nadaljujejo tudi v obratovanju. Glavni posegi so bili prav v občini Kanal ob Soči, kjer je bil prizadet ves dolinski dol z lokalnimi cestami vred, potrpeti z gradnjo pa so praktično morali vsi občani. Na osnovi uredbe je bila leta 2002 podpisana koncesijska pogodba med Republiko Slovenijo in Soškimi elektrarnami Nova Gorica za dobo 30 let. Poudarjam, za 30 let. V pravni državi smo vsi, tudi država dolžni izvajati določila pogodb, in poudarjam, koncesnine in njihova delitev so opredeljeni v koncesijskih pogodbah. Nikakor ni primerno, tudi pravno sporno je, da z eno alinejo v zakonu posežemo v ta razmerja.

Spreminja se Zakon o varstvu okolja. Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora, pa je opozorila, da bi bilo primerno spreminjati Zakon o vodah, kjer se ureja sklad o vodah, za katerega je treba zagotoviti dodatna sredstva. Naj spomnim, Zakon o vodah se je sprejemal julija, takrat je bilo dodeljenih nekaj novih nalog, ni pa bilo govora o tem, da se bo delitev koncesij kakorkoli spreminjala. Zato tudi v Poslanski skupini nepovezanih poslancev menimo, da če že, naj se delitev koncesije izrabe voda ureja znotraj Zakona o vodah. Ne strinjamo se s tem, da je prihodke za delovanje sklada za vodo treba pridobiti iz koncesnin. Menimo, da je sedanja ureditev, ko si prihodke delita občina in država, ustrezna. Seveda pa je tu pomembno izpostaviti potrebo po jasni razdelitvi nalog enih in drugih, ki naj se jih financira iz naslova teh prihodkov. Država oziroma Sklad za vodo pa bi po našem mnenju moral izvajati nadzor nad namenskostjo porabe teh sredstev. Nenazadnje se na tak način občinam odtegne velik del proračuna, s katerim sicer razpolagajo. S

sprejemom tega zakona bi občine, ki so računale na koncesnino za leto 2016, ostale brez tega denarja.

V naši poslanski skupini smo mnenja, da se zakoni, ki se dotikajo tudi financiranja občin, in v tem primeru gre za tak zakon, ne smejo sprejemati po nujnem postopku in brez potrebnega soglasja na občinski strani. Zato apeliramo na vlado, da se v bodoče zakoni, ki zadevajo financiranje občin, pripravljajo izključno in samo izključno v sodelovanju z občinami.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev podpiramo umik zakona in se strinjamo, da je zakon neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: S tem smo končali s predstavitevjo stališč poslanskih skupin.

O predlogu sklepa bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda ter sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 17. NOVEMBRA 2015 OB 22.15 IN SE JE NADALJEVALA 18. NOVEMBRA 2015 OB 9. URI.)

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Začenjam nadaljevanje 13. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Jana Jenko, gospod Andrej Čuš, dr. Vinko Gorenak, Matjaž Hanžek, gospa Iva Dimic do 13. ure in gospod Primož Hainz do 14. ure. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **12. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade državni sekretarki na Ministrstvu za finance mag. Mateji Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Spoštovani gospod predsednik, hvala za besedo. Spoštovane poslanke in poslanci! Dovolite mi, da na kratko predstavim pglavitne rešitve Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost. Temeljni cilj predloga zakona je poenostavitev obračunavanja in plačevanja davka na dodano vrednost pri uvozu blaga, tako

da se DDV pri uvozu ne bo več plačeval kot uvozna dajatev, ampak preko obračuna DDV. Za prejemnike blaga to pomeni poenostavitev obračunavanja davka pri uvozu blaga, predvsem pa finančno razbremenitev, saj jim ne bo več treba financirati uvoznega DDV. Prejemnik blaga bo lahko obračunal in plačal DDV od uvoza blaga preko obračuna DDV, če je določen kot plačnik davka, je identificiran za namene DDV in izkaže obračunani DDV od uvoza blaga na obračunu. DDV je v teh primerih prejemnik blaga dolžan plačati v roku, v katerem je dolžan predložiti obračun DDV. V trenutku uvoza mora prejemnik blaga davčnemu organu v carinski deklaraciji zagotoviti vsaj svojo identifikacijsko številko za DDV, davčno osnovo, stopnjo in znesek DDV. Poenostavitev obračunavanja in plačevanja DDV pri uvozu blaga bo lahko uporabil tudi prejemnik blaga, ki nima sedeža v Sloveniji, če bo imenoval davčnega zastopnika, ki je solidarno odgovoren za plačilo DDV od uvoza blaga. Ta ukrep bo gospodarstvu prihranil 32 milijonov evrov na letni ravni.

Nadalje se v predlogu zakona opredeljuje tudi stopnji davka na dodano vrednost, ki se uporabljata že od julija 2013, ko sta bili uvedeni kot strukturni ukrep na podlagi ukrepov, dogovorjenih v okviru Programa stabilnosti. Navedeno je potrebno z vidika zagotavljanja vzdržnega načina odprave čezmernega primanjkljaja in nujno potrebne okrepitve strategije uravnoteženja javnih financ. S tem se ne bo negativno vplivalo na gospodarsko okrevanje. Podprti bodo tudi glavni cilji javnofinančne politike Slovenije za leti 2016 in 2017, ki si jih je Vlada zastavila v novem programu stabilnosti.

Uveljavitev zakona je predvidena s 1. januarjem 2016, pri čemer je predvidena prehodna ureditev za uporabo določb v zvezi z obračunavanjem in plačevanjem DDV pri uvozu blaga, in sicer se bodo te določbe začele uporabljati za blago, za katerega bo obveznost obračuna DDV od uvoza nastala po 30. juniju 2016.

Spoštovani, upoštevaj je vse navedeno predlagam, da podprete dopolnjeni predlog zakona, v katerega je vključen tudi amandno Odbora za finance in monetarno politiko k 2. členu v zvezi z opredelitvijo podatkov, ki jih bo davčni organ vodil v okviru predvidene evidence davčnih zastopnikov, ki bodo solidarno odgovorni za plačilo DDV od uvoza blaga, kadar bo ta sistem želel uporabiti zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji. Najlepša hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Tilnu Božiču.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

V okviru Odbora za finance in monetarno politiko smo na 37. nujni seji, to je bilo na petek 13. 11. 2015, kot matično delovno

telo obravnavali Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost. Državnemu zboru ga je v obravnavo in sprejetje po nujnem postopku predložila Vlada. Odbor je prejel tudi naslednja dodatna gradiva k predlogu zakona, in sicer mnenje Zakonodajno-pravne službe, mnenje pristojne komisije Državnega sveta in pregled amandmajev.

Do seje odbora smo amandmaje k predlogu zakona vložile koalicijske poslanske skupine SMC, Desus in SD in Poslanska skupina SDS. Na seji odbora so sodelovali predstavnice in predstavnik Ministrstva za finance, pristojne komisije Državnega sveta in Zakonodajno-pravne službe.

Uvodoma je državna sekretarka Ministrstva za finance pojasnila, da je temeljni cilj predloga zakona poenostavitev obračunavanja in plačevanja DDV pri uvozu blaga, tako da se DDV ob uvozu blaga ne bo več plačeval kot uvozna dajatev, temveč preko DDV obračuna, ki davčnim zavezancem, v tem primeru prejemnikom blaga, administrativno poenostavlja obračun DDV pri uvozu in jih finančno razbremeni, saj jim ne bo več treba začasno financirati uvoznega DDV. Likvidnostni učinek, torej pozitiven učinek na gospodarstvo na račun države, je ocenjen na 32 milijonov evrov. Predlagana možnost v zvezi z opredelitvijo že uveljavljenih stopenj DDV odpira možnost prestrukturiranja davčnih bremen na način določitve s tujino primerljive porazdelitve davčnega bremena med potrošnja, dohodki in premoženjem ob zasledovanju osnovnih ciljev Vlade iz Programa stabilnosti ter spodbujanja gospodarske rasti in javnofinančne konsolidacije. Prenos trenutno veljavnih DDV stopenj v ZDDV-1 po besedah sekretarke ne bo imel vpliva na prihodke državnega proračuna, če pa ne bi prišlo do ureditve trenutno veljavnih stopenj v ZDDV, bi se z letom 2016 višina stopenj vrnila na raven, ki je veljala pred 1. julijem 2013, kar bi povzročilo izpad v proračunu v višini približno 250 milijonov evrov.

Glede poročila – Zakonodajno-pravna služba je na predlog podala pripombe, ki pa so bile nato v amandmaji koalicijskih poslanskih skupin upoštevane. Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je predlog zakona v svojem poročilu podprla.

V razpravi se nekatere članice in člani odbora izrazili pomisleke glede rešitve preoblikovanja uvedbe začasnega ukrepa o zvišanju DDV v trajno rešitev in s tem v zvezi predložili tudi amandmaje. Pri tem so predlagatelju očitali, da se preveč obdavčuje delo in potrošnja v primerjavi z obdavčitvijo kapitala. Tako bi po njihovem mnenju kazalo uvesti spremembe pri kakšen drugem ukrepu v sistemu davčne politike, sploh pa naj bi bila politika Vlade preveč usmerjena le v dvigovanje davčnih in trošarinskih ukrepov.

Predstavnica Vlade je ponovno opozorila na posledice nesprejetja predlaganega zakona, kar bi se odrazilo na odhodkovni strani proračuna in

s tem na socialnih transferjih. Prav tako je poudarila, da je bil prenos določb o DDV v sistemski zakona napovedan že ob sprejetju začasnega ukrepa dviga stopenj DDV.

Odbor je nato obravnaval vložene amandmaje k členom predloga zakona in sprejel amandma koalicijskih poslanskih skupin SMC, Desus in SD ter zavrnil amandma Poslanske skupine SDS. Nato je odbor glasoval še o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Spoštovani predsednik Državnega zbora. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegi in kolegice!

V Slovenski demokratski stranki podpiramo rešitve Zakona o davku na dodano vrednost, ki pomenijo poenostavitev postopkov uvoza in imajo dvojni učinek. Po našem mnenju na eni strani na to, da bodo imela podjetja večjo likvidnost, to bo vplivalo na njihovo likvidnost, po drugi strani pa tudi na to, da bodo administrativni stroški manjši tako za davčne zavezance kot za Davčno upravo. Po drugi strani pa ostro nasprotujemo temu, da se začasne stopnje davka na dodano vrednost, ki so bile do sedaj urejene z Zakonom o izvrševanju proračuna, uveljavljajo s tem zakonom kot stalne stopnje. Stopnje 22 % in 9,5 %, ki so bile uveljavljene v času največje krize, to je v letu 2013, so bile takrat javnosti in vsem nam utemeljene kot začasne stopnje in ko bo prišlo do tega, da kriza ne bo več imela takih učinkov v Sloveniji, da teh stopenj takrat tudi ne bo več. To je bilo dogovorjeno z Zakonom o izvrševanju proračuna in mi vemo, da v tem zakonu je marsikaj takega, kar ni v drugih zakonih in bi morda moralo biti. Vendar s tem zakonom ta koalicija uveljavlja začasno rešitev za stalno rešitev in napačno rešitev, ker predvsem je ta rešitev nesocialna, kot vemo, davek na dodano vrednost najbolj prizadene tiste, ki imajo najmanj, če želite najrevnejše sloje prebivalstva, kar je popolnoma matematično izračunljivo. Kar seveda pomeni, da bodo najbolj izpostavljene skupine upokojeanci, tisti z najnižjimi stopnjami, mladi brez zaposlitve ob svojih nakupih nevidno plačali še davek na dodano vrednost. Zakaj nevidno, ker se ta davek nevidno pobira od končnih potrošnikov, takrat ko kupijo blago ali kupijo storitev, odvede ga prodajalec. Davčni upravi in dejansko ves davek plačajo končni potrošniki. Zato smo v Slovenski demokratski stranki odločno proti takšnemu reševanju fiskalnega sistema v državi, odločno smo za to, da se to naredi na nek sproten način, da se enostavno podaljšuje ukrepe, ki so bili sprejeti v času najhujše krize.

Ta davek na dodano vrednost tudi ne bo povečeval zasebne potrošnje v Sloveniji, še manj pa te rešitve, ki jih ta zakon prinaša, kar pomeni povečanje stopenj; vemo, da je Slovenija geografsko majhna država in da je maloobmejni promet, da tako rečem, še vedno zelo intenziven. Ljudje bodo pač kupovali tam, kjer je blago cenejše. Če je splošna stopnja davka na dodano vrednost v Avstriji 20 %, so vsi izdelki obdavčeni z 20 %, pri nas z 22 % in že tukaj imamo lahko za 2 odstotni točki ali za 10 odstotkov razlike pri sami stopnji davka na dodano vrednost.

V Slovenski demokratični stranki menimo, da so to napačne rešitve, da bi država konsolidacijo javnih financ morala doseči tudi z drugimi ukrepi, ne le s tem najlažjimi, da tako rečem, da enostavno podaljšuje rešitve, ki so bile sprejete kot začasne v stalne rešitve, in to na račun ljudi. Kot kaže, ta koalicija s takimi rešitvami, z vedno večjimi obremenitvami ljudi – in tukaj predvsem tistih z najnižjimi dohodki – dejansko sprejema rešitve, ki delujejo proti ljudem. Ljudje so zaradi tega bolj obdavčeni in imajo manj realnega dohodka.

Zaradi tega v Slovenski demokratični stranki tega zakona ne bomo podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, spoštovana sekretarka, lep pozdrav vsem!

Novela Zakona o davku na dodano vrednost ne bi bila vsebinsko nič kaj sporna, če ne bi omogočala ohranitev višine stopnje DDV, ki velja od zadnje spremembe iz leta 2013. Naj pojasnim, da to pomeni, da ureditev ostaja enaka, kot jo poznamo doslej, in se dodatno nič ne zvišuje stopnja davka. Davčni prihodki so se od takrat zvišali, zato je po mnenju Poslanske skupine Desus takšen finančni vir treba ohraniti. Tudi prihodnje leto pričakujemo več pobranih davkov, ki bodo večji za približno 3 %, v letu 2017 pa dobrih 4 %. Ja, res je, ohranjanje zvišanih stopenj davka na dodano vrednost zveni zelo kruto za že osiromašeno prebivalstvo Slovenije. Ukrep ni nikakor všečen, ne glede na to, kako bi ga lahko omilili; priljubljen ali ne, je pa nujen iz preprostega razloga, ker se vsak izmed nas, še posebno tisti bolj socialno ogroženi del prebivalstva, veseli čim večjih državnih transferjev v zdravstvo, pokojninsko blagajno ter večjih socialnih pravic. V nasprotnem bo ogrožen tudi predlagani proračun za naslednje leto, kajti nižje stopnje davka na dodano vrednost bi pomenile upad prihodkov iz tega naslova za kar 250 milijonov evrov. Sprašujem vas, kje bomo nadomestili takšen upad, od kod in komu bomo vzeli. Vsi se zelo dobro zavedamo, da si država tega, žal, ne more privoščiti, temu dejstvu ne gre oporekati. Mnogi,

še zlasti tisti iz gospodarske sfere, menijo, da gre za dodatno obremenitev, enotno stališče vseh pa je, da je še več težav in razrahljanost mogoče zaslediti pri obdavčitvi dela. Tudi poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus se strinjamo, da je obdavčitev dela veliko bolj kompleksna tematika, ki vpliva na nadaljnji tok razvoja gospodarstva v celoti.

V Poslanski skupini Desus vedno zagovarjamo pravično porazdelitev davčnega bremena, dodatno breme samo na račun socialno ogroženih prebivalcev ni dobrodošlo. Želeli bi si, da smo učinkovita socialna država s prednostnim ciljem zagotavljanja kvalitetnega življenja in življenjskega standarda. Kupna moč posameznika pa je odvisna predvsem od njegovega zasluga. Sami bi tokrat radi pozvali na ustvarjanje pogojev za več delovnih mest. Če bomo vsi delovno aktivni, ne glede na starostne skupine, bomo na najlažji način prispevali k zvišanju domače porabe, potem tudi davki ne bodo tako velik tabu.

Pri formiranju politike davkov je treba dodatno pozornost nameniti tudi vprašanju glede kategoričnosti dobrin, ali gre za luksuzno dobro ali vsakdanje življenjske potrebščine. Seveda stopnja davka v tem pogledu ne more biti enaka, če gre, denimo, za nakup kruha ali novega avtomobila.

Zaradi vsega navedenega bomo poslanci Poslanske skupine Desus novelo zakona soglasno podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Lep pozdrav tudi v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov, kjer v Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost seveda pozdravljamo poenostavitve v zakonu, ki se nanašajo na obračunavanje in plačevanje davka na dodatno vrednost. Pri uvozu blaga za davčne zavezance se bodo s tem, ko postane obračuna DDV pri uvozu blaga zgolj administrativno pravilo, prejemniki blaga ustrezno finančno razbremenjeni, ker ne bo treba financirati uvoznega DDV, ampak bodo to lahko opravili hkrati z obračunom, ko se dejansko pripravi tudi uveljavitev odbitkov. To je zelo dobra rešitev, ki jo bodo zagotovo uvozniki z velikim veseljem sprejeli.

Zavedamo pa se, da ima ohranitev splošne stopnje DDV na višini 22 %, ki je bila pred krizo 20 %, in povišanje tudi znižane stopnje z 8,5 % na 9 % posledice na vse prebivalstvo, ker se dejansko s tem prenaša bremena krize v nadaljnjih letih prav na vse, ki niso krivi in odgovorni za krizo, ki je nastala. Zato smo tudi v razpravi pri obravnavi proračuna za leto 2016 opozorili, da ta proračun ima velike rezerve iz razloga, ker banke ne kreditirajo gospodarstva. Če ugotavljamo, da skoraj 26 %,

torej več kot četrtina, podjetij v Sloveniji ima težave z dostopov do virov financiranja, potem je to velik potencial, ki dejansko ni izkoriščen. Dejstvo pa je, da smo banke dokapitalizirali, da so kapitalsko bistveno bolj ustrezne kot vse ostale banke znotraj Evroskupine, in dejstvo je, da ne nazadnje tudi gospodarstvo ustvarja več depozitov, kot ta hip dobiva posojil. Če k temu dodamo znano dejstvo, da slovenski prebivalci prihranijo dvakrat več kot pa ostali prebivalci znotraj držav Evroskupine, je tukaj velik potencial, ki bi se lahko sprostil, če bi banke dajale ugodne kredite tako podjetjem kot tudi prebivalcem, da bi lahko reševali svoje morebitne stanovanjske potrebe ali vlaganja, ki jih imajo znotraj svojih potreb. S tem bi bil priliv v državni proračun bistveno večji, ker bi se tudi BDP zagotovo povečal vsaj za odstotek ali dva, kar bistveno presega prihodek, ki bo udejanjen z davkom na dodano vrednost s to povečano stopnjo tako na splošni ravni kot tudi na nižani ravni.

Zaenkrat tega soglasja v Sloveniji očitno ni, da bi ta potencial izkoristili, zato se v SD zavedamo, da je davek na dodano vrednost, ki ga ta hip povišujemo oziroma ohranjamo na tej višini, kot je bil sprejet tudi v času krize, ukrep, ki je zelo pomemben za to, da se zapirata proračuna za leto 2016 in 2017. Zgolj iz tega razloga, ker je treba zapreti ta dva proračuna, sicer bi bil izpad verjetno okoli 250 milijonov evrov, bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov ta zakon podprli.

Bo pa treba v nadaljevanju resnično bistveno bolj resno in trezno se pogovoriti o tem, čemu služijo naše banke in ali vendarle niso banke tiste, ki spodbujajo gospodarsko rast in omogočajo vsem prebivalcem, da lažje dosegajo svoje cilje. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

V Združeni levici podpiramo tiste spremembe davčne zakonodaje, ki ali povečajo učinkovitost ali pa pravičnost davčnega sistema. Pri noveli, ki jo imamo pred seboj, ugotavljamo, da prva polovica ne prinaša nič učinkovitosti, od nje ne bo nobenih otipljivih koristi, druga polovica pa je zelo nepravična. Zakaj? S tem ukrepom se zvišana stopnja DDV spreminja v trajen ukrep in nihče razen mogoče nekaj ljudi v tej koaliciji ne more zanikati preprostega dejstva, da je DDV regresiven davek. To pomeni, da nesorazmerno prizadene ljudi s podpovprečnimi dohodki. Namreč, če je za podjetja tako rekoč nevtralen, najbolj prizadene končne potrošnike, najbolj se pozna pri tistih, ki imajo najmanjše dohodke, recimo upokojnenci s 500 evri pokojnine.

Če pogledamo širšo sliko davčnega sistema v Sloveniji, vidimo, da ti nepravični regresivni

davki celo prevladujejo. Imamo 39 % posrednih davkov, s čimer smo med rekorderji v Evropski uniji in bistveno nad povprečjem. Vprašanje je, kako je do tega prišlo. Če pogledamo malo zgodovino, vidimo, da tukaj gre v resnici za razredno politiko slovenskih političnih elit. Od leta 2006 naprej so namreč slovenske politične elite sistematično zmanjševale davke na kapital in visoke dohodke v zameno pa povečevala posredne davke, kakršne so trošarine in DDV. Recimo, leta 2006 sta bila ukinjena 2 dohodninska razreda, dohodki od kapitala so bili izvzeti iz progresivne obdavčitve. Davek na dobiček podjetij je bil v tistem letu zmanjšan s 25 na 20 %. Leta 2009 je bil ukinjen davek na izplačane plače, leta 2012 je minister Šuštaršič še dodatno razbremenil in znižal stopnjo davka na dobiček podjetij na 17 %. Zato ni čudno, da smo po davkih na kapital in kapitalne dohodke na samem repu Evropske unije, na predzadnjem mestu. Namreč, v Evropski uniji v povprečju v proračun zberejo 20 % teh davkov, v Sloveniji jih zberemo samo 10. Zaradi izpada teh davkov so slovenske politične elite zato na drugi strani višale posredne davke, se pravi DDV in trošarine, kar je bilo po eni strani socialno nepravično, hkrati pa ne dovolj, da bi mašili primanjkljaje. Stalno se je večal strukturni primanjkljaj, zmanjšani prihodki in deficiti pa so bili potem razlog za zmanjševanje pravic in zaposlenosti v javnem sektorju.

Zato sem razočaran, da Vlada in koalicija Mira Cerarja tukaj ni zbrala poguma, da bi se odločila za obrat. Gre namreč za izrazito nepravično razredno politiko, ki učinkuje slabo tako na gospodarstvo kot na kupno moč in socialno sliko v Sloveniji, in skrajni čas bi bil, da razmere obrnemo, da začnemo zbirati socialno pravične davke, povečevati davke na kapital, na kapitalne dohodke, na premoženje, na bogastvo, na neke evropsko primerljive ravni, kar smo predlagali v Združeni levici, ne pa, da betoniramo socialno nepravične davke in jih iz začasnih, kriznih ukrepov spreminjamo v trajne ukrepe. Prav to koalicija počne s to novelo, zato je v Združeni levici ne moremo podpreti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, dober dan vsem skupaj! Spoštovana državna sekretarka!

Dvig splošne stopnje davka na dodano vrednost z 20 % na 22 % in znižane stopnje z 8,5 na 9,5 je bil v sredini leta 2013 sprejet kot začasen, neke vrste krizni davek zaradi reševanja tedanjega javnofinančnega stanja. Res je, bili smo v hudi krizi. Ukrep je sledil zgolj cilju večjih fiskalnih prelivov. Zvišanju stopenj davka na dodano vrednost smo poslanci Nove Slovenije - krščanski demokrati močno

nasprotovali, saj gre za ukrep, ki negativno vpliva na gospodarstvo in tudi prebivalstvo. Gre za izrazito asocialen davek, za socialno nepravilčen ukrep, saj najbolj prizadene ljudi z najnižjimi dohodki, ki praktično celotne prihodke porabijo za nakup najosnovnejših sredstev za življenje, prehrano, obleko in stanovanjske stroške.

Pričakovali smo, da bo po gospodarski rasti, ki jo beležimo že dve leti, ta tako imenovani krizni davek Vlada ukinila. To bi dalo prepotrben manevrski prostor gospodarstvu, dejansko pa sedaj ta začasni ukrep Vlada spreminja v trajni ukrep. Tako se Vlada poslavlja od danih obljub, da davkov ne bo poviševala, saj poleg dviga davka na dodano vrednost Vlada napoveduje še več dodatnih obremenitev gospodarstva, tudi dvig stopenj davka od dohodkov pravnih oseb. Ta pristop je po našem prepričanju napačen, saj dodatne obdavčitve dušijo gospodarstvo in bodo negativno vplivale na gospodarsko rast.

Res je, da predlog zakona prinaša nekatere administrativne razbremenitve v zvezi z obračunom in plačilom davka na dodano vrednost pri uvozu blaga in v tem delu zakonske rešitve seveda pozdravljamo, vendar pa hkrati ugotavljamo, da Vlada tudi tokrat ob odpiranju Zakona o davku na dodano vrednost ni predlagala zelo pomembne administrativne razbremenitve, ki se nanaša na večje število pavšalistov. Že med razpravo na matičnem delovnem telesu smo opozorili, da v predlogu sprememb in dopolnitev tega zakona Vlada ni vključila spremembe vstopnega praga v sistem obveznega obračunavanja davka na dodano vrednost s sedanjih 50 tisoč na 100 tisoč evrov. Naj spomnim, v juniju lani sta bili v Državnem zboru sprejeti noveli dveh zakonov, in sicer Zakona o dohodnini in Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb. V parlamentarno proceduro smo jih vložili Nova Slovenija - krščanski demokrati in tedaj še parlamentarna stranka Slovenska ljudska stranka. S predlaganima novelama zakonov se je dvignil prag za pavšalno obdavčitev manjših subjektov, pravnih in fizičnih oseb s tedanjih 50 tisoč na 100 tisoč evrov letnega obdavčljivega prihodka. Nov, višji prag za pavšaliste se je uveljavil s 1. 1. 2015. Strokovnjaki s področja financ opozarjajo, da bi bilo smiselno in potrebno dvigniti tudi prag za obvezen vstop v sistem DDV s sedanjih 50 tisoč na 100 tisoč evrov, kajti le v tem primeru bo prišlo do dejanske administrativne razbremenitve subjektov z nižjim letnim prometom, zmanjšal bi se tudi potreben obseg nadzora s strani davčnega organa, kar je bil cilj zvišanja praga za pavšalno obdavčitev. Ker je za dvig obveznega vstopnega praga v sistem davka na dodano vrednost treba pridobiti soglasje Sveta Evropske unije in Evropske komisije, smo Vladi že dvakrat pisno predlagali, da v tej smeri pripravi predlog sprememb Zakona o davku na dodano vrednost in za to spremembo pridobi tudi potrebna soglasja

institucij Evropske unije. Vse do danes, žal, nismo bili uslišani. Pa prav ta poenostavitev bi najbolj razbremenila tako davčne zavezance kot tudi davčni organ in organe nadzora.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije Predloga sprememb in dopolnitev Zakona o davku na dodano vrednost ne bomo podprli oziroma bomo glasovali proti. To pa zato ker imamo v mislih tiste, ki živijo pod pragom revščine, in tiste, ki imajo najnižje pokojnine.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Dober dan! Lep pozdrav vsem prisotnim tudi v mojem imenu!

Davek na dodano vrednost, če pogledate proračun, je pravzaprav najvišji vir polnjenja državnega proračuna. Dvig DDV v letu 2013 je bil nekakšen krizni ukrep v takratnih časih. Situacija v državi je bila kar katastrofalna, padec gospodarske aktivnosti 4,5 %, obresti na državne obveznice so se gibale blizu 7 %, 130 tisoč ljudi je bilo brez službe. Država je bila na kolenih, potrebno je bilo hitro ukrepanje. Takrat smo se odločili, da je dvig DDV ukrep, ki bo najmanj škodljivo vplival na gospodarstvo. Bili smo deležni veliko kritik, poslušali smo, da bo še dodatno znižal potrošnjo, še omogočil ali naredil še dodatni padec gospodarske aktivnosti – vesela sem, da smo dokazali, da nič od tega ni bilo res.

Danes je na srečo situacija v državi bistveno boljša. Ukrepi, ki so bili narejeni v letih 2012, 2013 in 2014, so očitno bili pravi, dali so rezultate. Beležimo 3-odstotno gospodarsko rast, obresti na 10-letne državne obveznice se gibljejo okoli 1,5 %. Skratka, situacija je danes bistveno drugačna in vladajoča koalicija bi morala narediti resen razmislek, ali je stopnja še potrebna.

Na žalost ste v letu in pol, ko vodite vlado – ne ste, niste opravili tega, kar naša država v prihodnosti potrebuje. Sama sem že večkrat povedala, da ne nasprotujem, da ti dve stopnji DDV ostaneta višji, ampak bi pričakovala, da Vlada, vladna koalicija naredi to, kar je napisala tudi med cilji tega zakona, bom citirala iz gradiva: "Osrednji cilj in namen predlagane rešitve v zvezi z opredelitvijo že uveljavljene višine stopenj DDV je odpiranje možnosti za prestrukturiranje davčnih bremen." Točno to bi v situacijo, v kakršni smo, bilo treba narediti. Če ste se odločili, da dve višji stopnji ohranite za vedno, za nedoločen čas, bi bilo treba hkrati s tem razbremeniti nekaj drugega; razbremeniti delo, po moji oceni. Na žalost tega ni. Manevrski prostor se vam s tem, da danes to stopnjo dvigujete in hkrati ne znižujete nečesa drugega, seveda bistveno zmanjšuje. Naša ocena je, da bi edino taka rešitev bila prava.

Želim pa opozoriti na dejstvo, da so v naši sosesčini – če pogledamo države, ki mejijo

na Slovenijo, je povprečna stopnja celo višja kot v naši državi. Mi temu ne nasprotujemo, žal pa nam je, da niste izkoristili možnosti, ki jo ta dvig DDV daje, in v nekaterih drugih delih razbremenili ljudi ali pa gospodarstvo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranka modernega centra, zanjo gospa Vojka Šergan.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovana sekretarka s sodelavcem, kolegice in kolegi!

Temeljni cilj predloga zakona je poenostavitev obračunavanja in plačevanja DDV pri uvozu blaga, tako da se DDV pri uvozu blaga ne bo več plačeval kot uvozna dajatev, ampak preko DDV obračuna, ki davčnim zavezancem, prejemnikom blaga, administrativno poenostavlja obračunavanje DDV pri uvozu blaga, predvsem pa jih finančno razbremeni, saj jim ne bo več treba financirati uvoznega DDV. Na podlagi podatkov za leto 2014 in predvidevanja, da bo presežek DDV teh zavezancev v obračunu za november 2016 polovico zneska DDV, ki so ga plačevali pri uvozu blaga v novembru 2016, ocenjujemo, da bo imela poenostavitev obračunavanja in plačevanja DDV pri uvozu blaga v letu 2016 negativne učinke na prihodke državnega proračuna v višini 32 milijonov evrov. Ker gre zgoj za likvidnostni učinek na prihodke državnega proračuna, ki se merijo po denarnem toku, to ne bo znižalo obračunanega DDV.

Določena je sicer tudi prehodna ureditev za primere, ko bo blago uvoženo pred uveljavitvijo te spremembe, obračun DDV pa bo predložen v juliju 2016, ko bo uveljavljena nova ureditev. Nova ureditev bo tako veljala za uvoženo blago, za katero je obveznost obračuna DDV nastala po 30. juniju 2016. Zaradi potrebnih prilagoditev informacijskih sistemov davčnih zavezancev in davčnega organa v zvezi s spremenjenim načinom obračunavanja in plačevanja DDV pri uvozu blaga je predvideno, da se bo spremenjena ureditev uporabljala od 1. julija 2016. Vsekakor v Poslanski skupini Stranke modernega centra pozdravljamo to kot pozitiven ukrep, ki bo povečal likvidnost določenega segmenta gospodarstva. Po podatkih iz carinskih deklaracij za november 2013 in november 2014 namreč izhaja, da je mesečno približno 3 tisoč uvoznikov identificiranih za namene DDV, ki po trenutni ureditvi pri uvozu blaga plačajo kar 60 milijonov evrov DDV mesečno, ki ga bodo po predlogu zakona imeli možnost obračunati preko obračuna DDV in ne bodo potrebovali likvidnostnih sredstev za plačilo DDV neposredno ob uvozu blaga. Ob tem bo deklarant lahko imel manjšo garancijo, ne bo treba zavarovati DDV pri uvozu in se mu bodo posledično zmanjšali stroški zaradi garancije.

V zakon pa se prenašajo tudi stopnje DDV, ki so že uveljavljene, in se tako iz Zakona o

izvrševanju proračuna prenašajo v Zakon o davku na dodano vrednost. S tem bo dvig DDV postal trajen. Tako se izpolnjuje cilj Vlade, da se začasni ukrepi nadomestijo s trajnimi ukrepi. Seveda pa v SMC v prihodnje pričakujemo, da se bo v prihodnje zmanjšala tudi davčna obremenitev gospodarstva z znižanjem davčne obremenitve dela oziroma s prestrukturiranjem davkov.

Slednji cilj in namen predlagane rešitve v zvezi z opredelitvijo že uveljavljene višine stopenj DDV je odpiranje možnosti za prestrukturiranje davčnih bremen na način določitve ciljne, primerne in s tujino primerljive porazdelitve davčnega bremena med potrošnjo, dohodki in premoženjem, ob zasledovanju osnovnih ciljev Vlade Republike Slovenije, ki so zastavljeni v Programu stabilnosti in temeljijo na spodbujanju gospodarske rasti in javnofinančne konsolidacije. Je pa tudi ukrep glede upoštevanega povečanja stopenj DDV po tem zakonu sestavni del ukrepov, ki so vključeni v predlog proračunov za leti 2016 in 2017.

Treba je poudariti, da če ne bi prišlo do ureditve trenutno veljavnih stopenj v Zakonu o DDV-1, bi se z letom 2016 višina stopenj DDV vrnila na raven pred spremembo, to je pred 1. 7. 2013, kar bi pomenilo letno za 200 milijonov evrov nižje prihodke iz državnega proračuna iz naslova DDV. Od tega bi bil izpad zaradi enomesečnega zamika pri plačilu DDV v letu 2016 230 milijonov evrov, dodatnih 20 milijonov evrov pa še v letu 2017. Tako ne bi bilo mogoče zapreti proračunov za 2016 in 2017, kar bi imelo veliko posledic za državo, ki jih ne želimo.

Zaradi navedenega bo Poslanska skupina SMC podprla Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke je vložila amandma in njegov popravek k 2. členu predloga zakona, kar je objavljeno na e-klopi. V zvezi s tem amandmajem v celoti ugotavljam, da je nepravilno vložen, zato o njem ne bomo niti razpravljali niti glasovali. V skladu z drugim odstavkom 135. člena Poslovnika Državnega zbora je namreč mogoče k dopolnjenemu predlogu zakona vlagati amandmaje le k tistim členom, h katerim je matično delovno telo sprejelo amandmaje. Poslanska skupina SDS želi vsebino, ki se sicer nanaša na 1. člen predloga zakona, to je na spremembo 41. člena veljavnega zakona, ki ureja stopnjo davka na dodano vrednost, urejati v 2. členu, ki pa se nanaša na spremembo 77. člena zakona, ki ureja plačilo davka na dodano vrednost v državnem proračunu. Matično delovno telo namreč k 1. členu ni sprejelo nobenega amandmaja, zato na seji zbora k temu členu amandmajev ni mogoče vlagati.

Poslanska skupina SDS je torej amandma, ki bi bil lahko vložen le k 1. členu, vložila k 2. členu, kamor ne sodi, saj bi k temu členu bilo mogoče vlagati le amandmaje v zvezi s spremembo 77. člena veljavnega zakona. Za takšno ravnanje ni podlage v Poslovniku Državnega zbora. V drugi obravnavi je na seji matičnega delovnega telesa tudi sama Poslanska skupina SDS amandma s praktično enako vsebino, poslovniško ustrezno in pravilno vložila k 1. členu, vendar ni bil sprejet.

Če bi razpravo in glasovanje o navedenem amandmaju dopustil, bi bil to pomemben precedenčen primer za nadaljnje delo Državnega zbora, ki se nanaša na vlaganje amandmajev v drugi obravnavi na seji Državnega zbora k dopolnjenemu predlogu zakona. To bi praktično pomenilo, da ne bi veljale skoraj nikakršne omejitve glede vlaganja amandmajev, s čimer bi se zaobšlo odločitve, sprejete na seji matičnega delovnega telesa. S tem nadaljujem prakso in včerajšnje odločitve, hkrati pa ugotavljam, da gre z včerajšnjo odločitvijo in da je skladna z uveljavljeno parlamentarno prakso, namreč vsebinsko podobna situacija se je zgodila na 13. seji 24. aprila 2013 pri obravnavi Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah. Takratna koalicija je želela amandmirati 2. člen dopolnjenega predloga zakona, ki je spreminjal 6. člen veljavnega zakona, vendar matično delovno telo k temu členu ni sprejelo nobenega amandmaja, zato ga na seji zbora ni bilo mogoče amandmirati. Zato je koalicija vložila amandma k 3. členu, ki je sicer spreminjal 7. člen veljavnega zakona ter želela v tem členu urejati vsebino 6. člena veljavnega zakona. Podpredsednica Državnega zbora Romana Tomc, ki je sejo zbora vodila, je za navedeni amandma ugotovila, da je nepravilno vložen, ter odločila, da Državni zbor o njem ne bo razpravljala niti glasoval.

Dodatni argument za takšno prakso so bila splošna pravna načela, znotraj njih pa institut estopela, po kateri predhodna pravno pravilna praksa vlagatelja zavezuje, da ne more zahtevati nečesa, kar je razvidno ali očitno nasprotuje, končno pa gre tudi za kršitev osnovnih načel nomotehnike.

Na podlagi vsega navedenega ugotavljam, da v drugi obravnavi amandmaja k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zato zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **13. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH ZAKONA ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za finance mag. Mateji Vraničar Erman. A kolega, pardon. Kolega – kako? Peter Pogačar, pardon.

To bo predstavil državni sekretar na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti gospod Peter Pogačar.

PETER POGAČAR: Spoštovani gospod predsednik, spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Z zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona za uravnoteženje javnih financ, ki ga je ta Državni zbor sprejel 16. decembra 2014, skoraj leto nazaj, se je po naši oceni pomembno uredila problematika študentskega dela. Kako? Študentsko delo se je s plačilom prispevkov vključilo v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanja, v zdravstveno zavarovanje, kar pomeni, da smo pomembno dvignili raven socialne varnosti študentov, ki preko študentskega dela dodatno poskrbijo za socialno varnost, saj bodo iz tega naslova pridobili tudi pravice iz pokojninskega zavarovanja. V procesu usklajevanja teh sprememb ureditve študentskega dela je s strani predstavnikov študentov, Študentske organizacije Slovenije, bila izražena bojazen, da bo uvedba plačila prispevkov za socialna zavarovanja pomenila dražje delo za delodajalce in da bo to povzročilo upad študentskega dela, kar je povzročalo bojazen pri Študentski organizaciji, da študentje ne bodo mogli več opravljati tega dela. Prav zato je bil dosežen dogovor, da če bi na podlagi sprememb študentskega dela prišlo do bistvenega upada obsega študentskega dela, da bi s 1. januarjem naslednje leto se cena študentskega dela, če lahko tako rečem, znižala.

Na srečo so se uresničila naša pričakovanja, statistični podatki, podatki Finančne uprave Republike Slovenije kažejo, da ob spremembi ureditve študentskega dela s 1. februarjem ni prišlo do bistvenega upada študentskega dela, iz izjemo tisti nekaj sezonskih nihanj. Prav zato tudi z dogovorom s Študentsko organizacijo Slovenije ohranjamo višino obremenitev študentskega dela na dosedanji ravni. S predlogom zakona se ohranja torej višina koncesijske dajatve pri študentskem delu, iz katerega se pomembno financirajo tudi štipendije.

Predlog zakona o spremembah Zakona za uravnoteženje javnih financ, ki je pred vami, ohranja sedanjo ureditev in davčno obremenitev študentskega dela, kot je trenutno v veljavi. Pri tem izhajamo iz dogovora s Študentsko organizacijo Slovenije, podpisanim ob sprejemu Zakona o uravnoteženju javnih financ. Predlog zakona tako ohranja socialno varnost študentov, ohranja minimalno urno postavko, kar zagotavlja pravno varnost študentov, predvsem pa ne

nazadnje tudi ohranja višini koncesijske dajatve, iz katerih se bodo zagotavljale tudi delno štipendije.

V skladu z navedenim predlagamo, da predlog zakona podprete. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Tilnu Božiču.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

V okviru Odbora za finance in monetarno politiko smo na 37. nujni seji 13. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnavali Predlog zakona o spremembah Zakona za uravnoteženje javnih financ, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po nujnem postopku predložila Vlada. Odbor je prejel tudi mnenje pristojne komisije Državnega sveta in Zakonodajno-pravne službe.

Predstavnica predlagatelja, državna sekretarka na Ministrstvu za finance, je v dopolnilni obrazložitvi pojasnila, da se z novelo ohranja višina in način delitve koncesijske dajatve od začasnega in občasnega dela dijakov in študentov iz leta 2015. Sprememba je bila pripravljena na podlagi dogovora med predsednikom Vlade, Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve in enake možnosti ter Študentsko organizacijo Slovenije z dne 27. 11. 2014 in je bila v postopku priprave usklajena s Študentsko organizacijo Slovenije.

Zakonodajno-pravna služba k predlogu ni imela pripomb, prav tako pa je pristojna komisija Državnega sveta predlog podprla.

V razpravi so bila izpostavljena vprašanje glede aktualnih podatkov, upadu začasnega in občasnega dela dijakov in študentov v letu 2015 ter zakaj se predlagana rešitev, ki trajno določa višino in način delitve koncesijske dajatve, ureja v tem zakonu. Predstavnica pristojnega ministrstva je pojasnila, da se obseg začasnega in občasnega dela dijakov in študentov v letu 2015 ni zmanjšal za več kot 15 %, predlagana rešitev pa v tem trenutku predstavlja nomotehnični lažji način zakonske ureditve. V okviru sistemske zakonodaje se bo umestila v celoviti ureditvi vseh oblik dela.

Po zaključeni razpravi je odbor glasoval o obeh členih predloga zakona skupaj in jo sprejel. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Še enkrat lep pozdrav!

Z zadnjo novelo Zakona za uravnoteženje javnih financ se je s 1. februarjem

2015 uvedla plačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zdravstveno zavarovanje od začasnega in občasnega dela dijakov in študentov. Temu se je ustrezno prilagodila tudi višina in način delitve koncesijske dajatve, tako da je postala skupna obremenitev začasnega in občasnega dela dijakov in študentov primerljiva z ostalimi oblikami dela. Glede na bojazen Študentske organizacije, da bi posledično ob uvedbi odvajanja prej omenjenih prispevkov od študentskega dela prišlo do drastičnega upada povpraševanja po tej vrsti dela, je v fazi pogajanj pri oblikovanju zakona prišlo do dogovora med predstavnikom Vlade, Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter Študentsko organizacijo Slovenije. Tako je bila v do sedaj veljavno ureditev vnesena varovalka za znižanje koncesijske dajatve v letu 2016, če bi bil upad študentskega dela višji od 15 %.

Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenija se obseg študentskega dela glede na obdobje pred in po uveljavitvi nove sheme koncesijske dajatve ni zmanjšal za več kot od 15 %. Zmanjšanje v obdobju med 1. februarjem in 31. 8. v letošnjem letu je znašalo 8,8 %. Glede na ugotovljeno ni več razloga za zmanjšanje višine koncesijske dajatve v prihodnjem in naslednjih letih. Prav tako pa če bi se koncesijske dajatve kljub temu znižale, slednje obremenijo državni proračun, saj bi le-ta moral pokriti kar 23,5 milijonov evrov, kolikor bi se iz koncesijskih dajatev nateklo manj v proračunski sklad Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki je namenjen za zagotavljanje zadostnega obsega sredstev za štipendije.

Predlagano je usklajeno tudi s predstavniki študentov in dijakov in tudi v Poslanski skupini Desus bomo ta zakon podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Še enkrat lep pozdrav v imenu Poslanske skupine socialnih demokratov, kjer bomo Predlog zakona o spremembah Zakona o uravnoteženju javnih financ podprli, saj ugotavljamo, da se je s spremembo o dopolnitvah Zakona o uravnoteženju javnih financ pred tem zakonom, ko je bilo uvedeno plačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zdravstveno zavarovanje od začasnega in občasnega dela za dijake in študente izkazalo, da interes za študentsko delo ni upadel, kar po drugi strani pomeni, da imamo izjemno pridne dijake in študente, ki so očitno pripravljene poleg učenja oziroma študija narediti še veliko več, da si lahko začrtajo svojo karierno pot v prihodnosti.

Glede na to, da ta upad študentov ni bil večji kot – ki so opravljali študentsko delo – 15 odstotkov, je treba zakon spremeniti in ohraniti višjo dajatev

s strani koncesij, ki jo plačujejo študentske organizacije, z namenom, da se še naprej ohranja sklad za štipendije znotraj Ministrstva za delo, socialno in družino in ta znesek, ki bi se zmanjšal, če ne bi bila predlagana sprememba zakona, ki jo danes obravnavamo, bi bil kar 23,5 milijonov. Če bi želeli ohraniti obseg štipendiranja, kot je v sedanji obliki, bi morali ta znesek zagotovo nadomestiti iz proračunskih sredstev.

Tako pomeni ta zakon tudi bistveno lažje zapiranje proračuna za leto 2016 in 2017, tako da ima zakon pozitivne učinke, tako zaradi ohranjanja štipendijske politike, tako zaradi lažjega zapiranja proračuna in zato bomo tudi ta zakon podprli, kot sem povedal v uvodu. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo in lep pozdrav še enkrat!

Ponovno odpiramo zloglasni ZUJF, Zakon za uravnoteženje javnih financ, ki je z globokim varčevalnim rezom povzročil neverjetno veliko socialne, gospodarske in druge škode ter nepravilnosti. Tudi ta del, ki ga odpiramo danes, ni popolnoma brez težav. Namreč, ta sprememba je uvedla plačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko ter zdravstveno zavarovanje iz naslova študentskega dela. S tem se je bistveno povečala obdavčitev študentskega dela, ki se približuje obdavčitvam ostalih oblik dela. Posledično so se napolnile blagajne, pravice študentov pa se niso temu primerno povečale. Namreč, študentsko delo kljub tej spremembi še vedno predstavlja eno izmed najbolj prekarjih oblik dela na slovenskem trgu delovne sile. Študentskim delavcem se zato pogosto dogaja, da imajo po več služb hkrati, nimajo nobenih pravic, odpuščeni so lahko jutri. Pogosto imajo celo vse elemente redne zaposlitve, pa ne uživajo nikakršnih pravic, kakršne uživajo njihovi sodelavci, kljub temu da so zdaj temu primerljivo obdavčeni. Zato bi morali ob tem, ko razmišljamo o obdavčitvi študentskega dela, razmišljati tudi o socialnih pravicah te populacije, ki je, roko na srce, ena izmed najbolj pavperiziranih v tej državi. Gre verjetno za prvo generacijo po drugi svetovni vojni, ki bo živela slabše od svojih staršev.

Na sistemski ravni bi morali nujno začeti z odločnimi ukrepi za zaposlovanje mladih, za reševanje njihovega socialnega položaja, urediti stanovanjsko politiko, omogočiti, da niso več prisiljeni bivati v hotelu mama. Poseben problem, ki bi se ga lahko takoj lotili, so posredovalci študentskega dela oziroma študentski servisi. Ti ne počnejo nič drugega kot to, da delo posredujejo, ob tem pa ustvarjajo velike dobičke. Od vsake plače namreč študentskim servisom pripada kar 3,8 odstotka dohodka, ki ga študent pridela. In teh 3,8

odstotka bi lahko namenili za štipendije, za študentske domove, za socialno pomoč mladim, za stanovanja za mlade, ampak jih zaradi neodločnosti vlad pač puščamo zasebnikom, študentskim servisom, ki so v bistvu agencije za posredovanje dela, da z njimi kujejo visoke dobičke. Zato ob tej priložnosti pozivam koalicijo in Vlado, da s takimi ukrepi začnete urejati status in pravice študentov. Če so obdavčeni na primerljivi ravni kot druge oblike dela, bi bilo pravično, da imajo tudi podobno visoko raven pravic in da se tej generaciji omogoči neko dostojno življenje v naši državi.

Glede na to, da se iz koncesije, ki jo obravnavamo danes, financira tudi štipendijska politika in da bi ob izpadu teh prihodkov v proračun verjetno to pomenilo še dodatno zmanjšanje štipendij, ki se že tako zmanjšujejo, v Združeni levici danes spremembi ne bomo nasprotovali, upam pa, da boste naše pozive in pomisleke vzeli resno. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani!

Konec lanskega leta je Državni zbor z novelo Zakona o uravnoteženju javnih financ uredil področje začasnega in občasnega dela študentov. Bistvena novost na tem področju je bila, da se začasno in občasno delo dijakov in študentov po novi ureditvi vključuje v pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Za študentsko delo se od 1. februarja 2015 plačujejo prispevki za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje ter za zavarovanje za poškodbe pri delu in poklicne bolezni, dijakom in študentom pa se priznajo sorazmerne pravice iz tega naslova, to je pokojninska doba. Z vidika plačila prispevkov in deloma tudi iz njih izvirajoče pravice je sedaj študentsko delo pretežno izenačeno z delovnim razmerjem za določen čas. Z omenjeno novelo zakona je bila določena minimalna urna postavka za študentsko delo na 4,5 evra bruto oziroma 3,8 evra neto. Zaradi oprispeljenosti študentskega dela je bila znižana višina koncesijske dajatve s 23 odstotkov na 16 odstotkov, pri čemer je bila določena varovalka, da se bo višina koncesijske dajatve po 1. 1. 2016 še dodatno znižala, če bo zaradi take nove ureditve prišlo do upada študentskega dela, ki bi bil večji od 15 odstotkov. Ker upada študentskega dela ne dosega tega odstotka, torej 15 odstotkov, odpade potreba po taki varovalki, ki se jo z novelo tega zakona, ki ga danes obravnavamo, sedaj črta.

Nova Slovenija podpira predlagano spremembo Zakona za uravnoteženje javnih financ, ki dejansko ohranja vsebino zakona, še zlasti ob upoštevanju dejstva, ker se sredstva iz koncesijskega dajatve namenjajo v pretežnem

delu za štipendije dijakov in študentov. Za te namene potrebujemo čim večji obseg sredstev, saj po eni strani na ta način spodbujamo nadarjene dijake in študente, po drugi strani pa so štipendije pomemben materialni prihodek za dijake in študente, ki se jim s tem prejemkom dejansko sploh omogoča izobraževanje, mislim seveda tukaj na državne štipendije. V zadnjih letih gospodarske krize so se zaradi številnih stečajev podjetij in v splošnem zmanjševanju števila delovnih mest v realnem sektorju mnoge družine soočile z materialno stisko, ki se je že odrazila tudi na možnosti za izobraževanje otrok, dijakov in študentov.

Posebej pozdravljamo tudi spodbujanje izobraževanja dijakov na deficitarnih poklicih preko štipendijske politike. V letošnjem šolskem letu je bilo podeljenih prvih tisoč štipendij za deficitarne poklice, kar se bo zagotovo odrazilo v večjem zanimanju mladih za določene poklice, ki so v zadnjih letih zaradi napak in deviacij v izobraževalnem sistemu skoraj zamrli, čeprav se na trgu dela izkazuje zanimanje za zaposlovanje določenih poklicev. Kot rečeno, bomo ta predlog sprememb zakona podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanje mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Lep pozdrav še enkrat.

Tudi v naši poslanski skupini bomo predlog sprememb podprli. Apeliramo na Vlado oziroma pristojno ministrstvo, da začne stvari urejati ne v Zakonu o uravnoteženju javnih financ, ki je na nek način začasen protikrizni zakon, ampak da tiste stvari, za katere misli, da jih je treba uvesti kot trajne, začnejo urejati v sistemskih zakonih.

Kot rečeno, bomo ta zakon podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanje mag. Bojan Krajnc.

MAG. BOJAN KRAJNC (PS SMC): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi!

Predlagana sprememba Zakona za uravnoteženje javnih financ je pripravljena na podlagi dogovora med predsednikom Vlade Republike Slovenije, Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in Študentsko organizacijo Slovenije, ki je bil podpisan novembra 2014 ob sprejemu Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona za uravnoteženje javnih financ, torej pred sejo na Vladi Republike Slovenije.

Predlog zakona spreminja ZUJF v delu, ki govori o višini in delitvi koncesijske dajatve na način, da se ohraniti višina in način delitve koncesijske dajatve iz leta 2015 in se s tem ne povzroči negativnih javnofinančnih učinkov in dodatnih negativnih vplivov na trgu dela, ki bi nastali v

letu 2016 v primeru, da se ZUJF ne spremeni. ZUJF v 130. členu določa, da se od začasnega in občasnega dela dijakov in študentov od 1. februarja 2015 naprej plačuje koncesijska dajatev v višini 16 odstotkov, od 1. 1. 2016 pa višini 9,59 odstotka. Tako bi se koncesijska dajatev znižala na način, da bi se znižal delež dajatve, ki se namenja v proračunski sklad ministrstva za zagotovitev zadostnega obsega sredstev za štipendije, in sicer z 8,41 odstotnih točk v letu 2015 na 2 odstotni točki v 2016, kar bi po oceni zmanjšalo prihodke proračunskega sklada v letu 2016 za 23 in pol milijona evrov. Znižanje višine koncesijske dajatve je tako in tako bilo predvideno kot varovalka v primeru zmanjšanja obsega začasnega in občasnega dela dijakov in študentov za več kot 15 odstotkov, po zadnjih podatkih Finančne uprave pa se je obseg zmanjšal za manj kot 15 odstotkov, zato je skladno s prej omenjenim dogovorom predvideno črtanje 2. odstavka in točke D 3. odstavka 130. člena ZUJF.

Poslanska skupina Stranke modernega centra bo zakon o spremembah Zakona za uravnoteženje javnih financ podprla. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanje gospa Suzana Lep Šimenko.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovani predstavniki ministrstev!

Predlog zakona o spremembah Zakona za uravnoteženje javnih financ je ponovno eden izmed zakonov, ki ga sprejemamo po nujnem postopku. S predlagano novelo se ohranja višina in način delitve koncesijske dajatve dijaškega in študentskega dela iz leta 2015. V času pogajanj se je na zahtevo Študentske organizacije Slovenije vnesla varovalka, da se, če bi bil padeč študentskega dela višji od 15 odstotkov, višina koncesijske dajatve s 1. januarjem 2016 znižala. Po podatkih ministrstva se je do konca avgusta 2015 študentsko delo zmanjšalo za 8,8 odstotka. Študentski servisi sicer navajajo nekoliko drugačen podatek, in sicer da se je obseg študentskega dela v prvih devetih mesecih zmanjšal za 13 odstotkov. Ministrstvo z aktualnejšimi podatki na matičnem odboru za finance žal ni razpolagala, je pa predlagana sprememba usklajena s Študentsko organizacijo Slovenije, kar je pomembno.

Predlagani spremembi v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne nasprotujemo, menimo pa, da ni prav, da se omenjena vsebina urejuje v Zakonu za uravnoteženje javnih financ. Prav bi bilo, da se problematika študentskega dela dokončno uredi v sistemskem zakonu, zato se bomo pri glasovanju vzdržali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmaja na seji zbora ni mogoče vlagati. Zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **14. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ODLOKA O PROGRAMU PRODAJE DRŽAVNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA ZA LETI 2016 IN 2017.**

Predlog odloka je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga odloka dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za finance mag. Mateji Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Gospod predsednik, hvala za besedo. Spoštovane poslanke in poslanci!

Gradivo, ki ga obravnavamo, sodi v sklop proračunskih dokumentov za leti 2016 in 2017. Odlok sprejemate na podlagi določbe 80 č. člena Zakona o javnih financah, ki določa, da vlada v postopku priprave predloga proračuna pripravi predlog programa prodaje državnega finančnega in stvarnega premoženja za prihodnje proračunsko obdobje.

V preteklih letih je Državni zbor z odlokom potrjeval prodajo posameznih kapitalskih deležev, dokler se ni v letu 2010 spremenila ureditev razpolaganja z naložbami države, najprej z Zakonom o upravljanju kapitalskih naložb in kasneje z Zakonom o Slovenskem državnem holdingu, na podlagi katerega je bil sprejet poseben sklep o prodaji kapitalskih deležev v 15 podjetjih. Ob tem je bila na podlagi določb zakona letos sprejeta Strategija upravljanja kapitalskih naložb Republike Slovenije, zato posebno sklepanje o prodaji delnic in deležev gospodarskih družbah ni več potrebno. Za naslednje proračunsko obdobje se prvič pojavlja potreba, da Vlada predlaga Državnemu zboru poseben odlok o programu prodaje finančnega premoženja v obliki terjatev. Te terjatve izvirajo iz različnih naslovov: iz neplačanega davčnega dolga, zahtevkov za vračilo dodeljenih državnih pomoči, iz regresnih zahtevkov, iz unovčenih državnih poroštev ter iz izdanih posojil oziroma subvencij v preteklih letih. Posebej v postopkih prestrukturiranja gospodarskih družb in razpolaganja s kapitalskimi naložbami se Republika Slovenije srečuje z vprašanjem ravnanja s terjatvami, ki jih ima do gospodarskih družb kot dolžnikov. To vprašanje je zlasti relevantno pri redni dejavnosti DUTB in deloma tudi pri SDH v okviru aktivnega finančnega prestrukturiranja podjetij.

Glede na predvidene aktivnosti je primarni namen predlaganega programa prodaje

državnega finančnega premoženja ustvaritev pravne podlage, da se lahko Republika Slovenija tudi s prodajo terjatev pridruži skupnim prodajam tistih gospodarskih družb, do katerih ima terjatve. S tem bi omogočili, da bi prodajni postopki potekali kar se da nemoteno. Drugi deležniki, DUTB, SDH, banke upnice in tako dalje običajno ne prodajajo zgolj svojega lastniškega deleža v posamezni gospodarski družbi, temveč prodajajo celotno podjetje, skupaj s terjatvami.

Na tem seznamu, ki je predmet odloka, ni terjatev, ki jih ima Republika Slovenija do gospodarskih družb v insolventnih postopkih, saj se v teh primerih terjatve obravnavajo po insolventni zakonodaji. Prodaje terjatev se ne more izvesti le na podlagi predlaganega odloka. Nadaljnji postopek zahteva ustanovitev komisije za izvedbo in nadzor posameznega postopka prodaje, komisija pripravi predlog posameznega programa prodaje in šele v tej fazi se opravijo pripravljala dejanja, kot je na primer konkretna cenitev finančnega premoženja, opredelitev ciljev glede vrednosti, pravnih temeljev ter metod prodaje. Tako pripravljen program posamične prodaje ministrstvo posreduje vladi in šele, ko o posameznem programu prodaje odloči Vlada, se lahko postopek prodaje dejansko izvede. Predlagani odlok je torej samo začetni korak, da se ti postopki sploh lahko začnejo.

Zneski, ki so navedeni v seznamu, so okvirni in predstavljajo stanje terjatev na dan 31. 7. 2015. Skupna nominalna vrednost znaša 42 milijonov in pol, od tega 15 milijonov in pol iz naslova državnih pomoči, 5,1 milijona iz naslova davčnega dolga, 19,8 milijona iz naslova unovčenih jamstev po Zakonu o jamstveni shemi in Zakonu o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov in 2,2 milijona iz drugih naslovov.

Na spisek so vključene terjatve do družb, ki so po strategiji upravljanja kapitalskih naložb države opredeljene kot portfeljske, in do naložb v privatni lasti. Večina terjatev, več kot 70odstotkov, predstavlja skupno izpostavljenost države in slabe banke. Skratka, gre za terjatve, za unovčitev katerih ministrstvo izvaja aktiven pristop pri njihovi izterjavi in upravljanju, prodaja pa je ena od mogočih oblik njihove unovčitve.

Predlagamo, da Državni zbor odlok podpre. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog odloka je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici gospe Urški Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani vsi prisotni!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 15. seji obravnaval Predlog odloka o Programu prodaje državnega finančnega premoženja za leti 2016 in 2017, ki ga je v obravnavo predložila Vlada.

Odbor se je seznanil z mnenjem Zakonodajno-pravne službe z dne 21. 10. 2015, ki na predlog odloka ni imela pripomb. Odbor se je seznanil tudi z mnenjem komisije Državnega sveta, ki predlog odloka podpira.

Predstavniki predlagatelja je predstavil primarni namen predlaganega programa prodaje državnega premoženja kot ustanovitev pravne podlage za prodajo terjatev države, da bi lahko predvideni prodajni postopki kapitalskih naložb države potekali kar se da nemoteno.

Predmetni seznam vsebuje terjatve, ki jih ima Republika Slovenija iz naslova davčnega dolga, plačanih jamstev oziroma poroštev, kreditov, dodeljenih državnih pomoči in iz naslova drugih pravnih poslov. Zneski, ki so navedeni v seznamu, so informativni in predstavljajo stanje terjatev Republike Slovenije na dan 31. 7. 2015. Natančni zneski terjatev se bodo ugotavljali ob pripravi posameznega programa prodaje finančnega premoženja države, skladno z Zakonom o javnih financah.

Nekateri člani odbora so imeli pripombe na način prodaje terjatev ter zahtevali dodatna pojasnila. Pogrešali so kriterije, po katerih se je oblikoval seznam programa prodaje finančnega premoženja, ter oceno učinkov prodaje in ali so v proračunih za letih 2016 in 2017 predvideni kakršnikoli prihodki iz tega naslova. Razprava na odboru je potekala tudi v povezavi s konkretnimi primeri iz predlaganega seznama.

Predstavniki predlagatelja so odgovorili na vsa postavljena vprašanja in pojasnili, da za prihodnji proračunski leti ni predvidenih prihodkov iz tega naslova, ker gre za negotovost realizacije prihodkov iz naslova prodaje teh finančnih terjatev. So pa ti zneski zavedeni v bilanci stanja in ko bodo realizirani, se bo to izkazalo v izkazih prihodkov in odhodkov.

Glede na to, da Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo k predlogu odloka ni sprejel nobenega amandmaja, odbor predlaga Državnemu zboru, da Predlog odloka o Programu prodaje državnega finančnega premoženja za leti 2016 in 2017 sprejme v predloženem besedilu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo. V Poslanski skupini Socialnih demokratov Predlog odloka o Programu prodaje državnega finančnega premoženja za leti 2016 in 2017 podpiramo, saj gre za zatečeno stanje, ki je nastalo znotraj gospodarskih družb, ki so nekako pod upravljanjem ali Slovenskega državnega holdinga ali Družbe za upravljanje terjatev bank. Glede na to, da ima država iz tega naslova ali davčni dog ali terjatev do plačanih jamstev in poroštev, kreditov, dodeljenih državnih pomoči in drugih pravnih poslov, je smiselno, da se pridružimo k temu in seveda

omogočimo unovčitev teh terjatev v največji mogoči meri v korist proračuna oziroma posledično potem skupnih javnih financ.

Zagotovo v tej zgodbi daleč izstopa prav Cimos, delniška družba, kjer je od 42 milijonov 543 tisoč evrov zneska, ki je predviden za prodajo, delež Cimos 29 milijonov nula 29 tisoč evrov, kar pravzaprav predstavlja državno pomoč, ki je bila dodeljena Cimosu v času prestrukturiranja z namenom, da ohrani svojo proizvodnjo, da ohrani kupce in predvsem delovna mesta. Dejstvo je, da očitno nimamo v Sloveniji zgrajenega dovolj učinkovitega sistema upravljanja podjetij v državni lasti in kljub temu da je bila ta državna pomoč ocenjena kot zadostna, je prišlo podjetje v situacijo, ko se je najprej srečevalo s postopkom prostovoljne prisilne poravnave in po prenosu te terjatve na Družbo za upravljanje terjatev bank je bila izpeljana celo prisilna poravnava, kar je lahko zelo zahteven proces predvsem v odnosu do kupcev, ki so najjemennejše avtomobilске evropske družbe od Audi, Mercedes, in seveda BMW in drugih avtomobilskih znamk, ki bodo, če se ne bo proizvodnja organizirala, zagotovo iskali priložnost pri drugih dobaviteljih.

To je eden od postopkov, na katerega smo v Poslanski skupini Socialnih demokratov opozarjali že kar nekaj let nazaj, da se nam lahko zgodi najhujše, in ta hip ta odlok dokazuje, da smo prišli v fazo, ko je bila državna pomoč očitno neizkoriščena oziroma se je postopek zapeljal povsem v druge vode. Zato se ta hip s tem odlokom rešuje, kar se rešiti da, najhujše pa bo, če bomo dolgoročno izgubili prav takšna močna podjetja, ki so za Slovenijo izjemno pomembna, bojimo pa se, da je zadeva že tako delež, da bo težko povrniti zaupanje kupcev v prihodnosti. Vendar, narediti je treba dejansko vse, kar je v naših močeh in tudi v močeh DUTB, da se takšen proces zaustavi, prepreči in ker je to že v postopku prodaje na DUTB, vendar najde tudi za celotno podjetje kupca, ki bo imel dovolj visoko stopnjo zaupanja do vseh podjetij, za katere Cimos dobavlja dela.

Podobna zgodba se lahko najde pri ostalih podjetjih, ki so na tem spisku in sestavljajo skupaj 42 milijonov evrov terjatve, ki bodo prodane; vendar je to naloga, ki jo mora opraviti DUTB in pričakujemo, da bo to nalogo tudi uspešno opravil.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav še enkrat!

Predlog odloka, ki je pred nami, je težak 42 milijonov evrov. Večinoma gre za majhne terjatve Republike Slovenije do podjetij, ki so nastale z unovčitvami garancij. Na seznamu pa sta dve večji terjatvi, na katere je treba opozoriti. To sta dobrih 29 milijonov evrov terjatev do

Cimosa in pa 1,2 milijona terjatev do Mariborske livarne Maribor.

Če gremo na Cimos. O tem podjetju, ki je še do pred kratkim zaposlovalo 7 tisoč delavcev, nima smisla izgubljati besed. Po kriterijih iz Strategije upravljanja naložb države bi moral biti opredeljen kot pomembno podjetje. Problem Cimos, vemo, kako se je začel – s tajkunskim prevzemom, potem z prevelikim investiranjem v osnovno dejavnost, ki je bilo absolutno preveliko za Cimosov tržni potencial. S tem je Cimos dober dokaz za to, kako je tudi kriza v Sloveniji generirale konstrukcijske napake evrskega območja. Namreč, zaradi teh napak so mikroekonomske odločitve, ki so bile skregane z vsemi zakonitostmi, čez noč postale racionalne. Kriza v Sloveniji je bila nadpovprečno globoka, zato ker smo v evropsko območje vstopili na vrhuncu konjunktura, dodaten problem pa je bila politika Banke Slovenije in takratne Janševe vlade, ki nista odgovorili s proticikličnimi ukrepi, ampak sta s prociklično davčno in fiskalno politiko pregrevanje v gospodarstvo še pospeševali. Ta proces je popisan v poročilu vzrokih za kapitalski primanjkljaj bank, ki ga je na podlagi sklepa Državnega zbora 2. maja letos pripravila Banka Slovenije. Ampak, Cimos ima zaradi tega še vedno težave in še vedno je v postopku prestrukturiranja. Teh 29 milijonov je preostanek celotnih terjatev Republike Slovenije, ki niso bile pretvorjene v lastniške deleže. 29 milijonov evrov je za podjetje v težavah ogromni znesek, zato se nam postavlja naslednje vprašanje: Komu namerava Vlada prodati terjatev do Cimos in kako bo to vplivalo na njegovo prestrukturiranje? Odgovora na to namreč v odloku, ki je pred nami, ni in odlok izgleda kot bianco menica za vlado, ki lahko te terjatev proda po kakršnikoli ceni, pod kakršnimikoli pogoji, s kakršnimikoli posledicami za prizadeta podjetja. Podobno kot v tistem znamenitem sklepu o privatizaciji petnajstih podjetij niso določeni niti okvirni cilji prodaje. V odloku ni nobenih smernic, ki bi zagotavljale, da bo prodaja terjatve prispevala k prestrukturiranju podjetij. V odloku ni nobenih pogojev glede cene, ki naj bi jo vlada dosegla.

V Združenih levici ne mislimo ponujati alibijev in bianco menic za privatizacijo. Prepričani smo, da bi morala država preostale terjatve pretvoriti v lastniške deleže, Cimos bi morali upravljati kot pomembno ali celo strateško podjetje, ki po svoji velikosti je, namesto da se ga preko slabe banke privatizira. Konec koncev bi z novelo zakona o slabi banki SDH sedaj dobila predkupno pravico, na podlagi katere bi lahko SDH kot državni holding koncentriral večinski delež v Cimosu in prispeval k prestrukturiranju tega podjetja, vendar ta odlok tega ne implicira. Ta odlok ne pove, kakšna bo usoda tega podjetja, ta odlok se ne vpraša o tem, na kakšen način bo vlada prispevala k njegovemu prestrukturiranju, ohranjanju delovnih mest in ohranitvi podjetja.

Ta odlok zato ne izpolnjuje niti postopkovnih niti vsebinskih pogojev za podporo, zato bomo seveda glasovali proti.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki Vlade!

Danes obravnavani Predlog odloka o Programu prodaje državnega finančnega premoženja je vreden skupaj 42 milijonov evrov, vladno gradivo predloga odloka pa je z obrazložitvami vred pripravljeno na štirih straneh. Na štirih straneh, se pravi, ena stran za nekaj več kot 10 milijonov!

Sama obrazložitev obsega nekaj splošnih pojasnil. Ob razpravi o predlogu odloka na matičnem delovnem telesu je bilo s strani predstavnikov Vlade in poslancev vladajoče koalicije pojasnjeno, da je gradivo pripravljeno v skladu z Zakonom o javnih financah, ter še, da bodo predstavniki Vlade vsebino predloga odloka podrobneje pojasnjevali na seji Državnega zbora. Zastonj upamo, da bomo danes res slišali podrobne obrazložitve posamičnih postavk predlaganega odloka, predloženo pisno gradivo je namreč po mnenju naše poslanske skupine tako pomanjkljivo, da se o vsebini preprosto ni mogoče odločati, Vlada pa seveda je danes imela samo 5 minut.

Kar je razbrati iz predloženega gradiva, gre za terjatve Republike Slovenije iz različnih naslovov: iz naslovov davčnega dolga, plačanih poroštev in drugih pravnih poslov po stanju na dan 31. 7. 2015. Najmanj, kar bi morala Vlada v svojem gradivu pojasniti, je to, iz katerega naslova izvira posamična terjatev in razlog, zakaj je bila določena uvrščena na seznam prodaje. Le v takem primeru bi na matičnem delovnem telesu in sedaj na plenarni seji Državni zbor lahko opravil tehtno vsebinsko razpravo o smotrnosti uvrstitve posamične terjatve na seznam prodaje. Nova Slovenija - krščanski demokrati pričakujemo od Vlade tudi pojasnilo, za kar pa dejansko ni poslovniške možnosti, kakšne iztržke pričakujemo od posamične prodaje, torej ali bodo terjatve prodane po nominalni vrednosti oziroma ali se pričakuje iztržek diskontirane vrednosti in, če bodo diskontirane, po kakšni znižani ceni se pričakuje unovčitev terjatev. V tem primeru bo del terjatev torej odpisan. V zvezi s tem nas zanima, ali bo Vlada poiskala odgovorne, torej osebe z imenom in priimkom, ki so povzročile davkopllačevalcem škodo. O tem govorimo.

Nova Slovenija - krščanski demokrati poudarjamo, da mora biti rvanje z javnim, to je davkoplčevalskim denarjem, še posebej pod drobnogledom in z natančnimi pojasnili, ko gre za razpolaganje z njim.

Glede na to, da Vlada danes ni pojasnila vseh detajlov, ki jih je na nek način obljubila na Odboru za finance, in ker dejansko Vlada praktično tudi nima časa in praktično ni poslovniške možnosti, bomo mi glasovali proti temu odloku. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Urša Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Še enkrat lepo pozdravljeni!

Z odlokom o Programu prodaje državnega finančnega premoženja se določa program finančnega premoženja države, namenjen prodaji ali drugim oblikam razpolaganja v letih 2016 in 2017. Skladno z Zakonom o javnih financah je državno premoženje finančno in stvarno premoženje v lasti države. Finančno premoženje poleg denarnih sredstev predstavlja tudi dolžniške vrednostne papirje, delnice, deleže na kapitalu pravnih oseb in drugih naložb v pravne osebe, tudi terjatve države. Na slednje se obravnavani odlok tudi nanaša.

Zakon o javnih financah določa, da Vlada v postopku priprave predloga proračuna pripravi predlog programa prodaje državnega finančnega premoženja, ki ga skupaj s predlogom proračuna predloži Državnemu zboru v sprejem. Vlada mora o zaključku posameznega programa prodaje poročati Državnemu zboru. Ker za preteklo proračunsko leto program prodaje terjatev ni bil pripravljen oziroma prodaja terjatev ni bila načrtovana, gradivo poročila o tem ne vsebuje. V skladu z zakonom se v letnem programu prodaje navede seznam finančnega premoženja oziroma terjatev, kar predlagano besedilo tudi vsebuje. Vsi ostali vidiki prodaje terjatev, katerih obravnavano gradivo ne vsebuje, sodijo v nadaljnje faze razpolaganja s terjatvami Republike Slovenije. Na podlagi Zakona o izvedbi postopka prodaje posamezne terjatve odloči vlada s sprejetjem posameznega programa prodaje, ki pa mora obsegati: opredelitev ciljev in razloge prodaje, pravni temelj prodaje, opis predmeta prodaje, opredelitev metode prodaje, ki zagotavlja enakopravno obravnavo in preglednost postopka, ter obrazložitev pripravljanih dejanj.

S strani predstavnikov Ministrstva za finance nam je bilo pojasnjeno, da je pri pripravi seznama terjatev osnovni kriterij dejavnost SDH in dejavnost DUTB. Na seznamu so tako terjatve Republike Slovenije iz naslova davčnega dolga, plačanih poroštev, danih subvencij, dodeljenih kreditov in podobno do relevantnih družb, ki jih bosta pri svoji dejavnosti obravnavala SDH in DUTB. Ob tem so dodane tudi druge terjatve iz naslova plačanih poroštev Republike Slovenije po področni zakonodaji, saj se v primeru teh

terjatev Republika Slovenija srečuje tudi s skupnimi postopki prodaje družb in terjatev, ki jih ne vodita ali v njih ne sodelujeta SDH in DUTB, temveč drugi upniki. Predvidenih zneskov kupnin v tej fazi ni mogoče določiti, saj se določijo na podlagi cenitve, ki se opravi v nadaljnjih fazah razpolaganja s terjatvami, in sicer v okviru pripravljanih dejanj, ki jih določa Zakon o javnih financah. Iz navedenega razloga kupnine tudi niso predvidene v predlogu proračuna.

V Poslanski skupini SMC podpiramo predlog rešitev, ki je predlagan s tem odlokom, saj omogoča aktivnejši pristop države v postopkih prestrukturiranja podjetij in optimalnejšo koordinacijo postopkov skupaj s SDH in DUTB, ki so prav tako deležniki v posameznih gospodarskih družbah, kjer ima Republika Slovenija finančne terjatve. Pri teh postopkih se sledi ekonomskemu cilju prodaje terjatev, ki pa je odvisna od načina oziroma vrste zavarovanja teh terjatev in kakšna ter kolikšna je verjetnost za poplačilo terjatev iz bodočega poslovanja posamične družbe.

Iz navedenih razlogov bomo v Poslanski skupini Stranke modernega centra Predlog odloka o Programu prodaje državnega finančnega premoženja za leti 2016 in 2017 podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani predstavniki Ministrstva za finance, kolegice in kolegi!

Pred nami je odlok o programu prodaje finančnega premoženja države za leti 2016 in 2017. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke tega predloga odloka o prodaji finančnega premoženja ne bomo podprli; ne bomo ga podprli iz več razlogov.

Uvodoma bi radi poudarili, da je nezaslišano in skrajno neresno, da vlada Mira Cerarja in Ministrstvo za finance odlok o prodaji finančnega premoženja za leti 2016 in 2017 v skupni višini 42 milijonov in pol evrov pripravi na dveh straneh. Na vse te zadeve smo poslanke in poslanci Slovenske demokratske stranke opozarjali že na matičnem odboru, vendar Ministrstvo za finance naših predlogov in pripomb ni upoštevalo. Predstavniki Ministrstva za finance so dejali, da je to praksa iz preteklih let, da se gradivo pripravlja na enak način. Tako smo izvedeli, da je bila prodaja finančnega premoženja države za leti 2014 in 2015 izvedena zgolj samo za eno terjatev. Danes imamo pa na mizi predlog za prodajo terjatev v skupni višini 42 milijonov in pol evrov. Opozarjamo, da je to postala že praksa, da so gradiva, ki ga pripravi vlada Mira Cerarja in

Ministrstvo za finance, nepopolna, prazna in dejansko lahko dvomimo v verodostojnost tega in se vprašamo, kakšno je ozadje prodaj teh terjatev. 42 milijonov evrov in pol in niti z eno besedo niso navedeni kriteriji, na osnovi česa se je vlada Mira Cerarja odločila, da na ta seznam uvrsti te terjatve!

Povedati je treba, da te terjatve izhajajo iz naslova davčnega dolga. Vemo, da trenutno davčni dolg v Sloveniji predstavlja 1,4 milijarde evrov, in vprašanje je, na osnovi katerih kriterijev sta se Vlada in Ministrstvo za finance odločila, da uvrstita te terjatve v višini 42 milijonov in pol. Dejansko ni navedeno, na kakšen način se bodo te terjatve prodajale, ali bodo za to objavljeni javni razpisi, kakšne kupce za te terjatve se bo iskalo, ali se bo iskalo aktivnega strateškega lastnika ali bo to prodano prijatelju.

Dejstvo, ki govori v prid temu, da pri tem seznamu nekaj ne more biti v redu, in najbolj bode v oči, je terjatev do družbe Cimos v višini več kot 29 milijonov evrov. Na kakšen način se bo ta terjatev prodajala, nam predstavniki Ministrstva za finance na odboru niso znali povedati. Družba Cimos se v zadnjem obdobju velikokrat pojavlja v medijih. Zasedili smo, da je Družba za upravljanje terjatev bank najela tako imenovanega hišnega svetovalca, družbo Admetam, ki naj bi bila tesno povezana s člani upravnega odbora DUTB. Po nekaterih informacijah naj bi Cimos za stroške svetovanja omenjeni družbi Admetam plačeval več kot 250 tisoč evrov na mesec.

Pri tem je treba povedati, da verjetno ta seznam odloka terjatev sledi tudi spremembi Zakona o DUTB, in sicer naj bi DUTB svojo osnovno dejavnost, ki jo je do sedaj imel, prodajo terjatev, preusmeril v prestrukturiranje podjetij. Pri tem je treba poudariti, da z nakupom terjatev in kasnejšo konverzijo terjatev v lastniški delež lahko določeni kupec pride do pomembnega deleža v družbi in s tem tudi upravljanja. Ocenjujemo, da lahko pri takšnem načinu prodaje in takšnem načinu dela pride do oškodovanja državnega premoženja.

Še enkrat, v Slovenski demokratični stranki takšnega predloga ne moremo podpreti. Ocenjujemo, da bi te zadeve lahko šle tudi na Komisijo za nadzor javnih financ.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS):
Še enkrat lep pozdrav! Pozdravljeni, podpredsednica!

Spoštovani! Predlog o programu prodaje državnega finančnega premoženja za leti 2016 in 2017 je sestavni del proračunskega paketa zakonodaje. Uvodoma bi povedala, da gre za terjatve države v skupni vrednosti približno 42,5 milijona evrov, in vedno, ko se

dotaknemo konkretne številke, se stvari nekoliko bolj zapletejo. Verjetno seznama terjatev, ki je obvezni del priloge, ne pozna vsak. Imena družb so za nekatere nepomembna, kaj šele dejstvo, kaj finančne težave teh družb pomenijo za njihove zaposlene, zato finančni znesek še kako bode v oči. Pa vendar, vsak posamezni postopek prodaje mora obvezno imeti natančen program prodaje, s točno določenimi cilji, razloge, izdelane metode in cenitve o možnosti prodaje. Tako očitki, da se nekaj prodaja kar tako, brez posebno določenih kriterijev, ne držijo. Je pa res, da o tem odloča Vlada, ki Državnemu zboru poroča o zaključku posameznega programa prodaje. Verjetno bi si opozicija za posamezno družbo želela veliko več časa za razpravo. Podobno je bilo pričakovati že pri obravnavi predloga odloka na matičnem delovnem telesu, očitki nas niso nič kaj presenetili, saj so bili zelo podobni pomislekom, ko smo obravnavali Strategijo upravljanja kapitalskih naložb države. Predlog odloka vsebuje tudi kapitalske naložbe, ki so v omenjeni strategiji opredeljene kot portfeljske.

V Poslanski skupini Desus smo aktivno sodelovali pri oblikovanju strategije ter vložili ogromno truda, da smo ustrezno gradivo spravili pod streho. Moramo priznati, da naloga ni preprosta, zato je tehten razmislek in analiza več kot nujen predpogoj. Zavedamo se tudi, da predlog odloka vsebuje predhodno dane zaveze, kot je, denimo, seznam 15 podjetij, namenjenih prodaji, iz leta 2013, ki jih je treba izpeljati do konca. Prav tako še enkrat izpostavljam tisto, kar ponavljamo že dalj časa, da v Poslanski skupini Desus ne podpiramo nepremišljene privatizacije oziroma razprodaje državnega premoženja pod vsako ceno, kar tako. V Poslanski skupini Desus se nam zdi logično in edino pravilno, da država kot lastnica finančnega premoženja ima pred seboj jasno vizijo, kaj bo v prihodnje naredila s slabimi terjatvami, zlasti tistimi, ki so že dlje časa težko izterljive. V tem primeru se je treba ravnati po pravilih, kot jih določa Zakon o javnih financah.

Poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus bomo predlagani odlok podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni mogoče vlagati.

Odločanje o predlogu odloka v celoti bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24. IN 25. TOČKO DNEVNEGA REDA.**

Po dogovoru na seji Kolegija predsednika Državnega zbora bomo v okviru navedenih točk dnevnega reda opravili skupne uvodne predstavitve o: Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2016; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2017; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Računsko sodišče Republike Slovenije za leto 2016; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Računsko sodišče Republike Slovenije za leto 2017; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2016; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2017; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Državni zbor Republike Slovenije za leto 2016; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Državni zbor Republike Slovenije za leto 2017; o Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Komisijo za preprečevanje korupcije za leto 2016; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Komisijo za preprečevanje korupcije za leto 2017; Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Varuha človekovih pravic Republike Slovenije za leto 2016. Predloge odlokov je v obravnavo predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predlogov odlokov dajem besedo predstavniku Vlade mag. Janku Burgarju, državnemu sekretarju na Ministrstvu za javno upravo. Izvolite.

MAG. JANKO BURGAR: Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovani poslanke in poslanci!

Pred nami je predlog Odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leti 2016 in 2017. Ta del bi predstavil posebej in drugi del še v kratko v drugem delu.

Predlagana odloka za leti 2016 in 2017 se sprejemata na podlagi drugega in petega odstavka 11. člena, glede nepremičnin, in pa Zakona o stvarnem premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter tretjega in šestega odstavka 13. člena zakona glede premoženja oziroma še 13. člena Uredbe o

stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti glede postopka sprejema.

Zakon o stvarnem premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti v petem odstavku 11. člena in šestem odstavku 13. člena določa, da se načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem predloži v sprejem Državnemu zboru skupaj s predlogom proračuna. Predloženi načrt za leto 2016 in 2017 obsega sledeče, se pravi, načrt pridobivanja nepremičnega premoženja, načrt razpolaganja z zemljišči, načrt razpolaganja s stavbami, načrt razpolaganja z zemljiščem in stavbo in še del, ki se nanaša na premoženje, torej načrt pridobivanja premoženja in načrt razpolaganja s premoženjem. Upošteva načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem in načrt s premoženjem se v letu 2016 načrtuje 27 milijonov 635 tisoč 748 evrov prihodkov od prodaje stvarnega premoženja. Na drugi strani pa v enakem obdobju načrtujemo tudi nakupe premoženja v višini 104 milijone 779 tisoč 642 evrov.

V delu, kjer se finančne posledice nanašajo na predvideno povečanje prihodkov državnega proračuna, gre za okvirne finančne posledice, te pa bodo odvisne od uspešnosti oziroma realizacije načrtovanih postopkov razpolaganja s stvarnim premoženjem države. Za skladnost navedenih finančnih posledic z rebalansom proračuna so odgovorni tudi posamezni proračunski uporabniki oziroma ministrstva in vladne službe. Glede leta 2017 pa upoštevaje načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem in sedanjo sliko in načrt ravnanja s premoženjem v letu 2017 načrtujemo za 7 milijonov 859 tisoč 287 evrov prihodkov od prodaje in v enakem obdobju tudi nakupe premoženja v višini 54 milijonov 271 tisoč 965 evrov.

Drugi del se nanaša na predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe, kjer je Ministrstvo za javno upravo zbralo vse predloge za organe, to pomeni Računsko sodišče, Ustavno sodišče, Državni zbor, Komisijo za preprečevanje korupcije in za Varuha človeških pravic. Summa summarum pa finančne posledice za državni proračun pomenijo, upoštevaje načrte ravnanja s stvarnim premoženjem države, predložene ob pripravi državnega proračuna za 2016, se pravi za nakupe premoženja, porabo sredstev v višini 368 tisoč evro in iz naslova razpolaganja s stvarnim premoženjem prihodek v višini 70 tisoč 891 evrov. Za leto 2017 pa so ti zneski glede nakupa premoženja poraba sredstev v višini 150 tisoč evrov in razpolaganje s stvarnim premoženjem prihodki v višini 289 tisoč 263 evrov. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Predloge odlokov je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročil odbora dajem besedo predsednici mag. Lilijani Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi, državni sekretar!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 13. seji 6. 11. 2015 obravnaval predloge odlokov o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade, Računsko sodišče Republike Slovenije, Ustavno sodišče Republike Slovenije, Državni zbor Republike Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije in za leti 2016 in 2017 ter za Varuha človekovih pravic Republike Slovenije za leto 2016.

Predloge je v skladu z Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti Državnemu zboru 25. 9. 2015 v obravnavo posredovala Vlada. Predstavnik predlagatelja, državni sekretar na Ministrstvu za javno upravo, je v dopolnilni obrazložitvi pojasnil, da se osnovna predloga odlokov sprejemata na podlagi drugega in petega odstavka 11. člena ter prej omenjenega zakona ter tretjega in šestega odstavka 13. člena zakona in 13. člena Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki natančneje opredeljuje postopek priprave in sprejema. V prvem odstavku 11. člena in prvem odstavku 13. člena zakona je določena vsebina načrtov ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe, v tretjem odstavku 11. in četrtem odstavku 13. člena pa je določen postopek njihovega sprejemanja.

V skladu z navedeno pravno podlago so bili predlogi odlokov Državnemu zboru posredovani skupaj s predlogom državnega proračuna za leti 2016 in 2017.

Zakonodajno-pravna služba k večini predlogov ni imela splošnih pripomb, opozorila pa je na nekatera navajanja v preambuli in nejasnosti v besedilu, za katere je napovedala, da jih bo v sodelovanju s predlagateljem odpravila v končni redakciji besedila odlokov pred objavo v Uradnem listu oziroma z vloženimi amandmaji.

Na seji odbora razprave o predlogih odlokov ni bilo. Na podlagi drugega odstavka 133. člena Poslovnika je pripravljeno dopolnjeno besedilo, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji in so sestavni del poročila, glede vseh ostalih predlogov odlokov pa odbor predlaga Državnemu zboru, da jih sprejeme v predloženem besedilu. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Lep pozdrav. Še enkrat hvala za besedo.

V tej točki obravnavamo 11 odlokov o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države. Odloki se nanašajo na premičnine in nepremične praktično za vse organe v tej državi, od državne uprave, sodstva, Računskega sodišča, Varuha človekovih pravic, KPK in vsega ostalega, kar v tej državi imamo. Se nam pa ob pregledu gradiva pojavlja vprašanje, čemu sploh služi ta obravnavna. Namreč, v gradivu so dokumenti, ki vsebujejo sezname premičnin in nepremičnin, ki jih bodo organi kupili ali pa prodali, ampak iz teh dokumentov nemogoče razbrati, za kaj točno gre. Nemogoče je ugotoviti, kakšen je razlog za nakup neke nepremičnine ali pa njeno prodajo, niti za kakšne nepremične gre. Če bi želeli ugotoviti, za kakšne nepremičnine gre, bi morali za vsako posebej po parcelni številki in zemljiški knjigi sami iskati, da bi ugotovili, kaj ta nepremičnina sploh predstavlja, ampak razloga za nakup ali prodajo tudi po taki raziskavi še vedno ne bi odkrili.

Drug problem, ki ga vidimo, pa je realizacija. Če pogledamo, recimo, odlok za organe državne uprave je za leto 2016 predvidena prodaja nepremičnin v vrednosti slabih 90 milijonov evrov ter nakup nepremičnin v slabih 50 milijonov evrov. Kot že rečeno, zakaj bomo prve prodali, se pravi, zakaj bomo za 90 milijonov premoženja prodali, in zakaj bomo 50 milijonov premoženja kupili, iz tega gradiva enostavno ni moč razbrati. Lahko si le želimo, da je v odloku vključena na primer prodaja dotrajanih policijskih uprav in postaj ter nadomestitev z novimi, ustrežnejšimi kapacitetami, ampak verjetno si lahko to res samo želimo. V resnici gre namreč za spisek želja, ki po pregledu preteklih načrtov vsako leto ostajajo neuresničene; neuresničene zaradi tega, ker je realizacija teh načrtov tako mizerna.

Če pogledamo samo podatke za leto 2013. V letu 2013 je bil za organe državne uprave predviden nakup nepremičnin v znesku slabih 30 milijonov evrov, dejansko pa sta bila realizirana 2 milijona evrov. Se pravi, od 30 2 milijona evrov, v odstotkih 7,6-odstotna realizacija. Pri tem se seveda lahko vprašamo, kaj se bo dejansko zgodilo z dodatnimi sredstvi, ki jih je Vlada v letu 2016 namenila za policijo. Iz odloka za leto 2016 lahko, recimo, razberemo, da bo policija končno dobila novih 133 vozil, ker kot vemo, se vozijo v precej dotrajanih vozilih. Ampak spet, v letu 2013 je bila realizacija nakupa motornih vozil vsega 14,2-odstotna. Če to statistiko prevedemo v leto 2016, pomeni, da policija ne bo dobila 133 vozil, kot je po planu, ampak samo 19. In spet niti tega, zakaj je realizacija tako mizerna, iz teh dokumentov, ki jih je ministrstvo priložilo, enostavno ni moč razbrati. Tako nizka realizacija je povsem nerazumljiva, sploh ob dejstvu, da minister v tem mandatu razpolaganju s stvarnim premoženjem posveča izredno veliko pozornost. Razpolaganje

s stvarnim premoženjem je celo njegovo prioriteto področje.

Vsekakor torej pričakujemo, da bo vsaj na tistih najpomembnejših postavkah, ki se, na primer, dotikajo policije, realizacija tokrat kaj več kot 14,2-odstotna, kot je bila v preteklosti. Ampak, kot rečeno, v Združeni levici nismo najbolj prepričani, kakšen je dejanski namen obravnave teh dokumentov. Ministrstvu zato polagamo na srce, naj začne to področje drugače urejati. Če je smisel te obravnave, da naj bi Državni zbor kot vrhovno zakonodajno telo vršil nek nadzor nad izvršno oblastjo, potem naj bodo dokumenti pripravljeni tako, da bo ta nadzor dejansko mogoče izvajati. Načrti naj torej vsebujejo opis posameznih nepremičnin ter razloge za njihovo prodajo ali pa nakup, poročilo o realizaciji odlokov, pa tudi razloge, zakaj do realizacije, recimo, ni prišlo. Če takih podatkov nimamo, potem enostavno ne moremo o čem diskutirati, razen operirati z nekimi praznimi številkami. V tem primeru je obravnava teh odlokov dejansko povsem nesmiselna.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegi in kolegi, predsedujoča, lep dober dan!

Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter Uredba o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti predstavljata pravno podlago za izdajo vsakoletnega odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem. Upravitelji premoženja v lasti Republike Slovenije tako vsako leto pripravijo načrt premoženja in nepremičnega premoženja, ki je namenjeno odtujitvi, in sočasno tudi načrt nabav premoženja. Predloge načrtov ravnanja zberejo ministrstva za svoje potrebe in potrebe organov v njihovi sestavi, kot tudi za javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade s svojega delovnega področja, Generalni sekretariat Vlade za svoje potrebe in potrebe vladnih služb, Ministrstvo za javno upravo za upravne enote in Ministrstvo za pravosodje za pravosodne organe.

Tudi v letošnjem odloku je priložen zbirnik oziroma tabela vsega premoženja, ki je namenjeno odtujitvi, oziroma načrt nakupov takega premoženja v letu 2016 in letu 2017. Predlogi današnjega odloka in načrti ravnanja s stvarnim premoženjem so pripravljene pregledno in predstavljajo enostavno evidenco razpolaganja s stvarnim premoženjem države tako na področju nepremičnin kot tudi na področju premičnin. V predlogih odlokov gre za tisto premoženje, ki ga država za svoje delovanje ne potrebuje in ji predstavlja torej odvečno premoženje. Tako premoženje je zato pripravljena prodati ali pa ga oddati v najem

gospodarstvu ali posameznikom, če je mnenja, da bodo le-ti bolje upravljali z njim, kot pa upravlja država sama.

V Novi Sloveniji ob tem izpostavljamo sicer eno kar pomembno dejstvo, da gre namreč pri tem le za predvidene odtujitve oziroma nabave nepremičnega ter premičnega premoženja, ne pa za dejansko izvedene postopke. Razkorak med načrtovanimi prodajami in nabavami ter med njihovo realizacijo je namreč lahko precejšen. Da bi bilo upravljanje s stvarnim premoženjem čim bolj pregledno in učinkovito, bi torej moral predlagatelj poročati tudi o realizaciji načrta ravnanja za vse organe. Ob tem seveda opozarjamo tudi na pomanjkljivo strategijo na tem področju, zlasti glede nepremičnin, ki jih država ne potrebuje za svoje delovanje. Gre za tako rekoč prazna službena stanovanja, ki ostajajo nezasedena tudi več let, s čimer pa država kaže dobesedno nekako svoj mačehovski odnos do svojega premoženja.

Ampak kolegice in kolegi, ker gre kljub omenjenim dilemam za predlog odloka, brez katerega upravitelji premoženja ne morejo razpolagati s premoženjem v smislu odtujitve ali pa pridobivanja, bomo v Poslanski skupini Nove Slovenije - krščanski demokrati predlog odloka podprli. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Dušan Radič.

DUŠAN RADIČ (PS SMC): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Za načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem in načrtom ravnanja s premičnim premoženjem je za leto 2016 načrtovanih okvirnih 97 milijonov evrov prihodkov od prodaje in za več kot 104 milijone evrov načrtovanih nakupov premoženja. V letu 2017 je načrtovanih okvirno skoraj 8 milijonov evrov prihodkov od prodaje stvarnega premoženja in okvirno v višini 54 milijonov evrov nakupov premoženja. V predlogih odlokov o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe, ki sem jih naštel na začetku, je načrtovano, da bo Ustavno sodišče prodalo eno nepremično v okvirni vrednosti 70 tisoč evrov v letu 2016 in 3 nepremičnine v letu 2017 v okvirni vrednosti 289 tisoč evrov. Drugi organi niso predlagali prodaje oziroma nakupa nepremičnin. Skupno drugi državni organi načrtujejo za nakupe premičnin v višini 368 tisoč evrov in iz naslova prodaje stvarnega premoženja prihodek v višini 70 tisoč evrov. Za leto 2017 pa drugi državni organi načrtujejo nakupe premičnega premoženja v skupni vrednosti 150 tisoč evrov in v okviru prodaje premičnin prihodek v skupni vrednosti 289 tisoč evrov.

Treba je poudariti, da Ministrstvo za javno upravo pri predlogih posameznih organov ne presoja smotrnosti prodaje oziroma nakupe premoženja, temveč zgolj pripravi navodila za

prilagojeno načrtov in izbire posredovane predloge. Nadalje lahko pozdravimo prizadevanja Ministrstva za javno upravo, saj so v zadnjem letu izredno izboljšali evidenco stvarnega premoženja države, iz katere je sedaj bolj razvidno, kaj je bilo prodano in kaj ne. Je pa treba povedati, da je vsakoletna realizacija načrtov ravnanja s stvarnim premoženjem izredno majhna, samo 5- do 6- odstotna, zato se glede na omenjeno zelo slabo realizacijo odlokov ravnanja s stvarnim premoženjem države že nekaj časa postavlja vprašanje, ali sta priprava in sprejem teh odlokov sploh smiselna. Prav zato na Ministrstvu za javno upravo tudi aktivno razmišljajo o spremembi zakona o ravnanju s stvarnim premoženjem države.

Poslanska skupina Stranke modernega centra bo predloge odlokov podprla. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospa Nada Brinovšek.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala, predsedujoča, za besedo. Lepo pozdravljeni kolege in kolegice!

Zakon o stvarnem premoženju države določa, da Državni zbor na predlog Vlade Republike Slovenije sprejme načrt ravnanja s premoženjem in nepremičnim premoženjem države. Načrt ravnanja s premoženjem in nepremičnim premoženjem države je sestavljen iz načrta pridobivanja nepremičnega in premoženja in tudi načrta razpolaganja nepremičnega in premoženja.

Iz načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem za vse uporabnike državnega premoženja, se pravi Državni zbor, Ustavno sodišče, Računsko sodišče, Varuh človekovih pravic, Komisija za preprečevanje korupcije in za ostale državne organe, je razvidno, da je načrtovano pridobivanje oziroma nakup zemljišč, stavb in zemljišč s stavbami v vrednosti 47,7 milijona evrov za leto 2016 in pa 17,4 milijona evrov za leto 2017. V načrtu ravnanja z nepremičnim premoženjem je planirano tudi razpolaganje oziroma prodaja, in sicer zemljišč, stavb in zemljišč s stavbami v vrednosti 87,6 milijona evrov za leto 2016 in 16,7 milijona evrov za leto 2017. Prav tako je tudi iz načrtov ravnanja za vse organe razvidno tudi načrtovano pridobivanje oziroma nakup premoženja premoženja, in sicer za motorna vozila v vrednosti 12,6 milijona evrov za leto 2016 in pa 9,9 milijona za leto 2017, informacijsko opremo v vrednosti 15,4 milijona za leto 2016 in 11,3 milijona za leto 2017 ter še za drugo premoženje pa se je v letu 2016 planiralo 29,4 milijona evrov in za leto 2017 25,1 milijona evrov.

Še prodaja premoženja države za vse organe. Načrtuje se prodaja motornih vozil v vrednosti 3 milijone evrov v letu 2016 in 2,4 milijona evrov v letu 2017. In drugoga

premoženja v vrednosti 6,9 milijona evrov za leto 2016 in pa 111 tisoč evrov za leto 2017.

Poudarim želim, da v Slovenski demokratični stranki podpiramo predloge, ki gredo v smeri pridobivanja in razpolaganja premoženja v smislu dobrega gospodarja. V tej luči bi morali ravnati tudi vsi upravljavci premoženja.

Ustavila bi se pri načrtu ravnanja s premoženjem, natančneje pri nakupu avtomobilov. Tukaj bi rada opozorila, da nekatera ministrstva načrtujejo nakup vozil kot po tekočem traku. Naj omenim, da še kako izstopa Ministrstvo za finance, ki je v letih 2015 načrtovalo nabavo 35 osebnih vozil, 10 specialnih vozil; v letu 2016 načrtuje nakup 42 vozilo, 6 specialnih vozil, in v letu 2017 pa 41 osebnih vozil in 6 specialnih vozil. Torej bo Ministrstvo za finance v treh letih kupilo 118 osebnih vozil in 23 specialnih vozil. Po drugi strani pa smo seznanjeni z zelo slabim stanjem oziroma avtoparkom policije. Ne glede na to, da je smiselno načrtovati prodajo in nakup nepremičnega premoženja hkrati s proračunom, pa ravno nerealizacija oziroma nizek odstotek realiziranih pravnih poslov po drugi strani kaže na pomanjkljivo ureditev te veljavne zakonodaje. Iz zadnjega poročila o realizaciji načrtov ravnanja s stvarnim premoženjem državnih organov lahko vidimo, da je bila realizacija po kriteriju načrtovanih vrednosti dosežena v zelo nizkem odstotku. Pri nakupu nepremičnega premoženja je bila realizacija 7,6 %; pri prodaji nepremičnega premoženja v višini 5,8 %; nakup premoženja je bil realiziran v višini 34,1 %; prodaja premoženja komaj v višini 2,3 %. Nerealizacija načrtov ravnanja s stvarnim premoženjem države po drugi strani pomeni tudi enako nizko realizacijo veljavnega proračuna, seveda v tistem delu, ki se nanaša na stvarno premoženje. Pri vsem tem se nam še kako zastavlja vprašanje o vzrokih za tako nizko realizacijo. V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da gre v vseh primerih tako za objektivno kot subjektivno odgovornost, do katere pa še nismo prišli, da bi zanjo zahtevali odgovornost. Prav to pa pod vprašaj postavlja smiselnost obveznosti pripravljanja omenjenih načrtov ravnanja tako na strani pridobivanja kot tudi na strani razpolaganja s stvarnim premoženjem države. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS):
Spoštovana podpredsednica, kolegice in kolegi!

Pred seboj imamo kar nekaj predlogov odlokov načrtov ravnanja s stvarnim premoženjem države za leti 2016 in 2017, ki jih bomo v Poslanski skupini Desus podprli.

Načrte ravnanja predloži Vlada v sprejetje Državnemu zboru Republike Slovenije skupaj s predlogi proračunov. Načeloma s seznamom pridobivanja premičnega premoženja nimamo težav, saj se velika večina predvidenih nakupov s strani države zdi smiselna, vendar je ob tem treba pripomniti, da gre za zgolj za napoved nakupov, nimamo pa pregleda nad dejansko izvedenimi nakupi. Nekateri zneski sicer precej izstopajo, verjamemo pa, da bo nakup teh stvari upravičen in da se pri trošenju davkoplačevalskega denarja zasledujejo načelu previdnosti. Videti je, da se bodo glede motornih vozil in informacijske opreme precej opomogli na notranjem ministrstvu in v Poslanski skupini Desus se nam zdi to prav, še posebej v luči nečloveških obremenitev, ki so jih tamkajšnji zaposleni deležni v zadnjem času.

Na področju pridobivanja drugega premičnega premoženja prednjačita Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ter Obrambno ministrstvo. Pri prvem bodo novih nakupov veseli predvsem na Kemijskem inštitutu ter na Kmetijskem inštitutu Slovenije, na obrambnem ministrstvu pa za prihodnje leto načrtujejo pol manj protiklepnih raket kot v letu 2015, še vedno pa prodajajo 15 tankov T55S, za katere se nadejajo iztržiti skoraj 2 milijona evrov.

V Poslanski skupini Desus pa seveda znova pogrešamo kaj več odhodkov na področju sociale. Sicer bo nekaj nakupov pomivalnih in pralnih strojev za kakšen dom upokojencev, tu in tam se najdejo sredstva za kakšno kombinirano vozilo, a vseeno na postavki načrt pridobivanja drugega premičnega premoženja je za področje sociale predvidenih vsega skupaj 314 tisoč evrov sredstev, kar je dejansko manj, kot bo Center biotehnike in turizma Grm Novo mesto plačal za nadgraditev toplotne postaje za ogrevanje steklenjakov.

V Poslanski skupini Desus sicer pozdravljamo dejstvo, da se sredstva namenjajo za znanost, kar bo državi nedvomno koristilo v prihodnosti, a hkrati opozarjamo, da v 2. členu Ustave piše, da je Republika Slovenija socialna država, zato upamo, da bo za to področje v prihodnjih letih namenjenih nekaj več sredstev. Vse našete predloge odlokov pa bomo v Poslanski skupini Desus podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališ poslanskih skupin in s skupno uvodno predstavitvijo k tem predlogom odlokov. Amandmaji k dopolnjenima predlogoma odlokov pod točkama 15. in 16. niso bili vloženi. K predlogom odlokov pod točkami 17. do 25. pa matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, zato amandmajev na seji zbora ni mogoče vlagati. Glasovanje o predlogih odlokov v celoti bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24. in 25. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **26. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2016 IN 2017 PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo ministru za finance dr. Dušanu Mramorju. Izvolite.

DR. DUŠAN MRAMOR: Spoštovani!

Osnovni cilj zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 je uzakoniti rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje sprejetega proračuna. Zakon sledi vsebinskim okvirom Zakona o javnih financah, poleg tega povzema določbe prejšnjih zakonov, ki urejajo izvrševanje proračuna. Pri presoji, katere vsebine, poleg tistih, ki so neposredno in neločljivo povezane z izvrševanjem proračuna, sodijo v predlagani zakon, je bilo treba upoštevati tudi to, da bi z neureditvijo določenih vsebin v tem zakonu lahko nastala pravna praznina ali finančne posledice, ki bi onemogočile nemoteno izvrševanje državnega proračuna. V povezavi z zakonom o izvrševanju proračuna, ki se sprejema vsako leto, pojasnjujem, da tudi predlagani zakon temelji na vsebinah, določenih v letnem zakonu za leti 2014 in 2015. Osredotočil se bom predvsem na spremembe, ki jih je bilo treba določiti za izvrševanje proračuna za leti 2016 in 2017.

Nova je določa, po katerih morajo neposredni uporabniki državnega proračuna najkasneje do 31. januarja 2016 na svojih plačnih kontih in na kotnih, na katerih zagotavljajo sredstva za stroške dela zaposlenih, pri posrednih uporabnikih, ki sodijo v njihovo pristojnost, s prerezporeditvami zagotoviti dovolj velik obseg pravic porabe za pokritje vseh navedenih obveznosti do konca leta. Pri tem je treba upoštevati, da je prerazporejanje sredstev iz plačnih kontov v skladu s predlaganim zakonom omogočeno samo Vladi. V primeru kršitve predlagane določbe je za odgovorno osebo neposrednega uporabnika državnega proračuna v 74. členu zagrožena tudi globa.

Na način, kot je to določeno v Zakonu o javnih financah, se v predlaganem zakonu ureja reševanje migrantske problematike. Ta vsebina se ureja s spremembo 9. člena tega zakona. V skladu s to spremembo se lahko za reševanje migrantske problematike med letom odpre nova proračunska postavka. Temu sledi tudi sprememba 11. člena, o katerem se država za reševanje migrantske krize lahko dodatno zadolži, če bi bilo to treba, in nova določba, ki ureja način zagotavljanja sredstev za te namene. V skladu s to določbo o porabi sredstev odloča Vlada, pri tem pa je pomembno,

da pravic porabe za reševanje migrantske problematike ni dopustno prerazporejati za druge namene.

V 41. členu se določa nov proračunski sklad oziroma podračun, ustanovljen na podlagi 79. člena ZSDH-1. V letu 2016 se bo na podlagi predlagane ureditve pri prvem prejemu kupnine od prodaje kapitalskih naložb na novo ustanovljeni proračunski sklad nakazalo tudi 10 odstotkov kupnin od prodaj kapitalskih naložb v lasti države, ki so bile prejete od uveljavitve Zakona o SDH-1 do 1. januarja 2016.

Nadalje se s predlaganim zakonom izrecno ne zahteva več zmanjševanje števila zaposlenih v javnem sektorju. S 65. členom predlaganega zakona se določa, da se pokojnine in drugi prejemki, priznani na podlagi pravic iz Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju do 30. decembra 2016 ne bodo usklajevali. Ne glede na to, da v letu 2016 ni predvidena redna uskladitev pokojnin in drugih prejemkov, pa se bo v skladu s predlaganim členom v januarju 2016 izvedla izredna uskladitev pokojnin.

V 6. poglavju predlaganega zakona se ureja višina povprečnine in zagotavljanje sredstev občinam za sofinanciranje investicij. Pri določanju prihodkov in odhodkov države in v tem okviru tudi višine povprečnine in obsega sredstev za sofinanciranje občinam je treba upoštevati, da mora Slovenija, dokler ne doseže strukturne uravnoteženosti javnih financ, voditi javne finance na način, da bodo skladne z zahtevami pakta, zahtevami 148. člena Ustave Republike Slovenije, Zakona o fiskalnem pravilu in Pakta za stabilnost in rast. V zvezi z obsegom povprečnine je treba izpostaviti, da Vlada kljub vsem naporom dogovora z Združenjem občin ni uspela uskladila. V dopolnjen predlog zakona je tako vključen predlog povprečnine v višini 522 evrov, ki pomeni ohranitev sredstev za zakonske naloge občine na letošnji ravni. Po našem mnenju je ta raven dovolj visoka za pokritje vseh najnujnih potreb. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Tilnu Božiču.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovani gospod minister, državna sekretarka in ekipa, kolegi in kolegice – v zadnjem trenutku vidim tudi predstavnike občin na balkonu – lepo pozdravljeni!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 37. nujni seji 13. novembra kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila Vlada Republike Slovenije.

Na odbor je predhodno prišlo še mnenje Zakonodajno-pravne službe, mnenje Komisije za

nadzor javnih financ, mnenje pristojne komisije Državnega sveta in tudi pripombe oziroma predlogi za amandmaje različnih zainteresiranih subjektov, mestnih občin Koper in Kranj, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, župana Občine Ormož in tudi po dve pismi s strani Skupnosti občin Slovenije in Združenja mestnih občin Slovenije. Amandmaje smo k predlogu zakona vložili nepovezani poslanec Jani Möderndorfer, Poslanska skupina SDS, Skupina nepovezanih poslancev, NSi in Združena levica ter koalicijske poslanske skupine SMC, Desus in SD.

Na seji so poleg članov sodelovali še predstavniki Ministrstva za finance, Zakonodajno-pravno službe, Državnega sveta, Skupnosti občin Slovenije, Združenja občin Slovenije ter Združenja mestnih občin Slovenije. V uvodni dopolnilni obrazložitvi je državna sekretarka Ministrstva za finance pojasnila razlike med trenutno ureditvijo in predlogom zakona. Poleg vsebin, določenih v Zakonu o javnih financah, ZIPRS ureja tudi druge vsebine, katerih izpad bi povzročil pravno praznino ali finančne posledice, ki bi lahko omogočile nemoteno izvrševanje proračuna.

Posebej je bilo izpostavljeno izboljšanje režima predplačil, ki jih neposredni uporabnik zagotavlja drugim uporabnikom oziroma nevladnim organizacijam, določba glede oblikovanja novega proračunskega sklada, prenehanje veljavi nujnosti zmanjševanja števila zaposlenih v javnem sektorju, da se v letu 2016 pokojnine ne bodo redno usklajevale, je pa predvidena izredna uskladitev pokojnin, problematika financiranja občini in dvig predlagane povprečnine s 519 na 522 evrov ter možnost dodatne prilagoditve, če bo prišlo s predstavniki občin do dogovora, saj pogajanja v času trajanja seje še niso bila sklenjena. S povprečnino se poleg 54 % dohodnine občinam zagotovi še finančna izravnava, kar so dopolnilna sredstva, če bi obseg pobrane dohodnine ne zadoščal za pokritje primerne porabe, ker se sredstva iz dohodnine zvišuje, se temu primeru znižuje povprečnina. Nazadnje je predstavila še novosti v zvezi z zagotavljanjem investicijskih transferjev občine.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je pojasnila, da je večina pripomb, ki jih je služba podala v pisnem mnenju, ustrezno upoštevanih z vloženimi amandmaji koalicijskih poslanskih skupin, preostale pa so bile odpravljene z dodatnimi pojasnili.

Predstavniki Državnega sveta je v okviru predstavitve poročila pristojne komisije opozoril, da zakona ne podpirajo.

Svoje poglede so imeli na seji priložnost predstaviti tudi predstavniki Skupnosti občin Slovenije, Združenje občin Slovenije in Združenja mestnih občin Slovenije. V svojih razpravah so opozarjali na dinamiko stroškov, učinke ukrepov države na te in lastno oceno primerne povprečnine, ki bi znašala 536 evrov. Dodatno je bil poudarjen učinek nedavnega

dogovora s sindikati, ki se bo odražal v porast stroškov plač. Prav tako so opozorili na izpad kohezijskih sredstev. Nadalje je bilo pojasnjeno, da občina svoje finančne težave rešuje z likvidnostnimi posojili, jemanjem sredstev iz namenskih virov in virov oziroma sredstev za investicije, kar ima negativen vpliv na razvojni potencial, ki ga lahko prinesejo občine.

V razpravi so člani odbora največ pozornosti namenili predstavitvi in obrazložitvi predlaganih amandmajev, od dviga povprečnine na višjo raven do dviga obdavčitve na kapital in delo. Nadalje je bila izpostavljena potreba po celoviti sistemski reformi lokalne samoupravo in izražena zaskrbljenost nad razvojem podeželja. Nekateri člani so tudi menili, da morajo občine pogledati tudi v lastno organizacijo in če ne uspejo zagotavljati naloženih nalog, najbrž ne delujejo dovolj racionalno. Problematisirano je bilo tudi število občin ter možnost nadaljnega povezovanja občinskih uprav.

Odbor je obravnaval in sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin SMC, Desus in SD ter amandma odbora na amandma koalicijskih poslanskih skupin k 53. členu. Preostalih amandmajev odbor ni sprejel oziroma so nekateri amandmaji postali brezpredmetni. Odbor je nato glasoval še o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Spoštovani, obveščam vas, da me je minister Dušan Mramor prosil, da opravičim njegovo začasno odsotnost, trenutno poteka seja Vlade in se bo takoj, ko bo mogoče, vrnil.

Lepo pozdravljam predstavnike občin, županje in župane, ki so se nam pridružili in sedijo na balkonu!

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Kolegice in kolegi, predstavniki Vlade, spoštovane gospe županje in gospodje župani!

Kot običajno zakon o izvrševanju proračunov, tokrat za leti 2016 in 2017, posega v več različnih sistemskih zakonov, kar je, žal, praksa pri sprejemanju zakonov že nekaj let zapovrstjo. Kot je opozorila že Zakonodajno-pravna služba, tak način sprejemanja zakonov zmanjšuje preglednost zakonodaje ter vnaša v pravni red nejasnosti. Takim opozorilom se moramo pridružiti. ZIPRS1617 namreč posega na področja, ki zadevajo širši krog občanov, kot je, na primer, področje veteranov, pokojninsko in invalidsko zavarovanje, področje financiranja občin ali področje vrtcev. Urejanje posameznega področja v več zakonih praktično onemogoča seznanitev z njihovo trenutno veljavno vsebino, ki pa pomembno vpliva na status in pravice

občanov. Zakon v veliki meri podaljšuje veljavnost ukrepov po Zakonu o uravnoveženju javnih financ, ki je bil sprejet kot začasni ukrep za zmanjšanje proračunskih izdatkov oziroma povečanje proračunskih prihodkov in je bila njegova veljavnost časovno omejena na čas gospodarske recesije; bolj točno, dokler gospodarska rast v predpreteklem letu ne doseže 2,5 odstotka. Ob sprejemanju ZUJF je bila tedanja vladajoča koalicija, katere sestavni del je bila tudi Nova Slovenija, deležna plazu obtožb o nesprejemljivosti ukrepov, zdaj pa sedanja koalicija veljavnost teh ukrepov podaljšuje celo v čas izkazane občutne gospodarske rasti – naj razume, kdor more.

Ne moremo mimo določila o enkratni izredni uskladitvi pokojnin v januarju 2016 za 0,7 odstotka, to se posameznim upokojencem v njihovi denarnicah ne bo poznalo praktično čisto nič. V primerjavi z javnimi uslužbenci, ki so v pogajanjih z Vlado izpogajali kar občutna zvišanja plač in regresa za leto 2016, so tudi tokrat upokojenci v primerjavi z javnimi uslužbenci iztržili mnogo manj. Upam, da upokojenci sedaj to poslušajo in slišijo. Pokojnine so se upokojencem v zadnjih nekaj letih občutno znižale in sedaj že skoraj polovica upokojencev prejema pokojnine pod pragom tveganja revščine, ki je v Sloveniji določen na znesek okrog 600 evrov. Enkratna uskladitev pokojnin pomeni v povprečju za vsakega upokojenca 65 evrov na leto oziroma dobrih 5 evrov na mesec, praktično nič, v zadnjih nekaj letih pa so pokojnine realno padle za dobrih 20 odstotkov.

Predlog zakona močno posega na področje financiranja občin in prav o tem je tekla debata in bo gotovo danes tudi tekla na tem plenarnem zasedanju. Se pravi, na področje financiranja občin, tako na sredstva za investicije kot tudi na področje povprečnin. To so sredstva, ki jih lokalne skupnosti prejmejo iz državnega proračuna za zagotavljanje izvajanja njihovih zakonskih nalog, ki jih je vedno več. Reprezentativni združenji občin, Skupnost občin Slovenije in Združenje občin Slovenije, sta predlagali, da se v letih 2016 in 2017 določi povprečnina v znesku 536 evrov. Taka višina povprečnine je bila določena v letih 2013 in 2014. Občine se bodo v letu 2016 srečevale s povečanimi izdatki, povezanimi s sprostivjo napredovanj javnih uslužbenecv in drugih povečanj stroškov. Predlagana višina povprečnine za leti 2016 in 2017 v višini 522 evrov, kot jo predlaga koalicija, je absolutno prenizka po mnenju Nove Slovenije. Po metodologiji, določeni v Zakonu o financiranju občin in Uredbi o metodologiji za izračun povprečnine za financiranje občinskih nalog, bi morala povprečnina po izračunu Skupnosti občin Slovenije znašati 652 evrov, po izračunu ZOS pa 671 evrov. Kolegice in kolegi, govorimo o 260 milijonih evrov, govorimo o četrtilijarde evrov za občine, ki pa je seveda ne bodo dobile.

Zavedajoč se javnofinančne situacije na eni strani in višino izdatkov občin za pokrivanje zakonsko določenih nalog na drugi strani je po prepričanju Nove Slovenije potrebno višino povprečnine ohraniti vsaj na nivoju povprečnine iz let 2013 in 2014, zato smo vložili amandma, s katerim predlagamo določitev povprečnine na 536 evrov za obe naslednji proračunski leti. Glede na vse navedene razloge poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije - krščanski demokrati Predloga zakona o izvrševanju proračunov za leti 2016 in 2017 ne bomo podprli. /Aplavz/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Urška Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Še enkrat vsi prisotni prav lepo pozdravljeni!

Glede na pravno naravo državnega proračuna je uveljavitev zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije nujni in neposredni pogoj za uveljavitev proračuna in s tem njegovo izvrševanje. Slovenija je kot članica Evropske unije in Evropske monetarne unije zavezana k spoštovanju skupnih pravil tako pri javnofinančnih gibanjih kot v širšem makroekonomskem področju. Evropska komisija je pravkar zaključila ocenjevanje 16 osnutkov proračunskih načrtov za leto 2016, ki so jih države članice evroobmočja predložile do 15. oktobra. V predpisanih rokih in predpisani obliki je osnutek proračunskega načrta za leto 2016 Komisiji posredovala tudi Slovenija. Komisija je včeraj v skladu z uredbo na podlagi poslanega dokumenta sprejela in objavila tudi mnenje. Slovenija je v skupini petih še drugih držav, za katere velja korektivni del Pakta za stabilnost in rast oziroma postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Komisija za Slovenijo ugotavlja, da je ustrezno pripravila proračunski načrt za leto 2016, ki je pretežno skladen z zahtevami pakta rasti in stabilnosti, vendar nima veliko prostosti za odstopanja od začrtane poti. Slovenija bi lahko na podlagi te ocene Komisije z letom 2016 prešla v preventivni del pakta, če bo za leto 2015 pravočasno in vzdržno odpravila čezmerni primanjkljaj. Zato si mora Slovenija s politiko in ukrepi prizadevati za nadaljnje zniževanje primanjkljaja, dokler ne bo doseženo trajno strukturno uravnoteženje javnih financ, skladno s preventivnim delom Pakta za stabilnost in rast ter mednarodno Pogodbo o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji. Z ukrepi v predlaganem zakonu se sledi temu cilju.

Tudi vladni predlog financiranja občin, predlagan v tem zakonu pomeni sledenje ključnemu cilju državnega proračuna kot instrumenta Vlade pri izvajanju makroekonomske politike. Ne glede na to, da so predsedstvo občinskih združenj zavrnila sklenitev dogovora za leto 2016 in niso

sprejela vladne ponudbe, oblikovane v prizadevanju, da bi šli občinam v največji mogoči meri nasproti, to je pri določitvi povprečnine v višini 525 evrov, je Vlada Republike Slovenije v Predlogu zakona o izvrševanju proračunov za leti 2016 in 2017 ohranila predlagane izboljšave pri delovanju občin. To pomeni, da se s tem zakonom ureja pravna podlaga za izdajo novih odlokov o odmeri NUSZ, omogoča se ugodna zadolžitev v državnem proračunu, ohranja se povečana kvota dopustnega zadolževanja občin in razširja se možnost porabe investicijskih sredstev pri evropsko financiranih projektih.

V Poslanski skupini SMC obžalujemo, da so predstavniki občin zavrnili vladni predlog glede višini povprečnine za leto 2016 v višini 525 evrov, saj jim je omenjeni predlog omogočal enak položaj, kot ga imajo letos, ter financiranje primerne porabe oziroma izvajanje vseh nalog, ki so jih na podlagi zakonov in predpisov dolžne zagotavljati občanom. Poleg določitve transferov občinam in drugih, že omenjenih rešitev v povezavi z delovanjem občin predlagani zakon določa vse vsebine in elemente, ki jih določa Zakon o javnih financah in drugi področni zakoni ter uvaja tudi nekaj novih določb, ki se nanašajo na predplačila financiranja ustanov, posebnosti z upravljanjem in prodajo finančnega premoženja, pripravo finančnih načrtov za neposredne uporabnike proračuna, politiko zaposlovanja, ukrepe za zniževanje izdatkov na področju pokojninskega in socialnega varstva, znižanje subvencije občine za plačilo javnega vrta in zagotavljanje plačila zdravstvenih storitev za veterane.

Kot sem že v uvodu povedala, gre za zakon, ki vsako leto spremlja proračun in je v osnovi namenjen izvrševanju vsakoletnih proračunov, tokrat za leti 2016 in 2017. V predlogu zakona so poleg rešitve, ki jih določa ZJF in so potrebne za tehnično izvedbo proračuna, predlagane tudi že omenjene vsebine, za katere ocenjujemo, da jih je nujno treba urediti, ker bi sicer lahko nastale tako pravne kot finančne posledice, ki bi onemogočale nemoteno izvrševanje proračunov za naslednji dve leti. Zato bomo v Poslanski skupini Stranke modernega centra predlagani zakon podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Spoštovani obiskovalci na balkonu, vljudno vas prosim, da upoštevate hišni red, ki ga imamo v Državnem zboru. V nasprotnem primeru bomo morali poseči po najbolj restriktivnem ukrepu in vas odstraniti z balkona. Tega si ne želim, zato vas vljudno prosim, da spremljate sejo, ne motite razpravljavcev in posredovalcev stališč. Tako vljudno prosim za te stvari. Hvala lepa.

Sledi stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod mag. Andrej Šircelj. Izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS):

Spoštovana podpredsednica, predstavnice Vlade, kolegi in kolegice, gospe in gospodje!

Zakon o izvrševanju proračuna je res zakon, ki vedno sledi proračunu in navadno je v tem zakonu urejeno tisto, kar ni v drugih sistemskih zakonih, in seveda tisto, kar omogoča izvrševanja tega proračuna. Vendar vse postavke v proračunu morajo biti usklajene med seboj. Danes niso. Ne vemo, koliko se bo iz državnega proračuna plačalo povprečnin za občine. Zaradi tega je sploh vprašanje o legitimnosti in legalnosti proračuna za leto 2016 in 2017. Finančna konstrukcija proračuna 2016 in 2017 ni zaključena, ni usklajena. Zaradi tega moramo danes vedeti, kaj sprejemamo, če sprejemamo. Naloga vlade je, da uskladi proračunske dokumente z vsemi deležniki, ni naloga drugih, da uskladijo z vlado, ampak vlade, da uskladi z drugimi; vlade, da uskladi z občinami in ne obratno. In tukaj je situacija popolnoma jasna. In naloga vlade po Zakonu o javnih financah je, da poleg tega proračuna predloži v Državni zbor tudi ostale bilance: bilance občin, bilance pokojninskega zavarovanja in bilance za zdravstveno zavarovanje. Tega ni naredila ta vlada, zaradi tega je odgovornost za neusklajenost na strani vlade Mira Cerarja. Tukaj je seveda vprašanje, katera številka bi morala biti navedena za povprečnino. Ali je to tista na podlagi formul – ena je 652, druga je 671. Tukaj je vprašanje, ali se vlada Mira Cerarja drži lastne zakonodaje. Če ji zakonodaja ni všeč, če ji ni všeč formula, naj spremeni formulo, ampak naj se drži formule, naj se drži legalnosti in legitimnosti.

Seveda je zdaj tukaj vprašanje, ko se omenja, kako bomo pa to naredili, ker nam Bruselj, ker nam Evropska komisija pravi, da se je treba držati fiskalnega pravila in tako naprej. Vendar, na račun koga? Danes nismo več v krizi: ali na račun ljudi, na račun občanov ali morda na račun koga drugega. Vsekakor ne na račun varnosti. Vsekakor pa mislimo, da je ogromno možnosti, da se na račun drugih struktur v državnem proračunu lahko zagotovi dodatno varčevanje in ne na račun občin, ne na račun občanov, ampak predvsem s spodbujanjem gospodarstva, z večjo gospodarsko rastjo, z manjšo nezaposlenostjo in z večjim ustvarjanjem delovnih mest. Zakon o izvrševanju proračuna tega ne vključuje in ne vsebuje, kakor tudi ne proračuna za 2016 in 2017, zaradi tega v Slovenski demokratični stranki nikakor ne mislimo podpreti tega zakona. Po drugi strani pa ne moremo občinam stalno nalagati in dajati nove naloge, sprejemati sindikalne pobude na eni strani, ki vplivajo na proračune občin, ki vplivajo tako, da s sedanjo povprečnino ne morejo kriti niti tekočih nalog, in zaradi tega to prevračajo vse te stroške na ljudi, na plačnike vrtcev, na plačnike šol in tako naprej, ki bodo zaradi tega dražje. Na koncu koncev ljudje bodo plačali večjo ceno in to je, gospe in gospodje, nesprejemljivo.

Lokalna samouprava je ustavna kategorija in država mora zagotavljati delovanje lokalne samouprave. Ljudje, občani v lokalnih

skupnostih, v občinah uresničujejo svoje interese in njihovo življenje je odvisno od kvalitete njihovih storitev. Od storitve lokalne samouprave je odvisno, kako bo država, kako bo centrala financirala te občine; v skladu z zakonom po formuli. Zavedamo se, da je v času krize prišlo do tega, da je bilo treba zategniti pas, vendar danes vlada Mira Cerarja govori, da smo v razcvetu, da imamo gospodarsko rast, da imamo več delovnih mest. Tudi na drugih področjih ne varčuje in ne razumem, zakaj mora varčevati na račun občin, na račun občanov.

Vendar, spoštovana koalicija, imate možnost. Slovenska demokratična stranka je vložila amandma, ki določa povprečnino 536 evrov. Fer amandma! Sprejmite ga in rešite sistemski problem, ki ga imate, problem glede zakonitosti in problem glede legalnosti tega proračuna in Zakona o izvrševanju proračuna. Mi takšnega zakona ne bomo podprli, predlagamo pa amandma, da ga sprejmete in da rešite problem. Hvala lepa. /aplavz/

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Franc Jurša.

Vljudno naprošam vse obiskovalce na odru, da ne ploskate, da ne motite seje. Hvala.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, podpredsednica. Lep pozdrav državni sekretarki, sodelavci, kolegicam in kolegom ter množici županov in županij, ki sedijo zgoraj in spremljajo to točko dnevnega reda!

Izgleda, da smo nekateri obsojeni danes tukaj, da se nam žvižga, drugi pa dobivajo aplavze. Upam in prepričan sem, da vi to zelo dobro razumete, kajti tudi vi sprejemate svoje proračune in takrat, ko ga sprejmete, ste verjetno tudi zadovoljni.

Spoštovani, pred seboj imamo predlog zakona, čigar cilj je zagotoviti rešitve, ki bodo omogočile izvrševanje proračunov za leto 2016 in 2017. Naj že takoj na začetku povem, da ga bomo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev soglasno podprli, saj predstavlja podlago za nadaljnjo konsolidacijo in stabilizacijo javnih financ ter ustvarjanje pogojev za gospodarsko rast. Zavedamo se, da je javnofinančna situacija še vedno daleč od rožnate. Naj spomnimo, da smo se v letošnjem letu tudi s sprejemem fiskalnega pravila zavezali k omejevanju javnofinančnih odhodkov. Kot kaže, ima ta poteza pričakovane pozitivne učinke na boniteto države in obrestno mero, po kateri se država zadolžuje. To pa je izjemno pomembno, saj lahko že majhno znižanje obrestne mere, pomeni del denarja, ki ga namenjamo za zdravstvo, šolstvo in v končni fazi tudi za pokojnine.

Na začetku moram poudariti, da nam je v Poslanski skupini Desus žal, da predstavniki Vlade in občin niso dosegli dogovora glede

višine povprečnine. Zavedemo se pomembne vloge, ki jo igrajo lokalne samouprave, a vendar so naša sredstva omejena. Sicer je vladna stran malo popustila, a očitno je bila ponujena višina vendar daleč od pričakovanj občin. Tako žal ostajamo na različnih bregovih.

Trenutno reševanje begunske problematike zahteva veliko resursov in posledično terjat tudi poseg v proračun, zato smo podprli rešitev, da bo Vlada za namen reševanja te problematike med letom lahko odprla nove postavke, če bi to bilo nujno. Sredstva za ta namen se bodo zagotovila s prerazporeditvijo pravice porabe. Ker po obsegu teh sredstev ni moč natančno načrtovati, smo dopustili tudi možnost, da se za ta namen država dodatno zadolži.

Moram pa poudariti, da smo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev zadovoljni, da bo v prihajajočem januarju končno prišlo do izredne uskladitve pokojnin. Tak ukrep smo izbrali že ob podpisu koalicijske pogodbe, v kateri je zapisano, da se morajo pokojnine uskladiti v primeru več kot 2,5-odstotne gospodarske rasti v preteklem letu. Trda pogajanja glede tega pa so potekala kar dobršen del leta. Poleg tega pa bo sprejem zakona omogočil, da se za naslednji dve leti ohrani letni dodatek. To ni regres za letni dopust, ampak to je v večini primerov regres za nakup goriva za zimo, za tiste ljudi, ki živijo na obrobju, in sicer na ravni leta 2015.

Ob tem bi želel v Poslanski skupini Desus izpostaviti še eno dejstvo. Projekcija demografske slike prihodnosti kaže zaskrbljujočo podobo. Skrajni čas je, da se ustanovi rezervni demografski sklad, ki bo razbremenil proračun za določeno zagotavljanje sredstev za pokojninsko blagajno. Zato bo s sprejetjem tega zakona ustanovljen tudi podračun za del kupnine odprodaje kapitalskih naložb v lasti Republike Slovenije, ki bo šla v rezervni demografski sklad ob njegovi ustanovitvi. Na tem mestu je treba poudariti, da v Poslanski skupini Desus vztrajamo pri njegovi čimprejšnji ustanovitvi, saj se rok po Zakonu o Slovenskem državnem holdingu izteče konec tega leta, koalicijsko usklajevanje pa je seveda že rok preseglo – to koalicijsko usklajevanje pa je že rok preseglo. Zavedamo se, da pri usklajevanju pokojnin in pri izplačevanju letnega dodatka ne bo šlo za velike zneske, žal nas glede tega še vedno omejuje račun, ki ga plačujemo zaradi nastanka bančne luknje, a vendar v Poslanski skupini Desus upamo, da bodo najbolj ranljive skupine prebivalcev, tisti, ki jim je na pasu zaradi večletnega zategovanja zdavnaj zmanjkalo lukenj, v prihodnje vendarle lahko malo bolje zadihali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav še enkrat v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov!

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 je zagotovo ključen dokument oziroma akt za to, da lahko življenje v državi in tudi v lokalnih skupnosti teče v danih okvirih, kot jih ponuja tako državni proračun in posledično, glede na vezanost lokalnih proračunov na povprečnine, tudi občinski proračuni.

Pri teh določbah, ki so zapisane v zakonu o izvrševanju proračuna, je zagotovo mogoče pozdraviti rešitve, ki omogočajo predplačila pri uporabnikih, in to pomeni, da razpolagajo s sredstvi že v tistem obdobju, ko se srečuje z izvajanjem konkretnega projekta, in šele v izvajanju tega projekta lahko tudi izvajajo poročanje o porabi namenskih sredstev, in to je zagotovo nekaj, kar je vedno izjemno dobrodošlo, ko načrtuješ investicijo oziroma aktivnost. Dobrodošlo je tudi, da se omogoča občinam dodatno ugodno zadolževanje za investicije pri državnem proračunu, kar je vedno eno od aktualnih vprašanj, kako omogočiti še več investicij in pospešiti ne nazadnje tudi gospodarsko rast in posledično tudi rast bruto domačega proizvoda.

Pomembno je, da se tudi s tem zakonom izrecno ne zahteva več zmanjšanje število zaposlenih v javnem sektorju, namreč vse preveč ukrepov v zadnjem obdobju je bilo dejansko podrejenih zgolj temu, da se število zaposlenih v javnem sektorju zmanjšuje. To sicer ne velja za lokalno raven, ampak vendarle na državni ravni lahko ugotovljamo, da je to imelo za delovanje organov že resne posledice, še posebej pa tudi zaradi tega, ker so se mnogi izkušeni kadri v tem obdobju upokojili, ni pa bilo tistih, ki bi se lahko pravočasno vključili v ta proces in tudi dobro potem opravljali svoje delo kot mlajši v teh organih. Tako je ta ukrep dejansko dobrodošel, kajti tudi ne nazadnje večja poraba v javnem sektorju pomeni tudi večja gospodarsko rast oziroma povečanje bruto domačega proizvoda, kar je bil eden od velikih problemov v času obvladovanja finančne gospodarske krize, da se je drastično zmanjševalo sredstva prav v javnem sektorju in zaradi tega je tudi padala gospodarska rast.

Pomembna rešitev, ki jo še posebej pozdravljamo tudi v Poslanski skupini Socialnih demokratov, se nanaša tudi na plačila zdravstvenih storitev vojnim veteranom. Namreč, tukaj je bil poseg izjemno drastičen in v trenutku, ko se srečuješ z gospodarsko in finančno krizo, je zelo hitro prišlo do spoznanja, da pozabimo na vse tiste, ki so bili izjemno pomembni in odločilni, da je Slovenija danes samostojna država, in poseganje v njihove pravice zagotovo ni bilo upravičeno že v tistem obdobju ne. Res je, da se ta hip vračilo plačila zdravstvenih storitev ureja z Zakonom o izvrševanju proračuna, kar pomeni, da je tudi ta rešitev pravzaprav začasne narave. Gre za leti 2016,

2017 in to je nekaj, kar je sicer dobrodošlo, ni pa sprejemljivo za nadaljnje reševanje tega problema, zato bomo tudi vztrajali, da se ta vplačila vojnim veteranom uredijo dokončno in da se tudi v prihodnosti v to področje ne posega. Že pri splošni obravnavi proračuna smo tudi opozorili na dejstvo, da obstajajo pri tem proračunu za leti 2016, 2017 tudi določene rezerve in da bi dejansko bil lahko proračun bistveno boljši, kot je ta hip v obravnavi. Tukaj smo opozorili na velik potencial, ki ga imamo v bankah, in potencial, ki ga imajo banke z ugodnim financiranjem gospodarstva in tudi gospodinjstev, zato da lahko udejanjijo svoje potrebe. S tem bi se dvignila gospodarska rast, bruto domači produkt in s tem bi se lahko zagotovo doseglo tudi tisti cilj, ki ga pričakujejo občine, da bi povprečnina bila 536 evrov in ne tam v okviru 522, 525, kot je ta hip. Tako ta rezerva, žal, zaenkrat še ni izkoriščena, je pa Zakon o izvrševanju proračuna dejansko nujno potreben, zato da se življenje in tudi s tem gospodarska rast v Sloveniji ne zavre, kar bi bilo pa seveda izjemno težko popraviti v nadaljevanju, zato bomo ta zakon podprli.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo dr. Matej Tašner Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospa podpredsednica. Lep pozdrav vsem!

Bistveno vprašanje, ki se odpira pri obravnavi tega zakona, je vprašanje financiranja občin. Že praktično ves mandat poskuša Vlada z občinami skleniti varčevalni kompromis. Formula tega kompromisa je preprosta: vlada zniža proračunsko financiranje občin in s tem privarčuje, občine se razbremenijo v nekaterih zakonskih obveznostih in si zmanjšajo stroške. Problem, o katerem vsi govorijo, je, da se bo masa povprečnin znižala bolj, kot se bodo zmanjšale finančne obveznosti občin, nihče pa se ne vpraša, na čigav račun se tukaj varčuje. Obveznosti občin so namreč po drugi strani pravice njihovih občanov, naših državljanov. Vsi pa vemo, da imajo občine poleg upravnih in infrastrukturnih tudi socialne funkcije, posebno pri zagotavljanju primernih stanovanj. V Združeni levici seveda ne podcenjujemo upravnih funkcij, vendar bomo vedno poudarjali socialne. Zato bom ponovno opozoril na upravičence do subvencioniranja tržnih najemnin, ki ste jih pustili na cedilu, tako vlada kot združenja občin. S 1. aprilom je bila namreč ukinjena subvencija za tiste upravičence do neprofitnega najema, ki jim občina ni mogla zagotoviti neprofitnega stanovanja in so bili prisiljeni v veliko dražji tržni najem. To je nazoren primer tega, kako zaradi kompromisa med lokalnim in državnim političnim razredom kratko potegnejo socialno ogroženi državljanjani.

Seveda je še cela vrsta obveznosti občin, ki bi jih bilo treba omeniti, vendar bom opozoril samo na to, da so občine ustanoviteljice zdravstvenih domov in domov starejših občanov. Če bodo občine dobile premalo sredstev, se bo to zagotovo poznalo tudi na tem področju.

Mi kot poslanci Državnega zbora v resnici ne moremo presoditi, kaj pomeni 522 evrov povprečnine, ki je prisilno določena v 53. členu tega zakona. Vlada nam ni predložila analize, iz katere bi bilo razvidno, katere obveznosti občin bi bile zaradi tega ukrepa okrnjene in za koliko. Nekaj je pa seveda popolnoma jasno – masa plač občinskih uslužbencev, ki te obveznosti izvršujejo, se bo v letih 2016 in 2017 povečala. To se bo zgodilo že zaradi napredovanj in dodatkov na delovno dobo. Zato bi se morala v letu 2017 povečati tudi povprečnina, vendar je v tem zakonu določen enak znesek za obe leti. Vladna formula se torej ne izide oziroma se bo, kot običajno, izšla na škodo občanov.

Zato še enkrat pozivam Vlado, da položi karte na mizo. 53. člen ste zapisali tako, da pušča manevrski prostor za pogajanja. Pušča prostor za povečanje povprečnine, zato da ne bo treba uvajati ali podaljševati protisocialnih ukrepov.

Hkrati pa spet ponavljam, da alternativa obstaja. Bistven vir dohodka občin je dohodnina. Mi smo po zbrani dohodnini na kapitalske dohodke na repu Evropske unije, na 27. mestu. Če Državni zbor ne bo ukrepal, bomo leta 2016 in 2017 zbrali manj dohodnine iz tega naslova kot v kriznem letu 2012. Drugi vir je znižanje meje četrtega dohodninskega razreda, tako da ne bo več obdavčenih samo 3,4 promila najboljše plačanih, ampak vsaj 3 odstotki. Že kratkoročni ukrepi na področju dohodnine prinesejo okrog 40 milijonov evrov. Do leta 2017 pa je mogoče storiti veliko več, predvsem s solidarnim davkom na nepremičnine, ki bi bil v glavnem prihodek občin.

Mi ne moremo prevzeti odgovornosti za varčevanje pri občinah in občanih, sploh zato, ker ni jasno, kje in koliko se bo sploh rezalo. Zato bomo glasovali proti temu zakonu. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih.

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke je vložila amandmaje k 30. in 73. členu predloga zakona, ki sta objavljena na e-klopi. V zvezi s tema amandmajema ugotavljam, da sta nepravilno vložena, zato o njihju ne bomo niti razpravljali niti glasovali. V skladu z drugim odstavkom 135. člena Poslovnika Državnega zbora je namreč mogoče k dopolnjenemu predlogu zakona vlagati amandmaje le k tistim členom, h katerim je matično delovno telo sprejelo amandmaje. Poslanska skupina SDS želi vsebinsko, ki se

nanaša na 23. člen predloga zakona, prerezporejanje pravic porabe, urejati v 30. členu, ki pa se nanaša na načrt razvojnih programov, saj matično delovno telo k 23. členu ni sprejelo nobenega amandmaja, zato na seji zborna k temu členu amandmajev ni mogoče vlagati.

Prav tako želi vsebino, ki se nanaša na 49. člen, obseg poroštev države, urejati v 73. členu, ki pa se nanaša na zagotavljanje plačila storitev vojnim veteranom, ker matično delovno telo k 49. členu ni sprejelo nobenega amandmaja. Za takšno ravnanje ni podlage v Poslovniku Državnega zbora. V drugi obravnavi je na seji matičnega delovnega telesa tudi sama Poslanska skupina SDS amandmaja s podobnima vsebinama poslovniško pravilno in vsebinsko ustrezno vložila k ustreznima členoma, vendar nista bila sprejeta. Če bi razpravo in glasovanje o navedenem amandmaju dopustili, bi bil to pomemben precedenčni primer za nadaljnje delo Državnega zbora, ki se nanaša na vlaganje amandmajev v drugi obravnavi na seji Državnega zbora k dopolnjenemu predlogu zakona. To bi praktično pomenilo, da ne bi veljale skoraj nikakršne omejitve glede vlaganja amandmajev, s čimer bi se zaobšle odločitve, sprejete na seji matičnega delovnega telesa. Nadaljnja postopka oziroma nadaljnja pojasnila so vam bila podana že s strani predsednika Državnega zbora med to sejo včeraj in tudi že danes.

Prehajamo pa na razpravo. V razpravo dajem 53. člen ter ločene amandmaje poslanskih skupin nepovezanih poslancev, SDS in NSi. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Kolegice in kolegi!

Gre za člen oziroma amandma, ki govori o financiranju občin. Občine so pomembna oblika samouprave oziroma oblasti v Sloveniji. Če smo jih še imeli v začetku 90. tam okrog 65 velikih komunalnih občin, danes to številko lahko štejemo že preko 200. Zagotovo obstajajo razlogi, zakaj se je številka občin tako razširila, in eden izmed ključnih razlogov je zagotovo ta, da so nekdanje velike občine zelo slabo skrbele za posamezne, nekoliko bolj odročne dele teh velikih občin. To je bil tudi razlog, zakaj so te številne majhne občine nastale. Če pogledamo vso to zgodovino delovanja občin, potem kljub nekaj slabim izjemam lahko vendar v delovanju občin vidimo veliko pozitivnega, čeprav se morda piše in govori predvsem o tistih negativnih primerih. Ampak občine po Sloveniji so tiste institucije, ki pomagajo zmanjševati regionalne razlike, ki pomagajo vgraditi ključno infrastrukturo in državljanom zagotavljati nek primeren status, nek primeren način življenja. Da to lahko zagotovijo, potem potrebujejo denar. To je osnovna poanta. V zadnjih letih je izjemno izrazil trend jemanja denarja občinam, tako da občine

praktično ne opravljajo več drugega kot tistega najnujnejšega, kot je potrebno. Če so še v preteklosti občine lahko dajale več kot petino svojega proračuna za investicije, se je danes to bistveno zmanjšalo in omejilo. Prišli smo do trenutka, ko je ogroženo delovanje, normalno delovanje občin. Ob vsem tem pa je treba dodati, da se je v celotnem obdobju občinam preko različnih zakonov nalagale dodatne naloge in obveznosti, denar pa se na drugi strani ni dodal, kvečjemu se je še celo jemal.

Ko imamo danes možnost, da to stvar popravimo, jo je treba izkoristiti in amandma, ki smo ga predlagali v Novi Sloveniji, ni takšen, da bi bistveno ogrozil stabilnost javnih financ, ampak vendar omogoča neko normalno stanje za delovanje občin, da bi si vendar občine zagotovile denar, ki so ga imele v preteklih letih. Mi predlagamo, da bi povprečnina znašala 536 evrov. Občine so v različnih izračunih pokazale, da bi za zakonsko predpisane naloge potrebovale več kot 600 evrov, in to je tisti minimum, ki ga občinam lahko zagotovimo za neko normalno delovanje. Če tega ne bomo storili, potem tega ne morem razumeti drugače kot dejansko ukinjanje občin.

V neki prejšnji vladi je bil minister Gregor Virant, ki je prišel s predlogom v to hišo in dejansko želel z zakonom ukiniti večje število občin, zlasti tistih manjših. Spomnite se, kakšen odpor je bil proti temu, ker logično, kar je nastalo z ljudsko voljo ali – če želite – z referendumom, potem je to zadevo težko oblastno ukiniti. Takratni napori ministra Viranta so bili kaj hitro pokopani, ker ni bilo ne politične podpore ne kakršnegakoli drugega širšega interesa, da bi v Sloveniji več kot sto občin ukinili, ker so se vendar številni zavedali, da občine storijo veliko dobrega v državi. Ko gledam sedaj te proračunske dokumente, imam občutek, da tisto, česar ministru Virantu ni uspelo z zakonom, bo tej vladi uspelo z denarjem. Kako nekoga ukineš, ga samoomejiš, zapreš vrata – tako da mu enostavno ugasneš finance.

Če še pred leti ni bilo velike pripravljenosti za ukinjanje in zmanjševanje občin, se bojim, da se bo ta pripravljenost tudi s takšnim načinom financiranja v prihodnosti povečevala. Zakaj? Ker pripeljali bomo zadeve ali pripeljali boste zadeve tako daleč, da občine, zlasti tiste manjše, poleg plač za občinsko upravo, poleg obveznega financiranja predšolskega varstva, šolskih prevozov in še nekaj malenkosti občine drugega niti ne bodo mogle postoriti. Ko bomo prišli do trenutka, ko nek župan ali pa občinski svet v občini niti sto metrov pločnika ne bo mogel zgraditi oziroma ne bo mogel narediti nekega vodovoda, čeprav je po zakonu župan odgovoren za vodooskrbo svojih občanov, potem se bo najverjetneje marsikdo vprašal o smiselnosti obstoja takšne občine. Takrat bo najverjetneje večja pripravljenost za to, da se število občin zmanjša. Mislim, da je to narobe, mislim, da se bo s tem, ko se bo zmanjševalo število občin, da se bodo

povečevale regionalne razlike. Občine so bile najboljše orodje za to, da smo razlike med vzhodom in centralno Slovenijo oziroma zahodom zmanjševali. Zato imamo sedaj, ko se obravnavajo proračunski dokumenti, enkratno priložnost, da te intence, te namene vsaj deloma popravimo. Upam, da se bo našel političen pogum in razum, da se vendar ta amandma podpre. Minister za finance je pred dnevi v tej razpravni dvorani govoril, da je bila ponudba Ministrstva za finance zelo širokogrudna in da Ministrstvo za finance ni tisto, ki bi omejevalo ali kakorkoli nagajalo občinam, in da to dejansko potrdite in dokažete, imate enostavno priložnost, to pa je, da podprete amandma. Sam ga bom seveda podprl.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Ferluga.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Dober dan. Lep pozdrav državni sekretarki, ekipi Ministrstva za finance, vsem ostalim prisotnim!

Začel bi z nekim parafraziranim Hamletovskim govorom: Biti ali ne biti všečen županom, to je sedaj vprašanje. Mislim, da je to zelo pomembno ... /oglašanje iz dvorane/ Lisec, tako je to. Nekateri starejši tovariši tukaj določene stranke so precej pametni in pozabljajo na svoje predhodno delovanje, kako so bili, kako se je ta ZIPRS začel, zakaj je bilo to in čemu je bilo to treba.

Veliko je tega licemerja in sprenevedanja v tem našem govoru okoli ZIPRS. Če se pa fokusiramo, je ZIPRS v glavnem bolečina povprečnine in bolečina naših županov. Povedal bi malo zgodnico enega malega mesta, tretjega mesta v Rusiji po velikosti, to je Novosibirsk. Ima samo dva milijona prebivalcev, pa sem imel slučajno neko majhno priliko priti zraven, da nas je sprejel podžupan pa smo se malo pogovarjali pa je vprašal: Marko, povej mi, koliko pa imate vi v Sloveniji občin. Sem rekel 212. Je rekel, aha. Koliko imate pa prebivalcev? Sem rekel, da cirka 2 milijona. Je rekel, se pravi, mi imamo v našem mestu Novosibirsku 2 milijona prebivalcev in imamo enega župana in enega podžupana in funkcioniramo na 502 kvadratnih metrih, medtem ko v Sloveniji imate pa 212 občin pa vse te ostale zadeve, ki sodijo zraven. Rekel bi, da ste vi verjetno bogati; bogati ste v nafti, bogati ste v rudninah, verjetno imate zelo močno tole zadevo. Dejansko je mogoče zadel neko bistvo; število občin 212 – več, manj, ali je treba dati vsako občino vsakemu prebivalcu Slovenije ... To je vprašanje, ja, lahko se pogovarjamo o tem. Ampak, ali je to samozadostno ali bo to samovzdržno, ali bodo lahko s tem šli ... ? Ne vem, je pa res, da je bila to tudi velika politična odločitev, ali bo to štimalo ali ne bo to štimalo.

Kar se tiče reforme lokalne samouprave. Jaz sem tudi za to, da se lokalna samouprava reformira, da se konkretno država

in občine dogovorijo, kako delovati, kako financirati na nekih realnih – poudarjam realnih – osnovah, ki jih lahko ta država zagotovi. Okoli problematike financiranja občin lahko debatiramo, so in bodo, ampak moramo pa še drugo polovico odgovoriti: Ali imajo te občine neke svoje "prikrite vire financiranja"? Rekel bi, da imajo. Če samo omenim operativni lizing, recimo, ali pa prenašanje obveznosti na občinska podjetja in tako dalje in tako dalje. Tukaj se da tudi o tem debatirati. Če govorimo a porpos o javnih zavodih in o tem: na Obali imamo komunalno podjetje, ki odkupuje delež Vina Koper za 2 milijona in pol, imamo to podjetje, ki odkupuje časopis Finance. Baje, da gre za lokalni interes, jaz ne vem – primorskega, ja –, ampak dejstvo pa je to, da če je javni zavod, bi se moral ukvarjati s svojo dejavnostjo, osnovno dejavnostjo. Če se ukvarja s to osnovno dejavnostjo in če ima tak viška sredstev, pomeni, da bi moral najmanj znižati komunalne prispevke v občini in okoli, ker so za to namenjeni ti zavodi. Če govorimo, da je to samo lokalni interes, je vprašanje, ampak velja se pogovarjati resnično trezno v neki debati o delovanju in financiranju lokalne skupnosti. In v skladu s tem, kakšne so dane možnosti, ki jih ta država v tem trenutku ima, in koliko je to optimalno število občin, ki jih lahko samovzdržujejo oziroma ki so lahko samooskrbne.

Naj bo to za zaključek; želim si, da bi in občine in država pokazale neko pripravljenost na neko spremembo, na nek aktiven pristop in na neke organizacijske posege, ki bi omogočili, da se ti ukrepi, ki so dani, izkoristijo in dosežejo neke sinergije za prihranke in pozitivne učinke. Mislim, da je to nek smisel, neka pot, kateri bi mogli slediti. In ja, bom podprl ta zakon. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Tomaž Lisec.

Izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, spoštovana podpredsednica, za dano besedo.

Najprej nekaj odgovorov. Razumem bolezen SMC, ker nima nobenega župana in ima manjše število svetnikov in, z vsem spoštovanjem, verjetno ne poznate zgodovine lokalne samouprave niti ustavnih zadev, ki se tiče lokalne samouprave, niti Evropske listine o lokalni samoupravi in tako naprej. Verjetno ste tudi pozabili, ko ste očitali, kaj vse se za nazaj ni naredilo. SDS je predlagal pokrajine, pa sta bili dve stranki, ki sta z vami sedaj v koaliciji, proti.

Glede števila občin: Rusija je en primer, imamo pa na primer Francijo, kjer – ne boste verjeli – imamo po podatkih iz leta 2014 dve občini, ki niti nimata prebivalstva, pa obstajata. Primer Češke in še drugih držav, tako da primerjati samo eno državo, je malo tako, neresno.

Minister za finance je rekel, da je treba skrbeti za javne finance. Seveda! Ampak na eni strani

občinam dajete zakonske obveze, kot je novi zakon o sistemu plač v javnem sektorju, kjer naj bi šlo za te plače 13 milijonov na ravni občin, povprečnino jim pa zvišujete s 519 na 522, kar niti ni za pokritje teh obveznosti, ki jih boste danes z glasovanjem sprejeli. Toliko o tej vaši skrbi za občine. In na drugi strani skrb za finance. Zanimivo, za javni sektor 150 ali koliko milijonov – z lahkoto! Minister Židan si je samo svoje podjetje, državne gozdove, v proračunu izpogajal 20 milijonov – z lahkoto! In še veliko je teh bombončkov, ampak seveda spoštovani poslanci SMC, vam je lokalna samouprava ne tretja, ampak vsaj deveta briga. Ne pristajam na to, kar je rekel minister za finance, da Vlada kljub naporom ... Vlada je rekla občinam tako: vzemite ali pustite. Verjetno je bilo zato teh – koliko? – sto županov na tribuni; ne zato ker se strinjajo, ampak zato ker nasprotujejo temu enostranskemu posegu.

Da nadaljujem; se spomnite, ko smo sprejemali ZIPRO za leto 2015? Moja prva takratna razprava je bila, da je nerealno, da januarja sprejemamo zadeve, ko so občine proračune sprejemale tam novembra, decembra. Vsaj tiste resne občine. Tam je bilo rečeno, 525 za prvo polovico in 500 evrov za drugo polovico, ko bomo uredili sistemske rešitve, ko bomo sprejeli ZUJF občin. Kaj je bilo s temi sistemskimi rešitvami in ZUJF občin? Takrat sem rekel, da je bil blef in nateg. Pa smo mi rekli, ah, Lisec nimaš pojma. Očitno je bil blef in nateg, ker v drugi polovici leta – kaj ste izračunali sami? –, da je šlo s 500 na 519. Torej, ker ste popolnoma zgrešili s svojimi predvidevanji oziroma v praksi niste naredili nič. Dokler obstaja zakon in formula za izračun povprečnine, bi se morali vsaj deloma držati. In kje ja te razkorak med 522 in 652 evri? Velik je. Večkrat sem se že pošalil, da bi očitno rabili tako Skupnost kot Združenje občin kakšnega Branimirja Štruklja, da bi očitno bil tako priljubljen pri vladnih pogajalcih, da bi si verjetno kakšen evro več izpogajali. Ampak očitno, kot sem že rekel, ta vlada z ministri, predvsem iz kvote SMC, nimajo neke brige za lokalno samoupravo. Apeliram pa na kolege iz SD in Desusa, ki imajo določeno število županov, da prisluhnejo tem svojim županom, ker verjamem, da ne samo tu gor, tudi v praksi je marsikdo dobil kakšen klic svojega župana, naj potem pri proračunu za leto 2016 in 2017 ne govori, kaj vse bi želel, tu bo pa pritisnil tipko za 522 evrov, ne pa na primer za predlog Poslanske skupine SDS in tudi Nove Slovenije za 536 evrov. Verjamem, da bo marsikdo od vas prišel do svojega župana in bo rekel, župan imam ideje, dajmo nekaj znotraj občine narediti. Da sem jaz župan, mu najprej rečem: Spoštovani kolegi, kaj si pa tam pritisnil? In bi imel mirno kri. Očitno pa je tisto, kar je gospod Koprivnikar rekel, da se ne nadaljujejo zadeve glede tako imenovane Virantove reforme lokalne samouprave, ko je kar čez noč rekel, ko se je zjutraj zbudil, sto občin in nobene več. Točno ta politika se nadaljuje.

Pipico zapirate počasi, počasi, 2016 – 522, 2017 – 522, če je, bo. Na drugi strani pa ta vladna koalicija nalaga nove in nove zakonske obveznosti, potem pa rečejo, da nimajo vpliva na občine. Pa še kako ga imate! Malo berite zakone, ki jih sprejemate, pa vam bo jasno.

Še več, v zadnjih letih so bile občine glavni generator gospodarske rasti, za katero se hvalite, da je to zadeva te vlade, kako ste vi dvignili, kot da ne razumete izvoznikov, ne razumete, da so bile predvsem lokalne volitve v letu 2014 tiste, ki so zelo pripomogle k boljši gospodarski rasti. In kaj imajo občine od tega? Nič. Občine od tega nimajo nič. Čez dve uri boste sprejeli Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, 13 milijonov več stroškov za občine, daje tem kar polovico tega zneska. Čisti blef se greste. Občine so eden izmed glavnih generatorjev – poleg gospodarstva, predvsem izvoznikov – za gospodarsko rast, vi pa jim jemljete. Še več! Glede na to, da občine ne bodo imele niti za delovanje zakonsko obveznih nalog, –kje so šele investicije. S tem tudi zaključujem.

Spoštovani, dva dni smo poslušali predstavnike Vlade in koalicije, kako je ta proračun tudi investicijsko naravnani. Občinam pa ste vzeli tisto. Vedno sem rekel, da krajevna skupnost dobi iz enega evra en evro, občina iz dveh evrov naredi enega, država pa – vprašajte občane, kaj si mislijo – en evro gre, 9 jih pa država za sebe preko takih in drugačnih mehanizmov pobere.

Skratka, upam, da se bo našel denar za občine, ker drugače nam bo edina rešitev v letu 2016 očitno sprejem kakšnega zakona o konoplji oziroma o marihuani in potem bomo vsi srečno živeli; tako tisti, ki so župani, ki so občinski svetniki, in tudi tisti, ki vam za lokalno samoupravo dol visi. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Suzana Lep Šimenko.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovani poslanke, poslanci, spoštovana državna sekretarka!

Govorimo o zakonu o izvrševanju proračuna oziroma o 53. členu, ki govori o višini povprečnine za občine. Nadaljevala bom tam, kjer je moj kolega Lisec končal, pri gospodarski rasti. Vse te sprostitev, ki jih bodo deležni javni uslužbenci, upokojenci so posledica te gospodarske rasti. Številni bodo imeli nekaj malega sicer, ampak nekaj od tega. Kaj pa občine na drugi? Na drugi strani pa vemo, da so zaslužene v veliki meri za to samo gospodarsko rast v letu 2014 skupaj z izvozniki. Za izvoznike vemo, da dejansko gospodarstvo samo davčno in tudi drugače obremenjujete, ne razbremenjujete, in podobno je za občine. Drugo gonilo naše gospodarske rasti in seveda njim pač ni z vaše strani priznано prav ničesar.

Kar se tiče samih izvajanj z zakonom določenih nalog. Te naloge se občinam vseskozi povečujejo. Povečujejo se tudi generalni stroški, ki jih imajo občine za te zakonsko določene naloge. Prebivalstva se stara, več ljudi je v domovih za ostarele, večji je delež, ki ga morajo dodati občine; slabši je socialni položaj ljudi, večji delež, ki ga morajo dati občine za sofinanciranje vrtec in podobno. Ta povprečnina, ki je bila v letošnjem letu ekstremno nizka, bi se glede na to, da se situacija v državi nekoliko izboljšala, absolutno morala dvigniti. Govorimo o različnih številkah, ampak v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo ocenili, da je vsaj 536 evrov tisti znesek, ki bi glede na situacijo v državi absolutno bil primeren.

Številne občine se zaradi pokrivanja zakonsko določenih nalog že soočajo z likvidnostnimi težavami, da ne omenim same migrantske problematike. Tiste prehode zelenih mej, tiste stroške so nosile občine, zaenkrat iz državnega proračuna niso dobile povrnjeno še prav ničesar in teh občin ni malo ob južni meji. Ko dvignete na eni strani plače javnim uslužbencem, spet dvignete stroške občinam. Kaj bodo enostavno občine primorane? Tudi one bodo primorane dvigniti nekatere njihove storitve, ki jih opravljajo, zato da si bodo to razliko lahko pokrile. Kaj to pomeni? To se seveda potem prenese na občanke in občane, to pomeni na vse nas.

Naš amandma – 536 evrov je dejansko tisti minimum, ki bi ga potrebovale, zato da bi lahko na nek način normalno funkcionirale. Zavedati se je treba, bilo je izpostavljeno število občin že na odboru in tudi danes tukaj, ampak vsi, ki prihajamo iz manjšin občin, vemo, da odkar imamo male občine, se je razvoj Slovenije bistveno popravil. Verjamem, da si vse državljanke in državljani zaslužimo kvalitetno življenje, ne glede na to, ali živimo sredi mesta ali pa živimo na podeželju. Prizadevati si moramo k uravnoteženemu, enakomernemu razvoju Slovenije. In ravno občine so k temu ogromno pripomogle. Pa četudi, kot je gospod Ferluga rekel, imamo nekaj dodatnih pločnikov – ja, seveda, pločniki so izjemno pomembni za varnost naših občanov, za varnost naših otrok. Pomembni so tudi vsi objekti, ki so jih občine zgradile, recimo, za zdravstvene dejavnosti, za šole, vrtce, zdravstveno oskrbo; vse je pomembno, vsi si zaslužimo približno enako kvaliteto življenja, tudi na podeželju. Tu so občine naredile bistven napredek.

Resnično apeliram na vse vas, pogovorite se z župani – do glasovanja še ni prišlo – in podprite ta naš amandma. 536 evrov je tisti minimum, ki ga občine dejansko potrebujejo, da lahko normalno funkcionirajo. SD ima kar nekaj županov, verjetno so se pogovarjali z njimi. Verjamem, da je za SMC nekoliko težje, ampak saj vsak živi v okolju, saj to se tiče vseh nas, tudi mi smo občanke in občani. Zato je to pomembno in ne zaradi všečnosti županov, ne! Zaradi kvalitete življenja

vseh nas, predvsem tistih na podeželju. Najlepša hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijave.

Besedo ima dr. Matej T. Vatovec. Pripravi naj se gospod Jožef Horvat.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospod predsednik.

Dotaknil se bom amandmajev k 53. členu. Kot sem že uvodoma v stališču povedal, je ta znesek precej arbitraren. Vemo, da je možnost še dodatnih pogajanj z občinami glede višine povprečnine, predvsem pa bi morali to utemeljiti z nekakšnimi izračuni; se pravi, da bi ugotovili, kaj sploh pomenijo te številke. Strinjam se, da je lahko ta znesek preizek, je pa treba tu upoštevati tudi socialno funkcijo, ki jo občine igrajo, in tudi predvideti sredstva v takšni meri. Seveda je tu vprašanje proračuna kot takega oziroma njegovega izvajanja, ki je povezano s tem, da denarja ni dovolj oziroma da ta trenutni proračun, tako kot je sestavljen, in zakon za njegovo izvrševanje na nek način skuša iskati tisto vzdržnost in dosega merila, ki jih uveljavlja fiskalno pravilo.

Ta stvar je vsaj deloma rešljiva tudi s tem, kar v Združeni levici nenehno ponavljamo: po eni strani je Slovenija ena tistih držav, ki imajo definitivno v Evropski uniji največ davčnih rezerv. Po eni strani imamo pri nas skupne davke v višini 35,7 odstotka BDP, ponderirano povprečje EU, osemindvajseterice, je 39,4 odstotka. Nadalje, delež direktnih davkov pri nas je samo 20,8 odstotka, v EU 28 je ta delež 33,5 odstotka. Delež davkov na kapital, celotnih davkov, je v Sloveniji 10 odstotkov, povprečje Evropske unije je 20, se pravi, dvakrat več. Imamo tudi najnižjo osnovo za davke od kapitala. Dolgoletno povprečje, na primer, v Avstriji je bilo 25 odstotkov BDP, pri nas je ta delež na 19 odstotkov. Zato smo v Združeni levici že večkrat predlagali dvig davka na dobiček, na visoke plače in kapitalske dohodke, s katerim bi pridobili po naših izračunih okrog 140 milijonov letno.

Glede davka od dohodkov pravnih oseb. Leta 2012 smo bili po deležu prihodkov od tega davka v BDP na predzadnjem mestu v Evropski uniji. Stopnjo davka bi morali dvigniti s 17 odstotkov na 20 odstotkov, kljub temu pa bomo še vedno bistveno pod povprečjem EU, ki je 22,6. Kot sem že rekel, v Avstriji je ta stopnja 25, v Italiji celo 27 in pol. S tem bi samo v naslednjem letu pridobili skoraj 84 milijonov dodatnih sredstev, ne da bi se morali zadolžiti za niti en cent.

Kar se tiče dohodnine. Danes v 4. dohodninski razred pade samo 3,4 promila davčnih zavezancev ali samo 3 tisoč 300 najbolje plačanih ljudi v Sloveniji. Zato bi bilo racionalno, mogoče, in tudi nujno, da bi to mejo spustili nižje. Mi smo predlagali, da bi se spustila s 70 tisoč 907 evrov davčne osnove na 37 tisoč 921

in s tem bi zajeli tiste 3 odstotke najbolj plačanih. Skratka, ni dovolj, da se 4. razred ohrani, kot je zdaj to predvidela vlada, ampak je njegovo mejo treba spustiti bistveno nižje. Če ga ohranimo, bo to prineslo 16 milijonov, če mejo spustimo, pa dodatnih 30 milijonov; torej skupaj 45 milijonov pri najbolj plačanih 3 odstotkih državljanov. To seveda ni nobena ekscesna obdavčitev. Če pogledamo ponovno številke, na Nizozemskem je najvišja stopnja 52 odstotkov, pri tem pa je meja pri 57 tisoč 585 letne osnove, torej 13 tisoč evrov manj kot pri nas, čeprav je BDP Nizozemske več kot 2-krat višji; ali pa Avstrija, kjer je meja 60 tisoč letne osnove.

Dalje, glede dohodnine od kapitalskih dohodkov, torej, govorimo o dividendah, obrestih, trgovanju z delnicami in tako naprej. Po zadnjih dostopnih podatkih je bila Slovenija po deležu teh davkov glede na BDP na 27. mestu v Evropski uniji, to je seveda predzadnje mesto. V slovenskih bankah imajo prebivalci 15 milijard depozitov, vrednost delnic in obveznic v Sloveniji nominalno presega 50 milijard, okrog 2 milijardi je sredstev v raznih skladih in od vsega tega se v letu 2016 načrtuje samo 96,3 milijona evrov. Za primerjavo, v letu 2012 smo zbrali 17,5 milijona evrov več, čeprav je bila takrat recesija. Mislim, da so ti podatki precej zgovorni. Seveda je predlog ta, da bi se uvedla neka minimalna korekcija davčnih stopenj s 25 na 27 odstotkov, da se izenači z 2. dohodninskim razredom, in to govorim o naslednjih štirih davkih: dohodnini, od dobička iz kapitala od odsvojitve vrednostnih papirjev, davku o dohodku iz dividend, davku od dohodkov iz obresti in davku od dobička od odsvojitve izvedenih kapitalskih instrumentov. S tem bi pridobili okrog 8 milijonov evrov dodatnih prihodkov.

Zakaj bi takšni prihodki bili pomeni? Seveda zato, da bi se na nek način tudi uredila odhodkovna stran tega proračuna. Najbolj pereče je vsekakor socialno področje. Vedno poslušamo, da bi si za socialo želeli več. Tu mi trdimo, da to ni vprašanje želja, ampak objektivno ugotovljenih potreb, ki jih ta proračun ne izpolnjuje. Znesek je 385 evrov mesečno in to bi zahtevalo po oceni Ministrstva za finance samo 60 milijonov evrov, pravim samo, ker bi teh 60 milijonov evrov bistveno izboljšalo položaj 60 tisoč ljudi. Ne moremo se pretvarjati, da potrebe niso znane, vlada zelo dobro pozna izračun minimalnih življenjskih stroškov iz leta 2009, ki ga je naročilo njeno ministrstvo za delo. Torej ve, da bi morali dohodek, minimalni dohodek znašati 385 evrov. Leta 2009 je vlada ta znesek znižala na 308, zato ker je bila minimalna plača samo 460 evrov neto. Na koncu je v zakon prišlo 289 evrov, ki so jih potem z varčevalnimi ukrepi znižali na 260 evrov. Letos je drugo leto solidne rasti, minimalna plača ni več 460 evrov neto, ampak 500 evrov neto, kljub temu pa vlada noče povečati minimalnega dohodka niti na tistih 308 obljubljenih leta 2009. To je seveda preprosto

nerazumljivo, ker to niso zelo visoki zneski, ampak zgolj 16 milijonov evrov.

Seveda, ta mini davčna reforma, kot ji rečemo, ki predvideva ohranitev 4. dohodninskega razreda, prinese točno 16 milijonov evrov. Že tu bi lahko, če bi ta vlada dejansko skušala upoštevati tudi socialne ukrepe, teh 16 milijonov, ki so potrebni za dvig denarne socialne pomoči na 308 evrov, lahko izvedla. To je bil znesek ministrstva za delo, ki je upoštevalo, da je bila minimalna plača 460 evrov. Se pravi, tu se lahko račun izide.

Skratka, imamo težave ne samo z zakonom o izvrševanju proračuna, ampak tudi s samim proračunom. To smo že včeraj in predvčerajšnjim slišali. Bistveno je, da se vlada ne želi spoprijeti s tistimi ukrepi, ki bi pomenili tudi bistveno socialno izboljšanje oziroma vsaj neko minimalno socialno izboljšanje določenih vidikov vsakdanjega življenja državljanov in državljanov. S takim zakonom se seveda ne moremo strinjati, tako da v Združeni levici ga ne bomo podprli in tudi z amandmaji, ki so bili vloženi, se čisto ne strinjamo in bomo do njih vzdržani. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jožef Horvat, pripravi naj se gospod Zvonko Lah.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik. Spoštovana gospa državna sekretarka, dragi kolegice in kolegi!

Z amandmajem Nove Slovenije želimo za nianso izboljšati finančno situacijo slovenskih občin za leti 2016 in 2017. Predlagamo, da namesto 522 evrov povprečnina postane 536 evrov. O kakšnih številkah govorimo? Govorimo o povečanju za štirinajst evrov oziroma govorimo o številki 28 milijonov na letni ravni povečanje. 28 milijonov. Na drugi strani, da dobimo občutek, za 13 milijonov se je vlada izpogajala z gospodom Štrukljem, da dodatno obremeni občine. Toliko je vlada prispevala s pogajanjem z gospodom Štrukljem, da dodatno občine obremeni za 13 milijonov.

Gospe in gospodje! Sprašujem se, kdaj bomo sploh sposobni zagotoviti po Zakonu o financiranju občin, po metodologiji, zadostno financiranje slovenske lokalne samouprave; kdaj se bomo dejansko držali tega, kar je Državni zbor natančno pred devetnajstimi leti ratificiral – ratificiral je pa tukaj Evropsko listino lokalne samouprave.

Kolegice in kolegi, pogledjte si morda samo 9. člen. Mi že nekaj časa kršimo evropsko listino lokalne samouprave in v tem je problem. Seveda, "to be or not to be", biti ali ne biti – kdo si danes to vprašanje postavlja? Postavljajo si ga slovenske občine. Slovenske občine si postavljajo to vprašanje. Najprej jih je "de iure" hotel ukiniti minister Gregor, zdaj upam, da jih ne bo ukinil minister dr. Mramor "de facto". Imam ga za razumnega, za modrega gospoda, modrega človeka in verjamem, da bo morda danes znotraj koalicije le prevladalo toliko

razuma in posluha in razumevanja načela subsidiarnosti, da bo vendar med razpravo še priletel s strani koalicije kakšen amandma, ki bo dvignil povprečnino s 522 evrov na morda vsaj 530, kar bi, kot sem se pogovarjal z župani, občine tudi bile pripravljene sprejeti. Nismo vložili, kolegice in kolegi, dragi prijatelji, amandmaja, zato ker bi bili radi všečni županom. Nova Slovenija jih ima deset – smo zadovoljni s tem; ima nekaj čez 230 občinskih svetnikov – s tem smo zadovoljni. Nekateri jih pač nimate, ker ste mlade stranke, ampak ko jih boste imeli, vam bodo tudi povedali, kako živijo oziroma životarijo. Lokalne skupnosti, občine so tiste, ki jih dejansko danes izvajajo čez tričetrt javnih investicij v Republiki Sloveniji. Čez tričetrt! In ja, tudi Ruska federacija je ratificirala Evropsko listino lokalne samouprave, dve leti kasneje kot Slovenija, ampak poznavalci, če malo pogooglate, pravijo, da lokalne demokracije ni tam, kjer je diktatura, in tam, kjer imajo centralistični sistem; in v oklepaju je navedena ta država, ki jo je moj prijatelj Marko obiskal in kar je povedal v svoji razpravi. Izvirni greh po naši oceni je ta, da enostavno je opozicija v mandatu 2004–2008, ko smo vodili vlado, nasprotovala vzpostavitvi drugega nivoja lokalne samouprave, torej pokrajin. Vse smo že imeli narejeno, ne samo zakone, tudi izračune, simulacije za proračune pokrajin smo imeli, ker je to opozicija zahtevala. Vse, kar je zahtevala, smo naredili. Ni pa bilo politične volje in je seveda opozicija rekla: ne.

Nekateri govorite, da se pogovarjate z ne vem kom in da imamo v Sloveniji preveč občin. A res? Za božjo voljo, naredite raziskavo v Državnem zboru, imamo odlični sektor, in boste presenečeni, ko boste se primerjali s sosednjimi državami ali pa s primerljivi državami. Boste presenečeni! Boste videli, da povprečje občanov pri nas oziroma številu prebivalcev v občini nekje 9 tisoč 400, da obstajajo države v neposredni bližini, soseščini, ki imajo bistveno bistveno več občanov. Če vam plače županov gredo v nos, pa jih izračunajmo tukaj na glas. Koliko pa je masa plač za župane? Koliko je 212 krat 12? Pa dajmo povprečje, recimo, 3 tisoč, pa pridemo na 7,6 milijona evrov. Ali sem prav izračunal? Najbrž ja. To je letna masa plač za župane. 13 milijonov so zdaj dobili od Štruklja več – občine. O tem številkah se pogovarjamo, gospe in gospodje! Torej, če bi vsi župani delali volontersko, nam ostane 7,6 milijona, pa naj bo 8 milijonov. O teh številkah se pogovarjamo!

Ko sem prej govoril o županih, pa da smo baje všečni. Že včeraj sem – pa meni se zdi, da tudi na odboru – govoril o županu občine Velenje gospodu Bojanu Kontiču, nekdanjemu mojemu poslanskemu kolegu – izjemen politik, izjemen župan. Sam je izračunal in pritrtil temu, kar nalaga Zakon o financiranju občin in ustreznost metodologija; 652,6 evra je povprečnina, s katero bi občine danes lahko normalno živele. Zdaj imamo za 130 evrov manj po vladnem predlogu. Zato pravim, da govorimo o 260

milijonih, govorim o četrto milijarde evrov manj denarja za občine.

Očitani mi boste ZUJF. Seveda, pa potem tudi povejte, da smo takrat bili v prostem padu in da smo imeli več kot 4-odstotno negativno gospodarsko rast. Zato je bil ZUJF! Tolikokrat smo bili popljudani, oprostite izrazu, zaradi tega ZUJF, ampak se kar nadaljuje. Zanimivo! Ker vemo, tudi mi smo pri polni zavesti podprli Zakon o fiskalnem pravilu, in vemo, da je treba ta zakon spoštovati, da Evropska komisija, bodimo poštene, ni ravno bila navdušena nad našim proračunom 2016; ne vemo, nimamo ocen za 2017. Tukaj ponovno izpostavljam problem dinamike zmanjševanja strukturnega primanjkljaja in upam, da bo gospod predsednik pritrtil meni, ko sem včeraj zahteval, da na Ministrstvu za finance pripravijo tabele, ki sem jih včeraj zahteval. Da pa bi Vlada kaj naredila na posameznem sektorju za občine, tega pa tudi ne. Tega pa tudi ne. Koliko let že povprečno čakamo oziroma je treba čakati za, recimo, raznorazna soglasja? Mislim, da je več kot iz 40 različnih ministrstev, agencij in tako naprej, da občina lahko sprejme občinski prostorski načrt, ki ga krvavo potrebuje za to, da lahko določi, kje se lahko delajo industrijske hale in tako naprej – ponavljam zadevo, ki sem jo ponovil na odboru, in sem vesel, da je tudi Tilen Božič o tem govoril. Dobili smo pismo župana občine Ormož, s konkretnimi fakturami, označeno kot interno oziroma varstvo podatkov. Občina Ormož ima 6 občanov v varstveno delovnem centru, po domače rečeno ali bolj točno v zavodu za usposabljanje, delo in varstvo. Ustanovitelj tega zadeva je – kdo? Republika Slovenija! Od aprila do avgusta so se stroški za varstvo občanov v tem zavodu povečali za 45 odstotkov. A je to normalno? A je to normalno? Recimo, dva partnerja sta v tem zavodu in je strošek občine 4 tisoč evrov na mesec. 4 tisoč evrov na mesec – vem, kakšen je to zavod. Ampak seveda, faktura mora biti takšna, ker je faktura narejena na podlagi pravilnika, ki ga naredi ministrica dr. Mrak, ki sama pravi, da je s tem problemom seznanjena in da mora popraviti pravilnik – pa ga ni. V 7 mesecih ga ni! Od aprila do danes, ko smo novembra! Potem naj ministrica pove, da mi, opozicija naredimo nek pravilnik, ampak potem tudi ministrice ne rabimo. O teh zadevah se pogovarjamo! Prosim kolege iz Poslanske skupine SD, ki so bili župani, spoštovani kolega Veber, spoštovani kolega Han, da naj vendar svoj strankarski kolegici ministrici rečejo, da naj ta pravilnik vendar naredi in da na svetlo in – ne morejo ti stroški biti takšni! Ne morejo biti.

Pričakujem, da ne bomo v prazno razpravljali, ampak da bomo imeli vsi skupaj vsaj malo čuta do lokalne samouprave in nekje našli teh 28 milijonov, kolikor je potrebnih za povečanje povprečnina s 522 na 536, in da bo naš amandma in tudi kolegov iz SDS dobil podporo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Zvonko Lah. Pripravi naj se mag. Anže Logar.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsednik. Lep pozdrav vsem kolegicam in kolegom!

Danes je bilo tukaj na balkonu okrog sto županov. Vsi ti župani so bili vsaj enkrat izvoljeni po večinskem volilnem sistemu, z imenom in priimkom; pa pogledjmo nas, nekateri od nas smo bili tudi na takšen način nekajkrat izvoljeni, pa zdaj ne smemo biti več. Večino tistih, ki ste prišli na novo v parlament, pa ste bili izvoljeni na osnovi imena in priimka nekoga, ne pa na osnovi svojega imena in priimka, tudi za nas lahko rečemo, ampak malo manj. Zato bi lahko spoštovali njihovo mnenje, jih upoštevali in cenili glede na vse tisto, kar so že do sedaj naredili, ker imajo kaj pokazati, in tudi zaradi njih, zaradi njihovega dela so bili izvoljeni. Lokalna samouprava je avtonomna po Evropski listini o lokalni samoupravi. Zato ne more ne vlada ne parlament razveljaviti občinskega odloka, ampak samo Ustavno sodišče. Država mora za dela oziroma za naloge, ki jih naloži lokalni samoupravi, po ustavi zagotoviti tudi finančna sredstva, če nimajo svojih izvirnih prihodkov.

Zakon o lokalni samoupravi, ki je trenutno veljaven, pravi, da je pogoj za ustanovitev občin, ker nekateri govorite, kako jih je preveč in jih primerjate z Rusijo – zakaj z Rusijo, saj po nekaterih kriterijih nas primerjajo zdaj že z nekimi banana republikami po ekonomski svobodi in podobnih kriterijih. Zakaj se ne primerjamo s sosednjimi državami, ki imajo lokalno samoupravo 50, 60 in več let, imajo izkušnje, imajo drugi nivo lokalne samouprave – pri nas ne moremo imeti. Zakaj ne, kdo se boji teh pokrajin in voditeljev pokrajinskih? V Zakonu o lokalni samoupravi imamo trenutno samo kriterij 5 tisoč prebivalcev, brez ostalih kriterijev. To se pravi, nekaj blokov v Ljubljani, ko ima 5 tisoč prebivalcev, ne osnovne šole, ne cerkve, ne vrtca, ne pošte, nobene druge stvari, je lahko občina. Ali smo potem mi bolj napredni od sosednjih držav, ki imajo tradicijo lokalne samouprave?

Da je preveč občin. Jaz sem bil izvoljen štirikrat, 13 let sem bil župan in tudi v Združenju občin kar nekaj časa, in lahko trdim, da ni res. Problem so pristojnosti občin. Ne moreš nekoga ustanoviti, ga omejiti organizacijsko, potem mu pa naložiti ne vem kakšne naloge in za te naloge ne zagotoviti sredstev finančnih. Mi se moramo zavedati, da občine zagotavljajo osnovne javne gospodarske službe, kot so oskrba s pitno vodo, odvajanje in čiščenje odpadnih voda, ravnanje z odpadki, upravljanje z občinskimi cestami in predolgo bi trajalo, premalo je časa, da bi povedal tukaj vam, kakšna anarhija je na teh področjih. Da 30 odstotkov Slovencev – pa se hvalimo, koliko vode imamo, kako smo vodnata država – nima zdrave pitne vode, je sramota v

21. stoletju. Da nimamo odvajanja in čiščenja odpadnih voda urejeno, verjetno preko 60 odstotkov še v Sloveniji. Zato bomo verjetno tudi kazni plačevali Evropski skupnosti, ker smo obljubili, da bomo do določenega roka uredili, sedaj še ne vemo točno, do katerega. Kako ravnamo z odpadki? Da ne govorim o občinskih cestah. 17 občin ima razveljavljene odloke o kategorizaciji občinskih cest s strani Ustavnega sodišča. Upravne enote ne smejo izdajati gradbenih dovoljenj, če nima investitor dostopa. Kaj smo naredili? Imamo razne posvete, tožbe, izkušnje take in drugačne. Nekdo postavi avto na občinsko cesto, če je njegovo zemljišče, ga ne sme nihče umakniti. Pika. Taka je pravna praksa. Ali se kdo vpraša, ali je to prav? Imamo pravno državo. Imamo, če se striktno ... Ampak, ali je javni interes res tako malo vreden?

Kar se tiče zaposlitev na občinah. Preveč zaposlenih. Eden od bivših kolegov pravi po enem mandatu županovanja, da ima 27 zaposlenih, rabil bi jih 17. 10 jih ima viška, ampak jih ne more odpustiti nikakor, so zaščiteni z zakonodajo kot vsa javna uprava, kot smo rekli pri nas kot kočevski medvedi. Kako ga iz krivdnega razloga lahko odpustiš, če nič ne dela? Če nič ne dela, tudi ne more nič narobe narediti. In če ga odpustiš, po dveh letih pride nazaj, ker dobi tožbo na sodišču in moraš vse plačati, dati mu plačo za vsa tista leta, ko ni delal. Pa ne naredimo nič. Zakaj ne? Tri mesečne plače odpovednega roka in lep pozdrav. Tako kot v gospodarstvu! Sedaj smo naložili oziroma sindikati so izbrili tistih 150 milijonov povečanja plač v javnem sektorju in enostavno naložili občinam 13 milijonov več stroškov. Če govorite, da ste lahko povečali plače v javnem sektorju zaradi gospodarske rasti in da ni nobenega problema, kriza je minila, počasi se okreva in v prihodnje bomo lahko še več delili. Zakaj ne delite potem še občinam? Zakaj ne daste več denarja tistim, ki zagotavlja osnovne dobrine, ki jih morajo naši prebivalci imeti, da ne govorim o zagotavljanju boljših pogojev za razvoj gospodarstva, kot so obrtne cone, komunalno opremljanje tega, da bodo prišli tuji vlagatelji, da bodo nova delovna mesta. Vse se na nek način ustavlja, na vseh področjih imamo stvari neurejene. Če je to res, dajmo še občinam, izračunajmo, koliko potrebujejo denarja za izgradnjo kanalizacijskih sistemov in čistilnih naprav. Nekateri pravijo, da je treba več denarja kot za izgradnjo avtocestnega križa. Kdaj bomo potem to imeli zgrajeno? Če govorite, da je krize konec, da ste ne vem koliko zdaj naredili – odprite mošnjček še za občine, ne samo za plače v javnem sektorju!

Tukaj sem že povedal, da nimam nič proti, da se plače dvignejo, ker za odgovorna mesta v javnem sektorju so tudi danes prenizke plače in ne morete dobiti dobrih delavcev, odgovornih, marljivih za denar, za plačo, ki jo zdaj dobivamo, pa če gremo od predsednika Vlade navzdol pa vseh ministrov. Povedal sem že na odboru, da ima nek puškar tam v vojski 15. plačilni razred;

16. plačilni razred je pa minimalna plača. Po 20 letih izkušenj bi moral biti v rangu nekega mojstra strugarjev, orodjarja ali podobno, ki ima v gospodarstvu plačo najmanj 700, 800 evrov neto. A v vojski pa ne more imeti? Tem je treba dvigniti plačo. Ampak tistim, ki pa nič ne delajo v javni upravi, jim je treba pa dati čevelj, ne višje plače.

Zato bi bilo na nek način treba dvigniti občinam povprečnino vsaj za tistih 13 milijonov, to pa pomeni približno 6 evrov pri povprečnini, vsaj toliko bi morali imeti razumevanje do občin in do teh županov. 6 evrov na tistih – če ne 525, pa na 522 –, bi bilo pravično in pošteno. Imajo občine čedalje večjo vključenost v vrtce, dve tretjine plačujejo oskrbnine občine in zdaj bo cena še zrasla na račun višjih plač zaposlenih v vrtcu, vse normative določa država, občina samo odprti možnjček in tiho bodi, niti vpliva nima kot ustanovitelj na določitev ali ravnatelj ali kakšne druge stvari v osnovnih šolah. Samo plačaj, nič drugega, kakor pravi država. Imamo pa enega najbogatejših sistemov predšolske vzgoje in osnovnošolske vzgoje v Evropi glede na normative. Vlada se samo spreneveda; če je denar za ene, naj bi bil tudi za druge, pa mislim, da je za te drug bolj potrebo kot za tiste prve, za katere ste odvezali možnjček brez problemov.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Anže Logar. Pripravi naj se gospod Bojan Podkrajšek.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Danes je bilo ljudstvo tam, ne vem, če ste poslanci SMC to videli, ker jim kažete hrbet, ampak dejansko je bilo danes ljudstvo tam gor. Oni so, se mi zdi, kar precej natančno povedali, kaj si mislijo o odločitvi koalicije in vlade, da občinam ne zagotovi dovolj sredstev. Prej je kolega Ferluga en relativno neposrečen stavek podal: biti ali ne biti všečen županu. V Hamletu so umrli vsi; umrl je Hamletov oče, umrla je Ofelija, umrl je Laert, umrla je mati Hamleta in na koncu tudi Hamlet. Sprašujem se, kako se ta zgodba lahko vklopi v razpravo o povprečnini. Namreč, na koncu je v rokah Horacija umrl še celo sam Hamlet. Zdaj ne vem, kdo je tisti zadnji zaveznik SMC, na katerega apelirate s to zgodbo. Kdo je to? Kdo je tisti, s katerim ste vi v tem spopadu za pravico s 522 evri. Danes je bilo jasno povedano, koliko občine potrebujejo, zato da preživijo. To, da se ignorira ta glas in da se z njimi ni sklenilo pogodbe, da se z njimi ni pogajalo, da se z ljudstvom ni pogajalo, medtem ko se je z javnim sektorjem, ki predstavlja manjši del kot občine, je napaka te vlade. 536 evrov pravijo, da potrebujejo; toliko potrebujejo. Župani, ki so bili danes tukaj, ne vem 100 ali koliko jih je bilo, oni so izvoljeni z absolutno večino, 50 odstotkov volivcev je glasovalo za župana. Prej sem šel malo gledat, kolega Ferluga, za vas je glasovalo 3 tisoč 349 volivcev, za kolego Fištrovca, ki je tam gor, pa slabih 22

tisoč – sedemkrat več kot za vas! In vi odrekate gospodu Fištrovcu njegov aplavz ob tem, ko se predlaga amandma, da se povprečnina dvigne na 536? Če to ni jasen signal ... Vlada naj se izpogaja in pogaja s tistimi, ki dejansko govorijo s terenom, v tem primeru so župani. Še enkrat pravim, oni imajo v tem besedo in naloga vlade in koalicije je v tem, da tem besedam prisluhne.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Bojan Podkrajšek. Pripravi naj se državna sekretarka.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala za dano besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora. Cenjena državna sekretarka, kolegice in kolegi, spoštovana župana!

Danes, ko govorimo o razvoju občin, lokalnih skupnosti, je bilo prvič v Državnem zboru dejstvo, ko je bilo med nami 100 županov, in seveda, ko so volitve, lokalne volitve, znano politiki veliko upoštevati župane. Katera stranka jih je dobila več, kateri je bil mogoče malo naš, pa ni bil malo naš. Danes so se kolegice in kolegi skrivali po Državnem zboru, ker so se bali srečati z našimi župani, ki so sedeli na balkonu; seveda zaradi enega preprostega razloga, ker ni odgovora na vaše početje. To je dejstvo.

To, kar je gospod Marko govoril – izjemno ga cenim – danes upam, da ga niso župani poslušali, da so bili nekje na kavi. Vedno več nalagati lokalnim skupnosti in vsak dan oziroma vsako leto jemati – to je nesprejemljivo! Naši župani so tisti, ki vsakodnevne težave rešujejo, ko se ostali skrivajo. To je dejstvo. Danes je bilo na balkonu 100 županov. Kdaj bo predsednik Vlade pa minister sedel oziroma stal v Državnem zboru, ko bo prišlo 100 gospodarstvenikov? Potem bo pa alarm, da se hecemo. Mislim, da je neodgovorno, kar so danes župani doživeli v Državnem zboru, okrcani so bili, ker se niso znali pravilno obnašati. To je edino. To je nespoštovanje do županov niti se ni nihče želel z njimi pogajati niti jih poslušati. Rešujejo pa vsakodnevne težave naših občank, občanov, posledično državljanek in državljanov.

Predlagam, da se omenjeni amandma sprejme, to je tisti minimelec. Naj povem, da ne bom na pamet govoril, na drugi strani, ko smo sprostili plače, je v občini, ki ima 14 tisoč prebivalcev, treba za plače vzgojiteljic dati 66 tisoč več. Proračun tega ne prenese, se posledično prenaša na občane. Prejšnji teden me je srečala ena občanka na pločniku in me ustavi in me vpraša, če lahko dobi status migranta. Vprašam jo, zakaj, je pa rekla, ker bom imela boljši standard v Sloveniji. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

Za dogovor sta vedno potrebna dva in želja, da se dogovor sklene tudi z občinami, je bila iskrena, podprta s številnimi prizadevanji skozi več mesecev, da bi slišali en drugega, razumeli potrebe en drugega in našli ustrezno srednjo pot.

Danes govorimo samo o povprečnini, vendar pogajanja z občinami niso zadevale samo povprečnine, dogovarjali smo se o investicijskem transferu. V letošnjem letu ta znaša 1 odstotek primerne porabe, torej približno 11 milijonov evrov, in 1 odstotek, 11 milijonov evrov, pa je bilo dogovorjeno, da bo izplačan v letu 2016. To je vsebina letošnjega dogovora z občinami. Občinam smo v letošnjih pogajanjih ponudili 5 odstotkov investicijskega transfera, to je 55 milijonov; 22 milijonov v obliki nepovratnih sredstev in 33 milijonov v obliki ugodnih povratnih sredstev. Ugodno pomeni nič-odstotna obrestna mera in rok odplačila med 7 in 10 let. Ta rešitev je ne glede na to, da ni dogovora z občinami, vključena v Zakonu o izvrševanju proračuna. Občinam smo ponudili tudi, da bi spremenili način delitve investicijskega transfera med občine, tako da bi več nepovratnih sredstev lahko namenili finančno šibkejšim občinam in finančno močnejše občine bi več participirale skozi ugodna povratna sredstva. Občine niso bile pripravljene sprejeti take spremembe.

Nadalje smo se dogovorili, da se sredstva investicijskega transfera lahko uporabijo tudi za nekatere namene, za katere je v veljavni zakonodaji nejasno, ali se lahko ali se ne morejo, in tudi to je urejeno v dopolnjenem predlogu proračuna.

Nadalje smo se dogovorili, da občinam zagotovimo pravno podlago, da bodo lahko še v letošnjem letu spremenile oziroma dopolnile odloke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, kar jim je glede na trenutno veljavne pravne podlage onemogočeno. Tudi to je vključeno v dopolnjen predlog proračuna.

Z občinami smo se dogovorili za 26 ukrepov, ki znižujejo stroške občinam na letni ravni v višini približno 25 milijonov evrov – 24,5. Za 5 milijonov evrov so bili učinki upoštevani že pri določitvi povprečnine za drugo polovico letošnjega leta, 20 milijonov je dodatnih učinkov. Večina teh ukrepov bo uveljavljenih do konca letošnjega leta, nekateri v začetku prihodnjega leta. Res pa je, da se teh 20 milijonov finančnih učinkov lahko realizira, če bo pripravljenost na drugi strani, da se ponujeni instrumenti in možnosti tudi uporabijo. Treba je povedati, da ti prihranki ne zadevajo samo zakonske obveznosti občin, ampak tudi njihove investicijske aktivnosti.

Ko govorimo o povprečnini, če se osredotočim sedaj na predlagane amandmaje, potem je treba ugotoviti, da povprečnina pomeni sredstva za uveljavljanje oziroma za financiranje zakonskih ali, če hočete, rednih nalog občin. V letošnjem letu imajo za te namene občine zagotovljenih milijardo in 77 milijonov sredstev. Govorim o

sredstvih, ki jih predstavlja 54 odstotkov pobrane dohodnine in dopolnilna finančna izravnava. Za leto 2016 predlog rešitev, ki je vključen v proračun in v zakon o izvrševanju proračuna, pomeni milijardo in 75 milijonov in pol sredstev. Torej, za približno 2 milijona manj kot v letošnjem letu. Za leto 2017 se prihodki iz naslova dohodnine krepijo in zato je samo iz teh 54 odstotkov dohodnine, ki pripadajo občinam, zagotovljena primerna poraba v višini milijarde in 85 milijonov.

Vsa ta sredstva oziroma vse te aktivnosti, ki so bile peljane do sedaj so bile peljane z namenom, da se upoštevajo z namenom, da se upoštevajo potrebe občin, ampak da se hkrati upošteva tudi javnofinančne omejitve. Na te moramo paziti še posebej ne samo zaradi spremenjenega 148. člena Ustave, ampak tudi z upoštevanjem odločbe Ustavnega sodišča, ki je bila sprejeta v zvezi s povprečnino, ki je bila v preteklosti že določena z zakonom o izvrševanju proračuna.

Ko govorimo o tem, koliko se zvišujejo obveznosti občin na račun plač v javnem sektorju, želim povedati dve zadevi. Sama sem članica širše vladne pogajalske ekipe in večkrat sem predstavniki občine vprašala, kdo je njihov predstavnik v tej širši pogajalski ekipi. Občine imajo svojega predstavnika, vendar ga v vseh teh letih, kar sodelujem v teh procesih, nisem uspela niti spoznati. Ko sem predstavnike občin na pogajanjih spraševala, kdo je, kako se lahko povežemo, kako lahko tudi v tisti pogajalski ekipi njihove interese uveljavljamo – ali mislite, da sem izvedela ime te osebe? Nisem!

Če pa gledamo samo finančne učinke, po naši oceni ukrepi na področju plač v javnem sektorju za občinske proračune pomenijo 13 milijonov in pol dodatnih odhodkov. Že prej sem omenila, da so samo z ukrepi, ki so še v izvajanju oziroma v izvedbi, zagotovljeni prihranki v višini 20 milijonov evrov.

Veliko ste govorili od dobrobitih Zakona za uravnoteženje javnih financ. Naj spomnim, da je v tistem času, ko je bil ZUJF sprejet v Državnem zboru, bila na mizi tudi zahteva občin, da se enak zakona sprejme z namenom, da se znižajo stroški občin vsaj za 10 odstotkov. Veste, kdaj je bil ta zakon sprejet? Februarja letos, ne leta 2012, ampak februarja letos. Učinki mogoče niso taki, kot so bili ocenjeni, ampak, ne zato ker bi bil zakon slab ali ker bi bili predlogi slabi, ampak zaradi tega, kar sem omenila že prej, da je možnosti, ki jih zakon ponuja, treba tudi izkoristiti.

Mogoče samo še v zvezi s pripombo, da Evropska komisija ni ocenila proračunskega okvira oziroma proračuna za leto 2017. V skladu z evropskimi pravili Evropska komisija ocenjuje tekoče leto, ali ga bomo dokončali v skladu s sprejetim proračunom, in pa naslednje leto, to je leto 2016. Po evropskih pravilih bo osnutek proračunskega načrta za leto 2017 Evropski komisiji predložen šele v oktobru prihodnjega leta.

Skratka, naša ocena je, da je Vlada storila vse, da bi stopila nasproti občinam, da bi jim zagotovila normalno delovanje, in odpravljamo sproti tudi administrativne ovire oziroma nepotrebne stroške, s katerimi se občine srečujejo. Verjemite mi, to ni enostavna naloga. Sprejetje dogovora bi nam ta položaj olajšalo in ohranilo zagon, ki smo ga uspeli končno vzpostaviti med resornimi ministrstvi, da bi te ukrepe s pospešeno hitrostjo dejansko udeležili. Nesklentev dogovora pa bo v bistvu delo na tem otežila, čeprav smo pripravljeni in nameravamo tovrstna prizadevanja, ne glede na nesklentev dogovora, tudi nadaljevati.

V ta sklop nadaljnjih dogovorov štejem tudi našo skupno ugotovitev, do katere smo prišli skupaj s predstavniki občin, da je metodologija za izračun povprečnine neustrezna, da jo je treba korigirati, in dogovorjeni smo, da se temu problemu posvetimo nemudoma v začetku naslednjega leta. Zaradi tega pričakujem, da se bomo za leto 2017 za zadeve uspeli dogovoriti že na podlagi spremenjene formule. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala, predsedujoči, za besedo.

V razpravi opozicije so nam skušali prikazati in povedati, da koalicija ne razume lokalne samouprave, da ne pozna Evropske listine, da ne pozna ustave na tem področju. Mislim pa, da gre samo za stvar, kako jo kdo interpretira. Argument, da ne ravnamo oziroma da ne razumemo županov, zato ker nimamo nobenega župana, govori prav o tem, da je razprava, ki jo opozicija vodi danes, naravnana predvsem politično. Mislim, da ravno to, da nimamo nobenega župana, lahko veliko bolj objektivno in manj politično gledamo na zadeve. Tako kot smo si zastavili lokalno samoupravo v naši državi, je zelo dobra, dala je zelo dobre učinke, občine so dosegle razvoj podeželja in vsega lokalnega okolja, nekako poenotili, kajti dejstvo je, da so bile razlike zelo velike. Dejstvo pa je tudi, da glede na dane razmere, ki so, se morajo, tako kot se druge dejavnosti, spreminjati in tem razmeram prilagajati tudi občine, torej tudi lokalna samouprava.

V letošnjem letu je Ministrstvo za javno upravo skupaj z ostalimi ministrstvi pripravilo veliko ukrepov, na podlagi katerih lahko lokalne skupnosti racionalizirajo svoje poslovanje. Pa da ne bom krivična, med 212 občinami je veliko takih, ki so že racionalizirale svoje poslovanje, imamo okrog 100 občin, ki so povezane v skupne občinske uprave. Ampak na tem samem segmentu je še veliko za postoriti. Iz poročila, ki ga je pripravilo Ministrstvo za javno upravo, kako se občine poslužujejo teh možnosti, je ugotovljeno, da so teh možnosti uporabile zelo zelo malo. Ne govorimo v koaliciji oziroma ne

razmišljamo o tem, da je treba ukinjati občine. Ni treba, da se ukinjajo; potrebna je njihova racionalizacija, njihovo povezovanje. Tisto pa, kar je nujno potrebno - in ni potrebno, da zaradi tega ustvarjamo pokrajine, kajti s tem lahko ustanovljamo v bistvu novo birokracijo - je vsebinsko povezovanje. Nobenih razlogov ni, da tega že sedaj občine ne bi počele in dodale dodano vrednost na lokalnem nivoju in tudi bistveno lažje in racionalnejše opravljale določene storitve in jih zagotavljale za svoje državljane in svoje občane.

Napad na javni sektor; da smo s tem, ko smo s sindikati podpisali sporazum, da to pomeni istočasno napad na lokalno samoupravo, saj tudi ta sodi v enem segmentu v javni sektor, in kolikor je morda v nekem segmentu lahko to breme za njih, je seveda tudi korist za lokalno samoupravo.

Premalo govorimo o odločbi Ustavnega sodišča, ki je bila letos sprejeta prav glede povprečnin, v kateri jasno piše, da se morajo občine pretežni del same financirati, kajti financiranje s strani države pomeni posledično tudi kršitev odločbe Ustavnega sodišča; če prevedem obratno. Torej, vse to govori, da je nujno potrebna sprememba na področju lokalne samouprave. Ni nujno vedno, da gre za normativne spremembe, kajti menim, da pravne podlage za izvrševanje lokalne samouprave so dobre, treba je spreminjati prakse, treba je predvsem spreminjati pojem avtonomije lokalne samouprav, kaj je ta avtonomija. Ta upor, ki smo ga danes doživeli pri županih. Če jih je bilo sto v državnem zboru, pomeni, da je še več kot polovica tistih, ki se tega ni udeležila. Razumem pa ta upor, kajti vedno, ko se skušajo spremembe uvajati, pride najprej do upora, nobena sprememba se ne sprejme takoj, najprej pride do upora in kasneje seveda pride do počasnega prilagajanja.

To danes razumem kot tista prva faza v spremembah, ki se bodo zgodile na lokalni samoupravi. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani gospod minister, kolegice in kolegi!

Najbrž vseeno ni prepovedano, da tudi opozicija pove kakšno tudi kritično, ker pač tako kot smo govorili in natančno tako pač dojemamo pojem lokalne samouprave in dolžnosti države do lokalne samouprave. Gre za samoupravo. Zato se ponovno sprašujem, kdaj vendar bomo lahko več sredstev iz državnega proračuna plasirali lokalnim skupnostim. Mene namreč skrbi, ko gledam makroekonomska gibanja na področju Evropske unije oziroma v tistih državah, v katere je slovensko gospodarstvo najbolj usmerjeno. Mene zelo skrbi, ob upoštevanju, da je dejansko Nemčija naša najpomembnejša gospodarska, seveda tudi politična partnerica in da se nemško

gospodarstvo ohlaja. V zadnjem četrletju, za katerega imamo podatke, je gospodarska rast v Nemčiji 0,3-odstotna, četrletje pred tem je bila za 0,1 odstotno točko višja. Torej gre za ohlajanje in tukaj me seveda skrbi, kako bodo šli ti trendi naprej, ker nesporno dejstvo je, da bo to, če bo prišlo, ne daj bože, do ohlajanja nemškega gospodarstva, se bo to seveda poznalo tudi pri naši gospodarski aktivnosti.

Zakaj smo morda preglasni – po oceni nekaterih koalicijskih poslancev, da smo mi v opoziciji preglasni, ko govorimo o tem zakonu, ko govorimo o financiranju občin? Glejte, saj to ni krivda te koalicije in te vlade, ampak nam enostavno ves čas, kar imamo samostojno državo, ne gre dobro od rok, kot večkrat pravim, skladen regionalni razvoj. Tukaj vsa povprečja padejo, vsa povprečja padejo. Strinjam se z gospo državno sekretarko, ki je rekla, da davčni prihodki iz naslova dohodnine naraščajo. Seveda naraščajo in na tem participirajo tudi občine. Seveda tudi občine v povprečju dobijo več. Tukaj bi prosil, ker sem opozicija, nimam podatkov, ali nam lahko Ministrstvo za finance pridobi podatke po statističnih regijah, za koliko in kako se giblje dohodnina po statističnih regijah. V glavnem smo tukaj tudi glasni in kritični poslanci, ki prihajamo s periferije, ki prihajamo iz podeželskih občin. Zaradi tega smo takrat, ko smo bili v vladi in smo imeli ministra za finance dr. Bajuka, dosegli, da smo znatno povečali financiranje občin in formulo prilagodili, tako da so podeželske in periferne občine dobile več. Samo za to gre. Ne gre za župane, tukaj ne vidim pred seboj županov, pred seboj vidim občane in državljane. Kar poglejmo kazalce, da se dejansko slovenske periferija počasneje razvija ali stagnira v primerjavi s centrom. Teoretično bi bilo vse okey, če se bomo vsi preselili v center in vsi dobili tukaj službe, takšne, kot jih danes ima center Slovenije in potem bo vse okej. Ali je to mogoče? Ali to želimo? Gotovo ne. Se pravi, skrbijo me periferne občine, skrbi me slovenska periferija, skrbi me podeželje in zaradi tega smo tukaj morda preglasni po nekateri oceni koalicijskih poslank in poslancev.

Tudi ta delitev Slovenije na vzhodno in zahodno kohezijsko regijo se bojim, in kot vidim sedaj, te napetosti so prisotne, da na koncu koncev dejansko vzhodna kohezijska regija, ki bi morala dobiti iz Evrope več denarja, se bojim, da ko bomo potegnili črto, da bo dejansko rezultat ravno obraten. Tega se močno bojim in najbrž smo tudi mi, ki prihajamo s periferije, s podeželja vredni kakšnega zaupanja – govorimo resnico, vam zagotavljam in bilo bi dobro, da bi nam tudi vladna koalicija in vlada prisluhnila. Privoščim vam, Stranka modernega centra, da boste imeli na naslednjih lokalnih volitvah veliko županov, govorim iskreno, ker je to zelo pomembno in zelo koristno za vodenje državne politike. Ker vam bodo iskreno povedali, kje so problemi, kakšni so problemi, kaj je treba narediti.

Z razlogom sem večkrat omenjal gospoda Bojana Kontiča, župana občine Velenje, ki pravi, da povprečnina mora biti 652,6 evra. Verjamem, da ni denarja, verjamem, da ne gre; ne gre, ker ni denarja, ker se preveč ukvarjamo z odhodkovno stranjo, ne pa z gospodarstvom, ki ustvarja, da bi dobili na prihodkovni strani več – recimo, novih 60 tisoč delovnih mest –, potem bi se najbrž tukaj danes tudi bolj prijazno gledali in pogovarjali. Ampak zato smo govorili o amandmaju 536, recimo, mogoče tudi 530, ker sem se pogovarjal z nekaterimi župani, Združenjem in Skupnostjo občin, da bi tudi na to pristali. Izračunajte si, sam sem prej povedal, za kakšne številke gre. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi na tej točki še kdo razpravljati? Ja, prosim za prijavo. Besedo ima gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Predsednik, hvala za besedo.

Meni je zelo žal, da se je ta celotna razprava o ZIPRO spremenila dejansko v razpravo o povprečnini za občine. Res je, da je to zadeva, ki se ni uskladila, pri usklajevanju in dogovorih vedno morata biti vsaj dve strani pripravljene se pogovarjati in potem tudi sprejeti neke skupne zaključke. Ne bom govoril o tem, ali je vladna stran imela pogajalce, ki so bili pripravljene poslušati in slišati lokalno samoupravo, iz nekih njihovih zaključkov in informacij, katere sem dobil, je dejansko bilo tako, da so bili pripravljene slišati, ampak da so se potem župani odločili in postavili ultimati, za koliko sredstev pa so se oni pripravljene pogovarjati.

Vseeno bi nekaj drugega še povedal, kar ni vezano na povprečnino za občine, ampak na zadeve, ki so strateškega pomena za poslansko skupino, kateri pripadam, in stranki, kateri pripadam. Za nas je ena zadeva zelo ključnega pomena, mogoče je to res celo simbolno dejanje, to je usklajevanje pokojnin. Zavedamo se, da marsikateri upokojenec ne bo zadovoljen s tem, da bo dobil to usklajeno pokojnino, ker bo mogoče presešel cenzus, ki mu na drugi strani pa onemogoča, da pridobi letni regres. Prej sem povedal, za kaj je ta regres: ne za morje in počitnice. Za večino teh ljudi, ki to dobijo, je to dejansko denar za nakup; ker si lahko kupijo dejansko tisto, kar rabijo skozi zimo, to je toploto. Glede na to, da se je v preteklosti zgodila pač ena zadeva, ki je na nek način zelo negativno vplivala na pokojninsko blagajno; 1997. leta je prišlo do zmanjšanja prispevne stopnje delodajalcev – to dostikrat ponavljam in še bom ponavljal v tem državnem zboru. To pomeni, da je takrat pokojninska blagajna imela dovolj denarja, da si je lahko privoščila, da za spodbujanje gospodarstva da polovični prispevek in da smo edina država v Evropski uniji, ki nimamo na enaki ravni prispevkov delodajalcev in delojemalcev. V prihodnosti, ko pa je moral proračun dati tako visoke zneske,

kot je na primer že ta zadnji milijardo 400 milijonov, pa enostavno in preprosto govorimo, da denarja primanjkuje, da ga mora dodajati proračun. To je res. Ampak nekoč je ena vlada naredila pač tako potezo, ki pa je potem druga nikoli ni popravila. Vem pa, da v tem trenutku je to zelo težko narediti. To pa mi je čisto popolnoma jasno. Zato pri nas v naši poslanski skupini in v naši stranki vidimo rešitev v demografskem skladu. Pričakujemo, gospod minister, in pričakujemo, da bo zakon o demografskem skladu čim prej prišel v Državni zbor, seveda predhodno se bomo še usklajevali, v Državnem zboru pa ga bomo potem tudi sprejeli. Pričakujemo, da bo vsaj takšen, kakršnega od prilike mi pričakujemo; da bo vsaj tak. Ne bom rekel, da bo moral biti v celoti nam prilagojen in našim interesom, ampak da bomo tu našli kompromis dveh pogajalskih strani.

Že v stališču poslanske skupine sem nedvoumno in jasno povedal, da mi je zelo žal, da se vladna stran in predstavniki lokalnih skupnosti, se pravi občin, niso uskladili in prišli do skupnega zaključka, koliko povprečnine. Zavedam pa se, da država dejansko nima toliko denarja, da bi zadostila vsem interesom in potrebam. Pač, se je treba na neki točki odločiti, kaj boš in česa ne boš. Veste, zelo lepo jih je bilo videti in sem jim to tudi povedal, da tudi oni sprejemajo, župani, županje sprejemajo svoje proračune za vsako leto, nekateri za dve leti, nekateri samo za eno leto, in dobro vedo, kako se tej stvari streže. Reakcije pač niso bile najboljše, ampak pustimo, oni so imeli svoj interes in so ga pač na tak način izražali, kajti niso imeli možnosti, da bi spregovorili na tej govornici ali pa v tej klopi. Popolno pa jim ne dajem prav.

Glede na to, da je bilo kar dosti očitkov, da ni argumentov. So argumenti za določene zadeve in če vzamemo sklenitev dogovora med javnimi uslužbenci in Vlado glede povečanja – s predvidenih 2,5 odstotka se je povečal na 3,47, kar pomeni povečanje obveznosti občin za okoli 13,5 milijonov evrov. To pomeni, da bi se povprečnina morala povečati najmanj za 2 odstotka, povprečnina je bila 522, se pravi, bi se povprečnina, da bi zadostili te potrebe po plači, bi se morala povečati za 2 evra, kar bi pomenilo 524. Ponudba s strani Vlade je bila 525.

Pa še mogoče samo eno primerjavo, da ne bomo imeli vsi slabega občutka, kljub temu da trdim, da bi bilo fino in bi se bilo dobro, da se uskladimo, ampak vseeno še nekaj podatkov. Poglejte, vse tri državne blagajne dejansko nimajo – in je v manjši meri zadeva rasla kot pa na primer pri prihodkih državne blagajne. Na primer, da so imele občine za 17,6 odstotka večje prihodke v tem zadnjem obdobju in da so imele poleg občin v kriznem obdobju še več kot 14 odstotkov povečale izdatke za zaposlene. To pomeni, da je država na tem področju morala zmanjševati, v občinskih upravah pa se je skoraj za 9 odstotkov povečal izdelek za blago in storitve. To se pravi, da je

občina povečevala nekatere stroške, na drugi strani pa jih je država zmanjševala. Tako čisto v enakovrednem položaju lokalne skupnosti in država nismo bili.

Pa še mogoče v razmislek to; ponosen sem na vse investicije, ki so jih opravile lokalne skupnosti, se pravi občine, ampak imeli smo veliko srečo, da je v zadnjem obdobju bilo precej investicij na lokalni ravni, kjer je 85-odstotni delež sredstev zagotavljala Evropska unija iz kohezijskih ali drugih skladov ter država. Lokalne skupnosti so morale zagotoviti 15 odstotkov. V takšni obliki financiranja je v končni fazi lahko izpeljati investicije. Tu lahko ocenjujemo tudi prispevek Evropske unije kakor tudi države in istočasno lokalnih skupnosti in zaradi teh investicij in teh prilivov sredstev v lokalne občinske blagajne je bilo čutiti, da takšnih težav, kot smo jih imeli v državi – se pravi z recesijo, gospodarsko krizo – ni bilo mogoče čutiti v občini.

Na koncu še enkrat, pod črto: tudi jaz bi bil zelo vesel, da bi se lokalne skupnosti skupaj z Vlado dogovorile o neki povprečnini. Zame ne bi bilo v tem trenutku nič narobe, če bi bilo tudi 525, s tem bi soglašal. Glede na to, da pa so pač lokalne skupnosti to zavrnilo, bomo ZIPRS v naši poslanski skupini, kakor tudi sam, podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne.

Potem zaključujem razpravo glede tega amandmaja.

V razpravo dajem 73. člen ter amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 37. točki dnevnega reda, torej zagotovo danes.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **37. TOČKO DNEVNEGA REDA, to je na PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O JAVNEM NAROČANJU.**

Državni svet je na 17. izredni seji 2. 11. 2015 zahteval, da Državni zbor na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije pred razglasitvijo ponovno odloča o Zakonu o javnem naročanju.

Za obrazložitev zahteve dajem besedo predstavniku Državnega sveta gospodu Alojzu Kovšci.

ALOJZ KOVŠCA: Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovana ministra, spoštovane poslanke in poslanci! Zahteve Državnega sveta ne bom bral v celoti, zaradi tega ker enostavno ni dovolj časa, da bi jo prezentiral v takšni obliki in tudi nimam nobenega dvoma o tem, da bo pozicija zakon v takšni obliki, kot je bil predlagan, podprla. Ampak vseeno, želim, da se sliši mnenje Državnega sveta in da bi se izognili temu, da je

to mnenje zgolj neke ozke interesne skupine, naj povem, da so veto podprle tako interesne skupine delojemalcev, delodajalcev, obrtnikov, kmetov, svobodnih poklicev in tudi lokalnih interesov.

Kaj pravzaprav očitamo zakonu? Čisto enostavno in na kratko: Zakon o javnih naročilih ne zavezuje dovolj naročnikov k odgovornemu ravnanju z javnim denarjem, zaradi tega ker ne vzpostavlja kriterijev subjektivne in objektivne odgovornosti.

Drugo, kar zakonu očitamo, da še vedno omogoča izbiro izvajalcev javnih naročil pretežno po kriteriju najnižje cene. Sicer naj bi zakon upošteval evropsko direktivo, ki govori o tem, da je treba večji del javnih naročil dati oziroma prisoditi malemu in srednjemu gospodarstvu, in drugo direktivo, ki govori o tem, da je treba upoštevati ekonomsko ceno. Ampak ti pogoji za objektivno določanje objektivne cene so v zakonu izostali in ostaja temeljni pogoj najnižja cena. Zakon sicer eksplicitno govori o področjih, kjer najnižja cena ne sme biti edini kriterij, to so programerske, prevajalske, arhitekturne storitve in storitve svetovanja, ampak te storitve oziroma ta javna naročila predstavljajo minoren znesek v odstotku vseh javnih naročil, sicer formalno do neke mere izpolnjujejo evropsko direktivo, ampak praktično ne pomenijo ničesar.

Zakon o javnih naročilih tudi preohlapno določa kriterije za izločanje ponudb z nerealno nizkimi, dampinškimi cenami. Pa tu ne bom izgubljal časa, da bi našteval, kako je to določeno, ampak če vzamemo za kriterij 50-odstotno nižjo ceno od povprečja cen, ki so bile ponujene, in če vzamemo za kriterij 20 odstotkov nižjo ceno od druge malo višje cene, kot je bila ta najnižja ponujena, potem je popolnoma vsakomur, ki se ukvarja z gospodarstvom ali trgovino, jasno, da so ti kriteriji nerealni, preohlapni in omogočajo ogromen manevrski prostor za avtomatsko izločanje tistih, ki se na trgu pojavljajo z dampingom.

Zakon o javnih naročilih tudi ne vzpostavlja sistema določanja realnih stroškov izvedb javnih naročil na podlagi zakonitve objektivnih kriterijev, to so merila in standardi. Spoštovane poslanke in poslanci, večkrat je bilo povedano, da vsaj za gradbeništvo teh standardov nimamo, da jih ni. Ta država obstaja že četrto stoletje in nobena vlada teh standardov ni uzakonila, jaz pa trdim, da obstajajo, čeprav na Ministrstvu za javno upravo pravijo drugače. To je tisti kupček tam, ki sem ga prinesel s seboj, da fizično dokažem, da ta merila in standardi obstajajo, da se v realnem sektorju s pridom uporabljajo in naročniki, ki ravnanje s svojim lastnim denarjem, ta merila še kako upoštevajo pri izdajanju naročil. Ko govorimo o javnem sektorju, je pa seveda drugače. Nikoli nismo trdili, da so ti standardi uzakonjeni, trdimo pa, da preden se spreminja Zakon o javnem naročanju, je treba te standarde posvojiti in jih uvesti v slovenski legalni sistem. Brez teh

standardov težko zahtevamo subjektivno odgovornost tistega, ki javno naročilo pripravi, ker preprosto nima opore, kaj naroča in po kolikšni ceni.

Nadalje, trdimo, da Zakon o javnem naročanju omogoča nadaljevanje slovenskega unikuma, slabe prakse oddajanja javnih naročil gospodarskim družbam, ki so pravzaprav posredniki in nimajo svojih lastnih kapacitet za izvedbo javnega naročila. Ko zakonodajalec trdi, da se ne sme vpletati v odnose med izvajalcem javnega naročila in podizvajalci – če bi izključili posrednike, potem to vpletanje ne bi bilo potrebno.

Spoštovani, samo še to. Neplačevanje podizvajalcev, ki je s tem zakonom uzakonjeno oziroma uzakonjeno z možnostjo, da se sklene dogovor med izvajalcem in podizvajalcem o neposrednem poplačilu, je pravzaprav, oprostite izrazu, larifari. Ker vsi tisti, ki neposredna poplačila zahtevajo, so že v procesu izbire podizvajalcev izključeni. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zahtevo je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici mag. Lilijani Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Predsednik, hvala za besedo.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 28. nujni seji 10. 11. 2015 obravnaval zahtevo Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o javnem naročanju, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada in ga je ta sprejel na 12. redni seji 27. 10. 2015. Državni svet je zahtevo sprejel na 17. redni seji 2. 11. 2015.

Predstavniki Državnega sveta je v uvodni obrazložitvi podrobneje predstavil razloge za zahtevo ter pri tem poudaril, da Državni svet Zakona o javnem naročanju ni podprl, ker ta po njegovem mnenju ne prinaša ustreznih rešitev za problematiko, ki je prisotna v sistemu javnih naročil, in ne odpravlja ključnih pomanjkljivosti prejšnjega področnega zakona. Na nekaterih področjih Zakon o javnem naročanju stanje še poslabšuje, kot na primer na področju poplačila podizvajalcev, s čimer poslabšuje plačilno nedisciplino.

V nadaljevanju je državni svetnik opozoril na nekatere, po mnenju Državnega sveta največje pomanjkljivosti zakona.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v predstavitvi mnenje povedala, da se navedbe Državnega sveta v zahtevi nanašajo na vprašanja, povezana s presojo primernosti zakonske ureditve, ki so vsebinske narave in presegajo okvir nalog ZPS, zato se do navedenih utemeljitev in s tem tudi do zahteve Državnega sveta ni opredelila.

Minister za javno upravo, Boris Koprivnikar je povedal, da Vlada zavrača očitke Državnega

sveta. V postopku sprejemanja predloga zakona, ki je trajal eno leto, je bilo opravljeno usklajevanje z več kot 50 deležniki in upoštevana večina pripomb. Nadalje je povedal, da gre za sistemski zakon, ki primarno ureja postopkovna pravila, zato z njim ni mogoče posegati na druga področja, ki jih že ureja področna zakonodaja, primarno Obligacijski zakonik. V naš pravni red tudi vnaša izločitvene kriterije za ponudnika, ki krši pogodbene obveznosti, neupravičeno pridobiva informacije, posreduje zavajajoče razloge, ne plačuje davkov ali je njegova ponudba neobičajno nizka in drugo. Zakon o javnem naročanju predvideva obveznost neposrednih plačil podizvajalcem, če to zahtevajo, na področju storitev in gradbeništva, v drugih primerih pa so pravice podizvajalcev zavarovane z izjavo glavnega izvajalca in podizvajalca, da se vse medsebojne obveznosti poravnave. Kršitev tega pa pomeni sankcije, ki so predpisane v zakonu.

V razpravi se koalicijski poslanci povedali, da ne vidijo nobenih novih strokovnih razlogov proti Zakonu o javnem naročanju od njegovega sprejema na seji Državnega zbora. Glavni cilj zakona je večja prožnost in poenostavitev postopkov oddaje javnih naročil z večjo vključenostjo malih in srednjih podjetij, zagotovitev večje transparentnosti in preprečevanje koruptivnih dejanj. Opozicijski poslanci so povedali, da v zakonu pogrešajo dodatne varovalke, zavarovanje položaja, predvsem pa zagotovitev obveznega neposrednega poplačila podizvajalcev. Izpostavili so tudi dvom, ali zakon ustrezno rešuje problematiko dvornih dobaviteljev.

Po zaključni razpravi je odbor s potrebno večino vseh članov in članic odbora sprejel mnenje, da je Zakon o javnem naročanju ustrezen.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade kot predlagateljici zakona, to je ministru za javno upravo gospodu Borisu Koprivnikarju.

BORIS KOPRIVNIKAR: Hvala, predsednik. Spoštovane poslanke in poslanci!

Naj samo na kratko ponovno obrazložim bistvene ureditve, ki jih prinaša Zakon o javnem naročanju, in poudarim, da je to sistemski zakon, ki ureja postopke javnega naročanja, torej gospodarnost, transparentnost in učinkovitost javnega naročanja, ne moremo pa s tem zakonom in ne smemo posegati tako na različna področja, kot so gradbena zakonodaja, obligacijska razmerja, ker bi s tem dejansko presegle okvir tega zakona.

Že v samem izhodišču uporabniki zakona, Gospodarska zbornica, naročniki in predstavniki malega gospodarstva stojijo na različnih stališčih, zato smo po skoraj enoletnem usklajevanju z vsemi deležniki – kot rečeno, preko 50 različnih deležnikov je bilo identificiranih v teh usklajevanjih, preko 350 strani argumentiranih pripomb smo prejeli in

nanje tudi odgovorili – in smo prišli do rešitve v obliki tega zakona, za katero smatramo, da je razumen kompromis in nudi sorazmerno zaščito vseh deležnikov, ki so vključeni v postopek javnega naročanja. Zakon je, kar poudarjam, enoten tako za področje klasičnega kot infrastrukturnega naročanja, kar pomeni, da je krajši in bolj pregleden, poenostavljeni so postopki, povečuje se transparentnost poslovanja in pa še v večji meri uvajamo gospodarnost naročanja, ker je edini kriterij za oddajo naročila po tem zakonu ekonomsko najugodnejša ponudba in nikjer v zakonu ni predvidena najnižja cena kot edini ali zavezujoči kriterij izbire.

Zelo pomembno je, da smo v tem zakonu zelo zaostriili tudi pogoje za soočanje s socialnim dampingom in nizkimi cenami, zato zakon omogoča izločanje nizkih ponudb v primerjavi z realnimi cenami na trgu. Zahteva izločanje ponudnikov, ki ne plačajo socialnih obveznosti, zahteva izločanje ponudnikov, ki dvakrat storijo prekršek v zvezi z delom, zahteva prekinitve pogodbe, če se ugotovi kršitev okoljske, socialne ali delovne zakonodaje, in zahteva izločitev neobičajno nizke ponudbe, če se pri sestavi cene ne spoštuje delovna in socialna zakonodaja. Torej ponudba, ki ne vključuje stroškov dela v predvideni višini, kot jih določa zakona, se izloči; in to je zahtevano.

Hkrati pa zakon ohranja tudi zaščito podizvajalcev, in sicer na več načinov. Mogoča so neposredna plačila in so obvezna, če izvajalec tako želi. O tem ne more presojati naročnik, na željo izvajalcev so obvezna plačila – če jih zahteva, so tudi obvezna.

Za podizvajalce je pri gradnjah in storitvah obvezna nominacija podizvajalcev, da ne prihaja do netransparentnega operiranja s podizvajalci, in pri vseh naročilih, kjer podizvajalec ne zahteva direktnega plačila, je obvezno, da glavni izvajalec in podizvajalec potrdita prejem plačil z izjavo. Če pa naročnik te izjave ne prejme ali če je morda celo lažna, pa je takšen izvajalec oziroma takšen ponudnik izločen iz postopkov javnega naročanja za tri leta. To je izredno rigorozna sankcija.

Še enkrat poudarjam: ekonomsko najugodnejša cena je kot edini kriterij izbire, če pa je ponudba neobičajno nizka, pa je v skladu z evropsko direktivo in sodno prakso dopuščano izločanje takšnih ponudb. V primerih, ki sem jih prej naštel, je izločanje takšnih ponudb tudi obvezno, torej so ti mehanizmi za urejanje področja javnega naročanja zelo močni.

Naj poudarim še eno zahtevo, ki je bila tudi predmet razprav, da se ponudnik ne more več sklicevati na kapacitete tretjih in mora imeti svoje lastne reference, prav tako od ponudnikov in podizvajalcev. Prav tako pa naročnik zahteva od glavnega ponudnika, da sam izvede ključna dela. To so tudi pomembna orožja v smeri tako imenovanih inženiring firm, ki so praktično brez zaposlenih lahko konkurirale na razpisih s tujimi referencami.

Naj ob tem poudarim še, da je bil zakon usklajen, da je kompromis, po mojem mnenju pomemben korak naprej, da s tem zakonom uvajamo dve evropski direktivi, da moramo paziti tudi na celoten pravni red, v katerega umeščamo, in da se popolnoma zavedamo, da zakon ne more rešiti postopkov oziroma slabih praks zaradi slabe usposobljenosti naročnikov.

Zato je temeljna aktivnost našega ministrstva v prihodnjih mesecih, kako podpreti, usmeriti in izobraževati naročnike, da bodo sami lahko pripravljali na podlagi tega zakona, ki daje močno orodja, tudi kvalitetna korektna javna naročila, ki bodo vodile v kvalitetne nabave in racionalno porabo javnih sredstev. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin za predstavitev stališč.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Dušan Verbič.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, minister, poslanke in poslanci, prav lep pozdrav!

Danes ponovno odločamo o zakonu, ki se tiče številnih organov, v prvi vrsti na državni kot tudi na lokalni ravni in družb, tako majhnih, srednjih in velikih, in to je Zakon o javnem naročanju z oznako 3. Na evropski ravni so področja javnih naročil urejala pravila iz leta 2004, to pa je bilo treba prenoviti in poenostaviti, predvsem pa izboljšati njihovo učinkovitost za oba poslovna subjekta; se pravi, za naročnike in za podjetja. Februarja lani je bila končana reforma javnega naročanja na ravni Evropske unije, sprejeti pa sta bili dve direktivi, in sicer ena za urejanje javnega naročanja na tako imenovanem klasičnem naročanju in druga za urejanje infrastrukturnega področja. V naš pravni red ju moramo implementirati do 18. aprila prihodnjega leta.

Novosti, kot so informatizacija postopkov, bo zagotovo prispevala k večji transparentnosti javnega naročanja ter zmanjšanju koruptivnosti tveganj. Vsa korespondenca bo potekala z elektronskimi sredstvi brez uporabe navadne pošte. Poenostavitve se izvajajo na način, da bo izvedeno izključno v smeri večje učinkovitosti in preglednosti samih postopkov. Z letom 2017 bo tako obvezna elektronska oddaja ponudb za osrednje nabavne organe, od aprila 2018 pa tudi za vse naročnike.

Še posebej je treba omeniti, da bo v prihodnje mogoče izbrati najboljšo ponudbo in ne več zgolj samo najcenejšo, glede katere je bilo pogosto slišati precej utemeljenih kritik. Pri oddaji javnega naročila bo imel naročnik možnost določiti socialna merila, na infrastrukturnem področju se uvajajo ločena in prožnejša pravila. Enoten evropski dokument v zvezi z oddajo javnega naročila bo pripomogel k temu, da se bo zmanjšalo število zahtevanih dokumentov, potrebnih za izbiro izvajalcev. Še

več je novih sprememb, ki jih prinaša Zakon o javnem naročanju 3, saj so predlagane spremembe s prenosom dveh direktiv Evropskega parlamenta in Sveta uredile marsikatero sporno vprašanje, ki je bilo sedaj ali doslej odprto. Poenostavljene rešitve odpravljajo nepotrebne zapletene postopke, povečujejo pravno varnost, spodbuja se tudi širša uporaba zelenih javnih naročil. Z novostmi pa se uresničuje cilj, da je trg javnih naročil naravni Evropske unije čim bolj odprt, kar je pomembno predvsem v času finančne krize, v katerih se nahajamo.

V zvezi z vetom Državnega sveta pa naslednje. Iz obligacijskega zakonika izhaja, da naročniku za izvedbo javnega naročila v celoti odgovarja zgolj izbrani glavni izvajalec. Naročnik ni v nikakršnem pravnem odnosu do podizvajalca, saj ta ni pogodbeni stranka. Zakon o javnem naročanju je pravni predpis, ki ureja postopek izbire izvajalcev gradenj in storitev ter dobaviteljev blaga. To pomeni, da primarno zakon ureja postopkovna pravila za izbiro. Zakon o javnem naročanju tudi določa, da se izbira ponudbe opravi na podlagi ekonomsko najugodnejše ponudbe, kar predstavlja najboljše razmerje med ceno in kakovostjo. Tudi sama direktiva določa, da mora biti cena ali strošek vedno del kriterija in to izhaja tudi že iz sodne prakse. Treba je poudariti, da ta zakon zavezuje mnogo različnih naročnikov. Po njem se naroča raznolike predmete ali storitve ali gradnje, zato bi bilo nesmiselno prepovedati ceno kot edino merilo.

Še nekaj besed glede podizvajalcev. Že s strani predstavnika Vlade je bilo obrazloženo, vendar bi si vseeno dovolil. Če glavni izvajalec ne plača, ne da izjave ali da lažno izjavo, je to prekršek, ki se kaznuje z globo; in tisto, kar je najpomembnejše, uvrsti se v evidenco gospodarskih subjektov z negativnimi referencami, kar posledično pomeni izključitev iz postopkov javnega naročanja za tri leta.

Na podlagi navedenega Poslanska skupina SMC ponovno podpira predmetni zakon. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranka, zanjo gospa Nada Brinovšek.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Predsednik, hvala za besedo. Lep pozdrav še enkrat, spoštovani kolegice in kolegi!

Na prejšnji seji je Državni zbor sprejel Zakon o javnem naročanju, na katerega pa je v začetku tega meseca Državni svet Republike Slovenije vložil zahtevo za ponovno odločanje.

V Slovenski demokratski stranki smo več čas obravnave opozarjali, da bi zakon moral temeljiti predvsem na tako imenovani pametni porabi javnih sredstev. Ne smemo pozabiti, da smo v preteklem letu za javna naročila oddali kar 3,7 milijarde evrov javnega denarja. V Slovenski demokratski stranki smo opozarjali, da se

strinjamo, da je treba določiti vzode, ki bodo omogočili večjo gospodarnost, učinkovitost, transparentnost in uspešnost javnega naročanja. Izrazili pa smo tudi dvom, da bomo s predlogom, ki je bil potem tudi sprejet, to v celoti dosegli. Predlagali smo deset amandmajev. Vsi amandmaji, razen amandmaja, ki določa, da mora naročnik v roku petih dni po končanem preverjanju o svoji odločitvi obvestiti vse kandidate, so bili zavrnjeni. Prav tako koalicija ni upoštevala mnenja Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki je opozarjala na nepreglednost tega zakona, in sicer v smislu, da ta zakon ureja dva oziroma kar tri področja javnega naročanja, kar bo seveda pomenilo tako za naročnike kot za izvajalce vsaj sprva zapleteno in nepregledno uporabo tega zakona.

Opozorili smo tudi, da se zakon, vsaj po našem mnenju, vse preveč osredotoča na postopke in njihovo izbiro, vse premalo pa na pripravo razpisne dokumentacije, ki je največkrat rakrana postopkov javnega naročanja. Javni naročniki bi morali biti zavezani k odgovornemu ravnanju z javnimi naročili in ustrezno usposobljeni za vodenje javnih naročil, in to ne le do izvedbe oddaje javnega naročila, temveč tudi v postopkih nadzora izvajanja oddaje javnega naročila do njegovega zaključka.

Posebej smo izpostavili področje plačila podizvajalcem, ki je po novi ureditvi bistveno slabše urejeno, kot je bilo do sedaj. Javni naročnik bi moral zagotoviti, da so vsi udeleženci v javnem postopku poplačani, vključno z vsemi podizvajalci. Zakon bi moral ohraniti obvezno neposredno poplačilo podizvajalcev s strani javnih naročnikov oziroma to področje le še izboljšati, ne pa da je obvezno neposredno poplačilo spremenil, vsaj po našem razumevanju, v prostovoljno plačilo.

Opozarjali smo tudi, da cena na enoto ni javni podatek, ampak da je ta podatek dostopen vsem ostalim ponudnikom, ki sodelujejo v postopku. Da naročnik v primeru, če se ne odloči za oddajo javnega naročila po sklopih, ker to zakon dopušča, mora to obrazložiti in vključiti v razpisno dokumentacijo. In še enkrat, hoteli smo jasneje opredeliti obveznosti naročnika do izvajalca in podizvajalca ter obveznosti izvajalca do podizvajalca, in sicer glede na sklepanje pogodb, plačila za opravljeno delo in obveščanje izvajalca o vseh spremembah naročnika.

V Slovenski demokratiški stranki smo se strinjali tudi z vsemi pripombami in predlogi, ki sta jih posredovali Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije in Gospodarska zbornica Slovenije. Prav tako podpiramo tudi pripombe Državnega sveta.

Za konec, v Slovenski demokratiški stranki se strinjamo z zahtevo Državnega sveta Republike Slovenije, da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o javnem naročanju. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, spoštovani minister, spoštovani državni svetnik, kolegica in kolegi!

Ponovno imamo pred sabo Zakon o javnem naročanju, saj je Državni svet z 28 glasovi za in 5 glasovi proti izglasoval odložni veto. O novostih, ki jih prinaša novi zakon o javnem naročanju, je bilo veliko rečenega že ob samem sprejemanju v Državnem zboru. Gre za izjemno pomemben zakon, kjer se križajo interesi na eni strani izvajalcev, ki prodajajo svoje blago oziroma storitve, ter na drugi strani države, ki mora skrbeti za to, da bo javno naročanje transparentno, gospodarno in učinkovito. Poudariti je treba, da v Sloveniji letno oddajo za kar 3,7 milijarde evrov javnega denarja. Glavni razlog za vložitev veta Državnega sveta je, da bi morali naročniki zagotoviti, da so vsi udeleženci v javnem naročilu poplačani. Tudi v poslanski skupini je bilo veliko razprave ravno o tem delu. Nekateri so sprva izrazili podporo pomislekom Državnega sveta pri tej točki, vendar pa je obveljalo stališče, da Zakon o javnem naročanju ne ureja prostovoljnega plačila podizvajalcem, ampak je izvedba neposrednih plačil podizvajalcem še vedno obvezna pri storitvah in gradnjah, če podizvajalec to zahteva. V ostalih primerih, kjer podizvajalec ne bo zahteval neposrednega plačila, pa bo moral naročnik zahtevati, da glavni izvajalec in podizvajalec z izjavo potrđita poravnavo vseh obveznosti. Če naročnik ne bo prejel te izjave ali bo ta neresnična, je v skladu z zakonom to prekršek, kjer bo tak izvajalec poleg globe tudi izločen iz postopka javnih naročil za tri leta. Zakon torej predvideva neposredna plačila, obenem pa določa dovolj jamstev, da do zlorab ne pride, na drugi strani pa ne ureja razmerja tam, kjer to ni treba in jih ureja obligacijska zakonodaja.

Kot smo povedali že ob predstavitvi stališč ob sprejemanju navedenega zakona v Poslanski skupini Desus še posebej podpiramo poudarjeno socialno noto v predlogu zakona. Naročnik bo lahko javno naročilo pridržal za določene ponudnike, in sicer za vse vrste gradenj, storitev in blaga, ki jih zagotavljajo invalidska podjetja in socialna podjetja, ki zaposlujejo prikrajšane delavce.

Poleg tega bodo morali ponudniki še vedno imeti izpolnjene svoje obveznosti glede plačila delavcev in njihovih prispevkov. Tisti, ki socialnih obveznosti pri svojih zaposlenih ne izpolnjujejo v celoti, pri javnih naročilih po našem mnenju ne smejo sodelovati. Zakon med drugim omogoča različna, zelo učinkovita orodja, kot je izločanje neobičajno nizkih ponudb v primerjavi z ostalimi realnimi ponudbami in, kot že rečeno, izločanje ponudnikov, ki ne plačujejo socialnih obveznosti, ali takšnih, ki storijo dvakrat isti

prekršek v zvezi z delom. V temu primeru gre za izjemno ostro določbo, ki je ne poznajo v nobeni drugi evropski državi.

V Poslanski skupini Desus ocenjujemo, da gre za izjemno obsežno problematiko na področju javnega naročanja, kar je pokazala že praksa glede porabe javnega denarja. Kljub temu pa zaključujemo, da je treba zakonu dati priložnost, da zaživi v praksi, na podlagi katere bo šele razvidno, ali bo treba zakon dopolniti oziroma spremeniti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala za besedo, predsednik. Minister, državni svetnik, kolegice in kolegi!

Dovolite mi, da ponovno izrečem misel, povezano z varčevanjem in javnimi naročili. Ob nenehnem govorjenju o varčevanja v javnem sektorju in iskanju rezerv vedno ugotovimo, da v javnem sektorju finančne rezerve še vedno lahko iščemo in jih najdemo na področju javnih naročil. To še posebej velja, ko gre za več stotilijonske posle in ko naročila na neki točki postanejo nepregledna. V preteklosti se je otekanje javnega denarja preko javnih naročil povečevalo. Povečevali so se apetiti po javnem denarju. Na žalost pa se je zgodilo, da smo prav zaradi tega tekmovanja praktično izgubljali vsi, z izjemo nekaterih posameznikov. Marsikatera podjetja, ki so sodelovala predvsem pri večjih investicijah, so zgubila največ. Podjetja so šla v stečaj, delavci so ostali brez prihodkov, namesto da bi živeli od dela, so bili prisiljeni prositi za pomoč države. Ob tem se moramo spomniti tudi žalostnih zgodb delavcev, ki za opravljeno dela niso dobili ustreznega plačila, kaj šele, da bi jim bile plačane oziroma priznane kakšne druge pravice, ki izhajajo iz dela.

Iz samega zakona lahko razberemo, da je priprava zakona bila dolgotrajna, da so bila usklajevanja z interesnimi skupinami, da je bilo besedilo zakona usklajena. To so nam povedali tudi naši sogovorniki, a opozorili so, da nekaterih njihovih opozoril ali „če že hočete, tudi zahtev niso upoštevali in niso del zakonskih rešitev. Pripombe so bile povezane predvsem s podizvajalci oziroma z neizplačevanjem del, ki so jih podjetja ali obrtniki izvedli, kar je tudi razlog, da je Državni svet izglasoval veto.

Na tej točki bi izpostavila, da smo pridobili podatke, kako z izplačevanjem podizvajalcev. Nobena članica Evropske unije ne ureja obveznih neposrednih plačil podizvajalcem, redke države urejajo plačilo podizvajalcem na podoben način, kot jih ureja ta zakon. Mnogokrat se zgledujemo po Republiki Avstriji in če ti podatki držijo, naša severna sosesda plačevanje podizvajalcev v javne naročniške zakonodajne ni uredila. Iz pripravljene naše nove zakonodaje pa je razvidno, da obstaja le obveznost nominacije

podizvajalcev, ne obstaja pa možnost neposrednega plačila na zahtevo ali izjavo o tem, da so bila plačila izvedena. Ta rešitev je primerljiva z našim ZJN-3.

Socialni demokrati se zavedamo posledic, ki so nastale ne le pri gospodarskih goljufijah, ampak tudi zaradi nekorektnega poslovanja gospodarskih subjektov. Vendar ocenjujemo, da bodo rešitve, ki jih prinaša ta zakon, lahko doprinesle k boljši porabi javnega denarja na eni strani kot tudi to, da se zgodb v takšnih razsežnostih, kot smo jih videli in slišali v preteklosti zaradi neplačevanja in izkoriščanju podjetij in delavcev, ne bodo več ponavljale. Upam le, da smo se iz preteklih negativnih izkušenj le kaj naučili. Predvsem to, da goljufanje in nekorektno poslovanje med gospodarskimi subjekti ne koristi nikomur. Pravzaprav je treba opozoriti tudi na samo pripravljenost javnih naročil. Slabše pripravljeno javno naročilo je lahko zaradi slabega poznavanja področja ali zaradi kasnejših osebnih koristi. Oba razloga sta slaba, slednji še bolj nedopusten, kajti slej kot prej smo zaradi takšnih nečednih poslovanj oškodovani vsi, ki živimo in delamo v naši družbi. Želim si predvsem to, da se dvigne kultura poslovanja, da z zglednim poslovanjem dvigujemo uspešnost podjetij in da s tem ponovno dvigujemo ugled podjetij. Imejmo v spominu mnoga velika podjetja, ki so izpolnjevala več desetletij in pomenila sinonim kakovosti razvoja in uspešnosti, zaradi pohlepa posameznikov ali elite pa so potonila, za seboj pa pustila mnoge nesrečne zgodbe.

Spoštovani! Socialni demokrati ponovno poudarjamo, da sam zakon ne bo prinesel pozitivnih učinkov, treba bo več energije vložiti v izobraževanje tistih, ki pripravljajo javna naročila. Pravzaprav je tudi na strani izvajalcev javnih naročil, da pravilnosti čim prej posredujejo naprej, da se prepreči oškodovanje podjetij, delavcev in ne nazadnje tudi oškodovanje države. Kot sem že omenila, bomo Socialni demokrati Zakon o javnem naročanju podprli, ker smo ocenili, da prinaša več pozitivnih rešitev. Nujno je, da se izvajanje zakona spremlja in da se zaznane morebitne anomalije, ki bodo nastale zaradi zakonskega zapisa, čim prej popravijo. Če pa se bodo zakonske rešitve izigravale zaradi takšnih ali drugih predvsem osebnih koristi, pa je treba uporabiti tiste zakone, ki te nečednosti preganjajo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo dr. Matej T. Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospod predsednik. Lep pozdrav ponovno!

V Združeni levici Zakona o javnem naročanju prvič nismo podprli. Naša podpora zakonu je bila vezana na podporo našim amandmajem, ki pa jih koalicija kot običajno ni sprejela. Področje javnih naročil je vseskozi

povezano z netransparentnostjo, sumi korupcije in z dejstvom, da za velikimi projekti skoraj vedno na eni strani ostanejo nepoplačani podizvajalci in neplačani delavci, na drugi pa serija aneksov, dodatkov in dodatnih plačil, ki končno vrednost projekta včasih povišajo tudi za 200 odstotkov. Ker javna naročila na letni ravni predstavljajo sredstva v višini 3,7 milijarde evrov, bi morali temu področju nameniti posebno pozornost, sploh glede na to, da še danes ne vemo, koliko točno država preplača za posamezne projekte in blago. Če pogledamo številko, ki se največkrat pojavi v javnosti, lahko ugotovimo, da obstaja milijarda razlogov, zakaj bi morali temu zakonu nameniti posebno pozornost. Interesi so veliki, ohlapnost zakonskih določil pa s strani tistih, v katere žepe se javna sredstva zlivajo, zaželena.

V Združeni levici smo večkrat opozorili, da je predlog zakona premalo ambiciozen, njegove določbe pa preveč ohlapne. Premalo ambiciozen je predvsem na najbolj občutljivih področjih, ki se nanašajo predvsem na zagotovitev, da bodo podizvajalci in delavci ustrezno poplačani. Manjka jasna določitev, da podjetja, ki ne plačujejo svojih delavcev, z državo ne morejo sodelovati. Tudi kar se najnižje cene kot izključnega kriterija tiče, zakon ne nudi jasnih in ustreznih rešitev. Vlada se za ohlapnost zakonskih določb izgovarja na direktivi, ki jo zakon prenaša. Takšnega argumenta nikakor ne moremo sprejeti. Obe direktivi bi morali predstavljati osnovo in nek minimum, na podlagi katerega bi se lotili priprave zakona, ki pa bi moral biti prilagojen našim razmeram, a kljub vsem pozitivnim premikom, ki jih prinašata tako direktivi kot predlog zakona, se v predlogu spet vse prevečkrat pojavlja beseda lahko.

Kot smo že večkrat poudarili, se beseda lahko pojavi skoraj pri vsaki največji prednosti novega zakona. Kot se je pohvalilo pristojno ministrstvo, je ena izmed bistvenih prednosti novega zakona ta, da najnižja cena ne bo edini kriterij. Zakon določa, da se lahko upošteva tudi kakovost, stroškovna upravičenost, lahko se upošteva tudi okoljske in socialne vidike.

Dalje naj bi bila prednost nove ureditve tudi v določitvi kriterijev, katera podjetja z državo ne smejo poslovati, a namesto da bi vsem podjetjem, ki kršijo delovno zakonodajo, ne plačujejo prispevkov in davkov, so nelikvidna, imajo vodstvo, ki je bilo obsojeno kaznivih dejanj ali pa so se že pri preteklih projektih izkazali izredno slabo, onemogočili kakršnokoli sodelovanje pri projektih, ki se financirajo z javnim denarjem, je v predlogu navedenih kup izjem, ki poslovanje s takšnimi podjetji dopuščajo. Tudi kar se transparentnosti tiče, je ureditev podobna. Glede na to, da imamo največje težave pri naročilih malih vrednosti, glede katerih so postopki izredno poenostavljeni, kljub temu pa predstavljajo skoraj dve tretjini vseh javnih naročil, bi morali tudi temu delu nameniti posebno pozornost. Namesto da bi

jasno določili, da morajo naročniki tudi v zvezi s temi naročili javno objavljati vsaj osnovne podatke, je tudi tukaj zapisano, da naročniki te podatke lahko objavijo.

Enake so določbe tudi pri zagotavljanju ustreznega poplačila podizvajalcev, podizvajalci namreč skladno s predlogom lahko zahtevajo neposredno plačilo. Kakršnegakoli zagotovila, da bodo ustrezno poplačani tudi vsi delavci, pa zakon ne vsebuje.

Našteti je bilo le nekaj primerov, kjer je ureditev vsekakor premalo ambiciozna, in za vse našete primere smo v Združeni levici predlagali tudi ustrezne rešitve. Koalicija bi jih lahko podprla in bi se s tem izognila tudi vetu Državnega sveta. Danes predloga ne moremo več spreminjati, iz razprave, ki smo jo ob sprejemanju opravili, pa gre sklepati, da bodo javna naročila še naprej največja rakrana slovenskega zdravstva. Z vsakim večjim projektom pa bo še naprej ostajala kopica sklenjenih aneksov, propadlih podjetij ter nepoplačanih delavcev.

Iz vsega navedenega bi lahko zaključili, da je tudi tretji zakon pripravljen tako, da se ga lahko zlorablja. Iz tega razloga ga v Združeni levici tudi tokrat ne bomo podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi, predsednik, lep dober dan!

Zakon o javnem naročanju kot eden najpomembnejših sistemskih zakonov mora poleg zasledovanja cilja transparentnosti in gospodarnosti porabe javnih sredstev zagotavljati tudi ustrezno varstvo in zaščito pogodbenih strank. Prepuščanje urejanja tega področja zgolj pogodbeni svobodi je rešitev, ki je lahko ustrezna za države z visoko razvito demokracijo, z urejeno plačilno disciplino in učinkovitim pravosodjem ter s tem povezano visoko stopnjo pravne varnosti.

Gospa in gospodje, mi tega nivoja še zdaleč ne dosegamo, prav gotovo pa podpiramo veto Državnega sveta na sprejeti Zakon o javnem naročanju in podpiramo tudi vsa stališča, ki jih je Državni svet zavzel v obrazložitvi vložene zahteve za ponovno odločanje o tem zakonu.

V današnjem stališču se bom osredotočil na dve bistveni pomanjkljivosti tega zakona. Prva je zakonski okvir za izločanje ponudb z neobičajno nizko ceno oziroma t. i. dampinških ponudb, iz katerih je že na prvi pogled jasno razvidno, da ne pokrivajo niti stroškov materiala. Nova ureditev v primerjavi s sedanjo ne prinaša učinkovitejših podlag za obvezno izločitev takšnih ponudb. Tako se bo nadaljevala dosedanja praksa, ko posle prevzemajo izvajalci, za katere se vnaprej ve, da nimajo namena poplačati bodisi dobaviteljev ali podizvajalcev ali pa celo kar obojih hkrati. Že v našem dosedanem stališču do Zakona o

javnem naročanju smo poudarili, da je največji manko predloga zakona področje plačil podizvajalcem, ki je v zakonu nezadostno in neustrezno urejeno in pomeni v primerjavi s sedanjo ureditvijo tega področja močan korak nazaj. Dejstvo je namreč, da na področju izvajanja javnih naročil se s podizvajalci dogajajo izjemen zlorabe. Predlog zakona še vedno tako omogoča udeležbo v postopkih javnega naročanja izvajalcem, ki nimajo svojih kapacitet za izvedbo javnega naročila in so v postopku oddaje javnega naročila praktično samo posrednik. To so pravilom gospodarske družbe, skoraj brez zaposlenih in brez premoženja, posledično pa tudi brez vsakršne odgovornosti. Ko tak izvajalec zaide v stanje insolventnosti, podizvajalci ostajajo nepoplačani, kar za samostojne podjetnike, mikro in mala podjetja, ki so dejansko v postopkih javnega naročanja najpogosteje le podizvajalci, pomeni pogosto njihov propad. To pomeni hkrati prenehanje zaposlitve zaposlenih pri takem podizvajalcu, neplačani pa ostanejo tudi dobavitelji tega podizvajalca. In začaran krog je sklenjen, prihaja tudi do družinskih tragedij, če hočete.

Predlagana zakonska rešitev, ki prepušča plačila podizvajalcev zgolj pogodbenemu razmerju med izvajalcem in podizvajalcem, je torej za naše razmere popolnoma neustrezna. Podizvajalce je treba dodatno zakonsko zaščititi na način, da ima podizvajalec pravico zahtevati plačilo neposredno od naročnika, če ne prejme plačila od glavnega izvajalca; dodatni varnostni ključ torej. V tej smeri smo v Novi Sloveniji - krščanskih demokratih vložili amandma k 94. členu zakona, vendar ga koalicija kljub zavedanju, kakšne posledice bo imela ta nova ureditev, ni podprla.

Naj na tem mestu opozorim še na to, da bo po uveljavitvi tega zakona ponovno prišlo tudi do zaostrovanja problematike plačilne nediscipline v naši državi. Odgovornost, spoštovane kolegice in kolegi, odgovornost za to stanje prevzema seveda koalicija sama. Upam, da se vsi, ki boste danes v Državnem zboru ponovno glasovali za predlog zakona, tega zavedate.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije Zakona o javnem naročanju tudi ob ponovnem glasovanju ne bomo podprli, torej, iz navedenih dveh razlogov, glavni razlog – nedostojnost glede podizvajalcev in zagotovitev njihovih poplačil.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Ponovno odločanje bomo opravili čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda in 13. seja Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 15. uri.

(Seja je bila prekinjena ob 14.27 in se je nadaljevala ob 15.03.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zbora. Preden preidemo na postopek glasovanja, vas želim obvestiti, da bo Državni zbor glasovanje opravil po naslednjem vrstnem redu: 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 2., 3., 26., 37., 38. in 42. točko dnevnega reda.

Prehajamo na glasovanje zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona o socialno varstvenih prejemkih, po nujnem postopku.

Ker k drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili, vloženi prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona, to je na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 79, proti 1.

(Za je glasovalo 79.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih po nujnem postopku.

Nadaljujemo z drugo obravnavo, to je z odločanjem o vloženem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženega amandmaja z dne 17. 11. 2015, ki je objavljen na e-klopi.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združene levice k 2. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združene levice, gospod Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

V Združeni levici nasprotujemo znižanju nadomestila za starševsko varstvo, ki se podaljšuje s to novelo. Odkar je bil sprejet Zakon o uravnoveženju javnih financ, znaša nadomestilo samo 90 odstotkov plače, ki sta jo mati ali oče prejemale v zadnjih 12 mesecih pred nastopom starševskega dopusta, torej ne več 100 odstotkov. S to novelo se ta ukrep podaljšuje in zato je kot socialisti nikakor ne moremo podpreti.

Tako varčevanje nosi s seboj dve negativni posledici. Po eni strani znižuje dohodek družin, v katerih imajo starši plače, ki so samo malo višje od minimalne plače, po drugi strani pa hkrati

odvrača družine, v katerih imata starša podobno visoke plače, od tega, da bi starševski dopust koristil oče. Prva negativna posledica podaljšane ukrepa je torej povečanje socialne ogroženosti družin z nizkimi dohodki. Če tega varčevalnega ukrepa ne podaljšamo, dobijo starši dobrih 11 odstotkov višje nadomestilo. Druga negativna posledica pa je, da se s takimi ukrepi odvrača očete od koriščenja starševskega dopusta. Pri nas imajo moški praviloma še vedno višje plače od žensk in če se mora neko gospodinjstvo odpovedati 10 odstotkom neto plače, se mu preprosto ne splača izgubiti 10 odstotkov od višje plače, ki je, kot rečeno, po navadi očetovska. Zato oče pogosto pristane v položaju, ko se odpove starševskemu dopustu.

Zato vztrajamo pri tem svojem amandmaju, ki je v resnici precej preprost – če plača matere ali očeta ne bo višja od povprečne plače, se bo starševsko nadomestilo odmerilo od 100 odstotkov osnove. Se pravi, vračamo razmere na sistemsko rešitev, ki je zapisana tako v 44. členu starega kot v 47. členu novega zakona. Hkrati jo pa omejujemo navzgor, da ne more priti do subvencioniranja tistih, ki imajo že zdaj nadpovprečne dohodke. Naš amandma je hkrati socialen in sistemski in v obdobju, ko je slovenska družba prešla v gospodarsko rast, je prav, da dodatna sredstva namenimo tako za reševanje položaja socialno najbolj ogroženih družin kot za enakost znotraj družine med spoloma, in točno to ta naš amandma počne.

Zato na vse prisotne tu kot posamezne poslanke in poslance ter kot posamezne politične grupacije apeliram, da ta naš amandma podprete. Hvala.

PRESEDNİK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik.

Temu amandmaju Združene levice ne bomo nasprotovali, ne bomo ga pa tudi podprli. Ker sem včeraj v stališču poslanske skupine zelo jasno povedal, da temu zakonu nasprotujemo, ne bi čisto nič koristilo, če bi ta amandma Združene levice podprli. Dejal sem tudi, da ta amandma za nas ni problematičen, kar se tiče vsebine, zato se bomo v Slovenski demokratični stranki pri glasovanju tega amandmaja vzdržali.

Smo pa tudi zelo jasno povedali, da temu zakonu nasprotujemo zato, ker se družinam jemlje 50 milijonov evrov. Take družinske politike, kot jo podpira ta vlada, ne moremo podpirati, ker se zavedamo, kaj pomeni družina.

PRESEDNİK DR. MILAN BRGLEZ:
Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti 54.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 54.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagani amandma ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vsa, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bila zaradi amandmaje, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskladen. Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 55, proti 23.

(Za je glasovalo 55.) (Proti 23.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o interventnem ukrepu na področju trga dela po nujnem postopku.

Nadaljujemo z drugo obravnavo, to je z odločanjem o vloženem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženega amandmaja z dne 17. 11. 2015, ki je objavljen na e-klopi.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 2. členu. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo.

Naš amandma je varovalka proti socialnemu dampingu. Z njim starejšim delavcem dajemo to, kar sicer podobni ukrepi zagotavljajo tudi mladim delavcem oziroma mladim iskalcem zaposlitve. Mi se zavedamo dileme predlagatelja, ali naj vključi pogoj zaposlitve za nedoločen čas. Delavca, starejšega od 58 let, je res precej težje odpustiti iz poslovnih razlogov in nekatere zaposlovalce bo to nedvomno odvrnilo od zaposlovanja. Ampak, tukaj moramo dati na tehtnico vrednote slovenske družbe in moramo se vprašati, ali smo pripravljeni subvencionirati zaposlovalce, ki kaj takšnega počno. V tej državi naj bi bila vendar zaposlitev za nedoločen čas tista norma, ne pa izjema, in po njej naj bi se naš trg dela ravnal. Če bomo nekomu dovolili, da se te norme ne drži, hkrati pa ga bomo za to še subvencionirali, potem smo v resnici mi kot politiki tisti, ki smo ključni krivci za porast prekarnih delovnih razmerij.

Oprostitev je učinkovita subvencija. Pri plači tisoč evrov bruto ta oprostitve v dveh letih nanese slabih 4 tisoč evrov podjetju, in to je bistvena konkurenčna prednost za zaposlovalca, sploh če zaposli več takšnih delavcev. Če to ni dovolj, da bi nekoga pripravilo do tega, da vzame nekega človeka za nedoločen čas, potem ne vem še, kaj lahko storimo. Vem pa, česa ne smemo storiti: ne smemo nikakor subvencionirati socialnega dampinga.

Ne moremo dopustiti, da podjetje izkorišča to oprostitev, delavca pa pošlje pri njegovih 57 letih nazaj na zavod za zaposlovanje. Če bomo subvencionirali podstandardne zaposlitve težko zaposljivih delavcev, bomo v praksi znižali standarde zaposlovanja za vse.

Včeraj smo v razpravi s strani nekaterih režimskih akterjev lahko slišali, da je ta rešitev celo dobra, ampak da je idealistična; to, kar pa ta zakon prinaša, pa da je tisto stvarno, realistično. Na to se lahko oprem danes v svojem zagovoru našega amandmaja, s tem da je ta realizem v resnici goli oportunitizem, ki nas je pripeljal do situacije, ko moramo subvencionirati celo prekarne zaposlitve.

Tiste delavce, ki ne bodo dobili zaposlitve zaradi te varovalke, lahko zaposlimo v javnem sektorju ali preko javnih del. To ni razlog za subvencioniranje socialnega dampinga in zato še naprej vztrajamo pri tem našem amandmaju in ponovno apeliram za podporo s strani vseh političnih akterjev, vendar govorimo o socialni varnosti in zaposlovanju starejših nad 55 let iz skupine težko zaposljivih delavcev in pravilno je, da ti ljudje, ki so že doprinesli mnogo k tej družbi, dobijo možnost socialne varnosti in prispevka tej družbi z delom do neke svoje upokojitve. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k ... / oglašanje iz dvorane/ Pardon. Najprej imamo še dve obrazložitvi glasu, sem se zmedel.

Najprej obrazlaga glas v imenu Poslanske skupine SMC gospa Janja Sluga.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa za besedo.

Ta predlog zakona v bistvu naslavlja eno izmed ranljivih ciljnih skupin, to so starejši od 55 let. Upam, da se vsi strinjamo, da so ukrepi na socialnem področju mogoče marsikdaj presplošni, in da se vsi strinjamo, da je to eden izmed ukrepov, ki je ožje ciljno usmerjen, zaradi tega je tudi pričakovati večje učinke od tega ukrepa.

Se pa nikakor ne strinjamo v Poslanski skupini SMC z amandmajem Združene levice. Namreč, situacija med mladimi in ciljno skupino starejših od 55 let je popolnoma različna; medtem ko je med mladimi bilo v letu 2011, ko so se ti ukrepi uvajali in so bili vezani v resnici na sklenitev pogodbe za nedoločen čas, je bilo kar 66 odstotkov mladih, ki so bili zaposleni za določen čas, medtem ko je pri starejših od 55 let takšnih zgolj 4 odstotke. Tudi pričakovani stranski učinki takšnega ukrepa so med mladimi popolnoma različni kot pa pri starejših. Medtem ko si mladi ustvarjajo družine in je s tega vidika pomembna pogodba za nedoločen čas in si tudi rešujejo stanovanjske težave in tako dalje, pa je stranski učinek pri starejših popolnoma drugačen; to je vključitev na trg dela, preprečevanje socialne izključenosti in tako dalje.

Iz tega razloga tega amandmaja ne bomo podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Hvala.

V Slovenski demokratični stranki razumemo in podpiramo ukrepe na področju socialne varnosti starejših, žal pa ukrepa oziroma amandmaja, ki ga je dala Združena levica, ne bomo podprli oziroma mu tudi ne bomo nasprotovali. Namreč, menimo, da ima država vse vzvode in posebne institucije, ki lahko kontrolirajo, če prihaja do različnih anomalij oziroma zlorab takšnih interventnih ukrepov.

Sam zakon bomo podprli, vendar pa opozarjamo, da gre za interventni zakon, tako kot gre za interventni zakon na področju mladih in da Vlada enostavno nima sistemskih rešitev za povečanje zaposljivosti, predvsem za zmanjševanje števila dolgotrajno brezposelnih.

Zato v temu primeru še enkrat podpiramo zakon, ker bo prinesel neko socialno varnost starejših, hkrati pa pozivamo Vlado, da končno pripravi sistemske ukrepe za večjo zaposljivost v vseh starostnih skupinah. Namreč, pojavlja se tudi starostna skupina od 30 do 55 let, kjer je velika brezposelnost in prav tam gre za družine, za tiste, ki ostajajo brezposelni tako oče in mati, in gre tudi za velike socialne stiske.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sedaj pa lahko odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 2. členu.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 5, proti 52.

(Za je glasovalo 5.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker k drugi obravnavi predlagani amandma ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, proti nihče.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembi Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev po nujnem postopku.

Nadaljujemo z drugo obravnavo, z odločanjem o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 17. 11. 2015, ki je objavljen na e-klopi.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 2. členu pod točko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki ga je predlagala Vlada, na novo postavlja varčevalne ukrepe in to veliko ostrejše, kot so varčevalni ukrepi v Zakonu o uravnoteženju javnih financ. Namreč, predlog Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev določa, da se varčevalni ukrepi na področju otroških dodatkov sprostijo takrat, ko bosta hkrati zagotovljena oziroma izpolnjena dva pogoja, in sicer ko bo gospodarska rast dosežena 2,5 odstotka BDP in hkrati, ko bo rast stopnje delovne aktivnosti v starostni skupini od 20 do 64 let 1,3 odstotne točke. Ta pogoj, zadnji pogoj je bil izpolnjen samo enkrat v samostojni državi Sloveniji, in to je bilo 2003. V Slovenski demokratični stranki smo mnenja oziroma stališča, da ta pogoja hkrati ne bosta izpolnjena v bližnjih prihodnostih in da se varčevalni ukrepi na področju otroških dodatkov in tudi kasneje na področju državnih štipendij postavlja trajno. Zato z našim amandmajem črtamo ta člen, ki postavlja ta dva pogoja, in vračamo varčevalne ukrepe na Zakon o uravnoteženju javnih financ, ki določa samo en pogoj, in to je 2,5-odstotna gospodarska rast. To pomeni, da so vsi varčevalni ukrepi na področju otroških dodatkov in državnih štipendij sprostijo s 1. 1. 2016. Hkrati bi opozorila tudi na to, da državna sekretarka ni znala odgovoriti na naše vprašanje, kdaj bosta ta dva varčevalna pogoja oziroma ukrepa izpolnjena, in je dejala, da se v bistvu lahko ljudje to naučijo, ko gredo v prvi letnik fakultete prava.

Mislím, da tako kot je zapisala Vlada v svojem predlogu, želi na račun štipendij in otroških dodatkov privarčevati 26 milijonov evrov na letni ravni, v Slovenski demokratični stranki pa ostajamo na stališču, da je trenutna zakonodaja, torej Zakon o uravnoteženju javnih financ, dovolj jasna in da se varčevalni ukrepi pri tej gospodarski rasti lahko sprostijo s 1. 1. 2016.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospa Irena Grošelj Košnik.

IRENA GROŠELJ KOŠNIK (PS SMC): Hvala, predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Seveda se deloma sprostijo varčevalni ukrepi na področju družinskih prejemkov, to je otroški dodatek in tudi pri štipendijah. S tem zakonom bo pridobilo 89 tisoč otrok višje otroške dodatke in tudi 3 tisoč 200 otrok in dijakov bo imelo več štipendij. To pomeni, da se vendar ti ukrepi delno sproščajo, seveda pa ne vsi.

Amandmaja, ki so ga vložili kolegi, da bi se upoštevala samo gospodarska rast, tega amandmaja seveda ne bomo podprli zaradi tega, ker socialni prispevki so pomemben vir sredstev za socialne transferje in je zato pomembno, da najprej okreva trg dela, da se okrepi delovna aktivnost in da imamo na ta način zagotovljen vir sredstev in tako se potem lažje potem sprostijo vse pomoči. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev? (Ne.)

Torej odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 2. členu pod točko 1. Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 52.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 2. členu pod točko 2. Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 51.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k 2. členu pod točko 3.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija - krščanskih demokratov gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Predlagatelj je sam priznal, da bi moral omejitev iz ZUJF prenehati s 1. 1. 2016, kar bi pomenilo, da se sprostijo otroški dodatek, štipendije za mladoletne in da se to popolnoma sprostí.

V Poslanski skupini Nove Slovenije, sem že včeraj obrazložila, vlagamo ponovno amandma k 2. členu, da ne glede na določbo 7. člena otroški dodatek ne vpliva na pravico do državne štipendije in njeno odmero. Mislím, da sem vam včeraj prikazala in poskušala prinesiti uvid, kaj pomeni štipendija in kaj pomeni otroški dodatek, ki se upošteva v izračun cenzusa in dodelitev štipendije, višino ali sploh štipendije za študente, za vse dijake. Rada bi poudarila, mogoče sem bila včeraj premalo jasna, da omenjena ureditev, ko se otroški dodatek ne upošteva, že obstaja in se je to uredilo pri subvencioniranju šolske prehrane, zato ne vidimo v Poslanski skupini Nove Slovenije smisla, zakaj se ne bi to uredilo tudi pri štipendijah. Tudi navedla sem, koliko bi bilo teh štipendij. Teh štipendij bi bilo nekako od 100 do 300, kar bi pomenilo na letnem nivoju cirka 300 tisoč evrov, da bi se do izkazalo. Mislím, da je tukaj, da se to uredi in da se to izvzame, tako kot je bilo pri subvencioniranju šolske prehrane, seveda volja vas, koalicije, hkrati bi pa poudarila, da če se to ne zgodi, je to diskriminacija in neenakost pred zakonom za vse, ki se jim to dogaja, da se jim v izračun in v

odmero štipendije vključujejo tudi otroški dodatki mlajših sestic ali bratov.

S tega vidika v Poslanski skupini Nove Slovenije prosimo, da bodo lahko naši mladi dijaki, študentje dobili štipendije, s katerimi bodo čez nekaj let naredili preboj gospodarski, ker to so naš mlad up, naše znanje, le dobili te štipendije, vas prosim, draga koalicija, za podporo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k 2. členu pod točko 3. Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 52.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagani amandmaji niso bili sprejeti, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 56, proti 23.

(Za je glasovalo 56.) (Proti 23.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 8. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o investicijah v javne zdravstvenega zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija, po nujnem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 17. 11. 2015, ki je objavljen na e-klopi.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 5. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica, Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Predlagani zakon ohranja praktično vse rešitve starega zakona z eno pomembno izjemo, ki je pa v resnici tista bistvena. Stari zakon ni dopuščal javno-zasebnega partnerstva in to je tudi tista točka, zaradi katere smo v Združeni levici vložili ta amandma in zaradi katere, če ta amandma ne bo sprejet, zakona tudi ne bomo podprli.

Predstava, da bodo neki zasebniki z investiranjem v javne zdravstvene zavode prispevale k razvoju naše javne zdravstvene mreže, je zelo naivna, na drugi strani pa je možnost, da bi javna sredstva tekla v zasebne

zavode, obsežna in nevarna. Uvajanje javno-zasebnega partnerstva bi namreč zaostriło enega od glavnih problemov, s katerim se sooča naš slovenski zdravstveni sistem, in to je, da ni jasne ločnice med javnim in zasebnim zdravstvom. Posledica te zmede med javnim in zasebnim je rastoča korupcija, neracionalna poraba javnih sredstev, ki so že itak prenizka, pojav dvoživk in tako naprej – saj s posledicami takšnega zdravstva se soočamo vsak dan. Kjerkoli smo imeli do sedaj opravka z javno-zasebnimi partnerstvi, smo imeli konsistentne probleme s sumi korupcije. Kadarkoli smo izvajanje javne službe prepustili privatnemu sektorju, so se praviloma storitve podražile. Primer tukaj so domovi starejših občanov, zadnja leta se večinoma gradijo ravno v sklopu javno-zasebnih partnerstev in takšni domovi so bistveno dražji kot javni, seveda zaradi tega ker se morajo investitorju povrniti njegova investicija, in to z nekim običajnim dobičkom. In tudi po preteku tega obdobja, v katerem lahko zaračunava višje cene, bo še vedno moral ustvarjati nek normalen profit. To pri nas kljub reguliranim cenam ni problem, zaradi tega ker tudi javni domovi za starejše v temu trenutku ustvarjajo velike presežke, v zadnjem letu jih je bilo skupaj že kar 5 milijonov evrov.

V Združeni levici se vsekakor zavedamo, da sredstev za investicije v temu trenutku v našem proračunu ni dovolj, ampak javno-zasebno partnerstvo tega problema ne rešujejo, ga samo zaostrejujejo. V resnici se moramo ozreti v drugo smer, k drugačnim politikam. Če bi cene zdravstvenih storitev krile amortizacije in omogočile še nek presežek, bi bili na že zelo dobri poti. To bi bilo pa mogoče samo, ko bomo ukinili dopolnilno zdravstveno zavarovanje in ga nadomestili s solidarno javno dajatvijo.

Prosim, če v imenu našega javnega zdravstvenega sistema podprete naš amandma, ki smo ga vložili socialisti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospod Branko Zorman.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegi in kolegice!

V Poslanski skupini SMC bomo temu amandmaju Združene levice nasprotovali, in sicer iz naslednjih razlogov: to področje javno-zasebnega partnerstva je sicer že urejeno v Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu, vendar se kot dodatna možnost omenja tudi v predlaganem zakonu. Dejstvo je, da je za investicije v zdravstvu denarja, bom rekel, "nikoli dovolj" in javno-zasebno partnerstvo je ena od možnosti, ki se ponujajo, da se določena zdravstvena storitev na nekem področju na primer omogoči in uredi. Definitivno ne smemo bežati stran od te možnosti. Dejstvo je, da je zakonodaja že zdaj urejena in ureja vsa

medsebojna razmerja med javnim in zasebnim delom, tako da bo bojazen, ki jo hočejo ustvariti Združena levica, ni na mestu.

Zato bomo temu amandmaju nasprotovali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev? (Ne.) Torej, glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 5. členu.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 5, proti 58.

(Za je glasovalo 5.) (Proti 58.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo glasovanje o amandmaju in drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagani amandma ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti nihče.

(Za je glasovalo 54.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 9. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela za leto 2016 in drugih ukrepih v javnem sektorju po nujnem postopku.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona, to je na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združene levice dr. Matej T. Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospod predsednik.

Jasno smo videli, da ta zakon ne prinaša nikakršnega napredka niti kakšnega boljšega stanja v pogajanjih s sindikati javnega sektorja. Ta zakon pomeni zgolj eno, in to je podaljševanje varčevalnih ukrepov, ki bi morali biti začasni oziroma ta zakon bi moral biti interventen. Vemo pa, da so bili prvi dogovori o varčevalnih ukrepih s sindikati sklenjeni leta 2009, torej že kar pred šestimi leti, in se to izredno stanje na nek način podaljšuje. V vsem tem času smo pričakovali predvsem od ministra, da bo pripravil predlog, ki bo bistveno boljše reševal stanje javnih uslužbencev in tudi odpravil anomalije, ki obstajajo znotraj obstoječega sistema.

V Združeni levici smo prepričani, da s podaljševanjem varčevalnih ukrepov ciljev, ki si jih je minister zastavil, ne moremo doseči, sploh pa ne s tem, ko istočasno s potrebo in razlaganjem o tem, da je treba te anomalije odpraviti, minister govori o tem, da je javni sektor pravzaprav v tem trenutku prenapihnen in ekscesen. Vemo, da je javni sektor vse drugo kot zaviralec razvoja, ni nikakršen krivec za gospodarsko krizo, ampak ravno obratno; gospodarsko krizo so najmanj občutile ravno tiste države, ki imajo največji javni sektor, recimo, Danska in Norveška.

Če hočemo ohraniti brezplačno kakovostno javno šolstvo, zdravstvo in ostale storitve, moramo za to seveda tudi zagotoviti ustrezne pogoje javnemu sektorju, ki te storitve izvaja. Ta zakon, ki je danes pred nami, tega ne omogoča, ampak ustvarja ravno obratno; se pravi, pogoje za to, da ta socialni vidik države prej zruši, kot pa da se ohranja.

Skratka, v Združeni levici tega predloga zakona ne vidimo kot ustrezne rešitve in ga ne bomo ne podprli niti mu nasprotovali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Vlada in sindikati javnega sektorja so po dolgotrajnih usklajevanjih le dosegli sporazum in odpravili določene varčevalne ukrepe, ki so vse od časa, ko so bili uvedeni, terjali kar veliko žrtev od javnih uslužbencev. Njihovi dohodki oziroma privarčevanje iz tega naslova je približno milijardo 800 tisoč evrov. Da ne govorimo o kadrovski podhranjenosti, o kateri veliko govorimo v tem trenutku, predvsem v policiji, vojski in še kakšnem drugem sektorju, prav tako glede opreme, ki je neustrezna, pomanjkljiva. Na tak način lahko javni sektor predstavlja tudi coklo razvoja, saj se vanj že dolgo časa ni vlagalo, kar je bilo potrebno.

V tem primeru gre za 148 milijonov, za katere so se dogovorili, torej za znesek, ki bo izplačan, in med drugim pomeni tudi povečanje dohodkov najšibkejših v javnem sektorju, to je 8 tisoč policistov, 7 tisoč vojakov, za katere vemo, da trenutno opravlja izjemno težke naloge, poleg tega pa so policisti tudi začeli stavko. Menimo, da je tudi to eden od ukrepov, ki lahko pripomore k prekinitvi tega oziroma boljšemu pogoju. Med drugim tudi bodo ta sredstva pripomogla tistim javnim uslužbencem, in teh je 8 tisoč v javnem sektorju, ki imajo minimalno plačo. Pomemben je konsenz med sindikati in Vlado, pomembno je pa tudi, da se uvedejo ustrezni ukrepi, ki jih Vlada pripravlja tako za racionalizacijo in večjo učinkovitost javnega sektorja.

Na podlagi tega vsega bomo v Poslanski skupini SMC zakon podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Torej lahko glasujemo.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti 3.

(za je glasovalo 54.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 10. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala Spodnje Save po nujnem postopku.

Nadaljujemo z drugo obravnavo, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 8. 11. 2015, ki je objavljen na e-klopi.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 3. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospod Tomaž Liseč.

TOMAŽ LISEČ (PS SDS): Hvala, predsednik, za dano besedo.

V Poslanski skupini SDS predlagamo amandma, ki stremi k temu, da se hidroelektrarne na spodnji Savi čimprej dokončajo. Tako smo predlagali amandma, da se do 31. 12. 2016 dokonča izgradnja Hidroelektrarne Brežice in do konca leta 2019 Hidroelektrarna Mokrice. Ta amandma predlagamo v izogib, da se pri projektu ne bodo delala finančna, gospodarska in okoljska škoda. Finančna škoda se bo delala, ker ko bo hidroelektrarna izven obratovanja, ko bi že lahko bila, država ne bo dobila koncesije in ne bo dobila sredstev v vodni sklad. Po mnenju koncesionarjev hidroelektrarn na spodnji Savi naj bi se zaradi dvoletnega neobratovanja hidroelektrarn na spodnji Savi naredila tudi gospodarska škoda v vrednosti med 15 in 18 milijonov. Nazadnje, če hidroelektrarne ne bodo čim prej narejene, grozi Posavju, Brežicam in okolici okoljska škoda v primeru kakšne naravne nesreče, torej poplav.

Torej, spoštovani poslanci, upamo na vašo podporo našemu amandmaju, da preprečimo finančno, gospodarsko in okoljsko škodo. Še več, verjamemo, da ne boste ostali samo pri besedah, kako boste nekoč zagotovili sredstva za hidroelektrarne na spodnji Savi, da boste s tipko in podporo našemu amandmaju zasledovali cilj, ki ga zasledujemo vsi tisti, ki želimo preprečiti prej omenjene škode. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovani ministrski zbor, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini SMC navedenega amandmaja ne bomo podprli, zato ker je rok za

izgradnjo hidroelektrarn, tako HE Brežice kot HE Mokrice, že določen in ustrezno korigiran v 10. členu predlaganega zakona, ki ga določa, da je treba te hidroelektrarne zgraditi do leta 2019 oziroma pridobiti ustrezna dovoljenja do leta 2020.

Amandma, ki ga predlaga Poslanska skupina SDS, torej te zadeve ne rešuje, ker je zadeva že rešena v 10. členu. Treba pa je vedeti, da je ta zakon že skozi obdobje obremenjen z roki, ki niso bili realni, tako da je sedaj postavljen rok, za katerega upamo, da bo realen. Seveda pa je izgradnja same hidroelektrarne predvsem odvisna od finančnih sredstev, ne pa toliko od tistega, kar je zapisano v samem zakonu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Torej glasujemo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 3. členu.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 51.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagani amandma ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da je bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 60, proti 5.

(Za je glasovalo 60.) (Proti 5.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 11. točko dnevnega reda, to je obravnavo Predloga zakona o dopolnitvi Zakona o varstvu okolja po nujnem postopku.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o varstvu okolja ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 81, proti nihče.

(Za je glasovalo 81.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor sklep sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 12. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost po nujnem postopku.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenem predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona, to je na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskladen. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani ministri, kolegi in kolegice!

S spremembo Zakona o davku na dodano vrednost se spreminjajo določbe glede uvoza blaga, ki poenostavljajo ta postopek na eni strani in na drugi strani seveda omogočajo tudi podjetjem, da bodo imela večjo likvidnost. Po drugi strani pa se s tem zakonom dejansko sprememba obdavčitve z davkom na dodano vrednost, in sicer tista, ki je bila začasna, sprejeta leta 2013, spreminja v stalno obdavčitev. Z drugimi besedami povedano, s tem zakonom so ukrepi, ki so bili sprejeti ob največji finančni krizi, s katero so se takrat povečale tudi davčne stopnje z 20 na 22 in z 8,5 na 9,5 odstotka se sedaj ti ukrepi in bodo te stopnje dejansko stalne stopnje in ljudje bodo obdavčeni z davkom na dodano vrednost po znatno višjih davčnih stopnjah.

V Slovenski demokratiški stranki smo predlagali amandma k temu zakonu, ki na Odboru za finance ni bil sprejet. V tej obravnavi pa je bil zaradi tehnično-formalnih razlogov ni bil obravnavan. Pravzaprav smo začudeni, da s takšno lahkotnostjo obravnavamo tudi takšen, dejansko vsebinski amandma. Stalna obdavčitev z znatno višjo stopnjo, za 10 odstotkov ali za dve odstotni točki, bo prizadelo najrevnejše, predvsem tiste, ki živijo iz dneva v dan, upokoјence, študente, delavce in delavke z najnižjimi dohodki. Ve se, da ta zakon regresiven, z drugimi besedami to pomeni, da ta davek bolj prizadene tiste, ki imajo dejansko manj in skozi samo potrošnjo plačajo več davka. To je dokazano in proti takšni nesocialni politiki vlade Mira Cerarja Slovenska demokratiška stranka na nek način protestira. Protestira predvsem s tem, da tega zakona ne bomo podprli.

Še enkrat se kaže to, da nekaj so besede, popolnoma nekaj drugega pa so dejanja. Skratka, smo proti takšnemu načinu obdavčitve in zmanjševanju standarda ljudi v državi Sloveniji.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospa Vojka Šergan.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovani ministrski zbor, kolegice in kolegi!

V Stranki modernega centra bomo zakon o spremembi zakona o davku na dodano

vrednost sprejeli, saj uvoznikom administrativno poenostavlja obračunavanje DDV pri uvozu blaga, predvsem pa jih fizično razbremenjuje, saj jim ne bo več treba financirati uvoznega DDV. Zato v Poslanski skupini SMC pozdravljamo to kot pozitiven ukrep, ki bo povečal likvidnost določenega segmenta gospodarstva. V zakon pa se tudi prinašajo stopnje DDV, ki so že uveljavljene, in se tako iz Zakona o izvrševanju proračuna prenašajo v Zakon o davku na dodano vrednost in s tem bo dvig DDV postal trajen. Če bi se z letom 2016 višina stopenj vrnila na raven pred spremembo, bi pomenilo na letni ravni izpad prihodkov za cca 250 milijonov, kar bi bila posledica za proračun 2016–2017 to se pravi slabo za državo kot takšno. Vsekakor pa bomo v nadaljevanju podpirali prestrukturiranje davkov in s tem razbremenitev dela. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani ministrski zbor, kolegice in kolegi!

Pozdravljamo poenostavitve, ki jih prinaša ta novela Zakona o davku na dodano vrednost predvsem pri uvoznih poslih. nekako pa ne razumemo, da ta koalicija, ki ima težišče levo od sredine, dejansko zdaj dokončno zapečati višje stopnje davka na dodano vrednost. Čeprav smo tudi v sredini leta 2013 nasprotovali dvigu stopnje davka na dodano vrednost, smo kljub vsemu takrat nekako razumeli, da smo bili v globoki krizi in da je bilo treba na nek način uvesti krizni davek. Zdaj, ko imamo gospodarsko rast, praktično jo beležimo že dve leti, se očitno ta krizni davek nadaljuje oziroma se ne bo imenoval krizni davek, ampak kar davek z bistveno višjimi stopnjami davka na dodano vrednost. Tudi na matičnem delovnem telesu in pri obravnavi te novele zakona v Državnem zboru smo opozarjali, da ima ta zakon izrazito asocialni značaj. Tukaj imamo mi pred očmi dejansko tistih skoraj 15 % slovenske populacije, ki živi pod pragom revščine, tukaj imamo pred očmi upokoјence z nizkimi pokojninami, ki se zadnjih nekaj let realno drastično nižajo, zato mi hudo nasprotujemo tej noveli zakona, ki dviga stopnje davka na dodano vrednost.

Prepričani pa smo, da bi z drugačnimi ukrepi, seveda tudi davčnimi, s katerimi bi spodbujali gospodarstvo, s katerimi bi naredili spodbudnejše poslovno okolje, da bi lahko dobili v državno blagajno več z naslova razvoja gospodarstva, kot prinesejo te dvignjene stopnje davka na dodano vrednost. Toliko smo že stari in toliko izkušeni imamo, da lahko trdim, da so vedno leve vlade oziroma leve koalicije tiste, ki imajo polna usta sociale, ko pa gre za dejanja,

ko gre za ukrepe, pa je to na strani vlad, ki so desno od sredine. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Zdržena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Tudi v Združeni levici tega zakona ne bomo podprli in nas žalosti, da se je vlada Mira Cerarja odločila za to pot. Davčna politika v Sloveniji zadnjih deset let je bila izrazito razredna. Šlo pa je v to smer. Vlade so ena za drugo zmanjševale neposredne in socialno pravičnejše davke, kot so recimo davek na dobiček pravnih oseb, ukinjali so dohodninske razrede, dajali odpustke bogatejšim, na drugi strani pa zaostrovali in večali posredne davke, kot so trošarine in davek na dodano vrednost, ki pa jih najbolj plačujejo končni uporabniki, ki najbolj prizadenejo tiste, ki imajo najmanj, recimo upokojece s 500 evri pokojnine. Zato v Združeni levici ne podpiramo tega, da se krizne stopnje DDV, se pravi, da se 22-odstotna stopnja sedaj betonira, da se prevaja v trajen ukrep. Nasprotno. Od te vlade bi, glede na to, da je kriza končana, glede na to, da ste obljubljali novo politiko, pričakovali, da boste naredili ravno obratno, da bomo nehali s politikami, ki so nas zadnjih deset let popeljale v izgubljeno desetletje, in začeli z drugačno politiko, ki bo tako socialno pravičnejša kot ekonomsko stimulatивnejša. Govorim tukaj seveda o možnih alternativah, ki smo jih v Združeni levici tudi predlagali. Konkretno so to večja stopnja davka na dobiček pravnih oseb, večje stopnje davka na kapitalske dohodke fizičnih oseb, večji davki na premoženje in na sploh na ekstra visoke plače. To bi bila konkretna alternativa. Mi smo brez kakršnegakoli aparata pokazali, kako bi se dalo v proračun zajeti z zelo enostavnimi in nebolečimi ukrepi dodatnih 140 milijonov evrov s socialno pravičnimi davki.

Ampak očitno je vladi in koaliciji lažje podaljševati socialno nepravilne ukrepe in tega v Združeni levici seveda ne moremo podpirati. Na sploh smo pa razočarani ob taki usmeritvi vlade, ki je, kot bomo kasneje videli v proračunu, očitno trendna. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev? Ne.

Potem lahko glasujemo.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti 27.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 27.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 13. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona za uravnoteženje javnih financ po nujnem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni bilo možno vlagati. Zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 60, proti nihče.

(Za je glasovalo 60.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 14. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o programu prodaje državnega finančnega premoženja za leti 2016 in 2017.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni bilo možno vlagati. Zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti 28.

(Za je glasovalo 54.) (Proti 28.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 15. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2016.

Amandmaji k dopoljenemu predlogu odloka niso bili vloženi. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmaja, sprejetega na matičnem delovnem telesu, predlog odloka neuskladen.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 59, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 16. točko dnevnega reda – to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2017.

Amandmaji k dopoljenemu predlogu odloka niso bili vloženi. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog odloka neuskladen.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 58, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 58.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 17. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Računsko sodišče Republike Slovenije za leto 2016.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbornice ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 58, proti nihče.

(Za je glasovalo 58.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 18. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Računsko sodišče Republike Slovenije za leto 2017.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbornice ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 59, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 19. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2016.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbornice ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 59, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 20. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2017.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbornice ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 59, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 21. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga

odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Državni zbor Republike Slovenije za leto 2016.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbornice ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka. Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 56, proti nihče.

(Za je glasovalo 56.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 22. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Državni zbor Republike Slovenije za leto 2017.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbornice ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka. Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 59, proti nihče.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 23. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Komisijo za preprečevanje korupcije za leto 2016.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbornice ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka. Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 59, proti nihče.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 24. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Komisijo za preprečevanje korupcije za leto 2017.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbornice ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka. Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 59, proti nihče.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 25. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Varuha človekovih pravic Republike Slovenije za leto 2016.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja,

amandmajev na seji zborni ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka. Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 59, proti nihče.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Dopoljnega predloga sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2016.

Prehajamo na odločanje o splošnem delu dopoljnega sprememb proračuna. Postopkovno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani kolegi, člani Vlade!

V ponedeljek in torek smo obravnavali proračuna za leti 2016 in 2017. Kljub veliki želji poslancev opozicije, da bi opravili kvalitetno razpravo s predstavniki Vlade, razen državne sekretarke in ministra za finance ni bilo prisotnega niti enega ministra, mislim, da je bila samo še ena državna sekretarka. Se pravi, v ponedeljek in torek, ko bi morali opraviti soočenja argumentov glede vseh delov proračuna in amandmajev, ni bilo v tej dvorani nobenega predstavnika vlade iz ministrske ekipe. Danes, ko imamo na vrsti odločanje o posameznih delih proračuna, kjer Vlada ne more niti govoriti. Imamo tu šest ministrov in cel kup državnih sekretarjev. Sprašujem vas, gospod predsednik, kako ste uskladili z Vlado, kako ste načrtovali to sejo Državnega zbora na kateri smo obravnavali proračuna za dve leti temeljni akt Vlade in kako na kakšen način ste se dogovorili za sodelovanje Vlade pri sodelovanju pri teh dveh točkah dnevnega reda. Kajti po Poslovniku Državnega zbora pri delu Državnega zbora pri točkah dnevnega reda sodelujejo ministri, če njih ni, državni sekretarji. Bila je pa ena državna sekretarka z Ministrstva za finance in nihče drug. Obravnavali pa smo splošne dele proračunov za vse resorje in amandmaje, ki se nanašajo, če se ne motim, na približno polovico resorjev te vlade. Jaz bi rad eno pojasnilo, čemu taka ignoranca. Takrat, ko smo potrebovali ministre za razpravo, za komunikacijo za soočenje argumentov, jih ni bilo kljub pozivom, in sedaj ko ne rabimo nikogar pri glasovanjih, imamo tukaj skoraj, ne vem, tri četrtine predstavnikov vladnih resorjev, če ne več, od tega šest ministrov. Prosim za pojasnilo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ugotovim lahko zgolj to, da je seja do sedaj potekala poslovniško ustrezno in da je bilo predstavljanje Vlade poslovniško ustrezno. In to je vse, kar je možno ob tem ugotoviti, tako sedaj kot cel potek te seje.

Upam, da ni na isto. Postopkovno ima besedo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani ministrski zbor, kolegice in kolegi!

Vi se boste spomnili, gospod predsednik, da sem v okviru korektnega proceduralnega predloga včeraj predlagal oziroma prosil Vlado, da pred odločanjem poslankam in poslancem predstavi pregled dinamike gibanja strukturnega primanjkljaja, tudi strukturnega napora. Zakaj? Zato ker imamo problem. Mi ta trenutek še vedno nimamo fiskalnega sveta. Imamo zakon o fiskalnem pravilu, nimamo pa, kako bi rekel, mojstrov, torej fiskalnega sveta, ki bi orodje, to je zakon o fiskalnem pravilu, uporabljali in ga prenesli tudi poslankam in poslancem. Zato je danes tukaj na nas toliko večja odgovornost, ko bomo odločali o proračunskih dokumentih. Jaz sem prosil, da bi nam Vlada narisala histogram, recimo, v takšni obliki, morda v obliki tabele, torej dinamiko zmanjševanja strukturnega deficita s strukturnim naporom, in sicer po, prvič, prehodnih določbah Zakona o fiskalnem pravilu, drugič, po Programu stabilnosti. To zadevo poznamo. In seveda tudi glede na 5. člen Uredbe številka 1175/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011, ki pravi med drugim naslednje: "Za države članice, katerih raven dolga presega 60 % BDP", Slovenija je ta država članica, "ali za države članice z izrazitim tveganjem glede splošne vzdržnosti dolga Svet in Komisija proučita, ali je letno izboljšanje ciklično prilagojenega proračunskega salda z izločenimi enkratnimi in drugimi začasnimi ukrepi višje od 0,5 % BDP." Vemo, da mora biti 0,6 % najmanj. Zato sem jaz prosil ta prikaz, da vendarle ko odgovorno odločamo, imamo pred seboj to dinamiko. Sedaj vidim, vsaj jaz tega na mizi nimam, da ni do opozicije res niti minimalnega poslušanja, niti minimalne pozornosti, tako da upam, da boste morda, gospod predsednik, predlagali nekaj minut pavze, da vendarle to gradivo dobimo. Bi vam bil zelo hvaležen.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Nimam takšnih postopkovnih možnosti, da bi karkoli takšnega odredil. Prošnja je bila lepo naslovljena, je pa seveda na tistem, ki je za to zaprosen, da kar koli v zvezi s tem naredi. Vsekakor pa za to, da se te teme obravnavajo pri tej točki na tej seji državnega zbora ti dokumenti niso nujno potrebni.

Še en postopkovni predlog? No, prav.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Jaz na to, kako ste načrtovali sejo državnega zbora, nisem dobil odgovora. Veste, da kadar se obravnavata proračuna Republike Slovenije za dve leti, je najbrž program dela prilagojen tako, da minister za finance in drugi ministri ali vladni predstavniki lahko sodelujejo pri delu državnega zbora, skladno z določili poslovnika.

Jaz sem vprašal, kako to, da v ponedeljek in torek, ko smo obravnavali proračuna obakrat do 10. ure zvečer pa zgodaj zjutraj, ni bilo niti enega ministra na seji državnega zbora. Danes, ko opravljamo opravila Poslovnika od 81. do 90. ali 92., to se pravi ko opravljamo glasovanja, pa je danes tukaj šest ministrov, vključno z ministrom za finance. Včeraj in predvčerajšnjim, ko smo prosili in predlagali predsedujočim, da storijo vse, da pridejo ministri v Državni zbor in zagovarjajo pripravljen proračun, ni bilo nikogar. Dejali ste, da se ministri sami prosto odločajo. Zdaj pa sprašujem, kaj počnejo tukaj sedaj, ko sploh ne morejo razpravljati, nobenemu odgovoriti, ampak samo sedijo, tako kot imate zdaj to kuliso tukaj. Ne počnejo nič drugega, ker ne morejo. Včeraj, ko smo pa prosili, in predvčerajšnjim, ko smo prosili, da pridejo in z nami komunicirajo glede teh izjav, določb, ukrepov, obrazložitev vladnih predlogov amandmajev in tako naprej, pa tukaj ni bilo popolnoma nobenega ministra. Ne ministra za finance, ne za delo, ne za javno upravo, ne za šolstvo, ne za obrambo, ne za zdravstvo in ne ostalih ministrov. Teh šest je danes namreč tukaj in spremljajo glasovanje. Mirno lepo takole bodo sedeli tukaj pet ur ali še več.

Zato vas sprašujem, gospod predsednik Državnega zbora, kako ste uspeli tako skoordirati to sejo, da v ponedeljek in torek so bili vsi zadržani, ravno danes pa nimajo kaj početi in so skoraj vsi tukaj. Res prosim za eno resno pojasnilo. Ker to, da seja teče korektno, niti ne problematiziram, ampak jaz sem vprašal čisto konkretno stvar in bi rad tudi konkreten odgovor. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Jaz bi pa rad poslovniško osnovo vašega vprašanja. Imate besedo.

JOŽE TANKO (PS SDS): Poglejte, gospod predsednik, poslovniško procesno vprašanje sem naslovil na predsednika Državnega zbora in vas osebno sem vprašal, kako ste načrtovali izpeljavo te seje državnega zbora, kako ste to skoordinali z vlado, da v ponedeljek in torek, ko smo obravnavali proračuna in amandmaje k proračunoma, niste uspeli zagotoviti nobenega ministra. In danes, ko ministri ne morejo storiti nič, lahko samo sedijo tukaj, ste uspeli zagotoviti šest ministrov in preostanek so popolnili državni sekretarji.

Najbrž boste na to preprosto vprašanje znali odgovoriti, saj to ni nič posebnega, čisto enostavno je. Samo je to zanimivo, to je sporočilo za državljane. Zato bi prosil res en resen odgovor.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sporočilo za državljane je tudi postavljanje proceduralnih vprašanj brez osnove. Vedno je bila vlada na ustrezen način tukaj, sami ste to ugotovili. Načrtovanje je bilo torej v skladu s poslovníkom

in v tem državnem zboru se dela v skladu s poslovníkom. Med sejo pa seveda predsedujoči odloča o tem, kako se poslovník uporablja.

In zaenkrat ni bilo nobene pripombe na tej točki. Tisto načrtovanje in podobne zadeve so bile pa povsem v skladu s tistim, kar so običajni postopki odnosa med Državnim zborom in Vlado. O tem, kako in kaj počne posamezni minister, sam ne odločam.

Sedaj pa prosim, da preidemo na odločanje o splošnem delu predloga proračuna.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Ministrski zbor!

V Poslanski skupini SDS ne bomo podprli proračuna za leto 2016 iz razlogov, ki so evidentni ob tem proračunu. Prvo, s tem proračunom nismo dobili strategije, nismo dobili vizije te vlade in nismo dobili niti ekonomskih politik, ki bi zagotavljale ljudem boljše življenje. V večini primerov gre za analogijo prejšnjih proračunov, gre za to, da se stvari ponavljajo ob nekoliko višjih prihodkih, ni pa nikakršnih vsebin, ki bi zagotavljale večjo kvaliteto storitev, ki jih uživajo državljani oziroma so nudene državljanom. Ni tudi nobenega bistvenega napredka na področju zmanjšanja zadolževanja. Ta proračun tudi ni prilagojen trenutnim razmeram. Tukaj mislim predvsem na trenutne varnostne razmere v Sloveniji niti na varnostne razmere v Evropi. Stvari se bodo verjetno tako hitro spreminjale, da bo zelo hitro treba popraviti ta proračun. Vendar ta proračun ne zagotavlja ljudem varnosti. Varnost pa danes postaja dobrina in za to varnost v teh časih je treba nameniti nekoliko več sredstev, nekoliko več denarja. Mislimo, da ni nobenega dvoma v to, da bi Vlada morala tudi z nekim soglasjem državljanek in državljanov poskrbeti za to, da bo stopnja varnosti v tej državi večja. Danes in ob dogodkih v Evropi dejansko je začel prevladovati strah. Strah nikoli ne bo zmagal, lahko ga je pa vedno več, lahko traja dlje časa, lahko je močnejši, če na drugi strani ni dovolj poguma. In s tem proračunom vlada Mira Cerarja kaže na to, da ni dovolj pogumna, da bi se enostavno uprla temu, da bi povečala varnost državljanek in državljanov.

Tudi zaradi tega v Slovenski demokratiški stranki tega proračuna ne bomo podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik.

Uvodoma naj povem, da Poslanska skupina Nove Slovenije teh proračunskih dokumentov ne bo podprla. Že kar naprej povem, da bomo pa podprli nekatere opozicijske amandmaje, saj koalicijskih pravzaprav niti

nimamo. Rad bi se tudi gospodu ministru zahvalil, da mi je pokazal številke, ki jih seveda že poznam, iz letošnje pomladi iz Programa stabilnosti, kjer se vidi, kako se bo zmanjševal strukturni deficit. Obžalujem pa, da je ostalo še neodgovorjeno na dve tretjini mojega vprašanja. In to me močno skrbi. Poglejte, kolegice in kolegi, leto 2016 in leto 2017 sta po naši oceni dve ključni leti za to koalicijo ob predpostavki, da bodo naslednje volitve ob koncu štiriletnega mandata, to se pravi v sredini leta 2018. Pričakovali smo, resnično smo pričakovali, da bo iz teh proračunskih dokumentov, ki so vedno ključnega pomena, da bodo iz tega izhajale neke reforme ne zgolj neki kozmetični popravki zakonov, ampak resnično tektonski premiki, ki jih naša družba potrebuje. Kdaj, na kakšen način bomo mi ustanovili, ustvarjali, ne mi politiki, bog ne daj, da mi, ampak slovensko gospodarstvo kdaj bo ustvarilo novih 60 tisoč delovnih mest, ki jih krvavo potrebujemo, in na kakšen način. Kje so ukrepi? Niti ni ukrepov, ki bi se jim lahko zahvaljevali, da imamo gospodarsko rast. Za gospodarsko rast so zaslužne izključno slovenske gospodarske organizacije in fizične osebe, espeji, predvsem malo gospodarstvo, ki je hrbtenica ne samo slovenskega, ampak tudi evropskega gospodarstva. Ampak to gospodarstvo, če ga poslušamo, in mi ga poslušamo, Nova Slovenija ga res posluša, ugotavlja in nam govori, da dobiva vedno nova in nova bremena. Kdaj bodo prišli v ta državni zbor kakšni ukrepi, ki bodo razbremenili slovensko gospodarstvo v davčnem smislu, v administrativnem smislu? Kdaj bodo prišli ukrepi, ki bodo slovensko gospodarstvo oziroma Slovenijo bolj odprli, ker je skorajda še vedno hermetično zaprta za tuje naložbe. Vprašajmo se, zakaj naj bi tuji investitor prišel v Slovenijo s košaro denarja in tukaj zgradil tovarno. Zakaj? Ker je Slovenija lepa? Tudi druge države so lepe. Ker da smo gostoljubni? Tudi druge nacije so gostoljubne. Zakaj bi naj prišel k nam? Na ta vprašanja moramo imeti odgovore. In ko bomo imeli odgovore, ko bodo ti odgovori dobri, pri teh bomo tudi mi sodelovali. In mi v Novi Sloveniji pripravljamo ukrepe za to, da bi bilo državljanom in državljanom bolj v materialnem in ... / izklop mikrofona/

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine ima Združena levica Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Podobno neodločnost kot pri DDV je ta vlada na še veliko širši ravni pokazala pri proračunu. Ta proračun, če ga pogledamo samo v grobem, bomo opazili, v katero smer gre. Na prihodkovni strani nobene odločnosti. Na odhodkovni strani rezi. Na prihodkovni strani nobene odločnosti, da bi posegli v interese bogatih, kapitala, da bi mogoče pri tistih zadevah, kjer smo bistveno pod evropskim povprečjem, evropske države recimo v povprečju zberejo v svoje proračune 20 %

davkov iz naslova davkov na kapital, Slovenija jih zbere samo 10 %. Ta vlada ni pokazala nobenega napora, nobenega indica, da ima sploh kaj takšnega v interesu, da bi se vsaj približala evropskemu povprečju. Niti davka na dobiček pravnih oseb nočete dvigniti na 20 %, kot smo predlagali, pa bi samo s tem ukrepom dobili 84 milijard evrov v proračun, pa bi bili še vedno 5 % pod ravno, ki jo ima Avstrija, in 7,5 % pod ravno, ki jo ima Italija. Na drugi odhodkovni strani imamo pa reze, ki bodo socialno boleči, ki bodo uničujoči za podсистeme naše družbe, kot sta zdravstvo, visoko šolstvo, reže se investicijska dejavnost. In te zadeve bodo imele posledice. Poglejte, v tem trenutku 200 tisoč pacientk in pacientov čaka na poseg ali preiskavo v naših zdravstvenih organizacijah. Proračuna, ki ju imamo pred seboj, režeta v zdravstvo še za dodatnih 27 milijonov evrov. V tem trenutku imamo 65 tisoč revnih več kot leta 2007, pa se kljub temu posega v socialne izdatke in se ne razmišlja niti o tem, da bi se poskusilo minimalne življenjske stroške dvigniti na raven, ki je bila preračunana leta 2009. Imamo okrevanje v zadnjih dveh letih, ki ni na noben način sigurno. Vemo iz preteklih izkušenj, da so ta okrevanja sploh v začetnih letih po krizi krhka, pa bomo kljub temu zarezali v investicije za več kot 300 milijonov evrov.

Ta proračun je nepravilčen, je neodločen, je nesocialen in potencialno nevaren, ker nas lahko spravi v tretjo recesijo, zato bomo v Združeni levici glasovali proti.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC):
Hvala lepa, gospod predsednik. Kologice in kolegi!

V naši poslanski skupini bomo seveda podprli ta splošni del proračuna za leto 2016. Zakaj? Zato ker v danih okoliščinah, kjer še vedno iščemo to ravnotežje v javnofinančni stabilnosti v državi, iščemo tisto predpisano višino javnofinančnega dolga, ki ga od nas pričakujejo na ravni Evropske unije, je bila Vlada možna pripraviti jasne programske prioritete za delovanje leta 2016. Vsekakor je treba izpostaviti, da v integralnem smislu praktično nobeno od ministrstev ne izgublja v danih okoliščinah finančnih sredstev. Da smo se lahko seznanili že na samih odborih in tudi skozi to razpravo, da so po posameznih ministrstvih zelo jasne vsebinske prioritete, ki so si jih postavila posamična ministrstva, in da iz tega lahko vidimo tudi jasno programsko prioriteto v proračunskem smislu za leto 2016. To je prioriteta varnosti, prioriteta zagotavljanja nadaljnjega razvoja, posebej dana na enem segmentu infrastrukture, na področju zdravja in pa na področju izobraževanja. Je pa dejstvo, da vsekakor ta proračun v programskem smislu zaradi okoliščin in pa omejitev, s katerimi se soočamo generalno v javnofinančnem smislu

in pa v smislu javnofinančne stabilnosti, ne more biti idealen, ne more biti v tem smislu prebojen. Delamo pa vsekakor na tem, da se bo ta trend v prihodnosti lahko obrnil višje, kot je to sedaj možno.

Zavedamo se tega, da se moramo vsi kot proračunski uporabniki, ne samo posamezna ministrstva, ampak tudi vsi ostali, vključno z Državnim zborom, soočiti s tem, da bomo morali tudi notranjo učinkovitost in pa koordinacijo ter finančno porabo ponovno premisliti v danih okoliščinah in pa v danih vsotah, ki so nam namenjene. Zavedati se je treba, da je tudi črpanje evropskih sredstev še tisto, ki pušča manevrski prostor in še ni popolnoma dokončno naslovljeno v tem proračunskem predlogu.

Da zaključim. Ta predlog splošnega dela proračuna je v danih okoliščinah dober in je v danih okoliščinah razvojno naravnan. In ne gre za vprašanje poguma, ampak gre za vprašanje modrosti Vlade, kako ga je skupaj sestavila v teh okoliščinah. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Desus ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani zbrani!

V Poslanski skupini Desus bomo seveda ta proračun podprli. Podprli ga bomo vedoč, da ni idealen, tako kot noben proračun do sedaj ni bil in zagotovo tudi v prihodnje ne bo idealen. Ocenjujemo pa, prepričani smo, da je ta proračun optimalen glede na omejene finančne resurse in na neomejene želje. Prepričani smo, da je optimalen v prostoru in času.

Prepričani smo, da ne glede na to, da se investicije primerjalno z minulima dvema letoma nekoliko zmanjšujejo, da pa je dejansko na integralnem proračunu sredstev v ta namen neprimerno več, kot je bilo to v preteklih letih. Prav tako nas veseli, da niso ogrožene, gledajoč proračun, socialno najbolj ogrožene ciljne skupine. Veseli nas, da se bodo po dolgem času zopet usklajevale pokojnine, veseli nas, da nemoteno in še celo z večjo dinamiko izplačujemo regres upokojencem. Prav tako pa, da se nekatere pravice iz naslova socialno ogroženih povečujejo in da se na nek način mehča zloglasni Zujf. Prepričan sem, da je sprejetje tega proračuna velika in močna obveza in odgovornost posameznih ministric in ministrov, da zavzeto in racionalno izvajajo svoje programa zapisane ne nazadnje tudi v koalicijskem sporazumu.

In na koncu, prepričani smo, da s smotno in učinkovito izvedbo proračunskih aktivnosti, programskih aktivnosti lahko dosežemo tri poglobitvene namene. Prvič, socialno pravično, drugič, ekonomsko uspešno, in tretjič, policentrično Republiko Slovenijo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Prehajamo na odločanje o splošnem delu

dopolnjenega predloga proračuna. Potem se boste pa prijavi. Samo gledam, če so isti držali roke gor, kot so se prijavi.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Anže Logar, pripravi naj se mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik!

Vlada je ob začetku predstavljanja tega proračuna napovedala svoje prioritete, in sicer jih je strnila v tri področja: zdravje, izobraževanje in razvoj. Pa pogledjmo. Pripravila nam je torej proračun in na področju zdravja obračunala 25 % manj kot v tem letu. Na področju izobraževanja, drugi prioriteti, je visokemu šolstvu namenila 30 milijonov manj, na področju razvoja pa nekaj 100 milijonov evrov manj za investicije. Napovedala je dvig davkov in se ob tem še veselila te drznosti. Kot vidimo v proračunu, je de facto ustavila privatizacijo. Še celo več. Z napovedjo več sredstev za prestrukturiranje oziroma za nakupe novih deležev v podjetjih je napovedala še več državnega lastništva.

Ta proračun, ki ga imamo pred sabo, je antiteza obljub uvodničarjev pri predstavitvi proračunov. Je tudi antiteza Dušana Mramorja pred Odborom za finance ob svoji inavguraciji oziroma na hearingu ob začetku.

Sam kot poslanec Slovenske demokratske stranke in tudi zavezan svojemu volilnemu okraju antitez pač ne morem podpirati, zato bom glasoval proti temu proračunu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu mag. Andrej Šircelj, pripravi naj se mag. Marko Pogačnik.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz bom glasoval proti temu proračunu tudi iz naslednjih razlogov. Ta proračun ni niti usklajen sam s sabo. Ni usklajen z občinami. Občine dejansko v finančnem smislu predstavljajo del tega proračuna in zaradi tega ta proračun niti formalno finančno dejansko ni usklajen. Pravzaprav se niti ne ve, koliko bodo odhodki za občine, glede na to da dejansko Vlada ne želi iti občinam naproti.

Drugo. Dejansko je ogromno vprašanj glede evropskih sredstev. Druga finančna perspektiva v Sloveniji, kot kaže, ne deluje. Navsezadnje imamo tudi veliko sredstev, ki so nerazporejena, za katera nimamo projektov in ne nazadnje nimamo niti dokumentov in dokumentacije pravil, ki bi jih poslali na Evropsko komisijo, da bi sploh ta druga finančna perspektiva začela delovati. To z drugimi besedami pomeni, da so ta sredstva za nas danes nedosegljiva in vprašanje je, kako bo tudi v prihodnje. Ta proračun dejansko najavlja tudi nove finančne prihodke in slabšanje poslovnih pogojev za gospodarstvenike. Ti novi pogoji so že na spletnih straneh Ministrstva za finance, ki napovedujejo novo obdavčitev.

Tudi to so razlogi, poleg tistih, ki sem jih že navedel, ki se nanašajo predvsem na zagotavljanje varnosti, in verjetno bo treba za varnost, za tako imenovano migrantsko krizo zagotoviti več sredstev. Glede dileme med modrostjo in pogumom pa mislim, da je v danih razmerah, okoliščinah treba ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu mag. Marko Pogačnik, pripravi naj se gospod Žan Mahnič.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

Sam predloga dopolnjenega proračuna za leto 2016 ne bom podprl. Ne bom pa ga podprl iz več razlogov. Dejstvo je, da vlada Mira Cerarja in koalicija Stranka modernega centra, Desus in SD delate konsolidacijo javnih financ na čisto napačnih zadevah. Konsolidacijo javnih financ delate na ponovnem zadolževanju in na davčnih obremenitvah in obremenitvah državljanov in državljanov Republike Slovenije. Ta proračun dejansko kaže sliko, na kakšen način bo vlada Mira Cerarja delala v letu 2016, kar lahko pričakujemo z dodatnim zadolževanjem, dodatnimi obremenitvami. Gre za napačno trošarinsko politiko. Dejstvo je, da makroekonomski kazalniki za leto 2016 so bistveno boljši, kot so bili pri pripravi proračuna za leto 2014 in leto 2015, predvsem bi ta vlada morala imeti bistveno več poguma, da bi razbremenila gospodarstvo, ne pa da ga z dodatnimi obremenitvami obremenjuje. S tem znižuje konkurenčnost slovenskega gospodarstva in tako kratkoročno kot dolgoročno to nima neke pozitivne perspektive. Predvsem pa je treba tudi poudariti, da je žalostno, da si vlada več časa ne vzame za razgovore z gospodarstveniki, da si ga vzame toliko za razgovore s sindikati in dejansko tudi vedno poklekne pred njimi. Zanimivo je, da se v kuloarjih govori, da minister za finance ni vedel za te razgovore s sindikati in da dejansko minister za finance se s temi zadevami tudi ne strinja.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Žan Mahnič, pripravi naj se dr. Franc Trček.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala, predsednik.

Jaz tega proračuna ne bom podprl. Glasoval bom proti, ker tudi po tem glasovanju želim mirne vesti pogledati v oči vsem slovenskim državljanom in državljanom, ki se dnevno vozijo po slovenskih državnih cestah, ki so v 70 % v tako slabem stanju, da so praktično že nevarne za vožnjo in se tudi po tem proračunu ne bodo izboljšale. Glasoval bom proti, ker si želim mirne vesti v oči pogledati slovenskim policistom. Glasoval bom proti, ker si želim mirne vesti v oči pogledati slovenskim vojakinjam in vojakom. Glasoval bom proti, ker si

želim mirne vesti v oči po tem glasovanju pogledati slovenskim obveščevalcem in vsem tistim, ki skrbijo za našo varnost.

In ne nazadnje bom glasoval proti tudi zato, ker želim ohraniti integriteto našega predsednika vlade Mira Cerarja, ker ne želim, da naš premier v mednarodni skupnosti v krogu naših prijateljskih držav v okviru zveze Nato izpade kot neresen, izpade kot en izmed večjih lažnivcev med premierji, ki je še tri mesece nazaj Stoltenbergu, generalnemu sekretarju Nata, obljubil da se proračun za obrambo prihodnje leto ne bo znižal, ampak bo ostal na enaki ravni. Letos je bil 0,97 % BDP, naslednje leto gre na 0,94 % BDP. To se pravi, po treh mesecih je premier požrl svojo besedo.

In ne nazadnje bom glasoval proti tudi zato, ker vidim, da tudi koalicija ne verjame v ta proračun, kar dokazuje to, da jih več kot polovica sploh ni v dvorani.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Franc Trček, pripravi naj se gospod Franc Breznik.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Poslušam to nedejato o proračunu ta teden in žal moram reči, da slovenski proračun ima iste, identične probleme kot slovenski film: slabo scenaristiko. Scenariji so slabi. In ta proračun to izrazito kaže.

Ko sem poslušal to debato ta teden in še zlasti danes, se mi je porodila neka misel, ampak vem, da jo gospod predsednik ne bi dal niti na glasovanje. Najraje bi predlagal, da za tri ure prekinemo sejo, se premaknemo v Cankarjev dom in si pogledamo pregledno razstavo Tomaža Lavriča, ki že od leta 1988 nastavlja ogledalo, obraz slovenski politiki, potem bi pa mogoče komu kaj posvetilo v glavi in bi nadaljevali razpravo o proračunu. Vam se zdi to smešno, meni seveda se to ne zdi smešno. Ta proračun je zgodba slabe scenaristke, ki jo gledamo v tej državi že od začetka tega tisočletja. Skratka, velike obljube so se izkazale za prazne. Če oba proračuna gledam z napovedano mini davčno reformo, dobim občutek, kot da je nekdo nekje nekemu rekel Lohn Arbeit muss sein. Ta proračun ni niti spodbuden za gospodarstvo, ne ozira se na stanje vedno večjega dela hegemonov, ljudstva po naši ustavi. Je nekako napaberkovan, je slaba krpanka, je neprebavljiv štajerski lonec. Gospod Prikl iz Maribora je rekel, da je ena od teh treh zadev policentričnost. Jemlje se denar že tako v razvoju zaostalim regijam, na moji ljubi dragi Kolpi gradite britvice, in bo to zdaj razvoj turizma.

Kaj naj rečem, najboljšo da utihnem, saj nihče več ne posluša več. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Slovenija je v lanskem letu 2014 po sklicu tega parlamenta dobila diktaturo dela javnega sektorja in upokojujencev. In ta diktatura se kaže ravno v ambicioznosti neke države in ambicioznost se kaže tudi v številkah, ki jih predstavlja proračun. Proračuna ne morem podpreti, ker je ta proračun nekaj posebnega kot vsi proračuni do sedaj. V tem proračunu ne uničujemo samo tistega vitalnega dela gospodarstva, ki ustvarja dodano vrednost, ki dela, ki Slovenijo še vedno drži nad vodo, ampak s tem proračunom uničujemo nacionalno varnost Republike Slovenije, in to že v kratkoročnem obdobju. Uničujemo tudi lokalno samoupravo. Tisti, ki so do sedaj najbolj optimalno črpali evropska sredstva, jemljejo tisti dodatni denar, ki bi ga potrebovali za sofinanciranje evropskih projektov. Na eni strani pospešujemo izseljevanje mladih ljudi iz te države, ki je neperspektivna. Dajemo signale, da iz te države odhaja tudi cela vrsta predstavništva, veleposlanikov, največjih multinacionalnih podjetij, ki odhajajo s tega področja.

Diktatura dela javnega sektorja uničuje vse, kar ni povezano z monopoli, kar ni povezano s slabimi storitvami, za največ denarja. Vzdržuje torej RTV-prispevek, vzdržuje enotno ceno bencina, vzdržuje šolski sistem, ki nam daje kadre, ki ničesar skoraj ne prispevajo h gospodarski rasti in tako naprej. Torej vzdržuje status quo in kot je rekel Albert Einstein nekoč: noro je pričakovati, da ob istih poizkusih dobimo drugačen cilj, torej da dobimo nek drugačen rezultat.

In ker je to nora rešitev, ker je uničujoča predvsem tudi z varnostnega vidika v tem sklicu, bom glasoval proti. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Prosim za prijavo. Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospa Anja Bah Žibert, pripravi naj se gospod Ljubo Žnidar.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Spoštovani!

Seveda nasprotujem in bom glasovala proti temu proračunu. Zakaj? Ta proračun je pravzaprav en kup pometanih števil brez repa in glave. Vlada z njim dokazuje, da pravzaprav sploh ne ve, kaj bi želela in kam pelje to državo. Gre za to, da bomo z njim zgubili dve pomembni leti in da se v državi praktično ne bomo primaknili nikamor. Popolnoma neinvesticijsko naravnani proračun v času, ko bi država v ta segment morala usmerjati največ energije in sredstev.

Finančni minister tudi ne ve, kje bo dobil sredstva. Ob tem ko je bil podpisan sporazum s sindikati v javnem sektorju, je bilo iz

njegovih ust slišati, da bo ta denar treba zagotoviti nekje drugje v javnem sektorju. Sprašujem se, če ga bo morda ponovno vzel kar policistom in slovenskim vojakom. Po drugi strani je finančni minister obljubljal, da bo to proračun, ki bo usmerjen k varnostni politiki. Kakšna velika laž! Leta 2017 sredstva za policiste celo zmanjšujemo in ne povečujemo. Ta, ki pa smo jim jih dali, pa so tista nujna sredstva, ki bi jih morali dobiti v tej državi v vsakem primeru, ne glede na to, da danes živimo v večjem tveganju in je naša skupna varnost ogrožena.

Skratka, ta proračun ni za podpreti in vsi tisti, ki boste pritisnili na gumb v podporo temu proračunu, oprostite, ampak jaz menim, da pravzaprav sploh ne veste, kaj dobro počnete. Dejstvo je, da ta država potrebuje mnogo več naporov za varnost in za to, da bodo državljani v tej državi končno zopet živeli v neki normalni družbi.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovane kolegice in kolegi!

Proračun zame ni razvojno uravnan in zaradi tega proračuna ne bom podprl, saj proračun zelo ostro poreže večino investicijskih sredstev. Preko 600 milijonov je manj investicijskih sredstev na dveh glavnih investicijskih resorjih: na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor, kjer pokriva investicije na cestah, železnicah kot tudi na pomorskem in letalskem prometu, in na Ministrstvu za okolje in prostor, kjer mislim na investicije na okoljskih projektih in na projektih upravljanja z vodami. To pomeni, da smo ljudem za 600 milijonov odvzeli dela, v primerjavi z letošnjim letom. Pa vemo, kakšno je bilo investicijsko leto 2015. Zelo siromašno. To se pravi, če od siromašnih časov odzamemo še za 600 milijonov dela ljudem, potem si lahko zamislite, kakšno bo stanje gospodarstva in prebivalstva Republike Slovenije v letu 2016. V proračunu tudi ne vidim finančne perspektive 2014–2020. Pa smo že v letu 2016. Ni niti projektov in ni realizacije teh projektov. Ni finančnih učinkov v letu 2016. To se pravi, tukaj govoriti o razvoju, je, bi rekel, iluzija in seveda tega razvoja gospodarstvo v naslednjem letu absolutno ne bo občutilo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu?

Besedo ima gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik.

Jaz seveda tega proračuna ne bom podprl iz več razlogov. Prvič, ker sem prepričan, da je ta proračun daleč od socialno naravnane, gospodarsko pozitivnega, je proračun birokratskega aparata in je proračun, ki nima nič

skupnega z blaginjo slovenskega ljudstva. Je torej proračun, ki ne vzdrži. Slovenke in Slovenci potrebujemo proračun, ki bo močno podpiral razvoj gospodarstva in s tem nova delovna mesta in predvsem zmanjševanje revščine in socialne izključenosti.

Iz teh razlogov proračuna za 2016 ne bom podprl.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev? Ne. Potem prehajamo na odločanje o splošnem delu dopoljenega predloga proračuna za leto 2016.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 27.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 27.)

Ugotavljam, da je splošni del dopoljenega predloga sprememb proračuna sprejet.

Prehajamo odločanje o posebnem delu dopoljenega predloga proračuna. Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 14. 1. 2016.

Prehajamo na proračunski uporabnik 1211 – Državni zbor. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Dejavnost Državnega zbora.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Gre za amandma, ki govori o zagotavljanju strokovne podpore parlamentarni preiskovalni komisiji za ugotavljanje vzrokov in odgovornih za zlorabe v bančnem sistemu. To parlamentarno preiskavo smo tukaj v Državnem zboru podprli z 68 glasovi, brez glasu proti. Tisti, ki je glasoval za parlamentarno preiskovalno komisijo, je verjetno že tedaj vedel, da tovrstna preiskovalka potrebuje tudi strokovno podporo. Zato smo danes pred drugo etapo te iste odločitve. Glede na to, da je minister za finance očitno to pozabil vključiti v proračun, smo v Slovenski demokratični stranki pripravili amandma, ki Državnemu zboru omogoča ustrezna sredstva za zagotovitev te strokovne podpore. Gre za to, da se z ustreznimi znanji, kot jih med drugim predlaga tudi Banka Slovenije, nam poslancem zagotovi nemoteno raziskovalno delo parlamentarne preiskovalne komisije in s tem tudi upraviči mandat, ki ga je tej preiskovalni komisiji in so ga tudi temu Državnemu zboru podelili volivci.

Parlamentarna preiskovalna komisija potrebuje to strokovno podporo. O tem smo se zedinili na sami parlamentarni preiskovalni komisiji. Soglasno smo sprejeli stališče, da se apelira na vodje poslanskih skupin k podpori tega amandmaja. Zato pričakujem danes podporo vseh članov parlamentarne preiskovalne komisije in vseh tistih, ki dejansko računate na to in želite, da parlamentarna preiskovalna komisija

opravi svoje delo strokovno po mandatu, ki ji je bil dodeljen v tem državnem zboru, in da v tem mandatu končno pridemo zadevi do dna. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Ne samo jaz kot član parlamentarne preiskovalne komisije, ki preiskuje in išče odgovorne, ki so nam navrtali bančno luknjo in dejansko v slovenski družbi navrtali eno veliko rano pravzaprav, gre ne samo toliko za finančni problem, gre za moralni problem, gre za stanje duha v tej državi, ki se je po ugotovitvi te velike bančne luknje izjemno poslabšalo. Poslanska skupina Nove Slovenije bo ta amandma podprla. Na komisiji smo bili mnenja in izrazili prepričanje, da bo Vlada zagotovila za normalno delovanje te parlamentarne komisije, kar je eminentno delovanje Državnega zbora po ustavi, po zakonu, teh 150 tisoč evrov. Zato ne pristajamo na to, da se denar za delovanje te komisije jemlje kar iz ostale dejavnosti Državnega zbora. Ne pristajamo na to. Ko hodimo po terenu ali kjerkoli, dejansko, kolegice in kolegi, roko na srce, ljudje od nas zahtevajo in od nas pričakujejo: "Nekaj naredite. Vzemite tistim, ki so vzeli nam." Ja, kako vendar naj to naredimo, če smo pravzaprav brez orodja, ki bi ga tukaj krvavo potrebovali.

Izražam pričakovanje, da bo ta amandma dobil podporo. Ker smo pri prvem amandmaju za leto 2016, ponavljam, bilo bi zelo dobro, da nekako naše odnose med koalicijo in opozicijo omehčamo, da jih zblížamo, da bi se koalicija vendarle odločila in sprejela vsaj kakšen amandma opozicije. Verjemite, to je dobra praksa iz mandata 2004–2008, o katerem sva že govorila s kolegom Tankom. Ne bo vam žal. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Dejavnost Državnega zbora. Ne.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Se ne bi oglasil, ampak glede na dogajanja v zadnjih dneh se vendarle moram. Na začetku je pri tem amandmaju veljala neka splošna podpora k temu amandmaju. Med drugim je vodja neke poslanske skupine iz koalicije dejal, če znotraj prerazporeditev v Državnem zboru ne bomo uspeli zagotoviti sredstev, bo tista poslanska skupina glasovala za ta amandma. Jaz vam zagotavljam, da mi koalicija ni zagotovila, da se bodo znotraj proračuna Državnega zbora našla sredstva za to

preiskovalno komisijo, zato verjamem, da bo k podpori temu amandmaju stopila tudi ta poslanska skupina, ki apelira na to, da beseda velja.

Še enkrat pa apeliram tudi na ostale, da podprete to parlamentarno preiskovalno strokovno pomoč za parlamentarno preiskovalno komisijo. V Državni zbor smo namreč dobili preko 40 tisoč dokumentov. Jaz si ne bi upal razmišljati, da gre nepodpora temu amandmaju ravno zato, da ne bi prišli do dna tem 40 tisočim dokumentom. Zato bom sam osebno glasoval za podporo temu amandmaju, da se parlamentarni preiskovalni komisiji zagotovi strokovna podpora, da bo lahko nemoteno, skladno z mandatom in kot na nek način predvideva tudi ustava, v tem mandatu opravila svojo nalogo. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zdaj pa res glasujemo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Dejavnost Državnega zbora.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 26, proti 48.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Da odpravim nejasnosti. Zaradi nekaterih razprav v Državnem zboru, kaj zavrnitev tega amandmaja pomeni, moram pojasniti, da službe Državnega zbora ne bodo prerazporejale zahtevkov preiskovalnih komisij iz svojih proračunskih postavk izven dosedanjih finančnih parametrov. Lahko pa to dogovorno storijo poslanske skupine iz svojih sredstev.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1611, Ministrstvo za finance. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Finančna izravnava občinam.

Postopkovno, gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Moram odreagirati, predsednik Državnega zbora. Ta vaš nastop bi lahko začeli pred glasovanjem, ker bi potem jasno poslanska skupina kompletno glasovala za amandma. Jaz sem dogovor in pogovor razumel drugače, kot ga vi sedaj interpretirate, tako da se mi zdi zelo nekorektno. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Finančna izravnava občinam.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi!

Poslanska skupina Nove Slovenije bo ta naš amandma podprla. Gre za finančno izravnavo občinam. To postavko predlagamo, da jo dvignemo za 25 milijonov. Danes smo praktično

večino dneva govorili o finančni podhranjenosti slovenske lokalne samouprave, slovenskih občin. Zanimivo je celo, da za leto 2017 celo Vlada predlaga črtanje te postavke finančne izravnave.

Mi smo prepričani, da bi to postavko morali dvigniti za 25 milijonov, zato smo vložili ta amandma in ga bomo tudi podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Finančna izravnava občinam.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 52.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1714 – Policija. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Javni red in splošna varnost ljudi in premoženja.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala za besedo.

Seveda bom amandma podprla in tako tudi Slovenska demokratska stranka v tem državnem zboru. Je pa pomembno, da bi to storila tudi koalicija. Na nek način je to vaš popravni izpit glede na včerajšnjo telovadbo predsednika Državnega zbora, ko je zavrnil naš amandma na tistem področju, kjer bi lahko bolj pomagali policistom, Dejstvo je, da tega nismo storili. Danes imamo to možnost in da tudi opravičimo neustrezne besede predsednika Vlade, ki je današnje stavko policistov označil kot neustrezno in jih celo označil kot skorajda največji problem v tej državi, neobdobje. To ni sramotno dejanje, kar počnejo danes policisti. Sramotno dejanje je to, kar boste počeli vi, če tega amandmaja ne boste podprli. Policisti denar potrebujejo za varnost njih samih kot tudi za našo varnost. Za vse nas gre. Za naše državljane in tiste, ki gredo skozi našo mejo. Upam, da boste vsaj slišali, če se že ne odločili.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Javni red in splošna varnost ljudi in premoženja.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 51.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1811 – Ministrstvo za zunanje zadeve. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Razvojno sodelovanje in mednarodna pomoč. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima dr. Matej T. Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospod predsednik.

Zaveze Evropski uniji so nekaj, kar slovenske vlade načeloma rade spoštujejo predvsem ko gre za privatizacijo, zmanjševanje delavskih pravic in tako naprej. Ena takih zavez, ki jih je Slovenija sprejela, je tudi obljuba, da bo do leta 2015 povečala mednarodno razvojno pomoč na 0,33 % bruto nacionalnega donosa. Od leta 2010 je ta stopnja na 0,13 % in ta proračun to podaljšuje v to in tudi v naslednje leto in še v leto 2017. Razvojna pomoč je verjetno eden bistvenih elementov, ki jih imajo razvitejše države za odpravo vzrokov, da je danes na svetu 60 milijonov beguncev in razseljenih oseb. Seveda ta mehanizem URP ne more rešiti krize v Siriji, to lahko storijo samo Združene države, zveza Nato in Evropska unija, tako da se odpovedo svojim neokolonialnim interesom na Bližnjem vzhodu. Lahko pa Slovenija prispeva vsaj simbolično. Recimo s pozicijo politike miru, vendar dosti upanja za to ni.

Lahko pa na čisto konkreten način Slovenija nekaj primakne, in to je ravno razvojna pomoč. Slovenske humanitarne delavce imamo po celem svetu in s tem lahko storimo več kot s kimanjem po bruseljskih kuloarjih. Skratka, na nek način je civilizacijska dolžnost, ki jo imamo kot ena od držav v 15 % najbolj razvitih na tem svetu, ta, da pomagamo deželam, ki jih tudi sami tako ali drugače pomagamo destabilizirati oziroma ovirati njihov razvoj.

V Združeni levici predlagamo, da se sredstva za URP povečajo za milijon evrov. S tem bi dosegli tisto povišanje tega obljubljenega odstotka in pravzaprav naredili korak k temu, da skušamo tudi na tak način prispevati k temu, da se manj razvite oziroma tiste države, ki so pravzaprav na periferiji zaradi vseh interesov, ki jih ima zahodni svet, na nek način vsaj ublažijo. Seveda pa to ni edini možni ukrep.

Hvala. Glasovali bomo seveda za.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Združena leвица k podprogramu Razvojno sodelovanje in mednarodno pomoč.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 6, proti 50.

(Za je glasovalo 6.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1912 – Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje in na odločanje o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku.

Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Delovanje sistema za zaščito, reševanje in pomoč.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 25, proti 50.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Pripravljenost sistema za zaščito, reševanje in pomoč.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 25, proti 51.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2130 – Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Lokalna razvojna infrastruktura pod točko 1.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 24, proti 51.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Lokalna razvojna infrastruktura pod točko 2.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospa Suzana Lep Šimenko.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik! Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Kot je bilo v tem Državnem zboru že večkrat rečeno oziroma želim obrazložiti glas in amandma Poslanske skupine SDS. Predlagamo, da se v letu 2016 namenijo 5 milijonov evrov za celostni razvoj območja Haloz. Naj vas spomnim, na skupnem Odboru za kmetijstvo in Odboru za gospodarstvo v mesecu aprilu smo vse parlamentarne stranke podprle, da območje Haloz potrebuje posebno obravnavo. Vsi smo se zavedali situacije na tem območju, da se kmetijska zemljišča zaraščajo, da gre za veliko zmanjšanje števila prebivalcev na območju Haloz, da gre za depopulacijo in strinjali smo se s tem, da na tem območju obstaja izjemen potencial, ki mu je treba pomagati. Vlada je ustanovila delovno skupino, je podaljšala mandat do konca leta 2015, da pripravi ukrepe za celostni razvoj območja Haloz. In prav je, da v proračunu za leto 2016 nekaj sredstev za to območje tudi namenimo, ker enostavno brez dodatnih sredstev izvedba posameznih ukrepov ne bo mogoča. Zato bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podprli ta amandma, ker želimo, da se temu območju namenijo posebna sredstva in predlagamo, da je to v višini 5 milijonov evrov.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Lokalna razvojna infrastruktura pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 25, proti 51.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2431 – Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo.

Najprej odločamo o prvem amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 1.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 23, proti 52.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o drugem amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 23, proti 52.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 3.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Čisto na kratko. Mi bomo ta amandma podprli. V okviru tega amandmaja želimo zagotoviti tudi sredstva za izgradnjo obvoznice Murska Sobota vzhod. Tukaj je država že kar nekaj časa dala zavezo, obljubo mestni občini Murska Sobota za izgradnjo te obvoznice. Za naslednje leto je menda tudi minister, pristojen za državne ceste, županu mestne Občine Murska Sobota obljubil 600 tisoč evrov. Zdaj vidimo, da je tukaj načrtovanih trikrat manj sredstev in tudi zaradi tega smo to postavko želeli dvigniti. Glede na to, da je večji obseg sredstev za to obvoznico Murska Sobota vzhod načrtovan šele po letu 2019, financiranje pa naj bi bilo zaključeno do leta 2023, je, roko na srce, malo verjetno, da bo obvoznica zgrajena v tem roku.

Zato mi podpiramo ta amandma in smo pričakovali, da bo tudi podpredsednik Vlade tukaj zastavil svojo besedo, čeprav je podpredsednik cele Slovenije, ni samo za Pomurje, ampak na žalost so naša pričakovanja bila neuslišana.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 3.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 51.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 4.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Obrazložil bom četrti, peti in šesti amandma. Gre za tri obvoznice, ki se nahajajo na isti glavni cesti, se pravi G2-106, ki poteka od Škofljice do mejnega prehoda Petrine. Tu so tri večja naselja: Kočevje, Ribnica in Velike Lašče, okoli katerih promet ni urejen in predstavlja promet prek njih veliko nevarnost predvsem za mladino, otroke in ostale. Cesta je relativno hudo obremenjena tudi z nekaterimi vozili, predvsem težkim tovornim prometom, je tranzitna cesta, gre za skladišče naftnih derivatov v Ortneku, ogromno je transporta gozdnih asortimentov. Vlada je na vse te tri amandmaje napisala v tem mnenju k amandmajem, da so amandmaji tehnično izvedljivi, kar pomeni, da je to možno uporabiti. Vendar je istočasno zapisala, da zavrača vse tri amandmaje, ker posega v načrtovane obveznosti Ministrstva za javno upravo.

Postavka Ministrstva za javno upravo, iz katerega jemljemo, se bo letos oziroma prihodnje leto povečala za 2,7-krat, iz 10 na 27 milijonov. In trikrat po 50 tisoč za tri obvoznice, s katerimi bi bistveno skrajšali dostopnost in časovno dostopnost med Kočevjem in Ljubljano, najbrž ne more biti tako pomembna oziroma se zavreči s tako argumentacijo. Navsezadnje ima Vlada pooblastilo, da praktično te postavke prerazporedi 6 milijonov evrov sredstev. Tako je pooblastilo po zakonu o izvrševanju proračuna. In milo rečeno, obrazložitev, ki sledi, je čudna in neskladna z vsemi tistimi naporji, o katerih govori Vlada. Če ta postavka Ministrstva za javno upravo, ki je povečana z 10 na 27 milijonov, tako natančno planirana, potem Vlada ne rabi nobenih pooblastil in tudi drugi proračunski uporabniki za prerazporejanje sredstev posameznih proračunskih postavk.

Vsem tistim, ki boste odločali o naslednjih treh amandmajih, priporočam, da jih podprete in vsaj omogočiti začetek postopkov umeščanja obvoznic v prostor, te inicialne stvari, omogočite pa tudi temu demografsko ogroženemu in pa tudi sicer ogroženemu območju tudi po drugih kriterijih, da se začnejo vsaj nekako vzpostavljati pogoji za normalni razvoj.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest.

V imenu poslanske skupine ali v lastnem imenu? V lastnem imenu.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Amandma pod številko 4 in tudi potem naslednjega pod številko 5 bom podprl. Gre za ukrep, ki je predviden v tretji A razvojni osi in Vlada je že sprejela sklep leta 2011, da bo prioriteto obravnavala tretjo A razvojno os in problemsko območje Pokolplje. Računsko sodišče je ugotovilo, da realizacija na področju infrastrukture bistveno dostopa od načrtovane dinamike in je pravzaprav tudi Ministrstvo za infrastrukturo izdalo negativno mnenje glede aktivnosti na tej infrastrukturi. Odločitev o tem, ali se vložijo 50 tisoč evrov v izdelavo dokumentacije za umestitev v prostor obvoznice Velike Lašče–Ribnic–Kočevje v primerjavi s tem, da bo nekoliko počakalo za 50 tisoč urejanje javne uprave oziroma pogojev za delo državnih organov, je po mojem mnenju neprimerljivo. Tako da učinek s sprejetjem tega amandmaja je zagotovo bistveno večji, kot pa je zagotovitev pogojev za delov državnih organov, za katere ugotavljam, da imajo že danes prav ustrezne pogoje za svoje delo.

To območje pa zagotovo tudi po mnenju Računskega sodišča zaostaja ravno zaradi tega, ker Ministrstvo za infrastrukturo ni izvajalo sklepov, ki jih je sprejela Vlada že leta 2011. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Jaz mislim da tema dvema obrazložitvama ni v bistvu kaj dodati. Razen to, da podprtje tega amandmaja v ničemer ne pomeni odstopov začrtane poti javnofinančne konsolidacije, kot je to v uvodu k razpravam proračunov dejal minister za finance, ko je dejal, da morate v koaliciji glasovati proti vsem proračunom izključno iz tega razloga. Ti trije amandmaji, ki pomenijo v bistvu začetek dela na teh projektih za umestitev v prostor, so nujno potrebni, če hoče to področje v bistvu obstati pri življenju. In v ničemer ti amandmaji ne bodo posegli v kakršen koli odmik od začrtanja javnofinančne konsolidacije, ker so uravnoteženi in ker ministrstvo za javno upravo ne potrebuje najbrž na tej postavki 27 milijonov evrov, če jih ima sedaj 10. In drugo leto tudi ne bo potrebovalo 23 milijonov evrov, če jih ima sedaj 10. Ampak očitno ste se v koaliciji odločili, da je ta proračun posvečen, ga je obsijala božja milost in je nedotakljiv. Drugače si tega nasprotovanja celo tako majhnim prerazporeditvam zneskom ni mogoče niti zamisliti oziroma obrazložiti.

Predlagam oziroma sam bom ta amandma podprl, računam pa, da vsi tisti, ki boste zdaj odločali, da pomagata pri tem, da to območje pride vsaj ne do spodobne ceste, ampak vsaj do spodobnih nekaterih odsekov, ki sedaj predstavljajo prometne zamaške, ovirajo prometno varnost in povzročajo še cel kup drugih zapletov. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Čeprav smo se v Združeni levici nekako dogovorili, da načeloma ne bomo odpirali teh tako imenovanih lokalističnih amandmajev, navsezadnje kot človek, ki se ukvarja z infrastrukturo, bi lahko napisal vsaj 500 amandmajev. Izjemoma bom tokrat to podprl in upam, da tudi cela tovarišija, kot je bilo že iz obeh predhodnih obrazložitvev povedano. Gre za neko regijo, ki razvojno zaostaja, gre za neko regijo, iz katere je dejansko, če bi verjetno procentualno gledal, tudi največji delež dnevnih delovnih migrantov proti Ljubljani. In navsezadnje je te zadeve treba urediti. Upam pa, da bomo v kratkem imeli tudi razpravo o tako imenovanem cestnem, včasih smo rekli tolarju, zdaj evru, ker dejansko teh infrastrukturnih zadev se bo treba resno lotiti.

Amandmaje bom podprl, navsezadnje gre za 150 tisoč evrov, kar predhodnika nista povedala. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 4.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslanek in poslancev, za je glasovalo 31, proti 50.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 5.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslanek in poslancev, za jih je glasovalo 31, proti 50.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 6.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslanek in poslancev, za jih je glasovalo 29, proti 50.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 7.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Predsedujoči, hvala lepa.

V Slovenski demokratični stranki zelo dobro poznamo, kakšno je stanje slovenskih državnih cest. Zelo dobro se zavedamo, da bi Direkcija Republike Slovenije za ceste

potrebovala letno nekje 240 do 250 milijonov, da bi kvaliteta slovenskih cest ostala na takšnem nivoju, kot je danes. Pa vemo, da obstoječe, današnje stanje ni rožnato. Ampak to je tisti minimum, da ostanemo na takšni ravni kvalitete.

Kljub vsemu bi rekel, da nismo šli s tako polno mero predloga našega amandmaja, kolikor bi to potrebovali, kajti morali bi predlagati amandma za približno 60 milijonov, vendar smo naredili izbor oziroma nabor tistih projektov, ki so v največjo korist slovenskemu gospodarstvu. To se pravi s tistimi projekti, ki so največja cokla v razvoju, na primer v turizmu ali gospodarskim družbam na določenih območjih Republike Slovenije. Tako na področju turizma predlagamo dokončanje plazu v Solčavi, potem je cokla za prehod v Zgornjo Savinsko dolino kraj Luče, kjer nujno potrebuje obvoznico, potem je ureditev ceste do smučišča na Golteh, to se pravi na odseku Mozirje–Žekovec. Potem seveda so tudi pomembne mednarodne povezave krak na Gorenjskem med Hotemažami in Britofom, ki predstavljajo bistveno in pomembno povezavo z avstrijskim delom, to se pravi z državo Avstrijo. Potem je tudi začetek izgradnje povezovalnega mostu preko struge Drave med občino Starše in občino Duplek. V mestni občini Ptuj, kjer je podpisalo dogovor o neki zahtevi izgradnje tega mostu preko Drave 18 občin, skratka gre za izjemno velik teritorialni del, kjer ni povezave med obema bregovima Drave.

To so ti predlogi, ki v tem trenutku, bi rekel res po skrbnem izboru ovirajo največji razvoj tako gospodarstva in seveda to so naši prioritetni predlogi in mi predlagamo, da jih sprejmete.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k ... Ne. Imamo še obrazložitev v lastnem imenu, in sicer Jelka Godec in Marijan Pojbič. Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima najprej gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Hvala za besedo.

V okviru tega amandmaja je tudi cesta, povezovalna cesta Dole–Ponikva–Dolga Gora–Loče. Gre za državno cesto, ki je bila prioriteten uvrščena v rekonstrukcijo, ker je to cesta, preko katere potekajo prevozi tovora za namene obnove železniških tirov na progi Celje–Maribor. Ta cesta je bila zelo uničena v letu 2012, ko se je rekonstruirala železniška proga Grobelno–Poljčane oziroma Dolga Gora. V tem letu pa že celo leto potekajo težki prevozi tovora prav tako zaradi namena rekonstrukcije železniške proge. Cesta je po oceni AMZS Slovenije ocenjena z najnižjo vrednostjo točke, torej največje tveganje na tej cesti za varnost avtomobilov, voznikov, kot vseh uporabnikov te ceste.

V letu 2012 je bilo za to cesto namenjenih nekaj sredstev, ki so čudežno s te postavke izginila konec leta 2013. Celoten projekt je vreden 21 milijonov. Zavedamo se na

tem območju, da so to velika sredstva, predlagamo pa tudi glede na pogovore z ministrom, ki si je to cesto ogledal, bilo je že, bom rekla, več ogledov, tudi s strani Direkcije, da se namenijo minimalna sredstva, to je 100 tisoč evrov, da se končno začnejo tisti prvi postopki, da pride čez čas pa le do popolne rekonstrukcije. Nekateri nas tolažijo s tem, naj se cesta vzdržuje, v bistvu pa se na tej cesti nima več kaj vzdrževati. Na določenih mestih cesti grozi samozaprte, plazovi, makadam, in vsi prebivalci tam opozarjajo, da bo prišlo tudi do fizičnega zaprtja s strani prebivalcev ceste, če se na tem območju nekaj ne zgodi. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik.

V okviru tega amandmaja je tudi odsek regionalne ceste 3 številka 749 Vosek–Jurovski dol–Lenart v dolžini 7,468 kilometra v višini 4 milijone 128 tisoč evrov. Odsek je povsem dotrajan, treba ga je sanirati, cestno telo urediti, odvod meteornih vod izdelati, novo obrambno zaporno plast, urediti bankine in brežnine, cestne objekte ter cestne priključke. To je odsek ceste, po katerem se vozi tudi moja kolegica Vesna Vervega in mislim, da to cesto zelo dobro pozna, ker je tudi poslanka iz tistega okolja, kjer je ta izpostavljeni odsek, ki je v izjemno slabem stanju. Najmanj kar pričakujem, je, da bo Poslanska skupina SMC ta naš amandma podprla, ker sem prepričan, da ne delamo za politične opcije določene odseke v tej državi, temveč delamo za ljudi. V Slovenski demokratični stranki in ostala opozicija sem skoraj prepričan, da bomo ta amandma v celoti podprli.

Seveda se tudi sam zavedam, da je to kar velik finančni zalogaj, vendar sam ocenjujem, da je ta amandma oziroma ta odsek še kako potreben prenove, ker je resnično v zelo slabem stanju. Tukaj pričakujem podporo SMC, če tega ne bo, bomo potem lahko v nekem časovnem trenutku ponovno povedali, da so besede eno, tistim ljudem, ki tam živijo, dejanja pa nekaj drugega. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Bojan Podkrajšek.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

Tudi sam bi se dotaknil enega sklopa, ki v tem paketu. To je cesta, o kateri je že govorila moja kolegica Jelka, Dramlje–Ponikva–Loče. Na tej cesti je bilo narejenih veliko aktivnosti že naših predhodnikov, pa veliko obljub danih, ampak cesta je dejansko vsak dan v slabšem stanju. Naši ljudje, ki živijo in uporabljajo to cesto, so nas vrsto let razumeli. Razumeli so nas, ko smo govorili, da ni denarja,

pa da bomo to predstavljali iz leta v leto. Nekako so bili potolaženi, ko so videli nekoč v proračunu nek denar, pa je nehote nekam poniknil. Celo pristali so na to, da se ta cesta dokončno uniči, ko se dela obnova železniške proge, kot je že bilo omenjeno. Vedno so potrpežljivi, ko je zaprta cesta, avtocesta iz Ljubljane proti Mariboru, je obvoz in dejansko je ta cesta že nemogoča za uporabo. Zato apeliram seveda na kolegice in kolege v tem državnem zboru, da omogočite, da se zagotovi tisto najnujnejše. Najnujnejše za to cesto, da se vsaj en del ceste obnovi in da končno ljudem ne dajemo več obljub, jih ne vlečemo za nos. Dejansko izgubljajo živce in se lahko zgodi, kot je bilo že tudi povedano, da bo enega dneva ta cesta zaprta za ves promet. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 7. Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti pa 48. (Za je glasovalo 24.) (Proti 48.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 8.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoči.

Gre za pomemben korak za povezavo koroškega dela z avtocestnim delom v Spodnji Savinjski dolini. Govorim o odseku Polzela–Velenje. Vemo, da je obstoječa cesta Velenje–Arja vas ena najbolj obremenjenih cest v Sloveniji, kajti to je osnovna prometna žila, ozka žila, ki napaja velenjsko gospodarstvo in seveda celotni koroški del. Odsek Polzela–Velenje je zelo pomemben vzporedni odsek, ki z odmikom izgradnje tretje razvojne osi bo zelo velik prispevek k ohranjanju stika tako Velenja kot Koroške z osrednjim delom Slovenije.

Posebej pomembno pa je, da je ta navezava proti Koroški zgrajena, preden se začne graditi tretja razvojna os. Ne znam si predstavljati, kako bi bilo ob sami gradnji tretje razvojne osi, če kolikor tega pomembnega odseka med Polzelo in Velenjem ne bi pravočasno rekonstruirali in tudi dela gradbenega prometa ob izgradnji tretje razvojne osi in celotnega prometa, ki ga potrebuje gospodarstvo v Šaleški dolini in na Koroškem, preusmerili tudi na ta krak.

Gre za izjemno pomembno navezavo proti Koroški in apeliram na vse poslance, da dajo podporo tudi temu projektu. Govorim o sredstvih 1,5 milijona za leto 2016. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 8.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti pa 51.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2550 – Ministrstvo za okolje in prostor in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Proizvodnja energije in razvoj energetskih omrežij.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Tomaž Liseč.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala predsednik, za dano besedo.

S podporo temu amandmaju bi vsi skupaj naredili oziroma odpravili napako, ki smo jo prej sprejeli pri zakonu o koncesijah na spodnji Savi. Ta amandma bom podprl, ker se strinjam z Desusom, ki pravi, da si bo vlada prizadevala najti sredstva za dokončanje izgradnje na spodnji Savi. Podprl bom ta amandma, ker se strinjam s poslanci SD, ki pravijo da investicije v hidroelektrarne potrebujejo podporo, in to brez zavlačevanja. Podprl bom ta amandma, ker se strinjam s poslanci SMC, ki so v stališču rekli, da apelirajo na vlado, da najde sredstva za dokončanje hidroelektrarne na spodnji Savi. Podprli bom ta amandma, ker sem proti temu, da se z nepodporo temu amandmaju dela finančna, gospodarska in pa okoljska škoda. In podprl bom ta amandma, ker sem zagovornik tistega in se strinjam s tistimi, ki pravijo, da nujno potrebujemo nove energetske koncepte v Sloveniji, ki bo slonel na obnovljivih virih. Če bomo podprli ta amandma, bomo zasledovali cilj, ki ga zasleduje tudi Ministrstvo za infrastrukturo, ko pravi, enostavno povedano, da projekta dokončanje izgradnje hidroelektrarne Brežice in Mokrice predstavljata tretjino cilja, ki ga moramo doseči oziroma tretjino ukrepov in obveznosti, ki jih moramo uresničiti do leta 2020. In podprl bom ta amandma, ker se ne strinjam s politiko delovanja te vlade, ki mimo koncesionarja sprejema zakonodajo, ki zavlačuje dokončanje izgradnje hidroelektrarn in ki mimo koncesionarja jemlje sredstva za enega največjih investicijskih projektov trenutno v državi. Želim podpreti ta amandma, ker želim, da se investicija v Republiki Sloveniji nadaljuje tudi v letu 2016. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Predsednik, hvala za besedo.

Če bi bil ta amandma tako preprost, kot je zdaj izzvenelo, bi ga tudi jaz z veseljem in verjamem, da bi ga vsi potrdili. Pozabili pa ste povedati, da gre pri tem amandmaju za to, da se jemlje 60 milijonov evrov finančni administraciji, se pravi FURSU-u, to je polovica njihovega proračuna, kar pomeni, da bi pravzaprav morali spremeniti zakon, ki nam nalaga, da moramo imeti FURS in finančno upravo. Pri tem amandmaju ste pozabili povedati, da se jemlje polovica vseh sredstev FURS-u in da bi bilo sprejetje takšnega amandmaja nezakonito.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Proizvodnja energije in razvoj energetske omrežij.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 52.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Sedaj pa se moramo zaradi tehničnih težav pri glasovanju vrniti na en amandma, ki naj bi ga že izglasovali oziroma sem tako razglasil. Vračamo se nazaj na proračunskega uporabnika 2431 – Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo. Moramo ponoviti glasovanje.

Odločamo o drugem amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 21, proti 52.

(za je glasovalo 21.) (Proti 52.)

Amandma ni sprejet.

Prehajamo nazaj na sedanjega proračunskega uporabnika, o katerem smo prej prehodno glasovali 2550 – Ministrstvo za okolje in prostor in na podprogram Upravljanje z vodami.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Upravljanje z vodami pod številko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Pri tem amandmaju gre za to, da bi se zagotovilo 200 tisoč evrov sredstev za urejanje rudniškega jezera v Kočevju. To jezero je največja sklenjena vodna površina na jugu Slovenije in je pravzaprav edina lokacija, ki omogoča razvoj masovnejšega večdnevnega turizma. To bi imelo velik pomen ne samo za Kočevje, ki se ubada z velikimi razvojnimi problemi, z veliko brezposelnostjo, ampak tudi za vse ostale sosednje občine, ki lahko ponudijo veliko kulturne, naravne in druge dediščine. 200 tisoč evrov ni velik znesek, da bi se nadgradilo tisto, kar v Kočevju na obali rudniškega jezera

obstaja. Gre za približno 10 % urejene površine, vse ostalo je še vedno neurejeno. Predlagam, da se to odvzame iz postavke Ministrstva za javno upravo, ki ima 69 milijonov evrov proračuna v letošnjem letu in 200 tisoč evrov za neko lokacijo v občini, ki je že dolgo časa v vrhu brezposelnosti, ne bi smelo predstavljati za vlado, za koalicijo pravzaprav nobenega problema. Poleg obvoznic, ki ste jih prej zavrnili, je to ena dodatna stimulacija za to, da bi se začelo v Kočevju, kjer je propadlo veliko industrije, kje je tudi velika brezposelnost, vsaj na eni izmed lokacij graditi resnejši gospodarski ali pa turistični razvoj. Jaz upam, da predlog amandmaja ne posega preveč in ne odstopa od začrtane javnofinančne konsolidacije oziroma tistega, kar je Ministrstvo za finance predvidelo, pomeni pa vsekakor stimulacijo in spodbudo za področje, ki je obmejno, je na južni meji in je tudi demografsko ogroženo, v iskanju služb pa so ljudje s tega območja prisiljeni v dnevne migracije oziroma odsotnosti, ki trajajo redimo približno tri ure samo za prevoz. Skratka, pomagati je potrebno okolju, ki ima že dolga leta težave. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo torej o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Upravljanje z vodami pod številko 1.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 49.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Upravljanje z vodami pod številko 2.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine SDS ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Govorim o ureditvi protipoplavne varnosti na porečju reke Savinje, in sicer na odseku Ločica ob Savinji do Letuša. Jaz lahko rečem, da ne govorim o ureditvi protipoplavne varnosti. Lahko rečem, da govorim o vzdrževanju tega dela reke Savinje, kajti tukaj, ko bo vodotok narastel, ne bomo govorili o elementarju, ampak bomo lahko rekli opustitev vzdrževanja na tem odseku. To se pravi, če po domače rečem, država je na tem odseku izjemno izjemno slab gospodar. Na obeh bregovih, tako na levem in desnem, je to območje popolnoma urbanizirano. To se pravi, pozidano. In ob, da ne rečem ob poplavi, ampak ob znatnem povečanju vodostaja je lahko škoda enormna. Zaradi opustitve vzdrževanja lastnika lahko tukaj na lastnika prileti tudi nekaj tožb. In te tožbe bodo seveda opravičene. Kajti tukaj ne bo šlo za elementar, ampak za opustitev vzdrževanja. Govorim o sredstvih 2 milijona 500 tisoč evrov v letu 2016. Vsa potrebna dokumentacija je izdelana, tako prostorska

umestitev, tako tehnična dokumentacija, kar pomeni, da so vsi pogoji za začetek investicije zagotovljeni. Tudi mostu v Parižljah ni več, ker ga je voda že zdavnaj odnesla. Skratka, ta odsek je v celoti odplavljen. Brežine in vodni nasipi so poškodovani do ranga cirka 80 %. Potem si lahko zamislite kako malo je tistega fiksnege stabilnega mesa na samih brežinah, ki še varujejo ta naselja na obeh straneh. To kliče po takojšnji in izredni nujnosti ureditve in obnove te protipoplavne varnosti za ta naseljena območja.

Prosim, da se ta amandma podpre.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Upravljanje z vodami pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 21, proti pa 51.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2551 – Agencija Republike Slovenije za okolje.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Spremljanje stanja okolja in hidrološka dejavnost.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Gre za zgodbo, o kateri smo letos že govorili na matičnem delovnem telesu, ki se nanaša na monitoring stanja voda. Danes so nekateri že ogromno govorili o varnosti, o pogumu in tako naprej. Navsezadnje če verjamete v evolucijo, iz vode smo prišli, večinoma smo sestavljeni iz vode, tudi če ne verjamete v evolucijo, in brez vode ni življenja. Voda je ob lesni biomasii dejansko največje bogastvo, ki ga imamo. Ne z enim, ne z drugim očitno ne znamo upravljati. Najboljši les pridejo kupiti z Madeire, samo mimogrede povem. Glede vode pa niti monitoringa ne bomo več izvajali. Ljudje, ki se profesionalno s tem ukvarjajo, so nam lepo povedali, če izpade pol leta monitoringa, to pomeni v časovni vrsti dve leti izpada podatkov. Dejansko ne spadam med tiste, ki rad straši ljudi, ampak mi dandanes ne vemo, kakšno je stanje voda v Sloveniji. Zato predlagamo ta amandma za obe proračunski leti. Premeščamo, ne bom rekel, da jemljemo iz podprograma Politični sistem komuniciranja z domačimi in tujimi javnostmi, ker se nam zdi, da je monitoring voda in stanje voda dosti bolj pomembna proračunska postavka.

Ker vsi pijemo vodo tudi ob drugih derivatih, ker je voda tudi sestavina drugih tekočin, upam, da boste vsi podprli ta naš amandma. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena

levica k podprogramu Spremljanje stanja okolja in hidrološka dejavnost.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 21, proti pa 52. (Za je glasovalo 21.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2611 – Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku.

Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Usposabljanje in izobraževanje.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala.

Podprogramu Usposabljanje in izobraževanje v Združeni levici namenimo dodatne slabe 3 milijone evrov. Razlog, zakaj to počnemo, je preprost. Zavzemamo se za preobrat na področju politike zaposlovanja. Namesto subvencioniranja zaposlovalcev se je treba preusmeriti k vlaganju v same iskalce zaposlitve, se pravi na delavke in delavce. Seveda tu govorimo še vedno znotraj okvirov aktivne politike zaposlovanja. Kar bi socialisti radi videli, je prehod od teh politik k politikam polne zaposlenosti. Opozarjamo, da se že več let ne izvajajo nobeni programi formalnega prešolanja ljudi. Namesto tega je vedno več zanašanja na neke psihološke in motivacijske delavnice, ki iskalcem zaposlitve nikakor ne koristijo, jih pa pumpajo z ideologijami neoliberalizma, individualizma in kako se morajo podrežati diktatu kapitala.

Opozarjamo tudi, da se bodo potrebe po izobraževanju povečale, ker se delež dolgotrajno brezposelnih dviguje, prav tako se pa dviguje tudi delež mladih. Ravno mladi so tisti, ki največ od takih programov pridobijo in lahko največ od njih odnesejo za svoje nadaljnje življenje. Zato od pristojnega ministrstva tudi pričakujemo, da bo skupaj s pristojnimi službami pripravilo nove ustrezne programe, ki odgovarjajo takim politikam, ki jih predlagamo tudi s tem amandmajem. Izvajanje teh politik mora biti neodvisno od pridobivanja evropskih sredstev. Iz preteklih izkušenj se na tem področju veliko lahko naučimo. Primer socialnih delavcev je eden izmed tistih, ki kaže kako so sredstva evropskega sklada negotova, kako so nezadostna in zato nikakor ne morejo delovati kot nadomestilo za sredstva v integralnem proračunu. Za te podprograme je treba nameniti sredstva iz integralnega proračuna, ker so prevelikega pomena za iskalce zaposlitve, zlasti za mlade v slovenski družbi, da bi se zanašali na nestabilna evropska sredstva, ki, saj veste, veter jih prinese, veter jih odnese, mladi in ostali iskalci zaposlitve pa ostanejo praznih rok.

Za ta namen predlagamo prenos znotraj Ministrstva za delo, in sicer iz postavke

Urejanje sistema na področju podjetništva in konkurenčnosti. Ko se pogovarjamo o področju Ministrstva za delo konkurenčnost praviloma pomeni zniževanje delavskih in socialnih pravic, podjetništvo pa nič kaj dosti več kot subvencioniranje zaposlovalcev in ustvarjanje prekarnih zaposlitev. Odpiranje takih postavk, ki stimulirajo tako razumevanje konkurenčnosti in podjetništva, je kontraproduktivno in je bistveno bolj smotno sredstva usmeriti neposredno k samim iskalcem zaposlitve, kar mi predlagamo z našim amandmajem. Prosim za podporo. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Usposabljanje in izobraževanje.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 10, proti 52.

(Za je glasovalo 10.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Štipendije.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 16, proti 50.

(Za je glasovalo 16.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2613 – Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Urejanje in nadzor na področju dela.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo.

Kot že pri prejšnjem proračunu tudi za leto 2016 namenjamo pol milijona evrov Inšpektoratu za delo. Zakaj to počnemo, je praktično v naši družbi samo po sebi razvidno. Prekarno zaposlovanje je v porastu. V večini primerov prekarnih zaposlitev se dogaja tudi kršitev delovnopravne zakonodaje in se posega nelegalno v delavske pravice. Število težjih kršitev se povečuje, kar med drugimi potrjujejo tudi poročila samega Inšpektorata za delo.

Obseg Inšpektorata za delo neprestano narašča. V zadnjih šestih letih se je število gospodarskih subjektov, ki jih nadzoruje, povečalo za kar 30 tisoč. Po drugi strani pa se je število delavnih inšpektorjev zmanjšalo z 88 na 80, pri tem da jih itak samo polovica dela na področju delovnih razmerij. Zelo očitno je, da potrebujemo kvalitativen preskok na področju nadzora delovnih razmerij in sociale. Ena izmed teh usmeritev v kvalitativnem preskoku je tudi ta amandma, ki ga v Združeni levici predlagamo, in sicer gre za usposobitev in zaposlitev novih delavnih inšpektorjev. Namreč, ko imamo naraščanje gospodarskih družb, ko smo soočeni z naraščanjem števila kršitev delovnopravne zakonodaje, se s tem ne moremo soočiti na

noben drugi način, kot da povečamo število inšpektorjev. Da lahko povečamo število inšpektorjev, pa moramo inšpektoratu za delo nameniti dodatna sredstva. Ni nikakršnega drugega ukrepa, ki bi lahko to nadomestil.

Zato vse tukaj prisotne pozivam v imenu naše delovnopravne zakonodaje, v imenu socialne varnosti slovenskih delavk in delavcev, da podprete ta naš amandma in omogočiti spoštovanje trdo priborjenih in prigranih delavskih pravic v tej naši državi.

Ne smemo pozabiti, da je ravno delo tisto, ki ustvarja vso vrednost, in pravilno je, da ga tudi zaščitimo. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Urejanje in nadzor na področju dela.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti pa 51.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2711 – Ministrstvo za zdravje in na odločanje o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Investicijska vlaganja na primarni ravni.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Lepa hvala.

Socialisti investicijskim vlaganjem na primarni ravni namenjamo dodaten 1,5 milijona evrov sredstev. Zelo smo namreč zaskrbljeni nad dejstvom, da se sredstva za investicije v zdravstvu glede na letošnja realizacijo zmanjšujejo za 27 milijonov, glede na leto 2014 pa za 7 milijonov. Tukaj je treba tudi upoštevati, da se bodo občine zaradi bistveno prenizke povprečnine prav tako zatekle v neko šparanje in bodo investicijam v zdravstvo namenjale manj.

Zato nas do neke mere čudi, da Vlada ne podpira naših amandmajev in da ni zagotovila dodatnih sredstev v dopolnjenem predlogu proračuna. Ta amandma se veže na investicije na primarni ravni, se pravi za zdravstvene domove. Republika Slovenija sicer ni soustanoviteljica zdravstvenih domov, je pa vseeno dolžna občinam pomagati pri investicijah. Za utemeljitev tega se lahko zatečemo kar v sam opis podprograma, bom kar citiral: "Pridobitev in posodobitev funkcionalnih prostorov, pridobitev ustreznih opreme in izboljšanje standardov osnovnega zdravstva za prebivalce." In potem še naprej: "... dostopnost občanom do zdravstvenih storitev na območjih oziroma v občinah, kjer se dejavnost še ne izvaja." Konec citata.

Primeri, kot so ti zapleti izpred nekaj mesecev s pediatričnim dispanzerjem v Poljanski dolini kažejo, da bi se moralo ministrstvo bistveno bolj zavzeti in angažirati pri urejanju razmer v primarnem zdravstvu, in sicer s tehnično pomočjo, z denarnimi vložki. To je pač največ, kar lahko ministrstvo naredi, in je prav, da po teh vzvodih poseže. Še posebej je pa to pomembno zaradi uvajanja sistema nujne medicinske pomoči.

Prosim za podporo našemu amandmaju. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Investicijska vlaganja na primarni ravni.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 8, proti pa 63.

(Za je glasovalo 8.) (Proti 63.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo.

Investicije na sekundarni in terciarni ravni našega zdravstva podpiramo s slabimi 70 milijoni dodatnih evrov, ki jih z našim amandmajem namenjamo v ta smoter. V slovenskem zdravstvenem sistemu po zadnjih podatkih več kot 200 tisoč ljudi čaka bodisi na poseg bodisi na pregled. To je 17 % več kot lani in kaže na to, da je naše zdravstvo soočeno z ozkimi grli in da se problemi na tem področju za uporabnike, se pravi za državljanke in državljanke še stopnjujejo.

Eden od razlogov ozkih grl je, da so bila v zadnjih letih investicijska vlaganja namenjena predvsem oziroma skoraj izključno v urgentno medicino. Seveda so pa tu kratko potegnile bolnice in specialistične ambulante. Sedaj mislimo, da je trenutek, da to kompenziramo.

Problem ozkih grl bi bilo namreč treba reševati takoj, v tem trenutku in ministrstvo za kaj takega razpolaga z vsemi podatki. Kje pa so potrebne dodatne nabave, da se situacija sanira? Sam bom navedel samo dve v podkrepitev svojega argumenta. To so aparati za CT in magnetno resonanco oziroma, bolje rečeno, jih ni, ker smo po številu na prebivalca v najslabši tretjini med državami OECD. Potem smo lahko pred dnevi brali o zastojih na kardiološkem oddelku UKC v Ljubljani. Tu se ozka grla ne pojavljajo zaradi pomanjkanja zdravnikov, torej ne zaradi kadrovskih problemov. Problem tudi ni v tem, da bi ZZS ne hotel plačati dodatnih posegov, ampak je problem kratko malo v zastarelih in obrabljenih aparatih, konkretno kronografih.

Ministrstvo tu ne more trditi, da ima na razpolago zadostno število sredstev. Kljub temu se je ministrica na seji pristojnega odbora zglasila, da proračun zadostuje za izvedbo vseh nujnih projektov v letu 2016. Problem, ki sem ga ravnokar opisal, terja nujno intervencijo. Vendarle se pogovarjamo o zdravstveni infrastrukturi, pogovarjamo se o zdravju ljudi, pogovarjamo se o več kot 200 tisoč državljanov, državljanov, ki čakajo na pregled ali poseg. In to res terja takojšnje ukrepanje. Vsaj nek korak v tej smeri smo v Združeni levici storili s predlogom tega našega amandmaja in sedaj pozivamo vse vas na podporo terciarni in sekundarni ravni našega zdravstva.

Generalno se pa v Združeni levici z usmeritvijo zdravstvene politike ne strinjamo, ker odločno kaže na pomanjkanje znanja in na pomanjkanje politične volje pri Vladi in pri ministrstvu. Načrtovani projekti in sredstva namreč ne zadostujejo niti za odpravo teh glavnih ozkih grl v našem zdravstvenem sistemu. Zato lahko le še enkrat pozovem in vam položim na srce, da ta naš amandma podprete. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 7, proti pa 61.

(Za je glasovalo 7.) (Proti 61.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3330 – Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in na odločanje o vloženi amandmaji k trem podprogramom pri tem proračunskem uporabniku. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Mladi raziskovalci, mobilnost in spodbude najboljšim raziskovalcem.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi!

Slovenija naj bi se imenovala družba znanja, kajti nobena država, ki ne vlaga v znanost, ne vlaga v raziskovanje, raziskovalce, si ne more obetati neke dolgoročne vizije, dolgoročnega razvoja. In ravno zaradi tega smo govorili, da je v Sloveniji veliko znanstvenikov, veliko kakovostnih ljudi, kadrov, ki so sposobni, da ta voz nekako pospremi naprej.

Ampak s tem proračunom gremo ravno v nasprotno smer – nazaj. Namreč pri podpostavki Mladi raziskovalci se dejansko ta postavka ukinja. V Novi Sloveniji predlagamo z amandmajem, da se na tej postavki povišajo sredstva za 10 milijonov evrov. Glejte, tudi v tej dvorani, mnogo izmed vas je začelo akademsko kariero prav iz mladih raziskovalcev. In

predstavljajte si, da bi imeli to v svoji rani mladosti, ko ste zaključili fakulteto, onemogočeno.

Zaradi tega dajmo podprti znanost, podpreti mlade raziskovalce, podprite amandma, priporočam amandma Nove Slovenije, kajti vse nam lahko vzamejo, le znanja ne more nam nihče odvzeti, to je v glavi.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Mladi raziskovalci, mobilnost in spodbude najboljšim raziskovalcem. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 15, proti 51.

(za je glasovalo 15.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Dejavnost visokega šolstva.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Res je, tudi sam sem bil mlad raziskovalec, pa tudi da malo kolega Kordiša spočijemo. Strinjam se z večino tega, kar je govoril kolega pred mano. Ne morem se pa nekako strinjati z njihovim pristopom k amandmajem. Ker če kdo, Nova Slovenija tukaj vedno govori, dolgove moramo plačati, moramo plačati, moramo plačati. Ko se amandmira, pa to pozabijo. Tovrstne dvoličnosti se seveda v Združeni levici ne gredo, čeprav dolgo nismo ustvarili. Zato v našem amandmaju izhajamo iz premika s podprograma Podjetništvo in inovativno okolje na podprogram Dejavnosti visokega šolstva. Kot sem že v debati rekel, zelo po domače povedano, zato da bodo lahko na doktorske študije šli tudi ljudje, ki ne prihajajo iz bogatih družin. Navsezadnje, prej sem govoril o lesu. Veste, kaj vam pomaga les, če si bukov v glavo, če še malo bolj po domače povem. Ampak šalo na stran. Ob vodi in lesu je znanje naša edina rešilna bilka. In kako se nekako ne le ta vlada, ampak tudi vse predhodne vlade, pa lahko rečem, od leta 2004 vedejo do znanosti, do raziskovanja, že prej omenjena reforma, me je dejansko tudi osebno strah, da bodo moji otroci iz te države pobegnili, kar si vsekakor ne želim.

Če se vrnem nazaj k amandmaju. Gre dejansko za to, da predlagamo nek realni amandma, če se tako izrazim, ki z neke postavke premika na neko drugo. Pa če vam povem tudi v vašem neoliberalnem jeziku: podjetništva in inovativnosti ter promocij brez znanja, ki predhodi le-temu, je prazno lapanje. V Združeni levici pa nismo za prazno lapanje. Upam, da boste amandma podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena k podprogramu Dejavnost visokega šolstva.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 5, proti 65.

(za je glasovalo 5.) (Proti 65.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo še na podprogram Športna infrastruktura. Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Športna infrastruktura pod številko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija – krščanskih demokratov ima gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegi in kolegice!

Športniki so naši državi, naši domovini vedno v velik ponos, ko pridejo domov z medaljami, pokali, prirejamo na trgih in ulicah sprejeme in jih častimo kot male bogove. Ampak po drugi strani se moramo pa tudi zavedati, v kakšnih pogojih ti naši vrhunski športniki delujejo in da imajo v primerjavi s tujimi športniki neprimerljivo slabšo infrastrukturo, slabše pogoje. S tem našim amandmajem zvišujemo sredstva za razvoj športne infrastrukture ne le za vrhunske športnike, ampak tudi za naše in vaše najmlajše otroke, da imajo lahko pogoje za boljše, učinkovitejše treniranje, telovadbo. Ne nazadnje gre tudi za zdravje mladostnikov.

Zaradi tega tudi predlagamo, da se ta sredstva z našim amandmajem povišajo predvsem v smeri nove gradnje, dodatne gradnje, vzdrževanja infrastrukture za razvoj športa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Športna infrastruktura pod številko 1.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 16, proti 49.

(Za je glasovalo 16.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Športna infrastruktura pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 17, proti 48.

(Za je glasovalo 17.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3340 – Ministrstvo za kulturo in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Varstvo kulturne dediščine, arhivska in knjižnična dejavnost pod številko 1.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 17, proti 49.

(Za je glasovalo 17.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Varstvo kulturne dediščine, arhivska in knjižnična dejavnost pod številko 2.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Violeta Tomič.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL) Hvala za besedo.

Kulturna dediščina je nekaj, kar nas zavezuje do naših prednikov kakor tudi do potomcev. Dolžni smo jo hraniti in znižanje sredstev za to je nedopustno in se nam bo zelo maščevalo. Od leta 2009 so se sredstva za kulturo zmanjšala za skoraj 60 milijonov evrov. Ti rezi so okrnili kakovost in obseg kulturne ponudbe ter poslabšali ekonomski položaj tistih, ki delajo v kulturi, predvsem tistih, ki niso redno zaposleni, prekarcev in samozaposlenih. Seveda za ohranjanje kulturne dediščine ne leži vsa krivda za pomanjkanje teh sredstev na zdajšnji postavi ministrstva. Vemo, da je bil izvorni greh spočet že prej, toda menimo, da bi vsekakor en del sredstev, in milijon evrov smo namenili za povišanje teh sredstev za ohranjanje kulturne dediščine, lahko vzeli pri Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo in za spodbujanje tujih investicij in odprtosti gospodarstva. Ta sredstva se večinoma uporabljajo za neproduktivno po našem mnenju ali celo škodljivo za dobrobit ljudi. Več kot dva in pol milijona evrov je namenjenih tudi za tako imenovano ofenzivno trženje Slovenije kot lokacije za tuje investitorje. Da se razumemo, to ni trženje Slovenije kot turistične destinacije, gre za reklamiranje poceni razprodaje Slovenije. Prepričani smo, da bi za ohranjanje kulturne dediščine bil bolj smotno in pametnejše porabljen davkoplačevalski denar. Prosim, da naš amandma podprete. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospod Saša Tabakovič.

SAŠA TABAKOVIČ (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, kolegi!

Treba je poudariti, da je bila postavka za varstvo kulturne dediščine na Ministrstvu za kulturo v preteklosti dejansko bila višja, pa vendar ne samo zaradi sredstev, ki so bila zagotovljena iz integralnega proračuna, ampak tudi zaradi sredstev iz postavk skladov iz Evropske unije, ki pa so v novi perspektivi 2014–2020 na žalost umanjala oziroma so zelo minorna. Glede na trenutno finančno situacijo v državi, glede na potrebo po vzdržnosti javnofinančnega primanjkljaja in glede na razrez znotraj ministrstva, torej upoštevajoč vse te naštetje okoliščine, se nam v Poslanski skupini SMC vseeno zdi nekako prav, da se kulturna finančna sredstva prioriteto vlagajo v potencial ljudi in njihove ustvarjalnosti in ne v obnovo infrastrukture, kar pa seveda ne pomeni, da teh postavk v proračunu ni več. Bodo pa zmanjšana

sredstva znotraj proračuna oziroma znotraj določenih programov te postavke varstva kulturne dediščine bila za to zagotovo smotrnejše porabljena, zato amandmaja ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoči, hvala za besedo.

Ta amandma bom seveda podprl. Pa ne bom ga podprl zgolj zaradi lastne načelne zavezanosti varstvu kulturne dediščine, bralni kulturi, knjižnični dejavnosti, ampak ga bom podprl tudi zaradi tega, ker se lahko praktično vsakodnevno na terenu soočam s tem, kaj pomenijo premajhna sredstva za knjižnično dejavnost. V Škofji Loki imamo knjižnico, ki jo obstoječa generacija kadrovske zelo dobro pelje, zelo dobro so jo peljali tudi v preteklosti. Ta knjižnica ne podpira samo ožje Škofje Loke, ampak pokriva in skrbi tudi za intelektualni razvoj Selške doline, Poljanske doline, se pravi nekdanje škofjeloške občine. Ampak kljub vsemu trudu teh ljudi, kljub trudu lokalne skupnosti se seveda naša knjižnica, pa najbrž tudi še kakšna druga, neprestano sooča s problemi, med drugim tudi s prostorskimi, z infrastrukturnimi in tako naprej. Tako da imam vse razloge, načelne in tudi, bom rekel, čisto praktične iz terenskih izkušenj, zakaj bom ta amandma podprl. Nadejam se, da se bo med vsemi poslanskimi skupinami našel vsaj še kakšen poslanec, ki bo to gesto ponovil in podprl naš amandma. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Ta parlament ima po poslovniku možnost, da seje odborov izvajamo zunaj te lokacije, kar se zelo poredko izvaja, razen v Odboru za infrastrukturo, okolje in prostor in Odboru za kmetijstvo. Ampak kljub temu nek odbor, ki, lahko rečem mogoče celo zaradi zamere predsednika tega odbora se je nekoliko bolj poredko sestajal v štartu, Odbor za kulturo, je imel terensko sejo v Mariboru, kjer smo vam pokazali, kakšno je stanje v naši regiji z infrastrukturnim stanjem kulturnih ustanov. Takrat ste bili vsi medeni, ste kimali, bomo rešili, gor in dol, zdaj smo imeli tukaj nek dialog Glumac je glumac, igralca proti igralcu, meni zelo priljubljena predstava, ampak pač vsak kaže svojo kulturo ali nekulturo, nekdo pojé besedo, drugi jo z lahko da, tretji se nekoliko lažje gledamo v ogledalo, zato bom jaz ta amandma podprl. Tudi zaradi tega, včasih sem bil snaha v Škofji Loki, pa sem v copatah v knjižnico hodil, v Mariboru tga ne morem več. Znanost boste radirali, kulturo boste radirali, vsi zelo radi govorite o Sloveniji, o Slovencih, o

nacionalni identiteti, gor in dol, a brez čitalniškega gibanja tudi tega parlamenta ne bi bilo. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Dragan Matić.

DR. DRAGAN MATIĆ (PS SMC): Zdaj jaz tega amandmaja ne bom podprl, ugotavljam pa, da so poslanci Združene levice nekoliko pomešali argumentacijo pri teh svojih navajanjih, zakaj bodo ta amandma podprli.

Kulturna dediščina in sredstva za kulturno infrastrukturo so seveda ena zgodba, sredstva za programe in za izvajanje programskih dejavnosti javnih zavodov in nevladnih organizacij pa so druga zadeva. In kar se tega tiče, ravno za programska sredstva lahko rečemo, da so se s proračunom za leto 2016 povišala, ker gredo iz integralnega dela proračuna, to se pravi, da bo teh sredstev za programsko dejavnost najmanj enako, če ne še celo več, kot jih je bilo v letu 2015. Kar se tiče pa denarja za kulturno dediščino in pa za kulturno infrastrukturo, kot je rekel kolega Tabaković, je zadeva taka, da se je evropska perspektiva črpanja sredstev 2007–2013 zaključila, in na žalost je upad evropskih sredstev na vseh ministrstvih drastičen, ne samo na Ministrstvu za kulturo, ampak še kje drugje. Zdi se mi, da je ravno Ministrstvo za šolstvo izgubilo čez 60 milijonov v podobnem smislu kot Ministrstvo za kulturo. Zato gre tukaj razmišljati o tem, kako bi se ta izpad nadomestil. Ampak brez tega, da se sprejme strategija razvoja na področju kulturne dediščine, je seveda težko zahtevati sredstva in težko tudi to uveljavljati pri pripravi proračuna. Zato računam in upam, da bo ministrstvo na tem področju bolj uspešno, kot je bilo do sedaj. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Varstvo kulturne dediščine, arhivska in knjižničarska dejavnost pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti 63.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 63.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Umetnostni programi.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za besedo.

Kolega Matić, ki je predsednik Odbora za kulturo, kakor tudi moj dvojni kolega Saša Tabaković, se pravi poslanski kolega in igralski kolega, sta poudarila, da se jima zdi bolj smotno, da se vlaga v ustvarjalnost ljudi. No, pa

da vidimo sedaj. S tem naslednjim amandmajem predlagamo za 800 tisoč evrov povečanje sredstev na programu Umetnostni programi s ciljem povečanja sredstev za živo kulturo. No, torej. Veste, zaradi zategovanja pasu je kultura zelo trpela in predvsem so zelo trpeli programi, produkcija, kvaliteta produkcije in predvsem standard tistih, ki niso redno zaposleni kot mnogi, ki jih poznamo tukaj. Ljudje, ki so v prekarinem delovnem odnosu, samozaposleni in da ne omenjamo še neodvisne producente, ki se zelo trudijo ohranjati vsaj minimum nekih kulturnih, umetniških ali pa celo socialnih standardov v umetniški produkciji. Skratka, naj še na koncu povem, da vlaganje v kulturo nikakor in nikoli ni bilo samo metanje denarja stran, kot se zelo rado včasih poudarja ali tako misli. Vlaganje v kulturo se plača. Kultura je gospodarska panoga. Vsak evro, vložen v kulturo, se velikokrat povrne na turizmu, na prenočiščih, na kmetijstvu, na prevozih. Skratka, kultura z najmanj ekološke umazanije je najbolj čista gospodarska panoga in največ tudi doprinese drugim panogam.

Kolegice in kolegi, če vam je res za ustvarjanje in produkcijo živih umetniških programov, potem boste podprli naš amandma. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospod Saša Tabaković.

SAŠA TABAKOVIĆ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo.

Do neke mere se seveda lahko strinjam s kolegico Violeto Tomić, pa vseeno mislim, da ne moremo več trditi, da je vlada kulturno neozaveščena, saj so se sredstva iz integralnega proračuna za programe, kulturo in medije povečala v povprečju za dobrih 8 %, kar zagotovo ni zanemarljivo. Postavka, na katero je Združena levica dala amandma, ko si želi dodatnih 800 tisoč evrov, je treba tukaj poudariti, da bo ta postavka v letu 2016 glede na leto 2015 prejela dodatnih 6 milijona 400 tisoč evrov, kar zagotovo ni malo denarja. In če to ni potem vlaganje v ustvarjalnost, potem tudi sam ne razumem, kaj je.

Tako da glede na finančne zmožnosti države in, kot smo že rekli, glede na potrebe po vzdržnosti javnofinančnega primanjkljaja, tega amandmaja, žal, ne bomo podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Umetnostni programi.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 8, proti pa 66.

(Za je glasovalo 8.) (Proti 66.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3341 – Arhiv Republike Slovenije. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k

podprogramu Urejanje sistema in podporne dejavnosti na področju arhiviranja. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 21, proti pa 52. (Za je glasovalo 21.) (Proti 52.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4215 – Okrožno sodišče v Celju. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za ni glasoval nihče, proti 69. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 69.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4216 – Okrožno sodišče v Kopru. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Aktivno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Teško je ostati resen pri takem rezultatu. Navzočih je bilo 76 poslancev, nihče ni bil za, 70 pa jih je bilo proti. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 70.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4217 – Okrožno sodišče v Kranju. Postopkovno, gospod Matjaž Han, izvolite.

MATJAŽ HAN (PS SD): Mislim, da sicer poznam poslovnika, ampak glede nato, da imamo kar nekaj amandmajev, ki so skoraj iste številke, samo mesta se menjajo in ni nekih zagovornikov, ki bi zagovarjali, sprašujem: ali je možno, predsednik, da glasujemo, če se vsi strinjamo, v kompletu?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Žal, poslovniško to ne gre. Tudi če je lahko razprava skupna, ampak ... Prehajamo na proračunskega uporabnika 4217 – Okrožno sodišče v Kranju. Zopet odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, nihče ni bil za, proti ji je bilo 69. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 69.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4218 – Okrožno sodišče v Ljubljani. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, nihče ni bil za, proti jih je bilo 66. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 66.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4219 – Okrožno sodišče v Mariboru. Odločamo o

amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za ni glasoval nihče, proti jih je bilo 68. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 68.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4220 – Okrožno sodišče v Murski Soboti. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasoval 1, proti pa 70. (Za je glasoval 1.) (Proti 70.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4221 – Okrožno sodišče v Novi Gorici. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za ni glasoval nihče, proti jih je bilo 70. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 70.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4222 – Okrožno sodišče v Novem mestu. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za ni glasoval nihče, proti jih je bilo 69. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 69.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4223 – Okrožno sodišče v Krškem. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za ni glasoval nihče, proti jih je bilo 70. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 70.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4224 – Okrožno sodišče na Ptuj. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za ni glasoval nihče, proti jih je bilo 71. (Za ni glasoval nihče.) (Proti 71.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4225 – Okrožno sodišče v Slovenj Gradcu. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za ni glasoval nihče, proti jih je bilo 72.

(Za ni glasoval nihče.) (Proti 72.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 4230 – Okrajno sodišče v Ljubljani. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov – podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za ni glasoval nihče, proti jih je bilo 69.

(Za ni glasoval nihče.) (Proti 69.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

S tem smo končali odločanje o amandmajih. Prehajamo na odločanje o posebnem delu dopoljenega predloga proračuna. Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 53, 25 pa jih je bilo proti.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 25.)
Ugotavljam, je posebni del dopoljenega proračuna sprejet.

Prehajamo na odločanje o Načrtu razvojnih programov.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 52, proti 26.

(Za je glasovalo.) (Proti 26.)
Ugotavljam, da je Načrt razvojnih programov sprejet.

Končali smo odločanje o posameznih delih dopoljenega predloga proračuna. Ker ni bil sprejet noben amandma, v skladu s prvim odstavkom 162. člena poslovnika Državnega zbora ugotavljam, da je dopoljeni predlog proračuna usklajen glede prejemkov in izdatkov ter po delih.

Zato prehajamo na odločanje o Predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2016 v celoti.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti pa 27.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 27.)
Ugotavljam, da je Proračun Republike Slovenije za leto 2016 sprejet.

Besedo dajem ministru za finance dr. Dušanu Mramorju.

DR. DUŠAN MRAMOR: Vlada Republike Slovenije ugotavlja, da sprejeti Proračun za leto

2016 in Predlog zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 nista usklajena, zato Vlada Republike Slovenije predlaga uskladitveni amandma.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Uskladitveni amandma bomo razdelili oziroma dali na e-klopi oziroma razdelili takoj, ko ga dobimo. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Dopoljenega predloga proračuna Republike Slovenije za leto 2017.

Prehajamo na odločanje o splošnem delu dopoljenega predloga proračuna.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade!

Tudi proračun za leto 2017 ne daje nobene vizije in strategije, kaj se bo pravzaprav takrat dogajalo in za kaj bo država porabila denar. Pravzaprav ni nobenih prioritet, ni nobenih programov, gre za neko nadaljevanje proračuna za leto 2016 tudi v proračun za leto 2017. Tisto, kar je najbolj jasno v proračunu za leto 2017, pa je, da se zadolževanje ne bo končalo in da se bo zadolževanje pravzaprav nadaljevalo. Tudi prognoze glede zadolževanja za leto 2017 kažejo, da se bo država spet bolj zadolžila, kot bo znašalo odplačilo dolgov, tem odplačilom pa je treba dodati še odplačilo obresti. To z drugimi besedami pomeni, da proračun za leto 2017 ne daje nobene perspektive. Ne daje perspektive mladim in ne daje niti perspektive tistim, ki danes delajo, ki so zaposleni, upokojencem, skratka nobenemu, da bi enostavno povečal ustvarjanje v tej državi. Tudi napovedana obdavčitev kaže na to, da se bodo pogoji gospodarjenja zaostri, obdavčitev se bo povečala in z drugimi besedami to pomeni odliv podjetij v tujino, v druge države, kjer so pogoji boljši.

Lestvica konkurenčnosti kaže, da Slovenija ni med tistimi državami, ki bi privabljala kapital, niti domačega, niti tujega, niti ni to država, ki bi zadržala tiste ljudi, ki so najbolj ustvarjalni, če tukaj govorimo na primer o diplomantih. Tudi diplomanti odhajajo. Nekaj tisoč jih je zapustilo državo v zadnjih letih.

Ker vlada Mira Cerarja ne daje perspektive, ker vlada Mira Cerarja niti nima vizije in strategije za leto 2017, kot tudi ne za leto 2016, tega proračuna v Slovenski demokratični stranki ne bomo podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

V Združenju levici proračuna za leto 2017 ne bomo podprli. Lahko ugotovimo, da je bil že proračun za leto 2016 nesprejemljiv, proračun za leto 2017 pa gre še malo dlje po tej poti in je temu primerno dejansko še slabši. To lahko utemeljim na treh primerih. Za začetek, sredstva Ministrstva za zdravje se glede na letošnje realizacije zmanjšujejo. Zaradi prenizke povprečnine bodo seveda občine v ta sektor tudi manj investirale, zmanjšal se bo tudi delež sredstev Zavoda za zdravstveno zavarovanje glede na bruto družbeni proizvod. Na ta način ne bo mogoče odpraviti ozkih grl, zaradi katerih smo danes soočeni s kar 200 tisoč našimi sodržavljaniki, sodržavljanici, ki so ujeti v čakanju na poseg oziroma pregled.

Predvideva se tudi zmanjševanje sredstev za socialne pomoči, in sicer za 11 % glede na leto 2011. Proračun se na tem mestu nahaja iz dveh predpostavk. Po eni strani predvideva, da se bo število upravičencev zmanjševalo, po drugi strani pa predvideva, da bodo ostale socialne pomoči in varstveni dodatki na višini, ki ne omogoča dostojnega preživetja.

Prva predpostavka ni realistična, druga predpostavka pa je zelo globoko protisocialna. Število prejemnikov socialne pomoči in varstvenega dodatka še vedno narašča. Poleg tega danes zaradi neživiljenjskih pogojev ogromno ljudi niti ne zaprosi za pomoč. Eden izmed principialnih razlogov je, ker se bojijo, da se bo država usedla na nepremičnino. Vlada tudi preprosto ignorira dejstvo, da bi moral biti minimalni dohodek najmanj 385 evrov. Odkar se je ta številka izračunala v letu 2009, se prag tveganja revščine ni znižal, nasprotno, še povečal se je. Zato bi bilo treba že v okviru tega proračuna predvideti dovolj sredstev, da bi ta sredstva zadoščala za dvig denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka vsaj na 385 evrov. Vse drugo je navadno zavajanje, protisocialno zavajanje. Revščina je resen problem v tej družbi, na tak način jo moramo tudi obravnavati in začeti sanirati s proračunom, ki je eden izmed ključnih aktov te države.

Takisto proračun za leto 2017 predvideva 200 milijonov dodatnih davčnih prilivov. To je izrazito premalo. Do leta 2017 je mogoče poleg kratkoročnih ukrepov za obdavčitev dobičkov podjetij, visokih plač in kapitalskih dohodkov vpeljati še nekatere druge. Naj vam jih naštejem za okvir: nek socialno pravičen davek na premoženje, javno dajatev v zdravstvo, ki bo nadomestila dopolnilno zdravstveno zavarovanje, in javno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo.

Proračun za leto 2017 ne vsebuje nič od naštetega, ostaja izrazito socialen, zato ga socialisti tudi ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev? Ne. Prehajamo na

odločanje o splošnem delu dopolnjenega predloga proračuna.

Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 55, proti pa 29.

(Za je glasovalo 55.) (Proti 29.)

Ugotavljam, da je splošni del dopolnjenega predloga proračuna sprejet.

Prehajamo na odločanje o posebnem delu dopolnjenega predloga proračuna. Prehajamo na odločanje o vloženih amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženih amandmajev z dne 14. 11. 2016.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1211 – Državni zbor. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Dejavnost Državnega zbora.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Govorimo o letu 2017, torej o letu, za katerega se nihče ne more tukaj v tej državi izgovarjati, da nima dovolj časa za planiranje. Parlamentarna preiskovalna komisija potrebuje strokovno pomoč, to smo že ugotovili. Minister za finance pravi "ne damo denarja za to strokovno pomoč", hkrati pa tudi dve stranki koalicije delita to mnenje.

Zato apeliram na vse ostale poslance, torej tiste v opoziciji kot tudi v koaliciji, da omogočite parlamentarni preiskovalni komisiji, da v letu 2017 dobi ustrezno strokovno pomoč, do tistega dne bomo strli upor tudi sodnice Deše Cener in še morda koga, ki onemogoča pridobiti vse ustrezno gradivo. Imeli bomo sto tisoč strani gradiv in brez ustrezne strokovne pomoči parlamentarna preiskovalna komisija tega dela skladno z mandatom ne bo mogla opraviti.

Zato apeliram še enkrat na vse poslance, da glasujejo tako, kot bomo glasovali v Poslanski skupini SDS, ko bomo podprli ta amandma in parlamentarni preiskovalni komisiji omogočili, da ugotovi, kdo je krivec za nastalo bančno luknjo in kakšna je odgovornost nosilcev oblasti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SD ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo podprli amandma, ki zagotavlja 150 tisoč evrov za strokovno pomoč komisiji za preiskavo bančne luknje. Žal pri amandmaju za leto 2016 ni bilo podpore in pričakujem, da bo vendarle tudi na podlagi pojasnila, ki ga je dal sicer predsednik Državnega zbora po glasovanju o amandmaju za leto 2016, kar je pravzaprav presenečenje, kajti če je kakršna koli pripomba h glasovanju, je na to primerno opozoriti pred glasovanjem o vsebini.

Zagotovo je dejstvo, da v razmerah, v katerih je Slovenija, in ko poskušamo dejansko čim prej pripeljati vse, kar je povezano v gospodarsko in finančno krizo, v obvladljive okvire, je seveda ključno, da pri tem prav tisto izhodišče izčistimo čim prej, da ne bomo imeli potem težav pri oblikovanju proračunov ali pa zakona o izvrševanju proračuna ali pa tudi drugih zakonov, ki so bili sprejeti v tem obdobju, ker se je sledilo posledicam finančne in gospodarske krize in posledicam, ki so bile predmet bančne luknje, zaradi tega pa tudi obremenitev državnega proračuna.

V izogib razumevanju, da Državni zbor ni zainteresiran, da se odkrijejo vse morebitne pomanjkljivosti pri bančni luknji, je res zelo pomembno, da se ta amandma podpre, zato ga bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Najlepša hvala predsednik. Kolegice in kolegi!

V naši poslanski skupini bomo seveda glasovali proti temu amandmaju iz preprostega razloga, ker odgovorno želimo, da ta struktura proračuna, ki ni bila narejena naključno, ampak je bila narejena zelo odgovorno in z veliko napori, ne pade, ker se ne bo našel učinkovit način, kako bomo finančno znali sami znotraj Državnega zbora najti ta morebitna manjkajoča sredstva.

Želela bi izpostaviti še to, da v takšnih primerih, kolikor je znano, procedura tudi v Državnem zboru nekaj šteje. Zato bomo v primeru, da bo do takšne odločitve prišlo, o tem tudi na vašem kolegiju vodje poslanskih skupin morali kakšno zadnjo besedo reči in v tem smislu tudi poiskati tista finančna sredstva. In zanesljivo jih bomo našli. To je en segment. Drugi segment je pa ta, da vemo, da je šel celotni zakon o preiskovalnih komisijah sedaj tudi v presojo na Ustavno sodišče točno zaradi tudi neposredno dela, ki ga bo v okviru svojega delovanja omenjena komisija opravila. In še naslednji vidik. Ne pozabimo, da obstajajo omejene pristojnosti parlamentarne komisije pri opravljanju svojega dela. Parlamentarna komisija lahko išče politično odgovornost, in nič več od tega, na bazi dokumentacije, ki jo ima. Poslanska skupina SMC iz vseh navedenih razlogov tega amandmaja ne more podpreti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Preden dam besedo naprej, naj povem, da je sedaj uskladičeni amandma objavljen na e-klopi. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev ima dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Hvala. Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo!

Poslanska skupina nepovezanih poslancev bo vsekakor podprla predlagani amandma. Glede na to, da je bančna luknja izvir vsega zla v Sloveniji in glede na zaveze pred volitvami, da se bomo vsi zavzemali za to, da bomo to bančno luknjo preiskali, po eni strani podpora organom pregona, po drugi strani pa podpora parlamentarni preiskovalni komisiji. Nesmisel pa je v tem, da imamo na eni strani privatno organizacijo, ki lahko preiskuje sporne kredite, teh kreditov pa ne more preiskovati najbolj demokratično izvoljen organ.

Zato bomo vsekakor ta amandma podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev? Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Podprl bom ta amandma, ker zagotovo ne drži, da bo zaradi 150 tisoč evrov proračun padel. Gre za eno šestnajst milijoninko proračuna. Podprl bom ta amandma, ker zagotovo ne drži, da je zadeva na Ustavnem sodišču zaradi dela preiskovalne komisije. Prosim, da tisti, ki to trdite, si preberete, kaj piše v odločbi preiskovalne sodnice Deše Cener. In podprl bom ta amandma tudi zato, ker zagotovo ne drži, da lahko parlamentarna preiskovalna komisija preiskuje zgolj politično odgovornost in nič več od tega. Preiskuje lahko tisto, kar ima v nalogu del, ki so bile tukaj potrjene z 68 glasovi za, in ima ustavno varstvo, ker je uvedena v 93. členu Ustave. Zatorej je za normalno strokovno delo preiskovalne komisije ta amandma ključnega pomena. Tisti, ki tega amandmaja ne bo potrdil, bo na nek način želel, da komisija ne razišče bančne luknje. Zelo enostaven enačaj. Sam želim, da tej zgodbi pridemo do dna, zato bom podprl ta amandma. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Dejavnost Državnega zbora.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 44.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1611 – Ministrstvo za finance. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Finančna izravnava občinam.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): V Novi Sloveniji podpiramo enakomeren razvoj Slovenije. In tako kot je finančni minister težko sestavil proračun,

ker je želja več, kot pa imamo na razpolago denarja, enako se dogaja vsakemu županu slovenske občine. Toda župani niso samo župani občine. Občina smo ljudje, smo najprej občani in prav v občinah najbolj zadovoljujemo tiste temeljne človeške potrebe. Vsi želimo, da bi imeli naši otroci ali vnuki dober lep vrtec, da bi bili lahko vsi vključeni v ta vrtec. Vsi želimo primerne ceste, vsi želimo primerno knjižnico in ne vem kaj še vse. Na eni strani država nalaga nove naloge občinam, po drugi strani nenehno zmanjšuje sredstva. Obžalujem, da ni prišli do dogovora med občinami oziroma zvezami občin in pa finančnim ministrstvom oziroma vlado.

V Novi Sloveniji spodbujamo vse vas, da podprete ta amandma, kajti dejansko prav vsi v občinah živimo in najbolj uresničujemo svoje potrebe. Občinam kronično zmanjkuje denarja za investicije in komaj izvajajo svoje naloge, ki jim jih vedno znova nove nalaga država.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije podprogramu Finančna izravnava občinam.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 50.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1811 – Ministrstvo za zunanje zadeve.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Razvojno sodelovanje in mednarodna pomoč.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 5, proti 50.

(Za je glasovalo 5.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2130 – Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Lokalna razvojna infrastruktura pod točko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Pri črpanju evropskih sredstev smo ugotavljali, da so bile naše občine zelo uspešne. In kot sem že prej obrazložila, zmanjkuje jim denarja za investicije, za razvoj, za vlaganja v potrebno infrastrukturo, zato smo mi predlagali ta amandma in prosim za podporo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Lokalna razvojna infrastruktura pod točko 1.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 49.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Lokalna razvojna infrastruktura pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 50.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2330 – Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskemu uporabniku.

Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Prilagajanje podnebnim spremembam.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za besedo.

Podnebne spremembe so stalnica in priča jim bomo vse bolj. Zato bi namenili kar nekaj sredstev za programe za prilagajanje podnebnim spremembam. Govorimo o novem zagonu, kjer se ukrepi trenutno sploh ne izvajajo. Izvaja se samo subvencioniranje zavarovalnin za škodo, ki se že zgodi na pridelkih. S temi subvencijami, ki se sedaj dogajajo, v resnici odvrčamo kmete, da bi se prilagodili in da bi prilagodili izbiro kulture in načina pridelave, da bi trajno ščitili kmetijske površine na primer s protitočnimi mrežami ali s čim podobnim. V letih 2010 in 2011 je sicer obstajala strategija prilagajanja slovenskega kmetijstva in gozdarstva podnebnim spremembam. Narejen je bil akcijski načrt, vendar so bile dejavnosti omejene samo na leti 2010 in 2011. Poudariti želim, da je bilo to še pred žledolomom, pred lubadarjem, ki uničuje naše gozdove, pred kostanjevo šiškario in podobnimi vremenskimi nesrečami, ki smo jim priča. Obnašamo se, kot da podnebnih sprememb ne bo. Potrebujemo pa tudi spremembo kultur. Koruza je en tak primer, ki se seje, ne glede na to, ali tam uspeva ali ne. Seje se na peščenih tleh in kmetje se ne sekirajo preveč, ker potem dobijo odškodnino oziroma subvencijo. Večkrat poleti se vozimo in vidimo uničena, požgana polja koruze. Vendar kmetje niso krivi. To je treba poudariti. Politika je tista, ki mora usmeriti kmetijstvo in kmetovalca v smer, ki je prava. In prava je seveda prilagajanje podnebnim spremembam, za kar smo namenili sredstva v tem našem amandmaju.

Prosim, da nas podprete, kajti kmetijstvo je zelo pomembna in zelo strateška panoga. Ves čas govorimo o "kupujmo slovensko, predelujmo slovensko, jejmo slovensko". Pogoji za to pa niso zadovoljivi. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo. Ne glede kateremu ideološkemu bloku pripadate, dejstvo je, da se podnebne spremembe dogajajo. Drugo dejstvo je, kar pravijo nekoliko bolj usmerjeni raziskovalci tega področja, da obstaja relativna možnost, da se nam Pomurje spremeni v polpuščavo. Tretja zadeva je, čeprav nekdo zelo hvali njihove resorne ministre, da se nam je na širokem področju samooskrbe v sedmih, osmih letih samooskrba zmanjšala na polovico. Skratka, skrajni čas je, da se resno začnemo ukvarjati s kmetijstvom tudi onkraj tega, ko gremo na kakšno veselico ali na tradicionalni zajtrk, ker kmalu za tradicionalni zajtrk ne bomo več imeli kaj dati na mizo. Amandma bom seveda podprl.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sedaj pa res odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Prilaganje podnebnim spremembam. Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 6, proti 52. (Za je glasovalo 6.) (Proti 52.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Razvoj podeželja. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija – krščanskih demokratov ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Nova Slovenija vlaga amandma predvsem z vidika, da imamo skupno kmetijsko politiko, da smo si zadali cilje, da bomo dvignili samooskrbo, da bomo poskrbeli za podeželje. Ravno s teh vidikov za zagotovitev finančnih virov, da se bodo ti ukrepi v razvoju podeželja lahko izvajali in da se bodo izvedli, Nova Slovenija vlaga amandma, ki bo zagotovil finančna sredstva na raven leta 2015 in 2016, kar pomeni, da se sredstva na tej proračunski postavki znižujejo v letu 2017, zato ne vem, kako bomo potem lahko dosegali cilje, ki smo si jih zadali v kmetijstvu. Zato pričakujem tukaj podporo, ker gre za ljudi, gre za razvoj podeželja, gre za dvig samooskrbe, za dvig kmetijstva, skrb za kmetijstvo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Razvoj podeželja. Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti pa 52. (Za je glasovalo 24.) (Proti 52.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2431 – Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo. Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija – krščanskih demokratov ima gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Vemo, kako so ceste pomembne, kako lahko nek kraj, nek oddaljen kraj približajo središču, in vemo, da so dobro vzdrževane ceste tudi izredno pomembne z varnostnega vidika. Ker so naše ceste v slabem stanju, ker potrebujemo še mnoge obveznice, prej smo kar naprej tudi o tem glasovali, mi predlagamo povečanje te postavke.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 1. Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti pa 51. (Za je glasovalo 25.) (Proti 51.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 2. Glasujemo. Navzočih je 87 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti pa 48. (Za je glasovalo 24.) (Proti 48.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 3. Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti pa 49. (Za je glasovalo 26.) (Proti 49.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 4. Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti pa 49. (Za je glasovalo 26.) (Proti 49.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 5. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsedujoči.

Tudi v proračunu za Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest opazamo veliko podhranjenost. Pri izbiri in pri samem predlogu smo bili zelo, jaz bi rekel, natančni in zelo skrbno smo izbrali tiste projekte, ki so res najbolj nujni, ki doprinesejo gospodarstvu največjo korist, tako da predlagamo zgolj za 15 milijonov povečanje na tej postavki. Več ali manj gre za projekte, ki smo jih predlagali že za proračunsko leto 2016. Gre za nadaljevanje in dokončanje teh projektov. Potreba je velika in tudi ob tem povečanju bo občutno zmanjšanje kvalitete samih cest v Republiki Sloveniji in ne ohranjamo obstoječega stanja. Tega se je treba zavedati in tudi se je treba zavedati škode v gospodarstvu, ki je iz tega naslova, in tudi škode, ki nastaja z leti, treba se je zavedati s kakšnimi sredstvi bo v prihodnosti treba nadomestiti to vsakoletno izgubo ohranjanje stanja, jaz bi rekel, zadovoljivih cest v Republiki Sloveniji.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest podtočko 5.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 49.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 6.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Seveda je treba ponovno poudariti, da gre za pomembno navezavo proti koroški regiji, ki smo jo tudi predlagali v letu 2016. Odseke, vemo, da zaradi finančnega obsega ni moč zgraditi v enkratnem zamahu, ampak da vsak projekt potrebuje večletno finančno stimulacijo tako zaradi omejitve v proračunu kot tudi zaradi same fizične izgradnje.

Tudi v letu 2017 je predlog, da se ta tudi pomemben krak proti Koroški finančno podpre.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod točko 6.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 49.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2550 – Ministrstvo za okolje in prostor. Odločamo o amandmaju Poslanske

skupine SDS k podprogramu Upravljanje z vodami pod številko 1.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 47.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Upravljanje z vodami pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 50.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2551 – Agencija Republike Slovenije za okolje. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Spremljanje stanja okolja in hidrološka dejavnost.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 21, proti 50.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2611 – Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in na odločanje o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Usposabljanje in izobraževanje. Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 7, proti pa 50.

(Za je glasovalo 7.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Štipendije.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 22, proti pa 50.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2613 – Inšpektorat Republike Slovenije za delo. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Urejanje in nadzor na področju dela ter storitve za trg dela. Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 8, proti pa jih je bilo 50.

(Za je glasovalo 8.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2711 – Ministrstvo za zdravje in na odločanje o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskemu uporabniku. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Investicijska vlaganja na primarni ravni.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in posancev, za jih je glasovalo 9, proti pa jih je bilo 68.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 68.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in posancev, za jih je glasovalo 10, proti pa jih je bilo 67.

(Za je glasovalo 10.) (Proti 67.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3330 – Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in na odločanje o vloženih amandmajih k trem podprogramom pri tem proračunskem uporabniku. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Mladi raziskovalci, mobilnost in spodbude najboljšim raziskovalcem.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): V naših razpravah zelo pogosto govorimo o tem, kako želimo pomagati mladim, kako so dragoceni, kako je dragoceno njihovo znanje, kako želimo, da bi bili zaposleni in tako naprej. No, ti mladi, vemo, da odhajajo v tujino, in prepričana sem oziroma bojim se, da bodo tam tudi ostali, ker gredo tja, kjer njihovo znanje cenijo. Čeprav si želim, da bi prišli z novimi znanji nazaj v Slovenijo in obogatili naš prostor, se bojim, da bodo najboljši tam tudi ostali.

Ta amandma bo naša poslanska skupina podprla, predlagali smo ga, ker želimo, da bi mladi raziskovalci v Sloveniji imeli več podpore in da bi znali njihovo znanje ceniti in vključiti v slovensko gospodarstvo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Mladi raziskovalci, mobilnost in spodbude najboljšim raziskovalcem.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in posancev. Za jih je glasovalo 23, proti pa 50.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 50.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Dejavnost visokega šolstva.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in posancev, za je glasovalo 12, proti 62.

(Za je glasovalo 12.) (Proti 62.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo še na podprogram Športna infrastruktura. Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k

podprogramu Športna infrastruktura pod številka 1.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in posancev, za je glasovalo 23, proti 50.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 50.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Športna infrastruktura pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in posancev, za je glasovalo 23, proti 50.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 50.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3340 – Ministrstvo za kulturo in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Varstvo kulturne dediščine, arhivska in knjižnična dejavnost pod številka 1.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in posancev, za je glasovalo 22, proti 52.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 52.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Umetnostni programi.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in posancev, za je glasovalo 11, proti 69.

(Za je glasovalo 11.) (Proti 59.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

So me opozorili, da sem enega preskočil. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Varstvo kulturne dediščine, arhivska in knjižnična dejavnost pod številka 2.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in posancev, za je glasovalo 11, proti 63.

(Za je glasovalo 11.) (Proti 63.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zdaj prehajamo na zadnji amandma, torej na proračunskega uporabnika 3341 – Arhiv Republike Slovenije. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Urejanje sistema in podporne dejavnosti na področju arhiviranja.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in posancev, za je glasovalo 23, proti 52.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 52.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zaključil smo z odločanjem o amandmajih. Prehajamo na odločanje o Posebnem delu dopolnjenega predloga proračuna.

Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in posancev, za je glasovalo 55, proti 27.

(Za je glasovalo 55.) (Proti 27.)
Ugotavljam, da je Posebni del dopolnjenega predloga proračuna sprejet.

Prehajamo na odločanje o Načrtu razvojnih programov.

Glasujemo. Navzočih je 85 poslank in poslancev, za je glasovalo 55, proti 28.

(Za je glasovalo 55.) (Proti 28.)

Ugotavljam, da je Načrt razvojnih programov sprejet.

Končali smo z odločanjem o posameznih delih Dopolnjenega predloga proračuna. Ker ni bil sprejet noben amandma, v skladu s prvim odstavkom 162. člena Poslovnika Državnega zbora ugotavljam, da je Dopolnjeni predlog proračuna usklajen glede prejemkov in izdatkov ter po delih.

Zato prehajamo na odločanje o Predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2017 v celoti.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Danes smo glasovali o amandmajih k proračunoma za leto 2016 in leto 2017. S strani koalicije ni bil sprejet niti en amandma, razen podporo je dobil amandma, ki bi zagotavljal dodatna sredstva oziroma posebna sredstva za preiskovano komisijo o bančništvu. S tega zornega kota lahko rečem, da smo spet na eni strani pri obljubah in besedah o tem, kako si koalicija želi sodelovati z opozicijo, kako so dobri predlogi opozicije sprejemljivi tudi za koalicijo, na drugi strani pa o dejanjih.. Dejanja kažejo ravno nasprotno od besed. Zaradi tega si jaz ne delam nobenih utvar, da bo v prihodnje kakorkoli drugače. Dokler ta koalicija ne bo razpadla. Takrat bo razkol in takrat takšnega glasovanja ne bo več. Vsekakor pa je treba ob tem povedati, da si v teh časih, nemirnih časih, v časih, ko se dogajajo stvari, ki se ne dogajajo vsak dan, je ta koalicija prevzela nase vso odgovornost za stanje, razvoj in tudi za počutje ljudi v tej državi. Če se bo karkoli zgodilo ali če bo kjerkoli zmanjkalo denarja, potem danes in tukaj točno vemo, kdo je za to odgovoren. Za vse dogodke, za vse tiste, ki bodo dobri, in za vse tiste, ki bodo slabi. Glede na obljube je lahko za nekoga to razočaranje, za drugega je to realno stanje. Realno stanje je tako. Zaradi tega bi vas samo nekaj prosil, ne govorite več o sodelovanju. Proračun je namreč sistemski akt, je strateški akt in odgovornost je vaša glede vseh tem – tiste, ki so strateške, ki so državotvorne, skratka vse, kajti danes ste tudi državotvorne teme opredelili tako, kot ste jih hoteli, in seveda tudi za njih sprejmite vso odgovornost v prihodnje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici smo v celotni razpravi v proračunih za leti 2016 in 2017 nastopali konstruktivno. Nastopali smo konstruktivno, ko smo vladi in koaliciji kazali, kjer so rezerve na prihodkovni strani, kje so možnosti za bolj socialne, bolj pravične obdavčitve od trenutnih, kje so možnosti oziroma odstopanja od evropskih standardov, kje so tiste vrzeli, ki bi jih Slovenija lahko izkoristila, pa jih ne. Na odhodkovni strani smo pokazali, kje so prioritete, ki jih je vlada zgrešila, recimo zdravstvo, kjer imamo v bistvu rez za 30 milijonov, na drugi strani pa 200 tisoč pacientk in pacientov, ki čakajo, ali pa šolstvo, kjer imamo 27 milijonski rez, hkrati pa na visokem šolstvu najbolj pavperiziran in prekariziran akademski kader, vsaj kar se mlajših generacij tiče v tej državi. Opozarjali smo na to in poskušali smo vsaj minimalno tudi z amandmaji prispevati k tej razpravi o proračunu. Se pravi, da bi pokazali z nekim minimalnim prerazporejanjem, ki ni bilo ne interesno, se pravi, nismo šli na ta princip, naš poslanec iz volilnega okraja XY predlaga, da se za cesto v tem okraju nameni dodatnih 5 milijonov, niti nismo šli na pobalinske principe tipa, da bi jemali iz odplačevanja obresti na državni dolg in dajali v neko socialno potrošnjo, ampak smo se šli neko resno prerazporejanje znotraj proračunskih postavk, kjer smo ocenjevali, da lahko denar, ki je tej državi na razpolago, prerazporedimo z neke postavke, kjer bo porabljen manj produktivno, na neko postavko, kjer bo porabljen bolj produktivno. Tako tudi vidimo našo vlogo in tako konec koncev tudi vidimo dialog v tem Državnem zboru in kako bi morala ta debata potekati.

Tudi naši amandmaji so bili vsi po vrsti zavrnjeni. Na nekatere ste se celo odzvali, večinoma pa je koalicija opravila delo tako, kot ga opravlja, se pravi pritisne tipko "proti" in si opere roke.

Jaz upam, da se bo to nehalo, sicer se pa pridružujem pozivu, nehajmo se sprenevedati s sodelovanjem, nehajmo se sprenevedati z neko konstruktivno držo do opozicije, ker v praksi vidimo vse kaj drugega kot to.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Hvala lepa, predsednik. Kolegice in kolegi!

V naši poslanski skupini bomo seveda glasovali za predlog proračuna 2017. Jaz bi ponovno želela opozoriti, da je ta predlog sestavljen v izjemno zahtevnih razmerah. V razmerah, v katerih je v tem smislu delitve javnofinančne pogače bilo praktično nič manevrskega prostora. V razmerah, ki jih ni skreirala ta koalicija oziroma vsaj ne naša stranka, Stranka moderne centra, in pa kolegi iz opozicije, iz Združene levice. Vse ostale stranke pa so tudi bile del razloga, zakaj smo

danes pred takšnim predlogom proračuna, pred kakršnim smo.

Želela bi izpostaviti še eno stvar. Ta predlog proračuna tako kot tudi predlog proračuna za leto 2016 je rezultat usklajevanja in dialoga s socialnimi partnerji, žal, obžalujemo, neuspešno z lokalnimi skupnostmi. Predlog je bil najprej že v parlamentarni proceduri v mesecu oktobru, sedaj tečemo tukaj drugi krog. In na tej točki bi se želela v imenu koalicije zahvaliti opozicijskim poslanskim skupinam, ki so konstruktivno večino časa tudi sodelovale v razpravah na odborih. Želim sporočiti, da smo te razprave in ta sporočila, predvsem tista vsebinska, programska zelo resno vezli in da so bistveno pripomogla potem tudi k temu, kako se bodo znotraj proračunske pogače po posameznem področju tudi delale neke vsebinske prioritete. Tako da vaš trud je daleč od tega, da je bil zaman.

Želela bi pa še eno stvar izpostaviti v političnem smislu. Poglejte, odločitev in volja naših državljanek in državljanov je bila, da nam zaupajo odgovornost, da bomo sestavili in vodili to državo v temu mandatu. Iz tega razloga mi nosimo polno odgovornost za to, kako bomo ta proračun izvajali in tudi kako smo ga sestavili. Če je to tako napačno, kot govorite na opozicijski strani, potem bodo to volivci sporočili ob prvi uradni priložnosti, ki se imenuje naslednje parlamentarne volitve.

Hvala lepa in srečno proračunu.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Nadaljevali bomo, ko boste prenehali govoriti. Jaz lahko čakam.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev ima mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Mi proračuna seveda ne bomo podprli. To zadnje sem pa razumela nekako, govorim o kolegici, ne o vas predsednik, že kot norčevanje iz opozicije. Vi kar govorite, govorite, pripravljajte, delajte, mi vas slišimo, upoštevamo vas pa nič. In res je, odgovornost je vaša, samo ne prodajajte volivcem in ljudem, ki nas poslušajo in gledajo tega, kako sodelujete z nami. To sta dve popolnoma različni stvari. Eno je sodelovanje, drugo je pa govoriti o sodelovanju. Absolutno je odgovornost vaša in na žalost se bodo rezultati tega dela prav kmalu pokazali.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija – krščanskih demokratov ima gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): V Novi Sloveniji obžalujemo, da ni bilo prostora za opozicijske amandmaje. Predvsem pa obžalujem, da ni bilo skupnega jezika z občinami. Kot sem že prej

obrazložila naše amandmaje, občine so tiste, ki dejansko najbolj skrbijo za to, da so zadovoljne naše osnovne potrebe v krajih, kjer živimo. S tem denarjem, s tem izračunom pač ne bodo mogle več biti razvojno naravnane. Obžalujem pa tudi, da ta proračun prav tako ni razvojno naravnani v tem smislu, da ne predvideva racionalizacije v javni porabi in da ne predvideva več spodbud za boljše poslovno okolje.

Amandmaji, ki smo jih tudi vložili za spodbujanje mladih raziskovalcev, znanja, raziskav, tudi ti niso bili upoštevani, sprejeti, zato se je Poslanska skupina Nove Slovenije odločila, da proračuna ne bo podprla. Se pa zavedamo, da je naša naloga biti konstruktivna opozicija oziroma opozicija, ki nadzira delovanje vladnih strank. Seveda vi prevzimate največjo odgovornost. Mi smo pa povedali, kako bi lahko bil ta proračun boljši.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Desus ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Tako kot proračun za leto 2016 bomo v Poslanski skupini Desus soglasno podprli tudi proračun za leto 2017. Argumenti so praktično identični, zakaj bomo tudi ta proračun podprli. Kot že povedano pri prejšnji obrazložitvi, seveda ni idealen proračun, tega se vsi skupaj moramo zavedati, je pa optimalen danes in zdaj, torej v času in prostoru. Verjamem, če bi vsak od nas 90 poslancev delal tak proračun, verjamem, da ga dva ne bi sestavila enakega. Ali bi malo štrlela zadeva na geografski osnovi ali bi kakšen poudarek na socialni več bil kot na izobraževanju, šolstvu in tako dalje in tako naprej. Seveda prevzema koalicija tukaj odgovornost, tudi poslanci in poslanke Desusa, predvsem pa, še enkrat opozarjam, ministrice in ministri, izvršilni del naše oblasti, da bo skladen z razrezom proračunskih sredstev, ki so takšna, kot so, uspešno pripeljal svoje začrtane cilje in naloge do konca proračunskega leta. Pri tem pa seveda ne smejo nikakor biti prizadete tiste ciljne skupine, ki pomoč potrebujejo: upokojenci, socialno ogroženi, družine in otroci. Jaz verjamem, da pri preudarnem izvajanju nalog in zadolžitve na vseh področjih, pri racionalnem obnašanju in pri smotni uporabi proračunskih sredstev lahko dosežemo tiste cilje, ki so zapisani tako v programih, če hočete v programu Desusa, kot v koalicijskem sporazumu in ga pripeljemo uspešno do konca proračunskega leta.

Poslanci in poslanke Desusa bomo proračun podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SD ima gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala.

Jaz glede na to, da sem že kar nekaj časa v parlamentu, prevzemam odgovornost tudi za nazaj. Vendar bi rad povedal, da niso bile razprave nikoli drugačne, da je pač koalicija, in kar je prav, naredila nek proračun v skladu z zmožnostmi, in da je opozicija v skladu s svojim delovanjem in svojim razmišljanjem in svojim nabiranjem političnih točk vlagala amandmaje, ene dobronamerne, ene vsečne, ene realne, ene pa nerealne. Potem ko je bilo konec tega proračuna, smo šli vsako leto vsi malo slabe volje ven iz te dvorane, ampak naslednji dan je bilo novo jutro.

Socialni demokrati smo zadovoljni, da smo se dogovorili s socialnimi partnerji, kar se tiče javnega sektorja, zelo nezadovoljni, da se nismo dogovorili z občinami, vendar bomo kot partnerji te koalicije tudi te amandmaje zavrnil, kljub temu da imamo edini iz koalicije župane, da bi bilo lahko, kljub temu da nas je samo 6, sprejeti tiste amandmaje v ZIPRS, ki daje občinam več denarja, vendar bomo realno ocenili. Da pa smo podprli tisti amandma, ki ga je dal gospod Anže Logar, moram pa reči, da je bilo izključno zaradi tega, ker tudi v politiki je nekaj pomembno, tudi v politiki beseda velja. Socialni demokrati bomo ta proračun podprli. Mislim, da je v danih možnostih proračun vzdržan in upam, da ne bo treba kmalu pripravljati kakšne rebalanse, ne zaradi Slovenije, ne zaradi slovenskega BDP, ampak zaradi drugih okoliščin, ker vemo, kaj se v svetu dogaja. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: S tem smo izčrpali obrazložitev glasu v lastnem imenu. Prosim, da se prijavite.

Besedo ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Glejte, če bi vsi, cela koalicija ravnala tako, kot je ravnala ena od koalicijskih strank, ki je držala besedo, potem zdaj ne bi moral jaz govoriti. Ampak, glejte, s tem predlogom proračuna ste povozili mnenje občin, danes smo jih imeli tu, povozili ste policiste, rekli ste celo, da je stavka policistov sramotna, ob tem da varujejo naše meje, koalicija, predsednik vlade je to rekel, in povozili ste tudi vse opozicijske predloge. Zdaj pa pridigate tu o sodelovanju. Glejte, to pa je višek cinizma. Z drugimi besedami, največja koalicijska stranka po letu in pol ugotovi, da opozicije ne smemo razumeti kot opozicije.

Ker sam razumem opozicijo kot opozicijo, kot kritiko delovanja vlade, ne bom glasoval za ta slab proračun. Glasoval bom proti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu, ampak tokrat res prosim obrazložitev glasu, v lastnem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, hvala za poduk.

Dve točki, najprej pogled na proračun kot celoto potem pa na vprašanje povprečnin. Kar sem izluščil iz vse te debate oziroma nedebe o proračunu in tega, kako ste zavrnil večino upravičenih nepopulističnih amandmajev opozicije, lahko rečem, da nam ta proračun daje naslednje sporočilo, bom prebral: bolani in neizobraženi, infrastrukturno prikrajšani, pijoč onesnaženo vodo, jedoč tuj krompir, neupoštevaje podnebne spremembe bomo pogumno in predvsem spodobno stopili v prepad. To je sporočilo, žal, tega proračuna. Ali če hočete drugače, ta dva proračunu, kolega Kordiš je rekel, da za leto 2017 je slabši, je NNNP. Bom povedal z besedami gospoda Cerarja: je neprimerno, nespodobno neodgovoren proračun oziroma proračuna.

Če se dotaknem, ne bom toliko nesramen, če se dotaknem povprečnin. To je že zgodba, ki se vleče leta. Jaz se strinjam s predsednikom Računskega sodišča, če bi se hotelo, bi se to že zdavnaj rešilo. Ne vem, če se vsi zavedate, cca 70 % zakonodaje, ki jo mi tu sprejmemo, se izvaja na lokalni ravni. Kot strokovnjak za to področje sem načel temo na matičnem odboru, da recimo v bolj naprednih, bolj pametnih državah vse občine nimajo enakega nabora obveznih nalog in tudi nimajo enake višine povprečnin. Ampak dregniti v to si očitno v Sloveniji ta močna koalicija ne upa. Na takšen način so v sosednji avstrijski Štajerski šli v reformo lokalne samouprave.

Za konec glede odgovornosti. Ne, jaz ne pristajam na to, če sem jaz v opoziciji, da sem jaz, kot bi mogoče kdo iz vaših izvajanj rekel, neodgovoren. Jaz moram v bistvu delati še več, ker meni podatkov nihče ne servisira. Ne bom pa delal politike na osnovi podatkov iz medijev.

Seveda bom glasoval proti. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zdaj bom odprl še en krog, ne bom pa potem še enkrat. Ne bi jih kar naprej odpiral. Dokler je želja? Prav. Prosim, da se prijavite.

Besedo ima gospod Marijan Pojbič za obrazložitev glasu v lastnem imenu.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala, spoštovani gospod predsednik.

Jaz bom glasoval proti temu proračunu iz pomembnega razloga. Niti en sam amandma opozicije ni bil potrjen. V opoziciji sedimo sami takšni, ki se ne spoznamo na nič, ki govorimo norije, predlagamo slabe stvari in tako dalje. Se pravi, če jaz kot opozicijski poslanec pridem iz kateregakoli območja, se pravi iz svojega volilnega okraja in želim z amandmajem, da se neka zadeva tam uredi, in ker sem opozicijski poslanec, je to napaka. Tako vi razlagate to tukaj v Državnem zboru.

In spoštovane gospe in gospodje, če si kdo misli, da je to sodelovanje med opozicijo in koalicijo, ko zavrnete čisto vse, kar predlagamo, potem se je resnično zelo, zelo zmotil. Jaz velikokrat v tem državnem zboru povem, ker si želim in delam čisto vse, kar je v moji moči, da bi sodelovali med seboj in iskali rešitve na takšen način, da bi bila na koncu večina zadovoljna. Ne pa na takšen način, da čisto vse zavrnete, kot da smo mi ne vem od kod prišli v ta parlament.

Zato, draga koalicija, to, kar je povedala vaša vodja poslanske skupine, da bodo v nekem časovnem obdobju pa resnično državljanke in državljani povedali, kaj si mislijo o taki koaliciji, tega vas pa mora biti strah. Povedali vam bodo točno tisto, kar vam pripada. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani! Krepitev varnosti je v razvojnem interesu države Slovenije. Če podjetniki nimajo zaupanja v varnost države, ne bodo investirali, ne bodo odpirali novih kvalitetnih delovnih mest. Če navadni ljudje, občanke, občani nimajo zaupanja v varnost države, bodo hranili denar, najbolj verjetno kar doma v nogavici za hude čase. Ekonomija, ko denar ne kroži, pa se zaustavi in zaide v spiralo nazadovanja, v spiralo razkroja gospodarstva, podjetništva, države in na koncu zmanjka denarja za vse.

Državni zbor je samo dva meseca nazaj sprejel praktično soglasno sklep, da je treba krepiti varnost, da je treba več denarja nameniti za policijo, za vojsko, za vse tiste službe od civilne zaščite naprej, ki sodelujejo v izzivih, ki ste jih sami postavili pred našo domovino. Toda tega sklepa se Vlada ni držala. Tega sklepa se tudi koalicija sedaj ob sprejemanju proračuna ni držala. Nekatere postavke na področju obrambe, policije, na področju varnosti ljudi torej, ki je sedaj ključnega pomena, kot je tragično pokazal Pariz, so celo nižje, kot so bile prej.

In zaradi tega, gospe in gospodje, je vaš proračun v nasprotju z interesi varnosti in je v nasprotju z razvojnimi interesi države Slovenije in zato bom glasoval "proti".

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Ne.

Prehajamo na odločanje o Predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2017 v celoti.

Glasujemo. Navzočih je 87 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti 33.

(Za je glasovalo 54.) (Proti 33.)

Ugotavljam, da je proračun Republike Slovenije za leto 2017 sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 26. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 po nujnem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmaje z dne 18. 11. 2015, ki je objavljen na e-klopi.

Ker sta amandmaja Poslanske skupine SDS in amandma Poslanske skupine Nova Slovenija k 53. členu vsebinsko enaka, bomo o njih glasovali skupaj. Če bosta amandmaja sprejeta, postane amandma Poslanske skupine nepovezanih poslancev k istemu členu brezpredmeten.

Prehajamo torej na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS in amandma Poslanske skupine Nove Slovenije k 53. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Slovenska demokratska stranka ugotavlja, da proračun za leto 2016 ni medsebojno usklajen, ker enostavno nima zelo pomembne postavke, to je določitev povprečnine za občine. Ta povprečnina je del dohodnine. Dohodnina je prihodek proračuna Republike Slovenije in del se odvede tam.

Ker ni določeno, koliko naj bi dobile oziroma do koliko so upravičene občine v proračunu za leto 2016, zaradi tega ta proračun ni vsebinsko dovršen in dejansko ne daje občinam tudi zagotovila, da bi delovale v skladu z ustavo. Lokalna samouprava je ustavna kategorija, ki jo, kot kaže, ta vlada ne upošteva. Še več. Dejansko bo občine spravila na kolena. Zakaj? Ker jim stalno nalaga nove naloge, ker jim povečuje stroške, tudi s tem, ko se je zmenila s sindikati o povečanju plač in tako naprej. Tudi občine so tiste, ki morajo te plače zagotavljati, na primer plače v vrtcih, plače v šolah in tako naprej in tako naprej.

Ker občine tega ne bodo mogle narediti, bodo povečale stroške vrtcev, stroške za izobraževanje in tako naprej. Skratka, plačali bodo to ceno na koncu državljani, lokalne skupnosti pa ne bodo opravljale svoje ustavne naloge. V lokalnih skupnostih občani najbolj neposredno uresničujejo svoje interese in tam se najbolj vidi, kako živijo, kakšno kvaliteto storitev imajo, kako živijo. Tam je dejansko vidno njihovo blagostanje. Vlada enostavno ni sklenila sporazuma z občinami.

Zaradi tega v Slovenski demokratski stranki predlagamo amandma, da bi se to dejansko zgodilo. Mi tukaj povzemamo povprečnino Zveze občin Slovenije in tudi ostalih zvez, ki zastopajo občine v Sloveniji. To je povprečnina 536 evrov in predlagamo, da koalicija sprejme ta amandma, saj navsezadnje

je po formuli, ki je zakonsko določena, ta povprečnina še višja, preko 600 evrov. V Slovenski demokratični stranki smo odgovorni glede tega in seveda smo tudi sistemski, da v skladu s celotno zakonodajo in ustavo zagotovimo delovanje lokalnih skupnosti.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Najverjetneje če bomo vsakega izmed vas vprašali v tej dvorani, ali podpirate lokalno samoupravo, bo seveda odgovor da. Imamo zanimiv sistem lokalne uprave, ki dejansko deluje zelo centralizirano. Država je tista, ki določa, kakšne finance in s kakšnimi sredstvi bodo razpolagale občine. Mi nimamo tako kot morda v kakšnih drugih državah drugi nivoji lokalne samouprave, da imajo tudi precejšnje ali zadostne lastne vire. Praktično so v Sloveniji občine odvisne od denarja, ki ga jim zagotavlja država. Glede na to, da so občine tisti ključni motor napredka v državi in izboljševanja standardov državljanom, se nam zdi logično, da bi ta Državni zbor podprl institucije, ki funkcionirajo. Težko je tudi razumeti, da so občine še kakšno leto, morda dve, tri nazaj, v težjih, vsaj po statistikah, v težjih časih dobile več denarja. To je enostavno težko razumeti in zaradi tega lahko iz tega naredimo zelo preprost zaključek. To je, da se na takšen mehak princip poskuša enostavno ukinjati občine. Če občine ne morejo izvajati svojih nalog, če ne morejo nuditi tistega, za kar so bile ustanovljene, čemu bi jih potem imeli? In ne gre za ne vem kakšno povečanje. Mislim, da je ta znesek, ki ga predlagata poslanski skupini NSi in SDS, takšen, ki ne bi bistveno ogrozili naših javnih financ. Treba je kljub vsemu priznati, da ni daleč od tistega, kar se je govorilo, da so nekje blizu Ministrstvo za finance in pa vse te pogajalske skupine občinam, torej ni zelo daleč narazen, je pa zelo daleč od tistega, kar so občine izračunale, da bi potrebovale za normalno izvajanje nalog. To pa je zelo daleč. In če gredo občine naproti državi v tem, da so se skoraj 100 evrov na glavo pripravljene odpovedati za izvajanje svojih nalog, potem mislim, da mora tudi država in ta državni zbor narediti ta napor in se jim v tej smeri približati. Od tega, če bomo to stvar podprli, bodo imeli veliko prav vsi državljani.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SD ima gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Najprej naj velja opravičilo Desusu. Tudi Desus ima župane. Iskreno se opravičujem.

Mi bomo glasovali proti temu dvema amandmajema, kljub temu da imamo 20 županov in kljub temu da vem, da so sedaj ti

moji župani na poslansko skupino verjetno jezni. Vendar bom rekel eno stvar. Ena je povprečnina, ki je za 210 občin zelo pomembna, drugo pa je za mestne občine, ki imajo posebne naloge, tudi 54. člen, kjer ni amandmaja, ker so občine, ki so bolj samozadostne, kjer poberejo več dohodnine, pa jim bo tudi tukaj vlada ali pa država sedaj vzela to dohodnino. In to se mi zdi, da ni v redu. Kot si že rekel, ko sprejemaš proračun, ko tehtaš vse, kaj je treba storiti, prevzameš odgovornost in moraš kdaj tudi kakšen knedelj pojesti. Vendar bi jaz apeliral na vlado. Imeli smo enkratno priložnost v tem letu, pa tega nismo storili, to se moramo sedaj malo posipati, nismo našli tistih prihrankov v občinah, ki bi jih lahko našli pri nalogah. Nismo. Smo se na pol poti ustavili. Ker je jutri nov dan, je treba začeti jutri z občinami, se uvesti za pogajalsko mizo, poslušati občine, kje one vidijo, kje se lahko resnično prihrani s tem, da se spremeni kakšna zakonodaja, da se kakšne brezvezne naloge, ki jih zdaj opravljajo, ki veliko stanejo, umaknejo, in bomo tam nekje našli ta sredstva, ki jim na nek način manjkajo.

Jaz sem bil na sestanku z mestnimi občinami, jaz sem bil danes tudi v Državnem svetu, se nisem bal, sem poslušal, kaj župani govorijo. Tudi sam sem bil župan in poznam tudi logiko županov. Na nek način mislim, da bodo danes župani kratko potegnili, kar ni dobro, vendar obveza te koalicije mora biti, da se bomo usedli jutri z župani in začeli iskati, kje lahko država s pomočjo zakonodaje pomaga, da bodo župani varčevali, da bodo to razliko dobili. To je naloga te koalicije. In dokler bomo Socialni demokrati člani te koalicije bomo na to opozarjali in tudi pomagali. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Vlada praktično že cel mandat skuša z občinami skleniti neke vrste varčevalni kompromis, ki ima takole formulo. Vlada najprej zniža proračunsko financiranje občin, po drugi strani pa potem občine razbremeni nekaterih zakonskih obveznosti, da si te lahko zmanjšajo stroške. Ampak tokrat je praktično vsem jasno, da se bo masa povprečnin, se pravi, da se bodo finance znižale bistveno bolj, kot se bodo zmanjšale finančne obveznosti občin. Nihče pa se ne vpraša, na čigavih ramenih se tukaj varčuje, ker denarja, ki ga namenjamo občinam, ne dobijo župani, denar gre do prebivalstva, do občanov, do državljanov.

V Združeni levici bomo vedno poudarjali socialne funkcije, zato bom še enkrat opozoril na upravičence do subvencioniranja tržnih najemnin, ki sta jih spomladi pustili na cedilu tako Vlada, kot Združenje občin. S prvim aprilom je bila namreč ukinjena subvencija za tiste upravičence do neprofitnega najema, ki jim občina ni zagotovila najema neprofitnega

stanovanja in so bili prisiljeni v veliko dražji tržni najem. Opozoriti pa je treba tudi na to, da so občine ustanoviteljice zdravstvenih domov. Z znižanjem sredstev, vemo, do česa bo prišlo. Do še manj vlaganj v infrastrukturo, do slabšega dostopa do zdravstvenega varstva na tej primarni ravni in pa predvsem do slabše preskrbe s to storitvijo pri starejših državljanih.

Tokrat bom še zadnjič povedal, da alternativa obstaja in smo tudi pokazali, kje so tiste vrzeli, kjer bi lahko našli ta denar za občine. Prvi bistven vir dohodka občin je dohodnina. Če pogledamo evropske primerjave, vidimo, da smo po zbrani dohodnini na kapitalske dohodke 27. od 28 držav članic. Se pravi, da od dohodnin na kapitalske dohodke zberemo tako malo, da smo na predzadnjem mestu v Evropski uniji. Če bi se tukaj samo približali evropskim standardom, bi hitro sploh v tem dvoletnem horizontu lahko zbrali nekaj denarja v ta namen.

Druga stvar pa je znižanje meje 4. dohodninskega razreda, ki smo jo mi predlagali, da se zniža z 71 tisoč na 38 tisoč, kar bi bilo nekje primerjalno gledano v BDP za Evropo primerno. In tukaj bi lahko hitro prišlo do dodatnega denarja v te namene. Ne moremo pa prevzeti odgovornosti za varčevanje pri občinah, posebej pa ne pri občanih, sploh zato ker ni jasno kje, koliko in kdaj se bo sploh rezalo. Zato bomo glasovali proti.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Ne. Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS in amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k 53. členu.

Glasujemo. Navzočih je 86 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 28, proti pa 52.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandmaja nista sprejeta.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k 53. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev ima mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NeP): Najlepša hvala.

Glede na to, da predhodnega predloga niste podprli, še vedno imate možnost, da občinam tako imenovano povprečnino zvišate na točno toliko, kot je vlada občinam ponudila – 525 evrov. Se pravi, da se ta vlada s tem zneskom strinja. In ne samo da se strinja, očitno, če ga je dala na mizo, se tudi finančno izide. Zato me resnično zanima razlog, da vladajoča koalicija tega ne bo podprla. Podpira Vlada, podpira minister, mogoče ne tega amandmaja, ampak konkreten, takšen znesek je bil občinam dan na mizo – 525 evrov. Tako je bilo nam povedano, spoštovani minister, da je bil to vaš

predlog. In še enkrat, to pomeni, da se s tem zneskom strinjate in da se ta znesek izide javnofinančno s proračuni, ki ste jih sprejeli. Ker sicer ne vem, kako bi to vlada lahko občinam ponudila. Tako da se da. Ne se smiliti sami sebi in se jokati, kako bi občinam radi dali, pa se ne da. Da se. Še enkrat, to je bil vaš predlog in imate možnost in priložnost od besed preiti k dejanjem.

Mi bomo seveda ta amandma podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k 53. členu.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti pa 52.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanskih skupin SMC, DeSUS in SD k 73. členu.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti pa 3.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandma k 73. členu dopoljenega predloga zakona. Sprašujem kvalificirane predlagatelje ali nameravajo k temu členu vložiti amandma? Ne.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev. Predlog zakona ni usklajen s sprejetim proračunom Republike Slovenije za leto 2016, zato je Vlada na podlagi prvega odstavka 164. člena Poslovnika Državnega zbora pripravila uskladitveni amandma k 47. členu, ki ste ga prejeli na e-klop.

Želi o uskladitvenem amandmaju besedo predstavnik Vlade, minister za finance? Ne želi. Želijo besedo poslanke in poslanci?

Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik za besedo.

Govorimo o nekem novem amandmaju, s katerim bomo za nekaj več kot 50 milijonov povečali zadolževanje oziroma obseg zadolževanja v državi. Kar bi najprej pričakoval od Vlade oziroma od ministra, je, da pove razloge, zakaj se bomo zadolžili za 50 milijonov več. Kar z drugimi besedami pomeni, da pove enostavno, kaj bo tisto, kar bo povečalo to zadolževanje. Da vprašam drugače, glede na to da imam nekaj časa. Ali se bomo zadolžili zaradi tega več, ker bomo ta sredstva namenili za migrante, ki bodo prišli v Slovenijo, ki bodo šli

preko Slovenije, ki bodo ostali v Sloveniji? Kaj je ta razlog? Mi vemo, in tudi v obrazložitvi proračuna smo poslušali, da je za migrante namenjenih 123 milijonov v tem državnem proračunu za leto 2016. To je po mnenju Komisije za nadzor protiobveščevalnih služb premalo. To govorijo tudi ljudje, ki se na obrambno sposobnost, na policijske zadeve spoznajo, ki poznajo stanje na policiji, ki poznajo stanje na področju obrambe. Navsezadnje tudi vrhovni poveljnik oboroženih sil je pred nekaj dnevi povedal, da je obrambna sposobnost šibka oziroma da še nikoli ni bila tako šibka.

In zdaj, spoštovana vlada, povejte, zakaj se bomo dodatno zadolžili. Kajti to zadolževanje pomeni seveda zadolževanje prihodnjih rodov. Prosim, da vlada in koalicija pove, ta vlada je tudi predlagatelj tega amandmaja, kaj s tem amandmajem čaka prihodnje rodove in komu bodo plačevali in zakaj bodo plačevali te obresti tudi od teh dolgov, do katerih bo tukaj prišlo. Tukaj ne gre samo za uskladitveni amandma, tukaj gre dejansko za vsebino, spreminja se obseg zadolževanja. Vsekakor mislim, da je odgovorno do prihodnjih rodov, ki bodo odplačevali te dolgove, da vedo, kaj je zdaj temeljni razlog za to, da bomo sprejemali ali ne sprejemali ta uskladitveni amandma.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Najprej ima besedo mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

V naši poslanski skupini tega amandmaja ne bomo podprli. Apeliram pa, spoštovani minister, če se lahko zadolžimo za 50 milijonov evrov, da rešujemo, in prav je, probleme, povezane z begunci in migranti, da nemudoma vlada poišče tudi potrebnih 90 milijonov, ki jih zahtevajo policisti, ki rešujejo stvari na terenu. In ne, da premier Cerar javno pravi, da je to sramota. Je sramota. Samo za njega, za vlado in za to koalicijo, ne pa za policiste. In če lahko 50 milijonov, takšna je bila obrazložitev na odboru, da je zaradi begunske in migrantske krize treba povečati zadolževanje za 50 milijonov, ostalo bomo dobili pa iz Evrope, ne sme in ne more biti problem najti tudi potrebna sredstva za to, da policisti dobijo tisto, kar potrebujejo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima minister za finance dr. Dušan Mramor.

DR. DUŠAN MRAMOR: Hvala lepa.

Ker sem bil pozvan, drži, 50 milijonov je predvideno za stroške v zvezi z migracijskimi tokovi in 11 milijonov, dodaten 1 % za investicijski transfer, in to povratni transfer za občine, se pravi skupaj 61 milijonov. V tem okviru za stroške migracijskih tokov 123 milijonov, tako kot ste rekli, 73 milijonov pričakujemo, da bomo dobili financiranja iz

Evropske unije, 50 milijonov se bomo morali pa dodatno zadolžiti, kar bo dodaten deficit. V tem okviru so tudi stroški dela, in to stroški dela vseh, ki bodo sodelovali. To se pravi tako policije, obrambe, carinikov, zdravstvenega osebja in tako naprej. V tem znesku je tudi že predvideno vse v zvezi s temi dodatnimi aktivnostmi.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Včeraj pa predvčerajšnjim smo obravnavali, danes pa glasovali o amandmajih k proračunu. Minister je dejal v uvodnem nastopu, ko je govoril o naših amandmajih k proračunu, in je pozval Državni zbor, zaprosil za prevadnost pri sprejemanju teh amandmajev k proračunoma, saj večina njih lahko pomeni kršitev ustavnega fiskalnega pravila in pomeni pomemben odstop od začrtane poti javnofinančne konsolidacije. Amandmaji k proračunoma, ki smo jih vložili, so morali biti uravnoteženi, znotraj istega dela proračuna so lahko samo prerazporejali med proračunskimi postavkami. Se pravi, namesto ene porabe smo lahko namenili sredstva za drugo porabo. In naši amandmaji, se pravi vsi opozicijski amandmaji za leti 2016 in 2017 so bili ocenjeni kot odstop od začrtane poti javnofinančnega konsolidacije. Še nismo dobro končali z glasovanjem o proračunih, obremenjenih s to hipoteko, pa pride minister za finance z amandmajem Vlade o dodatnem zadolževanju. Torej gospod minister, to pa je tisto, kar pomeni odstop od začrtane poti javnofinančne konsolidacije. To je tisto, kar pomeni dodaten tako ali drugače minus pri proračunu, če se boste za toliko zadolžili. In sedaj sprašujem, kako načrtujete vi te finančne politike in ovrednotite predloge, ki jih predlagamo poslanci opozicije, ker morajo biti uravnoteženi, to se pravi, predsednik Državnega zbora verjetno vsak amandma zavrne, če ni usklajen in napisan v skladu s pravili, naši amandmaji ne smejo povečevati primanjkljaja, ne smejo jemati z določenih postavk, ki se nanašajo na EU financiranje, pa še nekatere omejitve so. Tukaj pa pride vlada praktično s predlogom, ki zruši njeno stališče, ki ga je imela pri eni točki prej. Meni se zdi to povsem nekredibilno, kar predlaga vlada s tem amandmajem pri zakonu o izvrševanju proračuna. Popolnoma nekredibilno. In v celoti odstopa od paradigme, ki velja za naše amandmaje, ki jih vlagamo v Državni zbor. Če gospod minister ali pa vlada to počne, potem ta dokument, ki ste ga prej sprejeli, o katerem je sokolegica poslanka Simona Kustec Lipicer tako navdušeno govorila, nima nobene teže in nobene vrednosti. Gospod minister, predlagam, da za vas, da za vaše izjave, za vladne predloge veljajo ista pravila kot za naše poslanske, opozicijske predvsem. Povsem neprimerno je, da počnete to, kar počnete. Naše predloge

diskreditirate, pa morajo biti uravnoteženi z definicijo, da naši predlogi pomenijo kršitev ustavnega fiskalnega pravila, kar ni res, ker morajo biti uravnoteženi, in so odvisni v celoti od predloga vlade. Tukaj pa pride vlada s predlogom, ki pomeni bistveno poslabšanje na strani zadolževanja in posledično verjetno tudi na strani tistega dela proračuna, ki izkazuje primanjkljaj.

Jaz bi lepo prosil, prvič, da je vlada načelna, drugič, tudi za pojasnilo, zakaj se v dvajsetih minutah na tak način spremenijo pravila, ki veljajo v državnem zboru in jih krši vlada sama. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sprašujem, če želi še kdo razpravljati. Najprej bom dal vam besedo, potem pa še mag. Alenki Bratušek.

Besedo ima minister za finance dr. Dušan Mramor.

DR. DUŠAN MRAMOR: Hvala lepa.

Samo da pojasnim. V bistvu uskladitveni amandma samo usklajuje številke v splošnem delu proračuna s številkami v ZIPRS. Glede tega, kako to vpliva na proračun in strukturni deficit, pa ker gre po zelo verjetni definiciji za enkratne izdatke, to ne vpliva. 50 milijonov ne vpliva na strukturni deficit, dodatnih 11 milijonov, ki pa je za občine, so pa povratna sredstva, ki tudi ne bodo vplivala na strukturni deficit. Ampak to je bilo že vse sprejeto ob proračunu, to je samo uskladitev dveh števil v splošnem delu in ZIPRS. To bi bil moj odgovor.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NeP): Najlepša hvala.

Glede na ministrov odgovor bi želela, da jasno pove, koliko od teh dodatnih 50 milijonov, če pustim tista investicijska sredstva za občino, je namenjeno za policijske zahteve, ki so na mizi. Jaz vem, da v okviru 123 milijonov so tudi stroški dela za policiste, carinike, vojake in tako naprej, ampak koliko od tega je namenjeno za pokritje zahtev policistov.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Vidim, da je še interes za razpravo, zaradi tega bom prosil, da se prijavite.
Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Poleg vprašanja, ki ga je dala kolegica Bratušek in zanima tudi mene, me zanima tudi, koliko denarja je od 50 milijonov za t. i. migracijsko in begunsko krizo je namenjeno za to, da bo nekaj migrantov, nekaj deset, nekaj sto ali nekaj tisoč migrantov ostalo stalno v Sloveniji. Ali je to že vključeno?

V javnosti se govori o različnih številkah, ki naj bi jih sprejela Slovenija. Govori se o 30 tisoč, govori se o 50 tisoč. Vi sami ste omenili, da bodo stroški za enega migranta, za eno osebo okoli 10 tisoč evrov na leto. Ali je to že vključeno, kakšen del, ker drugače je tega denarja dejansko premalo? Ampak če je vključen že ta del, nas seveda zanima, kaj vključuje teh 50 milijonov dodatne zadolžitve. Koliko je namenjeno za policijsko opremo, koliko je namenjeno za vojaško opremo, koliko je namenjeno za protiterroristične službe, ki verjetno tudi potrebujejo kakšno dodatno opremo ali morda kakšno dodatno zaposlitev, glede na zadnje stanje v Evropi? Koliko je namenjeno za različno logistiko? Kako se bo ta denar porabil po proračunskih uporabnikih, če želite? Tukaj mislim, da mora biti razrez narejen, ker tudi ta številka je popolnoma eksaktna do zadnjega evra. Tukaj smo morda zdaj pred nekim novim vprašanjem tega proračuna. Ali ocenjuje minister za finance, da je tega denarja dovolj? Ali dovolj za celo leto 2016? Kajti jaz trdim, da proračun ni pravilno načrtovan, da odhodki niso pravilno prerezporejeni med proračunske uporabnike, da tudi nima strategije in vizije. Vendar je nima niti ne na gospodarskem niti na socialnem niti na šolskem niti na obrambnem niti na varnostnem področju. In žal ljudi to varnostno področje danes najbolj skrbi zaradi okoliščin, če citiram, v katerih smo danes. In ta proračun se sprejme glede na okoliščine, v katerih smo.

V zvezi s tem me zanima tudi ocena teh okoliščin ministra oziroma Vlade glede na tovrstno zadolžitev in glede na tovrstne odhodke, ki so načrtovani za te namene.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Jaz bi rad še enkrat opozoril, da vemo, o čem razpravljamo. Razpravljamo o uskladitvenem amandmaju med nečim, kar je že bilo sprejeto, in tem zakonom, ki zagotavlja izvrševanje tega proračuna. Ne odpiramo tiste razprave, ki smo jo že imeli tri dni. Uskladitveni amandma je to, ki mora uskladiti med eno zadevo, ki smo jo sprejeli, in tem zakonom, kjer tega ni. Kakorkoli gledano, prosim, da se usmerimo na to. Želi še kdo razpravljati?

Gospod Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Glejte, gospod predsednik, jaz mislim, da minister zna braniti svoj predlog amandmaja, uskladitvenega amandmaja, ki ga je prinesel v Državni zbor. Ne potrebuje nobenega advokata v obliki predsednika Državnega zbora oziroma predsedujočega na seji. Kolegi so zahtevali samo natančno specifikacijo za teh 61 milijonov evrov, s katerimi prihaja Vlada v Državni zbor k temu predlogu. Če sem razumel pravilno, zahtevajo to. Jaz sem pa v uvodu povedal, da želim še pojasnilo glede tistega, kar se je nanašalo na amandmaje, ki smo jih mi vlagali in so bili okarakterizirani kot kršitev, da večina teh

amandmajev pomeni kršitev fiskalnega pravila in pomemben odstop od načrtane poti javnofinančne konsolidacije. Pa niti eden izmed teh amandmajev ni povečeval nobenega izdatka. Nič odstopanja od tistega, kar je napisala vlada v svojem proračunu. Ta predlog, ki ga predlaga vlada, pa pomeni odstopanje od tistega pravila, ki ga je minister za finance povedal v ponedeljek na začetku seje. Eklatantno, če je sprememba za plus 61 milijonov v obliki dodatnega zadolževanja, pomeni to odstop od ... In želimo, prvič, natančno pojasnilo, zakaj se je to uporabilo za argumentacijo zavračanja amandmajev, ki smo jih mi vlagali. In drugič, za teh 61 milijonov, ki jih želite, ni priložene popolnoma nobene specifikacije, za katere namene bo to šlo. To je nek pavšalni znesek. Vlada zdaj očitno to mora imeti, ker je to seštevka nečesa. Seštevka nekaterih stroškovnih postavk, ki se bodo najverjetneje zgodile in tam piše za ta namen toliko, za drug namen toliko, za tretji namen toliko, skupaj toliko. In to je to. In najbrž, gospod predsednik Državnega zbora, je to minimalni standard, da vlada pove, kaj je seštela skupaj, da je to dobila ven. In da pove, zakaj v primerih, ko smo mi nekaj vlagali in ni odstopalo nič od tistega, kar je predložila vlada v saldu, pa je bilo rečeno, da krši fiskalno pravilo in javnofinančno konsolidacijo. Za to, kar pa dejansko odstopa, pa te blokade minister za finance nima. Radi bi čisto preprosta pojasnila. Časa imamo, da boste to pojasnili, najbrž približno dve uri še zagotovo. Lahko tudi malo še počakamo, noben problem, samo povejte, za kaj se gre. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne. Potem razpravo zaključujem. Prehajamo na odločanje ... Kdo želi razpravljati? Nisem vas videl. Ko sem dal, da se odpre, se nihče ni prijavil. Zdaj pa se tako počasi kapljate. Prav, v redu, Kar prijavite se.

Mag. Marko Pogačnik, imate besedo.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo. Jaz bi samo eno pojasnilo rad od finančnega ministra, ki je danes prisoten. Zaradi česa je sploh ta uskladitveni amandma potreben? Kot smo videli, ni bil sprejet niti en amandma k proračunu 2016, ni bilo sprejet niti en amandma k proračunu 2017 – zakaj je sedaj kar naenkrat vlada prinesla uskladitveni amandma? Kaj se je vmes spremenilo, kar smo mi razpravljali na matičnem odboru za finance prejšnji petek, kar smo imeli mi obravnavo tu v Državnem zboru in danes ni bil izglasovan niti en amandma ne pri proračunu 2016, ne pri proračunu 2017? Ali lahko pojasnite, zakaj je sedaj potreben uskladitveni amandma. Dejali ste, da je to uskladitveni amandma, da s tem amandmajem se bosta uskladila proračuna za 2016 in 2017. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sprašujem, če želi še kdo razpravljati. Prosim, da se prijavite.

Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Mislím, da je mučno, ampak če je vlada ugotovila, da rabi dodatno pooblastilo za zadolževanje in da je prišla z zneskom, potem je najbrž povsem običajno, da se ta znesek utemelji. Zdi se mi neodgovorno, da noben vladni predstavnik, vključno z ministrom, tega zneska ne argumentira in ne pove nič o njem, razen to, da je to treba narediti. Poglejte, specifikacija za teh 61 milijonov je najbrž potrebna. Tudi mi, ki smo vlagali amandmaje k proračunu ali kamorkoli jih sicer vlagamo, moramo narediti neko dobro obrazložitev za to. Vlada, ki ima aparat, strukturo, je najbrž še posebej zavezana k temu, da se to naredi. Če vlada ne more argumentirati teh 61 milijonov dodatnega zadolževanja, potem predlagam, da prekinete sejo za pol ure in da vlada pridobi ta podatek in ga nam pove. Drugo je pa procesno vprašanje, gospod predsednik, o uskladitvenem amandmaju vlade najbrž bi moralo odločati ali dati mnenje tudi delovno telo, se pravi Odbor za finance. Akt je sestavni del proračuna in sedaj, ne vem, postopek bi najbrž moral steči, vsaj tako piše v 163. členu Poslovnika Državnega zbora. Če ste nam, ko smo vlagali amandmaje k nekaterim aktom, nekaterim zakonom, ki so sestavni del proračuna, jih zavrnili z neko umetno procesno obrazložitvijo, potem se držite tudi pravil, ki veljajo za vlado. Torej, da Državnemu zboru vlada dostavi informacijo oziroma specifikacijo na kaj se to nanaša in za kaj bo to porabljeno. To je praktično sestavni del vsake proračunske postavke, če boste pogledali proračun, vsake postavke, in da poveste, ali boste sklicali delovno telo, ki bo dalo mnenje k temu sestavnemu delu proračuna. To je del procesnega mehanizma za izvajanje proračuna. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zdaj bom vsem pojasnil. V bistvu se ta uskladitveni amandma sprejema na podlagi 164. člena Poslovnika, v katerem je zelo jasno navedeno: "Zakon o izvrševanju proračuna mora biti usklajen s sprejetim državnim proračunom." Mi smo že sprejeli državni proračun. Če predlagani zakon ni usklajen s sprejetim državnim proračunom, mora vlada predlagati uskladitveni amandma k Predlogu zakona o izvrševanju proračuna. To ta trenutek počnemo. Je pa posledica, če ta zadeva ni sprejeta. Če uskladitveni amandma ni sprejet, se šteje, da državni proračun ni sprejet. To pa je velika posledica.

Da se tale razprava ne bi vlekla, predlagam na podlagi 67. člena, peti odstavek, da torej lahko o istem vprašanju govori pri tej točki od naprej vsakdo zgolj enkrat. In to pet

minut. Ta proceduralni sklep dajem na glasovanje. O njem ni razprave. Torej postopkovni sklep. Tukaj je zgolj glasovanje. Glasujemo o postopkovnem sklepu o tem, da se omeji enkrat, in to na 5 minut razpravo vsakega. Od tod naprej.

Glasujemo. Navzočih je poslank in poslancev 80, za postopkovni sklep jih je glasovalo 52, proti jih je bilo 26.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 26.)
Torej je sklep sprejet.

Sprašujem, ali želi kdo razpravljati. Da. Potem se boste prijavili. Postopkovno?
Postopkovno, gospod Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Razumem vaše napore, da boste to po nekaterih minimalnih standardih speljali skozi postopek Državnega zbora. Ampak predvsem bi od vas pričakoval, da boste pozvali ministre in Vlado, da predloži tisto, kar spada k temu predlogu uskladičvenega amandmaja. Se pravi, razdelano specifikacijo za teh 61 milijonov evrov. Jaz ne vem, zakaj se tako trudite, da ne bi poslanci govorili v Državnem zboru, ne storite pa popolnoma nič, da bi od Vlade to zahtevali, kar mi predlagamo. In se mi zdi to na nek način ponižujoče, kar počnete.

Minister sedi tukaj, tri dni ga ni bilo, zdaj sedi tukaj in še zdajle, ko od njega pričakujemo argumentacijo za ta podatek, ne odgovori. In vi branite vladu in koalicijo na tak način, da preprečujete razpravo in ne pozovete niti ministra, da bi to odgovoril. To, predsednik, ni v redu. Vlada je prišla v Državni zbor, očitno ima priložnost danes govoriti samo pri tem uskladičvenem amandmaju, in še tu ne govori. Ne zdi se mi dobro to. In najbrž tudi za slovensko javnost ni dobro, če ne zna minister za finance pojasniti, zakaj bo potreboval 61 milijonov evrov dodatnega zadolževanja. Za katere namene? In drugo, gospod predsednik, bi predlagal, da procesni sklep nekoliko spremenite, da lahko oziroma da mora vsak poslanec govoriti samo enkrat, ampak pet minut. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Da še enkrat pojasnim, glede na to, da ste postopkovno zastavili. Mi smo že sprejeli proračun, ki predvideva to. Vsebinska razprava o teh milijonih, o katerih govorite, je že bila izvršena dva dni nazaj. In zdaj jo znova hočete odpirati na točki, kjer je treba zgolj uskladiti nekaj, kar je že bilo sprejeto, s tem zakonom. Ugotovilo se je, da ta dva zakona nista usklajena, morata pa biti usklajena, ker v nasprotnem primeru državni proračun ni sprejet v celoti. In na tej točki smo. Vsebinsko razpravo o tem, za kaj se bo to porabilo, smo imeli, ko smo sprejemali oziroma odločali o predlogu proračuna za leto 2016. In ta je že bila opravljena. Postopkovni sklep pa seveda normalno velja in toliko bolj zavezuje takrat, ko

ga sprejme celotni Državni zbor, in ni nobene ideje, da bi ga lahko kakorkoli spremenil.

Zdaj sprašujem, kdo želi besedo. Prosim, da se prijavite.

Besedo ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Poglejte, jaz ne vem, če to drži, kar ste vi ravnokar povedali. Rekli ste, da se je ugotovilo, da nista usklajena. Dva dni nazaj, ko je tukaj govoril predsednik Vlade, je rekel, da so pripravili dva zahtevna proračuna. Pripravljali ste jih – koliko časa? Šest mesecev, tri mesece? Izjemno ste se potrudili. Potem ste pa ugotovili na dan, ko smo potrdili proračun, da se je ugotovilo, da nista usklajena. A se vi poslušate? Si predstavljate, kakšno zaupanje v pravno varnost in v dobro delo te vlade takšne besede vzbujajo davkoplačevalcem?

Jaz bi pa vendarle zdaj rad slišal s strani finančnega ministra, če je to res, kar ste vi rekli. Da ste na zadnji dan, ko se je proračun že sprejel po nekajmesečnih pripravah, pač ugotovili, da je zadeva neusklajena, in to za borih, ne vem, po vašem mnenju 61 milijonov. Med drugim je to za 167 let visokih plač bivšega predsednika uprave DUTB. Za toliko ste se pač neuskladili.

Me zanima, če minister za finance deli mnenje z vami. Mislim, da si davkoplačevalci zaslužijo vedeti, kako ste se lahko na Vladi zakalkulirali za 61 milijonov evrov. 61 milijonov evrov je veliko denarja. To sta dve tretjini tega, kot zahtevajo policisti. To je sedemkrat toliko, kot bi bilo dovolj za to, da se študentom oziroma dijakom deficitarnih poklicev zagotovi neko normalno šolanje, da jim ni treba stati v vrsti, da pridejo ob devetih zjutraj takoj na vrsto in da dobijo tisto štipendijo, ki jo imajo. To je veliko denarja. Teh 61 milijonov lahko veliko tragičnih zgodb reši. Zdaj pa vi pravite da, ste ugotovili, da nista usklajena.

Tako da prosim, da prisluhnete, če že ne glasu koalicije, ki se tako ali tako samo pogovarja in čaka, da bo te seje konec, ampak glasu opozicije, dejansko glasu ljudi, ki želijo izvedeti, kako bo ta vlada v naslednjih dveh letih in v naslednjem letu investirala denar, ki jim ga bo pobrala iz žepov. Prosim, ministra za finance, da malce obrazloži ta amandma. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Hvala še tokrat.

Tudi sama sem postavila vprašanje ministru za finance. Ker gre za resno stvar, bi želela dobiti odgovor. Sam minister je dal na mizo plače policistov in stroške dela. Jaz mislim, da vem, kakšen bo odgovor, ampak bi ga želela slišati iz njegovih ust. To, kar se v tem trenutku dogaja, to je policijska stavka, jaz mislim, da v tej

situaciji ni kar tako. Morali bi jo jemati nekoliko bolj resno, kot to v tem trenutku počnete.

Tako da ponavljam vprašanje: koliko od teh 50 milijonov je namenjeno za zahteve policistov, zaradi katerih stavekajo?

Zakon o izvrševanju proračuna natančno opredeljuje možen obseg zadolževanja. Zato, spoštovani predsednik, je to še kako vsebinsko, da sprašujemo, za kaj bo ta denar namenjen. Ni kar tako. In še nekaj. Bila sem na Odboru za finance in tam je bilo povedano, da se bo zadolževanje povečalo za 50 milijonov zaradi begunske krize in ne za 61. Se pravi še nekaj zraven. Na žalost je 50 nekaj drugega kot 61. In verjetno imamo, ne samo pravico, ampak tudi dolžnost vprašati. Če pa 61 milijonov ni nič, tako kot vi zdaj pravite, češ, bodite tiho in glasujte, približno tako izgledajo vaši pritiski na nas v tem trenutku, jaz upam, da tudi 90 milijonov za policiste najdete danes in ne jutri. In naj minister za finance pojasni določene stvari. Tudi s tem, da vsak lahko razpravlja samo enkrat, spoštovani predsednik, ne boste dosegli namena. Jaz mislim, da je parlament namenjen temu, da se pogovarjamo in dobimo odgovore. Če že koalicija glasuje kar tako, vaš proceduralni predlog je vsaj z enega razloga bil dober. To, da je v tej dvorani nastal mir, tišina, ker so se morali usesti v klopi in glasovati. Sicer vam lahko povem, da je tukaj zadaj praktično nemogoče spremljati sejo. Pa nobenega opozorila. Opozarjate samo tiste, ki niso vaši, na žalost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Dober večer, tudi v mojem imenu.

Dokument z datumom 2. 11. 2015 prihoda v ta državni zbor. Ko je bilo prej rečeno, kam gre ta denar: konti 230102 Rezerva za stroške migracij, 123 milijonov. In na drugi strani Lokalna razvojna infrastruktura 11 milijonov, konto 060301. Da ne bi vedeli, kam ta denar ima namen iti, mislim, da ne drži. Ta dokument smo imeli na razpolago, preden je bila seja odbora in dejansko seja odbora ne bi bilo, če teh dokumentov ne bi imeli. To je bilo tudi večkrat pojasnjeno. Pojasnjeno je bilo tudi, zakaj je ta uskladiveni amandma tukaj na mizi.

Če se pogovarjamo o potrjevanju oziroma podpori temu uskladivenemu amandmaju, ki ni vsebinski, ampak uskladiveni, tehnični, se pravi računovodski, bo dobil mojo podpro.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gosp. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz se moram najprej kolegu Tilnu Božiču zahvaliti, da je prebral za tistih 11 milijonov iz proračuna, kar dejansko tudi piše v proračunu. Verjetno tudi za kakšno drugo postavko še piše

v proračunu iz tistih 50 milijonov, tako da te zadeve so seveda jasne. Mi tukaj sprašujemo ministra za finance, za kaj je to. Sprašujemo ga tudi zato, da ljudje izvedo, zakaj je to od njega. Jaz verjamem, da vi veste to in da ste pomagali ministru za finance, ampak sprašujemo ministra za finance. In zelo natančno ga sprašujemo o tem, za kaj pravzaprav gre tukaj. Tukaj ne gre za uskladiveni amandma po vsebini. Tukaj gre za povečanje zadolževanja. In povečanje zadolževanja se bo pa uskladilo v zakonu o izvrševanju proračuna s proračunom. To je, ja, računovodski del. Za tem računovodstvom pa je vsebina. Vsebina pa pomeni, da se bo Slovenija bolj zadolžila, da odvisna od posojilnega kapitala, da bo zaradi tega plačevala več obresti in da bo ta sredstva za nekaj porabila. In jaz še enkrat sprašujem, za kaj jih bo porabila v okviru tako imenovane begunske migracijske krize. Jaz sem vprašal, v bistvu sem dal že vsiljeno vprašanje, ali se bo porabilo tudi za to, da bo določeno število migrantov in koliko jih tukaj lahko biva. Koliko jih bo to? V javnosti so različne številke. Omenil sem 30 tisoč, 50 tisoč, minister je povedal, koliko je potrebnih sredstev za eno osebo. Pričakujem pač te odgovore, ker je enostavno, spoštovani predsednik, tudi to, da vi rečete, poglejte, tukaj gre za uskladitev – tukaj gre za 60 milijonov. Meni je čisto vseeno, ali se usklajujejo na takšen ali na drugačen način. To ni samo pravnoformalno in računovodsko formalno. Tukaj gre za vsebino. In če smo govorili že enkrat, prav, verjetno bomo še desetkrat, kajti nam ni vseeno za denar davkoplačevalcev in za to, da bomo naložili prihodnjim rodovom plačilo teh anuitet in plačilo obresti za ta dolg. Nam pač ni vseeno. Če je ostalim vseeno, prav. Na njihovo odgovornost. Nam in meni ni vseeno in zaradi tega bi resnično prosil odgovor o specifikaciji tega. In tudi to, ali bo šlo tudi za plače policistov, ki danes stavekajo. Ne bom ponavljal izjav predsednika Vlade, kaj to dejansko pomeni in kako je za tiste policiste, ki danes stavekajo. Lahko vam pa povem, da sem pred tremi tedni spoznal nekatere od teh policistov v Brežicah. In delali in na nogah so bili 21 ur. In vsa zahvala jim! In zaslužijo si večje plače. In zaslužijo si boljšo opremo. Danes se igrati s temi stvarmi tukaj, da rečemo, to je pa samo malo uskladiveno, za tiste policiste, ki stojijo danes na meji, ki stojijo danes v Brežicah, na Dobovi itn., to ni uskladiveni amandma. To je popolnoma nekaj drugega. Upam, da se zavedate o čem govorimo. V današnji situaciji oziroma kot pravite v okoliščinah, v katerih smo. In te okoliščine niso najbolj prijazne in te okoliščine tudi niso varne. Zaradi tega bi prosil za odgovor.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na odločanje o uskladivenem amandmaju Vlade k 47. členu. Pred glasovanjem vas želim opozoriti, da če

uskladitveni amandma ni sprejet, se na podlagi prvega odstavka 164. člena Poslovnika Državnega zbora šteje, da Proračun Republike Slovenije za leto 2016 in Proračun Republike Slovenije za leto 2017 nista sprejeta.

Glasujemo. Navzočih je 87 poslank in poslancev, za je glasovalo 55, proti 27.

(Za je glasovalo 55.) (Proti 27.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o predlogu zakona v celoti. Prekinjam. Obrazložitev glasu očitno.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, predsednik.

Danes resnično ni možno na tej seji, da bi koalicija upoštevala kakršnokoli priporočilo, stališče, predlog opozicije. Vsi tisti, ki boste ali ki študirate in vas zanima politologija, boste lahko ugotovili, da se je redko zgodilo v Državnem zboru, da koalicija ni sprejela nobenega amandmaja opozicije. Nekateri pravijo, da celo nikoli, boljši opazovalci. Vsekakor to pomeni odnos koalicije do opozicije. Z eno besedo – aroganten. In z drugo besedo, nekaj so besede, drugo so dejanja. Opoziciji ni treba samo sodelovati, opoziciji je treba dopustiti, da so predlogi, ki so dobri, ki so boljši od koalicije, tudi sprejeti in da so tudi potrjeni. To je državotvorno, kajti ti predlogi so za ljudi. Niso ne za koalicijo, ne za državo, ne za eno ali drugo koalicijsko stranko, ampak so za ljudi. Predlogi Slovenske demokratske stranke danes so bili, večina njih, za ljudi. In vsi so bili zavrnjeni.

Lahko bi enega izbrali, lahko bi izbrali dva in verjetno bi bila obrazložitev glasu drugačna, in bi verjel v to, da se da sodelovati. Ne samo z besedami, ampak tudi z dejanji. Žal je situacija takšna, kakršna je. Seveda tudi za to zadolževanje, tudi za vse te predloge, ki jih niste sprejeli, prevzimate odgovornost. Vesel sem, da se strinjate s tem. In ko jo bo treba prevzeti, vas bom tudi pozval, da jo dejansko sprejmete.

Tega zakona pa ne bom podprl. Tudi zaradi tega ne, ker ni koalicija niti v poziciji, da bi se dogovorila z občinami. In to, da se bo še naprej dogovarjala in tako naprej, se opravičujem, so spet samo besede. Slišal sem državno sekretarko oziroma ministra, da so se dogovarjali noči, dneve, tedne in tako naprej, in se nič dogovorili. Ampak rabimo učinek, rabimo rezultat, rabimo dogovor. In tega, kot kaže, ta koalicija ni sposobna.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Da.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, predstavniki Vlade, gospod minister!

Poslanska skupina Nove Slovenije bo glasovala proti temu zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017. Obžalujemo, drage kolegice in kolegi iz koalicije, da ste na nek način s tem, da ste zavrnili prav vse amandmaje Nove Slovenije in seveda tudi drugih opozicijskih poslanskih skupin, dejansko med nami potegnili bodečo žico. Res obžalujem. Ampak dobro, ne bomo užaljeni, ni problem, zavedajte pa se, da je absolutna odgovornost na vaši strani. Za naslednji dve leti je absolutna odgovornost na vaši strani.

Res je, da bodo jutri mediji poročali, da je Državni zbor sprejel proračuna za leti 2016 in 2017. Res je. To je vse res, ampak moral bi biti še podnaslov, z absolutno odgovornostjo izključno koalicije. Ni dobra praksa, da ste takšno prakso prevzeli. Govorili smo o primerih dobre prakse iz mandata 2004–2008, ko smo podprli tudi opozicijske amandmaje. In ravno tako tudi v letu 2012. Mislim, da je šlo za nek 16 milijonski amandma opozicije, ki smo ga podprli. In smo nekako z roko v roki sprejeli takrat proračunske dokumente, ki so pravzaprav ključnega pomena.

Proti bomo tudi zaradi tega, ker na žalost ne vidimo v teh dokumentih nekih reformnih ambicij te koalicije in te vlade. Zato bomo stagnirali, zato bomo nazadovali, ker stagnacija pomeni nazadovanje. Gospodarska rast je zato pozitivna, dokaj visoka, ker imamo dejansko dobre gospodarstvenike, ki se mučijo kljub slabemu poslovnemu okolju. Me pa skrbi, če bo scenarij takšen, da se bodo gospodarstva, kamor največ izvažamo, ohlajala. Na primer Nemčija. Tam dejansko že beležimo ohlajanje. Upam, da se ta trend ne bo nadaljeval. Kaj bo potem?

Obžalujemo, da ni bilo več sodelovanja. Vsaj minimum pozornosti bi pričakovali od vas, kolegice in kolegi iz koalicije, do amandmajev opozicije. Vsaj minimum pozornosti. Ampak, v redu, absolutna odgovornost je na vaši strani. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Ne.

Glasujemo. Navzočih je 87 poslank in poslancev, za je glasovalo 55, proti 32.

(Za je glasovalo 55.) (Proti 32.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 37. točko dnevnega reda, to je s ponovnim odločanjem o Zakonu o javnem naročanju

Prehajamo na ponovno odločanje o navedenem zakonu. Ob tem vas želim opozoriti, da mora pri ponovnem odločanju skladno z drugim odstavkom 91. člena Ustave Republike Slovenije za sprejetje navedenega zakona

glasovati večina vseh poslancev Državnega zbora, to je 46 ali več.

Glasujemo. Navzočih je 86 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti 25.

(Za je glasovalo 54.) (Proti 25.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 38. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER ISLANDIJO NA DRUGI STRANI GLEDE SODELOVANJA ISLANDIJE PRI SKUPNEM IZPOLNJEVANJU OBVEZNOSTI EVROPSKE UNIJE, NJENIH DRŽAV ČLANIC IN ISLANDIJE ZA DRUGO CILJNO OBDOBJE KJOTSKEGA PROTOKOLA K OKVIRNI KONVENCIJI ZDRUŽENIH NARODOV O SPREMEMBI PODNEBJA.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je Državnemu zboru pisno poročal.

Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji Državnega zbora ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 83, proti nihče.

(Za je glasovalo 83.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 42. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.

Pod a) prehajamo na obravnavo **Predloga za izvolitev treh kandidatov za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgju.**

Predsednik Republike Slovenije gospod Borut Pahor je na podlagi prvega in drugega odstavka 6. člena zakona o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč z dopisom z dne 9. 11. 2015 Državnemu zboru posredoval Predlog za izvolitev treh kandidatov za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgju. Predsednik republike se je odločil, da za tri mesta kandidat in kandidatov za sodnika na omenjenem sodišču Državnemu zboru predlaga štiri kandidate, in sicer: mag. Nino Betetto, dr. Marka Bošnjaka, ddr. Klemna Jakliča in dr. Nino Peršak.

Za dopolnilno obrazložitev predloga za izvolitev dajem besedo predstavnici Urada predsednika republike gospe Nataši Kovač.

NATAŠA KOVAČ: Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

Evropsko sodišče za človekove pravice je najvišja stopnja pri odločanju o kršenju

človekovih pravic v Evropi. Je eden najpomembnejših organov Sveta Evrope. Zaradi izjemnega pomena sodišča in visokih kriterijev, ki jih morajo izpolnjevati nacionalne kandidatne liste za mesto sodnika tega sodišča, je bil javni razpis za kandidate za to mesto dvakrat ponovljen. Kako občutljiva je ta tema, kaže podatek, da je bil razpis za sedanjega sodnika iz Slovenije v letu 2007 ponovljen kar devetkrat.

Tokrat je predsednik republike s strani Ministrstva za pravosodje prejel seznam osmih kandidat in sedmih kandidatov. Ocenjujemo, da predlaganih 15 kandidatov omogoča kvaliteten in vsem kriterijem ustrezen izbor kandidat in kandidatov za sodnika Evropskega sodnika za človekove pravice. Vlada in Sodni svet sta v svojih mnenjih o predlaganih kandidatih ocenila, da kriterije za opravljanje te funkcije izpolnjujejo več kot zgolj trije kandidati, kolikor jih Slovenija predlaga naprej v dokončno izvolitev Parlamentarni skupščini Sveta Evrope.

Predsednik Republike je na podlagi določb zakona o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč, ki mu omogočajo predlagati tudi več kandidatov, kot je potrebno, na podlagi mnenj Sodnega sveta in Vlade Republike Slovenije in po temeljitih posvetovanjih z vodji poslanskih skupin Državnega zbora odločil, da za 3 mesta kandidat in kandidatov za sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice Državnemu zboru predlaga 4 kandidate po naslednjem abecednem vrstnem redu: mag. Nino Betetto, vrhovno sodnico in podpredsednico Vrhovnega sodišča Republike Slovenije; izrednega profesorja dr. Marka Bošnjaka, odvetnika v odvetniški družbi Čeferin in izrednega profesorja ter predstojnika katedre za kazensko pravo na Evropski pravni fakulteti v Novi Gorici; ddr. Klemna Jakliča, znanstvenega raziskovalca in predavatelja na Centru za evropske študije Univerze Harvard; in profesorico dr. Nino Peršak, raziskovalno profesorico na Pravni fakulteti Univerze v Gentu.

S podrobnejšo obrazložitvijo kandidatur vsakega izmed predlaganih kandidatov ste poslanke in poslanci že seznanjeni s posredovanjem pisnih stališč, zato dovolite le nekaj dodatnih opomb in poudarkov. Upoštevajoč kriterije, ki jih določata Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, in smernice odbora ministrov Sveta Evrope o izbiri kandidatov za to mesto ter upoštevajoč mnenja Vlade in Sodnega sveta, je mogoče ugotoviti, da so predlagani kandidati uveljavljeni pravni strokovnjaki, priznani v širši strokovni javnosti tako doma kot v tujini. Opravljajo številne funkcije v različnih domačih in mednarodnih institucijah. S svojim dosedanjim delom in izkušnjami izpolnjujejo pričakovanja dobrega poznavanja tako nacionalnega pravnega sistema kot tudi javnega mednarodnega prava in imajo praktične izkušnje na področju prava. Z vso upravičenostjo je

mogoče pričakovati, da bodo v primeru izvolitve to funkcijo opravljali z visoko stopnjo strokovne in osebne integritete.

Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci! Predsednik republike se je o možnih kandidatkah in kandidatih temeljito posvetoval z vsemi vodji poslanskih skupin Državnega zbora. Še nikoli doslej na posvetovanjih niso bila izražena tako različna, v posameznih primerih tudi nasprotujoča si pričakovanja in stališča o posameznih kandidatih. Predsednik republike je tako na podlagi več posvetovanj s poslanskimi skupinami oblikoval omenjeni predlog štirih kandidatov. Ta predlog Državnemu zboru, spoštovane poslanke in poslanci, omogoča, da izmed njih izbere tri kandidate s prepričljivo večinsko podporo.

Predsednik republike tako Državnemu zboru predlaga, da tri kandidatke in kandidate za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice izbere izmed zgoraj omenjenih štirih kandidat in kandidatov. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Predlog za izvolitev je obravnavala Mandatno-voliina komisija kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročala. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Spoštovana podpredsednica, spoštovana generalna sekretarka, kolegice in kolegi!

Na podlagi 4. člena Zakona o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč je bil, kot veste, objavljen razpis za mesto sodnice oziroma sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu. V postopku izbire sta Sodni svet in Vlada predsedniku republike posredovala listo kandidat in kandidatov, za katere sta obe inštituciji ocenili, da sta najprimernejši za opravljanje te funkcije. Predsednik republike pa, kot je že rekla generalna sekretarka, je nato v Državni zbor posredoval predlog štirih kandidat in kandidatov za mesto sodnika oziroma sodnice na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu. Naloga Državnega zbora danes je, da na tajnem glasovanju izbere tri izmed predlaganih, za katere ocenjuje, da bi lahko to funkcijo opravljali najbolje in da bi bili tudi v ponos Republiki Sloveniji. Sodnike izvoli Parlamentarna skupščina Sveta Evrope, in sicer na podlagi seznamov, ki jih predložijo posamezne države. Mandat sodnika traja devet let in brez možnosti podaljšanja oziroma vnovične izvolitve.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov verjamemo, da so bili izmed prijavljenih izbrani najboljši kandidati. Danes pa, spoštovani, v stališču poslanske skupine ne bom favoriziral

posamičnih imen. Menim tudi zaradi vseh izjav v teh dneh, da ni primerno, da bi danes izglasovani kandidati na poti v izbor Parlamentarne skupščine Sveta Evrope za popotnico dobili politični nahrbtnik, ki tej funkciji ne pritiče. Glede na znanje in kompetence vseh štirih imen, med katerimi bomo izbirali, pa Socialni demokrati verjamemo, da bo kandidatka ali kandidat, ki bo izvoljen ali izvoljena za sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice, svoje delo opravljal odlično tako kot sedanji sodnik in predvsem, kot sem že rekel, v ponos Sloveniji. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo dr. Matej T. Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospa podpredsednica. Lep pozdrav vsem!

Danes izbiramo tri kandidate za sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice. Tri kandidate, ki bi jih morali izbrati že pred nekaj meseci. V Združeni levici na seznamu ne najdemo idealnega kandidata. Ne najdemo kandidata, ki bi bil dejansko tudi borec za človekove pravice, nekoga, ki o človekovih pravicah ni zgolj pisal in razmišljal, ampak se je poleg tega tudi aktivno zavzemal za njih. Na seznamu bi si želeli videti nekoga, ki je o človekovih pravicah tudi že odločal. Pa ne le, da je o njih odločal. Želeli bi si videti nekoga, ki se je na stran človekovih pravic postavil tudi takrat, ko je bil morebiti preglasovan in je svoje stališče jasno obrazložil v kakšnem ločenem mnenju. Nekoga, ki se zna upreti strogemu formalizmu ter zna stopiti izven strogo formalističnih pravnih okvirjev. Takšnega kandidata na seznamu na žalost ni. Med njimi ni niti enega izmed bivših ustavnih sodnikov, ki bi bili za to funkcijo najbolj primerni. Dejstvo je, da je Evropsko sodišče za človekove pravice zadnji in najvišji branik človekovih pravic. Če je Ustavno sodišče tisto, ki o posamezni zadevi v Sloveniji lahko naredi piko, je Evropsko sodišče za človekove pravice edino, ki lahko iz te pike naredi klicaj. Evropsko sodišče za človekove pravice je tisto, ki se je jasno postavilo za pravice izbrisanih. Evropsko sodišče za človekove pravice je tisto, ki se je jasno postavilo za pravice varčevalcev Ljubljanske banke. Je tisto, ki nas vsako leto znova opozarja na nevzdržne razmere v zaporih in na anomalije slovenskega sodnega sistema. Je torej tisto sodišče, ki zagotavlja, da nad našim Ustavnim sodiščem ni zgolj zvezdno nebo, temveč tudi moralni zakon, ki bi moral biti v vsakem posamezniku. Gre torej za pomembno funkcijo, za katero bi bil najprimernejši kandidat najverjetneje res nekdo iz vrst ustavnih sodnikov.

Da gre za pomembno funkcijo, je razvidno tudi iz vseh pritiskov, ki prihajajo iz javnost v obliki pozivov, predlogov in priporočil. Vsi ti pritiski so skoncentrirani predvsem okoli enega kandidata,

ki pa je za Združeno levico povsem nesprejemljiv. Včeraj je trenutni slovenski sodnik na Evropskem sodišču za človekove pravice zapisal, da bi bilo to, da na seznamu, ki ga bomo poslali v Strasbourg, ne bo ddr. Klemna Jakliča, zaslužen mednarodni škandal. S to izjavo se nikakor ne moremo strinjati. Za nas bi bilo nedopustno ravno to, da bi bilo na seznamu tudi njegovo ime. Zakaj? Razpis za kandidata za sodnike Evropskega sodišča za človekove pravice je bil ponovljen trikrat. Pri tem je ravno on šele v tretji ponovitvi izpolnjeval formalne pogoje za kandidaturo. V prvih dveh primerih je bil namreč premlad. Že to meče senco dvoma na celoten postopek. Kot rada v tej hiši poudarja predvsem desnica je pri sodniku pomemben že videz nepristranskosti. Kakšen videz daje kandidat, ki sodeluje pri večmesečnih pritiskih na sodstvo in pred sodno palačo nagovarja protestnike? Kakšen videz daje kandidat, ki se je javno do danes zavzel le za pravice enega posameznika? Ne glede na dolžino in število doktoratov je takšen kandidat za nas povsem nesprejemljiv.

V Združeni levici torej na seznamu ne vidimo idealnega kandidata, med njimi ne vidimo pravega zagovornika človekovih pravic z neomajnimi in jasnimi stališči in ne kandidata, ki bi znal odstopiti izven ozko formalističnih okvirjev. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani! Pred nami je danes pomembna odločitev, saj bomo volili kandidata za mesto sodnika ali sodnice na Evropskem sodišču za človekove pravice. Gre za institucijo, ki je bila ustanovljena leta 1959 z namenom varovanja temeljnih pravic in svoboščin tako posameznikov kot pravnih oseb, ki so določene z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah. Konvencija še posebej varuje pravico do življenja, pavico do poštenega sojenja, pravico do spoštovanja družinskega in zasebnega življenja, svobodo izražanja, svobodo vesti, mišljenja in vere ter varstvo lastnine. Nabor mogočih pritožnikov je torej zelo širok. Poleg 800 milijonov prebivalcev razširjene Evrope in državljanov tretjih držav, ki v njej bivajo ali jo prečkajo, imamo še na milijone društev, ustanov, političnih strank, podjetij. Že več let je sodišče zaradi različnih dejavnikov preobremenjeno s pritožbami posameznikov. Konec leta 2010 jih je na reševanje čakalo 130 tisoč.

Ogromno večino teh pritožb, več kot 95 % se zavrne, ne da bi jih obravnavali po vsebini, saj ne izpolnjujejo enega od meril dopustnosti, določenih s konvencijo. To prinaša težave, saj mora sodišče odgovoriti na vsako pritožbo, ne more pa v razumem roku obravnavati zadev, ki

si zaslužijo obravnavo po vsebini. Po drugi strani pa več desetstisočim pritožnikom zahtevke po več letih čakanja zavrnejo. Sodišče sestavlja toliko sodnikov, kot je držav pogodbenic. Njihov mandat pa traja devet let in se ne more ponoviti.

Pred nami je torej že tretji izbor, odkar imamo samostojno državo. Državni zbor bo odločal o predlogu predsednika Republike Slovenije, ki je poslal predlog štirih primernih kandidatov, od katerih se jih voli največ tri. Dokončna odločitev sodnikov iz Slovenije bo sicer pripadla Parlamentarni skupščini sveta Evrope, s seznama treh kandidatov, ki ga bo poslal Državni zbor.

Glede na to, da predlog predsednika vsebuje ime zgolj enega kandidata, ki ga podpiramo Krščanski demokrati, smo se odločili, da bomo podprli samo enega kandidata, to je ddr. Klemna Jakliča. V Novi Sloveniji menimo, da ima kandidat nesporne mednarodne izkušnje na področju prava in poznavanja človekovih pravic, še posebej zaradi delovanja v tako imenovani beneški komisiji v okviru Sveta Evrope. Zaradi osebnih kompetenc, ki odražajo pogum, zavzemanje za človekovo dostojanstvo, ne glede na kritike, menimo, da je predlagani kandidat primeren za mesto sodnika, zato ga bomo Krščanski demokrati podprli.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC):
Hvala lepa. Lep pozdrav, podpredsednica, lep pozdrav generalni sekretarki iz Urada predsednika Republike, kolegice in kolegi!

V okviru pristojnosti, ki so nam dane v tem konkretnem procesu, smo se v Poslanski skupini Stranke modernega centra seznanili s stališči, mnenji, ocenami, ki so jih v tem postopku podali predstavniki oziroma člani Sodnega sveta, Vlade Republike Slovenije in končno tudi predsednik Republike Slovenije.

Kot veste smo na začetku tega procesa izrazili stališče, da bomo glasovali v stranki enotno, ker se zavedamo, kako pomembno je, da poskrbimo za to, da bomo zanesljivo lahko pripomogli k temu, da posredujemo naprej na to institucijo tri kandidate. Zaradi številnih pritiskov, ki pa so se v tem vmesnem času skozi medije pripisovali oziroma poskušali pripisati predvsem naši poslanski skupini in tudi izkrivljati podobo kandidat in kandidatov v tem procesu, pa smo končno odločitev v Poslanski skupini Stranke modernega centra sprejeli danes. Ta odločitev je, da bomo glasovali po svoji vesti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Pred nami je zdaj tretji poskus, da se izvolijo trije kandidati za predlaganje parlamentarni skupščini Sveta Evrope. Mi smo na razgovoru pri predsedniku republike dali podporo trem kandidatom, dva izmed teh sta tudi predlagana. Prav tako smo predsedniku republike predlagali, da da v postopek v Državni zbor listo treh kandidatov. Predsednik se je odločil drugače in s tem prevzema tudi določeno tveganje tako glede postopka v Državnem zboru kakor tudi na Parlamentarni skupščini Sveta Evrope.

Ko pogledamo candidature teh štirih oseb, ki jih je predsednik predlagal in o katerih bomo odločali, na naš predlog so to dobile vse poslanske skupine, lahko ugotovimo da so bili povzetki, ki jih je pripravil Sodni svet in tudi Vlada o predlaganih kandidatih, izredno skromni. Če bi se odločali in pogledali samo ta mnenja, ki smo jih dobili, so kandidati precej enakovredni, ker je od vseh napisan en odstavek ali dva odstavka, ne glede na obsežnost predloga. Ko smo pa pogledali te originalne candidature, pa se je že na pogled videlo, da so med kandidati velike razlike tako po obsegu kot tudi po vsebini dosedanjega akademskega in tudi strokovnega dela. Iz gradiva se vidi, da se je profesionalno s področjem človekovih pravic, se pravi s področjem, o katerem razsoja Evropsko sodišče za človekove pravice in tudi s pravom Evropske unije, ukvarjal samo en kandidat. To je ddr. Klemen Jaklič. O tem priča obsežno gradivo, ki je priloženo kandidaturi. To potrjujejo dokazila in ne nazadnje tudi priporočila profesorjev s tujih univerz, z Oxforda in Harvarda, ki so tudi spremljali njegovo delo ali sodelovali z njim pri projektih. Ddr. Jaklič je bil edini izmed kandidatov, ki se je javno kot poznavalec, kot strokovnjak odzval, torej izpostavil in komentiral sodne in politične postopke v najodmevnejšem procesu v zadnjih letih, to je v procesu proti Janezu Janši, in pravzaprav edini izmed teh kandidatov, ki je prepoznal kršitve človekovih pravic v teh postopkih in tudi ta svoja stališča javno utemeljil. Kasneje je tudi Ustavno sodišče soglasno odločilo, da je šlo pri omenjenih procesih za kršenje človekovih pravic, tudi načela zakonitosti. Tak pristop kandidata daje upanje, da bi tudi na Evropskem sodišču za človekove pravice kritično zastopal taka stališča, ki pomenijo zaščito državljanov Evrope, to se pravi zaščito njegovih človekovih pravic proti slučajnim ali pa namernim odločitvam institucij na evropski ravni proti osebam.

Slovenska politika, ki bo danes odločala in izbirala, bi morala premoči toliko politične modrosti in inteligence, da bi priznanemu strokovnjaku s področja človekovih pravic ponudila vsaj možnosti, da se kot eden izmed treh predlaganih v nadaljnjih postopkih na Parlamentarni skupščini Sveta Evrope bori za izvolitev. Podporo kandidatov je izrazilo tudi Akademsko društvo Pravniki in ekskluzivno tudi

dosedanji slovenski sodnik na Evropskem sodišču za človekove pravice dr. Boštjan M. Zupančič. Slednjega lahko štejemo za vrhunskega poznavalca področja človekovih pravic, saj je navsezadnje slovenski sodnik na tem sodišču že kar vrsto let.

Nihče izmed ostalih treh kandidatov nima tako dobrih referenc in pa priporočil. In če dr. Jaklič ne bo eden izmed treh kandidatov, ki bodo danes dobili podporo, bo to tako, kot pravijo, res škandal. Škandal, ki bo odmeval doma in še posebej v tujini. Prav lahko se zgodi, da bodo zaradi tega tudi zavrnjeni predlagani slovenski kandidati, ki bodo poslani na Parlamentarno skupščino Sveta Evrope. Res ne bi bila prva država, ki bi se ji lahko to zgodilo, vendar bi se s tem pridružili tistim državam, ki niso bile sposobne objektivno in s primerno skrbnostjo izpeljati kandidacijskih postopkov, ampak so kot določenega njihovega kandidata preferirali osebo, ki je njim najbolj ustrezala.

Naše stališče je, da se podpre kandidate po strokovnih referencah in ne po političnih.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Podpredsednica, hvala za besedo! Lep pozdrav, vsem v dvorani, še posebej predstavnicam predsednika republike.

Postopki izvolitve treh kandidatov za sodnico ali sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice poteka praktično že od marca lanskega leta. Po predhodnih dveh razpisih, na katerih se je prijavila samo po ena kandidatka, predsednik republike seveda ni mogel oblikovati predloga kandidatne liste. Sedaj je to že tretji poskus izvolitve treh kandidatov iz naše države, izmed katerih bo parlamentarna skupščina Sveta Evrope po predhodnem mnenju posvetovalnega panela strokovnjakov sodišča izbrala enega sodnika oziroma sodnico.

Naj na tem mestu poudarim, da izvoljeni sodniki ne zastopajo svoje države, ampak so člani sodišča kot posamezniki, katerih naloga je v prvi vrsti zagotavljati, da države spoštujejo in zagotavljajo spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin svojim državljanom kot tudi vsakomur znotraj njihove jurisdikcije, ne glede na spol, raso, državljanstvo, etnični izvor ali drugo okoliščino.

Pri odločitvah o morebitnih kršitvah človekovih pravic in svoboščin so izjemno pomembna merila oziroma standardi, ki jih sprejema sodišče. Da ponazorim z aktualnimi vprašanji, s katerimi se dnevno soočajo praktično vse evropske države. Ali država krši človekove pravice in svoboščine, ko krajši čas 42 migrantov zadržuje v nastanitvenem centru v velikosti 70 kvadratnih metrov? Gre za primer Turčije. Ali je država lahko kaznovana, če ne more pribežnikom takoj omogočiti vode, tople

malice, toalete? Ali država krši človekove pravice, če pribežniku nudi med drugim tudi topel obrok, ki vsebuje svinjsko meso? Ali gre za kršitve, če vsak otrok dnevno ne dobi enega toplega obroka? Ali gre za kršitev, če si upokojenec s starostno pokojnino na podlagi 40 let dela ne zasluži dostojnega življenja? Res je, gre za izjemno različne situacije, a vem, da so odločitve sodnikov Evropskega sodišča za človekove pravice izjemno pomembne in vplivajo tako na posameznike kot tudi na ravnanje držav. In ravno zato ker so sprejete odločitve nepristranske, strokovne, objektivne in predvsem življenjske, morajo sodniki izkazovati visoko stopnjo strokovne usposobljenosti tako nacionalnega pravnega sistema kot javnega mednarodnega prava, visoko stopnjo osebne integritete, visok nivo nepristranskosti in objektivnosti ter moralni ugled.

Po oceni Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev vsi s strani predsednika republike predlagani kandidati izpolnjujejo tovrstna merila. Za nas tudi nihče izmed predlaganih kandidatov ni tako rečeno nesprejemljiv. Naj zaključim. Glasovi poslank in poslancev Poslanske skupine Desus bodo namenjeni najbolj kompetentnim in moralno primernim kandidatom. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. prijavljenih k razpravi ni.

Prehajamo na izvedbo glasovanja o Predlogu za izvolitev treh kandidatov za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu. Prvi odstavek 7. člena Zakona o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnika mednarodnih sodišč določa, da Državni zbor kandidata izvoli s tajnim glasovanjem z večino glasov vseh poslancev. Pri tem posebej opozarjam, da državni zbor voli tri kandidate za sodnike na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu, izmed katerih bo Parlamentarna skupščina Sveta Evrope izvolila enega sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice.

V skladu s prvim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora, vodi tajno glasovanje komisija, ki jo sestavljajo predsedujoči ter štiri poslanci, ki jih izvoli Državni zbor. Poslanske skupine so posredovale predloge za člane komisije, ki vodi glasovanje. To so: dr. Mitja Horvat, Poslanska skupina Stranke modernega centra, Jan Škoberne, Poslanska skupina Socialnih demokratov, Miha Kordiš, Poslanska skupina Združene leve, Jernej Vrtovec, Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov. Član komisije bo predsednik kot predsedujoči. Pri delu komisije bo sodelovala tudi namestnica generalne sekretarke Jerneja Bergoč. Ali kdo takšnemu predlogu nasprotuje? Če ne, prehajamo na odločanje o sestavi komisije.

Glasujemo. Navzočih je 62 poslank in poslancev, za je glasovalo 60, proti nihče.

(Za je glasovalo 60.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je komisija v predlagani sestavi izvoljena.

V skladu s tretjim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora bo poslankam in poslancem glasovnica vročena tako, da pride vsak poslanec k mizi predsedujočega in pove svoj ime in priimek. Glasuje se tako, da se na glasovnici obkroži številke pred imeni kandidatov, za katere se glasuje. Glasuje se za tri kandidate. Zato bo glasovnica, na kateri bodo obkrožene številke pred vsemi štirimi imeni predlaganih kandidatov, neveljavna. Veljavna pa bo glasovnica, na kateri bosta obkroženi le ena ali dve številki pred imeni kandidatov. V skladu s petim odstavkom 91. člena Poslovnika Državnega zbora je neveljavna tudi neizpolnjena glasovnica. Neveljavna pa je tudi glasovnica, iz katere volja poslanca ni jasno razvidna. Če pa so na glasovnici obkrožene tri številke ali manj, vendar volja poslanca pri obkroženih številkah ni jasno razvidna, se glasovnica šteje za veljavno, vendar samo v tistem delu, kjer je volja razvidna. V skladu s prvim odstavkom 7. člena Zakona o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč bodo izvoljeni trije kandidati, za katere bo glasovala večina vseh poslancev, to je 46 ali več.

Če pri prvem glasovanju trije kandidati ne bodo dobili predpisane večine, se v skladu s tretjim odstavkom 7. člena Zakona o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč opravi drugo glasovanje, pri katerem se glasuje o tolikem številu kandidatov, kolikor jih je še treba izvoliti. Pri drugem glasovanju se glasuje o tistih kandidatih, ki bodo pri prvem glasovanju dobili največ glasov.

Glasovali bomo v dvorani v glasovalnih kabinah. Poslanke in poslanci bodo izpolnjene glasovnice oddali v glasovalno skrinjico, ki bo v dvorani na mizi ob kabinah za glasovanje. Prehajamo na izvedbo tajnega glasovanja. Prosim poslance, ki boste pomagali pri glasovanju, da se takoj zglasite v sobi 217, kjer boste prevzeli volilni material. Glasovanje se bo začelo ob 21.55 in bo trajalo do 22.10. Po končanem glasovanju pa prosim poslance, ki boste pomagali pri glasovanju, da se zberete v sobi 217.

Prekinjam to točko dnevnega reda in sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 22.55.

Gospa Simona Kustec Lipicer, postopkovni predlog, izvolite.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC):
Najlepša hvala, gospa podpredsednica.

Se opravičujem, za našo poslansko skupino bo to prvo glasovanje tega tipa. Na začetku vas nismo jasno razumeli. Ali glasujemo za tri kandidate, torej obkrožimo 3 številke, na začetku ste rekli dve, tako da vas lepo prosim, če lahko samo še enkrat zelo jasno daste navodilo. Na začetku ste govorili o tem, da obkrožimo dva

kandidata oziroma dve imeni. Če lahko samo prosim še enkrat zelo jasno daste navodila. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Še enkrat. Glasuje se tako, da se na glasovnici obkrožijo številke pred imeni kandidatov, za katere se glasuje. Glasuje se za tri kandidate. Jasno?

Prekinjam to točko dnevnega reda in sejo zбора, ki jo bomo nadaljevali ob 22.55.

(Seja je bila prekinjena ob 21.48 in se je nadaljevala ob 22.55.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Nadaljujemo s sejo.

Prehajamo na obravnavo prekinjene 42. točke dnevnega reda, to je na Predlog za izvolitev treh kandidatov za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgju.

Dovolite, da preberem zapisnik o ugotovitvi izida glasovanja za izvolitev treh kandidatov za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgju. Glasovanje je bilo v prostorih Državnega zbornice 18. novembra 2015. Razdeljenih je bilo 89 glasovnic, oddanih je bilo 89 glasovnic, neveljavne glasovnice ni bilo. Veljavnih je bilo 89 glasovnic. Kandidati so prejeli naslednje število glasov: mag. Nina Betetto 56 glasov, dr. Marko Bošnjak 58 glasov, ddr. Klemen Jaklič 37 glasov, dr. Nina Peršak 55 glasov. Na podlagi izida glasovanja so bili z večino glasov vseh poslancev za tri kandidate za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgju izvoljeni: mag. Nina Betetto, dr. Marko Bošnjak in dr. Nina Peršak. Izvoljenim kandidatom za sodnico ali sodnika na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgju čestitam.

Prehajamo na obravnavo Predloga za imenovanje na sodniško mesto vrhovne sodnice na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije.

Sodni svet je Državnemu zboru predložil predlog za imenovanje Nataše Smrekar na sodniško mesto vrhovne sodnice na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije.

Za dopolnilno obrazložitev predloga dajem besedo predsednici Sodnega sveta dr. Matejji Končina Peternelj.

DR. MATEJA KONČINA PETERNELJ:

Spoštovani predsednik Državnega zbornice, spoštovane poslanke in poslanci!

Na seji Mandatno-volilne komisije so nekateri poslanci izpostavili, da se jim ne zdi prav, da Sodni svet, ko predlaga kandidata v izvolitev na sodniško funkcijo ali v imenovanje na mesto

vrhovnega sodnika, v predlogu predstavi le enega izbranega kandidata, ne pa tudi ostalih kandidatov, ki so se prijavi na razpis. V zvezi s tem bi želela uvodoma pojasniti, da takšna pravna ureditev varuje neodvisnost sodnikov. Neodvisnost sodnika je temeljni pogoj nepristranskega sojenja, to pa je bistveno za zaupanje državljanov v pravno državo. Zelo pomembno je, da je ureditev imenovanja ocenjevanja in razreševanja sodnikov in njihove disciplinske odgovornosti takšna, da sodnike varuje pred neprimernimi pritiski. Le še peščica evropskih držav ima pravno ureditev, po kateri so sodniki voljeni v parlamentu. Posvetovalni svet evropskih sodnikov pri Svetu Evrope je v mnenju številka ena izrecno poudaril, da sicer razume, da države, ki imajo takšno ureditev, s tem želijo delovanju sodstva dati neposredno demokratično podlago, da pa je nedopustno, če se s tem imenovanje sodnikov poredi ozkim političnim interesom, kar je zlasti nevarno v državah z novo demokracijo, med katere spada tudi Slovenija. Posebej so opozorili, da je, če je ureditev kljub temu takšna, da ima vlada vpliv na imenovanje sodnikov, treba preprečiti, da bi na odločitev vplivali drugi dejavniki in ne objektivni strokovni kriteriji.

Da bi preprečili nedopusten vpliv političnih interesov pri volitvah kandidatov v sodniško funkcijo, je v 19. členu Zakona o sodniški službi postopek za izvolitev sodnikov v Republiko Slovenijo urejen tako, da je Sodni svet tisti, ki v celoti opravi izbiro med prijavljenimi kandidati in Državnemu zboru nato v izvolitev predlaga le enega kandidata. Nikakor se ne sme zgoditi, da bi Državni zbor od Sodnega sveta prevzel samoizbiro med kandidati, niti ne sme opravljati kontrole pravilnosti izbire, saj bi s tem po našem mnenju nedopustno zarezal v uravnoteženost vzvoda načela delitve oblasti.

Predlog ki je pred vami, je pripravljen v skladu s takšno ureditvijo. Gre za mesto vrhovnega sodnika na upravnem oddelku Vrhovnega sodišča in predlagamo, da na to mesto Državni zbor imenuje višjo sodnico svetnico Natašo Smrekar. Kolegica Smrekarjeva je začela delati kot sodnica leta 1993, najprej na temeljnem sodišču, Po reorganizaciji pa je delo nadaljevala na Okrajnem sodišču v Domžalah, kjer je reševala izvršilne kazenske in pravdne zadeve. Od leta 1999 do leta 2007 je bila dodeljena na Vrhovno sodišče, kjer je delo opravljala na kazenskem in evidenčnem oddelku in se je že takrat dodobra seznanila z načinom dela na Vrhovnem sodišču. V vmesnem obdobju je postala okrožna sodnica, nato pa je bila leta 2007 imenovana na mesto višje sodnice na Upravnem sodišču Republike Slovenije, kjer je delal na prav vseh oddelkih tega sodišča. Kolegica se je posebej izkazala pri oblikovanju sodne prakse na področju prostorske, okoljske in gradbene zakonodaje in je opravljala nalogo namestnice vodje tega oddelka. Kolegica Smrekarjeva izstopa tako po kakovosti kot tudi po obsegu opravljenega dela. Posebej jo

odlikuje izjemno izostren občutek za bistvena pravna vprašanja in zelo sistematičen, razumljiv in strnjen način pisanja odločb. Njena nadpovprečna kvaliteta je bila potrjena tudi z dvema ocenama, da izpolnjuje pogoje za hitrejše napredovanje.

Sodni svet tako predlaga Državnemu zboru, da spošтовano kolegico imenuje na mesto vrhovne sodnice. Najlepša hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog je obravnavala Mandatno-volična komisija kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročala in predložila predlog sklepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo!

Gre za problematiko, ki smo jo že večkrat obravnavali tako v Državnem zboru kot na Mandatno-volični komisiji. Ugotovili smo, da si mora sodišče samo dvigniti svoj ugled in mi jim želimo pri tem pomagati. Ključno pa je, da vzpostavimo kadrovanje, ki bo transparentno, še posebej na višjih stopnjah, kar kažejo pričujoči dogodki v Sloveniji. Gre za to, da smo končno dosegli to, da so se spremenila merila, kar je podprlo tudi Ministrstvo za pravosodje. Glede na spremenjena merila bi postopek lahko potekal bolj transparentno. Ocene, ki jih dobimo na Mandatno-volično komisijo, so kvalitativne. Ko primerjamo same ocene med seboj, vidimo, da kvantitativne ocene, se pravi tista merila statistična obstajajo, Sodni svet jih ima, in na podlagi teh se odloča. Kar smo želeli na Mandatno-volični komisiji, je, da opisnim merilom dodamo še tista merila, tiste statistike, kakšen je uspeh tega sodnika. Seveda pa bi temu lahko priložili tudi merila tistih sodnikov, ki niso bili izbrani. Tako mi ne izbiramo, to še enkrat poudarjam, ampak samo izvolimo. Ta argument kvalitativnih podatkov pa bi lahko samo še podprl odločitev Sodnega sveta. Glede na to bi tudi transparentni postopki vnaprej obstajali, saj bi sodniki točno vedeli, katera merila se upoštevajo, katera merila imajo določen ponder in ali se bolj spleča soditi ali pa se bolj spleča delati kaj drugega, biti razporejen na druga delovna mesta, predavati ali se udeleževati seminarjev. Prav tako glede na dosedanjo prakso ni razvidno, kako lahko primerjamo sodnika, ki je sodil in ima vse statistične podatke, s sodnikom, ki ne sodi in prihaja z drugega delovnega mesta. Če bi to transparentno uredili glede na merila, ki sedaj obstajajo in jih je Ministrstvo za pravosodje podprlo, bi lahko kvalitativno in kvantitativno odločali o kandidatih in ne bi imeli nobenega problema takšnega sodnika izvolite.

Glede na sedanjo prakso pa žal glede na pomanjkanje statističnih podatkov omenjene sodnice ne moremo podpreti. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, spoštovana predsednica Sodnega sveta, spoštovani kolegice in kolegi!

Kardinalni problem slovenskega sodstva je sodstvo samo. Najprej politika v njem samem, ki se je kot dediščina totalitarnega obdobja ohranila v zakrknjenih starorežimskih miselnih vzorcih ter v kolektivistični in korporativistični miselnosti. Tam se v bistvu kot ena od oblik vzporedne globoke države ohranja in sama sebe miselno, vrednotno in nazorsko napaja in oplaja preko institucionalne zaprtosti in samozadostnosti. V normalni državi z demokratično tradicijo in pravno kulturo bi imelo to pozitivne učinke, ohranjalo bi se tisto, kar že obstaja, se pravi notranji, miselno neodvisen sodni sistem. Žal pa se tudi pri nas ohranja tisto, kar je vse prej kot intelektualno, avtonomno in neodvisno sodstvo. Postopen dotok novih kadrov v ta sistem bistveno ni spremenil vladajoče korporativistične miselnosti. Novi mladi postopno pritekajoči kadri, čeprav bolj razgledani in bolj izobraženi, so se uklonili in prilagodili ali pa so morali iz tega sistema oditi.

Spoštovani kolegice in kolegi! Pred nami je novo imenovanje višje sodnice v vrh slovenskega rednega sodnega sistema, ki ga predstavlja Rhovno sodišče Republike Slovenije. Obrazložitev, ki nam jo je namenil Sodni svet, je napisana na dveh straneh. Na prvi strani, da je kandidat končal pravno fakulteto, da je leta 1993 začel sodniško pot na temeljnem sodišču v Ljubljani in potem tudi napiše, da je dvakrat izredno napredoval. Vsebinski del, torej tisti kvalitativni del, o katerem je kolega prej govoril, pa je v bistvu opisan v dveh sestavkih. In to v naslednjih stavkih, da je v času opravljanja funkcije namestnice vodje sodnega oddelka v njegovi odsotnosti uspešno prevzela njegove naloge, da je pokazala ustrezne retorične sposobnosti in da ta zna celo tuj jezik. Poglejte, s tako skromnim, s tako pavšalnim zapisom, na podlagi katerega se moramo poslanci in poslanke odločati o kandidatih, ki bodo kreirali usodo naših sodržavljanov in sodržavljanek, ki bodo sodili v imenu ljudstva. In tisti izbranci ljudstva, ki bi morali odločati, v bistvu sploh prikrivajo, lahko rečemo neko vsebinsko plat vseh teh kandidatov. Tisto, kar je pomembno po mojem mnenju, je, da kriteriji za izbiro sodnikov, ki so torej kriteriji, ki ste jih sami dali v zadnjem mesecu na spletno stran Sodnega sveta, so pa naslednji.

Prvič. Strokovno znanje, ki se primeroma kaže kot širok obseg, ustrezen nivo strokovnega znanja na pravnem področju, za katerega je spisano sodniško mesto, sposobnost povezovanja znanja z različnih pravnih področij, poznavanje sodobne računalniške, informacijske in komunikacijske tehnologije.

Drugič. Učinkovitost, ki se primeroma kaže kot sposobnost prepoznavanja prednostnih nalog, sposobnost strukturiranega dela, sposobnost načrtovanja in racionalizacije ter organizacije dela, sposobnost obvladovanja delovnih obremenitev, količina opravljenega dela.

Tretjič. Sposobnost analitičnega razmišljanja in ustvarjalnega pravnega sklepanja, ki se primeroma kaže kot sposobnost hitrega prepoznavanja bistvenih pravnih in dejanskih vprašanj, sposobnost logičnega sklepanja, sposobnost celovitega razumljivega strnjene struktuiranega in prepričljivega izražanja.

Spoštovane kolegice in kolegi! Kriterij za sodnike mora biti tudi sposobnost razumevanja posledic odločitve. Še enkrat ponavljam: sposobnost razumevanja in posledic odločitve.

Spoštovani kolegi in kolegice! Iz takšnih argumentacij, lahko rečem pavšalnih, vsebinsko izredno skromnih argumentacij, potem izhajajo tudi naslednje argumentacije, ki jih poznamo tukaj v Državnem zboru, kjer veliki krožci prehajajo v male krožce, kjer žica ni žica in kjer je manj, je več. In poglejte, tudi danes ste se odločili, da je več manj in manj je več. Ravno na današnji dan, ko je Evropsko sodišče ponovno razglasilo sodbo in kjer je Slovenija ponovno izgubila sodbo na Evropskem sodišču v zadevi Zlatka Aždajić proti Sloveniji, številka 71872/12, kjer je gospa Nina Betetto, ki je pravkar bila izbrana kot ena izmed vaših favoriziranih kandidat, ki odhaja torej na parlamentarno skupščino, to kaže ravno na to zaprtost, samozadostnost tega sodnega sistema.

V Slovenski demokratični stranki gospe kolegice ne bomo podprli, ne bomo tudi nasprotovali, pa ne zaradi tega, da bi bila slaba kandidatka, ampak zaradi tega, ker ne znate niti obrazložiti, niti se ne držite lastnih kriterijev. Za nas so to kriteriji, in to je argumentacija in zastopamo neko logiko neko zdravo razumsko logiko. Upam, da boste pri naslednjih kandidatih, ki jih boste predstavili tukaj, predvsem na Mandatno-volilni komisiji, te lastne kriterije upoštevali. Vsi ti kriteriji, če jih bomo upoštevali, bodo naredili Slovenijo bolj pravično, bolj pošteno za slehernega državljan in bolj pravno državo. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zaključili smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prijavljenih k razpravi ni. Na glasovanje dajem Predlog sklepa o imenovanju gospe Nataše Smrekar na sodniško mesto vrhovne sodnice na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije. Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti 5.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 5.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o razrešitvi članice Nadzornega odbora Sklada za financiranje razgradnje**

Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško. Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila Mandatno-volilna komisija. Prijavljenih k razpravi ni, zato prehajamo na odločanje.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o razrešitvi Tamare Vonta s funkcije članice Nadzornega odbora Sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško.

Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 60, proti 1.

(Za je glasovalo 60.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na obravnavo **Ugotovitve o prenehanju mandata člana Nazornega sveta Radiotelevizije Slovenija.** Damijan Knap je v dopisu z dne 22. 10. 2015 Državnemu zboru posredoval odstopno izjavo z mesta člana Nadzornega sveta Radiotelevizije Slovenije iz osebnih razlogov.

Na podlagi navedenega Mandatno-volilna komisija predlaga Državnemu zboru, da se na podlagi sedmega odstavka 26. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija in 112. člena Poslovnika Državnega zbora seznaniti z naslednjim sklepom: Ugotovi se, da je Damijan Knap podal izjavo o odstopu z mesta člana Nadzornega sveta Radiotelevizija Slovenija, zato mu je na podlagi sedmega odstavka 26. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija prenehal mandat člana nadzornega sveta Radiotelevizije Slovenija. Ugotavljam, da se je Državni s sklepom seznanil.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in prekinjam 13. sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri, in sicer z zadevami, ki so bile po časovnem poteku te seje predvidene za soboto, 21. 11. 2015. Verjamem, da boste znali soboto ustrezno izkoristiti. Zaslužili ste si jo in seveda tudi vse službe, ki nam omogočajo nemoteno delo. Hvala vsem.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 18. NOVEMBRA 2015 OB 23.23 IN SE JE NADALJEVALA 19. NOVEMBRA 2015 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Začenjam nadaljevanje 13. seje Državnega zbora.

Obveščam sem, da se današnje seje ne moreta udeležiti naslednja poslanka in poslanec: mag. Jana Jenko in gospod Andrej Čuš.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **27. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH**

ZAKONA O ORGANU IN SKLADU ZA REŠEVANJE BANK PO NUJNEM POSTOPKU.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za finance gospe Ireni Sodin.

IRENA SODIN: Spoštovani predsednik, spoštovani poslanke in poslanci!

Bistvo Predloga zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank je pravočasna zagotovitev upravne podlage za vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje. Sredstva tega sklada bodo v prihodnje namenjene reševanju sistemsko pomembnih evropskih bank, med katere se uvrščajo tudi tiste slovenske banke, ki so vključene v enotni mehanizem nadzora.

Evropska unija je v obdobju po bančni in finančni krizi leta 2008 sprejela več pravnih aktov za zagotovitev finančne stabilnosti evrskega območja in celotne Evropske unije in za poglobljeno ekonomsko in monetarno unijo. Ti pravni akti predstavljajo okvir za vzpostavitev bančne unije, ki temelji na treh stebrih: enotnem mehanizmu nadzora, enotnem mehanizmu za reševanje in z njima povezanimi ureditvami za financiranje, med katere sodi tudi enotni sklad za reševanje. Članice evrskega območja in druge članice Evropske unije, ki so se odločile, da bodo pristopile k oblikovanju bančne unije, so se s posebnim medvladnim sporazumom zavezale, da bodo v enotni sklad za reševanje, ki bo formalno začel delovati 1. 1. 2016, vplačale predhodni prispevek za leto 2015 najkasneje do konca januarja prihodnje leto. Predhodni prispevek za leto 2015 določi vsaka članica evrskega območja samostojno, za leto 2016 in leta do vzpostavitve ciljne vrednosti tega sklada pa enotni odbor za reševanje, ki bo tudi upravljavec leta sklada.

Nekatere članice evrskega območja so za predhodni prispevek za leto 2015 določile v obliki posebnega zakona, s katerim so v nacionalni pravni red prenesle Direktivo o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, druge, tudi Slovenija, morajo poseben zakon že sprejeti. To je tudi razlog, da se pravna podlaga za vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje določi v okviru Zakona o organu in skladu za reševanje bank. Pri določitvi predhodnih prispevkov slovenskih bank za leto 2015 je vlada izhajala iz predpostavke, da le-ti čim manj bremenijo njihov poslovni izid za leto 2015. Skupna višina predhodnega prispevka za leto 2015 je določena kot proporcionalna porazdelitev letnih predhodnih prispevkov. Enotni sklad za reševanje mora najkasneje do leta 2024 razpolagati s sredstvi v višini 1 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog evropskih bank. Tako bo prispevek slovenskih bank za letošnje leto znašal približno 15 milijonov evrov.

S tem zakonom se določi tudi pravna podlaga za morebitno predhodno financiranje enotnega sklada za reševanje, ki ga v primeru nezadostnih sredstev kot zadnji mogoč ukrep zagotovi članica evropskega območja v sorazmernem deležu. To je premostitveno financiranje v obliki posojila, o čemer so se članice evrskega območja dogovorile decembra leta 2013. Ciljna vrednost enotnega sklada za reševanje je 55 milijard evrov. Višina posojila, ki bi ga v primeru nezadostne višine sredstev enotnega sklada za reševanje v predhodnem obdobju odobrila Slovenija, bo največ 71,5 milijona evrov. To posojilo se po preteku obdobja vrne državi članici in je obrestovano.

Predlog tega zakona pomeni zgolj operacionalizacijo že sprejetih pravnih aktov na nivoju Evropske unije, ki so namenjeni dokončni vzpostavitvi in učinkovitemu delovanju bančne unije. Vzpostavitev sheme financiranja reševanja evropskih sistemsko pomembnih bank je obveznost vsake članice evrskega območja. S tem se zagotovi čim manjša obremenitev davkoplačevalcev in realnega sektorja v nasprotju s prakso v preteklem obdobju pri sanacijah bančnega sistema tudi v Sloveniji.

Predlagam, da predlog zakona podprete. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo članici gospe Maruši Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovani članici Vlade, kolegice in kolegi!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 37. nujni seji dne 13. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje po nujnem postopku predložila Vlada.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in zakonodajno-tehničnega vidika in v svojem mnenju podala konkretni pripombi k 2. in 3. členu predloga zakona.

V skladu s 129. členom Poslovnika Državnega zbora so amandmaja k predlogu zakona vložile poslanske skupine SMC, Desus in SD, in sicer k 2. in 3. členu predloga zakona.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je državna sekretarka na Ministrstvu za finance pojasnila, da se s predlogom zakona vzpostavlja pravna podlaga za vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje, ki bo omogočal delovanje enotnega mehanizma reševanja od 1. januarja 2016 dalje in bo namenjen reševanju sistemsko pomembnih evropskih bank. Članice evrskega območja in druge podpisnice so se z

medvladnim sporazumom zavezale, da bodo v enotni sklad za reševanje do konca januarja 2016 vplačale predhodni prispevek že za leto 2015, in sicer da za leto 2015 vsaka od njih določi samostojno, za leto 2016 in naslednja leta do vzpostavitve ciljne vrednosti sklada pa ga določa enotni odbor za reševanje.

Slovenija Direktive o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij še ni prenesla v svoj pravni red, zato se v predlogu zakona določa pravna podlaga za vplačilo slovenskih bank za leto 2015, ki znaša približno 15 milijonov evrov. S predlogom zakona se določa tudi pravna podlaga za morebitno predhodno financiranje enotnega sklada za reševanje v prehodnem obdobju, ki ga v primeru nezadostnih sredstev kot zadnji mogoči ukrep zagotovi članica evrskega območja v sorazmernem deležu in za Slovenijo znaša 71,5 milijona evrov.

V nadaljevanju je predstavnica Zakonodajno-pravne službe pojasnila, da je služba k predlogu zakona dala pripombe pretežno nomotehnične narave, ki so bile z vložnima amandmajema koalicijskih poslanskih skupin upoštevane.

Na vprašanje, ali je bil predlog zakona poslan v mnenje Evropski centralni banki, je državna sekretarka odgovorila, da predlagani zakon pomeni le operacionalizacijo že sprejetih pravnih aktov EU, zato mnenje Evropske centralne banke ni potrebno, ji je pa kljub temu bil poslan v informacijo. Postavljeno je bilo tudi vprašanje o usklajenosti rešitev predlaganega zakona z bankami in hranilnicami, na katero je državna sekretarka odgovorila, da so pri usklajevanju sodelovali Agencija za zavarovalni nadzor, Banka Slovenije in Združenje bank Slovenije ter da so bile pripombe Združenja bank Slovenije upoštevane v največji mogoči meri.

Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora obravnaval amandmaje poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 2. in 3. členu predloga zakona in ju sprejel.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

V Slovenski demokratični stranki dopolnitvam Zakona o skladu reševanja bank ne bomo nasprotovali. Bi pa apelirali predvsem na Banko Slovenije kot upravljavko tega sklada, da s temi sredstvi, ki jih banke morajo vplačevati v

ta sklad in ki ne nazadnje ostajajo tudi sredstva in kapital banke, ravnajo predvsem gospodarno. Prepričani smo v Slovenski demokratični stranki, vsaj po informacijah sodeč, da upravljanje tega sklada, ki ga izvaja Banka Slovenija, ni na najboljšem nivoju, predvsem če primerjamo donosnost tega sklada s primerljivimi skladi v Evropi in tudi na drugi strani, da Banka Slovenija poskrbi, da bodo stroški, ki jih morajo banke plačevati za ta sklad, tudi v primerjavi s primerljivimi skladi.

V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da sodelovanje in komunikacija Banke Slovenije z Združenjem bank ni na najboljši ravni in pričakujemo, da se bo sodelovanje med Banko Slovenije in Združenjem bank izboljšalo. Predvsem se je treba zavedati, čemu je ta sklad namenjen, ne nazadnje, to so sredstva banke in apeliramo na Banko Slovenije, da s sredstvi, ki jih upravlja, ravna čim bolj gospodarno in da je donos tega sklada primerljiv s primerljivimi skladi v Evropski uniji.

Kot smo že povedali, v Slovenski demokratični stranki dopolnitvi tega zakona ne bomo nasprotovali.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Spoštovani, gospod predsednik, spoštovana sekretarka, spoštovani poslanke in poslanci!

Pred seboj imamo predlog zakona, ki ga bomo v Poslanski skupini Desus soglasno podprli. S predlogom zakona se vzpostavlja pravna podlaga za plačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje, ki bo omogočal delovanje enotnega mehanizma reševanja od 1. 1. 2016 dalje in bo namenjen reševanju sistemsko pomembnih evropskih bank. Bančni sektor bo za namene morebitnega reševanja bank v prihodnje prispeval potrebna sredstva, preden bi se za ta namen uporabljala sredstva državnega proračuna.

Predlog zakona določa pravno podlago za vplačilo slovenskih bank za leto 2015, ki znaša približno 15 milijonov evrov. Z njim se določa tudi pravna podlaga za morebitno predhodno financiranje enotnega sklada, za reševanje v prehodnem obdobju, ki ga v primeru nezadostnih sredstev kot zadnji možni ukrep zagotovi članica evropskega območja v sorazmernem deležu. To posojilo v primeru Slovenije znaša približno 71 milijonov evrov.

Dejstvo je, da predstavlja reševanje naslednjih bank eno najpomembnejših zgodb zadnjega desetletja. Je zgodba o tem, kaj se zgodi, ko poceni denar preplavi trg, zgodba o slabi regulaciji in dejanju nepokritih kreditov na podlagi vez in poznanstev. Banke smo na koncu reševali prav vsi davkoplačevalci, tudi tisti iz najbolj ranljive skupine.

Predlog zakona se nam zato v Poslanski skupini Desus zdi korak v pravo smer. Sistemsko pomembne banke naj plačujejo v malho, iz katere bi zajemale v primeru hude volatilitnosti na trgu. Vendar se ob tem ne slepimo, znesek, ki smo ga plačevali v reševanje naslednjih bank, je po vseh verjetnosti veliko večji od reševalnega paketa, ki bi ga bil sposoben dostaviti enotni mehanizem reševanja. Zato da se ta zgodba ne ponovi, nam bo potrebno mnogo več, predvsem sprejemanje ustrezne zakonodaje na področju nadzora.

Poleg tega pa bo treba razčistiti kakšno zgodbo za nazaj, terjati odgovornost vpletenih in zavračati možnosti bančnih mahinacij v prihodnosti. Le-te naj se ukvarjajo s svojim prvotnim poslanstvom in ne s špekulacijami. Kot že rečeno, bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona soglasno podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem tudi v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov, v kateri bomo Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank podprli.

Zakon namreč obravnava in ureja enega od temeljev evropske bančne unije, in sicer enotni evropski sklad za reševanje bank, ki ga bodo financirale banke iz lastne bilančne vsote. Slovenija je sicer ta zakon sprejela že v letu 2014 in v letošnjem letu so banke na poseben račun pri Banki Slovenije že zbirale svoje prispevke za vplačilo v enotni evropski sklad, ki bo zaživel prihodnje leto. Z novelo zakona, ki jo danes obravnavamo, pa se natančneje ureja način plačevanja prispevkov bank v enotni sklad ter določa možnost premostitvenega posojila Republike Slovenije temu skladu v času prvih let njegovega delovanja.

Vzpostavitev takih mehanizmov za morebitno novo reševanje sistemsko pomembnih bank predstavlja pomembno garancijo, da bo bančni sektor v prihodnosti sam prispeval sredstva za svojo sanacijo, preden bi bilo treba uporabiti denar davkoplačevalcev. Ampak, ob tej logiki bi bilo vendar treba opozoriti, da tudi če govorimo o tem, da bo bančni sektor potem sam sprožil potrebne mehanizme za reševanje sanacije bank, v vsakem primeru bo ta denar šel s strani ljudi, s strani gospodarstva v banke. Razlika bo samo v tem, na kakšen način se bo zbiralo. Ta hip se je zgodilo to na tak način, da je bilo treba v zelo kratkem času stiskati ljudi, zmanjševati plače, zmanjševati pokojnine, odpravljati regrese, zmanjševati socialne pomoči in ne nazadnje tudi odpuščati delavce. To je bil princip, ki je bil uveljavljen v zdajšnji finančni gospodarski krizi, in to, kar so ljudje prispevali s svojimi odpustki oziroma odpovedovanji, zato da se je bančni sektor lahko ponovno postavil na

noge. Razlika bo po novem samo ta, da se bo to postopoma dogajalo ves čas delovanja bank.

Torej, zavarovanje pred velikimi potencialnimi obremenitvami ljudi in proračunov posameznih evropskih držav je pravzaprav ključen argument, da se poskuša ta sklad organizirati, saj ne nazadnje se moramo vendar spomniti, da smo v reševanju bank v Sloveniji vložili skoraj da 5 milijard evrov in to predstavlja, ko smo ravno v času sprejemanja proračuna, praktično polovico enoletnega proračuna Republike Slovenije. To je tisti neposredni strošek, ki je nastal in ki smo ga namenili reševanju bank, so pa seveda poleg tega nastali še mnogi drugi stroški, ne nazadnje tudi odplačilo obresti in tudi tako imenovana slaba banka, ki je ravno tako ena od najdražjih mogočih oblik reševanja bančne luknje, za katero smo se odločili v Sloveniji.

Vse to ne bi nastalo, če ne bilo gonilo procesov za finančno krizo pohlep. Ključni vzvod, ki ga je lahko uporabil pohlep, pa je bila slaba regulacija, ki bankami in finančnimi špekulantom ni nalagala, da tudi jamčijo za svoje posle, da oblikujejo rezerve, s katerimi bi lahko pokrili svoje morebitne izgube. V ključnem trenutku, ko je ta izguba postala prevelika, se pa vedno znova postavi vprašanje, banke so prepomembne, da bi propadle, in jih je treba reševati z javnimi sredstvi in ta strošek potem pade na ljudi, ki niso imeli nobenega vpliva na to, da bi lahko preprečili to izgubo v bankah.

Dejstvo je, da imajo banke že danes vse mehanizme, da lahko delajo korektno, da opravljajo svoje posle na način, da striktno spremljajo tako priliv depozitov kot tudi odliv, če lahko tako rečemo, in sprejem neke vrste odgovornosti za to, ko podeljuješ kredit, tukaj vedno obstaja rizik pri kreditu in to razmerje med depoziti in med krediti je mogoče regulirati in skrbno spremljati že ob prejšnjem sistemu, ampak očitno bančni sektor to v tem obdobju ni bil v stanju in zato ta dodatni sklad, ki bo mogoče prispeval k temu, da obremenitev ljudi, če bo treba reševati novo finančno težavo, ne bo tako huda, kot je bila ta. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav!

V Združeni levici smo sprejemu tega zakona, se pravi Zakona o organu in skladu za reševanje bank, nasprotovali. Težavi sta dve. Ena je na strani organa, ki bo Sloveniji izvajal naloge sanacije bank, to je Banka Slovenije, druga pa so načela evropskega delovanja, delovanja evropskega sklada. Praksa je na žalost pokazala, da so naši zadržki upravičeni. Pa, če grem na vsako posebej.

Glede Banke Slovenije. Banka Slovenije je institucija, ki je ena izmed najodgovornejših za krizo in za težave s sanacijo bank in kasnejšem javnem dolgu. V zadnjih 10 letih je namreč kar

dvakrat zatajila: zatajila je v času pregrevanja gospodarstva, ko ni storila popolnoma nič, da bi ustavila rast kreditiranja podjetij, čeprav so takrat številni ekonomisti na to težavo opozarjali, čeprav je rast kreditov podjetjem takrat dosegala kar 30 odstotkov na leto, v ZDA pa so se že pred letom 2007 kazali jasni znaki krize. To, da Banka Slovenije ni ukrepala, je rezultiralo v 7-odstotnem padcu BDP in kasnejši bančni luknji. Vodstvo Banke Slovenije tega ni nikoli priznalo, nikoli ni analiziralo svojih napak in nikoli se ni reformiralo. Banka Slovenije pa zdaj s tem zakonom ostaja pristojna za sanacijo bank, čeprav je nereformirana in odgovorna tako za katastrofalno politiko pred letom 2008 kot za katastrofalno sanacijo v letih 2013 in 2014. Takrat je napravila stresne teste; dva stresna testa slovenskih bank, ki sta se med sabo razlikovala kar za 45 odstotkov, medtem ko v primerljivih državah takih razlik nikjer ni bilo. Posledica nerealnega ocenjevanja, posledica nerealnih predpostavk Banke Slovenije je po nekaterih izračunih celo 2 milijarde večji javni dolg, 2 milijardi več, ki smo jih morali investirati v sanacijo bančne luknje kot država. Posledica tega je tudi privatizacija NKBM, za katero je država iztržila 250 milijonov evrov, čeprav je ta banka dobila v zadnjih 3 letih več kot milijardo evrov državne pomoči. Številke v plačah Torbjörn Månssona so v tem primeru v primerjavi s tem drobiž. Ampak Torbjörn Månssona danes na srečo ni več na slabi banki, Banka Slovenije je pa še vedno popolnoma nereformirana, popolnoma nereflektirana, popolnoma brez same kritike, dobiva pa nove in nove zadolžitve. S tem zakonom postaja zopet institucija, ki bo odločala o sanaciji slovenskih bank, če do nove krize zopet pride.

Drug problem, ki ga imamo, pa je delovanje evropskega sklada. Mi nismo proti takemu evropskemu skladu, pod pogojem seveda, da bi temeljil na solidarnosti med evropskimi državami, posebej med državami evropskega centra in evropske periferije. Ampak odkar je bil ta zakon na evropski ravni oziroma odkar smo pri nas sprejeli ta zakon, sta dva dogodka pokazala, da take solidarnosti, ki bi omogočala tak način delovanja, v Evropi ni. Prvi tak dogodek je bil grška dolžniška kriza, ko je Grčijo praktično cela Evropa ne le pustila na cedilu, ampak jo ponižala, drugi pa je sedanja begunska kriza.

Skratka glede na to, da na solidarnost v Evropi oziroma v tem skladu glede na dosedanje prakse Evropske unije ni računati, pri nas bo pa procese vodila neformirana Banka Slovenije, ki je odgovorna tako za katastrofalno vodenje ekonomske politike pred letom 2008 kot za katastrofalno sanacijo bank, v Združeni levici tega zakona ne moremo podpreti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovana gospa državna sekretarka!

Naj uvodoma povem, da bomo poslanci Nove Slovenije zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank podprli. Smo pa kritični do Vlade zaradi nujnega postopka sprejemanja tega zelo pomembnega zakona.

Kolegice in kolegi, z vzpostavitve enotnega sklada za reševanje na nivoju Evropske unije se zagotavlja mehanizem za reševanja bank, ki so se znašla v hudih težavah s ciljem vzpostavitve normalnega delovanja bančnih trgov v Evropski uniji. Enotni sklad za reševanje se financira s prispevki bank s sedežem v posamični državni članici, in sicer s predhodnimi in izrednimi naknadnimi prispevki. Za naše davkoplačevalce je ta sistem za reševanje bank v bistvu namenjen temu, da ne bi konkretno slovenski davkoplačevalci nikoli več krpali bančnih lukenj v naših pomembnih bankah. Ali bo to delovalo ali, ne je seveda vprašanje. Namen je seveda dober.

Enotni sklad za reševanje bo v prehodnem osemletnem razdobju še deloval po nacionalnih razdelkih, zato morajo države članice Evropske unije poskrbeti za izvrševanje sprejete uredbe EU 2015/63, ki je bila objavljena 17. januarja 2015 in določa, da morajo za leto 2015 zbrati prispevke države članice, po končanem prehodnem obdobju pa bo prispevke zbiral enotni sklad za reševanje brez posredovanja države.

Predlagana dopolnitev Zakona o organu in skladu za reševanje bank je potrebna zaradi uskladitve notranje zakonodaje s prej citirano uredbo, ki se nanaša na zbiranje predhodnih prispevkov. Za leto 2015 se morajo predhodni prispevki zbrati do 31. 12. 2015, nato pa bodo v skladu z Zakonom o ratifikaciji sporazuma o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje ti predhodno zbrani prispevki preneseni v enotni sklad za reševanje do 21. 1. 2016.

Predlog dopolnitev zakona določa, da je za zbiranje teh predhodnih prispevkov bank pristojna Banka Slovenije, ki vzpostavi shemo financiranja. Za leto 2015 znaša predhodni prispevek bank 0,1 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji po stanju na dan 30. 6. 2015. Banka Slovenije bo z odločbo naložila posamezni bank vplačilo predhodnega prispevka. Vlada Republike Slovenije kot predlagatelj zakona navaja, da mora Banka Slovenije pričeti z izdajanjem odločb najpozneje s 1. 12. 2015, torej čez nekaj dni, da bodo prispevki lahko pravočasno odmerjeni in zbrani. Zato smo mi kritični do Vlade in ocenjujemo, da bi Vlada morala prinesiti v parlament ta zakon najmanj pred pol leta. O konkretni zadevi pa celo menimo, da bo kljub sprejemanju zakona po nujnem postopku na razpolago premalo časa za izvedbo postopkov pravočasne odmere predhodnih prispevkov,

sploh za primere, ko bodo banke izkoristile pravna sredstva. Odgovornost za tako stanje seveda nosi Vlada.

Kljub temu, kot že povedano, poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije - krščanskih demokratov bomo Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o organu in skladu za reševanje bank podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Dušan Verbič.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, državna sekretarka, poslanke in poslanci, prav lep pozdrav!

S Predlogom zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank se zagotavljajo ustrezni dokumenti za učinkovito obravnavanje bank v težavah, in sicer zlasti vzpostavitev sheme financiranja reševanja bank v okviru enotnega sklada za reševanje, ki jo predvidevata tako uredba kot direktiva, s čimer se zagotavlja tudi prenos te direktive v slovenski pravni red. Zaradi tega se z novelo zakona vzpostavlja mehanizem financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje, ki se financira s prispevki bančnega sektorja in bo zagotavljal financiranje morebitnih ukrepov reševanja sistemsko pomembnih bank v težavah. Natančneje, predlog zakona zagotavlja pravno podlago za določitev in vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje ter pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih ter izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih na podlagi Uredbe o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje določi neposredno enotni odbor za reševanje.

Da bi Banka Slovenije lahko zagotovila izpolnitev zavez Republike Slovenije na podlagi navedenih predpisov, je treba na nacionalni ravni vzpostaviti pravila, ki bodo Banki Slovenije kot organu za reševanje bank omogočala, da bo bankam pravočasno izdala odločbe o odmeri prispevka za letošnje leto ter da določi rok za plačilo tega prispevka še v tem letu. Za upoštevanje delegirane uredbe morajo biti finančni učinki plačila predhodnega prispevka za to leto izraženi v izkazih bank za leto 2015. V primeru, če bi plačilo predhodnega prispevka za leto 2015 zapadlo v leto 2016, morajo banke v tem finančnem letu v svojih izkazih upoštevati tako učinke plačila prispevka za leto 2015 kot prispevka za leto 2016. Plačilo predhodnega prispevka za leto 2016 bo namreč bankam odmeril enotni odbor za reševanje, ti prispevki pa bodo nato zbrani na nacionalni ravni in preneseni v enotni sklad za reševanje najkasneje do 30. junija 2016.

Zagotovitev mehanizma financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za

reševanje je tako pomembno zagotovilo, da bo bančni sektor kot celota za namene morebitnega reševanja sistemsko pomembnih bank v prihodnje prispeval potrebna sredstva, preden bi se za te namene uporabila sredstva državnega proračuna. S tem je predlog zakona pomembno zagotovilo za načrtovano izvajanje proračuna Republike Slovenije brez morebitnih novih izrednih obremenitev iz naslova reševanja bank, zato je sprejetje zakona po nujnem postopku nujno.

Vsekakor v Poslanski skupini Stranke modernega centra podpiramo ustanovitev enotnega sklada za reševanje zaradi tega, da v prihodnje država ne bo več reševala bank, ampak bodo druge banke reševale banke v težavah. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zбора opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 32. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **30. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O ZAVAROVALNIŠTVU V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za finance gospe Ireni Sodin.

IRENA SODIN: Pred vami je Predlog zakona o zavarovalništvu, zato dovolite najprej nekaj besed o stanju na trgu zavarovalništva v Republiki Sloveniji.

Slovenski zavarovalni trg se po razvitosti med evropskimi državami uvršča med srednje razvite, to pa ne velja za področje življenjskih zavarovanj, saj le nekaj držav Evropske unije dosega manjši delež teh zavarovanj v celotni premiji. Slovensko zavarovalstvo predstavlja dobrih 5 odstotkov BDP in neposredno zaposluje več kot 6 tisoč zaposlenih. Če upoštevamo še prav toliko zavarovalnih zastopnikov in posrednikov, je vloga zavarovalnic in njihova družbena odgovornost še večja. Pomen zavarovalnega trga je bil pomembno vodilo pri pripravi zakona, pri čemer smo sodelovali z relevantnimi stanovskimi društvi in nadzornikom.

Glavni cilj predloga zakona je v slovenski pravni red prenesti Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja, tako imenovano Solventnost

II. Direktiva Solventnost II utemelji nadzor zavarovalnic na treh stebrih. Prvi steber predstavljajo finančne zahteve, drugi pravila o nadzoru in notranjih kontrolah, tretji steber pa temelji na poročanju in razkritjih. Sledeč pristopu Solventnost II bodo morale zavarovalnice pri izračunu kapitala poleg zavarovalnih tveganj upoštevati tudi tržna tveganja, ki izhajajo iz gibanja vrednosti naložb, kreditna tveganja – to je tveganja, da tretje osebe ne bodo izpolnile svojih obveznosti do zavarovalnic – in operativna tveganja, povezana s poslovnimi procesi, s spremenjeno regulativo in drugimi zunanji dogodki. Tako bo sedaj veljavni pristop Solventnost I, v skladu s katerim se regulatorni kapital izračuna na podlagi ocen tveganj in na podlag statističnih oziroma aktuarskih metod, za izračun ustrezne premije zamenjal celosten pristop. Pri tem bo treba upoštevati vsa tveganja, ki jim je zavarovalnica izpostavljena.

Osrednja elementa novih kapitalskih zahtev sta zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital. Prvi predstavlja tisto višino kapitala, ki zavarovalnici omogoča prevzeti nepredvidljive škode v višini 99,5 odstotka primerov v obdobju enega leta, drugi pa v 90 odstotkih primerov v obdobju enega leta. Sistem Solventnost II je sistem, ki upošteva tveganja posamezne zavarovalnice. To pomeni, da bodo kapitalske zahteve odražale zlasti specifičen profil tveganj vsake zavarovalnice. Zavarovatelji, ki dobro obvladajo svoja tveganja, ker imajo stroge politike, uporabljajo ustrezne tehnike za ublažitev tveganja ali diverzifikacijo svoje dejavnosti, bodo nagrajeni in bodo lahko imeli manj kapitala. Na drugi strani pa bodo morali zavarovatelji, ki so bolj dovzetni za tveganja, zagotoviti več kapitala, da bodo zahtevki zavarovancev ob zapadlosti poravnani.

Menimo, da bo nova ureditev zagotovila enotno vseevropsko raven varstva zavarovancev, ki bo višja od trenutne. To bo koristilo tudi zavarovalnicam, saj se bo povečalo zaupanje v njihovo delovanje. Bo pa prehod na novo ureditev zavarovalnice tudi obremenil tako kapitalsko kot organizacijsko, vendar pa bi na dolgi rok vpeljava sistema Solventnost II morala koristiti vsem.

Zato predlagam, da predlog zakona podprete. Vlada v skladu s 138. členom Poslovnika obenem predlaga, da se na tej seji opravi tudi tretja obravnava. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo članici gospe Maruši Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Hvala za besedo.

Odbor za finance in monetarno politiko je na svoji 14. seji dne 6. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o

zavarovalništvu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila Vlada.

Odboru je bilo predloženo naslednje gradivo: mnenje Zakonodajno-pravne službe, mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance, pripombe Gospodarske zbornice Slovenije, pripombe Agencije za zavarovalni nadzor, dopis Agencije za zavarovalni nadzor, dopis Združenja svetov delavcev Slovenije, dopis Sindikata finančnih organizacij Slovenije, dopis Sindikata zavarovalnih zastopnikov Slovenije ter dodatna pojasnila Ministrstva za finance.

V skladu 129. členom poslovnika Državnega zbora so v amandmaje k predlogu zakona vložile Poslanska skupina SDS, Poslanska skupina NSi, Poslanska skupina Združene levice ter koalicijske poslanske skupine SMC, Desus in SD. Članicam in članom odbora je bil predložen tudi predlog za amandma odbora poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 256. členu, ki ga je odbor v razpravi sprejel.

Seji odbora so prisostvovali predstavniki Ministrstva za finance, Zakonodajno-pravne službe, Agencije za zavarovalni nadzor, Slovenskega zavarovalnega združenja ter Združenja zavarovalnih posrednikov.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je državna sekretarka na Ministrstvu za finance predstavila stanja zavarovalništva v Republiki Sloveniji ter pojasnila, da je cilj predloga zakona v slovenski pravni red prenese Direktivo 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti za zavarovanje in pozavarovanje, Solventnost II. V skladu s to direktivo bodo morale zavarovalnice poleg zavarovalnih tveganj upoštevati tudi tržna, kreditna in druga tveganja. Kapitalske zahteve bodo odražale specifičen profil tveganj zavarovalnice. Tako bodo zavarovalnice s strogo politiko, z ustreznimi tehnikami za blažitev tveganj ali zavarovalnice, ki diverzificirajo svoje dejavnosti, lahko imele manj kapitala, zavarovalnice z večjimi tveganji pa bodo morale imeti več kapitala za zagotavljanje poravnave zahtevkov zavarovancev. Na krajši rok bo to sicer pomenilo povečanje kapitalske in organizacijske obremenitve zavarovalnic, na daljši rok pa bo pripomoglo k povečanju varnosti zavarovalcev in izboljšanju mednarodne konkurenčnosti zavarovalnic.

V nadaljevanju je predstavnica Zakonodajno-pravne službe glede pisnega mnenja službe izpostavila zlasti opozorilo, da predlog zakona ni dovolj jasen, razumljiv in pregleden. Pojasnila je, da so bili na podlagi pripomb službe vloženi amandmaji koalicijskih poslanskih skupin, glede pripomb, ki niso bile upoštevane, pa so bile s strani ministrstva poizvedovana dodatna pojasnila. V nadaljevanju je predstavnica Agencije za zavarovalni nadzor opozoril, da je predlagani zakon izjemno kompleksen in bo zaradi predlaganih rešitev predloga zakona morala celotna zavarovalna dejavnost prilagoditi svoje delovanje.

V razpravi so se članice in člani odbora osredotočili predvsem na naslednje člene predloga zakona ter amandmaja ob tem členu, in sicer k 54., 57., 67., 494., 495. in 552. členu ter amandmaju za novi 625.a člen. Gre predvsem za področja, ki urejajo sodelovanje delavcev v nadzornem svetu ter upravi zavarovalnic, sestavo strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor, vprašanje razkritje provizij zavarovalniških posrednikov ter področje dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja.

Odbor je v obravnavo sprejel vse amandmaje koalicijskih poslanskih skupin SMC, Desus in SD k predlogu zakona. Odbor ni sprejel amandmajev Poslanske skupine SDS, in sicer k 494., 552. in 545. členu, ter amandmajev Poslanske skupine Združene levice, in sicer k 54., 57., 67. in za novih 625.a člen. Ob tem sta postala brezpredmetna amandma Poslanske skupine NSi ter amandma Poslanske skupine SDS, in sicer k 495. členu. Odbor je v skladu s 128. členu Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo, gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Lepo pozdravljeni kolegice in kolegi, predstavniki ministrstva!

Dovolite, da vam na kratko predstavim stališče Poslanske skupine Desus glede Predloga zakona o zavarovalništvu. Kar večmesečna usklajevanja, obsežnost same materije, predvsem pa dokaj sama vsebinska zapletenost in sestavljenost je imelo za posledice, da je pred nami zakon, ki ima čez 600 členov.

Razlog za ponovno prenovu zavarovalniške zakonodaje tiči v potrebnem spoštovanju evropske direktive in v potrebi po ustrezni implementaciji v slovenski pravni red. Osnovni namen, ki ga bo po našem mnenju mogoče zaslediti v zelo kratkem času, je ta, da zakon prinaša več novosti za zavarovance in pripomore k izboljšanju mednarodne konkurenčnosti zavarovalnic. Bistvo evropske direktive, ki jo imenujemo Solventnost II, se nanaša na poostrene nadzorne aktivnosti, ki med drugim vključujejo razširitev palete tveganj za zavarovalnice. Tako bodo upoštevana tudi tržna, kreditna in številna druga tveganja. Premajhna občutljivost na tveganja je bila tudi ena izmed pomanjkljivosti obstoječe, sedanje ureditve.

Nekaj števil, kako se zavarovalna dejavnost obnaša pri nas. V letu 2013 je bilo poslovanje slovenskih zavarovalnic, ocenjujemo, dobro in kapitalna ustreznost slovenskega

zavarovalnega trga na dokaj zavidljivi ravni. Podatki kažejo, da slovensko zavarovalništvo predstavlja približno 5,6 odstotka GDP in neposredno zaposluje več kot 6 tisoč ljudi na leto ter zbere približno 2 milijardi evrov premij. Torej, to je dokaj uspešna branža, bi lahko rekli, kljub temu pa se v Poslanski skupini Desus zavedamo, da je zavarovalništvo tudi eno izmed najbolj občutljivih področij, še zlasti glede na dejstvo, da se nenehno spreminja življenjski standard potrošnikov. Zavarovanci se pač ravna po svojih mesečnih prihrankih, tako velikokrat osebna zavarovanja, čeprav bi bilo nujno, žal, padejo na stranski tir. Po drugi strani pa je negotova prihodnost povečala zanimanje za ta življenjska zavarovanja. Nedavno je v medijih bila objavljena novica, da je v Sloveniji v preteklem letu bilo sklenjenih več kot 1,3 milijona različnih življenjskih zavarovanj, s čimer so zavarovalnice zbrale za okrog 500 milijonov evrov premij. Ključen problem pri sklepanju zavarovalnih pogodb je večkrat na strani nepoznavanja ali nerazumevanja materije kot pa, denimo, v denarnem strošku ali potrebi po določenem zavarovanju ali pa tudi določiti prioritete posameznika.

Naj zaključim. V Poslanski skupini Desus si želimo, da bi novi regulatorni okvir prinesel več informiranosti za zavarovance, ki bodo posledično dodatno okrepili zaupanje v zavarovalne produkte. Hkrati se obeta večja varnost zavarovancev, ki naj bi bila enotna po vsej Evropi, ter kot sem že tudi povedal, razširja se paleta tveganj, kar je prav tako zelo pomembno. Zaradi vsega, kar sem povedal, bomo poslanci in poslanke Poslanske skupine Desus predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala še enkrat za besedo. Še enkrat lep pozdrav vsem v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov, v kateri bomo Predlog zakona o zavarovalništvu podprli.

Ta zakon prenaša v slovenski pravni red direktivo Evropske unije, ki sta jo leta 2009 sprejela Evropski parlament in Evropski svet in se imenuje direktiva Solventnost II. Predlagani zakon poleg direktive posodablja tudi vsa področja v Zakonu o zavarovalništvu oziroma na področju zavarovalništva, ki niso vezana na direktivo. Ko pogledamo vsebino zakona, ugotovimo, da obsega kar 646 členov, torej izjemno obsežno gradivo. Pomembno pa je, da z novim evropskim sistemom nadzora, ki ga uvajamo s tem zakonom tudi v Sloveniji, zagotavljamo nadzor in podlago za pravilno ocenjevanje kapitalne ustreznosti zavarovalnic pri opravljanju nadzora nad njihovim poslovanjem. Solventnost II bo veljala v vseh 27 državah članicah Evropske unije kot tudi v 3 državah članicah evropskega gospodarskega

območja. Namen Solventnosti II kot enotnega evropskega standarda je pomagati pri učinkovitejši zaščiti interesov zavarovancev, saj se bo tako zmanjšala verjetnost nezmožnosti zavarovalnic za izplačevanje odškodnin zaradi novega okvira.

Novi zakon bo tudi omogočil zavarovalnicam lažje poslovanje oziroma sklepanje zavarovanj v drugih članicah Evropske unije, saj bodo predpisi in prakse poslovanja zavarovalnic z uveljavitvijo poenoteni v vseh državah članicah Evropske unije oziroma evropskega gospodarskega območja. Poleg pomena za nastopanje v enotnem trgu Evropske unije pa pomeni ta zakon tudi sistemski pristop k urejanju zavarovalništva v Sloveniji in tako prinaša rešitve na številnih področjih, to so predvsem pogoji za ustanovitev poslovanja in nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic s sedežem v Republiki Sloveniji, potem pogoje za nadzor zavarovalniških in pozavarovalniških skupin, pogoje za reorganizacijo in prenehanje zavarovalnic in pozavarovalnic. Pogoje, pod katerimi lahko osebe s sedežem zunaj Republike Slovenije opravljajo storitve zavarovanja in pozavarovanja na območju Republike Slovenije, govori tudi o pravih delovanju Agencije za zavarovalni nadzor pri opravljanju pristojnosti in odgovornost po tem in drugih zakonih ter določa tudi pogoje za zavarovalno zastopanje in posredovanje.

V razpravi v Državnem zboru oziroma na delovnem telesu so bile tudi upoštevane pripombe Agencije za zavarovalni nadzor glede pristojnosti in imenovanja njene uprave. Te rešitve so sedaj bolj izčiščene. Dejansko pa ostaja še vedno neizčiščeno vprašanje, zelo pomembno vprašanje, in to je vprašanje delavskega soupravljanja v zavarovalništvu. Novi zakon namreč določa, da je za sodelovanje v upravi obveznih 5 let izkušenj na vodstvenih položajih, kar v praksi bistveno otežuje ali skoraj onemogoča sodelovanje delavcev pri upravljanju družbe.

Pred seboj imamo oziroma danes bomo obravnavali tudi amandma opozicije, ki poskuša reševati ta problem. Tukaj želimo poudariti tudi to dejstvo, da ima ta amandma tudi podlogo v odločbi Ustavnega sodišča, ki je že obravnavalo to problematiko. Mislim, da je to eno od področij, kjer bomo morali najti ustrezen način, da se zagotovi sodelovanje delavcev pri upravljanju zavarovalnic. Namreč, zagotovo delavci dobro poznajo delovanje zavarovalnic in tudi s svojimi izkušnjami in poznavanjem praktičnega delovanja celotnega procesa lahko zelo veliko pripomorejo k temu, da področja zavarovalništva v Sloveniji deluje še uspešneje. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav še enkrat!

Na področju zavarovalništva sta danes dve bistveni vprašanji; prvo je, ali bodo lahko komercialne zavarovalnice tudi v prihodnje še naprej opravljale socialna zavarovanja – govorim o dopolnilnem zdravstvenem zavarovanju –, drugo pa je, ali bodo zaposleni v zavarovalnicah lahko imeli svoje predstavnike v nadzornih svetih teh družb in upravah.

Od odgovora na prvo vprašanje, se pravi od vprašanja o dopolnilnem zdravstvenem zavarovanju, je odvisno, ali bomo imeli državljani enakopravni dostop do zdravstvenih storitev in tudi do storitev dolgotrajne oskrbe. Stališče Združene levice je tukaj jasno: komercialne zavarovalnice nimajo kaj iskati pri obveznih socialnih zavarovanjih! Ta sistem je neučinkovit, saj Ministrstvo za zdravje samo ugotavlja, da 20 odstotkov denarja, ki ga zberemo s premijami iz dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, nikoli niti ne pride v zdravstveni sistem. Teh 20 odstotkov pomeni 92 milijonov evrov letno, ki se izgubi v zavarovalnicah, namesto da bi prišlo v zdravstvo; po drugi strani pa smo včeraj sprejeli proračun, ki sredstva za zdravstvo krči za 30 milijonov. Če bi samo tukaj uspeli povečati učinkovitost za eno polovico, bi dobili 45 milijonov evrov.

Ta sistem je dalje nepravilčen; nepravilčen je, ker je premija dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja enaka, ne glede na to, ali imaš pokojnino 400 evrov ali 10 tisoč evrov plače. V obeh primerih plačaš enako. Ta sistem ni samo nepravilčen, ampak je tudi izključevalen. V času krize se je po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije moralo kar 28 tisoč Slovencev in Slovencev odpovedati dopolnilnemu zdravstvenemu zavarovanju, ker ga niso bili več zmožni plačevati. Zato se moramo upreti zavarovalniškemu lobiju in odpraviti to neučinkovito, nepravilčno in izključevalno zavarovanje. V Združeni levici smo na odboru predlagali amandma, in danes ga predlagamo še enkrat, da se v ta zakon vgradi varovalka, da se bo zaveza, ki jo ima koalicija v koalicijski pogodbi, po odpravi dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja do konca mandata tudi uresničila.

Po drugi strani pa je problematično, da ta zakon, ki je v bistvu prenos evropske direktive, Vlada izkorišča za to, da bo nedopustno omejila pravice zaposlenih do soodločanja. Zanje, za predstavnike delavcev v upravah in nadzornih svetih, ki kot vemo, imajo po Zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju to možnost, uvaja tako restriktivne pogoje, da najbrž nobeden od zaposlenih ne bo več mogel opravljati funkcije delavskega direktorja ali pa delavskega predstavnika v nadzornem odboru. Namreč, za kandidacijo za te funkcije je po novem v zakonu, ki je pred nami, predpisan pogoj, da mora oseba prej opravljati pet let neko poslovodno funkcijo v primerljivo veliki zavarovalniški organizaciji, kar

pomeni, da človek, ki bo hotel kandidirati za delavskega direktorja ali pa za člana nadzornega odbora, bo moral biti prej pet let praktično direktor neke zavarovalnice. Če bo to hotel postati v Zavarovalnici Triglav, bi skoraj moral biti direktor Zavarovalnice Triglav, ker je to primerljivo velik poslovni sistem. S tem ta zakon pervertira delavsko soupravljanje v menedžersko soupravljanje, ker nobeden od zastopnikov, nobeden od zavarovalniških agentov enostavno ne bo ustrezal tako ostrim pogojem, da bi sploh lahko na to funkcijo nastopil.

V Združeni levici obžalujemo, da se na ta način izkorišča evropsko direktivo, ker duh evropske direktive, kot bom kasneje obrazložil pri obrazložitvi amandmajev, še zdaleč ni tak, kot ga bere Vlada. Vlada bere to neverjetno restriktivno in bere v bistvu tudi namerno restriktivno, kar je očitno tudi na tej točki podlegla zavarovalniškemu lobiju, da bi izrinila delavsko soupravljanje iz zavarovalniškega sektorja.

V Združeni levici iz obeh razlogov zakona ne moremo podpreti, vlagamo pa še enkrat vse amandmaje. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani!

Področje zavarovalništva je eno izmed področij, na katerega je mogoče vplivati, na katerega močno vplivajo dogajanja na domačih in mednarodnih finančnih trgih. Obdobje nekaj let trajajoče gospodarske in finančne krize je pokazalo, da je področje finančnih trgov treba dobro regulirati, predvsem pa vzpostaviti ustrezne preventivne mehanizme za kapitalske zahteve, ki jih morajo izpolnjevati zavarovalnice, da se zagotavlja solventnost zavarovalnic in preprečujejo motnje na področju notnega trga Evropske unije.

Na nivoju Evropske unije je bilo področje zavarovalništva regulirano z več direktivami, ki se jih s tem predlogom zakona prenaša v naš slovenski pravni red. V primerjavi z dosedanjimi predpisi prinaša novi zakon največ sprememb na področju izboljšanja upravljanja tveganj tudi preko zagotavljanja notranjega nadzora v zavarovalnicah in pozavarovalnicah, izboljšanje nadzora in povečanje preglednosti delovanja zavarovalnic. Kar je bistveno pri predlogu zakona, je višja raven varstva zavarovancev, kar bo, upamo vsaj, povečalo zaupanje zavarovancev v zavarovalnice in njihove produkte tudi preko spodbujanja konkurence med zavarovalnicami, kar bo predvidoma privedlo do znižanja vrednosti zavarovalnih premij. Posebej pomembno je to za delovanje našega zavarovalniškega trga, ki se je z nastopom gospodarske krize soočil s slabšimi

poslovnimi rezultati pretežno na račun upada življenjskih zavarovanj pa tudi upada premoženjskih zavarovanj, povezanim s številnimi stečajni podjetij.

Na tem mestu pa bi izpostavil problem, ki je za naše zlasti malo gospodarstvo še kako pomemben. Namreč, zavarovalnice ne nudijo gospodarstvu produktov za nekatere rizike, ker so pač ti produkti komercialno nezanimivi. Izpostavil bi najprej zavarovanje odgovornosti delodajalca za poškodbe delavcev. Obrtno-podjetniška zbornica glasno opozarja na problematiko regresnih zahtevkov, ki jih Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije uveljavlja zoper obrtnike in podjetnike iz naslova stroškov zdravljenja delavca za poškodbe pri delu. Regresni zahtevki zahtevajo take višine, ki za manjše delodajalce pomenijo praktično njihov propad. V zvezi s tem poudarjajo, da nobena zavarovalnica ne ponuja možnosti zavarovanja za ta zavarovalni riziko. Ta področja so za naše obrtnike in podjetnike še kako pereča. Zavarovanje odgovornosti bi moralo biti ustrezno urejeno in zagotovljeno, saj v nasprotnem primeru riziko za poškodbe delavcev pomeni preveliko breme za, kot rečeno, zlasti manjše delodajalce. Ti se ne odločajo za nova zaposlovanja, kljub temu da imajo dovolj naročil in dovolj dela. Riziko je preprosto prevelik. Enak problem je z zavarovanjem kmetijskih pridelkov pred točo. Tudi na tem področju zavarovalnice ne nudijo zavarovalnih produktov, ker so zanje komercialno pač nezanimivi. Ta področja bo treba zakonodajno ustrezno urediti po zgledu drugih razvitih držav.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije bomo predlog zakona podprli ob upoštevanju dejstva, da so bile med parlamentarno proceduro korigirane rešitve iz 552. člena, ki zagotavljajo enakopraven položaj zavarovalnih zastopnikov domačih in tujih zavarovalnic na našem trgu na način, kot smo predlagali v našem vložnem amandmaju. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo!

Gre za tematiko, ki je podlaga finančne krize, kateri smo bili priča, in sicer tej finančni krizi so bile izpostavljene banke, predvsem pri nas v Sloveniji, če pa gledamo dokumentacijo širše in analiziramo trende v Evropi pa tudi v Združenih državah Amerike, vidimo, da je dober del finančne krize na račun zavarovalnic in pozavarovalnic. O tem pri nas nismo veliko govorili. Nova zakonodaja, ki je nekako promovirana v Evropski uniji, in direktiva, ki jo moramo implementirati, je prav posledica tega, da so se v Evropi zavedli, da je finančna kriza tudi v veliki meri posledica zavarovalnic in pozavarovalnic. Mi delno implementiramo te rešitve, vendar se o tem problemu nismo dovolj

pregovarjali. Vidimo, da te nove finančne rešitve gredo predvsem v to, da zavarovalnice ne opravljajo več klasičnega dela, ampak največje dobičke kujejo iz tako imenovanih novih finančnih produktov; se pravi, ukvarjajo se s financiranjem ne pa z zavarovalništvom. Na nekatere probleme je pred menoj že opozoril kolega Horvat iz Nove Slovenije.

Gre za to, da imamo predlagan zakon, ki ima preko 600 členov in pri katerem je bilo skoraj 300 amandmajev in tukaj se pojavi problem zaupanja v pravno varnost pri takšen urejanju. Zakon je bil seveda sprejeman na hitro, zato rešitve niso konsistentne z drugo zakonodajo in so slabe, kar bomo čutili v prihodnosti.

Zanima nas, kdo je pri tej zakonodaji svetoval, zanima nas, kako bo ta zakonodaja implementirana, saj bo zelo kratek čas, kdo bo opravljal izobraževanja, kdo bo ta zakon utemeljil, kdo ga bo komentiral in predvsem, kakšne bodo nadaljnje posledice v postopkih in kako bo to delovalo na sodišču. Kdo bo zastopal te stranke? Tisti, ki je zakon pripravil in ga po eni strani tudi potem izobraževal? Kdo bo na drugi strani? Se pravi, cel kup problemov v prihodnje. Zato nas zanima, kako bomo ta zakon implementirali – zaradi neusklajenosti samega zakona in zato ker je bil zakon hitro pripravljen.

Glede na omenjeno ocenjujemo, da je zakon dobra osnova za tako imenovani del sistemske korupcije, ki bo v nadaljnjem času lahko pokazal tisto, na kar nas opozarja OECD, in sicer da taki zakoni, ki imajo preveliko število členov, so nekonsistentni in neusklajeni, pomenijo to, da se ne bodo mogli izvajati, bodo pa nekateri dobro zaslužili pri iskanju pravnih lukenj. Zaradi navedenega zakon ne moremo podpreti, kot smo omenili že na odboru. Predlagamo, da se čim prej pripravi boljša, novejša rešitev. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Maruša Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegi in kolegice!

Cilj predloga zakona je v slovenski pravni red prenesti Direktivo 2009/138 ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja – Solventnost II, spremenjeno z Direktivo 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. november, katere poglavitna cilja sta povečanje zaščite zavarovalcev in upravičencev in izboljšanje mednarodne konkurenčnosti zavarovateljev in pozavarovateljev v Evropski uniji.

Predlog zakona bo nadomestil sedaj veljavni Zakon o zavarovalništvu, saj zaradi prenosa obsežne evropske direktive ni smiselno in mogoče pripraviti novele sedanje ureditve. Zakon bo pripomogel k izboljšanju upravljanja

tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic, saj se sedanja ureditev ne osredotoča ustrezno na upravljanje s tveganji in ne spodbuja zavarovalnic k merjenju in ustreznemu obvladovanju tveganj. V trenutno veljavni zakonodaji ni spodbud za zavarovalnice, da bi povečale večjo pozornost kvalitativnim vidikom, kot so na primer vodstvene sposobnosti, postopki notranjega nadzora tveganj in spremljanja tveganj. Nova zakonska ureditev bo zagotovila zadostne spodbude zavarovalnicam, da temu posvetijo dodatno pozornost in še izboljšajo svojo obvladovanje tveganj.

Zakon je sistemski zakon o področju zavarovalništva in prinaša rešitve na področju glede pogojev za vzpostavitev, poslovanje in nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic s sedežem v Republiki Sloveniji. V zakonu so določeni pogoji za nadzor zavarovalniških in pozavarovalniških skupin in tudi pogoji za reorganizacijo in prenehanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter pogoji, pod katerimi lahko osebe s sedežem zunaj Republike Slovenije opravljajo storitve zavarovanja in pozavarovanje na območju Republike Slovenije.

Zakon tudi določa pravila delovanja Agencije za zavarovalni nadzor pri upravljanju pristojnosti in odgovornosti o tem in drugih zakonih ter pogoje za zavarovalno zastopanje in posredovanje. Glavne rešitve zakona se navezujejo na rešitve v direktivi Solventnost II, v katero je vključenih 14 že obstoječih zavarovalnih direktiv, dodana pa so nova pravila glede solventnosti. Obstoječe direktive so bile deloma revidirane, vendar niso bile podvržene spremembam, ki bi spreminjale vsebino. Glavne vsebinske spremembe glede na sedaj veljavno ureditev so na področju kvantitativnih zahtev – steber 1, kakovostnih zahtev in pravil za nadzor – steber 2, nadzora poročanja in javnega razkritja informacij – steber 3 ter na področju nadzora skupine.

Novi zakon o zavarovalništvu bo omogočal veliko večji poudarek na dobrem obvladovanju tveganj in močnem notranjem nadzoru. Odgovornost za zavarovateljevo finančno trdnost se bo prenesla na njegovo upravo, kamor tudi sodi. Zakonske zahteve in praksa panoge bodo usklajene, zavarovatelji pa bodo nagrajeni z uvedbo sistema obvladovanja tveganj in upravljanja kapitala, ki najbolj ustreza njihovim potrebam in splošnemu profilu tveganj. Sprejetje nove zakonodaje pomeni, da bodo kapitalske zahteve po novem odražale zlasti specifičen profil tveganj vsake zavarovalnice. Zavarovalnice, ki dobro obvladajo svoja tveganja, bodo tako nagrajene z nižjo zahtevo po kapitalu. Na drugi strani pa bodo morale zavarovalnice, ki so bolj dovzetne za tveganja, zagotoviti več kapitala in na ta način poskrbeti za ustrezno varnost svojih zavarovancev.

Zaradi vsega navedenega bo Poslanska skupina Stranke modernega centra podprla Predlog zakona o zavarovalništvu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu ima predvsem glavni pomen v prenosu evropske direktive, tako imenovane Solventnost II. V Slovenski demokratski stranki smo prepričani, da Solventnost II pomeni pozitiven trend na področju zavarovalništva. Prepričani smo, da bo Solventnost II prinesla predvsem zmanjševanje tveganj, večjo konkurenčnost za dobro stoječe zavarovalnice in večjo varnost za vse deležnike na trgu, predvsem za zavarovance in vlagatelje.

Glede zakona bi apelirali na vlado Mira Cerarja, Ministrstvo za finance, da v bodoče zakonodajo, ki jo pošiljajo v Državni zbor, pripravijo bistveno boljše. Dejstvo je, da smo na Odboru za finance in monetarno politiko obravnavali več kot 250 amandmajev, ki so bili predvsem nomotehnične narave, in v Slovenski demokratski stranki smo prepričani, da je takšen zakon, ki ima več kot eno tretjino amandmajev, težko skrbno pregledati in učinkovito oceniti, ali je ustrezen ali ne.

Predvsem je pa treba poudariti še eno zadevo, in sicer Agencija za zavarovalni nadzor je opozorila, kaj v Sloveniji predstavlja največje tveganje za zavarovalniški trg – to je delež države v zavarovalnicah in delež obveznic Republike Slovenije, ki jih imajo v svojem portfelju zavarovalnice. Pomemben se nam zdi predvsem delež države in apeliramo na vlado Mira Cerarja in koalicijo, da razmislijo o spremembi strategije o upravljanju državnega premoženja, kajti v tej strategiji je jasno razvidno, da naj bi zavarovalnice, ki so v državni lasti, še naprej ostale tako. Po eni strani v Slovenski demokratski stranki vidimo, zaradi česa se je vlada Mira Cerarja odločila za takšno strategijo. Ne nazadnje smo lahko pred časom v medijih prebrali, da dejansko Zavarovalnica Triglav služi za odslužene kadre enih in drugih koalicijskih partnerjev. V zadnjem obdobju smo lahko zabeležili vsaj sedem imen, ki jih je Zavarovalnica Triglav zaposlila.

V Slovenski demokratski stranki smo vložili kar nekaj amandmajev k temu zakonu. Po eni strani smo zadovoljni, da je koalicija vsaj pri treh za nas zelo pomembnih amandmajih sledila, in sicer da z direktorjem Agencije za zavarovalni nadzor pogodbo o zaposlitvi podpisuje strokovni svet in ne Vlada Republike Slovenije, kajti prepričani smo, glede na vse prej povedano, da država obvladuje več kot 60 odstotkov zavarovalnega trga in bi tu lahko prihajalo do konflikta interesov.

V Slovenski demokratski stranki smo se odločili, da vložimo še en amandma danes na plenarni seji, in sicer da člani strokovnega sveta ne

morejo biti zaposleni na Agenciji za zavarovalni nadzor. Prepričani smo, da bo takšen amandma koristil za kvalitetnejše delo agencije in tudi v izogib konfliktu interesov. Še enkrat bi apeliral na vlado Mira Cerarja in na koalicijo, da razmislite o spremembi strategije upravljanja državnega premoženja, kajti da imamo v Sloveniji 60-odstotni delež zavarovalniškega trga, ki ga obvladuje država, mislimo, da ni najboljše. Ne nazadnje dovolj trden argument, zakaj to je: zavarovalništvo je poslovna disciplina, kjer mora biti neko zaupanje, in ne nazadnje, v zadnjih 15 letih predsedniki uprave naše največje zavarovalnice Triglav niti enkrat niso končali svojega mandata. Apeliramo na čim manjši vpliv politike v zavarovalniško dejavnost. Edini recept za to pa je seveda umik države iz zavarovalnice. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 18. 11. 2015.

V razpravo dajem 57. člen ter amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima Luka Mesec, pripravi naj se, gospa Maruša Škopac.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

K 57. členu dodajamo amandma Združene levice, ki se, kot sem že v stališču povedal, nanaša na soodločanje delavcev pri upravljanju v zavarovalnicah. Namreč, v tej noveli, ki jo imamo pred sabo, s prenosom direktive dobivamo zakonodajno ureditev, ki bo določila, da morajo predstavniki delavcev v upravljanju in nadzornih odborih zavarovalnic prej opraviti 5 let delo na primerljivi funkciji. Se pravi, delavski predstavnik v nadzornem svetu bo prej očitno moral opravljati 5 let to funkcijo na strani kapitalističnih predstavnikov v nadzornem svetu. Delavski direktor v zavarovalnici bo očitno moral biti prej 5 let poslovodja zavarovalnice, ker so pravila, ki so zapisana v tej zakonodaji, tako strogo in visoko postavljena. To je v temeljnem nasprotju s krovnim zakonom o delavskem soodločanju pri nas, Zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju, kjer jasno daje delavcem možnost, da soupravljajo podjetja, da sodelujejo pri nadzoru, da sodelujejo pri notranjem nadzoru in da so obveščeni, medtem ko zdaj v bistvu s to novelo, ki jo imamo pred sabo, o zavarovalnicah prihaja do stanja, ko se delavsko soupravljanje sprevrže v menedžersko soupravljanje. Namreč, delavci, zavarovalniški agenti in tako naprej enostavno ne bodo mogli doseči kriterijev, kar bo pomenilo, da bodo lahko funkcije predstavnikov delavcev v nadzornih odborih in upravljanju zavarovalnic upravljali samo ali bivši nadzorniki ali pa bivše poslovodne osebe – noben od zaposlenih, nobenega

delavskega soupravljanja. To je, to sledi neposredno iz tega zakona.

Ob tem je treba povedati, da direktiva, na katero se Vlada pri tem sklicuje, Solventnost II ni tako restriktivna, kot je restriktiven naš zakon. Recimo, direktiva enostavno zahteva, da imajo člani nadzornih in upravnih odborov znanja s področja zavarovalniške dejavnosti, kar je razumljivo. V 42. členu pa piše, da zavarovalnica ali pozavarovalnica poskrbi, da imajo člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega odbora skupno ustrezno usposobljenost, izkušnje in znanje, in v smernicah v 11. točki piše, da imajo člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega odbora skupno ustrezno usposobljenost, izkušnje in znanje. To pomeni, da morajo imeti v nadzornem odboru ali v upravi kot kolektiv skupaj te kompetence, ki jih vi predpisujete zdaj vsakemu posameznemu, ker v Evropi soupravljanje razumejo in ga tudi jemljejo malo bolj resno kot pri nas. In absolutno direktiva ni pisana v duhu, da bi moral delavski predstavnik prej opravljati 5 let poslovodno funkcijo v primerljivo veliki zavarovalnici. Tu enostavno predpisuje, da morajo imeti neka znanja in usposobljenosti, ki so potem naprej tudi definirane, kakšne so, tega pogoja o 5 letih tudi med njimi ni navedenega. Kar se tiče kompetenc, pa predpisuje, da jih morajo imeti ti organi skupno.

Poleg tega, kot sem že na odboru večkrat povedal, je taka uredba, kot jo Vlada zdaj vriva v ta zakon, neustavna. Namreč, Ustavno sodišče je že leta 2003 razsodilo, da četudi gre, citiram, "v zavarovalnicah dejansko za posebne naloge omenjenih organov", pa po mnenju Ustavnega sodišča "ni mogoče trditi, da bi navedeno lahko predstavljalo razumen in stvaren razlog za sporno razlikovanje, to pa se nanaša na sporno razlikovanje od sistemske ureditve", v tem primeru od Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju. Se pravi, Ustavno sodišče priznava, da gre v zavarovalnicah za posebne naloge omenjenih organov, ampak to ne sme biti razlog za izrivanje delavskega soupravljanja iz teh organov. To bi verjetno lahko rekli za katerokoli panogo, za elektrotehniko, za energetiko, za transport, za bančništvo. Seveda, vsaka panoga in vsak vodstveni organ v panogi ima neke posebne pristojnosti, funkcije, ampak sistemski zakoni so ravno zato sistemski, ker morajo veljati za vse enako, in tako jasna je tudi razsodba Ustavnega sodišča. Če kaj pogrešamo v finančnih organizacijah, pogrešamo nadzor. Delavski nadzor je tu lahko samo dobrodošla novica, delavski nadzor bo kvečjemu povečal transparentnost poslovanja teh družb in mogoče zmanjšal možnosti za raznorazne malverzacije, ki so se v našem finančnem sektorju pogosto dogajale, morda ne v zavarovalnicah, v pozavarovalnicah pa zagotovo.

Tako v tem duhu v Združeni levici predlagamo, da se naša amandmaja k 57. in 67.

členu, ki govorita praktično o isti stvari, upoštevata, da se omilijo vstopni pogoji za delavske zastopnike v teh organih zavarovalnice, ker bomo s tem: prvič, omogočili delavsko soupravljanje – naj spomnim, da je ekonomska demokracija vsaj na papirju tudi ena izmed zavez te vlade, imate celo sekretarja za ekonomsko demokracijo v Kabinetu predsednika Vlade. S tem, ko sprejmemo naše amandmaje, bomo omogočili večjo transparentnost in nadzor v zavarovalnicah in pozavarovalnicah, s tem, ko sprejmemo naše amandmaje, se izognemo potencialno neustavnemu stanju, ker je Ustavno sodišče sodno prakso vzpostavilo že leta 2003 in je jasno zapisalo, da v zavarovalniškem sektorju ni nobenih razumnih razlogov za odstopanje od sistemskih ureditev, kar se tiče delavskega soupravljanja. Konec koncev, z našimi amandmaji bomo tudi bistveno bolj udeležili duha te direktive, kajti duha te direktive ni v nobenem primeru in v nobeni točki to, da bi moral delavski predstavnik prej opravljati 5 let neko poslovodno funkcijo ali pa biti nadzornik na kapitalski strani v zavarovalnici, kar Vlada s svojo ureditvijo neposredno implicira. Računam na podporo in se, če so kakšne nejasnosti, lahko še pogovorimo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Maruša Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Naj povem, da 75. člen Ustave ne preprečuje, da način in pogoje uresničevanja pravice do soupravljanja ureja več zakonov. Zgolj to, da je soupravljanje delavcev v zavarovalnicah z določbami zakona o zavarovalništvu urejeno drugače, kot je to opredeljeno v Zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju, ni v neskladju s 75. členom Ustave.

Kot je Ustavno sodišče že ugotovilo, je sodelovanje pri upravljanju preko predstavnikov v organih družbe sicer eden od primernih in dopustnih načinov uresničevanja pravice do soodločanja, vendar pa zakonska ureditev ne bi bila v neskladju s 75. členom Ustave, tudi če sodelovanja delavcev v nadzornem svetu ne bi predvidela kot poseben način sodelovanja delavcev pri upravljanju. Po ustavljeni ustavnosodni presoji namreč načelo iz drugega odstavka 14. člena Ustave ne pomeni, da predpis ne bi smel različno urejati enakih položajev pravnih subjektov, pomeni pa, da tega ne sme početi samovoljno, brez razumnega in stvarnega razloga.

Mi menimo, da so razlogi, navedeni v zakonu o zavarovalništvu, razumni in stvarni in iz tega razloga seveda amandmaja k temu členu in tudi k 67. členu, ki se nanaša na enako zadevo, ne bomo podprli.

Naj še navedem tudi to, da zaradi specifičnosti zavarovalnic, ki upravljajo s sredstvi zavarovancev, se pravi, s tujimi sredstvi, gre v zavarovalnicah dejansko za posebne naloge članov uprave in nadzornega sveta in te so take,

da jih predstavniki delavcev morajo znati upravljati enakovredno drugim članom uprave in nadzornega sveta. Se pravi, imeti morajo enaka strokovna znanja in enaki kriteriji veljati za vse člane uprave. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Sprašujem, če želi še kdo razpravljati? Prosim, za prijavo.

Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Tako kot sem že v predstavitvi stališča poslanske skupine opozoril na amandma Združene leve, želim tudi v tej razpravi še enkrat poudariti, da gre za rešitev, ki lahko reši problem izključitve delavcev pri upravljanju družb, ki se ukvarjajo z zavarovalništvom.

Ustavo sodišče je to vprašanje že reševalo in je tudi ugotovilo, da je rešitev, ki ne omogoča sodelovanja delavcev pri upravljanju zavarovalnic, v nasprotju s 14. členom Ustave in ko je razveljavijo rešitve v prejšnjem zakonu, je tudi zapisalo, da razveljavitev pomeni, da bo tudi za delavce zavarovalnic veljala splošna ureditev pravice do sodelovanja v organih družb do morebitne drugačne zakonske ureditve, pri kateri bo razlikovanje temeljilo na razumnih in stvarnih razlogih, kot to izhaja iz prejšnjih točk obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča.

Če pogledamo, kakšni razlogi so navedeni, zakaj ne bi smeli biti delavci v upravi zavarovalnic, ugotovimo pravzaprav, da se vse skupaj nanaša predvsem na to, da naj bi zavarovalnice imele poseben pomen kot finančne institucije. Torej, gre zoper za okvir finančnih institucij, torej nekaj podobnega, kot imamo pri bančnem sistemu – Banka Slovenije, poslovna tajnost –, skratka, neka odmaknjenost od realnega sveta in to zagotovo ni argument, ki bi vzdržal presoje, da se delavcem ne omogoči sodelovanja pri upravljanju zavarovalnic.

Drugi argument, ki ga zasledimo, je pravzaprav direktiva Evropske unije za področje zavarovalništva, ampak ta direktiva ne govori o soupravljanju delavcev, ampak govori o upravljanju zavarovalnic in kakšni kadri v teh zavarovalnicah morajo biti. Soupravljanje delavcev je posebna določba, ki jo je seveda treba tudi v zakonu natančno opredeliti. Te opredelitve v zakonu ni oziroma je opredeljena tako, da se delavce izključi iz soupravljanja.

Če pogledamo tudi pogoje, ki so navedeni za sodelovanje v upravi, potem bi lahko ugotovili, da bi lahko zastopal delavce pod temi pogoji samo nekdo, ki je, recimo, že bil ali direktor zavarovalnic ali je sodeloval pri upravljanju. Temu pa tudi Zakon o soupravljanju delavcev pri upravljanju podjetij nasprotuje oziroma prepoveduje, da bi bivši direktorji zastopali delavce v takšnih podjetjih. V izogib temu, da bi se v prihodnosti srečevali pri ustavni presoji te določbe, bi bilo bistveno smiselneje sprejeti ta amandma, omogočiti delavcem, da so vključeni v soupravljanje zavarovalnic, in s tem

zagotovo tudi lahko veliko pripomorejo k temu, da bo delo zavarovalnic še operativnejše, predvsem pa tudi, si upam reči, odgovornejše tako do zaposlenih kot tudi sicer do državljanov in državljanov Republike Slovenije.

Ne nazadnje se bojim, da je morebiti eden od razlogov, zakaj ne bi smeli sodelovati pri soupravljanju zaposleni, tudi v tem, kar je Agencija za zavarovalni nadzor zapisala v svojem stališču, ki ga je posredovala tudi v okviru obravnave tega zakona o zavarovalništvu. V tem dopisu je Agencija za zavarovalni nadzor dobesedno raztrgala Odlok o strategiji upravljanja kapitalskih naložb, ki je bil sprejet v Državnem zboru, in zelo jasno navaja, da ta strategija za področje zavarovalnic pač enostavno ne velja in je ne smejo upoštevati, ker je v nasprotju z zakonom o zavarovalništvu, ki ga danes sprejemamo, in še z nekaterimi drugimi zakoni. Pravzaprav poziva Slovenski državni holding, da se odzove na njihov dopis, kako bodo upoštevali izvajanje strategije upravljanja kapitalskih naložb. V Odloku o strategiji upravljanja kapitalskih naložb pa je predvideno, da morajo zavarovalnice minimalno 30 odstotkov vseh naložb kritnih skladov vlagati v domače instrumente, in Agencija za zavarovalni nadzor v tem dopisu jasno zanika to usmeritev delovanja naših zavarovalnic. In samo ugibam, špekuliram, da je mogoče to eden dodatnih razlogov, ker je tudi Agencija za zavarovalni nadzor sodelovala v razpravi na Odboru za finance in eksplicitno nasprotovala temu, da bi delavci sodelovali pri upravljanju podjetij. To je dodaten razlog, kjer menim, da moramo biti izjemno pozorni, hkrati pa se seveda potrjuje tudi to dejstvo, da smo oziroma ste – ker sem nasprotoval temu Odloku o strategiji upravljanja kapitalskih naložb – sprejeli dokument, ki pravzaprav nima nobene pravne veljave in bo postal nezavezujoč dokument, kot vse kaže za področje zavarovalništva.

To pa je v tem primeru, ko se pogovarjamo o tem zakonu, ki dejansko tudi omogoča odprti trg, če lahko tako rečem, znotraj vseh 27 članic Evropske unije in še treh dodatnih, ki so vključene v gospodarsko združenje, možnost, da seveda vstopajo ne samo na naš trg, ampak da si dejansko tudi poskušajo podrediti to področje, ki ga ta hip zavarovalništvo Slovenije zelo dobro pokriva in je ena od uspešnejših dejavnosti, ki jih imamo v Sloveniji. Torej zelo zahtevna situacija, katere se moramo zavedati, in velikokrat se ravno s pomočjo zaposlenih in z enostavnim razmislekom da preprečiti neke špekulativne poskuse, ali prevzemanja zavarovalnic, ali odliva kapitala v druge trge in potem seveda izguba nadzora nad tem kapitalom. To je nekaj, kar smo doživeli pri bankah, pri zavarovalnicah očitno v bistveno manjšem obsegu, ker so bile vedno nekako tudi pod nadzorom, če lahko temu rečem, pokojninskega sklada in ta odgovornost za pokojnino je vedno tudi botrovala temu, da smo bili bistveno bolj pozorni na to, kako se oblikujejo rešitve pri upravljanju zavarovalnic.

S tem zakonom in z implementacijo direktive se te zgodbe lahko zelo hitro bistveno spremenijo in bolj kot bo delovanje zavarovalnic odtujeno od zaposlenih in bolj kot se bo zavarovalnice omejevalo, tako kot pravi Agencija za zavarovalni nadzor, da vlagajo svoje vloške tudi v določenem odstotku v Sloveniji, večja verjetnost je, da bomo v prihodnosti imeli dejansko na področju zavarovalništva – upam, da ne preveliko luknjo, ampak predvsem odliv kapitala v druge države, pa se zagotovo lahko zgodi. S tem se zmanjša varnost ljudi, tudi varnost, če hočete, tistih, ki so zavarovanci, kar pa ni namen tega zakona.

Predlagam, da dejansko z vso resnostjo poskušamo razumeti, da delavci nikakor ne bodo škodovali pri soupravljanju, prej pomagali in zato je bolje, da se ta amandma sprejme, kot pa da ponovno čakamo zahtevo za presojo ustavnosti 57. člena. Zelo velika verjetnost, ker je Ustavno sodišče enkrat že o tem odločilo, ponovno obstaja, da bomo morali ta zakon v tej točki /nerazumljivo/. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance gospa Irena Sodin.

IRENA SODIN: Hvala lepa.

Novi standardi in nov zakon uvajajo mnogo strožje standarde zaradi varnega in skrbnega poslovanja zavarovalnic; to, kar smo že na začetku izpostavili. Zahteve, ki jih postavlja evropska ureditev in direktiva v svojem 42. členu, posebej določajo, da veljajo standardi enako za vse člane organov vodenja in nadzora, in ne dopuščajo drugačne obravnave morebitnih članov, ki bi jih postavljal delavska predstavnost. Zakon sam torej ne preprečuje oziroma ne omogoča predstavnikom delavcev, da zastopajo delavce v organih vodenja in nadzora pod pogoji, da izpolnjujejo enake pogoje, tako imenovane "fit and proper", kot ostali člani organov vodenja in nadzora. V skladu z recitalom 35 se zahteva presoja profesionalnosti kvalifikacij vsakega člana teh organov posebej, tako kot za bančništvo velja tudi za področje zavarovalništva, da vsak član upravnega oziroma nadzornega odbora skupaj in posamično izpolnjuje vse zahteve, ki pač izhajajo iz direktive.

V zavarovalnicah gre za posebne naloge članov uprave in nadzornega sveta, ki so pač takšne, da jih morajo znati upravljati tudi predstavniki delavcev enakovredno drugim članom uprave in nadzornega sveta. S tem so pogoji zakona, ki veljajo za člane teh svetov, objektivno utemeljeni in izkazani. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sprašujem, če želi še kdo razpravljati o tem členu? Prosim za prijavo.

Besedo ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Gospa državna sekretarka pravi, da zakon sam ne onemogoča delavcem, da bi soupravljali. Mogoče, če beremo pač čisto po črki zakona ne, nikjer ne piše, da je prepovedano delavsko soupravljanje. Ampak, če pa pomislimo, kakšne bodo implikacije teh ostrih standardov, ki ste jih postavili – in morate pač priznati, da so bistveno ostrejši kot zapisani v evropski direktivi –, je pa takoj jasno, da noben zaposlen ne bo dosegel teh kriterijev, razen če ne bo prej direktor zavarovalnice ali pa član nadzornega odbora na kapitalski strani, to pa neposredno na glavo postavlja smisel Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju. Še enkrat; Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju je tukaj zato in 75. člen Ustave, ki zaposlenim omogoča oziroma zaposlenim daje pravico do soupravljanja podjetij, je tukaj ravno zato, da so delavci lahko udeleženi pri odločevalskih procesih v podjetju, da lahko sodelujejo pri nadzoru v podjetju in da lahko skozi to uveljavljajo svoj interes kot zaposleni. Če na ta mesta, ki naj bi pripadala delavskim nadzornikom, pač postavimo neke bivše menedžerje, pač vemo, da se s tem interesno stvari zlijejo povsem drugače. Dejansko s tem odpade kakršnakoli beseda o delavskem upravljanju, ker izgubi ves smisel. Bivši menedžer razmišlja po logiki bivšega menedžerja, bivši nadzornik, ki je prej zastopal kapitalsko stran, ima logiko te kapitalske strani in ni angažiran v interesu zaposlenih, zato lahko to vršijo samo tisti, ki delajo v tej podjetjih, ne pa njihovi bivši šefi.

V tem smislu je zakon enako protiustaven, kot je leta 2003 odločilo Ustavno sodišče, in tukaj opozarjam, da je reprezentativni sindikat v zavarovalništvu in Združenje svetov delavcev Slovenije – oboji so napisali enako oceno tega zakona, da gre za neustavno stanje, da gre za stanje, ko se delavsko soupravljanje sprevrže v menedžersko soupravljanje, da je neposredno v nasprotju s SDU in s 75. členom Ustave. Na to opozarjam tukaj koalicijo, ker se lahko kaj hitro zgodi, da se bo kdo tudi ustavno pritožil na to evidentno neustavno ureditev.

Če pa lahko še kolegici odgovorim, bi pa to rekel. Mislim, to je pravno vprašanje do te točke, ko se sprašujemo, ali gre za dopusten odstop od sistemske ureditve, se pravi, Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju, in ali gre za kršenje 75. člena Ustave. Po moji oceni je odgovor na oboje: da. Ampak za vas kot koalicijo pa ne gre samo za pravno vprašanje, ampak predvsem za politično vprašanje. Za vas je to vprašanje, v katero smer želite peljati to državo: ali želite peljati v smer ekonomske demokracije – kar je konec koncev tudi ena izmed vaših nominalnih, recimo, usmeritev tako v koalicijski pogodbi kot tudi to, da v Kabinetu predsednika Vlade sedi sekretar za ekonomsko demokracijo, mislim, da nekaj pomeni in da bi moralo nekaj pomeniti tudi takrat, ko sprejemamo take zakone – ali pa želite nadaljevati, recimo temu, menedžersko upravljanje zlasti bank in zavarovalnic, kar smo

pa videli v zadnjih desetih letih, kako se je končalo.

Če vam povem samo en primer o bančništvu, kjer je zelo podobna zgodba kot zavarovalništvo, tudi tam se skrivajo za tem, da banke razpolagajo z depoziti, se pravi s tujimi sredstvi in da zato gre za neke posebno odgovorne naloge, kjer naj se delavci čim manj vtikajo v upravljanje. Ampak pogledjte, bolj ko izrivamo delavce iz upravljanja, manjši je nadzor in manjši kot je nadzor, večja je avtonomija menedžerjev, in večja kot je avtonomija menedžerjev, večje so možnosti za slabe poslovne odločitve. Če pogledamo na makro ravni, vam bom dal primer kumulativno slabih poslovnih odločitev. Leta 2004 je bil zunanji dolg Slovenije – se pravi, skupen dolg bank, podjetij, države in gospodinjstev – 12 milijard evrov. Štiri leta kasneje je zrastle na 40 milijard evrov. Se pravi, za 28 milijard evrov se je povečal samo v štirih letih. In kdo je najbolj odgovoren za to? Najbolj je odgovoren za to ravno ta menedžerski razred, ki je očitno v podjetjih investiral v neskladju s sposobnostmi teh podjetij, je sprejemal neracionalne poslovne odločitve v bankah, v bankah pa so odgovorni za to tisti menedžerji, ki so te slabe kredite odobrvali. Vi jih zdaj ravno s takimi uredbami še naprej puščate brez nadzora. Še naprej bomo imeli neko menedžersko kasto, ki bo delala po inerciji lastnega razreda, ki ima lastne interese, in namesto da bi se na tej točki vprašali, ali bi bilo mogoče smiselno tu zaostri notranji nadzor tudi v finančnih institucijah, v zavarovalnicah in bankah, je vaš odgovor: ne. Dajmo bivšim menedžerjem – se pravi tistim, ki so se že izkazali, da slabo poslušajo – sedaj možnost še, da zasedejo tiste pozicije v teh firmah, ki pripadajo delavcem; se pravi, mesta delavskih zastopnikov v nadzornih svetih, mesto delavskega direktorja. To bo sedaj pripadalo bivšim nadzornikom in bivšim poslovnim osebam. Ne vem, če je to res nova politika, ki ste jo obljubljali oziroma zamislite si, kakšna bo dediščina take politike čez 10 let. Ta formula, ki jo sedaj uvajate s temi zakoni, se je že izkazala za neučinkovito in ceno za to že plačujemo. Tistih 40 milijard zunanjega dolga, ki se ga je nabralo leta 2008, se je v zadnjih sedmih letih več ali manj pretvorilo v javni dolg. Zaradi javnega dolga imamo vsako leto preko milijarde evrov obresti, zaradi milijarde evrov obresti nam trpijo vsi podsystemi te družbe, vse socialne, zdravstvene in pokojninske blagajne.

Moj poziv tukaj ni samo, da spoštujemo ustavo in da spoštujemo sistemsko ureditev, da upoštevajmo reprezentativni sindikat in Združenje svetov delavcev, moj poziv tukaj je, da razmislite o modelu upravljanja v tej državi, ki ga s takimi zakoni uvajate. Poudarjam; to, kar sedaj uvajate, se je izkazalo kot falirano in skrajni čas bi bil, da gremo v drugo smer.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?
Matjaž Han, izvolite.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Gre za zahteven zakon, gospe in gospodje, strokoven zakon, ki pa je v osnovi dober. Sedaj smo se vsi skupaj ustavili na tem 57. členu in po navadi je tako, kadar se pogovarjamo v Državnem zboru, se fokusiramo na en člen in potem na tem členu se na nek način lomijo kopja. Poslušal sem Luka in tudi Janka in moram reči, da mi je razmišljanje absolutno blizu. Če pogledamo zgodbe za nazaj in če pogledamo definicijo, kaj pomeni delavski direktor, potem vemo, kaj je delavski direktor in kakšen namen ima delavski direktor, da je prisoten v upravi. Najslabše je, če se delavski direktor, sedaj bom rekel neko grdo besedo, zliže z upravo in ni na nek način v funkciji delavskega direktorja. Seveda primarna naloga člana uprave, v tem primeru delavskega direktorja, je, da skrbi za firmo, tako na ekonomskem in tudi drugem delu.

Da mi v zakon zapišemo, da je lahko delavski direktor – in tukaj jasno piše – samo človek, ki je bil že prej ali predsednik uprave ali član uprave in tako naprej, in verjemite mi, da ima tak človek bistveno manj pogleda, kaj se dela na prvi stopnici kot na zadnji stopnici, se mi zdi skrajno neresno. Delavci v pomembnih družbah, verjemite mi, da znajo izbrati delavskega direktorja. Tak človek vendar gre skozi neko sito in mu ljudje in v tovarni ali v podjetju zaupajo. In to se mi zdi ključno. Mi imamo nekaj dobrih praks v Sloveniji, kjer imamo delavske direktorje, ki zastopajo v prvi vrsti seveda vrednote delavstva, po drugi strani istočasno pa to, da podjetje dobro posluje. Zato moram reči, da bom ta amandma v vsakem primeru podprl, ker s tem, gospe in gospodje, ta zakon ne bo nič slabši, kvečjemu dali bomo signal, da ja nam predvsem važno, da delajo firme dobro.

Veste, če bi bilo vse tako idealno, kar piše v tem osnovnem členu, potem ne bi mi danes plačevali milijarde evrov obresti za kredite. Kdo v Sloveniji so te kredite naredili? Nekaj politika, mi, ki smo na nek način se zadolževali, ampak gro tega je pa prišlo iz slabega upravljanja. Mi smo v nekaj letih morali zaradi gospodarskih odločitev teh menedžerjev, ki bi jih sedaj dali v vse te pore, morali pokriti 5-milijardno luknjo v bankah. Tudi v zavarovalnici, nekateri poznajo zelo dobro, tudi v zavarovalnici se je v preteklosti naredilo kar nekaj naložb in nekaj zadev, ki so naredile velike minuse naši zavarovalnici, govorim o Triglavu. Ampak glede na to, da je to tako dobra firma, je to zadevo pokrila, ampak naredilo se je nekaj 10, da ne govorim o stotih milijonih slabih naložb. Dobro je, gospe in gospodje, da pride za člana uprave delavski direktor, ki je šel skozi vso proceduro. Verjemite mi, ti ljudje bodo znali sodelovati v upravi v prid podjetja in v prid ljudi, zato bom jaz ta amandma podprl. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o 57. členu in amandmaju Poslanske skupine Združena levica? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 67. člen ter amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati?

Gospod Luka Mesec, izvolite.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala. Tukaj samo kratka obrazložitev.

V 67. členu gre praktično za isti problem kot v 57. Členu, se pravi za vprašanje delavskega soupravljanja in za vprašanje kriterijev za delavske predstavnike v upravah in nadzornih odborih družb. Kot sem že prej rekel, v Združeni levici se zavzemamo za to, da se te kriterije omili, da se s tem omogoči delavcem dejansko soupravljanje v zavarovalnicah. S tem pa na nobeni ravni ne kršimo direktive Evropske unije, ker smo jo natančno brali in smo naše amandmaje spisali na način, da sledijo duhu in črki te direktive, hkrati pa po drugi strani zagotavljajo delavcem, da lahko soupravljajo v zavarovalnicah.

S tem ta zakon, kot je povedal Matjaž Han, ne bo nič slabši, bomo pa bistveno pripomogli k razvoju ekonomske demokracije v Sloveniji. Bomo sledili duhu 75. člena Ustave. Udejanjili bomo sistemski zakon ZSDU in mogoče bomo naredili mali korak proč od tiste paradigme, ki sem jo prej opisoval; se pravi, od paradigme, kjer imajo menedžerji popolno avtonomijo, kjer menedžerji kot novi bogovi odločajo o vsem, nadzorovati pa jih ne sme nihče, ker od znotraj to zaposlenim onemogočimo, od zunaj se pa skrivajo za takimi in drugačnimi bančnimi tajnostmi.

Mislím, da je to točka, ki jo moramo presekatí, če želimo tej državi, predvsem pa državljanom dobro.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 92. člen ter amandma Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov. Želi kdo razpravljati?

Gospa Iva Dimic, izvolite.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča. Spoštovani kolegice in kolegi!

Poslanska skupina Nova Slovenija je vložila amandma k 92. členu, ki gre v bistvu v smer, kako je organiziran volilni sistem družbe za vzajemno zavarovanje, kjer se v našo ureditev, ki ne odraža volje volivcev glede pravice posameznega nadomestnega zastopnika za vstop v mandat zastopnika, ko letemu predčasno ta mandat preneha.

Mogoče bi za kratko obrazložitev prebrala oziroma razjasnila, ker so zadeve zelo na nek

način zahtevne za razumeti, bi povedala, kako je to navedeno v primeru. Velja ponazoriti s primerom: zastopnik Matej, ki bi mu kot prvemu v nekem starostnem razredu predčasno prenehal mandat, bi imel za prvega nadomestnega zastopnika določenega, za primer smo navedli Tomaža, ki je po številu prejetih glasov med 18 nadomestnimi zastopniki uvrščen na 5. mesto, za drugega nadomestnega zastopnika pa Mihaelo, ki je uvrščena na 14. mesto. S tem, ko bi v mandat zastopnika Mateja vstopil nadomestni zastopnik Tomaž, se pravi, ko bi prišel nekdo, ki je za njim bil izvoljen ali pa prejel kot drugi največ glasov, bi le-ta imel neutemeljeno prednost pred ostalimi štirimi nadomestnimi zastopniki, ki so na splošnih volitvah s strani volivcev prejeli večje število glasov od Tomaža. Poudariti velja, da kandidati pri splošnih volitvah nastopajo izključno kot fizične osebe, kot člani Družbe za vzajemno zavarovanje, zato je kakršnakoli analogija s političnimi strankami, pri katerih v primeru prenehanja mandata poslanca Državnega zbora le-tega nadomesti oseba iz iste politične stranke, in sicer glede na število prejetih glasov, v celoti neutemeljena in zato za opredeljeni volilni sistem nevzdržna.

Zato smo v Poslanski skupini Nove Slovenije vložili amandma k 92. členu. Upam, da ste si prebrali celotno utemeljitev, ker je vseeno volilni sistem za člane drugačna kot volilni sistem za Državni zbor. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa, gospa Iva Dimic.

Želi še kdo razpravljati?

Maruša Škopac, izvolite.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Hvala za besedo.

Ta 92. člen je bil v fazi sprejemanja zakona amandmiran s strani koalicijskih poslanskih skupin, in sicer na zahtevo Zakonodajno-pravne službe, ki pravi, da je treba že v samem zakonu jasno opredeliti, kdo izmed nadomestnih zastopnikov postane zastopnik člana v primeru predčasnega prenehanja mandata zastopnikov članov. Se pravi, v ta namen je v zakonu zdaj jasno napisano, da mora imeti vsak zastopnik člana prvega in drugega nadomestnega zastopnika.

Iz tega razloga se mi z amandmajem ne moremo strinjati in ga tudi ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 96. člen in amandma Poslanske skupine Nove Slovenije - krščanskih demokratov.

Želi kdo razpravljati?

Gospa Iva Dimic, izvolite.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala lepa.

Tudi k 96. členu je Poslanska skupina Nove Slovenije vložila amandma. Za kratko obrazložitev naj povem, zakaj sedanji sistem volitev v skupščino zastopnika članov določa pogoje, ki jih morajo izpolnjevati zastopnik, da lahko izvršuje mandat zastopnika članov. Samo zastopnik članov je tisti, ki izvršuje mandat, nadomestna zastopnika ne izvršujeta mandata, marveč le funkcijo. Zato je smiselno določiti pogoje samo za zastopnika, zaradi katerih le-temu predčasno preneha mandat. Ali nadomestni zastopnik izpolnjuje pogoje za vstop v mandat zastopnika, se preveri ob nastopu vsakega konkretnega primera, ko ima nadomestni zastopnik pravico vstopiti v mandat zastopnika. Če pogojev ne izpolnjuje, velja, da nima pravice vstopiti v mandat zastopnika. Prav tako to pomeni avtomatično prenehanje funkcije nadomestnega zastopnika. Neustreznost določitve predčasnega prenehanja mandata prvemu in drugemu nadomestnemu zastopniku izhaja tudi iz amandmaja k 92. členu ter obrazložitvi k predlaganemu amandmaju, zato smo vložili amandma k 96. členu. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Maruša Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Kot je bilo že prej povedano, tudi 96. člen je bil amandmiran v fazi sprejemanja zakona s strani koalicijskih poslanskih skupin in tudi tokrat je bilo to na predlog Zakonodajno-pravne službe, in sicer ker mandat lahko predčasno preneha zastopniku članov, lahko predčasno preneha tudi prvemu in drugemu nadomestnemu zastopniku, zaradi česar je bilo treba po mnenju Zakonodajno-pravne službe pogoje predčasnega prenehanja ustrezno in jasno opredeliti že v samem zakonu. Zato tudi tega amandma ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Želi še kdo razpravljati o 96. členu in amandmaju? (Ne.) Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 494. člen in amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 611. člen in amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 616. člen ter amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 617. člen ter amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem tudi to razpravo.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru

glasovanj, pol ure po prekinjeni 32. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **31. TOČKO DNEVNEGA REDA. TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UKREPIH REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KREPITEV STABILNOSTI BANK V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade gospodu Metodu Dragonji, državnemu sekretarju na Ministrstvu za finance. Izvolite.

METOD DRAGONJA: Spoštovana gospa podpredsednica, poslanke in poslanci!

Pred nami je predlog novele Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank. Zakon od leta 2012, ko je bil sprejet, ni bil deležen sprememb, kljub temu da gre za pomemben sistemski zakon, ki je predstavljal podlago za sanacijo bank Republiki Sloveniji in hkrati podlago za vzpostavitev stabilnosti bančnega sistema kot celote. Kljub mnogim ocenam in diskusijam, ali je bila sanacija bančnega sistema ustrezna, je zakon vzpostavil ustrezen sistemski okvir za to zahtevno nalogo. Sekundarno je vprašanje, kako so bili ti ukrepi izvedeni, kar pa je in bo predmet številnih presoj in revizij, od katerih nekatere že potekajo.

Poenostavljeno lahko rečemo, da veljavni zakon ureja dve področji. Prvo predstavljajo ukrepi za krepitev stabilnosti bank, to je njihova vsebina, pogoji ter postopek njihove izvedbe. Drugo področje predstavljajo ustroj in pravila delovanja Družbe za upravljanje terjatev bank. Na prvo področje, to je vsebina ukrepov za krepitev stabilnosti bank, predlog sedaj predložene novele ne posega. Namen novele namreč ni na novo vzpostaviti okvira za reševanje bank, le-ta bo namreč na novo vzpostavljen z zakonom, ki bo prinesel direktivo o prenehanju in reševanju bank in katerega mora Republika Slovenija sprejeti v naslednjem letu. Namen novele pred vami je zagotoviti uspešen in za davkoplačevalce ugoden zaključek procesov sanacije bank. Predlog novele zato vsebuje le rešitve, za katere menimo, da so nujne, da se sanacija bank, ki je bila izvedena na podlagi določb veljavnega zakona, lahko uspešno zaključi.

Glavni vprašanja, povezani z uspešnim zaključenim zaključkom sanacijam bank, sta, kako zmanjšati sicer padajoč, a še vedno znaten delež slabih kreditov v slovenskem bančnem sistemu, ter kako najbolj ekonomsko učinkovito zaključiti postopke nadzorovanega prenehanja bank po postopku nadzorovane likvidacije. Novela bo kot cilj delovanja DUTB določila cilj prestrukturiranja podjetij. Tako bo zagotovljeno, da si DUTB ne postavlja vprašanj, kaj sme in

česa ne sme, temveč da podjetja prestrukturira, in to na način, da ne bo to prestrukturiranje potekalo pod preveliko časovno stisko in da bo DUTB tudi imel zadosti časa, da bo lahko premoženje, ki mu je zaupano v upravljanje, lahko v sprejemljivih rokih tudi prodal. Kot podporno gradivo noveli zakona je Vlada predložila poslankam in poslancem revidirano Letno poročilo DUTB za leto 2014 in poslovni načrt oziroma strategijo za podaljšano obdobje delovanje do leta 2032.

Eden izmed ciljev predloga je tudi preprečiti, da bi dolžniki, katerih obveznosti so bile kot tvegane postavke bank prenesene na DUTB, imeli možnost, da sami ali preko oseb, ki so z njimi povezane, dosežejo, da njihov dolg ugasne, ne da bi ga sami v celoti odplačali. Predlog zakona bo, ko bo sprejet amandma koalicije k 8. členu, prepovedal, da se terjatev DUTB, ki jo je DUTB dobila kot tvegano postavko, prenese na dolžnika, člane njegovega posloводства, njegove družbenike in na družbe, ki so z dolžnikom povezane na način, ki bi dolžniku omogočale vpliv na delovanje teh družb.

Dovolite, da na koncu poudarim, da je osnovno izhodišče novele spoštovati samostojnost delovanja DUTB, hkrati pa zasleduje tudi cilje preglednega, učinkovitega in gospodarnega delovanja DUTB in upošteva številna priporočila Računskega sodišča iz opravljene revizije.

Vlada v skladu s 138. členom Poslovnika predlaga, da se na tej seji opravi tudi tretja obravnava predloga zakona. Vlada predlaga, da poslanske skupine predlog novele zakona podprete. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Tilnu Božiču.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Spoštovana predsedujoča, spoštovani predstavniki Ministrstva za finance, kolegice in kolegi!

V okviru Odbora za finance in monetarno politiko smo na 14. redni seji 6. novembra 2015 kot matično delovno telo obravnavali Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, krajše (ZUKSB-A), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, predstavnica ZPS je potem tudi pojasnila, da je bila večina pripomb iz mnenja z amandmaji koalicijskih poslanskih skupin ustrezno upoštevana. Prav tako so bila s strani predlagatelja dodatna pojasnila.

Prejeli smo tudi mnenje pristojne komisije Državnega sveta, ki je predlog podprla.

Amandmaje smo prejeli s strani naslednjih poslanskih skupin: SDS, Združena levica, pa tudi s strani koalicijskih poslanskih skupin SMC, Desus in SD, poleg teh so pa bili predloženi tudi trije predlogi amandmajev odbora s strani koalicijskih skupin in en predlog amandmaja odbora s strani Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

Predstavniki predlagatelja je uvodni dopolnilni obrazložitev predloga poudaril, da predlog novele ohranja bistveni namen osnovnega zakona ob dodatku novega cilja za smotno in učinkovito prestrukturiranje podjetij, katerih družbenik ali upnik je Družba za upravljanje terjatev bank – ali slaba banka tudi pogovorno. Ker je osnovni cilj zagotovitev uspešnega, za davkoplačevalce ugodnega zaključka procesa sanacija bank, vsebuje besedilo le nujne rešitve v smeri zastavljene sanacije bank in uspešnega zaključka delovanja Družbe za upravljanje terjatev bank – v nadaljevanju DUTB. Novela predlaga rešitve, vezane na podaljšanje dobe obstoja in delovanja DUTB ter unovčevanje premoženja, dodatne rešitve glede zagotavljanja gospodarnosti delovanja in izboljšanja nadzora nad DUTB, posle DUTB na področju prestrukturiranja podjetij in pristojnosti v zvezi s pridobivanjem deležev v drugih gospodarskih družbah, postavljanje jasne ločnice med pristojnostmi izvršnih in neizvršnih direktorjev in glede krepitve neodvisnosti delovanja DUTB. Posebej so bila poudarjena posebna osebila glede omejitev pri prodaji terjatev osebam, povezanimi z dolžnikom, v zvezi s pregonom in odkrivanjem kaznivih dejanj in v zvezi z omejitvijo obveznosti na obseg državnih poroštev na izdane obveznosti DUTB.

Predvidene rešitve bodo po mnenju predlagatelja pripomogle h krepitvi stabilnosti bank ob vzporedni zagotovitvi stabilnosti finančnega sistema in hkrati omogočile učinkovito prestrukturiranje podjetij, katerih družbenik ali upnik je DUTB. Poleg tega bo olajšano prepoznavanje nepravilnosti v zvezi z naložbami, ki so bile na DUTB prenesene kot tvegane postavke ob vzporedni zagotovitvi gospodarne uporabe proračunskih sredstev in njihove povrnitve.

V razpravi so predstavniki poslanskih skupin, ki besedilu niso izražale podpore, izrazili vrsto pomislekov na predstavitev predlagatelja, tudi naslovili vrsto vprašanj, in sicer problematiko izpolnitve osnovnega namena slabe banke v odnosu do kreditnega krča, ki kljub obsežnim sredstvom še ni popustil; morebitno podvojevanje dejavnosti Slovenskega državnega holdinga z nalogami DUTB; ugotavljanje odgovornosti za podeljevanje slabih posojil; neodvisnost delovanja DUTB v odnosu do zunanjega in notranjega nadzora, pa tudi glede preprečevanja primerov, ko bi člani posloводства ali lastniki dolžnika skozi prenos slabih terjatev na slabo banko ponovno prišli do terjatev oziroma deležev v družbah po diskontni ceni. Nadalje so se zastavljala vprašanja glede

predvidenih stroškov prestrukturiranja, razpisov in odpoklicev, povezanih interesov in cenovno previsokih zneskov svetovalnih pogodb.

Predlagatelj je vprašanje kreditnega krča izpostavil kot širše sistemsko vprašanje, na katerega vpliva veliko dejavnikov, med drugim tudi zaostrovanje regulative na področju bančništva.

Posebej je bil izpostavljen organizacijski pomen slabe banke pri usklajevanju z ostalimi deležniki v postopkih kompleksnejših prestrukturiranih gospodarskih družb z večjim številom tako bančnih kot drugih upnikov pri izvedbi poslovnega in finančnega prestrukturiranja. Glede stroškov delovanja DUTB je bilo predstavljeno, da se v letu 2013 znašali 5,2 milijona evrov, v letu 2014 in predvidoma tudi 2015 pa so bili pod enim odstotkom aktive. Nadalje je bilo s strani predlagatelja pojasnjeno, da rešitve sledijo modelom zasebnih bank v tujini, ker pa je banka pri nas 100-odstotno v javni lasti, morajo biti standardi preglednosti in nadzora višji. Predlagatelj je tudi pojasnil, da se pristojnosti z SDH ne podvajajo, saj DUTB upravlja s svojim premoženjem, medtem ko SDH upravlja s premoženjem države.

Odbor je v nadaljevanju sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin SMC, Desus in SD in zavrnil preostale amandmaje oziroma so ti zaradi predhodno sprejetih amandmajev postali brezpredmetni. V zaključku je odbor glasoval še o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala, ponovno, za besedo in še enkrat lep pozdrav v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov, kjer bomo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank podprli.

Vendar želim v uvodu povedati, da smo že v samem nastanku Zakona o ukrepu za stabilnost bank zelo odločno nasprotovali temu zakonu, kajti dejansko slaba banka pomeni najdražji mogoči način reševanja bank in tudi odpira številne špekulacije, kaj se bo zgodilo s temi podjetji in seveda s terjatvami.

Osnovni namen zakona je bil dejansko hitra prodaja zasebnih podjetij; seveda se pred tem poddržavijo in ostanejo pravzaprav slabe terjatve na državljanih. Tisti majhen delež 30-odstotni, kot je bil dejansko razviden v povprečju, kolikor je vrednost terjatev, ki so bile prenesene z bank na slabo banko, pa se potem prodaja z morebitnim celo dobičkom. Recimo, prodaja za 35 odstotkov in tisti, ki to prodaja, pravi, da je bil potem uspešen.

Skratka, prodaja podjetij bi bila seveda smiselna samo v primerih, kot je bilo tudi v drugih

državah, če bi prodajali terjatve, ki se nanašajo na nepremičnine; torej, podjetja, ki so zgradila stanovanja in tega niso mogla odprodati, so pač ustvarila slabe terjatve. To je dejansko mogoče prodajati in to se tudi v drugih državah tako rešuje. Dejansko so pa bile na slabo banko prenesene tudi terjatve oziroma podjetja, ki se niso ukvarjala z nepremično, ampak so imeli svoje poslovanje organizirano na povsem drugih področjih. Pravzaprav smo v nekem trenutku dobili prekrivanje z delovanjem Slovenskega državnega holdinga, ki je v bistvu bil ustanovljen za to, da upravlja s premoženjem, mi pa smo imeli slabo banko, ki pa ni bila usposobljena za to, da bi upravlja s premoženjem, ker je njen osnovni namen prodaja.

Ta problem ta hip s tem zakonom rešujemo, kajti če bi ostali pri tej rešitvi, da se samo hitro prodaja do leta 2017 preko petsto podjetij, pomeni, da bi v Sloveniji imeli zelo veliko stečajev, pomeni, da bi imeli zelo veliko brezposelnost in ne nazadnje zelo veliko revščino zaradi tega. Ta zakon bo to omilil, ker bomo omogočali, da bo slaba banka tudi kreditirala ta podjetja, ki so v slabi banki, in s tem jim omogočala prestrukturiranje, vendar še vedno s končnim ciljem prodaje. Vendar ta se bo zgodila po tem zakonu najkasneje lahko tam nekje leta 2022, ampak se v tem trenutku bistveno ublaži posledice morebitne hitre razprodaje podjetij in seveda s tem velike stopnje brezposelnosti zaradi stečajev. Ti visoki stroški, ki pa pri tem nastajajo, so pa dejstvo in to je bil tudi eden od razlogov, zakaj smo nasprotovali slabi banki. Namreč, bistveno cenejša varianta bi bila, če bi ostale slabe terjatve na bankah in bi te znotraj sebe reševale slabe terjatve. Tako pa so banke razbremenjene, dobile so obveznice slabe banke, mi pa pravzaprav s tem, ko bomo omogočali, da slaba banka kreditira ta podjetja, ustanovljamo eno vzporedno banko, za kar pa bo treba zagotoviti bistveno več sredstev in bistveno več denarja bo porabljenega iz tega prestrukturiranja za namen delovanja same slabe banke kot pa, če bi to ostalo na komercialnih bankah.

Tukaj se tudi ne moremo znebiti tega, da moramo biti izjemno pozorni, da se pri tem mehanizmu prenosa terjatev ne dogajajo preobsežne špekulacije. Namreč, dejstvo je, da bi nekdo lahko namenoma pustil slabo terjatev na banki. 70 odstotkov teh terjatev ostane tam, 30 je na slabi in potem odkupi to terjatev – po znižani ceni seveda, očiščeno vseh obveznosti oziroma praktično kreditov. Zato je eden od pomembnih amandmajev k temu zakonu amandma, ki ravno o tem govori in pomeni, da bi slabe terjatve, ki jih prodaja DUTB, lahko kupili samo tisti, ki niso bili vpleteni ali bili celo člani poslovdstev, ko so nastajale slabe terjatve, ali pa še pomembneje, da se preprečijo zlorabe, s tem da se širi krog morebitnih kupcev na njih povezane osebe. To je eden od mehanizmov, ki bo, upamo, bistveno ublažil to netransparentnost

in špekulacije, ki se lahko dogajajo. Ni izčiščen odnos seveda še do tistih, ki pa so bili morebiti zaposleni v času nastajanja lukenj v bančnem sistemu v bankah, pa so danes v organih upravljana slabe banke kot izvršni ali kot neizvršni direktorji. To je še eno od vprašanj ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala in lep pozdrav še enkrat.

Novela zakona o slabi banki je priložnost, da odpravimo vzroke za slabo delovanje te slabe banke in končno zagotovimo, da bo izvajala javni interes. Namreč, odkar slaba banka deluje, je od javnega interesa odstopala tako na področju plačne politike kot na področju njene osnovne funkcije, to je sanacije podjetij. Če hočemo, da bo delovala v javnem interesu, je treba urediti predvsem tri področja: prvič, kadrovske in plačno politiko, drugič cilje in metode delovanja DUTB in tretjič urediti je treba predvsem nadzor nad njenim delovanjem.

Če grem po vrsti. Glede plačne in kadrovske politike je bilo na različnih sejah odborov povedano že praktično vse. Kljub temu pa vlada ni storila dovolj, da bi te anomalije tudi dejansko odpravila, in tako v upravnem odboru še vedno sedijo ljudje, ki so očitno v konfliktnih interesov in ki so vsaj objektivno odgovorni za kršitve, ki se v tej instituciji dogajajo. Poleg tega pa tudi zakon, ki je pred nami, še vedno vztraja pri tem, da za slabo banko ne bo veljal sistemski zakon o plačah poslovojestev v državnih podjetjih, tako imenovan Lahovnikov zakon. Današnja razprava bo plodna, če bomo uspeli to preseči in da to nedopustno izjemo od sistemske ureditve odpraviti.

Potem, če gremo na področje nadzora. Tudi tukaj so velike pomanjkljivosti, ki jih novela deloma odpravlja, ampak ne dovolj odločno. Predvideva, da bo zdaj nadzor izvrševalo Ministrstvo za finance, ampak mu hkrati ne da dovolj pristojnosti za zbiranje informacij. Namreč, če hočemo zares zagotoviti nadzor, mora ministrstvo dobiti tudi dostop do zaupnih podatkov, ker ne pozabimo, slabe terjatve so v svoji zadnji instanci v resnici kreditne mape in kdor nima vpogleda v kreditne mape, nima vpogleda v slabe terjatve, nima vpogleda v materijo, s katero ta banka funkcionira.

Druga rezerva na področju nadzora je spet nadzor s strani zaposlenih. V slabi banki sem pridobil podatke po mesecu in pol čakanja, da imajo 103 zaposlene, in tudi v tem primeru ni nobenega razloga, zakaj tukaj ne bi veljal sistemski zakon in zakaj tukaj ne bi veljalo tisto, kar je zapisano v 75. členu Ustave. Namreč, če poslovojestvo nima moralnega kompasa in integritete, to še ne velja za vse zaposlene v

slabi banki, prej obratno; tisti, ki so bili na vrhu, so verjetno prej izjeme kot pravila.

Zadnje bistveno vprašanje pa je, kaj sploh pričakujemo od slabe banke. Kaj je njena splošna funkcija? Ideja ustanoviteljev slabe banke je bila, da naj ta na hitro razproda terjatve in s tem privatizira zadolžena podjetja oziroma tisto, kar bo od njih ostalo. To vsekakor ni javni interes. Javni interes je zelo jasen; to je, da se podjetja sanirajo in da se ohrani čim več delovnih mest. Tukaj pa v Združeni levici poudarjamo, da novela prinaša napredek tako glede ciljev kot metod, ampak je tudi na tem področju, na žalost, še vedno prekratka. Slaba banka namreč opravlja dve funkciji, s prodajo terjatev mora izplačati obveznice, s katerimi je te terjatve odkupila, po drugi strani pa mora podjetja sanirati. Ta cilja, se pravi prodaja in sanacija, sta si do neke mere v nasprotju, vendar pa obstaja rešitev, ki je v javnem interesu. Nobene potrebe ni, da se v zakonu ohranja kakršnakoli klavzula, da mora slaba banka poslovati z dobičkom. Mi predlagamo, in to bom tudi kasneje v amandmaju predstavil, enostavno, da ji naložimo, da izpolni svoje minimalne zakonske obveznosti, medtem pa naj čim več podjetij sanira, in da naj deleže v firmah, ki niso strateškega pomena, pač ohranja oziroma jih predaja v predkupno pravico SDH in zaposlenim, kar pa ta novela počne. Na ta način bomo rešili optimalno število podjetij, ki so se znašla v težavah, optimalno število delovnih mest in s tem zagotovili, da bo ta slaba banka dejansko poslovala na širšem javnem interesu.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana podpredsednica, spoštovani predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

Danes obravnavane spremembe in dopolnitev Zakona o ukrepih za krepitev stabilnosti bank so tako obsežne, da bi bilo po našem mnenju – in tako delimo tudi mnenje z Zakonodajno-pravno službo – potrebno ne noveliranje, pač pa priprava novega zakona. Namreč predlagane vsebine sprememb in dopolnitev bistveno presegajo načrtovane namene in cilje osnovnega zakona o slabi banki, ki je bil podlaga za ustanovitev Družbe za upravljanje terjatev bank, d. d., katere osnovni namen je prevzem oziroma odkup slabih terjatev od sistemskih bank, nato upravljanje s temi terjatvami in v končni fazi njihova odprodaja po določeni dinamiki – vsako leto se odproda 10 odstotkov terjatev. Z danes predlagano novelo Zakona o ukrepih za krepitev stabilnosti bank se podaljšuje delovanje DUTB, se pravi Družbe za upravljanje terjatev bank, za pet let, torej do leta 2022. DUTB dobiva več novih pristojnosti na področju prestrukturiranja podjetij. Družba za upravljanje terjatev bank, skrajšano tako

imenovana DUTB, bo pri prestrukturiranju podjetij lahko sodelovala s katerikoli pravnim poslom, ki bo dolžniku omogočil, da postane plačilno sposoben. To pomeni, da bo dolžnikom lahko odobrila tudi posojila ali jim izdala jamstvo, kar do zdaj ni bilo jasno predvideno.

Če obstaja možnost povečanja vrednost terjatve ali deleža DUTB, bo slaba banka družbo lahko tudi dokapitalizirala. Predlog zakona določa tudi kako in pod katerimi pogoji lahko DUTB sodeluje pri prestrukturiranju gospodarskih družb. Seveda pa mora slaba banka pri vsakem takem finančnem prestrukturiranju ravnati skladno s strogimi pravili Evropske unije o državnih pomočeh. Lahko rečemo, da predlog zakona uvaja rešitve, ki so potrebne in dobrodošle, obstaja pa nevarnost, da bo v posamičnih primerih prihajalo do prekrivanja pristojnosti Družbe za upravljanje terjatev bank s SDH, v nekaterih primerih pa celo do kolizije interesov. Novela zakona uvaja tudi večje pristojnosti Ministrstva za finance nad poslovanjem DUTB, tudi nad poslovanjem upravnega odbora te družbe. V zvezi z večjimi pooblastili ministrstva na tem področju sledi tudi večja odgovornost Ministrstva za finance za samo poslovanje DUTB, ki je družba v 100-odstotni lasti države. Upamo, da se ministristvo te odgovornosti zaveda.

Na tem mestu ne moremo mimo sedanjih dogajanj v DUTB, predvsem v zvezi z nedavnim kadrovanjem vlade v tej družbi. Na to temo smo v Novi Sloveniji zahtevali sklic izredni seje Državnega zbora, namreč imenovanje Marka Simonetija na mesto neizvršenega direktorja odpira tehtna vprašanja o spoštovanju določil glede preprečevanja nasprotja interesov. Marko Simoneti je bil namreč v času od leta 2009 do 2012 predstavnik nadzornega sveta Nove Ljubljanske banke, od koder je bilo na DUTB prenesenih največ slabih terjatev. O tej temi bomo razpravljali na izredni seji in Vlada bo morala podati kar nekaj pojasnil na to temo.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije bomo predlog sprememb in dopolnitev Zakona o ukrepih bank za krepitev stabilnosti bank sicer podprli, napovedujemo pa temeljito razpravo o nedavnem kadrovanju vlade v DUTB.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo gospod dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo!

O DUTB in problematiki DUTB smo že velikokrat govorili. Zdaj ne bomo razpravljali o tem, ali je bila rešitev pravilna in primerna ob tem času, zdaj slabo banko imamo in moramo rešiti tisto, kar se rešiti da. Pri tem smo poslanci skupine nepovezanih poslancev bili vedno konstruktivni, zato tudi predlagamo nekatere rešitve.

Ključni problem, ki se pojavlja pri tem je, ali je cilj zakonodaje prodati ali pa prestrukturirati in upravljati naprej. Rešitve gredo v novo smer in tukaj se odpirajo številna vprašanja. Problem je, ko se DUTB pojavlja kot neko offshore zakonodajno podjetje; se pravi, zakonodaja, predvsem kar se tiče insolventne zakonodaje, za DUTB je v konfliktu in ne velja. Se pravi, ta problem moramo rešiti. Največji problem pa je upravljanje rizikov, in sicer tukaj imamo največ pripomb. Če pogledamo stari zakon, vidimo, da je problem stare zakonodaje, ko smo prvič uveljavljali enotirni sistem, ki smo ga implementirali iz Združenih držav Ameriki in aplicirali na evropsko-nemški sistem, zato prihaja do številnih problemov. Drugi problem je slabo obvladovanje tveganj in tretji glavni problem je eksteritorialno zakonodajno področje. Novela prinaša določene rešitve; če grem naprej na enotirni sistem upravljanja. Problem je v tem, da država kot lastnica ne opravlja pravnega nadzora in ni dovolj strokovno podučena, da bi ta nadzor opravljala, obenem pa si ne upa opravljati tega nadzora in prevzeti odgovornosti. Neizvršni direktorji, če se ozremo na Združene države Amerike, bi morali sami, in to v celotnem obsegu, izvajati svojo dejavnost, ne pa da so zaposleni v več institucijah. Menim, da gre za tako odgovoren posel, da bi tako kot v Ameriki morali sami opravljati to dejavnost. Naslednje je to, da izjema od zakonodaje nikakor ni mogoča in bi vsa zakonodaja morala biti usklajena in veljati tako za slabo banko kot tudi za vse ostale institucije.

Če gremo na tisto zadnje, glede prestrukturiranja, imam problem v tem, ker je prva zakonodaja imela za cilj prodajo, druga zakonodaja se bolj osredotoča na prestrukturiranje, pri tem pa ni jasno določeno, kje se bodo dobila sredstva za tvrstno prestrukturiranje in nakup ter koliko in kakšne strokovnjake bomo za to morali še dodatno zaposliti; in to se veže na tisto moje izvajanje, da še nismo dobili konkretne ocene, koliko nas v bistvu slaba banka sploh stane.

Če grem na obvladovanje tveganj kot tisti osrednji center, ki je problem tako Slovenije kot tudi nekaterih evropskih držav, pa lahko povem, da smo na odboru bili konstruktivni – tisti prvi predlog, ki je bil na maratonski seji, ki smo jo imeli glede te problematike ... Po pavzi, ki jo je Poslanska skupina SMC zahtevala, smo dobili izboljšano verzijo in obljubo poslanske skupine, da bo zadeva bolje urejena. Predlog, ki je pred nami, in amandmaji k temu 8. členu gredo v pravo smer in postavljajo tiste minimalne pogoje, seveda pa bo ključni problem v tem, kako bomo zakon izvajali in kakšen bo nadzor.

Odkrili smo še nekatere pomanjkljivosti in glede na izzive poslanske skupine, ki so nam jih dali, bili konstruktivni pri teh predlogih, zato bomo v tretji obravnavi vložili amandma k 8. členu in pozivamo Stranko modernega centra, da se nam pri tem amandmaju pridruži in ga podpre. Amandma pa gre v smeri, da se dodajo

prepovedi, in sicer za osebe, ki so opravljale pregled sredstev ali izvajale obremenilne teste in pri tem svetovale, da ne bo prišlo do tega, da bi tisti, ki so bančno luknjo povzročili in bili prisotni pri prenosu, lahko kupili zelo poceni te terjatve. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovani!

Poleg ugotavljanja razlogov, zakaj je prišlo do bančne luknje in sankcioniranja odgovornih zanjo, smo v SMC mnenja, da je treba zagotoviti ustrezne pogoje, da se povrne davkoplačevalski denar, ki je bil potrošen za sanacijo nastale škode. DUTB je institucija, ki je prva poklicana za to, in naše mnenje je, da je treba tej pomembni instituciji nuditi tako zakonsko kot politično podporo pri tem, da bo davkoplačevalski denar povrnjen v državni proračun v največji meri.

Novela Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank po našem mnenju prinaša nujno prenovo in ta vsebuje sledeče. Prvič, nova orodja za finančno in poslovno prestrukturiranje podjetij. Brez orodij, ki bi omogočala učinkovito prestrukturiranje, bi bilo premoženje vredno le toliko, kolikor so sredstva, in ne toliko, kolikor je lahko vreden delujoči posel, ki je finančno stabilen, ima poslovno perspektivo za prihodnost in prinaša pozitiven denarni tok. Na primer, če prodajaš ločeno zalogo, stavbo in stroj, je to vsekakor manj vredno, kot če prodajaš delujoči posel, kjer so tudi zaposleni, napeljeni posli, kjer so odnosi z deležniki usklajeni in kjer je neka stabilna finančna struktura, ki omogoča bodoče poslovanje.

Drugič, pri tem ima poseben pomen možnost učinkovitega preoblikovanja podjetij, se pravi, finančnega in poslovnega, preko usklajevanja različnih konzorcijev upnikov, kjer mora tudi DUTB s svojim naborom znanj in sredstev, konec koncev tudi zaradi namena, zaradi katerega je bila ustanovljen, vsekakor prevzemati aktivno vlogo in prevzemati pobudo.

Nadalje. Spreminja se pogoje odprodaje 10 odstotkov premoženja v doseganju letnega priliva v obsegu 10 odstotkov pridobljenih sredstev, kar daje poudarek tudi prilivom iz učinkovitega upravljanja premoženja. Tukaj velja omeniti tudi podaljšanje delovanja DUTB za 5 let – v tujini so primerljive dolžine delovanja 5 do 15 let. S tem tudi mi ocenjujemo, da se bo sprostil pritisk na morebitno prisilno prodajo ali pospešeno prodajo sredstev za vsako ceno in na ta način bo zagotovljena tudi večja fleksibilnost upravljavcem oziroma poslovodstvu DUTB in s tem tudi večji izplen za davkoplačevalce.

Novela prinaša tudi izboljšanje nadzora nad delovanjem DUTB brez vmešavanja v njeno

poslovanje. Dodatna pooblastila Ministrstva za finance so zastavljena tako, da sicer lahko intenzivneje izvajajo nadzor, vendar se ne morejo vpletati v posamične posle DUTB, kar je ključno za zagotavljanje neodvisnosti, s tem pa tudi jasne odgovornosti poslovodstva DUTB. Nekdanji manko se zdaj tudi kompenzira, kar se tiče enotirnega sistema upravljanja, ki je bil nekako novost pri nas oziroma se ni tako redno uporabljal in tukaj so zdaj pristojnosti jasnejše; predvsem v smislu podeljenih pristojnosti, kar se tiče neodvisnosti, iz teh pa tudi neposredno izhaja jasna odgovornost.

Kar se tiče preprečevanja zlorab, predvsem v odkupu terjatev in pridobitvi deležev z diskontom – tukaj je bil že omenjen s strani kolega Dobovška 8. člen, ki smo ga tudi mi dopolnili in smo se pri tem navezali na prevzemno zakonodajo, za katero mislimo, da ima dobre omejitve. Predvsem se pogovarjamo o tem, da mora biti nekako zagotovljeno preprečevanje zlorab, tudi recimo v drugem, tretjem in naslednjem kolenu, da tisti, ki so nekoč poslovodili ali bili tako ali drugače povezani s temi podjetji, ki so zašla v težave in so bile njihove terjatve prenesene na slabo banko, ne morejo biti deležni zdaj diskontnega odkupa teh sredstev ali deležev.

Kar se tiče preglednosti, smo tudi na odboru sledili predlogom SDS in Združene levice, ki sta dali predlog, da mora biti, kar se tiče preglednosti, udeležen pri poročanju tudi Državni zbor, in smo ta amandma tudi predlagali in sprejeli. In če gremo od tukaj naprej: kar mislimo, da prinaša ta zakon, je ne nazadnje tudi lažje refinanciranje obveznosti DUTB in s tem znižanje izpostavljenosti države. DUTB je namreč izdala obveznice s poroštvom države.

Spoštovani! V SMC smo mnenja, da bo novela pripomogla k povrnitvi davkoplačevalskih sredstev, vloženih v dokapitalizacijo bank, v večji meri, kot bi bilo to mogoče brez nadgradnje tega zakona. V SMC bomo predlog zakona torej podprli. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsedujoča.

Gre za novelo zakona, ki nadaljuje pohod vlade Mira Cerarja na državno premoženje in na upravljanje z državnim premoženjem. Vlada je v svojih dokumentih navedla nekaj razlogov za novelacijo ZUKSB, torej zakona, ki je bil primarno namenjen saniranju bančne kriminalitete in tudi ugotavljanju odgovornosti za nastanek bančne luknje. Med drugim vlada kot enega od razlogov navaja, da želijo s to novelo olajšati prepoznavanje nepravilnosti pri dodeljevanju kreditov.

Pa pogledajmo samo primerjavo členov, ki to določata v starem, torej zaenkrat še aktualnem zakonskem besedilu, in v novem. V starem zakonskem besedilu v 3. členu piše, da je eden od temeljnih namenov zakona ugotavljanje odgovornosti za nastanek slabih kreditov in naložb. To dikcijo Vlada z novelo spreminja in zapiše zgolj, da želi olajšati prepoznavanje nepravilnostim, ki so vodile.

Naprej, od razlogov za spremembo navaja zaradi zakonske podhranjenosti črtanje pooblastila za zaplembo premoženja. Na vprašanje, koliko takšnih zaplemb, če je to nepravilnost oziroma nedoslednost, je bilo pod aktualno zakonodajo, je bil odgovor Vlade – nič. Navaja tudi, da ni razloga, da morala DUTB začeti sodne postopke. Na enako vprašanje, koliko takšnih primerov je bilo izvedenih v preteklem obdobju, je bil odgovor – nič. Vlada kot razlog za spremembo navaja tudi dejstvo, da ni razloga, da bi DUTB nastopala kot zasebni tožilec. Na vprašanje, koliko takšnih primerov je bilo v pretekli zakonodaji, je bil odgovor – nič. Vlada kot razlog navaja tudi zagotovitev večje neodvisnosti uprave, po drugi strani pa, kot smo slišali, povečuje pristojnosti Ministrstva za finance za nadzor nad delovanjem slabe banke. Skratka razlogi, ki jih navaja kot razloge za spremembo z ZUKSB, so ravno tisti, ki govorijo v nasprotni smeri. Vlada kot razloge navaja oziroma kot podkrepitev svoje odločitve navaja tudi dve študiji tujih organizacij Evropske komisije in Mednarodnega denarnega sklada, in sicer Mednarodni denarni sklad je konec februarja 2015 v posebni študij o slabi banki zapisal, da je ključno, da DUTB ohrani neodvisno upravljanje. Spomnimo se, to je bilo pred prvim obglavljanjem DUTB. Evropska komisija pa je konec maja 2015, torej na nek način pred drugim obglavljanjem DUTB, ko se je znebila vseh tujcev, napisala, da je treba ohraniti trdno korporativno upravljanje v družbi za upravljanje terjatev. Poudarek je na ohranitvi, ne na zagotovitvi. Ohraniti! Vlada pa prihaja z zakonskim predlogom, ki to korporativno upravljanje in neodvisno upravljanje krni in ga daje neposredno pod vpliv Ministrstva za finance. To je zakonski predlog, materija, ki bo nas, davkoplačevalce stala v letu 2016 200 milijonov evrov, v letu 2017 še dodatnih 100 milijonov evrov. Sprašujem se, koliko potrebujejo policisti; mislim, da manj. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojujencev Slovenije, zanj gošpa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS):
Hvala za besedo, gošpa. Lep pozdrav vsem. Spoštovani!

Predlog zakona omogoča učinkovito prestrukturiranje podjetij, katerih družbenik ali upnik je zaradi izvedbe ukrepov za krepitev

stabilnosti bank postala Družba za upravljanje terjatev bank ali na kratko DUTB, ki lahko sodeluje pri prestrukturiranju gospodarske družbe s katerikoli pravnim poslom, ki lahko njenemu dolžniku omogoči, da postane kratkoročno ali dolgoročno plačilno sposoben. To pomeni, da lahko da posojilo, da lahko nastopa kot porok dolžnika ter da lahko jamči banki za izpolnitev dolžnikove obveznosti.

V Poslanski skupini Desus se zavedamo, da bo proaktiven pristop k prestrukturiranju podjetij na dolgi rok omogočil tudi boljše poslovanje bank, saj te za svojo osnovno dejavnost posojanje denarja potrebujejo zdrava podjetja. Trenutno veljavni zakon kot cilj določa ugotavljanje odgovornosti za nastanek slabih kreditov in naložb, ki so bile kot tvegane postavke prenesene na DUTB. Dikcija ugotavljanje odgovornosti se z novim predlogom spremeni v olajšanje prepoznavanja nepravilnosti, saj DUTB nima preiskovalnih pooblastil ali znanja, potrebnega za odkrivanje kršitev. Vse, kar lahko stori, je, da sum na storjeno kaznivo dejanje naznani za to pristojnim organom. V zadnjem času smo bili žal priča stalnemu medijskemu izpostavljanju DUTB. Za nekatere težave je bilo krivo njeno poslovodstvo, ki se je kasneje soočilo s posledicami, nekatere zgodbe pa so služile, kot je že v navadi, nabiranju političnih točk. V Poslanski skupini Desus se zato strinjamo z določbo, da mora DUTB Ministrstvu za finance posredovati katerokoli dokumentacijo in vse informacije, ki jih ministrstvo potrebuje za opravljanje nadzora. Ministrstvo DUTB lahko daje usmeritve in ta jih mora upoštevati, a te usmeritve morajo biti splošne in ne smejo predstavljati navodila za ravnanje v posameznem primeru. Še vedno pa ne bo imelo pristojnosti vmešavati v njene dnevne poslovne odločitve. Predlagan zakon podaljšuje obdobje obstoj DUTB do 31. decembra 2022. DUTB namreč ni bil ustanovljen, da bi prodajal sredstva pod pritiskom in za vsako ceno, temveč zato, da najde primerne kupca in v čim večji meri povrne proračunska sredstva. Kot je navedeno mora DUTB predvsem poslovati pregledno, gospodarno, učinkovito in uspešno. V prizadevanju za kar največjo preglednost pa mora zagotoviti možnost rekonstrukcije postopkov odločanja o sklenitvi posameznih pravnih poslov.

V Poslanski skupini Desus smo ves čas zatrjevali, da mora predlog zakona natančno opredeliti na koga lahko DUTB prenese terjatve, katerih imetnica je postala pri izvajanju ukrepov za krepitev stabilnosti bank. Verjamemo, da bo rešitev odpravila možnost kakršnihkoli malverzacij s strani družbenikov dolžnikov, članov poslovodstva dolžnika v trenutku, ko je terjatev nastala oziroma z njimi povezanih oseb. V naši skupini bomo predlog podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 18. 11. 2015. V razpravo dajem 2. člen ter amandmaja Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima mag. Dušan Verbič.

Izvolite.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, predsedujoča. Državni sekretar, poslanke in poslanci, lep pozdrav!

Dovolil si bom nekako tudi nekaj besed za sam uvod, glede na to, da je tema tista prava in je tudi prav, da se na tem mestu pred sprejetjem tega zakona nekako približe dotaknemo tudi nekih sil pomembnih zadev. Začel bom z naslednjim. Družba za upravljanje terjatev bank je bila zastavljena kot nekakšen agent, ki koncentrira terjatve, nato pa naj bi jih čimprej prodala. Logika, ki je temu sledila, je preprosta, se pravi, čim prej najti odgovornega lastnika. Ali je bil ta model, ki je bil sprejet in se je izvajal, ali je bil v skladu z velikimi pričakovanji, če bom lahko temu tako rekel, ne samo strokovne, ampak tudi laične javnosti, izveden. V času ustanovitve te družbe za upravljanje terjatev, po moji oceni, je bil pristop tistega davnega leta, če lahko temu tako rečem, 2011–2012 zelo dober. Res pa je, da najverjetneje v sami vsebini ni zaživel tako, kot si je predlagatelj oziroma so si takratni snovalci tovrstnega zakona predstavljali v tistih danih okoliščinah in realnosti tudi optimalen. Bil je. Tudi sam moram priznati, da se zelo strinjam, še posebno glede odločitve takrat, glede oblike upravljanja tovrstne družbe, glede na to, da imamo danes tudi kakšen pomislek s strani posameznega poslanca, ali enotirno upravljanje je bilo pravo ali ne. Sam trdno stojim na stališču, da je to edino pravilno – za enotirno obliko upravljanja družbe.

Za Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank pa osebno ocenjujem, da predstavlja nov poslovni model za upravljanje Družbe za upravljanje terjatev bank. In ta je, kar je tudi v gradivu zelo podrobno in dosti razumljivo razpisano, da s tem zakonom se razširja pristojnost delovanja same družbe. Kaj konkretno to pomeni? Pomeni pristojnost, da se lahko družba v procesu njenega upravljanja aktivno vključuje v tako imenovano prestrukturiranje podjetij. Zdaj veljavni zakon preprosto eksplicitno tega ne navaja, zato je prav, da je dopolitev, ker se tiče te pristojnosti, kajti s tem se omogoči Družbi za upravljanje terjatev bank, da svoje premoženje – ne bom se tukaj dotikal obliko gospodarske družbe –, da se lahko v procesih prestrukturiranja družb, v katerih ima ona svoje terjatve, aktivno vključi. To pomeni, dosedanje triletno delovanje ali poslovanje Družbe za upravljanje terjatev bank nas nekako preprečuje, da je potreben drugačen pristop. Sam gledam to zadevo predvsem s

tega, da je še kako treba ohraniti tisto osnovni pomen poslanstva, se pravi, maksimiranje dobička iz naslova prodaje terjatev. In tukaj ne dvomim, da ta proces se bo nadaljeval. Treba in potrebno pa je dodati ta del, ki sem ga tudi uvodoma omenil, se pravi, prestrukturiranje podjetij, in sicer v tistih, kot znano, kjer so terjatve iz naslova prevzetih slabih terjatev bank, in sicer za tiste zdrave dele teh družb, kateri imajo neko realno možnost ali pa se celo ohranjajo na trgu konkurenčnosti, in tukaj ne smemo pozabljati tudi, da se s tem ohranjajo tudi delovna mesta. Prav gotovo pa bistvo tega, vsaj sam kolikor razumem tovrstno obliko prestrukturiranja in spremembe zakona, da se čim prej najdejo odgovorni lastniki. Se pravi, ne da se ohranja to v nedogled tako imenovana državna lastnina.

Zato menim, da je treba pristopiti k predlaganemu poslovnemu modelu, ki omogoča resnično maksimiranje prihodkov iz naslova prevzetih terjatev v procesih stabilizacije bančnega sistema. Toliko zaenkrat. V nadaljevanju se bom z veseljem še vključil. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Sam zgodovino delovanja te inštitucije vidim nekoliko drugače kot kolega Verbič. Namreč, če pogledamo, leta 2012 naprej, ko je bila slaba banka ustanovljena, vidimo, da je hodila od enega škandala do drugega, od ene afere do druge afere, od enega problema do drugega, in na tej poti je več problemov ustvarila, kot pa rešila. Že na začetku so praktično vsi ekonomisti, vsaj tisti ne povsem ortodokсни, opozarjali, da je način reševanja dolžniške krize s slabo banko predrag in da obstaja bistveno bolj učinkovita možnost, to je običajna dokapitalizacija bank. Namreč, če bi dokapitalizirali banke na klasičen način, bi s tem prihranili tako denar kot tudi ne bi bilo treba vseh teh dragih stresnih testov in tako naprej preračunavati, ki so peljali v nove škode, hkrati pa bi se zanesli na obstoječe kapacitete v bankah, se pravi, na tiste, ki so kredite podeljevali, tiste, ki s krediti upravljajo. Seveda bi bilo treba povečati nadzor, ampak na ta način bi omogočili organsko razreševanje dolžniške krize, tako pa smo šli na nek povsem nov model, ki se je pa izkazal za povsem neprimerne. Začelo se je, ko je Banka Slovenije naročila stresne teste. Vemo, kako so se ti stresni testi delali. Že dlje časa se šušlja po državi, da so se po slovenskih mestih vozili študentje, ki so skozi zadnja okna avtomobilov popisovali vrednost stavb ob teh cestah. Vemo, da sta bila izdelana dva stresna testa, ki sta se eden od drugega razlikovala kar za 45 % vrednosti, izbran pa je bil slabši. Vemo, da je bila povprečna vrednost diskonta terjatev, po katerih so bili preneseni

kreditni na slabo banko, v Sloveniji kar 70 %, kar je evropski rekord. Vemo, da smo za celoten proces porabili vsaj 5 milijard evrov. Namreč, slaba banka ni odpravila kreditnega krča, tako kot je obljubljala. Nasprotno, v naslednjih letih 2013 in 2014 je bilo kljub ustanovitvi slabe banke potrebnih dodatnih 3,6 milijarde evrov dokapitalizacij bank. In še danes kreditni krč traja, več kot tretjina podjetij ima težave z dostopanjem do kreditov. V slabi banki pa smo prišli do nove afere. Zadnja afera je bila afera s plačami, ko je Slovenija kakšno leto prepozno ugotovila, da nas ti švedski bankirji enostavno vlečejo za nos, in smo zopet izgubili, Vlada je izgubila ugled v očeh državljanov, ne samo Vlada, tudi država kot celota. Država kot celota izgublja na ta način ugled v mednarodni skupnosti, ker s takimi potezami zgleدامo kot neka banana republika, s katero se pač lahko dela, kakor se hoče. Slaba banka v kumulativni ustvarja ogromno škode. Njen poslovni model, ki je bil izbran - se pravi, model, da se enostavno po ogromnih diskontih slabe terjatve tja prenese, nato pa jih slaba banka čim prej razproda, vsaj 10 % na leto -, se tudi ni izkazal kot dober in bo verjetno peljal v razkosanje podjetij, v uničevanje delovnih mest, pri čemer je seveda cilj, da se državi čim prej poplača njene obveznice. Ampak, kot sem že v uvodnem stališču poudaril, javni interes tu je, da se delovna mesta ohrani, da se podjetja stabilizira, da se gospodarstvo znova zažene. In slaba banka kot javna institucija tu ne more funkcionirati kot nek zasebni sklad tveganega kapitala, ki ga upravljajo neki tuji bajno plačani bankirji, z državnim premoženjem oziroma s premoženjem, ki je bilo preneseno v državno malho, pa upravljajo kot s svojim lastnim premoženjem in zasledujejo nek dobičkonosen, profiten motiv in kvorume, se pravi, čim hitrejšo vsaj 10 % letno razprodajo portfelja, ki ga imajo, in za to pač dobijo bajne nagrade. To je enostavno model, ki ni vzdržen, to je model, ki škodi gospodarstvu, to je model, ki ga je treba presekati. V tem smislu v Združeni levici to novelo pozdravljamo, ker v marsikateri točki gre v pravo smer. Se nam pa zdi predvsem v točkah nadzora in pa na točkah določanja funkcij slabe banke nekoliko premalo odločna. Premalo odločna, ker se v obeh primerih ustavi na pol poti. Pri nadzoru gremo do tam, da se sicer Ministrstvu za finance da pooblastila za nadzor, ampak se mu ne omogoči vpogleda v vso relevantno dokumentacijo, kar pomeni, da bo nadzor s strani ministristva zelo otežen in šibek. V primeru določanja funkcij se sicer nekoliko relativizirajo te klavzule, ampak ne gremo pa toliko daleč, da bi slabo banko dejansko postavili v inštitucijo, ki bi se primarno ukvarjal s sanacijo podjetij ne pa z njihovo razprodajo. Se pravi, da bi dejansko pač poskušala iz teh slabih terjatev zadeve sanirati, popraviti pretekle grehe in rešiti podjetja in delovna mesta. To je pa naš osnovni namen v Združeni levici. Zato zakon pozdravljamo, novelo zakona pozdravljamo.

Našo podporo pa vežemo na amandmaje. Ker kot sem rekel, se nam zakon zdi prekratek v številnih točkah, pa bom zdaj na kratko opisal vsebino naših popravkov tega zakona, ki smo jih podali.

Najprej k 2. členu, ki opredeljuje nadzor dodajamo v bistvu dve zadevi. Prva je ta, da Ministrstvo za finance, ki je zdaj dobilo funkcijo nadzornika slabe banke, dobi tudi dostop do zaupnih podatkov, ker, kot sem že povedal v stališču, so slabe terjatve v zadnji instanci kreditne mape. In nekdo, ki hoče nadzorovati upravljanje s slabimi terjatvami, mora imeti vpogled v kreditne mape, drugače ta nadzor ni mogoč in ga lahko pač vršimo samo na papirju. Tukaj seveda se strinjamo, da zdaj Ministrstvo za finance ne sme kar šariti povsod okoli poteh mapah, ampak mora pač svoj nadzor fokusirati v tiste zadeve, ki so dejansko relevantne. Ampak po drugi strani je pa vaša varovalka tukaj bistveno preostra in ne bo omogočala nadzora nad delovanjem te inštitucije, kakršnega si želimo, zato predlagamo, da se Ministrstvu za finance tukaj omogoči širši vpogled v funkcioniranje inštitucije.

Naslednja zadeva pri 2. členu, ki jo dodajamo, je notranji nadzor s strani zaposlenih. V slabi banki so 103 zaposleni in kot taki bi morali pasti v sistemsko ureditev, se pravi Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju, ki bi omogočil strožji nadzor nad izvršnimi in neizvršnimi direktorji. Kot smo videli pač ti direktorji v preteklosti niso pokazali kakšne družbene odgovornosti, da ne uporabim zanjo kakšne ostrejšje besede, ampak so evidentno izkrivljali zakonodajo za to, da so si pač lahko še povečevali svoje že tako bajne plače, ki so, recimo, tudi po desetkrat višje od plač tistih, ki tukaj sedimo, pa imamo že mi visoke plače glede na slovensko povprečje. Oni imajo desetkrat višje in so praktično daleč daleč najboljše plačani delavci v sektorju država. Če hočemo to začeti preprečevati, bo potreben nadzor tako od zunaj kot nadzor od znotraj. Znotraj sistemski zakon imamo in mi k 2. členu predlagamo popravek, da se zaposlenim ta nadzor tudi dejansko omogoči. Ne smemo namreč gledati tako ozko, da če so direktorji taki, kot so, da enako velja za vse zaposlene. Ponavadi imajo zaposleni ravno veliko višjo integriteto kot, na žalost, njihovi poslovodje, kar v Sloveniji spremljamo praktično že 20, 25 let.

Potem dalje, treba bo urediti politiko plač. Vlada je že pred časom neke varovalke tukaj vnesla, omejila na 17 tisoč evrov najvišje plače v slabi banki. Mi bi tukaj predlagali še nadaljnjo zaostritev oziroma zopet, da se v slabi banki upošteva sistemski zakon, v tem primeru tako imenovan Lahovnikov zakon, ki bi pomenil, da lahko plač poslovodstva največ za 6-krat presega povprečno plačo zaposlenega v podjetju. S tem bi postavili neko objektivno in sistemsko zgornjo mejo, ki bi bila še vedno zelo visoka, ampak glede na sedanje stanje bi bilo to

še vseeno boljše. Predlagamo, da se v 3. člen doda ta varovalka.

Potem predlagamo, da se olajša razreševanje neizvršnih in izvršnih direktorjev, ker če smo se kaj naučili iz te zadnje epopeje švedskih bankirjev, je bil nauk zgodbe ta, da pristojna ministra, se pravi, minister za finance in minister za gospodarstvo ali pa Vlada kot celota niste imeli dovolj pogubam, da bi predlagali razrešitev takrat, ko so bile nepravilnosti zaznane. Ko je Računsko sodišče zaznalo nepravilnosti, so ti ljudje dobili še nadaljnje pol leta za izkrivljanje zakonodaje, zato da niso izvedli popravljanih ukrepov. In tudi po tem, ko je bilo izdano porevizijsko poročilo, Vlada ni izbrala poguma, da bi rekla bobu bob. Šele javni pritisk je odnesel te direktorje, ki bi morali biti razrešeni že bistveno prej, s tem pa bi se prihranila tako škoda za slabo banko kot škoda za ugled Vlade in države v celoti. Kot sem rekel, s takimi malverzacijami tudi v očeh tujine izgledamo kot neka banana republika. Zato v Združeni levici predlagamo, da se možnost predlaganja razrešitve izvršnega ali neizvršnega direktorja v slabi banki podeli tudi državnemu zboru, da lahko mi kot državni zbor, ki smo zakonodajno telo, ampak imamo tudi neko nadzorno funkcijo, pač, če zaznamo neke hude nepravilnosti v delovanju te institucije, predlagamo, da se pač odgovorne razreši. In tukaj opozarjam, še vedno so v upravnem odboru ljudje v konfliktu interesov. Enega smo celo ujeli na laži na Komisiji za nadzor javnih financ, ko se je izkazalo, da je očitno v preteklosti deloval kot posrednik za Avstrijo Telekom pri prevzemanju T2, sedaj pa deluje v javni inštituciji, za katero se sumi v javnosti, da to isto podjetje, se pravi, T2, prodaja temu istemu ponudniku, se pravi Avstrija Telekomu in ga pri tem pošilja v stečaj. Take primere imamo še zmeraj v slabi banki, so še zmeraj zelo slabo raziskani in so v bistvu po tem, ko sta bila dva odstavljena, nekako potihnili. Zato mislim, da bi bilo zelo smiselno, da predlagamo, da se državnemu zboru podeli več pristojnosti, da lahko bolj odločno ukrepamo v takih primerih.

Glavna stvar tega zakona je pa funkcija slabe banke. Se pravi, na kakšen način se bo upravljalo s skoraj dvema milijardama premoženja, ki sta v tej inštituciji. Kot sem že večkrat poudaril, je bil ustaljen modus operandi ta, da slaba banka enostavno čim hitreje ne glede na vse okoliščine proda premoženje, ki ga ima, razproda premoženje, ki ga ima, pri čemer bo škoda storjena tako državi, ker bodo nakupne cene oziroma prodajne cene prenizke, kot zaposlenim, ker bodo verjetno v teh procesih hitenja z razprodajami in prisilnih poravnav izgubljena delovna mesta, kot podjetjem in gospodarstvu v celoti. Izguba tukaj je v bistvu totalna in ni samo kolateralna. Mi predlagamo podobno kot tudi vlada sama zaznava, da bi bilo smiselno te funkcije predruožčiti na način, da na prvo mesto postavimo sanacijo, da na prvo mesto postavimo reševanje podjetij. Tukaj

podajamo tri amandmaje, ki gredo v tej smeri. Glavni je ta, da se določi drugačna določitev deleža premoženja, ki ga mora DUTB prodati vsako leto. Mi bi to določbo, ki je zdaj 10 %, zrahljali do te mere, da DUTB proda samo toliko premoženja, da lahko servisira svoje letne obveznosti po tem zakonu. Se pravi, da poskrbi za svoje obratovalne stroške, za poplačilo obveznic, in to je to, drugače naj se pa pač ukvarja za sanacijami podjetij ne pa z razprodajami. Dalje predlagamo, da se razširi predkupna pravica, ki jo tudi Vlada sama predlaga, da se podali za zaposlene in pa SDH, ampak samo v primerih, ko so podjetja opredeljena kot strateška ali pomembna. Mi z amandmajem to klavzulo širimo, da se lahko proda po predkupni pravici tudi tista podjetja, ki so označena kot portfeljska. Lahko pogledamo, primer takega podjetja je Cimos, ki je še do nedavna zaposloval 7 tisoč delavcev. In tudi v takšnih primerih se nam zdi smiselno, da bi SDH kot državni holding v primerih, ko gre za tako ogromna podjetja, ki so regijskega pomena z svojimi zaposlitvami, da dobi predkupno pravico in da v sodelovanju s slabo banko skrbi za to, da bodo ta podjetja čim prej sanirala in začela čim prej funkcionirati.

Zadnja zadeva, ki nas skrbi, je pa ta, da bodo lahko skozi slabo lastniki, prejšnji lastniki podjetij, ki so podjetja pač pripeljali v tako situacijo, kot so jih, zdaj preko posrednikov ali pa na kakšen drugi način prišli po diskontiranih cenah nazaj do svojega premoženja. Namreč, kot sem rekel, diskont, po katerem je bilo premoženje preneseno, je 71 %, slaba banka bo pač vsaj deloma, verjetno, poskušala po tem sprejetem zakonu ta podjetja sanirati in bi bilo popolnoma skregano z vsako logiko, da se omogoči kateremukoli lastniku ali pa poslovodni osebi, ki je odgovorna pač za to stanje, da zdaj to podjetje dobi po neki diskontirani ceni nazaj v svojo last. Se pravi s tem ga bo država praktično razdolžila, mu rešila podjetje, on bo pa pač nekaznovan odšel. Vlada tukaj sicer predlaga neke varovalke, ampak so preohlapne, zato jih mi zaostrujemo. Zaostrujemo jih pa, da ni mogoče prodati terjatve podjetju, v katerem ima pravna oseba, ki je lastnik firme, dolžnice več kot 3 % delež. Se pravi 3 % je za nas tisti zgornji prag. S takšno preprosto klavzulo bi lahko bistveno bolj učinkovito udeležili duh tega, kar sama vlada v tej noveli predlaga.

Potem imamo pa še dodatek glede predkupne pravice za stanovanjski fond, ampak to bo pa predstavil kolega Franc Trček. Jaz bom pa na tem mestu zaključil. Poudarim bom samo še enkrat to, da novelo pozdravljamo. Se strinjamo v bistvu z smerjo, v katero je zapeljana. Se nam pa zdi na teh točkah, ki sem jih zdaj opisal, se pravi, nadzor, funkcija slabe banke in pa predkupne pravice nekoliko premalo ostra in zato z našimi amandmaji poskušamo konstruktivno pripomoč k temu, da bi duh novele v praksi čim bolj zaživel.

Če bodo naši amandmaji podprti, bomo tudi zakon danes podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Ja, hvala lepa, spoštovana, podpredsednica. Predstavniki Vlade, kolegi in kolegice!

Glede nato, da je navada, da ob 1. členu imamo poslanci in poslanke možnost tudi na nekoliko širši pogled o posamezni točki dnevnega reda, bom to, ta širši pogled tudi izkoristil glede na to, da sta to naredila tudi moja dva predhodnika. Nekateri ste šli in tudi jaz bom šel nekoliko v preteklost, v leto 2012 in leto 2013. Predvsem zaradi tega, da se opredeli tudi tista preteklost, in predvsem zaradi tega, da se opredelijo okoliščine, v katerih je dejansko nastajala slaba banka. Slaba banka ni nastala zaradi tega, ker bi se to nekomu zdelo, da je pa to zelo dobro, zaradi tega, ker ni bilo nobenih težav v slovenskem finančnem bančnem sistemu, zaradi tega, ker nihče ni hotel rešiti teh finančnih in bančnih težav. Slaba banka je nastala v takratnih okoliščinah leta 2012, leta 2013, predvsem zaradi tega, ker so poslovne državne banke imele zelo zelo veliko tako imenovanih slabih terjatev. Slabe terjatve – kaj so pravzaprav slabe terjatve? To so tiste, katerih ni bilo možno oziroma katere se ni plačevalo, krediti se niso odplačevali več kot šest mesecev. Pravzaprav obstaja tudi neka opredelitev o tem, kaj je pravzaprav slaba terjatev. In te banke bi lahko to naredile od leta 2009 ali od leta 2008, ali od leta 2007, ali 2006, same lahko začel gospodariti s slabimi terjatvami in s tistimi krediti, ki bi jih morale odpraviti oziroma za njih uveljavljati slabitve. Verjetno je to nekoliko pretežak izraz, ampak to pomeni enostavno, da se njihova vrednost teh kreditov v povezavi tudi z zavarovanji dejansko slabi in da je zmeraj manjša. Te slabitve pa vplivajo na kapital. In več je slabitev več kapitala je treba. Zaradi tega je iluzija o tem, da bi banke to lahko naredile same brez dodatnega kapitala in da bi bilo to ceneje, če bi to naredile same. Tudi če bi naredile same bi, seveda, obdržale te slabe terjatve. In vprašanje, kako bi sedaj isti ljudje, ki so dali kredite, ki so sprejeli tveganja, ki so sprejeli tudi zavarovanja za te kredite s temi krediti s temi tveganji s temi zavarovanji, dejansko gospodarili. Ampak zato so imeli takratni bankirji možnost, da so delali štiri ali pet let, pa se ni kaj dosti zgodilo. Pa nobena državna banka ni ustanovila svoje slabe banke, če želite, svoje interne pravne osebe, na katero bi prenesli tako imenovane slabe kredite, slabe terjatve, slaba zavarovanja in tako naprej. To se ni zgodilo. Uprave in nadzorni sveti takratnih državnih bank, pretežno državnih bank, niso v zvezi s tem nič naredili, razen da je bilo ogromno sprenevedanja, prvič sploh kaj je slaba terjatev, kako se opredeli slaba terjatev, zakaj je slaba

terjatev in tako naprej in tako naprej. Ampak naredilo se ni nič. In takratni finančni sistem bi šel dejansko, če bi se to nadaljevalo še nekaj časa, v kolaps. Ker smo v EU, ker smo v evroskupini, seveda tudi zunanji svet, tudi Frankfurt, tudi Evropska centralna banka na to ni gledala tako, ampak je čakala in rekla, naredite kaj s temi slabimi krediti, ki ste jih dali. Banke niso naredile nič, podaljševale so kredite, tako da so bili to najprej trimesečni krediti, potem so jih dali na devet mesecev, pa na eno leto, pa ne dve leti, pa spet se ni nič zgodilo. Štiri do pet let se je vedelo, da imamo v Sloveniji finančno krizo in banke niso v zvezi s tem nič naredile. In seveda potem je prišla situacija tako daleč, da je bilo vprašanje, ali bodo šle systemske banke ali ena, dve, tri ali kakorkoli že v stečaj ali ne. Ali bo dejansko s tem nastala tudi posledica, to pa je, bom rekel, nemir med prebivalstvom, dviganje vlog, nestabilen finančni sistem bi zaradi tega nastal in tako naprej. In takratna Banka Slovenije in takratni lastniki seveda bi tudi v tej zvezi lahko kaj naredili, pa niso. Solastnik je bila država, Banka Slovenije je bila regulator in je seveda zagovarjala, vse je krasno, vse je stabilno in tako naprej. Na drugi strani so se pa domine podirale. In seveda takrat, ko pa že spraviš banke v situacijo, ko enostavno ne morejo več dihati, ker so podkapitalizirane, ker niso imele dovolj kapitala, jih je treba vzeti tiste zadeve, ki so tam slabe, če želite, treba je narediti operacijo, odrezati je treba gnilobo. In tega niso znale same narediti. Zato je bila potem ustanovljena neka tretja institucija z velikimi težavami, z velikim nasprotovanjem, ne samo dela politike, ampak predvsem lobijev. Zakaj? Zato ker so se bali večje transparentnosti, kdo je podeljeval kredite, zakaj je podeljeval kredite in tako naprej in tako naprej. Takrat je seveda nastala slaba banka in takrat, ko je nastala DUTB, seveda vprašanje, v kolikem času bo pa ta DUTB prenesla te slabe terjatve in katere banke bodo prenesle slabe terjatve na DUTB. Prvi datum, ki je bil, je bil 30. junij 2013. 30. junij 2013, je bilo rečeno s strani takratne vlade, takratnega Ministrstva za finance, da se mora to zgoditi in da bo takrat nastala prva transakcija in da bo takrat prišlo do prenosa slabih terjatev. To je približno tri, štiri mesece po ustanovitvi delniške družbe. In še več. Takrat je bilo tudi povedano, da bo DUTB dokapitalizirala banke in naj DUTB v treh mesecih vse pripravi za dokapitalizacijo in za prenos slabih terjatev. To so bili razlogi. Potem je prišel 29. junij 2013, mislim, da je bil to petek, ko je prišlo sporočilo iz Evropske centralne banke, iz Evropske komisije, iz IMF: "Ne, to se ne bo naredilo, kajti mi ne verjamemo vašim ocenam o tem, kako ste vi to ocenili." Prišlo je do nezaupanja in mi bomo to naredili. Potem je prišlo do tega, da je Evropska centralna banka, Evropska komisija v podpori IMF poslala tiste ljudi iz različne družbe in tako naprej, ki so vrednotili nepremičnine, ki so vrednotili podjetja, katera so bila potem koncem leta 2013 prenesena na slabo banko z tistim

haircutom 70 % in tako naprej, skratka, da se je zmanjšala ta njihova vrednost. Mimogrede, Banka Slovenije je dobila račun za dve vrednotenji za 22 milijonov evrov, da ne bo kakšnih pomot. Med 21 in 22 milijonov evrov, potem ko se seveda sedaj sprašuje, kako in zakaj, to je bil javen podatek. Seveda je bila v takratnem času država Slovenija kot lastnica bank na neki način prisiljena, da nekaj naredi, ker dati denar, dokapitalizirati banke brez tega, da jim ti vzameš zadevo, ki je gnila, enostavno ne pomeni nič, tudi v bilancah ne pomni nič, ker bo banka stalno potrebovala dodatni denar s strani lastnikov ali s strani države. Toliko o tem, zakaj je banka nastala in zakaj se je potem vse to skupaj naredilo. Še nekaj. Slaba banka je delniška družba in ni banka in ne delujejo z Zakonom o bančništvu. Nima nobene zveze s tem, da bo gospodarstvo prejelo več kreditov in da bo kreditni krč prenehal zaradi slabe banke. To je iluzija. To je zmeta. To nima zveze z bančništvom, če želite. Tja so bile prenesene slabe terjatve, zavarovanja in tako naprej in tam ne opravljajo nobene bančne funkcije. DUTB ne daje nobenih kreditov, ne sprejema nobenih depozitov in nima nobene zveze z banko ali bančništvom. Samo ime je tako. Ime, ki ga je dala pač, mediji verjetno, največ mediji. Zaradi tega je nastala Slaba banka. Zaradi problemov v državnih bankah in ker se tam ni nič naredilo, drugače bi pa sami bankirji lahko naredili vse in rešili svoje slabe terjatve pa jih niso hoteli.

Takrat je nastal tudi v tistih razmerah takšen zakon, ki ga danes popravljamo. Jaz nimam nič proti temu, da zakon popravljamo, pravzaprav mislim, da je bilo vseskozi rečeno, da bi se moral popraviti že prej, vprašanje je samo, v katero smer in kakšna vloga bo DUTB v prihodnosti – vsekakor ne več taka, kot je bila takrat, z določenim namenom; takrat je bila z določenim namenom. Če danes govorimo, da bo cilj DUTB tudi prestrukturiranje gospodarstva, je seveda to hvalevredno, toda tu moramo vedeti, da se več oseb oziroma več pravnih subjektov danes ukvarja z enim in istim – SDH, potem imamo še nek deo, ki se prav tako ukvarja s prestrukturiranjem, potem imamo še Kad in tako naprej. In eden izmed ciljev ustanovitve SDH je bila centralizacija upravljanja državnega premoženja. Z drugimi besedami to pomeni, da ko lastnik državnega premoženja, to je država, ki jo v tem primeru zastopa Vlada, preko skupščine naroči SDH, naj sprejme ali pa naj podpre takšen in takšen sklep na skupščini nekega državnega podjetja, ker ima tam lastništvo, da ne pride v konflikt z nekim drugim državnim podjetjem, na primer, Kad, ki ima ravno tako tam lastništvo, ampak bo podprl Kad drug sklep na skupščini tega podjetja kot, na primer, SDH. In če imamo pet takšnih državnih upravljavcev, je potem na skupščini zmeda, in do tega je seveda prihajalo. In do tega bo prihajalo tudi še v prihodnje, ker bomo zdaj imeli spet ogromno upravljavcev državnega premoženja, SDH, Kad, DUTB, potem imamo še posebej deo, ki se s

tem ukvarja, pa najbrž še koga, in bo pred vsako skupščino državnega podjetja potrebna koordinacija, ki jo bo najbrž vršil minister za gospodarstvo ali pa bo to na Ministrstvu za gospodarstvo, ali pa, če bo to neka finančna institucija, bo to Ministrstvo za finance, in bo spet velika zmeda. In naredili nismo kaj dosti. V zadnjih nekaj letih nismo naredili glede centralizacije upravljanja kaj dosti ali pa skoraj nič, gremo po istih poteh nazaj. S tem, ko smo dali DUTB še to vlogo, se bo zdaj dejansko še to pojavilo. Mislim, da zaradi tega ne bo nič bolje.

Glede tega, po kateri ceni se bo prodajalo. V sedanjem zakonu je določba, ki govori o tem, da ima Družba za upravljanje terjatev bank omejen rok trajanja in bi se to kmalu nehalo, in da mora prodati 10 % premoženja. Ravno to je bil namen, da čim hitreje družbe dobijo prave lastnike. Takrat je bil to namen. In namen je bil tudi to, da se naredi čim bolj transparentno, brez vpliva kakršnihkoli mrež, ki vplivajo na različne rešitve in tako naprej. Tu se lahko govori o plačah in tako naprej, ampak poglejte, v tujini se ve, zakaj so plače menedžerjev visoke – ravno zato, da ne pridejo pod vpliv kakršnihkoli mrež, to je tudi eden izmed razlogov. To je tudi eden izmed razlogov, in za to so seveda odgovorni svojemu lastniku.

V Državnem zboru je bila večkrat uporabljena beseda "razprodaja", beseda "razprodaja" državnega premoženja in tako naprej. Glejte, kdo pa je tisti, ki bo določil pravo ceno, ki ne bo cena na razprodaji? Državni zbor? Ali mi tu vemo, katera cena je prava za neko podjetje? Vlada? Ali je ona najbolj pametna glede tega, katera cena je prava? Plan, nek plan? Ne vem, pred 80 leti smo imeli planske cene, 70 let nazaj, 60, 40. Kdo bo zdaj določal pravo ceno? V tržnem gospodarstvu jo določa trg, ponudba in povpraševanje, treba je pa seveda izločiti vse tiste, ki vplivajo na te prave cene, zaradi tega mora biti poslovanje transparentno. Ne vem, kdo je zdaj tisti, ki bo določil cene, ki ne bodo cene na razprodaji. Jaz se, se opravičujem, ne čutim kompetentnega, da bom govoril, katera cena je za katerikoli podjetje v tej državi prava. In ni razprodaja. Je pa to seveda beseda, ki se uporablja zelo velikokrat, se govori in se pač prime, kako se vse poceni nekemu proda in tako naprej. Povejte, katera cena je potem tista prava cena, če se seveda išče lastnike. Jaz se seveda strinjam s tem, da mora vsak lastnik, nov lastnik dokazati s svojim programom, da bo zagotovil delovanje družbe, da bo zagotovil njeno konkurenčnost, da bo zagotovil zaposlovanje toliko in toliko ljudi in tako naprej. Če se seveda govori o DUTB, je treba seveda pač upoštevati nekatere tržne zakonitosti, ki so danes na trgu. Je pa res, da imamo v Sloveniji relativno zaprto tržišče glede tega. Imamo seveda, če želite, številne lobije in mreže, ki želijo vplivati in ki želijo na isti način priti do tega, da bodo spet lastniki, ki so že enkrat bili lastniki, ki so zadolžili to podjetje, ki so

pusili ta kredit na slabi banki, pač postali ponovno lastniki.

Med amandmaji, ki jih je predlagala Slovenska demokratska stranka, je med drugim tudi en amandma, ki naj bi to preprečil. To je amandma k 8. členu. Mislim, da je bilo o tem tudi precej govora na Odboru za finance in monetarno politiko. V tem amandmaju predlagamo, da DUTB ne sme terjatev, katerih imetnica je postala pri izvajanju ukrepov za krepitev stabilnosti bank, prenašati na nobeno pravno osebo, v kateri ima kapital oseba, ne glede na njegovo višino, katerih terjatev so bile prenesene na DUTB ali se po Zakonu o gospodarskih družbah smatra kot dolжник. To se pravi, mi ocenjujemo, da tudi z 49 % lastništvom v kapitalu lahko taka oseba poceni pride do terjatev, ki so bila prenesena na DUTB, in tako zopet postane lastnik podjetja, ki je bil prenesen na DUTB kot slaba terjatev.

Jaz predlagam, da podprete ta amandma, kot seveda tudi vse ostale, predvsem zaradi tega, da se na ta način poveča transparentnost in da se poveča transparentnost delovanja Družbe za upravljanje terjatev bank.

Jaz seveda sem do določenih rešitev, ki jih predlaga Vlada v tem zakonu, skeptičen ne glede na to, da želim, da se zadeva s slabimi terjatvami v Sloveniji čim prej konča tako, da te slabe terjatve ne bodo več slabe terjatve, ampak bodo postale dobre terjatve. S tem se strinjam, ampak brez dobrega lastnika, brez odgovornega lastnika nam ne pomaga noben zakon. Noben zakon, ki ga tukaj sprejemamo, nobena določba glede odgovornosti nam ne bo pomagala, če ne bomo našli dobrega lastnika. Ne bom rekel pravega, ampak dobrega, odgovornega lastnika. Ne samo do dobička, ampak tukaj se je treba zavedati, da pač nekdo postane lastnik podjetja zato, da ustvarja dobiček, ampak da poleg dobička zagotavlja tudi delovna mesta. To bo pa lahko naredil samo, če bo imel, prvič, vizijo za to podjetje, drugič, če bo konkurenčen, in tukaj lahko država veliko naredi, predvsem ta Vlada, da bo izboljšala konkurenčne pogoje, in to mu bo zagotavljalo gospodarsko rast in večjo zaposlenost. Bojim se tudi, da bo prišlo tudi do konfliktnih situacij glede tega, kdo bo upravljal državno premoženje, ali DUTB ali SDH ali neka druga, Kad, Sod, Soda ni več, se opravičujem, Kad, ostali lastniki, ki so državni ali paradržavni. Skratka, tukaj bo prišlo, žal, do precej konfliktov ne glede na to, katero družbo bomo imeli ali neimeli in ne glede na to, ali takoj ukinemo Družbo za upravljanje terjatev bank in vse skupaj prenesemo na SDH. Sedaj bosta tako ali tako opravljala isto vlogo, več ali manj isto vlogo. Na nek način bo navsezadnje zadeva še bolj transparentna, upravljanje še bolj centralizirano. Vlada se je odločila, da bo spreminjala ta zakon, lahko bi napisala tudi novega, glede na to, da je nov koncept, lahko napiše nov zakon. Mislim, da bi bilo to formalnopravno celo bolj pravilno, na to opozarja tudi Zakonodajno-pravna služba. Mislim, da je tudi prepozna s tem zakonom ali pa

vsaj pozna s tem zakonom, kakorkoli že. In seveda, videli pa bomo, kako bo v zvezi s tem tudi dejansko učinkovita. Žal pa se bo ta zgodba s to spremembo zakona v Sloveniji dogajala predolgo časa, predolgo let in zaradi tega pač ne bo napredka, ukvarjali se bomo sami s seboj, verjetno, in v državnem zboru in na nadzornih svetih in upravnih odborih, ne bo se pa kaj bistveno iz tega kaj spremenilo. Žal, glede na izkušnje, ki jih imam, se tiste zadeve, ki se ne želijo rešiti, pač želi zavleči ali pa ustvariti kakšno komisijo, pa potem tisto delati dolgo časa, tako da, to so stare metode. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. K 2. členu. Besedo ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovani zbor!

Podobno kot je kolega začel debato o celoti, bom jaz, kot je vodja poslanske skupine napovedal, še nekaj besed o našem zadnjem amandmaju, ki je sicer k 5. členu, povezan je pa z nekim dejstvom, da je od tako imenovanega Jazbinškovega zakona privatizacij stanovanjskega fonda minilo že skoraj četrto stoletje, da so generacije, moja in mlajše, ne boste verjeli, številni z nerešenim stanovanjskim vprašanjem, in da je na DUTB bilo prenesenih kar nekaj stanovanj, plus dejstvo, da trenutno potrebujemo po ocenah stroke, ki to spremlja, tam nekje med 6 in 8 tisoč stanovanj. Zato mi v tem amandmaju uvajamo predkupno pravico do teh stanovanj, ne le Stanovanjskim skladom, ampak tudi občinam po teritorialnem ključu seveda, kjer se ta stanovanja nahajajo. Sočasno bomo jutri govorili o nacionalnem stanovanjskem programu, ki nekako sicer v zelo nerodnem jeziku detektira to problematiko. Mislim, da moramo tudi neke razprave povezovati in seveda v tej smeri gre tudi naš amandma.

Ker imam nekaj časa, bi se pa dotaknil še celote, kar so počeli tudi govorniki pred menoj. Gospod Šircelj je seveda zelo plastično to opisal, navsezadnje tudi sodeloval pri pisanju tega zakona o DUTB, o banki, ki v bistvu ni banka, ker slabo opravlja svoje delo, se je je pač prijelo ime slaba banka. Bil je tam tudi neizvršni direktor, če se prav spomnim. Rekel je seveda, odrezati je treba gnilo in tako naprej. Kot vse kaže, DUTB tega ne počne. Jaz se spomnim, večkrat sem to že govoril, imeli smo na Gospodarski zbornici v Mariboru neko srečanje in je takrat še sveži minister za gospodarski razvoj in tehnološke zadeve prišel ravno z DUTB v Maribor, pihal je kot zelo jezen ris in je takrat rekel, da je tam neka drugorazredna ekipa, ki je še Slovaki ne bi vzeli, da finančnega dela ne obvlada, o prestrukturiranju pa pojma nima. Mi se dejansko nekako ne ukvarjamo oziroma ta ustanova se preslabotno ukvarja s prestrukturiranjem. In tudi večina naših bank se ne ukvarja s tem. Veste, navsezadnje dobro

prihajam iz Maribora, tam malo neke zgodbe poznam. Že večkrat sem rekel, včasih morate v banki imeti zaposlenega tudi kakšnega strojnega inženirja, ki bo razumel neko področje prestrukturiranja, s katerim naj bi se ukvarjal. Noben ni izpostavil, Luka delno, diskonte, tako imenovane haircute pri teh prenosih pri nas, ki so bili povprečno 71 %, kar blazno odstopa od nekih tujih praks. Glejte, lahko vam povem, so mi zaupno povedali, kako se je to dogajalo v mestu, kjer sem bil kot poslanec izvoljen, prišli so s tabelco na banko, v kateri je pisalo, kakšni naj bi ti diskonti bili, nekaj ljudi na banki se je dejansko temu uprlo, so rekli, počakajte, pa ne moremo to podjetje diskontirati, ima res neke stare terjatve, trenutno dobro posluje, treba je iti v neko prestrukturiranje, dvakrat so ponovili to moledovanje, odgovor je dobesedno bil: To tako bo, če ti ni kaj prav imaš tukaj knjižico pa spokaj. Tako se je pač delal ta DUTB. Če mi gre kaj na jetra v tem parlamentu, pa upam, da nikoli ne bom v tej vlogi, je dvojna morala. DUTB je bil napisal tako rahlo nezavezujoče s strani tedanje oblasti, drugi ste to nadaljevali, prevzeli, ker to nekako odgovarja nekaterim lobijem, predsednik Državnega zbora jih je navajal 5 pri delitvi tega plena. Jaz se strinjam z gospodom Širceljem, da podjetja potrebujejo dobre lastnike, ampak dobri lastniki oziroma solastniki so odgovorni in navsezadnje lahko tudi zaposleni, ki so navsezadnje te firme ustvarili, dokler se jih ni zavozilo, po domače povedano. Imajo tudi neka skrita znanja, seveda potrebujejo tudi neka določena znanja, ki jih nimajo, neke koalicijske pogodbe so govorile o ekonomski demokraciji, o soupravljanju in tako naprej, ampak v praksi se to ni nič dogajalo. Včeraj sem slučajno ujel del intervjuja z novonastavljeno ekipo na SDH, če to povežeš z DUTB, moram reči, da nekako do nove politike ne prihaja. Mi poskušamo tukaj z našimi amandmaji vseeno to zgodbo resno zagrabiti in jo peljati naprej v korist državljanov in državljanov da dejansko DUTB postane DUTB ne pa neka slaba in ponovno zaigrana ... /izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo, repliko ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa. Replika oziroma pojasnilo.

Kolega dr. Trček me je napačno razumel, predvsem ko je navajal, da sem jaz najprej navajal, da je treba odrezati gnilo tvorbo. Ne pri DUTB, pri bankah, jaz sem govoril o bankah, o poslovnih bankah, o državnih bankah, da štiri leta nihče ni želel slabih terjatev ali prenesti na interno slabo banko, da bi ustanovil neko drugo družbo, da bi jo dal dejansko iz bilanc banke. Nisem govoril o DUTB, ker DUTB zdaj nima slabih terjatev in tako naprej. Tukaj je treba razumeti, da nekaj so poslovne banke, nekaj je pa Družba za upravljanje terjatev

banke, delniške družbe. Govoril sem o poslovnih bankah v času, ko se ni želelo aktivno ukvarjati z slabimi terjatvami. To je seveda prvi nesporazum in seveda potem tudi vsa nadaljnja izvajanja pri dr. Trčku po mojem mnenju seveda nimajo niti rdeče niti glede vsega tega. Zdaj dejal je tudi, ni izpostavil diskontov in tako naprej. Jaz sem jih izpostavil, ampak ti diskonti ali ti haircuti so bili posledica tega, da so vrednotile te terjatve mednarodne institucije. In povedal sem zakaj, zaradi tega, ker so jih najprej vrednotile naše poslovne banke, vrednotila jih je tudi v prvih mesecih DUTB, potem so pa enostavno tujci rekli, Evropska centralna banka, mi vam ne verjamemo, in Banki Slovenije in Ministrstvu za finance so rekli, mi vam ne verjamemo. Zaradi tega bomo mi to sami naredili. Zato so prišli in od 1. 7. do 31. 12. 2013 vrednotili, kakor so pač vrednotili. Hočem vam povedati, da takrat je šlo za nekredibilnost slovenske politike glede vrednosti slabih terjatev in za nekredibilnost Banke Slovenije, ker enostavno nam Evropska centralna banka, Evropska komisija, Mednarodni denarni sklad niso verjeli. Zaradi tega so prišli sem. Dejali pa so to tudi v drugih državah, ne samo pri nas, tudi v drugih državah. Ampak nam niso verjeli, niso verjeli ne upravam NLB ne nadzornim svetom, niso nam verjeli. In zaradi tega je do tega prišlo. Samo zaradi tega, ker se pač menja pojme in potem se desetkrat nekaj ponovi in potem že postane resnica pri nas.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima mag. Marko Pogačnik.

Izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Spoštovana predsedujoča, hvala za dano besedo.

Pred nami je obravnava Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank. Te spremembe in dopolnitve se nanašajo predvsem na poslovanje Družbe za upravljanje terjatev bank tako imenovane slabe banke. Že tudi zakon, predlog, ki ga je obravnaval matično odbor, to pomeni Odbor za monetarno politiko v finance, smo lahko prišli do enega zaključka, vsaj jaz imam tukaj eno svoje mnenje in bi povzel besede poslanskega kolega Vebra, da ta zakon bo kraja davkoplačevalskega denarja. S to spremembo zakona, v katero gre vlada, bo pa res prišlo do kraje davkoplačevalskega denarja. Kajti, kot prvo, na glavo ste obrnili osnovno poslanstvo, ki ga je imela, bi rekel, lahko že, v pretekliku govorim, slaba banka, kajti namen slabe banke je bil predvsem prodaja slabih terjatev, ki so bile prenesene na to, in iskanje aktivnega lastnika za to banko, in ugotovitev nepravilnosti, ki so pripeljale do teh terjatev, ki so bile prenesene na slabo banko. To pomeni, prodaja terjatev in ena ključnih nalog DUTB je bila, da ugotovijo, ali

obstajajo pri tem sumi kaznivih dejanj. Sumi kaznivih dejanj, kot vemo, slaba banka je vsaj glede na število terjatev, ki so bile prenesene, bi rekel, vsaj zame osebno, ugotovila minimalno ali skoraj nič, o prodaji terjatev aktivnih lastnikov, mislim, da ni bilo prav veliko, tiste, ki so bile, pa so v medijih zbujale vrsto vprašanj, predvsem ali so bili ti postopki narejeni v skladu z vsemi pravilniki in ali so bili narejeni z upoštevanjem dobrih poslovnih praks tako doma kot v tujini. Bili smo priče, da so predlagali za nekatere dobrostoječe družbe stečaje, pri tem je potem moralo posredovati tudi Ustavno sodišče. Vlada Mira Cerarja se je odločila, da del ljudi v upravnih odborih zamenja, postavili ste del svojih ljudi, zdaj pa, bi rekel, še tista pika na i, ki ste jo potrebovali, da boste lahko dokončno zlorabili ta zakon, ki je bil pripravljen v dobro temu, da se sanacija bančnega sistema v Sloveniji naredi, da se vsaj del davkoplačevalskega denarja, to pomeni več kot 5 milijard evrov, poskuša povrniti v proračun nazaj.

Kje so tiste ključne zadeve, zakaj sem se izrazil za krajo davkoplačevalskega premoženja, sicer osnovno poslanstvo terjatev, prodaje zdaj spreminjate, da bo slaba banka dobila novo moč, in sicer prestrukturiranje podjetij. Prestrukturiranje podjetij, to pomeni, da bo Slovenija dobila sedaj dva upravljavca državnega premoženja, na eni strani Slovenski državni holding na eni strani pa Družbo za upravljanje terjatev bank. Eno izmed ključnih vprašanj, ki sem jih postavil tudi državnemu sekretarju na Odboru za finance in monetarno politiko je bilo, od kje bo DUTB dobil sredstva oziroma denar, da bo lahko prestrukturiral podjetja. Kajti vemo, da prestrukturiranje podjetij pomeni organizacijsko, poslovno ali finančno. In iz teh zadev je verjetno bilo videno, da bo šlo predvsem za finančno prestrukturiranje podjetij. Dejstvo je, DUTB svojih sredstev nima in pri predlogu proračuna za leto 2016, 2017 smo pa prišli do tistega razkritja – ponovno na račun davkoplačevalcev. 200 milijonov evrov je postavka v proračunu, ki bo namenjena za prestrukturiranje podjetij. 200 milijonov evrov! Ampak pogledajte, izkušnje, na kakšen način in kdaj se je država odločala za prestrukturiranje določenih podjetij, so katastrofalne oziroma izrazito slabe. In da največjo korist pri prestrukturiranju podjetij, kjer je imela prste vmes država, so imela po navadi svetovalna podjetja, odvetniške pisarne ali posamezniki. In vrsto podjetij, za katere se je država odločila za prestrukturiranje, je končala na smetišču zgodovine, kajti šle so v stečaj, delavci so izgubili marsikaj in izgubili smo davkoplačevalski denar. Predvsem je treba povedati pojasnilo s strani državnega sekretarja, zakaj ste se odločili za ta koncept, zakaj se niste odločili, da prestrukturiranje vrši Slovenski državni holding in da DUTB še naprej opravlja svojo osnovno poslanstvo, zaradi katerega je bilo tudi ustanovljeno, to pomeni prodajo terjatev in

iskanje aktivnih lastnikov. In ne samo na Odboru za finance in pa monetarno politiko, tudi marsikdo od strokovne javnosti se ne strinja s takšnim načinom in opozarja na zgodovino prestrukturiranja slovenskih podjetij. In zdaj ste jo dali v proračun, da za to predvidite 200 milijonov evrov. Zanima me: Na osnovi česa ste prišli do te številke, spoštovani državni sekretar? In spoštovani sekretar, zanima me: Katera podjetja bodo dobila ta sredstva, katera podjetja bodo šla v ciklus prestrukturiranja in zaradi česa bo porabljenih dodatnih 200 milijonov davkoplačevalskega denarja? Kakšna je garancija, da bodo ta podjetja uspešno prestrukturirana? Jaz sem prepričan, da tukaj obstaja veliko tveganje. Sedaj verjamem, če ste v proračunu splanirali številko 200 milijonov, da ste jo morali na osnovi določenih kriterijev ali metodologij tudi dobiti, predvsem pa verjetno z imeni podjetij.

Nenazadnje, kaj je še moteče v tem predlogu sprememb zakona, da bo za DUTB veljala izjema in da določene postavke iz Zakona o finančnih prestrukturiranih podjetjih oziroma insolventnih postopkih za DUTB ne bodo veljali. Zakaj? Zakaj bo tukaj šlo za eno izjemo od systemskega zakona? Delate vse tisto, razen tistega, kar ste obljubljali pred volitvami, na veliko kadrujete brez kakršnihkoli razlogov in seveda postavljate svoje ljudi. In imamo Mira Cerarja pred volitvami in imamo Mira Cerarja po volitvah. Seveda pa glavna podpora pri tem ste pa poslanke in poslanci te koalicije, ker bo z vašo podporo ta zakon o spremembi Zakona o delovanju DUTB kraja davkoplačevalskega denarja, zaradi prestrukturiranja in zaradi še neke zadeve. 8. člen spremembe tega zakona oziroma 13. člen tega zakona, prepoved prodaje terjatev osebam, povezanim z dolžnikom. Vi boste s tem zakonom naredili pravno podlago, da bodo tisti, ki so odgovorni za nastanek slabih terjatev, lahko z uveljavitvijo tega zakona zelo poceni prišli nazaj do svojih deležev. In to je glavni cilj, davkoplačevalski denar in omogočiti tistim, ki so te terjatve ustvarili, da bodo zdaj prišli po ugodnih cenah od njih. Mislim, da je že kolega Veber tudi izpostavil, pa tudi meni se zdi, da takšni diskonti, ki so bili narejeni pri prenosu teh terjatev, verjetno odstopajo od svetovnih praks. In smo se tu pogovarjali o diskontih, ki so bili višji od 70 %. To pomeni, da nekdo, ki je ustvaril terjatev, višjo od 100 milijonov, bo verjetno danes lahko ta svoj delež dobil nazaj za nekaj 20 milijonov. In vi delate tu pravno podlago, da bo do tega lahko prišlo s spremembo tega zakona. In delate vzporedni sistem s Slovenskim državnim holdingom. In ključni namen Slovenskega državnega holdinga je bil, da bodo slovenska državna podjetja upravljana z enega mesta. In zdaj temu ne bo več tako. Zdaj imamo SDH, imamo Kad, imamo DUTB. Ne izključujem pa, da si boste izmislili še kakšno institucijo v bližnji prihodnosti, če se vam namere, ki jih s to spremembo zakona imate, ne bodo uresničile. Glejte, to je veliko razočaranje.

Spoštovani poslanke in poslanci koalicije, vi boste prižgali zeleno luč za to. V Slovenski demokratični stranki bomo temu nasprotovali. Vi boste omogočili določene rabote in lumparije, da se bodo izvajale še naprej in In da bodo lahko tisti, ki so ta podjetja pripeljali v težave, sedaj ta podjetja po velikih diskontih kupili nazaj. Kaj več bomo pa povedali še pri tem amandmaju, o katerem je bila žgoča razprava tudi na Odboru za finance in monetarno politiko, k 8. členu, na kar je opozoril tudi kolega Janko Veber.

Res, spoštovani državni sekretar, zahtevam, pričakujem pojasnila z vaše strani. Kot prvo, zakaj ste se odločili, da osnovno poslanstvo slabe banke, to pomeni, prodajo terjatev in iskanje lastnikov, uredite zdaj tako, da se bo slaba banka ukvarjala s prestrukturiranjem podjetij, predvsem s podjetji, ki bodo dobila za prestrukturiranje tistih 200 milijonov davkoplačevalskega denarja, ki je namenjen v proračunih za leti 2016 in 2017.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o 2. členu? Prosim za prijave. Besedo ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsedujoči.

Razpravo o tem je treba najprej in predvsem spraviti v nek kontekst. Kdo je trenutno glavni nadzornik, prvi nadzornik slabe banke? Marko Simoneti iz Nove Ljubljanske banke. Kdo je na čelu Slovenskega državnega holdinga? Nek drug Marko, Marko Jazbec iz Nove Ljubljanske banke, šef kreditnega odbora v času, ko je banka ustvarila za 2 milijardi evrov slabitev. Kdo brani zakon v Državnem zboru? Metod Dragonja, šef filiale Nove Ljubljanske banke v Moskvi v obdobju 2008–2013. V obdobju, ko je, kot vemo, v okviru Nove Ljubljanske banke nastalo kar precej slabih kreditov. In današnji predlog zakona gre v kontekstu pohoda vlade Mira Cerarja na državno premoženje. Kolega Pogačnik je povedal, da gre za 200 milijonov evrov dodatnih stroškov za "domnevno prestrukturiranje", v resnici pa za preprodajo državnega premoženja oziroma novo lastninjenje. Ampak to samo dodatnih 200 milijonov glede na leto 2015. Pa če smo natančni ni 200 milijonov, ampak je 203 milijone 622 tisoč. Poglejte, če flikneš tako številko notri v proračun, jasno, da za tako številko, če je še celo do tisočih evrov natančno, stoji neka shema zadaj, nekaj, kar mi poslanci ne vemo. In če sedaj pogledamo celoten znesek za delovanje slabe banke po tem novem modelu, je torej v letu 2015 ta znesek približno slabih 400 milijonov, v letu 2017 pa slabih 300 milijonov, skupaj skoraj 700 milijonov evrov. Z današnjim zakonom, torej gospod Dragonja davkoplačevalcem nagla dodatnih 700 milijonov evrov za to, da bo država reševala svoje

prijateljske firme, da bo, saj veste, NLB ima NLB klik, da bo torej klika iz NLB reševala podjetja, ki so bila zaradi neodgovornega vodenja zavožena in so šla na DUTB ali pa so po naključju ostala dobra zaradi tržnih razmer in tako naprej in SDH. O SDH bomo govorili jutri, danes govorimo o DUTB. Poglejte, vlada s tem svojim gradivom močno zavaja. Namreč v svojem delu Cilji, načela in poglavitve rešitve, kot sem že v uvodu povedal, pravi, da je tretji od štirih ključnih ciljev olajšati prepoznavanje nepravilnosti, ki so vodile do kreditov in naložb, ki so bile prenesene na slaba posojila. Olajšanje prepoznavanja nepravilnosti. Prej sem vam že prebral, kaj piše v starem zakonu in kaj piše v novem zakonu. V starem zakonu je jasna zaveza, torej v zakonu, ki ga spreminjata, je jasna zaveza, da je ugotavljanje odgovornosti. V novem zakonu pa samo o olajšanju prepoznavanja, niti ne naznanitev sumov kaznivih dejanj, niti ne preiskovanje, olajšati prepoznavanje. Nova uprava DUTB bo imela relativno lahko delo. Tistih kreditov za svoje prijatelje se bo poceni znebila, in ker jih ne bo več imela, jim ne bo treba prepoznavati ali prepoznavati in bo bistveno olajšano to prepoznavanje. In če bi želeli dejansko nasloviti to, kar ste s cilji navedli v uvodu, olajšati prepoznavanje nepravilnosti, bi se morali samo usesti z DUTB. DUTB vam je namreč jasno sporočil, da dokumenti, ki so bili preneseni na slabo banko, ne omogočajo učinkovitega ugotavljanja nepravilnosti in odgovornosti, posebej ne na strani tistih, ki so dajali kredit, torej teh slabih bankirjev, ampak zgolj morebiti na strani tistih, ki so kredite jemali. Zato je tudi toliko skopa številka naznanitev sumov kaznivih dejanj, ker jim vlada ni zagotovila ustrezne dokumentacije, ker niso dobili celotne kreditne mape, ker v teh kreditnih mapah manjkajo vsi najpomembnejši dokumenti, od zapisnikov kreditnih odborov, do zahtev, do dodatnih pojasnil. In če bi se vlada iskreno lotila olajšanja prepoznavanja nepravilnosti, bi zgolj spremenila vzorec prenosov na slabo banko, torej vsebino tistih kreditnih map, ki so jih banke bile oziroma so jih dolžne prenesti na DUTB. Ne pa da iz DUTB dela po novem Slovenski državni holding. Torej davkoplačevalci bomo za ta izlet vlade Mira Cerarja ali klika NLB morali iz svojega žepa plačati 700 milijonov evrov. Gospod Dragonja danes polaga račune za 700 milijonov evrov za naslednji dve leti, davkoplačevalci bodo morali toliko plačati, da bo struktura, ki trenutno prevzema vse vzvode oblasti v gospodarstvu, ki jim ni mar za migrantsko problematiko, ki jim ni mar za stiske policistov, ki jim ni mar za socialne stiske, za upokojske probleme, ampak jim je mar samo za 18 milijard državnega premoženja, 5 na DUTB po bruto vrednosti in 13 na SDH. In to je naloga, ki jo ima gospod Dragonja s predlogom te novele.

In pogledajte, kaj so, recimo, še v tem gradivu predstavniki Vlade zapisali, ko sicer želijo olajšati prepoznavanje nepravilnosti, so celo

zapisali: Kot taka, torej DUTB, ne more, saj nima niti preiskovalnih pooblastil ali znanja –glejte, to je izredna nezaupnica DUTB, po 2 letih gospod Dragonja pravi, DUTB nima ustreznega znanja ali celo ne sme ugotavljati pač odgovornosti, saj zato ni predpisanega postopka in zato ne sme ugotavljati, kdo je odgovoren za tako imenovane slabe kredite. Poglejte, vlada jasno napiše v tem gradivu brez sramu, da DUTB niti ne sme ugotavljati, kdo je odgovoren. Z veseljem brez težav napiše, ne sme ugotavljati, kdo je odgovoren, v uvodu pa kot glavne cilje napiše olajšati prepoznavanje nepravilnosti, ki so vodile do kreditov in slabih naložb. Glejte, to je ta dvojna morala. To je tista dvojna morala. V uvodu nekaj zapišete, visokoleteče besede, potem šele v proračunu ugotovimo, da nas bo to stalo 700 milijonov evrov, potem v nadaljevanju pa poveste, glejte, DUTB naj si niti ne drzne preiskovati slabih kreditov, bodo to že drugi počeli. Bo to kdo? Kdo, gospod Jazbec, gospod Simoneti, kdo bo to počel, gospod Dragonja? Boste vi kot nekdanji uslužbenec Nove Ljubljanske banke, medtem ko je bilo milijardo in pol kredita v Novi Ljubljanski banki preneseno na to slabo banko? Glejte, v tem pogledu je tudi lažje razumeti, zakaj so včeraj Desus in SMC glasovali proti strokovni pomoči preiskovalni parlamentarni komisiji. Zaradi tega ker je 40 tisoč dokumentov o nepravilnostih in kreditnih map že v depozitu parlamenta. In če DUTB, ki je bila ustanovljena zato, da naj preišče razloge za nastanek bančne luknje, od danes naprej po mnenju gospoda Dragonje ne sme določati ali odločati, kdo je odgovoren za tako imenovane slabe kredite. Citiram, kar piše v gradivu, tisti, ki gledate zdaj gradivo in ga očitno niste prebrali, če to Dragonja pove za DUTB, kaj si šele tale vlada in Miro Cerar misli o parlamentarni preiskovalni komisiji. Ja, kako naj si pa parlamentarna preiskovalna komisija drzne kaj takega ugotavljati? Zatorej je ta predlog zakona dejansko, de facto in brezsravno javno objavljena agenda gospodarskega dela te vlade, ki pravi, lobiji, ki ste ustvarjali slabe kredite, odpiramo vam pot, prosto pot, da to počnete še naprej, naši poslanci, torej poslanci koalicije bodo glasovali zato. Začelo se je s kadrovskimi imenovanji, danes se pa to nadaljuje še z normativno podlago. In oprostite, glejte, tak zakonski predlog je v luči tega, da smo davkoplačevalci plačali 5 milijard evrov za to bančno luknjo, to je nedostojen predlog vlade. In v neki normalni državi pač takega predloga danes pred nami ne bi bilo. Ko pa imamo na čelu dr. Mira Cerarja mlajšega pa nas očitno nič več ne sme presenetiti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Metod Dragonja, državni sekretar.

METOD DRAGONJA: Hvala lepa, gospod podpredsednik.

Razprava o tem splošnem delu je bila bogata, zanimiva. Predstavili so se različni pogledi mnenja. Poskušam bom odgovoriti ali pa dati še nekatera dodatna pojasnila samo na nekatere ključne trditve oziroma pač interpretacije ciljev oziroma namenov, čeprav so bili ti že predstavljeni v uvodni predstavitvi, še enkrat pa dosti obširno tudi v matičnem delovnem telesu. Kar se tiče DUTB, je najprej treba povedati, DUTB ima v svojem nazivu naslov Družba za upravljanje terjatev bank, se pravi, da je ustanovljena po moje tudi ime, da opravlja terjatve. Terjatve so specifičen del premoženja ali pa ena od oblik premoženja, ki so danes najbrž prevladujoča oblika v sodobnem tržnem gospodarstvu in finančnemu okolju in so nekajkrat večja, kot so pa druge oblike premoženj, na primer, lastniški deleži in tako naprej. Terjatve se upravljajo po drugih principih, kot se upravljajo lastniški deleži, in v DUTB imamo situacijo, da so 90 % premoženja, ki ga DUTB upravlja, terjatve. Mislim, takrat, ko ste zakon pripravljali, ste najbrž imeli namen in percepcijo, da se tja prenesejo predvsem slabi krediti v obliki terjatev oziroma kreditne mape. Moje prvo vprašanje je bilo, ko sem se začel s tem ukvarjati, zakaj pa so na DUTB tudi kapitalski deleži, kako pa so prišli kapitalski deleži, kakšne so bile zakonske podlage. To je bilo v okviru določb zakona omogočeno, da se opredeli v podzakonskem aktu, podzakonski akt je bila uredba, ki je določila vrsto tveganih postavk, ki se lahko prenesejo. Na predlog Banke Slovenije so bile v to vrsto tveganih postavk dodani tudi kapitalski deleži, s katerimi so razpolagale banke. Ti kapitalski deleži za tiste, ki poznajo bančne principe poslovanja, zahtevajo oziroma trošijo več kapitala, bistveno več kapitala, kot trošijo kapitala kreditne izpostavljenosti, in s tem si lahko razlagamo, da je bil pravzaprav prenos tudi kapitalskih deležev na slabo banko v interesu bank in tudi bančnega regulatorja, ker se je s tem pravzaprav na učinkovit način povečala kapitalna ustreznost bank, ker drugače bi bila kapitalna ustreznost bank še dodatno nižja.

Zdaj vprašanja, ki so vezana na nove vloge in pa na predlog, ki ga novela zakona prinaša, da se pravzaprav potem, ko so bili ukrepi za stabilizacijo bančnega sistema, za sanacijo bank izvedeni, je logično, da smo večkrat že pojasnili ob tem, da se ne predvideva, da bo na osnovi tega zakona še kdaj treba zagotavljati stabilnost bančnega sistema v celoti ali pa dokapitalizirati banke z davkoplačevalskim denarjem, da se je fokus zdaj premaknil v smeri, da je treba o zagotoviti učinkovitejše upravljanje s tem premoženjem, ki ga ima DUTB, ki mu je poverjeno in na osnovi katerega mora znižati javni dolg, ki je nastal s prenosom slabih terjatev na slabo banko. To se pravi, da vloga DUTB se menja, ampak ne zato, da bi se neka dodatna moč kar se tiče lastniških vzvodov upravljanja koncentrirala v DUTB, ampak predvsem zato, da se lahko dosežejo

boljši ekonomski cilji za upravljanjem tega premoženja. To se pravi, da se lahko družbe ali pa terjatve tudi preoblikujejo oziroma ustvarijo pogoji, da se z njihovo prodajo ustvari večja vrednost. Prestrukturiranje, ki bo aktivno vodeno s strani DUTB in ki je tudi delno že bilo do zdaj, bo lahko upravičeno samo, če se bo povečala ekonomska vrednost terjatev. To mora v vsakem primeru DUTB in v vsaki odločitvi, ki jo sprejmejo organi DUTB, izkazati, vedno mora izkazati, kakšna je vrednost po stečajnem scenariju, kakšen je scenarij takojšnje prodaje ali pa hitre prodaje in kakšno potencialno vrednost se lahko skreira ob bolj aktivnem upravljanju, ko se najprej zagotovi povečanje vrednosti in da se zagotovi optimalnejši rezultat.

S tega vidika trditve, da se ustvarja novi SDH oziroma da se prevzemajo funkcije SDH, da se na nek način decentralizira upravljanje državnega premoženja, mislim, da so pretirane in da ne zdržijo resnega preizkusa. Povedali smo na matičnem delovnem telesu, tudi če bo prišlo v kakšnih primerih do konverzij terjatev v kapitalske deleže, so vsi namenjeni prodaji po svoji definiciji in DUTB bo svojo vlogo in svoje poslanstvo izvajal na način, da bo vso premoženje, ki ga ima, ne glede v kakšni obliki je, prodajala. Realnost je pa danes tudi takšna, da obstajajo tudi določene javnofinančne omejitve, kar se tiče vpliva na deficit države, predvsem po metodologiji Evropskega statističnega urada, da bodo konverzije v kapitalske deleže prej izjema, ker potencialno lahko povečajo deficit države, se jih bo iz objektivnih razlogov o pogojih javnofinančne konsolidacije treba izogibati. To implicira, to, kar je bilo rečeno v eni od uvodnih razprav, da DUTB mora pridobiti dobre lastnike, odgovorne lastnike, ampak ključni kriterij kljub vsemu je vrednost, po katerih bodo te pozicije podane, ki bo zagotavljala, da se bodo poplačale obveznice in s tem javni dolg, ki ga garantira država.

Trditev, da se ustvarjajo pogoji, da se bo ustvarjala dodatna potrošnja davkoplačevalskega denarja, zato da se bodo lahko ti procesi izvajali, tudi ni na mestu. Vsa sredstva, ki jih DUTB ima za opravljanje svojih nalog, je bodisi pridobila iz osnovnega kapitala ali iz izdanih obveznic. Novela sicer omogoča, da se lahko zadolžuje za opravljanje dejavnosti pod določenimi kriteriji, ampak ni pa predvideno, da se dodatna javnofinančna sredstva namenjajo za opravljanje dejavnosti DUTB oziroma za to, da se aktivno podpirajo ti programi prestrukturiranja.

DUTB je že v dosedanjem delovanju sledila osnovnemu kriteriju, da je treba na leto prodati najmanj 10 % vrednosti premoženja. Ravno v teh dneh bo tudi poplačala prvi del obveznic, ki so izdane, in bo javni dolg znižala do konca leta za 300 milijonov evrov. S tem pravzaprav dokazala, da te naloge izpolnjuje in tudi za naprej cilja, da mora vsaj 10 % vrednosti portfelja prodati. V zakonu nismo omenjali, še več, v ciljih, ki jih je sprejela Vlada kot ključne

cilje in jih opredelila kot kazalce uspešnosti delovanja DUTB, smo ne samo v relativnem deležu, ampak tudi v absolutnih številkah določili zneske, ki jih DUTB mora prodati. Ti zneski so razvidni tudi v STVARC prodajami, ti zneski so razvidni tudi iz strategije, ki smo jo predstavili. Za leto 2015 je minimalni priliv, ki ga mora ustvariti, 162 milijonov iz naslova prodaje in dohodkov iz naslovov obresti ali pač dividend, ki jih dobiva. V letu 2016 323 milijonov evrov in v letu 2017 500 milijonov evrov. To se pravi, če temu prištejemo teh 300, ki sem jih že omenil, ker bodo poplačila, smo praktično že s to dinamiko, ki smo jo postavili kot cilj delovanja DUTB, zelo visoko nastavili pravzaprav cilje, po kakšni dinamiki slaba banka mora aktivno upravljati to premoženje in ga tudi aktivno unovčevati, in s tem tudi aktivno pridobiti nove lastnike, ki bodo lahko ekonomsko funkcijo opravljali uspešno in na načine, ki jih tukaj predvidimo. Toliko bi povedal dodatno na to splošno razpravo.

Iz zadnje diskusije, ki je sledila, kakšne so vse povezave, vezano na proračun, in kaj ste videli v proračunu. V proračunu ni nobene postavke predvideno posebej za prestrukturiranje, v proračunu so predvidene postavke za dokapitalizacijo, za kapitalske naložbe države, ki pa bodo v glavnem, tako kot je zdaj predvideno, namenjene za vlaganje v podjetja na področju infrastrukture in bodo namenjena za graditev ali pa za vzpostavljanje pogojev, da se bodo lahko zagnali večji državni projekti. Od zneska, ki je v proračunih na tej poziciji v letih 2016 in 2017, je v obeh letih okvirni znesek dvakrat po 100 milijonov evrov kot kapitalski vložek v projektno družbo, ki bo nosilec izgradnje drugega tira železniške povezave Divača–Luka Koper. Naslednje so potem še dodatni kapitalski vložki v Luko Koper, v Slovenske železnice, ki naj bi omogočilo, da se bo ta največji infrastrukturni projekt, ki ga Slovenija ima pred seboj, lahko uspešno izvedli. Predvideni so vložki v varnostne rezerve SID, predvideni so tudi vložki v Evropski sklad za strateške investicije, nekaj vložkov na področju konsolidacije kapitalskih deležev po priporočilih in nalogah Računskega sodišča. Tako da nekih posebnih pozicij za prestrukturiranje posebej na način, da bi bilo to kombinirano z dejavnostmi DUTB iz javnih sredstev v proračunov, ki sta bila sprejeta za leto 2016 in 2017, ni.

Kar se pa tiče konkretno 2. člena zakona in pa predlaganih amandmajev Združene levice, pa lahko še enkrat poudarim, ta vlada obeh amandmajev oziroma amandmajev po obeh točkah ne podpira. Kar se tiče soupravljanja, tukaj utemeljujemo predvsem s tem, da je DUTB inštitucija, ki po svojem načinu delovanja pravzaprav mora delovati po bančnih principih in ker imajo tudi banke in bančni inštituti tukaj izjemo od splošnega systemskega Zakona o soupravljanju, ocenjujemo, da na tem področju ni potrebe, da

bi tukaj veljala drugačna ureditev, kot velja ureditev v bančnem sistemu. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Replika, mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Spoštovani predsedujoči, hvala za dano besedo. Spoštovani državni sekretar, kolegica z vašega Ministrstva za finance, ki je prisostvovala razpravi ob sprejetju proračuna za leto 2016 in leto 2017, je dejala, da je 200 milijonov predvidenih za prestrukturiranje podjetij pod postavko Ministrstva za gospodarstvo. In pogledajte si postavko v proračunu za leto 2016 pod postavko 1406 – Podpora prestrukturiranju finančnih in nefinančnih družb, potem imate pa še dol nekaj postavk. Dogovorite se zdaj na Ministrstvu za finance, ali bodo namenjeni ti milijoni za prestrukturiranje v okviru DUTB ali ne. Proračun je pa sprejet. Sprejeli ste ga včeraj. Ne vem, mislim, da ne veste, kaj dela leva, kaj dela desna roka. Po drugi strani ste pa omenili, da ena izmed nalog DUTB bo še vedno ostala zmanjševanje dolga. In pogledajte, spoštovani državni sekretar, kakšno oceno za proračun ste dobili iz Bruslja, ki jo je dala Evropska komisija. Poleg vseh teh pripomb, ki jih je komisija dala na ta proračun, je ena izmed teh tudi, da komisija opozarja, da bo dolg DUTB in njegovo počasnejše unovčevanje naložb tudi večji vpliv na javne finance kot predvideva Slovenija v načrtu proračuna za leto 2016. In s to spremembo zakona se bo ta dolg še povečal.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Replika, mag. Anže Logar. Izvolite.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Glejte, tale predstavitev oziroma besede državnega sekretarja Dragonje so bile pa zelo zanimive. S svojimi odgovori je še dodatno zavajal. Če ste pozorno prisluhnili, je na vse, kar smo opozorili, dejal, to je pretirano, to ne drži. In to je njegova obrazložitev vseh navedb, ki so bile izrečene. To je pretirano, to ne drži. Niti enega konkretnega dokaza ali pa obrazložitve ni dal, ki bi nas prepričala, da so nameni, ki jih predstavlja ministrstvo s to novelo, resnično takšni, kot jih v ciljnih zapisujejo. Saj tudi ne more glede na tekste, ki jih poda. To je bila še dodatna faza zavajanja tistih, ki poslušajo in podcenjevanje umske sposobnosti poslancev. Pogledajte, gospa Vrničarjeva je v ponedeljek tukaj razlagala, zakaj se povečajo ta sredstva, v ponedeljek. Če se sami na ministrstvu ne znate uskladiti ali pa vi mislite, da ne poslušamo, kar vaši predstavniki govorijo, je to vaš problem, ampak težava je v tem, da s temi slabimi zakoni prihajate pred poslance in od koalicije pričakujete, da bo dala glas za dodatno zadolžitev Slovenije zato, da bodo klike lepo živele, tako kot so živele do zdaj. 350 evrov na vsakega davkoplačevalca bo stala

ta avantura s spremembo ZUKSB, vsaj. Glejte, kaj je, gospa Vrničarjeva rekla, drugo kar se tiče povečevanja državnega premoženja, gre za sredstva, ki so rezervirana za to, da bo lahko država aktivno sodelovala v procesu prestrukturiranja in s tem zagotavljala tako tako tako naprej ZUKSB. Glejte, pa ne morete tako enostavno! Saj spremljamo kaj govorit! Prihajate pred poslance pripravljeni, še posebej, če prihajate s tako škandaloznimi zakoni, kot prihajate, saj morda bo potem koalicija v vsakem primeru, ker samo še potrjuje kaj ji Vlada, torej druga veja oblasti, narekuje, da naj glasuje, bodo potrdili. Ampak vsaj ljudem mora biti jasno, kaj ta vlada počene s takšnimi zakonskimi predlogi. In ne pričakujte, da boste z besedami: "To je pretirano. To ne drži. To ni tako", slovensko javnost prepričali o dobrih namenih te novele. Ne boste je, ker je ozadje jasno in veje iz vsakega člena tega zakona. Še enkrat, proračuna nismo sprejemali pred enim letom, glasovali smo o njemu včeraj, razpravljali v ponedeljek, dobro se spomnimo, kaj je bilo rečeno v proračunski razpravi.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Postopkovno, izvolite.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Spoštovani, predsedujoči!

Predlagam postopkovni predlog, in sicer da se predstavniki Vlade in pa predstavniki ministrstev v bodoče za sejo Državnega zbora pripravijo tudi za opozicijske poslance. Da zgleda, da to, kar se vi pripravite za razlagati predlagane zakone, koalicijskim poslankam in poslancem ni dovolj. Predlagam, da se predstavniki Vlade in pa ministrstev v bodoče za seje Državnega zbora in pa za matična delovna telesa pripravijo tudi za opozicijske poslance in poslanke. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Vlada, ki prihaja s svojimi predlogi, je pripravljena za ves Državni zbor, torej vse člane Državnega zbora, in seveda tukaj razlike ni. Hvala lepa.

Besedo ima mag. Dušan Verbič.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, predsedujoči.

Da bo ljudem, pa morda še kakšnim v tej dvorani, bolj jasno, si bom dovolil še malce biti na splošnem delu. Veliko je bilo stvari izrečenih, ki v neki smeri dajejo zelo nenavadno luč, tudi na samo vsebino zakona, pa bom samo na kratko povzel. Govora je bilo tudi o diskontih, sedanjih, bodočih, ampak prav je, da tudi pogledamo, kakšen je bil diskont ob prenosu teh terjatev. Trije vzorčni primeri so, za katere menim, da bi morali biti z njimi vsi tukaj prisotni in tudi tisti, ki niso, seznanjeni. Španija, Irska, Slovenija. Povprečen diskont v Španiji za prenos

terjatev je bil 54 %. Povprečen prenos Irske 57 %, v Sloveniji 71 %. Jaz se tukaj skromno lahko sprašujem v imenu svoje poslanske skupine, kako to, da je bilo to tako radodarno. Kje so bili potem vsi tisti? Ampak zanimivo je še nekaj v zvezi s tem. Irska NAMA je spremenila sistem upravljanja in prodaje terjatev, najeli so tri svetovne znanje upravljavce. Že kmalu ugotovitev, sumi in nepravilnosti pri prodaji nepremičnin v višini 1,7 milijarde. Potekajo pravosodne preiskave. Zakaj to omenjam? Ravno zaradi tega, ko se tudi v tem državnem zboru in na matičnih delovnih telesih veliko govori o vsemogočnosti in zaupanju tujcem. Tukaj mislim, da na tej točki lahko neham, kot da je vse zveličano, kar je tuje, domače pa nič ne velja. Tisto, kar je prav, da se dotaknem ljudem dovolj jasno in razumljivo. Veliko razpravljalcev s strani opozicije je bilo in je mešanje pristojnosti DUTB, pristojnosti SDH, Vlada, predsednik Vlade in vse mogoče. Prav je, da si razčistimo tisto, s čimer menim, da bi vsi razpravljalci morali biti že zelo dobro seznanjeni. Pristojnost DUTB in SDH se ne podvajajo. O tem vsaj pričakujem, da ne bo več nobene debate, kajti DUTB upravlja s svojim premoženjem. To, kar je spoštovani kolega Šircelj omenil, delniška družba, potem se ne bi pogovarjali, kakšna je ta pristojnost. Dejstvo je, da DUTB upravlja predvsem terjatve, in to tiste terjatve do družb, ki so v finančnih težavah. To pomeni to, kar se je preneslo in je bilo obširno obrazloženo s strani ravnokar omenjenega kolega. Dejstvo pa je, da ima SDH deleže države v delujočih podjetjih. To pomeni, da SDH upravlja pravo korporacijsko upravljanje s pravicami. In če zaključim. DUTB ima obligacijske pravice, se pravi, je upnik terjatev. Zakaj to omenjam? Zato, ker tisto, kar marsikdaj v teh političnih razpravah ne želimo izpostavljati ali pa se tega ne zavedamo, kajti terjatve upnikov so vedno na prvem mestu pri poplačilu, se pravi, pred terjatvami družbenikov. To je bistvena razlika v procesih upravljanja SDH ali DUTB. In tisto, ki sem jaz tudi uvodoma omenil, ker menim, da je to nek nov model pristopa upravljanja terjatev, vezanih na DUTB, ravno s tem, da poleg obstoječih, še vedno potekajočih postopkih prodaje terjatev, da se gre v proces prestrukturiranja, predvsem iz razloga, da se maksimira prihodke iz naslova teh prenesenih terjatev.

In če samo še v tem delu, kot sem že omenil razliko med SDH in DUTB. Dejstvo je, da prestrukturiranje najsibo v SDH ali v DUTB, praviloma ni primerljivo, kajti treba je izhajati iz osnovnega izhodišča, da DUTB lahko zaradi zavarovanj, kot je omenjeno, da je upnik svojih terjatev, lahko bistveno več iztrži, seveda pod predpostavko, da se gre v procese prestrukturiranja in da je tudi prestrukturiranje uspešno izvedeno. Uvodoma je bilo z moje strani omenjeno, da so prav gotovo v marsikaterih delih teh družb, kjer DUTB ima terjatev, neki zdravi poslovni procesi, da ne govorim še o tem drugem delu, vezano tudi na

ohranitev zaposlitev. Ampak tu bi rad poudaril nekaj, ne moremo se pogovarjati, da so vse tovrstne terjatve zdrave za prestrukturiranje. To je pa dolžnost tistih, ki vodijo in ki smo jim zaupali. Ampak na tem mestu menim, da se zdaj pogovarjamo o zakonu, ne pa o kadrovski politiki. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijave. / oglašanje iz dvorane/ Replika?
Mag. Anže Logar, izvolite, replika.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsedujoči.

Kolega Verbič je govoril o tem, kakšna krivica se je dogajala v Sloveniji v primerjavi s Španijo in Irsko, tam je bil diskont 55 %, pri nas pa 71 %. Saj ste zdaj verjetno poslušali ministra za financer, ko je o tem govoril. Španija, Irska, zavarovanje terjatev s hipotekami, Slovenija pa ne, Slovenija pa na lepe oči. Zato je razlika v diskontu. Sam minister vam je povedal, ga je treba včasih tudi poslušati; saj je redko tu, ampak kadar je, pa kakšen podatek pove. In najbolj zanimivo, ravno tisti, ki so takšne kredite sklepali, danes zasedajo najvišje funkcije v teh institucijah, ki obdelujejo slabe kredite oziroma ki z njimi upravlja.

Zdaj pa samo še, kar se tiče tega, da ne smemo enačiti SDH pa DUTB. Ja, do trenutka, ko boste vi glasovali za ta zakon. V trenutku, ko boste potrdili ta zakon, pa moramo enačiti, saj tudi predlagatelj sam napiše, da bo po novem SDH, DUTB kot upravljavec svojega premoženja. DUTB kot upravljavec svojega premoženja, črno na belem vam je gospod Dragonja to napisal. Preberite gradivo, o katerem tu razpravljamo! Ne bo več potrebna prodaja tega premoženja. Od sedaj naprej bo lahko DUTB z naložbami ustvarjal prilive. In ti prilivi morajo samo zadostiti tistih 10 % in je kljukica narejena. Tako da vsi tisti cilji, ki jih Dragonja predstavlja, kot da še vedno obstaja zaveza odprodaje tega premoženja, padejo v vodo. Najprej davkoplačevalci dajemo denar za to, da bomo vstopali v kapitalske naložbe, da bomo podražavljali podjetja, potem pa iz teh naslovov pač z dividendno politiko in ne vem s čim dobivajo prihodke iz upravljanja. In je krog zaključen. Paradržava je dobila še en dober zakon za svoje delovanje. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. Gospod Logar, lepo prosim, da se do gospoda državnega sekretarja vedete primerno njegovi funkciji. / oglašanje v dvorani/ Ja, ampak "gospod Metod Dragonja" ali pa vsaj "gospod Dragonja". Hvala lepa.

Replika, gospod mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, hvala za besedo.

Imam repliko na razpravo kolega Verbiča. Če bi to držalo, kar ste vi rekli, potem predvidevam, da tega predloga sprememb zakona ne boste podprli. To je edini zaključek, kajti to vaše razmišljanje in vaša razprava je šla v to smer, da se tega ne potrebuje. Glejte, to, kar ste vi dejali, velja danes, ko bo pa uveljavljen ta zakon, pa to ne bo več veljalo. Med drugim ste rekli, da je DUTB delniška družba. Res je delniška družba, pozabili ste pa omeniti, da je v 100 % lasti države in da do spremembe ne more priti, razen če boste šli še v to spremembo, naknadno. Dejali ste, kakšna je razlika, da se SDH ukvarja z delujočimi podjetji. Vam bom naštel. Poglejte si lastniški delež, ki ga ima DUTB, tukaj je vsaj 33 delujočih podjetij in vi ste ta DUTB obrnili na glavo. Glede cenitev terjatev, ki so bile prenesene, pa jaz pričakujem, da bo preiskovalna komisija resno pristopila k temu delu. Kajti preveč očitkov in preveč dvomov se je že v javnosti pojavljalo, ali so bile te terjatve ocenjene na pošten način. In glede podpisov pogodb Z družbo Oliver Wyman in tako podobne zadeve.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Glede na to, da smo pri 2. členu in amandmaju k temu 2. Členu, bom najprej začel okoli vsebine tega člena, namreč položaj DUTB in nadzor nad Družbo za upravljanje terjatev bank. Res je, da je besedilo zakona, ki se naj bi spremenilo s sprejemom tega zakona, vsebovalo zelo jasno dikcijo, da Družba za upravljanje terjatev bank tudi odkriva nepravilnosti pri nastajanju slabih terjatev in da novo besedilo govori o tem, da se olajša prepoznavanje nepravilnosti, ki so vodile do kreditov in naložb. Res je tudi, da v poročilu ali pa bi rekel, v gradivu, ki ga je predlagatelj pripravil, je razvidno, da nihče ni vodil nobenega od teh postopkov znotraj DUTB v obdobju delovanja. Vendar je tukaj najbrž da tudi treba vzpostaviti eno skepo ali vprašanje, ali res ni bilo ničesar takšnega, na kar bi tako izvršni kot neizvršni direktorji vendarle morali opozoriti ali pa sprožiti kakšen postopek. Saj tudi sam ne pričakujem, da bi DUTB peljal celoten postopek, ker za to dejansko ni ustanovljen, vendar to, da se pa dejansko začne določen postopek, pa najbrž da lahko. Sicer razumem, da to olajšanje prepoznavanja nepravilnosti še vedno sodi prav to, da bodo vsi ti, ki imajo vpogled v mape, dejansko imeli tudi možnost, da ovadijo nekoga, za katerega menijo, da je šel preko svojih pooblastil pri tem, ko je nastajala slaba terjatev. Če temu ni tako, potem dejansko pomeni, da izgubljam en pomemben del vsebine sedaj veljavnega zakona.

Sam sem sicer izjemno naklonjen temu, da se, ko govorimo o položaju in nadzoru in tako naprej, pri slabih terjativah vendarle resno

dogovorimo in odločimo, da sprejmemo poseben zakon, ki bo govoril prav o tem, da se razišče vse nepravilnosti, ki so nastajale pri bančni luknji. To je postopek, ki bi dal odgovor pravzaprav na številna vprašanja, ki jih danes tukaj odpiramo, in je tudi prav, da jih odpiramo, ker do teh odločitev v Sloveniji še nismo prišli. Bojim se tudi, da do te odločitve tudi ne bomo prišli, kajti že samo dejstvo, da niti 150 tisoč evrov, kolikor smo predlagali za nadzor preko komisije, ki je bila ustanovljena v Državnem zboru, ta amandma seveda ni bil podprt. Tudi izgovor, da naj bi zdaj poslanske skupine same poskušale zagotavljati ta denar, je resnično zelo slab izgovor, če ga lahko tako blago označim. Vse to govori o tem, da moramo biti resnično izjemno pozorni na vse, kar se na temu področju dogaja, kajti kljub vsemu, tisto izhodiščno dejstvo, ki ga je ustanovitev slabe banke imela, je bilo izhodišče, da se prevzame nadzor nad zasebnimi podjetji in se jih tudi poceni potem prevzame, ker se jih vmes podržavi, in potem seveda poceni naprej preproda. To je bila osnovna funkcija, čeprav v Zakonu o slabi banki seveda piše, da se je treba opredeliti predvsem na to, da saniramo bančni sistem in da seveda tudi čim prej vzpostavimo zdravo delovanje gospodarstva. In se tudi strinjam s kolegom Širceljem, ki je povedal, da je edini način, da se rešimo iz tega, da dobimo lastnike, ki bodo uspešno gospodarili, in ne bomo imeli več težav s slabimi terjativami. Vendar pot do tam, mislim, da bo precej zahtevna, kajti tudi sicer, če se vrnem nekako v tisti trenutek seje Odbora za finance, ko je, mislim da, gospod Nyberg tudi zelo jasno povedal v svojem uvodnem nagovoru, ko je bil razrešen, mislim, da je bilo nekaj v tem smislu, če vemo, kaj delamo. Seveda si lahko razlagaš te besede na več načinov, vendar jih ne smemo zanemariti in biti zaradi tega še toliko bolj pozorni. Namreč, dejstvo je tudi, da je cela vrsta ljudi bila vpletena, ki so delali tako v sistemu bank kot tudi v sistemu podjetij, v postopek nastajanja bančne luknje. In dejstvo je, da kar cela vrsta ljudi danes zaseda mesta kot izvršni ali neizvršni direktorji, ki bodo upravljali s slabimi terjativami. Namreč, po tem zakonu bo dejansko naloga slabe banke, da tudi upravlja s temi slabimi terjativami. Že v uvodnem nastopu sem povedal, da pravzaprav dobivamo neko vzporedno banko ali, če hočete, paradržavno banko, ki bo kreditirala podjetja, ki so zdaj na slabi banki, kar je seveda dobro, ker bi sicer v zelo kratkem času imeli zelo veliko stečajev v Sloveniji, ampak napaka je nastala v tistem trenutku, ko so se te slabe terjatve prenašala na slabo banko. Če bi bile te terjatve resnično terjatve, ki so v obliki nepremičnin in se to čim prej proda, potem je zadeva zelo jasno izvedljiva in ni nobenih težav. Če pa preneseš na slabo banko podjetje, ki živi, ki dela, ki ustvarja, ki je nenazadnje tudi dogovorilo z banko, da lahko premosti obveznosti, če se podaljšajo roki odplačila in izboljšajo tudi kreditni pogoji, in nenazadnje po

informacijah in po gradivih, ki jih lahko dobimo, lahko ugotovimo, da je celo okoli dveh milijard takšnih terjatev bilo že usklajenih s komercialnimi bankami, ker so ti krediti bili dogovorjeni, možno obvladovati ravno na ta način, da se jim podaljša odplačilo kreditov ali pa da se jim izboljša glede na razmere na trgu tudi možnost odplačevanja teh kreditov pod ugodnejšimi pogoji, kot je to bilo prej, ko so jih najemali.

Ta zadeva je resnično izjemno zahtevna in mislim, da ji ne bomo prišli do dna, če ne bomo sprejeli posebnega zakona, da vse te postopke dejansko izčistimo. Vmes bomo porabili zelo veliko denarja. Ogromno denarja bo šlo v to in tudi podaljšanje za delovanje za naslednjih pet let pomeni, da bomo namenili že za samo delovanje DUTB zelo veliko sredstev, hkrati tudi če bo šlo za kreditiranje, pomeni, da se tudi tukaj ustvarja neka novo dimenzija kreditov, ki jih bomo zagotovo na koncu, če ne bo to vse pokrito s prodajo premoženja, dobili nazaj v javni dolg. To je neizogiben mehanizem, ki je tudi že zapisan v zakonu. To je tista točka, kjer je tudi zelo pomembno ugotoviti pri tem 2. členu, ki pravi o tem, da nadzor nad DUTB izvaja ministrstvo. Ministrstvo pač obsega nadzor poslovanja in DUTB mora ministru predložiti katerikoli dokument, ki ga zahteva, in dati vse informacije, torej morebiti je ena od dobrih rešitev pri tem zakonu ta, da bo Ministrstvo za finance prevzelo, ker je tisto, ki je odgovorno za to po tem zakonu, zelo veliko odgovornost. To je po eni strani mogoče dobra plat, po drugi strani pa seveda bomo videli, kako se bo ta določba dejansko tudi izvajala. Kajti vse več informacij dejansko je take narave, ki kaže na to, da je prepletenost tistih, ki so ustvarjali bančno luknjo, s funkcijami, ki jih danes opravljajo pri reševanju te bančne luknje, izjemna. Ni mogoče daleč od tega tudi trditev, da je morebiti tudi to bil razlog za zamenjavo gospoda Manssona, Nyberga in ostalih sodelavcev, ki so bili iz tujine, v organih slabe banke. Pri teh rešitvah, ki jih imamo danes na mizi, bo resnično izjemno pomembno, kako bo Ministrstvo za finance opravljalo svoje naloge. Ali bo resnično svoj nadzor izvedlo uspešnejše, kot je mogoče potekalo ta hip znotraj DUTB, kajti ni bilo ugotovljenih nobenih nepravilnosti pri prenosu terjatev, čeprav moram spomniti na Računsko sodišče, ki je ugotovilo, da je ravno na tej točki prenosa stvar bila zelo nedorečena, netransparentna, niso bili jasni kriteriji in se odpira široko polje vprašanj ravno glede tega trenutka prenosa terjatev na slabo banko. Dejstvo pa je, kot je bilo tudi že danes povedano, da je Družba za upravljanje terjatev bank s tem, ko se podaljšuje njeno delovanje, dejansko družba, preko katere se bo obvladovalo, nadzorovalo, mislim, da je številka podjetij, ki so na DUTB, nekje okrog 572, praktično velik del zasebnega gospodarstva, ki se poddržavi, bo pod neposrednim nadzorom organov te slabe banke. Drugi del, ki je v državnih lasti in so pod Slovenskim državnim holdingom,

pa je pod nadzorom organov, ki upravljajo ta del gospodarstva. In vendarle, če se pogovarjamo o vseh teh zadevah, vedno znova opozarjam tudi pri proračunu, da se prav nič ne zgodi iz naslova bank, čeprav smo jih močno dokapitalizirali, in pravzaprav te banke ne kreditirajo gospodarstva. In dejstvo je, da te banke niti ne smejo kreditirati, ker so opredeljene kot slabe terjatve v podjetjih, ki so prišle na slabo banko. Moja ocena: zelo slabo načrtovan koncept reševanja bančne luknje ali, če hočete, resnično se mi vse bolj potrjujejo tiste moje besede, ki sem jih pred leti, ko smo se o tem pogovarjali, ko se je ustanavljala slaba banka, da gre vse skupaj za eno veliko legalizacijo velike kraje, legalno se vse to dogaja pred očmi in je pokritje v zakonodaji. Tako da je vse, kar se bo dogajalo na tem področju sanacije, treba dobro proučiti ravno zaradi tega, ker če bomo še naprej vlekli posledice krize in teh slabih terjatev do leta 2022, pomeni, da umetno podaljšujemo finančno-gospodarsko krizo, ki je očitno v ostalih državah že končana. Po eni od izjav Banke Slovenije je celo pri nas končana, ampak s tem, ko se to podaljšuje, mi dejansko umetno podaljšujemo finančno in gospodarsko krizo za naslednjih 5 let. Če k temu dodamo, da nam čez vrata vstopa ali pa je pravzaprav že vstopila v velikem obsegu druga kriza, migrantska kriza, imamo en zelo zahteven položaj, ki ne vem, če ga bomo lahko obvladovali, če se bomo kar naprej sami s sabo pogovarjali predvsem o tem, kdo bo koliko uspel prikriti nekih slabih terjatev, kdo bo uspel pri izpeljavi teh postopkov obogateti, si zagotoviti neko eksistenco, velik del ljudi pa v bistvu lahko ostane v vseh teh postopkih na cesti in postanejo reveži. To so izjemno zahtevna vprašanja in zahtevajo trezen pomislek, ravno zaradi tega, ali je vse to, kar dejansko počnemo, res samo slučajno ali dobro koordinirano in pripravljeno za to, da se resnično oblikuje neka ozka, maloštevilna elita tudi v Sloveniji, ki potem nadzoruje delovanje države v celoti. In poslanci in vlada so samo marionete, ki potem morajo slediti tem usmeritvam in odločitvam. To je daleč od tega, kar je bilo zamišljeno tudi z ustanovitvijo in osamosvojitvijo Slovenije in z ustanovitvijo parlamentarne demokracije. Zelo resen odmik se lahko zgodi, če bodo šle zadeve naprej ravno na temu področju parlamentarne demokracije in tudi parlamentarnega nadzora. In kot sem že tudi vmes povedal, parlamentarni nadzor tudi pri teh vmedbah okoli slabih terjatev, okoli bančne luknje ne dobiva dovolj velike podpore v parlamentu. Tako da zgolj iz razloga, da ohranjamo pri življenju podjetja, ki so že na DUTB, čeprav mislim, da bi bilo zelo smiselno proučiti, kaj je treba narediti, da se znebijo tega oklepa, jih vrnemo v normalno življenje in da se začnejo komercialne banke z njimi ukvarjati, tako kot je tudi običajno in normalno in tudi veliko ceneje, in sprostimo pravzaprav in damo gospodarstvu možnost, da zafunkcionira in da vendarle ustvarjamo še večji bruto domači

produkt in da s tem ustvarjamo blaginjo pravzaprav za večino ljudi, veliko večino ali pa za vse ljudi, če hočete, v Sloveniji.

Vse ostalo bo seveda šlo v napačno smer. Mislim, da je ponovno, tukaj opozarjam ravno zaradi tega, ker naj bi Ministrstvo za finance imelo tukaj velik nadzor in vpliv, prevzelo tudi zelo veliko odgovornost in to je mogoče eden od razlogov, da je neko upanje, da se vse to, na kar opozarjam, ne bo v takšnem obsegu zgodilo, na katerega sem opozarjal.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Še vedno smo pri 2. členu. Želi še kdo razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 3. člen ter dva amandmaja Poslanske skupine Združene levice in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? Izvolite, mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, hvala za dano besedo. V Slovenski demokratski stranki predlagamo amandma, da lahko na sejah upravnega odbora brez glasovalne pravice sodelujeta predsednik Odbora za finance in monetarno politiko in pa predsednik Komisije za nadzor javnih financ. Če lahko ta dva organa prisostvujeta tudi sejam Nadzornega sveta Slovenskega državnega holdinga, prisostvujeta sejam Sveta Banke Slovenije, glede na to, da je DUTB delniška družba v 100 % lasti države, vemo, da je tukaj ogromno davkoplačevalskega denarja, pričakujemo podporo k temu amandmaju ne glede na to, da je koalicija takšen predlog že na Odboru za finance zavrnila. Pričakujem pa tudi, da se bo vlada Mira Cerarja opredelila tega predloga in če ga ne podpira, da navede razloge, zakaj ne.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? (Ne.) Potem zaključujem razpravo.

Prehajamo k 5. členu. V razpravo dajem 5. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in dva amandmaja Poslanske skupine Združene levice. Želi kdo razpravljati? (Ne.) Hvala lepa, potem zaključujem to razpravo.

V razpravo dajem 6. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma Poslanske skupine Združene levice. Želi kdo razpravljati? (Ne.) Hvala lepa, potem zaključujem to razpravo.

V razpravo dajem 8. člen ter amandma poslanskih skupin koalicije: SMC, DeSUS in SD in amandma Poslanske skupine Združene levice in Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? Izvolite, gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Glede tega 8. člena je tekla že živahna razprava na odboru in takrat smo se tudi, vsaj kar se tiče koalicijskih poslanskih skupin, nekako posvetovali, pomenili in tudi napovedali, da bomo določeno spremembo tega člena pripeljali na plenarno sejo. Razlog je bil eden, kar je bilo danes tudi nekaj vzpostavljeno v eni nerodni smeri, in sicer da naj bi šlo potem, da je ta predlog zakona oziroma ta novela predvideva neko krajo pa poceni odkup tistih, ki so dejansko bili povezani s tem, da bi do te težke situacije tudi prišlo. V 8. členu je nekako definirano, kdo ne sme sodelovati pri tem, da bi lahko prišel do bodisi terjatev bodisi do nekih deležev družb, ki iz tega izhajajo. In tukaj je osnovna usmeritev, še takrat na odboru ob prvem predlogu je bilo predvideno tako, da sta najprej nekako, lahko rečemo, dve koleni. Se pravi, v prvi vrsti je navedeno, danes smejo – če gremo konkretno na ta člen, da DUTB ne sme terjatev, katerih imetnica je postala, pri izvajanju ukrepov za krepitev stabilnosti bank prenesti na osebo, ki se v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, šteje za osebo, povezano z dolžnikom, in tako so potem naprej še druge variante. In glede na to, da se je ta člen izkazal za sorazmerno zahtevnega glede razumevanja, kaj v njem piše, kar je bilo videti tudi iz tega, kakšni predlogi so prihajali za popravek tega člena, smo se odločili, da bi to rešili na tak način, da se naveže omejitve na prevzemno zakonodajo. Zakaj? Zaradi tega, ker prevzemna zakonodaja, se pravi, Zakon o prevzemih, vsebuje zelo natančne določbe in zelo, lahko rečemo temu, tudi razvejane, kdo bi se lahko štel za tistega, ki do takega odkupa oziroma prenosa ne bi imel pravice. Tu govorimo o pravnih osebah, o fizičnih osebah, o raznih vplivnih razmerjih, ki so lahko tu povezana tudi ne glede na deleže. Tako da naše mnenje je, da s tem amandmajem tako razširimo ta krog tistih, ki ne bodo upravičeni do tega, da bi lahko tekmovali pri nakupu teh terjatev ali posledično deležev in tako naprej, da do zlorab ne bi smelo prihajati. Zakaj pravim ne bi smelo, zato ker vedno obstajajo možnosti. Se pravi, ne glede na to, kako robusten sistem narediš, vedno se nekako da. Tu bi, recimo, lahko prišlo do kakšnih težav, ko bi kdo ustanavljal družbe v kakšnih, recimo, off shore državah, se tam skril za lastništvom in tako naprej. In potem bi take določbe težko zaobšli. Ampak potem še vedno ostaja na tistih, ki upravljajo slabo banko, da presojajo tiste, ki imajo namen kupovati takšne deleže, takšne terjatve in tako naprej, in tudi predvidijo oziroma preprečijo, da bi prišlo do takih prodaj, prevzemov, kakorkoli že, po kakšni drugi poti. Mislim, da smo, vsaj kar se tiče koalicijskih poslanskih skupin, pa če govorim tudi v imenu SMC in sebe, solidno zdaj ta 8. člen dopolnili, da ne more priti do tega, da bi se nekdo, ki je predhodno to zakuhal, se pravi, slaba posojila, zaradi tega tudi prenos na DUTB, dokapitalizacijo bank in tako naprej, dokopal do

cenejših terjatev, cenejših deležev in tako naprej. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Marko Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Predsedujoči, hvala za besedo.

Že prej sem začel določeno razpravo v zvezi s tem členom. Bilo je kar vroče in pestro tudi na seji Odbora za finance in monetarno politiko. Dejansko je takrat koalicija spoznala, da nekako niste dovolj zaščitili tega dela. Predvsem tudi kolega Janko Veber je takrat dal neko zagotovilo, da bo koalicija z amandmajem poskrbela, in sicer, da se bo 8. člen, spremembe tega zakona, tretji odstavek, ki je vsaj za Poslansko skupino Slovenske demokratske stranke bil najbolj sporen, spremenil, in sicer, prepoved prodaje terjatev osebam, povezanim z dolžnikom. V obstoječem zakonu zdaj piše: "...pravno osebo, v kapitalu katere ima oseba iz prejšnjih alinej delež, večji od 50 %." To pomeni, ustanovimo, recimo, družbo z omejeno odgovornostjo, najdemo slamnatega lastnika z 51 %, 49 % lastnik te družbe je pa tisti, ki je te dolgove in terjatve naredil, in lahko po visokem diskontu kupimo to terjatev nazaj. Videli ste, da ste naredili napako, nekako ste se je zavedali, zdaj ste pa ta člen naredili preveč odprtega. Zdaj smo pa prišli do te ugotovitve, da tu pa lahko pride do marsikatero zlorabe. Zdaj ste pa, spoštovana koalicija, predlagali, da se spremeni, da se črta to zadevo in da se to uredi z določbami iz Zakona o prevzemih, in sicer "da osebo, za katero se v skladu z zakonom, ki ureja prevzeme, neizpodbitno domneva, da dolžniki ali oseba iz prve ali druge alineje tega odstavka deluje usklajeno". "Neizpodbitno domneva, da deluje usklajeno" – uporabili ste Zakon o prevzemih in mislim, da ste tukaj dali veliko meglo nad ta zakon. Zato, recimo, ne vem, iz aviona ravno ne bo videti, da bo lahko nekdo kupil to terjatev nazaj po velikem diskontu, ampak nekako se bo pa dalo do nje priti. Zakaj ste zadevo toliko zakomplicirali? Zakaj ne morete z eno besedo ali z dvema besedama napisati, da tisti, ki je podjetje pripravil ali terjatev, ki je prišla, da ne more več tega deleža kupiti. Tudi amandma Združene leve je bistveno bolj direkten, bistveno bolj pove, kje so tiste omejitve.

Spoštovani kolega Božič in državni sekretar, ali vidva vesta, kako dolg je 8. člen Zakona o prevzemih, ki govori o usklajevanju delovanja? Ta člen ima devet odstavkov. In preberite, prosim, kaj je to odvisna družba po tem zakonu. Katera družba je to? To pomeni družba, v kateri ima druga oseba večino glasovalnih pravic. Večino glasovalnih pravic imaš takrat, kadar imaš večinski delež, v kateri ima druga oseba pravico imenovati ali razrešiti večino članov organa vodenja ali nadzora, sočasno delničar ali družbenik, to pomeni, če hočeš zamenjati

obstoječi nadzorni svet, moraš imeti vsaj 75% delež, da ga zamenjaš, v kateri je druga oseba delničar ali družbenik ali sama nadzoruje večino glasovalnih pravic. To je samo četrti odstavek. Potem jih je pa še devet tukaj notri. Zakaj ste se odločili za takšen člen, da ste še malo več megle dali notri? In to ste besedo 50 % – to je moje osebno mnenje, zedaj pa upam, da me bo nekdo popravil, če temu ni tako – razdelili v 9 členov in 25 vrstic. Zanima me ta komentar.

Jaz bom samo povedal en hipotetičen primer, pa če se na to damo. Če nekdo ustanovi delniško družbo ali recimo družbo z omejeno odgovornostjo, najde slamnatega lastnika z 51 %, sam, ki to terjatev ima v tej družbi 49%, ali je upravičen do nakupa terjatev ali ne. In hočem imeti eksplicitni odgovor. Da ali ne. Z obrazložitvijo.

Poleg tega pa, zakaj smo mi še tu notri bili pri teh zadevah skeptični. Kaj se je danes naredilo? Dejali ste, Družba za upravljanje terjatev bank ima danes 107 zaposlenih. In res ste to družbo obrnili na glavo, kajti zaposlili na tej družbi so se tudi marsikateri, tisti – ta terjatev, ki je bila prenesena na Družbo za upravljanje terjatev – je bil prej na banki skrbnik za ta kredit. Spoštovani, za ta kredit je bil skrbnik! Terjatev je bila prenesena na DUTB in potem je DUTB še zaposlil tega skrbnika. In zdaj ta isti, ki je povzročil škodo, upravlja ponovno s to terjatvijo, spoštovana koalicija.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Tilen Božič, izvolite.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): V enem delu sem bil izgleda napačno razumljen. Že prejšnja rešitev ni predvidela tega, da bo prišel nekdo s slamnatimi 51 odstotki, ker je bilo tisto predvideno, se pravi, če greste gledat 8. člen, tam, kjer imate alineje znotraj prvega odstavka, že tam predviden nižji delež, potem pa, če ga dejansko gledate, koliko mora biti lastništvo, in ga pomnožimo z 49, ugotovimo, da dejansko ne bi smel presegati manj kot 5 % deleža. Ne govorimo o 49. Zdajšnji zakon, zakaj je toliko kompliciran? Zaradi tega, ker vključuje zelo različne ljudi. Jaz mislim, da tukaj ne kompliciramo pretirano, ravno zaradi tega smo se sklicevali na ureditev, ki že velja. Zaradi tega, da bi na več področjih nehali izumljati toplo vodo in desetkrat definirali eno in isto stvar, ampak da lahko z eno rešitvijo pokrijemo več področij. In v okviru tega so razno razne stvari notri. Tu ne gre zgolj za to, da imamo napisan nek lastniški odstotek, in to je to. Tu imamo lahko lastnike, imamo potem povezane tiste, ki so lastniki, imamo lahko poslovodno osebje, imamo tiste, ki so z njimi povezani, imamo tiste, ki so jih nazirali. Imamo tu toliko različnih variant, da pač v skladu s to prevzemno zakonodajo, tudi kot je tu narejeno, so vsi ti noter tudi nekako razdelani. Se pravi, ne gre zgolj za to, da bi grozno komplicirali. Gre za to, da jih je treba

našteti, povedati kdo so to. Zaradi tega, ker če mi rečemo samo za ene, recimo, za lastnika, potem pomeni, da vsi ostali odpadejo. In ravno zaradi tega smo šli mi prvi rang, ki se ukvarja dejansko s tisto neposredno neko povezavo. Potem imamo še vse posredne povezave, ker kot veste tudi, kadar se strukturira določena podjetja, določene strukture, so ta čreva lahko toliko dolga, da nikoli več noben ne bo več razumel, ne kdo pije ne kdo plača. Cilj tega je, da so vsi ti zajeti noter.

Sem pa že prej povedal, da zlorabe so vedno možne, zato ker inovativnost ljudi, ki imajo interes zlorabljeni, je visoka, to niso neumni ljudje, če imajo interes nekaj zlorabiti, bodo to tudi naredili, in v takšnem primeru, ko je človeški faktor prisoten, je pa odvisno od tistih, ki vodijo takšno družbo, da kadar vodijo takšne postopke, imajo takšno integriteto in takšna znanja, da lahko tudi ta človeški faktor preprečujejo. Zakon lahko pride do neke meje, jaz mislim, da smo prišli do tiste skrajne meje, ko smo zadeve dobro rešili, od tu naprej pa so vedno ljudje, ker ne glede na to, kako dober zakon ti napišeš, na koncu je vedno odvisno od ljudi, ali bo zaživel ali ne bo, ali se bo uporabljal v tisto smer, v katero se mora uporabljati. Tudi z nožem se lahko reže kruh ali pa se dela kaj drugega. Jaz upam, da bodo s tem zakonom rezali kruh. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Andrej Šircelj ima repliko.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Samo vprašanje, spoštovana koalicija. Pa zakaj zapletate zadeve, če me ne razumete, zakaj komplicirate zadeve? Zakaj delate stvari nejasne, netransparentne? Zakaj vključujete v zakon takšne rešitve, na podlagi katerih vam bo 5 odvetniških hiš napisalo mnenja, da nekdo ni povezana oseba, 5 naslednjih pa da je povezana oseba? In zakaj ustvarjate meglo z zakonodajo, zakaj ne delate enostavnih rešitev, ki so bile predlagane? Jaz vas razumem, da morate vi napisati ta amandma, da mora koalicija napisati ta amandma. Pa vzemite naš amandma in dajte, damo vam ga, lahko napišete gor nove naslovnike in poenostavite zadeve. Zakaj tako zapletate stvari? Ker zapletene stvari so humus za to, da se zadeve krši in da pridete, gospod Božič, tisti človeški faktor zdaj do izraza, na podlagi katerega se bo zakonodaja kršila in do katerega bodo imeli koristi tisti, ki jih ne bodo smeli imeti.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Replika, mag. Marko Pogačnik. Izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani kolega Božič! Zapletate, mečete meglo. Najslabši zakoni so tisti, ko se en zakon potem veže na drug zakon. Zakaj ne morete tega direktno noter napisati.

Tako, kot je že kolega Šircelj povedal, 5 pravnih mnenj boste dobili in boste zadevo zakomplicirali, saj poznamo znan primer tudi iz DUTB v povezavi s T2, ko je za T2 svetovala Nina Plavšak, je T2 dobil na sodišču, potem ko je Nina Plavšak predsedala na DUTB, spisala za njih pravno mnenje, je pa DUTB nekako dobil na sodišču. Potem pa je Ustavno sodišče zadevo povozilo. In glejte, spoštovani državni sekretar, hočem imeti odgovor, zelo eksplicitno vprašanje sem vam dal in želim odgovor z da ali z ne.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Tilen Božič, izvolite razpravo.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala.

Saj poslovnik dopušča repliko na repliko, tako da jaz, če odloči tako predsedujoči, sicer ni praksa, ampak okej. Kar sem hotel jaz reči, če hočete vi povedati, da ste nam dali eno smiselno rešitev tukaj k 8. členu, jaz razumem, tukaj je predlog noter dan s strani Poslanske skupine SDS in piše, da tretja alineja prvega odstavka se črta. V tej tretji alineji piše, da pravno osebo v kapitalu, v kateri ima oseba iz prejšnjih alinej delež večji od 50 %, se pravi, gre za določbo po drugem kolenu, se pravi, ta določba dejansko dodatno oži nabor tistih, ki so zlorabljali in bi se lahko še enkrat, kot se temu reče, omastili. Tako da vaš predlog ne gre v tej smeri, kot smo šli mi. Jaz razumem, da je bilo zahtevno, mislim, da je bilo nerodno zapisano in tako naprej, ampak vaš konkreten predlog gre ravno v tisti smeri, ki jo poskušate nam naprtiti. Tako da vas jaz lepo prosim, dajte si še enkrat prebrati vaš amandma, tudi tisto kar ste predlagali, razmislite. In jaz verjamem, da takoj, ko bo tretje branje, tam so kolegi iz strani nepovezanih poslancev že napovedali, da bodo dali svoj amandma, in tukaj vseeno, če imate neko boljše zamisel, drugačno, ker ta, ki ste jo predlagali v tem konkretnem primeru, gre dejansko v napačno smer po mojem mnenju in po vsebini, da morda postavite nekako drugače, kako pa vi to stvar vidite. Zaradi tega, da lahko soočimo nekako naš predloga, kako se to rešuje. Mi imamo en predlog, kako se to oži, kako bi se to preprečevalo, ampak na drugi strani ni drugega predloga. Na drugi strani je črtanje, se pravi širjenje možnosti za zlorabe. Jaz prosim, če se lahko še nek dodaten napor naredi. Imeli bomo zagotovo tretje, vsaj jaz pričakujem tretje branje in bi se potem tukaj res dalo nekaj dobrega narediti. Ker v končni fazi tudi ni naš namen bil, to smo tudi že na odboru pa tukaj povedali, da bi prihajalo do izigravanj. Tudi vaše opazke, ki ste jih danes že nekajkrat dali, jaz jemljem kot dobronamerne, ker mislim, da je morda v temu primeru šlo za nek nesporazum. Ampak, mi ožimo, v našem konkretnem primeru se širi, kot rečeno. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Replika, mag. Marko Pogačnik. /
oglašanje iz dvorane/ Postopkovno.
Izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovani predsedujoči, hvala za dano besedo.

Predlog bom povedal na koncu, kar mi
tudi Poslovnik dovoljuje.

Jaz sem že na odboru povedal, da je
pri nas na amandmaju prišlo do določene
tehnične napake in izgleda, da seje zdaj
ponovno ponovila. Če ste vi poslušali našo
razpravo, jaz našega amandmaja v moji razpravi
sploh nisem omenil, ampak sem rekel, da je
bistveno boljše, da se podpre amandma
Združene levice. Predvideva številko 3. In se
strinjam s tem, da tisto, kar smo mi, sem še
enkrat povedal, zaradi tehnične napake, ker mi
smo hoteli zgolj, da se črta beseda "petdeset".
Ne pa da se celotni del črta.

Jaz postopkovno predlagam, če se da,
da se ta naš amandma umakne, ker ima
tehnično napako. Je bilo pa zanimivo zdaj v tej
zadnji razpravi, kolega Božič pa se mi zdi, da ne
zaupa več toliko stoo odstotno v svoj predlagani
amandma, kot je na začetku. Da predlaga
dodatno razpravo ne pa zraven, da
pripomoremo k temu, da se ta amandma
izboljša. Res komplicirate in jaz mislim, da bi
morala tudi Zakonodajno-pravna služba enkrat
poskrbeti ali pa se tudi zavedati tega, da so
najslabši zakoni tisti, ki se sklicujejo na ene in
druge zakone. Rajši pripišite to noter. In jaz sem
prepričan, da pri tej določbi, ki je danes, obstaja
velika verjetnost, bo lahko prišlo do zlorab
davkoplačevalskega denarja in da bodo tisti, ki
so zakrivali to, da so terjatve prenesene na slabo
banko, da je bil tukaj uporabljen
davkoplačevalski denar, po visokih diskontih,
zdaj bi rekel, po nizki ceni te terjatve tudi
odkupili nazaj.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala
lepa.

Predlog oziroma amanda Poslanske
skupine Združene levice je v razpravi tako ali
tako, tako da vam ni treba umikati vašega, ker
razpravljajmo o obeh istočasno oziroma o vseh
treh.

Gospod Tilen Božič, izvolite repliko.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Sem bil narobe
razumljen, da ne zaupam več našemu
amandmaju. Jaz mu zaupam, stvar je samo v
tem, da je bilo tukaj že nekajkrat namigenjeno,
da obstaja neka boljša rešitev, ki pa iz meni
neznanih razlogov še ni bila predstavljena. V
bistvu je bil dvakrat napačen amandma vložen,
tehničen, jaz razumem, dobro je bila napaka,
drugič, ampak če ste dali drugič notri, potem pa
ravno zaradi tega pravim, da obstaja še tretje
branje, v katerem pa ne bo potem treba še tretjič
narediti iste napake, ampak se morda pripravi
pa res tisto, kar ste mislili, s čimer se boljše
rešuje.

Predstavili ste tega, da bi brisali to številko 50.
Glede tega smo se tudi na odboru že pogovarjali
in jaz tukaj vseeno mislim, da naša rešitev je
širša, bolj neprepustna, kar se tiče morebitnih
izigravanj oziroma goljufij, zaradi tega tudi še
vedno vztrajam pri njej. Vsekakor pa sem vedno
odprt za to, ker vedno so boljše rešitve,
obstajajo, seveda, in če jo imate, jo dajte, se
bomo pogovorili, jaz mislim, da koalicija je do
tega odprta, se bo to tudi potrdilo. Konec koncev
smo že v enem primeru, ko smo se pogovarjali o
tem, kdo bo obveščen o poročilih nadzora, smo
tudi šli, nekako smo vam sledili pri tistem
predlog, ko ste rekli, naj bo obveščen tudi
Državni zbor. Smo tudi na nek način tukaj stopili
zraven. To je takrat tudi Združena levica malo
drugače predlagala, ampak smo naslovili to
težavo, da moramo biti poleg ministrstev
oziroma poleg vlade obveščeni tudi mi kot
Državni zbor. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima državni sekretar na
Ministrstvu za finance gospod Metod Dragonja.

METOD DRAGONJA: Hvala lepa, gospa
podpredsednica.

Stališče Vlade, na kratko. Amandma koalicije,
tako kot je vložen, v bistvu omogoča, da se izloči
možnost vpliva na poslovne odločitve kupca
terjatve ne glede na lastniški delež, ker je ta
možnost vpliva pravzaprav s tako formulacijo
izločena. Poleg tega pa se izloča kakršnokoli
usklajeno delovanje med več različnimi
ponudniki ali subjekti, ki bi lahko tudi z
minimalnimi deleži v lastništvu zagotovili potem
pridobitev takih terjatev oziroma vstop v te posle.
Po naši oceni oba od predlaganih amandmajev
opozicijskih strank teh dveh situacij ne pokrivata.
In ravno iz tega razloga vam, gospod Pogačnik,
lahko definitivno odgovorim, da ne glede na
odstotek bo ob skrbnem preverjanju in tehtanju
skladnosti kupca oziroma izpolnjevanja pogojev,
da se nekdo kvalificira za odkup terjatev, DUTB
vse te okoliščine morala skrbno preveriti, jih
tehtati in na tej osnovi potem sprejeti odločitev.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Mag. Marko Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovani državni sekretar, niste mi odgovorili
na direktno vprašanje, ki ga ponavljam: Ali ta
določba, ki ste jo pripravili, družba z omejeno
odgovornostjo, slamnati lastnik 51 %, tisti, ki je
povzročil terjatev, 49, ali lahko kupi terjatev ali
ne?

Niste se opredelili do amandmaja, ki ga je
predlagala Slovenska demokratska stranka, v
zvezi s prisotnostjo predsednika Komisije za
nadzor javnih financ in predsednice Odbora za

finance in monetarno politiko na upravnem odboru družbe. Ali boste to podprli, kolega Božič? Zakaj ne?

Potem pa še ena zadeva. Zakon o prevzemih je jasen, kdo je regulator nad prevzemi, Agencija za trg vrednostnih papirjev. Agencija za trg vrednostnih papirjev presoja usklajeno delovanje, ali lahko kdo drug, spoštovani državni sekretar in spoštovana koalicija, ali boste potem v tej določbi vključili še regulatorja. Kdo bo lahko odločal, ali ta družba deluje usklajeno ali ne. Po mojem vedenju je to ATVP.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. Proceduralno ali ... ? Razprava, gospod Marko Pogačnik.

Izvolite, se opravičujem, mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Spoštovani državni sekretar, odgovori, tudi v zvezi s tem, kdo presoja usklajeno delovanje, ali je to ATVP ali bo to lahko neko drug. In opredelitev do tega amandmaja, ki ga je vložila SDS.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Metod Dragonja, državni sekretar na Ministrstvu za finance, ki bo podal odgovore.

METOD DRAGONJA: Hvala lepa.

Odgovor je naslednji. Kar se tiče presoje tega usklajenega delovanja, bo v tem primeru na osnovi takega predlaganega amandmaja to presojo moral narediti DUTB samostojno. To je vsebina predloga. Na prvo vprašanje sem vam pa odgovoril.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Mag. Marko Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Ja, saj, izkoristil bom te tri minute.

Glejte, mislim, da je tu jasen dokaz, da ta sprememba Zakona o DUTB, slabi banki, ima svoje namene. Ima svoje namene, da ta koalicija na nek način zaustavi zdravo privatizacijo. Imate namen, da s svojim kadrovanjem, s svojim vplivom dobite še večjo moč v slovenskem gospodarstvu. Namen tega zakona je, seveda, da boste na nek način omogočili, da tisti, zaradi katerih je Družba za upravljanje terjatev bank bila ustanovljena, bodo pod nekimi pogoji lahko prišli poceni nazaj do svojega deleža. Zaustavljate glavno poslanstvo slabe banke, ki je bilo, da se aktivno prodajajo terjatve, da se išče aktivnega in kvalitetnega kupca. S tem zakonom boste povečali zadolženost v proračunu Republike Slovenije, DUTB se ne bo

razdolževala, to navaja tudi Evropska komisija – to pomeni, z neke inštitucije, ki naj bi nekako tudi iskala odgovornost – in pa tisti, ki so odgovorni za pet milijardno luknjo v slovenskem bančnem sistemu, boste verjetno zadevo zelo zamegljili. Zamegljujete jo tudi z amandmaji, da boste še bolj zakomplicirali ta zakon, da ga boste vezali še na Zakon o prevzemih. Kdo odloča, ali je delovanje usklajeno ali ne? Je za to regulator v Sloveniji? Je to Agencija za trg vrednostnih papirjev? Še vedno ni bilo pa odgovora, zakaj toliko nasprotujete in zakaj ne daste podpore, da bi bila na sejah upravnega odbora brez glasovalne pravice lahko prisotna predsednica Odbora za finance in pa monetarno politiko in pa predsednik Komisije za nadzor javnih financ. DUTB je v stoo odstotnem lastništvu države, DUTB ima enotni sistem. Zakaj se to omogoča v Banki Slovenije, zakaj se to omogoča na Slovenskem državnem holdingu? Kaj skrivate? Česa nočete, da slovenska javnost zve, česa nočete, da zve opozicija v Državnem zboru? Kam bo namenjenih dodatnih 200 milijonov evrov davkoplačevalskega denarja, ki ste jih predvideli za strukturiranje podjetij v proračun za leto 2016 in leto 2017. Imen tudi nismo izvedeli ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o 8. členu ter amandmajih? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 11. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 14. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 15. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 32. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **32. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga dajem besedo predstavnici Vlade mag. Mateji Vrničar Erman, državni sekretarki na Ministrstvu za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN:

Spoštovana gospa predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani poslanke in poslanci!

S Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku se poenostavljajo postopki pobiranja davkov oziroma izpolnjevanja davčne obveznosti za zavezance za davek in zagotavlja konsistentnost davčne postopkovne zakonodaje.

V okviru odprave administrativnih ovir za davčne zavezance se predlaga določitev enotnejših rokov za vlaganje napovedi. Enotnejša in bolj sistematična določitev obveznosti zagotavljanja lažjega izpolnjevanja davčnih obveznosti in s tem povečuje pravna varnost davčnih zavezancev. Z določitvijo enega namesto dveh transakcijskih računov tudi za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se tem davčnim zavezancem zmanjšajo stroški vodenja ločenega plačilnega računa.

Davčni organ bo lahko vse neplačane obveznosti pobotal s preveč plačanimi prispevki, davki in drugimi denarnimi nedavčnimi obveznostmi. S tem načinom se bodo davčnemu zavezancu znižali ali odpravili stroški izvršbe in s tem tudi provizije.

Na podlagi predlagane spremembe bo davčni organ za vse davčne zavezance sestavil informativni izračun dohodnine. Takšna ureditev uresničuje načelo enakosti, saj bodo vsi davčni zavezanci prejeli davčni informativni izračun, kar pomeni, da davčnim zavezancem, ki do sedaj niso prejeli informativnega izračuna, ne bo več treba razmišljati o tem, ali morajo vložiti napoved za odmero dohodnine ali so tega oproščeni.

Predlog zakona daje davčnemu zavezancu dodatne možnosti za lažje plačilo davčnega dolga. Davčni organ bo tako lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja dovolil obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih namesto dosedanjih 24. S tem se rok odplačevanja usklajuje z določbami Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju.

Ena pomembnejših novosti je uvedba instituta vnapijšnjega cenovnega sporazuma, tako imenovanega APA sporazuma, s katerim se uresničuje načelo gotovosti in seznanjenosti davčnega zavezanca glede izpolnjevanja obveznosti. Sporazum je dogovor med davčnim zavezancem in davčnim organom, na podlagi katerega se še pred izvajanjem povezanih čezmejnih transakcij določijo merila za določanje primerljive tržne cene za te transakcije v določenem obdobju.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenašata Direktiva o avtomatični izmenjavi podatkov in Enotni standard poročanja, ki ga je sprejel OECD, in na tej podlagi se zagotavlja učinkovito izvajanje avtomatične izmenjave informacij, ki je pomembno sredstvo v boju proti čezmejnemu davčnim goljufijam, davčnim utajam in agresivnemu davčnemu planiranju. V predlogu zakona se urejajo obveznosti finančnih

inštitucij v Sloveniji, kot izhajajo iz Direktive in Enotnega standarda poročanja. Tako se v predlogu zakona določajo postopku dolžne skrbnosti, obveznosti identifikacije računov ter zbiranje in poročanje informacij pristojnemu organu. Ureditev je zelo podobna oziroma usklajena z že do zdaj uveljavljeno ureditvijo po tako imenovanem FATCA sporazumu. S spremembami določb o davčni izvršbi, ki so usklajene z letos uveljavljeno novelo Zakona o izvršbi in zavarovanju, se uresničuje načelo socialne države, ki mora vsakomur zagotavljati dostojno življenje in s tem pogoje za preživetje. Dopolnitve in spremembe določb, ki urejajo davčno izvršbo na premočnine, preprečujejo zlorabe dražiteljev in ponudnikov zarubljenih premočnin, večje in hitreje poplačilo davčnega dolga s tem sredstvom izvršbe, kar je v interesu tako davčnega dolžnika kot tudi davčnega organa. Spremembe in dopolnitve nekaterih določb o davčnem nadzoru pa zasledujejo večjo učinkovitost davčnega organa.

Upošteva vse navedeno, predlagamo Državnemu zboru, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku podpre v drugi in tretji obravnavi. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora, dajem besedo predsednici gospe Urški Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa za besedo, predsedujoča.

Odbor za finance in monetarno politiko je na 15. seji 5. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila Vlada.

Odbor je poleg predloga zakona prejel še mnenje Zakonodajno-pravne službe, dopis Varuha človekovih pravic, mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance in pregled amandmajev.

Do seje odbora so amandmaje k predlogu zakona vložile poslanske skupine koalicije k posameznim členom in Poslanska skupina SDS k 36. členu predloga zakona.

Seji odbora so prisostvovali predstavnice in predstavniki Ministrstva za finance ter Zakonodajno-pravne službe.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je državna sekretarka Ministrstva za finance pojasnila cilje in rešitve predloga zakona ter poudarila, da je eden od ciljev vlade na davčnem področju povečati učinkovitost pri pobiranju davkov ter zmanjšati administrativne ovire pri davčnih postopkih. V nadaljevanju je predstavila vse rešitve, ki poleg odprave administrativnih ovir za davčne zavezance določajo možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo

davčnega dolga, olajšujejo davčno izvršbo, uvajajo institut vnaprejšnjega cenovnega sporazuma ter prenašajo direktivo in postavljajo standarde enotnega poročanja. Posebej je izpostavilo črtanje 268. člena osnovnega zakona, ki ni predvideval sestave informativnega izračuna dohodnine za davčnega zavezanca, če dohodki niso presegli davčne olajšave. Povedala je tudi, da je bil glede zakona dosežen konsenz z zainteresirano javnostjo.

V razpravi so člani odbora postavili nekaj konkretnih vprašanj k posameznim členom predloga zakona. Gre predvsem za področja, ki davčnim zavezancem zagotavljajo pravno varnost, področje informativnih izračunov, velikih davčnih dolžnikov ter izvršb na sploh kot tudi izvršb v kmečkem gospodinjstvu. Izpostavili so problematiko učinkovitega pobiranja davkov ter ureditev, ki se nanaša na lokalne skupnosti. Prav tako so izpostavili dejstvo, da zakon ne bo imel pozitivnih finančnih posledic na eni strani, bo pa povečal stroške zaradi prilagoditve informacijskega sistema na FURS.

Državna sekretarka je odgovorila na zastavljena vprašanja in podala dodatna pojasnitve.

Odbor je po končani razpravi obravnaval vložene amandmaje k članom predloga zakona. Odbor je sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin, ni pa sprejel amandmaja Poslanske skupine SDS k 36. členu.

Odbor je v skladu s Poslovnikom Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih je sprejel. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo gospod Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoča.

Mislím, da bi se morali vsi skupaj vprašati, kakšen je smisel sprejemanja zakonov, kot je ta novela zakona o davčnem postopku. Davčno zakonodajo je smiselno spreminjati, če se s tem poveča bodisi pravičnost sistema oziroma če se poveča učinkovitost pobiranja davkov. Pravičnost sistema bi se na primer povečala, če bi povečali stopnjo davka na dobiček podjetij ali če bi zmanjšali neupravičene davčne olajšave. Žal to ni predmet tega zakona. Učinkovitost sistema pa bi povečali, če bi zmanjšali stroške pobiranja davkov oziroma če bi z enakimi stroški izbrali več prihodkov. Dvig stopnja davka od dohodkov pravnih oseb bi na primer prispeval tudi k večji učinkovitosti, ker bi brez enega centa dodatnih stroškov pridobili več 10 milijonov evrov dodanih prihodkov. Ta novela ni smiselna niti iz prvega niti iz drugega razloga. Vlada v obrazložitvi namreč navaja, da se prihodki po sprejemu ne bodo povečali, hkrati pa bo imela Finančna uprava 280 tisoč evrov dodatnih stroškov. Zato se moramo vprašati, ali bo ta novela vsaj poenostavila postopke za davčne zavezanca. Odgovor žal ni enoznačen. Teh 280

tisoč evrov bo FURS menda porabil za izdajo informativnih izračunov nekaterim zavezancem za dohodnino, predvsem upokojujencev, ki jih do zdaj niso dobili. Ta rešitev je dobra in jo zato tudi Socialisti podpiramo.

Ne podpiramo pa novosti pri izterjavi davkov kmečkih gospodinjstev. Ta novela uvaja možnost, da se davčna izvršba izvede na premoženju članov kmečkega gospodinjstva, ki niso lastniki kmetije in niso nosilci kmetije. V Združeni levici se seveda zavedamo, da je kmečko gospodinjstvo ekonomska celota in da so člani gospodinjstva lahko na tej podlagi tudi socialno zavarovani. Vendar po našem mnenju ni upravičena izvršba na njihovem premoženju, če niso solastniki kmetije ali pa če se ne dokaže, da so sodelovali pri davčni utaji. Teh varovalk ta zakon ne vključuje. In ne moremo dopustiti, da se kmetije in kmetje, ki so velikokrat socialno ranljivi, obravnavajo, kot da niso ločene osebe.

Ta novela tudi ne rešuje primerov, ko banke zaračunajo vpogled v sredstva nekomu, za katerega se potem izkaže, da ima premalo prihodkov, da bi bila izvršba sploh dopustna. To se v praksi še vedno dogaja. Varuh človekovih pravic je ministrtvo seznanil še z nekaterimi drugimi problemi na področju neupravičene izvršbe pri socialno ogroženih ljudeh, vendar pri tej noveli niso prišli na vrsto.

V Združeni levici priznavamo, da je v tej noveli večina sprememb koristnih, ampak hkrati manjkajo nekatere izboljšave, ki so veliko bolj urgentne. V zakonu so tudi nekatere rešitve, ki so lahko krivične, zato te novele ne bomo podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Davčna zakonodaja mora biti pravična, pregledna in predvidljiva. Če pogledamo davčno zakonodajo pri nas, moramo najprej ugotoviti, da smo zelo neuspešni na področju predvidljivosti. Davčni predpisi, tudi Zakon o davčnem postopku kot procesni predpis, se prepogosto spreminjajo. Sedaj veljavni Zakon o davčnem postopku je bil sprejet v letu 2011, veljati je začel v začetku leta 2012, pa smo ga novelirali že nekajkrat. Nadalje moramo opozoriti na še vedno dolgotrajnost pritožbenih postopkov v zvezi z odmero različnih vrst davkov. Kljub zatrjevanju vodstva finančne uprave, da se pritožbeni postopki skrajšujejo, se še vedno na nas obračajo zavezanci, tudi gospodarski subjekti, ki čakajo na drugostopno odločbo tudi po leto dni ali več. Prepričani smo, da za tako dolge roke, pravilneje tako dolge prekoračitve rokov, ni objektivnih razlogov in bi z ustrezno organizacijo dela na finančni upravi lahko zagotavljali pravočasno izvajanje

zakonodaje. To področje mora minister za finance in finančna uprava v najkrajšem možnem roku urediti.

Današnji predlog novele Zakona o davčnem postopku prinaša nekaj rešitev, ki pomenijo administrativno razbremenitev in poenostavitev davčnega postopka ter tudi njegovo uskladitev z veljavnim Zakonom o izvršbi in zavarovanju glede vrste in višine prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe. Rešitve v zvezi z odpravo administrativnih ovir v Novi Sloveniji pozdravljamo, enako tudi dodatne možnosti za obročno poplačilo davčnega dolga za zavezance, ki so v postopku preventivnega finančnega prestrukturiranja. V zvezi z novostmi na področju davčne izvršbe pa nasprotujemo rešitvi, na podlagi katere se pri dolžnikih, ki so nosilci kmetijske dejavnosti, uvaja zakonsko poroštvo ostalih članov gospodinjstva. To pomeni, da davčna uprava neuspešno terjati dolg iz naslova kmetijske in gospodarske dejavnosti lahko izterja iz premoženja ostalih članov kmečkega gospodinjstva. Ta rešitev je po našem prepričanju v nasprotju z vsemi temeljnimi načeli tega zakona. Napoved za odmero davka iz osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti po dejanskih prihodkih in dejanskih oziroma pavšalnih odhodkih sestavi samo nosilec kmetijske dejavnosti, medtem ko ostali člani gospodinjstva nimajo zakonske osnove, da bi v tako napoved vpogledali ali morda celo vplivali na vloženo napoved. Od vložene napovedi pa je odvisna pravilna odmera davka. Nadalje člani kmetijskega gospodinjstva nimajo položaja stranke v odmernem postopku in torej niso seznanjeni z vsebino odločbe in tudi nimajo možnosti vlagati pravnih sredstev. Nimajo torej nobenih pravic v samem teku odmernega postopka. Nalaga pa se jim samo obveznost, to je poravnava dolga na podlagi že pravnomočne odločbe davčnega organa, ki se sicer glasi na nosilca kmetijske dejavnosti. Take rešitve so po našem mnenju absolutno v nasprotju z načelom gotovosti, seznanjenosti in pomoči po 7. členu Zakona o davčnem postopku, na podlagi katerega ima zavezanec pravico biti vnaprej seznanjen s svojimi pravicami in obveznostmi glede pobiranja davkov in tudi vseh drugih temeljnih načel, od načel materialne resnice, načela zakonitosti, načela sorazmernosti, načela zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja ter plačevanja davčnih obveznosti. Skratka, vladna koalicija je pri zasledovanju zgolj načela učinkovitosti pobiranja davkov povzela vsa ostala temeljna načela davčnega postopka, kar je nesprejemljiv in nezakonit ukrep, ki bo imel daljnosežne posledice na področju kmetijstva v Sloveniji. Vemo, da naše kmetijstvo temelji na družinskih kmetijah. Ukrep, kakršnega je sprejela Vlada, dobesedno odganja še tiste mlade, ki se še morda odločajo za kmetovanje na družinski kmetiji, saj bodo do prevzema kmetije dobesedno samo blagajna za državo.

V razpravi na matičnem delovnem telesu smo vladajočo koalicijo opozorili na neustrezno rešitev, vendar je vladajoča koalicija za naša opozorila bila gluha. Kolikor je znano iz gradiva, k usklajevanju vsebine zakona sploh ni povabila vseh deležnikov, predvsem ne Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije, in vsebina zakonskih rešitev z njimi ni usklajena. Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije predloga novele Zakona o davčnem postopku iz tega razloga ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Vojka Šergan.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovana gospa sekretarka, kolegice in kolegi!

Predlog zakona predstavlja prvi pomemben korak v pripravi ukrepov za izboljšanje poslovnega okolja in administrativne ureditve. Vlada Republike Slovenije je v Nacionalnem reformnem programu 2015/2016 zastavila, da bo z namenom zmanjšanja administrativnih ovir in poenostavitve postopkov pobiranja davkov pripravila predlog spremembe Zakona o davčnem postopku. Predlog novele namreč poenostavlja postopke pobiranja davkov oziroma izpolnjevanja davčne obveznosti za zavezanca za davek in zagotavlja konsistentnost davčne postopkovne zakonodaje. Sprejetje novele zakona narekuje tudi potreba po spremembi določenih rešitev, in sicer na podlagi spoznanja izvajanja veljavnega sistema predlogov strokovne javnosti ter zavezancev za davek. Glavni cilj predloga zakona je poenostavitev postopkov pobiranja davkov oziroma zmanjšanje administrativnega bremena zavezancem za davek in večja preglednost davčnega postopka. Tako se na primer določi eden namesto dveh transakcijskih računov tudi za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost. S takšno in ostalimi poenostavitvami se povečuje tudi konkurenčnost slovenskega gospodarstva. S predlogom zakona se uvajajo dodatne možnosti obročnega plačila davka, ki davčnemu zavezancu omogoča lažje plačilo davčnega dolga. Tako lahko na primer davčni organ v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih. S tem se rok odplačevanja usklajuje z določbami Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju. Predlagani način omogoča premostitev likvidnostnih težav davčnemu zavezancu, ki še ne izpolnjuje pogojev za prisilno poravnavo ali stečaj. Dopolnitve in spremembe ureditve davčne izvršbe z zagotavljanjem minimalnih pogojev za preživetje davčnega dolžnika upoštevajo ustavno načelo socialne države pri upravljanju izvršbe, vzpostavljajo enakost in

pravičnost dolžnikov v davčni izvrši ter zasledujejo hitrejšo in večje poplačilo davčnega dolga, ki je v interesu davčnega dolžnika in davčnega organa.

Ker se bodo z zakonom odpravile administrativne ovire za davčne zavezance in določile dodatne možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga, bo Poslanska skupina Stranke modernega centra podprla Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Predstavnice Vlade, kolegi in kolegice!

V zvezi z davčnim postopkom je treba povedati, da v Slovenski demokratični stranki podpiramo tiste rešitve, ki omogočajo lažje plačevanje davkov, ki omogočajo cenejše plačevanje davkov in tudi enostavnejše plačevanje davkov. Z drugimi besedami podpiramo preglednost davčnega sistema in nekatere rešitve v tem zakonu, dejansko poenostavljajo davčne obračune, poenostavljajo določene postopke pred davčnim organom, širijo tudi nekatere pravice predvsem glede obročnega plačevanja davkov. Tako da vsekakor se strinjamo s tovrstnimi rešitvami. Navsezadnje se s tovrstnimi rešitvami tudi izpolnjujejo tista načela, ki so napisana v vsakem predlogu zakona o davčnem postopku, kot so na primer zakonitost, materialna resnica, sorazmernost, gotovost in tako naprej.

Žal pa tudi v tem predlogu zakona vlada predlaga rešitve, ki pa niso v skladu s temi načeli, ki sem jih naštel, predvsem glede sorazmernosti, gotovosti, glede seznanjenosti pomoči in tako naprej. Tukaj mislim predvsem na določbe, ki se nanašajo na kmečka gospodinjstva oziroma predvsem na izvršbo iz premoženja dolžnika nosilca kmetije. Če ta izvršba ni uspešna, potem davčna oziroma finančna uprava lahko poseže tudi po denarju in premoženju člana tega kmetijskega gospodarstva. Mi ocenjujemo da takšna rešitev, prvič, ni pravična in, drugič, je v nasprotju s temi načeli, ki sem jih prej omenil: gotovost, seznanjenost, pravica do pomoči, sorazmernost in tako naprej.

Zato smo v Slovenski demokratični stranki predlagali amandma, ki bi na določen način rešil to vprašanje, predvsem na način, da bi se v takšnem primeru zahtevalo tudi soglasje Kmetijsko gozdarske zbornice. Navsezadnje so te osebe člani in bi v tem primeru takšen postopek dejansko vključeval tudi ocenitev socialnega položaja člana kmetijskega gospodarstva in tudi druge vidike. S tega zornega kota je podpora temu zakonu odvisna

od tega, ali bo ta naš amandma sprejet ali ne. Vsekakor pa na koncu želim povedati, tudi če ima predlog zakona nekaj dobrih rešitev in se potem z enim predlogom dejansko vse te dobre rešitve nekako odpravijo, predvsem zaradi tega ker ciljajo na točno določene sloje v Sloveniji, na točno določene osebe ali osebe, ki opravljajo neko dejavnost, potem seveda takšen zakon izgubi tisti pozitiven naboj, o katerem sem na začetku govoril.

Še enkrat, podpora ali ne podpora temu zakonu je odvisna od tega, ali bo sprejet ali ne sprejet amandma k temu členu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojujencev Slovenije in zanjo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoča. Spoštovane kolegice in kolegi, predstavnic ministrstva!

Dovolite, da vam na kratko predstavim stališče Poslanske skupine Desus glede Zakona o davčnem postopku. Sprejetje zakonodaje, ki omogoča uvedbo davčnih blagajn, je bil seveda začetek sprememb in modifikacij na področju davčne zakonodaje. Zagotovo pa to ni bil tisti edini ukrep, ki bo prinesel, verjamemo da, pozitivne rezultate na področju fiskalne politike. Eden izmed zakonov, ki vključuje zelo širok izbor, nabor ukrepov je tudi novela zakona, ki je zdaj pred nami.

V naši poslanski skupini se definitivno zavzemamo za vse predlagane rešitve, ki gredo v smeri, prvič, razbremenitve oziroma poenostavitve davčnih postopkov. Drugič, treba je nadaljevati z odpravo administrativnih ovir, ki bodo prispevale k učinkovitemu izpolnjevanju obveznosti davčnih zavezancev, pri tem pa seveda ne pozabimo, da slednje ne more biti odvisno le od davčnega bremena tistih najbolj ranljivih skupin prebivalstva. In tretjič, morda najbolj bistvena, enakopravna porazdelitev davčnega bremena naj bo prioriteto načelo pri prenovi davčne reforme. Namenoma ne govorim o reformi.

Predlagane rešitve so številne, zato ne preseneča obsežnost predlagane novele. Pozitivne spremembe se nanašajo na uvedbo novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, ureditev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje poplačilo davčnega dolga, davčno izvršbo, znižanje glob v zvezi s prekrški, ki jih storijo davčni zavezanci pri elektronski obdelavi podatkov, in podaljšanju zastaranja postopka o prekršku za posebno hude davčne prekrške.

Izmed vseh predlaganih rešitev je največje pozornosti deležna izterjava davčnega dolga, ki še vedno predstavlja pereč problem, kljub temu da se težava počasi rešuje. Nedavno smo bili v Državnem zboru soočeni tudi z vloženim

poročilom o stanju in gibanju davčnega dolga na dan 31. december 2014. V primerjavi s stanjem eno leto prej, torej konec leta 2013, se je davčni dolg v letu 2014 znižal za 5,1 %. Analiza gibanja davčnega dolga po javnofinančnih blagajnah kaže na zmanjšanje dolga pri vseh blagajnah, razen v blagajni občin. Denimo, davčni dolg v pokojninski blagajni se še vedno giblje okoli 20 %, vendar kot sem že povedal, se situacija postopoma, pa vendarle izboljšuje. Tako je blagajna ZPIZ zmanjšala svoj dolg za približno 3,7 %. V povezavi s tem gredo tudi postopki davčne izvršbe. V letu 2014 je FURS za davčne in nedavčne obveznosti poslala dolžnikom več kot 600 tisoč pisnih opominov, več kot 400 tisoč sklepov o davčni izvršbi ter opravila čez 30 tisoč telefonskih opominjanj za dolg v znesku približno 1,3 milijarde evrov. Z izvedenimi aktivnostmi in ukrepi je bilo izterjano okoli pol milijarde evrov dolga. Novela zakona bo po novem omogočila, da bo davčni organ lahko pobotal davke in druge nedavčne denarne terjatve s preveč plačanimi prispevki ali davki.

V Poslanski skupini Desus smo izpostavili samo tiste ali nekatere izmed bistvenih rešitev, ki so po našem mnenju ključne, seveda pa dobrodošlo pozdravljamo tudi celotno paleto ukrepov, ki gredo v smeri ustvarjanja spodbudnega davčnega okolja, saj ne nazadnje je tudi od tega v marsičem odvisno, kako bo gospodarski razvoj naše države šel v prihodnje. Prav tako spoštujemo zavezo iz koalicijske pogodbe oziroma koalicijskega sporazuma, kjer je jasno zapisano, da želimo in težimo k temu, da čim bolj učinkovito in pravično pobiramo javne dajatve.

V luči vsega navedenega, bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Besedo ima poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo, tudi v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Tudi Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku bomo podprli, razloge za podporo pa vidimo predvsem v tem, ker se odpravljajo administrativne ovire in ena od najpomembnejših administrativnih ovir je ureditev, da bodo samostojni podjetniki lahko poslovali samo z enim računom, torej ne bodo več potrebovali poslovnega računa, temveč bodo lahko poslovali prek osebne transakcijskega računa. To je rešitev, ki zagotovo pomeni olajšanje in zmanjšanje stroškov za podjetnike in obrtnike.

Zakon prinaša tudi poenostavitev plačila obveznosti iz delovnih razmerij za osebe, ki so zaposlene pri fizičnih osebah, tako da bo po novi ureditvi pravzaprav to uredil delodajalec, tako kot je sicer v drugih primerih zaposlovanja.

Pomembna sprememba je tudi lažje poplačevanje davčnih obveznosti, saj se uvajajo nove možnosti pobota davkov in prispevkov. Finančna uprava bo tako lahko pobotala prispevke, davke ali globe tudi med različnimi vrstami davkov pri posameznem zavezancu, kar pomeni, da bo manj potreb po zahtevah za pobote, manjše administrativne obremenitve za zavezance in ne nazadnje verjetno več poplačanih davkov zaradi možnosti hitrejšega zapiranja odprtih postavk.

Tudi pri zavezancih za dohodnino predlog zakona uvaja dve pomembni novosti. Vsi davčni zavezanci bodo po novem dobili informativni izračun dohodnine. Do sedaj namreč tisti s prenizkimi dohodki niso bili obveščeni, tako pogosto tudi niso zahtevali morebitnega vračila svojih preplačil.

Zakon tudi uvaja dodatne možnosti za lažje plačilo davčnega dolga, tako da bo davčni dolg podjetij mogoče poplačati v maksimalno šestdesetih obrokih. To pomeni tudi uskladiitev z insolventno zakonodajo in hkrati menimo, da to pomeni tudi premostitev likvidnostnih težav podjetij in s tem tudi preprečitev morebitne prisilne poravnave ali celo stečaje.

Če pogledamo davčne izvršbe in pri tem najprej zaščito najšibkejših, je zagotovo pomembna rešitev, da so socialne pomoči izvzete iz izvršbe in da bo tudi delež, ki mora ostati dolžniku, povečan s 70 % na 76 % minimalne plače. Banka dolžniku po novem tudi ne bo smela zaračunati posebnih stroškov. To je za najšibkejše zagotovo zelo dobrodošlo. Zakon tudi omogoča, da se finančna uprava in podjetje pred čezmejnimi transakcijami dogovorita o merilih za primerljive tržne cene. Tudi tukaj je s strani poslovanja posameznega podjetja zelo dobra rešitev, kajti dosežena bo večja gotovost in ne nazadnje tudi seznanjenost z davčnimi obveznostmi, kar je zagotovo vedno dobrodošlo pri poslovanju podjetij.

Iz navedenih razlogov bomo zakon podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členu in vložnem amandmaju, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 18. 11. 2015.

V razpravo dajem 92. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospa Suzana Lep Šimenko.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovana državna sekretarka, vsi lepo pozdravljeni!

Za vložitev tega amandmaja smo se v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke odločili z enim zelo enostavnim razlogom, in sicer nasprotujemo temu, da se za namene izterjave neplačanih davčnih obveznosti

iz naslova kmetijske dejavnosti lahko poplačilo izvede tudi od drugih članov kmečkega gospodinjstva in ne zgolj od nosilca dejavnosti. To, kar predlagamo je, da se k 92. členu doda nov odstavek, in sicer na drugi odstavek 180. člena, da se ta začne uporabljati petnajsti dan po datumu prejetja pisnega soglasja Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, v katerem, torej v tistem soglasju, ta potrjuje, da se strinja s to določbo. Ocenjujemo namreč, da Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije s tem členom ni seznanjena oziroma, da se s tem členom ne strinja.

Zato resnično apeliram na vas, dajte razmisliti, veste, za katero populacijo dejansko v državi gre, in podprite ta naš amandma. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Vojka Šergan.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovani!

Zakon o davčnem postopku bo vsekakor prinesel izboljšanje poslovnega okolja, ker bo odpravil administrativne ovire, boljši bo davčni nadzor, lažje plačilo davčnega dolga, poenostavil bo davčno izvršbo oziroma jo naredil učinkovitejšo in enotni standard poročuna prenosa direktive.

Kar se tiče amandmaja, ki ga je vložila SDS k 36. členu, bi rekla tako, če so člani osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti tesno povezani in imajo tudi skupna osnovna sredstva, s katerimi poslujejo, potem je en nosilec, ki plača davek. Vsekakor je prav, da ta davek, če ga ne plača nosilec, ga plačajo v okviru kmečkega gospodinjstva. Zato mi tega amandmaja ne bomo podprli. Pa tudi ker je bil ta zakon v javni obravnavi, Kmetijsko gozdarska zbornica pa na ta zakon in ta člen ni dala pripomb.

Tako menimo, da ta amandma ni primeren. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

Predlaganega amandmaja ne moremo podpreti. Razlogov je več. Prvi, v okviru kmečkega gospodinjstva, vemo, da razmerja med člani gospodinjstva praviloma niso formalnopravno urejena, kot so v drugih razmerjih. To ni edini primer, ko v Zakonu o davčnem postopku določamo solidarno odgovornost za plačilo davčnega dolga, in ta določba ne pomeni večje obveznosti članov kmečkega gospodinjstva, kot velja v drugih primerih, ko je določena solidarna odgovornost za plačilo dolga. Druga zadeva, določba, kot je predlagana, veže veljavnost določene določbe zakona na pisno soglasje interesne organizacije. Ni napisano, v kakšnem roku je treba dati

soglasje, ni napisano, komu je treba posredovati soglasje, in ni napisano, na kakšen način se zavezanci seznanijo, da je dejansko ta določba sploh začela veljati.

Predlagana rešitev torej vnaša v pravni red zmedo, predvsem pa dela odločitev zakonodajnega telesa odvisno od mnenja interesne skupine. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijave. Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik.

Mi bomo ta amandma SDS podprli, kljub temu da ga je ravnokar državna sekretarka ovrгла. Morda ima kakšne težave ta amandma, morda, ampak problem je, kolegice in kolegi, problem obstaja in tu zadeve ne bodo šle v pravo smer. Tako zgleda, kot da se zdaj vlada in koalicija spravljata tudi na kmete, da jih dodatno stisnejo. Na drugi strani imamo milijardo in pol dolga, skupaj aktivnega in pogojno izterljivega dolga 1,4 milijarde približno, se pravi, da velikih rib ne lovimo, stisnemo pa tiste male, ki se jih da stisniti in nimajo neke močne pravne službe, če lahko tako rečem, da bi se branili. In to je problem. O tem smo mi veliko govorili na Odboru za finance. Približno polovica mojega stališča, stališča Nove Slovenije danes je bila prav na to temo. Jaz se res sprašujem, kako zdaj družinski član v kmetijskem gospodinjstvu, ki ne dobi odločbe, bo pa moral, če bo nosilec dolžan, bo pa ta družinski član moral ta dolg poravnati. Glejte, lahko mi nekako tu razumemo neko zakonodajno besedilo, ampak ko gre za davčni postopek, tu pa je lahko veliko različnih interpretacij, tudi takšnih, ki si jih mi zakonodajalci tukaj sploh ne mislimo. Jaz bom zdaj veliko tvegati, res veliko tvegati, in bom povedal naslednje. Ker mi ljudje to povedo, pa ne samo eden. In bom morda kdaj tudi testiral, pa ne priporočam. Če vi na bankomatu dvignete recimo tisoč evrov, pa potem isti dan ali naslednji dan to položite na svoj isti račun, torej položite gotovino, in če vas dobi davčni inšpektor, vas bo vprašal, od kod ste vzeli teh tisoč evrov. Boste rekli, ja, dvignil sem na bankomatu. Dokaz? Vi nimate dokaza. Vi nimate dokaza, da ste te iste bankovce, ki ste jih položili, dobili na bankomatu. Verjemite, zadeve tako delujejo. In kaj se vam zgodi? Ja, nič. Plačali boste 70 % od tisoč evrov, ker imamo takšen zakon. Vprašajte davčne svetovalce, ker meni itak ne verjamete, ker sem nek poslanec iz opozicije, ampak tako se zadeve s strani davčne inšpekcije, ki mora opravljati svoj posel, interpretirajo. Tako se interpretira. Lahko mi danes tukaj rečemo, in jaz recimo državni sekretarki verjamem, zaupam, in rečem, okej, tu je vse v redu. Ne, pa ni. Sem prepričan, da ni. Res je, da je bil zakon v javni obravnavi toliko in toliko časa. Res je, govoril sem s predsednikom Kmetijsko gozdarske zbornice, ki je povedal, da

so enostavno ta zakon spregledali. Okej, njihova krivda, da pa seveda niso bili povabljeni, da bi jih kdo prosil za mnenje. Vlada bi jih morala prositi za mnenje in bi morala vprašati: "Kaj pa vi mislite o tem, če bomo mi terjali tudi družinske člane kmetijskega gospodinjstva?" In meni se zdi, da v zadnjem času sprejema državni zbor oziroma vladajoča koalicija neke rešitve, ki, roko na srce, ne gredo naproti kmetijskemu življu. Škoda, da danes tukaj ni ministra, pristojnega za kmetijstvo, ki je borec za pravice kmetov. Ko kmetje protestirajo, je on v prvi vrsti, vse lepo in prav, ne vem sicer, proti komu se potem on bori, ampak da bi ga res vprašali za njegovo mnenje. In jaz mislim, da je tudi ta novela zakona o davčnem postopku na vladi šla mimo njenega.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Še enkrat. Zakon je bil približno mesec dni v javni obravnavi. Imele so možnost dajati pripombe vse interesne skupine. Enako je imela možnost tudi Kmetijsko gozdarska zbornica. Ni se odzvala ne v času javne obravnave, ne po javni obravnavi. Ker pogosto se nam zgodi, da se kakšen zavezanec ali interesna skupina se odzove šele kasneje. Pa tudi te pripombe obravnavamo enakopravno. Ko je Vlada odločala o tej zadevi, je bilo Ministrstvo za kmetijstvo posebej pozorno na to določbo, in smo se posebej glede te določbe z njimi usklajevali. In še enkrat, nedopustno je, da Državni zbor kot zakonodajno telo veže veljavnost zakonske določbe na mnenje oziroma soglasje interesne skupine, kjer ne vemo niti, komu morajo to soglasje poslati, niti kako naj bi o soglasju obvestili vso javnost, tako kot morajo biti vsi zakoni objavljeni v Uradnem listu. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospa Vojka Šergan.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo.

Tudi sama bi rada dala en primer iz kmečkega gospodinjstva. Mož ima sadjarstvo, žena dela sok. In je eden nosilec. Ne vem, zakaj ti dve osebi ne bi bili v smislu plačila tega davka na nek način povezani. Če nosilec tega davka ne plača, ga plača druga članica ali pa član gospodinjstva, ki je povezan s to dejavnostjo, ker na nek način delata skupaj. Mislim, da v tem zboru težimo k temu, da se davki poberejo od malih in velikih, in da ne bi smeli dopuščati te možnosti, da rečemo, ne vem, zdaj eno skupino pa lahko malo pustimo, da pa mogoče kakšen davek ne bi bil plačan. Mislim, da moramo težiti k temu, da davke moramo plačevati vsi iz vseh dejavnosti. Tukaj ne smemo delati razlike ne med malimi obrtniki, ne med malimi kmeti in ne med večjimi. Vsak mora svojo odgovornost

sprejeti in se tudi odgovorno obnašati do države in svojih soljudi. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Spet prijava. Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik.

Ja, seveda logično in normalno, jaz mislim, da vseh nas devetdeset tukaj stremi za tem, da moramo vsi plačevati davke. Tudi tisti, ki so nam dolžni 1,4 milijarde. Ampak zdaj ta zakon, ta novela Zakona o davčnem postopku, kot je bilo rečeno s strani Vlade, ne bo prinesla praktično niti enega evra več ali več izterjanega dolga iz naslova davčnih dolgov. Zdaj mene res zanima, kako bo ta zadeva delovala. Kdo dobi odločbo? Ali odločbo dobi nosilec kmetijstva ali tudi vsi družinski člani? Kako bo ta zadeva čisto birokratsko, administrativno stekla? In če je več družinskih članov, kateri bo več plačal, kateri bo manj, niso nič kaj skupni lastniki osnovnih sredstev. Predpostavka, da je lastnik osnovnih sredstev, kar je prej kolegica Vojka govorila, nosilec, ostali nimajo nič, so zgolj člani kmetijskega gospodinjstva.

Na kakšen način, kdo bo izdal odločbo, kateremu prej, kateremu več, kateremu manj, kako bo to delovalo? Mene zanima, kako zadeve delujejo. In zdaj bi res prosil to pojasnilo. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance, mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

Določba je zamišljena na način, da se solidarna odgovornost lahko uveljavi v postopku izvršbe. Torej, nosilcu kmečkega gospodinjstva je izdana odločba. Če prostovoljno na podlagi izdane odločbe ne plača dolžnega zneska, gre zadeva v prisilno izterjavo. In če prisilna izterjava ni uspešna, je možno poseči oziroma izdati sklep o izterjavi tudi drugim članom kmečkega gospodinjstva, pri čemer pa že po zakonu velja omejitev, da se lahko ta solidarna odgovornost uveljavi samo v odnosu do tistih članov kmečkega gospodinjstva, za katere se šteje da opravljajo tudi sami osnovno kmetijsko, osnovno gozdarsko dejavnost, ali so lastniki osnovnih sredstev, s katerimi ta kmetija, to kmečko gospodinjstvo ustvarja prihodke, ali pa so obvezno pokojninsko ali invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske oziroma dopolnilne dejavnosti. Gre torej za ozko skupino ljudi, ki morajo in so seznanjeni tako s stanjem kmečkega gospodinjstva kot tudi na takšen ali drugačen način sodelujejo pri ustvarjanju dohodka tega kmečkega gospodinjstva. Kot sem omenila pa že v prvi intervenciji, pa je značilnost slovenskih kmečkih gospodinjstev, da nimajo medsebojno pravnoformalno urejenih razmerij,

ampak v bistvu delajo zadeve dogovorno, večinoma z ustnimi dogovori. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati?

Prosim za prijavo.

Besedo ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo. Sedaj poglejte, v Slovenski demokrati stranki smo vložili ta amandma, kajti ocenjujemo, da predlagani zakon dela škodo določenemu delu populacije, predvsem pa tudi, kar je kolega Horvat povedal, na kakšen način boste to tehnično izvedli, kdo bo dobil to odločbo. Poglejte, prišli smo do tega spoznanja, da ta vlada in pa ta koalicija dela predvsem v breme državljanov in državljanov Republike Slovenije. Na določen segment prebivalstva ste se pa posebej fokusirali. In ker je kmečki del, vezano na kmečko gospodinjstvo, bodo posledice nosili glede izterjave in pa plačila davka tudi drugi. Kako boste opredelili te prihodke, ki jih imajo tudi ostali? Kdaj lahko pride do tega rubeža? Verjetno ta drugi del gospodinjstva lahko ustvarja še kakšne druge prihodke. Spoštovana koalicija, tukaj ste se odločili bremeniti kmečko gospodinjstvo, ampak zakaj pa ne predlagate, da bi bremenili še bančno gospodinjstvo, spoštovana državna sekretarka in pa koalicija. Saj bančno gospodinjstvo imamo tudi v Sloveniji. Tam pa ne. To so pa za vas, bi rekel, nedotakljive točke.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Saj se opravičujem, gospod predsednik, ampak mislim, da je zelo pomembno, da tukaj zadeve razčistimo. Za to smo, da se pogovarjamo. Ključno zadevo je povedala državna sekretarka. Seveda, v naših slovenskih družinskih kmetijah velja nek dogovor, nimamo nobenih sporazumov, nekih pogodb, nimamo notarsko overjenih relacij med člani družinske kmetije. In ravno tukaj je problem. Mene zanima, ko bo nek družinski član, ki pravzaprav ni vedel, kaj je počel nosilec kmetijstva, ampak kot družinski član bo moral poravnati preko prisilne izterjave del dolga ali pa ves dolg, ki ga nosilec kmetijske dejavnosti ne zmore, kaj so sedaj njegova pravna sredstva, na kaj se bo uprl, na kateri člen zakona o davčnem postopku ali katerega drugega zakona. Kdo zdaj njega ščiti? Se mi pa tukaj pojavlja tudi vprašanje, morda ni na mestu, ampak za to imamo tukaj strokovnjake. Če vi recimo ne morete plačati ali pa nočete plačati dohodnine, ste pa dolžni po odločbi recimo tisoč evrov, in tega ne plačate – ali se potem ta dolg tudi porazdeli po članih gospodinjstva? Govorim za dohodnino in vlečem neko analogijo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati?

Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance, mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

Še enkrat, davčna obveznost je v vsakem primeru in v vseh primerih obveznost, ki jo je treba plačati, ne glede na vrsto dohodka oziroma vrsto vira, iz katerega izvirajo sredstva, s katerimi se davčna obveznost poravnava. Enako velja tudi za davčno obveznost, ki izvira iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Osnovni člen pa izrecno prepoveduje, da bi se ta solidarna odgovornost uporabila za morebitno doplačilo dohodnine na letni ravni za posameznega nosilca kmečkega gospodinjstva. Se pravi, poročstvo oziroma solidarna odgovornost velja izključno in samo za tisti del davčne obveznosti, ki izvira iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Za njeno poplačilo se lahko uporabijo finančna sredstva oziroma sredstva, ki so na razpolago, in se vira teh sredstev ne ugotavlja ne pri tem davčnem dolgu, ne pri kateremkoli drugem davčnem dolgu. Že uvodoma sem omenila, da solidarna odgovornost ni opredeljena samo za člane kmečkega gospodinjstva, ampak je splošna solidarna odgovornost opredeljena z določenimi pogoji tudi za druge medsebojno povezane osebe ali družinske člane. Ne pomeni pa solidarna odgovornost, da davčni organ avtomatično prenese izterjavo davčnega dolga s primarnega dolžnika na solidarno odgovorno osebo samo zaradi dejstva, ker nekdo zavrača plačilo davka, ampak bo najprej izkoristil vse možnosti, ki jih ima v zvezi z izterjavo do primarnega dolžnika, šele podredno uporabi možnost izterjave pri solidarno odgovornih zavezancih. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ker vidim, da je še interes za razpravo, prosim, da se prijavite.

Besedo ima gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik. Lep pozdrav kolegicam in kolegom, državni sekretarki!

Glejte, meni malo tlak dvignejo taki poskusi. Če povem malo za primerjavo, bi tudi pri samostojnem podjetniku morali plačati zaposleni, solidarno nositi izgubo, tako kot na kmetiji po vašem. Ali pa po drugi strani imamo primer nekih skupnosti, ki imajo stalna bivališča na centru za socialno delo, pa živijo v hišah, pa ne plačujejo nič, tudi kazni za prekrške se jim ne morejo zaračunavati od socialnih prejemkov, pa se vozijo z dragimi avtomobili in živijo v hišah na tujem zemljišču. A zdaj želite še kmete oziroma njihova gospodinjstva, njihove člane na nek način prisiliti, da se poslužujejo takih primerov, da bodo prijavljeni neke drugje, za vsak slučaj,

da slučajno davčna ne pride in kaj zaračuna? Eden bo v zidanici, eden bo na vikendu, eden bo pa doma, da se bo izognil temu. Mislim, da je ta poskus protiuustaven. Nekdo, ki živi v neki hiši, v nekem gospodinjstvu, hodi v službo, dobiva plačo, drugi pa je, recimo, pravna oseba, ki se preživlja izključno s kmetovanjem. Zdaj ni več tako, kot je bilo včasih, vsi zjutraj na delo, vsi delajo na kmetiji in vsi vsi dobijo neke dobrine, ker so včasih delali samo za hrano. Zdaj je to drugače. Zdaj na teh večjih kmetijah s strojem skoraj eden naredi vse. Imajo robote za molžo. Tisti, ki je nosilec kmetije, je tudi lastnik vsega gospodarstva, ostali pa zelo malo pomagajo, razen pri kakšnih večjih opravilih, to je pa nekajkrat letno. In zdaj obremeniti slučajno nekega brata od tega nosilca gospodinjstva, ki živi v istem gospodinjstvu pa hodi v službo, ima čisto svoj denar ali pa koga drugega ali pa recimo starše bremeniti, pokojnino, ali kaj podobnega. Jaz mislim, da to ne gre. Res je, da pravite, da bo najprej izterjava nad kmetijskimi stroji, kmetijskimi zemljišči in še vsem ostalim, potem pa pride še to na vrsto. Jaz se bojim, da pri marsikakšnem kmetu tudi to ne bo dovolj, da bi poplačal vse kredite, ki jih je vzel, glede na situacijo, kakršna je v kmetijstvu. In verjetno tudi vi predvidevate takšne slučaje, zato boste sprejeli ta zakon, da boste res uničili kompletno družino, ne samo tistega, ki je nosilec kmetijskega gospodarstva.

Meni se to zdi nepošteno, nepravilno, pa mora biti tudi, toliko se ne spoznam, imate pa dosti pravnikov v poslanski skupini, pa bi morali vedeti, da je to po mojem mnenju tudi protiuustavno. Mogoče bi bila ta solidarnost primerna pred petdesetimi, sto leti, ko so praktično vsi delali za hrano, da so se preživeli na tej kmetiji. Sedaj pa tega ni več. Razen, če hočete, družinske kmetije, ki so zelo potrebne, ki se bodo začele ukvarjati tudi z nekimi dopolnilnimi dejavnostmi, kjer pa bo potrebnih več rok. A boste zdaj vnaprej poskušali to razkopati, uničiti, da bi se v to smer tudi začeli razvijati?

Jaz mislim, da to ni prav, nikakor ni prav, da takšno solidarnost prenašate tudi na celo gospodinjstvo. Ker potem bi morali tudi deo oju preprečiti, da firmo pelje v stečaj, registrira drugo firmo in dela naprej, dolžniki pa se poplačajo samo z ustanovitvenim kapitalom 7 tisoč 500 evrov, vse ostalo pa upniki trpijo. Tam bi morali nekaj narediti, kjer se največ malverzacij naredi, ne pa razbijati zdaj še kmetije na takšen način oziroma vsaj ne strašite. Ker pravite, da bo malo takšnih primerov. Verjetno jih res ne bo veliko, ampak nekaj jih pa bo. S tem samo odvrčate ljudi, da bi še delali na tej naši zemlji.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospa Vojka Šergan, pripravi naj se gospod Jože Tanko.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo.

Za tiste, ki ste pozneje prišli v dvorano, bi samo rada tudi sama še enkrat pojasnila, da pravzaprav pri 36. členu ne gre za to, da se začne izvršba delati na vse davke in kar tako počez. Gre za to, da če je neko skupno kmečko gospodinjstvo in če se opravlja kmetijska ali pa gozdarska ali pa dopolnilna dejavnost v skupnem kmečkem gospodinjstvu, jaz sem povedala malo prej primer, mož ima sadjarstvo, žena dela sok. In ta dva sta nekako tesno povezana v svoji dejavnosti. In nosilec je eden. Ko eden dobi za plačilo davka, po domače povedano, potem mora ta davek plačati, če ga ne plača ga plača tisti drugi, ki je z njim v tem tesno povezan. To bi bilo po domače.

Ne gre pa za ostale izvršbe, na primer dohodnino in tako naprej. To je izključno za ta del. Te se pravi, mi moramo na nek način vendarle dati sporočilo, da tisti, ki opravlja zakonito dejavnost, je dolžan tudi plačati davek. In če ga ne plača, ga je treba izterjati. In temu ne moremo nasprotovati in primerjati z ne vem čem. Če skupaj delata in če nastane davek iz plačila te dejavnosti, te iste, na kateri imata skupna osnovna sredstva, skupno kmečko gospodinjstvo in sta povezana, ne vem, zakaj bi temu nasprotovali.

Jaz v tem ne vidim razloga in še enkrat poudarjam, da ta amandma ni krivičen in da ne bo odvrčal kmetov od dejavnosti. Ker vendarle mislim, da prav kmetje imajo še zdravo kmečko pamet in logiko, da davke je treba plačati, kar je cesarjevega, je treba dati cesarju. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mir v dvorani.

Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Mogoče v uvodu vprašanje: koliko je na podeželju takih kmetov, ki jih zadeva ta zakon? V finančnih posledicah zakona to ni opredeljeno. Je to pet primerov, so to trije primeri, gre za množično aktivnost, da je treba to urediti, ali pa je to spet eden izmed tistih zakonov, ki so sistemsko uperjeni proti podeželju? Kot je bil, recimo, zakon o socialnih pomočeh, ko je za tiste, ki se komaj preživljajo in so s podeželja, uvedel hipoteke, za tiste, ki pa ne delajo, pa tudi nimajo nič, pa hipotek ni, ker jih ni na kaj poknjžiti. Če ta vlada oziroma vse leve vlade, saj ni nobene razlike med njimi, se sistemsko ukvarjajo samo z ostarelimi kmeti na podeželju, potem je v tem državi nekaj hudo narobe. Mi smo sprejeli zakon, ne vem, gospa Vraničarjeva je bila takrat državna sekretarka, o zaplembi premoženja nezakonitega izvora, ukradenega. Seveda smo ga sprejeli. Učinek tistega zakona za vse kriminalne združbe, ki so to državo oropale milijarde evrov, je enak toliko. Nihi ene izboljšave zakona tega zakona še niste predlagali, da bi zadeva hitreje stekla, da bi se sprocesirala, da ne bi bilo toliko tehničnih ovir in toliko zastaranja na teh področjih. Nič. Imamo

zakon, ki ima dodatno obdavčitev premoženja nepojasnjenega izvora. Kakšen je učinek teh zakonov? To so glavni viri, kjer ni plačanih davkov. Glavni viri, ker je šlo za odtujitve ukradene zadeve, protipravne pridobitve premoženja, ki smo jih potem skozi postopke dokapitalizacij, odpisov takole razfrčkali. Sedaj se ena vlada začne ukvarjati ponovno z izterjanjem nekih davkov pri ostarelih osebah na podeželju. Povprečna starost slovenskega kmeta je, ne vem, čez 60 let. In vi sprejemate zakone, da boste posegali v to družinsko ekonomijo ostarelih kmetov. Poglejte, gospa državna sekretarka, ministra spet ni, predlagajte zakon, da boste znižali žepnine migrantom. Tam boste dobili čisti efekt. Pa da boste namesto štirih ali petih obrokov za migrante dali štiri ali tri, enega manj. Pa da boste namesto adidasovih copat in nikove uniforme dali kakšno drugo oblačilo za te migrante. Vi ste se usmerili na neko ciljno skupino. In ta Cerarjeva vlada in bivša Pahorjeva in še prejšnje LDS vidijo vir polnjenja davčne blagajne samo na podeželju. Zaplenili tistim, ki so pokradli, nič, odvzeli, obdavčili nič, za begunce, ki prihajajo nadstandard. Standard beguncev, ki prihajajo v Slovenijo, je večji kot tistih policistov in vojakov, ki jih čuvajo.

Poglejte, če se boste vi tako lotevali, minister Židan lahko zaman govori o prehranski verigi. Je ne bo, je ne more biti, ker jo sistemsko sesujete že s predhodnimi ukrepi. Ne razumem jaz neke politike, ki uničuje slovensko podeželje in kmeta, istočasno pa pričakuje ne vem kaj od tam. Ekonomska moč slovenskih kmetov je izredno nizka. In zdaj vi v to posegate še z nekimi ukrepi, ki niso prilagojeni nobenim razmeram na tem segmentu. Popolnoma nobenim. Obremenite dodatno tiste, ki ste jih imenovali v Slovenski državni holding, ki so pustili, ne vem, nekaj sto milijonov evrov finančne luknje na prejšnji funkcijah, na novih pa gledajo, da se ne bo nič zgodilo in se ne bo nič saniralo. Te obremenite! Na mah imate 300 milijonov evrov pri vsakem od tistih, ki ste jih na tak način imenovali v neke izvršne ali druge organe. Tam so viri. Ne pa na slovenskem podeželju, ki praktično, če seštejete vse prihodke s subvencijami in tistimi minornimi pokojninami pod 250 evrov, ne predstavlja nobene ekonomske moči. Kmečka pokojnina je 250 evrov ali 270 in ste zavrnili naš predlog, da bi jim sploh popravili pokojninsko osnovo, ko smo to predlagali. Še v tem mandatu smo to predlagali. Pokojnina slovenskega kmeta je nižja, kot je žepnina za migranta. Nižja. In dodatno uvajate nove obremenitve in načine, kako bi na nek način razlastili še tisto borno premoženje, ki ga bodo ti ljudje imeli in uživali še nekaj let, preden se bodo poslovili s te zemlje. Nehigiensko, neprimerno se na tak način lotevate obravnave in uničevanja segmenta teh ljudi, ki so dali praktično vse za to, da ta krajina sploh obstaja, da je meja poseljena in tako naprej. Če ne pa stimulacijo za druge ... / znak

za konec razprave/ ... očitno je to moto te koalicije.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa mag. Mateja Vrničar Erman, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

Jaz bi razumela to razpravo, če bi obravnavali zakon z enim členom, ki bi urejal samo to problematiko. Ampak ne, obravnavamo zakon s skoraj 100 členi. In ta člen, ki ga obravnavamo, je namenjen temu, da se izenači ali pa, če hočete, enakopravneje obravnavajo različne skupine davčnih zavezancev. Ta člen ne pomeni nobene dodatne obremenitve za kateregakoli člana kmečkega gospodinjstva ali nosilca kmetije, če izpolnjuje svoj davčne obveznosti redno. Ta člen ne obremenjuje nobenega člana kmečkega gospodinjstva ali nosilca kmetije, če zaradi kakršnihkoli razlogov zaide v takšne težave, da plačila davka ne zmore. Ker ima po zakonu na razpolago možnosti, ki mu omogočijo odlog ali obročno plačilo te davčne obveznosti. Ta člen, kot rečeno, zapira eno od zakonodajnih lukenj in razlik, ki obstajajo v obravnavi različnih davčnih zavezancev. Omenila sem že, solidarna odgovornost oziroma poroštvo za davčne obveznosti obstaja že za druge povezane osebe. Lahko bi šteli v bistvu tudi člane kmečkega gospodinjstva za povezane osebe. Pa vendar so oni povezani na tak način, da obstajajo dvomi, po katerih določbah jih lahko štejemo za povezane. Zato je iz pravne varnosti primerno, da se za njih v bistvu zadeva uredi posebej.

In še enkrat, niso solidarno odgovorni za plačilo davčne obveznosti vsi, ki živijo na isti kmetiji, ampak tisti, ki so člani kmečkega gospodinjstva in se za njih šteje, da se ukvarjajo z osnovo kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo ali da so lastniki osnovnih sredstev, s katerimi se ta dejavnost opravlja ali so obvezno pokojninsko, invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske ali dopolnilne dejavnosti.

In še o nekaterih drugih trditvah moram spregovoriti. Kar se tiče odvzema premoženja nezakonitega izvora, ni v naši pristojnosti, tako da to težko komentiram. Ampak na podlagi Zakona o davčnem postopku, 68. člena in 68.a člena davčna oziroma finančna uprava vodi intenzivno postopke ugotavljanja izvora premoženja oziroma dohodkov, za katere zavezanci v davčnem postopku niso ugotovili oziroma niso predložili ustreznih podatkov in letno iz tega naslova odmeri za približno ali pa v povprečju za 10 milijonov dodatnih davčnih obveznosti.

Kar se tiče pa žepnin za migrante, migranti ne dobivajo nobenih žepnin. Prosilci za azil prejemajo žepnino v višini 18 evrov mesečno. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Tišina prosim. Prijavite se k besedi, potem pa lahko govorite.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik.

Ja, saj je res. Tudi meni je celo malo nerodno, da se okrog tega člana vrtimo in najbrž pa je problem. Lahko rečem, zdaj mi boste zamerili seveda, da glede na to, da bo ta zakon najbrž začel veljati tam okrog Miklavževega, da je to eno fino Miklavževo darilo za kmete. Mi bi zelo radi razpravljali o členih, ki bi prinašali rešitve, kako izterjati velike davčne dolžnike. Na dan 30. 6. 2015 imamo aktivnega dolga 777 milijonov 202 tisoč in pogojno izterljivega dolga 623 milijonov 842 tisoč, skupaj 1,4 milijarde. To je tarča. Na to tarčo bi mi morali ciljati in iz te 1,4 milijarde dejansko dobiti čim večji izplen.

Mi to tako razumemo, da smo se spravili nekako na te male davčne zavezance, na kmete, pa jaz nisem njihov odvetnik. Na te velike, to pa je, kot da gre karavana mimo Seveda ker imajo pravne servise, imajo pravna znanja in dejansko izigravajo državo. Za to gre. Samo za to gre. In se nam rogajo. Mi se tu trudimo, govorimo o davčnih zavezancih, kmetih, oni pa se nam rogajo pa gredo s 100 milijoni naprej. Tako zadeva zgleda. Pa se opravičujem. Je to krivda dejansko že kar nekaj let nazaj. Ne znamo teh zadev izterjati in ne znamo napisati take zakonodaje. Prvič, zelo preproste. Prava davčna zakonodaja, pravi davčni sistem je takšen, da vsak zavezanec ob polnoči ve svoje obveznosti. In če kdo, potem smo mi krščanski demokrati prvi tisti, da mora vsak državljan te države plačati svoje davčne obveznosti do zadnjega centa. Vsak je davčni zavezanec.

Kolegica Vojka mi je dala dobro idejo. Ona je pokazala primer kmetijskega gospodinjstva, ko mož prideluje sadje, jabolka, če sem razumel, žena pa sok. Na prvi pogled zgleda, da sta poslovno povezana, da je pač mož dobavitelj jabolk, dobavitelj surovin za sok, ki ga proizvaja žena. Rekli ste, da je potem logično, če je mož dolžan, pa ne more plačati, da mora potem žena plačati. Zdaj mi razložite, kako pa je, zdaj si izmislil drug primer, ker kmetijstvo zdaj vsi razumemo. Kaj pa, če mož redi bike, žena pa prideluje suho sadje? Ali sta tudi poslovno povezana? Morda, ne vem. Morda. Tako da ne na primerih, ampak gre dejansko za neko neposrečeno rešitev. Jaz upam, da ne bo brutalno udarila po kmetijskem življu. Če pa bo, pa se sprašujem, zakaj že spet.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne.

Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda in 13. sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 16. uri in 25 minut.

(Seja je bila prekinjena ob 15.56 in se je nadaljevala ob 16.25.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Nadaljujemo s prekinjeno sejo zbora.

Prehajamo na glasovanje zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 27. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank po nujnem postopku.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona, to je na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 49, proti pa 1.

(Za je glasovalo 49.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 30. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o zavarovalništvu v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženih amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženih amandmajev z dne 18. 11. 2015.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 57. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem!

Jaz bom obrazložil skupaj kar ta amandma k 57. členu in k 67. Členu, ki je naslednji, ker gre v bistvu za isto stvar. Gre pa za naslednjo zadevo. V noveli zakona, ki jo imamo pred seboj, je klavzula v teh dveh členih, ki glede delavske participacije, delavskega soupravljanja v zavarovalniškem sektorju postavlja kriterije za delavce, ki bi želeli opravljati funkcije recimo delavskega direktorja ali pa delavskega predstavnika v nadzornem odboru, tako visoko, da praktično nihče od zaposlenih v zavarovalnicah ne bo tega dosegal. Kriterij je namreč, da mora imeti delavski direktor ali pa delavski predstavnik v nadzornem nadzoru pet let izkušenj na primerljivem

poslovnem položaju v podjetju primerljive velikosti. Se pravi, če karikiram, če bodo zaposleni v Zavarovalnici Triglav želeli imeti svojega nadzornika, kar jim po zakonu pripada in kar jim garantira tudi naš 75. člen Ustave, ki zagotavlja delavsko soupravljanje, bo moral ta kandidat imeti pet let izkušenj v nadzornem odboru podjetja primerljive velikosti. To vemo, da je praktično nemogoče. Še bolj nemogoče je pa recimo za delavskega direktorja, ki bi pred tem moral biti praktično pet let direktor ali pa predsednik uprave recimo Zavarovalnice Triglav.

V tem smislu sta v bistvu ta dva člena v popolnem nasprotju z zakonodajo o delavskem soupravljanju, ki jo imamo pri nas, ker neposredno pervertirata delavsko soupravljanje v menedžersko soupravljanje. Se pravi, te funkcije, ki naj bi pripadle delavcem, bodo lahko zasegli samo bivši menedžerji ali pa bivši nadzorniki, ki so prej stali na strani kapitala. To pomeni, da ne bodo zagovarjali interesov zaposlenih, ampak bodo zagovarjali interese svojega, recimo temu, razreda. To pomeni, da bomo v bistvu še poglobili to menedžersko paradigmo, ki jo imamo, ki je v Sloveniji naredila že ogromno škode. Če spomnim samo še na primer, ki sem ga omenil že prej, med letoma 2004 in 2008 je menedžerski razred najbolj odgovoren za to, da so se dolgovi države v teh letih povečali za 28 milijard evrov, potem so se pa pretvorili v državni dolg.

Čas bi bil, to smo tudi pričakovali od vlade, ki je objubljala novo politiko, da stvar obrnemo, ne pa da zdaj te iste menedžerje oziroma bivše menedžerje postavimo še tja, kjer bi pa dejansko morali stati delavski zastopniki. Zato računamo na podporo in seveda bomo oba amandmaja podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospa Maruša Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Zahteva direktive, ki jo prenašamo v naš pravni red s tem predlogom zakona o zavarovalništvu, pravi, da morajo imeti vsi člani vodenja nadzora enako doseganje standarda fit and proper. Ta dikcija je v 42. členu direktive generalno opredeljena kot zahteva, da so člani uprave strokovno usposobljeni ter da so njihovo znanje in izkušnje ustrezni za dobro in preudarno upravljanje zavarovalnice. Drug kriterij pa je, da so to osebe dobrega ugleda in integritete.

Zahteve, ki jih postavlja evropska direktiva, veljajo enako za vse člane organov vodenja in nadzora ter ne dopuščajo drugačne obravnave morebitnih članov, ki bi jih postavljala delavska predstavništva. V zavarovalnicah gre dejansko za posebne naloge članov uprave in nadzornega sveta predvsem zaradi dejstva, da zavarovalnice upravljajo s sredstvi zavarovancev. S tega vidika se primerna in enaka strokovna usposobljenost popolnoma

upravičeno pričakuje tudi od članov uprave, ki v upravi sodeluje kot predstavnik delavcev.

Amandmaju Združene levice v Poslanski skupini stranke modernega centra torej nasprotujemo in ga ne bomo podprli. Enako velja tudi za amandma k 67. členu predlaganega zakona.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica. Še obrazložitev v lastnem imenu.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima Luka Mešec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Želel bi samo še to poudariti. V direktivi, mi smo jo šli zelo natančno brat, ni tako ozkih kriterijev, kot so zapisani v naši noveli zakona, ki jo imamo pred sabo. Tam govorijo o potrebnih kompetencah, ampak direktiva govori o kompetencah nadzornega odbora in upravnega odbora kot kolektivov. Se pravi, vsi člani skupaj morajo imeti kompetence, pri čemer je seveda jasno, da delavski zastopniki so tam, da zastopajo interese zaposlenih. Delavski zastopniku opravljajo posebno funkcijo. Ta posebna funkcija izhaja neposredno iz ustave in neposredno iz zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju.

V tem primeru gre za nesistemske oziroma celo protisistemske rešitve in gre tudi za deloma neustavno rešitev. Leta 2003 je bilo Ustavno sodišče v svoji razsodbi jasno in je razsodilo, da v primeru zavarovalništva ni nobenih razlogov za razlikovanje oziroma za odstop od sistemske ureditve, se pravi od ureditve, ki jo predpisuje Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju. V Združeni levici smo pridobili tudi tri mnenja dveh sindikatov, eden od teh je reprezentativen na področju zavarovalništva, in pa Združenja svetov delavcev Slovenije. Oboji so povedali, da je ta ureditev, ki jo v teh dveh členih Vlada predlaga, v nasprotju z našo ustavo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zato domnevam, da boste glasovali proti.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospa Maruša Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): V 57. členu v drugem odstavku piše, da je pogoj iz prve točke, kjer piše, da so primerni kandidati za člane uprave tisti, ki so strokovno ustrezno usposobljeni in imajo lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov zavarovalnice, da niso pravnomočno obsojeni zaradi kaznivega dejanja, da nad njimi ni bil začel postopek osebnega stečaja in da so osebe dobrega ugleda in integritete.

Se pravi, da izpolnjuje pogoje, če imajo osebno zadostno teoretično in praktično znanje za vodenje zavarovalnih poslov. Šteje se, da če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz prve točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje. Se pravi, da lahko

ima oseba petletne izkušnje in se samodejno šteje, da izpolnjuje zahtevane pogoje, lahko pa se ti pogoji dokažejo in upravičijo tudi drugače. Amandmaja seveda ne podpiram.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prosim druge poslance, sam vodim sejo, tudi sam bi to izrekel, preden ste vi posredovali.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu, tokrat upam, tudi da bo, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Da ne bom pozabil, na koncu bomo glasovali za. Če bi gospa iz SMC do konca poslušala, kaj je povedala, bi videla, da smo mi samo direktivo brali v neki luči, ki v te organe umešča delavske soodločevalce in soupravljalce, da se tako izrazim. Seveda, le-ti ne bodo dali noter, bom po domače povedal, neke šalabajzarje.

Že na tretjini mandata smo in evropske direktive se da brati tako in drugače. Navsezadnje je to združba 28 držav, zato so tudi evropske direktive pisane, kot so pisane. Združena levica jih bere, kot jih bere, in v dobrobit, kot je verjetno vam jasno iz tega, kar je Luka povedal. SMC pa jih bere drugače, ker zastopa neke druge skupine v tej naši družbi. Tako pač za enkrat žal je.

Glasoval bom za. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo z obrazložitvami glasov in lahko odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 57. členu.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 11, proti 53.

(Za je glasovalo 11.) (Proti 53.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 67. členu. Glasujemo. Prekinitev.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine? V lastnem imenu.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Primož Hainz.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa.

Moram reči, da med tema dvema členoma, je neka majhna razlika. Če še pri upravi lahko zagovarjamo tezo o izobraževanju, o vedenju, torej na neki visoki stopnji, seveda ne bi diskutiral o ugledu in integriteti, je pa pri nadzornem svetu toliko bolj pomembno, da je predstavnik delavcev nekdo, ki lahko avtentično delavske interese resnično zastopa. Zato je interpretacija lahko samo takšna, da se ta člen da zlorabljati, če ni popolnoma jasno to napisano, kar predlaga amandma. Amandma bom seveda podprl.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Ne.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Branko Zorman.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Hvala, gospod predsednik.

Očitno nekateri moji kolegi ne berejo tega teksta čisto pravilno. Kot je bilo pri amandmaju pri prejšnjem členu, je tudi pri tem členu tekst popolnoma enak, in sicer navaja štiri pogoje, ki jih morajo izpolnjevati člani uprave oziroma v tem primeru, člani nadzornega sveta. In bom govoril samo o prvi točki, o tem prvemu pogoju, kjer piše, da je ustrezno strokovno usposobljena, ta oseba torej, in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadzor nad vodenjem poslov zavarovalnice. In to je pogoj. In to ga dosega marsikateri delavec, ki je zaposlen na zavarovalnici. Potem pa piše dodatno, da se šteje, da izpolnjuje ta pogoj tudi nekdo, ki ima najmanj petletne izkušnje vodenja ali nadzora in tako dalje. To se pravi, to ni dodatni pogoj, ampak če izpolnjuje ta pogoj, izpolnjuje tega prvega osnovnega, ki pa je, da mora biti strokovno usposobljen in imeti lastnosti in izkušnje, potrebne za nadzor in vodenje poslov zavarovalnice. Tukaj nikakor ne izključujemo kateregakoli delavca na zavarovalnici. Hvala. Seveda bom glasoval proti.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Še kakšna obrazložitev glasu? V lastnem imenu?

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala.

Jaz bi samo še za dodatno obrazložitev povedal, da smo se mi za ta dva amandmaja odločili po tem, ko smo vprašali ljudi, ki se s tem ukvarjajo. Se pravi, sindikaliste iz te panoge in Združenje svetov delavcev Slovenije. Oboji so brali ta dva člena na popolnoma enak način, kot sem jaz predstavil, in so povedali, da to za njih pomeni konec delavskega soupravljanja v zavarovalnicah.

Zato še enkrat pozivam vse poslanke in poslance, da naš amandma podprete.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Domnevam, da boste glasovali za. Poziv ne sodi k obrazložitvi glasu. Razprava tudi ne.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Nisem se mislil oglasiti, ampak se moram. Glasoval bom seveda za. Veste, soustvarjanje zakonodaje ni isto kot branje literature. Kolega iz SMC in jaz lahko bereva nekaj in si nekdo predstavlja v literaturi, da je dama blond, drugi si predstavlja, da je poštrihana. Zakonodajo pa bi morali pisati bolj enoznačno. Zakaj je pisana tako, kot je, je

verjetno iz te debate jasno. Glasoval bom seveda za.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sedaj smo pa res končali obrazložitve glasu. Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 67. členu. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 15, proti 53. (Za je glasovalo 15.) (Proti 53.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k 92. členu. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za so glasovali 3, proti 43. (Za so glasovali 3.) (Proti 43.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k 96. členu. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za so glasovali 4, proti 47. (Za so glasovali 4.) (Proti 47.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 494. členu. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

V Slovenski demokratični stranki bomo predlog amandmaja podprli. Ta amandma govori o tem, da člani strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor ne bi mogli biti hkrati zaposleni tudi te agencije. Prepričani smo, da je takšna določba edino pravilna, kajti če v strokovnem svetu agencije, ki izvaja tudi ne nazadnje nadzor nad delovanjem te agencije, predlaga določene odločbe, bi lahko prišlo do konflikta interesov, da dopoldan tisti, ki je zaposlen, pripravlja določene akte, popoldan ko je pa kot član strokovnega sveta, pa to svoje eno in isto delo tudi potrdi. Izjema bi bil direktor Agencije za zavarovalni nadzor, ki bi bil lahko član strokovnega sveta, ne bi imel pa glasovalne pravice.

Glede na to, da ima država v zavarovalništvu v Sloveniji več kot 60-odstotni delež lastniškega deleža trga, smo prepričani, da je to tveganje glede konflikta interesov še večja. Pričakujemo podporo temu amandmaju.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospa Maruša Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): V nasprotju s poslansko skupino SDS v Poslanski skupini SMC menimo, da če bi bili vsi člani strokovnega sveta, z izjemo direktorja Agencije za zavarovalni nadzor, zunanji, bi to pomenilo zmanjšanje odgovornosti nadzornika za

izvajanje zakonskih pooblastil, kar pa ni dobro. Menimo, da je sodelovanje zaposlenih upravičeno, ker je sestava strokovnega sveta enaka sestavi senata, senat pa je organ, ki izdaja odločbe.

S predlaganim amandmajem se torej ne strinjamo in ga ne bomo podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Sam bom predlagani amandma podprl predvsem v izogib konflikta interesov. Seveda pa pri Stranki modernega centra nisem pričakoval, da boste ta amandma podprli. Glede na to, da je vaša vlada pred kratkim mag. Gorazda Čibeja, ki je kandidiral na listi SMC, ki je bil član izvršilnega odbora Stranke modernega centra, imenovala in predlagala v strokovni svet agencije, ki pa je zaposlen na tej agenciji. In spoštovani, mislim, da to veliko pove o delu in kadrovanju Stranke modernega centra, da imenujete člane izvršilnega odbora kandidata na vaši listi v strokovni svet Agencije. Vemo, kar so že tudi na Agenciji za zavarovalni nadzor povedali, kaj predstavlja največje tveganje za slovenski zavarovalniški trg. To je državni lastniški delež in pa republiške državne obveznice v samem portfelju.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Tudi to ni bila obrazložitev glasu, ampak razprava, polemika, napad, karkoli že temu rečemo. Je pa vseeno povedal, kako bo glasoval. Tako da lahko odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 494. členu.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 47. (Za je glasovalo 22.) (Proti 47.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 611. členu. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 1. (Za je glasovalo 44.) (Proti 1.) Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Odločamo o amandmaju poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 616. členu. Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti 6. (Za je glasovalo 43.) (Proti 6.) Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 617. členu. Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 41, proti 6. (Za je glasovalo 41.) (Proti 6.) Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmajih. S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetim členov dopolnjenega predloga zakona in je predlagatelj že v uvodni obrazložitvi predloga zakona predlagal, da zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona, prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 45, proti 21.

(Za je glasovalo 45.) (Proti 21.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Državni zbor bo tretjo obravnavo predloga zakona opravil v torek, 24. 11. 2015, po končanem glasovanju. Službe zbora bodo pripravile pregled, v katerega bodo vključeni sprejeti amandmaji in člani, h katerim so bili amandmaji sprejeti. Amandmaje k tem členom lahko kvalificirani predlagatelji vložijo do začetka tretje obravnave predloga zakona na seji zbora. Prekinjam to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 31. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 18. 11. 2015. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 2. členu pod točko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo še enkrat.

2. točka obravnava nadzor v slabi banki. Vsi preveč dobro poznamo, kaj se je v preteklosti tam dogajalo. Mislim, da ni človeka v tej dvorani, ki bi si upal reči, da je nadzor v slabi banki funkcioniral. Novela, ki je pred nami, gre tukaj v pravo smer. Gre tudi na ravni nadzora v smer, da se nadzor poveča. V tem primeru govorimo o nadzoru s strani Ministrstva za finance, vendar pa se nam zdi v Združeni levici, da se predlagana formulacija na žalost ustavi nekje na pol poti. Sicer ministrstvo da neka pooblastila, ne pa dovolj, da bi lahko ministrstvo nadzor nad delovanjem slabe banke učinkovito vršilo. Ne omogoča namreč dostopa do vseh podatkov, zlasti ne do zaupnih, kar pomeni, da ministrstvo nima dostopa do kreditnih map. Kot vemo, pa so slabe terjatve v zadnji instanci kreditne mape, in kdor se ukvarja s slabimi terjatvami, se ukvarja s kreditnimi mapami. Torej njegov nadzorni organ mora imeti vpogled v to materijo, da sploh lahko nadzor vrši. Mi smo zato formulacijo v 2. členu

oblikovali na način, da bi ministrstvo lahko zahtevalo tudi vpogled v te podatke, če bi pač za to obstajal utemeljen razlog. Seveda se tukaj zavedamo nevarnosti, da ne sme ministrstvo kar naokoli šariti po teh mapah. Smo pa za to, da se pa mora ministrstvu omogočiti dostop, kadar za to obstajajo utemeljeni razlogi.

Glasoval bom seveda za predlagani amandma.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 2. členu pod točko 1.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 11, proti pa 62.

(Za je glasovalo 11.) (Proti 62.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 2. členu pod točko 2. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Tukaj govorimo o amandmaju k šestemu odstavku 2. člena in spet smo v bistvu pri delavskem soupravljanju. Prej smo ga pregnali iz zavarovalnic, zdaj imamo priložnost, da to napako popravimo na primeru slabe banke. Notranji nadzor, nadzor s strani zaposlenih je še ena neizkoriščena varovalka nadzora v slabi banki. Ker ta inštitucija niso samo direktorji, ki jih vidimo po televiziji, niso samo tisti, ki prejemajo 30 in več tisočakov mesečno za svoje delo, pa si plače še nekoliko višajo, ker se jim zdijo prenizke za odgovorne funkcije, ki jih opravljajo. Slaba banka, te podatke sem pridobil na podlagi zahteve po več kot mesecu in pol čakanja, so 103 zaposleni. In te 103 zaposleni nimajo možnosti soupravljanja, nimajo možnosti vpogledovanja v informacije, nimajo možnosti, da bi dobili kakšnega delavskega direktorja ali kaj podobnega. Zato v Združeni levici predlagamo, da tudi slabo banko uvrstimo v sistemsko ureditev v Sloveniji. Se pravi, da tudi slaba banka začne upoštevati določila zakona delavcev o sodelovanju pri upravljanju. Ta zakon se namreč kljub temu da gre za sistemsko ureditev, ki neposredno izhaja iz ustave, konsistentno krši. Ker se konsistentno krši, se pa s tem pušča večja avtonomija menedžerjev. Ko puščamo avtonomijo menedžerjev, pa smo videli, kaj se dogaja. Videli smo v bankah, videli smo v pozavarovalnicah, videli smo v slabi banki. Vsaka od teh praks je bila slabša in tukaj imamo spet eno možnost, da začnemo to paradigmo spreminjati, da jo začnemo obračati, in to se nekako tudi pričakuje od neke nove politike.

V Združeni levici seveda smo proponenti takšne politike in bomo seveda amandma soglasno podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 2. členu pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti pa 62.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 62.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 3. členu pod točko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica, Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala.

3. člen govori o politiki prejemkov v slabi banki. Politika prejemkov je bila problem in vemo, da smo imeli s tem v preteklih mesecih kar nekaj težav. Konec koncev se še niso čisto končale, kljub temu da je vlada sicer sprejela sklep o neki omejitvi. Ampak mi bi v tem 3. členu stvar naredili nekoliko bolj pregledno in sistemsko. Predlagamo namreč, da se slaba banka kot državna institucija, ki je v 100-odstotni državni lasti, uvrsti v tako imenovan Lahovnikov zakon, kar pomeni, da v tem primeru prejemki vodstva ne bi več smeri presegati šestkratnika povprečne plače v tej instituciji. S tem bi zagotovili sicer še vedno zelo visoke plače, ampak bi vsaj prišli do neke sistemske ravni in bi prišli do neke ravni, ki jo slovenska zakonodaja dopušča. Ni nobenih razlogov zakaj bi morala slaba banka biti izvzeta iz teh sistemskih ureditev.

Zato bomo v Združenih levici soglasno ta amandma podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 3. členu pod točko 1.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 8, proti pa 61.

(Za je glasovalo 8.) (Proti 61.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 3. členu pod točko 2.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

V Slovenski demokratski stranki predlagamo amandma, ki ga bomo podprli, in sicer da na sejah upravnega odbora Družbe za upravljanje terjatev bank lahko sodelujeta predsednik Odbora za finance in monetarno politiko in pa predsednik Komisije za nadzor javnih financ. Prepričani smo, da to dosedanjo prakso, ki takšno udeležbo omogoča že na svetu Banke Slovenije in pa na nadzornem svetu SDH, bi bilo treba vpeljati tudi v Družbo za upravljanje terjatev bank. Družba za upravljanje terjatev bank ima enotirni sistem, upravni odbor. Funkcija upravnega odbora v enotirnem sistemu je pa tudi nadzorstvena funkcija.

Ocenjujemo, da se izvaja pomanjkljiv nadzor v tej družbi. Zaradi dogodkov, ki so verjetno znani vsem nam, smo predlagali, da imajo tukaj predstavnika tako koalicija kot opozicija. Glede na razpravo na plenarni seji in na matičnem delovnem telesu še enkrat apeliram na poslanke in poslance koalicije, da takšen predlog amandmaja podprejo. Me pa skrbi, da ga ne boste, kajti tudi državni sekretar ni povedal razlogov, zakaj ta amandma ni sprejemljiv za vlado Mira Cerarja in pa to koalicijo.

Spoštovani, zanima me česa se bojite in kaj skrivate, da ne pustite, da bi lahko pri nadzoru v Družbi za upravljanje terjatev bank sodelovala dva predsednika delovnih teles Državnega zbora. Dejstvo je, da je Družba za upravljanje terjatev bank v 100-odstotnem lastništvu Republike Slovenije. Sanacija bančnega sistema je slovenske davkoplačevalce stala več kot 5 milijard evrov, in mislim, da so to razlogi, da je potreben dodaten in pa okrepljen nadzor. Seveda pa tukaj ne bo moglo priti do nekega političnega pritiska, kajti ta amandma ne enemu, ne drugemu predsedniku ne daje glasovalnih pravic.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

V SMC tega amandmaja ne bomo podprli. Kar se tiče nadzora, je naše stališče nekako tako, da se sedaj krepí z nadzorom Ministrstva za finance, poleg tega bodo tudi tista poročila o nadzoru prihajala v nadzorni svet. Se pravi, da bodo prihajala v Državni zbor, kar je bilo deležno širše podpore. Poleg tega izvaja nadzor tudi že Računsko sodišče. Prisotnost vsaj po našem mnenju bi lahko pomenila nek poseben pritisk na upravni odbor in tudi na odločanje o konkretnih odločitvah zaradi te prisotnosti.

Ko smo pogledali nazaj pretekle prakse, kakšne imamo izkušnje, gre za to, da konec koncev tudi v Banki Slovenije so sedeli predstavniki Državnega zbora v tistem času, a resnega učinka pri tem ni bilo. Mislim, da potem prihaja, vsaj pri nas smo tega mnenja, da prihaja do nekega občutka navideznega nadzora oziroma občutka, da ta nadzor poteka, dejansko pa morda zaradi pomanjkljive usposobljenosti in tudi zaradi premajhne strokovne podpore tisti, ki izvaja nadzor, nekako ne pride do tistega učinka, ki bi si ga vsi želeli. Zato to prepuščamo institucijam, ki so za to pristojne. Obenem pa, kot sem tudi že rekel, smo v SMC podprli to, da se poroča Državnemu zboru o tekočem dogajanju oziroma tekočem nadzoru, ki ga izvaja Ministrstvo za finance, in tistem revizijskem nadzoru, naknadnem nadzoru, ki ga opravlja Računsko sodišče in pride tudi k nam na naše klopi, na Komisijo za nadzor javnih financ.

Kot rečeno, tega amandmaja v SMC ne bomo podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Hvala za dano besedo.

Sam bom ta amandma podprl. Zdi se mi primerno, da se nadzor v tej inštituciji okrepi. Ne vem, zakaj bi delali razlike med inštitucijami, kot so Slovenski državni holding, kjer je prisoten predsednik Komisije za nadzor javnih financ, prisotna sta pa tudi minister za finance in pa minister za gospodarstvo. Ali je potem bil to razlog, da je prav pritisk ministra za gospodarstvo in pa ministra za finance na seji nadzornega sveta SDH pripomogel k temu, da se je zamenjala uprava? Če ste vi zdaj te argumente povedali, kot ste jih, si lahko razlagamo potem tudi v tej smeri, da je pritisk ministra za finance in pa ministra za gospodarstvo pripomogel k menjavi uprave v Slovenskem državnem holdingu.

Spoštovani! Odločite se, kaj želite, kaj hočete imeti. Verjamem pa, da marsikaj želite skriti. Ampak pogledajte, tukaj gre za davkoplačevalski denar. In tudi inštitucijo, kot je Slovenski državni holding, nadzoruje Računsko sodišče. In Banka Slovenije v vseh aktih piše, da je to neodvisni organ. Ne zavajati poslank in poslancev, strokovne javnosti, maske Stranki modernega centra so pa že zdavnaj padle dol.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spet razprava in obtoževanje namesto obrazložitve lastnega glasu. Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz bom ta amandma podprl. In ne bom še zaključil z govorom. Glejte, pripravili ste zakon, ki dejansko vpeljuje nek nov organizem, nek nov slovenski državni holding, ki, vsaj tako se danes zdi, klikam iz NLB omogoča, da bodo poceni prodajali tisto premoženje, ki je bilo preneseno na DUTB brez enega samega nadzora. Kadri iz NLB bodo zdaj odločali o tistih slabih kreditih, ki so jih sami povzročili, ali se jih proda ali se jih ohrani. Edini možni ukrep, ki bi temu zakonu vsaj malce transparentnosti vdihnil, je to, da bi na upravnem odboru prisostvovala tudi predsednik Odbora za finance in predsednik parlamentarne Komisije za nadzor nad javnimi financami. Glejte, ne govoriti, da bi tam sedeli ljudje, ki niso usposobljeni. Če vaš predsednik Odbora za finance ni usposobljen, torej s strani koalicije, zagotavljam vam, da je predsednik Komisije za nadzor nad javnimi financami vrhunsko usposobljen za sodelovanje na tistem sestanku. In gospod Dragonja je rekel, da se mu iz izkušenj s SDH to zdi smiselna varianta, ampak da minister za

finance je pa proti. In zato bo spet SMC, ne bom povedal, kaj mi ta kratica vedno bolj pomeni, glasoval proti. Ampak ker so na odboru vsaj s strani Desusa glasovali za, verjamem, da je v tem državnem zboru in tej koaliciji še nekaj razuma, da ta nadzor zagotovi in vsaj v majhnem delu izboljša transparentnost tega zakona. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev lastnega glasu pomeni, da se človek ukvarja z lastnim glasom.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): ... / oglašanje iz dvorane/ Vodenje seje pomeni, da se človek ukvarja z vodenjem seje.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Tokrat bom pa šel danes čez to, gospod Anže Logar, izrekam vam opomin. Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala.

Mislím, da bi si vsi nekako želeli, da lahko institucijam, kot slaba banka, zaupamo. Ampak glede na vse, kar smo videli s strani slabe banke zadnje tri leta, ne samo zadnje mesece, mislim, da si ta slaba banka zasluži ime slaba, nikakor si pa ne zasluži našega zaupanja. Mi smo predlagali dva amandmaja za poostritev nadzora nad to institucijo, ki je nujen, če hočemo tej državi dobro. Ker sta bila zavrnjena, in tudi če ne bi bila, bomo podprli ta amandma, ker je na mestu. Mislim, da Državni zbor mora biti obveščen o dogajanjih tam, ker drugače bomo poslanci spet odrezani od informacij in bomo spet odvisni od stvari, ki se bodo slučajno pojavile v medijih, in naše reakcije vršenja nadzora, ki ga imamo kot zakonodajno telo, bodo spet prepozne in švedski bankirji se nam bodo ponavljali v nedogled.

Zato bom, zdaj govorim v lastnem imenu, ta amandma podprl.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 3. členu pod točko 2. / oglašanje iz dvorane/ Dali bomo prijavo. Besedo ima za obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Roberto Battelli.

ROBERTO BATTELLI (PS IMNS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Ta amandma bom podprl, ker sem prepričan, da bi že v originalnem tekstu takšna norma morala biti prisotna. Računsko sodišče, sam DUTB in ostale institucije, ki so omenjene, so si zelo različne po izvoru in vlogi. Ne morejo ostati brez nadzora, glede na dejstvo, da so v 100-odstotni lasti države in upravljajo s premoženjem vseh. Računsko sodišče ima svojo institucionalno vlogo. Edini organ v demokratični ureditvi, ki ne podleže, ki ne sme podleči nobenim navodilom, je parlament. Parlament je

tisti, ki lahko garantira transparentnost delovanja v upravljanju z javnimi sredstvi.

Zato bom ta amandma podprl, ker gre za pristop zakonodajne veje oblasti, tiste, ki je demokratično neposredno izvoljena od ljudi, v organ, ki upravlja z denarjem, ki je od ljudi. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo. Kot je že rekel vodja poslanske skupine bomo podprli oziroma bom podprl ta amandma. Kot smo že povedali v razpravi, čeprav to sedaj ni razprava, vem, gospod predsednik, gre to noveliranje v pravo smer. V opoziciji smo s celo vrsto amandmajev hoteli to pravo smer še bolj enoznačno zakoličiti, da ne bomo potem debatirali, kaj kdo misli ali ne misli. Me je pa malo groza, ko poslušam to argumentacijo, pa meni se res ne da več s tem SMC ukvarjati, kakšni ste, kakšni niste. To bodo volitve presodile. Ampak včeraj je bilo izrečeno, da nekdo prevzema soodgovornost, sedaj je pa nekdo govoril, mi pa nismo sposobni za nekaj. Veste, neke osnove logike. In mene postaja strah.

Jaz bom ta amandma seveda podprl.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 3. členu pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 40.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 40.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 3. členu pod točko 3. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupina Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Tukaj smo spet pri nadzornih funkciji Državnega zbora. V Združeni levici s tem amandmajem predlagamo, da bi lahko Državni zbor predlagal odpoklic katerega od izvršnih ali neizvršnih direktorjev slabe banke, če bi tam zaznal neke nepravilnosti. V obstoječi ureditvi lahko ta odpoklic zahtevata resorna ministra, se pravi minister za gospodarstvo ali minister za finance, ki pa v preteklosti na žalost nista pokazala odločnosti, ko je bilo treba reagirati na skrajne nepravilnosti, ki so se v tej banki dogajale. Šele medijski pritisk in v bistvu pol leta nabiranja problemov, kulminacije teh problemov je pripeljal do tega, da smo se dejansko začeli pogovarjati, da je mogoče treba nekoliko prevetriti vodstvo slabe banke. Pa še tokrat smo to naredili na pol. Še vedno so tam ljudje z jasnimi konflikti interesov. Enega smo celo na Komisiji za nadzor javnih financ ujeli na laži. Druga dva, ki sta šla, pa verjetno smo imeli srečo, da sta bila podobno

kot operativno sposobna tudi komunikacijsko sposobna, da se je sploh začel ta plaz v medijih, da smo lahko dobili v Državnem zboru neko podlago za to, da smo to zgodbo zaključili.

Z amandmaji, ki jih tukaj nismo sprejeli, bo nadzor otežen in bomo v Državnem zboru, kot sem že prej rekel, odvisni od nekih medijskih informacij. Ampak lahko stvar vsaj delno saniramo s tem, da se Državnemu zboru podeli možnost za predloge razrešitev teh funkcionarjev, če opazimo, da se v slabi banki spet pojavljajo nepravilnosti.

V Združeni levici bomo seveda ta amandma podprli, ker, kot sem že rekel, naša intenca s temi amandmaji je povečati nadzor nad inštitucijo, ki ni slaba samo v svojem imenu, ampak je slaba v svojem delovanju.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 3. členu pod točko 3.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti pa 61.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 61.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 5. členu pod točko 1.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti pa 41.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 41.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 5. členu pod točko 2.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Bom kratek. Tukaj pa v bistvu prihajamo na tisti del zakona, ki govori o funkcijah slabe banke. Slaba banka je bila ustanovljena z eno funkcijo, to je prevzeti slabe terjatve in jih potem prodati oziroma razprodati. Bila je v zakonu tudi vgrajena klavzula, s kakšno hitrostjo naj se to dogaja, kar se je po naši oceni izkazalo za škodljivo, ker so se zadeve prodajale netransparentno, verjetno pod cenami in z vsemi težavami, ki smo jih lahko zadnja leta na žalost spremljali.

Mi v bistvu s 5. členom začnemo stvar nekoliko drugače. Vlada je tukaj šla v pravo smer s to spremembo, da se podeli predkupna pravica do deležev v podjetjih SDH in pa zaposlenim. Ampak na žalost ta predkupna pravica velja samo za podjetja, ki so v strategiji upravljanja državnih naložb opredeljena kot strateška ali pomembna. V Združeni levici pa opozarjamo, da imamo tudi portfeljska podjetja, ki jih SDH nima v planu v nekem kratkem roku prodati, in bi bilo tudi tam smiselno podeliti predkupno pravico ali zaposlenim ali pa SDH, sploh kadar gre za mešano lastništvo. To se pravi, da imamo polovico na slabi banki, polovico v SDH ali pa kaj podobnega. Na ta način bomo, prvič,

optimizirali prestrukturacijo podjetij, drugič, njihovo lastništvo bo na ta način na srednji rok postalo bolj jasno, ker, kot vemo, je eden izmed največjih faktorjev tveganj v podjetjih v težavah ravno nejasno lastništvo.

Zato bomo amandma seveda podprli, ker si želimo, da s prenovljeno zakonodajo slaba banka dobi podlago, da dejansko postane nek produktiven faktor v tej družbi, neka inštitucija, ki podjetja rešuje, ne pa jih razkosava, pošilja v prisilne poravnave in razprodaja.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 5. členu pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 12, proti pa 61.

(Za je glasovalo 12.) (Proti 61.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 5. členu pod točko 3. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

V tem amandmaju razširjamo predkupno pravico stanovanj, prenesenih na tako imenovano slabo banko, ne le na stanovanjske sklade, ampak tudi na občine po teritorialnem ključu. Jutri bomo razpravljali o Nacionalnem stanovanjskem programu. Vemo, kot sem danes že v debati razlagal v imenu Združene levice, da bi potrebovali 6 do 8 tisoč stanovanjskih enot. Kot sem že takrat rekel, kmalu bo četrto stoletje od tako imenovanega Jazbinškovega zakona, številni ljudje že moje generacije in mlajši niso imeli te možnosti, da bi prišli do stanovanj, ali pa, če še bolj direktno povem, njihovi starši so še živi. In navsezadnje je to tudi ustavna kategorija primerno stanovanje.

Če resno mislimo z Nacionalnim stanovanjskim programom, če to ne bo zgolj nek relativno nerazumljivo berljiv dokument za na polico, potem boste to podprli. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 5. členu pod točko 3.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 13, proti 62.

(Za je glasovalo 13.) (Proti 62.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 6. členu pod točko 1.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 23, proti 46.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 6. členu pod točko 2.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo, še enkrat.

Tudi ta amandma se dotika predvsem načina delovanja slabe banke. Kot sem že prej omenil, do sedaj je veljalo, da slaba banka mora prodajati 10 % svojega portfelja letno, kar je pomenilo, da je obstajala v zakonu zakonska prisila k prehitri prodaji, se pravi k razprodaji, kar pomeni prodaja pod ceno, kar prinaša s seboj številne druge težave.

V Združeni levici si pa želimo, da bi slaba banka ne bila razprodajalka podjetij, ampak predvsem njihova sanatorka in prestrukturatorka. Zato smo v 6. členu predlagali amandma, s katerim bi namesto te klavzule vključili, da mora slaba banka letno prodati samo toliko premoženja, da lahko pokriva svoje zakonske obveznosti. Te pa so, da pokriva stroške delovanja, obratovalne stroške in da sproti poplačuje državne obveznice. Njena osnovna naloga pa naj bo saniranje podjetij. In zato bomo glasovali za.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo torej o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 6. členu pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 8, proti 62.

(Za je glasovalo 8.) (Proti 62.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 8. členu. Če bo ta amandma sprejet, postaneta amandma Poslanske skupine Združena levica in amandma Poslanske skupine SDS k istemu členu pod točkama 2 in 3 brezpredmetna.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

V Slovenski demokratični stranki tega predloga amandmaja koalicije ne bomo podprli. Ta amandma je eden izmed ključnih pri tej spremembi zakona, kot smo že povedali uvodoma. Ta sprememba zakona o slabi banki omogoča dejansko krajšo davkoplačevalskega denarja. Po eni strani se bo glede na spremembo slaba banka sedaj spremenila, da bo lahko podjetja prestrukturirala. Že iz proračuna je razvidno, da se za to namenja približno 200 milijonov proračunskega denarja. Ključna zadeva, ki pa govori o tem amandmaju, je pa prepoved prodaje terjatev osebam, povezanih z dolžnikom. Ne glede na obljubo koalicije, na kar smo v Slovenski demokratični stranki opozorili že na matičnem delovnem telesu, niste pri tem členu spremenili nič. Spremenili ste število petdeset, vrgli ste pa eno veliko meglo, da se ta številka 50-odstotni delež ne bo mogel videti.

V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da bo ta amandma omogočil, da bodo tisti, ki so odgovorni za to, da so terjatve prešle na slabo

banko, sedaj te iste terjatve po bistveno nižjih cenah odkupili nazaj. Vemo, da so bile te terjatve prenesene z diskonti tudi več kot 70 %. In zdaj na primer nekdo, ki je naredil 120 milijonov škode davkoplačevalskega denarja, bo verjetno to terjatev zdaj lahko odkupil z 10, 20 milijoni.

Vse skupaj lepo govori, na kakšen način razmišljata koalicija in vlada Mira Cerarja in čemu je sprememba tega zakona tudi namenjena. To pomeni, da se osnovno poslanstvo slabe banke obrne na glavo, banka ne bo več prodajala terjatev in iskala strateških in aktivnih kupcev, ampak boste šli v prestrukturiranje z davkoplačevalskim denarjem, kjer bodo verjetno ponovno imeli največ od tega raznorazne svetovalne službe in pa posamezniki. Zelo nas tudi preseneča, da je državni sekretar oziroma ekipa z Ministrstva za finance dejala, da bo usklajenost preverjala DUTB sama. Mešate tukaj notri v Zakon o slabi banki tudi Zakon o prevzemih. In s tem mešate meglo. Mi smo prepričani, da domnevo o usklajenosti lahko odloča samo ATVP, tako kot je tudi po Zakonu o prevzemih.

Premislite, preden boste glasovali. Mi bomo glasovali proti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Mi bomo ta amandma, ki smo ga tudi predlagali, podprli. Je rezultat razprave na Odboru za finance in monetarno politiko in predstavlja odgovor na to, da res ne bi prišlo do takšnih zlorab, da tisti, ki so se dejansko že enkrat okoristili oziroma slabo delali s svojimi podjetji in je rezultat tega prenosa terjatev na slabo banko, dokapitalizacija državnih bank, da bi zdaj poceni prišli do deležev, do terjatev ali drugega premoženja, ki je trenutno na DUTB.

Dejansko se s tem amandmajem dodatno ožijo pogoji, ki jih mora nekdo izpolnjevati, da je lahko upravičen do tekme, ko se predlagajo ponudbe za nakup teh ali deležev ali terjatev. Navezali smo se na prevzemno zakonodajo ravno zaradi tega, ker je tam izjemno eksaktno razdelano, kdo vse v ta krog sodi oziroma v našem konkretnem primeru ne sodi. Govorimo o družbah, o fizičnih osebah, o povezanih osebah, o pogodbeno obvladovanih osebah, o osebah z morebitnim vplivom.

V SMC menimo, da smo s tem primerno odgovorili na to vprašanje oziroma na to tveganje. Zaradi tega bomo tudi ta amandma podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Ta člen je eden od ključnih. V tem členu je varovalka oziroma naj bi vsaj bila varovalka, da tisti, ki so odgovorni za slabo stanje podjetij, se pravi pretekli lastniki, bivši menedžerji, ki so ta podjetja pognali v stečaj, da so bile zdaj te zadeve prenesene na slabo banko, ne bi mogli nazaj priti do lastništva.

Tukaj imamo naslednjo zgodbo. V Sloveniji smo imeli v povprečju 71-odstotni diskont pri prenosu terjatev z bank na slabo banko. Zdaj naj bi slaba banka po novi zakonodaji deloma šla v to smer, da ta podjetja poskusi sanirati, jih je v bistvu že razdvojila. Zdaj bi bil totalen kriminal, da bi lahko ljudje, ki so v prvi fazi pognali ta podjetja v stečaj, bi jim bili zdaj njihovi grehi odpuščeni, potem pa bi lahko po diskontnih cenah podjetje, ko bo približno spet sanirano, dobili nazaj v svoje roke. Zato mora biti v tem členu čim ostrejši zapis, da se to absolutno prepreči.

To smo problematizirali že na matičnem odboru in ugotovili, da je bil takratni zapis neustrezen. Na žalost v Združeni levici ugotavljamo, da obstoječi zapis ni kaj prida boljši, zato bomo glasovali proti, ker imamo v bistvu sami za isti člen boljši amandma, ki bi dejansko onemogočil take prakse, s tem da pravna oseba, ki je bila včasih lastnik neke firme ali pa fizična oseba, ne sme imeti več kot 3-odstotni delež v podjetju, ki bi zdaj rado nekaj odkupilo od slabe banke. S tem bi se absolutno onemogočilo, da do takih praks prihaja.

V trenutni formulaciji nas pa skrbi, da temu ni tako, da gre tukaj za še eno dimno zaveso za nadaljevanje praks, ki smo jih na žalost v preteklosti že prevečkrat videli. Zato bomo glasovali proti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o amandmaju Poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 8. členu.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 47, proti pa jih je bilo 24.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 24.)

Ker je bil sprejet amandma Poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 8. členu pod točko 1, sta postala amandma Poslanske skupine Združena levica in amandma Poslanske skupine SDS k istemu členu pod točkama 2 in 3 brezpredmetna.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 11. členu.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 20, proti pa jih je bilo 52.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 14. členu.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 20, proti pa jih je bilo 51.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 51.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 15. členu.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 24, proti pa jih je bilo 49.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 49.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmajih. S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona in je predlagatelj že v uvodni obrazložitvi predloga zakona predlagal, da zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona. Prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Spoštovani predsednik, v Poslanski skupini SDS bomo nasprotovali takšnemu predlogu. Nasprotovali bomo pa iz več razlogov. Prepričani smo, da s spremembo, ki jo delate iz zakona o slabi banki, ste slabo banko obmilili na glavo. Glavno poslanstvo slabe banke, ki je doslej bilo, da gre za prodajo terjatev, da gre za iskanje aktivnih strateških lastnikov, ste spremenili v prestrukturiranje gospodarstva. Prestrukturiranje gospodarstva s strani države, vemo, kakšne ima posledice. Da takšna družba ne danes, ampak čez približno nekaj let pristane na smetišču zgodovine. Ampak v teh letih se pa porabi še kupica davkoplačevalskega denarja, korist od tega pa imajo odvetniške družbe in svetovalna podjetja. Državni sekretar ni znal odgovoriti, kljub temu da je bil proračun za leto 2016–2017 sprejet včeraj, da ste za prestrukturiranje podjetij namenili več kot 200 milijonov davkoplačevalskega denarja. Spreminjate člen: prepoved prodaje terjatvam osebam, povezanih z dolžnikom. V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da mešate veliko meglo. Mečete meglo na slabo banko, da boste lahko delali posle, ki vam ustrezajo. In obstaja velika verjetnost, da bodo zelo poceni prišli do deležev v teh podjetjih tisti, ki so odgovorni za 5-milijardno davčno luknjo. Zakaj ste se odločili, da v sam zakon vključite še zakon o prevzemih? Veste, kaj pravno to pomeni. Da v enem zakonu se sklicuje na drugi zakon. Zakon o prevzemih je zelo kompleksen zakon. Ne glede na to, če pravite: "To ne pomeni, s tem smo dali dodatno zaščito." Eno besedo, ki ste jo nadomestili, ste nadomestili s členom iz Zakona o prevzemih, ki ima devet členov in 24 strani. To pomeni, da bodo verjetno vsi lahko dali, ne vem, pet pravnih mnenj. Bomo

ponovili zgodbo, kar se na DUTB že dogaja. Nina Plavšak enkrat dela za družbo T-2, ne gre v stečaj, potem dela za DUTB, se T-2 pošlje v stečaj, in na koncu odloča Ustavno sodišče, ki zavrne stečaj. In ne nazadnje pogledajte, tu odločba ATVP, o vseh teh odredbah lahko odloča samo ATVP. Državni sekretar je rekel, da bo pa DUTB odločil sam. Marsikatera odškodninska tožba bo šla. Sedaj nam je vsem jasno, zakaj ste tako suvereno zavrnil, da bi v upravnem odboru družbe lahko bili prisotni tudi člani Državnega zbora. Vaša predsednica upravnega odbora, ki ste jo sami ocenili, da je nesposobna, sramota, mi ocenjujemo, da je vaša predsednica odbora sposobna nadzorovati DUTB in tudi predsednik Komisije za nadzor javnih financ.

V Slovenski demokratični stranki ne bomo podprli takšnega predloga in pričakujemo, da bo ta zakon imel večjo razpravo, kajti to bo pa res kraja davkoplačevalskega denarja.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev ima dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Hvala.

Vidimo, da je zakon res problematičen in ključen je ta 8. člen glede obvladovanja tveganj. Kot sem napovedal že v predstavitvi, bomo mi skušali vsaj rešiti del zadev, ker vidimo, da glasovalni stroj bo potrdil ta zakon. Predlagamo vsaj amandma k 8. členu in ga napovedujemo, uskladili smo ga že z Zakonodajno-pravno službo. Najmanj, kar smo pozabili pri tem, gre za pravne osebe, ki so preko podizvajalcev ali povezanih oseb sodelovale pri cinitvi vrednosti prenesenih terjatev. Se pravi, te osebe smo nekako izpustili. Vemo pa, da so te osebe zainteresirane in povezane z osebami, ki že kupujejo ali pa so napovedale kupovanje teh terjatev.

Tako da predlagam, da poslanske skupine koalicije vsaj omenjene predloge podprejo, vsekakor pa bi se lahko našle boljše rešitve, kot je bilo objavljeno na odboru. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo o postopkovnem predlogu, ali se opravi tretja razprava ali ne na isti seji.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Jaz bi dal obrazložitev, kar se tiče tega zakona, mi ga vsekakor podpiramo. S tem se uvajajo nova orodja za finančno poslovno prestrukturiranje podjetij. S tem se tudi izboljšajo možnosti učinkovitega usklajevanja konzorcija upnikov in drugih deležnikov, da bodo ta podjetja tudi uspešno prestrukturirana. Govorimo tudi o tem, da se sprošča pritisk, da bi morala slaba banka prodajati pod pritiskom, ko se nekoliko podaljša doba delovanja na mednarodno primerljivo, to je

med 5 in 15 let. Ta bo ravno nekje vmes. Potem je tudi izboljššan nadzor nad delovanjem DUTB, ker bo Ministrstvo za finance pridobilo dodatne pristojnosti nad nadzorom in kar se tiče tega nadzora tudi četrletno oziroma sprotno bo obveščalo Državni zbor. Govorimo tudi o tem, da se izboljšuje definicija pristojnosti med izvršnimi in neizvršnimi direktorji, kar je bilo do zdaj morda še nekako sivo področje, in da se s tem povečuje odgovornost. Govorimo tudi o tem, da se izboljšuje področje preprečevanja zlorab ravno s tem 8. členom. Meni je žal, da ga nismo že zdaj dobili s strani nepovezanih poslancev, da bi lahko malo bolj poglobljeno razpravljali. Pa morda bo o tem čas v tretjem branju. Pa tudi kar se tiče tudi izboljšanja preglednosti delovanja slabe banke.

Vsekakor, kot že rečeno, mislimo, da bo ta novela prinesla to, da bo davkoplačevalski denar povrnjen v večji meri, kot bi bil, če te novele ne bi sprejeli, kar je tudi eden izmed ciljev tega zakona. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Z odločanjem o tem sklepu odločamo zgolj o tem, ali bo novela zakona sprejeta ali odložena v tretjem branju na tej seji ali na naslednji, če bo pripravljena. Prosim, da ne dajete toliko vsebinskih, govorimo predvsem o tem sklepu.

Besedo ima Luka Mesec za obrazložitev glasu Poslanske skupine Združene levice.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo, ne pa tudi za lapsus.

V Združeni levici smo že na razpravi povedali, da ta zakon sicer gre v pravo smer in bi ga bili pripravili tudi podpreti, če bi bili upoštevani naši amandmaji. Glede na to, da niso, smo do zakona vzdržani, razen v točki, ki sem jo prej izpostavil. To je 8. člen. In ta 8. člen je razlog, zakaj ne moremo podpreti sklepa, da je to obravnavano še na tej seji. V 8. členu imamo dejansko nevarnost, da bodo prejšnji lastniki, ki so podjetja spravili v stečaj, zdaj po diskontiranih cenah prišli nazaj do svojega premoženja.

Mi bomo zato glasovali tukaj vzdržano, bomo pa predlagali še enkrat amandma k 8. členu, koalicijo pa pozivam, da premisli, če se ne bi morda tukaj bolj splečala ostrejša formulacija, saj ne nazadnje škoda bo na vaši strani in vi ste odgovorni za zlorabe, če se bodo dogajale. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu. Prosim za prijavo vseh, ki hočete obrazlagati glas v lastnem imenu.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

Sam bom takšen predlog podprl. Mislim, da je več razlogov za to. Poglejte, 5 milijard davkoplačevalskega denarja se je že zapravilo, in jaz mislim, da bo težko državljanom in državljanom obrazložiti, da bomo v Sloveniji izvajali še tretjo sanacijo bančnega sistema na račun davkoplačevalskega denarja.

Mislim, da bi si bilo smiselno vzeti še čas za tretje branje tega zakona. In bomo videli, kakšno bo pa tukaj sodelovanje s poslanskimi skupinami. Ampak ta predlog zakona, ki ste ga vi predlagali, sem ... Spoštovani predsednik, če opozorite vaše krilo parlamenta.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Približno takšna zadeva je skozi in jaz vas stalno slišim. Govorite naprej, imate besedo.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Težko se govori, če drugi še zraven govorijo, ampak glasovalni stroj koalicije SMC, Desus, Socialni demokrati, vlade Mira Cerarja bo pa seveda naredil svoje.

Ampak pogledajte, ne igrate se s svojim denarjem, igrate se z denarjem davkoplačevalcev, igrate se z denarjem vseh nas.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

5 milijard nas je stal izlet pokvarjenih bančnikov, ki smo ga pokrili davkoplačevalci. Slaba banka je vzbujala že od nekdaj kar precej strasti, spomnite se, nekateri so jo pošiljali na Ustavno sodišče, nekateri so bili proti in tako naprej. Ampak danes je tu, kjer je. Vlada Mira Cerarja je slabo banko obglavila zaradi domnevno previsokih plač, vendar je tudi za to obglavljanje rabila več kot pol leta.

Ta zakon bo davkoplačevalce v naslednjih dveh letih stal najmanj 700 milijonov evrov, 350 evrov na vsakega davkoplačevalca. In vi bi želeli ta zakon sprejeti po hitrem postopku. Ali je lahko, prosim, mir v stranki Mira Cerarja ali kaj ste že?! Glejte, zakon, ki ima takšne finančne posledice, ki tako v profundu spreminja upravljanje slabih terjatev, ki popolnoma preukrene način upravljanja z državnim premoženjem, se pač ne more sprejemati po hitrem postopku. Zapomnite si, 5 milijard evrov, 700 milijonov s tem zakonom in ne hitri postopek.

Tretje branje je nujno že zato, da bomo našli takšno dikcijo, da bo opravičeval in bo dobil glasove tudi ne nazadnje Združene levice.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Roberto Battelli.

ROBERTO BATTELLI (PS IMNS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Jaz sem podprl amandma koalicije k 8. členu, ker je bilo to edino realistično. Vse drugo bi bilo zavrnjeno. To vendarle pelje do tiste točke, do katere bi morali priti že pred leti. Upam, da bo skupina nepovezanih poslancev izdelala napovedan amandma, ki bo še bolj šel v to smer.

Zdaj se bom pa vzdržal. In to zaradi tega, ker se globoko zavedam pri sebi, da se sploh s temi zadevami ne bi ukvarjali na ta način, če bi naredili čim prej eno zelo preprosto zadevo: identificirali ustvarjalce bančne luknje, mehanizme, ki so jih uporabili, izločili te mehanizme iz možnih zlorab našega pravnega sistema in izločili te ljudi iz vsakršnega upravljanja z javnim denarjem, premoženjem in karkoli je že povezanega s tistim, kar je od vseh ljudi. Potem ne bi potrebovali, mislim, ta zakon bi bil zelo suh, če bi to končno enkrat naredili. Zdaj bo verjetno prepozno, ker ta denar je že bog ve kje.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odločamo o sklepu, da se tretja obravnava opravi na tej seji. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 44, proti pa jih je bilo 26.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 26.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Ker predlagani sklep ni bil sprejet, bo zbor tretjo obravnavo Predloga zakona opravil na naslednji seji.

Na podlagi tretjega odstavka 137. člena poslovnika predlagam zboru, da sprejme naslednji sklep: Predlog zakona za tretjo obravnavo pripravi Vlada.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 62, proti pa je bil eden.

(Za je glasovalo 62.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 32. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 18. 11. 2015.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 92. členu.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti pa 44.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmaju. S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandma k dopolnjenemu predlogu zakona ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti pa 22.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 22.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prekinjam 13. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 10. uri. Ne pozabite na svoje maske in lahko noč.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 19. NOVEMBRA 2015 OB 17.52 IN SE JE NADALJEVALA 20. NOVEMBRA 2015 OB 10. URI.)

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Začenjam z nadaljevanjem 13. seje Državnega zbora.

Obveščam vas, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Jana Jenko, mag. Alenka Bratušek, gospa Ljudmila Novak, mag. Bojan Krajnc do 12. ure, gospod Andrej Čuš in gospod Jan Škoberne. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **40. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG SKLEPA O SOGLASJU K PROGRAMU DELA IN FINANČNEMU NAČRTU AGENCIJE ZA ENERGIJO ZA LETO 2016.**

Program dela in finančni načrt Agencije za energijo za leto 2016 je na podlagi petega odstavka 399. člena Energetskega zakona v soglasje Državnemu zboru predložila Agencija za energijo.

Za dopolnilno obrazložitev Programa dajem besedo predstavnic predlagatelja – vršilki dolžnosti direktorice Agencije za energijo gospe Duški Godina.

DUŠKA GODINA: Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci; predstavniki Vlade! Dovolite mi, da vam na kratko predstavim vlogo odgovornosti Agencije za energijo ter naloge, ki jo čakajo v letu 2016. Agencija za energijo je nacionalni regulator, ki v slovenskem prostoru deluje že od leta 2001. Vse od takrat so se vloga, naloge in s tem povezane odgovornosti agencije bistveno povečevale. Prelomno leto je bilo 2014, ko je bil v slovenski pravni prostor prenesen tretji sveženj evropskih direktiv na področju trga z električno energijo in

zemeljskega plina. Takrat je agencija dobila večjo samostojnost, večjo neodvisnost in s tem tudi pomembnejšo vlogo ter s tem povezane pristojnosti v našem prostoru. Vse od njene ustanovitve dalje pri izvajanju svojih nalog zasleduje dva ključna cilja, in sicer zagotavljanje stroškovno učinkovitega spodbujanja razvoja varnih, zanesljivih in učinkovitih sistemov za prenos in distribucijo električne energije in zemeljskega plina ter doseganje največje koristi za odjemalce z zagotavljanjem učinkovitega in konkurenčnega trga. Navedena cilja agencija dosega z izvajanjem svojih nalog na področju sprejemanja splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, izdajanjem soglasij k aktom operaterjev, reguliranjem stroškov operaterjev, določanjem omrežnin in reševanjem sporov. S svojimi izkušnjami in ugotovitvami ima agencija pomembno vlogo pri razvoju zakonodaje na področju energetike. Program dela in finančni načrt agencije za leto 2016 je – tako kot naloge agencije – obsežen, zato mi dovolite, da predstavim le ključne vidike in ključne naloge ter področja, ki jih namerava agencija opraviti v letu 2016.

V tekočem letu, v letu 2015 je agencija sprejela več kot 20 splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil in tako pomembno prispevala k razvoju normativne ureditve na trgu z električno energijo in zemeljskega plina. V letu 2016 pa bo večina aktivnosti namenjena proučevanju sistemskih obratovalnih navodil operaterjev na področju električne energije, zemeljskega plina in daljinske toplote, ki lahko začnejo veljati šele po predhodnem soglasju Agencije za energijo. Na tem področju pričakujemo vsaj 60 vlog za izdajo navedenega soglasja. V letu 2016 bo agencija tudi prvič začela z izvajanjem reguliranja cen toplote za daljinsko ogrevanje. Tudi na tem področju pričakujemo najmanj 50 vlog izvajalcev te energetske dejavnosti za izdajo soglasja k njihovim izhodiščnim cenam. Veliko pozornosti bomo namenili tudi področju zagotavljanja zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom; na novo bomo pripravili oceno tveganj ter posodobili preventivni načrt ukrepov in načrt za izredne razmere. Na področju obnovljivih virov načrtujemo poleg drugih nalog povečanje nadzora nad imetniki deklaracij za proizvodne naprave in prejemniki državnih podpor, saj gre za področje, kateremu namenjajo država in odjemalci veliko denarja. V letu 2016 bomo v polnem obsegu začeli tudi z izvajanjem nalog, povezanih z zagotavljanjem učinkovite rabe energije, ter monitoringa in nadzora trga z električno energijo in zemeljskim plinom s ciljem zagotavljanja preglednosti in preprečevanja zlorab ter tržnih manipulacij. Naš še dodam, da agencija vsako leto pripravi krovni dokument države o razmerah na področju energetike, kjer so za naše potrebe in potrebe Evropske unije zbrani vsi pomembni podatki in kazalniki s tega področja.

V agenciji želimo delovati proaktivno, zato bomo tudi v letu 2016 še posebej pozorno analizirali

razmere na vseh tistih področjih, kjer ob naših rednih delovnih nalogah opažamo morebitna odstopanja ali trende, ki so vredni širšega razmisleka. V agenciji se zavedamo izjemnega pomena naših nalog z vidika države in posameznega odjemalca. Izvajamo jih strokovno in odgovorno do vseh deležnikov; hkrati pa tudi stroškovno učinkovito, zato za izvedbo v tem programu zajetih nalog ne načrtujemo povečanja stroškov, niti dodatnih zaposlitev v primerjavi s Programom dela in finančnim načrtom za leto 2015, kar pomeni, da se stroški odjemalcev električne energije in zemeljskega plina zaradi poslovanja agencije v prihodnjem letu ne bodo povečali. Naše zaveze ostajajo tudi za leto 2016 jasne – odgovorno, zakonito in učinkovito delo v korist vseh udeležencev trga za energijo.

Zato predlagam, da Državni zbor sprejme soglasje oziroma potrdi Program dela in finančni načrt Agencije za energijo za leto 2016. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Program dela in finančni načrt je obravnaval Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo, ki Državnemu zboru predlaga, da sprejme Predlog sklepa o soglasju k Programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo za leto 2016.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku odbora gospodu Igorju Zorčiču.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovani gostje, kolegice in kolegi!

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor je na 14. seji 29. 10. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Program dela in finančni načrt Agencije za energijo za leto 2016, ki ga je 30. 9. 2015 Državnemu zboru na podlagi petega odstavka 399. člena Energetskega zakona posredovala Agencija za energijo. Obrazložitev k predlaganemu dokumentu in glavne poudarke delovanja oziroma nalog Agencije za energijo je podala vršilka dolžnosti direktorice agencije gospa Duška Godina. Izpostavila je, da agencija v naslednjem letu pričakuje povečan obseg izdajanja soglasij, ki jih mora agencija dajati k splošnim aktom operaterjev sistemov in organizatorja trga. Do marca, ko se izteče prehodno obdobje iz Energetskega zakona, pričakujejo med 60 in 70 vlog za izdajo soglasij k splošnim aktom izvajalcev gospodarskih javnih služb na energetske trgu in področju oskrbe s toploto. Poleg tega bo morala agencija na področju regulacije cen s toploto do 1. julija 2016 speljati približno 50 postopkov izdaj soglasij k izhodiščnim cenam toplote za daljinsko ogrevanje. V nadaljevanju je izpostavila, da bo agencija na področju zanesljive oskrbe z zemeljskim plinom izvedla novo oceno tveganj, posodobila preventivni načrt ukrepov ter načrt za

izredne razmere. Izvajali bodo tudi nadzor nad imetniki deklaracij za proizvodne naprave ter prejemniki podpor za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov in sproizvodnjo z visokim izkoristkom. Agencija bo v prihodnjem letu izvajala tudi prilagoditve in razvoj informacijske infrastrukture predvsem na področju pridobivanja podatkov, monitoringa trga in izvajanja uredbe REMIT, ki zaradi vpetosti v mednarodno izmenjavo podatkov na veleprodajnem trgu postavlja zelo visoke informacijske zahteve z vidika programske opreme in vidika varnosti podatkov.

Na področju mednarodne aktivnosti agencije je izpostavila sodelovanje z Evropsko komisijo in evropskimi regulatorji, zlasti pri nalogah za vzpostavitev skupnega notranjega energetskega trga Evropske unije, ki zajemajo uveljavitev enotnih omrežnih pravil za sistemske operaterje ter sooblikovanje modela trga, ki bo omogočil izpolnitev zavezujočih ciljev dolgoročne energetske politike. V zvezi s kadrovskim načrtom je bilo poudarjeno, da agencija v letu 2016 ne predvideva dodatnih novih zaposlitev. Glede finančnega načrta pa je bilo izpostavljeno, da pretežni vir prihodkov agencije predstavlja letno nadomestilo operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina in sistemskega operaterja prenosnega sistema električne energije. Obremenitev za enoto iz tega naslova ostaja enaka kot v letu 2015, tudi znesek za opravljanje nalog ostaja v primerjavi z letošnjim letom nespremenjen, kar pomeni, da poslovanje agencije ne bo dodatno bremenilo odjemalcev električne energije in zemeljskega plina.

Predstavniki Vlade – državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo je poudaril, da je ministrstvo v svojih izhodiščih izrazilo pričakovanje, da v letu 2016 agencija ne bo povečevala števila zaposlenih in poviševala nadomestil operaterjev za pokritje stroškov njenega dela. Predstavniki Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj pa je poudaril, da komisija podpira Program dela in finančni načrt agencije za leto 2016 in kot pozitivno ocenjuje dejstvo, da agencija ne predvideva sprememb pri višini nadomestil obeh operaterjev oziroma ohranja delež cene za uporabo omrežij na trenutni višini. V razpravi so poslanke in poslanci pozitivno ocenili predloženi Program dela in finančni načrt ter napovedali podporo sklepu.

V razpravi je nato odbor opravil glasovanje o naslednjem predlogu sklepa; in sicer Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor predlaga Državnemu zboru, da sprejme Sklep o soglasju k Programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo za leto 2016 z dne 30. 9. 2015; in ta sklep tudi izglasoval z 11 glasovi za in nobenim proti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, v njenem imenu gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani predsednik Državnega zbora, lep dober dan vsem skupaj!

Agencija za energijo kot nacionalni energetske regulativni organ na področju trga z energijo predstavlja pomemben člen v verigi izvrševalcev nalog energetske zakonodaje. Nove naloge, ki jih je agencija začela izvajati na podlagi Energetskega zakona, predstavljajo obsežen sveženj obveznosti pri pripravi in izvajanju splošnih aktov za učinkovitejše delovanje trga z elektriko in zemeljskim plinom. Do marca leta 2016, torej do izteka prehodnega obdobja iz Energetskega zakona, bo treba izdati okrog 70 soglasij k splošnim aktom izvajalcev gospodarskih javnih služb na energetskem trgu in na področju oskrbe s toploto. Delo bo osredotočeno na spremljanje izvajanja vseh regulativnih okvirov za obdobje 2016–2018, ki jih je agencija sprejela v letu 2015. Ker je agencija marca letos dobila soglasje Državnega zbora za povečanje števila zaposlenih, v letu 2016 dodatnih novih zaposlitev ne bodo potrebovali. Ker je Državni zbor k Programu dela in finančnemu načrtu agencije za leto 2015 podal soglasje šele marca letošnjega leta, pogodb o zaposlitvi še niso sklenili z vsemi novimi 12 uslužbenci, zato se bo tudi del nalog iz letošnjega leta prenesel v leto 2016. Ker pretežni vir prihodkov agencije predstavlja letno nadomestilo operaterja prenosnega sistema in nadomestilo sistemskega operaterja – v prvem primeru Plinovodi, d. o. o.; v drugem primeru Eles, d. o. o. –, je dobrodošel podatek, da agencija ne predvideva sprememb višine nadomestil obeh operaterjev. Če pa pogledamo končno ceno, ki jo plača odjemalec električne energije oziroma zemeljskega plina, vidimo, da je dejanska poraba mnogo manjša. To kaže na nesorazmerno visok delež obveznih dajatev, ki jih morajo odjemalci plačati poleg dejanske porabe energentov.

Krščanski demokrati ob tem še vedno izpostavljamo smiselnost petega odstavka 399. člena Energetskega zakona, ki Državnemu zboru Republike Slovenije nalaga, da poda soglasje k Programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo. Spoštovani, kolegice in kolegi, to je popoln nesmisel, saj vsem primerljivim institucijam soglasje k takšnim dokumentom daje predvsem Vlada, ki posledično tudi prevzema odgovornost za delovanje in poslovanje. V Novi Sloveniji bomo Predlog sklepa o soglasju k Programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo za prihodnje leto podprli. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, v njenem imenu gospod Danilo Anton Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani predsednik Državnega zbora dr. Milan Brglez, spoštovana državna sekretarka gospa Lidija Stebernak, spoštovana v. d. direktorice Agencije za energijo gospa Duška Godina!

V Poslanski skupini Stranke modernega centra ocenjujemo, da je Program dela in finančni načrt Agencije za energijo za leto 2016 ustrezno pripravljen. Naša odločitev je sledila dejstvu, da agencija v letu 2016 ne načrtuje novih zaposlitev, nobenih sprememb višine nadomestila operaterja prenosnega sistema oziroma nadomestila systemskega operaterja, in to kljub dejstvu, da je bil vladni sklep glede potrditve višine dodatka delovanja agencije v ceni za uporabo elektroenergetskih in plinskih omrežij v letošnjem letu sprejet z zakasnitvijo. Izvajanje nekaterih aktivnosti agencije se je zaradi tega pričelo kasneje, vendar bodo v letu 2015 izvedene delno, delno pa se prenašajo v leto 2016. Dodatna sredstva je bilo treba v letošnjem letu Agenciji za energijo zagotoviti predvsem zaradi novih delovnih nalog v skladu z novelo Energetskega zakona in prehodnega obdobja, ki se izteče marca 2016. Delež cene za uporabo omrežij zemeljskega plina se tako ne spreminja, prav tako pa ostane nespremenjen tudi delež cene za uporabo elektroenergetskega omrežja. V Programu dela in finančnem načrtu Agencije za energijo za 2016 so sprejete naloge, ki jih mora agencija v letu 2016 izvesti v skladu s predpisano zakonodajo. Z novim Energetskim zakonom agencija izvaja nove naloge v povezavi z učinkovitejšim delovanjem trga z elektriko in zemeljskim plinom, kot je na primer nadzor energetskega trga, nadzor nad zakonitostjo dela izvajalcev, energetskih dejavnosti, zagotavljanje prenosljivosti oskrbe z zemeljskim plinom, pristojnosti spodbujanja na področju učinkovite rabe energije, skrb za odjemalce ter aktivnosti v povezavi z mednarodnimi obveznostmi na ravni Evropske unije.

Pri teh aktivnostih Poslanska skupina Stranke modernega centra izpostavlja prizadevanja agencije na področju spodbujanja učinkovite rabe energije ter obnovljivih virov energije. Na področju obnovljivih virov energije podpiramo proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov na osnovi hidroenergije, geotermalne energije in vetrne energije. Kritični smo do proizvodnje električne energije na osnovi fotovoltaike in lesne biomase, saj smo s subvencijami za kurjenje lesa zmanjšali konkurenčnost lesne industrije. Za subvencioniranje obnovljivih virov bomo namenili v desetih letih kar milijardo evrov. Ne pozabimo, da ta sredstva za spodbujanje obnovljivih energij obremenijo potrošnika in tudi državni proračun. Vsekakor bi bilo bolj smotno ta sredstva nameniti za investiranje v hidroelektrarne, geotermalno energijo ali vetrno energijo. Agencijo podpiramo pri aktivnostih nadzora neracionalnih stimulacij obnovljivih virov energije, pri aktivnem odpravljanju nepravilnosti

in neracionalnosti v slovenski energetiki ter pri pripravi energetskega koncepta, saj ima to velik vpliv na končno ceno električne energije in na nenadzorovano rast cene električne energije. Pričakujemo proaktivno vlogo agencije pri odpravljanju nepravilnosti v energetiki in pri pripravi energetskega koncepta Slovenije. Iz Programa dela in finančnega načrta so opisana tudi prizadevanja za vzpostavitev energetske unije in pogojev za dokončno oblikovanje energetskega trga, ki bo deloval v korist končnih odjemalcev. Podpiramo pripravo projektov skupnega interesa vključno z oblikovanjem metodologije analize skupnih evropskih investicij.

V celoti pa Poslanska skupina Stranke modernega centra podpira poslovni načrt agencije za leto 2016.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke; v njenem imenu gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, kolegice in kolegi!

K programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo za leto 2016 mora podati soglasje Državni zbor, in to na osnovi 399. člena Energetskega zakona. Poslanci Slovenske demokratske stranke smo že ob sprejemanju Energetskega zakona opozorili na to anomalijo oziroma unikum, da poslanci dajemo soglasje gospodarskemu subjektu za njegove nadaljnje poslovne odločitve. Predlog za popravek tega bomo poslanci Slovenske demokratske stranke ob ponovnem odpiranju Energetskega zakona zopet vložili. Danes niti resorno ministrstvo niti vlada nimata pristojnosti nad Agencijo za energijo. Zanimivo je bilo stališče Ministrstva za infrastrukturo na odboru k Programu dela in finančnemu načrtu agencije za leto 2016 z dvema določiloma: ni novih zaposlitev, ni dviga nadomestila operaterjev za financiranje Agencije za energijo. Kot prvo, ministrstvo nima nobene pristojnosti nad agencijo zaradi Energetskega zakona. Kot drugo, Energetski zakon nalaga agenciji zelo veliko novih nalog, ki jih ta agencija sedaj še niti v celoti ne opravlja. In predstavniki ministrstva ta moment niti jasno ne vedo, kakšen procent, kakšno količino nalog mora agencija v prihodnosti s tega naslova, te obveze, iz zakonskih določil še opraviti. Postavlja pa neke mejnike, ki tako nimajo nobene pristojnosti zaradi zakona; pa niti ne pozna samega predmeta in obsega dela, ki jih nalaga zelo obsežen Energetski zakon.

V Slovenski demokratski stranki smo mnenja, da je Program dela Agencije za energijo dobro zastavljen, ki plansko širi obseg del, ki jih daje nov Energetski zakon. Na zastavljen program agencije v prihodnosti nimamo pripomb in ne bomo nasprotovali Programu dela Agencije za energijo za leto 2016. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokoјencev Slovenije, v njenem imenu gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsedujoči. Spošтовana v. d. direktorice Agencije za energijo, spošтовana državna sekretarka s sodelavko, spošтовani kolegi in kolegi.

Obravnavamo letošnjega Programa dela in finančnega načrta Agencije za energijo je minila brez zapletov, kakršnim smo bili priča lani, ko se poslanci nismo strinjali s preveč ambicioznim kadrovskim načrtom in nekaterimi preobširno načrtovanimi investicijami. Agencija v letu 2016 ne predvideva dodatnih novih zaposlitev; kar pa se tiče finančnega načrta, naj omenim, da pretežni vir prihodkov agencije predstavlja letno nadomestilo operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina in systemskega operaterja prenosnega sistema električne energije. Obremenitev na enoto s tega naslova ostaja enaka kot v letu 2015, prav tako ostaja enak znesek za opravljeno nalogo v primerjavi z letošnjim letom nespremenjen, kar pomeni, da poslovanje agencije ne bo dodatno obremenilo odjemalcev električne energije in zemeljskega plina. Sicer pa agencijo v naslednjem letu čaka kar precejšnje povečanje obsega dela, predvsem na podlagi določil Energetskega zakona. Agencija bo morala na primer na področju regulacije cen s toploto do 1. julija 2016 speljati približno 50 postopkov izdaje soglasij k izhodiščnim cenam toplote za daljinsko ogrevanje. Zavezanci za regulacijo morajo do konca letošnjega leta posredovati vloge za izdajo soglasja, agencija pa bo v postopku preverjala, ali so zavezanci določili izhodiščno ceno, skladno z veljavnim aktom o metodologiji za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje ter določili že omenjenega Energetskega zakona.

Agencijo čaka tudi povečan obseg izdajanja soglasij, ki jih mora dati k splošnim aktom operaterjev sistemov in organizatorjev trga. Do marca, ko se izteče prehodno obdobje iz Energetskega zakona, se pričakuje med 60 in 70 vlog za izdajanje soglasij k splošnim aktom izvajalcev, gospodarskih javnih služb na energetskem trgu in področju oskrbe s toploto. Na področju zanesljive oskrbe z zemeljskim plinom bo agencija izvedla novo oceno tveganj in posodobila preventivni načrt ukrepov ter načrt za izredne razmere. Izvajali pa bodo tudi nadzor nad imetniki deklaracij za proizvodne naprave ter prejemniki podpor za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov in soprodukcijo z visokim izkoristkom. V naslednjem letu bo agencija izvajala tudi prilagoditve in razvoj informacijske infrastrukture, predvsem na področjih pridobivanja podatkov, monitoringa trga in izvajanja uredbe REMIT, ki zaradi vpetosti v mednarodno izmenjavo podatkov o veleprodajnem trgu postavlja zelo visoke

informacijske zahteve z vidika programske opreme in vidika varnostni podatkov.

Naj na koncu povem, da nas v Poslanski skupini Desus veseli dejstvo, ki je bilo predstavljeno ob obravnavi programa na matičnem delovnem telesu, in sicer da agencija ne predvideva sprememb pri višini nadomestil obeh operaterjev oziroma ohranja delež cene za uporabo omrežij na trenutni višini. Poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus podpiramo predlog sklepa, da Državni zbor soglašaja s Programom dela in finančnim načrtom Agencije za energijo za leto 2016. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, v njenem imenu gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Spošтовani gospod predsednik, predstavniki Vlade, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Agencija za energijo je na podlagi določil Energetskega zakona pripravila Program dela in finančni načrt agencije za leto 2016 in ga v skladu z določili že omenjenega zakona poslala Državnemu zboru z namero, da Državni zbor agenciji izda soglasje. Na matičnem delovnem telesu so ta akt obravnavali in soglasno sprejeli sklep, naj Državni zbor izda soglasje k Programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo za leto 2016 z dne 30. 9. 2015. Socialni demokrati bomo predlagani sklep matičnega delovnega telesa podprli.

Agencija za energijo je nacionalni energetski regulatorni organ, ki usmerja in nadzira izvajalce energetskih dejavnosti na področju električne energije, zemeljskega plina in daljinskega ogrevanja. V Programu dela so zajete vse naloge, ki jih mora agencija v letu 2016 izvesti na navedenih področjih; podlaga za izvajanje nalog pa je v slovenski in evropski energetski zakonodaji. Z novim Energetskim zakonom je agencija dobila obsežne obveznosti pri pripravi in izvajanju splošnih aktov, ki so namenjeni učinkovitejšemu delovanju trga z elektriko in zemeljskim plinom. Nekaj obveznosti je že bilo izvedenih v letu 2015; v letu 2016 pa jo čakajo naloge, ki zajemajo zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom, reguliranje toplote in drugih energetskih plinov, potrjevanje naložbenih načrtov operaterjev sistema, nadzor nad zakonitostjo dela izvajalcev energetskih dejavnosti, nadzor energetskega trga in certificiranje operaterjev prenosnih sistemov. Agencija pa ima tudi pristojnost na področju učinkovite rabe energije in skrb za odjemalce. Povečan obseg nalog pa se nanaša tudi na mednarodne obveznosti na ravni Evropske unije.

Na odboru je predstavnica agencije podala podatek, da do marca, ko se izteče prehodno obdobje iz Energetskega zakona, pričakuje med 60 in 70 vlog za izdajo soglasij k splošnim aktom izvajalcev gospodarskih javnih služb na energetskem trgu in področju oskrbe s

toploto. Poleg tega pa bo agencija morala na področju regulacije cen s toploto do 1. julija 2016 izpeljati približno 50 postopkov izdaj soglasij k izhodiščnim cenam toplote za daljinsko ogrevanje. Povedala je tudi, da morajo zavezanci za regulacijo do konca letošnjega leta posredovati vloge za izdajo soglasja; agencija pa bo v postopku preverjala, ali so zavezanci določili izhodiščno ceno, skladno z veljavnim aktom o metodologiji za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje in določili Energetskega zakona 1 (EZ-1). Agencija bo na področju zanesljive oskrbe z zemeljskim plinom izvedla novo oceno tveganj in posodobila preventivni načrt ukrepov ter načrt za izredne razmere. Izvajali bodo nadzor nad imetniki deklaracij za proizvodne naprave ter prejemniki podpor za proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov in soproizvodno z visokim izkoristkom. To je le nekaj poudarkov o nalogah, ki so bile izpostavljene na odboru.

Kar se tiče finančnega in kadrovskega dela tega programa, bi izpostavila, da v agenciji za leto 2016 ne načrtujejo novih zaposlitev; bo pa do konca leta realiziran kadrovski načrt za leto 2015. Obveznosti do zaposlenih so vezane tudi na Zakon o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za leto 2016, upošteva se plačno lestvico za javni sektor. Pretežni vir prihodkov agencije predstavlja letno nadomestilo operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina in sistemskega operaterja prenosnega sistema električne energije. Obremenitev na enoto iz tega naslova ostaja enaka kot v letu 2015, pa tudi znesek za opravljanje nalog ostaja v primerjavi z letošnjim letom nespremenjen, kar pomeni, da poslovanje agencije ne bo dodatno obremenilo odjemalcev električne energije in zemeljskega plina.

Socialni demokrati pričakujemo, da bodo na agenciji obveznosti za leto 2016, ki jih nalaga zakonodaja, opravili z odliko. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, v njenem imenu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovani zbor, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Združena levica delo agencije spoštujemo in podpiramo. Program dela in finančni načrt Agencije za energijo za prihodnje leto se nam zdi načeloma dobro pripravljen. Vseeno pa se je treba zavedati, čeprav agencija svoje delo opravlja dobro, to ne pomeni, da je njena politična usmeritev pravilna. Za to ne leži krivda na agenciji kot taki, ampak na politični usmeritvi tega Državnega zbora oziroma države Slovenije. Vendar mi ne bomo kaznovali agencije zaradi tega, ker mi narobe delamo ali nekoliko mogoče preveč površno. Program dela bomo podprli,

vseeno pa se nam zdi nujno izpostaviti nekaj najpomembnejših vidikov tega dokumenta.

Prvič. Agencija bo sodelovala v regionalni skupini Srednja vzhodna Evropa (CEE), Srednja južna Evropa (CSE) in Južna jugovzhodna Evropa ter morda tudi v skupini Južni plinski koridor – pri oblikovanju, spremljanju in ocenjevanju seznama projektov skupnega evropskega interesa. Imela bo torej možnost vplivati na investicije v energetskega infrastrukturo, kar je pomembno vsaj z vidikov energetske varnosti in ekonomske učinkovitosti. Velikost slovenske države oziroma velikost našega gospodarstva ni v prid agenciji; bo pa lahko v prid dejavnosti sama lokacija, če bodo omenjene trase šle preko slovenskega ozemlja. Drugič. Agencija je zelo dejavna pri spodbujanju proizvodnje elektrike iz obnovljivih virov energije, kar se je odražalo tudi v statistikah. Na primer, delež obnovljivih virov v skupni rabi energije je bil v letu 2013 za 16 % višji glede na leto 2012 zaradi višje rabe tovrstnih virov ter zmanjšanja skupne rabe energije. Dobro. Del pojasnila povečanja deležev obnovljiv virov energije lahko odpade tudi na nižjo stopnjo gospodarske aktivnosti v energetskega najbolj intenzivnih panogah, kar ni spodbudno, a pod črto je rezultat tovrstne uporabe obnovljivih virov energije dober in presega cilje, ki smo si jih zadali v letu 2010. Vendar s tem ne smemo biti zadovoljni in si moramo postaviti višje cilje. Tretjič, zelo pomembno. Agencija je ključni nacionalni element vzpostavljanja tako imenovanega skupnega energetskega trga EU, kar veste, da je eno od Junckerjevih ključnih idej, kar je lahko njena potencialno najbolj problematična dejavnost. Zakaj? Takšen trg bi sicer imel kratkoročno pozitivne posledice za končne uporabnike, predvsem v zniževanju cen ob zaostreni konkurenci, vendar bi nižje marže zmanjševale tudi akumulacijska in investicijska sredstva. Srednjeročno pa bi dumpinške cene večjih mednarodnih dobaviteljev električne energije in plina lahko na evropski ravni ustvarile vsaj oligopole, če že ne monopole; kar sčasoma povzroči višje cene za končne uporabnike in tudi manjše investicije v energetskega infrastrukturo, proizvodnjo in distribucijo. Dodaten pomislek pa bi moral biti zlasti glede na sedanje razmere tudi varnost; v smislu energetske varnosti Slovenije, če pride do dezintegracije Evropske unije ali celo do kakšnih večjih mednarodnih konfliktov. Vzemimo ta dokument kot priložnost za premislek o navedenih točkah. Mi bomo podprli poročilo, kot sem že rekel. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. O Predlogu sklepa o soglasju k Programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo za leto 2016 bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v torek, 24. 11. 2015, v okviru glasovanja. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **29. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ROMSKI SKUPNOSTI V REPUBLIKI SLOVENIJI, PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina štirih poslank in poslancev s prvopodpisano mag. Mirjam Bon Klanjšek. V zvezi s tem predlogom zakona Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo predlaga Državnemu zboru sprejem sklepa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Besedo dajem predsednici odbora mag. Lilijani Kozlovič za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC):

Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Kolegice in kolegi, predstavniki Vlade!

Zakon o romski skupnosti v Republiki Sloveniji je Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo na svoji 13. seji 6. 11. 2015 obravnaval kot matično delovno telo. Gre za zakon, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisano mag. Mirjam Bon Klanjšček; s predlogom za obravnavo po skrajšanem postopku. Kolegij predsednika Državnega zbora je na 35. seji 11. 9. 2015 sklenil, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku. V poslovnem roku amandmaji k predlogu zakona niso bili vloženi. Predstavnica predlagatelja je v dopolnilni obrazložitvi povedala, da je bil osrednji namen zakona rešiti prostorsko problematiko in s tem urediti razmere, v katerih živijo predstavniki romske skupnosti. Mnoge romske skupnosti nimajo dostopa niti do zadostne količine pitne vode. Občine bi torej morale že na podlagi mednarodnih dokumentov uresničevati prej omenjene človekove pravice za vse prebivalce občine in tudi za Rome. Kot osrednji člen predloga zakona je izpostavila 5.a člen, ki po njihovem mnenju ustrežneje ureja nadomestno ukrepanje države, in sicer v primeru, ko občina ne izvaja svojih nalog. Nadomestno ukrepanje države je ukrep skrajne narave ter po svoji naravi začasen in zgolj z namenom, da se zagotovitvijo temeljne človekove pravice.

V predlogu zakona je določena tudi sestava romskega sveta, ki naj bi omogočala učinkovito zastopanje pripadnikov romske skupnosti. Ker pa zakon ni bil usklajen s ciljno javnostjo, predvsem z Romi samimi, pa je predlagala odboru odločitev, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Predstavnik Zakonodajno-pravne službe je izpostavil, da predlog ne vsebuje primerjalnopravnega vidika. Po določbi druge alineje drugega odstavka naj bi občine ne glede na pravni status stanovanjskih objektov zagotavljale pogoje za minimalno oskrbo. Takšen način zakonskega urejanja pa po njihovem mnenju pomeni odstop od

dosedanje prakse in je nesprejemljiv. Prav tako bi bilo v 5. členu omenjenega predloga zakona treba določeneje opredeliti, kaj in v kolikšni meri je dolžnost glede samega financiranja na strani občin in kaj na strani države. Predstavnica Urada za narodnosti je povedala, da Vlada predloga zakona ne podpira in da je v prihodnje potrebno področje romske skupnosti v skladu z evropskim pravnim redom urediti v sodelovanju s pristojnim ministrstvom, Vlado, nevladnimi organizacijami in Svetom romske skupnosti. Predstavniki Zveze Romov Slovenije, Zveze Romov za Dolenjsko in Foruma romskih svetnikov prav tako niso podprli predloga zakona, ker v njegovo pripravo niso bili vključeni. Podali pa so še določene druge vidike, ki so potrebni drugačne normativne ureditve. V razpravi o tem, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo, je bilo izpostavljeno, da je temelj za doseg ustrežnejše rešitve na področju romske problematike dosežen konsenz med Vlado in predstavniki romske skupnosti.

Odbor je na koncu sprejel sklep, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo dajem predstavnici predlagatelja predloga zakona mag. Mirjam Bon Klanjšček za uvodno predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Spoštovani, vsi lepo pozdravljeni!

Za vložitev novele zakona, ki je pred nami, smo se odločili v moji nekdanji Poslanski skupini Zavezništva Alenke Bratušek. Vsebina predloga novele pa je deloma nastala že pred tem, v času vlade Alenke Bratušek, ko je Urad za narodnosti vodila državna sekretarka Tamara Vonta. Takrat je bil predlog zakona, ki se dotika bivanjske problematike romske skupnosti, v dolgotrajnem procesu z romsko skupnostjo tudi usklajen. Na žalost pa se je mandat vlade končal, preden bi predlog novele lahko prispel v Državni zbor. Ker so vse od takrat na področju, ki ga urejamo z zakonom, ni spremenilo tako rekoč nič, smo se odločili, da predlog novele vložimo sami. Z zakonom, ki smo ga vložili, določamo okvir za zagotovitev pogojev za umestitev romskih naselij v prostor, za njihovo ureditev in izboljšanje bivalnih razmer, kar bi morali storiti že pred časom. Velik del pripadnikov romske skupnosti danes namreč živi v naseljih in razmerah pod minimalnimi bivalnimi standardi. Medtem ko ima skoraj 100 % slovenskega prebivalstva tako rekoč neomejen dostop do pitne vode, mnoge romske skupnosti nimajo dostopa niti do minimalne količine vode. Poleg tega je veljavni zakon na področju urejanja romskih naselij nedorečen, nejasen in neizvedljiv. Z novim 5.a členom, ki ga predlagamo, se zato ustrežneje ureja nadomestno ukrepanje države na način, ki ne bo

nagrajeval občin za neizvajanje njihovih izvirnih pristojnosti v primeru urejanja romskih naselij. V procesu dokončnega oblikovanja predloga novele smo se posvetovali tudi s kabineto varuhinje človekovih pravic, ki tudi v poročilu, ki ga je Državni zbor obravnaval prav pred kratkim, posebno pozornost namenja ravno reševanju bivanjske problematike romske skupnosti. Z njihovo pomočjo smo zagrizli v kislno jabolko sestave Sveta romske skupnosti in njegovega delovanja. Prepričani smo, da je tudi tu mogoče doseči izboljšave v smeri večje in bolj samostojne samouprave.

Naj na koncu poudarim, da Ustava jasno določa, da je za zagotavljanje človekovih pravic vsem, tudi Romom, odgovorna država. In kljub temu da se občine na vse mogoče načine upirajo urejanju romske problematike, je na koncu odgovornost na državi. Država je tista, ki odgovarja pred Evropskim sodiščem za človekove pravice, kjer smo se ponovno znašli pred nekaj meseci. Zavedamo se, da je predlog potreben določenih sprememb, ki bi jih lahko skupaj dorekli v postopku obravnave v Državnem zboru, vendar je bila novela že na odboru izglasovana kot neprimerna za nadaljnjo obravnavo. A ne morem pozabiti, da sem ravno pred časom sodelovala na odboru, kjer smo razpravljali o amandmajih k skoraj vsem členom predlaganega vladnega zakona. Obravnavali smo tudi vladni Zakon o zavarovalništvu, h kateremu je bilo vloženih skoraj 300 amandmajev; in oba sta primerna za nadaljnjo obravnavo, tako ste odločili v koaliciji. Nisem tukaj, da bi trkala na vašo vest, povedati pa moram, da mi je žal, da vladna koalicija ni zbrala dovolj volje in poguma, da bi skupaj rešili problem romskih skupnosti v naši državi. Upam, da se Vlada zaveda svoje odgovornosti in da bomo v kratkem dobili na mizo predlog rešitve. Našo podporo pri reševanju tega vprašanja zagotovo imate. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa dajem besedo predstavniku Vlade mag. Stanku Baluhu, direktorju Urada Vlade Republike Slovenije za narodnosti.

MAG. STANKO BALUH: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci!

Vlada Republike Slovenije razume utemeljene in legitimne cilje, ki jih izpostavljajo s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisano mag. Mirjam Bon Klanjšček, in sicer da omenja in razlaga bivanjske razmere romske skupnosti, kar je tesno povezano tudi z uresničevanjem temeljnih človekovih pravic, kot so dostop do zdrave pitne vode in sanitarij ter dostop do primernega bivališča. Prav tako se tudi Vlada Republike Slovenije zaveda dejstva, da so se v praksi

izkazale nekatere pomanjkljivosti pri delovanju Sveta romske skupnosti v Republiki Sloveniji, zaradi česar bi bilo smiselno razmisliti o možnostih drugačnega oblikovanja in sestave te organizacije. Vendar pa iz razlogov, ki jih je Vlada Republike Slovenije podrobneje predstavila v svojem pisnem mnenju, predloga zakona ne more podpreti. Na dejstvo, da se Vlada Republike Slovenije prej povedanega zaveda, kaže tudi uvrstitev priprave Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji v normativni del programa Vlade Republike Slovenije za leto 2014 in 2015. Sicer pa pobude in razprave o tem, da bi bilo veljavni zakon treba dopolniti in spremeniti, niso nove, saj je v tem času Urad Vlade Republike Slovenije za narodnosti kot nosilec priprave zakona večkrat pričel s pripravo novega zakona oziroma novele zakona; začeli smo že leta 2011. Opravljali smo vrsto strokovnih pogovorov, organizirali javne razprave, predstavitve, pripravili smo tudi delovni osnutek, katerega je predlagatelj vzel za svojo osnovo in ga potem po svoje tudi dopolnil; vendar pa se je v nadaljnjih medresorskih usklajevanjih izkazalo, da predlagane spremembe in dopolnitve zakona še niso v zadostni meri usklajene.

Prav tako pa je svoje pomisleke izražala tudi romska skupnost zaradi kompleksnosti in zahtevnosti tematike, zlasti v povezavi s pripravo spremembe in dopolnitve 5. člena veljavnega zakona ter tudi zaradi različnih mnenj in razhajanj znotraj romske skupnosti glede veljavnega 5. člena in 10. člena. Zato je bilo odloženo usklajevanje in priprava novele zakona. Ob upoštevanju dejstva, da se v letu 2015 izteka veljavnost Nacionalnega programa ukrepov za Rome za obdobje 2010–2015, v zvezi s katerim potekajo trenutno zelo intenzivne aktivnosti za pripravo nove strategije na področju vključevanja Romov za obdobje 2016–2021, ki je v letošnjem letu prioriteta Vlade Republike Slovenije, saj mora biti strategija sprejeta najkasneje do konca leta 2015, je bil Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji v juniju 2015 umaknjen iz normativnega delovnega programa Vlade Republike Slovenije. Načrtuje pa se njegova ponovna uvrstitev v normativni del programa Vlade Republike Slovenije za leto 2016. Dodatno je po mnenju Vlade Republike Slovenije potreben tehten razmislek tudi o nekaterih drugih določbah in ključnih rešitvah veljavnega zakona, kar zahteva bolj poglobljeno pripravo sprememb in dopolnitev zakona, kot je bila opravljena do sedaj; in je torej zakon glede na izkušnje v zvezi z njegovim uresničevanjem v praksi potreben celovitejše preнове.

Vlada Republike Slovenije predlogu zakona nasprotuje in meni, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Ker pa se Vlada Republike Slovenije zaveda pomembnosti urejanja odprtih vprašanj in odprave ugotovljenih pomanjkljivosti veljavne

ureditve, bo ob upoštevanju namenov in razlogov predlagateljev za spremembe in dopolnitve veljavnega zakona v okviru strokovne razprave medresorskega usklajevanja in usklajevanja z romsko skupnostjo sama pripravila predlog sprememb in dopolnitev Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji, ki ga namerava uvrstiti, kot že rečeno, v svoj normativni program za prihodnje leto. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, v njenem imenu gospod Dušan Radič.

DUŠAN RADIČ (PS SMC): Hvala, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem navzočim!

Pravna podlaga za urejanje položaja romske skupnosti v Republiki Sloveniji je 65. člen Ustave, ki določa, da položaj in posebne pravice romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, ureja zakon. S tem so bili postavljeni pravni temelji za zaščitne ukrepe. Do dosledne izpeljave ustavne določbe je prišlo s sprejetjem Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji v letu 2007. Romška skupnost je s tem zakonom dobila formalnopravni status, ki naj bi urejal različna področja in je hkrati pomenil tudi zapolnitev mednarodnih konvencij, ki jih je podpisala Slovenija. Slovenija je s tem zakonom postala tudi prva država v Evropski uniji, ki sploh ima Zakon o romski skupnosti. V preteklih letih od sprejetja zakona so se njegove pomanjkljivosti izkazale v praksi. Prav tako so nekatere organizacije romske skupnosti, nekatere nevladne organizacije in Varuh človekovih pravic opozarjali na neizpolnjevanje 5. člena in neustreznosti 10. člena Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji. Iz tega lahko sklepamo, da je zakon res potreben temeljite preнове.

Pred nami je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji, ki so ga vložili poslanci zdaj že nekdanje stranke ZaAB, v katerem predlagajo določbo, da bi v primeru neaktivnosti občin pri izvajanju zakonsko določenih nalog na področju urejanja zakonskih pravic Romov, nadomestno ukrepala država. V primeru, da občine ne bodo zagotavljale ustreznih bivalnih razmer romske skupnosti, zakon predvideva, da bo pristojnost prevzela država na stroške občin, če komunalna neurejenost romskega naselja privede do trajnega ogrožanja zdravja ali življenja ljudi, ali trajnega ogrožanja okolja. Šlo bi naj, milo rečeno, za tako imenovano discipliniranje občin, čemur pa večina občin, v katerih prebivajo Romi, ostro nasprotuje. Predlagatelji novele želijo spremeniti tudi sestavo Sveta romske skupnosti Republike Slovenije, v katerega bi naj bili po predlogu vključeni tudi pripadniki Sintov. Svet romske skupnosti, ki ga zdaj sestavlja 21 članov, bi imel

po novem 19 članov in naj ne bi imel zakonsko predpisane sestave, temveč bi člane in način njihovega izbora prepustil novemu statutu, ki naj bi ga sprejel Svet z dvotretjinsko večino vseh članov. Predlagatelj je izpostavil, da je bil zakon pripravljen že v prejšnjem mandatu v sodelovanju z varuhinjo človekovih pravic. Zelo zanimivo – da ne rečem tragikomično – pa je, da romska skupnost v Republiki Sloveniji v pripravo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji ni bila vključena in za vložitev novele v zakonodajni postopek niti ni vedela.

Kot vemo, Urad za narodnosti pripravlja strategijo na področju vključevanja Romov za obdobje 2016–2021, čemur bo sledil nov Zakon o romski skupnosti, ki bo celostno urejal pomanjkljivosti obstoječe zakonodaje in ustrezno obravnaval romsko problematiko. Poslanska skupina Stranke modernega centra se zavzema, da se v pripravo nove nacionalne strategije aktivno vključi predstavniki romske skupnosti. Prav tako je nujno, da se neodzivnost ministrstev pri pripravi novih programov zmanjša. Ker tudi Zveza Romov Slovenije nasprotuje zakonu in glede na napovedi Vlade o pripravi novega zakona, tega predloga zakona ni možno podpreti. Poslanci Stranke modernega centra bomo zato glasovali za sklep, da je predlog zakona neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, v njenem imenu dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Smo pred zanimivo dilemo. Zakon je nujno potreben, vložen je bil, proti so občine, proti so romske skupnosti, proti je Vlada in tudi mi bomo proti temu, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo; ker ni. Je pa treba pri tem povedati eno stvar, leta 2007 smo ta zakon sprejeli – Zakon o romski skupnosti, predhodnik je o tem govoril. To je bilo v obdobju vlade Janeza Janše, to ste pozabili dodati, ker se mi zdi pomembno, ker tudi kakšen drug zakon smo sprejeli prvi, v obdobju med 2004 in 2008. Zakaj je potrebna sprememba sedanjega zakona? Sedanja zakonodaja nalaga občinam, da so občine tiste nosilke, ki so zadolžene za komunalno infrastrukturo, recimo v romskih naseljih; to je čista neumnost. Najdite mi v Sloveniji župana, ki bo izdvojil iz proračuna kupček denarja, napeljal vodovod v romsko naselje, naredil tam ceste; ker je s tem podpisal za naslednje volitve, da ne bo nikoli več župan. Zakon je treba spremeniti, ampak spremeniti na način, da bo država tista – ne zdaj na občinske stroške, kot si je predlagatelj zamislil –, ki bo za to preprosto poskrbela. Z vidika aktualne situacije pa je treba povedati še naslednje, če ta država za prosilce za azil izdvoji 10 tisoč evrov na leto, poudarjam 10 tisoč evrov na leto, to je podatek finančnega ministrstva, za ljudi, ki so

tujci, ki so prvič stopili v to državo, nima pa denarja za to, da bo napeljala dva kilometra vodovodnih cevi in eno pipo v romsko naselje; potem je nekaj narobe s prioritetaми v tej državi. Romi so zagotovo ljudje, ki tukaj živijo stoletja in so naši državljani. Naši državljani, ki tukaj živijo stoletja; pa jim ne napeljemo ene vodovodne cevi s pipo na koncu. Recimo v nekaterih naseljih, mislim, da je takšen Žabjek, hodijo po vodo v vrčih na prvo pokopališče. Pozimi seveda to ni mogoče. Vse to je znak, da je treba ta zakon spremeniti ali ga napisati na novo. Jaz želim, da vlada to pripravi, kot pravite, da bi naj to bilo naslednje leto; in se tega veselim, da se končno tudi ta problematika začne reševati, vendar na pravi način. Če boste na vladi v zakonodajo spet vnesli neko določilo, ki bo reklo, da morajo to narediti župani, je to isto, kot da napišete, da ti ljudje nikoli ne bodo imeli ceste, vodovoda in elektrike. To je garancija, da nikoli ne bodo imeli. Župani niso tisti, ki bodo to počeli, ker vemo, da bodo naslednje volitve izgubili; in tudi ne bodo počeli. Zato je treba uvesti določilo, ki bo govorilo o tem, da to naredi država; in potem bo to tudi narejeno. Tudi mi bomo glasovali za to, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo; v želji, da Vlada pripravi nov zakon. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokoencev Slovenije, v njenem imenu gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi, dober dan!

Poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus bomo podprli sklep, da predlog novele Zakona o romski skupnosti ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Ob tem pa želim poudariti, da v naši poslanski skupini razumemo in podpiramo intenco predlagateljev, da se uredijo bivanjske razmere romske skupnosti. Ne moremo in ne želimo zanikati ugotovitev predlagateljev, da so se v praksi pokazale določene pomanjkljivosti pri delovanju Sveta romske skupnosti Republike Slovenije, zaradi česar bi bilo smiselno razmisliti o možnosti drugačnega oblikovanja in sestave te organizacije. Kljub temu pa se v poslanski skupini žal strinjamo z mnenjem vlade, da je potreben tehten razmislek o mnogih določbah in ključnih rešitvah veljavnega zakona, kar zadeva zahtevnejšo in bolj poglobljeno pripravo sprememb in dopolnitev zakona, kot je bila opravljena do sedaj. Zaradi zapletenosti in zahtevnosti tematike, zlasti v povezavi s pripravo sprememb in dopolnitev 5. člena veljavnega zakona, ki se nanaša na urejanje bivanjskih razmer, ter tudi zaradi različnih mnenj in razhajanj znotraj romske skupnosti glede predlaganih sprememb in dopolnitev veljavnega 5. člena, zlasti pa 10. člena, ki podrobneje ureja organiziranost romske skupnosti na državni

ravni, je treba k spremembi veljavne zakonodaje pristopiti bolj premišljeno, kot se je to dogajalo v preteklosti. Ne smemo pozabiti, da se letos izteka veljavnost Nacionalnega programa ukrepov za Rome za obdobje 2010–2015, zato trenutno potekajo intenzivne aktivnosti za pripravo nove strategije na področju vključevanja Romov za obdobje 2016–2021. Ta dokument je vlada opredelila kot svojo prioriteto, saj mora biti strategija sprejeta najkasneje do konca leta 2015. Ker so vsi napor vlade usmerjeni v pripravo omenjenega programa, je bil junija letos iz normativnega delovnega programa Vlade umaknjen tudi predlog novele Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji. Vlada pa načrtuje njegovo ponovno uvrstitev v normativni delovni program Vlade Republike Slovenije za leto 2016.

V Poslanski skupini Desus smo prisluhnili mnenju vlade, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo, ker verjamemo, da bo vlada v okviru strokovne razprave, medresorskega usklajevanja in usklajevanja z romsko skupnostjo sama pripravila kvaliteten predlog sprememb in dopolnitev Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji. Pričakujemo pa, da bodo predlagane spremembe veljavnega zakona pripravljene z namenom prilagoditve dejanskim razmeram, v katerih živijo pripadniki romske skupnosti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, v njenem imenu mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Namen predlaganega zakona se nanaša na prostorsko problematiko Romov z željo, da bi se na podlagi tega zakona uredilo bivanjske razmere, povezane z dostopnostjo do zdrave pitne vode, komunalne oskrbe oziroma celotne infrastrukture, ki je potrebna za naselja; posegali pa bi tudi v sestavo Sveta romske skupnosti. S problemom zagotavljanja ustreznih bivanjskih razmer se ukvarjajo predvsem v lokalnih skupnostih, kjer živijo Romi. Žal pa se to ureja na različne načine. Imamo vzorne primere, kjer je na obeh straneh pripravljenost za urejanje ne le bivalnih razmer zelo velika. Imamo pa tudi območja, v katerih je ta pripravljenost manjša. Predlagatelji te novele so zaradi različnih postopkov urejanja romskih vprašanj na lokalni ravni oziroma v občinah v 5.a členu predvideli, da bi vlada v teh primerih ukrepala. Predlagali so torej, da bi lahko vlada sprožila postopek za sprejetje ukrepov, ki se nanašajo na naloge občin in so navedene v spremenjenem 5. členu tega zakona. Če občina ne bi pričela z izvajanjem ukrepov oziroma izvajanjem nalog, bi to storila država na račun občine.

O neustreznosti bivanjskih razmer nas vsako leto opominja tudi Varuh človekovih pravic. Neurejenost oziroma urejenost je tesno

povezana tudi z izobraževanjem otrok, ki jih je treba motivirati in spodbujati, da obiskujejo izobraževalne ustanove ter šolanje tudi dokončajo. Veliko napora je treba vlagati tudi v integracijo otrok in ostalih odraslih oseb med večinsko prebivalstvo. Zavedamo se, da je to proces, ki se ne zgodi čez noč; je pa zagotovo ukrep, ki se nam bo vsem skupaj na dolgi rok tudi obrestoval. Vlada je pripravila obsežno mnenje, ne le o posameznih določbah, ampak tudi na splošno. Zavedamo pa se, da urejanje romskega vprašanja presega okvire enega resorja. V mnenju je predstavljeno, kako potekajo usklajevanja z interesnimi skupinami pri pripravi zakona, tudi medresorsko med ministrstvi. Nujno je treba pripraviti tudi Nacionalni program ukrepov za Rome za obdobje 2016–2021. Veljavnost Nacionalnega programa za obdobje 2010–2015 se bo kmalu izteklo.

Socialni demokrati ocenjujemo, da je reševanje romske problematike treba urejati celovito, skupaj s predstavniki romske skupnosti, lokalne skupnosti in tudi države. Gre za obsežen projekt in ukrepe za reševanje bivanjskih razmer z ustrežno infrastrukturo je treba ustrezno pripraviti, umestiti v prostor ter zagotoviti tudi ustrezna sredstva. Socialni demokrati bomo podprli sklep, da predlagani zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo; ob tem pričakujemo, da nam bo kmalu predstavljen nacionalni načrt ukrepov za naslednje petletno obdobje ter predlog zakona, za katerega pravijo, da se usklajuje tudi z romsko skupnostjo. Upamo, da bo čim prej zagledal luč sveta. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, v njenem imenu Matjaž Hanžek.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Hvala, predsednik. Pozdravljeni, predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Zakon o romski skupnosti v Republiki Sloveniji je bil sprejet leta 2007. Kljub temu da se že vse od sprejetja kaže potreba po njegovih spremembah, do danes še ni bil spremenjen. Tudi predlog sprememb, ki ga je vložila skupina poslank in poslancev, sicer ne predstavlja primerne rešitve obstoječih problemov na tem področju, je pa vsaj ponudil možnost, da opravimo razpravo o predlogu in ugotovimo, katere so tiste rešitve, ki so sprejemljive za vse strani, predvsem pa za Rome. V Združeni levici pozdravljamo vsak poskus izboljšanja življenja ene najbolj marginaliziranih skupin državljanov Slovenije. Na njihov nevzdržen položaj nas med drugim že leta opozarjajo tudi mednarodne institucije za človekove pravice. To se na odboru ni zgodilo, kar kaže na povsem nesprejemljiv odnos koalicije do marginalnih skupin. V tem mandatu je odnos do romske skupnosti na najnižji možni ravni. Na to smo v Združeni levici opozarjali tudi na Kolegiju predsednika Državnega zbora. Ob obravnavi

Četrtega poročila o položaju romske skupnosti v Sloveniji je bila na primer seja matičnega odbora sklicana tako, da so predstavniki romske skupnosti iz cele Slovenije na besedo čakali kar tri dni. Tri dni zapored so se morali voziti v Ljubljano, da so lahko končno podali svoje mnenje. In pri obravnavi novele Zakona o romski skupnosti se je takšen nedopusten odnos ponovil – namesto da bi opravili razpravo o predlogu in predlaganih rešitvah, na podlagi katerih bi dejansko lahko poiskali ustrezne iniciative in rešitve, je koalicija na hitro sprejela sklep, da predlog ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Takšen odnos nikakor ni primeren in s takšni odnosom ustreznih rešitev ne bo mogoče poiskati. Koalijske stranke so se v koalijskem sporazumu zavezale, da bodo Vlada, Državni zbor in državni organi z razumevanjem upoštevali socialne razmere in posebne pravice romske skupnosti ter dosledno uresničevali določbe Zakona o romski skupnosti in vladni Nacionalni program ukrepov za Rome ter ju po potrebi in dialogu z vsemi reprezentativnimi predstavniki romske skupnosti Republike Slovenije nadgradili. Vlada pa si je kot rok za sprejetje novele zakona določila maj 2016. Bojimo se, da s takšnim odnosom predlagane rešitve ne bodo šle v pravo smer ali pa do njih sploh ne bo prišlo. V Združeni levici obsojamo takšen odnos do romske skupnosti in obžalujemo, da do razprave o potrebnih spremembah zakona sploh ni prišlo. Pri tem je pomembno izpostaviti, da v tem trenutku glavni problem ni v pomanjkanju zakona, ampak v njegovem neizvajanju. Kar se tega tiče, pa je vlada do tega trenutka vsekakor naredila premalo ali sploh nič.

V Združeni levici predlogu sklepa ne bomo nasprotovali, saj predlaganim rešitvam nasprotuje strokovna in zainteresirana javnost, predvsem pa Romi. Menimo pa, da je vsak poskus reševanja te problematike boljši kot molčanje. Zakon sicer ponuja nekaj rešitev, a žal premalo, morda celo nekatere napačne. Potreben je celostni pristop; od Vlade pri tem pričakujemo, da bo nemudoma začela reševati ta problem, ter izpolni obljube, ki jih je dala. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, v njenem imenu gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Obstoječi Zakon o romski skupnosti, ki je bil sprejet v letu 2007, je bil prvi predpis, ki je celovito uredil položaj in pravice Romov in romskih skupnosti v Sloveniji. Zakonsko besedilo je bilo usklajeno z reprezentativnimi predstavniki romske skupnosti. In romska skupnost oziroma vsaj večina njihovih združenj še dandanes priznava, da je prišlo od leta 2007,

ko je bilo področje romske skupnosti zakonsko urejeno, do velikega napredka pri integraciji Romov v lokalna okolja ter do realizacije vključevanja Romov v javno in politično življenje. Tukaj poudarjamo, da se srečujemo z izrazito različnimi uspehi pri urejanju njihovih pravic po različnih delih Republike Slovenije. V Prekmurju je sobivanje Romov z lokalnim prebivalstvom večinoma neproblematično, med tem ko so na Dolenjskem, na tem področju še vedno napetosti. Pereča je tudi problematika bivanjskih razmer v romskih naseljih, zlati pa zagotavljanje osnovne oskrbe z vodo in elektriko.

V Novi Sloveniji – krščanskih demokratih smo prepričani, da so sedaj obstoječe zakonske podlage za urejanje romske problematike v osnovi ustrezne. Seveda so se pri izvajanju zakona pokazale določene pomanjkljivosti, ki jih bo v prihodnje treba odpraviti, vendar premišljeno in ob predhodnem usklajevanju s predstavniki romske skupnosti. Prepričani smo, da je še bolj kot noveliranje zakona treba več narediti na izvajanju obstoječega zakona. Seveda so za te namene potrebna tudi zadostna finančna sredstva in prav tukaj se vse bolj in tudi najbolj zatika. Na nezadostna sredstva za reševanje romske problematike opozarja tudi Zveza Romov v svojem mnenju k temu zakonu. Dejstvo je, da je za to področje vsako leto v državnem proračunu namenjenega premalo denarja. Prevalitev večjega dela tega bremena na stroške lokalnih skupnosti, kot je predlagano v vložnem predlogu sprememb in dopolnitev tega zakona, je v obstoječem sistemu financiranja občin nesprejemljivo. Občine se namreč že sedaj soočajo z velikimi težavami pri njihovem financiranju. Država in zakonodaja jim nalaga vedno več breme, sredstva za izvajanje zakonsko določenih nalog – to so sredstva z naslova povprečnine – pa se stalno zmanjšujejo. Teга dodatnega bremena občine v obstoječem sistemu financiranja nikakor ne bi zmogle.

Potenciala za pridobivanje dodatnih sredstev v Novi Sloveniji vidimo v boljšem črpanju evropskih sredstev, zlasti na področju izobraževanja in kulture, pa tudi na področju socialnega podjetništva, ki je ena od možnosti za povečanje stopnje zaposlenosti Romov. Seveda pa je tudi za te namene treba zagotavljati določen del lastnih sredstev, ki pa jih posamezne romske organizacije, zveze in skupnosti, ki so številne in razpršene, nimajo dovolj, vsaj ne za večje projekte. Možnosti bodo romske organizacije morale iskati v povezovanju in predvsem skupnem nastopanju. Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije podpiramo vse napore za ureditev romske problematike, vendar na način, ki bo upošteval interese vseh deležnikov, to je predstavnikov romskih skupnosti, lokalnih skupnosti in pristojnih državnih institucij z različnih področij, na primer izobraževanja, kulture, okolja, zaposlovanja, sociale in tako naprej; česar pa obravnavani predlog zakona ne obravnava.

Spoštovani kolegice in kolegi! Prav iz navedenih razlogov bomo v Novi Sloveniji podprli predlog sklepa, da predlog sprememb in dopolnitev predloga zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. O predlogu sklepa bomo v skladu s časovnim potekom seje zбора odločali v torek, 24. 11. 2015 v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **39. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG RESOLUCIJE O NACIONALNEM STANOVANJSKEM PROGRAMU 2015–2025.**

Predlog resolucije je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga resolucije dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za okolje in prostor gospe Lidiji Stebernak.

LIDIJA STEBERNAK: Spoštovani predsednik Državnega zboru, spoštovani poslanci in vsi prisotni!

Nacionalni stanovanjski program je dokument, ki oblikuje aktivno stanovanjsko politiko, s katero država prispeva k doseganju ciljev, zastavljenih v svojih razvojnih, prostorskih in socialnih programih ter programih k ureditvi razmer na stanovanjskem področju; ter k dolgoročnemu zagotavljanju kvalitete bivanja za vse prebivalce. Je integralen dokument, ki prinaša nov pristop pri reševanju stanovanjske problematike, in sicer predstavlja dokument, ki se odziva na dejanske razmere na področju stanovanjske oskrbe, hkrati je tudi dokument operativne narave, s katerim se zagotavljajo pogoji za izboljšanje razmer pri reševanju stanovanjskega problema prebivalcev, in je dokument, ki se posebej osredotoča na zagotavljanje kakovosti bivanja ranljivejših skupin prebivalstva. Nacionalni stanovanjski program zasleduje štiri pomembne dolgoročne cilje stanovanjske politike: uravnoteženo ponudbo primernih stanovanj, lažjo dostopnost do stanovanj, kakovost in funkcionalnost stanovanj ter večjo stanovanjsko mobilnost prebivalstva. Posebno pozornost Nacionalni stanovanjski program namenja ustvarjanju razmer za zagotavljanje kakovosti bivanja za različne ciljne skupine prebivalstva; s poudarkom na dveh specifičnih skupinah, to so mladi in starejši. Za zagotavljanje ciljev bo v obdobju do leta 2020 izveden program projektov, v okviru katerih bo zagotovljena enakopravna obravnavo prebivalcev pri reševanju stanovanjske problematike; hkrati pa so usmerjeni v urejenost in transparentnost podatkov ter vključevanje zunanjih investorjev v zagotavljanje stanovanjske oskrbe.

Program je razdeljen na štiri prednostne sklope, in sicer aktivacija obstoječega stanovanjskega

fonda, večja dostopnost do stanovanja za ranljivejše skupine prebivalstva, prenova stanovanjskega fonda in gradnja novih stanovanj, kjer je potreba po njih največja. Za to, da bodo dolgoročni cilji doseženi in da se bo stanovanjska politika izvajala, bo skrbel Svet za stanovanjsko politiko, vzpostavljen pri Vladi Republike Slovenije. Ministrstvo za okolje in prostor bo kot nosilec izvajanja stanovanjske politike le-to vodil, pripravljal področno zakonodajo in koordiniral druge resorje, še zlasti resorje na področju sociale, prostora, gospodarskega razvoja in financ. Vlogo glavnega izvajalca nacionalne stanovanjske politike pa bo opravljal Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Pomembno vlogo bodo z učinkovito zemljiško politiko in zagotavljanjem zadostnih količin komunalno opremljenih zemljišč za gradnjo, zlasti še javnih najemnih stanovanj, imele lokalne skupnosti in drugi deležniki, kot so nevladne organizacije in različna združenja, in sicer predvsem pri iskanju in uvajanju različnih primerov dobrih praks za izboljšanje stanovanjske oskrbe, še posebej pa pri spremljanju selitvenih in bivanjskih navad. Za ugotavljanje uspešnosti izvajanja ukrepov in za ugotavljanje doseganja zastavljenih ciljev, opredeljenih v Nacionalnem stanovanjskem programu, bo vzpostavljen sistem spremljanja, ki ga bo vodilo Ministrstvo za okolje in prostor ter bo obsegal dva ločena sklopa. Prvi sklop je spremljanje izvajanja aktivnosti Nacionalnega stanovanjskega programa, kjer bomo sprotno ugotavljali uspešnost izvajanja projektov. In drugi je spremljanje učinkov, ukrepov in doseganje ciljev stanovanjske politike. Zato bo pripravljeno tudi poročilo, ločeno za oba sklopa, ki bo posredovano Vladi v sprejem.

Nacionalni stanovanjski program je krovni dokument, ki izhaja iz ustavne določbe, da država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje. To je tudi osnova za opredelitev dolgoročnih ciljev v programu in posameznih ukrepov, ki so potrebni za doseganje le-teh. S tem pa bodo ustvarjeni pogoji za uspešno gospodarsko rast, saj ustrezna stanovanjska oskrba, ki zadovoljuje potrebe prebivalstva, podpira razvoj in zmanjšuje promet ter posledično tudi izpuste. Država s tem zagotavlja enake možnosti za vse, povečuje socialno varnost in odpravlja revščino. Hvala.

PRESEDNİK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog resolucije je obravnaval Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Danilu Antonu Rancu.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani PRESEDNİK DR. MILAN BRGLEZ, spoštovana državna sekretarka gospa Lidija Stebernak, spoštovani poslanci in poslance, vsem lep pozdrav!

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor je na 14. seji 29. 10. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog resolucije o nacionalnem stanovanjskem programu 2015–2025, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. V dopolnili obrazložitvi predloga resolucije je državna sekretarka na Ministrstvu za okolje in prostor Lidija Stebernak predlog resolucije opredelila kot dokument, ki oblikuje aktivno stanovanjsko politiko, s katero država prispeva k doseganju ciljev v zastavljenih razvojnih, prostorskih in socialnih programih, k ureditvi razmer na stanovanjskem področju ter k dolgoročnemu zagotavljanju kvalitete bivanja za vse prebivalce. Je integralen dokument, ki se odziva na dejanske razmere na področju stanovanjske oskrbe; hkrati pa je dokument operativne narave, s katerim se zagotavljajo pogoji za izboljšanje razmer pri reševanju stanovanjskega problema prebivalcev. Predlog resolucije zasleduje štiri pomembne dolgoročne cilje, in sicer uravnoteženo ponudbo primernih stanovanj, lažjo dostopnost do stanovanj, kakovost in funkcionalnost stanovanj ter večjo stanovanjsko mobilnost prebivalstva. Posebno pozornost namenja ustvarjanju razmer za zagotavljanje kakovosti bivanja za različne ciljne skupine prebivalstva, pri čemer daje poseben poudarek dvema specifičnima skupinama. To so mladi in starejši.

Za zagotavljanje ciljev bo v obdobju do leta 2020 izveden program projektov, ki bodo usmerjeni v urejenost in transparentnost podatkov ter vključevanje zunanjih investitorjev v zagotavljanje stanovanjske oskrbe. Programi bodo razdeljeni v štiri prednostne sklope, in sicer aktivacija obstoječega stanovanjskega fonda, večja dostopnost do stanovanja za ranljivejše skupine prebivalstva, prenova stanovanjskega fonda in gradnja stanovanj, kjer je potreba največja. Znotraj teh projektov bodo izvedeni tudi posamezni podprojekti, kot so prenova stanovanjske zakonodaje, ki bo povečala varnost najemnih razmerij; izvajanje ciljnih finančnih ukrepov, ki bodo spodbudili oddajo stanovanj v najem; in vzpostavitev službe za najemniško upravljanje. S postopnim uvajanjem nove najemniške politike se bo izboljšal in povečal nabor možnih rešitev za reševanje stanovanjskega problema mladih in starejših, zagotavljale pa se bodo tudi namenske stanovanjske enote za ljudi s posebnimi potrebami. Iz predloga resolucije je izpostavila še zagotavljanje systemskega financiranja energetske prenove stanovanjskih stavb, funkcionalno prenavo enostanovanjskih stavb in celovito prenavo stanovanjskih sosesk.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Katarina Kralj je poudarila, da so k predlogu resolucije oziroma k posameznim poglavjem podali nekaj manjših pripomb, ki pa so v celoti upoštevane v predloženih amandmajih koalicijskih poslanskih skupin. Predsednik Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Jernej Verbič je

poudaril, da je komisija obravnavala predlog resolucije skupaj z interesno skupino lokalnih interesov, s katero podpirata predlog resolucije. Izpostavil je, da državni svetniki pozitivno ocenjujejo postopek priprave predloga resolucije, v katero so bili vključeni številni deležniki v okviru predhodnega posvetovanja, ki se je izteklo že konec septembra 2014. Posebej je poudaril, da je komisija v okviru predhodnega posvetovanja obravnavala predlog resolucije in podala nekaj opozoril oziroma pripomb, ki jih je predlagatelj upošteval pri naslednji pripravi dokumenta. V razpravi so bili s strani nekaterih razpravljavcev izraženi pomisleki o ustreznosti nekaterih predlaganih rešitev ter uresničljivosti postavljenih ciljev v predlogu resolucije. V povezavi s tem so bili predlagani tudi amandmaji Poslanske skupine Združena levica, s katerimi se je predlagalo dopolnitev oziroma nadomestitev nekaterih rešitev. Zastavljenih je bilo tudi več vsebinskih vprašanj, na katera sta odgovore podala državna sekretarka na Ministrstvu za okolje in prostor Lidija Stebernak in direktor Stanovanjskega sklada mag. Črtomir Remec.

Po razpravi je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin Stranke modernega centra, Desusa in SD k poglavju Kazalo, k 1., 4. in 5. poglavju ter za novo poglavje 5.a; ni pa sprejel amandmajev Poslanske skupine Združena levica. Odbor je nato glasoval še o vseh poglavjih predloga resolucije skupaj in jih tudi sprejel. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, v njenem imenu gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani kolegice in kolegi!

Na matičnem odboru za infrastrukturo, okolje in prostor je predstavnica Ministrstva za okolje in prostor predstavila stališče Vlade k Nacionalnemu stanovanjskemu programu 2015–2025. Predstavila je štiri prednostne naloge, in sicer: aktivacija obstoječega stanovanjskega fonda, dostopnost do stanovanja za ranljivejše skupine prebivalstva, prenova stanovanjskega fonda in gradnja novih stanovanj. Lahko bi rekli – lepo zapisano. Hkrati s to resolucijo se je sprejemal tudi proračun za naslednji dve leti. Niti drobtinica sredstev ali kakršenkoli ukrep, ki bi sledil predlaganim prednostnim nalogam Nacionalnega stanovanjskega programa 2015–2025. Na osnovi tega lahko sklepamo, da se bo vlada konkretno s tem vprašanjem začela ukvarjati po letu 2017. Torej je uresničljivost zastavljenih ciljev te Resolucije stanovanjskega programa pod velikim vprašajem. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke menimo, da je stanovanjska problematika v Sloveniji pereča in da jo je treba reševati s takojšnjim pristopom. Na celotnem

stanovanjskem področju je najprej treba uvesti red z dobro evidenco in dobrimi podlagami; zagotoviti večjo varnost najemnikov in tudi najemodajalcev; možnost postopnega dolgoročnega odkupa z vložkom najemnine; urediti evidenco oddanih stanovanj z uvedbo stimulacije lastnikom, da ta stanovanja oddajajo. Za različne ciljne skupine je treba zagotoviti stanovanja različnih tipov, s sistemskim pristopom pa zagotoviti gradnjo novih stanovanj, vendar ne na plečih in z obremenitvijo lokalnih skupnosti.

V Slovenski demokratski stranki Resoluciji o nacionalnem stanovanjskem programu ne bomo nasprotovali. Opozarjamo pa predvsem na pravočasno uresničitev zastavljenih ciljev, ki jih ta program predstavlja.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, v njenem imenu gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana državna sekretarka s sodelavci, spoštovani poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini Desus nas veseli, da je na dnevnem redu Državnega zbora Predlog resolucije o nacionalnem stanovanjskem programu 2015–2025, saj smo se že z koalicijsko pogodbo zavezali k pripravi novega nacionalnega stanovanjskega programa, ki bo znal odgovoriti na aktualne potrebe po stanovanjih za posamezne kategorije stanovalcev, še posebej mladih, mladih družin, starejših in za gospodinjstva z dohodki pod določenim cenzusom. Iz ustavne določba izhaja, da je prav država tista, ki ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje. Gre za dokument, ki se odziva na dejanske razmere na področju stanovanjske oskrbe. Posebej se osredotoča na zagotavljanje kakovosti bivanja ranljivejših skupin prebivalstva, pri čemer se upošteva njihove specifične potrebe. Za Poslansko skupino Desus je med drugim pomembno, da dokument usmerja pozornost tudi na ukrepe, namenjene starejšemu delu prebivalstva. Dejstvo je, da se prebivalstvo v Sloveniji pospešeno stara. Delež starejših od 65 let je v letu 2013 presegel 17 %, povečuje pa se tudi delež prebivalcev, starejših od 80 let. Po zadnjih podatkih Evropske komisije se bo do leta 2030 delež starejših od 65 let v Sloveniji povečal na 25 %.

Pri oblikovanju stanovanjske politike je treba upoštevati dejstvo, da so bivanjske potrebe starejše populacije specifične in povezane z njihovim zdravstvenim in socialnim stanjem. Izkušnje kažejo, da starejši sami težje pokrivajo stanovanjske stroške in potrebujejo prilagojena stanovanja. Tveganju revščine pa so po danih podatkih še posebej izpostavljeni starejši prebivalci, zlasti še ženske, ki živijo v enočlanskih gospodinjstvih. Dokument, ki ga

obravnava, gre glede na povedano v pravo smer, saj starejšim prav zaradi njihove specifičnosti zagotavlja večje število oskrbovanih stanovanj na primernih lokacijah in izboljšanje možnosti za druge oblike sobivanja. Kot ena primernejših rešitev za odpravljanje stanovanjske revščine starejših oseb je spodbujanje sobivanja starejših oseb v večjih ali skupinskih gospodinjstvih. Vključenost starejših oseb v širšo družbo bo zagotovljena z načrtovanjem primernih stanovanj v okviru mešanih sosesk, kar bo prispevalo k večji kakovosti bivanja in socialne vključenosti.

Poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus podpiramo tudi to, da med nujnimi ukrepi za povečanje dostopnosti do stanovanj za ranljivejše skupine niso spregledani mladi in osebe s posebnimi potrebami. V Poslanski skupini Desus se zavedamo, da je stanovanjska politika celovita politika, ki zahteva podporo celotne vlade in odgovornost vseh resorjev, zato pričakujemo, da se bodo vsi pristojni organi zavzeli za uresničevanje predvidenih ciljev in ukrepov na področju stanovanjske problematike najranljivejših skupin. Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo resolucijo podprla. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, v njenem imenu gospod Matjaž Nemeč.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Spoštovani predsednik Državnega zbora, predstavnici Vlade, kolegice in kolegi!

Stanovanjska politika, ki želi biti uspešna in želi dosegati dolgoročne cilje skupnosti, mora biti celovita politika, ki deluje v funkciji spodbujanja in podpore gospodarskemu razvoju ter razvoju celotne družbe v smislu ohranjanja prebivalstva ter zagotavljanja kakovostnega življenjskega okolja za vse prebivalce. Zato je zelo pomembno, da ima država inovativen in sodoben nacionalni stanovanjski program, ki omogoča umeščanje rešitev, ki ne sledijo zgolj tradicionalnim pristopom masovne izgradnje, ampak temeljijo na premišljenem koriščenju obstoječe mase stanovanjskega fonda ter njegovega prestrukturiranja; pa naj si gre skozi krepitev najemniškega trga, spodbujanja stanovanjskih kooperativ ali preko energetskih partnerstev. Program, ki ga je predstavila Vlada, je produkt široke javne razprave in je kot tak zasnovan na obsežni analizi obstoječega stanja in stanovanjske problematike ter nanjo odgovarja s trajnostnim in zmernim pristopom. Kot strateški dokument podaja idealno tipsko videnje razvoja in je primerljiv s programi najrazvitejših držav. To ne pomeni, da je s programom uveljavljena stanovanjska politika; pomeni pa, da smo jasno načrtali mehanizme in vizije, ki pa jih je treba skozi zagotavljanje finančnih podpor in upravne podpore aplicirati v realnost. Slednja pa bo zahtevnejša kot priprava

programa samega. Vendar imamo razlog za optimizem, saj je predlagatelj že predlagal prve konkretne izvedbene načrte in pilotne projekte, kar kaže, da ne gre samo za besede na papirju, ampak dejansko tudi za ukrepe v medresorskem izvajanju.

Cilj stanovanjskega programa obsega aplikacijo nezasedenega stanovanjskega fonda preko zaostrenih davčnih ukrepov ter vzpostavitev javne službe za najemniško upravljanje, ki naj bi olajšala najemodajalcem postopek oddaje in upravljanja stanovanja. Nacionalni stanovanjski program želi uveljaviti pripravljenost lastnikov za višjo stopnjo oddaje stanovanj ter hkrati povečati varnost najemniških razmer z določenimi spremembami zakonodaje. Nacionalni stanovanjski program predvideva obsežne gradnje novih stanovanj, vlagati pa namerava predvsem v kvaliteto bivanja ranljivejših skupin, kot so mladi, starejši, prebivalci s posebnimi potrebami in socialno šibki; kar socialni demokrati zagotovo še posebej podpiramo in smo zadovoljni, da je vlada prepoznala nujnost posebne obravnave teh skupin. Glede na program lahko pričakujemo, da bo država za mlade zagotovila bivalne enote, namenjene sobivanju; za starejšo populacijo pa je v načrtu več oskrbovalnih enot, program sobivanja starejših ter program državnega odkupa njihovih stanovanj v zameno za doživljenjsko rento.

Ker ocenjujemo, da gre za sodoben stanovanjski program, ki je v veliki meri skladen s programom Socialnih demokratov, ki smo ga opredelili že v letu 2008, bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov predlog resolucije podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, v njenem imenu Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Ko sem poslušal predstavitev stališč poslanskih skupin koalicije, sem dobil občutek, da mi nismo gledali in brali istega dokumenta o Nacionalnem stanovanjskem programu. Tega v Poslanski skupini Združena levica ne moremo podpreti, za nas je tudi popolnoma nesprejemljiv. To še posebej velja zato, saj je država že šest let brez veljavne resolucije o stanovanjski politiki, pa tudi glede na dolgotrajno pripravo tega dokumenta bi pričakovali izdelek, ki bi bil na koncu na precej višji ravni usklajenosti in kakovosti. Tako smo pa dobili nekaj, kar je sicer precej podobno prejšnji resoluciji, vključno z njenimi problemi. Zato lahko pričakujemo, da bo imela tudi ta resolucija podobne, se pravi nikakršne ali pa celo negativne učinke. Če predstavim dva ključna razloga, zakaj pričakujemo, da bo temu v resnici tako.

Za začetek lahko ugotovimo, da predlog resolucije v točkah ciljev in ukrepov ni usklajen niti sam s seboj. Cilji, ki si jih postavlja

na primer promocija najemništva in funkcionalna ter ekološka prenova stavb, so sicer dobri, ampak ukrepi, ki tem ciljem sledijo, jim v resnici ne sledijo. Pravilno prepoznava težave lastništva, ampak najem vseeno razume samo kot prehodno obdobje za mlade ali pa kot neko opcijo za starejše, ko ne morejo več skrbeti za lastno stanovanje. Na drugi strani imamo pa ukrepe, ki so najbolj razdelani; no, ti ukrepi so pa vezani na promocijo lastništva, medtem ko so ukrepi na strani najema popolnoma nedodelani. Zato ni popolnoma jasno, zakaj kljub viziji večjega in boljšega najemnega sektorja predlog resolucije ne predvideva, kako bo ta zastavljeni cilj dosegel. Kadar takšne predloge pa vendarle ima, takšen primer je javna najemniška agencija, pa so zelo nedorečeni, kar jih dela popolnoma neoperativne.

Poleg tega pa ta dokument ne premore popolnoma nikakršne celostne vizije. Predvsem ni razvojen, ker ne predvideva, kako naj bi se stanovanjska vprašanja v prihodnosti zasledovala in razreševala. Kar počne, je to, da zgolj parcialno našteva težave in mogoče z njimi še nekaj povezanih ukrepov, pa še to ne zmeraj, in jih zgolj deklarativno poveže z ekologijo, neenakostjo, izključenostjo v prostorskem planiranju in tako naprej.

Pomembno je tudi, da ne naslovi temeljnega prostorskega problema, s katerim se soočamo v Sloveniji, to je razpršena gradnja. Skratka, opravlja imamo z izjemno slabim dokumentom, brez celostne vizije ali kakršnihkoli operacionaliziranih ciljev. V resnici je kot takšen bolj nabor želja kot karkoli drugega.

Poslanci in poslanke, predvsem pa predstavniki vladajoče koalicije, glede na čas, ki ste ga imeli na voljo za pripravo tega dokumenta, in glede na vse prebivalce te države, predvsem pa mladino, ki jih ne nemara najbolj zadeva, me zanima, kdo bo prevzel odgovornost, da je ključni dokument slovenske državne stanovanjske politike tako zelo neuskkljen in tako slabo pripravljen, kot je? Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, predsedujoča!

Ko beremo predlog resolucije o nacionalnem stanovanjskem programu za obdobje naslednjih desetih let, se zelo lepo sliši, kaj vse bo država naredila za mlade, starejše in za posebej ranljive skupine državljanek in državljanov. Na prvi pogled se zdi predlog zelo všečen, ki pa za svojo realizacijo potrebuje še mnogo mnogo let. Namreč, ob tem ne smemo pozabiti, gre namreč za resolucijo, za vladne pilotne projekte, ki naj bi stabilizirali razmere na področju stanovanjske oskrbe. Resolucija sama

po sebi ne pove veliko konkretnega, gre le za naštevanje nekaterih rešitev z ohlapnimi potezami za njihovo konkretizacijo. Aktivacija obstoječega stanovanjskega fonda, gradnja novih najemnih stanovanj v mestnih središčih, gradnja stanovanjskih skupnosti za mlade, zagotavljanja ugodnih najemnih stanovanj mladim in mladim družinam do določene starosti, kot tudi sam najem s kasnejšim odkupom in deljeno lastništvo v obliki danes že tako opevanega javno-zasebnega partnerstva.

Gospa in gospodje, vsi ti projekti so odvisni od najpomembnejše predpostavke, in to je financiranje s strani Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, ki naj bi v okviru javne službe odslej skrbel za javna najemna stanovanja.

Ne moremo oporekati, da predlog resolucij prinaša pozitivne ukrepe, nikakor, vendar so dolgoročni in odvisni od številnih pogojnikov. Posebno skupino predstavljajo mladi, za katere radi rečemo, da na njih svet stoji in so naša prihodnost in naše ogledalo. Kaj jim ta resolucija dejansko prinaša? Predvsem obljubo, da bodo v prihodnosti lažje prišli do najemniškega stanovanja ali bodo morda imeli srečo in bodo lahko sobivali v stanovanjskih skupnostih za mlade z nižjo najemnino in bodo imeli možnosti kasnejšega odkupa stanovanja. Dejstvo je, da imajo mladi vse te možnosti že danes, seveda pa so mnogim težko dosegljive, sploh če upoštevamo, da današnja generacija skoraj ne dobi priložnosti za zaposlitev, če imajo veliko srečo, pa lahko sklenejo pogodbo o zaposlitvi za določen čas ali opravljajo prekarno delo. Logična posledica tega dejstva pa je, da ne morejo dobiti kreditov za nakup stanovanja, najemnine pa so izjemno visoke. Njihova prihodnost se vrti v začaranem krogu in zdi se, da postajajo ena ranljivejših skupin v naši družbi, torej mladi.

Vlada res predvideva aktivacijo obstoječega stanovanjskega fonda in v Novi Sloveniji smo prepričani, da bi morali dati temu koraku absolutno prednost. Številke so namreč zgovorne, od skupaj 434 službenih stanovanj različnih ministrstev in stanovanjskega fonda Vlade je kar 219 v letošnjem letu namenjenih najemu. Zakaj jih ne bi prednostno dobili mladi, seveda pod določenimi pogoji? Čeprav gre za službena stanovanja, ki so namenjena reševanju stanovanjskih potreb javnih uslužbencev in funkcionarjev v državni upravi, to še ne pomeni, da so lahko dlje časa prazna oziroma nezasedena. Če jih država nujno potrebuje, potem naj jih kot dober gospodar tudi odda v skladu s svojo kadrovsko politiko. Če pa te potrebe dejansko ni, naj jih prenese na stanovanjski sklad kot nosilca izvajanja nacionalne stanovanjske politike. Vemo namreč, da je veliko teh stanovanj v slabem stanju, ker so nezasedena in nevdrževana. Lahko bi že danes ta stanovanja služila svojemu namenu, če bi bila to seveda ena izmed prioritet oziroma zaveza Vlade Republike Slovenije.

Kar se pa tiče reševanja te problematike pri starejši populaciji, pa krščanski demokrati ugotavljamo, da predvidena gradnja stanovanjski skupnosti ni niti malo dorečena, tudi možnost odkupa stanovanja z doživljenjsko rento in sobivanje v večjih ali skupinskih gospodinjstvih je glede na navade Slovencev ukrep, ki ne bo prinesel zelenih rešitev, vsaj na krajši rok ne. V Novi Sloveniji smo prepričani, da predvideni ukrepi na področju stanovanjske oskrbe ne bodo pripomogli k izpolnitvi zaveze Slovenije, da do leta 2020 izvede deinstitalizacijo in preide k prijaznejši obliki pomoči različnim ranljivim skupinam državljanov. Prav gotovo vseh teh oseb, teh je po podatkih okrog 20 tisoč, po petih letih ne bomo mogli iz javnih zavodov vrniti v lokalno domače okolje. V Novi Sloveniji bomo sicer resolucijo podprli kljub zavedanju in dvomom, da Vlada v petletnem obdobju ne bo izvedla vseh napovedi. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP):
Hvala lepa. Spoštovani!

Resolucijo o nacionalnem stanovanjskem programu čakamo že dolgo, predolgo, saj je zadnji nacionalni stanovanjski program obsegal obdobje od leta 2000 do leta 2009. Torej od leta 2010 čakamo na strateški dokument, ki bo končno začrtal smer, ki jo bomo kot država zasledovali na problematičnem stanovanjskem področju. Težave, ki jih imamo na tem področju, so se v letih, ko te strategije ni bilo, samo še poglabljale in to tako na strani ponudbe stanovanj kot na strani povpraševanja. Torej, če smo lahko zadovoljni, da smo nek strateški dokument končno dobili, nikakor ne moremo biti enako zadovoljni z njegovo vsebino. Tako že leta ugotavljamo, da najemni trg deluje na način, ki ni optimalen niti za najemodajalce niti za najemorejmalce pa tudi za državo ne. Stanovanjski sklad Republike Slovenije se sicer v zadnjih letih usmerja tudi na razvoj najemniških stanovanj, a glavnino te naloge še vedno prevzemajo lokalni stanovanjski skladi. Slednji z zagotavljanjem najemniških stanovanj z neprofitno najemnino podpirajo različne skupine najemnikov, od mladih, mladih družin, starejših in tudi socialno ogroženih občanov. V urbanih središčih se tako marsikje kaže velik primanjkljaj neprofitnih najemnih stanovanj, ki bi uspešno zadostili potrebam, ki jih bo tudi dolgotrajna gospodarska kriza vztrajno povečevala. Če se spomnite, ste pred kratkim v Državnem zboru zavrnili rešitev, ki je aktivno naslavljala prav ta problem. Takrat ste rekli, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo, razprave na pristojnem odboru pa tudi niste dovolili. Resolucija, ki je danes pred nami,

pripoznava te probleme, še posebej problematiko mladih in starejših občanov. Ni sicer najbolj jasno, kako se bodo cilji resolucije uresničevali in predvsem, kje bomo dobili finančne vire. Resolucija se lepo bere, žal pa bo čas verjetno pokazal, da se od branja ne bomo prav daleč premaknili.

Naslednje poglavje, ki nas je precej zmotilo, pa je poglavje najemnin. Mi verjamemo, da so prav neprofitne najemnine najboljši korektiv, sploh ko govorimo o socialno ogroženih, brezposelnih in mladih, ki če že delajo, delajo v službah občasno kot prekarci ali preko lastnih espejev. Prepričani smo, da se tako imenovani stanovanjski dodatek ne bo izkazal kot najbolj premišljen ukrep in da bo prav to na koncu povzročilo še več težav in tudi stisk tistih, ki so že danes porinjeni na rob družbe.

Zaradi vsega povedanega resolucije ne bomo podprli. Ne bomo je podprli, ker mislimo, da v resnici ne bo dosegla ciljev, ki jih izrecno promovira. In ne bomo je podprli, ker menimo, da stanovanjski dodatek ne bo ustrezen nadomestek danes znanih neprofitnih najemnin. Predlogu pa tudi ne bomo nasprotovali in vsekakor pričakujemo od Vlade, da bo na tem področju naredila potreben napredek. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Spoštovana podpredsednica, hvala za besedo. Spoštovana gospa državna sekretarka!

Nacionalni stanovanjski program je dokument operativne narave in dokument, ki določa dolgoročno politično usmeritev države za realizacijo 78. člena Ustave Republike Slovenije, ki določa, da država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje. Kot takšen mora ustvarjati okolje, ki zagotavlja izboljšanje razmer pri reševanju stanovanjskega problema stanovalcev, pri čemer se mora osredotočiti na zagotavljanje kakovosti bivanja ranljivejših skupin prebivalstva.

Danes se nahajamo v situaciji, ko primanjkuje najemnih stanovanj, ki bi ranljivejšim skupinam omogočilo reševanje stanovanjskega problema, ko imamo star stanovanjski fond, ki ne ustreza energetskim standardom, ko stanovanj primanjkuje na lokacijah, kjer so potrebe največje, in ko ni interesa za vlaganje v stanovanjsko gradnjo v javnem interesu. Kot predvideva resolucija o nacionalnem stanovanjskem programu, ki jo sprejemamo, bodo v obdobju 5 let izvedeni izbrani projekti za stabilizacijo razmer na področju stanovanjske oskrbe, aktiviral se bo obstoječi stanovanjski fond, zagotavljala večja dostopnost stanovanj za ranljive skupine prebivalstva, spodbujala prenova stanovanjskega fonda in gradnja stanovanj, kjer je potreba po njih največja. Z

navedenimi ukrepi se bo prvenstveno sledilo ustvarjanju razmer za zagotavljanje kakovosti bivanja dveh specifičnih skupin, to je mladih in starejših. Pri mladih, mladih družinah se bo spodbujal najem, predvideni ukrepi v ta namen pa se nanašajo na povečanje dostopnosti obstoječega najemnega stanovanjskega fonda in na zagotavljanje javnih najemnih stanovanj v večjih zaposlitvenih središčih v primeru novogradenj. Pri starejših se nacionalni stanovanjski program osredotoča na reševanje bivanjske problematike na način, da se omogoča kakovostno zdravstveno in drugo oskrbo v okviru varovanih oziroma oskrbovanih stanovanj, ob hkratnem zagotavljanju možnosti za vključevanje v družbo in medsebojno pomoč. Aktivnosti bodo usmerjene tudi v zagotavljanje večje kakovosti bivanja v lastnem stanovanju, v energetske prenovi stavb ter prenovi stanovanj v smislu funkcionalne prenovne ter prilagoditvi potrebam starejših.

Resolucija o nacionalnem stanovanjskem programu po oceni Poslanske skupine SMC vsebuje vse potrebne elemente razvoja na stanovanjskem področju, strateške cilje, programe in ukrepe za realizacijo, akcijske programe in indikatorje, potrebne za spremljanje njihovega uresničevanja in merjenja ciljev. Uspešnost izvajanja ukrepov se bo preverjala v okviru sistema spremljanja nacionalnega stanovanjskega programa za pripravo letnih poročil o izvajanju aktivnosti, zastavljenih v akcijskem načrtu, izvajanju projektov za obdobje 2015 do 2025, kar po oceni Poslanske skupine SMC pomeni primeren odziv na obstoječe dejansko stanje na tem področju, pomeni vse potrebne elemente in ukrepe za nadzor nad izvajanjem same resolucije, zaradi česar se bo Poslanska skupina Stranke modernega centra resolucijo podprla. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o poglavjih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 19. 11. 2015. V razpravo dajem četrto poglavje ter tri amandmaje Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer. Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (NeP):
Hvala lepa.

Moram reči, da sem na začetku skoraj potreboval inzulin pri teh predstavitev, koliko je to krasen program, ker bi že skoraj sladkorno dobil od vsega lepega, kar je bilo izrečenega. Vendar se je našlo nekaj razuma, ki so povedali tudi svojo konstruktivno kritiko in predvsem opozorili, kaj v resnici ta program je.

Ne vem, če se koalicija in Vlada zaveda, da v resnici dve leti v tem slovenskem prostoru ne bo nič. Popolnoma nič. Dve leti nič,

to vidimo iz proračuna 2016 in 2017, ki smo ga sprejeli, kjer ni niti enega evra predvidenega za to, o čemer govori nacionalni program. Istočasno, če beremo intervju novega direktorja republiškega stanovanjskega sklada – tisti, ki ste ga prebrali, ste lahko videli, da je zelo jasno povedal, da se on ne bo ukvarjal nadaljnji dve leti nič s tem nacionalnim programom, ampak se bo ukvarjal samo s preteklostjo, s popisi, evidencami, zemljišči, tožbami, urejal bo stare zadeve in tako naprej. Ne vem, kaj boste na koncu mandata povedali, kaj ste naredili s stanovanjsko politiko. Popolnoma nič! In to je vse. Je pa res, da imamo pred seboj program, ki se fantastično bere, ima realne podatke, ima pa en problem: na koncu ima v bistvu določene tabele kot neke vrste akcijski načrt, ki pove, da se zdaj ne bo dogajalo nič. In še enkrat nič. Ne vem, če se zavedamo, v slovenskem prostoru smo namenili za reševanje stanovanjske problematike 0,02 promila sredstev, kar v Evropi pomeni, da smo na predzadnjem mestu, samo še Grčija je slabša kot mi. Ampak to ne velja za to vlado, to velja za vse vlade; od 1990. leta naprej je tako. In mi pridemo z novim programom, kjer povemo, da ne bomo delali nič. Zato sem zgrožen nad temi hvalami, kaj vse se bo zgodilo in kaj vse bomo naredili.

Samo en ukrep, ki je naveden in ki je naravnost smešen. Ponujali bi rentno ljudem, ki so starejši, zato da bodo svoje lastno stanovanje dali stanovanjskemu skladu, notri pa bodo lahko ostali do smrti, po smrti pa bo to last republiškega stanovanjskega sklada – zelo preprosto povedano. Že pet let v Ljubljani to izvajajo. Veste, koliko se jih je odločilo za takšno odločitev? Samo 5. Samo 5! Če seštejemo nadaljnjih 5 let, pa če vzamem proporcionalno cel slovenski prostor, bi se 20 takšnih primerov lahko zgodilo v celem slovenskem prostoru, kar je naravnost hecno. To niso ukrepi! Imamo pa problem: stanovanjski program ne rešuje osnovnega vprašanja, ali bo Republika Slovenija reševala stanovanjsko problematiko ali je to še vedno vprašanje za nadaljnjih 20 let Slovencev in Slovencev – znajdete se, kakor veste in znate. To je pač preprosto vprašanje vaših dedkov in babic, vaših dediščin, vaših možnosti v življenju in sreče, ki jih boste imeli, da boste pač reševali svoje stanovanjsko vprašanje. Ne zaveda se pa osnovnega vprašanja, to pa je vprašanje, ki v resnici odgovarja na naslednje. Vsi bi radi imeli gospodarsko rast, ampak veste, dragi moji, kako boste imeli gospodarsko rast, če ne rešujete osnovnega problema, to pa je, da dajemo ljudem, mladim stanovanje, omogočimo neprofitno najemnino, to je osnovni namen. Seveda, neprofitne najemnine preprosto v tem stanovanjskem programu ne predvidevamo, ker nimamo niti stanovanjskega fonda, ker je to mreža prepletenih sistemov, ker bi morali začeti na začetku in ne na koncu. Mi smo šli pa ... Seveda kot družba, ki rada piše cilje, zelo malo pa naredi na realizaciji teh ciljev. Kam bom

prišli? Prišli bomo v dobo in čas, ko nam nihče več ne bo verjel.

Ta dokument je sicer dokument, še enkrat bom povedal, ki ga tisti, ki se ukvarjajo s stanovanjsko problematiko, lahko pohvalijo, vendar več kot to; razen tega, da imamo nacionalni program, se v resnici v državi ne moremo pohvaliti. To veste tudi na ministrstvu in predlagatelji zato vedno sklonjenih glav gledate, kadar govorim o tej problematiki. Tega se močno zavedate, da pač enostavno s tem ne boste rešili problema. Spet ste ga preložili za 5 let ali celo več deset let. Novi direktor pa je povedal vse, to je namreč novi nacionalni koordinator, ki bo vodil vprašanje stanovanjske politike. Me prav zanima, kako bodo odreagirale občine. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima dr. Matej Tašner Vatovec, izvolite.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospa podpredsednica.

V Združeni levici smo vložili amandmaje k četrtemu poglavju, ker je to edino poglavje, ki je še bilo odprto. Se pravi, to smo lahko amandmirali, je pa dejstvo, da je celoten predlog zelo problematičen in po svoje tudi neustrezen in bi ga bilo treba v celoti amandmirati, če bi bilo to seveda mogoče – kar smo tudi naredili na matičnem delovnem telesu, ampak seveda ni bilo posluha za te amandmaje. Ti amandmaji, ki smo jih danes vložili oziroma za današnjo obravnavo, se dotikajo problemov, kot so delitev stroškov v korist najemodajalca, se pravi pri delitvi stroškov zavarovanja pri morebitni prisilni izselitvi, spodbujanje lastnikov stanovanj k njihovem oddajanju s subvencijo – torej, subvencioniranje rentnikov –, premalega poudarka na funkcionalni prenovi stavb, nezadovoljive ukrepe za spodbujanje alternativnih rešitev stanovanjskega vprašanje, kot so zadruge in tako naprej. Gre za neke zadnje poskuse izboljšanja tega predloga, ki so nam še ostali. Ne bom šel tukaj zdaj v detajle, kaj vsi ti amandmaji pomenijo, ker so naše obrazložitve dovolj zgovorne, bi pa poudaril še neko ključno težavo, ki jo ima ta predlog, in to je to, da dokument najemništvo še vedno vidi kot zgolj prehodno rešitev k lastniški rešitvi stanovanjskega vprašanja.

Resolucija namreč jasno izraža potrebo po povečanju fonda najemnih stanovanj in deloma tudi potrebo po vzpostavitvi mehanizmov za spreobrnitev razmerja med lastniškimi in najemnini stanovanji, vendar je kljub temu lastništvo še vedno v tem dokumentu v veliki prednosti, se pravi ohranja to logiko lastništva, ki jo zelo spodbujamo v Sloveniji, in ne rešuje tega, kako bi se lahko to razmerje popravilo in tudi boljše začelo upravljati z najemništvom. Najprej se predpostavlja, da je najemniški trg namenjen predvsem mladim in ima prehodni značaj. To je seveda čisto iz vsakdanje izkušnje

neka floskula, če naj tako rečem. Osnovna predpostavka dokumenta je lastništvo kot najbolj zaželen način reševanja stanovanjskega vprašanja, najemno stanovanje pa potrebujemo le kot prehod k lastništvu. Najemni sektor se tako še vedno dojema kot prehodno rešitev predvsem za mlade, ki se morajo osamosvojiti od staršev. Vendar pojasnila, zakaj najem ne bi mogel biti stalna in celo zaželena rešitev stanovanjskega vprašanja, predlog resolucije ne daje. Namen namreč ne bi smel biti zgolj prehodna možnost za tiste, ki si lastniškega stanovanja še ne morejo privoščiti, ampak mora biti del aktivne stanovanjske politike, ki bi delovala s širšimi družbenimi cilji, kot so na primer večja stanovanjska mobilnost, lažje prilagajanje življenjskim razmeram in manjša dolžniška obremenjenost. Ravno ta zadnja točka, se pravi dolžniška obremenjenost, je tista, ki je največji zaviralec k temu, da bi se, tako kot se tudi navaja v tem programu, lahko mladi na tak način tudi osamosvojili, če tako rečem. Se pravi, vemo, da je težko priti do kreditov in potem ti krediti dolgoročno praktično onesposobijo kakršnokoli normalno in dostojno delovanje mlajših, pa tudi starejših ljudi, seveda.

Napačen pristop dokumenta k najemništvu je razviden tudi iz predvidenega načina njegovega spodbujanja, se pravi, s tem da subvencioniramo lastnike praznih stanovanj, skušamo spodbujati to, da ta prazna stanovanja dajejo v najem. V Združeni levici predlagamo ravno nasprotno; se pravi, da lastnike, ki prazna stanovanja puščajo v tem stanju, se pravi, da ostajajo prazna, bi morali v znak tudi neke socialne enakosti in tudi porazdelitve spodbujati k temu, da jih oddajajo, s tem da bi se obdavčilo prazna stanovanja in na takšen način bi spodbujali najemodajalstvo. Ker če spodbujamo s takšnimi subvencijami, se pravi potem tisti, ki je v tem najemodajalskem položaju na neki dvojni koristi; se pravi, ko dobiva rento od najemnine in potem še subvencije od države, zato seveda da lahko to rento sploh dobiva.

Skratka, to so neke ključne težave, ki jih ima ta predlog. Mi smo vložili te amandmaje, zato da skušamo vsaj deloma ta predlog popraviti, ponavljam pa, tako kot je bilo že v stališču uvodoma rečeno, da takšnega predloga programa ne moremo podpreti in ga niti ne bomo. Vseeno pa apeliramo, da se ga vsaj deloma skuša popraviti s sprejetjem naših amandmajev.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Gospod Igor Zorčič, izvolite.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Morda bi se odzval na te amandmaje, ki jih je predlagala Združena levica. Po oceni naše poslanske skupine so te pripombe, ki so nekako v obliki amandmaja predlagane glede resolucije o nacionalnem stanovanjskem

programu, že upoštevane v samem nacionalnem stanovanjskem programu oziroma predlogu le-tega. To je tako glede samih zadrug, ki so izrecno omenjene in se z resolucijo spodbujajo. Enako velja za inšpekcijske službe, ki jim je namenjena posebna pozornost, pa tudi glede obdavčitve, o katerih je pravkar kolega govoril. Nacionalni stanovanjski program predvideva večjo obdavčitev za tista stanovanja, ki bodo prazna, z namenom, da bi šla tudi ta v najem.

Kar se tiče pripomb v zvezi s tem, da nekako ni sredstev zagotovljenih v izvajanju le-tega, lahko samo povem, da nacionalni stanovanjski program ni finančni dokument v tem smislu, da bi sam po sebi zagotavljal sredstva, ta se zagotavljajo v proračunu. Gre pa za dokument, ki je pravzaprav dolgoročen, strateški dokument. Nanaša se na obdobje 2015 do 2025 in bo kot takšen oziroma bo njegovo izvajanje podvrženo več vladam. Strinjam se s tem, da so možnosti države glede na njeno finančno stanje omejene, ampak vendar mi ta dokument moramo sprejeti in se tudi po njem ravnati in kontrolirati njegovo izvajanje, po potrebi pa ob seveda finančnih možnostih v največji meri tudi povečati sredstva za izvajanje samega nacionalnega stanovanjskega programa. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem to razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v torek, 24. 11. 2015, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **41. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKLJUČNEGA RAČUNA PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2014.**

Predlog zaključnega računa je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Besedo dajem predstavniku Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zaključnega računa. Besedo dajem državni sekretarki na Ministrstvu za finance gospe mag. Mateji Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa, gospa predsednica, za besedo. Spoštovane poslanke in poslanci!

Vlada je predlog zaključnega računa proračuna za leto 2014 skupno z zbirno bilanco stanja na dan 31. december posredovalo v obravnavo Državnemu zboru v skladu z zakonom, ki ureja javne finance. Sestavni del gradiva sta tudi revizijski poročili Računskega sodišča, skupaj s predlogi popravkov revizorja k zaključnemu računu in pojasnila Vlade o razlogih za neupoštevanje popravkov revizorja.

Hkrati se obravnava tudi poročilo o stanju in gibanju davčnega dolga na dan 31. 12. 2014. Podatki zaključnega računa kažejo, da je bil državni račun izvršen v okvirih, ki so bili zastavljeni z rebalansom. Dosežen je deficit po denarnem toku, ki je skladen s predvidenim deficitom v proračunu, to je 1,19 milijarde evrov ali 3,2 odstotka BDP. Prihodki so bili realizirani v višini 8,4 milijarde evrov, kar je za 142 milijonov evrov manj od načrtovanih. Razlika je zlasti posledica nižje realizacije evropskih prihodkov, čeprav je bila realizacija vseeno višja od katerekoli realizacije v preteklih letih stare finančne perspektive. Davčni prihodki so bili realizirani za 53 milijonov evrov nižje od načrtovanih, kar pomeni za 0,8 odstotka nižjo realizacijo od načrtovane. Tudi na odhodkovni strani A bilance proračuna je bila realizacija nižja od rebalansa, in sicer za 161,8 milijonov. V primerjavi z letom 2013 so se nekoliko znižali odhodki za stroške dela. Integralni odhodki za blago in storitve so se znižali za 3 odstotke, medtem ko so bili investicijski odhodki za 37,5 odstotka višji kot v letu 2013, kar je posledica pospešenega črpanja evropskih sredstev stare finančne perspektive.

Obe bilanci je bilo realiziranih za približno 1 milijardo odhodkov, od tega 491 milijonov za dana posojila in 508 milijonov za povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb. Naj spomnim, da so v letu 2014 še intenzivno potekale aktivnosti v zvezi z izvedbo ukrepov po Zakonu o ukrepih za krepitev stabilnosti bank. Realizacija izdatkov v B bilanci je bila od načrtovane nižja za 379 milijonov ali za 27,5 odstotka. Dolg državnega proračuna je na dan 31. 12. 2014 znašal 26 milijard in 20 milijonov. Med letom 2014 se je dolg povečal za dobre 4 milijarde evrov, odplačanih je bilo za 3,5 milijarde evrov dolga, sredstva na računih pa so se povečala za slabi dve milijardi.

Računsko sodišče je na zaključni račun izdalo mnenje s pridržkom, za zbirno bilanco stanja pa ni izdalo mnenja. Posameznim proračunskim uporabnikom je izdalo priporočilo oziroma naložilo pripravo odzivnih priporočil in popravljalnih ukrepov. Za zaključni račun pa je predlagalo tudi popravke revizorja. Posamezni resorji so v predpisanem roku posredovali odzivna poročila, s porevizijskimi poročili Računskega sodišča pa še ne razpolagamo. Rok za oddajo odzivnega poročila glede zbirne bilance stanja še ni potekel. Vlada je predloge popravkov revizorja skrbno proučila, vendar ocenjuje, da jih ni mogoče upoštevati na način, da bi spreminjali zaključni račun za preteklo leto. Razlogi za neupoštevanje popravkov so podrobno navedeni v pisnih pojasnilih, hkrati pa Vlada pojasnjuje tudi, na kakšen način posamezne predloge in opozorila Računskega sodišča vseeno uveljavlja v tekočem proračunu. Upošteva vse navedeno Vlada predlaga Državnemu zboru, da predlog zaključnega računa za leto 2014 sprejme v predloženi obliki. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Predlog zaključnega računa je obravnavala Komisija za nadzor javnih financ.

Besedo dajem predsedniku mag. Andreju Šircelju za predstavitev poročila komisije.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani predstavniki Vlade oziroma predstavnice Vlade, kolegi in kolegice!

Komisija za nadzor javnih financ je obravnavala Predlog zaključnega računa Proračuna Republike Slovenije. V uvodu je na seji podala osnovne podatke realizacije proračuna državna sekretarka na Ministrstvu za finance – podobno, kot danes.

Prvi namestnik predsednika Računskega sodišča je predstavil revizijo zbirne bilance na dan 31. 12. 2014. Povedal je med drugim tudi, da je Računsko sodišče zavrnilo izrek mnenja iz naslednjih razlogov: osnovna sredstva v višini 6 milijard evrov, to so tista, ki so bila prenesena na infrastrukturo, da ti prenosi niso ustrezno dokumentirani, da je prišlo do napak pri obračunavanju popravkov vrednosti, ki jih ni mogoče ugotoviti zaradi neurejenosti evidenc ter neurejenosti vpisa v zemljiško knjigo; dolgoročne finančne naložbe v družbe, kjer poročila v času revizije še niso bila revidirana in zaradi tega se tudi na te podatke niso mogli nasloniti; informacija o sredstvih in virih za posle, ki jih v imenu in za račun Republike Slovenije opravlja SID banka ter sredstva za nasledstvo prav tako niso bili posredovani. Prav tako Računsko sodišče ni razpolagalo z osnovnimi podatki ministrstva, ki pripravlja zbirno bilanco stanja. Poudarilo je, da gre za prenizko izkazane druge kratkoročne terjatve, in sicer v višini 668 milijonov evrov. Gre za neupravičeno pobotanje terjatev in obveznosti za davke. Nekatere terjatve so bile namesto drugih kratkoročnih terjatev evidentirane na kratkoročnih terjatev do kupcev ali na dolgoročnih terjatev, in sicer v znesku 183 milijonov.

Pojasnil je, da je Vlada že posredovala odzivno poročilo, da se revidiranec, torej je Vlada, ni odločil med postopkom za kakršenkoli popravek ugotovljenih napak, zato je Računsko sodišče naložilo Vladi popravek, vendar Vlada teh popravkov ni sprejela. Tukaj se delo Računskega sodišča konča, je poudaril, in Državni zbor je tisti, ki lahko ta problem v okviru zakonodaje reši.

V razpravi je bilo veliko govora o predlogu popravkov revizorja, o morebitnih sistemskih rešitvah, o neučinkovitosti črpanja evropskih sredstev, in bilo je tudi izpostavljeno vprašanje posameznih nepravilnosti v bilanci stanja.

Dani so bili v potrditev naslednji sklepi, in sicer da Komisija ugotavlja, da je Računsko sodišče izreklo za splošni del zaključnega računa za leto 2014 mnenje s pridržkom zaradi ugotovljenih napak pri izkazovanju prihodkov in odhodkov. Komisija pri tem opozarja na iz leto v leto

ponavljajoče se napake pri izkazovanju prihodkov in odhodkov, zato poziva Vlado, da odpravi ugotovljene napake, tako da bo poslovanje skladno s predpisi. Poleg tega naj v Državni zbor predloži že dalj časa obljubljenе nujne spremembe zakonodaje, predvsem Zakona o javnih finančah in Zakon o računovodstvu.

V razpravi in tudi za odločanje so bili dani tudi naslednji sklepi: Komisija ugotavlja, da so v zaključnem računu v primerjavi s prvotno sprejetim proračunom za leto 2014 velika odstopanja pri odhodkih in prihodkih, predvsem se pri odhodkih nanaša na infrastrukturo. Glede na to, da je bilo realnejše načrtovanje proračuna za leto 2014 opravljeno z rebalansom do konca leta 2014, je dejansko šlo za uskladitev z dejanskim stanjem. Komisija poziva Vlado, da v prihodnje načrtuje bolj realno in dolgoročno.

Komisija je v sklepu opozorila tudi na neučinkovito črpanje evropskih sredstev. Zaradi ponavljajočih napak in nepredložitve sistemskih rešitev Komisija predlaga Državnemu zboru, da zaključnega računa za leto 2014 ne sprejme. Ta sklep in ti sklepi niso bili sprejeti, bil pa je sprejet sklep, da Komisija za nadzor javnih financ predlaga Državnemu zboru, da po obravnavi na podlagi 168. člena Poslovnika Državnega zbora sprejme zaključni račun Proračuna Republike Slovenije za leto 2014.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojenцев Slovenije, zanjo gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS):

Lep pozdrav podpredsednica. Pozdrav tudi sekretarki, pozdrav vsem!

Tokratna redna seja Državnega zbora je glede na vsebinsko obravnavo večine zakonov dejansko proračunska seja. Medtem ko pri obravnavi ostalih zakonov iz proračunskega paketa zakonodaje zremo v prihodnost, se izjemoma pri zaključnem računu oziramo v preteklo leto. Leto 2014 je Slovenija zaključila z 8,5 milijarde evrov na prihodkovni strani, medtem ko so bili odhodki državnega proračuna nekoliko višji, in sicer so znašali 9,6 milijarde evrov. Celotno analizo po posameznih postavkah ne bomo dodano izpostavljali.

Glede na dane okoliščine smo v Poslanski skupini Desus z zaključnim računom za leto 2014 zadovoljni in nanj nimamo pripomb, saj gre konec koncev za dejstva, na katere ne moremo vplivati. Stvari so se več ali manj odvijale po načrtovanem toku. Seveda si vsak želi, da bi bilo stanje lahko nekoliko boljše in tega ne bomo zanikali.

V obravnavi zaključnega računa na matičnem delovnem telesu je predstavnica Ministrstva za finance ponovno izpostavila, da je v teku

priprava zakona o demografskem skladu, do ustanovitve le-tega pa naj bi se na podlagi Predloga zakona o izvrševanju proračuna za leti 2016 in 2017 oblikoval poseben proračunski sklad, na katerega naj bi se stekalo 10 odstotkov kupnin od prodanega državnega premoženja. Na tej točki smo v Poslanski skupini Desus bili že večkrat opozorilno nastrojeni, saj menimo, da naše prioritete, ki so ne nazadnje tudi del koalicijske pogodbe, ni odveč večkrat ponoviti.

Glede ugotovitev Računskega sodišča po opravljeni reviziji za ugotavljanje pravilnosti izvršitve zaključnega računa je Vlada že posredovala zahtevano odzivno poročilo, kar zadeva ostale aktivnosti revizijskega postopka pa zadevo prepuščamo standardnemu toku reševanja, torej pristojnim institucijam.

V Poslanski skupini Desus si poleg nemotenega zagotavljanja pokojnin želimo čim boljšega ekonomsko-socialnega položaja upokojenecv. Prav tako si prizadevamo, da bi vsak proračun bil oblikovan na način, da maksimalno ščiti socialne pravice prebivalcev ter da je hkrati naravnani v luči spodbujanja gospodarskega razvoja države. Izpolnitev takih pogojev je vedno težja naloga. Ne glede na zahtevnost se bomo poslanke in poslanci v Desusu še naprej močno trudili za splošno zadovoljstvo vseh deležnikov glede na realizacijo prihodnih predlaganih proračunov.

Za zaključni račun naj rečem, da bomo zaključni račun za leto 2014 podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Matjaž Nemeč.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Spoštovana podpredsednica, predstavnice Vlade, kolegice in kolegi!

Pred nami je zaključni račun proračuna Republike Slovenije za leto 2014. Kot smo lahko slišali v uvodni predstavitvi predlagatelja je bila realizacija v okvirih, predpisanih z rebalansom proračuna. Ta velja tako za prihodke, realizirane v višini 8 milijard 459,5 milijona evrov, kot za odhodke v višini 9 milijard 654,9 milijona evrov, za proračunski primanjkljaj v višini 1 milijarde 195,4 milijona evrov oziroma 3,2 bruto domačega proizvoda kot tudi za druge ključne postavke, kjer večjih odstopanj od načrtovanega ni bilo.

Letos je Računsko sodišče prvič revidiralo tudi zbirno bilanco stanja, ki zajema vsa sredstva in obveznosti v višini 31 milijard evrov. Ta revizija poleg ključnih razmejitev med posameznimi postavkami ugotavlja tudi 5-odstotno znižanje davčnega dolga. Ugotovila pa je tudi določene nepravilnosti, na primer pri vrednotenju nepremičnin v lasti države. Vlada tukaj opozarja, da se ti podatki iz leta v leto izboljšujejo, seveda pa je pravilno vrednotenje izjemno zahtevno, saj je treba po zahtevah Računskega sodišča na primer medsebojno

razmejiti stavbe od zemljišč, na katerih stojijo. Glede na to, da so nekatere od teh nepremičnin stare že nekaj desetletij, lahko tu pritrdimo, da gre za težavno delo, a vendar upamo, da se bo kmalu zaključilo in bomo tukaj končno prišli do popolnoma urejenih evidenc tudi na tem področju.

Kot vsako leto pri sprejemanju zaključnega računa tudi letos prihaja do razhajanj med Vlado in Računskim sodiščem glede pravilnosti izkazovanja določenih prihodkov, odhodkov ter sredstev, predvsem iz leta v leto se pojavlja problem oziroma nesoglasje med Vlado in Računskim sodiščem glede popravkov revizorjev. V vsakokratni vladi se nam zdi primernejše popravke vključiti v otvoritveni bilanci za prihodnje leto, Računsko sodišče pa je mnenja, da je to mogoče urediti pri bilanci stanja, ni pa mogoče pri finančnih tokovih, zato predlagamo, da se v prihodnosti zblížata metodologiji domačega poročanja in poročanja Evropski uniji, da do takšnih neskladij naj ne bi več prihajalo. Ker se tovrstna razhajanja v mnenju ponavljajo že več let, je na mestu poziv tako Vladi kot Računskemu sodišču, da vložita še dodaten napor v zblížanje stališč in bodo tako v prihodnje zaključni računi v celoti pripravljeni, tako kot zahteva Računsko sodišče.

V razpravi na Komisiji za nadzor javnih financ, ki je matično delovno telo za obravnavo tega pomembnega akta, je bila razprava temeljita in odkrita. Člani komisije so dobili izčrpne in zadovoljive odgovore tudi na druga vprašanja, kot so odstopanja od predvidene realizacije, črpanje evropskih sredstev, dana poročstva države in težko pričakovanega znižanje skupnega javnega dolga, ki se bo pričelo v prihodnjem letu. Predvsem nas veseli tudi informacija, da Ministrstvo za finance aktivno dela na pripravi sprememb sistemov zakonov, kot sta Zakon o javnih financah in Zakon o računovodstvu, ki bosta omogočala, da bo sprejemanje ključnih finančnih dokumentov v prihodnosti bolj ustrezno.

Komisija za nadzor javnih financ je tako sprejela sklep, s katerim predlaga Državnemu zboru sprejem zaključnega računa proračuna. Pomembno se nam zdi poudariti predvsem, da Vlada in Računsko sodišče zblížujeta stališči, da se nepravilnosti odpravljajo in zmanjšujejo, da lahko manjšim nepravilnostim navkljub trdimo, da imamo pravilno načrtovane in transparentne javne finance.

Socialni demokrati bomo zato podprli Predlog zaključnega računa Proračuna Republike Slovenije za leto 2014. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo dr. Matej Tašner Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospa podpredsednica. Lep pozdrav vsem!

Begunska kriza ni varnostna kriza, je humanitarna kriza in hkrati pa je vseeno več kot zgolj to, je tudi kriza države. Glede na to, da smo eno begunsko krizo pred kratkim v devetdesetih letih že dali skozi in da je na primer po številu ljudi, ki smo jih tukaj nastanili, bila precej večji infrastrukturni in logistični zalogaj, nesposobnost države, da se učinkovito in humano sooči s trenutno krizo, jasno kaže na njen razkroj. In kaj je razlog za to – brezglavo varčevanje!

Zato imamo lahko na eni strani izmozgane in podplačane policiste v zastareli opremi, na drugi pa skoraj koncentracijska taborišča brez pogojev za dostojno življenje beguncev. To se odraža tudi v konkretnih številkah; za policijo smo leta 2014 namenili okoli 290 milijonov evrov, letos približno enak znesek, leta 2011 na primer pred uveljavitvijo zloglasnega ZUJF pa smo ji namenili 35 milijonov evrov oziroma 12 odstotkov več. Seveda pa policija ni nobena izjema. Praktično vsi ključni družbeni podsistemi zdravstvo, šolstvo in sociala so v zadnjih letih močno nazadovali. Varčevanje nam ubija državo. Pa ne le države, varčevanje ubija tudi gospodarstvo. Če si ogledamo analizo plač v javnem sektorju v letu 2014, ki je del zaključnega računa, vidimo, da smo od leta 2002 naprej priče stiskanju plač v javnem sektorju, ki so rasle po stopnji okoli 1 odstotka, prvič pa so upadle že leta 2004, in sicer za 0,7 odstotka. V letih 2008 in 2009, torej po uveljavitvi Virantove reforme plačnega sistema v javnem sektorju, smo doživeli edina večja skoka, namreč za 3,8 in 5,8 odstotka, odtlej pa plače v javnem sektorju upadajo. Najgloblji padec je bil leta 2012, ko je bil sprejet in uveljavljen ZUJF, in sicer za kar 4,7 odstotka, globok 4,1-odstoten padec pa se je nadaljeval tudi leto kasneje, leta 2013. Šele lani so bruto plače v javnem sektorju spet rahlo narasle, pa še to le za desetino odstotka.

Skratka, če so si makroekonomske analize edine, da okrevanje slovenskega gospodarstva ovirata predvsem manko gospodarskih investicij in povpraševanje gospodinjstev, varčevanje torej ta problema še poudarja. Doselej, ko je bila mednarodna gospodarska situacija za naše gospodarstvo ugodna, se to v gospodarski rasti še ni tako poznalo, se je pa gotovo poznalo v življenju ljudi. Ko pa se bodo razmere na mednarodnih trgih spremenile – kriza nemške avtomobilske industrije, razmeroma nizka rast ameriškega gospodarstva, stagnacija evropskega in japonskega ter ohlajanje azijskih in južnoameriških –, se nam bodo posledice varčevanja prikazale v vseh razsežnostih.

Zato v Poslanski skupini Združene levice sicer predlog zaključnega računa lahko podpremo, varčevanja, ki ga je utelešal tudi proračun za leto 2014, pa nikoli ne bo mogli.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Zaključni račun je stvarna materija oziroma – kar je bilo, je bilo – je odraz dejanskega stanja v tem letu, torej za leto 2014. V Poslanski skupini Nove Slovenije zaključnega računa ne bomo podprli, prav tako mu ne bomo nasprotovali. Zakaj? Zaradi dveh ključnih razlogov.

Prvič, mnenje s pridržkom Računskega sodišča in vsakoletno ponavljanje enih in istih napak ter neskladja, odstopanja od rebalansa proračuna, kljub temu da je bil rebalans proračuna izveden 19. novembra, torej ob koncu leta. Nadalje predvsem to, kar je že Komisija za nadzor javnih financ ugotovila: vedno ene in iste napake se ponavljajo, Vlada pa na to ne reagira in teh napak ne popravlja. Namreč, v letu 2014 so v zaključnem računu v primerjavi s prvotno sprejetim proračunom za leto 2014, se pravi, brez rebalansa, ki je bil sprejet v novembru, kot sem že dejal, leta 2014, velika odstopanja tudi pri odhodkih – infrastruktura, prometna politika – in prihodkih – izpad prihodkov od načrtovanega davka na nepremičnine. Glede na vsa navedena dejstva, glede na te neskladnosti, smo v Novi Sloveniji zagovarjali stališče, da bi Vlada Republike Slovenije morala popraviti zaključni račun. Na to je opozorilo tudi Računsko sodišče in na Vladi je bilo, da bi se teh sprememb kakovostno lotila. Te napake, kot kaže, se bodo ponavljale tudi naslednje leto in prej ali slej bi Vlada Republike Slovenije morala zagristi tudi v to materijo.

Torej, kot rečeno, iz navedenih razlogov nekonsistentnosti, razlik med odhodki in prihodki ter mnenja Računskega sodišča s pridržkom sledi, da Poslanska skupina Nove Slovenije zaključnega računa ne more podpreti.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP):
Hvala lepa. Spoštovani!

Obravnavamo zaključni račun proračuna Republike Slovenije za leto 2014. Torej gre za leto, ko smo imeli dve vladi, in gre za leto, ki smo ga zaključili z rebalansom proračuna. Rebalans smo, naj samo spomnim, sprejemali 19. novembra 2014, torej slab mesec in pol pred koledarskih zaključkom leta 2014, in takrat smo se nekateri spraševali, ali je res nujen. Seveda nujnosti nismo pogojevali z izpadom nekaterih načrtovanih prihodkov, kot so to na primer prihodki iz naslova nepremičninskega davka, pa tudi ne z izpadom prihodkov iz naslova evropskih sredstev, kot tudi

ne z izkazom odhodkovne strani proračuna, kjer smo imeli višje stroške zadolževanja na eni strani in izpad transferjev v pokojninsko blagajno zaradi uveljavitve Zakona o Slovenskem državnem holdingu in s tem povezane spremembe o financiranju blagajne ZPIZ in Kada. Nujnost rebalansa nismo problematizirali zaradi naštetih dejstev, ki so bila znana in akceptirana. Spraševali smo se, ali je rebalans nujen glede na dejstvo, da je takrat vlada v odhajanju sprejela potrebne ukrepe, in to že v juliju 2014, ki so omogočili nemoteno izvrševanje proračuna, in to brez rebalansa.

Koalicija je takratni rebalans, in to vas želim spomniti, razglasila kot velik dosežek. Tudi nekatere kolegice, še nedolgo od tega, med dosežke aktualne vlade štejejo prav rebalans, o katerem sem govorila. Kar pa zmoti pri tem rebalansu, je, da se je ministrstvo navkljub bližini konca leta krepko zmotilo pri na koncu izkazanih prihodkih in še posebej davčnih prihodkih. Zmotiti se za približno 150 milijonov evrov mesec in pol pred koncem leta, pa vseeno ni kar tako, sploh če tako analogijo prenesemo v bolj aktualen, pred dnevi sprejet proračun za leto 2016, kjer smo, spomnimo, ugebali o stroških begunske krize. Bojim se, kaj in kako je bilo načrtovano za leto 2016, ko pa vemo, da smo se konec leta 2014 tako močno ušтели.

Ne glede na povedano pa bomo zaključni račun podprli. Ne nazadnje je šlo za leto z veliko negotovosti in neznank tako na področju trga dela kot tudi na gospodarskem področju. Podprli ga bomo tudi zaradi obljube Ministrstva za finance, da bo v kratkem predstavilo predlog sprememb zakona o javnih financah, ki bo vsakoletne napake, na katere napotuje Računsko sodišče, končno odpravilo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Vljudno prosim za mir v dvorani!

Besedo ima poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Glede realizacij je bilo že kar nekaj besed, tako da se bom v svojem oziroma v našem stališču osredotočil na druga področja. Uvodoma moram vsekakor poudariti, da se v SMC zavedamo pomena mnenja s pridržkom, ki ga je izreklo Računsko sodišče na predlog splošnega dela zaključnega računa Republike Slovenije za leto 2014 zaradi ugotovljenih pomanjkljivosti pri izkazovanju računovodskih kategorij. Temu se doslej na tem mestu – doslej pomeni že kar dolga leta – po našem mnenju ni posvečalo zadostne pozornosti, v zadnjem času pa, kar je bilo razvidno tudi iz odgovorov predstavnice Ministrstva za finance v okviru seje pristojne komisije Državnega zbora, se je k tej problematiki pristopilo bolj temeljito. Ugotovljena neskladja so imela različne vzroke. Eden izmed zelo pomembnih izhaja iz nejasnosti ali razlik v

strokovnih mnenjih med Vlado in Računskim sodiščem in tam bo treba tudi v prihodnje proaktivno usklajevati že med potekom revizij. Del ima zgodovinski predznak, izhaja iz spremembe o pravilih računovodenja, nepopolnih oziroma zastarelih evidencah, ki jih je treba najprej rešiti na vsebinski ravni, preden se lahko zagotovo pravilno računovodsko prepoznavanje. Del izvira iz zakonodaje, k čemur bomo v kratkem morali pristopiti tudi v tej hiši, del pa tudi iz morebitnih pomanjkljivosti v organizaciji in znanju.

S tem v zvezi v Poslanski skupini SMC pričakujemo od Vlade, da bo pri prihodnjih izvrševanjih proračunov odločno nadaljevala z uveljavljanjem ukrepov, ki bodo zagotovili skladnost izvrševanja z opozorili Računskega sodišča, pa naj gre za doslednost pri knjiženju posamičnih dogodkov, torej usposobljenost knjigovodskega in računovodskega osebja in tistih, ki dajejo navodila za kontiranje, za vzpostavitev evidenc, ki so podlaga za prepoznavanje dogodkov, ali za rešitve, ki se morajo jasneje oziroma konkretnije opredeliti v sistemski zakonodaji – primer zakona o javnih financah, ki ni doživel prenove že več kot desetletje.

Zaradi navedenega v Poslanski skupini SMC podpiramo sklep, sprejet na Komisiji za nadzor javnih financ, in sicer da se zaključni račun proračuna Republike Slovenije za leto 2014 sprejme. Vendar, kot povedano, tudi pričakujemo, da bo že vzpostavljena močnejša dinamika konstruktivnega sodelovanja med Računskim sodiščem in Vlado v doglednem času prinesla napredek tudi na tem področju.

V poslanski skupini bomo, kot povedano, zaključni račun Proračuna Republike Slovenije za leto 2014 podprli. Hvala.

PODPREDSEDNIK MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Spoštovane predstavnice Vlade, kolegi in kolegice!

Pred približno enim letom smo govorili o zaključnem računu za leto 2013. Takrat smo ravno tako obravnavali revizijsko poročilo Računskega sodišča in opozorili na nekatere napake. Opozorili smo na napake, ki se dogajajo s knjiženjem posameznih odhodkov, prihodkov v povezavi s SID banko, v povezavi z zavarovanjem, v povezavi z družbami, ki se ukvarjajo z energetiko, v povezavi z Zakonom o računovodstvu, z Zakonom o javnih financah in tako naprej. Takrat mislim, da so skoraj vse stranke dejale, da se morajo popravki, ki jih nalaga Računsko sodišče, dejansko udejanjiti tudi v proračunu za leto 2014.

Gospa in gospodje, to se ni zgodilo! Tako kot pri mnogih stvareh ste ostali pri besedah in pravzaprav niti ne želite kakršnihkoli popravkov,

predvsem tistih, ki jih nalaga Računsko sodišče. Računsko sodišče je tudi povedalo, da enostavno ne more priti do konca s predstavniki Ministrstva za finance, ki tukaj predstavljajo Vlado, do konca v tem smislu, da bi za določene zadeve našli ustrezne rešitve. Vlada oziroma Ministrstvo za finance tukaj nasprotuje in si pač ne da ničesar dopovedati, poenostavljeno povedano, in ne sprejme njihovih rešitev. Državni zbor je tisti, ki lahko Vladi naloži določene rešitve. Te rešitve ne bi prizadele nikogar. Te rešitve, ki bi jih moral sprejeti Državni zbor in s tem tudi koalicija, bi dejansko pomenile večjo zakonitost delovanja Vlade, večjo zakonitost delovanja tudi paradržavnih institucij. Te rešitve bi bile signal tudi za ostale proračunskega porabnike tako posredne kot neposredne. Vendar, iz predstavitve stališč koalicijskih poslanskih skupin sledi, da ta koalicija temu ne bo naredila konca, ne bo naredila tega, da bi proračun deloval bolj zakonito in tudi bolj smotrno, tako kot opozarja Računsko sodišče.

Mislím, da je tukaj popolnoma brez učinka kakršnokoli pozivanje koalicije na to, zato ker enostavno koalicija pristaja tudi na napake, nezakonnosti, nesmotrnosti, ki jih ugotavlja Računsko sodišče, in pravi, da je to vse v redu, saj ne bodo zaradi tega nič naredili. Tukaj je pomembno tudi izkazovanje realnosti proračunskih postavk. Tukaj je lahko tudi izziv za Vlado, da odgovori, kakšne so bile prerazporeditve med letom 2014, in sicer od osnovnega proračuna za leto 2014 do zaključnega proračuna za leto 2014, to je verjetno en podatek, koliko je bilo razporeditev. Drugi podatek je, koliko je bilo razporeditev med popravkom proračuna za leto 2014, se pravi novim proračunom in zaključnim računom. Upam, da ga bo Vlada predstavila, v toliko, da je težko govoriti o realnosti načrtovanja proračunskih prihodkov in proračunskih odhodkov. Realnost načrtovanja proračunskih prihodkov se kaže v tem, da enostavno en izredno pomemben vir ni bil izveden, ni bil prihodek proračuna, to je davek na nepremičnine, ki je doživel popoln fiasko na Ustavnem sodišču in tudi sicer. Na področju odhodkov ravno tako Računsko sodišče opozarja na visoke prerazporeditve v višini 150 milijonov predvsem na področju prometne infrastrukture, na področju prometne politike. Skratka, to realno načrtovanje ostaja le pri besedah in daleč od tega, da bi bilo realno.

Prav tako je bilo opozorjeno na to, da Vlada enostavno ne sledi priporočilom niti Komisije za nadzor javnih financ niti sama sebi, ko neprestano govori o tem, da bo spremenila sistemske rešitve. Tu mislim predvsem na novi zakon o javnih finančah in novi zakon o računovodstvu. Vsako leto vlada pride in povem, da bo naredila to, pa ne naredi. Še danes nimamo poslanci zakona o javnih finančah, pa mislim, da kolikor časa spremljam delovanje vlade, recimo, v zadnjih 10 letih je vsako leto to

obljubila, v vseh vladah, pa tega dejansko ni storila. Vedno so razlogi. Povem vam, da administracija vodi Ministrstvo za finance in administracija bo povedala ministru, kdaj bo nek zakon pripravljen in kdaj ne, ne minister! Nima minister tu nobene besede, tudi danes ne. Tudi ne vem, če državna sekretarka. Administracija pove, ali je zakon ali ne, in to je slabo.

Tako je s tudi s črpanjem evropskih sredstev. Tudi tukaj je prišlo v letu 2014 do tega, da niso bila počrpana optimalno. In počrpana niti ne bodo v letu 2015, 2016, ko je nova finančna perspektiva. Zaradi tega je bilo tudi na Komisiji za nadzor javnih financ predlagano, da komisija sprejme določene sklepe, ki sem jih že v uvodu tudi omenil in prebral nekatere. Ti sklepi se predvsem nanašajo na to, da Vlada popravi ugotovljene nepravilnosti. To predlaga tudi Slovenska demokratska stranka. Slovenska demokratska stranka predlaga tudi, da se enostavno ta zaključni račun naredi zakonit in v skladu s priporočili Računskega sodišča, da se realno načrtuje prihodke in odhodke, da se zmanjša odstopanja pri prihodkih in odhodkih, da se izboljša knjiženje, da se izboljša načrtovanje in izvedba koriščenja evropskih sredstev, predvsem tako, da bodo ta sredstva vplivala na večjo gospodarsko rast in večjo zaposlenost.

Navsezadnje tudi glede na to, da se tudi ta poročila in zaključni računi ponavljajo iz leta v leto z istimi napakami, nič se ne spremeni, Slovenska demokratska stranka tudi predlaga Državnemu zboru, da tega zaključnega računa Državni zbor ne sprejme samo iz enega razloga: zato da bo povečal zakonitost, transparentnost in smotrnost delovanja proračuna, po katerem dejansko deluje vlada, ki jo podpira ta koalicija. S tem bi koalicija naredila sama sebi nekaj dobrega. V bistvu bi povečala zakonitost in dejansko bi naredila tisto, kar piše v programu te koalicije, da bo delovala zakonito. Zaradi tega ne vidim razlogov, da ne zavrne koalicija zaključnega računa proračuna za leto 2014 in da v nadaljevanju pozove Vlado, da popravi proračun in upošteva priporočila Računskega sodišča.

V Slovenski demokratski stranki zaradi tega zaključnega računa proračuna za leto 2014 ne bomo sprejeli.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi razprava poslank in poslancev o predlogu zaključnega računa. Besedo ima gospa Urška Ban, pripravi naj se mag. Andrej Šircelj.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa, predsedujoča, za besedo. Spoštovani kolegi in kolegice!

Danes obravnavamo zaključni račun proračuna Republike Slovenije za leto 2014, ki je bil, kot je že povedala državna sekretarka,

realiziran v skladu in v okvirih, ki jih je predpisal oziroma katere je načrtoval sprejeti proračun in potem tudi rebalans proračuna za leto 2014. Pa po podatkih iz tega zaključnega računa je razvidno, da smo v letu 2014 realizirali 8 milijard 459 milijonov prihodkov, od tega se 78 odstotkov teh prihodkov nanaša na davčne prihodke, 10 odstotkov je nedavčnih prihodkov, ostalih 12 odstotkov pa so prejete sredstva iz Evropske unije. Gre za več kot eno milijardo teh sredstev – posledica črpanja za projekte, tudi na drugi strani je bilo 37 odstotkov več realiziranih investicij kot leto 2013. Glede samih odhodkov; realiziranih jih je bilo za 9 milijard 654 milijonov. Ta struktura pokaže, da 30 odstotkov odhodkov porabimo za tekočo porabo, 54 odstotkov je transferjev in 4 odstotki so plačila v Evropsko unijo. Razlika med prejetimi sredstvi EU in vplačili v EU pokaže pozitivno bilanco za Slovenijo. Presežek znaša več kot 600 milijonov evrov in je Slovenija je neto prejemnik sredstev iz evropskega proračuna. Gre za najvišji neto presežek 125 milijonov, višji kot v letu 2013 in najvišji, odkar smo polnopravna članica Evropske unije.

Iz A bilance prihodkov in odhodkov je razvidno, da je znašal primanjkljaj eno milijardo 195 milijonov, kar predstavlja 3,2 odstotka BDP oziroma je znotraj primanjkljaja, kakršen je bil načrtovan z rebalansom proračuna za leto 2014. Presežek odhodkov nad prihodki je za 22 odstotkov manjši kot v letu 2013, ko je takrat znašal eno milijardo in pol. Zmanjšal se je tudi primarni primanjkljaj, se pravi primanjkljaj, ki ne upošteva prihodkov in odhodkov iz naslova obresti. V letu 2014 je ta primanjkljaj znašal 153 milijonov evrov, v letu 2013 pa čez 700 milijonov evrov, kar pomeni, da se je zmanjšal za slabih 80 odstotkov in to vsekakor pomeni, da gremo s to politiko finančne konsolidacije v pravo smer. Je pa na drugi strani tudi res, da Računsko sodišče že vrsto let opozarja na določene transakcije in določene nepravilnosti pri posameznih knjizbah in obravnava poslovnih dogodkov, kar ima za posledico lahko nepravilno izkazane prihodke in odhodke v bilancah. Iz tega razloga je tudi Računsko sodišče izdalo mnenje s pridržkom, zato tukaj res pričakujemo od Vlade, da bo te zadeve uredila. Tudi državna sekretarka je že na seji Komisije za nadzor javnih financ povedala, da so pripravili odzivno poročilo, na katerega še nimajo odgovora Računskega sodišča. So pa upoštevali večino ugotovitev in tudi pojasnili, kako so ali bodo priporočila ter ugotovitve Računskega sodišča upoštevali pri nadaljnjem izvrševanju proračunov v naslednjih letih.

Kot je pa že povedal tudi predstavnik Računskega sodišča na Komisiji za nadzor javnih financ, je sedaj tudi priložnost, da v zakonodaji določene stvari uredimo. Pred kratkim, poleti, smo sprejeli Zakon o fiskalnem pravilu, ki od nas zahteva spremembo tudi druge zakonodaje, predvsem Zakona o javnih finančah, Zakona o računovodstvu, verjetno tudi

Zakona o financiranju občin. Sedaj je tukaj priložnost, da določene stvari uredimo predvsem in najprej v Zakonu o javnih finančah, za katerega in po zagotovili državne sekretarke pričakujem, da ga bomo dobili v Državni zbor v začetku naslednjega leta, saj je bila zadnja večja sprememba Zakona o javnih finančah narejena leta 1999, torej pred petnajstimi leti. Od takrat je Republika Slovenija postala članica Evropske unije in smo v območju evra in posledično tega Evropska skupnosti od nas zahteva veliko poročanja. O tem je govoril tudi predstavnik Računskega sodišča. Naš sistem je še vedno vezan na statistiko nacionalnih računov, vsa poročanja pa vemo, da se nanašajo na metodologijo ESA 95 oziroma ESA 2010.

V tej fazi, kjer smo, se pravi, pred pripravo novega zakona o javnih finančah, je prav, da pristopamo na računovodenje na podlagi poslovnega dogodka, tako kot ostale države članice EU. Mislim, in tako ugotavlja tudi Računsko sodišče, da bomo marsikatero razkritje in nepravilnost, ki se izpostavlja že vrsto let, tudi s tem pristopom delno rešili, ker je veliko napak, ki jih ugotavlja, tudi posledica računovodenja, kakršnega imamo. Računam na to, da tukaj se tudi Ministrstvo za finance usklajuje v procesu priprave zakona o javnih finančah tudi z Računskim sodiščem.

Naslednja stvar, ki je bila večkrat že izpostavljena, je prehod v celoti, celovit prehod na programski proračun, kjer je tudi priložnost, da se določene stvari, ki jih ugotavlja Računsko sodišče, odpravijo.

Kot nam je bilo pojasnjeno že na Komisiji za nadzor javnih financ pa tudi tukaj danes s strani državne sekretarke, se te spremembe oziroma te spremembe zakonodaje vršijo, so v teku. Pričakujemo jih v Državnem zboru, kot sem rekla, odzivno poročilo na sam ta zaključni račun je Ministrstvo za finance oziroma Vlada posredovala Računskemu sodišču, kjer so, kot sem rekla, pojasnili, kako so in kako bodo priporočila in ugotovitve Računskega sodišča na eni strani že upoštevali in kako jih še bodo.

Tako bom sama ta zaključni račun za leto 2014 podprla, res pa pričakujem, kot sem že povedala, da se bomo o teh stvareh še pogovarjali in poskušali pristopiti na način, da takšnih napak ne bo več. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Da kar nadaljujem, kjer je končala kolegica Banova. Kakšne napake se ponavljajo iz leta v leto in nič se ne zgodi! Iz leta v leto se ponavljajo in Računsko sodišče je samo reklo, da se delo Računskega sodišča tukaj konča, na potezi je Državni zbor. Državni zbor je tisti, ki

lahko zavrne in potem se bodo morda te napake popravile. Do takrat se pa ne bodo, ker Vlada se s tem ne strinja in je tudi povedala, enostavno vsako leto pove, se ne strinja. Zaradi tega mnenje Računskega sodišča ostaja v zraku, je popolnoma nestvarno, zaradi tega ker Vlada na podlagi tega nič ne naredi. Že nekaj let.

Tukaj je dejansko vprašanje, še enkrat, zaradi tega ker druge rešitve dejansko ni, kaj bo Vlada naredila, kdaj bo Vlada naredila in kako bo Vlada to naredila. Ene in iste, če želite, floskule poslušamo že na vseh sestankih s strani Vlade: zakon o računovodenju, zakon o javnih finančah in tako naprej in tako naprej. Vendar, oprostite, tega ni. V nobeni vladi. Še enkrat, prosil bi Vlado tudi, da pove odstopanja od osnovnega proračuna, tistega prvega, in zaključnega računa ter odstopanja od rebalansa in zaključnega računa, kakšni so podatki na področju prihodkov in kakšni so podatki na področju odhodkov. Čudim se tej koaliciji, da bo podprla vse, kar Vlada naredi, čeprav je bila v letu 2014 deloma druga vlada, in da enostavno požegna, po domače povedano, tudi vse tiste nepravilnosti, nezakonitosti, na kar Računsko sodišče opozarja že nekaj let. Računsko sodišče, predstavniki Računskega sodišča so na seji Komisije za nadzor javnih financ rekli: Glejte, mi ne moremo več, mi nimamo več pristojnosti, da Vlado prisilimo, da dela zakonito, da Vlado prisilimo, da dela tako, kot ji mi nalagamo. Tu boste enostavno vse skupaj podprli in karavana gre dalje do proračuna za leto 2015 in zaključnega računa za leto 2015. Gospe in gospodje, po mojem osebnem mnenju je to neodgovorno! To je neodgovorno in to je napačen znak, napačen signal za vse ostale proračunske uporabnike, kajti tudi oni si potem privoščijo, da bodo delali nezakonito, da bodo delali v nasprotju z mnenjem Računskega sodišča. Skratka, potem se sprašujemo, zakaj pa sploh imamo Računsko sodišče, če ga Vlada ne upošteva, tista, ki bi ga morala najprej upoštevati! Potem pa zahteva, da to upoštevajo drugi, ona pa ne upošteva.

Prosim predstavnico Vlade za te podatke, kaj bo naredila v zvezi z mnenjem Računskega sodišča, da vsaj pred Državnim zborom pove, kaj bo naredila. Prosim tudi, da pove o teh nesorazmerjih med prvim in drugim proračunom ter končnim proračunom. Glejte, ker sicer mi tu nismo naredili ničesar. Tudi na Komisiji za nadzor javnih financ je glasovanje tako, da koalicija prevzame glasovalni stroj in enostavno podpira Vlado tudi takrat, ko Računsko sodišče ugotovi, da je nekaj narobe. Niti toliko kritični niso do Vlade, da bi vsaj opozorili na to. Vse je polikano, vse je spolirano na koncu in zadeva bo šla skozi. Ja, oprostite, z javnimi financami se tako ne dela! To niso vaše javne finance, to niso osebne finance, to so finance davkoplačevalcev, to je denar davkoplačevalcev. Spoštovana koalicija, tako delate z denarjem davkoplačevalcev, da Računskega sodišča ne upoštevate pri tem.

Seveda tega zaključnega računa ne bom podprl.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Prehajamo na sklepni del razprave, v kateri dobi besedo še predstavnica Vlade mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

V skladu z Zakonom o javnih finančah je rebalans proračuna instrument, ki ga je treba uporabiti, če Vlada ugotovi, da kljub sprejetim ukrepom iz svoje pristojnosti ne more uravnovežiti prihodkov in odhodkov državnega proračuna v skladu s tem, kar je bilo sprejeto v Državnem zboru kot veljavni proračun. Ko je ta vlada nastopila mandat v drugi polovici septembra 2014, se je odločala, ali bo lahko v skladu s pristojnostmi, ki jih ima, izvršila proračun do konca leta ali bo Državnemu zboru predlagala rebalans proračuna, ker so odstopanja med realizacijo od tistega, kar je sprejel Državni zbor, tako velika, da se s tem zmanjšuje legitimnost proračuna. Odločili smo se za to, da pripravimo rebalans proračuna. Po uveljavitvi oziroma po novembru lanskega leta je bilo dodatnih razporeditev iz rezerve še za 14,9 milijona, medtem ko podatka za prerazporejanje od začetka leta do novembra, žal ne morem posredovati.

Kar se tiče očitkov glede razlik med dejansko realizacijo in oceno mogoče realizacije v rebalansu proračuna, je bil dan podatek, da naj bi se davčni prihodki razlikovali od načrtovanih za 150 milijonov, moram ta podatek demantirati. Dejstvo je, da so davčni prihodki realizirani v 99,20 odstotkih, in sicer so bili nižji od načrtovanih za 53 milijonov. Razlika je nastala predvsem na področju domačih davkov na blago in storitev, pri trošarinah in deloma pri davkih od prometa motornih vozil. Zakaj ta razlika? Ocena prihodkov je bila narejena na podlagi realizacije 8 mesecev v mesecu septembru in upoštevani so bili podatki glede makroekonomskih kazalcev iz jesenske napovedi Umarja v letu 2014. Tudi ti podatki oziroma ta realizacija je bila potem do konca leta dejansko uresničena v nekoliko drugačnih odstotkih oziroma na drugačen način, zato v bistvu ta odstopanja. Drugi del odstopanj se nanaša na črpanje evropskih sredstev, kjer je realizacija za 80 milijonov nižje od načrtovane, vendar je hkrati ob koncu leta 2014 bilo za približno 100 milijonov realiziranih odhodkov, za katere prihodke še nismo uspeli realizirati iz dveh razlogov. Po eni strani zaradi tega, ker ni Evropska komisija še zagotovila dovolj sredstev na posebnem računu Banke Slovenije, kjer se ta sredstva zbirajo, in po drugi strani, ker resorna ministrstva do konca decembra niso zagotovila predložitve zahtevkov za povračilo, kar pa je bilo potem realizirano v mesecu januarju oziroma februarju letošnjega leta in v skladu z načelom

knjiženja po denarnem toku evidentirano kot prihodek v letošnjem letu.

Ne bo na odmet opozoriti tudi, da so se v enakem obsegu kot prihodki znižali tudi odhodki in bili realizirani v obsegu 98,35 odstotkov.

Kar se tiče popravkov Računskega sodišča, trenutno veljavni režim zahteva, omogoča dvostopenjski postopek. Računsko sodišče v postopku revidiranja predloži Vladi predloge popravkov, Vlada oceni, ali jih upošteva, tako da popravi zaključni račun za nazaj, ali pa se odloči, da jih realizira za naprej. Vlada je sprejela odločitev, da realizira stvari, ki jih je mogoče realizirati oziroma glede katerih se strinjamo z Računskim sodiščem za naprej. Zakon o javnih financah nadalje omogoča, da lahko Državni zbor na zahtevo Računskega sodišča zahteva od Vlade, da popravi zaključni račun. V dosedanji praksi se je ta določba Zakona o javnih financah izkazala za neučinkovito, saj niti v enem letu od leta 2010, odkar obstaja ta določba v Zakonu o javnih financah, nismo prišli do tega, da bi katerikoli popravek revizorja sprejet in uveljavljen v preteklem zaključnem računu, se je pa kar nekaj tega upoštevalo za naprej.

Pa če pogledamo te popravke revizorja, ki so omenjeni oziroma ki so navedeni v revizijskem poročilu za leto 2014. Prvi se nanaša na izgradnjo infrastrukture na spodnji Savi. Ta zadeva je realizirana za naprej in bo sanirana do konca letošnjega leta, ker bodo poplačana vsa posojila, ki jih je za izgradnjo infrastrukture najelo podjetje Infra, in ko bodo ta posojila poplačana, bodo tudi objekti knjiženi oziroma evidentirani v poslovnih knjigah Ministrstva za okolje in prostor. S tem bo dejansko zahteva Računskega sodišča, ki se res vleče že nekaj let, upoštevana v celoti.

V zvezi z instrumenti finančnega inženiringa, to je druga zahteva Računskega sodišča, gre za vprašanje, kako evidentiramo evropska sredstva, ki jih Vlada oziroma država namenja Slovenskemu podjetniškemu skladu za namene spodbujanja gospodarstva. V tem primeru Vlada vztraja na tem, da gre za posojilo, ker gre za povratna sredstva in ne gre za nepovratna sredstva, kar je bilo stališče Računskega sodišča in vsako leto v bistvu tukaj pridemo do nekega večjega skupnega razumevanja tega odprtega vprašanja.

Tretja zadeva. Knjiženje oziroma evidentiranje obveznic Republike Slovenije 21 in 39. To so obveznice, ki jih je država izdala v zvezi z izvrševanjem obveznosti iz naslova različnih odškodnin, odškodnine pa poplačuje SDH oziroma prej Sod. Že v letu 2010 smo s spremembo zakona, s katero se je Računsko sodišče tudi strinjalo, uredili način evidentiranja izdaje tovrstnih obveznic za vse obveznice, ki so izdane od 1. januarja 2011 dalje. Za obveznice, ki so bile izdane pred tem, pa v skladu s prehodno določbo zakona moramo imeti drugačen režim evidentiranja, in ta problem bo dejansko ostal na mizi, dokler bodo še v veljavi

oziroma dokler ne bodo v celoti poplačane obveznosti po obveznicah, ki so bile izdane pred 1. januarjem 2011.

Z nekaterimi drugimi zadevami, na katere opozarja Računsko sodišče v svojih predlogih popravkov, se z njimi strinjamo in ocenjujemo, da jih je treba upoštevati v tekočem proračunu oziroma da jih je treba upoštevati za naprej, da pa ni mogoče na tej podlagi popravljati zaključnega računa za nazaj, saj bi marsikatera rešitev zahtevala rebalans proračuna, ki pa se je že nehal izvrševati, torej v bistvu smo na nek način v začaranem krogu. Tudi Vlada ni zadovoljna s tem pristopom oziroma s temi elementi izvajanja določbe Zakona o javnih financah. Zaradi tega smo že začeli postopek priprave novega Zakona o javnih financah in Zakona o računovodstvu, kjer so uvedene pomembne spremembe. Prav s sodelovanjem oziroma skupaj z Računskim sodiščem smo že v mesecu oktobru izvedli problemsko konferenco, na kateri so bili prisotni praktično predstavniki vseh proračunskih uporabnikov na državni ravni, za občinske proračunske uporabnike bo takšna konferenca izvedena prihodnji teden. Trenutno smo v fazi, ko z Računskim sodiščem usklajujemo posamezne določbe oziroma posamezne vsebinske sklope novega predloga zakona o javnih financah. V zvezi s tem usklajujemo tudi stališča oziroma mogoče nove rešitve glede uveljavljanja popravka revizorjev in vsaj na delovni ravni moram reči, da so pogovori zelo konstruktivni in da smo blizu zelo sprejemljive in izvedljive rešitve.

Tudi opozorilo, ki se tiče knjiženja oziroma evidentiranja poslovnih dogodkov po načelu denarnega toka oziroma po načelu nastanka poslovnega dogodka, tudi to vprašanje je naslovljeno z novo sistemsko zakonodajo, kjer načrtujemo, da bomo v sistem računovodenja vpeljali preko določenih prehodnih rešitev, prehodnega obdobja tudi sistem računovodenja po načelu nastanka poslovnega dogodka.

V skladu z Zakonom o fiskalnem pravilu smo dolžni Državnemu zboru predložiti v obravnavo Zakon o javnih financah v šestih mesecih po sprejetju Zakona o fiskalnem pravilu in tega roka se nameravamo tudi držati. V tem trenutku je interno usklajevanje posameznih rešitev zakona v zaključni fazi in računam, da bomo že v mesecu decembru imeli besedilo zakona, ki ga bomo lahko začeli usklajevati tudi v širšem okviru. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker pa čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika zbora še kdo razpravljati. Ker vidim, da so želje, želim pred prijavo opozoriti, da se lahko k prijavi prijavi s pritiskom tipke za vklop mikrofona, če se želi k besedi prijaviti tudi predstavnica Vlade,

naj se ravno tako prijavi s pritiskom tipke za vklop mikrofona. Prosim, za prijavo.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj, nato pa predstavnica Vlade.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Hvala lepa tudi za odgovor, vsaj delni odgovor, nisem pa dobil odgovora na vprašanje o razliki med prihodki in odhodki glede osnovnega proračuna, tistega pred popravkom, pred rebalansom in zaključnim računom. Še nekaj, takrat ko sem govoril o 150 tisočih, sem govoril o 150 milijonih, se opravičujem 150 milijonih odhodkov na prometnem ministrstvu oziroma na postavki promet na Ministrstvu za infrastrukturo in tam je vprašanje, kajti tam je zmanjkalo denarja v letu 2014. Če se spomnite, saj to so bili še, ne vem, šolski prevozi in tako naprej in vse te zadeve. Govoril sem o tem.

Bi pa dejansko rad: prvič, odgovore na to, kakšno je realno planiranje, ker iz tega se vidi, kolikšne so bile osnovne predpostavke v proračunu in kolikšne so čez eno leto brez rebalansa proračuna. Potem se lahko upošteva rebalans in zaključni račun. Na to je opozoril tudi predstavnik Računskega sodišča, tako bi seveda ta podatek želel slišati.

In drugo, spoštovana predstavnica Vlade, to je prav, kar ste povedali, se strinjam, da boste naredili. Povedali ste en datum, sem vesel, to je december tega leta, novi zakon o javnih financah, ampak to se ponavlja. Verjetno pet let govorim podobno, pa vi odgovarjate podobno, kakšnega bistvenega napredka pa ni, saj tudi sami pravite za te elektrarne na Savi in tako naprej, da se ponavlja že deset let ista zgodba. Verjetno ni vedno treba spreminjati predpisov, verjetno je treba tudi malo dobre volje pa verjetno ne samo se zakopati na okope pa ne spremeniti ničesar, tako kot se dejansko dogaja in nihče nič ne spremeni. Potreben je intenziven dogovor, ne samo dogovarjanje, ampak dogovor, kajti pomemben je dogovor, ni pomembno se samo dogovarjati. Če se dogovarjate, ne vem, je pač državna administracija tudi včasih plačana za to, da se dogovarja. Upam, da bodo te problemske konference o zakonu o javnih financah kaj prispevale k temu, da bomo res dobili to v mesecu decembru, tako kot ste obljubili. Tukaj vas bom držal za besedo.

Upam, da bo prispevalo k temu, da bodo kvalitetnejše rešitve, še posebej zaradi tega, ker se bojim, da sama konferenca ne bo dala rezultatov, če se boste spet samo dogovarjali, ne pa tudi dogovorili. Že včeraj je problem, da se dogovarjate, dogovarjate, dogovarjate, ničesar se pa ne dogovorite. To velja tudi za koalicijo. To traja že leta. Treba je sprejeti odločitve in treba je sprejeti rešitve, da se težave, problemi, na katere sedaj opozarja Računsko sodišče, enostavno odpravijo. Ali so sedaj rešitve najoptimalnejše, najboljše, to je drugo vprašanje. Ampak to je treba pač narediti.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Mateja Vraničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

Ko sem govorila o 150 milijonih, nisem imela v mislih vaše razprave, gospod Šircelj, ampak uvodno predstavitev stališč Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

Drugo, ko sem omenjala december letošnjega leta, upam, da ste me dobro slišali, ker sem rekla, da bo takrat zakon pripravljen za širšo javno obravnavo, ne bo še predložen Državnemu zboru, da ne bi bilo kakšnega nerazumevanja oziroma napačnega razumevanja.

Tretje, še enkrat poudarjam, instrument rebalansa je namenjen temu, da se lahko uskladi prihodkovna in odhodkovna stran med letom, ko se proračun izvršuje, če izvrševanje proračuna pokaže, da ni mogoče proračuna izvršiti v okvirih, kot je bil prvotno načrtan. Če primerjamo prvotno sprejeti proračun za leto 2014, to je proračun, ki je bil sprejet v novembru 2013 na podlagi makroekonomskih podatkov iz septembrske oziroma jesenske napovedi 2013, potem bi bili odhodki oziroma potem so bili planirani prihodki planirani za 162 milijonov višje, kot je bila dejanska realizacija. Od tega je seveda glavnina nastala oziroma glavnina bi nastala na davčnih prihodkih. Medtem ko bi bili odhodki, če ne bi bilo rebalansa proračuna, realizirani v višini, ki bi bila za 15 milijonov nižja od prvotno načrtovanih odhodkov, kar pa seveda pomeni, da bi bil realiziran deficit državnega proračuna za skoraj 150 milijonov višji od tistega, ki je bil prvotno načrtovan in tudi ciljan z vidika slovenskih mednarodnih zavez.

Zaradi tega odstopanja je Vlada odločila, da ne more z ukrepi, ki jih ima v svoji pristojnosti, izvršiti proračuna, ne da bi posegla po instrumentu rebalansa in je rebalans v mesecu oktobru tudi predložila Državnemu zboru v obravnavo. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Zaključujem razpravo. O predlogu zaključnega računa bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v torek, 24. 11. 2015, v okviru glasovanja.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi 13. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali v ponedeljek, 23. 11. 2015 ob 10. uri.

Obveščam pa vas, da se začne 24. izredna seja Državnega zbora ob 16. uri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 20. NOVEMBRA 2015 OB 13.24 IN SE JE NADALJEVALA 23. NOVEMBRA 2015 OB 10.01.)

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ:

Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam nadaljevanje 13. seje Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Jana Jenko, gospa Suzana Lep Šimenko, gospa Erika Dekleva do 13. ure, dr. Milan Brglez, dr. Mitja Horvat, dr. Vinko Gorenak od 13. ure dalje, mag. Bojan Krajnc od 16. ure dalje, gospod Saša Tabaković, mag. Anže Logar in gospod Andrej Čuš. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Preden preidemo na obravnavo 34. točke dnevnega reda, bom na kratko nagovoril Državni zbor.

Spoštovane poslanke, poslanci, spoštovani prisotni! Dovolite mi, da vas vse skupaj ali nas vse skupaj spomnim, da danes praznujemo državni praznik, dan Rudolfa Maistra. Praznik je posvečen človeku, ki se je v slovensko zgodovino vpisal kot borec za severno mejo, kot prvi slovenski general pa tudi kot velik domoljub narodni buditelj in pesnik.

Po prvi svetovni vojni in razpadu Avstro-Ogrske smo se Slovenci znašli v središču burnega povojnega dogajanja. Zavedajoč se svoje drugačnosti in samobitnosti smo začeli postavljati svoj državni in politični dom, ki pa bi bil brez posredovanja velikega človeka, generala Rudolfa Maistra, bistveno drugačen.

Po razglasitvi priključitve Maribora in okolice k Avstriji konec oktobra 1918 leta je namreč Rudolf Maister ostro protestiral. Njegov protest pa ni ostal le pri besedah. Skupaj z več kot 4 tisoč enako mislečimi vojaki in častniki je ustanovil slovensko vojsko, ki je 23. novembra 1918 slovensko narodnostno mejno območje na Štajerskem za vedno vrnila v slovenske roke. S tem je utrdil slovensko narodno mejo, kot jo je pred 60 leti poprej pravzaprav zakoličil škof Anton Martin Slomšek s prenosom škofijskega sedeža z oddaljenega Šentandraža v Maribor. S to zmago se zgodovinsko delo generala Maistra ni končalo, saj je svoje poslanstvo nadaljeval na Koroškem.

Spoštovani! Rudolf Maister je bil torej eden redkih Slovencev, ki ni državotvorno le razmišljal, temveč je državotvorno tudi ukrepal in deloval. Pri tem pa so ga ves čas vodili globoka narodna zavest, navezanost na slovenski narod, slovenski dom in ljubezen do slovenske zemlje. S praznikom, ki ga obeležujemo danes, je država Slovenija temu resnično velikemu sinu slovenske domovine dokončno izkazala priznanje za njegove zasluge pri ohranjanju in varovanju slovenskega ozemlja, za njegov prispevek k snovanju slovenske države.

Rudolfu Maistru – čast in slava, vam pa, spoštovane državljanke in državljani, iskrene čestitke ob državnem prazniku!

Prehajamo na **34. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO**

OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MINIMALNI PLAČI V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložilo 5 tisoč volivk in volivcev.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici predlagateljev mag. Andreji Poje.

MAG. ANDREJA POJE: Spoštovani podpredsednik Državnega zbor, spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovana ministrica za delo, spoštovani vsi prisotni!

Dovolite mi, da vam v imenu vseh sedmih reprezentativnih sindikalnih central predstavim Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o minimalni plači, ki je bil vložen s podporo 11 tisoč 206 overjenih podpisov volivk in volivcev. S predlogom sprememb zakona se spreminja 2. člen Zakona o minimalni plači, ki opredeljuje pravico do minimalne plače in njeno definicijo. V 2. členu se dodaja nov, tretji odstavek, ki spreminja definicijo minimalne plače in jasno določi, da se v minimalno plačo ne všttevajo: dodatek za nočno delo, dodatek za delo v nedeljo in dodatek za delo na praznike in dela proste dneve po zakonu. S predlagano spremembo zakona bo uveljavljeno načelo, da mora biti tudi delavcem, prejemnikom minimalne plače, priznan in izplačan dodatek za nočno, nedeljsko in praznično delo, ki se bo poleg nadurnega dela dodal na bruto minimalno plačo. Danes bo za delavce, prejemnike minimalne plače, velik dan, saj bo s sprejetjem zakona po 20 letih odpravljena neenaka obravnava delavcev, ki opravljajo svoje delo v neugodnem delovnem času, torej ponoči, v nedeljah in na proste dneve po zakonu, in ki sedaj prejemajo enako plačilo kot tisti delavci, ki dela v teh pogojih ne opravljajo. V skladu s sedaj veljavno definicijo minimalne plače namreč vsi, ne glede na to, v kakšnih pogojih dela delajo, prejmejo enako plačilo, in sicer 790,73 evra bruto. Prav tako bo odpravljena neenaka obravnava zaposlenih znotraj istega podjetja. Danes je namreč priznan in izplačan dodatek za delo v neugodnem delovnem času v skladu s 128. členom Zakona o delovnih razmerjih le tistim zaposlenim, katerih plača presega minimalno plačo. V predlogu sprememb zakona smo sledili dosednji definiciji minimalne plače, iz katere je že izvzet dodatek za nadurno delo, in ga dopolnili z ostalimi tremi dodatki, ki pripadajo delavcem za delo v posebnih pogojih dela, ki izhajajo z razporeditvijo delovnega časa v skladu s 128. členom Zakona o delovnih razmerjih.

Z uveljavitvijo te spremembe se bo Slovenija vsaj delno približala ureditvi v ostalih državah Evropske unije in odločitvam Evropskega sodišča, ki je v preteklosti že večkrat opredelilo, da mora minimalna plača predstavljati plačilo za redno delo, dodatki pa

morajo biti izvzeti iz minimalne plače in dodani na minimalno plačo. S to spremembo zakona bo odpravljena krivica za najranjivejše zaposlene na slovenskem trgu dela, za tiste, ki delajo cel mesec, ki delajo v neugodnem delovnem času in težkih pogojih dela, velikokrat takrat, ko smo ostali doma s svojimi družinami, za svoje delo pa zaslužijo tako malo, da morajo pomoč iskati še na Rdečem križu in Karitasu.

Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci! V imenu vseh sedmih sindikalnih central se vam zahvaljujem za vaše razumevanje in podporo pri spremembi definicije minimalne plače, saj bo ta tako težko pričakovana sprememba, ki jo prinaša spremenjeni Zakon o minimalni plači, delavcem olajšala življenje in obenem vsaj delno odpravila neenako obravnavo zaposlenih prejemnikov minimalne plače. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Urošu Prikladu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoči, za besedo. Spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani predstavniki predlagateljev, kolegice in kolegi!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na 18. seji kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o minimalni plači, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila skupina več kot 5 tisoč volivk in volivcev. Na podlagi zahteve skupine poslancev, da se o predlogu zakona opravi splošna razprava, je Državni zbor na 11. redni seji 25. 9. to razpravo tudi opravil in sprejel sklep, da je Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o minimalni plači primeren za nadaljnjo obravnavo. Pri delu odbora so sodelovali poleg predlagateljev tudi predstavniki Vlade ter zainteresirana javnost.

Predlog zakona je proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in iz zakonodajnotehničnega vidika tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora in dala konkretne predloge, ki so bili skozi sprejete amandmaje tudi upoštevani. Vlada v svojem mnenju predlogu zakona ne nasprotuje, še več, podpira predlagane spremembe in dopolnite ureditve minimalne plače. Poudarjeno je bilo, da si je pri vprašanju definicije in višini minimalne plače treba prizadevati za konstruktivni in socialni dialog in doseganje najširšega možnega soglasja socialnih partnerjev. Na ta način je treba v prihodnosti pristopiti k celostni sistemski ureditvi navedenega področja ob hkratni smiselni ureditvi vprašanja stroškov dela in ukrepov na področju davkov in prispevkov za socialno zavarovanje. Pri sistemskem ukrepanju

je pomembna povezava politike plač s prestrukturiranjem bremen javnih dajatev, katerega cilj je med drugim tudi smiselno znižanje obremenitve dohodkov iz dela.

V sami razpravi je predstavnica predlagateljev mag. Andreja Poje predstavila ključne cilje predloga zakona, s katerimi se želi v zakonu zagotoviti ustrežnejša zakonska ureditev minimalne plače. V zakonu se zasleduje načelo, da mora biti tudi delavec, prejemnikom minimalne plače priznan in izplačan dodatek za nočno delo, nedeljsko delo in praznično delo, ki naj se poleg nadurnega dela doda na bruto minimalno plačo. S tem se vzpostavi enakopravnejša obravnavo delavcev, ki prejemajo minimalno plačo in ki opravljajo svoja dela v neugodnem delovnem času, to je ponoči, na nedeljo, na praznike in dela proste dneve po zakonu, glede na tiste delavce, ki prav tako prejemajo minimalno plačo, vendar svojega dela v tako neugodnem času ne opravljajo.

Predstavnica Vlade je predstavila mnenje le-te in povedala, da vlada predlog zakona seveda podpira, saj je predlagana definicija minimalne plače, iz katere se izloča dodatek za nočno delo, za delo v nedeljo in delo na praznike in dela proste dnevne, pravična. Opozorila pa je na nekatere netočne navedbe, da bi šlo pri tem za dvig minimalne plače. Še enkrat je bilo izpostavljeno, da gre le za redefinicijo.

V sami razpravi, ki je potekala na odboru, je bilo s strani nekaterih razpravljavcev predvsem predstavnikov delodajalcev izpostavljeno stališče, da ima lahko to nenačelno, enostransko in s socialnimi partnerji neusklajeno vlaganje predlogov zakonov v zakonodajno proceduro negativne posledice na socialni dialog, saj pomeni kršitev načel njegovega delovanja. Po mnenju predstavnikov predlagatelja predloga zakona, to je sindikatov, z vložitvijo navedenega predloga zakona v zakonodajno proceduro ni bila kršena nobena vsebina obstoječega socialnega sporazuma, ker je bila tematika minimalne plače v času pogajanj v socialnem sporazumu zaradi nezmožnosti doseganja soglasja v tej temi iz njegove vsebine dogovorno tudi izpuščena.

V nadaljevanju in v zaključku same razprave so članice in člani odbora opozorili, da minimalna plača ni samo socialna kategorija, temveč je tudi ekonomska, in ta vpliva na materialni položaj posameznika, potrošnje in dostojnost dela. V razpravi o najranjivejših skupinah, ki prejemajo minimalno plačo in na katere gospodarska rast nima takojšnjega vpliva, so nekateri izpostavili tudi potrebo po ukrepih za povečanje potrošnje in krepitev srednjega razreda.

Ob zaključku je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin koalicije. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona ter jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo

dopolnjenega predloga zakona, v katerem so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je tudi sestavni del poročila, ki ste ga prejeli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade dr. Anji Kopač Mrak, ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo, spoštovani podpredsednik. Drage poslanke in poslanci, predstavnika predlagatelja zakona! Vprašanje definicije minimalne plače je v ospredju socialnega dialoga že vse od sprejetja zakona o minimalni plači v 90. letih prejšnjega stoletja. Tudi leta 2010 ob dvigu minimalne plače za več kot 20 % je bilo na mizi tudi vprašanje definicije minimalne plače, a žal dogovora glede spremembe ni bilo moč doseči. Trenutna definicija minimalne plače, če izvzamemo Hrvaško, predstavlja in je unikum v Evropi, saj v osnovni znesek vključuje tudi dodatke za delo v posebnih pogojih dela. Predlog zakona, ki je zdaj pred vami, te dodatke izključuje. Izključuje dodatek za nočno delo, delo ob nedeljah in delo ob praznikih in dela prostih dneh po zakonu. Takšna ureditev, ki je pred vami, je gotovo pravičnejša do prejemnikov minimalne plače, saj bodo ti zdaj postavljeni v enak položaj kot drugi delavci. Vlada se zaveda, da je minimalna plača ključna za zagotavljanje dostojnega dela, zato po drugi strani obžaluje, da predlog sprememb ni bil dogovorjen in sprejet v soglasju s socialnimi partnerji. V socialnem sporazumu se je vlada zavezala k prestrukturiranju davčnih bremen s ciljem zmanjšanja obremenitev stroška dela. Ta naloga je še pred vlado. V konstruktivnem socialnem dialogu bo tako treba najti skupno rešitev za zagotavljanje višine minimalne plače kot podstata za plačno politiko in dostojnost dela in na drugi strani z vidika stroškov dela kot elementa konkurenčnosti našega gospodarstva.

Želim si, da bi dialog o tem šel v smeri iskanja pogojev za zagotavljanje višje dodane vrednosti našega gospodarstva in bi se odmaknil od minimalne plače, ki je eden od ključnih elementov konkurenčnosti našega gospodarstva. Človeški kapital je pomembna dobrina, v katerega je treba vlagati. Minimalna plača je tista podstat, pod katero je prav, da delavci niso plačani.

Vlada omenjeno spremembo zakona, ki je pred vami podpira. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Ker je Državni zbor na 11. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni mogoča.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili jutri, 24. novembra, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 34. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **28. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade mag. Klemnu Grebenšku, državnemu sekretarju na Ministrstvu za infrastrukturo.

MAG. KLEMEN GREBENŠEK: Najlepša hvala za besedo. Spoštovani poslanci!

Ministrstvo za infrastrukturo je kot upravljavec javnega potniškega prometa odgovorno za zagotavljanje in organizacijo gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu.

Obstoječa gospodarska javna služba avtobusnega medkrajevnega prevoza potnikov se izvaja na podlagi podeljenih koncesij 35 avtobusnim prevoznikom do 31. 12. 2015. Za potrebe podaljšanja obstoječih koncesij je ministrstvo, pristojno za promet, po skrajšanem postopku spremembe Zakona o prevozih v cestnem prometu pristopilo k ureditvi pravnih podlag za podaljšanje obstoječih koncesij, vendar najkasneje do 2. 12. 2019.

Zraven navedenega bistvenega razloga za spremembo zakona pa predlog novele zakona prav tako obsega sklop sprememb, ki so namenjene povečanju učinkovitosti izvajanja veljavnega zakona ter zagotavljanju ustreznega nadzora nad izvajanjem koncesij in drugih vrst prevozov, kot so na primer subvencioniranje in posebni linijski, stalni izvenlinijski in občasni prevozi. Ker se je v zadnjih 15 letih z ukinjanjem linij javnega potniškega prometa vzpostavila neuravnotežena ponudba javnega linijskega prevoza potnikov, je nujno, da se na področju združevanja in optimiziranja prevoznih in finančnih virov s spremembo obstoječe zakonodaje sistemsko uredi področje integriranih prevozov. Predlog sprememb in dopolnitev zakona zato uvaja pojma "integrirana linija" in "prevoz na klic" ter ureja pravne podlage za elektronsko povezljivost evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, pristojno za promet, in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integralnih linij. Zaradi nedoločnosti področne zakonodaje je poseben sklop sprememb zakona namenjen prepovedi kabotaže za vozila 8 plus 1 in manj ter

povečanje učinkovitosti razdelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Danilu Antonu Rancu.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani podpredsednik Državnega zbora gospod Primož Hainz, spoštovani državni sekretar mag. Klemen Grebenšek, spoštovane poslanke in poslanci!

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor je na 14. seji 29. 10. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po skrajšanem postopku predložila Vlada. V imenu predlagatelja je državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo mag. Klemen Grebenšek poudaril, da je Ministrstvo za infrastrukturo kot upravljavec javnega potniškega prometa odgovorno za zagotavljanje organizacije javne gospodarske službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu.

Glede na dejstvo, da koncem letošnjega leta potečejo obstoječe koncesije, na podlagi katerih se izvaja gospodarska javna služba linijskega prevoza potnikov, je predlagatelj pripravil predlog zakona, s katerim se veljavne koncesije podaljšujejo do najkasneje 2. 12. 2019. Poleg te rešitve predlog zakona obsega tudi sklop sprememb, ki so namenjene povečanju učinkovitosti izvajanja veljavnega zakona ter zagotavljanju ustreznega nadzora nad izvajanjem gospodarske javne službe javnega potniškega prometa in nekaterih drugih vrst prevozov. Poudaril je, da se je v zadnjih 15 letih z ukinjanjem linij javnega potniškega prometa vzpostavila neuravnotežena ponudba javnega linijskega prevoza potnikov, zato je nujno, da se na področju združevanja in optimiziranja prevoznih ter finančnih virov s spremembo obstoječe zakonodaje sistemsko uredi področje integriranih prevozov.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Mira Palhaltinger je poudarila, da je Zakonodajno-pravna služba predlog zakona preučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajnotehničnega vidika ter k posameznim členom podala določene pripombe, ki so v pretežni meri ustrezno upoštevane v predloženih amandmajih koalicijskih poslanskih skupin, k ostalim pripombam pa je predlagatelj podal dodatno pisno pojasnilo.

Predsednik Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Jernej Verbič je poudaril, da komisija podpira predlog zakona. Izpostavil je, da je pretežni del razprave ob obravnavi predloga zakona potekal o vsebini 8. člena predloga zakona, v katerem se predlaga

določilo, da mora imeti voznik pri opravljanju občasnega prevoza potnikov med vožnjo v vozilu pogodbo o prevozu oziroma možnost njenega izpisa. Izpostavil je, da je v zvezi s to rešitvijo predstavnica Obrtno-podjetniške zbornice poudarila, da podpirajo predlagano rešitev v spremenjenem 55. členu, na podlagi katere bo moral prevoznik na sedežu podjetja hraniti pogodbo med njim in naročnikom dve leti od opravljenega občasnega prevoza. Nasprotujejo pa določbi, da se mora pogodba med vožnjo nahajati v vozilu, saj gre po njihovem mnenju za povsem neživiljenjsko zahtevo, ki jo bo v praksi težko izpolnjevati. V povezavi s tem je pozdravil predlog amandmaja za amandma odbora k 8. členu, ki sledi izpostavljenim pripombam Obrtno-podjetniške zbornice.

Brez razprave je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin Stranke Modernega centra, Desusa in SD k 1, 4., 5., 14., 15., 16., 17., 22., 23., 26., 28., 32., 36., 45., 46., 47., 48., 49. in 50. členu za nova 16.a in 16.b člen ter za novi 48.a člen. Na podlagi osmega odstavka 131. člena Poslovnika Državnega zbora pa je odbor sprejel tudi tri svoje amandmaje, in sicer k 8. in 41 členu ter za nova 16.a in 16.b člen.

Odbor je nato v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih tudi sprejel. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč Poslanskih skupin.

Gospod Jan Škoberne bo predstavil stališč Poslanske skupine Socialnih demokratov.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Spoštovani gospod podpredsednik, kolegice in kolegi!

S predlogom zakona se primarno podaljšujejo koncesije za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa, ki so bile podeljene skladno z zakonom, saj 31. 12. 2015 potečejo obstoječe koncesije za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa. Ker gre za urgentno nujno zadevo, se torej zakon smiselno sprejema po nujnem postopku, čeprav je treba izraziti določeno mero razočaranja, da tovrstne zakonodaje, ki je vendar obsežnejša od zgolj podaljšanja koncesij, ne sprejemamo po rednem postopku in z več razprave, ki bi naslovlila tudi trenutne globalne trende in inovacije na področju organiziranja in izvajanja prevozov v cestnem prometu. Ne glede na to Socialni demokrati razumemo okoliščine nujnosti sprejemanja tega zakona in pričakujemo, da se bo tovrstna razprava v bodoče odvila oziroma nadaljevala. Poleg podaljšanja koncesij zakon opredeljuje tudi posamezne vrste prevozov, kot so integrirani prevozi, subvencionirani prevozi, posebni linijski prevozi in prevozi na klic. Nadalje ureja pravne podlage za elektronsko povezanost

evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, pristojno za promet, in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij. Tako novela zagotavlja tudi pogoje za vzpostavitev kakovostne evidence podatkov o posebnih linijskih prevozih potnikov. Z novelo se prav tako zagotavljajo pravne podlage za povečanje učinkovitosti izvajanja zakona in zagotavljanje ustreznega nadzora nad izvajanjem gospodarske javne službe javnega potniškega prometa in drugih prevozov.

Ker tako novela zakona nekaterim spremembam navkljub še vedno zagotavlja uresničevanje osnovnega cilja opravljanja gospodarske javne službe javnega potniškega prometa, to je dostopnost vseh krajev, ne le finančno rentabilnih relacij, bomo Socialni demokrati predlog novele zakona podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Franc Trček bo predstavil stališče Poslanske skupine Združena levica.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovani zbor!

V Poslanski skupini Združene levice predloga zakona ne moremo podpreti. Delni razlog naši nepodpori je žal zopet nomotehnične narave. Število členov novele ponovno presega tretjino števila členov osnovnega zakona. Vlada je zaradi izredno slabe nomotehnične izvedbe predloga zakona ter komentarjev Zakonodajno-pravne službe v kar polovici členov amandmirala predlog zakona do neprepoznavnosti, kar je delno povedal tudi poročevalec. Glede na spremembe, ki jih predvideva novela, je pa obravnava po skrajšanem postopku vsekakor neprimerna. Problematičen je tudi izostanek usklajevanja v enem od ključnih členov novele, ki na ravni zakona omejuje pravico do subvencioniranja mesečne vozovnice. Novela je bila usklajena le z Gospodarsko zbornico Slovenije in Obrtno-podjetniško zbornico, pa še to le delno, ne pa tudi na primer z dijaškimi, študentskimi in mladinskimi organizacijami, ki se jih spremembe bistveno tičejo. Kot je Vlada sama izpostavila, je eden od ciljev novele prihraniti okoli tri milijone na proračunskih postavkah, namenjenih izvajanju subvencioniranega prevoza dijakov in študentov ter izvajanju gospodarske javne službe. Leta 2014 je bilo temu namenjeno okoli 63 milijonov evrov, letos in v naslednjih dveh letih pa zgolj 60. To, da Vlada zastruje omenjene pogoje, je treba razumeti v širšem kontekstu varčevalnih ukrepov, predvsem pa v kontekstu, ki je zdaj še zelo odkrita taktika te vlade, s katerim se začasni ukrepi skušajo narediti za trajne.

V Poslanski skupini Združene levice koalicijo pozivamo, da končno že začnemo razpravo, kakšno socialno državo si v Sloveniji želimo. Ta razprava se seveda ne sme omejevati zgolj na ozek računovodsko-proračunski pogled. Odpreti

moramo tudi vprašanje, kakšen javni potniški prevoz potrebujemo v Sloveniji. Izhajajoč iz dejstva naraščajočih med in znotraj regionalnih razlik ter vedno slabše mreže še zlasti medkrajevnega potniškega prometa, se v Združeni levici zavzemamo za kvalitetni integrirani javni potniški promet, ki bo upošteval tudi mobilnostno in sicer družbeno prikrajšane skupine prebivalcev. Kvalitetna ter stroškovno in časovno optimalna organizacija javnega potniškega prometa spada med osnovne nujne, če hočete tudi socialne infrastrukture sodobnih družb, vključno z brezplačnim prevozom za socialo najbolj ranljive družbene skupine. Torej ne le za dijake in študente, ampak tudi za druge mlade, hendikepirane, brezposelne, upokojenca in tudi zaposlene, ki živijo pod pragom tveganja revščine. Takšna infrastrukturna razvojna politika tako Združene levice kot družb 21. stoletja, ki mislijo lasten razvoj. Za začetek pa bo morala koalicija odpreti javno vsebinsko razpravo o svojih predlogih zakonov, saj le tako lahko dosežemo kvalitetno normativno ureditev. Kot sem povedal že na začetku, Združena levica predloga zakona ne bo podprla. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

IVA DIMIC (PS NSI): Spoštovani podpredsednik, spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi!

Trenutne koncesije za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov notranjem cestnem prometu se iztečejo konec letošnjega leta. Zgolj podaljševanje koncesij brez sprememb zakonskih predpisov z namenom optimiziranja prevoznih in finančnih virov je morda res nesmiselno. Vendar pa to ne more biti razlog, da Vlada s to novelo po skrajšanem postopku poleg podaljšanja uvaja tudi številne spremembe. Gre za spremembo več kot tretjine členov osnovnega zakona. S tem zakon postaja nepregleden, na kar opozarja tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Pri tem je osnovni namen predlagatelja, da pridobi na času in do 2. decembra 2019, ko se izteče skrajni rok v skladu z evropsko uredbo, podaljša koncesije. V tem času pa naj bi pripravili vse potrebno za izvedbo javnega razpisa za podelitev koncesij. Poglejte, na ta javni razpis se naša država pripravlja že kar nekaj časa. Več let vodi tudi projekt integriranega sistema javnega potniškega prometa s ciljem povezati železniški in avtobusni promet. Sedaj bomo imeli na razpolago dodatna štiri leta in v Novi Sloveniji se verjetno upravičeno sprašujemo, ali bomo v tem času zmogli opraviti to nalogo v štirih letih. Področje integriranih prevozov je res treba urediti celovito, zlasti zaradi neuravnotežene ponudbe javnega linijskega prevoza potnikov, ki je na nekaterih

področjih zelo slabo pokrito, predvsem na podeželju, kjer ni ustreznega organiziranega javnega prevoza potnikov. Novela zakona prinaša sicer dobrodošlo pridobitev. To je tako imenovani prevoz na klic. Občine najbolj poznajo razmere oziroma potrebe občanov po prevozu iz oddaljenih krajev, kjer javni prevoz potnikov ni vzpostavljen v okviru gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu. Nekatere občine so večkrat izpostavile svoj interes za organiziranje in izvajanje teh prevozov in bodo z današnjo spremembo zakona to možnost dejansko dobile. S podelitvijo koncesije za izvajanje prevoza na klic ali v okviru izvajanja lokalne gospodarske javne službe bodo lahko svojim občanom zagotovile prevoze do najbližjih prestopnih točk javnega potniškega prometa. Seveda ob tem ne moremo mimo vprašanja, kdo bo za te prevoze zagotavljal finančna sredstva. Gre za obveznost občin, pri tem pa na vemo, ali prenos te pristojnosti na občine pomeni prenos državne pristojnosti v izvorni delokrog občin ali zgolj tako imenovano preneseno pristojnost. Gre tudi za vprašanje, ali pri tem ne gre le za prelaganje obveznosti na ramena občin, ki bodo te prevoze sicer z zadovoljstvom izvajale, vendar pa je tu poglavitno vprašanje – na čigav račun? Spet so glavno vprašanje finančna sredstva. O njih smo na tej redni seji Državnega zbora ta teden zelo veliko govorili. Žal brez uspeha za občine, ki jim država iz leta v leto reže manjše kose kruha.

V Novi Sloveniji bomo predlog novele Zakona o prevozi v cestnem prometu podprli, vendar pričakujemo, da bo Vlada v tem podaljšanem časovnem obdobju vendarle zmogla pripravila zadostno pravno podlago za uvedbo integriranih prevoznih storitev.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Marjan Dolinšek bo predstavil stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

MARJAN DOLINŠEK (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, spoštovane kolegice poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo podprli Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu. Leta 2004 so se koncesije za zagotavljanje in organizacijo javne gospodarske službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu podelile obstoječim prevoznikom na linijah, ki so jih ti takrat izvajali, in to brez javnega razpisa. Trenutne koncesije potečejo konec letošnjega leta, zato je treba model podaljševanja koncesijskih pogodb iz leta 2004 prekiniti na način, da se podelijo nove koncesijske pogodbe na podlagi javno objavljenega razpisa. Do podelitve koncesij, to je do 2. decembra 2019, je treba urediti tudi pravno podlago za uvedbo

integriranih prevoznih storitev ter pripadajočih pravnih aktov in predpisov.

Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o prevozi v cestnem prometu prinaša kar nekaj novosti in koristi za končnega uporabnika storitev. Med drugim ureja pravne podlage za elektronsko povezljivost evidenc in registrov, uvaja pojma "integrirana linija" in "prevoz na klic", zagotavlja pogoje za vzpostavitev kakovostne evidence podatkov o posebnih linijskih prevozi potnikov ter opredeljuje pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da se lahko v okviru posebnega linijskega prevoza potnikov izvede prevoz naključnih potnikov. Zaradi slabe ponudbe javnih potniških povezav s prevoznimi storitvami letališč se na novo opredelita namen in potreba stalnega izvenlinijskega prevoza. Na območjih, na katerih ni možnosti za izvajanje javnega linijskega prevoza, se omogoči prevoz naključnih potnikov. Za lažje odločanje o vlagateljevi pravici do subvencioniranega prevoza bodo poenotena merila na področju uporabe statusa vlagatelja. Status vlagatelja je ustrezno usklajen z merili ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ter njegovimi evidencami vpisanih dijakov, študentov in udeležencev izobraževanja odraslih. Predlog zakona bo tudi zagotovil večjo učinkovitost izvajanja zakona ter ustrezen nadzor nad izvajanjem gospodarske javne službe na področju javnega potniškega prometa in drugih prevozov. V predlog sprememb je prav tako vključena izenačitev nacionalnih pogojev za izpolnjevanje dobrega ugleda za pridobitev licence za izvajanje prevozov potnikov in blaga v notranjem cestnem prometu s pogoji, ki so določeni v mednarodnem cestnem prometu. Predlog zakona ima pozitiven učinek na delovanje lokalnih skupnosti, saj jim daje možnost vplivanja na zagotovitev ustreznih standardov javnega potniškega prometa in njihovem območju.

Ključni razlog za našo podporo predlogu zakona je vzpostavitev pravnih podlag za izvedbo integriranih prevoznih storitev, vključno z optimizacijo učinkovitosti in stroškov prevozov ter nadzor nad njimi. Gre za eno izmed zavez iz koalicijske pogodbe za izboljšanje mobilnosti prebivalstva, povečanje dostopnosti in konkurenčnosti javnega potniškega prometa. Predlagatelj je predlog zakona ustrezno uskladil z deležniki ter Obrtno in Gospodarsko zbornico Slovenije. Prav tako je predlog zakona z amandmaji koalicijske dopolnjen s predlogi Zakonodajno-pravne službe. Podpira pa ga tudi Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Ljubo Žnidar bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani podpredsednik, kolegice in kolegi!

Konec letošnjega leta, to je čez dober mesec potečejo obstoječe koncesije za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa. Predlagatelj prihaja s predložitvijo zadnji trenutek, in to po nujnem postopku. To je postala standardna praksa te vlade, kajti večina vseh odprtih zadev se rešuje tik pred potekom zakonsko določenih rokov. Ker ni rednega postopka, se s tem onemogoči ali delno se izogne tudi širši, tako strokovni kot ostali javnosti pri sodelovanju in pripravi same zakonodaje, kar pa seveda ni dobro. Predlagani zakon ponovno podaljšuje koncesije za izvajanje gospodarske javne službe potniškega prometa, nadalje pa opredeljuje posamezne vrste prevozov, kot so integrirani prevozi, subvencionirani prevozi, posebni linijski prevozi, prevozi na klic, in ureja pravne podlage za elektronsko povezljivost evidenc in registrov, ki jih vodi ministrstvo, pristojno za promet.

Na matičnem delovnem telesu za infrastrukturo, okolje in prostor je bilo opozorjeno na neživiljenjsko določilo, da mora prevoznik v vozilu imeti dodaten dokument, to je pogodba o prevozu. V Slovenski demokratiški stranki poudarjamo, da je treba med prevozi opravljati bolj učinkovit nadzor, saj je veliko nelojalne konkurence. Ob tem se je treba izogniti še dodatnim birokratskim postopkom z uvedbo nekih novih dokumentov. Zato predlagamo, da se sprejmejo amandmaji matičnega delovnega odbora, ker zmanjšuje birokratske postopke in je v praksi lažje uporabljiv.

V Slovenski demokratiški stranki Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu ne bomo nasprotovali.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marjana Kotnik Poropat bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Spoštovani podpredsednik, spoštovani državni sekretar s sodelavko, spoštovane poslanke in poslanci!

Dovolite mi, da že takoj na začetku predstavitev stališča Poslanske skupine Desus povem, da bomo predlog novele Zakona o prevozih o cestnem prometu podprli. Ministrstvo za infrastrukturo je kot upravljavec javnega potniškega prometa odgovorno za zagotavljanje in organizacijo javne gospodarske službe javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu. Zato mora ministrstvo zagotoviti, da se gospodarska javna služba nemoteno izvaja tudi po izteku tega leta, ko potečejo obstoječe koncesije izvajalcev javnega linijskega prevoza potnikov. Za zagotovitev tega pa mora biti urejana ustrezna pravna podlaga, kar ta predlog novele tudi prinaša, saj se s

predlaganimi rešitvami veljavne koncesije podaljšujejo najkasneje do 2. decembra 2019. Predlog zakona obsega tudi sklop sprememb, ki so namenjene povečanju učinkovitosti izvajanja veljavnega zakona ter zagotavljanju ustreznega nadzora nad izvajanjem gospodarske javne službe, javnega potniškega prometa in nekaterih drugih vrst prevozov. Treba je poudariti, da se je v zadnjih 15 letih z ukinjanjem linij javnega potniškega prometa vzpostavila neuravnotežena ponudba javnega linijskega prevoza potnikov. Zato se v Poslanski skupini Desus strinjamo z oceno predlagatelja, da je nujno, da se na področju združevanja in optimiziranja prevoznih ter finančnih virov s spremembo obstoječe zakonodaje sistemsko uredi področje integriranih prevozov. V ta namen predlog novele uvaja pojma "integrirana linija" in "prevoz na klic" ter ureja javne podlage za elektronsko povezljivost evidenc in registrov, ki jih vodijo pristojno ministrstvo in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij. Zaradi nedorečenosti področne zakonodaje je poseben sklop sprememb namenjen tudi prepovedi kabotaže za vozila, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ 8 sedežev, ter povečanju učinkovitosti razdelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije podpiramo tudi rešitve, s katerimi se usklajujejo merila ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ki opredeljujejo status vlagatelja, ter ministrstva, pristojnega za promet, ki odloča o pravici vlagatelja iz naslova statusa vlagatelja. S to uskladitvijo se bodo preprečile številne zlorabe dijaškega in študentskega statusa, ki so se dogajale v preteklosti, saj se bo onemogočila izdaja subvencionirane vozovnice vlagateljem, ki ustreznega statusa nimajo urejenega.

V Poslanski skupini Desus nas še posebej veseli, da je ministrstvo pri pripravi zakona sodelovalo z interesnimi skupinami, kar se je rezultiralo v pripravi in sprejetju amandmajev na matičnem delovnem telesu, ki so bili posledica usklajevanj predvsem z Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije in nekaterimi prevozniki. Naj na koncu omenim še dejstvo, da ima predlog zakona pozitivne finančne posledice za državni proračun in druga javnofinančna sredstva ter pozitiven vpliv na delovanje lokalnih skupnosti, saj jim omogoča vpliv na zagotovitev ustrezne ravni standarda javnega potniškega prometa na območju lokalne skupnosti. Kot sem že v uvodu napovedala, bomo poslanke in poslanci Demokratične stranke upokojencev Slovenije novelo zakona podprli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o

predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili jutri, 24. novembra, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 28. točko dnevnega reda.

Prehajamo na 33. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KNJIŽNIČARSTVU V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade mag. Julijani Bizjak Mlakar, ministrici za kulturo.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR:

Spoštovani predsedujoči, poslanci in poslanke in drugi prisotni!

Predlog novele zakona o knjižničarstvu spreminja zakon, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel jeseni leta 2001. Od uveljavitve veljavnega zakona o knjižničarstvu dalje so se pri njegovem izvajanju pokazale nekatere pomanjkljivosti, ki so predvsem posledica potrebe po uskladitvi zakonskih določb z drugimi zakonskimi predpisi, njihovi prilagoditvi spremenjenim razmeram in zahtevam po poenostavitvi določenih administrativnih postopkov. Predlog novele zakona torej prinaša nujne spremembe, katerih namen je odpraviti ugotovljene nepravilnosti in izboljšati knjižnično dejavnost kot javno službo.

V okviru postopka priprave predloga novele zakona je bila opravljena vrsta strokovnih pogovorov z večino deležnikov, ki jih nujne spremembe zadevajo. Priprava predloga zakona je potekala na podlagi usmeritev, ki jih je potrdil Nacionalni svet za knjižnično dejavnost. Priprava zakona je trajala več let. V široko javno razpravo o predlogu novele zakona, ki je potekala od leta 2013 dalje, je bila vključena večina deležnikov. Skladno s sprejetimi pripombami je posebna strokovna komisija oblikovala spremenjeno besedilo, ki ga je Ministrstvo za kulturo dalo v javno obravnavo januarja 2014. V razpravo so bili vključeni z neposrednim povabilom k predložitvi pripomb in posredovanjem mnenja, tako nevladne organizacije, predstavniki zainteresirane javnosti, predstavniki strokovne javnosti in združenje občin.

Ministrstvo je besedilo sprememb in dopolnitev zakona predstavilo v letu 2014 tudi na številnih javnih razpravah in na strokovnih posvetih. Za razjasnitev izpostavljenih predlogov so se predstavniki ministrstva z namenom, da bi oblikovali čim boljši predlog besedila zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o knjižničarstvu sestali s številnimi deležniki oziroma njihovimi predstavniki. Ministrstvo za kulturo je v letu 2015 na osnovi pobud iz široke javne razprave oblikovalo spremenjeni predlog besedila zakona in ga dalo v ponovno v javno obravnavo, ki je potekala od 6. maja do 5. junija.

Vesela sem, da smo po dolgotrajnem usklajevanju in iskanju rešitev v interesu stroke in druge zainteresirane javnosti uspeli uskladiti vsebino novele z deležniki v obsegu, da so upoštewane strokovne rešitve, s katerimi bomo lahko izboljšali delo knjižnic pri opravljanju javne službe, zadostili pa smo tudi vsem zakonskim zahtevam, kjer so bile opažene pomanjkljivosti veljavnega zakona. Za skupni trud, ki je omogočil pripravo še boljšega zakona, h kateremu ste v zaključni fazi zagotovo prispevali tudi poslanci, predvsem člani Odbora za kulturo in obe zakonodajni službi, tako Vlade kot tudi Državnega zbora, se vam zahvaljujem.

Predlog novele zakona tako sledi zahtevam Ustavnega sodišča iz leta 2011 in odpravlja ugotovljene nepravilnosti glede dovoljenj za vzajemno katalogizacijo. Skladno z mnenjem Ministrstva za javno upravo z dne 30. marca 2015 ureja predlog novele zakona pred tem manjkajočo pravno podlago za ureditev knjižničnega nadomestila in delovnih štipendij. Predlog novele zakona usklajuje določbe glede zbiranja osebnih podatkov uporabnikov knjižnic z Zakonom o varovanju osebnih podatkov. Prav tako usklajuje določbe za izvajanje knjižnične dejavnosti za tiste knjižnice, ki ne izvajajo knjižnične dejavnosti kot knjižnične javne službe, ampak kot javno službo na drugih področjih: šolstva, znanosti, kulture, s sistemom, ki velja za izvajanje javnih služb na področjih, kjer delujejo. Poleg tega predlog novele zakona tudi usklajuje določbe o prekrških z Zakonom o prekrških in upošteva sklep Vlade Republike Slovenije z dne 14. 10. 2010, ki zadevajo postopek sprejemanja finančnih načrtov posrednih uporabnikov, ki sodijo v njihovo pristojnost na način, da opredelijo roke za sprejetje finančnih načrtov ter določajo, da soglasja k finančnemu načrtu posrednega uporabnika izda pristojna ministrica oziroma minister in ne več Vlada Republike Slovenije.

Predlog novele zakona prinaša še nekatere druge spremembe, ki jih navajamo v spremnih tekstih, v zakonu. Hvala lepa za pozornost.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsednici gospe Ljudmili Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani predsedujoči, spoštovana gospa ministrica, kolegice in kolegi!

Odbor za kulturo je na 7. redni seji 4. novembra 2015 in na njenem nadaljevanju 5. novembra 2015 obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o knjižničarstvu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odbor je na podlagi 46. člena Poslovnika Državnega zbora 15. oktobra 2015 opravil javno predstavitev mnenj,

katere namen je bil pridobiti mnenja in stališča strokovne in širše javnosti o predlogu zakona.

Predloženi zakon je z vidika njegove skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajnotehničnega vidika preučila Zakonodajno-pravna služba in k njemu podala nekatere pripombe. Njena predstavnica je pojasnila, da pri zakonu še obstajajo možnosti za njegovo nadgradnjo, žal pa so pri obravnavanih noveli omejeni na člene, ki se spreminjajo. Opozorila je še, da bi moralo biti iz zakona jasno razvidno, v obrazložitvi pa podprto z utemeljenimi razlogi, kakšen koncept zasleduje zakon, saj je od tega odvisna tudi ustreznost izvedbe koncepta v nadaljnjih zakonskih določbah.

Svoje mnenje je podala tudi Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, ki je predlog zakona podprla. Njen predstavnik pa je med drugim opozoril na nedorečenost 20. člena novele zlasti glede opredelitve termina knjižničnega nadomestila ter delovnih štipendij, načina za pridobitev javnega pooblastila za dodeljevanje delovnih štipendij iz naslova knjižničnega nadomestila, pogojev za vodenje in odločanje o dodeljevanju delovnih štipendij, ki jih morajo izpolnjevati društva, postopkovnih kriterijev za izbiro društva ter višine knjižničnega nadomestila in osnove za njegov izračun.

V poslovniškem roku so amandmaje vložile poslanske skupine SMC, Desus in SD ter Poslanska skupina Nove Slovenije. Razprava je potekala predvsem o knjižničnem nadomestilu in delovnih štipendijah. Nekateri razpravljavci so menili, da se z 20. členom novele jasno in določno opredeljuje vsebina knjižničnega nadomestila in delovnih štipendij ter določa, komu morajo biti prednostno namenjene. V tem okviru se določajo tudi kriteriji oziroma pogoji njihovega dodeljevanja, upravičenci postopek odločanja o pravici ter pritožbeni organi.

S strani predstavnika Društva slovenskih pisateljev pa je bilo opozorjeno na tri odstopanja, ki so nastala med z njimi usklajenim amandmajem in uradno vložnim amandmajem koalicijskih poslanskih skupin. Menil je, da se bo s sprejetjem vloženega amandmaja omogočila nestrokovna obravnavna kriterija kvalitete izvirnosti, da bo definicija knjižničnega nadomestila časovno nedorečena in arbitrarna, financiranje knjižničnega nadomestila pa bo nestabilno. Slovenski ilustratorji, fotografi in skladatelji iz zamejstva in sveta pa bodo prikrajšani za pravico do knjižničnega nadomestila.

Zaradi navedenega je bil s strani Poslanske skupine Nova Slovenija predlagan amandma za amandma odbora, ki pa na koncu ni bil sprejet. S strani ministrstva je bilo pojasnjeno, da so v pismu Društva slovenskih pisateljev navedeni novi predlogi, ki jih med usklajevanjem o predlogu zakona še ni bilo, da se je obseg sredstev za knjižnično nadomestilo v posameznem letu določil v skladu s sprejetim proračunom in da dikcija normativna datoteka

osebnih imen ne sodi v zakon, saj bi v nasprotnem primeru lahko povzročila težave pri izvajanju zakona.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospa Violeta Tomić bo predstavila stališče Poslanske skupine Združena levica.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči. Kolegice in kolegi!

V Združeni levici Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o knjižničarstvu ne bomo podprli. Ne le, ker vsebinsko ne zagotavlja potrebnih sprememb na področju knjižničarstva in ker bodo spremembe prinesle potencialno negativne učinke, ampak tudi zaradi načina nastajanja zakonodaje. Že pri prejšnjem zakonu s področja kulture, zakonu o avdiovizualnih storitvah, smo opozorili, da takšen postopek pisanja zakona kaže, da ni le neoliberalno zategovanje pasu krivo za današnje vse bolj klavarno stanje v kulturi. V zadnjem trenutku smo na mizo dobili 14 strani amandmajev koalicije. Zakon je bil tako rekoč na novo napisan. Kulturne politike in ukrepi ne morejo biti uspešne, če so pripravljene na način, kot sta pripravljena ta zakon in prejšnji. Sicer pa je novela zakona o knjižničarstvu problematična tudi z vsebinskega vidika. Zaradi varčevalnih ukrepov pri povprečnihni za občine dobivamo drugačen način usposabljanja za bibliotekarski izpit ter deregulacijo pogojev za dovoljenje za vzajemno kategorizacijo in spremenjeni način ugotavljanja izpopolnjevanja pogojev za opravljanje knjižnične dejavnosti kot javne službe. Ne gre za odpravo administrativnih ovir, ampak za zaostrovanje položaja zaposlenih. Pri poklicu bibliotekarja in bibliotekarja pomočnika bo po novem zahtevana dokvalifikacija osnovne bibliotekarske vsebine v višini 20 kreditnih točk. Kako bodo zaposleni pridobili teh 20 točk? To bodo morale izvajati akreditirane inštitucije, verjetno pa bo šlo za plačljive programe, pa čeprav bi z opravljenim bibliotekarskim izpitom moral bibliotekar pridobiti vsa strokovna znanja, ki so zahtevana za opravljanje tega poklica. Hkrati so v določenih knjižnicah zaželeni in nujni drugi tipi izobrazbe, na primer v visokošolskih knjižnicah. V vsakem primeru pa zaposleni pridobijo strokovni know-how.

Ena od ključnih točk zakona je knjižnično nadomestilo. Dejstvo je, da ni enostavno razporediti teh sredstev. Interesov je ogromno, in to je seveda razumljivo in legitimno. Vendar naloga zakonodajalca ni zagotavljanje interesov

posameznih struktur. Pripravlavec zakonov mora biti v dialogu s civilno družbo, vendar bi moral parlament z obče pozicije zagotavljati družbeno pravičnost in uveljavljati splošni interes. Knjižnično nadomestilo bi bilo treba urediti pravično z upoštevanjem tako socialne dimenzije kot kreativne oziroma kulturne ter razvojne. In pa seveda pravično, glede na različna področja: leposlovje, znanost, prevajalstvo, ilustracija, fotografija in tako naprej. Potencialni zgled bi lahko predstavljala ureditev na Danskem, kjer so posamični žanri specifično obteženi in se s tem skuša presegati logika golega štetja izposoj, a na odboru o tem nismo niti za sekundo razpravljali. Posebno pozornost zakonu bi morali nameniti, ker gre za tako pomembno področje, kot je knjižničarstvo. Knjižnice so zakladnice. Imajo izjemno pomembno izobraževalno, raziskovalno, humanistično, informacijsko, znanstveno, vzgojno, kulturno in tako naprej vlogo. Knjižnice so temelj civilizacijskega napredka, njihova razvitost, dostopnost in obiskanost pa pomemben indikator kulturne zrelosti in družbenega razvoja.

Vendar spremembe spet ne naslavljajo potrebnih vidikov, niso systemske narave, kar je bilo izpostavljeno tudi v razpravi na odboru, zato v Združeni levici zakona ne moremo podpreti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Ljudmila Novak bo predstavila stališče Poslanske skupine krščanski demokrati Nove Slovenije.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani!

Vsebina Zakona o knjižničarstvu je za laike zahtevna, čeprav se dotika vseh nas. Vsi uporabniki knjižnic želimo kvalitetne knjižnične storitve. Predlagatelji navajajo, da naj bi predlog odpravil ugotovljene nepravilnosti, izboljšal knjižnično dejavnost in zagotovil večjo strokovnost ter boljše kompetence strokovnih delavcev, ki opravljajo knjižnično javno službo. Vse to s spremembami določb, povezanih s pogoji za izvajanje knjižnične dejavnosti, vrsto zahtevane formalne izobrazbe ter spremenjenimi določbami za bibliotekarski izpit. Zakon naj bi tudi odpravil administrativne ovire pri ugotavljanju in zagotavljanju usposobljenosti strokovnih delavcev knjižnic za vzajemno katalogizacijo. Krščanski demokrati obžalujemo, da po treh letih usklajevanja in iskanja rešitev predlog zakona ne odgovarja v celoti potrebam današnjega časa na področju knjižnične dejavnosti. Zakon bi moral biti vedno nekaj korakov pred dejanskim stanjem v knjižničarstvu, očitno pa ni tako. Kar pa smo opazili na seji matičnega odbora, je, da se teh sprememb dejansko nihče prav ne veseli. Nova Slovenija – krščanski demokrati smo v dogovoru z Društvom pisateljev Slovenije ter nekaterimi drugimi društvi vložili amandma k 20.

in 30. členu predloga zakona, s katerima smo predlagali natančnejšo opredelitev knjižničnega nadomestila in delovnih štipendij ter določitev krajšega trimesečnega roka za pripravo podzakonskih aktov v zvezi za navedenima področjema. Žal ministrstvo ni bilo pripravljeno prisluhniti tem predlogom, kar po naši oceni ni dobra popotnica zakonu. Knjižnice bi morale biti po našem mnenju napredne in vir novega znanja. Vsem uporabnikom moramo omogočati izpopolnjevanje, širjenje obzorij ter kvalitetno preživljanje prostega časa. V tej luči krščanski demokrati pozivamo ministrico, da takoj po sprejetju teh dopolnitev in sprememb pristopi k pripravi novega, sodobnega zakona, ki bo celovito in pregledno uredil področje knjižničarstva.

Poslanci Nove Slovenije bomo novelo zakona podpri.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Anita Koleča bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

ANITA KOLEŠA (PS SMC): Spoštovani podpredsednik, gospa ministrica, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Danes obravnavamo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o knjižničarstvu in dejstvo je, da trenutno veljavni zakon, ki je bil sprejet leta 2001, vsebuje obilo neskladij in pomanjkljivosti. Knjižnična dejavnost se je skozi leta razvijala. Hiter tehnološki razvoj, novejša informacijska ponudba in zahtevnejše potrebe uporabnikov knjižnic pa nujno zahtevajo prilagoditve in zakonske spremembe. Nanje so nas opozorili tudi predstavniki strokovne javnosti na javni predstavitvi mnenj, ki ga je na predlog Stranke modernega centra pripravil Odbor za kulturo.

Poglavitne rešitve predloga zakona so izboljšanje knjižnične dejavnosti ter zagotovitev večje strokovnosti in kompetenc strokovnih delavcev v knjižničarski javni službi. Ob tem se spreminjajo določbe za bibliotekarski izpit in opredelitev zahtevane izobrazbe za opravljanje dejavnosti. Spremembe se dotikajo tudi poenostavitve in optimizacije postopkov ugotavljanja pogojev za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe s poglavitnimi cilji: ohranjanje enotnosti knjižničnega sistema, izboljšanje pogojev delovanja in ohranjanje financiranja knjižnične dejavnosti. Ob vseh predlaganih rešitvah za pripravo optimalne zakonske vsebine pa je bilo veliko navora usmerjenega v ureditev knjižničnega nadomestila ter delovnih štipendij. Na tej točki smo poskušali uskladiti različna mnenja in zahteve predvsem glede kriterijev za dodeljevanje glede upravičencev nadomestila, glede pritožbenega organa ter postopkov odločanja o pravici do nadomestila. Predvsem pa smo upoštevali utemeljene zahteve stroke, da je treba v zakonu glede knjižničnega

nadomestila slediti kriteriju kvalitetne izvirnosti. Ob tem smo vse deležnike v postopkih pozvali k sodelovanju pri oblikovanju vsebine pravilnika, ki bo omogočal nosilcu javnega pooblastila kakovostno odločanje o pravicah. To odločanje namreč ni materija zakona, zato se o tem na Odboru za kulturo tudi nismo podrobneje pogovarjali. Kljub določenim nesoglasjem, do katerih je prihajalo, pa menimo, da smo s sprejeto spremembo člena o knjižničnem nadomestilu le-ta optimalno uskladili.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o knjižničarstvu podpiramo. Vendar pa bi ob tem želeli opozoriti, da se je zakonskega področja knjižničarstva v bližnji prihodnosti treba ponovno lotiti. Predlog, ki ga sprejemamo danes, namreč vsebino spreminja v 34 členih, kar je premalo za celovito ureditev knjižničarske dejavnosti, kot jo zahtevata čas in stroka, in preveč, da bi bila novela zakona ustrezno pregleden zakonski predpis.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Bojan Podkrajšek bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Spoštovani podpredsednik, gospa ministrica, kolegice in kolegi!

Danes obravnavamo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o knjižničarstvu. Predlog novele zakona odpravlja nepravilnosti glede dovoljenj za vzajemno katalogizacijo, knjižničnemu informacijskemu servisu in nacionalni knjižnici naj bi omogočil uveljavitev pravil knjižnične stroke skladno z zakonskimi pooblastili. Na podlagi pripomb Ministrstva za javno upravo sprememba vključuje manjkajočo pravno podlago za ureditev knjižničnega nadomestila in delovnih štipendij. Predlog novele naj bi omogočil optimizacijo postopkov ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe ter vodenje knjižnic, ki izvajajo javno službo na drugih področjih: šolstvo, znanost, kultura, prilagodil postopek spreminjanja letnih finančnih načrtov nacionalne knjižnice, knjižničnega informacijskega servisa, odpravil administrativne ovire pri ugotavljanju in zagotavljanju usposobljenosti strokovnih delavcev knjižnic za vzajemno katalogizacijo. Spremenjen je način usposabljanja za bibliotekarski izpit na podlagi zakona in ne več na samoupravnem sporazumu. Zagotovil naj bi večjo strokovnost knjižnične javne službe in boljše kompetence strokovnih delavcev, ki opravljajo javno knjižnično dejavnost.

V Slovenski demokratski stranki ugotavljamo, da je ta zakon že star, od leta 2001, da so za ta zakon ministrstvo in vse službe porabile veliko časa, skoraj tri leta, tako je bila naša velika želja,

da bi bil ta zakon lahko veliko boljši oziroma bi dobili novi zakon. Glede na to, da je pa ta zakon zastarel in so ti popravki nujni, bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke omenjeni predlog zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marija Antonija Kovačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojujencev Slovenije.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Lep pozdrav! Hvala za besedo. Spoštovani predstavniki Vlade, poslanke in poslanci!

Naj takoj na začetku izrazim zadovoljstvo, da je ministrstvo pripravilo novelo Zakona o knjižničarstvu, saj je treba 14 let star zakon prilagoditi obstoječim razmeram, odpraviti nekatere pomanjkljivosti ter ga tudi uskladiti z drugimi zakoni. Priprava predloga zakona je potekala več let, opravljena pa so bila tudi usklajevanja s številnimi deležniki. Veseli nas, da je bila opravljena široka javna razprava, v kateri so sodelovali predstavniki nevladnih organizacij, predstavniki strokovne javnosti, združenja občin in mnogi drugi. K izboljšanju končnega besedila predloga zakona pa je pripomogla tudi javna predstavitev mnenj, ki je prejšnji mesec potekala v Državnem zboru.

V Poslanski skupini Desus menimo, da se bo s sprejetjem novele izboljšalo in olajšalo delo na področju knjižnične dejavnosti. Tako bodo med drugim odpravljene nepravilnosti glede dovoljenj za vzajemno katalogizacijo. Ustavno sodišče je namreč že leta 2011 razveljavilo določbe pravilnika, ki zadevajo prenehanje veljavnosti dovoljenj, saj so bile le-te v neskladju z Zakonom o knjižničarstvu. S predlogom zakona se ureja tudi podlaga za opravljanje bibliotekarskega izpita. Zakon o knjižničarstvu je namreč uzakonil državni bibliotekarski izpit, podrobnejše določbe o izpitu pa naj bi določil pravilnik. Ker vrsta in raven izobrazbe strokovnih knjižničarskih delavcev nista bili urejeni na ravni zakona, je to predstavljalo oviro za sprejetje pravilnika o bibliotekarskem izpitu, ki se še vedno izvaja na osnovi samoupravnega sporazuma iz daljnega leta 1980. Zato je pomembno, da se bo zdaj z zakonsko določitvijo ravni in vrste izobrazbe strokovnih knjižničarskih delavcev omogočilo sprejetje pravilnika o bibliotekarskem izpitu. S tem bodo določeni tudi pogoji za vstop v stroko v skladu z razvojem. Predlog novele bo omogočil tudi optimizacijo postopkov ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe ter vodenje razvida knjižnic, ki izvajajo javno službo na drugih področjih. Prilagodil se bo tudi postopek spreminjanja letnih finančnih načrtov nacionalne knjižnice in knjižničnega informacijskega servisa. Največ pozornosti pa je bilo tako na javni predstavitvi mnenj kot tudi na seji matičnega

odbora namenjeno določbi, ki ureja pravno podlago za dodelitev knjižničnega nadomestila. V Poslanski skupini Desus podpiramo kompromisno rešitev, ki jo nastala na podlagi usklajevanj z različnimi deležniki in tudi z Zakonodajno-pravno službo. Dopolnjeni predlog 20. člena novele natančneje določa knjižnično nadomestilo, ki se izvaja v obliki denarnega prispevka živečim avtorjem, in delovne štipendije za ustvarjalnost. Hkrati pa se z novelo določa tudi način dodeljevanja sredstev upravičencem. Predlog zakona bomo v Poslanski skupini Desus podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marija Bačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovana ministra in državni sekretarji, kolegi in kolegi!

Slovenija ima zelo razvejan sistem knjižničarske dejavnosti. Knjižnice tako predstavljajo nenadomestljivo kulturno dobrino, ki je zlasti prek mreže šolskih in splošnih knjižnic dostopna vsakomur. Knjižnice se v digitalni dobi soočajo s pomembnimi izzivi. Da bi jim bile kos, mora temu primerno slediti normativni okvir, v katerem delujejo. Zakon o knjižničarstvu je eden izmed redkih, ki ne doživlja pogostih sprememb. Ob obravnavi tokratnega predloga pa se je izkazalo, da spremembe prihajajo kar nekoliko prepozno. V Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo ukrepe, ki so po naši oceni nujni pogoj za nadaljnji razvoj odličnosti na področju knjižnične dejavnosti. Ta v mednarodnem prostoru žanje zavidljive uspehe zlasti v vzpostavljanju naprednega informacijskega sistema. Tako smo zadovoljni, da se po več letih uveljavljajo prizadevanja zlasti knjižničnega informacijskega servisa in nacionalne knjižnice, da pridobita pristojnost, da glede vzajemne katalogizacije uveljavljata pravila stroke in tako zagotavljata visoko raven kakovosti bibliografskih zapisov in vzajemnega kataloga. Spomnimo, da smo na poslanskih klopeh predloge urejanja tega področja že imeli, a so bili poskusi 3-krat neuspešni zaradi predčasnega prenehanja mandata državnega zbora. Pozdravljamo tudi nekatere druge spremembe, zlasti odpravo pripravništva ter druge rešitve, ki odpravljajo nepotrebna bremena zlasti občinskih proračunov.

Na seji matičnega delovnega telesa je bilo največ pozornosti namenjene ureditvi knjižničnega nadomestila. Žal iz ustavnopravnih razlogov ni bilo mogoče sprejeti predloga, ki ga je oblikovala skupina z Društvom slovenskih pisateljev. Verjamemo, da je bil sprejet najboljši možni kompromis ter hkrati izražamo pričakovanje, da bo smisel ustrežno zasledovan v postopkih Javne agencije za knjigo. Kot je pokazala razprava na javni predstavitvi mnenje in kasneje na odboru, bo Zakon o knjižničarstvu

kmalu potreben nove nadgradnje. V Poslanski skupini Socialnih demokratov verjamemo, da bo v njem tedaj ustrezno rešen tudi status Univerzitetne knjižnice Maribor kot druge depozitarne organizacije za arhivski izvod slovenike na klasičnih nosilcih zapisa. Pričakujemo pa tudi, da se v splošnih knjižnicah na sistemski ravni zagotoviti podpora za večjo dostopnost gradiv vsem osebam s posebnimi potrebami, slepim, slabovidnim, osebam s specifičnimi motnjami branja, starejšim osebam, in sicer tako, da se poveča število enot prilagojenega knjižničnega gradiva v lahko berljivi obliki.

Spremembe zakona so torej prvi nujni odziv na spreminjajoče se okolje, zato jih bomo v poslanski skupini Socialnih demokratov tudi podprli.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu bomo v skladu z časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 24. Novembra, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 33. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **35. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O GOSPODARJENJU Z GOZDOVI V LASTI REPUBLIKE SLOVENIJE.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 21 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom, zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku vlade mag. Dejanu Židanu, ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Spoštovani predsedujoči, spoštovane poslanke in poslanci! Dovolite, da vas lepo pozdravim v svojem imenu in v imenu svoje ekipe, ki je tukaj z menoj.

Sedanje gospodarjenje z gozdovi v lasti Republike Slovenije temelji na podeljenih koncesijah. Koncesije so bile podeljene leta 1996 brez javnega razpisa za obdobje 20 let. Večina teh koncesij je iz tega obdobja in teh koncesij je 18. Za večji del gozdov v lasti Republike Slovenije 20-letna koncesijska razmerja potečejo 30. 6. 2016. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na podlagi spremljanja dosedanjega gospodarjenja z gozdovi v lasti Republike Slovenije, poslovanja Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov, ugotovitev revizijske smotnosti upravljanja z gozdovi, ki jo je pripravilo Računsko sodišče, ter preučitev rešitev na tem področju v državah članicah EU pripravilo predlog sprememb, ki je sedaj pred

vami. Dovolite, da takoj poudarim, da ta predlog sprememb je najbližje upravljanju in gospodarjenju z gozdovi, kakršno je v sosednji Avstriji ali recimo na Bavarskem, ki sta marsikje zgled na področju gozdno-lesne verige.

Predlog sprememb je bil oblikovan na način, da so najprej jasno določena načela in cilji gospodarjenja z gozdovi v lasti Republike Slovenije in se v okviru le- opredeli takšna organizacijska oblika, ki tem načelom in ciljem najuspešneje lahko sledi. Predlog zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije zato določa ustanovitev nove gozdarske družbe, tako da se omogoči prenos gospodarjenja z gozdovi v lasti Republike Slovenije v poslovno okolje, kjer bo mogoče doseganje boljšega poslovnega izida ob upoštevanju vseh načel in zavez, ki jih je razvila slovenska gozdarska stroka. Z ustanovitvijo nove družbe se zagotovi zlasti boljša učinkovitost gospodarjenja z gozdovi v lasti Republike Slovenije ter vzpostavijo dodatni pogoji za razvoj celotnega gozdno-lesnega sektorja. Nova gospodarska družba bo sama prodajala les. Za izvajanje sečne in spravila lesa v državnih gozdovih bo družba izvajalce pridobila na trgu, tako da bo delo v državnih gozdovih še vedno omogočeno gospodarskim družbam, ki sedaj izvajajo koncesijo v državnih gozdovih, in tudi drugim gospodarskim subjektom, ki opravljajo storitve s področja izkoriščanja gozdov. Možnost izvajanja vseh del v državnih gozdovih bodo tudi v bodoče in zlasti v bodoče v prihodnje imeli usposobljeni in opremljeni hribovski in gorski kmetje. Enakopravne možnosti vsem zainteresiranim za izvajanje del v državnih gozdovih bodo zagotovljene z upoštevanjem določil javnega naročanja.

Dovolite, da vam predstavim nekaj ključnih ciljev. Ob upoštevanju načel trajnostnega večnamenskega in sonaravnega gospodarjenja z državnimi gozdovi dosegati čim večji donos. Prispevati k vzpostavitvi in razvoju gozdno-lesnih verig, k promociji lesa in lesnih proizvodov ter oblikovanju zelenih delovnih mest. Dolgoročno povečevati površino državnih gozdov, prispevati k doseganju ciljev razvoja podeželja, zlasti ohranjanja kmetij in podeželja v gorskem in hribovskem svetu z omejenimi možnostmi gospodarjenja. Prispevati k doseganju ciljev ohranjanja narave ter na področju gozdov, gozdarstva in lesarstva omogočiti usposabljanje strokovnega osebja ter podpirati izobraževanje in znanstveno raziskovalno delo. Nova gospodarska družba bo za pravico do gospodarjenja gozdov v lasti Republike Slovenije plačevala delež od prihodkov v tako imenovani gozdarski sklad, ki je namenjen zlasti obveznosti,, povezanih s postopkom denacionalizacije gozdov ter z izplačilom odškodnin zaradi nezmožnosti uporabe vrnjenih gozdov, financiranju nakupa gozdov, sofinanciranje ukrepov na območju Natura 2000 v zasebnih gozdovih, gradnji in

vzdrževanju lokalne cestne infrastrukture na območju občin, v katerih ležijo državni gozdovi, in promociji trajnostnega in večnamenskega gospodarjenja z gozdovi, rabe lesa in lesnih izdelkov ter gozdno-lesnih verig. Glede novoustanovljene družbe je posebej treba poudariti, da je edini družbenik nove gospodarske družbe Republika Slovenija brez možnosti vstopa novih družbenikov. Družba za gozdove v lasti Republike Slovenije pridobi le pravico do gospodarjenja, gozdovi ostajajo v lasti Republike Slovenije. Pričakovani pozitivni učinki so naslednji: večja transparentnost poslovanja bo zagotovljena pri oddaji del v gozdu in predvsem pri izvedbi prodaje državnega lesa. Celotna količina lesa bo pod enakimi pogoji na voljo vsem zainteresiranim kupcem. Pogoji bodo znani in javno objavljeni in v naprej bo znana okvirna količina in struktura gozdno-lesnih asortimentov, kar naša lesna industrija tudi potrebuje. Prav zanesljiva dobava in možnost dolgoročnih pogodb je tisto, kar daje tudi možnost za hitrejši razvoj lesne industrije. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

IVA DIMIC (PS NSI): Spoštovani predsedujoči, minister s sodelavci, kolegice in kolegi!

Obravnavamo, vsaj po našem mnenju, zelo pomemben zakon. Slovenija nima nafte, ima pa gozdove. Naša strateška surovina je les. Koncesijske pogodbe, sklenjene z nekdanjimi upravljavci na podlagi Zakona o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov, ki v naravi predstavljajo pretežni del površine vseh gozdov v lasti Republike Slovenije, se bodo iztekle sredi prihodnjega leta. Po njihovem prenehanju sedaj veljavna zakonodaja predvideva nadaljnje podeljevanje koncesij za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije. V Novi Sloveniji opozarjamo, da to ne bi bilo dobro. Sistem koncesij je slab. Nezadovoljstvo strokovne javnosti in deležnikov pri upravljanju z gozdovi v lasti Republike Slovenije se z iztekanjem dolgoletnih koncesij večja. Izplen države od koncesionarjem je prenizek. To je le ena izmed ugotovitev revizije Smotnost upravljanja gozdov, ki jo je pripravilo Računsko sodišče Republike Slovenije v revizijskem poročilu 18. maja 2012.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano se je že drugič na to nezadovoljstvo odločilo odgovoriti s Predlogom zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije, katerega glavna rešitev je ustanovitev državnega podjetja Slovenski državni gozdovi, d. o. o. Na to podjetje naj bi se s Sklada kmetijskih gozdov in zemljišč preneslo upravljanje z gozdovi na površini

234.986 hektarjev. Gospodarjenje z gozdovi, ki ga prevzema novoustanovljena družba, po besedah predlagatelja zakona obsega naloge upravljanja, razpolaganja in pridobivanja gozdov.

Krščanski demokrati smo načeloma proti vmešavanju države v gospodarstvo. Predlog Vlade, da se gospodarjenje z gozdovi prenese na državni deo, je za nas sporen. Utegnil pa bi biti tudi sporen z vidika nedovoljenih državnih pomoči po predpisih Evropske unije. Ustanovitev novega deoja v stoodstotni državni lasti je po našem mnenju nesmotrna. 20 milijonov vložnega denarja je v kriznih razmerah za nas sporno. To predvideno podjetje niti še nima poslovnega načrta. Bojimo se, da Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano precenjuje donosnost gozdov v tem času. Nasprotujemo tudi možnosti, da državni podjetje najema visoka posojila s poroštvom države. Preveč podobnih propadlih zgodb smo že videli. Predlagatelju zastavljamo vprašanje: Kje bo državni podjetje skladiščilo les? To v resnici ni tako preprosto, kot se zdi, in javnost tega ne ve, zato se tudi ne zaveda, kako škodljiv je ta projekt za slovensko državo. Pravne nevednosti javnosti se snovalci tega zakona močno zavedajo. Les se namreč lahko na daljši rok skladišči v bazenih z vodo. Če bodo kupljene hlode kar nekje odložili, bodo lahko čez nekaj časa od tam odpeljali kvečjemu humus. Po naših informacijah slovenski trg ni zmožen zagotoviti takšnega odjema, kot ga predvidevajo predlagatelji zakona. Omenjeno trditev je dokazalo stanje na lesnem trgu po katastrofalnem žledolomu. Na trgu so viški lesa, les propada, in kar je najpomembnejše, mu v teh časih pada tudi cena. Predlog zakona sicer omenja vzpostavitev gozdno-lesnih verig, ampak ne vsebuje konkretnih vzvodov za njihovo vzpostavitev. Menimo, da se bodo vzpostavile same od sebe – ali ne?

Vsi smo prejeli kar nekaj dopisov slovenskih občin v zvezi s predlogom tega zakona. Nekaterе občine niso zadovoljne s predvidenim deležem denarja, ki ga zanje predvideva zakon. To je 25 % letnega nadomestila od državnih prihodkov od prodaje lesa. Obenem pa občina Kočevje kar naravnost predlaga, naj bo sedež državnega podjetja v Kočevju. Kaj naj si ob tem mislimo?

Krščanski demokrati nismo le kritični, ampak imamo tudi alternativni predlog za ureditev področja. Upravljanje z gozdovi naj ostane v okviru sklada, ki bo v nasprotnem primeru kmalu ugasnil. Sklad naj preide s sistema koncesij na javne razpise. Razpisane enote pa naj bodo manjše, oddelki na primer. S tem se bo omogočilo domačim, tudi manjšim izvajalcem dobre pogoje in možnosti za uspeh na razpisu. Poleg tega naj se v okviru razpisa določi obvezna sanitarna sečnja. Krščanski demokrati predlagamo še nekaj. Za vstop v javni razpis naj se zahteva bančna garancija. Pogoje za to pa je po našem prepričanju, da se mora nujno

finančno in kadrovsko okrepiti Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov, Zavod za gozdove in inšpekcijske službe, kar bo omogočilo ustrezno upravljanje gozdov v Republiki Sloveniji.

Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov bo v prvi obravnavo glasovala proti predlogu zakona, ker si ne želimo novega TEŠ 6. Če pa bo zakon sprejet, bomo matičnemu odboru predlagali sklic javne predstavitve mnenj o predlogu zakona, saj želimo omogočiti čim širši strokovni in ostali zainteresirani javnosti predstavitev svojih stališč glede predlaganega zakona.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Bojan Dobovšek bo predstavil stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Hvala. Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo!

Kako pomemben je gozd za Slovenijo, lahko gledamo skozi zgodovino in lahko vidimo, da je pomembnost Slovenije prav v vodi in gozdu. Če pogledamo Slovenijo, to je zelena dežela, če pogledamo iz zraka, in to nam priznajo vsi tujci. Prav zaradi tega prihajajo k nam. In bodočnost Slovenije, kreiranje politike je prav na gozdu. Zgodovinsko, če pogledamo, Švedsko. Zakaj se je Švedska razvila? Zato ker je imel kralj vizijo in politiko, zasadil je gozd in čez sto let so zgradili švedsko mornarico, ki je vzdignila Švedsko v vesilo, kar danes je. Drug primer je iz novejših zgodovine. Imamo baltske države, ki so dopustile golosek in uničenje gozda ter ekološko katastrofo. Mi v sedanjem primeru nimamo kreirane politike, kaj in kako si želimo, po kakšnem vzorcu in kakšnem modelu želimo: ali želimo švedski model ali želimo baltski model. Mi nismo do sedaj kreirali politike o tem, kam Slovenija v bodočnosti želi. Ampak po mojem mnenju je vizija Slovenija v vodi in lesu kot strateških surovinah.

Predlagani model je prepozen. Če sprejmemo zakonodajo sedaj, menim, da v dorečenem času ne bomo mogli izvesti predlaganega modela, predvsem zaradi tega ker še ne vemo, koliko in kako bomo skladiščili ta les, kar je že bilo omenjeno. Predvideni so stroški, ki so zelo veliki, nimamo še prostora in opreme. Če samo pogledamo, če hočemo izvesti cel projekt transparentno, kako bomo izvedli javna naročila ob sedanjih postopkih, ki so dolgi. Problem, ki se nakazuje, je tudi v delovni sili. Kaj si želimo – ali želimo dolgotrajno povrniti tisto, kar smo že imeli pred 20 leti, 40 tisoč delovnih mest v lesni industriji, zmanjšano na okoli 10 tisoč, kar imamo sedaj. Jaz menim, da je politika Slovenije, da pridobimo nova delovna mesta, in v lesni industriji bi jih lahko dobili. Predlagani projekt gre bolj v drugo smer, in sicer tisto, da bomo prodali na panju, se pravi, da bodo v bodoče tudi tujci lahko kupovali samo les in spet ne bomo imeli tiste dodane vrednosti, kar je bistvo naše politike upravljanja z gozdovi.

Še bolj pa se bojim tega, da bodo delo namesto Slovencev opravljali tujci kot poceni delovna sila. Pa mogoče niti ne bomo pobrali davkov od te delovne sile, kajti podjetja bodo registrirana v tujini ali pa bodo celo delali na črno. Moramo upoštevati tudi kritike nevladnih organizacij, ki opozarjajo, kaj se na tem področju lahko zgodi in kako pomembna je lesna industrija za Slovenijo. Opozoril bi tudi na kritike SAZU, ki pravi, da moramo skrbeti za biološko amortizacijo. Prav biološka amortizacija je bila po drugi svetovni vojni zelo pomembna za razvoj lesne industrije v Sloveniji.

Glede na navedeno mislim, da je bolje, da začasno podaljšamo sistem koncesij, s tem da se vsi strinjamo, da je takšen sistem slab in ni primeren zaradi netransparentnosti in vsega, kar spremlja zdajšnja dejavnost. Vendar bi kljub temu ocenil, da je bolje, če podaljšamo za nekaj časa obstoječi sistem in res vizionarsko postavimo nov sistem z vsemi varovalkami, da ne bomo stanja še poslabšali. Prenašanje sistemov iz tujine, da, ampak ob upoštevanju lokalnih vrednot. Se pravi, sistem, ki deluje v Avstriji ali pa v neki drugi državi, mogoče pri nas zaradi lokalnih navad ne more delovati, s tem da v danem projektu ocenjujem, da imamo pomanjkanje ocene stanja sedaj v Sloveniji, stanja v državah, ki so primerljive, in kaj od tega se da prenesti in aplicirati, seveda z dodatki, na naš sistem.

Zaradi navedenega v tej prvi obravnavi v Poslanski skupini nepovezanih poslancev predloga ne bomo podprli. Je pa predlog osnova za širšo razpravo in kreiranje politike do gozda in lesne industrije in samo na podlagi tega bomo lahko kreirali nova delovna mesta, kar je prihodnost Slovenije. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Danilo Anton Ranc bo predstavil stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani podpredsednik Državnega zbora Primož Hainz, spoštovani minister Židan, spoštovani državni sekretar Marenče, spoštovane kolegice in kolegi!

Imam priložnost, da danes zastopam stališče poslanske skupine, panogo dokaj dobro pozna, ker sem dolgo deloval in bi rad najprej mogoče malo nazorno prikazal, o čem se sploh pogovarjamo. Tukaj vidite obesek, predstavljajte si, da na vsako sekundo v evropskih gozdovih zraste en milijon takšnih kockic, in predstavljajte si tudi to, da je to ogromna količina naravnega bogastva lesa, ki nam ga podarja sonce na osnovi fotosinteze. Da bom še bolj nazoren, kaj se dogaja v naših domačih gozdovih, naj vam povem, da bo v času moje predstavitve stališča Poslanske skupine Stranke modernega centra zraslo 80 kubikov lesa. Seveda me pa ob tej priložnosti zelo skrbi, kaj bo s temi slabimi tremi

kamioni lesa se zgodilo. Praksa je namreč taka, da en kamion ostane v gozdu, kjer ga pojedjo lubadarji, en kamion ga izvozimo, en kamion pa mogoče predelamo doma. Seveda pa ga veliko tudi pokurimo, kar je dodatna neracionalnost. Naj nazorno prikažem v nasprotju s predhodnimi stališči, da bo Poslanska skupina Stranke modernega centra podprla zakon, ki je v obravnavi. In ta shema nazorno prikazuje, zakaj je to pomembno, zakaj je to potrebno, in to smo v naši poslanski skupini v celoti prepoznali. Gre za tako imenovano krožno gospodarstvo, kjer na eni stran gozd producira les, ki se potem v celotni reprovirgi predela v izdelke z dodano vrednostjo. In to je priložnost, ki je Slovenija do zdaj ni znala izkoristiti. Mislim, da je ta zakon dobra osnova, da se to po 20 letih slabe prakse to končno tudi zgodi.

V Poslanski skupini stranke modernega centra in koalicijski partnerji smo se namreč že v koalicijski pogodbi zavezali k povezovanju gozdarstva in lesne industrije, spodbujanju domače predelave lesa v izdelke z višjo dodano vrednostjo, oživitvi slovenske lesne industrije in zelenih investicij, k večjemu k izkoristku gozda kot najbogatejšega naravnega vira v Sloveniji in v vertikalnem povezovanju gospodarskih družb v gozdno-lesne verige. V skladu s koalicijskimi zavezami, deklariranimi v trajnostnem razvoju Slovenije, pametni specializaciji, navezadnje tudi strategij SDH, akcijskim programom Les je lep Zakon o gospodarjenju z gozdovi določa ustanovitev družbe, ki bo povezovala gozdarstvo in lesno industrijo in zagotovila oživitev lesnopredelovalne industrije. Sedanje gospodarjenje z gozdovi v lasti Republike Slovenije temelji namreč na koncesijah za izkoriščanje gozdov, ki so bile leta 1996 podeljene za 20 let brez javnega razpisa gozdarskim izvajalskim podjetjem. 20-letne koncesijske pogodbe za večji del gozdov v lasti Republike Slovenije se namreč iztečejo 30. 6. 2016, zato je nujno vzpostaviti nov poslovni model, ki bo ponovno povezal gozdarstvo in lesno industrijo. V tem 20-letnem obdobju je bila pretrgana gozdno-lesna veriga. Prišlo je do propada lesne industrije, celulozne industrije in izgube preko 30 tisoč delovnih mest. Naj ponazorim to tudi s konkretnimi številkami. V tem 20-letnem obdobju je nastalo kar za 8,8 milijard negativnih okoljskih učinkov in gospodarske škode zaradi izgube delovnih mest, negativnih posrednih učinkov na druge panoge v celotni reprovirgi. Iz navedenih razlogov zakon vzpostavlja podjetja za gospodarjenje z gozdovi in za predelavo lesa v izdelke z visoko dodano vrednostjo. Nujno je, da država ponovno prevzame upravljanje z državnimi gozdovi, saj se bo s tem okrepil razvojni potencial lesa kot vir naravnega bogastva. Okrepile pa se bodo tudi primerjalne prednosti na področju lesno predelovalne industrije. Zavedamo se, da je lesna industrija v svetovnem in evropskem merilu, prav tako pa je tudi v Sloveniji in Avstriji ena tradicionalnih

proizvodnih panog. Naj na primeru ponazorim. Evropski lesnopredelovalni sektor obsega več kot 230 milijard evrov letne realizacije in zaposluje 3 milijone ljudi v 380 tisoč podjetjih. Cilj gospodarske družbe za upravljanje z gozdovi in z gozdno-lesno verigo bo torej upravljanje gozdov v lasti Republike Slovenije v skladu z načeli preglednosti, vzpostavitve in razvoj gozdno-lesnih verig, učinkovito upravljanje državne lastnine skladno s cilji nacionalnega gozdnega programa, veljavno zakonodajo in načrti za gospodarjenje z gozdovi, oblikovanje zelenih delovnih mest, prispevati k doseganju ciljev razvoja podeželja in upoštevati javni interes predvsem na varovalnih območjih narave.

Ključno je, da vlogo medresorskega povezovanja prevzame država in po pravih korporativnega upravljanja poskrbi za ponovno vzpostavitev gozdno-lesne verige. Po podatkih Statističnega urada Slovenije ima Slovenija med sosednjimi državami največ, kar 0,6 hektarov gozdne površine na prebivalca, in je med najbolj gozdnatimi v Evropi. Letno bi lahko posekali 6 milijonov kubikov lesa, vendar zaradi nepovezanosti gozdarstva in lesne industrije posekamo okrog 3 milijone, od tega izvozimo blizu 2 milijona hlodovine in tudi lesnih ostankov brez dodane vrednosti. V Poslanski skupini Stranke modernega centra smo prepričani, da je treba bolje izkoristiti gozd kot najbogatejši naravni vir Slovenije ter pospeševati domačo predelavo lesa v izdelke z visoko dodano vrednostjo. Zavzemamo se za oživitve lesnopredelovalne industrije ter vzpostavitev gozdno-lesnih verig.

V Poslanski skupini menimo, da je Predlog zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije primeren za nadaljnjo obravnavo, vendar bomo v postopku nadaljnje obravnave tudi podprli morebitne amandmaje, ki bi v skladu s korporativnim upravljanjem v podjetju za gospodarjenje z gozdovi še okrepili medresorsko povezovanje in enakopravno zastopanje gozdarstva in lesne industrije. Na osnovi slabih izkušenj iz dosedanjih praks v upravljanju z gozdovi in tudi s težavami gozdno-lesne verige bomo torej v poslanski skupini podprli ta zakona v nadaljnji obravnavi. Mislim, da je skrajni čas, da nekaj ukrenemo in preprečimo nadaljnje nastajanje gospodarske škode, saj bi bila le-ta ob enakih pogojih gospodarjenja v nadaljnjih 10 letih dodatne 4,4 milijarde evrov. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Predsednik, hvala za dano besedo. Minister z ekipo, kolegi, kolegice, lep pozdrav v imenu Poslanske skupine SDS!

Nekaj dejstev, ko so na oblasti leve vlade. Želja po širjenju nacionalnega interesa, kar plačajo davkoplačevalci, širjenje velikih na račun majhnih, širjenje države na račun zasebnega, veliko vloženi sredstev v projekte brez učinka in žalostna zgodba s področja koncesij. Mene osebno koncesije na področju gozdarstva spominjajo na koncesije na področju dimnikarstva – megla, megla, brez razpisov, brez evidenc, brez nadzora, plačajo pa državljani in državljanke.

V Poslanski skupini SDS v prvi obravnavi ne bomo podprli predlaganega zakona, ker menimo, da je neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Pa dovolite na začetku nekaj razlogov, zakaj smo se tako odločili, seveda pa bomo, če boste predvsem koalicijski poslanci potrdili nadaljevanje zakonodajnega postopka, v nadaljevanju razložili tudi nekaj naših predlogov, ki menimo, da bi ta zakon občutno izboljšali. Če tega zakona ne bomo občutno izboljšali, bomo dobili še en slab primer slabega zakona, ki bo imel še slabše praktične učinke.

Okvir gospodarjenja z gozdovi in delovanje deležnikov na področju gozdarstva je opredeljen z Zakonom o gozdovih. Zato bi po našem mnenju morali najprej sprejeti vsebinske prilagoditve tega zakona in šele po sprejetju tega zakona urejati upravljanje državnih gozdov. Ali pa morda vse skupaj kar združiti. V krovnem zakonu je posebno pozornost treba nameniti gozdovom, katerih potencial je, kot danes vsi ugotavljamo, slabo izkoriščen. Ti neizkoriščeni gozdovi pa so temeljni izziv in potencial bodoče uspešnosti slovenske gozdno-lesne verige, o kateri veliko govorimo, a malo naredimo. Predlog zakona, ki je pred nami, zmotno in zavajajoče utemeljuje spremembe ureditve gospodarjenja z gozdovi v lasti Republike Slovenije na način, da bo nova gospodarska družba dosegala boljše poslovne rezultate v primerjavi s koncesijskim upravljanjem z gozdovi. Trenutno donos v državnih gozdovih znaša skoraj 30 %. V letu 2014 je bilo zaznati odmik zaradi žledu, a je kljub temu donos dosegel 20 %, ki pa ga ministrstvo v predlogu zakona opredeljuje kot temeljni cilj pri upravljanju z državnimi gozdovi. Torej – kje je tukaj napredek? Vsi pa vemo, da imamo Zavod za gozdove, Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov, GG, različne nadzorne inštitucije. Ampak kar naenkrat bomo dobili novo podjetje kjer se bosta cedila med in mleko, kar je po našem mnenju zgrešeno in napačno. V predstavitvi zakona o gospodarjenju z gozdovi v Republiki Sloveniji je zmotno in zavajajoče predstavljena ocena finančnih posledic. O tem še malo v nadaljevanju. 20 milijonov za vzpostavitev po našem mnenju strankarskega podjetja, ki mu bomo dali še 20 milijonov evrov državnih poroštev za njegov razvoj. Skratka, 40 milijonov za nekaj, kar v takšni ali drugačni obliki že imamo, ampak ker očitno ni dovolj dobro za posameznike, strankarske veljake in verjetno še koga, bomo ustanovili novo državno podjetje.

Tudi v Sloveniji imamo slabe izkušnje z različnimi verigami. Ko danes govorimo o verigi na področju lesnega in gozdnega razvoja, vemo, da je pri teh verigah veliko piarja, veliko vrženih sredstev pa slab izkupiček. Če s slovenskim zajtrkom rešujemo lokalnega kmeta, smo storili premalo. Če z vzpostavitvijo državnega podjetja mislimo, da rešujemo lesno in gozdarsko verigo, naredimo premalo, predvsem pa narobe.

Predlog, ki je pred nami, tudi ne ponuja strategije razvoja gozdarstva, kar bi moral biti eden ključnih momentov, ne ponuja poenostavljanja gospodarjenja z gozdovi in ne združuje številnih ustanov na tem področju, ampak v pravni red vnaša nov pravni subjekt. Skupna višina poroštev je prevelika za to, kar že imamo, da bi si šli neko novo igrico. Še več. Predlog zakona ne ponuja rešitve za nemoteno oskrbo slovenske lesnopredelovalne industrije. V krovnem zakonu je treba narediti ključen korak naprej v celostnem posodabljanju procesov na področju aktivnega gospodarjenja z gozdovi, ne glede na lastništvo, ter sočasno reševati ključne probleme gozdarstva in lesarstva v Sloveniji, ki pa jih po mnenju SDS ta zakon ne rešuje. Skratka, če bo zakon uveljavljen, bo od 1. 7. 2016 delo v gozdovih v lasti Republike Slovenije po našem mnenju zastalo. Tu pa sta ključni dve vprašanji, in sicer za koliko časa bo zastalo delo v državnih gozdovih in kdo bo nosil odškodninske, torej finančne pa tudi politične posledice. Zakaj tako menimo? Praznina izkoriščanja gozdov bo nastopila zaradi izteka koncesijskih pogodb, novega nosilca izkoriščanja državnih gozdov pa zaradi zaostanka z javnimi razpisi še ne bo. Zastavlja se vprašanje, kako in na kakšen način bomo rešili časovno zanko Predlog predvideva novo gospodarsko družbo, ki naj bi prevzela v upravljanje državne gozdove. Ampak, spoštovani, vse to že imamo. Še več, če se morda spomnite, je Vlada Republike Slovenije pod vodstvom Janeza Janše 27. junija 2012 sprejela akcijski načrt za povečanje konkurenčnosti gozdno-lesne verige v Sloveniji do leta 2020 s promocijskim sloganom Les je lep. Potem pa je zgodba zastala. Več kot očitno pa je, da želi ministrstvo tik pred iztekom koncesijskih pogodb narediti nekaj novega in se očitno pri tem ne zaveda večplastnega pomena gospodarjenja z državnimi gozdovi, da ne omenimo, da bodo očitno ti državni gozdovi, da je intenca tako zakona kot tudi ministrstva, da se ta delež poveča, torej gre to na račun majhnega in zasebnega. Dejstvo je, da se ministrstvo s tem predlogom zakona obnaša kot slab gospodar, zamuja procesne roke, vezane na predčasno in učinkovito izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije, želi vzpostaviti neučinkovit in nepregleden sistem upravljanja z državnimi gozdovi, zapostavlja denacionalizacijske postopke in s tem podaljšuje proces vračanja premoženja denacionalizacijskim upravičencem in, kot sem že rekel, želi povečati – in ne zmanjšati – delež

državnih gozdov. Spet se gremo nacionalni interes.

Zanimiva pa je tu tudi vloga Stranke modernega centra. Ko je leta 2014 prišel v javno obravnavo zakon, je večina njihovih poslancev rekla, kako so proti temu zakonu. Tudi to očitno ne bo preprečilo glasovanja "za" zakon s strani poslancev SMC, da so v evropski liberalni stranki Alde. Pa me zanima, ali se zavedajo, kakšno je njihovo stališče na tem področju, ali višanje državnih deležev tudi na področju gozdov ali pa bolj liberalen sistem. Tako se boste morali enkrat, spoštovani poslanci in poslanke SMC, odločiti, ali boste pristopili k evropskim socialistom ali pa vztrajali s figo v žepu v evropski skupini Alde. V Poslanski skupini SDS tudi verjamemo, da bodo pripombe, ki že prihajajo na ta zakon s strani Gospodarske zbornice, Sklada kmetijskih zemljišč, sindikata gozdarstva, tudi posameznih občin, v nadaljevanju doživele še večji bum. Zato se strinjamo s Poslansko skupino Nove Slovenije, ki je že napovedala javno predstavitev mnenj o tem zakonu.

V Poslanski skupini SDS se nam pojavlja tudi vprašanje, ali je kljub uspešni praksi v določenih drugih evropskih državah v Sloveniji smiselno ustanavljati novo državno podjetje, za katero pa vemo, kakšna je njihova uspešnost v praksi – slovenska tajkunska privatizacija obstoječih uspešnih podjetij, slaba gospodarska rast in škoda delavcem. Skratka, ena nova rešitev, ki bo naredila slabo prakso.

Minister Židan je že ob nastopu svojega mandata leta 2013 v Državnem zboru dejal, da bi po preteku sedanjih koncesij nove koncesije podelil gozdno-lesnim verigam. Po žledolomu je potem najprej razmišljal o ustanovitvi državnega podjetja zgolj za odkup lesa v zasebnih gozdovih, aprila 2014 pa je pripravil zakon o ustanovitvi državnega podjetja, ki pa ga takratna koalicija oziroma Vlada po nujnem postopku ob koncu mandata le ni želela sprejeti in poslati v Državni zbor. Sedanja vlada je predlog zakona sprejela oktobra 2015. V najboljšem primeru bo omenjeni predlog zakona sprejet ob koncu zime oziroma v začetku pomladi prihodnje leto. Državno podjetje pa je nato treba ustanoviti, postaviti vse organe, od vodstva naprej, s 1. julijem pa naj bi po mnenju predlagateljev to podjetje prevzelo gospodarjenje z državnimi gozdovi, kar je ne samo glede na slovensko prakso, ampak tudi teoretično, če preberemo predlog zakona, nemogoče. Ob tem pa je seveda treba pridobiti še kader, poslovne prostore, opremo, izvesti javne razpise, najti prostore za skladiščenje lesa in tako naprej. Zanima nas tudi, ali gre morda pri tem za zavestno zavlračevanje z namenom, da se onemogoči podaljšanje koncesijskih pogodb brez razpisa za sedanje gozdarske veljake, kar se tudi pojavlja v javnosti. Za ustanovni kapital je v zakonu, kot že rečeno, predvidenih 20 milijonov evrov, a v predlogu zakona ni nobenega dokumenta, ki bi utemeljil to višino

predvidenih sredstev, le da bomo kupili neke stroje. In kot že vsi vemo, veliko že obstaja, to bi bilo treba povezati, ne pa kar tako čez palec dati nekemu podjetju 20 milijonov evrov na lepe oči. Še bolj je presenetljivo, da se v predlogu zakona predvideva še 20 milijonov evrov poroštvenih obveznosti, kar je sicer všečna politična floskula, z ničemer pa se v praksi niti v teoriji ne definira, v kaj naj bi poniknil denar, prejet s krediti, zavarovanimi z državnimi poroštvi. Pričakovali bi tudi, da Vlada predhodno sprejme vsaj strategijo razvoja gozdarstva in lesne industrije, če že ne Zakona o gozdovih. Glavni kompleksi državnih gozdov, kar je tudi problematično, so na območjih, kjer ni veliko možnosti za zaposlitev prebivalcev. Upravljanje družbe tudi ne sledi določbam Zakona o Slovenskem državnem holdingu, katerega primarni cilj je ločitev funkcije države, lastnice kapitalskih naložb, od drugih funkcij države in tako preprečiti nasprotje interesov, izkrivljenje konkurence na trgih in neenakomerno obravnavo gospodarskih družb. Ne moremo se znebiti občutka, da je predlog zakona zavestno poslan prepozno v obravnavo, brez strategije, brez poslovnega načrta, mimo določb ostalih zakonov, sprejeman v časovni stiski po načinu Vzemi ali pusti brez potrebnih finančnih podatkov in utemeljitev. Tako si bo minister Židan po našem mnenju ustvaril kadrovske in finančne fevd s 40 milijoni evri, čigar talci bodo državni gozdovi in državni interes. Vsi pa vemo, kdo to plača.

Če bo šel zakon v nadaljnjo obravnavo, predlagamo, da ne bo izgledalo resnično to kot strankarski projekt, da se pri sestavi organov družbe omogoči sodelovanje vsakokratni opoziciji. Če je dolgoročno poslovanje družbe sploh cilj posameznikov v koaliciji, je tak dodaten nadzor pri družbi, ki naj bi gospodarila z našim obnovljivim bogastvom, nujen. Prav tako bi po našem mnenju k boljšemu upravljanju pripomogla tudi ustanovitev svetovalnega odbora pri nadzornem svetu po bavarskem vzoru, v katerega bi bili vključeni predstavniki različnih skupin z interesom na področju državnih gozdov. Verjetno bi še lahko našteval, pa bom pustil še nekaj časa kolegom, da povedo svoje mnenje.

Kot že rečeno, v prvi obravnavi bomo v Poslanski skupini SDS nasprotovali nadaljnji obravnavi tega zakona. Na žalost pa ne vlagamo veliko upov v to, da se bo tekom obravnave zakon tako korenito spremenil, da bo tako na teoretičnem, predvsem pa na praktičnem delu izvedljiv, da bo omogočena slovenskim državnim gozdovom rast, ob tem pa da bodo vsi deležniki, ki jih je kar veliko v slovenski lesnopredelovalni industriji, imeli nekaj od tega podjetja. Spoštovani minister, upamo, da se motimo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS):
Spoštovana podpredsednica, spoštovani minister z ekipo, kolegice in kolegi, lep dober dan!

Naj stališče Poslanske skupine DeSUS k Predlogu zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije začnem z nekaj malega statistike. V Republiki Sloveniji gozdovi pokrivajo več kot 1,1 milijon hektarjev, kar predstavlja nekaj manj kot 60 % površine naše države. Od tega je 80 % gozdov v zasebni lasti, 20 % pa v lasti Republike Slovenije, kar znaša nekaj manj kot 235 tisoč hektarjev gozdov. Gospodarjenje z gozdovi v zasebni lasti se precej razlikuje od gospodarjenja z državnimi gozdovi. Tako je na primer v zasebnih gozdovih dejanski posek nižji od načrtovanega, podobno je z vzgojitvenimi in varstvenimi deli. V državnih gozdovih pa se gojitveni načrti in predvideni poseki praviloma v celoti izvedejo. Od leta 1996 so državne gozdove upravljali koncesionariji, večinoma gozdarsko izvajalska podjetja, ki so koncesije dobila brez javnega razpisa za dobo 20 let. Sredi prihodnjega leta se tako večina teh 20-letnih koncesij izteče. Rezultati analiz dosedanjega gospodarjenja z državnimi gozdovi, rezultati poslovanja Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov ter ugotovitve revizije smotrnosti upravljanja gozdov s strani Računskega sodišča so pokazali, da takšno koncesionarsko upravljanje ni bilo vedno najbolj gospodarno, pregledno, donosno za državo in učinkovito, kar predstavlja dovolj tehten razlog za pripravo predloga zakona, ki je danes predmet splošne razprave. Na voljo je bilo kar nekaj možnosti, kako z državnimi gozdovi po izteku koncesij gospodariti naprej. Tako je Vlada prek pristojnega ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predlagala nov zakon o gospodarjenju z gozdovi Republike Slovenije. Poglavitna rešitev, ki jo predlog zakona prinaša, je ustanovitev gospodarske družbe Slovenski državni gozdovi, d. o. o., ki naj bi prevzela vlogo večine dosedanjih koncesionarjev.

Poslanci in poslanke Poslanske skupine Desus smo prepričani, da je smiselno gospodariti z državnimi gozdovi v okviru enovite gospodarske družbe. Razloge za takšno rešitev vidimo v kompleksnosti gospodarjenja z gozdovi ter nujnosti enakovrednega zagotavljanja njihovega gospodarskega, ekološkega in socialnega pomena. Prepričani smo, da bo gospodarjenje v novem poslovnem okolju v celoti prinašalo boljše rezultate.

Poslanska skupina in stranka Desus smo aktivno sodelovali pri pripravi predloga zakona. Z našimi predlogi smo želeli predvsem prispevati k večji transparentnosti, gospodarnosti in javnosti dela nove družbe. Prizadevali smo si, da se državno podjetje Snežnik v novo družbo vključi kot kapitalna naložba. Prav tako smo

želeli, da je predstavnik ministrstva za okolje in prostor vključen nadzorni svet nove družbe. Na naš predlog so se v besedilu zakona zapisale tudi večje zaveze v zvezi z ustvarjanjem pogojev za razvoj gozdno-lesnih verig. Prav tako pa so bili delno upoštevani naši predlogi pri oblikovanju primerne višine letnega nadomestila, ki ga družba plačuje Republiki Sloveniji v tako imenovani gozdni sklad, ter primerni višini letnega nadomestila, ki ga prejmejo občine, v katerih ležijo državni gozdovi. Po naši oceni predlog zakona tako omogoča bolj pregledno in gospodarno upravljanje z državnimi gozdovi, zagotavljanje večjega obsega in zanesljivost oskrbe slovenskega trga z gozdno-lesnimi asortimenti. Prav tako bo predlog zakona po našem mnenju omogočil vsem gospodarskim subjektom enakovredno možnost pridobitve surovine, torej lesa iz teh gozdov, večje sodelovanje med deležniki vzdolž gozdno-lesne verige, razvoj tako imenovanih zelenih delovnih mest ter omogočil bistveno lažje in bolj učinkovito uresničevanje vrste drugih ciljev s področja javnih koristi gozdov ter ohranjanje narave.

Poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus predlog zakona ocenjujemo kot velik napredek pri gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije, zato ga bomo v prvi obravnavi podprli. Kljub temu pa ostaja nekaj odprtih vprašanj, ki po naši oceni še niso ustrezno urejena, zato bomo za drugo obravnavo pripravili predloge amandmajev, na katere bomo vezali tudi našo nadaljnjo podporo predlogu zakona. Tako lahko že v naprej napovem amandmaje določbam, ki določajo višino letnega nadomestila, ki ga bo morala družba plačevati Republiki Sloveniji od prodaje lesa iz državnih gozdov, prav tako pa bomo amandmirali določbo, s katero se ureja višina letnega nadomestila, do katerega imajo pravico občine, v katerih ležijo državni gozdovi. Sicer pa kot sem že napovedal, bomo poslanke in poslanci poslanske skupine Desus predlog zakona v prvi obravnavi podprli. Pri drugi obravnavi pa bo naša podpora odvisna od tega, kateri naši predlogi bodo sprejeti in z amandmaji vključeni v zakon. Hvala.

PODPRESEDICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav tudi v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Obravnava predloga zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije pada v čas, ko se srečujemo z iztekom koncesijskih pogodb, ki potečejo v letu 2016 in te pogodbe je sklenil Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije z obstoječimi trenutnimi koncesionarji. Gre za 20-letno obdobje, ko se srečujemo z dejstvom, da se je v

Sloveniji praktično podrla ali pa zelo osiromašila lesnopredelovalna industrija. V tem obdobju sta ta proces ustvarjanja nove države in tudi prenos družbene lastnine v državno in zasebno zagotovo zelo dobro izkoristila tako sosednja Avstrija kot tudi Italija, s katerimi so vzpostavljene zelo dobre prodajne poti za prodajo slovenskega lesa. Zato so ta hip oči javnosti izjemno oprte v zakon, ki ga danes obravnavamo, in ali bomo vendarle uspeli ta trend zaustaviti. Zavedati pa se moramo, da se danes pogovarjamo o vsega 20 % gozdov, ki so v lasti države, 80 % pa je v zasebni lasti. Oboje skupaj tvori zagotovo izjemen potencial za razvoj Slovenije, zato je zelo pomembno, da se zavedamo, da sta gozd in les dejansko strateški dobrini, kajti skoraj 65 % površine Republike Slovenije dejansko pokriva gozd. Ravno iz zavedanja, da gre za izjemno strateško in pomembno surovino za razvoj Slovenije, se predlaga ustanovitev gospodarske družbe Slovenski državni gozdovi v izključni lasti Republike Slovenije, ki svojega deleža ne more deliti ali prenesti na drugo osebo. To je zelo pomembno, kajti zavedati se moramo tudi, da gozd nima samo tržne vrednosti in ni pomemben samo zaradi komercialnih interesov, kar se velikokrat izjemno poudarja, ampak gre tudi za socialno, ekološko in seveda ekonomsko funkcijo gozda. Če se Vlada odloči za to, da ustanovi podjetje v državni lasti, to ne pomeni, da posega v gospodarsko sfero na način, da jo omejuje pri razvoju. Nasprotno, zaveda se dejstva, da gozd in les predstavljata socialno, ekološko in ekonomsko kategorijo, zato je velika odgovornost na Vladi, da to tudi ohranja v prihodnosti.

V novo podjetje bo kot stvarni vložek vložena tudi kapitalna naložba Republike Slovenije, in sicer gre za družbo Snežnik, ki je eden od koncesionarjev, ki že opravlja delo v državnih gozdovih. Hkrati je to tudi družba, ki dejansko ima izkušnje tako s sečnjo, spravilom, predelavo in tudi prodajo lesa. Zato bo vključitev podjetja Snežnik v novo družbo izjemno koristna, kajti model, ki je že vzpostavljen v tem podjetju, je zagotovo eden tistih postopkov, s katerimi lahko pridemo do gozdno-lesne verige in do tako zelenih zelenih delovnih mest. Naj spomnim, da smo pred osamosvojitvijo na področju lesne predelovalne industrije in gozdarstva zagotavljali 30 tisoč delovnih mest v Sloveniji. Sam Snežnik tudi zaradi svoje lokacije lahko izjemno pomembno vpliva na uspešnost delovanja nove gospodarske družbe, saj je lokacija praktično v osrčju državnih gozdov, ki segajo od Turjaka do Kolpe, pa preko Kočevskega roga do Krke. To je strnjen kompleks državnih gozdov in ključno bo, kako se bo gospodarilo v tem prostoru in kako se bo organizirala kompletna dejavnost ravno v tem delu. Železnica bo ena od tistih komponent, ki bodo v Sloveniji ključne tudi za uspešno delovanje lesno-predelovalne verige, tako so mnogi akterji, ki so zelo pomembni za to, da

dejansko ponovno vzpostavimo lesno-predelovalno verigo, zunaj gozda. In tudi vsi ti akterji bodo morali v določenem roku realizirati investicije in svoj razvojni pogled na povezovanje Slovenije z infrastrukturo. Sredstva, ki se ustvarjajo s prodajo okoli 1,2 milijona kubičnih metrov lesa, se bodo delila tako na državo kot na občine. Državna sredstva se bodo zbirala v proračunskem skladu za gozdove, preko katerega se bodo potem namenjala sredstva tako za nadaljnje ohranjanje gozdov, nakup gozdov, tudi do poravnave obveznosti, ki nastajajo znotraj gospodarjenja z gozdovi, in iz tega sklada se bodo zagotavljala sredstva tudi občinam, v katerih se nahajajo državni gozdovi.

Mislím, da je ob tej priložnosti treba tudi zelo jasno povedati, da bo pomemben prehod iz koncesionarskega gospodarjenja z gozdovi na podjetje v državni lasti, kajti narava pravzaprav neusmiljeno opozarja na to, da nam ne pušča prav veliko časa za razmišljanje ali pa iskanje variant. Dejstvo je, da tako žled kot tudi lubadar, s katerim se srečujemo v zadnjem obdobju, kaže na to, da je zelo pomembno celovito in celostno gospodarjenje z gozdovi, ne samo z državnimi, ampak tudi zasebnimi. Tukaj je zagotovo še eno zelo veliko odprto vprašanje, kako zagotoviti še učinkovitejše gospodarjenje prav z vsemi gozdovi. Ampak če se pogovarjamo o državnih, bo ravno zaradi vseh teh naravnih izzivov, ki so trenutno izjemno prisotni, zelo pomembno, kako bo potekal prenos del iz koncesionarskih podjetij v to novo podjetje, kajti ne nazadnje gre tudi za velik potencial delavcev, ki so usposobljeni za delo v gozdu, gre tudi za velik potencial strojne opreme, gre tudi za velik potencial lokacij, kjer je možno deponirati tak les in obvladovati potem nadaljnje postopke za predelavo in prodajo lesa. To so zagotovo izzivi, ki bodo pred novim podjetjem ključni, če želimo vzpostaviti uspešno gospodarjenje z gozdovi in tudi začeti z bistveno učinkovitejšim postopkom za vzpostavitev lesnopredelovalne verige v Sloveniji. Če želimo vzpostaviti lesnopredelovalno verigo v Sloveniji v večjem obsegu, kot je to danes, moramo opozoriti tudi na to, da bo treba vložiti bistveno več sredstev tudi v lesnopredelovalno industrijo. Brez vlaganja v lesnopredelovalno industrijo in s sredstvi samo iz državnih gozdov to ne bo mogoče, ne bodo vzpostavljene poti, da ne bo treba slovenskega lesa prodajati v tujino. Torej, vložiti sredstva v posodobitev tehnologije in s tem tudi izboljšati konkurenčnost lesnopredelovalne industrije bo ključno za uspešno delovanje tudi tega podjetja in tudi za to, da se v Sloveniji resnično izkažemo tudi na političnem področju kot tisti, ki se zavedamo, da je gozd in les strateška surovina za Slovenijo. Vendar brez vlaganj v eno in v drugo dejavnost dejansko ne bo šlo. Zato bo nova finančna perspektiva, ki je pred nami, zagotovo izjemno pomembna za naše odločitve, ali bomo ta sredstva vložili v lesnopredelovalno industrijo ali ne.

V Poslanski skupni Socialnih demokratov menimo, da je predlagani zakon primeren za nadaljnjo obravnavo in dejansko lahko predstavlja dobro podlago za to, da odpremo novo poglavje v zgodovini Slovenije, s tem da bo les postal eden od ključnih dejavnikov našega razvoja v prihodnosti. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo gospa Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovani minister in ministrska ekipa, kolegice in kolegi!

Državne gozdove v Sloveniji danes upravljajo zasebna podjetja, ki so nastala iz privatiziranih, nekdanjih družbenih gozdnih gospodarstev. Ta podjetja, od katerih so nekatera obdržala ime Gozdno gospodarstvo, nekatera pa ne, so leta 1996 dobila 20-letne koncesije za izkoriščanje državnih gozdov. Dobički, ki so jih zasebniki dolga leta kovali na račun nizkih koncesij, ki so jih plačevali državi, in visokih cen lesa predvsem v sosednjih državah, so bili bajni. Občine, ki so za delo v občinskih gozdovih najemale ta ista podjetja, so zato za les iz občinskih gozdov iztržile tudi več kot 2-krat toliko, kot je iztržila država. Ker je cena lesa tudi v sosednjih državah, predvsem v Avstriji, nekoliko višja kot pri nas, boljši pa so tudi plačilni pogoji, se je večina visokokvalitetnega lesa iz državnih gozdov izvažala. Nekdanja cvetoča domača lesnopredelovalna industrija je zaradi tega in tudi zaradi tajkunskih zгодb počasi propadala. V 20 letih od osamosvojitve se je število zaposlenih v tej branži zmanjšalo s približno 40 tisoč na zgolj 11 tisoč ljudi. Za primerjavo, Avstrijci so v skoraj istem času zaposlenost v panogi povečali s 53 tisoč na 77 tisoč ljudi. Da je sedanji koncesijski sistem slab in nevdzdržen, je znano že dalj časa. Na to so že davno opozarjali mediji, na to je leta 2012 opozorilo tudi Računsko sodišče, in to v predlogu zakona, ki ga obravnavamo, priznava tudi Vlada. In ne samo to, datum izteka največjih koncesij je znan že od leta 1996 – kar 19 let. To je zelo veliko časa za pripravo poglobljenih študij in pripravo najprimernejšega modela upravljanja z državnimi gozdovi. Petino stoletja časa je ta država imela, da pripravi optimalno ureditev, ki bo nadomestila obstoječi koncesijski sistem. Bili so posveti, konference, okrogle mize, veliko predlogov in veliko razprav. In vendarle konkretnih študij, ki bi pokazale primerjalne prednosti modela upravljanja predlaganega v zakonu, predlagatelj zakona ni predložil. Pol leta pred iztekom koncesij vlada zdaj predlaga zakon, ki je le olepšana verzija tistega, ki je bil pred enim letom v Državnem zboru že zavrnjen. S tem postavlja celotno politiko pred ultimat: vzemi ali pusti.

Ampak na to v Združeni levici ne moremo pristati. Zakon uvaja državno podjetje v obliki

deooja, za katerega se je v preteklosti že izkazalo, da je idealna oblika ugrabitve države. Neoliberalna ideologija nevmešavanja države v gospodarstvo je privedla tako daleč, da ta državna podjetja, ki upravljajo z državno lastnino, dobivajo denar iz državnega proračuna in milijonska državna poročstva, na koncu pa delujejo kot država v državi in so popolnoma nedotakljiva. Kar je seveda logično, saj so to družbe z omejeno odgovornostjo. Odgovorne pa so seveda predvsem same sebi. Od upravljanja državnega premoženja pa imajo na koncu koristi žal le posamezniki, namesto da bi jih imeli vsi državljani. S tem zakonom takšen model vlada uvaja tudi v upravljanje z gozdovi v državni lasti. Zakonska rešitev, ki je pred nami, nima nikakršnih strokovnih podlag. Zdi se, da vlada z nedorečenostjo poslovnega načrta, s strategijo upravljanja, akta o ustanovitvi družbe, pogodbe med družbo in državo stvari namenoma pušča odprte za plenjenje različnih lobijev. Načrt porabe denarnega vložka 20 milijonov evrov, ki jih bo država namenila ustanovitvi družbe, obsega samo eno stran formata A4. Vse številke pa so ocenjene samo približno ali, kot po domače rečemo, čez prst.

V Poslanski skupini Združene levice takšnega Predloga zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije ne bomo podprli, ker menimo, da do izteka koncesij, to je do junija 2016, modela, ki ga zakon predlaga, ni mogoče vzpostaviti in da bo zaradi prekinjene dobave surovine domačim lesnopredelovalnim podjetjem prišlo do velike gospodarske škode. In kdo bo za to škodo sprejel odgovornost? Da bi se temu izognili, menimo, da bi bilo bolje nemudoma začeti pripravljati rešitev, ki bi prodajo lesa iz državnih gozdov po izteku koncesij omogočila kateri od obstoječih inštitucij, ki razpolagajo s potrebnim znanjem za izvajanje te dejavnosti. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi splošna razprava o predlogu zakona.

Besedo ima gospod Ivan Škodnik, pripravi naj se gospod Matjaž Han.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Lepo pozdravljeni, gospod minister s svojo ekipo, Spoštovane poslanke in poslanci in seveda vsi tisti, ki vam je les blizu in ga imate radi.

Danes pa tudi v naslednjem prihodnjem mesecu bomo v tem državnem zboru in drugih dvorinah veliko razpravljali o lesu, kaj narediti. Nekateri so me danes pravzaprav presenetili, ker imajo nekako nezaupanje v neko stvar, že na začetku bi jo radi preprečili. Jaz pa mislim, da je stvar pripravljena v taki meri, da je ne smemo preprečiti, ampak jo v nadaljevanju v razpravah dodati s takimi členi, ki bodo pripomogli, da bo ta zakon pripomogel k temu, da se bo ta gozdno-

lesna veriga razvila do te mere ali pa še celo bolje, tako kot so delali lesarji, ko so bili povezani z gozdarji pred 30, 40. leti. Naj začnem na začetku z besedo okrog te nafte, ko večkrat govorimo, da je Slovenija nima, ima pa les, ampak lesa ima v izobilju. Nafte bo nekoč zmanjkalo, lesa pa ne bo, če ga bomo pravilno sekali. Les raste na novo, vsako leto imamo prirast in vemo, da ga pridelamo veliko manj, kot je ta prirastek. Velike zaloge imamo predvsem v zasebnih gozdovih. Jaz bi se malo ozrl na Avstrijce. So pred nami, nimajo neke bistvene krize, znajo delati, se soočajo s problemi, rešujejo probleme in mi bi se morali od njih tudi nekaj naučiti. Poglejte, v Avstriji je prirastek lesa trikrat manjši na prebivalca, kot je v Sloveniji. Ampak vgradijo pa ga v izdelke trikrat več na prebivalca kot v Sloveniji. Tukaj bi se morali malo zamisliti.

Druga stvar je zaslužek. V Avstriji zaslužijo delavci, ki delajo v lesni industriji, približno dvakrat več kot v Sloveniji. Iz tega bi lahko sklepali, da je delovna sila v Avstriji bistveno višje branže, kot je v Sloveniji. Ampak kljub temu se v Avstriji spleča delati, v Sloveniji se pa nič ne spleča delati.

Jaz bom poskušal v drugem delu prikazati, praktično je kolega Danilo, s katerim sva se tudi pripravljala in je bilo danes tudi nekako očitano, da je Stranka modernega centra kriva za nadaljevanje tega, da pa smo bili najprej proti temu. Jaz bi rekel, da nismo bili v tem nikoli proti temu. Midva sva se s kolegom zelo trudila, nekako prikazovala svoj namen in svojo vizijo tega zakona, kako bi lahko to vključili v gozdno-lesno verigo. Tako so nam tudi kolegi poslanci sledili in moram reči, da smo to zadevo pripeljali do te mere, da v koaliciji ni nekih večjih odstopanj. To moram zagotovo reči. Če bomo pa takole, kot kolegi iz opozicije rečejo, "pridite od besed k dejanjem". Jaz mislim, da je sedaj čas, ko moramo priti od besed k dejanjem. Velikokrat smo se pogovarjali na Odboru za kmetijstvo, kjer smo obravnavali teme podeželja, da se stvari nič ne spremenijo. Ugotavljamo pa vsi, da so gozdovi pri nas v Sloveniji in da so razporejeni ravno na podeželju. In če bomo mi to zadevo speljali, bomo lahko na tem področju zaposlili ogromno mladih in veliko število delavcev, s tem pa bomo zagnali to lesno industrijo. Ampak vzporedno, če bomo ohranjali podeželje, bomo ohranjali tudi turizem. To je pa druga panoga. Lesarstvo in turizem se mi zdita zelo povezana. Če ne bomo podprli tega, potem tudi tistega drugega ne bomo imeli. Če ne bomo ohranjali prebivalstva na podeželju, potem nas je lahko strah, kaj bodo počele naslednje generacije. Vsi vemo, da se razvijajo centri, velika mesta, sedaj ko imamo pa priložnost, da bi pa vendarle za podeželje lahko nekaj naredili, pa nekako obračamo hrbet. Zadeva je v tem, da so gozdovi po celi Sloveniji, ne samo na nekem območju, tako kot smo se včasih s kakšnim zakonom tukaj ubadali, pa so nekateri poslanci prisluhnili nekemu lokalnemu interesu. To je

čisto logično. Ampak tukaj gre za celo Slovenijo. To se moramo nekako v tem smislu zazreti.

Ta zakon o gospodarjenju z gozdovi v državni lasti v Sloveniji je nekako zelo definiran. Tisti, ki ste ga brali, ste lahko videli, da so vse stvari zelo dobro dorečene do hloda, da je vse znotraj, kar se pač dogaja v gozdu, sonaravno gospodarjenje z gozdom, kot gozdarji velikokrat rečejo, s tem zakonom veliko pridobilo. Ampak v zakonu je vendarle omenjeno, da se bo vzpostavila ta gozdno-lesna veriga, da se bo nadaljevala. Seveda pa ne jutri, ko nekateri mislijo, da bo to že kar problem junija. Poglejte, če se ne bo toliko lesa do junija posekalo, saj les se ne kvari, bo pač stal še kakšnega pol leta v gozdu, saj s tem ne bo škode, se bo potem več posekalo.

Jaz vidim v tem delu eno priložnost. Prvič. To je komaj dobrih 20 % vsega tega lesa v Sloveniji. Jaz mislim, da en tak model, če bo uspel, bodo potem sledili temu tudi zasebniki. In to je cilj vsega tega, ker mi moramo priti nazaj, če hočemo priti do novih delovnih mest.

Jaz bom poskušal to gozdno lesno-verigo nekako prikazati zelo praktično s tega stališča, ker sam izhajam iz gospodarstva, bil sem v šolstvu. Najprej bom začel tukaj na levi strani pri teh kamionih, ki nas tako motijo. Vsak dan govorimo, koliko kamionov smo naštel, ki gredo čez mejo in gredo v Avstrijo, Italijo ali še mogoče kam drugam. Seveda smer teh tovornjakov bomo morali spremeniti nazaj v Slovenijo, da bodo znotraj opravljali interni prevoz, da ne bi kdo mislil, da bomo sedaj naredili, da bodo ti šoferji brezposelni, da ne bodo imeli več dela. Ne. Bodo pač vozili znotraj in ne ven. Kdo bo rekel: "Saj ne moreš prepovedati izvoza." Res, da ga ne moremo, ampak država lahko z določenimi mehanizmi, tako kot se dogaja tudi v Avstriji, pospeši proizvodnjo in potrošnjo lesa. Mislim, da moramo mi povečati potrošnjo, vgradnjo lesa. Mi moramo iz teh hlodov, če sedaj nekje tukaj prikazujem kot skladišče, ki bo nekako začetek te gozdno-lesne verige v Sloveniji, ko se bodo formirali določeni centri, pa še ni definirano, koliko jih bo, cilj pa je, da bi bili čim bližje, da bi bilo čim manj tega prevoza. V teh skladiščih bo treba te hlode obeliti in bo sigurno treba postaviti neke linije, kjer se bodo hlodi pripravili za nadaljnjo prodajo. Jaz vem, da tukaj čaka v veriži veliko žagarjev, v Sloveniji imamo preko 400 žagarjev, ki so nekako tarnali, da v teh zadnjih 20 letih niso dobili hlodovine. Zakaj to govorim? Zato ker med temi 400 žagarji niso samo žagarji, ki bodo žagali v deske, ampak so tudi finalisti, izdelujejo polizdelke, lepljence, imajo sušilnice, prodajajo tako ali drugače neke pol izdelke in nekateri izdelujejo tudi izdelke višje vrednosti. Moram poudariti, da so izdelki višje vrednosti izdelki, kjer je lesa malo. Kjer je 300, 400, 500-odstotno višja vrednost ali pa dodana vrednost, je potem dodana vrednost tako velika, da lahko govorimo o vidnem zaznavanju števila delovnih mest. Jaz bom

sedaj po drugi strani povedal, recimo pri hlodu, ki ga izvažamo, trgovci zaslužijo okoli 20 % in nič več. Če bi prodajali žagan les, bi približno 100 % dodali. To se pravi, če oni dobijo 100 evrov, bi za žagan les dobili 200 evrov. Ampak tukaj je že nekaj delovnih mest. Če bi proizvajali lepljence, seveda ti lepljenci se spreminjajo in bodo dobili neko drugo obliko, ker so zelo primerni za gradnjo lesenih hiš. Danes ogromno lepljencev in tega materiala kupujemo iz Avstrije in nekateri rečejo, kako delamo to iz slovenskega lesa. Daleč od tega.

Če pa pridemo do nekih zelo zahtevnih izdelkov, recimo, to je zanimiv projekt, ki smo ga naredili skupaj z dijaki, ko sem bil še v šoli v Slovenj Gradcu pred tremi leti, ko smo se povezali s študenti arhitekture v Ljubljani, kjer so nekako dali svoje ideje, konstruirali te izdelke na papir in potem so se pa te izdelke naredili v šolski delavnici lesarskih programov v Slovenj Gradcu na srednji šoli. To je bilo potem tudi razstavljeno v Slovenj Gradcu na licitaciji lesa. Nekateri izdelki se že proizvajajo tudi pri določenih podjetnikih. Ravno sedaj se pripravlja, druga taka delavnica je bila že izvedena, pripravlja se drug tak projekt, ki je v zaključni fazi, kjer bodo ti izdelki pripravljene in bodo zopet razstavljeni na licitaciji lesa prihodnje leto februarja v Slovenj Gradcu.

Seveda, če pa mi gremo na še višjo dodano vrednost – recimo, ta metuljček, ki ga imam danes na sebi, bi lahko rekli, da je tu materiala komaj 1 %, 99 % pa je dela. Tu je pa najvišja dodana vrednost. Ali pa pri tej leseni uri, recimo, je zelo malo lesa, je pa dodana vrednost dela veliko večja. Hočem povedati, da so ti materiali, iz katerih je ta izdelek narejen, iz takega lesa, ki ga danes kurimo. To so mali kosi. Mi danes vse preveč kurimo les. Pravzaprav bi si morali zastaviti cilj, da skurimo to tisto, kar ni več primerno za proizvodnjo. Če bi te stvari nekako izpeljali, tako kot sem si zamislil, če bi to verigo pognali, bi lahko realno v naslednjih 10 letih prišli do 10 ali 20 tisoč novih delovnih mest – tega ne govorim na pamet – v naslednjih obdobjih pa še veliko več, če bodo temu sledili zasebniki. Če bomo pognali to proizvodnjo, potrošnjo, vem, da bomo te stvari znali potem tudi prodajati. In ko bomo prišli do novih delovnih mest, bodo tisti, ki se bodo vključili v to verigo, prišli sami, ne bo jih treba iskati. Seveda pa moram poudariti, da so pomembni posamezniki v krajih, ki razvijajo te izdelke – na Koroškem imamo take ljudi, moram omeniti gospoda Maksa Ariha, ki je podjetnik in se ukvarja z rezbarjenjem in restavriranjem starih izdelkov, oblikuje nove izdelke in ustvarja lesarski nakit. Mislim, da bo nek tak dober primer prakse v naslednjih letih. Naj omenim tudi, da računamo, da se bo tak center formiralo tudi na Koroškem. Računamo tudi na to, da so določeni pogoji, da bi lahko bil tudi sedež tega podjetja na Koroškem. Tu bom nakazal štiri razloge za to. Prvič, tradicija lesarstva na Koroškem, Lesna Slovenj Gradec je bila

pomembna ne samo v Sloveniji pred 30 in več leti, ampak v Jugoslaviji. Poraščenost gozdov na Koroškem je že kar 70 %. Imamo licitacijo lesa v Slovenj Gradcu, ki je mednarodnega značaja. Tu so primeri dobre prakse, kjer mladi ustvarjajo skupaj s fakulteto. Mislim, da imamo s tem neke pogoje za ustvarjanje te verige in da bomo uspeli na tej poti. Toliko zaenkrat. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Matjaž Han. Pripravi naj se gospa Violeta Tomić.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, podpredsednica, za besedo. Spoštovani minister!

No, jaz ne bom tako slikovit, kot je bil predhodnik, moram pa reči, da je povedal bistvo. Pred nami je zakonodaja ali pa ena od zakonodaj, ki bo, upam trditi, verjetno v tem mandatu eden najbolj pomembnih zakonov in tisti, ki mu lahko rečemo sistemski zakon, ki spreminja zadevo na glavo. 20 let smo imeli neko ureditev, pri kateri verjetno vsi v Državnem zboru, za razliko nekaterih, ali pa večina v Državnem zboru ugotavljamo, da ta ureditev ni dala pravih rezultatov; govorim o teh koncesijah. Kaj se je dogajalo v teh 20 letih oziroma od leta 1996 naprej? To, da v Sloveniji skoraj nihče več ne dela stolov, kar je Škodnik pokazal; da smo v Sloveniji izgubili kar nekaj deset tisoč delovnih mest v lesni branži, v lesni industriji; da smo se jezili po vaseh, ko so nam težki tovornjaki uničevali poti, ko so vozili te silne kamione; da smo v vsaki gostilni slišali, ko so govorili, da Avstrijcem prodamo hlode, Avstrijci pa nam nazaj prodajo lepljen les. In treba je bilo nekaj spremeniti. Zdaj je idealna prilika, da se spremeni, koncesije z naslednjim letom na nek način padejo.

Sedaj bom spomnil vse tiste, ki tam na tem mestu velikokrat rečejo tisti znani rek, da isto delaš in pričakuješ druge rezultate. Pa jih ni. Se pravi, treba je nekaj spremeniti. Minister Židan z ekipo se je lotil težkega dela, težke spremembe zakonodaje, ki pa je zmeraj povezana z nekimi lobiji, s koncesionarji in tako naprej. Vendar jaz ne bi te koncesionarje, ki jih sedaj imamo, kljub temu da sem Socialni demokrat, da imam na nekatere zadeve drugačne poglede kot Nova Slovenije, in to ni nič narobe, in nekatere poglede drugačne kot Združena levica, ki je v bistvu načeloma zmeraj proti. Nekatere zadeve okoli koncesij so bile dobre. Tisto je treba na nek način pobrati. Kar je bilo pa slabega, pa je treba s to zakonodajo spremeniti.

Vsi govorite, da je les za Slovenijo nafta, kot je za Norveško, kot je za Bližnji Vzhod, kot je za Rusijo plin, je les za Slovenijo nafta. Zato mora država tu jasno presekatati nekatere zadeve in začeti upravljati s temi gozdovi, 20 % vseh gozdov je v državni lasti, predvsem mora upravljati transparentno, upravljati tako, da bo

država iz tega največ dobila in da bo tudi ta okoljski vidik upoštevan. Veste namreč, da na nek način so gozdovi pljuča za naše življenje in da bo tudi tu trajnostno zadeva naravnana.

Glede same vsebine zakona in o amandmajih mi ne bomo sedaj napovedovali, katere amandmaje bomo spreminjali in tako naprej. Ta razprava je na nek način pripravljena do te mere, da bo tudi vlada, ko bo slišala vse te predloge, vse te pripombe, že sama lahko nekatere spremembe dala, in verjetno ne bo treba veliko amandmajev. Seveda pa vsi nikdar ne bodo zadovoljni s tem. Moram reči, da po dolgem času imamo vladno koalicijo, ki je pripravljena streti ta trd les, kot mu Škodnik pravi. V prejšnjem mandatu, to bi samo povedal gospe Tomičevi, nismo mogli tega narediti, pa bi takrat že naredili, ker smo imeli eno politično stranko, ki je blokirala to zadevo, ki je bila usmerjena zelo liberalno in je v bistvu govorila o vsem tistem, kar ni državnega, je dobro, kar je državno, je vse slabo. Zato enostavno takrat koalicija te zadeve ni mogla poriniti. Sedaj pa je ta koalicija sestavljena na takšen način, da z nekim pogledom za naprej, enotnim, bo lahkota zakon spremenila. In jaz verjamem, da bo ta zakon tudi v praksi zaživel. Je pa velika odgovornost na ministru Židanu. S tem se strinjam. Seveda sam zakon ne prinese samih rešitev.

Treba je zakon implementirati in treba je nastaviti prave ljudi, ki bodo delali transparentno, ki bodo delali pošteno in ki bodo delali v prid te naše države. Jaz ta zakon enostavno podpiram. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Violeta Tomić, pripravi naj se gospa Iva Dimić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Jaz se zahvaljujem najprej kolegu Hanu, ki me je informiral. Seznanjena sem namreč z razlogi, zakaj je ta zakon padel v prejšnji postavi vlade, in tudi z argumenti za in proti.

Moram reči, da sem vesela, da je takrat padel in da imamo nekoliko izboljšane sedaj na mizi. Ne strinjam se, da smo načeloma v Združeni levici vedno proti. Podali pa smo nekaj konstruktivnih predlogov in bomo tudi, glede na to, da bo ta zakon sprejet, kajti koalicija je velika in močna in bo ta zakon sprejela, to pomeni, da bomo še razpravljali o tem zakonu in sodelovali z amandmaji in s konstruktivnimi pripombami na ta zakon. Saj to je menda tudi namen.

Pred nami je zelo velika odgovornost. Mislim, da se vsi zavedamo tega. Gozdovi so mogoče zadnja stvar, ki je Slovencem ostala v taki veliki meri, kajti tukaj se odločamo skoraj o 235 tisoč hektarjih gozda. Usoda teh gozdov in tega deoaja je nekaj, kar zadeva prav vse državljane, ne samo koalicijo, ne samo eno stranko in ne samo mogoče kakšne interesne lobije.

Zadnje časa se ogromno govori o predelovalni lesni verigi, oživiljanju lesnopredelovalne industrije, trajnostnem gospodarjenju z gozdovi. Ampak pred nami ta zakon ima polno takšnih lepih in dobrih namenov, ampak ta zakon prav nič od tega ne naslavlja in tudi ne rešuje. Že v stališču sem povedala, da kot priloge k zakonu manjkajo nekateri dokumenti, na podlagi katerih bi lažje ocenili primernost rešitve upravljanja z državnimi gozdovi, ki jo predlaga Vlada. Najprej naj omenim poslovni načrt. Za Slovenske državne gozdove, d. o. o., poslovni načrt ne obstaja. Spoštovani in spoštovane, v podjetje bo Vlada vložila 20 milijonov evrov, vendar nameravane investicije razloži samo na eni strani A4 formata. 20 milijonov evrov in samo toliko je obrazložitev, kam bo ta denar šel. Ocene, kako bi se ta denar porabil, so zaokrožene tam nekje na 100 tisoč evrov, nobenih podlag in specifikacije za te ocene pa nismo videli. Celoten strošek potrebne mehanizacije znaša okvirno 10 milijonov 500 tisoč evrov, državna investicija, vredna več kot 10 milijonov evrov, pa je utemeljena samo v enem samem odstavku. Prosim, ali so te pripombe konstruktivne ali smo kar načelno proti? In vendar je ravno Ministrstvo za kmetijstvo pred dvema letoma pri dodeljevanju sredstev iz naslova ukrepa posodabljanja kmetijskih gospodarstev za naložbe, ki presegajo 40 tisoč evrov, zahtevalo poslovni načrt. Skratka, na eni strani ministrstvo za dodelitev državnega denarja za naložbo v vrednosti 50 tisoč evrov zahteva poslovni načrt, pri svoji 20-milijonski investiciji pa, kakor da poslovni načrt sploh ni potreben. Oprostite, ampak mislim, da je naloga opozicije, da opozori na takšne stvari.

Potem manjka akt o ustanovitvi družbe, torej pogodba med družbo in državo. Ministrstvo za finance je v javni razpravi ocenilo, da predlog zakona predstavlja veliko finančno tveganje za proračun Republike Slovenije in da bi bilo treba izdelati analizo, ki bo s finančnimi podatki pokazala, ali je ustanovitev te družbe smotna in da ne bo povzročila dodatnega primanjkljaja – in tega izračuna tudi nimamo! Oprostite, da si dovolim vas opozoriti na to.

Leta 2007 je bila sprejeta Resolucija o nacionalnem gozdnem programu. Poročila o izvajanju nacionalnega gozdnega programa še vedno nimamo. Računsko sodišče je v revizijskem poročilu na isti problem opozorilo že pred tremi leti. Na ta nacionalni gozdni program se sklicuje tudi Vlada v predlogu tega zakona. Po tem zakonu naj bi se sredstva, zbrana v skladu za gozdove, namenjala za ukrepe na območju Natura 2000 v skladu s programom vlaganja v gozdove, ki ga na podlagi nacionalnega gozdnega programa in programa upravljanja območij Natura 2000 pripravi Zavod za gozdove. Torej, se bo delal program na podlagi programa, pri katerem po besedah Računskega sodišča nimamo prav nobenega vpliva in prav nobenega vpogleda.

Naprej. Ta predlog zakona tudi ohranja delitev funkcije upravljanja državnih gozdov, čeprav se ob izteku koncesij ponuja idealna priložnost za združitev gozdarskega dela Sklada in Zavoda za gozdove. To bi lahko bilo neko novo javno gozdarsko podjetje, ki bi še vedno lahko prodajalo les iz slovenskih gozdov in s tem ustvarjalo dobiček. Takšno podjetje bi opravljalo javne naloge, obenem pa bi tudi izkoriščalo les iz državnih gozdov in proti plačilu opravljalo tudi gospodarske naloge v zasebnih gozdovih. No, za kaj takšnega bi bila dovolj le novelizacija Zakona o gozdovih, ki pa bi bila po posegu in obsegu precej manjša, kot je ta novi zakon, ki vzpostavlja to novo državno podjetje. Tudi prehod delavcev s Sklada bi bil veliko bolj enostaven kot zdaj pri ustanovitvi novega gozdarskega podjetja. Seveda je to samo ena od možnih rešitev, ki pa je po našem mnenju veliko boljša, ampak seveda ni edina od možnih rešitev. Dejstvo je, da bi bilo treba za določitev neke optimalne rešitve opraviti nekakšne neodvisne analize. Takšne analize žal danes nimamo pred sabo, da bi lahko primerjali, kakšne bi bile možnosti boljše. Dejstvo je tudi, da bi vse naloge, ki jih bo opravljala družba, lahko opravljala tudi katera od že obstoječih institucij, država pa kljub temu ustanavlja to družbo z omejeno – poudarjam omejeno – odgovornostjo za upravljanje z našimi državnimi gozdovi. V nadzornem svetu bodo sicer sedeli predstavniki vseh štirih različnih ministrstev, ampak to žal ni nikakršen garant za dober nadzor nad delovanjem državnega podjetja in nad naravnimi bogastvi, s katerimi bo podjetje razpolagalo. To, kako bo nadzor nad tem podjetjem izvajan, si lahko pogledamo na primerih SDH in na primeru DUTB, kjer Vlada poziva, pa piše, pa prosi, pa piše dopise, pa opozarja nadzorne svete, ampak ti nadzorni sveti Vlado gladko ignorirajo.

Vendar, da ne bomo samo kritizirali in opozarjali na slabe stvari in bili, kot pravijo nekateri, vedno samo proti, zelo pozdravljamo odločitev, da bodo v nadzornem svetu tokrat tudi predstavniki delavcev. Samo delavci so tisti, ki jih res skrbi za družbo, v kateri delajo, in samo delavci so tisti, ki res poznajo delovanje svoje družbe in ki jim ni vseeno, kaj se z družbo dogaja, kajti samo delavci so odvisni, finančno in življenjsko od delovanja te družbe. To se nam zdi dobro, pohvalno in dejansko gre končno za en tak odstop od dosedanje prakse te vlade.

Kot že rečeno, sodelovali bomo s konstruktivnimi predlogi, seveda bomo podprli dobre predloge in opozarjali na slabe, kajti gre za usodo naših gozdov in posredno tudi za usodo vseh nas, državljanov Slovenije. Hvala.

PODPREDSIEDICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Iva Dimic. Pripravi naj se gospa Vesna Vervega.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča. Spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Ponovno imamo na mizah v Državnem zboru zakon o državnih gozdovih, ki gre svojo pot in ne posluša pri pripravi tistega, kar posamezne poslanske skupine ali politične stranke, predvsem pa strokovnjaki na področju gozdov govorijo. Dejstvo je, da bi moral biti cilj države vsa leta, ne samo od danes naprej, to, da od državnih gozdov od lesa dobimo čim več, pa temu ni bilo tako. Pa pravite, zato pa smo mi nov zakon prinesli v Državni zbor, ki bo to omogočal! Ampak, poglejmo, kaj prinaša ta novi zakon, še prej pa, kaj prinaša tudi ali pa kaj je bilo storjeno, pa se ne bom vračala v leto 2007, ampak bom samo pogledala od leta 2012, ko je takrat bil že minister in predsednik odbora gospod minister Dejan Židan; en kup nekih sklepov imam pripravljenih, vse iz leta 2012, ko je bilo naloženo Ministrstvu za kmetijstvo in okolje, da v roku šestih mesecev pripravi predlog nove ureditve o upravljanju z gozdovi v lasti Republike Slovenije, pri čemer treba upoštevati priporočila Računskega sodišča. Potem je bilo tudi leta 2013 – se pravi, v enem letu nič storjeno – ponovno na Odboru za kmetijstvo ponovno sprejeti sklepi, ko se poziva Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, da v skladu s priporočili Računskega sodišča pripravi ukrepe za boljše gospodarjenje z gozdovi s ciljem povečanja deleža predelave slovenske hlodovine na ozemlju Republike Slovenije, pa tudi ni bilo še nič storjeno.

Ko sem gledala nazaj, kaj naj sploh izpostavim, sem si rekla, ali sploh ima smisel kaj izpostaviti. Gospod minister, boste povedali, kaj je bilo narejeno? Bil je sprejet akcijski načrt Les je lep v letu 2012, 17. junija, kjer so bili zapisani ključni cilji akcijskega načrta, ključni dejavniki za uspešno izvedbo akcijskega načrta. Se pravi, imeli smo že vse temelje za zagon tega, kako naj bi se lesnopredelovalna industrija v Sloveniji razvijala že leta 2012, v akcijskem načrtu, ki ga je sprejela Vlada in ki je temelj za vse nadaljnje korake v smer izboljšanja lesnopredelovalne industrije.

Na hitro bi se dotaknila – seveda v Novi Sloveniji in takemu načinu upravljanja s slovenskimi gozdovi nasprotujemo, mislim, da je to že bilo razvidno iz stališča poslanske skupine, ampak vseeno se moram dotakniti določenih zadev, ki ne samo meni, ampak mislim, da širše tudi strokovnjakom na področju lesarstva, gozdarstva, gospodarstva ni vse ravno kristalno jasno. Zanima me, kaj pomeni, da ustanovljamo podjetje, ki bo zagnalo lesnopredelovalno verigo z visoko dodano vrednostjo. Dragi moji, kaj, koliko je visoka dodana vrednost? Bojim se, da je to samo fraza na papirju, tako kot je bila v preteklosti "odpravimo kreditni krč", pa ni nihče vedel ne kako, ne na kakšen način, kako smo ga odpravili ali ga nismo – mislim, da še vedno podjetniki govorijo v to smer, da temu ni tako. Ampak visoka dodana vrednost, kako je

opredeljena. V zakonu visoke dodane vrednosti nisem videla opredeljene. Mislim, da je to zelo veliko, ker tukaj, ker govorimo o visoki dodani vrednosti za slovenski les, je vezano vse, tudi državno poroštvo Republike Slovenije, ki pa seveda ponovno nejasno opredeljuje – seveda se sprašujemo v Poslanski skupini Nove Slovenije namerno ali ne –, kaj bo omogočalo to poroštvo Republike Slovenije. Za kaj se bo porabilo? Ali je to zgolj samo bianco? In potem bo nekdo rekel, da rabimo za nakup strojev. Ali rabimo to poroštvo za zagon predelovalne industrije, ali rabimo to poroštvo za to, da bomo izplačali plače delavcem, ker smo tisti mesec ali pa dva meseca slabo delali? Za kaj se bo porabilo poroštvo Republike Slovenije? Tudi tega nimam. Nisem razvidela, mogoče me bo gospod minister opozoril, mi bo povedal, zakaj.

Potem lahko gremo še naprej: vzpostavljanje gozdno-lesnih verig. Kako lepo je slišati! To frazo poslušamo že vse od leta 2012, sem povedala, da ne maram takih fraz, ki niso konkretne. Ko sem delala v gospodarstvu, je moral biti za vsak marketinško akcijo konkreten primer, kaj in kakšni bodo cilji, koliko bomo imeli izkupička, koliko bo iztržka, kdo bo to nadzoroval... Iz tega predloga zakona tega ne vidim. Ne vidim. Kaj je mišljeno kot vzpostavljanje gozdno-lesnih verig? Lastniško povezovanje? Ali je to samo odkup lesa na neki rampi, za katerega vemo, kje ga bomo skladiščili – vemo, kako je s propadanjem lesa –, ali gre za pogodbenega razmerja? Ne vemo.

Mogoče bi samo en korak nazaj: visoka dodana vrednost – sem pozabila še povedati. Kaj se bo pa zgodilo, ko bomo ugotovili, da ta veriga ne prinaša visoke dodane vrednosti? Ali bomo ustavili? Ali bomo zapri? Zato je pomembno, da ovrednotimo, kaj je za nas visoka dodana vrednost. Če ste gledali prejšnji teden Pravo idejo, upam, da ste jo gledali, je bil nek podjetnik, ki predeluje – ne vem, ali je bil iz solčavske regije –, ki prideluje pelete. On ima dodano vrednost! Tisti podjetnik jo ima. Iz peletov je prideluje. In ima visoko dodano vrednost na zaposlenega. A vas zanima, koliko jo ima? 125 tisoč. 3-krat je nad povprečjem Republike Slovenije! Zato želim, preden se tak zakon sprejme, ovrednotiti. Ker če bomo imeli ovrednoteno, če bomo imeli kriterije, potem bomo lahko tudi primerjali pa vedeli, v kakšno smer gremo, ne pa, da je ta visoka dodana vrednost nekje v zraku.

Potem je bilo omenjeno v samem zakonu, da se v osnovni kapital oziroma da se vključi kot del tistih 20 milijonov vložka tudi že državno podjetje Snežnik, ki je v 70-odstotni lasti države. Mene samo zanima, jaz nisem videla, kakšna je ocenjena vrednost podjetja Snežnik, tega podatka nimam, na koliko je bila ocenjena vrednost Snežnika. In tudi, če je bila že vrednost sploh narejena.

Pod drugo me zanima, kaj bo potem to priključeno podjetje Snežnik v Slovenskem državnem gozdu, d. o. o. Ali bo to hčerinsko

podjetje ali bo to pripojeno podjetje? Tega, kolegi iz koalicije – ali iz opozicije, saj je vseeno, kolegi poslanci – tega nisem znala razbrati iz samega zakona. Mislim, da zapisati namen zadolževanja za poroštvo je zelo pomembno, ker ali se bo financiralo osnovna sredstva ali se bo ustanavljalo hčerinska podjetja iz poroštva. To niso zgodbe. Slovenija ali pa Slovenci, državljanke in državljani imamo s poroštvi zelo slabe izkušnje. Vemo, kaj se je dogajalo v Državnem zboru s poroštvom Termoelektrarni Šoštanj blok 6. Nova Slovenija je edina glasovala proti in vidimo, kam smo zadeve pripeljali. Mislim, da se s poroštvi pri ustanavljanju državnih podjetij, ko govorimo o javno-zasebnem partnerstvu, nimamo kaj igrati. Da poroštva Slovenije ne moremo dajati za to. Ker les imamo tam, lesa ne bo nobeden odpeljal iz naših gozdov. Mi imamo les v državi in ga ne bo nobeden odpeljal. Zakaj rabimo poroštva? Pričakujem, da mi boste na to danes odgovorili.

Rada bi se še dotaknila področja, ki govori tudi o tem, kdo bo nadziral to podjetje. Vemo, da je namen tudi ustanavljanja kakšnih hčerinskih podjetij, pa računam oziroma verjamem, da kolegi poslanci veste, kako je, če država ustanovi računsko podjetje. Kdo je zadolžen, da izvaja nadzor.

Bi pa še nekaj povedala, da danes govorimo o državnem podjetju tukaj v Državnem zboru in govorimo o zagonu lesnopredelovalne industrije. Moram reči, da sem pričakovala tudi gospoda Počivalška, ministra za gospodarstvo, ki bi mogoče na bolj gospodarske teme odgovoril. Hkrati, ker pa imamo tukaj ministra za kmetijstvo, bi pa želela vseeno vedeti, kakšna bodo razmerja s Skladom kmetijskih zemljišč in gozdov, kako bo s prenosom informacijskega sistema, za katerega je bilo rečeno, da ga bo preneslo s Sklada na novoustanovljeno družbo, in koliko bo za to bilo finančnih sredstev, ker v samem zakonu niso opredeljena. Ne vem, ali bomo to kar malo po domače naredili pa bomo rekli ... Ampak, kako bo potem to ustrezalo računovodskim izkazom, da ne bomo potem tako govorili, spoštovani minister, kot smo pri reprezentanci, da se je kaj narobe poknjžilo. In seveda kadri oziroma ljudje. Ali bodo ti kadri bili tako usposobljeni, da bodo lahko tudi prodajo izvajali, da bodo to tržniki, ki bodo izvajali komercialna dela? Kakšne profile strokovnjakov? Se mi zdi, da je zelo pomembno doreči, kaj in koliko se bo rabilo. Pogoji za oddajo del v gozdu. Kdo bodo kupci? Ali imamo mi ovrednoteno ali pa v mislih, kdo bodo kupci naših izdelkov ali pa tega podjetja. Ne nazadnje lahko povem, da Slovenija celulozni les, ker nima lastne predelovalne industrije za iverko, izvozi les v Italijo. Glavni kupci za slab celulozni les so v Italiji. Enemu kupcu mi to prodajamo. Veste, koliko predstavlja Slovenija temu kupcu v njegovem naboru kupcev oziroma prodajalcev? 6 odstotkov!

Tako so še zadeve, ki so še precej odprte. Mislim, da zakon ni na pravi poti. Hitreje,

učinkoviteje bi bilo uporabiti vse tisto, kar že imamo, kar dobro deluje – in tukaj imam v mislih Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov, Zavod za gozdove, inštitut za gozdarstvo; skratka, imamo obilo strokovnjakov, ki bodo delali.

Za konec naj povem, da gozdovi v naši državi niso jamstvo za izdelavo kakovostnega pohištva, in s tem končam.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Naj mi gospa Dimic dovoli, da nekaj preberem, za kar želim malo pozornosti: "Gozdovi v lasti Republike Slovenije, ki obsegajo več kot 240 tisoč hektarjev, morajo s preteklem doseganjih koncesijskih pogodb preiti pod upravo družbe v 100-odstotni lasti slovenske države. Koncesnine ostanejo le za gorske in hribovske kmetije, s preostalimi državnimi gozdovi pa družba samostojno in celovito upravlja in tako omogoča učinkovito gospodarjenje z ustreznim dohodkom, ki bo lahko razvijal in pospešil tudi primarno predelavo lesa iz državnih gozdov in s tem ustvarjal dodano vrednost v Sloveniji." To, gospa Dimic, kar sem sedaj prebral, ni neke vrste manifest leve politične stranke, to tudi ni program neke leve opcije, to je vaša predsednica – verjetno tako, da je tudi prebrala – podpisala leta 2012, in s tem se jaz v celoti strinjam. To, kar sedaj počnemo in kar se vam zdi tako zelo napačno, je skorajda implementacija nekega drugega programa, ki je pa na tej točki povsem podoben programu sedanje koalicije.

Na podlagi tega je bila tudi, predvidevam, spoštovana gospa Dimic, oblikovana strokovna skupina znotraj tedanje vlade, ki je združila strokovnjake, upravne delavce in nevladne organizacije, ki je pregledala stanje in je potem pokazala pet možnih modelov. Največ točk, potem ko so glasovali, je dobil model – kar je zopet zanimivo –, ki govori o državnem podjetju; celo posamezniki so se sklicevali, da je edino ta model usklajen s tisto koalicijsko pogodbo. Ne bi želel, da politični spomin tako hitro zbledi, ker verjamem, da je ta skupina kompetentnih ljudi vedela, kaj govori. Res pa je, da te odločitve tedanja vlada ni potrdila, pa bi se lahko strinjal, ker se pač v Sloveniji vlade tako hitro menjujejo, kar tudi sicer ni dobro za državo.

Dovolite, da vam nekaj povem o tem gozdarskem podjetju. To je precej podobno podjetje, kot je v Avstriji, na Bavarskem in marsikje drugje. To so v vsakem primeru države, ki jih težko obtožimo, da se vračajo k družbeni lastnini. Ti modeli so tam tudi relativno novi. Če pogledate, recimo, kdaj je bil sprejet avstrijski zakon, ki je ustanavljal tovrstno družbo – leta 1995, če se ne motim, govorim malo na pamet. Če pogledate, kdaj je bil na Bavarskem sprejet tovrstni zakon – v Nemčiji imajo sicer deželno stvari urejene –, mislim, da leta 2005. In za

Bavarsko prav tako težko rečemo, da je to dežela v Nemčiji, ki zelo hiti proti neki družbeni lastnini, ampak so opazovali naravni vir, podobno kot opazujejo tudi vodo.

Potem je bilo vprašanje, zakaj ne združimo – zaradi majhnosti Slovenije verjetno – vseh strokovnih institucij in gospodarske družbe. Tu je odgovor zelo preprost; tam, kjer to imajo ... Zaradi zelo jasnih stališč, da ne more biti znotraj ene institucije gospodarjenje – torej delo na trgu – ne more biti v isti instituciji, kakor je nadzor, kakor je državno načrtovanje ali pa potem celo delo tovrstnih aktivnosti v zasebnem gozdu. Enostavno ne gre. Znotraj Evropske unije pravni red tega ne dopušča, zato ker varujejo privatni interes tudi tako, da ne dovolijo, da se ista institucija ukvarja s tržno dejavnostjo in potem opravlja nekatere javne funkcije, ki lahko njenim konkurentom celo škodijo, če so delane zlonamerno.

Kar se tiče stališča finančnega ministrstva, ki ste ga omenili, moram povedati, da je skupaj s finančnim ministrstvom in strokovnjaki tudi Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pripravilo dokument, ki se imenuje Izhodišča za poslovni načrt. Tu so vse poslovne projekcije za obdobje N+5, torej za naslednje leto plus nadaljnjih 5 let; celo zelo konservativno, če lahko omenim, tako kar se tiče količine kakor tudi prodajne cene, ki je v tem trenutku, mislim, da kar bistveno višja. To je bil razlog, da so se finančno ministrstvo in ministri strinjali in sprejeli tovrstni zakon na vladi, zato ker je v ozadju izhodišče poslovnega načrta, ki ima povsem enako strukturo kot poslovni načrt. Dejstvo pa je, da poslovni načrt mora sprejeti poslovodstvo. Se pa zelo strinjam s tistimi razpravami, ki so bile, kar nekaj tovrstnih razprav je bilo, da bistvo učinkovitosti in uspešnosti je, ali bomo imeli nadzorni svet in ali bomo imeli poslovodstvo, ki se izbere samo na način, da so to strokovnjaki, ki znajo delati tudi na področju gospodarstva. Zato kakorkoli je marsikateremu mogoče izgledalo neobičajno ... Če pogledate strukturo nadzornega sveta, to ni struktura nadzornega sveta, na katerega ima Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano nek velik vpliv, samo en član od šestih je predlagan – in to samo predlagan – s strani Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. In še na nekaj bodite pozorni; ne more biti vsak človek enostavno predlagan v ta nadzorni svet. Šli smo preko sistema, da potem usposobljenost kadrov, ki je primerna, potrebna za nadzorne svete, pred tem oceni pristojna komisija Slovenskega državnega holdinga. Šele med temi potem štiri ministrstva izbirajo in predlagajo Vladi predloge za nadzorni svet. Zakaj štiri ministrstva? To bi pa lahko povedal. Jasno, Ministrstvo za gozdarstvo in prehrano kot pristojno, Ministrstvo za gospodarstvo kot ministrstvo, ki je prav tako zelo zainteresirano za razvoj celotne gozdno-lesne verige, Ministrstvo za finance – se ve zakaj, zato ker je največji skrbnik javnega denarja v tej državi – in zakaj

Ministrstvo za okolje? Zato, ker ta družba ima tudi pomembne cilje na področju sonaravnega dela z gozdarstvom, ne nazadnje tudi novo Naturo imamo tudi v državnem gozdu, zato je skupina tako sestavljena.

Kasneje bom pa odgovoril tudi na ostala operativna vprašanja. Hvala za pozornost.

PODPRESEDICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Vesna Vervega. Pripravi naj se gospa Marija Bačič.

VESNA VERVEGA (PS SMC): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani minister z ekipo, kolegice in kolegi!

Dovolite mi, da najprej vsem državljanom in državljanom Slovenije, posebej še prebivalcem Štajerske čestitam ob današnjem državnem prazniku.

Danes smo si vsi enotni ali bili enotni v dveh stvareh; prvo, da je les najpomembnejši obnovljivi vir v Sloveniji ter ima strateški pomen, je strateška surovina, in druga stvar, da je potrebno boljše upravljanje in gospodarjenje z zasebnimi in državnimi gozdovi, zato da se ohrani okoljska, ekonomska, varovalna, socialna, energetska funkcija gozda.

Zakon, ki ga trenutno obravnavamo, je korak v tej smeri, pravzaprav korak k sistemski rešitvi, kot smo že danes slišali. Kot smo omenili, gozd pokriva v Sloveniji okrog 58,3 odstotka površine, to je nekaj več kot 1 milijon 180 tisoč hektarjev in lesna zaloga slovenskih gozdov znaša po podatkih gozdnogospodarskih načrtov Zavoda za gozdove Slovenije okoli 346 milijonov kubičnih metrov oziroma 293 kubičnih metrov na hektar. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da se gozdovi z vidika lesnih zalog in prirastka že desetletje krepijo. To je predvsem posledica načrtnega gospodarjenja z gozdovi, delno pa tudi posledica sprememb v metodologiji upravljanja ali ugotavljanja lesne zaloge. Naravni letni prirastek je večji od poseka in realizirani posek predstavlja okoli 70 odstotkov količine, ki jo kot trajnostno omejitve vsako leto določijo Zavod za gozdove. Tudi vladni ekonomski analitiki Umarja ugotavljajo, da je statistično gledano intenzivnost poseka med najnižjimi v državah Evropske unije. Če torej gledamo gozdove kot vir lesa, le-ta v Sloveniji ni ogrožen. Državnih gozdov v Sloveniji je 21 odstotkov in po ocenah do leta 2020 možni letni posek v teh gozdovih lahko znaša okrog milijon 500 tisoč kubičnih metrov lesa. 18 koncesionarjev v državnih gozdovih gozd sekajo, prodajajo les in za vsak kubični meter lesa državi plačujejo koncesijo. Torej dobiček, ki ga pri tem ustvarijo koncesionarji, bi moral biti izkoriščen predvsem za ustrezno upravljanje gozdov in uspešno delovanje podjetja. Najpogosteje pa prav v tem delu prihaja do nesorazmernosti med prodajno ceno lesa in koncesijskimi dajatvami državi. Naj povzamem enega od komentarjev v zvezi s to problematiko. Koncesija, ki jo zaračunava

država, je prenzka. Dobiček, ki ga ustvarjajo zasebna gozdna gospodarstva, je torej dober, a poznavalci pravijo, da je pravi profit velikokrat skrit še za eno operacijo – ker bi bil prevelik dobiček koncesionarjev vendar preveč v oči bijoč, so v igri vmesna podjetja. Koncesionar tem les proda po nižji ceni, oni pa ga po visoki končni ceni tržijo v tujino, predvsem v Avstrijo. Torej, glede na predvidevanja bodo prihodki novoustanovljene družbe po prenehanju koncesijskih pogodb znašali okrog 17,5 milijona evrov letno, kar je pomembno dejstvo. Da je treba urediti gospodarjenje z gozdovi, kaže tudi dejstvo, da so v Sloveniji zasebna podjetja, ki uspešno delujejo, ukvarjajo se z lesno proizvodnjo, torej gradnjo, izdelavo lesnih izdelkov. Torej, potencial v Sloveniji imamo, vendar je treba ustvariti ugodno okolje, kjer bi se takšna proizvodnja dejansko izplačala.

Naj poudarim, da je naslednji ključni člen, po mnenju Poslanske skupine SMC, tudi najpomembnejši člen znotraj te novoustanovljene družbe, dodana vrednost in dodana vrednost celotnemu projektu še končni izdelek oziroma končni izdelki, s proizvodnjo katerih ustvarjamo zelena delovna mesta in zagotavljamo zaključek procesa od drevesa do lesa oziroma gozdno-lesne verige.

Glede na vse omenjeno verjamem in upam, da danes res tu govorimo o slovenski lesni renesansi. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marija Bačič.
Pripravi naj se gospod Ljubo Žnidar.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Pozdravljeni, predstavniki Vlade in minister, ki je nekje zunaj.

Ko v razpravi poslušamo o pomanjkljivosti pri gospodarjenju z gozdovi v preteklosti, naj spomnim, da je prav na podlagi analiz dosedanjega gospodarjenja z gozdovi v lasti Republike Slovenije ter proučitve rešitev na tem področju v državah članicah Evropske unije Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predlagalo spremembo ureditve gospodarjenja z državnimi gozdovi ter pripravilo predlog zakona o gospodarjenju z državnimi gozdovi. Z ustanovitvijo nove državne družbe se tako prenese upravljanje z gozdovi v lasti Republike Slovenije v poslovno okolje, kjer bo mogoče doseganje boljšega poslovnega izida. Tu je pomembno povedati, da načrtovane spremembe ne prinašajo novih delovnih mest v gozdarstvu na račun obstoječih in nepotrebno zapravljanje proračunskega denarja ter pritiska na povečano brezposelnost, socialne transferje in ekonomski položaj gospodarstva. Pomembno je tudi omeniti, da ni bojazni za izgubo obstoječih delovnih mest delavcev, zaposlenih pri sedanjih koncesionarjih, saj so prav ti najbolj usposobljeni za opravila v gozdu in tako bodo vsekakor v prednosti pri opravljanju del v gozdu.

Predlog zakona in ustanovitve družbe Slovenski državni gozdovi podpiram, ker menim, da bodo vzorno gospodarili z našimi gozdovi, ki razpolagajo z neprecenljivim naravnim bogastvom kakovostnega lesa, poleg tega ima gozd tudi pomembno proizvodno, ekološko in socialno funkcijo, seveda v ustreznem sorazmerju. Izrednega pomena je tudi, da gozdovi v lasti Republike Slovenije zagotavljajo visoko stopnjo biotske pestrosti in ohranjanja gozdnih ekosistemov, kakor tudi veliko javnih koristi, na primer zdravo čisto pitno vodo, rekreacijo, oddih, lov, turizem in tako dalje. Gozdovi v lasti Republike Slovenije morajo postati tudi bolj pomemben dejavnik ohranjanja razvoja podeželja, to je ohranjanja kmetij in podeželja v gorskem in hribovitem svetu.

V preteklem obdobju smo na področju izkoriščanja gozdov doživeli nepravilnosti, ki se več ne smejo ponoviti. Prepričana sem, da bo družba Slovenski državni gozdovi s svojim gospodarjenjem zgled za vse lastnike gozdov, pri čemer profit ne bo edino zveličavno merilo za uspeh, ampak tudi ohranjanje narave, varstva okolja, izobraževanje in usposabljanje in se tako tudi zagotovi potrebno znanje za bodoče rodove. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ljubo Žnidar, pripravi naj se gospa Irena Kotnik.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani kolegice in kolegi!

Danes sem velikokrat slišal, da je les slovenska srebrnina. Je še, ja. Pa se ob tem vprašam, kako pa država kot lastnik gospodarskih družb v državni lasti ravna s slovensko srebrnino – slovenske banke, Cimos, Paloma in tako naprej. Koliko sredstev je z dokapitalizacijami vložila v to slovensko srebrnino? Ob tem se vprašam, kakšna je vrednost te slovenske srebrnine. Za koliko lahko to slovensko srebrnino danes prodamo? Po mojem mnenju še za nekaj kilogramov železa ne. To pa zaradi tega, ker je treba najprej pokriti njihovo izgubo. Vložki v te gospodarske družbe v državni lasti so bili s strani države, s strani proračuna Republike Slovenije zelo veliki. Naj povem korektno ob tem tudi, da so tudi gospodarske družbe, ki poslujejo dobro, ampak saldo med tistim, koliko prihodkov prihaja iz dobrih družb v proračun, in tistim, koliko država daje slabim družbam, pa lahko zelo hitro vidimo, o čem se pogovarjamo. Danes je bilo tudi postavljeno vprašanje, ali ne bi bilo boljše, da bi te gospodarske družbe danes bile v privatni lastni. Ali jim ne bi šlo bolje? Ali ne bi te družbe gospodarile danes veliko bolje? To so vprašanja, ki terjajo odgovor.

Pri gospodarjenju z lesom na način, da zopet ustanovimo novo gospodarsko družbo v državni lasti zaradi dosedanje prakse gospodarskih družb v državni lasti – še daleč od tega, da bi bil v tem projektu optimističen. Sedaj imamo Sklad

kmetijskih zemljišč in gozdov, ki je bila njegova naloga tudi, da gospodarji z gozdovi, z lesom. Tu so vse možnosti, da bi se način ali upravljanje spremenilo. Ker ustanovljamo novo družbo, bomo dejansko Skladu kmetijskih zemljišč odvzeli kar velik del prihodkov. Ni odgovora, kako bo Sklad kmetijskih zemljišč še poravnal obveznosti iz naslova denacionalizacije. Tudi to je odprto vprašanje.

Odprto vprašanje je tudi vsem dosedanjim koncesionarjem, ki zaposlujejo približno neke tisoč 400 do tisoč 500 zaposlenih, ki so pol leta pred iztekom koncesnina postavljeni v negotovost. Ja, bodo novi razpisi. Še niti približnega poslovnega načrta nove gospodarske družbe nimamo! To se pravi, zadeve so v izjemni meri negotove, nejasne, jasno je samo, da rabimo 20 milijonov za zagon gospodarske družbe brez kakršnekoli utemeljitve, usmeritve, za kaj se bodo ta sredstva porabila. Skratka, ni jasne prihodnosti, ni jasne vizije in se bojim, da bo slovenski les, ki je danes srebrnina, čez čas slovenski les bron, baker ali pa še kaj manj. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Irena Kotnik, pripravi naj se gospod Jožef Horvat.

IRENA KOTNIK (PS SMC): Spoštovana predsedujoča, spoštovani predstavniki ministrstva, kolege in kolegi!

Danes bi se dotaknila pomena izobraževanja pri upravljanju z gozdovi in lesnopredelovalne industrije. Kljub zavedanju pomembnosti gozda in lesnopredelovalne industrije smo danes v zelo nezavidljivem položaju. Če samo pogledamo, da smo imeli včasih 40 tisoč delovnih mest, v letu 2013 jih beležimo na tem področju samo še 9 tisoč 760. Po podatkih Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je predviden možni letni poseg lesa v državnih gozdovih preko 1,2 milijona kubičnih metrov in je torej potencial za povečanje števila delovnih mest izjemno velik. V primerjavi z državami, kjer je področje gozdarstva in lesarstva ustrezno urejeno, predstavlja vsakih 100 kubičnih metrov predelanega lesa eno delovno mesto, v Sloveniji pa trajnosti in urejenosti delovnih mest v gozdarstvu ne znamo ustrezno zagotoviti.

V okviru javne obravnave so podali mnenje in predloge tudi Biotehnična fakulteta, Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire in Slovenska akademija znanosti in umetnosti. Njihovi predlogi so bili med drugim tudi naslednji: zagotoviti čim več delovnih mest, oblikovati zelena delovna mesta, najemanje zgolj usposobljene delovne sile, zagotavljanje pripravništva študentom gozdarstva in omogočiti raziskovalno delo. Torej je na področju gozdov in gozdarstva treba omogočiti vzpostavljanje strokovnega kadra ter podpirati izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo. Nujno je, da

sodelavci, ki so na zahtevnih delovnih mestih gozdarjev ustrezno usposobljeni. Novo podjetje bo tako v obsegu proizvodnje zagotovo največje gozdno-lesno podjetje v državi, zato se bo z omogočanjem delovne prakse nudila možnost celovitega praktičnega usposabljanja strokovnim gozdarskim kadrom vseh profilov.

Tukaj bi se mogoče dotaknila še dveh primerov dobre prakse pri nas v Sloveniji. Najprej bi se dotaknila M Sore. M Soro je svetovni inštitut za pasivno gradnjo v kategoriji lesenih oken nagradil izdelek pasivno okno podjetje M Sora. Zakaj? Zato, ker so vlagali v znanje in v inovacije in jim je uspelo. Njihov temeljni razvoj je bil strateško planiran za več let naprej. Zasedovali so potrebe trga in jih tako tudi takoj implementirali v svoje produkte. Če se dotaknem še mariborskega podjetja Ledinek. Pred sto leti je bila to družinska sodarsko delavnica, zdaj pa je mednarodno priznana in uveljavljeno podjetje na področju projektiranja in izdelave lesnoobdelovalnih strojev in naprav s skoraj 300 zaposlenimi. Stroji in tehnološke linije so postavili v več kot 45 državah, v Sloveniji pa nobene, vendar so uspeli. Zakaj? Vlagali so v razvoj in vendar ni razvoja brez znanja in izobraževanja.

Pred nami je Predlog zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije, ki podpira prizadevanja v tej smeri. Imamo primere dobre prakse, imamo načrt in želimo si, da bi bilo čim več mladih zaposlenih, želimo si nova delovna mesta in rast dodane vrednosti na zaposlenega v lesnopredelovalni panogi. Zato menim, da je ta zakon primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Lepo prosim, če izključite mikrofona.

Besedo ima gospod Jožef Horvat. Pripravi naj se gospa Andreja Potočnik.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, spoštovana gospa predsedujoča. Spoštovani državni sekretar s sodelavcem z ministrstva za kmetijstvo, dragi kolege in kolegi!

Če je nafta sinonim za bogastvo, potem se strinjam, da je slovenski gozd slovensko bogastvo. In če govorimo o nafti, običajno dobimo tudi asociacije na šejke, potem se moramo žal vsi skupaj tukaj strinjati, da imamo tudi slovenske šejke, ki so se okoristili in se še okoriščajo s slovenskimi gozdovi. Najbrž smo do te točke skupaj, kar se tiče mnenja. Seveda je les naše bogastvo. Milijon 184 tisoč 526 hektarjev gozdov imamo v naši državi. To je 58,4 odstotka celotne površine. In kaj je dobro? Dobro je da les, da gozd raste. Vsako leto zraste novega lesa, nove lesne mase za približno 9 milijonov kubičnih metrov. Vsako leto. In ja, do danes mi s tem preprosto ne znamo. Ne znamo!

Razočaran sem nad tistimi, ki pravijo, da je to sistemski zakon, da je to morebiti najpomembnejši zakon te koalicije v tem

mandatu. Če bi bilo tako res, kolegice in kolegi, potem bi malo več moralo pisati v Strategiji pametne specializacije, to je dokument, ki ga je, kot veste, sprejela vlada 20. septembra letos, se pravi, pred dvema mesecema. Tam zelo malo piše o lesu. V poglavju 2.1.2, ki ima naslov Pametne zgradbe in dom z lesno verigo, piše, da so fokusna področja in tehnologije naslednje: prvič – napredne bivalne enote, drugič – pametno grajeno okolje s sistemi upravljanja stavb, tretjič – pametne naprave in četrtrič – napredni gradbeni materiali in elementi, vključno z lesom in lesnimi kompoziti. Torej, končno je tudi les nekaj le omenjen.

Strinjal bi se, da gre za zelo pomembno zadevo, ampak po našem razumevanju, po razumevanju Nove Slovenije - krščanskih demokratov gre za napačen koncept. Spet se bo država vtikala v upravljanje z našim naravnim bogastvom. Ja, boste rekli, država smo ljudje, torej se vsi vtikamo! Ja, pa ni res! Ali se vsi vtikamo v upravljanje z državnim premoženjem, ki ga upravlja Slovenski državni holding? Ravno po tej logiki bi morda pričakovali, da bi vendarle Slovenski državni holding imel potem roko nad slovenskimi državnimi gozdovi. Pa nima. Se pravi, gre spet za nek drug koncept.

Gospod Židan je citiral našo predsednico gospo Ljudmilo Novak, bilo bi fer, bilo bi korektno, če bi povedal vir in da bi potem na koncu povezal, da je njena izjava konsistentna z našim stališčem danes, ko smo rekli, da bi vendarle to področje lahko prevzel Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov, ki pa je v državni lasti. Tako smo zapisali v našem stališču.

Ko sem bil na cesti in sem potem se izobraževal za samostojnega podjetnika, sem na izobraževanju predstavil svoj poslovni model, opremljen s finančnimi kazalniki, koliko bo donosa, kakšni bodo stroški, kakšen bo dobiček. Pa ne zaradi izobraževanja, zaradi sebe. Isto sta delala tudi moja dva sinova, podjetnika. Danes tukaj ne vidimo poslovnega modela, kako bodo te zadeve delovale. Jaz hočem to videti, morda ne v zakonu, ampak želel sem videti eno prezentacijo s strani vlade, s strani ministrstva, da bomo videli, kakšen bo ta gozd. Slovenski državni gozdovi, d. o. o., bo najbrž nek holding, pod katerim bodo neki grozdi, ali bo veliko deoojev najbrž – ali kako bo s tem? To mi želimo vedeti.

Seveda se potem tudi vprašamo, kdo bo tam na tretjem, četrtem nivoju nadziral poslovanje, ali bodo tam ti slovenski gozdni šejki še naprej harali, kot se temu neslovensko reče – se opravičujem za ta izraz. Tega se bojimo. Bojimo se, da gremo v nek koncept, kjer ne bo pravega izkupička. Kaj bomo mi s temi 9 milijoni – seveda, zdaj govorim za slovensko raven –, z 9 milijoni kubikov lesa, ki nam zraste, narava nam ga da, kakšen bo ta izkupiček? Ali smo pripravljeni – vidimo, da v proračunu ni kaj dosti denarja, praktično nič za to podjetje, za to verigo. Seveda je potrebna veriga, gospod Škodnik veliko ve o tem in iz njegovih ust v božja

ušesa, kot se reče. Rekel je, da v 10 letih lahko imamo od 10 do 20 tisoč novih delovnih mest. Ampak, za božjo voljo, dajte nam malo več o tem povedati, kako do tega priti! Prvi sem, ki podpišem koncept, ki bo pil vodo, kot se reče, z obema rokama, ker potrebujemo – stokrat sem v tej dvorani že povedal – novih 60 tisoč delovnih mest. In če nam jih les da 10 tisoč – kapo dol!

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Andreja Potočnik. Pripravi naj se gospod Franc Jurša.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Spoštovana predsedujoča, spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Vsi se strinjamo, da je les zagotovo dobrina prihodnosti, ne samo v Sloveniji, ampak še kje drugje. Naj glede na izvajanje predhodnikov, da se bojijo, kaj lahko iz tega zakona nastane, preberem citat kolega dr. Francija Pohlevna z Oddelka za lesarstvo Biotehniške fakultete v Ljubljani, ki je zagotovo strokovnjak na tem področju. Pravi takole: "Novi zakon o gospodarjenju z državnimi gozdovi ni idealen, a slabše, kot je bilo doslej, za lesno panogo ne more biti." Tudi to nam lahko nekaj pove. Se pravi, če želimo iti na bolje, moramo zagotovo nekaj spremeniti.

Na internetu sem lahko prebrala, da so že leta 2010 na Gospodarski zbornici Slovenije imeli željo po ustanovitvi sektorskega direktorata na Ministrstvu za gospodarstvo. Danes, leta 2015, je vlada dr. Mira Cerarja to željo uresničila. Še zdaleč to ne pomeni, da je to dovolj, je pa zagotovo premik v pravo smer. Osebnostno menim, in verjamem, da tudi kolegi v SMC, da mora biti gospodarjenje z gozdovi nujno v neposredni povezavi z lesnopredelovalno industrijo. Danes je največja dodana vrednost ta, da iz našega lesa nekaj naredimo. Na žalost pa se danes tovarnjak s hlodi odpelje v tujino, ki potem pridejo nazaj za višjo ceno. Mislim, da se mora drevo, ki se ga poseka v Sloveniji, nujno razrezati v Sloveniji. Pa ne samo to, težiti moramo k temu, da čim več tega lesa predelamo oziroma obdelamo doma; se pravi, da delamo končne izdelke. Imamo že veliko dobrih praks: skeletna gradnja iz lesa, montažne hiše, ki so v večji meri narejene iz lesa, masivne hiše iz lesa, stavbno pohištvo, se pravi, hiše, okna, vrata, uro je mogoče videti pri kolegu, očala, torbice, nakit, se pravi, idej je neskončno. Vesela sem, da sem se na Fakulteti za arhitekturo letos lahko udeležila dogodka, kjer so študentje za arhitekturo predstavljali svoje ideje. Ne morete verjeti, kakšne ideje so prišle! Potencial v Sloveniji absolutno je. Treba je pa zagotoviti ustrezno okolje, poslovno okolje, da se ta potencial razvija naprej.

Omenjena je bila visoka dodana vrednost. Osebnostno pravim, da visoka dodana vrednost zagotovo ni v tem, da kamion vse odpelje v Avstrijo in potem pride nazaj razrezan

les. To ni dodana vrednost. To moramo narediti doma, tukaj, v Sloveniji, ker vem, da znamo in zmoremo. Ja, in res, domači slovenski les še sigurno ne pomeni kvalitetnega pohištva. Treba pa je zagotoviti tistim, ki imajo idejo, ki imajo žilico, ki se ukvarjajo s tem, da jim omogočimo, da imajo boljše pogoje; se pravi, da les kupijo v Sloveniji in za cenejši denar. Še en zanimiv podatek, kje je še velik potencial. Slovenija ima večjo površino gozda na prebivalca, poseka pa ga polovico manj kot Avstrija. Se pravi, tukaj je še veliko možnosti.

Trenutni predlog zakona podpiram, ob tem da ga je treba korigirati predvsem v tem delu, da zajamemo celovito in transparentno rešitev. Cilj zakona, poudarjam, mora biti predvsem zagon gozdnega in lesarskega dela. Se pravi, poudarek je tudi na zagonu lesarskega dela, ki je trenutno premalo v vzponu. Ne smemo več dopustiti, da se zasluži samo od hlodovine, premalo pa se skrbi za preskrbo s hlodovino slovenskih žagarjev.

Slovenija potrebuje nova delovna mesta in s tem zakonom imamo priložnost in zato vas pozivam, da jo izkoristimo. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

K besedi se je prijavil minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano gospod mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Najlepša hvala, predsedujoča.

Samo dovolite, da odgovorim na vprašanja, ki se pogosto postavljajo, tudi med današnjo razpravo, in to so vprašanja, kako je z izplačilom preostalih denacionalizacijskih upravičencev, kar se tiče odškodnine zaradi nezmožnosti uporabe. Da ne bom o samem zakonu govoril, zakaj je do tega prišlo, zakon takšen je in ga je treba spoštovati do konca. V tem trenutku imamo na razpolago naslednje številke, in to je, da imamo 13 izvensodnih zahtevkov, ki so nerešeni, od katerih so 4 še neopredeljeni dokončno po višini, vendar ti zahtevki imajo vrednost 1,2 milijona evrov. Potem imamo še 18 sodnih zahtevkov s strani strank, ti zahtevki pa so, ob tem da še niso sodne poti zaključene, v vrednosti 22,8 milijona evrov, kar vse skupaj znaša 24,1 milijon evrov. To so ti zahtevki zaradi nezmožnosti uporabe. V tem trenutku imamo na posebni proračunski postavki iz sedanjega in preteklih let delovanja tudi Sklada deponiranih 28 milijonov, tako da je v bistvu denarja za to pokritje zadosti. Poleg tega pa, če ste v bistvu bili pozorni na sam osnutek zakona, ki je pred vami, je kot prvo napisano, da se iz gozdnega sklada, kjer se nek odstotek od letne prodaje gozdnega sortimenta nateče, realizirajo naloge, ki so po zakonu. Tukaj ne vidimo tveganja.

Potem pa so bila vmes tudi vprašanja, zakon o gozdu in zakon o gospodarjenju z državnim gozdom. Ne gre za iste vsebine. Zakon o gozdu govori o upravljanju z gozdom, ali je to zasebni

ali je to državni gozd, in notri so vsa opravila, ki so pomembna, da vzdržujemo naš sonaravni gozd in to odprtost, ki jo imamo. Zakon o gospodarjenju pa je v bistvu zakon – Avstrijci temu rečejo, pa tudi mi verjetno, *lex specialis* –, ki je poseben zakon zato, ker gospodarska družba, ki bo upravljala z državnim gozdom, pomeni delno odstopanje od posebnega prava, gospodarskega prava in zato je to poseben zakon. Torej, ko se mi danes pogovarjamo o zakonu o upravljanju in gospodarjenju z državnim gozdom, imamo opravka z gospodarskim zakonom, ki je osnova za to družbo. Konkretno, da družba gospodari na način – tu pa kljub vsemu prosim lepo, spoštovane in spoštovani, bodite pozorni –, da nima v lasti slovenskega državnega gozda. Slovenski državni gozd ostane neposredno v lasti države, ta družba pa plačuje najemnino ali uporabnino, ki se meri v odstotkih od letne realizacije. To je pomemben podatek. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Jurša, pripravi naj se gospod Zvonko Lah.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Gospa podpredsednica, hvala za besedo. Lep pozdrav ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, kakor tudi sodelavcem! Pozdrav velja tudi vsem ostalim, ki smo oziroma ste v dvorani.

Nisem zasledil, da bi v začetku kdo povedal določene podatke. Res je, da je minister govoril o obsegu državnega gozda, da je tu okoli 240 tisoč hektarjev teh gozdov v lasti države. Moram povedati tudi, da je letni možen posek v teh gozdovih 1,5 milijonov kubičnih metrov lesa, da je letni prihodek koncesionarjev, ki znaša cirka 70 milijonov evrov. Če tu še dodamo lesne industrije, je to 170 milijonov evrov. Koncesijska dajatev je znašala v lanskem letu 16 milijonov evrov, čisto dobiček je nekje okoli 5 milijonov evrov. Nadomestilo dobiva, gozdno rento, 170 občin, v lanskem letu je to bilo 4,56 milijona evrov. To se pravi, da govorimo o relativno zelo visokem znesku in o zelo pomembnih podatkih. To pa ne pomeni, da z novim predlogom zakona ti podatki ne morejo biti še bistveno boljši.

Ne bom govoril o tem, kaj vse se je počelo in kaj vse se ni počelo okoli koncesionarjev. To so pač ugotovitve nekaterih drugih organov, ki morajo biti ugotovitve nekaterih drugih organov. Mi danes govorimo o zakonu o gospodarjenju z gozdovi v lasti države in temu primerno se moramo na nek način v poslanskih skupinah tudi do tega zakona opredeliti. Lahko z gotovostjo trdim, da v naši poslanski skupini ocenjujemo, da koncesijski način ni bil primeren in da ga je treba na nek način spremeniti. Predlog novega zakona to tudi opredeljuje.

Država kot lastnik gozda je ugotovila, da je premalo koncesijskih dajatev, da primanjkuje kvalitetnega lesa iz državnih gozdov in da je vedno manj delovnih mest v državnih

gozdovih. Lahko bi vzeli nekatere primerjave, ampak so te primerjave dejansko zaskrbljujoče, da se iz preteklosti zgubilo toliko delovnih mest v državnih gozdovih. Te pomanjkljivosti se skuša z novim zakonom tudi odpraviti. Seveda pa rešitve, ki jih ponuja, vsem niso po godu oziroma jim ne odgovarjajo. Predvsem pa tistim, ki želijo iz gozda in lesa takojšnji in čim večji dobiček, drugih koristi gozda pa v nobenem primeru ne vidijo. Tudi druge koristi gozda so sila pomembne. To se je na nek način počelo dolgih 20 let. Seveda nihče, ki bi moral v preteklosti to upoštevati, tega tudi ni počel.

Poslanke in poslanci naše poslanske skupine smo prepričani, da je v slovenskih gozdovih, pa naj gre za državne ali za zasebne gozdove, dovolj dela za vse, seveda ob pravilnem pristopu in organiziranosti upravljanja z gozdovi. Predlog zakona, ki je v postopku sprejemanja, po našem mnenju to tudi omogoča.

Mimogrede naj omenim posledice letošnjega masovnega napada lubadarja. V slovenskih smrekovih gozdovih odpravljajo številne ekipe posledice te bolezni iz celotne Slovenije. To ni dovolj, tu so tudi iz Avstrije, Hrvaške in Bolgarije, pa smo še vedno priča pomanjkanju delovne sile in zaostankom pri sanaciji teh gozdov. Tudi v prihodnjih letih ne kaže bistveno drugače.

Največja in najbolj pomembna novost, ki jo zakon uvaja, se nanaša na prodajo lesa. V preteklih 20 letih so les prodajali koncesionarji, v prihodnje pa bi to nalogo najbolj opravljali predstavniki slovenskega državnega gozda oziroma podjetje, ki je Slovenski državni gozdovi. Vsem nam je popolnoma jasno, da se posel, denar in dobiček ustvarja pri prodaji lesa. Upoštevamo tudi novi model upravljanja državnih gozdov in s tem zakonom se bo presojalo na osnovi učinkov prodajo lesa. In še ena prednost pri opozorilih; pristojnost novega podjetja, da prodaja les, odpravlja vrsto težav na trgu z lesom. Les iz državnih gozdov bo pod enakimi pogoji na voljo vsem zainteresiranim kupcem, in to v zelenih količinah in kvaliteti. Istočasno pa je na ta način zagotovljena zanesljivost dobave in možnost sklepanja dolgoročnih pogodb o dobavi lesa.

Namenoma nisem niti z besedo omenjal lesne predelovalne industrije ali, kot jo strokovno imenujejo, gozdno-lesne verige. Moram se strinjati z vsemi tistimi, ki v sedanjem predlogu zakona ne vidijo dovolj čvrstih zavez, da se bo na področju žaganja lesa in razvijanja predelovalne industrije v Sloveniji v resnici kaj zgodilo. Treba je vedeti, da je bilo v preteklosti prav tu izgubljenih največ delovnih mest. Poslanci in poslanke naše poslanske skupine smo v postopku nastajanja zakona na to stalno opozarjali tako koalicijske partnerje kot odgovorne na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in tudi Direktorat za les pri Ministrstvu za gospodarski razvoj. Tudi izhodišča za poslovni načrt nove družbe

Slovenski državni gozdovi je treba dodelati, tako da bodo zagotovila optimalne pogoje za zagon in razvoj lesnopredelovalne industrije v Sloveniji.

Poslanke in poslanci naše poslanske skupine bomo ta zakon v prvi fazi obravnave potrdili, s tem da želimo aktivno sodelovati pri nadaljnji razpravi in izpopolnjevanju določenih členov tega zakona.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zvonko Lah. Pripravi naj se gospa Marinka Levičar.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsedujoča. Lep pozdrav ministru, stalnim vabljenim, kolegicam in kolegom!

Veliko je danes govora o upravljanju državnih gozdov, čeprav imamo v Sloveniji skupaj približno milijon 184 tisoč hektarjev gozdov, od tega samo 240 tisoč v lasti države, kar je približno 19 odstotkov, ostalih 81 odstotkov pa v zasebni lasti, približno četrtno vseh državljanov Slovenije, okrog 460 tisoč, in nekaj v lasti občin. Krovni zakon je Zakon o upravljanju z gozdovi, trenutno veljavni zakon, po katerem se bile podeljene koncesije pred skoraj 20 leti in večina koncesij za upravljanje z državnimi gozdovi poteče sredi leta 2016. Z državnimi gozdovi upravljajo koncesionarji, ki imajo zaposlenih približno tisoč 300 do tisoč 500 ljudi, in jim ta pogodba poteče čez dobrega pol leta. Ministrstvo bi po mojem mnenju moralo iti najprej v spremembo tega krovnega Zakona o gozdovih, kjer bi poenostavili in posodobili upravljanje z gozdovi – vseh v Sloveniji. Vemo, da imamo v Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov približno 100 zaposlenih, da imamo v Zavodu za gozdove kot strokovni instituciji preko 700 zaposlenih, od tega terenskih, rajonskih gozdarjev približno 400, imamo Gozdarski inštitut in ne vem kaj še vse – veliko zaposlenih, pa zelo malo rezultatov.

Čas bi bil, da bi se že zdavnaj vlada lotila te spremembe krovnega zakona in tudi gospodarjenje z gozdovi načrtovala oziroma uredila tako, da bi od tega tudi pomagali preživeti tistim kmetom, ki nimajo samo gozdove ali pa se ne ukvarjajo samo z živinorejo, ampak da bi jim gozdovi pomagali preživeti, tudi v bližini gozdov v državni lasti.

Zato se nam zdi to neprimerno, da sedaj država oziroma ministrstvo rešuje samo upravljanje z državnimi gozdovi na ta način – in po mojem mnenju prepozno –, saj ko bo ustanovljeno podjetje in preden bo to podjetje pridobilo izvajalce po Zakonu o javnih naročilih za sečnjo v teh gozdovih, v praksi poteče tudi do enega leta in več, da se vsi postopki izpeljejo, in se bojim, da bo do sredine leta oziroma v sredini prihodnjega leta ti državni gozdovi ostali brez upravljavca in se bo sečnja ustavila in tisoč 300 do tisoč 500 delavcev bo brez pravega dela pri sedanjih koncesionarjih. Zato menim, da ministrstvo zdaj nekako na moč in čez noč

rešuje to situacijo, ki bo nastala prihodnje leto. Namreč, po veljavnem zakonu bi morala država oziroma Sklad kmetijskih zemljišč kot upravljavec z državnimi gozdovi podpisati pogodbe z novimi koncesionarji za dobo desetih let, pa seveda do tega sedaj ne bo prišlo, država rešuje to na drugačen način, kot pravi minister oziroma kot rešujejo to sosednje države, vendar ne upoštevajo naše specifične glede posebne razdrobljenosti, glede kmetijstva, strategije razvoja kmetijstva v Sloveniji. Bojim se, da bodo s temi izvajalci, ki jih bodo pridobili po novem zakonu, da bo to podjetje gledalo samo na dobiček, da bodo sekali vse povprek in to tam, kjer je največji izplen, ne bo pa zadaj neke politike, ki bi omogočala boljše gospodarjenje tako občin kot posameznih kmetov, predvsem teh višinskih, ki se že sedaj ukvarjajo z gozdarstvom, pa jim to predstavlja premajhen delež v gospodarjenju, in da tudi zaradi novega programa razvoja podeželja, kjer je bistveno manj subvencij, ne bodo preživeli in bi lahko na ta način država pomagala, da bi podelila nekaj koncesij kljub tem kmetom, da bi na osnovi nekega programa, ki bi ga morala izdelati Kmetijsko gozdarska zbornica s svojimi svetovalnimi službami, omogočili tako preživetje podeželja in preživetje predvsem teh gorskih kmetov.

V vsakem primeru mislim, da Vlada oziroma ministrstvo kasni tako s sprejetjem novega zakona o upravljanju z gozdovi, ki bi spremenil oziroma posodobil gospodarjenje z vsemi gozdovi v Sloveniji, ne samo z državnimi, sedaj pa mi razpravljamo tukaj na veliko že kar nekaj časa samo o državnih gozdovih, kot da so to edini zveličavni. Država bi morala skrbeti tudi za tiste gozdove, kjer je potencial teh gozdov premalo izkoriščen, ker tako bi sledili neki politiki, bi ublažili neko gospodarsko škodo, ki se dela s tem, da se les, ki priraste, ne poseka in ne uporabi za pravi namen. Poleg tega bi pa morala tako ministrstvo in vlada se zavedati, da je treba ponovno oživeti lesnopredelovalno industrijo, kar s sprejetjem tega zakona, s tem da bo država nekaj več denarja dobila pri poseku oziroma večji bo izplen, bo še vedno ta les šel tako v izvoz in bomo izvažali narodno bogastvo, ne pa dodane vrednosti.

Vlada Republike Slovenije pod vodstvom Janeza Janše je 27. 6. 2012 sprejela akcijski načrt za povečanje konkurenčnosti gozdne lesne verige v Sloveniji do leta 2020 s promocijskim sloganom Les je lep. Dokument opredeljuje les kot strateško surovino Slovenije, akcijski načrt na podlagi analize stanja določa cilje, ukrepe, kazalnike in roke za intenziviranje gospodarjenja z gozdovi ter za oživitvev in razvoj predelave lesa in energetske uporabe njegovih ostankov. Aktivnosti vlade Janeza Janše so bile odločen napovednik v programsko spremembo gospodarjenja z državnimi gozdovi. Če vlada Janeza Janše ne bi padla marca 2012, bi se programske spremembe izvedle zakonito in pravočasno ter bi časovno sovpadale s

sklenitvijo koncesijskih pogodb v leto 2016 – s tem tudi boljše gospodarjenje z državnimi gozdovi. Vendar po tem času vlada ni nadaljevala s tem projektom, obstalo je vse in zato smo prišli v tako situacijo, v kateri smo.

Tega zakon ne morem podpreti v taki vsebini, sploh pa, da se nameni 20 milijonov sedaj v posodobitev oziroma v nove stroje za sečnjo, če bi bilo teh 20 milijonov namenjenih za predelavo lesa, kjer bi se dodana vrednost dodala, bi z veseljem potrdil ta zakon. Vendar gre za opremo, katere je na območju Slovenije pri koncesionarjih in pri drugih zasebnih izvajalcih več kot dovolj in ne vem, zakaj se država sedaj sili še z nekim novim podjetjem, ki bodo povečali kapaciteto sečnje, samo sečnje in spravila, pa nič drugega, mislim, da bi morali ta sredstva nameniti preko Ministrstva za gospodarstvo v predelavo tega lesa, da bi morali imeti neke strateške akcijske načrte. Tudi če les ostane še nekaj časa v gozdovih, pa se deloma dela škoda s tem, ker je že les zrel za posek, je večja škoda, če ta les, ki raste 50 in 100 let, sedaj v večji količini požagamo in ga peljemo v izvoz.

Zato se mi zdi, da so ti ukrepi oziroma ta zakon in ta način gospodarjenja z gozdovi trenutno nepravilen in bi Vlada – ne da imamo samo več ministrov v nadzornem odboru tega podjetja, to še nič ne pomeni. Treba je narediti pravo strategijo, imeti vizijo, strategijo in iti v dodano vrednost, ustvariti čim več novih delovnih mest, s tem pa bomo lahko ustvarili samo oziroma pridobili več tujih izvajalcev, ker bodo podjetja registrirana zunaj in s tem bo dobiček oziroma dodana vrednost šla še pri tem osnovnem opravilu ven iz Slovenije.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima minister mag. Dejan Židan. Izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoči.

Dovolite, da odgovorim na nekaj vprašanj. Kot prvo, strinjam se, da je ena od prejšnjih vlad sprejela akcijski načrt Les je lep, pa pred tem je treba povedati, da je začel nastajati še pred eno vlado pred tem, in sicer da sva bila pobudnika tedanja ministrica gospa Radičeva in jaz in sem vesel, da je naslednja vlada to tudi sprejela. Ga pa sedanja vlada tudi uresničuje. Po čem se to vidi?

Mogoče kot zanimivost, dobro je, da pogledamo poslovanje lesne panoge v letu 2014 in letu 2011, ker je prišlo do preobrata. Ni še odskok, je pa preobrat. Panoga ponovno raste, panoga ponovno pozitivno posluje, tudi vedno več izvažata. Lansko leto smo se že približali milijardi evrov realizacije, in to so trendi, ki so mogoče tudi posledica novega zavedanja o pomenu gozdne lesne verige. Tudi samo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je zadolženo za gozdarski del, plus nekaj zelo malo lesarstva, kolikor program razvoja podeželja omogoča, je preko tega programa

investiralo v gozdno-lesno verigo – torej ta lesarski del, večinoma kot obrtniški del – čez 100 različnih razvojnih projektov. Če pogledamo nov program razvoja podeželja za področje gozdarstva in lesarstva, namenjamo še več denarja. Ker kakorkoli, mi potrebujemo finančni vzvod, da pride do investicij in potem do nekih novih izdelkov. To je kot prvo.

Kot drugo, kar bi želel povedati, je vprašanje, ki je bilo pred tem postavljeno, ali bo novo podjetje za državni gozd upoštevalo tudi t. i. okoljske vidike. Tukaj bi želel povedati naslednje. Med temeljnimi cilji delovanja družbe je upoštevanje javnega interesa in ciljev, ki jih ima Republika Slovenija na področju ohranjanja narave, in zavest v povezavi s podnebnimi spremembami. Glede na prakso podobnih podjetij na območju Evropske unije lahko upravičeno pričakujemo, da bo nova družba postala primer dobre prakse na področju upravljanja z naravnimi viri oziroma vsemi dobrinami in storitvami gozdnih ekosistemov. Družba bo morala gospodariti z gozdovi v lasti Republike Slovenije skladno s cilji nacionalnega gozdnega programa. Mimogrede, prej je bilo rečeno, da ga nimamo; mi imamo v Sloveniji nacionalni gozdni program, veljavno zakonodajo in načrte za gospodarjenje z gozdovi, kar vse skupaj predstavlja zadostno varovalko oziroma v celoti onemogoča kakršnokoli pretirano izkoriščanje državnih gozdov. Pred tem je bil tudi izražen strah glede časovnice. Res je, tudi sam sem si želel, da bi ta konkretni zakon bil pred tem sprejet, treba pa je povedati, da je bilo tudi treba upoštevati, da je treba imeti koalicijska in ostala usklajevanja.

Mimogrede, vmes je bilo rečeno, da je zakon nastajal v neki ozki skupini, to v celoti ne drži. Deležniki, s katerimi je bil zakon usklajevan in ki so zelo aktivno sodelovali, so naslednji: Ministrstvo za finance, Ministrstvo za okolje in prosto, – če kasneje želite, lahko celo konkretna imena preberem –, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Služba vlade za zakonodajo, Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov, Zavod za gozdove Slovenije, Gozdarski inštitut Slovenije, Biotehniška fakulteta – Oddelek za gozdarstvo, Slovenski državni holding, Obrtna zbornica Slovenije in Gospodarska zbornica Slovenije, Umanotera in tako naprej. Torej, krog teh, za katere upam reči, da so tudi strokovnjaki, je bil kar širok.

Vendar, kako sedaj naprej z vodenjem te družbe? S 30. 6. 2016 se iztečejo koncesijske pogodbe za pretežen del državnih gozdov in s 1. 7. 2016 družba v celoti prevzame gospodarjenje z gozdovi v lasti Republike Slovenije. V koncesiji po 1. 7. 2016 ostane le še 850 hektarjev gozdov v lasti Republike Slovenije, gre izključno za koncesije, podeljene v okviru razpisa za gorske in hribovske kmetije ter dve izobraževalni ustanovi, to je Šolski center Šentjur in Srednja gozdarska in lesarska šola Postojna.

Družba bo v nadaljevanju z upoštevanjem sistema javnega naročanja pridobila usposobljene izvajalce za izvedbo sečnje in spravila lesa ter izvedbo gojitvenih del, sama pa bo organizirala prodajo lesa. Zaradi prehoda na nov sistem z gospodarjenjem z državnimi gozdovi v sredini leta 2016, torej vzrok je prenehanje koncesijskih pogodb, se bo temu tudi prilagodil način dela v gozdovih, in sicer na dva dela. Prvi del, druga polovica leta 2016, za posek in spravilo lesa bodo v gozdovih ostali le posamezni objekti, ki predstavljajo okvirno pravico letnega obsega sečnje. Zato predvidevamo, da se bo verjetno večji del sečnje razvijal v t. i. sistemu prodaje lesa na panju. Javni razpisi bodo objavljeni pred julijem 2016 ter bodo v osnovi podobni razpisom, ki jih tudi sedaj opravlja Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov za oddajo del v t. i. nekoncesijskih gozdovih v lasti Republike Slovenije. Predvidevamo, da se bo takšen način v manjšem obsegu ohranjal kasneje, vendar bo uporabljen predvsem na majhnih in razpršenih parcelah. V letu 2017 in kasneje pa bo družba z upoštevanjem pravil javnega naročanja oddajala dela za izvedbo sečnje in spravil lesa do kamionske centre. Družba bo v razpisu določala količino drevja za posek in spravilo prostorske enote, na kateri se bo izvajala sečnja in spravilo, način, pogoje in merila izbire izvajalcev pri oddaji posameznih del državnih gozdov. Družba bo les prodajal sama.

Zavedamo se, da se prav oddaja del v gozdovih ter prodaja lesa ključna elemente v novi organiziranosti, s katerima želimo izboljšati doseganje gospodarjenje z državnimi gozdovi ter ustvariti pogoje za razvoj lesne industrije v Sloveniji. Zato bo družba morala naprej pripraviti in javno objaviti vsa pravila v zvezi z načini in pogoji ter merili izbire izvajalcev pri oddaji posameznih del v državnih gozdovih ter načine in plačilne pogoje prodaje gozdnih lesnih sortimentov. Ta pravila sprejme družba v soglasju z ministrom, pristojnim za gozdarstvo, ter na podlagi mnenja nadzornega sveta, saj je kot družba, ki gospodari z državnimi gozdovi, zavezana k doseganju vseh ciljev, ki so določeni v zakonu in se poleg samega ožjega gospodarjenja z gozdovi nanašajo tudi na zagotavljanje razvoja podeželja in ohranjanja kmetij, zagotavljanja nadaljnjega razvoja gozdno-lesne verige kakor tudi prispevanja k ciljem ohranjanja narave. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marinka Levičar. Pripravi naj se gospod Danilo Anton Ranc. Izvolite.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoči. Spoštovani minister s svojo ekipo, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Zakon, ki na novo ureja gospodarjenje z državnimi gozdovi, je pomemben tako za

državo kot tudi za občino, zlasti za tiste občine, ki imajo na svojem območju veliko državnih gozdov. Takšnih občin je v Sloveniji 170, kot je povedal že moj vodja poslanske skupine gospod Jurša, in samo te občine so iz naslova gozdne rente dobile dobrih 4,5 milijona evrov na letnem nivouju.

Občine naj bi večji del teh sredstev namenile za gradnjo in vzdrževanje lokalnih cest, lokalne infrastrukture, ki je v nekaterih občinah zelo dotrajana, zato so ta sredstva nujno potrebna. Naj pa ob tem omenim, da lastniki zasebnih gozdov, teh je v Sloveniji 80 odstotkov, ki prav tako uporabljajo te lokalne in gozdne ceste, prav nič ne prispevajo v ta sklad oziroma ne plačujejo občinam, kar se mi ne zdi pravilno. Zato bomo v naši poslanski skupini predlagali, da se v novelaciji krovnega zakona o gozdovih, ki bo v obravnavi prihodnje leto, tudi to področje uredi.

Poslanska skupina Desus si bo in si je prizadevala, da se bo v gozdnem skladu zagotovilo dovolj sredstev, tako imenovane gozdne rente, za poplačilo obveznosti občinam, kar pomeni, da naj bi občine, v katerih ležijo državni gozdovi, dobile najmanj toliko sredstev, kot so jih od rente dobile do sedaj. Najmanj toliko, to poudarjam.

Kot poslanka sem bila izvoljena v 4. volilni enoti, to je v občini Kočevje, torej v tisti občini, ki ima med vsemi slovenskimi občinami največji delež državnih gozdov. Ima pa ta občina na žalost tudi največjo stopnjo brezposelnosti, kar 25-odstotna je ta stopnja. Ker je v dvajsetih letih propadel velik del lesne industrije in lesnopredelovalne industrije v tej občini, je kočevska občina zaradi tega še posebej prizadeta in se zavzema, da bi z novim zakonom to področje bolje uredili. Sedaj veljavni koncesijski model upravljanja občini, kot sem že rekla, ni prinesel napredka – ravno nasprotno! Edina svetla točka je Snežnik, Kočevska Reka, ki jo je tudi država prepoznala kot strateško naložbo in jo s tem zakonom vključuje v obliki kapitalske naložbe države v novoustanovljeno podjetje Slovenski državni gozdovi.

Pričakovanja v občini in med ljudmi glede tega novega zakona so velika. Na občini se tudi trudijo in skušajo preko občinskega podjetja Kočevski les narediti preboj v smeri razvoja in boljšega izkoriščanja lesa na Kočevskem. Prav te dni poteka tukaj enotedenski festival Les je več. Tudi občinski svetniki enotno pozivajo Vlado in zakonodajalca, da jih pri teh svojih odločitvah upošteva in pripravi zakon, ki bo tej gozdnati občini prinesel nova delovna mesta in posledično vsestranski razvoj in sedež te družbe. Ustanovitev enovitega državnega podjetja je zatorej korak v pravo smer. Da pa bo podjetje lahko izpolnjevalo vse zastavljene naloge, ki so zapisane v predlogu zakona, mu je treba že na začetku, se pravi ob ustanovitvi, zaupati in storiti vse za uspešen zagoin in kasnejše delo.

V predlogu zakona je opredeljena začetna višina kapitala, ki ga država prispeva za njegovo ustanovitev in delovanje. Opredeljeni so tudi finančni mehanizmi, ki bodo do določene mere pomagali ustvarjati pogoje za vzpostavitev gozdno-lesne verige.

Tisto, kar nas v Poslanski skupin Desus nekoliko bega, je višina letnega nadomestila, ki naj bi ga plačevala družba v gozdni sklad. Višina letnega nadomestila je tisti kriterij, ki pojasnjuje odnos in pričakovanja države do novega podjetja. Pretirano izčrpavanje družbe že prva leta njenega poslovanja bo prav gotovo povzročilo težave v njenem tekočem poslovanju ter oviralo širitev dejavnosti. V stranki Desus smo prepričani, da je treba podjetju v prvih letih njegovega delovanja omogočiti, da se konsolidira finančno in kadrovsko tudi okrepi. Na to smo opozarjali in bomo še v nadaljnjem postopku sprejemanja zakona za gospodarjenje z gozdovi v lasti Slovenije. Ta zakon je vsekakor treba sprejeti, zato ga bomo soglasno podprli, kot smo že napovedali. Hvala za besedo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Danilo Anton Ranc, pripravi naj se gospod Jan Škoberne. Izvolite, gospod Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo. Tokrat bom bolj kratek, ker je kolegov precej na vrsti za razpravo.

Naj prvo rečem, da sem presenečen, da v bistvu nekateri poslanci, s katerimi se srečujemo na hodnikih, načeloma večkrat dajo podporo temu zakonu. Bil sem že vesel, da končno bo v parlamentu prišla na dnevni red ena gospodarska tema, ki bo dala dober rezultat. Iz prakse pa vidim, da s številnimi sklepi na področju tega problema, ki ga je obravnaval Odbor za kmetijstvo, nismo prišli zelo daleč in sedaj je končno prišla na mizo ena pravilna rešitev, pa zopet ti isti poslanci, ki na to opozarjajo tudi na hodnikih, postavljajo neke dileme, ki jih praktično ni.

Naj samo navedem, da bi v času od leta 2012, ko je parlament prvič začel o tem resno razpravljati, pa do danes, to je v obdobju treh let, nastala gospodarska škoda iz naslova neučinkovitosti gospodarjenja na tem področju milijarda 200. Na drugi strani postavljamo razne preiskovalne komisije, zapravljamo denar za fotovoltaike, tukaj, ko pa imamo realno priložnost, da nekaj spremenimo, pa postavljamo nekatera vprašanja, ki praktično niso na tem mestu niti potrebna. Seveda pa računam, ker sem zaznal v razpravi tudi nekaterih opozicijskih poslancev, da vendarle vidijo, da je treba nekaj storiti, da bomo končno z nekimi manjšimi pripombami tudi prišli do prave rešitve. Naj tudi navedem, da sem s tem postavil vprašanje poslancem iz skupin prijateljstva z Avstrijo, Nemčijo, kako oni

gospodarijo z gozdom. Seveda so takoj odgovorili, da so les označili kot strateško naravno surovino in da ga ne uporabljajo za izvoz ter da so dosegli konsenz na tem področju, ker menijo, da je področje gozdarstva in lesarstva strateško vprašanje za gospodarski sistem.

Gospodarska škoda, ko sem o njej govoril, je okoli 8,8 milijarde evrov v zadnjih 20 letih, to je treba videti, vzeti v zakup in preprečiti, da bi se ta škoda nadaljevala v nadaljnjih 10 letih in bi skupno prišlo do 12 milijard škode, ki bi nastala na različnih področjih: neučinkovitosti gospodarjenja, propada lesne industrije in tako dalje.

Rekel bi tudi to, ta velik izvoz lesa, to je velik problem, skoraj milijon in pol kubikov lesa izvozimo brez dodane vrednosti, potem pa les uvažamo nazaj v obliki izdelkov in dobesedno odpiramo delovna mesta čez mejo v tujini in postajamo rudnik za izčrpavanje lesa. Po drugi strani pa nam okrog 200 kamionov na dan, ki vozijo po naših cestah, uničuje ceste in bremeni naš proračun.

Na koncu bi poudaril le to, da je v parlamentu tudi nekaj kolegov poslancev, ki so delovali v lesni industriji in gozdarstvu, naj omenim gospoda Tanka in gospoda Pogačnika. Mislim, da je čas, da v parlamentu lesarji in gozdarji strnemo vrste in na nek način podpremo, po potrebi mogoče malenkostno tudi dopolnimo ta zakon, in končno sprejmemo zakon, da se v zgodovino parlamenta zapiše tudi neka dobra zgodba, da smo postavili v ospredje gospodarske teme, od katerih smo vsi odvisni, ne samo mi, celotna Slovenija. Mislim, da je v lesu in gozdarstvu velika priložnost. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jan Škoberne. Pripravi naj se gospod Benedikt Kopmajer. Izvolite.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Hvala lepa, spoštovani podpredsednik. Spoštovani minister, poslanke in poslanci!

Ključna stvar pri tem zakonu je, da obrnem zgodbo, da ne govori samo o vprašanju dobička in doseganju ekonomskih ciljev, ampak govori o gozdu kot enotnem prostoru; na eni strani o njegovih ekonomskih potencialih in na drugi strani o nujnosti, da ga razumemo kot življenjsko okolje, da na zelo pomembno mesto ciljev te družbe postavimo tudi ohranjanje biotske raznovrstnosti, da postavimo gozd kot segment kvalitete življenja, kvalitete nekega življenjskega okolja.

V razpravi je bilo rečeno, ne enkrat, večkrat, da je treba imeti vizijo, strategijo in da brez tega ni mogoče postaviti nekega dobrega novega ukrepa, razviti neke nove družbe, ki bo lahko dosegala cilje, ki so nam v tej dvorani vsem skupni. Velikokrat pa se je pozabilo dodati

še tisto, da mora strategiji in viziji slediti tudi rezultat, mora slediti neko udejanjenje, mora biti nek premik. In na področju ne izkoriščanja, ampak trajnostne rabe lesa in trajnostnega upravljanja slovenskih državnih gozdov je gotovo zadnji čas, da do tega premika pride. Ne samo zaradi ekonomskih učinkov, ki jih pravzaprav ne gre ponavljati, ker smo jih danes več ali manj slišali v vsaki razpravi, ampak predvsem skozi prizmo tudi ekonomsko-socialne funkcije, ki jo gozd kot tak ima. Ob tem se postavi vprašanje ali dilema, zakaj se država loteva tega skozi neko družbo, zakaj Vlada prevzema tako pomemben segment odgovornosti pri upravljanju gozda, ki ga ima v lasti. Kdo drug pa bi naj to počel? Če vsi ugotovljamo, da je to eden glavnih virov, ki jih Slovenija ima na razpolago – poleg vode in, denimo, sončne energije, za katero pa sicer med drugim ugotovljamo, da smo jo popolnoma narobe razumeli in da smo morda 2 milijardi preveč vrgli v subvencije za energijo, ki bi jo bilo mogoče izkoristiti drugače ali pa vsaj bolje oplemenititi –, je seveda edino smiselno, da se Vlada tega loti, da pokaže, da ima do lesa, do gozda, do potenciala, do njegovih delovnih mest in do življenjskega okolja – ne samo našega, ampak tudi do življenjskega okolja rastlin in živali – odnos, kot si ga zasluži. Če se postavi dilema, ali naj upravlja ali naj ne upravlja, potem je treba povzeti to razpravo in ugotoviti, da je bilo dovolj opazovanja, da je bilo dovolj premišljanja in je čas, da se nekaj zgodi. In dogaja se s tem zakonom, dogaja se s prevzemanjem odgovornosti in dogaja se s tem, da se ne zapiše, da je naloga bodočega upravljavca samo sečnja in spravilo lesa, ampak da ima bistveno širše naloge; da je treba spodbuditi verigo, da pa je potem naloga tega upravljanja, ki bo sedaj enotno, centralizirano, bolj učinkovito, z bistveno večjimi možnostmi za tako imenovane spillover učinke, da dosežemo tudi ostale cilje. To pa je zagon ponovno male obrti, vezane na les, malega gospodarstva in predvsem, da les ohranimo in da gozdov ne izčrpamo, da morda ta potencial še povečamo. Zgolj strategije in papirne akcije tega ne storijo. Za ta ukrep pa lahko upravičeno upamo, predvsem iz naslova tega, da na Vlado in na ministre neposredno prenaša izjemno veliko breme odgovornosti, da bo učinek takšen, kot ga danes zapisujemo v teh strateških dokumentih. Tisto, kar je treba na koncu reči; če je – malo za šalo, malo zares – bivša stavba Slovenijalesa pokazatelj, kakšen potencial gozd v Sloveniji ima in kakšen potencial ima slovenska obrt iz tega naslova, pa tudi podjetništvo, tudi večje gospodarske družbe, potem je treba reči, da imamo izjemno velika pričakovanja do te nove družbe. Kot že nekajkrat povedano, ne štejejo zgolj besede, štejejo dejanja. In to je dejanje za to, da povrnemo slovenskemu gozdu in slovenski lesnopredelovalni industriji to, kar je nekoč manifestirala skozi to izjemno impozantno stavbo bivšega Slovenijalesa. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Benedikt Kopmajer. Pripravi naj se gospod Simon Zajc. Izvolite, gospod Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovani vsi prisotni!

Kot koroški poslanec bi želel opozoriti, da imamo tudi v tem delu Slovenije kar visok delež državnih gozdov, s katerimi pa upravljata dva večja koncesionarja, to se pravi Gozdno gospodarstvo Slovenje Gradec in Gozdno gospodarstvo Maribor, v skupni površini 35 tisoč hektarjev, kar je približno 10 odstotkov vseh državnih gozdov. Prav zaradi tega sem zelo zainteresiran za dobre rešitve, ki jih bo novi zakon o gospodarjenju z državnimi gozdovi, verjamem, tudi prinesel.

Ni nobena skrivnost, da so prav bližina avstrijske meje in lesnopredelovalne kapacitete na avstrijskem Koroškem magnet tako za gozdna gospodarstva in zasebnike, ki prodajajo najboljše kvalitetni les čez mejo, kjer so cena lesa, plačilni pogoji, odzivnost lesarjev bistveno boljše urejena kot pa v Sloveniji. V postopku priprave predloga zakona nenehno opozarjamo predlagatelje in koalicijske partnerje – in moram reči, da naletimo na zelo dober odziv – na pomen sprejetja takšnih rešitev, ki bodo prispevali k vzpostavitvi, tudi k razvoju lesnopredelovalnih verig v Sloveniji. Zato ocenjujem, da je vsebina zakona, ki govori o gospodarski dejavnosti, primerna osnova za izvajanje ciljev in nalog, ki so v tem zakonu jasno opredeljena, da pa je vsebina, ki se nanaša na vzpostavitev in razvoj gozdno-lesnih in predelovalnih verig, potrebna dopolnitev tako v samem zakonu kot v izhodiščih za izdelavo poslovnega načrta nove družbe. Po besedah odgovornih v Direktoratu za les na Ministrstvu za gospodarstvo tovrstne dopolnitve že pripravljajo. Prepričan sem, da bo nova ureditev gospodarjenja z državnimi gozdovi omogočila nov razvojni zagon povsod tam, kjer državni gozdovi ležijo, in s tem ustvarila pogoje za delo, nove zaposlitve ter enakopraven dostop do dela sedanjim in bodočim izvajalcem del. Še posebej na področju lesnopredelovalne industrije. Lahko nam verjamete, da na Koroškem vemo, kakšno je poslanstvo lesa in gozda. Nekaj tega sta danes plastično prikazala tudi moja dva kolega s Koroške z izdelki, ki sta jih predstavila. V kvaliteto lesa – vas moram spomniti, tisti, ki tega niste vedeli –, je bil prepričan tudi Stradivari, saj je les za svoje znamenite violine nabavljal tudi pri nas na Koroškem, na Strojni se reče temu območju.

Seveda upam, da bomo v nadaljnji razpravi pri sprejemanju tega zakona svoje poslanstvo realizirali tudi v obliki koroškega lesnopredelovalnega centra. Zato ta predlog zakona tudi osebno podpiram. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Simon Zajc, pripravi naj se mag. Aleksander Kavčič. Izvolite.

SIMON ZAJC (PS SMC): Hvala, predsedujoči. Lep pozdrav ministru s sodelavci. Spoštovane poslanke in poslanci!

Voda in gozd, to je tisto, kar v Sloveniji imamo. Podtalnica nam po opozorilih Arsa vsako leto pada, ampak o vodi bomo govorili ob drugi priložnosti. Danes govorimo o gozdu; danes govorimo, bolj natančno, o tistih 20 odstotkih gozda, ki je v lasti države. Ta odstotek se bo še povečeval, to je naša strategija, da povečamo površine gozda vsaj na 25 odstotkov, predvsem v obmejnem pasu in tam, kjer lahko zaokrožimo posesti, ker je to smiselno zaradi tega, da je ekonomika upravljanja bolj učinkovita.

Slišali smo, da z ene smeri država sploh ne bi smela imeti v lasti gozdov, ampak če pogledamo, kje je rakrana slovenskega upravljanja z gozdovi. Je tudi v tem, da imamo preko 400 tisoč zasebnih lastnikov gozdov, nekateri od teh sploh ne vedo, da imajo gozdove, nekateri, ki vedo, da jih imajo, pa ali so prestari za upravljanje ali z njimi ne znajo upravljati. Če bi ti ljudje lahko te gozdove prodali državi in bi potem to podjetje z njimi upravljalo, je to dobra stvar. Širjenje državnih gozdov je po mojem mnenju dobra stvar tudi v tem pogledu, da gozdovi, ki jih upravlja država, so v veliko boljši kondiciji, vsaj po navadi, kot tisti v zasebni lasti.

Prihodnje leto konec junija poteče večina koncesij, ki smo jih do sedaj imeli. Postavlja se vprašanje, kako od sedaj naprej. Kaj storiti? So takoj ideje, da potegnemo oziroma podaljšamo koncesije še naprej, dokler ne potuhtamo, kaj storiti. Ampak poglejte, koncesije so bile 20 let. Posledica teh koncesij je to, da smo izgubili nekje 30 tisoč delovnih mest, in se vsi tukaj danes strinjamo, da koncesije niso najbolj primeren način upravljanja z gozdovi v državni lasti. Potem so še ideje, da naj obstoječe institucije to upravljajo, s tem da se je treba zavedati, da mogoče to je rešitev, ampak Sklad je bil ustanovljen z enim namenom, in sicer zaradi postopkov denacionalizaciji. Ta denacionalizacija se počasi zaključuje, to podjetje, ki pa bo ustanovljeno, če bo, pa deluje preko tega; se pravi, ni to glavni namen tega podjetja.

Za nas v SMC sta, kar se tega tiče, tega podjetja in njegovega delovanja, pomembni dve stvari. Prva je, kot smo danes že velikokrat slišali, lesnopredelovalna industrija. V teh 20 letih je močno shujšala, čas je, da tista izgubljena delovna mesta, vsaj del njih, dobimo nazaj. To podjetje bo pomagalo lesni verigi, s tem da bo od sedaj naprej mogoče zagotavljati dolgotrajno dobavo, garantirano dobavo, predvidljivo dobavo lesni industriji. Torej, sedaj

bo lesna industrija lahko vedela, koliko in kakšen les za naslednjih pet let lahko pričakujejo. Ker to od sedaj naprej bo mogoče. Do sedaj je bilo pač tako, da je vsak koncesionar imel svoje prodajne poti, svoje prioritete in to v večji meri ni dobro vplivalo na lesno industrijo. To se sedaj spreminja. Želimo pa si, da v tistih delih, kjer obstoječa lesna industrija, ali pa v tistih delih, kjer privatna iniciativa ne bo pokrila lesne predelave, da to luknjo zapolni to podjetje. To mislimo, da je nujno potrebno, če hočemo res doseči to, za kar se zavzemamo, se pravi nova delovna mesta in pa to, da hlodovina ne gre nepredelana ven iz Slovenije. Noben hlod več ne sme iti ven, brez da se mu v Sloveniji – pa ali bo to to podjetje ali pa privatni sektor – ne doda dodane vrednosti.

Druga stvar, ki je za nas pomembna, transparentnost delovanja tega podjetja. Transparentnost moramo zagotoviti, s tem da nad tem podjetjem bdi celotna vlada. Seveda Ministrstvo za kmetijstvo igra tukaj veliko vlogo, vlogo, ki pa jo mora prevzeti vidno, pa je tudi Ministrstvo za gospodarstvo. Namreč, če hočemo doseči tiste cilje, da spodbudimo spet lesno verigo, je nujno potrebno dati večjo vlogo Ministrstvo za gospodarstvo in celotni Vladi pri nadzoru samega poslovanja in gospodarjenja s sredstvi. Danes sem slišal v stališčih poslanske skupine dobro idejo, mogoče je tudi za razmisliti, da bi ta nadzorni svet oziroma podjetje imelo tudi nek svetovalni organ, ki bi ga sestavljale nevladne organizacije. Po mojem mnenju je pametno razmisliti tudi v to smer, ker gre za državni gozd, gre za državna podjetja in je po mojem mnenju priporočljivo dati možnost, da so slišane tudi nevladne organizacije in državljani.

Da zaključim, danes oziroma zdaj, v kratkem smo na tej prelomni točki, ko je mala možnost, da naredimo en korak naprej v pravo smer, da obrnemo negativni trend, ki se dogaja zadnjih dvajset let. Torej to, da z gozdovi še naprej dobro upravljamo, ker treba je pa poudariti, da državni gozdovi so bili dobro upravljeni, so v boljšem stanju kot tisti v privatni lasti. Pomembno pa je to, da dosežemo s to spremembo zakona, s to ustanovitvijo podjetja ponovno oživitev gozdno-lesne verige.

Za nas je zaenkrat ta korak korak v pravo smer in bomo tudi potrdili ta zakon za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Aleksander Kavčič, pripravi naj se gospod Matjaž Nemeč. Izvolite.

MAG. ALEKSANDER KAVČIČ (PS SMS): Spoštovani predsedujoči, najlepša hvala za besedo. Spoštovani minister z ekipo, kolegice poslanke, kolegi poslanci!

Dovolite mi, da tudi sam podam nekaj podatkov o naših gozdovih. Z njimi je prekrite tri

petine naše Slovenije, kar pomeni, da je skoraj vsak slovenski kraj v bližini gozda. Slovenci smo tesno povezani z gozdom in ob lepih dnevih je mogoče v primestnih gozdovih najti številne sprehajalce. Naši gozdovi pa letno porabijo okoli 7,5 milijona ton ogljikovega dioksida, katerega del se veže v les, in proizvedejo okoli 5,5 milijona ton kisika. V svetovnem merilu predstavljajo pomemben ponor ogljikovega dioksida in v luči tega so gozdovi pljuča naše Slovenije. Glavni proizvod gozda je les, ki se danes uporablja na številnih področjih; uporabljamo ga za izdelavo pohištva, gradnjo hiš, izdelavo različnih orodij in pripomočkov, za okrasne elemente in tudi za ogrevanje.

Bilo je nekako rečeno, da v Sloveniji skoraj ni več podjetja, ki bi uporabljalo slovenski les kot surovino za proizvodnjo stolov. Vsekakor moram izpostaviti izjemno pohištveno podjetje Murales, ki se že vrsto let bori na slovenskem in tujem trgu z izjemnimi visokokakovostnimi stoli in mizami in je vsekakor med vodilnimi stolarnami v temu delu Evrope. Seveda gre izpostaviti tudi podjetje Atrium, tovarno pohištva, ki proizvaja vrhunske lesne izdelke na področju notranje opreme stanovanj. Vsekakor pa me veseli, da se je tudi v Sloveniji izpostavila tako imenovana borza hlodovine. Bili ste priča, ko so na tej borzi prodali hlod po več deset tisoč evrov, kar je izjemna spodbuda za celotno verigo lesno-pridelovalne branže.

Dovolite mi, da še grem nekaj stoletij v zgodovino, kolega Kopmajer je povedal že prej, da je mojster Stradivari iskal primerno smrekovino za izdelavo violin in to je res našel v slovenskih gozdovih. Pravijo, da v Sloveniji rastejo smreke, ki zadovoljijo tudi najbolj pretanjeno goslarjevo uho. Violina je že stoletja instrument, ki terja spretnost oblikovalca in rezbarja, predvidljivost poznavalca in uho, ki zna in zmore presoditi, kdaj se najdejo snov, oblika in vsebina v idealnem umetniškem delu v najbližjem soglasju.

Vsekakor je predstavljeni zakon tisti, ki zagotavlja trajnost, sonaravnost in mnogonamenskost, in vse to predlagani zakon upošteva, zato bom seveda ta zakon tudi podprl.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Matjaž Nemeč. Pripravi naj se gospod Jože Tanko.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala, spoštovani predsedujoči. Lep pozdrav, kolegice in kolegi!

Ne samo Stradivari, največja umetnina so Benetke, gozdovi – predvsem iz mojih krajev, primorski, istrski, goriški, posoški – so bili uporabljeni za izdelavo tega monumentalnega, zgodovinskega in kulturnega centra, sedaj pa turističnega, zagotovo. Ampak vselej smo v razpravi, vsaj v zadnjih letih, iskali razloge, zakaj ne uspemo enega od naših dveh naravnih virov, enega v obliki vode in drugega v obliki lesa, nekako obuditi, da bi ustvarili neko dodano

vrednost, ki bi bila kot nekoč to ena vodilnih gospodarskih panog. Govorimo o številu 40 tisoč v preteklosti, nekateri o 30 tisočih, ampak dejstvo je, da je les, poleg vode, za katero si Socialni demokrati prizadevamo, da bi jo vpisali v ustavo kot naravno dobrino "par excellence", dostopno vsem; les je tisti, ki nam lahko omogoča dostojnejše življenje. To je velika priložnost, ki smo se jo Socialni demokrati s predsednikom Dejanom Židanom lotili v tem mandatu, pa tudi že v prejšnjem. Ampak čas je – in danes smo tukaj –, da na dobro pripravljene podlagi razpravljamo naprej in začnemo uporabljati to materialno dobrino, ki nam je dana in je naravna, za blagostanje ali pa blaginjo, h kateri vsi težimo.

Danes je bilo že veliko povedanega o pomembnosti lesa, jaz bom pa poudaril predvsem pomembnost dialoga, zato da najdemo to pravo pot, da ustvarimo tako podlago, da bo vsaj v veliki meri ustrezala. Nekako sem opazil kontradiktornost med konservativci in socialisti. Nekateri pravijo, da bi moralo biti vse v privatnih rokah, nekateri pa niso zadovoljni niti, če ustvarimo in ustanovimo d. o. o., ki je izključno v državni lasti – govorim o 20 odstotkih gozda –, ki bi s pomočjo ne samo gozda, predvsem izdelkov ustvarili tako dodano vrednost, da bi se nam to poznalo.

Zato se mi to zdi prava pot, morda s kakšnimi popravki, ki jih bo življenje narekovalo, ampak je dobra podlaga za to, da premaknemo tisto, k čemur težimo vsi že toliko let. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jože Tanko. Pripravi naj se gospod Janko Veber.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

V nekaterih razpravah pred mano je bilo izraženo neko pričakovanje o sodelovanju pri tem projektu, da naj bi se povezala stroka, ki je v Državnem zboru, da naj bi se povezali tudi drugi, ki naj bi tako ali drugače imeli ambicije narediti nekaj na tem področju. Vendar, žal, moram ugotoviti, da minister gospod Židan ni izkoristil priložnosti, da bi se potrudil in predstavil zakon v poslanski skupini. Zdaj težko govorimo o nekem sodelovanju, o nekih višjih ciljih, o nekih skupnih interesih, če se na tako ignorantski način pošlje zakon v Državni zbor in potem pričakujeta minister in koalicija podporo katerekoli stranke iz opozicije. To je nekorektno pričakovanje.

Kot drugo bi pričakoval, da bi dejansko minister najprej identificiral, kje so problemi pri obstoječem režimu. Ali je to tisto, kar je nastalo kot posledica delovanja Drnovškove vlade in tistih oseb, ki so takrat vodile resor ministrstva za kmetijstvo, ko so se izpogajali s tedanjimi gegeji o podelitvi koncesij in določili koncesnino za te gozdove? Da je mogoče to problem? Ali je mogoče problem kje drugje.

To, da sta se takratni minister Smrkolj in takratni državni sekretar But izpogajala za tako nizko ceno koncesnine, je najbrž velik problem. To je nesporno dejstvo. Problem je verjetno tudi zaradi tega, ker je takrat to požegnala tudi vlada Janeza Drnovška. To, kar imamo na področju gozdarstva, je ena od slabih odločitev Drnovškove vlade, ni pa edina. Tudi vse, kar se je dogajalo na drugih področjih posledično, ne samo pri tej reproverigi, ampak tudi na drugih področjih, je posledica enako slabih odločitev. Propadlo je cel kup verig, industrijskih verig, ne samo lesne, tudi druge, in to samo zato, ker so se sprejemale v tistih letih, tam 1994, 1996, 1998, slabe politične odločitve, ki so pripeljale do takšnih zadev.

Morda bi malo odprl neko področje, ki je problematično. Nad slovenskim gozdom bdi Zavod za gozdove; Zavod za gozdove naredi desetletne načrte za vsa gozdna območja v Sloveniji, naredi letne načrte, to se pravi, kje se bo sekalo, kaj se bo sekalo, in najbrž izvaja tudi dokazila na teh področjih. V času izvajanja koncesij se ne spomnim, da bi se kjerkoli pri koncesionarju pojavil kakršenkoli problem, da ne bi bila vpletena država in državna institucija. Zavod za gozdove praktično odloča o vsem, to se pravi, koliko se bo v globalu sekalo v desetletnem obdobju, v katerih oddelkih se bo sekalo, katere sortimente se bo sekalo in to je razdelano v milimetre. Če ne verjamete, pogledajte gozdne načrte za vsa gozdna območja in tudi letne načrte za posek. Ne vem, zakaj se, če je to vse znotraj državne institucije, ki je podrejena Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, se zdaj ukvarjate z nekom, ki izvaja tisto, kar mu je dala koncesija, to se pravi posek v gozdu, spravilo, pogozdovanje, ne vem prodaja gozdnih sortimentov. Če vlada ni bila preko svojih institucij sposobna nadzirati gozdnega področja, gozdnega resorja, ne vem, zakaj se zdaj ukvarja s komercialno koncesionarjev. V čem je razlog? Tukaj sem slišal in še prej, da koncesionarji, ki so dobili neke bonitete iz tega, ker se ukvarjajo z gozdom, investirajo v vse mogoče zadeve. Saj se tudi druge gospodarske družbe, tudi tisti, ki plačujejo koncesijo za vodo, ukvarjajo z vsemi mogočimi dejavnostmi in vlagajo v tisto, za kar takrat mislijo, da jim bo prinesel nek dodaten donos. Pa se vlada ne ukvarja na takšen način s črpanjem termalne vode, ki je tudi naravna danost, tudi neka donosna dejavnost, očitno.

Če so problemi, kar zadeva posek, odkazila in nadzorovanja tega problematični, je to v celoti na grbi Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in njenih državnih institucij, ki imajo ekskluzivno nalogo, da odkažejo in da nadzirajo gozdarsko dejavnost. To je problem, ker te zadeve očitno na takšen način, kot bi morale, ne funkcionirajo. Če te službe ne delujejo, tako kot bi morale, je dodaten problem to, da jim zdaj na vsak način želite dodati še komercialno dejavnost. To, kar predlaga zakon, ki ga predlagate, in z

ustanovitvijo te gospodarske družbe pomeni samo podaljšanje še za en ali dva koraka naprej v gozd in opravljanje še komercialne dejavnosti na tem področju. Pa vidimo, da če so to problemi, o katerih govorite – na tem področju ni nobenega nadzora. Že v gozdarskem delu ne.

Gospod minister, če so koncesije bile preizkušene, bi lahko vi to vse uredili s pogajanjem z obstoječimi koncesionarji. Navsezadnje bi vsi ti koncesionarji verjetno imeli interes, da bi podaljšali koncesijo oziroma kandidirali za nove koncesije. Verjetno bi imeli interes, ampak tega se očitno ni izpeljalo. In sedaj se te firme, ki ste jim dali, ki jim je dala Drnovškova vlada dolgoročne koncesije, postavljene kot slab primer, kot slabe gospodarje slovenskega gozda. Oni so gospodarska veja, so industrijska dejavnost. Tisto, kar je slabo v tem, je državni del, ki ni funkcioniral. To je ključni problem. Državni del je problem. Sedaj predlagate, da bi ustanovili to firmo Slovenski državni gozdovi ali kakorkoli se bo že imenovala, vendar v tem načrtu tega zakona niti spremljajočih dokumentih, nikjer ne piše, kaj boste storili s tistimi 500 tisoč kubiki, za katere danes v Sloveniji ni industrijskega porabnika. Ga ni. Gre za najboljšo hlodovino, ki se ji reče hlodovina za luščen in rezan furnir. Te industrije v Sloveniji ni in ni odgovora, kaj boste naredili s to količino iz državnega gozda. Če ni tukaj industrije, pomeni, da bo morala iti v prodajo, če jo boste uporabili za kaj drugega, pomeni razvrednotenje surovine. In iz državnega gozda ni porabe za približno 500 tisoč kubikov, ki ima status, ne vem, les za celulozo, les za plošče in za drva. Te industrije v Sloveniji ni več. Torej s tem, ko ste ustanovili državno firmo slovenski gozd, za te asortimente nimate industrijskega porabnika, kar pomeni, da bo treba ponovno in da se bo ponovno dogajal prevoz preko meje na severno ali pa na zahodno stran, to se pravi v Avstrijo in Italijo. Ali pa bo to, če gre za furnirsko hlodovino, razžagano v navadno hlodovino, kar pomeni to 40 odstotkov nižji cenovni učinek, ali pa bo, če ni porabe za iverke, če ni porabe za lesnitne plošče, če ni porabe za celulozo, to zgnilo v gozdu, če ne bomo prodali preko slovenskih meja. Torej, to je to.

Če ocenjujete, če ocenjujemo, da je državnega gozda približno 20 odstotkov v Sloveniji, pomeni to, če razširimo na ves slovenski gozd, državni in zasebni, pomeni, da je krat pet teh količin – ni porabe v Republiki Sloveniji. Ni porabe. Iverke v Sloveniji Gradcu ni več ... Okej. Kup dela; 50 odstotkov tistega, kar je, to se pravi, industrije ni; Celuloze Krško ni več, ki je bila eden najbolj volumnih odjemnikov tega slabega lesa, Iverke, Mebla, Nova Gorica, verjetno ni več in tako naprej. Sedaj pa povejte, kam bomo to lesno surovino usmerili iz državnega gozda in kam tudi iz zasebnih gozdov. Tisti, ki predlagate ta zakon, bi morali imeti te stvari razdelane. Če zakon bazira samo na gozdarski oziroma žagarski hlodovini, to je pač en del problema. Žagarska hlodovina je en del tega, ne vem, približno

polovico etata, ostalo so drugi sortimenti, za katere v Sloveniji skoraj ni ali pa skoraj ni industrijskega porabnika. Torej, kaj bo učinek tega zakona? Za kaj bomo investirali 20 milijonov evrov? Za to, da bomo naredi novo Iverko, novo tovarno mediapana ali lesnitnih plošč, da bomo naredili novo tovarno celuloze ali bomo investirali v kaj drugega? Ni odgovora na to vprašanje. Minister, ki je to zadevo predstavil, bi na te stvari, če bi bil narejen poslovni načrt, na to moral odgovoriti, da vemo v kaj gremo.

Sedaj govorimo o Kočevju ali pa Ribnici kot o nekih lokacijah, ki so. V Kočevju je padla ključna tovarna, ki je predelovala bukove sortimente, to je LIK Kočevje, celotna veriga je propadla v Kočevju! Zakaj se je to zgodilo, je vprašanje. Pa ni to edina, ki je propadla. Najbrž zato, ker se je med klasičnimi komercialnimi izpostavami, to so bili razni handelsi, merkati, sideksi, geneksi in tako naprej, preko katerih se je ta slovenski izvoz lesnih in drugih industrij moral izvajati, se je vmes postavilo najbrž še neko gospodarsko umetno družbo nekje, kjer se je zadrževal dobiček in zaradi tega so firme propadle. Ni to problem samo lesene industrije, to je problem vseh tistih industrij, ki so propadle. Meni je žal, da tega zakona ne morem podpreti, zato ker se mi zdi da na tem področju so resursi, vendar se jih vlada ne loteva na pravi način. Edino delujoče v tem sistemu oziroma dobro delujoča so gozdna gospodarstva, ki pospravljajo te stvari po tarifah, ki so bila izpogajana z vlado. Vsi vemo, da je to že takrat bilo preizkušeno, kaj šele sedaj. Ampak vlade, ki so bile, bi temu področju morale posvetiti določeno pozornost in tudi ugotoviti, zakaj se je to zgodilo. Mi vsi vemo, kaj bi morala biti koncesnina, to vedo vsi, ki so se s tem področjem vsaj približno nekoliko seznanili. Zakaj je to trikrat manj ali štirikrat manj, kot bi moralo biti, to je pa vprašanje za tiste, ki so se takrat pogajali. Od ministra bi pričakoval, da bi te stvari tudi uredil. Ni od včeraj, mislim, da je že tretji mandat minister, koliko so bili dolgi, je drugo vprašanje, ampak te stvari bi se morale urediti, postopoma in tako naporaj.

To, kar predlaga Vlada, je neustrezen odgovor na probleme, ki sem jih povedal. Mi nimamo probleme ali pa velikih problemov v tistih, ki izvajajo koncesije, mi imamo probleme v nadaljevanju tega, se pravi pri uporabi gozdnih sortimentov v višje stopnje predelave, segmentirano po furnirju, po celulozi in po hlodovini.

Kako bi se neka razumna vlada lahko tega problema lotila? Ta hip s tem zakonom se tega ne rešuje. Torej, moj predlog bi bil, da država oziroma minister najprej razmisli, da bi začasno podaljšal koncesije, da bi se dogovoril za drugačno koncesnino pri teh koncesijah, se pravi, da bi to obdobje podaljšali za leto ali dve, in da bi v tem času pripravili tisto, kar bi moralo biti že sedaj na mizi, tega ni. To se pravi, kako in na kakšen način bomo reševali tiste gozdne sortimente, za katere ta trenutek v Sloveniji ni

industrije. Kako bi se pa tega lotili? En način, spoštovani kolegi, je to, da bi se koncesionarje zavezalo, da dvigujejo stopnjo predelave surovine v svojih obratih. Več ali manj vsi koncesionarji imajo gozdne obrate. To se pravi, če zdaj predelajo 30 odstotkov tega, kar posekajo in pospravijo, bi jim to morali z neko strukturo dvigniti in dvigovati sukcesivno. To je pač en model, ni rečeno, da je pravi, ni rečeno, da ustreza pričakovanjem državljanov, ampak to je en način, da bi to storili, ker ta tehnologija, ta industrija in ta zaposlitev že obstaja. Torej, lahko na tem področju naredimo na takšen način.

Drugo, kar bi po mojem bilo pametno narediti, je nek finančni pristop preko proračuna, imeli smo ga že v prejšnjih mandatih 2004–2008, ko smo izpeljali to davčno reformo, in to so davčne olajšave za investiranje v lesno industrijo. Vse tiste, ki bi investirali v lesno industrijo, bi lahko za deset let oprostili določenih dajatev. S tem bi, ne na birokratski način, ne na administrativni način, ne na državni način, ustvarjali pogoje za razvoj, in to pri tistih, ki imajo na teh področjih ambicije, in pri tistih, ki imajo na tem področju že, recimo, dodelano tehnologijo, imajo artikel, imajo produkt in trg. Tem bi dejansko na tak način omogočili, da se lahko razširijo, brez da bi državni uradnik dirigiral, kdo bo lahko dobil neko subvencijo ali pa kdo bo lahko dobil na javnem razpisu ali ne. Pač, tistemu v tem sistemu, ki izkaže interes, da bi investiral, država prizna neko posebno davčno olajšavo. Očitno gre v tem primeru slovenskega gozda, se pravi slovenskega narodnega bogastva, za pristop, ki bi bil lahko na tak način urejen. In tisti končni proizvajalci polproduktov ali finaliziranih izdelkov bi lahko sami dogradili svojo tehnologijo, svojo dejavnost in gradili na tem, pa tudi se zavezali k porabi, črpanju oziroma izkoriščanju domače lesne surovine. To bi bili določeni pristopi, ki bi se jih dalo uporabiti, niso novi, so bili že uporabljeni, pa so se pokazali za učinkovite. Če boste vprašali kateregakoli gospodarstvenika, kaj potrebuje, ali javni razpis, zato da bo kandidiral za neko državno pomoč, ali pa davčno olajšavo, bo vsak rekel, da davčno olajšavo, ki jo preko projekta, preko investicije na nek način uveljavi. Skratka, ta želja ministrstva in te sedanje vlade po tem, da bi bila vsemogočna na nekam področju, je po moje krepko zgrešena. Krepko zgrešena, ker tu zadaj ni nobene podjetnosti; se pravi, s tem se ne bo dogodilo nič, zato ker bodo spet državni uradniki urejali, kdo bo lahko dobil hlodovino in kdo ne, prišlo bo do administrativnih delitev in kvot in ne bo ničesar podjetnega zadaj. Pravzaprav izkušnje že tam, gospod minister, kjer ste bolj doma kot tu, ne funkcionirajo preko verige, kmetijske ali kakšne druge, sicer ne bi propadlo ne vem koliko ton posameznih kmetijskih pridelkov. Žal je tako. Manj se država vtika v neko gospodarsko dejavnost, večja je možnost, da bo na tem področju tudi uspeh. Če ne verjamete, vprašajte gospoda Počivalška. Če bi vi na njegovih vrtinah naredili enako državno

podjetje, ki bi se ukvarjalo še s turizmom zraven – to je ista dejavnost, koncesija za vrtino, državni projekt na koncu in bo država pobrala več, po tej vaši filozofiji – je veliko vprašanje, ali bi pobrala sploh kaj. Tudi na tem projektu tega slovenskega državnega gozda se pojavlja popolnoma enako vprašanje.

Mislím, da je treba prepustiti, da trg naredi sam tisto, kar mora, da je naloga države, da ustvari pogoje – pogoj ni državno podjetje, ampak pogoj bi bil, da se te zadeve stimulira, uvede nadzor in se preko davčnega sistema zagotovi razvoj tistih, ki že na tem področju razpolagajo z resursi. Država ne bo nikoli investirala nobenega od teh projektov, nobenega. Državno podjetje za furnir bo propadlo, državno podjetje za celulozo bo propadlo, državno podjetje za črpanje tople vode v termah bo propadlo, ker bodo interesi povsem drugi, ne komercialni, ampak se bo ukvarjalo na vse mogoče načine, tako kot se je dogajalo v Bernardinu in še kje.

Torej, posiljevanje s tem projektom kaže na to, da je pri nekaterih hud problem, imajo hude apetite, projekt je pa popolnoma nedodelan in ne nudi nobenih dobrih izhodišč za ureditev tega področja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoča. Hvala tudi za vsa postavljena vprašanja.

Vesel sem, ker je tudi gospodarski minister z nami, da mi je potrdil, da je podjetje, iz katerega prihajam, trenutno v 75-odstotni državni lasti. Mislím, da je to bilo tudi vprašanje. Pa če dobro razumem, kar dobro posluje. Ne bom bral, kar sem bral na začetku tega dne o koalicijski pogodbi neke druge vlade iz leta 2012 do 2015, ne bom bral, ker nimam pri sebi, kar piše v neki rumeni knjigi in neka številka sto pa neki znaki plus, minus, so nekje omenjene, ampak to pač piše v tistih dokumentih. Bi pa rad tole pojasnil.

Prvo je vprašanje, ki se je sedaj ponovno pojavilo, pa se pogosto pojavlja: Kako komentirate ustanavljanje nove gospodarske družbe v 100-odstotni državni lasti? Potem je včasih podvprašanje: Ali je to skladno s priporočili OECD ali Evropske komisije glede umika države iz gospodarstva? In tukaj je odgovor dosti enostaven. Tukaj je treba namreč poudariti bistveno razliko med usmeritvijo, da se vlada umakne iz gospodarstva, iz kapitalskih naložb, in nujnosti upravljanja, gospodarjenja z naravnimi viri oziroma naravnim bogastvom v lasti Republike Slovenije. Pri gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije se ti gozdovi ne morejo enačiti z državnimi kapitalskimi naložbami v gospodarstvu, kakor velja za nekatere druge panoge, kot so banke, telekomunikacije ali kaj podobnega. Gre preprosto za upravljanje naravnega vira, ki ima

po svoji vsebini izrazito različne funkcije, ima gospodarsko, vendar ne samo gospodarsko, tudi ekološko in socialno področje upravljanja z naravnimi viri, kamor spadajo tudi gozdovi, lahko predstavlja normalno ali nujno izjemo, kot to velja, recimo, za razvpit primer pitne vode, kjer se zasebne korporacije prizadevajo za njim ustrezen posel. Tako ima upravljanje z državnimi gozdovi in nekaterimi drugimi naravnimi viri mnogo držav okrog nas, tudi takšne, ki jih imamo za zgled. Naj ponovno omenim, recimo, izkušnje Avstrije, ki je, mislim da, leta 1995 ustanovila družbo avstrijski gozdovi oziroma oni rečejo Österreichische Bundesforste in to družbo smo zelo proučili. Proučili smo tudi primer, ki na nek način je sličen avstrijskemu, ker je bil kasneje narejen, to je bavarski primer, in nekatere druge primere in to smiselno povzeli tudi zato, ker se nekatere rešitve, ki so samo v Sloveniji ali pa večinoma samo v Sloveniji kot neke specifične, potem v praksi pogosto pokažejo kot neustrezne oziroma ima korist marsikdo drug, samo država ne, in včasih je dobro vzeti tudi primer kakšne dobre tuje prakse. Potem je vprašanje, katere družbe pa smo mi proučili. Moram vam povedati, da smo zelo podrobno proučili, tudi tukaj bo, recimo, minister, to je sistem na Finskem, v Avstriji ter v nemških zveznih deželah, nazadnje ponovno Bavarsko in Baden-Württemberg, ter nekatere sisteme v Italiji, Južna Tirolska, Furlanija-Juljska krajina. Prav tako pa so nam poznani vsi različni sistemi v okviru Evropske unije ter nekateri tudi izven Evropske unije, recimo, kot je Kanada pa Združene države Amerike. Kot najbolj primerno se je pokazalo za slovenske razmere sistem Avstrije in Bavarske, pri čemer so Bavarci ob reformi njihovega sistema, ki je pred tem združeval javne in poslovne funkcije, ker je njihov sistem nov in so morali upoštevati evropske usmeritve, povzeli avstrijsko ureditev. Ta ločuje gozdarsko upravo in gospodarjenje z državnimi gozdovi, ki je potem organizirano v družbi, ki je v 100-odstotni lasti dežele v bistvu – tam so dežele lastniki.

Potem dovolite, vmes se je pojavilo vprašanje, kaj če bo podjetje poslovalo z izgubo. Tukaj je treba pa takoj odgovoriti. Podjetje glede na naravo poslovanja praktično ne more imeti izgube, saj v osnovi izvaja dejavnost izkoriščanja gozdov, kjer se na podlagi gozdno-gospodarskih načrtov odloča o obsegu poseka, najema izvajalcev in načina prodaje. Izguba bi lahko nastala le ob zelo hudi naravni ujmi, bistveno večji kakor je bil, recimo, žledolom 2014. Tukaj pa je treba poudariti, tudi če bi do takšne ujme prišlo v koncesijskih razmerjih kakršne imamo do sedaj, bi v bistvu država še vedno morala plačati koncesionarje, njihove stroške, sečnjno, spravilo, prodajo lesa in bi prav tako nastala finančna luknja.

Potem mogoče vprašanje, kaj tovrstno podjetje pomeni za trg z lesom, na katerem bo državno podjetje v tekmi z drugimi prodajalci in trgovci iz zasebnih gozdov. Tukaj je ravno tisto, kar je

pomembno, da se ne dovoli, da je državno gozdarsko podjetje na kakršenkoli način tudi nosilec nekaterih javnih funkcij. Ker recimo, v praksi si predstavljajte, kako deluje sistem, kjer državno podjetje, ki ima konkurente tudi v zasebnem sektorju, da to državno podjetje je tisto, ki opravlja javna dela, vključno z odkazilom, pa neke vrste tudi nadzor pri svoji konkurentih. To enostavno ne gre in to je verjetno tudi razlog, da Evropska unija tega ne dovoljuje.

Še dosti drugih stvari, če vas zanima, bi pa rad le povedal. Mi smo naredili gospodarsko simulacijo za obdobje N+5; torej naslednje leto plus 5 nadaljnjih let. Pri tej gospodarski simulaciji smo upoštevali nekaj nižje oziroma kar nižje cene, kakor so na trgu. Upoštevali smo neke vrste minimalni poseg, nismo upoštevali tistega, do česar bomo prišli čez nekaj let, če bomo dobro gospodarili, to je 1,5 milijona kubikov, ampak se je projekcija delala na milijon do 1,2 milijona kubikov. Iz teh številik potem izvirajo tudi številke, ki so namenjene polnjenju gozdnega sklada. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Replika gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Vidim, da ste nekatera vprašanja, minister, kar sami napisali in odgovarjate nanje, ker tu niso bila izpostavljena. Vprašanje, gospod minister, vi ste rekli, da je treba slovenskim gozdnim sortimentom dati višjo dodano vrednost. Spraševal sem vas, kaj boste naredili s približno polovico napada gozdnih sortimentov, ki so uporabni samo v industriji celuloze, industriji plošč ali za drva. V državnem gozdu je tega približno 500 tisoč kubikov na leto pri obstoječem poseku. Če vzamem še zasebne gozdove, je to še krat pet, se pravi, je to približno 2 milijona kubikov, dva in pol, za katere ta hip v Sloveniji ni resnega industrijskega porabnika ali predelovalca, da bi dal višjo dodano vrednost. To je bilo vprašanje.

Drugo vprašanje je bilo, gospod minister, kaj je s furnirsko hlodovino, ki je špica. V Sloveniji za furnirsko hlodovino ni ne za smreke, ne bukve, ne javorja, ne češnje nobenega industrijskega obrata, ki bi to naredil; ne za rezan ne za luščen furnir. Kaj je s temi sortimenti? Še vedno bodo pri približno 2 milijona in več kubikih, ki jih bo treba prepeljati iz Slovenije nekam ven, dobili drugje dodano vrednost.

Vi se pogovarjate samo o enem drobnem segmentu, ne vem, gozdne proizvodnje, kdo bo izvajal koncesijo v gozdu. Jaz vas pa sprašujem, na kakšen način to podjetje, na kakšen način boste s tem zakonom zagotovili to, kar sem vas vprašal. 2 in pol milijona kubikov tranzita po tem zakonu se bo še vedno dogajalo, zato ker te masovne proizvodnje, predelave v Sloveniji ni več ali

skoraj ni več. In vagoni in kamioni bodo potovali iz slovenskega ozemlja, iz Kočevja ali od kjerkoli drugje, ven, zato ker te industrije v Sloveniji ni. Ta projekt, ta zakon na to ne odgovarja. Vi se ukvarjate samo s tistim, kar zadeve dvig koncesij ali večji prihodek za državni proračun. To lahko uredite tudi z obstoječimi koncesionariji in tisto žagarsko hlodovino. Kako boste pa stimulirali proizvodnjo polproduktov, v tem zakonu ni odgovora. Kako boste stimulirali razširitev na finalne proizvodnje, v tem zakonu ni popolnoma nobenega odgovora. Gospod minister, nobenega, tudi poslovnega načrta nimate, da bi to pogledali. Nimate odgovorov na to in to je ključen problem tega. Sedaj se vi ukvarjate s to relacijo med državo in državnimi inštitucijami in koncesionariji, ki sekajo v slovenskem gozdu na tak ali drugačen način. Če slabo delajo, je to itak problem države, ker ima ves nadzor ...

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Replika, gospod Tanko ...

JOŽE TANKO (PS SDS): ... nad sistemom na tem področju. Ampak odgovorov na to pa ni ...

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Gospod Jože Tanko, replika ...

JOŽE TANKO (PS SDS): Mi pa potrebujemo odgovore predvsem na to.

Tri minute in 15 sekund, gospa, je po pravilih v Državnem zboru. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.
Besedo ima minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala.
Kljub vsemu mogoče, gospod poslanec, dovolite, da odgovorim – prvič, kar se odstotkov tiče, ker tu imam uradne statistične odstotke, in zato je to pomembno – kaj pomenijo posamezni segmenti, sortimenti iz državnega gozda glede na slovenske trenutne potrebe. Tukaj je treba povedati, da hlodi iglavcev pokrijejo 51 odstotkov slovenskih potreb, govorim državni gozd, hlodi listavcev 74 odstotkov, les za celulozo in plošče pokrijejo nekje 40 odstotkov, je pa, kakor ste ugotovili, pri celulozi in ploščah drugače, to je čez 105 odstotkov, in les za kurjavo, to po minimalni odstotek, to je 11 odstotkov.

Sam nikoli nisem trdil, da ta zakon rešuje vse, kar je treba rešiti v lesni industriji, zato ker ta zakon je dosti podoben, kot so podobni zakoni v državah, za katere mi ves čas govorimo, da bi jim bili radi podobni; tudi Bavarska, tudi cel kup nemških dežel, tudi Avstrija in podobno. Ta zakon rešuje, kako delati v državnem gozdu, da ima od tega večjo korist država in da je to dober temelj za gozdno-lesno verigo kot celoto. Ta zakon je nastavek za dober temelj, ker se v praksi tudi sam srečujem s slovenskimi in

nekaterimi tujimi, ampak tudi s slovenskimi proizvajalci, ki želijo investirati – mimogrede, v tem trenutku slovenska lesna proizvodnja narašča že tretje leto zaporedoma. Ne vem, ali je to slučajno ali je to zato, ker je ta vlada sedaj na oblasti, to se dogaja od leta 2013 in 2014 in tudi v letošnjem letu, če se pogovarjamo s posameznimi proizvajalci, narašča. Imajo pa težavo. Ta težava je dosti enostavna, pravijo, da bi še več investirali, potrebujejo pa v bistvu dolgoročne pogodbe po tržnih pogojih, samo da bi imeli neke preferenčne pogoje po tržnih pogodbah, ampak bodo investirali 10, 20 ali pa 30 milijonov, če bodo vedeli, da bodo imeli dobavo 200 ali pa 100 ali pa 150 tisoč kubikov lesa. Seveda je jasno, da vseh teh dobav ne moremo realizirati preko državnega gozda, ker ga je kljub vsemu samo 20 odstotkov, vendar en del tega pa lahko.

To je prva zadeva, ki jo sedaj rešujemo. V bistvu imamo potem ponudbo, ki se potem lahko kompletira za tiste, ki potrebujejo, in dolgoročne pobude. Medtem ko sam razvoj lesne industrije mora biti podprt tudi z nekaterimi drugim aktivnostmi, tudi iz gozdnega sklada, ki je pač sklad, ki se bo uvedel, če bo ta zakon pač sprejet, se bo delno v bistvu to sofinanciralo.

Kot drugo imamo na razpolago – ne pozabiti – še vedno program razvoja podeželja, ki ravno za gozdno-lesno verigo namenja več denarja kot do sedaj, pa tudi v sedanjem obdobju, kakorkoli je bilo več kot 100 projektov podprtih, in imamo tudi kohezijo, ki bo vplivala na investicije v gospodarstvu. Tisto, kar država tudi počne, je, da pomaga naši lesni industriji odpirati nekatere tuje trge, ki imajo večje želje po lesnih proizvodih kot sami slovenski. Tudi sam tukaj pomagam. Vem, da neradi slišite besedo Kitajska, ampak tudi na Kitajsko so šli slovenski proizvajalci lesa zraven, tudi so povabljeni sedaj v Črno goro in ko gremo v centralne evropske države, so vedno povabljeni zraven, včasih zato, da enostavno odpiramo nova vrata, poznanstva, včasih, da sklepajo pogodbe.

V tem trenutku v Sloveniji že imamo nekatere dobre primere, najbolj je v tem trenutku vezano na proizvajalca lesenih hiš. Posamezni dobivajo celo naročila, ki jih trenutno niti več ne zmorejo, ne zmorejo servisirati s strani trenutnih proizvodnih kapacitet. Recimo, ti uspešni proizvajalci so tudi preko Gospodarske zbornice ta konkretni zakon podprli, ker so ocenili, da bo to eden od kamenčkov, seveda pa ne bo to edini, potrebno je dosti korakov, in ne nazadnje ta načrt, ki ga je Janševa vlada sprejela, ga pa je ena vlada pred tem pripravila, tako imenovani Les je lep, se kljub vsemu realizira. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.
Replika gospod Jože Tanko.
Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Ta rast lesnega trga se je zgodila brez tega zakona. Torej, očitno ta zakon ni bil tisti, ki bi zadevo stimuliral, ampak je očitno trg tisti, ki je to potegnil za seboj. Jaz sem vas pa tudi prej vprašal, gospod minister, kako boste rešili ta problem, ki se je pojavil večkrat tukaj kot očitnik, da se tisoče kamionov in ne vem koliko vagonov slovenskega blaga, gozdnih sortimentov izpelje iz države. Kdaj se bo to nehalo, recimo, ker v tem zakonu ni nobenega ukrepa, da se bo to preprečilo. Prej sem vam povedal, da za polovico slovenske surovine ni nobene industrijske proizvodnje doma. Je ta hip ni, ker je propadla. Kakšen je odgovor države na to, da bomo dali dodano vrednost tudi tistim sortimentom, za katere zdaj ni... To, kar vi govorite, to se dogaja skozi odpiranje trgov, tako kot na vseh drugih področjih, to je pač stvar trga, to ni bila stvar sistemskih ukrepov za stimulacijo izvoza lesne industrije. Niti enega ukrepa ni bilo na takšen način narejena, razen tistih olajšav, če je kdo takrat investirjal. Problem tega zakona je to, da se spusti v neko področje zelo administrativno, druga področja so pa popolnoma nerazdelana. O tem vas sprašujem, kaj se bo naredilo na teh stvareh, za katere ta hip v Sloveniji ni industrijske predelave in ni dodane vrednosti, pa gre za polovico etata slovenskih gozdov ali celo več. Ta zakon na to ne odgovarja; pogledajte, to lahko preberete, to lahko pogledate, to lahko ne vem kaj storite – ni odgovora na to.

Če bi hoteli to zadevo obrniti drugače, potem je treba na te zadeve odgovoriti in imeti neko projekcijo aktivnosti tako za celulozno industrijo, za celulozni les, za plošče kot tudi za furnirski del. Zdaj se ukvarjate samo z žaganci, to je pač en del, en segment tega.. Vprašanje, koliko je realne lesne predelave polproduktu, takšnih ali drugačnih, v takšnih ali drugih izvedbah plošč, profilov ali česarkoli za naslednje faze obdelave. Ni odgovora na to, gospod minister, žal. Vi tudi niste zdaj nič povedali ne glede volumna, ne glede prevozov, ne glede investiranja v ta segment. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan. Izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Še enkrat, mogoče govorim nejasno, pa dovolite, da ponovim.

Pred nami je zakon o upravljanju in gospodarjenju v državnem gozdu, dosti podoben kakor so zakoni v državah, ki so nam zgled. Ta zakon rešuje boljše gospodarjenje v državnem gozdu, daje dobre nastavke za razvoj gozdno-lesne verige. Več odgovorov na razvoj gozdno-lesne verige pa bomo vsi skupaj našli v strategiji, ki se imenuje Les je lep in se tudi izvaja. Prej sem povedal vsaj štiri ukrepe, ki jih država izvaja in tudi predvidevam, da zaradi teh ukrepov izvoz narašča pa dejansko tudi realizacija narašča.

Ravno ti, ki sedaj rastejo, to so seveda gospodarske družbe, ker je tako tudi primerno, so največji podporniki tega zakona, ker ugotavljajo, da bodo s takšnim zakonom lahko rasli, se razvijali in tudi izvažali in proizvajali za slovenski trg hitreje.

Vendar, še enkrat bi rad poudaril, ko opazujemo zakon o upravljanju in gospodarjenju v državnem gozdu, je ta zakon točno to v bistvu, kar govori, s tem da pa ta zakon prinaša novost. Ta novost je kar nekaj dobrih nastavkov tudi za razvoj celotne gozdno-lesne verige. Morate pa razumeti, da zakon o državnem gozdu ne more odgovarjati na vprašanja, koliko postelj jeseni bomo v Sloveniji naredili, koliko furnirnih plošč bomo v Sloveniji naredili, zato ker je to del industrijske politike. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber.

Izvolite.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Del odgovora mogoče na to razpravo, ki je potekala, je lahko tudi v tem, ko bo začelo delovati podjetje, ki bo obvladovalo celotno maso lesa v državnih gozdovih, je zagotovo veliko precizneje mogoče napovedati, za kakšne količine gre in za kakšno vrsto lesa gre v tem primeru. In ko imaš zbrane vse te podatke, je seveda treba poiskati na trgu podjetja, ki so zainteresirana za posamezno vrsto lesa. Tukaj je zelo pomembno, da mogoče najprej resnično oskrbimo tista podjetja, ki v Sloveniji danes poslujejo zelo dobro, torej lesnopredelovalna podjetja, ki poslujejo zelo dobro, vendar les nabavljajo v tujini. To je verjetno prvi cilj, ki ga lahko naredimo, s tem ko ponudiš tudi takšnim podjetjem točno takšen les, kot ga sicer potrebujejo v svoji proizvodnji, pa ga danes kupujejo v tujini.

Drugo vprašanje je, kaj s podjetji, ki so ali propadla ali pa so na meji dobrega poslovanja. Zagotovo je zelo pomembno, če bomo lahko sklepali, in to tudi je namen, tudi večletne pogodbe z lesnopredelovalno industrijo. Če imaš zagotovljeno količino lesa pod znanimi pogoji za več let, potem lahko tudi prestrukturiraš svoj dolg, če ga imaš, in lesnopredelovalna industrija ga praviloma ima, in zadeve lažje stečejo.

Kar se tiče območij, kjer so pa, recimo, te predelave lesa propadle, kot je recimo tudi Kočevska, je pa zagotovo zelo pomembno, da ima to območje tudi status problemskega območja, za kar ima vsak, ki lahko investira, olajšave pri davku za investiranje, ima tudi olajšave pri zaposlovanju, torej plačevanju socialnih prispevkov in drugih dajatev za zaposlene. To je zagotovo ena od priložnosti, ki jih lahko znotraj območja, ki je sicer najbogatejše v Sloveniji z državnimi gozdovi, pretvorimo v prednost, kajti država oziroma vlada se je že odločila, da se prednostno vloga v

območja, ki imajo status problemskih območij. Tudi ta davčni mehanizem je tu dan in vse to se lahko s pridom v zelo kratkem času izkoristi. Seveda je pa tudi dejstvo, da bo zelo pomembno, kako bodo uvrščena sredstva, ki so tudi sicer kot konkretna finančna sredstva predvidena za to, da to podjetje čim bolj učinkovito tudi zaživi.

Poleg kapitalskega vložka, ki je bil danes že omenjen, s strani podjetja Snežnik, ki je strateškega pomena za državo, se ta strateški pomen lahko udejanja tudi na ta način v Kočevski Reki, da se v bivše prostore tega podjetja, ki je racionaliziralo svojo proizvodnjo, torej v bivše poslovne prostore tega podjetja, umesti sedež novega podjetja. Torej država nima nobenih stroškov z novimi prostori, pravzaprav prevzame samo prostore, ki so trenutno na Zavodu za gozdove Republike Slovenije, in takoj se lahko vzpostavi z minimalnimi stroški sedež tega podjetja v Kočevski Reki. Cela vrsta mehanizmov je na Kočevskem pripravljenih za to, da se naredi preboj tudi v lesnopredelovalni industriji in to podjetje vzpostavi, če bo interes, da tako ministrstvo za gospodarski razvoj kot ministrstvo za delo, za finance stopijo skupaj in še okrepijo vse te finančne mehanizme, ki so na razpolago za problemska območja, da lahko oživimo lesnopredelovalno industrijo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Primož Hainz.
Pripravi naj se gospod Tomaž Liseč.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Lep pozdrav vsem skupaj!

V Poslanski skupini Desus smo prepričani, da je to pomemben zakon. Vemo, da so s sistemom koncesnin nekateri bogateli, ne bom uporabil izraza šejki, ker mislim, da je to pesimizem, ki je malce preuranjen. Pa vendar, gre za nekatere, ki so dobesedno povzročili, kot pravijo nekateri strokovnjaki, da je lesnopredelovalna industrija propadla. Temeljni konflikt ali pa nasprotovanje temu zakonu je zelo enostaven: pri nas so preprosto nekateri, ki mislijo, da je treba vse privatizirati – torej, po možnosti prodati tujcem – in so ali pa smo nekateri, ki mislimo, da država mora imeti nekaj premoženja v svoji lasti, zato da rešuje socialne transferje oziroma da ustvarja nova delovna mesta. Res pa je, kot pravi včasih gospod Židan, minister, da morajo svojo vlogo opraviti nadzorni organi. S temi nadzornimi organi imamo sicer slabe izkušnje, ampak mislim, da bo treba enkrat s to prakso prenehati. Ta zakon oziroma to podjetje bo gotovo neka točka, na kateri, upam, bomo s to prakso končali, da bodo nadzorni odbori prevzeli svoje zakonske obveznosti, tako kot jih morajo, vključno s premoženjem, kot zakon to zahteva.

Tisto, kar je prihajalo na Desus, če lahko tako rečem, torej na poslansko skupino, pa so bili pooblaščenca denacionalizacijskih upravičencev. Teh pisem je bilo kar nekaj. Namreč, ti se bojijo, da bodo denacionalizacijski upravičenci prizadeti. Mislim pa, da je ta predlog zakona "lex specialis", kot pravi minister temu, da ta zakon v 31. in 34. členu ta problem rešuje in zagotavlja denacionalizacijskim upravičencem, da ne bodo oškodovani.

In pa v Desusu seveda priporočamo prijaznejše pogajanje z nasprotno stranjo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Tomaž Liseč.
Izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednica, za dano besedo. Spoštovani gostje, kolegi, kolegice, še zadnjič lep pozdrav!

Ko sem poslušal to debato, se ne morem znebiti občutka, da je za nekatere, ki so v nekem optimističnem duhu prebrali ta zakon, da pa bo ta zakon rešil vse. Pa da ne bo rešil samo državnih gozdov, da bo posegel tudi v zasebne gozdove in bo tam skušal nekaj rešiti, da bo posegel v lesnopredelovalno industrijo in bo tudi tisto rešil in tako naprej. Moram reči, da sem kar malo srečen, da jih je mogoče pa vsaj minister malo, te prevelike optimiste, spravil na trdna realna tla in rekel, da vse verjetno pa res ne bo idealno, optimalno, ampak se trudimo, da nekaj novega naredimo.

Imel sem tudi občutek, da so pa zdaj koncesije krive, na drugi strani, pa za vse kar je bilo slabega tako v gozdni branži pa tudi v lesnopredelovalno industriji na splošno. Mislim, da je res tisto, ko so se nekateri odločili za koncesionarski model, da so verjetno bolj zasledovali zasebni kot državni interes, ampak 20-letno obdobje je za nami, pred nami pa je, kot vse kaže glede na današnjo izrečeno podporo, novo državno podjetje.

Največ česa, ko sem predeloval ta zakon, sem si pogledal finančno konstrukcijo. Resnično upam, da teh 20 milijonov plus 20 milijonov poročstva, da bodo spoštovani predstavniki ministrstva malo bolj realno pogledali na ta svet in te stroške. Prej je že kolega Veber rekel, da v Kočevju imajo nekaj pripravljenega, tega sicer ne bom smatral kot del lobiranja, ampak kot dobronamerno opazko, ampak ko gledam ocene: strošek postavitve skladišč – 9 milijonov. Pa bi še mogoče nekako, čeprav ceno zemljišč v povprečju ocenjujemo na 50 evrov kvadratni meter. Za moje pojme, iz kraja, od koder prihajam, vam z veseljem ponudimo nižje cene za postavitve skladišč. Potem naložbe v poslovne prostore in računalniško opremo. Kot smo že slišali, imamo Zavod za gozdove, imamo Sklad kmetijskih zemljišč, nekaj zaposlenih bo šlo tja, oni imajo svoje prostore, ampak še vedno bomo potrebovali poslovne prostore v obsegu 5 tisoč 700 kvadratnih metrov, ocenjeni strošek

skupaj znaša 6,5 milijona evrov in nadgradnja, dopolnitev računalniške in programske opreme, ki bo prenesena s Sklada – ocena 1,8 milijona evrov. Pa se sprašujem, kakšno opremo za hudirja pa imajo zdaj na Skladu, ali je sploh nimajo ali kako. Za 1 milijon evrov, spoštovani, tisti, ki se malo spoznate na informatiko, lahko ogromno, ne samo računalnikov, licenčne opreme in vsega drugega, nabavimo, tako da imam včasih občutek, da bomo dobili še nek državni oblak, ki mu bomo rekli gozdni oblak.

Predvsem pa, kar me skrbi pri tem zakonu, poleg seveda finančne konstrukcije, je tudi problematika nadzora in evidenc. Nehote, ko govorimo o koncesijah, pa tudi o prehodu na novo obdobje, me to spominja na tisto temo, ki tudi še ni rešena, pa bi morala biti do 1. 1. 2016 – področje dimnikarstva. Vsi govorimo o nadzoru, evidencah, tega pa v praksi ni. Imam podoben strah, da bo podobno tudi pri novem državnem podjetju. Včasih imam občutek, da se niti ne zavedamo, ko govorimo o tem državnem podjetju, da je trg tisti, ki uravnava, ne glede na to, ali gre za državno podjetje ali pa za nekega zasebnika. Ponudba in povpraševanje. Torej, spoštovani, trg je tisti, ki uravnava in lahko mi v osnutek zakona napišemo ne vem kakšne idealne želje, kakšna bo cena lesa, kakšni bodo stroški in tako naprej, ampak ponudba in povpraševanje. Če bodo še vedno les vozili v Avstrijo, eni pravijo celo v Romunijo in tako naprej, potem – kaj smo naredili? Državno podjetje, v katerega smo vrgli 20 milijonov, nekaj ljudi bomo zaposlili in nekateri se bodo hvalili, kako smo nekaj novega, dobrega naredili za državne gozdove, na koncu pa se bo vse izkazalo za slab marketinški prijem.

Ker sem bolj pri zaključku s časom, spoštovani predstavniki ministrstva, zapisali ste, "potrebovali bomo vsaj šest regionalnih centrov". Zdaj, vsaj šest je tako ... Povejte, ali jih že imate na papirjih: ena, dva, tri, štiri, pet, šest ali jih bo osem pa kateri so in tako naprej. Tega na žalost tukaj ni zaslediti. Pa tudi ta stavek, "letno nadomestilo občinam do 25 odstotkov". Do! To je isto, kot je stavek v zakonu "lahko". Kaj arbitramo: ta župan je naš – 25 odstotkov, ta je pa iz SDS, bognedaj – 2 odstotka. Ali kako se bo to šlo, me resnično zanima.

Zmoti me tudi to, da akt o sistematizaciji pripravi v. d. direktor, torej verjetno ta oseba sicer v praksi že obstaja z imenom in priimkom, ki bo, tudi jaz sem slišal eno ime, ki zelo kroži, ki naj bi se mu že nasmihal ta direktorski stolček. To me zanima. Pa moram reči, da me zanima med prehodnimi in končnimi določbami, zakaj bomo šele prvi načrt razpolaganja dobili do konca leta 2016. Potem bi lahko dali neko prehodno obdobje, ampak prvo leto bomo nekaj v zraku viseli tako z vedejem, tako z ostalimi organi.

Za zaključek. Spoštovani, če resno mislite o resni državni družbi na tem področju, predlagamo, da še enkrat preberete tisto, kar smo povedali že v uvodu, da pri sestavi organov

omogočite sodelovanje tudi ne samo dvema zaposlenima in štirim predstavnikom ministrstva, ampak komu širše, tudi upam, da opoziciji, kajti saj veste, opozicije se menjavajo, nadzor pa mora ostati. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Prehajamo v sklepni del in besedo ima državni sekretar gospod Miha Marenče. Izvolite.

MIHA MARENČE: Hvala lepa za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, prav lep pozdrav tudi v mojem imenu!

Predvsem se vam zahvaljujem za konstruktivno debato, razpravo, tudi za kar nekaj konkretnih predlogov, katere lahko potem v bodoče, ko se bomo o amandmajih pogovarjali, tudi oblikujemo v sam predlog našega zakona. Mogoče če začnemo čisto na začetku; ob ustanovitvi naše države smo se odločili za nek drugačen sistem, kot smo ga imeli v bivši Jugoslaviji. Torej, postavili smo javno gozdarsko službo v obliki Zavoda za gozdove Slovenije, ki ne glede na lastništvo usmerja, ureja, načrtuje slovenske gozdove. Na drugi strani smo podelili koncesije gozdnogospodarskim podjetjem, ki pa smo jim dajali pravico izkoriščanja in tudi prodajo lesnih sortimentov. Nekatera so to izkoristila na način, da so nek nadaljnji korak v gozdno-lesni verigi ustanovile ali pa opravile tudi same, nekatere pa so gozdno-lesne sortimente zgolj prodajale.

Tisto, kar mogoče danes ni bilo popolnoma jasno, pa se mi zdi pomembno poudariti na tem začetku, je, da zakon, o katerem ste razpravljali danes – in tudi v bodoče, upam, da bomo –, v ničemer ne posega v tisti obstoječi osnovni sistem gospodarjenja z gozdovi, to je Zakon o gozdovih. Ta zakon ima Vlada Republike Slovenije v namenu, zato ker smatramo, da ga je po 23, 24 letih določenih izkušenj treba tudi spremeniti.

Tudi me veseli, da smo vsi skupaj pripoznali, da so gozdovi, voda tisto, kar imamo; ne nazadnje tudi voda je v veliki meri odvisna od kvalitete naših gozdov, kajti gozdovi zadržujejo vodo, jo čistijo in tako naprej. Zato v strategiji same Republike Slovenije mora biti, da površino gozdov v Sloveniji povečujemo, saj to je tisto, kar ne opravlja samo gospodarske funkcije, ampak tudi ekološko in socialno, kot je bilo danes že večkrat izrečeno. In če imaš to v svoji lasti, potem lahko preprečiš ideje, da gre tukaj zgolj samo za gospodarsko funkcijo. In ravno zaradi tega smo tudi naredili odmik, da je skupščina, Vlada Republike Slovenije; ne pa SDH. SDH ali Slovenski državni holding, ko govorimo o kapitalskih naložbah, gleda tukaj zgolj skozi bilanco poslovanja. Ko pa se pogovarjamo o gozdovih in lasti Republike Slovenije, pa upam, da razumemo, da zgodbe ne gledamo zgolj skozi finančno poslovanje, ampak da zgodbo gledamo širše. Zato je prav, da tudi v nadzornem odboru sedijo ljudje, ki

prihajajo iz različnih področij – vezano strogo na gozdove seveda. Niso samo gozdarji, so tudi naravovarstveniki oziroma tisti, ki se z okoljem ukvarjajo, so tudi gospodarstveniki in seveda tudi Ministrstvo za finance, ker se ve, zakaj.

Ko se pogovarjamo o gozdno-lesni verigi, bi želel poudariti, da to pač ni zakon, ki bo povedal, na kakšen način bo rešil gozdno-lesno verigo; ampak je zakon, ki tej gozdno-lesni verigi pomaga. Zakaj? Ko se sedaj ukvarjamo zgolj s koncesionarskim sistemom, govorimo o eni veliki pomanjkljivosti. Veliko je bilo povedanega, da so bile koncesijske dajatve premajhne. Lahko se strinjamo, lahko imamo o tem daljšo, ločeno razpravo. Tisto ključno, kar pa morda ni bilo izpostavljeno, pa je, da je bila sečnja, spravilo in prodaja razdrobljena na več manjših subjektov. Tukaj Republika Slovenija, vlada in država ni imela nobenega vzvoda, na kakšen način bi to lesno maso lahko usmerjala v gospodarstvo; saj se s tem zakonom država ne želi vmešavati v gospodarstvo, želi pa pomagati. Pomagati želi pa predvsem, da ima na enem kupu, če mi dovolite ta izraz, ko lahko z dolgoročnimi pogodbami oskrbuje lesnopredelovalno verigo oziroma industrijo. Ja, danes je pač žal ni več v taki obliki, kot je bila, ampak enkrat nekje je pač treba začeti. In prav zagotovo je tak način ureditve gospodarjenja z državnimi gozdovi eden od korakov, da lahko oskrbujemo gozdno-lesno verigo, saj ob ustanovitvi ali sprejetju tega zakona oziroma ustanovitvi podjetja seveda ne bo ta veriga zgrajena. Ampak neki nastavki so dani, da si bodo lahko na podlagi pogodb lesni predelovalci naredili poslovni načrt v smislu – surovino imam, sedaj grem lahko v investicijo ali lahko iščem strateškega partnerja. V tem je pač ključ pomoči na tem gospodarskem segmentu.

Bilo je kar nekaj vprašanj o ustanovitvenem kapitalu. Vsaka družba, ki začne na začetku delovati, potrebuje ustanovitveni kapital. Na začetku je bila mišljena delitvena bilanca med Skladom kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije tudi v denarnem smislu, pa smo danes že slišali, da so ta denarna sredstva potrebna za poplačila denacionalizacijskim upravičencem, zato smo naredili finančno konstrukcijo na vrednost, ki jo bo ta družba potrebovala; vendar ne z delitveno bilanco sklada, ampak pač s črpanjem posebne proračunske postavke. Zakaj bo ves ta denar potreben? Na začetku, ko bo družba začela delovati, bo moral najprej biti sistem vzpostavljen, in sicer na način, da bodo dela v gozdovih oddana in da bo les prodan. V tistem prehodnem obdobju družba za svoje delovanje potrebuje določen kapital. Družba potrebuje neke skladiščne prostore, da bo lahko z lesom gospodarila oziroma ga prodajala naprej v verigo. Do 6 centrov, do 8 centrov, narejena je karta tako imenovanih težišč v Sloveniji, kam les iz slovenskih gozdov gravitira. Ampak če celotno karto pogledamo, potem vidimo, da so te površine ali parcele v relativno veliki meri zelo razpršene, je zato težko v tem trenutku povedati,

ali bo točno tako, ali točno tako, saj želimo, da rdeča nit zakona ostane, ampak kljub temu vsaj čisto do konca ne vemo, kako bo zakon oblikovan. Zato si želimo, da tisto osnovno nit poslanstva, ki smo jo s tem zakonom želeli postaviti, pač imamo; v nadaljevanju pa gre zgodba v oblikovanju poslovnega načrta, kjer bo nadzorni odbor, kjer bo vlada sodelovala pri tem.

Izhodišča smo pripravili, izhodišča imate v vladnem gradivu. Osnutki tega poslovnega načrta so tisti začetki, ki jih bo potem sama družba ali pa v. d. direktorja – mimogrede, da odgovorim, o imenih se veliko govori, pa kljub temu ga še nimamo; imeli ga bomo, ko bo imenovan. Potem je bil razgovor o poslovnih prostorih. Treba je povedati, da sedanji sklad svojih poslovnih prostorov nima, razen tam, kjer je centralna enota. Torej je treba predvideti finančna sredstva za najem ali odkup. Treba je predvideti finančna sredstva tudi za informacijski sistem, kajti sistem, ki ga sedaj ima sklad, je treba nadgraditi ali postaviti popolnoma novega. Govora je bilo tudi o vložku v mehanizacijo. Jasno je, da bo večina del preko razpisov oddanih potencialnim ponudnikom, ampak nek določen del, zaradi različnih razlogov, lahko je zaradi neke hitre intervencije, kot poznamo v snežniških gozdovih oziroma pri gradu Snežnik, kjer nam ravno ta postopek javnega naročanja podaljšuje neko zgodbo, da ne moremo tako intervenirati. Zato družba potrebuje tudi nekaj svojih osnovnih sredstev.

Veliko je bilo govora glede podaljševanja koncesij. Želeli smo si, da bi lahko koncesije podaljšali vsaj do konca leta, kar je verjetno iz poslovnih razlogov zelo smiselno, da družba začne delovati s 1. 1.; tudi iz bilančnega vidika. Pa kljub temu je bil odgovor, da koncesij ne moremo podaljšati. Lahko se odločimo za nov sistem ali pa spoštujemo uredbo, ki govori o razpisu za dobo desetih let. Pa če ugotavljamo, da koncesijski sistem v klasičnem smislu, kot ga poznamo danes, ni tisti pravi; je potem verjetno smiselno, da se začne z nekim novim modelom. Ali je ta model primeren ali neprimeren? Bilo je že povedano, da leta 2012 so se različni modeli ... recimo se je naredila SWOT analiza. In na podlagi sedanjih izkušenj, na podlagi tujih praks, o katerih je bilo danes že veliko povedanega, je predlog, ki ga imate na mizah, spoštovani poslanke in poslanci, v največji možni meri upravičil primernost nadaljnega gospodarjenja oziroma, lahko rečemo, tudi upravljanja. Kot je bilo že rečeno, govorimo samo, na kakšen način bo država usmerjala gospodarjenje. Nadzor, načrtovanje in tako naprej pa je seveda naloga drugih inštitucij. In prav zagotovo vseh gozdarskih inštitucij ne moremo združiti v eno, ampak se nekdo ukvarja z javnimi nalogami, kot je načrtovanje, nekdo z gospodarjenjem, nekdo z raziskovanjem.

Bila so tudi vprašanja glede lokalnih skupnosti. Pri oblikovanju tega zakona smo želeli pogledati učinke, ki jih ima že sedanja ureditev v sedanji zakonodaji, torej z Zakonom o

Skladu, do samih lokalnih skupnosti. Želeli smo, da se ti učinki, za katere smo prepoznali, da so večinoma pozitivni, obdržijo tudi naprej. Gre predvsem za tri učinke, da konkretno odgovorim na vprašanje. Prvi je ta, da se lahko za izgradnjo javne infrastrukture, kot so šole in podobno, prenese zemljišče na lokalno skupnost oziroma dotično občino. Drugo, da se podeli brezplačna souporaba takrat, kadar se na teh zemljiščih, torej v lasti Republike Slovenije, gradi neka infrastruktura, kot je daljinsko ogrevanje, vodovod in tako naprej. In zadnja, o kateri ste danes že večkrat spregovorili, torej nadomestilo za uporabnino gozdnih oziroma lokalne infrastrukture. Tukaj smo želeli, da ta višina vrednosti ostane podobna; enaka – ne moremo zagotoviti popolnoma enake, ker je med občinami in tudi med leti ta vrednost nihala zaradi tega, ker je bila pač sečnja različna, ki se je izvršila na določenem območju ali na določeni občini. Ampak odstotek je drugače zapisan v tem zakonu, kot je sedaj določen, končna vrednost je pa enaka. Kljub temu se lahko tudi vprašamo, ali je lokalna infrastruktura obremenjena samo v lokalnih skupnostih oziroma občinah, kjer gozdovi ležijo, saj se ti kamioni vozijo tudi čez druge lokalne skupnosti; želimo pa predvsem to, da gre ta denar, ki se bo namenjal iz gozdnega sklada občinam, za izgradnjo, obnovo njihove infrastrukture.

Vprašanje je bilo tudi, kako s koncesionariji. Dejstvo je, da se 20 let pač ve, da gre za 20-letno pogodbo in da bo nekoč sistem tudi verjetno drugačen. In danes se pogovarjamo o drugačnem sistemu, pa kljub temu ne želimo, da v slovenskih gozdovih ne bi delali slovenski ljudje. Ampak mi tega na tak način v zakon ne moremo in ne smemo zapisati, tukaj je resnično pomemben člen, ki govori o tem, na kakšen način bomo izbirali ali kakšni bodo kriteriji za izbor tistih, ki bodo v gozdovih delali, in tudi kakšen bo kriterij za prodajo lesnih asortimentov, katerih lastniki smo mi vsi skupaj. Tam pa lahko zapišemo določene stvari, ki jih tudi dopušča Zakon o javnem naročanju, katerega ste že sprejeli. In saj milijon, milijon 200 tisoč – in upamo, da bomo leta 2020 lahko govorili že o milijonu in pol –, nekdo v slovenskih gozdovih bo moral vseeno posekati in bo moral tudi pospraviti ali pa spraviti do kamionske ceste. In to so tisti, ki so že sedaj usposobljeni, ne samo usposobljeni, ampak tudi opremljeni. Zato iz tega zornega kota gledanja pač ne vidimo pretirane skrbi.

Še enkrat bi rad na koncu poudaril in se zahvalil za konstruktiven razgovor. Iz tega razgovora, iz vaših odzivov ocenjujemo, da zakon v svoji osnovi in rdeči niti izpolnjuje tisto, kar si je vlada tudi zadala. Veselim se, da bomo lahko zakon v nadaljevanju dopolnili s konkretnimi pripombami skozi amandmajske oblike, s čimer, verjamem, bomo dvignili njegovo vrednost. Želim, da to storimo v čim krajšem času, da bo lahko podjetje tudi začelo s svojim

delovanjem in svojim celotnim poslanstvom. Hvala lepa.

PODPRESEDNİK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Ostalo nam je še nekaj časa. Vem, da je še želja za razpravo. Bi zdaj samo opozoril, da se predstavnik ministrstva po novem javi za besedo ne z roko, ampak s pritiskom tipke na mikrofona. Torej vsi s tipko, vključno s predstavnikom Vlade. Prosim za prijave. Besedo ima mag. Matej Tonin, izvolite.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Les je naša ključna naravna dobrina.

Mislím, da ni iz trte zvita primerjava, če primerjamo gozd in les, da za Slovenijo predstavlja nekaj podobnega kot nafta, olje za številne afriške države. Žal pa lahko tudi ugotovimo, da je izkupiček iz naravnega bogastva, ki ga Slovenija proizvede, zelo podoben tistemu, kar od naravnega bogastva dobijo afriške države. Ne kaj pretirano veliko. Zaradi tega je eno izmed temeljnih vprašanj, s katerim se mora tudi ta parlament ukvarjati, kako izboljšati izkoriščanje našega naravnega bogastva na način, da bo to vzdržno in da bodo hkrati državljani kaj od tega imeli; v smislu delovnih mest, služb in podobno. Minister je pripravil nek sistem reorganizacije upravljanja z državnimi gozdovi. Mislím, da lahko skupno ugotovimo, da je bil dosedanji sistem koncesij neučinkovit oziroma da je država dobila manj, kot bi lahko dobila. Po odzivih številnih lesnih predelovalcev, s katerimi je govorila naša poslanska skupina, tudi ta naravna surovina ni prišla do naše lesnopredelovalne industrije, ampak se je prodajala navzven. Številni so nas opozarjali, da gre tu za milijone in da tako imenovane gegeje vodijo zelo vplivni ljudje, ki lahko dosežejo marsikaj; in da se svojemu denarju, svojemu zaslužku in dobičku ne bodo kar tako odpovedali. Morda za novejšje poslance, ne vem, če veste, ampak tista slavna oddaja Uroša Slaka je bila ukinjena prav zaradi tega, ker je razkrival ozadja in način delovanja teh gegejev, kar pomeni, da gre za izrazito vplivno skupino.

Kar direktno in odkrito moram povedati, da mi ta rešitev, ki jo predlaga minister, ni všeč; in mislim, da ni dobra, da ni racionalna. Minister pravi, da bo za zagon tega državnega podjetja država porabila najmanj 20 milijonov evrov, da bo vzpostavila mehanizacijo v primerne prostore; skratka, da se bodo podjetja zagnala. Samo racionalno se sprašujem, kako to, da se država, če že hoče ustanavljati svoje podjetje, ni raje odločila za nakup obstoječih gozdnih gospodarstev, ki so več ali manj delniške družbe. Nedavno je bilo mariborsko gozdno gospodarstvo prodano za okoli milijon in pol evrov. Če bi država kupila po celem teritoriju vsa gozdna gospodarstva, bi jo to prišlo manj kot 20 milijonov, pri čimer bi kupila celotno infrastrukturo, postrojenje, ljudi, znanje, vse, kar

zraven spada. In zato je odločitev ustvarjanja novega podjetja, ob tem da neko infrastrukturo že imamo, resnično težko razumeti. Težko je razumeti neko logiko, še posebej ko je državni sekretar prej v razpravah govoril, da bo tako ali tako večino dela oddanega na razpisih. Logika je taka, mi bomo več kot 20 milijonov evrov porabili za ustanovitev novega podjetja, ki bo opravil manjši del posla; večino dela bo oddano na razpisih, kar pomeni, da tisti, ki imajo danes te zmožnosti, to pa so obstoječa gozdna gospodarstva. Če potegnete črto pod vse skupaj, lahko ugotovite, da se praktično ne bo nič bistvenega spremenilo, da bodo očitno fantje in gospodje, ki so že danes dobro služili, preko razpisov še naprej dobivali posle in te stvari opravljali; država pa bo za kamuflažo za ustanovitev še enega podjetja dala 20 milijonov evrov. Ni logike, minister.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Danilo Anton Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC):

Predsedujoči, hvala za besedo. Lep pozdrav ministru Židanu, tudi ministru Počivalšku z Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo! Ko danes poslušam to razpravo, sem že enkrat prej povedal, da me končno veseli, da je v parlament končno prišla zame pomembna tema, tema s področja gospodarstva, gozdarstva in lesne industrije. Že večkrat sem v razpravah poudarjal, da na parlamentarnih odborih, tudi v parlamentu gospodarstvu posvečamo premalo pozornosti. Zagovarjam tezo, da bo to državo rešilo močno gospodarstvo, močno Ministrstvo za gospodarstvo, to je tisto, kar ustvarja dodano vrednost. In ko bomo gospodarstvo uspeli pognati na še višje obrate, bomo imeli tudi več za deliti in se bomo lažje pogovarjali o državnem proračunu. Če pogledam zgodbo o gozdno-lesni verigi ali teh dveh panogah, sem v svojih izkušnjah večkrat naletel na problematiko povezav teh dveh dejavnosti. Mislim, da je ta zakon pravi odgovor na te dileme, ki so nastajale v gospodarskem prostoru, ko sta se ti dve panogi včasih znašli vsakasebi in nista bili povezani. Ta zakon ponuja vse rešitve za sinergijo na področju gozdarstva in lesne industrije ter da se naše največje bogastvo les, ki ga imamo v izobilju in ga ne znamo izkoristiti tako, kot bi ga lahko; da lahko ti dve panogi skupaj dasta odgovor na vprašanje, kako ustvariti v slovenskem gospodarstvu večjo dodano vrednost in biti država kot celota bogatejši. Zato me danes malo bega razprava nekaterih poslancev, ko se včasih pogovarjamo na hodnikih, ko marsikdo večkrat pritrjuje, da dajmo nekaj narediti na področju gozdarstva in lesne industrije. Tudi ko sem pogledal sklepe za nazaj, sem videl precej sklepov Odbora za kmetijstvo in tudi drugih odborov, tudi v parlamentu smo se o tem pogovarjali, da je treba na tem področju nekaj storiti. Zdaj je prišla

rešitev na mizo, to je Zakon o gozdovih, ki ga osebno kot poslanec in tudi Poslanska skupina Stranke modernega centra podpira.

Je pa nekatera vprašanja in dileme, ki so se danes pojavile, še možno vgraditi v ta zakon in izdelati nek okvir, ki bo na dolgi rok dajal dobre rezultate, v dobro vseh nas. Na osnovi današnje razprave sem vendar optimist, da bomo presegli to, kar so mi odgovorili kolegi poslanci iz Avstrije, ko smo se srečali s skupino prijateljstva. Povedali so, da so na tem področju dosegli vsedrjavni konsenz, da so združili moči in sile okoljevarstvenikov, gozdarjev, lesarjev, gospodarstvenikov ter ustvarili pogoje, da so država, ki zna iz tega bogastva maksimalno iztržiti. Podobne modele imajo tudi na Finskem in v skandinavskih državah. Seveda me čudijo vprašanja nekaterih, ko že danes hočejo odgovore na vsa vprašanja, koliko bo kje zaposlenih, koliko bo, da ne rečem, čistilk v nekem podjetju. Danes ta zakon ustvarja okvire za razvoj gozdarsko-lesne dejavnosti. Mislim, da imamo v Sloveniji dovolj strokovnjakov s področja gozdarstva ter lesne industrije in so tudi že dobili nalogo, da konkretizirajo ta poslovni model, da izdelajo poslovni model, ki bo sledil osnovnim smernicam zakona.

Ne znam si predstavljati, da bi se Državni zbor postavil v funkcijo nadzornega sveta in danes obravnaval poslovni načrt. To ni naše delo, mi moramo ustvarjati pogoje za boljše gospodarjenje. In mislim, da smo danes na dobri poti, da v okviru zakona z manjšimi amandmaji in dopolnitvami to tudi uredimo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Ferluga.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala lepa za besedo. Pozdrav obema ministroma in njunima ekipama ter vsem ostalim!

Dejstvo je, da danes govorimo o zelo zanimivi temi, o kateri smo vsi več ali manj povedali skupni imenovalec – da je to ena naših najpomembnejših surovin. Tega se moramo zavedati in na tem je treba graditi. Zakaj to govorim? Naši dve gonilni sili v SMC, Ivan in Danilo, ki pri nas zelo uporno peljeta to zadevo v zvezi z gozdom – in mi jima seveda sledimo z velikim veseljem in ponosom –, imata danes oba, če ste opazili, tudi metuljčka, narejena iz lesa; kar pomeni, da je les res živ, pa ne samo živ, ampak je tudi lep in uporaben. Zakaj to govorim? Ob vseh problemih, ki jih vedno vidimo, in strahovih, ki jih imamo vedno, in z vsemi negativnostmi jaz v temu zakonu, kot je rekel tudi Danilo, vidim en korak naprej, to je ena stvar. Drugič, vidim osnovo, eno ogrodje, na katerem je možno graditi našo ljubo Slovenijo. Vidim tudi enormni potencial glede na to, da imamo skoraj neomejeno surovino, to je naš les. Zakaj govorim o tem, o tej dodani vrednosti? Mi ne smemo pozabiti, da imamo na tej osnovi zelo dobre dizajnerje, ki so naredili že kar nekaj

odličnih izdelkov, ki se prodajajo že na mednarodnem trgu. Naj ne pozabim omeniti kickstarterjev, s katerimi so določeni mladi fantje dobili zaposlitev in delo. Druga zadeva, ki je zelo pomembna, pokazali so, kakšno širino ima les. Ne govorimo samo o velikih zgradbah, ampak govorimo o takih detajlih, kot sem jih prej omenil, se pravi metuljčki, kravate, fotoaparati, kolesa, zvočniki. Vse to se prodaja – in očala, jasno, to sem pozabil, nisem jih še kupil, so pa izredno zanimiva –, tudi dizajnersko so dodelane zadeve. In tukaj je ta dodana vrednost, ki jo vidim jaz v Sloveniji in med nami Slovenci, ko imam to iznajdljivost, iz katere lahko naredimo marsikatero stvar, ampak se ne zavedamo. Moramo to inovativnost dejansko spustiti iz naših ... in zato je tudi dobro, ker se bo temu primerno tudi začelo razvijati zanemarjeno šolstvo, kar se tiče lesarstva. Tudi delovna mesta se bodo postopoma odpirala. In tukaj je samo dograjevanje tega, kar se vsi sprašujemo, kako začeti nek razvoj, tisti trenutek, ko se sproži ta val.

Mislím, da je les ena od res pomembnih panog in zato sem tudi zelo vesel, da je na MGRT ustanovljen direktorat za les, ki bo dal dodano težo in dodano vrednost temu; in tudi tej vladi, jasno, v tej nameri, da se profilirajo glavne razvojne osi; in to sta les, voda ter seveda naravne danosti in s tem turizem. Mislím, da vlada v pravilno smer obrača svoje kolo prihodnosti in uspeha. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ivan Škodnik, izvolite.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovana ministra – gospod Počivalšek in gospod Židan – z ekipama!

Moram reči, da sem z razpravo, ki se je danes odvijala v Državnem zboru, v celoti zadovoljen; v tej obliki sem jo tudi pričakoval, mogoče celo bolj pozitivno, kot sem jo gledal pred nekaj dnevi. Mislím, da moramo ta zakon, ki je nekako pripravljen oziroma je v osnutku, v tem državnem zboru še dodelati do take mere, da bo to državno podjetje lahko zaživelo tako, kot smo si zamislili, in da bo to državno podjetje pognalo gozdno-lesno verigo in naredilo preboj na področju lesarstva. Zavedati se moramo, da gre tukaj za nova delovna mesta, ki so bila v preteklosti izgubljena. Tukaj ne gre samo za gozdarje, ko bi si kdo mislil, da je to zakon samo gozdarjev, ampak gre za delovna mesta lesarjev, arhitektov, ekonomistov. Prejšnji teden sva bila z Danilom na otvoritvi pohištenega sejma Ambient v Ljubljani. In moram reči, ko se spomnim nazaj 30 let, kakšen sejem je bil to, da sva bila zelo razočarana. V prvem delu, ko sva se sprehodila po hali, nisva videla nič kaj posebnega in tudi ni bilo prave volje pri tistih, ki so predstavljali določena podjetja. Ampak v enem delu hale pa sva vendarle bila zadovoljna, ko sva naletela na skupino mladih arhitektov, ki

so prikazovali svoje ideje v obliki unikatnih izdelkov. Zelo jih je zanimalo, imeli so tako voljo, da je ne moreš opisati. Pred petimi leti na področju arhitekture sploh niso usposabljali in izobraževali mladih arhitektov v smislu uporabe in vgrajevanja lesa. To se je zgodilo šele zadnjih pet let. Prej so vgrajevali druge materiale, zdaj pa imamo to prednost, šanso, da lahko ta les tudi vgrajujemo, da povečamo potrošnjo in s tem zaposlimo mlade. In odkrito povedano, če bomo zdaj odrekli tem mladim, ki so zagnani in ki hočejo nekaj narediti, potem bomo naredili res hudo napako; tega si ne smemo privoščiti.

V preteklosti, kot sem prej omenil, smo spravili dve delavnici in smo delali, ko smo pozvali dijake in študente arhitekture, ne morem pozabiti, kakšno sodelovanje je to bilo. Študentje so prihajali v proizvodnjo, kjer so dijaki ustvarjali izdelke, z ene in druge strani, ko pa so potem izdelali, so bili zelo žalostni, kdo bi zdaj to delal, ni bilo ene prave podpore. Veliko mladih, med njimi tudi arhitekti, odhaja v tujino. Če hočemo njim dobro, bi prosil, da res stopimo skupaj, dodelamo ta zakon. Pa ne mislim tega, ko so nekateri rekli, da je koalicija zelo močna, ta zakon bo sprejela, speljala, podjetje bodo ustanovili; potem pa kar se bo zgodilo, se bo zgodilo. Verjemite mi, da ni cilj to, ampak je cilj tega začetek, narediti preboj v lesni industriji. Do kvalitete in do tistih zahtevnih izdelkov bomo prišli postopno.

Danes je bilo tudi rečeno, kje pa je v tem zakonu omenjeno, kako bomo delali zahtevne izdelke. Poslušajte, saj to ne gre tako hitro; ko ti ponovno začeneš neko proizvodnjo, zahtevni izdelki prihajajo šele čez leta. Bom navezal na turizem, v Avstriji gradijo turizem več kot 300 let; pa se primerjamo, zakaj tam gor turizem laufa, pri nas v Sloveniji pa ne. To je zelo podobna zadeva, treba je delati, se učiti in potem pridemo do rezultata. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica. Gospod minister oziroma kar dva gospoda ministra! Sem vesel, da se nam je pridružil tudi minister gospod Počivalšek.

Jaz verjamem, iskreno verjamem, da so nameni ministra gospoda Židana dobri, da s temi 20 % gozdov, kolikor jih pač imamo v Sloveniji, mislim na površino, dejansko naredimo večje izkupičke. Seveda se zdaj tu takoj postavi vprašanje, kaj pa z 80 % površine, ki je v zasebni lasti, ali bo kdo zasebnikom tudi pomagal. Pojavlja se vprašanje, kako je urejen lov v temu zakonu oziroma v teh državnih gozdovih. Vprašanj je veliko, ampak z grenkobo ugotavljam, da je ena priložnost zamujena, in to je usklajevanje s celotnim političnim spektrom v državnem zboru. Ta priložnost je zamujena in prav zaradi tega bomo mi takoj, če bo sklep o

ustreznosti tega zakona sprejet v Državnem zboru, predlagali sklic javne predstavitve mnenj o Predlogu zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije. Ta predlog bomo naslovili na Odbor za kmetijstvo. Kolegice, kolegi iz koalicije, tukaj se bo zdaj pokazala vaša iskrenost, seveda tudi ministrova, ali boste ta predlog podprli ali ne. Če ne, potem bom zdaj ponovil, prevzimate absolutno odgovornost, boste nekako odmaknili tudi strokovno javnost, ki do danes ni mogla, ni imela možnosti, da bi tukaj kaj povedala.

Eno od takšnih vprašanj, ki ga bomo predlagali, je naslednje: Ali je ustanovitev državnega podjetja smotna v luči načrtovanega vložka Republike Slovenije v višini 20 milijonov evrov, ki naj bi bili porabljeni za nakup mehanizacije in opreme za zagotovitev poslovnih, skladiščnih prostorov in servisnih objektov ter za začetek delovanja podjetja? Vse te resurse v Sloveniji že imamo, imajo jih gegeji, delniške družbe. In če je nek zasebnik kupil mariborski gege za milijon in pol, se sprašujem, zakaj ne bi država te gegeje kupila. Ali se zdi to preveč enostavno? Zdaj pa nekako iz nič, kar iz koordinatnega izhodišča rabimo 20 milijonov in gremo kupovat mehanizacijo; včasih pa kritiziramo kmete, češ da imajo preveč mehanizacije glede na obseg obdelovalne površine pri nas. Naslednje vprašanje – kako je zagotovljen nadzor nad poslovanjem družbe? Ta družba bo najbrž, kot sem že prej povedal, nek grozd, bo šla najbrž na več nivojev, bo najbrž to neke vrste holding in potem pod tem holdingom veliko d. o. o. Ali kako pač? Ne vemo. Mi ne vemo, ker nismo bili zraven.

Zato predlagamo in prosimo, tukaj prosim v imenu Nove Slovenije, da podprete ta predlog o javni predstavitvi mnenj, če že pravite, da je to najbrž eden najpomembnejših zakonov te koalicije v tem mandatu. Če je tako, potem je najbrž tukaj treba odpreti vse demokratične možnosti, ki naš poslovnik in tudi Ustava omogočata. Veliko je vprašanj, nima smisla, da jih berem. Vsa ta vprašanja, ki se postavljajo nam in strokovni javnosti, bi bilo dobro na javni predstavitvi mnenj tudi predebatirati in na vsa ta vprašanja dobiti odgovore. Hvala kolegu Danilu in hvala kolegu Ivanu, da sta danes prinesla nekaj izdelkov in da sta si dala lesene metuljčke, krasni so. Gospe in gospodje, toliko govorimo o slovenskem bogastvu, o lesu – koliko imamo že mi protokolarnih daril iz lesa?! Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoča. Še enkrat pozdrav, poslanke in poslanci!

Ne znam odgovoriti za državo kot celoto, na ministrstvu so vsa protokolarna darila iz lesa ali pa med oziroma panjske končnice,

poznate, zakaj je to drugo. Pobuda je pa takšna, ki jo v celoti podpiram.

Spoštovani poslanke in poslanci, predvsem bi se vam rad zahvalil za današnjo razpravo, ki jo jaz razumem kot izrazito dobronamerno. Videl sem tudi zelo veliko podpore našim načrtom, da se nekaj spremeni na bolje, ker tako, kot je sedaj, je slabo. Gre za izčrpavanja javnega dobrega na način, da država od tega nima koristi; ima pa od tega korist zasebni interes. Dovolite mi, da vam povem, o čem sem razmišljal med današnjo razpravo; sam sem kot kmetijski, gozdarski, ribiški, lovski in prehranski minister pogosto priča razpravam tudi v tem državnem zboru, zakaj nimamo sistema urejenega tako, kakor je v državah, katerim skušamo biti podobni. Zakaj nimamo sistema urejenega tako, kakor je recimo v Avstriji? Zakaj nimamo sistema urejenega, kakor je recimo na Bavarskem ali Finskem? In zato me izrazito čudi. Ko pa želimo sistem narediti tako, kakor je v državah, kjer je dokazljivo, da ta sistem dobro deluje, pa se ponovno pojavijo značilni slovenski pomisleki – hočemo drugače, hočemo upoštevati slovensko specifiko. Jaz vse to razumem, ampak iskanje toliko posebnosti se je v naši zgodovini zadnjih 24 let pokazalo večinoma kot zelo slabo. In pri upravljanju in gospodarjenju z državnim gozdom je pred vsemi nami možnost, da gremo po poteh držav, ki so tukaj zakorakale že pred nami in kjer ta sistem dokazljivo deluje.

Verjamem, da ni treba mnogo poguma, da gremo po tej poti. Mi smo se danes pogovarjali ne samo o gospodarjenju z državnim gozdom, povsem upravičeno, to pa zato, ker se vsi zavedamo, da so res kakovostna delovna mesta, delovna mesta, ki imajo več dodane vrednosti, delovna mesta, ki imajo multiplikator bistveno večji kot v samem gozdarstvu, tam, kjer je predelava lesa. Čim višje gremo v predelavo lesa, tem bolj kvalitetna mesta s čim več dodane vrednosti so prisotna. Prav je, ko se pogovarjamo o zakonu o upravljanju in gospodarjenju z državnim gozdom, se pogovarjamo o temeljih, kako izgraditi celotno verigo. Moramo pa se zavedati, temelj verige je tudi dobro gospodarjenje z državnim gozdom, zato jaz upam, da bomo ta zakon sprejeli. Res je to, kar ste posamezniki ugotovili, če bi bilo možno, če bi takšen zakon sprejeli že pred tremi leti, bi nam bilo nekoliko lažje. Vendar gledati za nazaj ni opravičilo za nedelovanje za naprej. Mi smo v stanju, v kakršnem smo. Po mojem mnenju je bil zakon že dovolj usklajevan. Ni bil usklajevan samo znotraj politične javnosti, bil je usklajevan z nevladnimi organizacijami, s strokovnimi institucijami, marsikje smo dosegli soglasje, marsikje smo dobili tudi kakšne napotke. Pri strokovnih institucijah, če zelo natančno prebirate, kaj sporočajo, vsaj večinoma, je njihovo mnenje enostavno – sistem, kot je sedaj, je nemogoče slab. To je prva ugotovitev. Druga ugotovitev, ki nam jo strokovne institucije pogosto sporočajo, mi bi

želeli, da je zaradi majhnosti Slovenije vse znotraj enovite organizacije. Vendar to ne gre. Če hočemo imeti gospodarsko družbo, ki dobro gospodari, znotraj nje ne moremo imeti načrtovanja in zlasti ne kontrole. Tudi če bi bilo to samo od nas odvisno, verjamem, da bi ugotovili, da tega ne moremo. Ker pa smo del evropskega pravnega reda, pa tudi formalno tega ne moremo narediti.

Sam se zavedam še nečesa, marsikatera dobra pobuda je bila danes tu dana iz vrst moje koalicije, iz vrst tudi moje opozicije in naše opozicije. In pamet politikov je, da tovrstnim mnenjem prisluhnemo; in verjamem, da jim bomo v maksimalni možni meri tudi prisluhnili. Bi pa le nekaj želel, prosim lepo, ne narediti tega, da boste namerno zavirali, zavirali in zavirali ter skušali sistem potisniti v podaljšanje obstoječih koncesij, ki so škodljive. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Zaključujem splošno razpravo. O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru odločali jutri, 24. 11. 2015, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 35. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **36. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UDELEŽBI DELAVCEV PRI DOBIČKU V PRVI OBRAVNAVI.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina dveh poslank in poslancev s prvopodpisanim dr. Bojanom Dobovškom. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 11 poslank in poslancev s prvopodpisanim dr. Bojanom Dobovškom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici predlagatelja mag. Alenki Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala, podpredsednica. Minister, kolegice in kolegi!

Zakaj deliti dobiček tudi med zaposlene? Dobiček je nagrada lastnikom kapitala za riziko, ki ga prevzamejo z investiranjem; delavci pa za opravljeno delo prejmejo dogovorjeno plačilo. Zakaj torej deliti dobiček med zaposlene? Tudi delodajalci ugotavljajo, da predstavlja povezanost prejemkov delavcev z rezultati poslovanja učinkovito stimulacijo zaposlenih za ustvarjanje še boljših delovnih rezultatov, kar posledično vpliva na bolj učinkovito poslovanje podjetja in s tem na večjo konkurenčnost podjetja na trgu. Uspešnost poslovanja in dobiček delodajalca postaneta skupni cilj lastnikov kapitala,

delodajalca in zaposlenih. Številni pozitivni učinki, ki jih prinaša udeležba zaposlenih pri rezultatih družbe, so razlog, da je ta način motiviranja zaposlenih v svetu vse bolj uveljavljen. Pozitivni učinki se kažejo na več ravneh: na ravni gospodarstva kot celote v obliki boljšega delovanja trga delovne sile in povečani socialni koheziji; na ravni podjetja v obliki povečanja produktivnosti zaradi večje motiviranosti zaposlenih; na ravni zaposlenih v obliki večje identifikacije s podjetjem, kar vpliva na večjo vključenost v poslovanje; ter tudi v obliki povečanja osebnega premoženja delavcev.

Dejstvo je, da trenutno veljavni zakon, ki je bil sprejet februarja 2008, ni zaživel tako, kot bi bilo treba. Za to obstaja verjetno več razlogov oziroma dejavnikov. Prvič, zapleten administrativni postopek registracije pogodbe, ki se vodi pri Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo; drugič, verjetno tudi gospodarska kriza, ki je prav po letu 2008 zadela tudi Slovenijo, in rezultat je bil tudi malo izkazanega dobička pri podjetjih. Po naši oceni, tretjič, tudi slaba promocija in seznanjenost z zakonsko možnostjo. Samo 58 podjetij je od leta 2008 do septembra leta 2015 registriralo pogodbo in shemo, po kateri se izplačuje participacija na dobičku. In to je dokaz, da zakon resnično ni zaživel v praksi. Ker pa se nam zdi prav, da delavci participirajo pri dobičku, želimo s predlagano spremembo spodbuditi lastnike, da bi v večji meri dobiček razdelili tudi med delavce. Novela zakona je zelo kratka; dve ključni spremembi, ki jih bom tudi zdaj navedla. Prva, izjemno pomembna, da se izplačan dobiček oziroma predviden dobiček na podlagi novele zakona, ki je pred vami, šteje kot strošek za podjetje in zato ni predmet obdavčitve. Po naši oceni bi to vsekakor še dodatno spodbudilo lastnike, da bi del dobička razdelili tudi delavcem. Drugič, omejitve pri izplačilu so že danes v zakonu navedene. Mi jih nekoliko dvigujemo, in sicer dve omejitvi – 30 % predvidenega dobička v posameznem letu se lahko razdeli med delavce. In tudi na enega delavca omejujemo, in sicer največ na eno šestino bruto letnega dohodka v zadnjem letu. Za primer, če bi šlo za povprečno plačo, bi to pomenilo maksimalno 3 tisoč evrov na delavca v enem poslovnem letu. Pomembno se mi zdi poudariti še to, da so v shemo vključeni vsi zaposleni; dejstvo pa je, da to velja tudi danes. Po naši oceni z našim predlogom pridobijo vsi, delavci in lastniki; edino država bi se morala odpovedati nekaj milijonom, kar pa v tej gospodarski situaciji ne bi smelo biti problem. Glede na navedeno upam, da nas boste kolegi v drugih poslanskih skupinah podprli; in da končno od besed preidemo tudi k dejanjem.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade gospodu Zdravku

Počivalšku, ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo.
Izvolite.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Spoštovana predsedujoča, spoštovani poslanke in poslanci!

Vlada je prejela Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku, ki ga je v zakonodajni postopek dne 29. 10. 2015 vložila skupina poslank in poslanec s prvopodpisanim dr. Bojanom Dobovškom. Predlog zakona omogoča izplačilo udeležbe pri dobičku delavcem na podlagi predvidenega dobička v enkratnem znesku po kriterijih, ki jih določa poslovodstvo. Družba lahko izplača delavcem največ 30 % dobička poslovnega leta, delavec pa bi lahko prejel največ eno šestino bruto zneska plač, izplačanih v obdobju zadnjih 12 mesecev. Družbi bi se tako izplačan znesek štel kot upravičen strošek podjetja, delavcem pa bi se štel za dohodek iz kapitala. Vlada Republike Slovenije se strinja z navedbami predlagateljev predloga zakona, da trenutno veljavni Zakon o udeležbi delavcev pri dobičku glede na število registriranih pogodb od leta 2008 naprej ni zaživel in ni dosegel svojega namena. Vlada Republike Slovenije se je glede na ugotovljene pomanjkljivosti Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku odločila, da bo k odpravljanju pomanjkljivosti navedenega zakona pristopila sistemsko in celovito v okviru davčne reforme; s ciljem povečanja konkurenčnosti poslovnega okolja in znižanje obremenitve dela ter upoštevanjem javnofinančnih obremenitev.

Ministrstvo za finance je 10. 11. 2015 v javno razpravo poslalo Predlog zakona o posebni davčni obravnavi nagrajevanja uspešnosti delavcev, s katerim se bistveno razbremenjuje nagrajevanje zaposlenih. Ker Vlada Republike Slovenije že pripravlja sistemsko in celovito davčno reformo z nevtralnim učinkom na javne finance, predloga zakona o udeležbi delavcev pri dobičku, ki ga je vložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim dr. Bojanom Dobovškom, ne more podpreti ter predlaga Državnemu zboru sprejetje sklepa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, v njenem imenu mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala in še enkrat lep pozdrav vsem!

Ne vem, spoštovani minister, zakaj nisem začudena nad tem, da bo vlada poiskala sistemsko rešitev. V vsakem mnenju, ko minister stoji tukaj in nam razlaga, zakaj določene stvari, ki jih v opoziciji predlagamo, niso sprejemljive, poudarite, da boste našli, vsaj trudili se boste

poiskati sistemsko rešitev; kljub temu da ugotavljate, da imamo prav, da zakon ni dosegel svojega namena. In veste, spoštovani kolegice in kolegi, kakšna je ta sistemsko ureditev – ukinete zakon, delitve dobička med delavce ne bo več. To je sistemsko rešitev, ki jo predlagate. Še v bistveno bolj kapitalističnih državah, primer Združene države Amerike, približno 25 % podjetij deli dobiček med delavce. Mi bomo to ukinili. In to enačite s 13. oziroma 14. plačo, kar je nekaj povsem drugega. To, spoštovani minister, je sistemsko rešitev, o kateri ste govorili. Vesela sem, da ste danes z nami vi, ker upam, da nam boste povedali nekaj o tej sistemski rešitvi, konec koncev je ta zakon, da se ukine izplačevanje dobička delavcev, tudi v javni obravnavi. In jaz bom prav vesela, da bi slišala tudi vaše mnenje. V naši poslanski skupini bomo ta predlog sprememb podprli, saj smo zakon tudi vložili, ni nobenega dvoma.

Samo še enkrat bi vam povedala tisti dve ključni spremembi, ki jih s tem predlogom uvajamo. Prvič, da izplačan dobiček, če ga podjetje izplača po predlogu novele, ne bi bil predmet obdavčitve, ampak olajšava. In drugo, da podjetja kakorkoli ne bi mogla špekulirati, ostajamo na omejitvi. Res je, da omejitve izplačila na posameznika dvigujemo na eno šestino bruto letnega dohodka; in maksimalen dobiček, ki se lahko izplača na podlagi predloga, ki ga imate pred seboj, je 30 % dobička posameznega leta. In še enkrat, spoštovani kolegice in kolegi, z našim predlogom pridobijo delavci in lastniki. Edino država bi se odpovedala nekaj milijonom, po našem izračunu približno 30 milijonom evrov. Na zadnji seji oziroma prejšnji teden v sredo ste dvignili DDV za nedoločen čas, za stalno; s tem da ste v obrazložitvi napisali, da s tem delamo manevrski prostor, da lahko nekatere druge razbremenimo ljudi oziroma gospodarstvo.

In še enkrat, zdaj je čas, da pokažete, da ne samo govorite, ampak potem nekaj od tega tudi naredite. Kot pa sem že rekla, v naši poslanski skupini bomo ta predlog, ki vsem samo prinaša, nikomur nič ne jemlje, podprli.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, v njenem imenu gospa Andreja Potočnik.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Spoštovana predsedujoča, spoštovani minister ter spoštovani kolegice in kolegi!

Pred nami je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku. Državni zbor je zakon sprejel 29. februarja 2008. Do sprejetja zakona je bila udeležba delavcev pri dobičku sicer mogoča, vendar pa ni bila spodbujena davčno ali kako drugače. Zakon je to prasko spremenil tako, da je uredil udeležbo delavcev oziroma delavk pri dobičku družbe in udeležbo v lastništvu družbe,

pogodbo o udeležbi pri dobičku, postopek za sklenitev pogodbe, denarno in delniško shemo ter pogoje za pridobitev olajšav pri davkih in prispevkih za socialno varnost. Zakon temelji na načelu prostovoljnosti in neprenosljivosti tako, da je udeležba na dobičku prostovoljna za delavce in družbo, prav tako pa pravica ni prenosljiva na druge subjekte. Načelo enakosti zapoveduje enakopravno udeležbo vseh delavcev, ki pa ne sme posegati v že pridobljene pravice iz delovnega razmerja. Vsi udeleženci in organi, ki sodelujejo pri pripravi in udeležbi pri dobičku, morajo ravnati s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika. Enaka načela vsebuje tudi nov predlog zakona Poslanske skupine nepovezanih poslancev. Družba in delavci se lahko dogovorijo za denarno ali delniško shemo udeležbe pri dobičku. Določitev sheme je ena izmed obveznih sestavin pogodbe, ki jo skleneta stranki ter jo v odobritev in registracijo posreduje Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo. Le pogodba, vpisana v register, namreč nudi možnost za uveljavitev davčnih olajšav in olajšav pri prispevkih za socialno varnost. Denarna shema daje delavcem pravico do izplačila pripadajočega zneska dobička v denarju; delniška shema pa v obliki delnic.

Možnost, ki jo ponuja obstoječi zakon, je danes žal izkoristilo le 56 podjetij v Republiki Sloveniji. Zato so na področju urejanja nujno potrebne spremembe. A vendar ne na način, kot je določeno v obravnavanem predlogu zakona. Vlada Republike Slovenije se je odločila, da bo problematiko veljavnega Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku uredila sistemsko s ciljem povečanja konkurenčnosti in znižanja obremenitve dela ter upoštevajoče javnofinančne obremenitve. Ministrstvo za finance je že 10. 11. 2015 v javno razpravo poslalo osnutek treh davčnih zakonov, in sicer Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini, Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od prihodkov pravnih oseb in Predlog zakona o posebni obravnavi nagrajevanja uspešnosti delavcev. Zato smo se v Poslanski skupini SMC odločili, da ne bomo podprli obravnavanega Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku, saj je Vlada Republike Slovenije pripravila sistemsko in celovito davčno reformo z nevtralnim učinkom na javne finance. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, v njenem imenu gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovana podpredsednica, spoštovani minister za gospodarstvo!

Pravno podlago za lažje sodelovanje delavcev pri delitvi dobička gospodarskih družb je izpostavil Zakon o udeležbi delavcev pri

dobičku, ki ga je Državni zbor sprejel na svoji seji 29. februarja 2008. Do sprejetja Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku je bila udeležba delavcev pri dobičku sicer mogoča, vendar pa ni bila davčno in drugače spodbujena. Na podlagi zakona je bilo do septembra 2015 v register pogodb, ki ga vodi Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, vpisano skupno le 56 pogodb; od tega je bilo v letu 2008 registriranih 8 pogodb o udeležbi delavcev pri dobičku, v letu 2009 16 pogodb, v letu 2010 6 pogodb, v letu 2011 3 pogodbe, v letu 2012 9 pogodb, v letu 2013 2 pogodbi, v letu 2014 6 pogodb in v letu 2015 do septembra samo 6 pogodb. Analiza izvajanja Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku kaže, da se za sklenitev pogodbe o udeležbi delavcev pri dobičku ni odločilo pričakovano število družb. Prav tako se za udeležbo pri dobičku niso odločile družbe z največjim deležem zaposlenih v Sloveniji. Slednje je mogoče pripisati dejavnikom iz okolja, zlasti vplivom globalne gospodarske krize, ki je močno prizadela slovensko gospodarstvo, premalo stimulativen davčni obravnavi denarnih in delniških shem ter nezadostni promociji ukrepa med slovenskimi družbami.

Analiza izvajanja zakona kaže, da se družbe niso odločale za sklenitev pogodb o udeležbi delavcev pri dobičku tudi zaradi velikega administrativnega bremena, povezanega z obvezno registracijo pogodb o udeležbi delavcev pri dobičku na Ministrstvu za gospodarski razvoj. Eden izmed ukrepov na področju davkov za doseg zgornje meje cilja ekonomske politike je tudi prestrukturiranje bremena javnih dajatev. S cilji povečanja konkurenčnosti slovenskega poslovnega okolja in znižanja obremenitve dela ter upoštevanja javnofinančne meritve je treba na novo določiti porazdelitev davčnega bremena med potrošnje, dohodki in tudi premoženjem. Če pogledamo tudi izjave tistih podjetij, ki se niso odločala za udeležbo delavcev pri dobičku; če samo naštejemo nekaj pogodb, ki so bile podpisane – v prvi fazi so podpisale, torej v letu 2008 in 2009, družba BTC, IZI mobil, Delavska hranilnica, Elektroservisi, Intereuropa, Hit, Domplan, Fotona, Kladivar Žiri, Pekarna Pečjak, Casino Kobarid, XLAB in nekaj drugih družb. BTC je iz te sheme izstopil zaradi nestimulativnega učinka na tistega, ki ga je izplačeval. Izjava Telekom Slovenije recimo je tudi zanimiva, tudi v Si.mobilu ocenjujejo, da je nagrajevanje preko sheme premalo povezano z rezultati dela posameznikov, zato ima izpeljan svoj sistem letnega in četrletnega nagrajevanja, ki je bolj odvisen od zavzetosti in učinkovitosti zaposlenih. Naj navedem izjavo, ki so jo podali v družbi Si.mobil, ki smo ji najbolj domači tudi v Slovenski demokratski stranki – tisto stimulatивно nagrajevanje je potrebno za tiste delavce, ki so se najbolj izkazali. Večina zelo uspešnih podjetij se za vključitev v shemo ni odločila. Recimo v Krki, kjer nagrado za uspešnost izplačajo v dveh delih, ocenjujejo, da

je njihov obstoječi način nagrajevanja primeren in stimulativen ter da ni potrebe po spremembah. To so izjavili v Krki.

Iz prejetega predloga novele zakona, ki so ga predložili poslanci in poslanke s prvopodpisanim kolegom Bojanom Dobovškom, je razvidno, da predlog zakona omogoča izplačilo udeležbe pri dobičku delavcem na podlagi tako imenovanega predvidenega dobička. Predlog zakona opredeljuje predviden dobiček kot čisti poslovni izid, kot ga določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, in ga predvidi poslovodstvu družbe največ en mesec pred zaključkom obračunskega obdobja. V skladu s predlogom lahko družba izplača delavcu največ 30 % dobička poslovnega leta, delavec pa bi lahko prejel največ eno šestino bruto zneska izplačanih plač v obdobju zadnjih dvanajstih mesecev. Družbi bi se tako izplačan znesek delavcem štel kot upravičen strošek podjetja, izplačilo udeležbe delavcev pri predvidenem dobičku bi se štelo za dohodek iz kapitala, ki se odmeri in izplača po enaki stopnji, na enak način kot dividenda. Predviden dobiček bi ugotovilo poslovodstvo najprej en mesec pred iztekom obračunskega obdobja in bi se izplačal delavcu v enkratnem znesku po kriterijih, ki jih določi poslovodstvo. V Slovenski demokratični stranki se glede ugotovljenih pomanjkljivosti, predvsem birokratskih ovir, torej tistih, ki jih morate predložiti tudi Ministrstvu za gospodarski razvoj, ter tudi navedb, ki so jih podale nekatere gospodarske družbe, ki so izkazovale dobiček ter so jasno in glasno povedale, da je takšen ukrep nestimulativen; in da imajo sami boljše notranje stimulative ukrepe, kot je izplačilo glede uspešnosti nekega podjetja, torej interno na podlagi njihovih shem. Moram priznati, da na podlagi takšnih shem deluje marsikatero podjetje tudi v Nemčiji. Jaz sem nekoč tukaj omenil družbo Porsche, približno takšno shemo imajo. Zato v Slovenski demokratični stranki / nerazumljivo/ pri odpravljanju pomanjkljivosti / nerazumljivo/ zakona pristopilo sistemsko in v okviru celotne davčne reforme, s ciljem povečane konkurenčnosti, ponavljam, konkurenčnosti poslovnega okolja in z ničelno obremenitvijo dela ter upoštevanje javnofinančnih obremenitev. Cilj sprememb mora biti spodbujanje delodajalcev, da nagrajujejo delavce iz pozitivnega poslovnega izida, h kateremu so ti delavci nekako prispevali, kar lahko prispeva k večji produktivnosti, donosnosti ter konkurenčnosti podjetij in s tem odpiranjem novih delovnih mest z višjo dodano vrednostjo. Nagrajevanje perspektivnih in uspešnih delavcev zagotavlja večjo motivacijo ter krepitev povezanosti kapitala in dela.

Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je treba tudi po našem mnenju, po mnenju Slovenske demokratične stranke pristopiti sistemsko, s celovito davčno reformo z nevtralnimi učinki za javne finance. Lahko bi rekel, da razmišljamo podobno kot Poslanska skupina Stranke modernega centra, kakor je tudi prej navedel

minister za gospodarstvo; s tem pa seveda ne dajem zelene luči za tisto mini davčno reformo, ki je že na vidiku, torej s tem, da se določene olajšave v raziskave in razvoj znižujejo, ker menimo, da so slovenska podjetja v veliki meri na izjemno nizki razvojni stopnji, da potrebujemo preboj, da potrebujemo stimulatивно okolje, predvsem raziskave in razvoj visokih tehnologij, torej uvedbo visokih tehnologij. Menimo tudi, da mora novela Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku po eni strani delovati stimulatивно v notranjem delovnem procesu ter kot krepitev tako imenovane organizacijske kulture podjetja. Zato dajem prav tudi poslancem in poslankam, ki so ta zakon dali v obravnavo, ki so ga predlagali, s prvopodpisanim kolegom Dobovškom; tudi to, kar je predlagala mag. Alenka Bratušek. Po eni strani pa je samo sprememba zakonskih členov premalo stimulativna za ta zakon.

V Poslanski skupini Slovenske demokratične stranke temu predlogu zakona ne bomo nasprotovali, ne bomo pa ga tudi podprli v prvem branju. Najlepša hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, v njenem imenu gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, podpredsednica. Lep pozdrav sem!

V Poslanski skupini Desus smo mnenja, da gre za všečen predlog novele zakona, ki ga je pripravila opozicija, vendar pa v naši poslanski skupini podpiramo pripravo celovite systemske ureditve nagrajevanja delavcev oziroma delitve dobičkov. Poleg tega pa v tem trenutku tudi težko podpremo odločitev, ki pomeni po sprejetju proračuna dodaten primanjkljaj v državni proračunu. Zato lahko že uvodoma napovem, da bomo današnji predlog zakona v naši poslanski skupini zavrnili. Naštel bom še nekaj argumentov glede pomanjkljivosti predloga ter podkrepil našo odločitev. Osnovna razlika, ki izhaja iz predlaganih rešitev, je, da se udeležba delavcev pri dobičku nanaša na predvideni in ne na ugotovljeni dobiček podjetja, kar se nam zdi zelo nesmiselna določba. Malo verjetno je, da se bo direktor družbe odločil izplačati dobiček, še preden je slednji realiziran, kajti v primeru, da se izkaže, da dobička dejansko ni bilo, so mu že izplačano izplačilo delavcem ne šteje kot davčna olajšava. Le kateri direktor bi se odločil za takšno nelogično potezo.

Po drugi strani pa predlog zakona temelji na načelu prostovoljnosti, zato nikakor ne moremo vplivati na odločitev poslovodstva, ne glede na to, kako spodbuden učinek imajo te olajšave. Žal živimo v časih, ko so večštevilični zneski dobičkov zelo redki in večinoma ostajajo v žepih lastnikov. In ravno tukaj je težava, doslej je bilo takšnih družb, ki so se odločile deliti skupni uspeh z zaposlenimi, zelo malo. Seveda

pa imamo v Sloveniji tudi pozitivne primere, ki so po našem mnenju še vedno premalokrat slišane zgodbe o uspehu. Saj veste, tiste, ki se zaključijo, kot je treba – z razdelitvijo dobička med zaposlene, ki so konec koncev tudi zaslužni za to, da se je dobiček ustvaril. Še vedno obstajajo dobri delodajalci, ki se zavedajo pomena zadovoljnega in motiviranega delavca, kar nedvomno vodi k uspešnosti podjetja. V takšnih primerih ni treba čakati priložnosti za boljšo pravno ureditev za delitev dobička, ampak se zaposleni spoštujejo in cenijo med celim poslovnim letom na način, da se jim omogoča pošteno plačo za opravljeno delo, regres, božičnice, stimulacije in podobno. Nekatera podjetja imajo na primer v svojih stavbah že danes urejene prostore za varstvo otrok zaposlenih, skupne prostore za druženje, sproščanje in izmenjavo idej. V Sloveniji smo še večinoma daleč od takšnih trendov. Naprej pa moramo poiskati skupni jezik glede pravne ureditve in načina, ki bo zagotavljal delavcem udeležbo pri dobičku glede na poslovni izid podjetja.

Zavedajoč se vsega navedenega v Poslanski skupini Desus menimo, da bo večja dodana vrednost za podjetja in tudi za zaposlene dosežena s celovito sistemsko ureditvijo. In kot sem že uvodoma napovedal, v Poslanski skupini Desus menimo, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, v njenem imenu gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani minister, predlagateljica, kolegice in kolegi!

Ključno vprašanje tega zakona je, kako ustvariti več, kako ustvarjeno pravično porazdeliti in seveda kako povečati na eni strani učinkovitost opravljenega dela ter hkrati zagotoviti, da bi od opravljenega dela ljudje lahko ne le dostojno, ampak tudi dobro živeli. Predlog zakona, ki je danes pred nami, se loteva problematike, ki je v Sloveniji številnim poskusom navkljub dalj časa nismo uspeli in je še vedno nismo zadovoljivo uredili. Govorimo o vprašanju, kako spodbuditi delodajalce, da bodo vsaj del ustvarjenega dobička delili s svojimi zaposlenimi. Ključno je to, da prepoznajo v tem orodje motivacije in okvir strateškega upravljanja s kadri. V samem jedru pa ta razprava predstavlja premislek o dilemi, kako urediti vprašanje pravične obremenitve tega zneska – dobička z davki in s prispevki. In končno, delitev dobička med zaposlene je treba razumeti predvsem kot ukrep za povečanje učinkovitosti doseganja ekonomskih ciljev; na ravni celotnega gospodarstva celotne države. Seveda pa je to treba početi v dogovoru in ob vsaj večinskem

soglasju delodajalcev, brez katerih ni modro sprejemati tovrstnih ukrepov, ki v resnici pomembno spreminjajo socialno in ekonomsko realnost v naši državi.

Realnost, ki pa jo živimo danes, je slika, kjer vključevanje delavcev v delitev dobička po obstoječem sistemu ne daje zadovoljivih rezultatov. Izplačilo dobička delavcem za pravne osebe namreč predstavlja davčno olajšavo pri davku od dohodkov pravnih oseb že danes. In vendar so v letu 2014 vsa podjetja v Sloveniji uveljavila za manj kot pol milijona evrov te davčne olajšave. Obstoječi zakon torej že dalj časa ali pa od svojega začetka ne uveljavlja in ne dosega svojega namena. To obstoječo realnost smo socialni demokrati želeli spremeniti že v času vlade Boruta Pahorja, ko smo na predlog Bojana Kontiča predlagali obvezno delitev dobička med zaposlene, za katero še danes verjamemo, da je najoptimalnejši način, s katerim bi lahko tudi dejansko dosegli transformacijo slovenske družbe in ekonomije. Leta 2010 nam to žal ni uspelo, zato pozdravljamo odločitev trenutne vlade, da pristopi k iskanju najoptimalnejše rešitve tega izziva v tem trenutku in pripravi usklajeno rešitev participacije delavcev pri dobičku – rešitev, ki bo oblikovana v dialogu z delodajalci, lastniki kapitala in seveda zaposlenimi.

Socialni demokrati ocenjujemo, da je socialni dialog edini način, s katerim lahko v Sloveniji pride do uspešne ureditve tega socialno-ekonomskega ukrepa. Kot korak k odpiranju razprave pa razumemo tudi obstoječi predlog Poslanske skupine nepovezanih poslancev, ki pa je po naši oceni v pomembnem delu pisan tako, da ne dosega ciljev, ki jih želimo doseči. 32. člen obstoječe novele namreč določa, da je izplačilo dobička delavcu dohodek iz delovnega razmerja, česar pa predlog zakona ne spreminja in s tem ohranja podlago ne glede na novi 26.c člen, da bo Furs to delitev lahko obravnaval kot dohodek iz dela in to tudi obdavčil. Povedano drugače, po našem mnenju sta tudi 26.c in obstoječi 32. člen v koliziji. Za predlog zakona pa ni mogoče reči, da bo bistveno ali sploh spremenil realnost, torej da bi se v Sloveniji lahko pričakovala delitev dobička med zaposlene. Pomembna nedorečenost, ki ostaja, pa je tudi v mehanizmu delitve. Omogoča namreč interpretacijo, da se lahko 30 % dobička razdeli in da posamezni delavec ne more dobiti več kot ene šestine bruto plače, kar v praksi pomeni, da tisti z nižjo plačo dobijo manj dobička, tisti z višjo plačo pa več. Na to socialni demokrati ne želimo pristati, saj ocenjujemo, da je v primeru delitve dobička pomembno, da vsi zaposleni dobijo enak delež tega dobička. Če pa bi želeli biti še bolj pravični, bi to, kar je predlagano v noveli, obrnili v obratno smer.

Ker socialni demokrati verjamemo, da je potreben dogovor za naprej in ker v temu zakonu ne prepoznamo zelene rešitve, pričakujemo, da bo vlada izpolnila začrtano

nalogo in v kratkem pripravila zakon o delitvi dobička med zaposlene, ki ga bomo lahko podprli z oceno, da je pripravljen za implementacijo; in da bo kot ključni ukrep krepitev solidarnosti in gospodarskega razvoja lahko tudi učinkovit in življenjski ter da bo predvsem za razliko od obstoječega lahko dosegel namen svojega sprejetja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, v njenem imenu gospod Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoča.

V Poslanski skupini Združena levica lahko vsak poskus začetka javne razprave o delitvi dobička tudi med tiste, ki ga dejansko ustvarijo, se pravi med delavce, samo pozdravimo. V preteklih letih, bo kmalu že polno desetletje, se je tudi v tej dvorani kot izhod iz krize predstavljalo predvsem rezanje stroškov v javnem in zasebnem sektorju. Škodljivost varčevalnih ukrepov stroškovnih rezov v javnem sektorju je postala že skoraj pregovorna. Nič manj škodljivo ni niti nižanje stroškov v zasebnem sektorju, pa naj gre za plače ali investicije. V vsakem primeru že tako nizka raven skupnega povpraševanja še dodatno upade, z njo pa tudi gospodarska rast. To doslej prevladujočo logiko, ki ji sledi tudi trenutna vlada, čeprav so jo doslej – z njo pa vse nas – reševale ugodne mednarodne gospodarske razmere, je treba obrniti na glavo. Plače, vsaj tiste najnižje in srednje, so pri nas prenizke in obdavčene previsoko, vsaj v primerjavi z obdavčitvijo kapitala. Treba jih je dvigniti in s tem spodbuditi skupno povpraševanje ter pokazati delavcem, da delo ni nujno zgolj eno samo odpovedovanje; da podjetje, v katerem so zaposleni, ni nujno le nasprotnik, ki nanje gleda izključno kot na strošek; in da so lahko pri njegovih uspehih udeleženi tudi sami.

Načelo udeležbe delavcev pri dobičku, naj bo v obliki dohodka ali delnic, je lahko del tega obrata logike varčevanja k spodbujanju rasti, od katere bi imeli nekaj vsi. To, kako delavce bolje povezati z njihovimi podjetji, kako jih motivirati k večji zagnanosti, k inoviranju proizvodnega procesa in samih proizvodov, pa tudi povečati njihovo zadovoljstvo in blagostanje ter poskrbeti za pravičnejšo delitev ustvarjenega, smo lahko slišali že večkrat. Vendar v prid udeležbe delavcev pri dobičku govori tudi prepričljiv makroekonomski argument. Kot opozarjajo ekonomisti, je gonilo današnje gospodarske rasti predvsem izvoz. Poglejmo na stvar časovno primerjalno. Na vrhuncu predkrizne konjunkturo, v drugi polovici leta 2008 je bil izvoz za 70 % večji kot v prvem četrtletju 2004; v začetku letošnjega leta pa je bil večji za 82 %. Po drugi strani pa so bile pred krizo skupno bruto investicije za 50 % višje kot v

začetku leta 2004; danes pa so za celih 17 % nižje. Podobno je s potrošnjo gospodinjstev, ki je v enajstih letih uspela narasti za borih 13 %. In kakšno vlogo bi lahko imela udeležba delavcev pri dobičku pri sanaciji tega stanja? Če bi bila obvezna, kot to predlagamo v Poslanski skupini Združene levice, bi delitev dobička po eni strani zagotavljala pravično delitev ustvarjenega in s tem pripomogla k rasti potrošnji gospodinjstev. Po drugi strani pa bi obvezna delitev dobička lastnike podjetij spodbujala k investicijam v razvoj podjetja, namesto da ga deli med delničarje. In s tem torej pripomogla tudi k rasti investicij.

Torej ne le da udeležba delavcev pri dobičkih gospodarstva ne bi ogrozila podjetja, ampak lahko nanjo gledamo celo kot na pomemben protikrizni ukrep. Udeležba delavcev pri dobičku bi imela zelo pozitivne makroekonomske učinke, vendar – tukaj je treba še enkrat poudariti – predvsem v primeru, da bi bila delitev dobička za podjetja obvezna. Kot dokazuje trenutna ureditev iz leta 2008, je njegova prostovoljnost v praksi popolnoma neživljenjska, vsaj če je naš cilj dejansko izvajanje zakona in ne le sklicevanje nanj, ko je za nas to politično oportuno. V letih od uveljavitve je veljavni zakon namreč uporabilo le nekaj deset podjetij, saj je bila odločitev za delitev dobička med delavce izključno v rokah vodstva podjetij in njihovih lastnikov. Predlagani zakon in konceptualno podobni predlogi iz preteklosti so to skušali reševati na način spodbujanja podjetij k prostovoljnosti delitvi dobička. Tega se lotijo na takšen ali drugačen način, največkrat pa z davčnimi olajšavami. Naj bodo spodbude še tako obsežne in natančno usmerjene, dejstvu, da je cilj kapitalizma čim večji dobiček z namenom njegovega reinvestiranja ali delitve med lastnike kapitala, ne morejo uiti. Kapitalizma njegovi delavci, ki dobiček sploh ustvarjajo, pač ne brigajo, kot ga ne brigajo okolje in temeljni družbeni podsistemi, ki se jim rade volje odpove, če to le izboljša njegovo končno bilanco.

Rešitev vladne koalicije, ki jo je predstavila tudi v svojem komentarju predloga tega zakona, gre v svoji naivnosti še dlje. Sicer prepoznavna praktične omejitve obstoječega zakona, vendar jih ne bi reševala v njegovi najbolj pereči točki, torej da bi načelo prostovoljnosti zamenjala z načelom obvezne delitve dobička, ampak s prenehanjem veljavnosti zakona, z njegovo razveljavitvijo. Na njegovo mesto bi postavili Zakon o posebni davčni obravnavi nagrajevanja uspešnosti delavcev, ki bi, kot pove že ime, delitev ustvarjenega res prepustil le dovezetnosti kapitala za davčne spodbude. Možnost, da bi lahko kdaj brez popolnoma novega zakona uvedli kakšne alternativne predloge ureditve delitve dobička, bi bila tako ukinjena; obstoječi dokazano nedelujoči sistem pa zacementiran.

Obvezna udeležba delavcev pri dobičku, kot jo zagovarjamo v Poslanski skupini

Združena levica, bi te omejitve kapitalizma zaobšla s preprostim dekretom. Seveda bi bilo treba še vedno najti način, po katerem del dobička, ki bi šel delavcem, ne bi bil še bolj obdavčen kot tisti del, ki bi šel lastnikom; davčni sistem pa bi moral v prvi vrsti spodbujati investicije. Ampak že obvezna delitev dobička investicije spodbuja po sebi, ker lastniki podjetij neinvestiranih dobičkov ne bi mogli preprosto preusmeriti v dividende; hkrati pa bi, če bi bili delavci upravičeni do dovolj visokega dela že izplačanega dobička, preprečili neracionalno potrošnjo in ustvarjeni dobiček razporedili pravičneje. In to je drugi pomemben vidik obvezne udeležbe delavcev pri dobičku. Ne le da bi kapitalizem pomagala braniti pred njegovo neracionalnostjo in pred tem, da v obdobjih gospodarske negotovosti, kot je trenutno, ko ne vemo, ali smo pred še enim letom gospodarske rasti ali morda pred ponovno recesijo, reže potrošnjo gospodinjstev in investicije, torej svoje lastne temelje. Obvezna delitev dobička bi bila lahko tudi gradnik nove družbene pogodbe, v kateri od gospodarske rasti ne bi imeli nekaj zgolj tisti z najvišjimi dohodki in premoženjem, ampak bi bila enakomerno razporejena med vse, ki jo pomagajo ustvarjati.

V Poslanski skupini Združena levica smo veseli, da nismo edini, ki se jim zdi noveliranje Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku potrebno; hkrati pa tudi, da nismo edini, ki zakona ne želimo preprosto razveljaviti, kot to namerava narediti vladna koalicija. A če resnično želimo, da zakon zaživi tudi v praksi in ne ostane le mrtva črka na papirju kot zadnjih sedem let, potem moramo biti v svojih predlogih odločnejši in iti dlje od predloga tega zakona. Socialna pravičnost in ekonomska racionalnost pač ne smeta ostati privilegij, odvisen od muh kapitala; ampak morata postati obveznost, h kateri bi nas moral zavezovati tudi zakon. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, v njenem imenu mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Dragi poslanke in poslanci!

Izkušnje v gospodarstvu nas učijo, da je najboljši delavec tisti, ki za pošteno in dobro opravljeno delo dobi tudi pošteno in dobro plačilo. In če so delavci zelo motivirani, delajo še več in bolje ter s tem podjetju prinašajo večji dobiček. Delodajalec, ki del ustvarjenega dobička razdeli med tiste, ki ga tudi ustvarijo, dobro ve, da je s tem za podjetje naredil zelo veliko. V tem procesu seveda ne gre brez vloge države, ki takšnega delodajalca nagradi z manjšim plačilom davka; s tem pa je krog dobrega in konkurenčnega gospodarstva sklenjen. Kako pa je s tem v Sloveniji? Iz leta v leto smo priče višjim davkom, v primerjavi z evropskimi državami poberemo nadpovprečno

velik delež davščin iz naslova davka na delo ter potrošnjo. Količina davkov, ki jih naša država pobere iz naslova dela in potrošnje, merjena seveda v deležu BDP, je zelo visoka. Nagrajevanja delavcev, razen redkih izjem, skoraj ne poznamo. Nasprotno, delavec vse bolj postaja orodje delodajalcev za doseganje njihovih drobnih, majhnih poslovnih rezultatov; velikokrat pa za opravljeno delo ne dobi niti plačila, kaj šele nagrado. Povsem logično je, da bo podjetje zainteresirano za izplačevanje dobička takrat, ko bo za to tudi plačalo manj davkov; če bo torej podjetje za takšno dejanje tudi odločno stimulirano.

V Novi Sloveniji zagovarjamo socialno tržno gospodarstvo, ki pa v središče postavlja človeka, zato pozdravljamo predlog znižanja stopnje davka od dohodka pravnih oseb; zagovarjamo tudi obdavčitev nagrad in dobička po isti stopnji. Zakon o udeležbi delavcev pri dobičku, ki je bil sprejet leta 2008, res že zdaj omogoča udeležbo delavcev pri dobičku, ki so ga soustvarili. Udeležba je za delavce in delodajalce prostovoljna po prejšnjem zakonu, za izplačilo je treba skleniti pogodbo in jo vpisati v register pogodb pri Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo. Namen zakona je bil dober, rešitve bi omogočile višjo produktivnost, višjo motiviranost in posledično višjo donosnost družb; žal pa je v teh sedmih letih le malo podjetij prostovoljno pristopilo k sklenitvi teh pogodb in med delavce razdelilo dobičke. Če pogledamo register teh pogodb, vidimo, da med 55 vpisanimi podjetji ni veliko tistih z največjim deležem zaposlenih v državi. In kaj je razlog za to – predvsem administrativna zapletenost sedanje delitve dobička ter enoletni oziroma triletni odlok izplačila za uveljavljanje davčnih olajšav. Torej spet naša klasična birokracija. In še takrat, ko opozicija, kot na primer danes, koaliciji ponudi roko in želi s konkretnimi predlogi skrajšati posamezne postopke, je žal zavrnjena s klasično krilatico – pripravili bomo boljše sistemsko rešitev. Tudi danes bo očitno tako, saj vlada kljub temu, da ugotavlja enake pomanjkljivosti pri uveljavljanju zakona in da se strinja prav z vsemi navedbami predlagateljev, zavrača njihov predlog. To logiko je težko razumeti. Predlog naj ne bi bil primeren za nadaljnjo obravnavo, in to zgolj iz razloga, ker vlada pripravlja na tem področju svojo davčno reformo, v okviru katere bo pripravljen tudi predlog zakona o posebni davčni obravnavi nagrajevanja uspešnosti delavcev. Z njegovo uveljavitvijo bo sedanji Zakon o udeležbi delavcev pri dobičku prenehal veljati. Kaj pa če bi vladna koalicija in vlada zamenjala ta vrstni red in namesto krilatice "zavrnili vas bomo in pripravili sistemski ukrep" rekla – sprejeli bomo vaš zakon v prvi obravnavi ter ga v drugi in tretji obravnavi nadgradili. Zakaj pa se vladna koalicija ne posluži takšnega konstruktivnega pristopa.

Naj dodam, da je ob tem težko verjeti v dvoje, da vlada pritrjuje prav vsem argumentom

opozicijskih predlagateljev, vendar jih v nadaljnjem postopku ne želi obravnavati. Doslej namreč na nobeno področje še ni zares celovito posegla in dvomimo, da bo tudi v to, ko gre za delitev dobička med zaposlene. V Novi Sloveniji smo prepričani, da bi današnji predlog novele zakona lahko kratkoročno pripomogel k temu, da bi se na podlagi predvidenega dobička več družb odločilo za izplačilo dobička. Vsekakor tudi ta predlog ni brez napak in bi ga veljalo v nekaterih odsekih in predlogih še dopolniti. Ni pa prav, da se takšno iniciativo in takšen predlog že v sami kali zatre in se ga označi, da je zakon neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Prav zaradi tovrstnih stvari parlament pozna trifazno obravnavo, da se lahko v nadaljnjih postopkih morebitne napake odpravijo oziroma da se zaradi naše razprave in naših debat posamezni zakon še izboljša. In ker smo pričakovali drugačen pristop koalicije, lahko le ugotovim, da smo razočarani, da bo ta zakon, kot kaže, zavrnjen že v prvi obravnavi.

Recept za uspešna podjetja je relativno enostaven, vsak uspešen podjetnik ve, da mora imeti, prvič, zadovoljne delavce in, drugič, vlagati v razvoj. Če nima uspešnih oziroma zadovoljnih delavcev, potem težko ustvarjajo dobre produkte. Če pa ne vlaga v razvoj, potem zaostane za konkurenco in kar naenkrat se njegovi produkti ne prodajajo več. In današnji predlog zakona nagovarja 1. točko, to je, kako povečati zadovoljstvo delavcev. V Novi Sloveniji bomo predlogu zakona dali priložnost, ga bomo podprli, da nadaljuje svojo pot v naslednje obravnave.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Sledi splošna razprava poslank in poslancev o predlogu zakona.

Besedo ima predlagateljica mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Takole lahko povzamem mnenja poslanskih skupin. Vsi se strinjamo, da obstoječi zakon ne daje rezultatov. Torej se verjetno strinjamo tudi, da je treba nekaj narediti. Mislim, da smo do tukaj zelo enotni. Od tukaj naprej imamo pa en velik razkorak. Mi smo naredili dopolnitve zakona, predlagamo spremembe, s katerimi bi po naših ocenah povečali število podjetij, ki bi delavcem izplačevala dobiček. Slabše, kot je, tako ne more biti; ne vem, zakaj ne bi dali te možnosti. Vi, velika večina, predvsem vladna koalicija, pa samo govorite. To je velika razlika in razkorak med nami in vami. 10. 11. 2015 je res v javno obravnavo prišla mini davčna reforma, ampak jaz upam, kolegi in kolegice, da ste si v teh dvanajstih dneh uspeli to pogledati, kaj se s tem zakonom sistemsko naredi. Kaj se sistemsko uredi in kako se sistemsko uredi

izplačevanje dobička delavcem? Ukine se ga. To je sistemska rešitev, ki jo predlaga vladna koalicija. In zato ne prodajajte ljudem – saj bi, smo za to, smo še za obvezno delitev dobička; ne daste pa priložnosti zakonu, kot sem rekla, škode ne more biti, lahko je samo korist. In kar z nekaj podjetniki sem se pogovarjala. In s tem predlogom uvajamo, da se to izplačilo in za to predviden dobiček lahko šteje v olajšavo. In to je stimulacija, pravijo tudi podjetniki; ampak ne, vi boste rekli ne, sistemsko reševali ne vem do kdaj, spoštovani kolegice in kolegi.

Tudi od ministra, ki je danes z nami, ne vem, če lahko pričakujem odgovor o tem, kako ocenjuje sistemsko rešitev ukinitve izplačevanja dobička delavcem, ob tem ko evropska priporočila že vrsto let, že prej pa sem omenila daleč bolj kapitalistično državo, kot je Slovenija, to so Združene države Amerike, kjer podjetja izplačujejo bistveno več dobička. Mi v opoziciji več, kot da predlagamo, ne moremo narediti. Če ste proti, ste pač proti. Ob letu osorej, ko ne bo nič narejeno, ker takšna je pač praksa te koalicije in te vlade, da obljubi sistemsko rešitev, potem pa vsaj eno leto ne naredi nič, vam lahko za primer povem Energetski zakon, ki smo ga ravno tako vložili mi in ga z obljubo, da boste poiskali sistemske rešitve, umaknili; ampak od obljub ljudje v tej državi ne morejo živeti. Treba se je začeti odločati. Če ste proti, ste proti; povejte, zakaj. Ne pa podprete vse, kar napišemo; ampak – bomo mi to enkrat v doglednem času sistemsko rešili.

Tisti, ki vam je res do tega, da vsaj skušamo povečati število podjetij in število delavcev, ki se jim izplača dobiček, boste temu zakonu dali vsaj možnost, da ga izboljšamo in v nadaljevanju skupaj sprejmemo. Sistemska rešitev lahko še vedno stvar še dodatno izboljša. To ni argument, da zakon, ki smo ga predlagali, ne bi mogel začeti veljati s 1. 1. 2016. Vaša sistemska rešitev bo verjetno prišla na vrsto nekje leta 2020, če boste s takšno dinamiko nadaljevali. Jaz lahko prosim samo za razmislek oziroma vas lahko prosim, da še enkrat razmislite, ali je res težko podprete predlog zato, ker prihaja iz opozicije; kljub temu da na nek način vsi veste, da je boljši od tega, ki velja danes.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Tilen Božič, pripravi naj se gospod Janko Veber, za njim gospod Jožef Horvat.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Zgleda, da je navdušenje nad tem predlogom malo izpuhtelo, saj je bilo kar nekaj ljudi navedenih še pred menoj; ampak dobro, gremo na vsebino. Kar se tiče tega predloga, prva zadeva, za katero mislim, da je različna med tistim, kar je tudi ministrstvo dalo v javno razpravo, in tem, kar je tukaj na mizi, je v tem, da se ta zakon, tudi kot je stroj pripravljen, ukvarja z delitvijo dobička. Tisti drugi je malo bolj

naravnani v smer nagrajevanje zaposlenih, kar sta v osnovi dva malo različna koncepta.

Druga zadeva, o kateri se mi zdi, da bi se morali o njej malo več pogovoriti, je ta, da trenutna varianta predvideva, da imate delniško in imate denarno shemo v starem zakonu. Delniška shema je možna za tiste, ki imate delniške družbe, logično. In potem se sedaj tu pripravlja tretja varianta, ki pa je bistveno enostavnejša, če jo gledam primerjalno glede na drugi dve varianti. In tu se potem pojavlja vprašanje, ali sta ti dve sploh še lahko aktualni. Tu morda že prvo vprašanje. Kako to, da se ni morda skušalo še tistih drugih dveh prilagoditi, da bi prišli na isto podstat? Ker nekako se mi zdi, da delitev dobička med delavce ne glede na to, na kakšen način se ga lotimo, bi moralo biti približno pod enakimi pogoji zaradi tega, da se potem tudi konec koncev delodajalec oziroma družbe odločajo za enega izmed sistemov. Davčno bodo na koncu imeli isti učinek, ampak sami najdejo sebi lastnega glede na to, kako bi radi stimulirali zaposlene. Ali je to z delniškimi opcijami, oziroma po delniški shemi je neka polovična varianta nekih opcij, ker je prepoved razpolaganja tri leta po podelitvi in podobne zadeve; ali denarno; ali za katero drugo.

Druga zadeva, jaz sem se ukvarjal s tem, to je bilo sprejeto leta 2008. Po tisti zakonodaji, kot je bilo zastavljeno, bi se dejansko to lahko štelo šele za leto 2009, kar pomeni, da govorimo o odločitvi v drugi polovici leta 2010, kar pomeni prva delitev v 2011 oziroma po izpolnjenih pogojih v 2013, kar je imelo že takrat zelo velik časovni diapazon. Vaša rešitev to nekoliko skrajšuje, ampak je spet to vprašanje, zakaj se ne posega tudi v tisti dve rešitvi, ki sta že bili. Korist od tega – takrat še kot davčni svetovalec – smo imeli v pretežni meri samo davčni svetovalci, ker so družbe poklicale in so vprašale: Ali se nam to splača, kaj lahko od tega imamo, kako bi postavili shemo, da nagradimo zaposlene? Seveda se je tudi skozi ta svetovanja v večini primerov ugotavljalo, da tak način nagrajevanja najverjetneje, vsaj v tistih politikah, ki so jih imeli že nekako same nastavljene, pa glede na to, kaj bi radi z nagrajevanjem dosegli, jih je bilo skorajda nemogoče prikrojiti nekim željam oziroma nekim usmeritvam, ki so jih imele družbe že sprejete. In tudi ta rezultat, vi ste to lepo povedali, gospa Bratušek, koliko je bilo dejansko zanimanja, je bilo dejansko nižje, kot je bilo takrat pričakovano, ko se je ta zakon sprejemal; lahko bi rekli na nek način celo zanemarljivo.

Nekatere slabosti so v tem starem zakonu, ki niso bile odprte, pa se mi zdi to tudi nekoliko problematično. Tu vidim dve zadevi. Prvič, notri je definirano recimo za tisti čas, ko vi ne dobite, za tisti drugi dve shemi, da ste upravičeni do obresti. In potem se obresti štejejo kot, da so to obresti za depozit. In kar sam določiš, kakšna bo obrestna mera, ne sme biti pa nižja kot za depozite. Neka družba, če bi bila tako inovativna, bi rekla – v redu, 100-odstotna

obrestna mera, če jo držim nekaj več kot tri leta, je ne obdavčimo. Se pravi, da ima ta zakon notri kakšno tako luknjo in luknjico, ki bi jo bilo verjetno nekako treba nasloviti; ker najlepše je, kadar ti postaviš – vsaj v davčni zakonodaji – neko omejitev, ki je od spodaj navzgor neomejena, ali pa od zgoraj navzdol neomejena. To potem nekako dopušča domišljiji prosto pot ter davčnemu planiranju še širšo pot. In dodatna zadeva je tale administrativna zahtevnost. Ker administrativna zahtevnost tega zakona je pregovorno zanimiva. Govorimo o tem, kakšni so tukaj časovni okviri, ker imate notri predvidene različne roke, različna dejanja, ki jih je treba narediti – od prigrisatve, do izračunavanja, kako mora biti narejeno, do priznavanja nekega deleža stroškov, kako se to sprejme, kako se sklene dogovor med zaposlenimi, med poslovodstvom, konec koncev med lastniki, od katerih se mora s tem strinjati več kot 50 %. Potem je treba to umestiti v statut družbe. Potem je treba na točno določen način obvestiti zaposlenega, da ima to pravico za to leto ter še za vsa leta nazaj. Definiran je tudi poseben pravilnik, kako se pridobi to vlogo in vpis v register; je prav specifikacija, kako mora biti to narejeno. Tu gremo v take filozofije in detajle, da na koncu ne pridemo skorajda do konca. Recimo, v 30 dneh moraš biti obveščten o tem, da je bil sprejet sklep, da se bo delil ta dobiček. V 60 dneh lahko potem pride do neke zahteve; in vse te zadeve. Ti roki so res navdušujoči, birokratski.

In če gremo zdaj naprej, imam nekaj malega vprašanj. Kar se tiče teh pogojev, vi ste uvodoma že povedali, če sem vas prav razumel, vi predvidevate tistih 30 % in potem dve plači. Vse ostale pogoje ste nekako izključili, kot bi veljali recimo za drugi dve shemi, denarno in delniško, če prav razumem. Samo to me zanima. Kar se tiče teh pomanjkljivosti me zanima, ali vas le-te skrbijo, ali ste jih mislili nasloviti. Ker recimo od teh obresti, ki sem jih navedel, do ene zadeve, v 27. členu recimo piše, da je za nadzor pristojno ministrstvo. Katero? Verjetno eno izmed ministrstev. Take zadeve so notri. Pa me je zanimalo, če ste se temu tudi kaj posvetili oziroma kako gledate na to, kako bi to lahko izboljšali. Generalni pomislek, ki ga imam tu, je vezan na to, da se s takim ukrepom ostali dve shemi postavlja v nek položaj, ki je bistveno slabši. Za moje pojme, kadar se dela rešitev, ko se ukvarjamo z delitvami dobička, je treba priti na enako varianto, ne glede na to, ali boste vi delili prihodnji dobiček, kot ste vi to rekli, neko oceno prihodnjega dobička; ali se bomo mi pogovarjali o delnicah, ki se bodo dale zaposlenim; ali pa bomo govorili o neki drugi denarni shemi, ki je tudi tukaj notri predvidena z nekim odlogom.

Če pogledamo še kakšno zadevo, ki je tu notri. Opombe bi dal tudi na to, kar ste rekli, da z ukinitvijo tega zakona, ki je bila predviden s strani ministrstva. Mislim, da se s tem ne bi ukinito udeležbe delavcev pri dobičku, ker ga

predvideva ZGD in tudi Zakon o delovnih razmerjih. Je pa res, da bi se s tem uknila preferenčna davčna obravnava in bi verjetno zaradi tega postalo manj zanimivo. Mislim pa, da ne drži – glede na to, da naša zakonodaja to omogoča, da se dobiček deli –, da bi se to kar uknilo, ker delitev dobička bi seveda bila možna, ampak bi se to normalno obdavčevalo kot dohodek iz delovnega razmerja; z vsemi prispevki in davki, ki spadajo zraven. In od tukaj naprej potem še ena zadeva. Omenjali ste, da po vašem konceptu ne bo šlo za olajšavo, temveč za davčno priznan ... oziroma, se opravičujem, "izplačan dobiček ni predmet obdavčitve, temveč je olajšava". Mislim, da v vašem primeru je ravno obratno; vi ste predlagali, da bi bil to davčno priznan strošek z vidika davka od dohodka pravnih oseb; ni pa olajšava, kot je primeru drugih olajšav. Ampak to so malenkostne stvari.

Zdaj pa še zadnja stvar, ki me zanima – če gremo gledati mejne davčne stopnje glede na dohodek. Če ste v recimo nekem dohodkovnem razredu, da dobivate malo več kot minimalno plačo, bi bila vaša končna davčna stopnja oziroma mejna davčna stopnja, s katero se srečate, okoli 32,9 %, ker vsebuje prispevke. Če ste v 16-odstotnem razredu – 43,6; če ste v 27-odstotnem – 51, če ste v 41-odstotnem – 60,5; če ste v 50-odstotnem – 66,5. Na sto dodatnih evrov, če ste v 50-odstotnem razredu, vam država pobere 66, vi dobite 33. Po vašem predlogu, kot ga jaz vidim, imate vi predvideno, da se to obdavči kot dividenda, se pravi je 25-odstotna stopnja, se ne vključuje skupaj v dohodnino. Če se družba zmoti v oceni, koliko bo znašal ta dobiček, ki bi ga delili, je potem to obdavčeno še z davkom od dohodka pravnih oseb. Pridemo na neko mejno davčno stopnjo oziroma v tem primeru že efektivno, teh 37 oziroma nekaj več odstotkov. Se pravi, da pade nekje vmes med tiste, ki imajo 0-odstotni razred oziroma v prvi dohodninski razred 16 %.

Po tem konceptu, kot je to zastavljeno, jaz predvidevam, da bi se družbe zavzele zato, da bi napovedale, če hočejo deliti enormni dobiček, ne glede na to, če ga bodo kadarkoli dosegle; ker če pogledamo vse ostale razrede, se pravi 16-, 27-, 41-, 50-odstotni davčni razred, v vsakem primeru bi jih delitev tega dobička stala manj, kot če bi to dali čez plačo. Tukaj me samo zanima, kakšno bi bilo vaše razmišljanje oziroma kako ste umestili v ta rang? Jaz gledam na to tako, če že vnaprej predvidiš, da je to tako nizka davčna stopnja, kljub temu da bi nekoga že stimuliral k temu, da naj preveč napove, ker bo to ugodnejše za njega, kot če ne napove nič ali pa manj; če ni tukaj morda boljša rešitev takšna, da jih ne stimuliraš k temu, da napovedo napačne podatke. V tej fazi bi bilo to zaenkrat vse. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima predlagateljica mag. Alenka Bratušek, izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Se bom potrudila odgovoriti ne glede na to, gospod Božič, da ste že vnaprej povedali, da boste glasovali proti. Strinjam se z začetno navedbo, več bi se morali pogovarjati o tem. In če bi ta zakon podprli, da gre v nadaljnjo obravnavo, bi se pogovarjali na odboru, v drugi obravnavi in v tretji obravnavi, skratka veliko bi se pogovarjali o tem in veliko stvari bi verjetno lahko razrešili. Tukaj ste me spraševali sicer o obstoječem zakonu, kjer 27. člen pravi, navajam, "Ministrstvo je pristojno za nadzor nad izvajanjem drugih določb tega zakona". Treba je obrniti eno stran nazaj, kjer v petem odstavku 21. člena piše takole: "Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu ministrstvo) ..." Se pravi, da je jasno, čeprav nisem jaz pisala osnovnega zakona, ampak mislim, da je popolnoma jasno, da je to ministrstvo, pristojno za gospodarstvo.

Zakaj nismo uknili drugih dveh shem? Preprosto zato, ker za tista podjetja, ki pa jim to odgovarja, jaz ne vem, zakaj bi jih omejevali. Mi smo dodali še eno, ki je po naši oceni bolj stimulatívna za podjetja. To je edini razlog in jaz ne vem, zakaj bi. Za 56 podjetij je očitno ta način, ki v tem trenutku obstaja, dovolj. In ne vem, zakaj bi jih sedaj silila, da bi morali iti po tretji poti. Mi smo ocenili, kot sem povedala, smo se tudi z kar nekaj podjetniki pogovarjali, da je ta naša tretja pot boljša od ostalih in predvsem bolj stimulatívna. Prednost je za vse, za lastnika in za delavca. Ja, odločili smo se, da se to ne šteje v plačo, ampak je druga davčna kategorija; še enkrat, tudi zato, ker mislimo, da je za podjetje in za delavca bolj stimulatívno. In lahko mi verjamete, da mesec preden podjetja oddajo svoje bilance, še kako dobro vedo, kakšen bo poslovni izid, še kako dobro. To se ne ugotavlja junija, ampak mesec pred tistim, ko je treba oddati bilance. Mislim, da je to povsem sprejemljivo in ne vem, zakaj bi imeli delodajalci ali lastniki interes prikazovati večji dobiček, kot se na koncu zgodi. Ker če to drži, potem tudi s tistimi – bom rekla sedaj v narekovajih, da me ne boste za besedo držali – olajšavami, od tega ne bodo plačali davka, nimajo interesa, da bi zavajali, ker zavajajo sami sebe.

Skratka, dodajamo tretjo možnost zato, ker ocenjujemo, da se ob majhnih, srednjih in velikih podjetjih, tudi tukaj imamo tri kategorije, nabor lahko razširi; in to z enim samim interesom, da se več dobička razdeli med delavce. In res ne vem, zakaj je to tako težko razumeti.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Repliko ima gospod Tilen Božič, izvolite.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): V enem delu sem bil malo narobe razumljen.

Jaz vem, da družbe pred koncem leta že zelo dobro vedo, koliko je dobička, ampak moje vprašanje je šlo v tej smeri, glede na to, kot ste postavili zadevo, da bo davčna stopnja tudi, če bodo napovedali narobe, se jim v bistvu splača napovedati narobe. To je bil moj pomislek. Zakaj potem gremo v taki smeri, če se jim splačati napovedati narobe, da ne najdemo malo drugačne rešitve. Tukaj ne gre za to, da bi oni zavajali sami sebe, gre samo zato, da se jim to splača. Njim se splača reči, da bodo namesto 100 tisoč evrov imeli milijon dobička; na dodatnih 900 tisoč evrov bodo potem plačali še vedno bistveno manj davkov, se pravi prispevkov in dohodnine, kot bi plačali, če bi izplačali plače. Potem se tukaj odpirajo ena zanimiva vrata, ki se rada zgodijo. Pri davkih je tako, ko stisneš, potem nekam gre in v vse luknje, ki jih nisi prej zaprl. Pride potem naslednja situacija, da se bodo plače začele tja prilivati, se pravi neka masa plač, neka masa za nagrado. Je potem ena ugodna varianta, kam bi se ta denar lahko nekoliko nekontrolirano, ker takih zadev se pa ne da tako natančno izračunati, kot recimo ostalih zadev, da bi bil potem tisti učinek, ki bi ga dosegli, nepričakovan; in to v negativno smer. Ker še vedno imamo potem situacijo, ko ostanemo v blagajnah, se pravi, ko recimo govorimo o zdravstveni blagajni, kjer ni možnosti transferjev, ostanemo brez denarja. Moja polemika je na nek način šla v tej smeri, ne da oni ne vedo, za kaj gre oziroma koliko, da bi sami sebe zavajali pri objavi dobičkov; ampak da bi se jim to splačalo.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber, pripravi naj se gospod Jožef Horvat, nato gospa Andreja Potočnik.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem!

Mislím, da je današnji zakon primer ugotovitve tega, če lahko tako rečem, da vse premalo pozornosti posvečamo temu, ko zakon sprejmemo, kako se potem ta zakon tudi v praksi izvaja. In ko se pogovarjamo o Zakonu o udeležbi delavcev pri dobičku, ki je bil sprejet v letu 2008, in ko po podatkih, ki jih je predlagatelj navedel, ugotovimo, da je do 20. 10. 2015 v register pogodb vpisanih le 55 družb, potem je preteklo res zelo veliko časa, preden se je poskušalo opozoriti na ta problem, ki pa očitno je. Govoriti o sistemski rešitvi, dejstvo je, da v tem zakonu, ki trenutno velja, mi sistemsko rešitev imamo. Ampak očitno ta sistemsko rešitev v praksi ne funkcionira ali pa funkcionira v zelo majhnem obsegu. Ali je res treba odpreti debato o novi sistemski rešitvi, ali ne bi bilo dobro preučiti pomanjkljivosti obstoječe zakonodaje, tudi predlog predlagateljev? Kaj

dejansko to v praksi pomeni? In se potem pogovoriti o tem, kaj sploh v prihodnosti narediti.

Ko pogledamo primerjalno izvajanje zakonodaje pri delitvi dobičkov delavcev v različnih državah, je prav zanimivo, da v Franciji uspešno izvajajo več različnih shem, kot jih imamo nekako tudi v našem sistemskem zakonu predvidene. Leta 2003 je bilo recimo po tem, kar je zapisano v besedilu, 4,9 milijarde evrov razdeljenih med 0,8 milijona zaposlenih na podlagi delitve prihrankov v Franciji. Francijo uporabljam zaradi tega, ker je tudi mene spodbudila k razmišljanju informacija – ko so praznovali 40-letnico delovanja Revoza, so delavci dobili v ta namen krof. Presenečen si v tem, da se mogoče ni izkoristil obstoječi zakon o tem, da se omogoči udeležbo delavcev pri dobičku in se jim s tem tudi da eno res dobro spodbudo za delo vnaprej. Na splošno pa mislim, da je vendarle treba ugotoviti, da so v Sloveniji ljudje pripravljeni izjemno veliko delati in tudi izjemno veliko delajo. In tudi tako varčnih ljudi, kot jih je v Sloveniji, praktično redko kje srečamo, tudi znotraj evropskih držav, znotraj Evropske unije. Ugotavljamo, da smo Slovenci med najvarčnejšimi. Vse, kar bi se zgodilo v smeri delitve dobička med zaposlene, med delavke in delavce, zagotovo ne bo izgubljen denar; ampak bo premišljeno vložen naprej. Oblike so pa seveda različne.

Kot je bilo povedano, se nobene od zdajšnjih oblik ne ukinja; dodaja se novo in morebiti bi veljalo že v okviru teh členov, ki so odprti, razmisliti o tem, ali se da tukaj novo sistemsko rešitev, o kateri vlada razmišlja, vgraditi že v ta zakon. Moram priznati, da ne poznam te sistemske rešitve, o kateri je bilo govora; mogoče bi tudi nekaj več slišali na to temo v tem trenutku. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

Pripravi naj se gospa Andreja Potočnik, za njo gospod Franc Laj.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovani gospod minister, dragi kolegice in kolegi!

Kot rečeno v stališču poslanske skupine, bomo mi in seveda tudi jaz osebno glasoval tako, da bom noveli Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku dal priložnost za nadaljnjo parlamentarno proceduro. Mi veliko, kot veste, hodimo po terenu, obiskujemo mikro, mala, srednje velika podjetja, družinske kmetije in tako naprej. Imamo čudovita, zelo uspešna podjetja, ki redno svojim delavcem plačujejo regres, božičnico. Večkrat slišimo na terenu v različnih regijah takšne izjave, kot na primer: mi smo majhno družinsko podjetje, imamo 90 zaposlenih, delamo s 40 državami in naši delavci nimajo pravice, da meni kot direktorju kupijo jahto. Zato bi želel, da bi enkrat za vselej iz naših razprav izginila retorika, iz katere se

običajno da razumeti, da so pa delodajalci tisti tirani, ki izžemajo delavce. Ni res. Seveda so kakšne deviacije, seveda so kakšne nepravilnosti in nezakonitosti; ampak lepo prosim, ne smemo tega posploševati. Moram reči, da sem vesel, da je spoštovana kolegica Alenka Bratušek spomnila, da je bil ta zakon sprejet 29. februarja 2008. Takrat se spomnim seje poslanske skupine, kjer je bil prisoten tudi takratni finančni minister dr. Andrej Bajuk, ki je zakon potegnil iz predala, kjer je ležal enajst let; od leta 1997 je zakon ležal v predalu. Dr. Bajuk ga je prinesel na poslansko in potem smo se znotraj koalicije SDS, SLS, NSi in Desus dogovorili, da gremo s tem zakonom naprej; in je bil sprejet. Zanimivo je nekaj, da običajno o udeležbi delavcev pri dobičku v glavnem večkrat govorijo bolj politike iz leve politične provenience; ampak zgolj govorijo, naredijo pa tisti iz desne. Naredijo nekaj dobrega za delavce. Vprašanje, ali je smiselno počakati na neko sistemsko rešitev, ki pa jo jaz vidim na drugi strani, kolegice in kolegi. Če govorimo o udeležbi delavcev pri dobičku, moramo mi delati na tem, ustvariti takšno poslovno okolje, da bo tega dobička čim več; potem bo možno ta dobiček deliti tudi med delavce. O tem govorimo. Na kakšen način? To je stvar tehnikalij. Ali s predloženim zakonom – vidimo, da obstoječi zakon, seveda ker ni prisila, ne deluje, ne funkcionira. Torej je nekaj treba narediti. Jaz mislim, da bi funkcioniral, če bi imeli več dobička, če ne bi podjetja imela takšnih likvidnostnih problemov, kot jih imajo, ker ni plačilne discipline in tako dalje. Za to gre. Današnja razprava bi morala vsaj polovico časa biti v tej smeri, kako povečati kategorijo dobička. Seveda ni stvar tega zakona, je stvar celotnega poslovnega okolja, je zelo kompleksna zadeva. Večkrat nam, Novi Sloveniji – krščanskim demokratom kdo očita, vi ste pa tisti, ki ščitite kapital. Odgovor je pritrdilen – ja, mi ščitimo kapital, ker zagovarjamo socialno tržni model gospodarstva, kjer je človek v ospredju in je človek najpomembnejši kapital. Torej mi ščitimo človeka, za to gre. Ja, mi ščitimo kapital, torej človeka, za to gre. In izključno za to. In še enkrat pokažem naš program, kjer na naslovnici piše Krščanskodemokratska ekonomska politika – socialno tržno gospodarstvo. Socialno tržno gospodarstvo; ne samo tržno gospodarstvo. In mi smo prepričani, da je pot za uspešno Slovenijo tlakovana z nižjimi davki, enostavnimi postopki in odprtim gospodarstvom; tudi piše na naslovnici.

Na žalost v tem mandatu nimamo tolikšne politične moči, da bi lahko vse to, kar smo tukaj zapisali, lahko tudi realizirali, tudi s pomočjo zunanjih kompetentnih ljudi. Danes je bila že omenjena mini davčna reforma, ki jo napoveduje gospod Mramor. Ta je dvignila veliko prahu, nihče ni s tem zadovoljen, mi tega še ne poznamo, ker še ni prišla v parlamentarno proceduro. Niso zadovoljni, kakor slišim, ne sindikati, niso zadovoljni delodajalci. In ena od pomembnih karakteristik poslovnega okolja je

tudi davčna stabilnost. Zakaj bi prišel tuj investitor k nam in tukaj investiral – in tudi seveda domači investitor –, če pa ne ve, kaj bo čez dve leti. Ne ve, po kolikšni stopnji, po kakšni stopnji bo obdavčen kapital. Ne ve. In zato je potrebna davčna stabilnost in seveda tudi politična stabilnost, da lahko investitor na daljši rok vidi, kaj se bo z njegovim kapitalom dogajalo.

Če smem samo zelo na kratko oceniti to napovedano davčno reformo, ki sicer ni osnovna tema pri tej točki dnevnega reda, je pa vsekakor pomembna, ker govorimo o udeležbi delavcev pri dobičku. Potrebno je govoriti o kategoriji dobiček. In teh dobičkov ni oziroma so prenizki, generalno rečeno, so prenizki. Kljub gospodarski rasti in tako dalje so dobički prenizki. In potem nič čudno, da se ta zakon, ki ga imamo od februarja oziroma 10. marca 2008 je bil objavljen v Uradnem listu, pač ne izvaja. Nič čudno, ker ni kaj deliti, če seveda upoštevamo še kreativno računovodstvo; veste, kaj s tem mislim. In s to novo davčno reformo bi podjetja, takšna je ocena strokovnjakov, izgubila polovico razvojnih in investicijskih olajšav. Reforma je tudi vse prej kot spodbuda za oživitvev že tako zaspanega kapitalskega trga, ki je doživel hud udarec zaradi cagave privatizacije, večinsko državnih družb. S tem, ko se davčna stopnja po letih lastništva vrednostnih papirjev ne bo nižala, če bo seveda ta Mramorjev predlog sprejet, so kaznovani le dolgoročni varčevalci. To sedaj ni neka politična ocena opozicije, to je ocena strokovnjakov. In jaz jim preprosto zaupam, ker to niso ljudje kdorsigabodi; to so ljudje, ki nekaj vedo o davkih, o poslovnem okolju in tako naprej.

Veliko je takšnih zadev v tej mini reformi, ki je predlagana, da bi človek lahko ocenil, da nima kontakta z realnim življenjem. In sedaj bomo najbrž na silo sprejemali v zadnjih dneh tega koledarskega leta, ker je seveda smiselno, da se novi zakoni, novele zakonov začnejo uporabljati s 1. 1. naslednjega leta. Če bo ta mini davčna reforma uveljavljena, bomo – sem prepričan – imeli veliko selitev kapitala v tujino. Saj to vedo dijaki srednje ekonomske šole, da je kapital plaha ptica. In to kapital, izražen v denarju, ali pa kapital kot človek z znanjem, s kompetencami. To poznamo. Mladi izobraženi nam odhajajo. Jaz ne vem, če se je ta plaz že ustavil. Želel bi, da bi dobil uradno informacijo, da se je plaz bega možganov ustavil. Zaenkrat nimam te informacije. In ravno tako kapital v ožjem smislu je plaha ptica. In zato govoriti kar tako, da je kapital premalo obdavčen, kapital je treba bolj obdavčiti in tako dalje – ja, kapital bo odletel, preprosto bo odletel v tujino, ker to danes naredite takole. Zato se je treba z tankočutnostjo, s poglobljenim razmislekom lotevati davčnih reform, poslovnega okolja in v tem smislu, da bodo podjetja lažje realizirala tisto osnovno podjetniško strast, to pa je rast podjetja. In z rastjo podjetij bo tudi odprtih več novih delovnih mest. Prej smo slišali, želeli

bi imeti s slovenskim lesom, ko ga bomo bolje znali eksploatirati, da bomo s tem lahko dobili od 10 tisoč do 20 tisoč novih delovnih mest. Ja, prvi bom, ki bom čestital vsem tistim, ki bodo k temu vsaj malo pripomogli.

Obžalujem, da je večina v tem parlamentu nakazala nenaklonjenost noveli Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku. Mislim, da bi mu morali dati priložnost, ga v drugi obravnavi izčistiti, ga adaptirati, izboljšati, možnosti so. Ni idealen; ampak če bi bila prava volja, bi lahko to voljo spremenili v izboljšanje zakona. To bi bil, verjemite, zelo dober signal za delojemalce. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima predlagateljica mag. Alenka Bratušek, izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Danes je 23. november in tukaj poslušamo o sistemski rešitvi v zvezi z delitvijo dobička delavcem. Spoštovani minister, prosim vas, da nam poveste, 23. novembra, ker po navadi se davčni zakoni uveljavljajo s 1. 1., da je podjetjem jasno, kaj jih v naslednjem poslovnem letu čaka, kakšna bo ta sistemska rešitev; oziroma jasno povejte, da je v naslednjem letu ne bo. To je prva stvar. Druga stvar. Absolutno se strinjam z gospodom Horvatom glede davčne stabilnosti. Napovedovati davčno reformo, preden veste, kakšna bo, je neodgovorno. Zdaj je cela Slovenija v zraku. Prepričana sem glede na to, da ta vladna koalicija deluje na podlagi javnega mnenja, da na koncu od tega ne bo nič, ker te mini reforme ne podpira nihče. Na koncu bo tudi javno mnenje proti in boste to lepo dali v predal in bo konec.

Spoštovani kolegice in kolegi, tistim, ki je res do tega, da delavci dobijo več, tukaj še posebej apeliram na Združeno levico, SD, Desus in tudi na tiste v SMC, ki razumejo to tematiko, podprimo ta zakon v prvi obravnavi. Se strinjam, da ni popoln, zato pa imamo v Državnem zboru večstopenjsko sprejemanje zakonov. Kljub temu, da kolega Božiča ni tukaj, mu bom povedala, da sem še vedno prepričana, da na podlagi predloga, ki smo ga vložili, nič ne navaja lastnikov, da prikazujejo večji dobiček. Če ta strah obstaja in je utemeljen, seveda to lahko z amandmajem v nadaljevanju uredimo. Vesela sem, da se vsebinsko pogovarjamo, ampak še bolj vsebinsko pa bi lahko rešitve iskali v naslednjih korakih. Ne glede na to, da ste v vladni koaliciji tako rekoč vsi napovedali nepodporo temu zakonu, jaz še enkrat apeliram, da do jutri, ko bo glasovanje, pogledate, da nič groznega v tem zakonu ne piše. Sami ste povedali, da ste z dvigom DDV naredili maneverski prostor za sproščanje ali za spremembe na področju drugih davkov; in to je prav gotovo ena od tistih. Ne bo tako veliko stala državna proračuna.

Kot pravijo – kjer je volja, je tudi pot. Če ni volje, se tudi poti ne da poiskati. Ne pa govoriti, kako vam je do delavcev, ne govoriti, kako je prav, da bi jim dali več; ampak ne zdaj, bomo sistemsko čez ne vem koliko let to poiskali. Razen, spoštovani minister, če nam danes lahko postrežete s konkretno sistemsko rešitvijo, ki jo boste predlagali in bo stopila v veljavo s 1. 1. 2016. To namreč predlagamo mi s to novelo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Andreja Potočnik, pripravi naj se gospod Franc Laj. Izvolite.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo.

Kot je bilo že večkrat rečeno in tudi ugotovljeno na začetku v razpravi, tudi v Poslanski skupini Stranke modernega centra ugotavljamo, da trenutni Zakon o udeležbi delavcev pri dobičku ni zaživel. Identificirani sta bili predvsem dve oviri, prva je administrativna ovira, druga je pa ovira enoletnega oziroma triletnega odloga izplačila za uveljavitev davčnih olajšav. Osebnostno se močno strinjam s tem, da je treba nagrajevati uspešne delavce. Poudarek bi dala na uspešne delavce, to so predvsem tisti, ki omogočajo največjo rast podjetju, tisti, ki delajo največjo dodano vrednost v podjetju, in tisti, ki dejansko pripomorejo k največji rasti BDP naše države. Ta nagrada pa je smiselna, če je davčno bolj ugodna.

Kot ste že slišali, je v bila v javno razpravo 10. 11. dana tako imenovana mini davčna reforma. Drži, naklonjenost trenutne javnosti ne kaže najboljšo. Prej je bilo omenjeno, da mini davčna reforma ukinja ta zakon. Drži, ampak pozabili ste še nekaj dodatni, in sicer da se predvideva nov zakon, ki se imenuje Zakon o posebni davčni obravnavi nagrajevanja uspešnosti delavcev. Ta zakon naj bi nadomestil trenutni zakon, za katerega ugotavljamo, da ni zaživel. In ni korektno, da se poudarja samo to, da se ta zakon ukinja in da se za delavce nič ne dela. Ta zakon predvideva, da od nagrad ni treba plačati socialnih prispevkov, govori, da v davčno osnovno za dohodnino pride v poštev samo polovica izplačanega dohodka na uspešnost. To pomeni, da se delodajalcem omogoči nagrajevanje brez visokih obdavčitev, hkrati pa tudi to, da bodo dobičkonosna podjetja lahko lažje privabljala uspešne kadre, ker vedno ugotavljamo, da so v Sloveniji problem uspešni kadri, se pravi tisti, ki imajo neka inženirska znanja, ki imajo neka višja tehnološka znanja. Le-ti potem bežijo v tujino, kjer so bolj cenjeni in kjer lahko dobijo višje plače. Kar se tiče obremenitev, je v predlogu zapisano, da se za finančne posledice za državni proračun predvideva okoli 30 milijonov. To je relativno. Če rečemo, da je to malo ali veliko, je odvisno. V tem času, v katerem smo, v tej finančni situaciji,

30 milijonov pač ni tako malo denarja, to je moja osebna ocena.

In iz tega zornega kota, zaradi teh finančnih posledic tega zakona ne morem podpreti. Pričakujem oziroma verjamem, da ne bomo leta čakali na nov sistemski predlog; ampak da se bo to zgodilo kmalu. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa mag. Alenka Bratušek, izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Upam, da poznamo razliko med nagrajevanjem uspešnosti delavca med letom. Absolutno imate mojo podporo, da tako imenovano 13. in 14. plačo razbremenimo dajatev.

Jutri, ne čakati do novega leta, jutri to naredimo. Vam lahko povem, da sem na mizi imela izračune; in če bi ena vlada prej še obstala, bi to že veljalo, to je prva stvar. Druga stvar, delitev dobička je nekaj drugega. Tukaj se lastniki nečemu odpovejo, da dobijo delavci. Ne teh stvari enačiti. Že danes obstajajo 13. in 14. plača ter izplačilo dobička. Se pravi, da ukinjamo izplačilo dobička, tisti del bomo pa nekoliko razbremenili. To je bistvo tako imenovane mini davčne reforme. Dejstvo je, da se izplačilo dobička ukinja. In jaz ne vem, če ne bo Slovenija tako rekoč edina evropska država, ki tega ne bo poznala. Malo poglejte evropske prakse in tudi priporočila Evropske komisije; ne od včeraj, ampak že nekaj let nazaj. Mislim, da smo jih mi v tem predlogu zakona tudi navedli.

Kar pa se tiče davčnih učinkov, naj vas spomnim, da ste zadnjič z enim hitrim zamahom in pritiskom na gumb povečali zadolževanje za 61 milijonov brez problema. Brez problema. Se pravi, da je 30 pol manj. Tak problem tudi ni, se strinjam, je problem; ni pa tak problem, če lahko 61 milijonov kar tako, tukaj ste se borili kot levi za to, potem lahko tudi, če sploh bo, lahko bo manj učinka. Če vam je kaj do tega, ne iskati argumentov proti, ampak poskušajte najti toliko volje, da ta zakon podpremo, ga v nadaljevanju izboljšamo. Ko boste domislili sistemske rešitve, če bodo boljše, vam že zdaj povem, da imate tudi moj glas za to, da se taisti zakon, če ga bomo sprejeli, ukine; samo naj bodo boljše in naj bodo na mizi. Ne nam samo predavati, kako bo enkrat nekaj, ob tem da imate zdaj konkretne predloge na mizi. Kot sem danes že velikokrat povedala, štejejo dejanja in ne besede. Ljudje od besed ne morejo živeti. In mimogrede, povedala sem že, več izplačila dobička delavcem tudi pozitivno vpliva skozi potrošnjo na gospodarsko rast, s katero se tako radi pohvalite. Če resnično mislite to, kar govorite, ampak potem na koncu dodate – ampak ne morem, ne smem, ne znam, ne vem. Pri tistem ampak se ustavite, podprite, ga v nadaljevanju popravimo, se strinjam.

Trije poslanci smo, pet ljudi v Državnem zboru še dela za nas, eden je še na naši stranki, nas je

manj kot deset, zato razumete, da ne moremo pripravljati sistemskih rešitev kot ministrstvo. Smo se pripravljani pogovarjati in narediti stvari tako, da bodo čim boljše za delavce in za ljudi; samo voljo pokažite, nič drugega ne rabite v tem trenutku.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Laj, pripravi naj se gospod Ivan Škodnik.

Izvolite, gospod Laj.

FRANC LAJ (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, hvala za besedo. Spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Mislim, da zelo lahkotno diskutiramo o tej temi, ki je zelo pomembna, ker se moramo zavedati, kdo odloča o delitvi dobička. Kolegica, lastniki so tisti, ki sprejmejo na skupščini odločitev, kakšen delež dobička bodo razdelili in kakšen delež dobička bo ostal za nadaljnji razvoj družbe. Ta zakon, ki je trenutno v veljavi, vidimo iz javno dostopnih podatkov, ni dosegel svojega cilja in namena, ampak se moramo vpraševati, zakaj. Kje so tisti poglavitni vzroki, temeljni vzroki, da zadeva ni zaživela? Naj povem, mogoče celo iz prakse, da so določene rešitve dobre. Recimo kar se tiče davčnega vidika, po treh letih, če gre po denarni shemi, ki jo je registriralo Ministrstvo za gospodarstvo in je veljavno, lahko po tistem preteku delavec dvigne denar oziroma pride do izplačila tistega deleža brez obdavčitve. Ampak problem je v tem, da je treba počakati tri leta; in kaj vse se lahko zgodi v teh letih. To pa je že naslednji problem.

V glavnem, ta zakon so koristila predvsem velika podjetja in podjetja, ki niso trpela za likvidnostnimi težavami, katerim je bilo lažje doseči denar, likvidnostna sredstva na kapitalskih trgih. Prav zaradi tega vidimo, da so predvsem srednja podjetja in mala podjetja izpadla iz tega sistema. Prav zaradi tega tudi na nek način pozivam vlado in pristojna ministrstva, da na podlagi teh analiz, ki kažejo na te slabosti, da bi več podjetij, to se pravi večje število zaposlenih, lahko živel s to pravico, da te birokratske, predvsem tiste zapletene postopke odpravijo. Kar se tiče davčnega vidika, da se tisti del pri denarni shemi pogleda, kaj se da narediti, do katere mere se da optimizirati do take mere, da bodo tudi vzdržni javnofinančni negativni učinki sprejemljivi. Mislim, da je to najbolj pomembno. Vse ostalo, kar se tiče, ali je naše poslovno okolje konkurenčno ali ne, o tem smo rekli, mi se moramo absolutno približati vsem tistim sistemom, s katerimi se srečujemo na ciljnih trgih, da smo vzdržni, da smo konkurenčni. Se opravičujem, avstrijski premier, ko imajo 13. in 14. plačo, to je spet nekaj drugega, kot je kolegica tudi omenila, delitev dobička; to je spet ena druga zadeva, povsem druga kategorija.

Mislim, da se vsi zavedamo tistega najbolj pomembnega bistva, da je povezanost

dela in kapitala izredno pomembno pri doseganju dobrih poslovnih rezultatov, pri doseganju višje dodane vrednosti in pri zagotavljanju stabilne rasti določene gospodarske družbe. In to je edini izhod in to je naš prostor razmišljanja, kje iskati te rešitve, da bo vzdržna situacija za gospodarstvo na eni strani in za javne finance na drugi strani. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo dajem mag. Alenki Bratušek, kot poslanki, kakor pravimo temu danes.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Hvala.

Hvala, kolega Laj, da ste potrdili, da obstajata dve kategoriji. Eno je 13. in 14. plača; ampak vaša kolegica me je prepričevala, da je to vseeno. In tudi ta mini davčna reforma, to vse skupaj malo zmeša. Res je, se strinjam, lastniki so tisti – in morajo ostati, po mojem –, ki odločajo o delitvi dobička. Mi želimo s to novelo samo ustvariti nekoliko bolj spodbudno okolje, kot je danes, da bi delavci dobili več. To je vse. Ali je to res tako težko razumeti?! In še nekje vam bom na nek način malček oporekala. Ravno velika podjetja niso izkoristila izplačevanja dobička po tem zakonu. Ravno velika. In ne glede na to, katera so izkoristila oziroma jih je tistih 56 podjetij; zato to možnost še vedno puščamo in dodajamo še tretjo.

Do jutri je še vedno čas, da razmislite, da si premislite. Minister kljub temu, da ima 20 minut časa, nam noče razkriti skrivnosti sistemske rešitve na področju delitve dobička delavcev; mi je žal, ampak okej. Sistemsko rešitev lahko čakate in jo takrat podprete. Rešitev, ki nikakor ne škoduje, ampak prinaša samo dodatna odprta vrata, imate pa na mizi. Je res tako težko podpreti nekaj, kar ni prišlo izpod prstov vlade ali vladajoče koalicije. Razmislite, če je to res dovolj velik razlog, da stvar, ki je dobra, zavrnete.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Andreja Potočnik ima repliko.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Hvala za besedo.

Jaz bi rada samo poudarila, da sem bila narobe razumljena. Nisem trdila, da sta to dve enaki kategoriji. Jaz sem trdila, da ste vi, gospa Bratušek, rekli, da pač ta zakon ukinjamo v mini davčni reformi; pozabili pa ste dodati, da pa pripravljamo nekaj drugega. In nikoli nisem rekla, da sta to iste zadevi. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Repliko ima gospod Franc Laj.

FRANC LAJ (PS SMC): Zagotovo, kolegica Alenka, prav velika podjetja so v glavnem izkoristila te možnosti po zakonu. Zakaj? Ker so

si tudi lahko privoščili te postopke, ker to je pač dodaten strošek. Mala podjetja, srednja podjetja pa so v glavnem izostala iz tega. Tako.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jan Škoberne, izvolite.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi!

Na nek način je neprijetno spremljati razpravo o tako pomemben zakonu v tako prazni dvorani. Govorilo, razpravljalo nas je oziroma nas bo 5 od približno 25 prijavljenih. Če prav razumem, je to manj kot 8 % celotnega zbora, kljub temu da verjetno to ni med manj pomembnimi tematikami in kljub temu da vsebinski del razprave, ki se je odvil, govori o tem, da imamo o čem razpravljati in da je kaj za povedati; pa bodisi gre za to, kar je govoril gospod Božič, ki je povedal, da obstaja veliko vprašanje, ali je možno zakon izvajati na tak način, da ne bi prihajalo do davčnih zlorab, bodisi če govorimo o tem, kar pravi kolegica Bratušek, da je na tem mestu treba povedati, kaj in kako zakon narediti boljši, če ocenjujemo, da v tej točki ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Ampak dobro, tako se je pač razvil ta ponedeljek. Po navadi so ponedeljki taki. Tisto, ker je za Socialne demokrate ključno, res je, ostaja še en dan. Kot ste razbrali skozi stališče, smo si vzeli pravico, da do glasovanja o tem tudi razmišljamo. Mi smo v stališču povedali, da sta za nas vsebinsko v tej točki problematični dve stvari, in sicer vprašanje, kako se sploh obravnava ta razdeljeni dobiček, in vprašanje, kako se to deli. Po obstoječem predlogu novele, kar je za nas v tej točki nesprejemljivo, se namreč zgodi to, če imamo 10 enot dobička in 10 zaposlenih, bi lahko razdelili vsakemu eno enoto; zgodi pa se to, da v odvisnosti od tega, koliko zaposleni na delovnem mestu že prejme plače, dobi sorazmerno s tem tudi ustrezen del dobička. To pomeni, da bodo tisti, ki imajo najnižje plače, prejeli tudi sorazmerno najmanjši delež tega dobička.

To je eno izmed vprašanj, ki bi se mu morali posvetiti in na katerega bi morali odgovarjati in o katerem bi bilo vredno razpravljati. Ne trdim, da je najboljša rešitev obrnjena, se pravi da bi tisti z najvišjimi plačami dobili nižji delež dobička, pa tisti z najnižjimi morda višjega; pa bi skozi to poskušali doseči neko solidarnost, neko socialno kohezijo. Morda bi bila še najbolj pravična rešitev ta, da bi vsi dobili enak kos. Ampak to so vsebinske stvari, o katerih bi danes veljalo tukaj razpravljati. Tudi o tem, kako je novela sprejemljiva za gospodarstvo, za lastnike kapitala, za gospodarske družbe. Moram iskreno priznati, da pogrešam tukaj mnenje reprezentativnih zbornic, ki bi verjetno imele kaj povedati. Težko se je pogovarjati o tako pomembni stvari, če nihče ne želi govoriti oziroma če nihče ne govori o alternativah. Socialni demokrati smo že v letu 2010, če se

prav spomnim, predlagali zakon, takrat z idejo, da mora biti delitev dobička med zaposlene obvezna. Sam sem še vedno in mislim, da tudi večina naše poslanske skupine, najbolj naklonjen tej rešitvi. Ampak politična realnost je takšna in verjamem, da tudi realnost v gospodarstvu, v družbi, da je manj verjetno, da bi lahko sprejeli tak predlog, zato je ključno vprašanje, kakšen je potem naslednji alternativni. En od teh je ta, ki ga danes predstavlja kolegica Bratušek. Za nas v več točkah pomanjkljiv in tak, da mu v tej obliki glasu podpore ne moremo dati; ni pa nemogoče, da se izboljša.

Pridružil se bom morda pogledu tistih, ki se danes upravičeno sprašujejo tudi, kje je stališče vlade do tega vprašanja. Tudi sam bi želel videti malenkost bolj utirjeno razpravo, pa ne samo od ministra za gospodarstvo, ker je ta zakon bistveno širši po svojih učinkih in po svojem vsebinskem okviru. Zato na nek način prošnja predlagateljici oziroma gospe Bratušek v imenu predlagatelja za opredelitev do pomislekov, ki jih imamo v Poslanski skupini Socialnih demokratov, izhajajoč iz predstavitve stališča poslanske skupine. In na drugi strani vendar morda vsaj pričakovanje, da ob zaključku tudi minister pove besedo ali dve / izklop mikrofona /

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo, izvolite.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Hvala, predsedujoči. Poslanke in poslanci, spoštovana predlagateljica!

Vseskozi sem poslušal kritiko, skratka, da nikoli ne prisluhne vašemu predlogu. Sami veste, da je naše ministrstvo en vaš predlog že sprejelo, smo ga dogovorili in spravili skozi, čeprav je bil to predlog ali ena od zadev, ki je bila del mojega programa ob nastopu ministrstva. Znamo prisluhni tudi predlogom opozicije. Gre za predlog o ponovni vzpostavitvi Slovenske turistične organizacije. Naj se vrnem zdaj na temo, o kateri danes razpravljamo. Vsi se zavedamo, da je gospodarstvo tisti motor, ki nas poganja; znotraj tega izvozno usmerjeno gospodarstvo. Naša naloga na Ministrstvu za gospodarstvo je predvsem v tem, da temu motorju omogočimo boljše konkurenčne pogoje, s katerimi bo lahko uspešno delalo na predvsem tujih trgih, ker smo rekli, da smo na tem polju uspešni.

Na tem področju so tri glavne naloge, s katerimi se mi na ministrstvu ukvarjamo, to je zmanjšanje administrativnih ovir, fleksibilna delovnopravna zakonodaja v smeri več pogodb za nedoločen čas in tretja, o kateri danes govorimo ali pa o čemer govori vaš predlog, vsaj jaz to tako razumem, je strošek delovne sile, kjer ugotavljamo, da smo konkurenčni v nižjih plačilnih razredih; težave pa imamo v zgornjem

delu. In kot del te reforme je naše ministrstvo že na začetku leta pristopilo k pripravi zakona, takrat je bil to predlog zakona o nagrajevanju uspešnosti delavcev iz dobička. Vendar ker smo želeli razširiti spekter nagrajenih ne samo na podjetja, ampak tudi na espeje in ostale, smo prišli do tega, da je pripravljen zakon o posebni davčni obravnavi nagrajevanja uspešnosti delavcev, ki pa ima en pogoj – pogoj, da ima pravni subjekt, ki želi ta zakon uveljaviti, dobiček. Znotraj tega ugotavljamo oziroma smo pripravili predlog, da se bo lahko delilo največ 20 % dobička, da gre za zgornjo omejitev, za katero upam jaz upam, da jo bomo še dodelali; 5 tisoč evrov, največ dve plači, oprostitev socialnih prispevkov, ob plačilu samo 50 % dohodnine. To so ključne zadeve tega predloga, ki je del te male davčne reforme. Zakaj del? Ker mora biti zaradi javnofinančne situacije vsak poseg v javno blagajno uravnotežen.

Mi mislimo in tudi smatramo, da bo treba na segmentu olajšav, o katerih ste govorili, odteči in bomo tekli še en krog; vsebinsko pa je predlog tega zakona kratek, jasen in uporaben za razliko od zakona, ki ga zdaj imamo iz leta 2008, in pri katerem se z vsem strinjam z zadevami, ki ste jih o tem zakonu povedali. Jaz sem nezadovoljen z dinamiko, ki smo jo dosegli na tem področju, vendar jo opravičujem s tem, da moramo doseči uravnotežen javnofinančni pristop; tudi za ta zakon, ki bo pomenil en korak naprej in omogočil delodajalcem, da bodo uspešnejše delavce racionalneje nagradili; delavcem, ki so uspešni, pa prinesel tudi večje zadovoljstvo. Zato verjamem, da bo v okviru resda kratkega časa prišlo do tega, da bomo naredili še dodaten napor in ta zakon, za katerega verjamem, da ne potrebuje nekih nadgradenj, umestili v to uravnoteženo javnofinančno situacijo do te mere, da bo realiziran.

Vprašali ste, kdaj. Verjamem, da bo narejen napor, da pridemo z realizacijo tega še v letošnjem letu, vendar se morate zavedati, da bomo to rešitev naredili le, če bodo tudi v gospodarstvu z njo zadovoljni. Na silo nekomu nekaj vsiljevati, kar ni v redu, ne bomo izvajali. Verjamem pa, da je zakon, še enkrat, plod skoraj celoletnih razprav z gospodarstvom, z vsemi njegovimi organizacijami, z velikimi in malimi subjekti. Kot sem rekel, je prešel v to obliko posebnega davčnega tretmaja zato, ker smo želeli razširiti število subjektov s podjetij tudi na espeje. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

V sklepnem delu vabim k besedi še mag. Alenko Bratušek.

Izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Hvala tudi vam, minister. Sem že mislila, da bom morala reči tako, kot v eni lepi slovenski povesti

– minister Zdravko pa nič. Pa ste povedali; vendar me to, kar ste povedal, ne navdaja z optimizmom. Verjamem, da imate veliko stikov s kolegi iz gospodarstva in da so vam tudi povedali pripombe na tako imenovano mini davčno reformo, ki jo jaz – in tudi predstavljena je bila tako – razumem kot paket. Se pravi – vse ali nič. Ne bo se dalo iztrgati iz konteksta 13. in 14. plače brez prispevkov, če povem po domače, kar vam lahko že zdaj povem, da absolutno podpiram. Bi pa apelirala, da še enkrat razmislite, ali je res smiselno v tem delu omejevati to samo na podjetja, ki izkazujejo dobiček. Strošek dela je strošek za podjetje in jim dobiček zmanjša. Mogoče to ni najbolj logično. Še enkrat pa povem, da je plačilo in tudi nagrajevanje za delo ena stvar, delitev dobička pa je druga stvar. In ne ukiniti tega, kar pozna praktično cel svet.

Še enkrat, današnja razprava je pokazala, da se vsi strinjamo, da obstoječa rešitev ne deluje in da so spremembe potrebne. Jaz več kot to, da smo zakon pripravili, in da še enkrat apeliram na kolegice in kolege, da tudi to majhno spremembo, če ni sistemska, podprete v luči, da podjetjem damo možnost, ne obveze, ampak možnost, da delavcem plačajo več. Verjemite, da se bo to pozitivno poznalo tudi na gospodarski rasti. Na koncu pa že mislim, da res desetič – ne besede, ampak dejanja so tista, od česar bo v naši državi bolje. Od besed, od lepih besed ljudje na žalost ne morejo živeti. Do jutri še imate čas, da razmislite, ali je ta zakon res tako slab, tako negativen, da se ga v nadaljnjih obravnavah in na odboru ne da popraviti do te mere, da bi bil sprejemljiv tudi za vladajočo koalicijo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izčrpali smo predloge razpravljavcev. Želi še kdo razpravljati? (Ne.) Hvala lepa, potem zaključujem splošno razpravo.

O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje odločali jutri, 24. novembra, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 36. točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi 13. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri. Hvala lepa.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 23. NOVOBRA 2015 OB 18.27 IN SE JE NADALJEVALA 24. NOVOBRA 2015 OB 9.02.)

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ:

Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam nadaljevanje 13. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne moreta udeležiti naslednji poslanki in poslanci: mag. Jana Jenko, gospa Suzana Lep Šimenko, dr.

Milan Brglez, dr. Mitja Horvat in mag. Anže Logar. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to so Vprašanja poslank in poslancev.

V okviru te točke bodo danes na poslanska vprašanja poslank in poslancev odgovarjali ministrice in ministri. Vrstni red postavljanja poslanskih vprašanj je določen v skladu z 244. členom, drugim odstavkom 245. člena in 247. členom Poslovnika Državnega zbora.

Vsak poslanec ima za postavitev vprašanja na voljo tri minute. Ministrice in ministri odgovorijo na vprašanja v največ petih minutah. Če je vprašanje postavljeno več ministricam in ministrom, imajo vsi skupaj na voljo pet minut za odgovor. Poslanec, ki ne bo zadovoljen z odgovorom, lahko zahteva dopolnitev odgovora, ne more pa postaviti dodatnega vprašanja. Obrazložitev zahteve za dopolnitev odgovora poslanec predstavi v dveh minutah, dopolnitev odgovora pa sme trajati največ tri minute. Poslanec, ki je postavil vprašanje, lahko zahteva, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru predsednika, ministrice ali ministra. O tem odloči Državni zbor brez razprave.

V primeru, da poslanec na postavljeno vprašanje danes ne dobi odgovora, mu mora ministrica ali minister v 30 dneh predložiti pisni odgovor. Poslanec, ki je postavil vprašanje, na katerega ni bilo odgovorjeno, lahko izjavi, da vztraja pri ustnem odgovoru. V tem primeru bomo vprašanje uvrstili na naslednjo redno sejo Državnega zbora.

V zvezi s to točko sta se za danes opravičili: ministrica za kulturo mag. Julijana Bizjak Mlakar in ministra za zdravje Marija Milojka Kolar Celarc.

Prehajamo na odgovore na poslanka vprašanja, postavljena na 12. seji zbora. Ministrica za notranje zadeve mag. Vesna Györköös Žnidar bo odgovorila na vprašanje gospe Suzane Lep Šimenko v zvezi s številom prijavljenih oseb na istem naslovu.

Izvolite, gospa ministrica.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Hvala za besedo, predsedujoči.

Poslanka Lep Šimenko mi je postavila vprašanje v zvezi z velikim številom stalno in začasno prijavljenih oseb na istem naslovu, v zvezi s čimer mi je postavila pet podvprašanj, kar se tiče števila lokacij oziroma naslovov, kjer je na stanovanjsko enoto prijavljenih deset ali več oseb.

Podatki Centralnega registra prebivalstva na dan 23. november izkazujejo, da je v Republiki Sloveniji skupaj 4 tisoč 46 naslovov v stanovanjskih ali večstanovanjskih objektih, v katerih je stalno prijavljenih več kot deset posameznikov, in 734 naslovov v stanovanjskih ali večstanovanjskih objektih, v katerih je

začasno prijavljenih več kot deset posameznikov.

Poslanka je postavila tudi podvprašanje, ali ti ljudje na teh naslovih dejansko bivajo. Tu lahko povem, da prijavo in odjavno obveznost določa Zakon o prijavi prebivališča. Določena je zakonska obveznost posameznika, da na naslovu, kjer stalno prebiva, prijavi stalno prebivališče, kakor tudi vsako spremembo oziroma odjavo, če se stalno odseli z območja Republike Slovenije. V določenih primerih je dolžnost prijave in odjave prebivališča lahko tudi na stanodajalcu, kot je tudi v primeru, ki ga je poslanka izpostavila. Izpostavila je naslov Štrekljeva ulica 24 v Mariboru. V zvezi s tem naslovom je tudi policija izvedla določene postopke glede na to, da policija zaznava, da na nekaterih naslovih se prijavlja večje število tujcev. V teh primerih sodeluje tudi z upravnimi enotami in jih o svojih ugotovitvah seznanja oziroma jim v reševanje v skladu z Zakonom o prijavi prebivališča odstopa vse podatke in obvešča tudi druge pristojne organe. Kadar pa policija zazna sum storitve kaznivega dejanja, tudi pod usmeritvami tožilstva, poda kazensko ovadbo. Tako je bilo tudi v izpostavljenem primeru na naslovu Štrekljeva ulica 24, Maribor, kjer je policija zaznala zakonske znake kaznivega dejanja overitve lažne vsebine po 253. členu Kazenskega zakonika in tudi ovadila odgovorno osebo družbe, ki upravlja s samskim domom na omenjenem naslovu.

Na vprašanje, ali in kako se preverja dejansko bivanje teh oseb na istem naslovu, lahko povem, da mora posameznik ob prijavi na upravni enoti izkazati, da ima pravico prebivanja, z ustreznimi dokazili. Seveda, če pristojni organ podvomi v resničnost, lahko upravna enota izvede postopek preverjanja resničnosti prijave, v določenih primerih pa lahko uvede tudi postopek ugotavljanja dejanskega stalnega prebivališča. Oba postopka sta upravna postopka v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku.

Poslanka je postavila tudi podvprašanje, ali se nihče ne vpraša, v kakšnih bivanjskih razmerah ti ljudje živijo. Ob prijavi prebivališča se bivanjskih razmer posameznikov ne preverja. Namreč, ustavna pravica posameznika je, da si izbira prebivališče, zato tudi postavljeni kriterij in preverjanje bivanjskih razmer lahko privede do situacije, da bi lahko zavrnitev prijave povzročila škodo posameznikom, ki ne bi mogli uveljavljati določenih pravic, ki so vezane oziroma pogojene s prijavo prebivališča. Tudi to bi v praksi lahko privedlo do povečanja števila fiktivnih prijav. Tako je Zakon o prijavi prebivališča zgolj registracijske narave in se tudi ne more preko tega reševati stisk posameznikov, ki morebiti živijo v neustreznih bivanjskih razmerah.

Poslanko je tudi zanimalo, kateri so razlogi za prijavo večjega števila oseb na istem naslovu. Razlogi so različni. Lahko gre za čisto navadno situacijo, da skupaj živi večja družina

ali celo več generacij ene družine. Potem gre lahko za večstanovanjske zgradbe. Lahko je na naslovih stanodajalcev prijavljenih začasno več oseb, kot na primer v konkretnem primeru, ki ga je poslanka izpostavila, torej samski domovi. Lahko gre tudi za situacijo, da je več oseb prijavljenih na naslovih zavodov za prestajanje kazni. Ne nazadnje pa gre lahko v teh situacijah tudi za najbolj občutljive skupine posameznikov, ki sicer ne izpolnjujejo pogojev za prijavo prebivališča na konkretnem naslovu in se jim tako v postopku ugotavljanja dejanskega stalnega prebivališča lahko določi tako imenovano zakonsko prebivališče na naslovu organa ali organizacije, kjer takšen posameznik pridobiva pomoč, in tudi v teh primerih je lahko hkrati prijavljenih do več deset posameznikov.

PODPREDSNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Ministrica za notranje zadeve mag. Vesna Györkös Žnidar bo odgovorila na vprašanje dr. Vinka Gorenaka v zvezi s pripravami Republike Slovenije na morebiten naslednji val migrantov na mejah Republike Slovenije.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Hvala lepa, ponovno, za besedo.

Kar se tiče priprave Slovenije na morebiten drugi val, lahko povem, da je ta situacija že mimo oziroma drugi val smo že doživeli in smo bili nanj pripravljeni, o čemer smo tudi javnost sproti obveščali. Tako mislim, da je treba na to vprašanje odgovoriti predvsem tudi v drugih segmentih, kakor je bilo zastavljeno, predvsem kar se tiče vračanja.

Tukaj lahko povem, da pravna določila glede odgovornosti držav za prevzem oziroma vračanje tujcev med državami so znana, vendar pa v dani situaciji ta določila zahtevajo premislek oziroma sploh vprašanje izvršljivosti evropskega *acquis* glede na to, da v praksi prihaja do velikih odklonov pri upoštevanju pravil s strani držav članic. Ta pravila so glede na množičnost prihoda migrantov v praksi težko izvedljiva. Nemčija že od samega začetka poudarja pomen Dublinske uredbe, tudi je v določenem časovnem obdobju suspendirala iz humanitarnih razlogov za Sirce, dejansko pa izvedba teh določil v praksi ni tako enostavna glede na to, da se tudi v Nemčiji tujci poslužujejo – ne glede na politiko odprtih vrat, ki jo je Nemčija vodila iz humanitarnih razlogov – tudi pravnih sredstev na vseh instancah. Tako je dejansko udejanjanje Dublinske uredbe v praksi zelo težko.

Tudi Slovenija je na začetku poskušala upoštevati evropsko zakonodajo in mednarodne konvencije, kar se tiče vračanja teh oseb, ni vračala v nevarne države, vendar pa, kot vemo, je Hrvaška zavrnila vračanje ekonomskih migrantov in to dejansko ni bilo mogoče. Ampak v tem kontekstu je treba poudariti predvsem tudi to, da Slovenija za veliko večino ni prva država, ki vstopa v Evropsko unijo, ker nimamo zunanje

meje Evropske unije, in ne nazadnje tudi države, ki so v tem pasu, torej na zahodni balkanski poti, v tem trenutku ne izvajajo Dublinske uredbe.

Tako se bo, kar se tiče bodoče rešitve, treba dogovoriti za enoten način glede na to, da enotnega pristopa v tem trenutku na nivoju Evropske unije nimamo, seveda pa je treba vložiti več naporov s strani Evropske unije v aktivno politiko vračanja glede na to, da je to tudi bistvo učinkovite ureditve, ki bi zagotavljala, da se v Evropski uniji zagotavlja pomoč oziroma mednarodno zaščito samo tistim osebam, ki to pomoč dejansko potrebujejo, medtem ko je ekonomske migrante treba vračati. Prav tako bi deljenje na varne oziroma nevarne države s strani nemških ali katerih drugih sodišč bilo politično problematično glede na to, da tukaj prihaja potem do cepitve ugodnosti schengna za ene države, dolžnosti iz Dublina za druge države. Tudi glede tega pričakujemo odgovore Evropske komisije, ki je skrbnik pravnega reda in mora tudi ustrezno urediti te situacije, ki bi lahko povzročale nedopustno diskrecijo pri vračanju.

Ocene o številu vrnjenih tujcev ne moremo podati, saj je to odvisno tudi od trenutne migracijske politike sosednjih držav. Nastanitev in oskrba migrantov bi tudi v teh primerih potekala v skladu z načrti. Število tujcev, ki bi obstalo na našem ozemlju, pa je odvisno od celotne situacije in od vprašanja, koliko oseb bi dejansko takrat imeli na območju Republike Slovenije.

Kar se pa tiče zapiranja meje, to bo pa v veliki meri odvisno od načina ravnanja vseh sosednjih varnostnih organov in spoštovanja dogovorov. Slovenija je določene ukrepe že predvidela in jih tudi izvaja in v vsakem primeru bo naredila sorazmerno stopnjevanje ukrepov glede na situacijo. Glavni namen izvajanja vseh teh ukrepov pa je nadzor državne meje oziroma vzpostavljanje takšnih pogojev v bodoče, da bo udejanjanje schengenskega reda v praksi dejansko mogoče na optimalen način.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Vinko Gorenak zahteva za dopolnitev odgovora.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

V uvodu moram spomniti, da je to poslansko vprašanje bilo postavljeno 15. 10., takrat sem ga oddal. To pomeni prej, preden se je začel drugi migrantski val. Ministrica je bila odsotna, zato odgovarja danes. V zvezi s tem kaže še na nekaj opozoriti. Ministrica, imate veliko srečo, ampak srečo z opozicijo. Zakaj? Odsotnost s seje Državnega zbora je mogoča samo, če ste v tujini in ne, če ste na Šentilju ali če ste v Brežicah. Ampak ta državni zbor oziroma vodstvo tega državnega zbora to očitno tolerira, kar ni bilo mogoče ne leta 2012 in ne leta 2004–2008, ko so bila ta pravila vzpostavljena. Tako si moramo tu naliti čistega vina.

Kar se tiče pa vašega odgovora, pa pogledjte naslednje. Vi trdite, da smo bili pripravljene. V tem ne bova nikoli prišla skupaj, ali smo bili pripravljene ali ne; jaz trdim, da ne. To pripravljenost bi vi skušali meni utemeljiti na naslednjem primeru. Tri tedne nazaj so mediji poročali, da je bil 32-letni hrvaški državljan ustavljen pri Pincah na Petrolovem bencinskem servisu. V avtu je imel sedem mladoletnikov iz Kosova, želel je v Avstrijo, policisti so ga ustavili, mladoletnike je prevzel center za socialno delo, vozilo je bilo zaseženo, preiskovalni sodnik je odredil 30-dnevni pripor zaradi suma kaznivega dejanja po 308. členu Kazenskega zakonika, to je ilegalno tihotapljene ljudi čez mejo. Hrvaški državljan je uporabljal svoj avto in je koristil svoj bencin.

Povejte mi:

Kakšna je razlikam med hrvaškim policistom, hrvaškim državljanom in našimi policisti, ki počnejo to isto, vozijo z južne meje na severno mejo?

Razložite mi:

Kakšna je pripravljeno Republike Slovenije na drugi migrantski val?

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovorila vam bo gospa ministrica, gospa Žnidar.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Kar se tiče pripravljenosti Republike Slovenije, je bilo v preteklem času ogromno povedanega. Mislim, da niti ni časa, da vse ukrepe, ki smo jih naredili in ki jih še bomo sedaj, tukaj razčističujemo.

Očitek nepripravljenosti se ne ujema niti z dejanskim stanjem na terenu, kaj šele z vsemi ukrepi, ki jih je Vlada naredila in ki se kažejo tudi v dobri pripravljenosti naših operativnih služb, razen če morda s tem očitkom nepripravljenosti želite izreči nezaupnico slednjim, vendar pa mislim, da to ni vaš namen. Dejansko je primarni interes Vlade v vsakem primeru zagotavljanje reda in varnosti države in to počnemo z velikimi napor. Slovenija v tem trenutku še vedno ostaja varuh schengenske meje, je pa res, da ta pravila niso prilagojena na dano situacijo, tako da lahko povem, da v določenem segmentu se schengen še vedno izvaja, v določenem pač ne glede na to, da gre za res masovne prihode velikega števila ljudi in temu primerno tudi policija prilagaja vse ukrepe, izvaja ukrepe tako na meji kot tudi v notranjosti. Ne nazadnje ta primer, ki ste ga navedli, kaže na to, da policija učinkovito tudi v notranjosti države izvaja ukrepe, glede na to, da vemo, da bistvo schengna je tudi v tem, da se z izravnalnimi ukrepi nadzor državne meje prenaša v notranjost. Dejstvo je, da niti nacionalna niti evropska zakonodaja nista prilagojena za masovni prihod ljudi na našo mejo, še posebej ne v primerih, ko te osebe dejansko ne želijo zaščite, želijo v ciljno državo, ki so kot

ekonomsko najmočnejše države dejansko prevzele velik del tega bremena.

V tem trenutku postopek po črki zakona ni mogoč, to potrjuje ne le praksa Slovenije, ampak tudi praksa drugih držav, tako Avstrije in Nemčije. V vsakem primeru je treba imeti v vidu to, da množične, masovne nepredvidljive migracije prinašajo tudi s seboj nevarnost določenih novih varnostnih situacij. Vemo, da ni enoznačnega odgovora na to vprašanje in tudi ni enoznačnega ukrepa. Lahko pa povem in to smo tudi že v preteklem času dokazali, da slovenska vlada se odziva trezno, se odziva sorazmerno in tudi kredibilno.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Izvolite, dr. Vinko Gorenak. Zahteva za razpravo.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Dodatnih vprašanj ne morem postavljati, zato seveda zahteva za razpravo.

Vprašal sem, kakšna je razlika med Hrvatom, ki je tihotapil, in med našimi policisti – tega odgovora ni. Mi napredujemo oziroma vi napredujete in tudi predsednik Vlade napreduje, ampak z oceno nezadostno. Sedaj že govorite o tem, kako ne varujemo schengenske meje. To sem danes prvič slišal iz vaših ust pred kamerami, kar je sicer resnica, od vsega začetka, zato se moramo na razpravi v državnem zboru tudi pogovoriti, zato jo tudi predlagam.

Gre pa to predvsem za vprašanje razlike med tem, kar naša vlada govori, in med tem, kar naša vlada dela. Bom dal nekaj primerov, s katerimi želim utemeljiti to mojo zahtevo. Predsednik Vlade ali pa vi, potem tudi v Sloveniji, tam pred Downing Streetom 10 reče, da smo kredibilen partner schengena. Kako pa? Četrtr milijona nezakonitih migrantov, enakih tistemu hrvaškemu pri Pincah, je ta država na račun davkoplačevalcev s prevoznimi sredstvi pretihotapila, to je točen izraz po 308. členu zakona, na severno mejo. Vi pa govorite, da ste kredibilen član! Potem ste vi rekli ali pa predsednik Vlade, eden od vaju, je rekel, da nikoli ne bomo pristali na schengen na Karavankah. Krasna izjava! Jaz tudi ne bom nikoli pristal na to, da bom zbolel. Ne bom pristal na to, da bom zbolel. Ampak veste, to ni odvisno od moje volje, tudi schengen na Karavankah, ki po mojem to vlado pelje pred hitro sodišče, vsaj to je moje mnenje, je ena od tistih stvari, ki ni odvisna od slovenske volje. To je odvisno od volje tujcev, Nemcev, Avstrijcev in drugih. Potem sem včeraj tudi slišal tam – pa zdaj ne smem omenjati posameznikov v tej dvorani –, govorim pa o debati na Planetu, vašo predstavnico, ki je ... Vse bi razumel, če bi šlo za osebo, ki nima pojma o policiji, tako pa gre za bivšo policistko, ki govori, kako varujemo schengen, kako je vse v redu v tej naši državi. Mi nismo dolžni, da so dolžni tisti tam dol, torej Grki. Mi imamo enake dolžnosti kot Grki, ker smo zunanja članica schengena.

Vse to so razlogi, zaradi katerih mislim, da se moramo zelo jasno pogovoriti o teh zadevah, sicer imam pa še eno poslansko vprašanje, tam bolj temeljit. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

O vašem odgovoru bo odločal Državni zbor danes v okviru glasovanj.

Ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anja Kopač Mrak bo odgovorila na vprašanje gospe Marjane Kotnik Poropat v zvezi z dobičkom domov za starejše.

Izvolite, gospa ministrica.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo, spoštovani podpredsednik Državnega zbora. Spoštovane kolegice in kolegi!

Vprašanje, ki je bilo postavljeno, se je nanašalo na višino oskrbnine v domovih za starejše in dobičkih oziroma bolje bi bilo reči presežkih prihodkov nad odhodki, ker dobičke po zakonu, ker gre za javne zavode, kjer ves denar, vse presežke morajo vključiti nazaj v dejavnost, težko govorimo o dobičkih, ki se v javnih domovih dejansko ne morejo ustvarjati. Če pogledamo ceno, določa oblikovanje cene v domovih za starejše Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen socialnovarstvenih storitev. V tem pravilniku se upoštevajo elementi za izračun cen storitev, in sicer stroški dela, stroški materiala in storitev, stroški amortizacije in investicijske vzdrževanja ter stroški financiranja. Usklajevanje cen poteka enkrat letno, s 1. Marcem, na podlagi v Uradnem listu objavljenega Sklepa o rasti elementov cen socialnovarstvenih storitev in Sklepa o določitvi standarda povprečne plače ter stroškov in odhodkov storitev oskrbe institucionalnega varstva za osebe, starejše od 65. let, ter za odrasle osebe s posebnimi potrebami v posebnih socialnovarstvenih zavodih in enotah domov za starejše, ki ga je mogoče upoštevati v cenah storitev. Pri tem se stroški dela usklajujejo skladno s spremembami kolektivnih pogodb in drugih aktov za določanje plač, stroški materiala in storitev pa skladno z letnim indeksom cen življenjskih potrebščin.

V letu 2015 se stroški dela in materialni stroški kot elementi izračuna cen niso bistveno spremenili. Zavodi pa imajo na podlagi pravilnika možnost, da v ceno uveljavijo tudi stroške amortizacije investicijskega vzdrževanja in financiranja. Najnižja oskrbnina v domu za starejše znaša 15,88 evra na dan, kar preračunano mesečno prinese 476 evrov. To je za najcenejšo oskrbo, to je oskrba 1, ki je namenjena stanovalcem, ki zaradi starosti ali drugih razlogov, ki spremljajo starost, niso sposobni za popolnoma samostojno življenje in potrebujejo manjši obseg neposredne osebne pomoči.

Oskrba 1 vključuje stroške nastanitve, pranja, skrbi za osebno higieno in prehrano. Višina

oskrbnine oziroma cene pa se določi za standardno storitev v dvoposteljni sobi s souporabo sanitarij. Najvišja oskrbnina v domu za starejše, govorimo o javnih zavodih, znaša 24,57 evra na dan, kar pomeni 762 evrov mesečno. Povprečje v javnih zavodih je 17,44 evra na dan, to je mesečno 541 evrov.

Imamo torej 59 domov javnih domov za starejše in domovi za starejše, kot sem rekla, ne ustvarjajo dobičke, ampak presežke prihodkov nad odhodki, saj zakon o zavodih določi, da cilj opravljanja dejavnosti v javnem zavodu ni pridobivanje dobička. Zavod sredstva za svoje delo pridobiva s plačili za opravljene storitve, to je s plačili oskrbovancev, in z doplačili zavezancev za plačilo, to je doplačil svojcev, doplačil občin, Zavoda za zdravstveno zavarovanje, iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu ter iz naslova izvajanja pomoči na domu ter tudi iz drugih virov na način in pogoji, določenimi z aktom o ustanovitvi. Ustvarjeni presežek prihodkov nad odhodki pa sme zavod uporabiti izključno za opravljanje in razvoj svoje dejavnosti, če ni z aktom določeno drugače.

Glede na vse, kar se sedaj dogaja z domovi, smo na ministrstvu vseeno ustanovili delovno skupino za pregled tega pravilnika, elementov teh cen. Če bi se pokazalo, da je ustvarjanje presežkov, torej več prihodkov nad odhodki, in da je zaradi tega mogoče znižanje cene oskrbnine oskrbovanega dneva, bomo to storili. Je pa dejstvo, da je kar nekaj zadnjih let, na žalost, to je ugotovilo tudi Računsko sodišče, da se s temi oskrbninami, torej iz tega, kar ljudje plačujejo, na žalost pokrivajo tudi stroški zdravstvene oskrbe, ker Zavod za zdravstveno zavarovanje ne pokriva v celoti teh stroškov.

Torej je nujno je na tem področju tudi vzpostavitev integrirane storitve v okviru dolgotrajne oskrbe. Prav danes poteka celodnevni seminar na to temo s predstavniki WHO, Ministrstvom za zdravje in našega ministrstva, kjer bomo iskali skupne rešitve. Dejstvo je, da bi te težave visokih, dejansko visokih stroškov za domove za starejše, ki jih ljudje plačajo iz svojega žepa, lahko delno z integrirano storitvijo dolgotrajne oskrbe. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marjana Kotnik Poropat – zahteva za dopolnitev odgovora. Izvolite.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo. Spoštovani, lep pozdrav vsem.

Spoštovana ministrica, zahvaljujem se vam za ta odgovor. Nimam dopolnilnih vprašanj in res je, odgovor je bil temeljit in obsežen in hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Prehajamo na vprašanja poslank in poslancev.

Mag. Anže Logar je opravičeno odsoten, vprašanje bo zastavila Violeta Tomić ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen. Izvolite.

Gospa Violeta Tomić, izvolite.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo. Spoštovani!

Moje vprašanje je ministrici za okolje in prostor Ireni Majcen.

Ministrstvo za okolje in prostor je v Pravilniku o odvzemu osebkov vrst rjavega medveda in volka iz narave za obdobje od 1. oktobra 2015 do 30. septembra 2016 predvidelo odstrel 7 volkov. Kot navajate na vaši internetni strani, to število po mnenju strokovne ocene ne bo ogrozilo ugodnega stanja populacije volkov. Odstrel je usmerjen na manjše in mlajše živali, z upoštevanjem v pravilniku predvidene prostorske razporeditve. Zaradi zmanjšanja možnosti vpliva na socialno strukturo tropa je predpisana določba, da se odstrel zaključi, takoj ko so iz kateregakoli vzroka mrtvi trije odrasli volkovi – stari 2 leti ali več.

Habitatna direktiva pod določenimi pogoji državi dovoljuje poseganje v populacijo zaščitene vrste živali. Država je napolnila možnost točke E iz prvega odstavka 16. člena direktive z dodatnim razlogom izjeme – odvzem iz narave, odstrel, je dovoljen tudi "zaradi uravnavanja velikosti vrste z okoljem". Po Habitatni direktivi odstrel ne sme škodovati ugodnemu stanju populacije, vpliv odstrela pa lahko ocenjujemo šele, če imamo podatke o stanju populacije. Zadnji verodostojni podatki o populaciji slovenskih volkov so dostopni za leto 2012. Takrat se je število volkov v Sloveniji gibalo med 45 in 55. Letno iz narave odvezamemo okoli 26 % volkov, z odstrelom, povozi in ostala poznana smrtnost, dodatno pa jih izgine še okoli 21 % z emigracijami in nezaznamovanimi smrtnostmi. Rezultati kažejo, da številčnost izjemno niha na letni ravni, med leti pa je zelo stabilna. Naši volkovi so del dinarsko-balkanske populacije in skoraj polovica tropov se giblje na obeh straneh slovensko-hrvaške meje. Kljub temu da na Hrvaškem velja moratorij na odstrel volkov, jih bomo pri nas letos odstrelili dvakrat več kot lani, čeprav podatkov o populaciji volkov sploh nimamo. Zaradi tega vas sprašujem:

Zakaj, kljub temu da nimamo zanesljivih podatkov populacij volka v Sloveniji, z novim Pravilnikom o odvzemu osebkov vrste rjavega medveda in volka iz narave še dodatno dvigujete dovoljeno letno kvoto za odstrel volkov za skoraj sto odstotkov v primerjavi z lanskim letom, čeprav je bila ta kvota že lani presežena? Hvala za odgovor.

PRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Ministrica gospa Irena Majcen, izvolite.

IRENA MAJCEN: Spoštovani predsedujoči, spoštovane poslanke in poslanci, spoštovana gospa poslanka Violeta Tomić!

Pri naslavljanju vprašanja name, priznam, da je uporaba termina odvzema in uporaba termina odstrel neenaka. Namreč, sam pravilnik govori o odvzemu – in ena od možnosti odvzema katerekoli živalske vrste iz njene populacije je odstrel – in tudi primerjava podatkov, kot ste jo vi navajali, zame ni relevantna, ker ni takšna. Bom skušala to tudi razložiti.

Ko govorimo o lanskem letu, je treba pri tem vseeno povedati, da je načrtovalno obdobje za upravljanja z velikimi zvermi obdobje med začetkom oktobra tekočega leta in konec septembra naslednjega leta. Ne gre za koledarsko leto, gre za takšno obdobje. V primerjavi z letom 2014/2015, ko je bil s pravilnikom prav tako kot letos predviden odvzem sedmih volkov. V lanskem letu so od teh dovoljenih odvzemov sedmih volkov bili štirje odstrel in trije odvzemi iz drugih vzrokov. Sedaj, če govorimo o odvzemih, so ti drugi vzroki lahko bolezen, lahko je starost, povoz, lahko je tudi kakšen drug vzrok. V letošnjem letu s tem pravilnikom ohranjamo število osebkov sedmih volkov za odvzem iz populacije, temelji pa to število predvsem na podatkih Zavoda za gozdove Slovenije, ki na več načinov ugotavlja številčno stanje populacije. En od njih je možnost odziva na oglašanja teh strokovnih sodelavcev, torej se volkove kliče. Potem se zbirajo materialni sledovi: blato, dlaka, tudi škodno dogodki, kjer se ugotavlja analiza DNK, tako so vsi podatki strokovno pripravljeni, strokovnjaki Zavoda za gozdove podajo to opazovano in predvideno številčno stanje, ki kaže na to, da se populacija volkov ni zmanjšala.

V letošnjem letu, torej od oktobra pa naslednjega leta septembra, torej to obdobje je predvideno, kot sem že omenila, ponovno tolikšno število za odvzem kot v lanskem letu, res pa je, da se ta odvzem potem vrši glede na same druge vzroke odvzema in se omeji število volkov, ki se iz populacije odvzamejo z odstrelom. Tako je vsaj v tem času mogoče te stvari uravnati na takšen način.

To, da se volkovi selijo, da je enotna populacija, to priznam, da imate pa pravilne podatke. Volkovi, ne samo da se s Hrvaške, verjetno tudi nižje, torej iz Bosne in Hercegovine, se te selitve opravljajo predvsem, ko se formirajo nove družine. Po drugi strani pa na nek način spremljamo na ministrstvu tudi odzive naših prebivalcev, torej Slovencev, ki imajo težave z agresivnostjo teh tropov predvsem pri napadih na domače živali. Tu je največ napadov na ovce. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, gospa Violeta Tomić, zahteva za dopolnitev odgovora.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za ta odgovor.

Skladno s Habitatno direktivo Sveta Evrope, ki jo verjetno zelo dobro poznate, mora država, da dovoli odstrel, med drugimi izkazati obstoj izpolnjenosti naslednjih pogojev: obstoj problema in reševanja le-tega. Pri tem mora država opraviti tri teste za ugotovitev dopustnosti izjeme. Prvič, prikazati stanje populacije. Drugič, da je to stanje ugodno. In tretjič, da ukrep odstrela ne bo ogrozil ugodnega stanja vrste. Da utemelji vrsto ukrepa odvzem in zadrževanje oziroma če je razlog škoda, ulov posameznih osebkov in redčenje populacije zavarovanih živalskih vrst – redčenje populacije je skrajni ukrep, kot ste že sami rekli, in bi morala država ovrednotiti morebitno neučinkovitost vseh drugih mogočih ukrepov. Tudi pravilnik o odvzemu medvedov in volkov govori o odvzemu, ki se sicer izvrši z odstrelom, vendar odstrel ni edini mogoč način odvzema osebkov iz narave, kot se obe strinjava.

Republika Slovenija pri uravnavanju populacije volka v Sloveniji doslej ni izkazovala izpolnjenosti nobenega od teh pogojev, zato krši Habitatno direktivo. Slovenija ni izkazala pozitivnih rezultatov potrebnih teh treh prej omenjenih testov. Problema škode na drobnici in krivolova, ki sta glavna razloga za odstrel, ne prikazuje realno in na podlagi podatkov, ki bi nakazovali na obstoj in obseg problema, in hkrati ne išče drugih možnosti za reševanje problemov, ki jih naslavlja z ukrepom odstrela volkov.

Zato me zanima:

Ali obstajajo razlogi za odstrel volkov po prvem odstavku 16. člena direktive ali za reševanje teh razlogov ni druge zadovoljive možnosti?

Ali predlagani odstrel volkov res ne škoduje vzdrževanju ugodnega stanja ohranjenosti vrste?

Hvala za odgovore.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa ministrica, izvolite.

IRENA MAJCEN: Dejstvo je, da je uravnavanje populacije zaščitenih divjih živali s številkami vseeno manj mogoče podkrepiti, kot recimo pri reji domačih živali, kjer se to da po vseh nalogah, ki jih lastnik živali – torej, številčenje, prijava poginov, odvoz kadavrov – izvaja. Tam je številčno stanje dokazljivo in ga je mogoče v vsakem primeru ugotoviti. Pri divjadi je ta stvar manj oprijemljiva. Kako dokazati, da je številčno stanje relativno ugodno, je, sem povedala, mogoče preko strokovnjakov Zavoda za gozdove, zato se uporabljajo razpoložljive metode. Ni samo opis živali ali fotografija živali ali pa slikanje živali. Gre za res posredne materialne sledove. Podobno ravnajo tudi drugod znotraj Evropske unije, ko govorimo o tej direktivi. Upam si trditi, da je Slovenija pri vzpostavljanju ugodnega stanja relativno uspešna, glede na to, da je med najvišjimi deleži tudi področje Natura 2000, da imamo precej

dobro stanje ne samo volkov, tudi medvedov, da je pravzaprav težava pri zagotavljanju ugodnega stanja risov in v tem delu sem prepričana, da te strokovne službe Zavoda za gozdove dajejo dovolj relevantne podatke in ministrstvo ali pa jaz sama nimamo nobenih pomislekov glede teh podatkov. Je sam odvzem iz populacije seveda tudi – vemo, da v družini, kjer je nekoliko večje število potomcev, potem tudi manj sposobni potomci volkov poginejo in vsega se tudi ne da zabeležiti. Je pa res, da se pri ugotavljanju živahnosti teh populacij da razbrati, da se številčno ohranja, torej, da je življenje dovolj prosto za njih, da se ta populacija, ki je v Sloveniji, vzdržuje že nekaj let. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Zahteva za razpravo na seji Državnega zbora, izvolite, gospa Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

Ker Slovenija nima podatkov o realnem stanju volkov v Sloveniji in odstrel utemeljuje na podatkih monitoringa iz leta 2012, ko se je končal LIFE projekt SloWolf, in ne vrednoti različnih možnih ukrepov, ki se nanašajo na volka in ne pomenijo zgolj ubitja volka, temveč se zgolj pavšalno ocenjuje, da taki ukrepi ne obstajajo. Kar je najhuje, nevladniki so, torej, Pravno-informacijski center NVO že dal na Upravno sodišče tožbo in razmišljajo o vložitvi tožbe na Evropsko sodišče. Mislim, da je ta problem treba predebatirati tukaj, kajti ni problematičen samo na pamet ocenjen odstrel volkov in kršenje Habitatne direktive, problematično je celotno področje varstva volka v Sloveniji. Na področju kazenskega varstva, na primer, je problematična nedosledna uporaba pojmov divje živali, divjadi in ogrožene, izredčne vrste.

Skratka, ker Sloveniji tu grozijo mednarodne tožbe in odškodnine, mislim, da je stvar vredna razmisleka, zato predlagam, da se o tem opravi splošno razpravo.

Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločal danes v okviru glasovanj.

Mag. Lilijana Kozlovič bo postavila vprašanje ministru za finance dr. Dušanu Mramorju.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala, predsedujoči, za besedo. Spoštovani ministrski zbor, spoštovane kolegice in kolegi, posebej pa minister dr. Dušan Mramor!

Na državni ravni se zavedamo, kakšnega pomena je zadolženost države in kakšne posledice ima to na vse nas. Moje vprašanje se pa nanaša na zadolževanje občin, kajti v javnosti je znano, da se nekatere, ne govorimo za vse, ampak nekatere občine

prekomerno zadolžujejo in njihovo fiskalno stanje je, vemo, tudi del fiskalnega stanja v naši državi. Zagotovo bo pa njihovo prekomerno zadolževanje vplivalo na več generacij v posameznem lokalnem okolju.

Glede na to, da ima država urejen tako regulatorni kot tudi nadzorni sistem, ki ureja to vprašanje, bi vas prosila za pojasnilo:

Kako je mogoče, da se občine še vedno zadolžujejo mimo teh predpisov?

Ali so tudi one – saj vemo, da bi morale biti – zavezane k prilagojeni ekonomski fiskalni politiki za doseganje fiskalne stabilnosti?

Se pravi:

Ali se je Vlada s tem problemom soočila in kako razmišlja v nadaljevanju glede tega vprašanja?

Vnaprej se vam zahvaljujem za odgovor.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo minister za finance dr. Dušan Mramor.

DR. DUŠAN MRAMOR: Spoštovana gospa poslanka mag. Lilijana Kozlovič!

Zadolževanje občin trenutno urejata Zakon o javnih financah in Zakon o financiranju občin ter podzakonski predpisi. Zadolževanje občin je v Zakonu o financiranju občin omejeno in skupni obseg zadolženosti občin ni problematičen, prezadolžene so le posamezne občine. Vzrok za njihovo prezadolženost je v nespoštovanju zakonodaje predvsem na področju dajanja poroštev in plačilnih rokov. Občine lahko izdajajo poročstva za obveznosti iz naslova zadolževanja posrednih uporabnikov in javnih podjetij, katerih ustanoviteljice so. Posamezne občine pa so v preteklosti izdale poročstva tudi za obveznosti iz naslova zadolževanja zasebnih pravnih oseb. Ministrstvo za finance v skladu z veljavno zakonodajo soglasja k izdaji poročstva občine ne daje. Občine lahko plačujejo obveznosti samo v zakonsko določenih rokih, s sklepanjem pogodb o blagovnih kreditih pa te roke kršijo in s tem prevzemajo dolgoročne obveznosti, ki vplivajo na skupno zadolženost občine, kot jo opredeljuje veljavni Zakon o financiranju občin. Posamezne občine mimo veljavne zakonodaje sklepajo tudi druge posle, iz katerih lahko izhajajo dolgoročne obveznosti občine, na primer, dajejo patronatske izjave. Prav tako posamezne občine ne poročajo dosledno o stanju zadolženosti občine in pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine o vseh poslih zadolževanja.

Proračunska inšpekcija, ki pač na državni ravni lahko v občinah v skladu z veljavno zakonodajo opravlja inšpekcijski nadzor le za sredstva, ki jih občine prejmejo iz državnega proračuna, nima pa pristojnosti za nadzor nad ostalimi sredstvi občinskega proračuna. V predlogu novega zakona o javnih financah bo celovito urejeno tudi področje zadolževanja občin in pravnih oseb sektorja država, katerih ustanovitelj ali lastnik je občina, ter javnih nefinančnih družb. Predlagano bo, da bo

Ministrstvo za finance nadzorovalo z izdajanjem soglasij ne samo zadolževanje občine kot doslej, ampak tudi izdajanje poroštev občini. Prav tako bo predlagano, da bodo kot prekrški opredeljena posamezna ravnanja odgovornih oseb občine s področja zadolževanja, izdajanja poroštev, prevzemanja obveznosti v breme proračuna tekočega leta in prihodnjih let ter plačilnih rokov, ki lahko vplivajo na zadolženost občine. Predlagano bo, da bo prekrškovni organ, to je ta proračunska inšpekcija, imel nadzor nad poslovanjem sredstev vseh blagajn javnega financiranja tudi občinskih proračunov, kar sedanja zakonodaja ne omogoča. Ta rešitev bo bistveno pripomogla k izboljšanju poslovanja s sredstvi občinskih proračunov.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Dopolnitev?

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Želela bi se samo zahvaliti.
Vidim, da se je Vlada soočila s tem problemom, da bo uredila pravne podlage in tudi poskrbela za izvajanje. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Dr. Vinko Gorenak bo postavil vprašanje ministrici za notranje zadeve mag. Žnidar.
Izvolite.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.
Prej sem govoril o tem tihotapljenju ljudi čez mejo. S strani notranjega ministrstva bi me lahko kdo vprašal, kdaj boste pa dali interpelacijo ali kaj takega. Zavedam se tega, ker ste bili nepripravljeni, vi pa trdite, da ste bili, zato imamo sedaj četrtr milijona ljudi, ki smo jih poslali v Evropi.

Da nadaljujem s tem poslanskim vprašanjem. To poslansko vprašanje je tudi bilo napisano pred 10 dnevi in je spet neaktualno; neaktualno, ker se dogodki razvijajo tako hitro. Pred desetimi, dvanajstimi dnevi – vprašanje je bilo napisano 12. 11. 2015 – sem vprašal:

Kdaj boste vložili azilno zakonodajo ali, točneje, Zakon o mednarodni zaščiti? Nadalje sem spraševal:

Koliko policistov in iz katerih držav nam tukaj pomaga?

Nadalje sprašujem:

Ali so zagotovljena finančna sredstva za plačilo njihovega dela?

Delno lahko že pokomentiram zadeve. Vlada Republike Slovenije je edina vlada na poti migrantov – gospa Kozlovič je šla ven, sem videl, glede na to, kaj je včeraj govorila –, ki ni spremenila azilne zakonodaje. Država Slovenija je danes edina, gospa ministrica, ki migrantom daje žepnino, tudi Nemci dajejo nič evrov, mi smo pa bogatejši in dajemo kar nekaj denarja. Vi niste bili pripravljeni spremeniti zakonodaje, zato smo mi včeraj vložili zakon, v katerem smo

povzeli tisto, kar je v Evropi aktualnega v tem trenutku.

Prvič, kvote: da država na letni ravni reče, vzeli jih bomo toliko in toliko. Drugič: da nobeden prosilec za azil ne more dobiti žepnine, ampak dobi posteljo in tri obroke. Arrivederci, konec je, ker je tako tudi v Nemčiji in ne more biti v Sloveniji bogatejša, ker so Slovenci bolj revni od Nemcev. Tretjič: da vsakdo, ki naredi v času postopka za dodelitev azila kakršenkoli prekršek in kaznivo dejanje, da ga izženemo iz države takoj – saj je to tudi razumljivo. Četrtič: da azilno zakonodajo ali Zakon o mednarodni zaščiti uredimo na način – mi smo ga poslušali z našim predlogom –, da je končni cilj usluge Republike Slovenije do prosilca za azil ta, da tukaj živi toliko časa, dokler nevarnost v njegovi državi ni minila, potem gre pa domov, ne pa, da ga integriramo, kot se temu reče.

Tukaj pričakujem vašo podporo, ker smo opravili delo, opozicija je opravila delo, ki ga vi niste opravili.

Sprašujem:

Ali bo ta podpora?

In tisti dve dodatni vprašanji:

Koliko je sedaj tukaj tujcev policistov?

Ali imate denar za plačilo policistov?

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ:
Odgovorila bo ministrica mag. Vesna Györkös Žnidar. Izvolite.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Hvala lepa za besedo. Tudi hvala lepa za postavljena vprašanja.

Spoštovani poslanec, lahko vam povem, da Ministrstvo za notranje zadeve že nekaj časa intenzivno pripravlja nov Zakon o mednarodni zaščiti, tudi zaradi transpozicije določenih direktiv, ki smo jih dolžni prenesti v naš pravni red. Predlog zakona je trenutno v zaključni fazi in predvidoma bo ta teden obravnavan tudi na Vladi in v tem predlogu se bodo dejansko spremenili določeni členi v smislu zagotavljanja hitrejših postopkov in tudi v smislu prevetritve standardov obravnave glede na to, da se ta predlog zakona pripravlja tudi v luči aktualne problematike. Tako ne drži, da Vlada na to ni pripravljena. Mi se s tem ukvarjamo že kar nekaj časa, je pa res, da je treba vse te postopke domisliti, tako da bo dejansko tudi potem izvedljivo v praksi, ker vemo, da ta trenutna situacija, ko gre za množične nepredvidljive migracijske tokove, zahteva tudi določbe, ki so operativne, da ne povzročamo določenih anomalij.

Kar se pa tiče tujih policistov in iz katerih držav so pri nas; Slovenija bila izjemno uspešna na mini vrhu v Bruslju, ko smo uspeli udejanjiti naš konkreten interes, torej prihod policistov iz drugih držav na bilateralni osnovi zaradi pomoči pri varovanju zunanje schengenske meje. V tem trenutku je v Sloveniji 189 tujih policistov iz devetih evropskih držav, ki

ji pomagajo pri izvajanju nalog v zvezi z obvladovanjem migrantske krize na območju policijskih uprav Novo mesto, Maribor in Murska Sobota. Pregled po posameznih državah je naslednji: 52 iz Madžarske, 26 Estonija, 20 Češka, 20 Latvija, 20 Litva, 20 Slovaška, 14 iz Avstrije, 11 iz Nemčije in 5 policistov iz Francije, aktivno pa še potekajo tudi dogovori za sklenitev dogovora o sodelovanju tujih policistov iz Romunije, Bolgarije, Italije, Nizozemske in Velike Britanije. Naloge gostujočih policistov, kot veste, bodo pomoč pri vzdrževanju javnega reda in miru, pomoč pri obvladovanju in usmerjanju, pri zadrževanju večjih skupin migrantov, pri prehajanju meje in nadaljnjih postopkih z migranti. Sodelovanje pri drugih aktivnostih oziroma nalogah policije, blokade območja in drugih dogodkih, ki jih tudi ni mogoče vnaprej predvideti, in preprečevanje kaznivih dejanj. Kar se pa tiče finančnih sredstev za tekoče izplačevanje plače in vseh dodatkov policistov, ki opravljajo naloge na državni meji z Republiko Hrvaško, ob izpolnjenih pogojih na podlagi določil Zakona o delovnih razmerjih in na podlagi določil Zakona o organiziranosti in delu v policiji bo vse odrejeno in opravljeno delo policistov, ki opravljajo naloge na meji s Hrvaško, plačano skladno z veljavnimi predpisi. Sredstva za plače in dodatke policistov so zagotovljena na podlagi sklepa Vlade z dne 17. 11. 2015.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Zahteva za dopolnitev odgovora, izvolite dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Zelo sem zadovoljen s tem zadnjim delom, ko pravite, da so sredstva zagotovljena. Tudi jaz sem jih moral zagotavljati v času teh masovnih demonstracij tu zunaj. Ampak rekli ste za tiste, ki so na meji – upam, da je za vse. Zaradi tega, ker tudi tisti, ki je tukaj v Ljubljani delal namesto tistega, ki je šel na mejo, mora imeti ... Mislim, da je za vse, sklepam po vaši reakciji. O. K., ta del mi je O. K.

Tisto, kar je moteče in upam, da boste še kaj dopolnili. Vi pravite: Izredno sem bila uspešna, 189 policistov iz 9 držav. To je nič, to je nula! Ampak ne trdim, da bi jaz bil uspešnejši, če bi bil na vašem mestu, ne trdim. Kker ne morete biti. Namreč, mehanizmi v Evropi so taki, da če da, da, če ne da, ne da. Slovenija v tem trenutku potrebuje 3 tisoč, 4 tisoč, 5 tisoč policistov, to bi bila evropska solidarnost in to bi bil vaš uspeh. Ampak ne očitam, da niste uspešni, ne očitam tega, ker se ne da. Evropske države same odločajo, ali bodo dale ali ne dale. Samo uspeh pa to ni. 189 policistov je približno policijska postaja Ljubljana-Center. Tako Evropa ni naredila do Slovenije nič. Tako jim morate zelo jasno povedati. Nič niso naredili. Če bi pa imeli resen namen pomagati, zavarovati zunanjo

schengensko mejo, bi jih pa bilo tukaj 3 do 4 tisoč, ampak to ni odvisno od vas.

Tisto, kar je pa nerodno in boleče, je pa to. 1. septembra ste mi rekli: Zakon intenzivno pripravljamo, azilni zakon, zakon o mednarodni zaščiti. 23. septembra sem dobil isti odgovor. Vse to trdite do danes, ko je že konec novembra. Jaz sem pa tisti zakon, ki je bil včeraj vložen, spisal skupaj s strokovnim sodelavcem v petih urah – 26. 9. do 27. 9. Do danes smo pa čakali zato, ali včeraj, ker smo rekli, saj bo vlada. Pa vlada ni naredila. Vi imate pa 350 uradnikov, ki se s tem ukvarjajo. Jaz pa strokovni sodelavec sva pa sama, pa sva to naredila v šestih urah. Vsaj podprite.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Vesna Györkös Žnidar.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Pravzaprav nimam več kaj dodati, glede na to, da poslanec tudi ni postavil nekega dodatnega vprašanja. Lahko le ponovim to, kar je bilo povedano. Predlog zakona bo obravnavan v petek na Vladi in po obravnavi na Vladi po sprejetju, če do tega pride, bomo seveda javnost tudi detajlno seznanili.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Vinko Gorenak, zahteva za razpravo na Državnem zboru.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Zahteva da, seveda, ker to je pač tematika in to so stvari, o katerih preprosto moramo govoriti praktično vsak dan, kaj šele tako poredko. Ker ne smem postavljati dodatnih vprašanj, edino še ena sugestija, pripomba ali kakorkoli želite. Naš zakon je prvi. Naš mora dati proceduro skozi, šele potem pride vladni, ker ste zamudili. Ampak izkoristite priložnost poslovnico, ki omogoča, kot veste, da se naredi hibrid, kar pomeni naš zakon plus vladni zakon pa se na odborih potem obravnava ta zadeva in potem na Državnem zboru in da se iz vsega tega naredi čim prej, v najkrajšem možnem času nek normalen zakon, ker preprosto res smo prepozni.

Kar se tiče pa zahteve za razpravo – pa seveda. Pričakujem s strani Vlade in s strani notranje ministrice jasno in glasno besedo. Te jasne in glasne besede ni in ni in ni, zato zahteva za javno razpravo v Državnem zboru. Kaj čutim? Čutim preprosto to – želim utemeljiti, zakaj torej ta –, da gre vse prepočasi. Vlada leze kot polž, če dam tako primerjavo, na tem področju ilegalnih migrantov. Tisto, kar gre pa mimo Vlade tudi s pridihom, bom rekel, terorizma, če želite – vaš uradnik je o tem govoril, podšef krim policije – pa prvi mimo tega polža z enim finim ferarijem. Polž in ferari pa vemo, kakšen je rezultat. Zato je prav, da se vendarle pogovorimo o vprašanju ilegalnih

migrantov in o ukrepih Vlade, ministrstva in vseh ostalih. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

O vaši zahtevi bo glasoval Državni zbor v okviru glasovanj danes popoldan.

Gospod Jožef Horvat bo postavil vprašanje ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen ter ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Zdravku Počivalšku.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovana gospa ministrica za okolje in prostor, spoštovani gospod minister za gospodarski razvoj in tehnologijo!

Moje poslansko vprašanje se nanaša na zahtevo za zmanjšanje porabe geotermalne vode oziroma geotermalne energije in je seveda vezano tudi na relativno visoke koncesnine.

Vlada je na svoji 65. redni seji 5. novembra letos sprejela devet uredb o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin. Gospodarski subjekti, ki so uredbe prejeli, in tisti, ki jih še pričakujejo, so močno zaskrbljeni in ogorčeni, saj tako visokih koncesnin kalkulacije njihovih produktov ne prenesejo oziroma ne bodo prenesle. Posledično to lahko privede do velikih izgub delovnih mest in celo do zapiranja zdravilišč in podjetij. Vse to pa bi pomenilo izjemno nevarno tveganje in za celotno regijsko gospodarstvo in socialno blaginjo predvsem Pomurja, kjer se nahaja, kot vemo, približno dve tretjini celotnega slovenskega geotermalnega potenciala.

Zaradi visokih koncesnin je še posebej na udaru, kot rečeno, Pomurje, ravno zaradi tega, ker so se mnoge strategije v razvoju Pomurja pisale ravno na podlagi eksploatacije geotermalne vode oziroma geotermalnega potenciala. Tukaj so zelo uspešni, zaenkrat, zdraviliški turizem in seveda tudi druga podjetja, ki uporabljajo geotermalno toploto, kot so podjetje Paradajz, Ocean Orchids, orhideje, in ogrevanje stanovanj, in tako dalje in tako dalje.

Prav tako se s tem ukrepov izničuje primerjalna konkurenčna prednost regije Pomurje, ki je že tako ali tako ena najbolj nerazvitih regij z najvišjo stopnjo nezaposlenih v Sloveniji. Zato me zahteve za zmanjšano porabo geotermalne vode in energije in visoke koncesnine močno močno skrbijo. Zagovarjam seveda spoštovanje slovenskega in evropskega pravnega reda, ampak kolegice in kolegi, verjetno slovenski in evropski pravni red ne gresta v tej smeri, da bi uničevala podjetja, ki izkoriščajo geotermalno energijo.

Spoštovana gospa ministrica, spoštovani gospod minister!

Prosim, da pojasnita in utemeljita relevantnost geoloških raziskav, ki narekujejo drastično zmanjšanje izkoriščanje geotermalnega potenciala Pomurja.

Sprašujem vaju tudi:

Ali je ob določanju višine koncesnine Vlada razmišljala, da bodo visoke koncesnine ogrozile poslovanje gospodarskih subjektov, kar bo lahko privedlo do stečajev in izgube številnih delovnih mest ter posledično izpad občinskih in državnih proračunskih prihodkov?

Za vajine odgovore se vnaprej najlepše zahvaljujem.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovorila bo gospa ministrica, gospa Irena Majcen. Izvolite.

IRENA MAJCCEN: Hvala. Spoštovani poslanec gospod Jožef Horvat!

V zvezi z vprašanjem glede določanja višine koncesnine moram pojasniti, da smo na Ministrstvu za okolje in prostor v svojih podatkovnih bazah preverili tako višino koncesnine za tiste koncesionarje, ki imajo podeljene koncesnine oziroma koncesijske pogodbe ter podatke o bodočih višinah koncesij za leto 2016. Ker smo o tem že govorili na odboru, bom samo kratko povzela.

Vrednost oziroma višina koncesnine je podana s tremi elementi, na vse tri ima vlagatelj za podelitev koncesnine možnost vpliva. Ena je vrednost, ki si jo želi podjetje, posamezni vlagatelj rezervirati v naslednjih letih tudi, lahko je to razvojno, ni pa nujno, za rast svojega podjetja, potem gre dejansko za porabljeno količino vode in v tem tretjem sklopu pa je injekcija, kjer je koncesnino mogoče znižati za 80 %. Pri samem preračunu, torej če vzamemo to ob strani, pa je treba povedati, da posploševanje pri različnih vhodnih temperaturah iz vrtine ni mogoče. Formula v uredbah upošteva tako potencialno količino črpane vode in dejansko načrpano vodo ter delta T, to je pa temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in dvanajstimi stopinjami Celzija. Namreč, ugotovljeno je, da pri enakih temperaturah na ustju vrtine in enakih količinah potenciala načrpane vode ni večjih razlik v višini koncesnine. Obstoječi koncesionarji plačujejo koncesnino na podlagi formule, ki upošteva čisti prihodek posamezne družbe. Prav tako je treba opozoriti, da imajo obstoječi koncesionarji temperaturo na ustju vrtine nižjo. Večina jih ima tam med 24 in 37 stopinjami Celzija, medtem ko je prav za črpališča v Pomurju značilna višja temperatura. Novi koncesionarji bodo pri takšnih temperaturah na ustju vrtine plačevali 10 centov na kubik izčrpane vode.

Glede na navedeno nikakor ni mogoče izslediti navedbe, da gre za 5-kratno povečanje koncesnin, se pa strinjamo, tega se tudi zavedamo, da ta podjetja do sedaj, torej do leta 2016, niso plačevala koncesnine in je seveda ta izračun oziroma kakršnakoli obremenitev za njih nekaj novega.

To pa, da koncesnine niso bile podeljene, s tem se pa tudi na Ministrstvu za okolje in prostor

nikakor ne želimo hvaliti. Glede na podatke in medresorsko usklajevanje s koncesionarji smo na grobo ocenili, da bi prihodki za koncesnino v letu 2016 znašale med milijon 800 in 2 milijona. Če se bodo vlagatelji potrudili, zmanjšali te količine, s katerimi, sem že povedala, je mogoče zmanjševati višino koncesnino, so lahko ti prihodki tudi manjši – ni nujno, da smo mi, bi rekla, bili dobri pri oceni.

Pri pregledu poslovnih rezultatov članic združenja slovenskih naravnih zdravilišč in čiste prihodke od prodaje v letu 2014 pa lahko mi pri našem izračunu uporabljamo, da te koncesnino ne dosegajo niti 1 % čistih prihodkov. Naš izračun je 0,95 % in se, torej za nas, odpravlja neupravičeno boljši konkurenčni položaj subjektom, ki jim koncesije niso bile podeljene – to je namreč ena od daljših zgodb – in na ta način tudi ta nevarnost, da so bila ta podjetja deležna neupravičene državne pomoči, odpade. Bi pa še povedala glede relevantnosti geoloških raziskav. Na žalost o tem ne morem razpravljati, nisem pristojna, bomo vam pa posredovali to obsežno dokumentacijo po pošti in morebiti se z Geološkim zavodom o teh strokovnih vprašanjih še več pogovorite. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat bo dal priložnost gospodu Počivalšku.

Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Seveda! Hvala, gospod podpredsednik.

Rad bi še enkrat poudaril, da je prav na območju Pomurja kar nekaj zelo uspešnih zgodb oziroma, če hočete, primerov dobre prakse eksploatacije geotermalne energije in geotermalne vode.

Zdraviliški turizem je v Pomurju izjemno pomembna gospodarska panoga in pomemben zaposlovalec. V Pomurju smo v letu 2014 zabeležili skupno 82 milijonov evrov prihodkov iz turizma in tisoč 500 zaposlenih. Pomurske občine, v katerih poslujejo zdravilišča, pa so samo iz naslova turističnih taks prejele čez 650 tisoč evrov. Ob upoštevanju turističnega multiplikatorja ima zaradi turizma v naši regiji redno zaposlitev vsaj 3 tisoč ljudi, kar nima zanemarljivega učinka na socialno blaginjo v regiji. Poleg tega je treba upoštevati še vse druge dajatve, kot so dohodnine, socialni transferi, davek na dodano vrednost in tako dalje.

Ko govorimo o zahtevi za zmanjšanje količine geotermalne vode in energije, razmišljam o tem, ali ne bi morda naročili, če seveda ne bo predraga, kakšno študijo neke tuje priznane institucije. Namreč, veste, kako se zadeve v Sloveniji dogajajo, kaj pa, če je bil tukaj vpleten kakšen lobi, ki je morda pritisnil na nekoga, in kar naenkrat so rezultati analiz naših geotermalnih rezerv prikazani tako, da enostavno usihajo. Termal 1 kot izjemno

pomemben vodonosnik ima vendarle izjemno kapaciteto, okrog 5,8 krat 10 na 8 gigajoulov. To je toplotni ekvivalent skoraj 14 milijonom ton nafte. In kar naenkrat zdaj ta geotermalni potencial počasi usiha in naše razvojne strategije Pomurja so torej napisane narobe in smo dejansko pred nekim prepadom.

Prosil bi tudi gospoda ministra, da pove svoj pogled na ta dogajanja.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo minister Zdravko Počivalšek.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Spoštovani predsedujoči, poslanke, poslanci, gospod poslanec!

Večina družb, razen treh, nadomestilo za rabo termalne vode do zdaj še ni plačevala, so pa že pred leti dale vlogo za podelitev koncesije. Lahko diskutiramo, kdo je zdaj odgovoren, da te koncesije niso bile podeljene. Moje osebno mnenje, da je odgovornost vzajemna, čeprav je formalna odgovornost na državi večja, kajti tudi na strani gospodarskih subjektov je bilo treba narediti nekaj korakov k temu, da bi se koncesije podelile. Dejstvo je, da tri podjetja koncesije plačujejo od leta 2008, da je letos 2015 in da gre tukaj na nek način za neskladje, ki ga je bilo treba odpraviti.

Na podlagi usklajevanja Ministrstva za okolje in prostor in Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo je bilo dogovorjeno, da bodo lahko koncesionarji na višino koncesnino vplivali na tri načine. To je tudi skozi uredbo razvidno in mogoče. In sicer; prvič, z določitvi ustrezne višine vodne pravice za rabo vode. Vsa podjetja imajo pravice praviloma dosti višje od tistih, ki jih potrebujejo; se pravi, da se lahko na osnovi tega, kaj misli narediti naprej, dolgoročno odloči za neko količino, ki bo njim ustrezala in tudi ta količina vpliva na višino koncesnino. Drugič, z zniževanjem in racionalno rabo načrpane količine vode. Tretjič, najpomembnejši ukrep, izvedba ali reinjekcije uporabljene vode. Skratka, vse v tej luči, da se voda vrne v prostor, od koder je izčrpana, in s tem lahko podjetja znižajo svojo koncesijo do 80 %. Globoko verjamem, da je ta zadeva brez nekih večji posegov mogoča do višine 50 % in v tem kontekstu menim, da imamo kolikor toliko izenačeno zadevo med tistimi, ki so to plačevali že prej.

Hotel bi povedali, da smo dosegli tudi to, da je prehodno obdobje. Da do polne koncesije, če nič ne naredijo, pridejo šele v štirih letih. V vsakem primeru se zavedamo težav, ki bi nastale, če bi bilo res, da bi te koncesnino ogrozile samo poslovanje. Globoko verjamem, da je treba narediti najprej te korake in konkretne izračune in potem priti do razprave o tem, ali bo to vplivalo na samo poslovanje do te meje, da bo ... / znak za konec razprave/

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat. Zahteva za razpravo v Državnem zboru.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod podpredsednik.

Poslovnik Državnega zbora mi omogoča, da Državni zbor odloči o tem, da bi odprli široko razpravo v Državnem zboru o tej problematiki. To je dejansko izjemno pomembno področje.

Seveda spoštujem, da je Vlada nekako povabila vse predstavnike gospodarskih subjektov, ki eksploatirajo geotermalno vodo in geotermalno toploto, torej energijo, vendar prav zaradi tega, ker v preteklosti država ni naredila svoje naloge, sedaj te odločbe o koncesnini in dejansko omejitve rabe količin pomenijo neki šok za te gospodarske subjekte. To je povsem normalno. Ti gospodarski subjekti vsi poslujejo na podlagi dovoljenj, ki so jih od države dobili. Po drugi strani vsak gospodarstvenik ima neko vizijo, kako rasti, kako širiti, recimo, zdraviliški turizem, kako širiti proizvodnjo zelenjave, če hočete orhidej, in tako dalje. To je dejansko v naravi vsakega pravega gospodarstvenika.

V tem kontekstu se mi postavlja vprašanje glede rezervacij v prihodnosti, torej rezervacij količin načrpane geotermalne vode in rabe geotermalne toplote. Povsem normalno je, da vsak gospodarstvenik želi rasti in zaradi tega tudi večje količine v prihodnosti rezervira. Mislim, da na vsa ta vprašanja nimamo odgovorov. Se strinjam, da bi vsi ti, ki uporabljajo geotermalno vodo iz vrtin, da bi morali tudi narediti reinjekcijske vrtnine. Seveda takoj se tukaj pojavi strošek oziroma investicija, ki ni tako zanemarljiva. Reinjekcijska vrtnina mora biti od primarne vrtnine, ne vem, približno 2 kilometra oddaljena. Treba je dobiti soglasje lastnikov zemljišč, treba je narediti to vrtnino.ocene so, da taka reinjekcijska vrtnina stane od milijon do milijona in pol. V redu.

Ampak tukaj se tudi sprašujem, ali lahko država na nek način tudi pomaga, glede na to, da imamo znotraj Evropske unije čez 45 milijard evrov namenjenih za spodbujanje nizkoogljičnega gospodarstva. To, o čemer govorimo, je dober primer nizkoogljičnega gospodarstva. Torej, veliko vprašanj je, na katere, sem prepričan, bi Državni zbor lahko našel neke odgovore, seveda skupaj z Vlado, da z uveljavitvijo evropskega in slovenskega pravnega reda vendar ne bi onemogočili gospodarske pobude in zatirali oziroma zavirali slovenskega gospodarstva, ki uporablja geotermalni potencial. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločal danes v okviru glasovanj.

Gospa Marinka Levičar bo postavila vprašanje ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejanu Židanu.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem, zlasti pa ministrom in ministrici, ki odhaja! Spoštovani gospod Dejan Židan!

Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov ima do denacionalizacijskih upravičencev še precejšnje obveznosti. V javnosti se pojavljajo informacije, da tudi po že pravnomočno zaključenih postopkih sklad zavlačuje z izplačili upravičencem in da so zamudne obresti zelo visoke, višje kot za depozite z dolgoročno vezavo.

V zvezi s tem me zanimajo razlogi za zavlačevanje z izplačili teh obveznosti, zlasti še zato, ker naj bi imel sklad za izplačila upravičencem rezerviranih 28 milijonov evrov.

Zanima me tudi:

Kolikšne so dejansko zamudne obresti in kako so določene?

Zamujanje z izplačili in posledično visoke zamudne obresti gredo tako v dobro denacionalizacijskim upravičencem in v škodo proračuna. Ker se mi zdi tako ravnanje sklada nesprejemljivo, vas prosim za pojasnila. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo minister mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Spoštovani predsedujoči, spoštovane poslanke in poslanci, lep pozdrav!

Gospo poslanki se zahvaljujem za vprašanje in za možnost, da podam informacijo. Rad bi povedal, da informacije, ki so se pojavile v javnosti, da so na skladu obveznosti, ki niso plačane, ne držijo. Sklad vse svoje finančne obveznosti, ki so mu jih naložile pravnomočne sodne odločbe v primerih plačil odškodnine zaradi nezmožnosti pravice uporabe, izpolni v določenih rokih in iz tega naslova niso nastale nobene zamudne obresti. Dovolite pa, da povem še nekaj o ozadju.

Od leta 2005, ko je Vrhovno sodišče s pravilom "a contrario" določilo, da se izplačujejo tudi pričakovanja zaradi nezmožnosti uporabe, kar neposredno v zakonu sicer ni naloženo, se sklad srečuje s tem pojavom, in leta 2006 in 2007 je na skladu tudi nastala metodologija. Moram povedati, da ta metodologija določa dosti nižja izplačila kakor večinoma odločijo slovenska sodišča. Slovenska sodišča večinoma odločijo po najvišjem možnem znesku in ne po nekem uravnoteženem znesku, tam, kjer pa pride, recimo, do možnosti poravnave, so pa zneski nižji. Povem vam, recimo, dva sporazuma – na žalost je teh sporazumov premalo –, kjer je bil prvi zahtevek 662 tisoč evrov in je na koncu prišlo do sporazuma na 37 tisoč 600 evrov oziroma v drugem primeru, kjer je bil zahtevek 8,4 milijona in je prišlo do sporazuma v višini 1,95 milijona. Višino zamudnih obresti določa Zakon o predpisani obrestni meri, torej ni samovoljno določena. Zadnja je bila določena v

Uradnem listu številka 48/2015 in znaša več, kot so depoziti, znaša 8,05 %. Torej, to so zamudne obresti, ki jih določa sodišče.

Trenutno stanje nerešenih, ne pravnomočnih, ampak nerešenih izvensodnih in sodnih zahtevkov je na dan 17. 11. 2015 naslednje: sklad ima iz naslova 20. člena Zakona o denacionalizaciji in 145. člena Zakona o skladu nerešenih 13 izvensodnih zahtevkov s strani strank v višini 1,24 milijona evrov in še 18 sodnih zahtevkov s strani strank, prav tako nerešenih, ti pa so v višini 22,8 milijona evrov. Torej, skupna višina sodnih in izvensodnih zahtevkov znaša 24 milijonov, niso pa to že pravnomočno določeni zahtevki in tudi tu se skuša pogoditi med zahtevkom in izplačilom.

Moram pa povedati, da v trenutku, ko bo prišlo ali do dogovora bodisi do pravnomočne odločbe pristojnega sodišča, bodo zahtevki tudi izplačani. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Zvonko Lah bo postavil vprašanje ministru za infrastrukturo dr. Petru Gašperšiču.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa, predsednik, za besedo. Lep pozdrav ministrom, kolegicam in kolegom!

Ministra za infrastrukturo sprašujem o tretji razvojni osi, o tem srednjem delu tretje razvojne osi.

Namreč, vsi vemo, da sta tako severni del kot južni del višja na rangi po prioriteti in tudi dalj v pripravah kot ta srednji del. Vendar v tem srednjem delu predvsem ta Mirnska dolina, ki ima kar precej gospodarstva in je v hudih težavah zaradi slabe prometne povezave, pričakuje tudi izgradnjo tretje razvojne osi na tem območju. Zaradi konfiguracije terena, ker je tu zelo zapleten oziroma kompliciran, bo verjetno ta del tudi zelo drag, izvedba zelo draga. Zato me zanima:

Kako daleč je ministrstvo s pripravami o umeščanju v prostor tega dela?

In ker se vse od Sevnice pa do Radeč vsi vozijo preko Mirnske doline in Trebnjega v Ljubljano, imajo nekatera podjetja hude težave, ker izredni prevoz večjega tovora sploh ni mogoč po tej cesti in morajo voziti, recimo, iz Krmelja preko Zidanega Mostu in Celja okoli do Ljubljane. Zato me zanima, če lahko, minister, poveste:

Kdaj lahko pričakujejo vsi ti podjetniki, ki jih ni malo – in v Mirni raste en del nove gospodarske cone, kjer se pričakuje kar nekaj investitorjev v prihodnjem letu – kdaj lahko pričakujejo – ali pa imate kakšno drugo rešitev, hitrejšo, cenejšo, da se premostijo vsaj tiste najbolj kritične točke na tem delu?

Namreč, na mostu v Mirni je še enkrat več prometa dnevno kot pa na prehodu čez Gorjance, pa vemo, da je sicer ta del zelo potreben za Belo krajino in bo zelo draga varianta, ki se projektira, ampak na tem delu

Mirnske doline pa je nujno nekaj storiti, ker bi tudi manjši posegi veliko rešili.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Minister dr. Peter Gašperšič, izvolite.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala, predsedujoči, za besedo. Spoštovane poslanke, poslanci! Zahvaljujem se gospodu Zvonku Lahu za postavljeno vprašanje.

Res je, tretja razvojna os je v različnih fazah priprave, in severni in južni del sta, bom rekel, v tem pogledu kar precej naprej, ker je umestitev v prostor vsaj v določenih delih že zaključena. V tem srednjem delu, torej med avtocesto A1, se pravi Ljubljana–Maribor, in A2 Ljubljana–Novo mesto pa so aktivnosti umeščanja v pristo še v teku.

Začetek tega umeščanja so bili v letu 2006, ko je bila podana pobuda za pripravo državnega prostorskega načrta. Takrat so bili študirani poteki različnih variant v tem srednjem delu v različnih koridorjih, tako v zahodnem delu preko Zasavja, v osrednjem delu preko občine Laško in tudi v vzhodnem delu preko območja Kozjanskega. Tako so se potem v letu 2007 te aktivnosti zaključile s predlogom najustrežnejšega koridorja v tem srednjem delu. To je bil ta osrednji koridor, kjer je bila tudi potem predlagana najustrežnejša varianta, ki je potekala preko Celja, Laškega, Zidanega mostu do Save in potem naprej preko Mokronoga in Šmarjeških Toplic, kjer je bilo predvideno priključevanje na avtocesto A2.

Bistvena glavna težava tega predlaganega koridorja pa je bila ekonomska upravičenost in tudi družbena sprejemljivost tako na območju občine Laško in tudi Šmarješke Toplice. Zaradi tega je bilo potem kasneje odločeno, da se ta načrtovalska izhodišča, nekako redefinirajo, tako da bi se obdelala še dodatna varianta tako imenovana minimalna alternativa. Določena je bila še dodatna varianta tako imenovana minimalna alternativa. Določeno je bilo tudi, da se obdelajo potem prednosti in slabosti te minimalne alternative v primerjavi s predlagano najustrežnejšo varianto in da se potem odloči, kateri predlog bi bil primeren za nadaljnje delo.

Pri minimalni alternativni je bilo upoštevano to, da se proučijo možnosti posodobitve v okviru obstoječe prometne infrastrukture. Tako bi bile tukaj predvidene različne kombinacije novogradenj, na najbolj problematičnih odsekih rekonstrukcije obstoječe infrastrukture z manjšimi investicijskimi ukrepi in da bi se tudi na določenih mestih, kjer je obstoječa infrastruktura najmanj problematično, tudi ohranila ta obstoječa infrastruktura. Tako je bila v letu 2010 potem naročena ta dopolnitev študije variant z upoštevanjem te minimalne alternative in sta bili obdelani dve varianti te minimalne alternative. Sedaj je zadeva pripeljala toliko daleč, da je predvidena razgrnitev te študije variant, ki je

predvidena v začetku naslednjega leta. Nadalje pa potem načrtujemo tudi, da bo Vlada potrdila, torej še v letu 2016, najustreznejšo variantno rešitev.

Kar se tiče potem nadaljnjih aktivnosti, je pa sedaj vse odvisno, kako se bo ta potek umeščanja v prostor odvil. Če bomo hitro prišli do zaključenega državnega prostorskega načrta, bodo tudi potem same aktivnosti naprej potekale skladno s prioriteta. Torej, najbolj kritična mesta najprej in potem postopno, tako da se, potem uredi tudi ta osrednji del, ki je – tako kot ste rekli – zelo kritičen. Vemo, da so tukaj iz osrednjega dela zelo veliko prometa odvija preko Mirne do avtoceste. Dejansko so aktivnosti nujne. Vemo tudi, da gospodarstvo te regije pravzaprav trpi zaradi te omejene dostopnosti do avtocestnega omrežja. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Zvonko Lah, izvolite, zahteva za dopolnitev odgovora.

ZVONKO LAH (PS SDS): Glede na to, da je v načrtu razvojnih programov kar do leta 2019 predvidenih malo sredstev, iz nove finančne perspektive do 2020 tudi ni pričakovati denarja, da bi se država zadolžila, tudi ni pričakovati, zato menim, da bi bilo mogoče bolje razmisliti o reševanju tega gospodarstva.

Namreč, že večkrat sem poudaril, da je bila napaka pri umeščanju te tretje razvojne osi v prostor, ker se ni upoštevalo razvojnih komponent, ampak je bila projektna naloga narejena tipično za prometno povezavo, to se pravi, kako najhitreje priti iz točke a, v točko b, in zgraditi sodobno cesto z najnižjimi stroški. Mislim, da ni realno pričakovati tega srednjega dela še kakšnih 10 let in več. Po drugi strani pa Občina Mirna sprejema OPPN za predstavitev državne ceste, da se ta kritična točka reši. Že z izvedbo tega, vsaj v nekem delu, da se reši ta industrijska cona oziroma obide ta most na Mirni in mogoče še obvoznica mimo Mokronoga, bi ogromno rešili; tudi že brez posodobitve ostalega dela te ceste do Sevnice.

Mislim, da bi bilo bolj pametno nameniti sredstva za neko izvedbo kot pa za drage študije umeščanja projektiranja za cesto, ki je najbrž nikoli ne bomo videli ali pa mi dočakali v svojem življenju.

Zato upam, da boste šli naproti temu gospodarstvu in tem občinam in da se v nekaj letih nekaj stori na tem področju.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Peter Gašperšič, izvolite.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala lepa.

Tako kot ste omenjali, srečujemo se s to problematiko, z možnostjo financiranja vseh teh prepotrebni infrastrukturnih odsekov, ki so ključni tudi za nadaljnji razvoj gospodarstva in

celih regij, ki zdaj trpijo s temi slabimi povezavami. V ta namen na ministrstvu zelo intenzivno razmišljamo o tem, da zagotovimo dodatne vire za izgradnjo te infrastrukture in bo ta paket nekih razvojnih načrtov na tem področju predstavljal tako imenovani nacionalni oziroma operativni program razvoja infrastrukture, ki ga pripravljamo na podlagi strategije, ki je bila sprejeta na Vladi v letošnjem letu. Ta paket, se pravi, vseh teh načrtov, aktivnosti, prioritet, bomo pripravili skupaj tudi s predlogom zagotavljanja teh dodatnih finančnih virov. Tukaj pač razmišljamo o uvedbi tako imenovanega infrastrukturnega centra. Če teh dodatnih virov ne bomo uspeli zagotoviti, se nam pa obeta dejansko še zelo dolgotrajno postopno izboljševanje te infrastrukture. Upam, da bomo prej kot v desetih letih uspeli zagotoviti tudi projekte, ki ste jih omenjali, da bomo s prioriteta, ki bodo, z metodologijo, ki bo omogočala, ki bo upoštevala prioritete, na podlagi katere bomo potem rangirali, katere projekte bomo začeli urejati prej, katere kasneje, ob seveda zagotovljenih finančnih sredstvih.

Skratka, vse to bo v tem nacionalnem programu, operativnem programu, če želite, opredeljeno in določeno. Tam bomo torej že videli, kako in kje se bodo torej, kateri ti kritični odseki reševali. To pa bo predvidoma do sredine naslednjega leta pripravljeno.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Zvonko Lah zahteva za glasovanje v Državnem zboru.

ZVONKO LAH (PS SDS): Izkoristil bi to poslovniško možnost, da se glasuje o tem, da se opravi širša razprava tukaj, v parlamentu, o tem. Namreč, vse se mora gledati tudi skozi denar in se prevečkrat sprašujem, kako se najde denar za, za izdelavo študij, za ogromno projektov, zadaj pa nikjer ni videti realnih sredstev za izgradnjo teh projektov. Potem pa vse skupaj ostane ... Tudi v načrtu razvojnih programov imamo ogromno projektov na državnih cestah iz leta 1998, pa 2000, največ 2009, ko je prišla nova vlada, in enkrat bo treba to počistiti ali pa reči, da smo zapravili toliko denarja brez zveze, v ta projekt ne bomo šli, ne pa, da bomo še naprej zapravljali za dodatne študije ali pa dodelava projekta, pa od tega nič ne bo.

Tudi za južni del tretje razvojne osi se sprašujem, kdaj bo izveden, ker prometno ekonomska študija je negativna in če bo povezava samo z Belo krajino, po mojem nikoli ne bo pozitivna. Če ni pozitivna, potem je tudi vprašanje smotrnosti realizacije takega projekta. V tem srednjem delu pa ravno tako, če bi upoštevali razvojno komponento, potem sigurno ne bi vodili od Celja, pa do Novega mesta neko posebno cesto, saj vemo, da se zdaj v Celje peljemo iz Novega mesta po obstoječi avtocesti, nekaj več kilometrov, in tudi tukaj prometno ekonomska študija nikoli ne bo pozitivna. Ob

Savi imamo cesto in ko se bodo gradile še te elektrarne, se lahko posodobi ta infrastruktura, da pridemo do avtoceste na spodnjem delu ali celo do Zagreba. Ta srednji del Mirnske doline pa bo ostal nek žep. Moramo pa tu posodobiti cesto, ne iti s kakšno dvopasovnico kot v Beli krajini, niti hitre ceste ne potrebujemo, ampak neko normalno dvopasovnico z voznim pasom, recimo, 3 metre ali 3,75. Tako se reši ta dva žepa, Mirno in Mokronog, in se to lahko hitro naredi. Občine bodo pomagale, pa tudi gospodarstvo.

Mislím, da če se to cesto hitro zgradi, bo samo gospodarstvo s svojim deležem plačila v državni proračun hitro odplačalo to cesto, če ne bomo zopet šli v neko preveliko investicijo.

Zato predlagam, da se o tem opravi razpravo, ker mislim, da je potrebna.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil danes popoldne v okviru glasovanja.

Gospod Matjaž Nemeč bo postavil vprašanje ministru za infrastrukturo dr. Petru Gašperšiču.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa za besedo. Dober dan, lep pozdrav, kolegice in kolegi! Spoštovani minister, dober dan!

Na vas se večkrat obračamo ne z rešitvami, ampak s problemi. Sam bom skušal tokrat biti malo drugačen; namreč, pobuda ne prihaja samo z moje strani, ampak predvsem s strani civilne družbe oziroma posameznikov in organizirane družbe. Namreč, govorim o 110 let stari bohinjski progi, ta jubilej bomo praznovali prihodnje leto. Pred 110 leti je pod patronažo Franca Ferdinanda bila odprta ena najbolj atraktivnih in najlepših evropskih železniških prog. Vselej, vsaj ko govorimo o zadnjih desetletjih, je ta proga pomenila predvsem breme državi. Kriza, ki smo jo bili deležni v preteklih letih, je pa pokazala nove možnosti, predvsem turizem je bil tisti, ki je na nek način generalni razvoj tudi naše družbe; v času najtežje krize od 3 do 4 %, v letošnjem letu bomo najverjetneje govorili o 13 in 14 %. In ravno letošnje leto je pokazalo vse priložnosti te proge, in sicer ne več v obliki bremena, ampak predvsem sama zasedenost, priljubljenost, atraktivnost te proge kliče po novih izzivih. Zato se tudi na vas obračam, predvsem ker gre tu za majhne prilagoditve, majhne posege, da bi za 110. obletnico, ki poteka prihodnje leto, še bolj pa ob 100. obletnici prve svetovne vojne, lahko privabili dnevne turiste, govorim o pol milijona dnevnih turistov, ki obdajajo to progo, ki je izjemno atraktivna.

Sama uporaba proge ne poteka samo od Jesenic do Nove Gorice, ampak dlje, tudi do Trsta. Tudi pobude prihajajo z italijanske strani, da bi ustvarili to progo bolj prijazno do porabnika, do turista v tem primeru. Do zdaj poznamo več oblik spodbujanja turizma s to

progo, ampak vselej na nek način ostaja tisti majhen poseg države, ki bi moral biti storjen, zato da bi še dodatno stimulirali to izjemno priložnost, ki jo imamo. Predvsem jo je treba kot takšno videti. Namreč, turizem je tisti, ki bi lahko na nek način nadomestil tisto, česar niso uspele druge panoge.

Tu govorimo o 158 kilometrih bohinjске proge in o možnostih razvoja le-te.

Hvala lepa zaenkrat.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo gospod minister dr. Peter Gašperšič.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala za besedo. Spoštovani poslanec gospod Matjaž Nemeč!

Res je, da je v strategiji razvoja prometa tudi železniški sistem na Goriškem zajet v poglavju Nadgradnje regionalnih prog. V tem sklopu so tako predvidene posodobitve signalno-varnostnih in telekomunikacijskih naprav, ki omogočajo boljše vodenje prometa in s tem tudi hitrejšo odvijanje prometa. Potem so posodobitve zgornjega ustroja, kjer je predvidena elektrifikacija odseka Sežana–Anhovo ter odsek do Vrtojbe. Posebna pozornost pa je dana tudi tej progi Nova Gorica–Jesenice, ki bo dobila posebno vlogo tudi v turističnem segmentu, ki ste ga že omenjali, da je izredno pomemben, ravno zaradi te proge. Razvojno gledano so te proge goriške regije vpete tudi v čezmejni projekt Adria A, v okviru katerega so bile izdelane študije izvedljivosti. Izvedeno je bilo preliminarno planiranje ter analiza stroškov in koristi za manjkajoče povezave, ki so bile ugotovljene na področju lahke železnice v okviru projekta Adria A, ki proučuje tudi razvoj dostopnosti za oživitve tega jadranskega zaledja.

Na Ministrstvu za infrastrukturo se nedvomno zavedamo pomena tega, imam podatek, 157 kilometrov dolgega odseka te regionalne železniške proge. Nedvomno je ta proga odigrala pomembno ključno vlogo, tudi kot ste že omenili, ob priložnosti lanskoletnega žleda, kjer se je potem lahko določen del prometa odvijal tudi po tej progi. Tako si bomo na Ministrstvu za infrastrukturo prizadevali za zagotovitev več sistemskih namenskih sredstev, tako kot sem že omenil pri prejšnjem vprašanju, ki jih bomo poleg samih potreb za državne ceste namenili tudi za obnovo in vzdrževanje regionalnih železniških prog in bomo na ta način omogočili, da bodo tudi te proge omogočale boljše dostopnost območjem, ki so pomembna za razvoj turizma.

Toliko, hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Matjaž Nemeč, zahteva za dopolnitev odgovora.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa, minister, za vaše odgovore.

Zadovoljen sem zavedanja ministrstva, da je to predvsem priložnost, ne pa težava. V prihodnje se bom s podobnim vprašanjem obrnil tudi na Ministrstvo za gospodarstvo, ker je tudi ono zelo pomemben deležnik razvoja te proge in turizma kot takšnega.

Dovolite mi, uvodoma sem omenil, da bom za razliko od vselej mogoče predstavljal rešitve. Konec oktobra je potekal posvet v Tolminu na to temo. Sami vemo, da ne gre samo za Primorsko regijo, ampak je tudi za Gorenjsko regijo izjemnega pomena in za razvoj turizma v teh dveh regijah. Namreč, na tem posvetu je bila pripravljena cela selekcija ukrepov, gre za izjemno nezahtevne in prijazne turistu in turistični ponudbi zahteve, ki vam jih bom lahko dostavil v bližnji prihodnosti.

Pobuda z moje strani oziroma ki jo prenašam predvsem od udeležencev tega posveta, je, da bi se v bližnji prihodnosti sestali na operativnem sestanku, in sicer s predstavniki vašega ministrstva, Ministrstva za gospodarstvo, Slovenske turistične organizacije, generalnega direktorja Holdinga Slovenskih železnic in vodstva Potniškega prometa, d. o. o. Namreč, tukaj gre predvsem za veliko dobre volje, dobre prilagoditve in operativnosti za to, da se lahko z majhnimi finančnimi vložki lahko v 2016, ko obeležujemo pomembno obletnico, in tudi v letu 2017, ko obeležujemo 100. obletnico konca prve svetovne vojne, lahko ljudem in turizmu ponudi več kot le do zdaj. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Peter Gašperšič, izvolite.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: K temu lahko dodam le še to, da pozdravljam takšne pobude, tako da z veseljem sprejemam in sem odprt za tovrstne pogovore in iskanje rešitev, kako s čim bolj učinkovito, se pravi z nekimi racionalnimi predlogi in rešitvami, doseči čim večji učinek za blaginjo in dobrobit gospodarstva in Slovenije sploh. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Marko Pogačnik bo postavil vprašanje ministrstvu za finance dr. Dušanu Mramorju.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, hvala za dano besedo. Spoštovani minister za finance!

Dejstvo je, da sta se vlada Mira Cerarja in Ministrstvo za finance odločila, da bosta naredila spremembo zakona o krepitvi in stabilnosti bank v Sloveniji, kar direktno vpliva na poslovanje t. i. slabe banke. Glavno poslanstvo slabe banke pred to spremembo in dopolnitvijo zakona je bila prodaja terjatev, sedaj pa uveljavljate novo

dejavnost za slabo banko, in sicer prestrukturiranje podjetij.

Glede na to, da prestrukturiranje podjetij po eni strani pomeni tudi direktno upravljanje s podjetji – vemo, da imamo v Sloveniji še Slovenski državni holding, ki se ukvarja z upravljanjem podjetij. V letošnjem letu je sprejela Vlada Republike Slovenije strategijo o upravljanju državnega premoženja. V tej strategiji ni dejansko zapisanih nekih relacij, na kakšen način bosta Slovenski državni holding in slaba banka sodelovala. Vendar glede na poslanstvo, ki ga je do sedaj imela slaba banka pri prodaji terjatev, sem prepričan, da v sami strategiji, toliko kot ste zajeli sodelovanje SDH in Družbe za upravljanje terjatev bank, je bilo dovolj. Vendar glede na spremembo zakona, in sicer da se bo slaba banka sedaj ukvarjala tudi s prestrukturiranjem podjetij, sem mnenja, da bi zaradi te spremembe bilo treba narediti dopolnitev in spremembo strategije upravljanja državnega premoženja.

Zanima me:

Ali Ministrstvo za finance oziroma vlada Mira Cerarja razmišlja kaj o dopolnitvi oziroma o spremembi strategije upravljanja državnega premoženja?

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo minister dr. Dušan Mramor.

DR. DUŠAN MRAMOR: Hvala lepa za vprašanje, spoštovani gospod poslanec mag. Marko Pogačnik.

Najprej mogoče širši okvir. Nobena izmed sprememb, ki jih uvaja Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank neposredno ne vpliva na obseg tako imenovanih kapitalskih naložb države. V skladu z zakonom o Slovenskem državnem holdingu so kapitalске naložbe države, ta pojem, le naložbe v lasti Republike Slovenije, KAD in SDH. To pomeni, da se delnice ali poslovni deleži, katerih imetnik je DUTB, ne štejejo med kapitalске naložbe države po tem zakonu, ker ZUKS, pač ta sprememba, ne vpliva na to, ali bodo Republika Slovenija, KAD ali SDH pridobivali nove deleže gospodarskih družb, tudi ne vplivajo na obseg teh kapitalskih naložb države. Ker se strategija upravljanja kapitalskih naložb države nanaša le na tako imenovane kapitalске naložbe države, kamor, kot že rečeno, naložbe DUTB ne sodijo, sprememba te strategije zaradi sprememb ZUKS ni potrebna.

Novela ZUKS ne posega v osnovno poslanstvo sklada banke in to institucijo ne spreminja v nalogo novega upravljavca kapitalskih deležev kljub podaljšanju roka delovanja do konca leta 2022. Slaba banka mora svoje premoženje odprodati v času svojega delovanja in ne bo trajni lastnik in upravljavec terjatev in kapitalskih deležev, ne glede na način, na katerega je ali bo kapitalске deleže pridobila, recimo, v procesu

prenosa slabih terjatev na DUTB kot zavarovanje za prenesene kredite ali v procesu prestrukturiranja podjetij. Vsi ti deleži so namenjeni prodaji. Bo pa, in to je tudi v spremembi ZUKS, bo pa morala DUTB skladno s predlagano določbo tega spremenjenega zakona, preden bo odsvojila delež v gospodarski družbi, v kateri je naložba Republike Slovenije skladno s strategijo upravljanja kapitalskih naložb države opredeljena kot strateška ali pomembna, obvestiti SDH o nameravani predaji svojega deleža v tej družbi ter o pogojih te prodaje. SDH bo lahko delež DUTB pridobil na podlagi odplačnega odkupa ali na podlagi zamenjave za delež Republike Slovenije v družbi, v kateri upravljavska upravičenja izvaja SDH. Novela ZUKS torej, podobno kot je s sklepom določila Vlada, vzpostavlja večjo raven sodelovanja DUTB in SDH.

Ne glede na te spremembe ZUKS strategija sicer že sama določa, da bo Vlada v roku enega leta od njenega sprejema opravila njeno revizijo in v primeru spremenjenih gospodarskih in drugih okoliščin na predlog Ministrstva za finance Državnemu zboru predlagala v sprejem njene spremembe. Tako so že v sami strategiji spremembe možne. Če pride do bistvenih sprememb v strukturi naložb SDH, bo take spremembe tudi predlagala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Marko Pogačnik, zahteva za dopolnitev odgovora. Izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani minister, zahvaljujem se vam za ta odgovor.

Med besedami sem vas razumel, da se nekako razmišlja tudi v tej smeri oziroma vam zakonski okvir dajajo tudi to možnost. Spoštovani minister, prepričan sem, da s to spremembo in z dopolnitvijo Zakona o krepitvi stabilnosti bank bo DUTB dejansko postala en del upravljavec podjetij. Že danes lahko vidimo, da DUTB razpolaga z več kot 33 družbami, v katerih ima lastniški delež, in da se bodo ti deleži, predvsem tudi glede na to spremembo zakona, lahko verjetno v prihodnosti samo še povečevali.

Vsaj zame osebno bi bilo izjemno pomembno, da tukaj ne pride do različnih interesov, na eni strani Slovenskega državnega holdinga, na drugi strani Družbe za upravljanje terjatev bank, in da Vlada oziroma Ministrstvo za finance čim prej razmisli o dopolnitvi oziroma o spremembi strategije upravljanje državnega premoženja, kajti vemo, če bo prihajalo do tega prestrukturiranja, ne nazadnje je tudi vlada Mira Cerarja v proračunu za leto 2016 in leto 2017 namenila kar nekaj 100 milijonov za ta podjetja. Tudi pričakujem, da bo pri nekaterih podjetjih, do katerih zdaj ima Družba za upravljanje terjatev bank vzpostavljene terjatve, prej ko slej prišlo do konverzije terjatev v ta lastniški delež in da

bomo dejansko na slovenskem trgu dobili dva upravljavca premoženja.

Bi bilo pa za razmisliti:

Zakaj se tista podjetja, ki potrebujejo prestrukturiranje, ne prenesejo na Slovenski državni holding – ta ima do sedaj že te izkušnje – in da DUTB dejansko opravlja tisto nalogo, zaradi katere je bila tudi ustanovljena? To je prodaja terjatev in iskanje aktivnih kupcev oziroma strateških lastnikov. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Dušan Mramor, izvolite.

DR. DUŠAN MRAMOR: Hvala lepa.

Seveda se tukaj odpira vrsta vprašanj, vendar ključni namen te spremembe ZUKSB in podaljšanje roka delovanja DUTB je bil, da se čim bolj poviša vrednost teh terjatev oziroma tudi potem konvertiranih terjatev ob prodaji prestrukturiranega, vsaj finančno prestrukturiranega podjetja. To smo videli na kar nekaj primerih in zato smo se odločili, da gremo v spremembo podaljšanje roka, ki daje možnost, da ni prisilne prodaje po nižjih vrednostih, likvidacijskih vrednosti, in hkrati instrumente, ki omogočajo, da se prestrukturira podjetje in proda dražje. Seveda, če bo to ustrezno upravljano in s tem namenom, s katerim je bil tudi DUTB ustanovljen, bo izplen iz te prodaje dovolj velik, da bo lahko pokril vse obveznice, ki so bile izdane bankam, in hkrati povrnil kapital in imel donos tistih 8 %, kolikor je bilo v prvotnem zamišljeno. Tako je bil namen tega predvsem povečati vrednost sredstev, ki jih ima v upravljanju DUTB, in mu dati instrumente, da lahko vrednost čim bolj poveča.

Če pa pride v tistih podjetjih, v katerih ima DUTB terjatve, po drugi strani so pa to strateška podjetja v strategiji in s katerimi upravlja SDH, pa mora biti to delovanje koordinirano. Če bodo potrebne kakršnekoli spremembe v strategiji, v takih primerih bomo take spremembe tudi predlagali.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj, ki bo postavil poslansko vprašanje ministru za zunanje zadeve gospodu Karlu Viktorju Erjavcu.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani minister za zunanje zadeve!

Priznam, da bi verjetno pred enim tednom bilo to vprašanje najbrž postavljeno drugače; drugače bi vprašal predvsem zaradi tega, ker smo priča številnim dogodkom, ki vplivajo na dejavnost Ministrstva za zunanje zadeve in tudi na vašo vlogo pri tem.

Vprašanje se nanaša na migrantsko krizo, tako imenovano migrantsko krizo in vlogo Ministrstva za zunanje zadeve, predvsem glede na to, da je sama migrantska kriza tudi povod ali razlog za

različne druge politične ukrepe, ki jih sprejema tako Evropska unija kot posamezne države članice. Zaradi tega me zanima:

Kakšna je vaša ocena glede tega, da se bo odtok, da tako rečem, migrantov v druge države zaustavil oziroma da bosta Avstrija in Nemčija začeli vračati ljudi nazaj v državo Slovenijo?

Kaj bo v tem primeru država Slovenija naredila z migranti, da ne bo postala tako imenovani žep?

Ali je v zvezi s tem že pripravljena politika oziroma kaj je pripravljeno v zvezi s tem da Slovenija ne postane žep – ne bom govoril o strategijah, ker mislim, da teh imamo preveč –, in navsezadnje tudi v zvezi s tem, kar je predsednik države govoril v parlamentu; skratka, da se določi zgornja meja migrantov?

Kakšen je dogovor z drugimi državami?

Drugo vprašanje se nanaša, ne moremo danes mimo tega, na teroristično dejavnost, ki danes je v Evropi:

Kakšni so ukrepi oziroma koordinacija med državami članicami za preprečitev teh ekstremizmov in za to, da s bo okrepila varnost v Evropi?

Tretje vprašanje – glede na to, da smo del Evropske unije:

Kakšna je vloga Evropske unije tudi v drugih mednarodnih organizacijah? Na primer v Združenih narodih Evropska komisija ni uspela s tem, da bi dobila tako imenovano dovoljenje Združenih narodov za posredovanje v Sredozemlju, medtem ko je, recimo, Francija v sedanjem trenutku takoj dobila "dovoljenje" za boj proti ekstremistom in teroristom v Siriji.

To so številna vprašanja, ki zahtevajo tudi odgovor, spoštovani minister za zunanje zadeve.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Odgovor vam bo podal minister za zunanje zadeve gospod Karl Viktor Erjavec.

Izvolite, beseda je vaša.

KARL VIKTOR ERJAVEC: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav spoštovana predsedujoča, tudi lepo pozdravljam vse poslanke in poslance!

Zahvaljujem se za vaše vprašanje. Res je, da je malce preoblikovano glede na aktualno situacijo, kar štejem za pravilno. Najprej bi rad poudaril, da Ministrstvo za zunanje zadeve ves čas spremlja situacijo, tako smo, kar se tiče begunske krize, ves čas v kontaktu z različnimi državami, zlasti z državami na balkanski poti in z Avstrijo, Italijo, tudi Nemčijo. Zakaj je to pomembno? Zlasti je pomembno zato, da lahko pravočasno ukrepamo, če bi v kateri od teh držav prišlo do spremembe politike na področju migracij.

V zvezi s tem naj povem, da so bile opravljene z moje strani številne aktivnosti. Imeli smo kar nekaj svetov ministrov za zunanje zadeve, vendar moram povedati, da ves čas se postavljajo na svetih ministrov za zunanje zadeve, če je vprašanje migracij sploh zunanje-politično

vprašanje, ki sodi v pristojnost ministrov za zunanje zadeve. Moram reči, da ves čas v Bruslju in v Luksemburgu zagovarjam, da to vprašanje sodi tudi v pristojnost ministrov za zunanje zadeve, ker gre za varnostno vprašanje. Ne glede na to, da je stališče jasno, da gre pri migracijah za eno temo, pri terorizmu za drugo temo, vendar vidimo lahko, da se ti dve temi, ta dva problema prepletata. Ne nazadnje lahko ugotovimo, da je v teroristični akciji 13. novembra v Parizu eden od teroristov prišel preko tega migracijskega vala. Moram reči, da sedaj, ko gre za srečanje ministrov za zunanje zadeve, da vlada prepričanje, da gre za evropski problem, da gre za problem, ki sodi tudi v pristojnost ministrstev za zunanje zadeve.

Kar se tiče mojih konkretnih aktivnosti, naj povem, da sem imel pogovore v Rimu, na Dunaju in tudi več telefonskih pogovorov z drugimi zunanjimi ministri. Tukaj bi zlasti omenil madžarskega zunanjega ministra, francoskega zunanjega ministra in tudi ministra za zunanje zadeve Srbije, Makedonije. Tudi so bila določena bilateralna srečanja.

Kar se tiče Rima, moram reči, da sva se z italijanskim zunanjim ministrom Paolom Gentilonijem zlasti pogovarjala o tem, kakšna je situacija v Sloveniji, kakšna bi lahko bila italijanska pomoč, napotitev njihovih policistov oziroma karabinerjev. Zlasti sva predelala scenarij, če bi seveda prišlo do razpršitve tega migracijskega vala, ki bi lahko imel negativne posledice za Italijo. Dotaknila sva se tudi vprašanja, ki se nanaša na to, da se lahko tudi zgodi sprememba migracijske poti iz Hrvaške, Slovenije proti Avstriji, in sicer v smer Albanije in preko Jadranskega morja v Italijo. Lahko rečem, da je italijanska stran na vse te scenarije pripravljena.

Z avstrijskem zunanjem ministrom, imel sem sestanek 11. 11. 2015, sva se pa zlasti pogovarjala o varnostni situaciji v Šentilju in o tem, kako bi bolje upravljali ta migracijski val. Gre za to, da je zelo pomembno tudi, kaj se dogaja na avstrijski-nemški meji. Zagotovila so bila dana, da zaenkrat bodo sprejemali te migrante, mislim pa, da bo ključno srečanje, ki bo v nedeljo med Evropsko unijo in Turčijo, tam naj bi se pač sprejele neke odločitve, ki bi zlasti šle v smeri zmanjševanja tega migracijskega vala.

Če mi boste dali priložnost z dodatnim vprašanjem, bi pa nekaj besed še spregovoril glede terorizma, aktivnosti našega ministrstva v zvezi s tem in tudi, kakšna je v tem trenutku mednarodna situacija. Moram pa reči, da gre za tako kompleksno vprašanje, da je težko v petih minutah odgovoriti na vsa ta vaša vprašanja.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Mag. Andrej Šircelj, imate zahtevo za dopolnitev odgovora. Izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani minister, strinjam se, da gre za

zahtevno vprašanje in za tudi široko vprašanje, zato tudi mislim, da bi bilo treba v Državnem zboru več o tem govoriti.

Še za drugo zadevo gre. Namreč, vzrok ali posledica, čemu je vse migracijska kriza. Govorimo tudi o Evropi in bi tudi prosil za vlogo Evrope oziroma Evropske unije, takšne, kot danes je.

Ali je to sedaj nek nov mini schengen?

Kakšen je konkreten odziv Slovenije na pobudo o novem mini schengenu?

Druga zadeva je seveda vloga Evrope v OZN, v Združenih narodih. Mislim, da tukaj je ta vloga prešibka; enostavno prešibka v smislu tega, da je tam Evropska komisija neupoštevana. Evropska komisija je tudi premalo učinkovita, ker je premalo učinkovita ali ker nima mehanizmov, da bi bila bolj učinkovita, vsaka država reagira po svoje.

Kdo bo sedaj usklajeval?

Ali je to Evropska komisija, ki bo usklajevala, ali je pravo mesto za to?

Vidim, da tukaj vse to bolj temelji na bilateralnih pogovorih, kar niti ni narobe; ampak zanimajo me ocene.

Tudi Ministrstvo za zunanje zadeve v povezavi glede bilateralnih razgovorov, omenili ste Srbijo, Italijo in tako dalje.

Kaj pa Hrvaška?

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Gospod Karl Viktor Erjavec, minister za zunanje zadeve, bo dal dopolnitev odgovora. Izvolite.

KARL VIKTOR ERJAVEC: Hvala za to dopolnilno vprašanje.

Kar se tiče Hrvaške, naj povem, da je tam neka prehodna situacija, ko imamo obdobje po volitvah in vlada ni oblikovana, zato je dogovor s predsednikom vlade, da on vodi neposredne pogovore z njihovim dosedanjim in trenutnim predsednikom vlade, ki opravlja tekoče posle, z gospodom Zoranom Milanovičem.

Kar se tiče vloge Evropske unije v Organizaciji združenih narodov, je treba vedeti, da so tam ključni igralci člani Varnostnega sveta in tam Evropska unija ne nastopa, nastopajo pa posamezne države, kot je Francija, Velika Britanija. Zato v okviru Organizacije združenih narodov ta vloga Evropske unije ni tako močno prisotna, ker so ključni odločevalci stalne članice Varnostnega sveta in nestalne članice, pri katerih so tudi nekatere članice Evropske unije; v tem primeru, recimo Španija, Luksemburg.

Kar se tiče migracijske krize, terorizma, vse to je gotovo posledica krizne situacije tako v Siriji, tako v Iraku, tako v Libiji, kjer se soočamo z razpadom države. Kar se tiče Sirije, lahko povem, da na zadnjem svetu ministrov za zunanje zadeve, ki je bil prejšnji ponedeljek, smo imeli pogovor s posebnim odposlancem Organizacije združenih narodov Staffanom de Misturom, ki ocenjuje te dunajske pogovore – gre že za tretji krog – kot pomemben korak

naprej. Treba je vedeti, da še dva, tri meseca nazaj sploh ni bilo mogoče vse te akterje dobiti za isto mizo. To se pravi poleg ZDA, Francije, Rusije, Nemčije so tukaj še tako imenovani regionalni akterji, kot je Iran, Savdska Arabija, Turčija. Ocenjuje, da pogovori gredo v pravo smer, seveda gre pa vse prepočasi, ker dokler tam ne bo neka politična rešitev, mislim, da do takrat bo težko govoriti o tem, da ne bo pritiska na Evropo glede migracijskega vala. Da pa ne omenim Afrike, ki je drugo takšno migrantsko žarišče.

Kot veste, je bila ta konferenca EU Afrika na Malti, kjer so se pač dogovorili o določenih ukrepih, ki bi preprečevali pritisk afriških migrantov na Evropsko unijo. Tukaj je pa pomembna tudi ta operacija v Sredozemlju, ki je sedaj v drugi fazi. Gre za operacijo Sofija, ki pa prinaša rezultate. Italija v tem trenutku ni pod ne vem kakšnim migracijskim pritiskom. Mislim, da bi morali nekaj podobnega narediti tudi za balkansko migracijsko pot.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Gospod Tomaž Liseč bo postavil poslansko vprašanje ministru za finance dr. Dušanu Mramorju ter ministru za javno upravo gospodu Borisu Koprivnikarju. Izvolite.

TOMAŽ LISEČ (PS SDS): Hvala, predsedujoča, za dano besedo. Spoštovani, predvsem spoštovana ministra Mramor in Koprivnikar, lep pozdrav!

Verjetno nisem prvi in ne zadnji, ki ugotavljam, da 12 dni po tistem, ko sem postavil poslansko vprašanje, so se zadeve spremenile oziroma v tem primeru zabetonirale. Želel sem vas vprašati o pripravah pri proračunu za leto 2016 in 2017 v zvezi s povprečnino za občine za leto 2016 pa tudi, kako si v nadaljnjem predstavljate delovanje občin. Ampak vemo, kakšna je zadeva. Minister za finance na eni strani govori, kako je treba skrbeti za javne finance, na drugi strani pa sprejemamo zakon, kjer občinam dajemo nove zakonske obveznosti. In na tretji strani ta minister, ki tako zelo želi skrbeti za javne finance, daje javnemu sektorju 132 milijonov. To je po mojem mnenju ključen problem tega dogovarjanja. Z javnim sektorjem ste se z lahkoto dogovorili za 132 milijonov, na drugi strani pa ste, ob tem da ste v Državni zbor pripeljali tudi Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, občinam naložili – po mojih izračunih in to naj bi bili tudi javni podatki – 13 milijonov.

Po mojih podatkih, spoštovana ministra, ta razlika med 519 evri, ki je bila prej povprečnina, in 522 evrov, katero so koalicijski poslanci sprejeli pri proračunu in pri ZIPRO, ni niti dovolj za te zakonske nove naloge, ki ste jim jih dali, kje so potem šele tukaj investicijski in razvojni potenciali občin, o katerih tako zelo neradi določeni poslanci koalicije trdite, v nasprotju z njimi pa jaz trdim, da tista gospodarska rast, na katero se Vlada tako zelo rada sklicuje, je tudi

še vedno posledica lanskoletnih lokalnih volitev, ko so občine, predvsem župani, veliko investirali, seveda poskrbeli za svoje volivce in za svoje glasove pred volitvami, računi pa so prihajali tudi po volitvah.

Spoštovana ministra, glede na to, da je povprečnina za leto 2016 zaenkrat sprejeta 522 evrov, me zanima:

Ali lahko občine pričakujejo kakšne sistemske rešitve v letu 2016, morda kakšen nov zakon, Zujf občin, ali se bo kaj drugega dogajalo na področju lokalne samouprave, da bodo občine lažje izvajale na eni strani zakonsko obvezne naloge in na drugi strani, kljub temu da pred njimi niso volilna leta, lahko tudi načrtovale kakšne investicijske in razvojne projekte?

Toliko za uvod. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo najprej dajem ministru za javno upravo gospodu Borisu Koprivnikarju.

BORIS KOPRIVNIKAR: Predsedujoča, hvala.

Spoštovani poslanec, hvala za to vprašanje. Če dovolite, bom odgovoril samo z nekaj konkretnimi dejstvi, ki mislim, da bodo najboljše pojasnila ta odnos. Občinam gre transfer približno v višini dobre milijarde, za javne uslužbenke pa približno 4,2 milijarde. Če pogledate povečanje stroškov in to ponudbo, ki je bila dana občinam, so deleži na teh transferjih dejansko popolnoma primerljivi. Ob tem naj povem še to, da so občine od leta 2006 do leta 2014 povečale svojo zaposlenost za 13 %, da so v bruto domačem proizvodu od leta 2008 do leta 2013 povečale svoj delež od 4,94 na 5,58 %, kar pomeni, da je bistveno večja udeležba, in da povprečnina, ki je predmet tega dogovora, za občine predstavlja samo dobro polovico vseh prihodkov, drugo polovico pa pridobijo občine s svojimi izvirnimi prihodki. Ob tem naj povem, da smo se letos sestali, mislim, da enajstkrat, da je Vlada svojo ponudbo od 519 evrov do končnih 525 evrov kar krepko povečala in tudi zajela vse tiste obveznosti, ki so jih občine navajale, ob tem pa tudi povečala možnost zadolževanja, zagotovila dodatna sredstva z ugodno obrestno mero, uredila bo težave pri sprejemanju odlokov za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, pa tudi dovolila, da se po 21. členu namenijo sredstva za poplačilo dolgov občinskih investicij. Ob tem pa smo se z občinami dogovorili za celo vrsto zakonskih sprememb, nekaterih pravilnikov, ki smo jih že deloma izvedli, deloma se izvajajo. Ob tem je pa treba tudi opozoriti, da te možnosti, ki so bile s popravki predpisov in pravilnikov, pa tudi zakonov pripravljene, tudi od občin terjajo, da te možnosti dejansko tudi uporabijo. Ob tem pa smo dali na voljo tudi celo vrsto orodij, od javnih naročanj, obratnih dražb, programske opreme, ki jih ima država na voljo. Torej smo občinam šli krepko naproti. Tudi s temi ponodbami, ki so danes na mizi, menimo, da delovanje občin ne bo ogroženo. Tudi iz

podatkov, ki sem jih prej navedel, je razvidno, da se je dejansko položaj glede na druge dele javnega sektorja občin kar občutno izboljševal v deležu in ne poslabševal, kot se običajno prikazuje.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Besedo dajem ministru za finance dr. Dušanu Mramorju.

DR. DUŠAN MRAMOR: Spoštovani gospod poslanec Tomaž Lisec! Naj se navežem na to, kar je bilo povedano s strani Borisa Koprivnikarja.

Vlada je v pogajanjih z občinami izhajala iz letos uveljavljene povprečnine, to je 519 evrov na prebivalca, in je v pogajanjih svoj predlog korigirala na 522 evrov na prebivalca. To pomeni obseg primerne porabe občin na enaki ravni kot letos, saj je predlagana povprečnina enaka povprečni povprečnini, kot to velja za leto 2015. Predlagani znesek je bil utemeljen z izračunanimi vplivi na izdatke občin v prihodnjih letih. Po eni strani se je upoštevala ocena prihrankov v stroških dela občin zaradi ukrepov, ki jih je omenil minister Koprivnikar, za znižanje stroškov dela, po drugi strani pa tudi učinki dogovora s sindikati, ki ste ga omenili. Po oceni obeh strani znašajo učinki sistemskih in izvedbenih sprememb predpisov, s katerimi se znižujejo stroški dela občin, na letni ravni 20,3 milijona evrov, brez upoštevanja približno 5 milijonov evrov učinkov pri že izvedenih ukrepih, ki so se upoštevali že za znižanje povprečnine s 525 na 519 v letošnjem letu. Nekateri od teh učinkov, ocenjeni na približno 8,1 milijona evrov, so potencialni – kot je rekel že minister Koprivnikar, občine jih bodo občutile, če bodo imele investicije – drugih učinkov pa je za 12,2 milijona evrov. Upoštevanje teh učinkov bi omogočalo znižanje povprečnine.

Na drugi strani je bilo upoštevano povečanje obveznosti občin zaradi povečanja plač v javnem sektorju, kot ste omenil, za okoli 13,5 milijonov evrov, kar pomeni, da sta učinka praktično medsebojno enaka. V prizadevanju, da bi šli občinam v največji meri naproti in da bi dosegli dogovor, je Vlada v zadnjem krogu pogajanj, tam sem bil jaz osebno, ponudila občinam povprečnino v višini 525 evrov ob ohraniti določila, da občinam pripadajo prihodki le do višine primerne porabe in ne tudi presežki nad primerno porabo. Občine so predlagano rešitev zavrnile, hkrati pa tudi dogovor glede investicijskega transferja.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec, imate besedo za dopolnitev odgovora.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, spoštovana ministra, za zelo izčrpne odgovore. Jaz se strinjam, gospod Koprivnikar, da v občinah ni vse optimalno. Od primera do primera bi lahko

šli, kje je občinska uprava prebogata, kje je kakšna investicija napačno izpeljana. Ampak tudi v državi imamo tako, da marsikatero ministrstvo in državni organ je prebogat s človeškimi viri in marsikatero ministrstvo se je v preteklosti, in tudi sedaj se dogaja, zakalkuliralo pri posamezni investiciji, ki ima finančne učinke. Vedno poslušam o tem, kako je Vlada kljub naporom sprejela 522 evrov. Če bi bila Vlada tako dobrohotna, kot je bila recimo na eni strani do javnega sektorja, glede na to, da vemo, da se je v preteklosti dogajalo, da je Vlada enostransko, kot je tudi v tem primeru, pristala oziroma določila 522 evrov, me zanima, zakaj v tej dobri želji po sodelovanju z občinami ne bi še enkrat kršila dogovora z Združenjem in Skupnostjo občin in sama dobrohotno podprla amandma Poslanke skupine nepovezanih poslancev v znesku 525, torej tiste zahteve, ki ste jo imeli, ki ste jo dali na mizo, pa bi bili verjetno tudi vsi lokalni funkcionarji zadovoljni. Na drugi strani pa je minister Mramor rekel: "Medsebojno približno enaki učinki." Približno 20 milijonov, o katerih smo, če veste, v letu 2015 kar veliko razpravljali, da je šlo pri tistem tako imenovanem Zujfu občin in sistemskih rešitvah za prenapihnjene številke, na drugi strani pa bodo občine morale dati 13 milijonov zaradi novih zakonskih obveznosti. Skratka, v bistvu je poanta tega, da karkoli so naredili v letu 2015, je učinek enak nič. Na žalost.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Boris Koprivnikar, minister za javno upravo.

BORIS KOPRIVNIKAR: Težko bi se strinjal z vami, da je učinek enak nič, ker smo učinke ocenili in jih merimo v milijonih. Pa še nekaj je zelo pomembno. Ta način sodelovanja, ki smo ga z občinami vzpostavili ob predlaganju konkretnih ukrepov, ob čemer smo bili zelo, zelo dovetni tudi za predloge z občinske strani, mislim, da smo jih kar 12 vzeli v ukrepe, ki smo jih potem prenesli tudi na ministrstva, želimo tudi nadaljevati, da izboljšujemo poslovno okolje tudi za delovanje obči in zmanjšujemo stroške. Glede samega poslovanja in delovanja občin se pa moram z vami strinjati, da so razlike izjemne. Nekatere delujejo izjemno racionalno in zgledno, nekatere pa ravno v nasprotno smer. Vendar so številke, s katerimi operiramo in s katerimi pojasnjujemo, številke, ki govorijo v povprečju. In ravno to je tudi pomembno, da se ne pogovarjamo o boljših ali slabših primerih, ampak se pogovarjamo o učinku na celotno delovanje lokalne samouprave. Seveda si pa tudi sami želimo, tako kot spremljamo in analiziramo pa tudi zahtevamo popravke v ožji državni upravi, tam, kjer se pojavljajo neracionalnosti, da se te neracionalnosti učinkovito odpravljajo tudi v delu lokalne skupnosti. Za ta namen smo dali na voljo kar nekaj učinkovitih orodij in upam, da jih bodo

uporabili na tak način ter tudi pridobili več sredstev, ki jih bodo lahko namenili v investicijsko vzdrževanje oziroma investicijske transfere poleg vsega tega, kar je že z obstoječim financiranjem na voljo.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima še minister za finance dr. Dušan Mramor.

DR. DUŠAN MRAMOR: Hvala lepa.

Če lahko tukaj nadaljujem. Vsega skupaj je bilo identificiranih do zadnjega kroga pogajanj 26 ukrepov, od teh 26 jih je 22 že ali jih bo realiziranih do konca letošnjega leta s temi učinki, kot je bilo rečeno, identificiranih pa je bilo še 8 dodatno, se pravi 12 jih moramo še realizirati v letu 2016. Ne glede na to, da do dogovora ni prišlo, in če bi bil dogovor, ima to svojo vrednost, ta vrednost pa je 3 evre povprečnine, bomo mi nadaljevali, to smo s tudi zavezali. Na zadnjem krogu pogajanj smo se zavezali, da tudi če ne sprejmejo dogovora, mi nadaljujemo z ukrepi za zniževanje stroškov občin, ker to je prava usmeritev.

Rad bi povedal še naslednje. Povprečnine naj bi pokrivala te tekoče stroške. Za več kot polovico občin povprečnina 522 evrov ne zahteva prelivanja iz drugih virov v tekoče stroške in lahko pokriva. Se pravi, to so te razlike med občinami. Velika večina občin to pokriva iz povprečnine, ki je bila predlagana, 522 evrov.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec, imate zahtevo za postopkovni predlog, da se na naslednji seji opravi razprava o vašem odgovoru.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Tako je, spoštovana podpredsednica.

Imamo zakon in imamo formulo. Po tej formuli naj bi bila povprečnina 652 evrov, nekateri pravijo sicer 636, tako da bi morda v tej razpravi tudi prosil za konkretne podatke. Jaz se strinjam, da je treba občinam dati boljše poslovno okolje, da je morda naslednja faza tudi, da se Ministrstvo za javno upravo spoprime z učinkovitostjo zaposlenih v občinskih upravah. Ampak po mojih podatkih, minister, bi bilo prav, da v razpravi, če jo boste seveda koalicijski poslanci podprli, tudi poveste, ali res držijo informacije, da se na ministrstvu pripravljajo spremembe, kjer naj bi lokalno samoupravo dali še bolj nekam v kot, kot je že do sedaj.

Jaz mislim, da je prav, da opravimo razpravo, kjer se odločimo vsi skupaj, tudi poslanci, ne samo vlada, kakšno želimo, da je financiranje občin v naslednjih letih, kako naj bo opredeljena vloga lokalne samouprave tudi v sodelovanju z Državnim zborom. Kot vsi vemo, pa vse temelji na finančnih. Jaz mislim, da je razprava o lokalni samoupravi in povprečnini za naslednja leta

nujno potrebna v Državnem zboru, ker še vedno trdim, da denar, ki pride v občine, občine veliko bolj korenito, investicijsko in razvojno namenijo za svoje delovanje, kot pa z denarjem ravna država. Predlagam, da o tem opravimo eno temeljito razpravo v Državnem zboru. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa. O vašem predlogu bo Državni zbor odločil danes v okviru glasovanj.

Poslansko vprašanje bo postavil dr. Matej Vatovec ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospa podpredsednica.

Gospa ministrica! Gotovo ste seznanjeni s problematiko škedenjske železarne v Trstu, ki jo domačini nekoliko cinično že imenujejo "tovarna smrti". Gre za star železopredelovalni obrat, ki se tako rekoč nahaja v samem centru mesta na sredini Miljskega zaliva in ima gotovo nezanemarljive čezmejne učinke. Prebivalci v občinah Ankaran, Koper in tudi v Izoli in Piranu namreč zaznavajo veliko stopnjo onesnaženosti iz te tovarne, ki se kaže tudi v velikih koncentracijah delcev silicija, aluminija, kalcija, železa in mangana, ki se nalagajo po okoliških površinah in so ne nazadnje tudi predmet vdihavanja. Pretekle študije so pokazale, da je na tem območju visoka stopnja obolevnosti predvsem za tumorji in respiratornimi težavami. Velikokrat so presežene stopnje nevarnih snovi ter izpusti strupenih emisij v zrak in morje. Gre za neposredne učinke tržaške železarne Ferriera ter ostale težke industrije na tem območju.

Naj ponovno poudarim, da gre za že precej dotrajan obrat, ki ima od lani novega lastnika, ki se je ob nakupu vodstvu tržaške občine obvezal, da bodo okoljski ukrepi njihova prednostna naloga. Železarni je pred časom tudi poteklo okoljsko dovoljenje, ki je bilo tudi začasno podaljšano za pol leta. Glede na to, da gre za vprašanje, ki ni samo vprašanje tovarne v Trstu, ampak je tudi vprašanje, ki vpliva na državljanke in državljane na tej strani meji, se pravi predvsem prebivalcev Ankarana, Kopra in pa tudi Izole in Pirana, me zanima:

Ali je Ministrstvo za okolje in prostor obravnavalo ta primer in tudi sprejelo kakršenkoli odločitve oziroma kakšne postopke v zvezi s tem, kako obravnavati to problematiko?

Hvala za odgovor.

PODPRESEDNIK MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Ministrica za okolje in prostor gospa Irena Majcen bo podala odgovor.

IRENA MAJCCEN: Hvala, spoštovana predsedujoča. Hvala tudi poslancu dr. Mateju Vatovcu za to postavljeno vprašanje.

Dejstvo je, da Agencija Republike Slovenije za okolje izvaja stalne meritve kakovosti zraka na

merilni postaji v Kopru in na tej lokaciji je zaznana povišana koncentracija ozona, medtem ko koncentracija ostalih onesnaževal, ki se prav tako spremljajo na tej lokaciji, je pod mejnimi vrednostmi. Prav tako je Agencija Republike Slovenije za okolje z mobilno postajo merila kakovost zraka, in sicer na dveh lokacijah ob slovensko-italijanski meji, na območju takrat še Mestne občine Koper, šlo je za lokacijo Hrvatini, meritve so bile opravljene v letu 2004, in lokacija Lovran nad Ankaranom, kjer pa so bile meritve opravljene konec leta 2007 in začetku leta 2008. Obe merilni kampanji sta se izvajali na pobudo lokalnih dejavnikov, tudi političnih strank in na zahtevo takratnega ministra za okolje, in sicer predvsem za namenom, da se ugotovi raven onesnaženja in tudi prouči vpliv emisij z območja Trsta na slovensko ozemlje. Te meritve so pokazale, da so koncentracije onesnaževal, ki so bile izmerjene, razmeroma nizke, razen za ozon. Koncentracije ozona so najvišje v Sloveniji, niso pa posledica emisij iz posameznega vira, so posledica emisij slovenske obale, območja Trsta in transporta onesnaževal na daljše oziroma večje razdalje. Železarna Škedenj je velik vir emisij, različnih onesnaževal, na žalost pa ni edini vir v tem prostoru. V bližini so še cementarna, sežigalnica komunalnih odpadkov, veliko skladišče naftnih derivatov in še nekaj je manjših virov. Gost promet v tem delu Trsta je vir dušikovih oksidov in ogljikovodikov. Železarna je od lokacij, kjer smo izvajali meritve kakovosti zunanjega zraka, oddaljena 4,5 kilometrov od mesta Hrvatini in 3,5 kilometrov od merilnega mesta Lovran.

To je zdaj nekako opis stanja, v kakršnem je ta železarna tudi v preteklosti delala. Z naše strani pa lahko povem, da v zvezi s to železarno ne vodimo nobenega postopka, torej nobenega čezmejnega postopka. Tudi Arso ne vodi nobenega postopka. Glede na to, kar ste povedali, se lahko pričakuje eventualno sodelovanje Slovenije v primeru čezmejnega postopka, o čemer, če bo do tega prišlo, vas bomo obvestili. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Dr. Matej Tašner Vatovec imate zahtevo za dopolnitev odgovora.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala.

Ministrica, na začetku ste rekli, da Agencija Republike Slovenije za okolje izvaja nenehno meritve, potem pa ste se sklicevali na meritve, ki so bile opravljene med leti 2004 in 2008. Dejstvo je, da je te stalne meritve, ki potekajo, so iz avtomatskih postaj, ki občasno izmerijo količino delcev v zraku. Mislim pa, da je tu problem bistveno drugačen. Gre za železarno, ki odvisno tudi od vremena in drugih okoliščin včasih vpliva, včasih ne. Ampak dejstvo je, da so tudi italijanske inštitucije in te zasebne inštitucije, ki jih omenjate, katerih

študije so naročile občine in tudi druge interesne skupnosti, pravzaprav zaznale neko povišano količino teh delcev. V tem je glavni problem, se pravi, da se občine in zainteresirana javnost morajo zanašati na neke privatne institucije, ki morda niso tako učinkovite, mogoče imajo manj znanja ali slabšo tehnologijo, predvsem pa je največji problem to, da nimajo nobene normativne teže. Se pravi, njihove študije, njihove meritve nimajo takšne teže, kot bi jih lahko imele meritve, ki bi jih izvedel Arso. Po sedmih letih, mislim, da se je stanje tudi spremenilo, tudi železarna ni bila na nek način obnovljena v tem času. Zato bi bilo ustrezno, da recimo ministrstvo naroči oziroma pozove Arso, da opravi urgentni monitoring na tem območju in se dejansko tudi prepričamo, ali obstajajo razlogi za to, da Slovenija kot država tudi interviniira v tem primeru. Ne nazadnje se lahko spomnimo, da je tudi zaradi italijanskih pritiskov Slovenija zaprla obrat koprskega podjetja Kemiplas na tem območju, ki je bil močan onesnaževalec in je pravzaprav bilo doseženo to, da se tudi status življenja in zdravja na tem območju tudi izboljša.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Dopolnitev odgovora bo podala ministrica za okolje in prostor gospa Irena Majcen.

IRENA MAJCEN: Hvala.

Težko sedaj prisluhnem tem vašim navedbam v drugem delu, če omenjate, da železarna nima več okoljevarstvenega dovoljenja, kar pomeni, da si bo okoljevarstveno dovoljenje v skladu s pravili, ki veljajo v Evropski uniji, morala pridobiti. In težko razumem, da bi okoljevarstveno dovoljenje tudi v Italiji pridobila, če nima ustrezne tehnologije. V tem delu se lahko samo pridobijo ti podatki. Sedaj opravljati analize zraka, ko železarna ne deluje, če smo že v preteklosti s temi analizami ugotovili samo povečanje ozona, v tem smislu ni potrebno. Se pa v smislu onesnaževanja v okolju lahko med državami pri postopkih, to gre predvsem za tiste postopke, kjer je čezmejni vpliv, začne postopek s sosednjo državo. V teh primerih potem na našem ministrstvu vedno ustrezno ukrepamo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Gospod dr. Matej Tašner Vatovec, imate zahtevo za postopkovni predlog, da se na naslednji seji opravi razprava o vašem predlogu.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala. Nisem rekel, da tovarna ne deluje in da nima dovoljenja. To dovoljenje je poteklo in je bilo izredno podaljšano za šest mesecev. Tisti, ki se vozimo ali pa živimo na tem območju, pa vidimo, da dela s polno paro, in to 24 ur na dan. Da bo, če niso ustrezne vrednosti emisij, to dovoljenje tudi izgubila, jaz nekako malo dvomim. Vemo,

da interesi kapitala običajno tudi znajo prevladati nad takšnimi normativi, tako da jaz mislim, da je to resno vprašanje predvsem za prebivalce tega območja in na nek način tudi ne čutim, da bi zdaj v teh odgovorih z ministrstva prišlo tisto pravo sporočilo, ki bi pokazalo zaskrbljenost za prebivalce na tem območju. Še vedno sem mnenja, da bi lahko naredili vsaj ta korak, da bi se ta urgentni monitoring izvedel. Ne nazadnje je to v pristojnosti Arsa in tudi na nek način smiselno in v dobrobit tistih, ki na tem predelu tudi živijo.

Zaradi tega ker mislim, da je to pravzaprav neko precej resno vprašanje, čeprav bi lahko rekli, da je ostalih pomembnih vprašanj v državi trenutno več, predlagam, da kljub vsemu v sklopu naslednje redne seje opravimo splošno razpravo o tem vprašanju. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil danes v okviru glasovanj.

Gospod Tilen Božič bo postavil poslansko vprašanje ministrici za okolje in prostor gospo Ireni Majcen.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovana gospa ministrica!

V okviru dela v poslanski pisarni se pogosto srečujem z vprašanji, povezanimi z odvajanjem in čiščenjem komunalnih voda. Trenutna uredba glede odvajanja in čiščenja komunalnih voda je namreč strožja od predpisov Evropske unije, kar povzroča nesorazmerno visoke stroške občinam in občanom, saj v številnih primerih vodi do neracionalnih naložb v komunalno infrastrukturo. Primeroma, Evropska unija predvideva skupno čistilno napravo oziroma priklop na kanalizacijo in čiščenja 20 tisoč enot, slovenski predpis pa le 50. Prav tako naš predpis ozko favorizira določen tip čistilnih naprav, kar pa, vsaj kar se cilja oziroma rezultata tiče, govorimo o kakovosti tistega, kar dejansko pride ven iz take čistilne naprave, ne prinaša nujno boljšega rezultata. S tem v zvezi ste že napovedali spremembe in zanima me:

Kako napredujete pri prenovi uredbe, ki postavlja te zahteve glede odvajanja, čiščenja komunalnih odplak? Kako bi prišli do enega razumnejšega okvira od tistega, ki je trenutno sedaj v veljavi?

Kakšne spremembe so predvidene glede trenutnega roka za prilagoditev komunalne infrastrukture in s tem povezanih kazni?

Ali se bo ta rok podaljšal?

Če je odgovor da – do kdaj?

Ali so predvidene spremembe glede dopustnosti uporabe drugih tipov čistilnih naprav, na primer triprekatni tipi greznic in druge, ki omogočajo doseganje enakih ali celo boljših rezultatov čiščenja odpadnih vod kot v primeru trenutno dopustnih?

In ne nazadnje vas prosim, če lahko predstavite tudi morebitne druge izboljšave s tem v zvezi, ki

bi olajšale življenje in stroške tako občinam kot občanom. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima ministrica za okolje in prostor gospa Irena Majcen.

IRENA MAJCEN: Hvala, spoštovani poslanec gospod Tilen Božič.

Kot smo že napovedovali, je ministrstvo v letošnjem letu pripravilo osnutek nove uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne vode. V juniju in juliju je bil ta osnutek v javni obravnavi, sedaj pa, glede na to da je bilo posredovanih veliko pripomb, so se te pripombe obravnavale. Bile so srečanja s ključnimi predstavniki zainteresirane javnosti, recimo Skupnost in Združenje občin Slovenije, Gospodarska zbornica, Zbornica komunalnega gospodarstva, Planinska zveza, Slovenska društva za zaščito voda, Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije, in je torej do konca tega tedna pravzaprav predlog uredbe še v dokončnem oblikovanju, kar pomeni, da bo v vladno proceduro posredovan do konca tega tedna. Zanimivo je, da pri prenovi te uredbe se je pokazalo kar nekaj rešitev, ki tudi nam sedaj po toliko letih, če povem po pravici po 20 letih, niso bile vse razumljive, tudi ne pripravljavcem. Srečali smo se prav včeraj na takem razgovoru z mnenjem inšpekcijskih služb. Ampak vse to nas vodi k temu, da bo ta uredba imela manj težav, kot jih je mogoče bilo v preteklosti s to uredbo. Pri podaljšanju prehodnih rokov za prilagoditev komunalne infrastrukture je tako, da pri agromelioracijah, večjih od 2 tisoč populacijskih enot, in pri agromelioracijah, ki so manjše od 2 tisoč populacijskih enot in se komunalna odpadna voda že odvaja v javno kanalizacijsko omrežje, se rok ne spreminja. Rok je 31. 12. 2015, določen pa je v pristopni pogodbi Republike Slovenije k Evropski uniji in ga seveda ni mogoče spreminjati.

Prehodni rok za agromelioracije, torej za te združbe hiš, ki so manjše od 2 tisoč populacijskih enot in se komunalna odpadna voda še ne odvaja v javno kanalizacijsko omrežje, se podaljšuje do 31. 12., za agromelioracije na vodovarstvenem ali občutljivem območju do leta 2021 in za ostale agromelioracije, ki niso na vodovarstvenem ali občutljivem območju, do leta 2023. Prav tako se podaljšuje prehodni rok za lastnike obstoječih objektov, ki morajo lastne stroške urediti ali pa zagotoviti individualno ureditev, in sicer do 31. 12. 2021, če je tak objekt brez kakršnegakoli čiščenja, sicer pa ob prvi rekonstrukciji objekta.

V zvezi z dopustno tehnologijo čiščenja in uporabo pretočne greznice pojasnujem, da se s predlogom uredbe ne določa niti ne prepovedujejo posamezne tehnologije čiščenja. Uporablja se lahko katerakoli tehnologija, ki zagotavlja doseganje predpisanih mejnih vrednosti emisij. S predlogom uredbe se tudi natančno določijo pogoji glede uporabe pretočne

greznice, in sicer pretočna greznica kot samostojna enota ni primerna za čiščenje komunalne odpadne vode, pač pa je uporaba pretočne greznice možna, če se odpadna voda iz pretočne greznice odvaja prek nadaljnje enote za čiščenje. Ta nadaljnja enota je lahko filtracija, infiltracija, tudi rastlinska čistilna naprava. Takšna kombinacija enot pa se obravnava oziroma šteje za malo komunalno čistilno napravo, uporablja pa se lahko za enostanovanjske, dvostanovanjske stavbe ali za stavbe za kratkotrajno namestitev in so izven teh aglomeracij.

V zvezi z vprašanjem o morebitnih drugih spremembah, ki bi olajšale življenje in stroške tako občinam kot občanom, pojasnujem, da so bile pri pripravi predloga uredbe ponovno preverjene obveznosti upravljavca malih komunalnih čistilnih naprav za zmogljivostjo, manjšo od 50 populacijskih enot, kakor tudi obveznosti lastnikov objektov, ki se nanašajo na hrambo podatkov in dokumentov, obveščanje izvajalca javne službe in podobno. V predlog uredbe so glede na dosedanje predpise vključene nekatere olajšave. / znak za konec razprave/ Je zmanjkalo časa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Tilen Božič, imate zahtevo za dopolnitev odgovora, izvolite.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Glede na to, da je ministrica že namignila, da ji je zmanjkalo časa za odgovor. Mislim, da je praktično na vsa vprašanja, ki sem jih zastavil zelo neposredno, odgovorila. Tako ji želim vse najboljše pri sprejemanju te uredbe in da bo res odpravila te težave, ki so se pojavljale. Tudi o tem delu ste lepo povedali, kar se tiče sodelovanja z občinami in raznimi interesnimi združenji, da so tu razprave potekale. Iz srečevanj v poslanski pisarni sem nekako prišel do zaključka, da pa morda splošna javnost ni bila dovolj obveščena. Tako tu zgolj kot nek namig, da bi morda to zdaj še okrepili, glede na to, da ste v sklepnih fazi, ker mislim, da imate kar nekaj dobrih stvari povedati. In nazadnje še, če lahko dokončate tisti stavek, kjer vas je čas ustavil na polovici. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo dajem ponovno ministrici za okolje in prostor gospo Ireni Majcen.

IRENA MAJCEN: Hvala za ta komentar. Strinjam se z vami, da smo v pripravi teh dokončnih rešitev bili manj pripravljene tu komunicirati. Dejstvo je, da sedaj v medresorski obravnavi so še nekatere pripombe, to bi radi še to do konca uredili in po sprejetju na Vladi obvestili o vseh svojih rešitvah tudi slovensko javnost. Kot pa se običajno dogaja pri rešitvah, nikoli ni popolnost zadovoljstva dosežena. Prav gotovo bodo nekateri pri teh rešitvah naši

določene pomanjkljivosti. Zato smo tudi pri preverjanju v zvezi z opremljanjem agromelioracij s skupno obremenitvijo, manjšo od 2 tisoč populacijskih enot in zahteve glede predpisane stopnje čiščenja komunalne odpadne vode – tudi na tem področju so v predlogu uredbe vključene nekatere olajšave glede na dosedanje predpise, zlasti za agromelioracije med 50 in 500 populacijskih enot, ter zahteve v zvezi z dodatno obdelavo odpadne vode. Prav tako so bile preverjene obveznosti izvajalcev javnih služb, in sicer so zahteve glede evidence obveščanja in poročanja oblikovane na način, da so črtana nepotrebna finančna bremena, hkrati pa je omogočeno korektno spremljanje in nadziranje izvajanja obveznih nalog javne službe. Prav pri izvajanju obveznih nalog javne službe pa bodo občine imele še zelo pomembno vlogo. Treba je pripraviti tudi morebitne spremembe že obstoječih programov, to pa je tisti del, ki po sprejetju uredbe čaka tudi občine. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospa Anja Bah Žibert bo postavila poslansko vprašanje ministru za finance dr. Dušanu Mramorju.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa. Ministrica in ministri!

Gospod Mramor! Nekako od septembra se Slovenija sooča z migrantsko problematiko. Nekje od sredine oktobra je v Slovenijo vstopilo že okoli 260 tisoč ilegalnih migrantov. Tu lahko izznamemo le tistih 85, ki so podali vloge za azil, no, od tega jih je Slovenijo potem že zapustila skoraj polovica. Samo od včeraj zvečer pa do danes je v Slovenijo vstopilo dodatnih 5 tisoče ilegalnih migrantov. Podatki na dnevni bazi in siceršnji kažejo, da se migrantski val še ne namerava umiriti. V teh pogojih deluje tudi naša država. Gre za številna sredstva, ki jih namenjamo tako za nastanitvene kapacitete, prehrano, zdravstveno pomoč, tehnično obliko in predvsem tukaj gre tudi za kadrovske kapacitete. Tukaj je še dodatni problem, da so posamezniki že toliko preobremenjeni, da prihaja do bolniških staležev, kar pomeni, da je treba tudi te manjkajoče kadre nadomeščati.

Sprašujem vas:

Kolikšni so skupni stroški države kot celote, se pravi vseh segmentov, ki gredo na račun migrantske problematike, in kaj se dogaja s finančno pomočjo, ki je bila obljubljena Sloveniji?

Na kakšen način potekajo izračuni oziroma kdaj si lahko Slovenija ta denar na nek način tudi obeta?

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Odgovor bo podal minister za finance dr. Dušan Mramor.

DR. DUŠAN MRAMOR: Spoštovani in spoštovana poslanka Anja Bah Žibert!

Za evidentiranje stroškov smo Ministrstvo za finance, Ministrstvo za notranje zadeve in Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje oblikovali posebno navodilo o evidentiranju stroškov. Na podlagi tega navodila vsi vpleteni resorji o nastalih stroških poročajo Ministrstvu za notranje zadeve, ki zbirno poročilo dvakrat mesečno pošlje Ministrstvu za finance. Na podlagi pripravljenega poročila Ministrstvo za finance pripravi predlog za prerazporeditev iz tekoče proračunske rezerve na pristojnega proračunskega uporabnika. Prerazporeditev je upravičena, če proračunski uporabnik znotraj svojega finančnega načrta nima več razpoložljivih sredstev in gre za dodatne stroške, ki jih proračunski uporabnik ni mogel predvideti v svojem finančnem načrtu. V skladu z omenjenim navodilom nam je Ministrstvo za notranje zadeve poslalo štiri poročila, ki zajemajo obdobje poročanja od avgusta do 15. 11. 2015. Poročila zajemajo stroške, kot so stroški sprejema, namestitve, oskrbe migrantov, potrošni material, najem šotorov, WC kabin itd. Imam še več naštetih, če bi vas zanimalo. Zajete so tudi dnevnice in dodatki, ki so povezani s terenskim delom, nočnim delom in podobno. Treba pa je poudariti, da v teh stroških niso zajeti redni stroški dela. Torej vsi ti naštetih stroški brez rednih stroškov dela so skupaj do 15. 11. 2015 znašali približno 8,7 milijona evrov. Če ob tem upoštevamo, da je do 15. 11. 2015 Slovenijo prečkalo po podatkih policije skoraj 217 migrantov, znaša strošek migranta na dan 40 evrov in 10 centov. Urejanje migracijske problematike je v pristojnosti države, zato bodo vsi upravičeni stroški, nastali kot posledica urejene migracijske problematike, s strani države poravnani tudi občinam. Skladno z dogovorom med Ministrstvom za finance in Ministrstvom za notranje zadeve je Uprava RS za zaščito in reševanje pristojna za zbiranje, potrjevanje in povračilo stroškov lokalnim skupnostim. Koliko je teh stroškov, na Ministrstvo za notranje zadeve do sedaj še ni poročalo, bo pa njihovo poročilo podlaga za poplačilo stroškov občin, ki so prizadete z migracijsko krizo. Poleg omenjenih stroškov se ocenjuje, podatek še ni dokončen, da so nastali tudi stroški železniških in avtobusnih prevozov v skupni višini približno 2 in pol milijona evrov. To je do 15. 11. 2015.

V letošnjem letu se v okviru državnega proračuna pravice porabe za ta namen zagotavljajo iz tako imenovanih integralnih proračunskih postavk. Glede na upravičenost stroškov se bodo le-ti delno krili iz sredstev, pridobljenih v DU, delno pa s prerazporejanjem med proračunskimi uporabniki. Seveda bo del stroškov glede na plačilne roke zapadel tudi že v leto 2016. Dodatno k omenjenim sredstvom je v proračunu 2015 mogoče računati še na morebitna sredstva bilateralnih donacij domačih in tujih donatorjev. Razvojna banka Sveta

Evrope je tako ustanovila poseben sklad za begunce in migrante za pomoč državam članicam CEP, ki so najbolj obremenjene s trenutno migracijsko krizo. Slovenija je dne 29. oktobra zaprosila za odobritev pomoči iz tega sklada za nakup opreme, mobilne namestitve, mobilne toalete, kombi, tovornjak za prevoz mobilnih namestitev, storitev prevoza, vlak, avtobus ter nekaterih administrativnih stroškov. Notranji organi, CEP, ti organi so 5. novembra prošnjo obravnavali ter odobrili donacijo v višini 1,5 milijona evrov. Pogodba o donaciji je bila podpisana 16. novembra. Poleg omenjene donacije bo CEP odobrila dodatnih 500 tisoč evrov Mednarodni organizaciji za migracije za njeno delovanje na območju Slovenije. Evropska komisija nam je 5. novembra že odobrila 10,17 milijona evrov izrednih sredstev za soočanje s pritokom beguncev v Slovenijo. Odobrena sredstva bodo slovenskim organom v pomoč pri upravljanju pretoka ljudi in zagotavljanju potreb novih beguncev. Finančna pomoč bo namenjena financiranju ukrepov za povečano prisotnost policije na slovensko-hrvaški meji, izboljšanje prvih sprejemnih zmogljivosti za prosilce za azil, povečanje nastanitvenih zmogljivosti v Sloveniji za okoli 7 tisoč 500 mest in za kritje stroškov nastanitve policistov, napotenih iz drugih držav članic EU. Izredna sredstva iz skladov bo Slovenija prejela poleg že odobrenih sredstev za izvajanje rednih nacionalnih programov iz naslednje sedemletne perspektive. Ostalo pa lahko še ... / znak za konec razprave/

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospa Anja Bah Žibert, imate zahtevo za dopolnitev odgovora, izvolite.

ANA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, minister, za odgovor.

Jaz nisem čisto, ker ste bili zelo hitri, saj sem si malo zapisovala, pa vendar v trenutku se mi je zdelo, da ste povedali, da bo Slovenija dobila več sredstev, kot jih je trenutno porabila za migrante. To verjetno bo težko držalo, ampak mogoče se je kakšen znesek dvakrat štel. Pa vendar, pogledajte, dejstvo je, to ste tudi sami govorili ob sprejemanju proračuna, da Slovenija še vedno ni na tako imenovani varni finančni strani, se pravi, da nismo še nad vodo. V teh migrantskih tokovih se zagotovo ne moremo primerjati ne z Nemčijo ne z Avstrijo, lahko pa se s kakšno drugo državo, kjer ta tako imenovani balkanski tok poteka. Dejstvo je, da posamezne države, ker govorimo o ilegalnih migrantih, ne vemo tudi, kakšna je njihove finančna slika, bojda imajo nekateri s sabo po več kot 10 tisoč evrov, in da posamezne države te stroške prevozov nekako tudi zaračunavajo tistim, ki seveda to lahko plačajo. Če pogledamo naše slovenske državljane, ki živijo pod robom revščine, morajo za tovrstne stroške plačevati sami. Tudi naj spomnim zdravila, ki so na tako imenovani listi za plačila, prav tako državljani

plačujejo sami. Tukaj ostaja še eno vprašanje, ki ga morda imate na seznamu, pa ga niste izpostavili, gre za gospodarsko škodo. V teh dneh se je sekretar Ministrstva za notranje zadeve sestel tudi z občinami in tukaj je problem, kar se tiče gospodarske škode.

Ali so ta sredstva vključena v omenjeni znesek?

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Dr. Dušan Mramor bo podal dopolnilno obrazložitev odgovora.

DR. DUŠAN MRAMOR: Hvala lepa.

Res na prvi pogled zgloda, da smo dobili več, kot smo porabili. Vendar bi vas rad opozoril, da, prvič, moramo sešteti 8,7 milijona plus 2,5 milijona za prevozne stroške, se pravi, to je skupaj, in to je bilo vse do 15. 11. Medtem ko imamo še en mesec in pol te pritoke migrantov, kot ste sami omenili, ki pa so dnevno relativno veliki, tako da lahko računamo, da bo bistveno več, kot pa smo dobili. Po drugi strani so to odobrena sredstva, ki pa imajo upravičene stroške, ostali stroški so neupravičeni. Torej bomo lahko koristili samo za tiste stroške, ki predvsem pri evropskih sredstvih so upravičeni stroški. Enako velja tudi za sredstva od banke Sveta Evrope za razvoj. Hkrati bi rad omenil, da je to eno področje, ki se nas relativno zelo dotakne, in to je področje upravičenih stroškov. Naši stroški so drugačni, kot so stroški za azilanti in stroški integracije tistih, ki so dobili potem azil v posamezni državi. Večina teh evropskih sredstev pa je namenjena za ta namen, za azilante oziroma za integracijo v družbo, in so na ta način tudi evropske uredbe zapisane, da so stroški predvsem tisti upravičeni stroški za ta namen, ne pa za tak prehod, kot ga imamo mi skozi državo. Tako da določeni stroški ne pridejo v poštev, mi jih pa imamo relativno velike. In ravno v pogajanjih med parlamentom in Evropsko komisijo o proračunu za naslednje leto je bilo po navodilu Ecofina, kjer sem sam sprožil to vprašanje, določeno, da za dve milijardi velja, da morajo biti popolnoma fleksibilne pri pokrivanju različnih stroškov v zvezi z emigracijami. Torej ne tako, kot so osnovna sredstva, ampak dve milijardi je bilo dano na stran in sedaj se mi pogovarjamo z Evropsko komisijo, na kakšen način uredbo oblikovati, da bomo lahko svoje stroške tudi dobili povrnjene. Toliko mogoče glede tega.

Gospodarska škoda je bilo naslednje vprašanje. Popisuje se tudi gospodarska škoda in ko bomo imeli popise, se bomo pač odločali, na kakšen način gospodarsko škodo tudi povrniti v naslednjem letu. Za naslednje leto pa, kot smo rekli, da imamo pač v proračunu 123 milijonov evrov za različne namene in računamo, da bi to moralo zadostovati. Če ne bo, imamo pa v ZIPRS takšno fleksibilnost, da lahko v bistvu te stroške naslovimo znotraj proračuna 2016.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Anja Bah Žibert, imate zahtevo za postopkovni predlog, da se na naslednji seji opravi razprava o vašem predlogu.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoča.

Sedaj ta drugi odgovor je podal tisto realno sliko, nekaj je, kar so želje, in nekaj, kar je realno, se pravi, tudi ko govorimo o upravičenih in neupravičenih stroških. Jaz predlagam, da se dejansko v Državnem zboru opravi javna razprava. Jaz mislim, da jo morate, minister, tudi vi podpreti, glede na to, da vedno znova poudarjate, da je treba biti pazljiv, kar se tiče finančne situacije. Dejstvo je, da bodo vse to plačali v večini davkoplačevalci, in prav je, da se ve za vsak evro, kam gre in predvsem ali je šel upravičeno. Ne nazadnje morate vedeti, da gospodarska škoda ni samo tisto, kar se trenutno vidi fizično, ampak gre tudi za tiste, ki se danes soočajo s praznimi kapacitetami, ki so na nek način tudi v turistični obliki sicer zasedene. In še nekaj, kar se mi zdi temeljnega pomena – ali smo zato, ker smo s posameznimi ukrepi v državi, kot je tako imenovana ograja, ki ni ograja, in ker smo kljub temu, da smo večkrat opozarjali, da je treba to čim prej storiti, ali smo zaradi teh zamud tudi na trgu plačevali višje cene? Skratka, na splošno mislim, da je pomembno, da opravimo to razpravo, da vidimo, kaj se da storiti. Jaz še vedno verjamem in menim, da bi bilo treba tudi v Sloveniji pogledati, kdo so tisti migranti, ki posamezne stroške zagotovo lahko poravnajo sami, in da je treba jasno ločiti, ali gre za begunce ali migrante. Ti podatki so nekako videti zaskrbljujoči tudi iz tega, kdo je v Sloveniji zaprosil od teh 85 za azil. Kar hitro boste ugotovili, koliko je tistih, ki dejansko prihajajo s kriznega območja oziroma z območja, kjer so vojne. Skoraj nič. Mislim, da je treba na ta način z neko razpravo zagotovo doreči tudi to.

Glede na to, da imamo še vedno zelo širokogruden tako imenovani migrantski zakon, je po mojem ta razprava še dodatno nujna, in sicer gre tudi v smeri, da je treba te spremembe zakona čim prej uvesti. V Slovenski demokratični stranki smo tukaj že naredili korak z vložitvijo tako imenovanega migrantskega zakona, tako da res upam na podporo, da dejansko naredimo skupaj korak naprej in pogledamo, kaj se da glede stroškov še narediti in kam jih je treba več morda nameniti in kje bi se dalo morda karkoli privarčevati.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil danes v okviru glasovanj.

Poslansko vprašanje bo postavila gospa Ljudmila Novak ministru brez resorja, pristojnemu za Slovence v zamejstvu in po svetu, gospodu Gorazdu Žmavcu.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani gospod minister za Slovence v zamejstvu in po svetu!

Verjetno ste tudi vi kdaj presenečeni, ko obiščete Slovence po svetu in vam povedo, kaj vse vedo o Sloveniji, kako spremljajo dogajanje v Slovenije, kako dobro so informirani. Seveda jim sodobna komunikacijska sredstva to omogočajo in mnogi so res na tekočem z vsem, kar se v Sloveniji dogaja. Urad izdaja tudi časopis in ima tudi spletni portal. Nekoč je izhajalo še več številčk časopisa, mesečno je izhajala revija Moja Slovenija.

Zdaj pa vas sprašujem, glede na to, da prihajajo različne informacije:

Ali so Slovenci zadovoljni s sedanjim načinom informiranja prek spletnega portala Slovenci.si, in Moja Slovenija, ali so zadovoljni s tem načinom?

In druga stvar:

Koliko sredstev pravzaprav namenjate za revijo in ta spletni portal?

Ni skrivnost, da poslanci dobivamo tudi anonimna pisma, v katerih pač se čudijo, koliko sredstev naj bi bilo za to namenjeno, hkrati pa menijo, da so te strani preveč skope, da je premalo informacij za tako veliko vsoto sredstev. Zato bi rada iz prve roke od vas slišala, kakšna je resnica, ali so Slovenci zadovoljni s tem novim načinom in koliko sredstev letno temu namenjate.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima minister brez resorja, pristojen za Slovence v zamejstvu in po svetu gospod Gorazd Žmavc.

GORAZD ŽMAVC: Spoštovana predsedujoča, spoštovane poslanke in poslanci, cenjena poslanka Ljudmila Novak!

Vaše vprašanje, ki ste mi ga postavili, smatram kot vsebinsko in širše, ker dejansko postavljate osnovno vprašanje, ki ga imam tudi jaz vedno pred sabo, koliko Slovenci sami ocenjujejo naše delo, naše redne kontakte, naša strokovna srečanja, predvsem pa tudi, kakšen je odziv tudi na sredstva, na medije in vsa tista vprašanja, kjer odpiramo tudi nove rešitve, to pa so tudi portali, usmeritve. Jaz mislim, da je v tej luči v našem interesu, predvsem da iščemo tudi ta orodja in te rešitve v perspektivi, ki so sicer šele na začetku, ko govorimo o portalu, vendar pa mora biti namenjen izključno v odgovore in odgovornost, ali uspevamo ne samo v medsebojni informaciji z družbi, ampak tudi v postopku okoli samega mreženja. Moram reči, da ti razgovori, ki sem jih v teh operativnih obiskih opravil, dajejo neko spodbudo, da je to začetek poti. Ni še pravih vsebin. Mi se ne moremo opredeliti samo na neka uredništva in neke tematike, ampak moramo dejansko odpreti prostor tudi tem mladim generacijam in predvsem temam, ki jih zanimajo, prek teh portalov.

Drugo, jaz moram reči, če nekoliko razširim tudi ta naša prizadevanja kot urada, da ob nastopu mandata, ki smo ga prevzeli, je bilo 25 % manj sredstev, kar je bil za nas na začetku dosti velik udarec, in smo z reformnim in razvojnim programom delovanja in financiranja slovenskih skupnosti izven Republike Slovenije predvsem pa avtonomnih slovenskih manjšin v sosednjih državah dali tu poseben poudarek. Zato so bili naši prvi ukrepi namenjeni predvsem stabilizaciji financiranja, kjer smo bili prisiljeni drastično zmanjšati podporo prijaviteljem tako v Sloveniji in tudi zmanjšati podporo številnim civilnim organizacijam, kjer se je to poznalo, da smo nekako zaustavili padanje podpor predvsem v zamejstvu in v svetu in nekako poskušali držati to ravnotežje rednega financiranja. Tako smo že lansko leto uspeli popraviti ta indeks. Jaz mislim, da smo s temi skupnimi naporimi dosegli, da gremo v stabilnost in rast, predvsem pa moram reči, da se bo ta indeks povečanja odražal predvsem v Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem, letošnje leto pa se soočamo predvsem tudi s stabilizacijo razmer pri slovenski manjšini na avstrijskem Koroškem.

Pri tem se problematiki likvidnostnih težav tako s športnim društvom, dogovorom z znanstvenimi inštitucijami pridružujejo še vprašanja dvojezičnosti šol in seveda celovite medijske oskrbe, predvsem pa naletimo na velik problem v tem času finančnih težav tudi pri časopisu Novice na Koroškem. Lanska umestitev glasbene šole v sistemsko financiranje v Republiki Avstriji nam je lani zagotovila pravzaprav 200 tisoč dodatnih podpor za sanacijo razmer. Vendar pa mislim, da so se te razmere z letošnjim letom umirile, ker je do tega systemskega financiranja prišlo z veliko naporom in moram reči tudi ob podpori avstrijske vlade, kar je pa za nas zelo pomembno. Tako da smo zadržali nek kulturni prostor, istočasno pa sistemsko financiranje vključevali v sistem šolanja v Avstriji. Vendar pa je že letošnje leto to pozitiven učinek, saj je tudi iz tega naslova sedaj tudi več sredstev namenjenih za ostalo. Glede Novic lahko Urad vsako leto namenja praktično 250 tisoč za sanacijo izgub v preteklih letih, kar pomeni, da so Novice potrebovale podporo skoraj 30 % vseh teh podpor Slovencev na Koroškem. Zato smo bili prisiljeni tudi vztrajati pri uvedbi kriznega upravljanja znotraj te hiše, ki pomeni zmanjševanje zaposlenih z upokojitvami in omejevanje stroškov administracije in hkrati stabilnost zaposlitve. Urad je prav tako skozi leta namenjal velik del sredstev tudi za časopis Moja Slovenija. Ker pa Urad ne izdaja časopisa Moja Slovenija, ampak samo sofinancira projekte, ki se prijavijo na namenske razpise, je komisija ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Čas vam ja potekel ... / oglašanje iz dvorane/
Spoštovani minister, čas vam je potekel. Gospa Ljudmila Novak imate zahtevo za dopolnitev odgovora, da bo lahko minister dopolnil.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Hvala za vašo dodatna pojasnila v zvezi z Novicami, glasbeno šolo, vendar niste mi pa odgovorili na moji dve osnovni vprašanji. To sta bili:

Ali so Slovenci po svetu zadovoljni s tem novim konceptom in vsebino portala in revije?

Koliko letno ste namenili sredstev prav za ta projekt?

To sta bili moji dve osnovni vprašanji. Videla sem velikokrat, kako še posebej starejši Slovenci z veseljem vzamejo revijo v fizični obliki v roke, medtem ko mlajši bolj berejo Novice prek spleta. Videla sem tudi, kako shranjujejo te revije, ko vidijo nek članek v zvezi z njihovim delovanjem, njihovim društvom v neki reviji oziroma Slovenci doma so ponosni, če vidijo o svojih sorodnikih ali sovaščanih nek članek v tej reviji.

Se strinjam, da je treba sredstva racionalizirati, da je treba iskati nove koncepte, nove načine, da je treba to prilagajati novim razmeram in potrebam, pa vseeno vas še enkrat sprašujem, ali so Slovenci zadovoljni. Ker ti mediji so namenjeni njim, in ti mediji morajo biti neko stičišče med Slovenijo in Slovenci, ki živijo zunaj meja Slovenije. Seveda si želim, da bi to revijo, te medije jemali za svoje, kot tiste, ki jih radi prebirajo, kjer izvedo nekaj novega, kjer se tudi poroča o njihovem življenju in hkrati tudi oni sami lahko poročajo prek teh medijev v domovino.

Ali imate tudi kakšen poseben koncept za prihodnost?

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Dopolnitev odgovora bo podal gospod Gorazd Žmavc, minister brez resorja, pristojen za Slovence v zamejstvu in po svetu.

GORAZD ŽMAVC: Spoštovana poslanka! Ravno to osnovno vprašanje, o katerem me sprašujete, moram reči, da smo mi v prejšnjih letih dajali približno 700 tisoč za revije, časopise, novice, vse tisto, kar je vezano na tiskani medij, zdaj se to zmanjšuje, ker gremo v racionalizacijo. To je bilo nekako tudi moje izhodišče. Vendar pa jaz mislim, da je portal tisti, ki smo ga dejansko na osnovi javnega razpisa odprli, dejansko nek začetek nove poti. Mi se zavedamo, da bo to projekt, ki je sedaj vezan na dveletno pogodbo. Vendar pa mislimo, da je predvsem za mlade generacije, in v teh razgovorih, ki sem jih jaz tudi opravil na terenu, ali so portali tista nova orodja, nove rešitve, je bil dosti pozitiven odgovor, da dejansko omogoča predvsem tem mlajšim članom društva in mladim generacijam, da se vključujejo v te aktivnosti. Predvsem gre za to, da bo tudi usposobljenost mreženja med njimi samimi. Zato jaz mislim, da smo mi na začetku poti, imeli smo začetne težave, treba pa je vzpostavljati tehnično podporo portala. Jaz mislim, da zdaj moramo delati predvsem na tem, da širimo blogarje oziroma tiste, ki bodo dajali te prispevke o

temah, ki jih zanimajo. Moje mnenje kot odgovornega ministra je, da gremo po pravi poti. Iz teh razgovorov, ki sem jih že imel, vidim, da tudi oni sami odpirajo te svoje portale oziroma svoje osnove in se bodo verjetno odzvali tudi v perspektivi. Jaz moram reči, da res so začetne težave, vendar ta sprememba te nove tehnologije in pa teh odnosov gre pač v to smer. Naša politika glede zamejstva pa je tudi, da predvsem želimo politiko usmerjati na mlade generacije, pa mislim, da je to dejansko dosti realna osnova, da pridemo tudi do te mlade generacije, drugih in tretjih rodov, da se bodo vključevali v ta sistem. Tako da jaz mislim, da smo na pravi poti. Sicer pa bomo tudi pripombe, pa sugestije upoštevali. Zato smo tudi ustanovili nadzorni odbor, da bodo spremljali, če ne, bomo tudi delali določene korekcije in pa usmeritve v tej smeri.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Ljubo Žnidar bo postavil poslansko vprašanje ministru za infrastrukturo dr. Petru Gašperšiču.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani gospod minister!

Jaz vam bom zastavil v tem času, ko se je temperatura malo spustila, kar aktualno vprašanje. Govorim o načinu obračuna in delitev stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah, govorim večstanovanjskih stavbah. 4. novembra letošnjega leta je stopil v veljavo pravilnik o načinu obračuna toplote. Menim, da je bil to kar neprimeren čas implementacije tega pravilnika v veljavo, kajti to je že čas začetka ogrevalne sezone. Niti izvajalci, niti sami uporabniki niso imeli časa, da se seznanijo, da se pripravijo na te spremembe, ki jih ta novi pravilnik prinaša. Gre kar za velike spremembe, iz tiste dejanske porabe, ki je bila nekako v prejšnjem pravilniku, se zdaj obračun vrši na več načinov, ki se prenaša na neko povprečno porabo. Gre tudi v kombinacijo s porabo po kvadraturi. Jaz verjamem, da je treba upoštevati zelo različne vidike, ki se pri tem obračunu uporabljajo. Govorimo o večstanovanjskih stavbah, o tistih stanovanjih, ki so v srednjih etažah, seveda je bistvena razlika, če so stanovanjski prostori v pritličju ali v mansardah, ki vemo, da imajo lahko tudi trikratnik več zunanjih površin, kot ga ima na primer eno stanovanje na sredini. Ta novi pravilnik tiste, ki so do zdaj na nek način varčevali, ne stimulira v taki meri kot doslej. Tukaj gre prehod v neko povprečno porabo, seveda pa to pri sami porabi toplote ni toliko stimulatívno.

Ker so glede omenjenega pravilnika zelo različna tolmačenja in veliko vprašanj, sprašujem ministristvo:

Kako ste predvideli reševanje navedene problematike?

Seveda pa je ob tem treba dodati še tudi druge vire toplote, ali gre, recimo, za električno toploto,

radiatorje, klime in tako naprej. Odprtih vprašanj je veliko in me zanima, kako boste ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima minister za infrastrukturo dr. Peter Gašperšič.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala lepa za besedo. Hvala lepa tudi poslancu gospodu Ljubu Žnidarju za postavljeno res aktualno vprašanje v zvezi s Pravilnikom o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli, kot je uradni naslov tega pravilnika.

Glavnina vprašanj v zvezi s tem pravilnikom, ki je stopil v veljavo v začetku novembra, se res nanaša zlasti na vprašanja v povezavi z 18. členom, ki ureja tako imenovani pasivni odjem toplote. To je namreč toplota, ki preko sten in etažnih plošč prehaja iz sosednjih ogrevanih stanovanj v stanovanje, ki ima, recimo, določeno nižjo temperaturo in s tem tudi nižjo porabo od minimalno potrebne. To temelji na fizikalnem dejstvu, da toplota prehaja z višjega na nižji temperaturni nivo. Delež tega odjema oziroma tega možnega prehajanja pa je po podatkih Združenja upravnikov nepremičnin za neko enoto, ki ni ogrevana, tudi do 40 % deleža neke ogrevane površine. Do tega pasivnega odjema, torej tega prehajanja toplote med stanovanji pa ne prihaja, če je toplota med stanovanji izenačena, torej na približno enakem temperaturnem nivoju. Za boljše razumevanje vseh teh možnih primerov, ki se pojavljajo v povezavi s tem 18. členom, bomo na ministrstvu pripravili primere izračunov delitve toplote in te primere potem tudi objavili na spletni strani ministrstva. Tako bo tudi vsem stanovalcem, uporabnikom večstanovanjskih stavb, upravnikom to dostopno in si bodo na podlagi tega na vsa morebitna odprta vprašanja lahko poiskali odgovore.

Glede ogrevanja z električno energijo, recimo z električnimi radiatorji, bi povedal samo to, da je elektrika v osnovi predragocen in predrag vir za neko osnovno ogrevanje, za pokrivanje vseh potreb po ogrevanju. Zato je bilo to neposredno oziroma direktno ogrevanje na elektriko s predpisi že pred časom prepovedano oziroma je bila dovoljena le omejena uporaba električne energije za neke vrste dopolnilno ogrevanje, za osnovno ogrevanje pa le v primerih, kjer ni možna uporaba nekega primarnega energetskega vira; to je določal Pravilnik o racionalni rabi energije pri gretju in prezračevanju objektov in pripravi tople vode. Naknadno je bila pa raba električne energije za ogrevanje omejena tudi še s Pravilnikom o učinkoviti rabi energije v stavbah, tako imenovani PURES, nova verzija tega pravilnika, ki je v pripravi, bo pa to še bolj jasno omejila.

V zvezi z drugimi vprašanji, ki se nanašajo na odklapanje posameznih stanovanj

iz skupnega ogrevalnega sistema – mnogi namreč želijo svoje stroške ogrevanja znižati tudi na ta način, da se, kot rečeno, ogrevajo z električnimi radiatorji, kar je torej v nasprotju s pravilnikom, ali pa s klimatskimi napravami –, bi želel reči samo to, da je ta vprašanja treba urejati v skladu z veljavno stanovanjsko zakonodajo, ki določa, kako je treba ravnati v primeru upravljanja skupnih delov in naprav. Teh vprašanj pa ta pravilnik o toploti ne ureja. Prav tako pravilnik ne ureja različnih tehnoloških rešitev, ki so lahko vprašljive glede na gradbeno in stanovanjsko zakonodajo. Osnovni namen pravilnika je, da spodbuja racionalno uporabo skupnih ogrevalnih sistemov, le tako bo namreč zagotovljeno, da bo tak sistem tudi stroškovno učinkovit in ekološko prijazen za vse stanovalce večstanovanjske stavbe. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Ljubo Žnidar, imate zahtevo za dopolnitev odgovora.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani minister, sedaj pa mogoče, če grem malo k nekaterim konkretnim primerom. Stanovanje, recimo vzamemo primer, izkazuje porabo toplotne energije za 40-odstotno manjšo od povprečne porabe stavbe, zaračuna se povprečna poraba toplote v stavbi. To se pravi, da dejansko tisti, ki zdaj je na nek način varčeval, to stimulatивно na njega ne deluje. Po drugi strani se pa absolutno strinjam, da prazno stanovanje tudi plača povprečje, ker država mora stremeti k temu, da v Sloveniji praznih stanovanj ni. Ta zadeva se mi zdi v redu. Velika razlika pa prihaja, ker pravilnik tudi dovoljuje, da pokaže vrednost, ki je lahko petkrat večja od povprečne porabe stavbe. Ta petkratnik je za mene zelo velik razpon in tukaj je nesorazmerje ogromno. Ne vem, ali gre res za kakšen ekstrem ali gre za predimenzioniranje. Postavlja se mi tudi vprašanje, ali je lahko sploh možno v nek stanovanjski objekt petkratno večjo količino toplote pripeljati. In potem tistim, ki nimajo delilnikov, se jim zaračuna povprečna poraba toplote. V tem primeru so te stanovanjske enote na boljšem od stanovanj z vgrajenimi delilniki. Tudi do takšnih anomalij lahko v teh primerih pride. To se pravi, da v danem primeru je lahko strošek, ki ga je treba zaračunati, enot, ki nimajo vgrajenih delilnikov, višji od dejanskega stroška objekta, ki ga ta formula prinese. Kaj storiti v teh primerih?

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Dopolnilno obrazložitev bo podal minister za infrastrukturo dr. Peter Gašperšič.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala lepa.

Ta meja, teh 40 %, ki se pogosto omenja, ki predstavlja nek mejnik, kdaj preide v

obračun iz odčitkov na podlagi delilnikov oziroma če je ta poraba torej nižja, preide na obračun po kvadraturi, po površini stanovanj, izhaja iz nekiz izračunov, koliko je možno z neko normalno uporabo stanovanja, se pravi pri normalnih bivalnih pogojih z ukrepi varčevanja, se pravi s termostatsko regulacijo ventilov, z zapiranjem oken, s samo zamenjavo oken privarčevati, glede na povprečno rabo v tisti stanovanjski stavbi. Te ocene kažejo, da je pri zahtevi, da se zagotavljajo normalni bivalni pogoji, praktično z varčevalnimi ukrepi nemogoče priti pod 40 % te povprečne rabe v nekem stanovanju. Ti lahko zmanjšaš za polovico, pod 40 %, pa pri tem, da zagotavljaš 18 stopinj, v takem stanovanju ne boš mogel priti. Če pa se izkazuje poraba, ki je nižja od teh 40 %, se pa predvideva, da temperatura v tem stanovanju ni ustrezna oziroma da ti merilniki toplote na nek način ne delujejo ustrezno oziroma ogrevalni sistem ne deluje ustrezno. Ravno tako je v primerih, ki ste jih omenjali, da je odčitek porabe toplote nesorazmerno višji, skratka v vseh teh primerih se torej tudi napotuje, da upravljavec merilnikov pregleda delovanje teh merilnikov in ogrevalnega sistema, da se v primeru zapaženih anomalij ustrezno ukrepa. Kot rečeno, mi bomo vse te možne primere s tem nekim primerom neke namišljene večstanovanjske stavbe razložili in potem tudi podali primere izračunov.

Rekel bi še to, da tukaj je ta očitek, da pravilnik ne spodbuja varčevanja, nekako neupravičen, ker ta meja, ta preskok, ki se zgodi, da izračun preide na obračun po kvadratnih metrih, zahteva še dodatni pogoj, da je takih stanovanj več kot polovica.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Uroš Prikl bo postavil poslansko vprašanje ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, predsedujoča. Spoštovana ministrica, minister, kolegice in kolegi!

Tokrat vas prvič sprašujem v zvezi z vizijo, delovanjem in financiranjem Inštituta informacijskih znanosti v Mariboru. To vas sprašujem kot kombinacijo mariborske inštitucije in inštitucije nacionalnega pomena na svojem področju. Sprašujem vas v kontekstu zaključka dozidave objekta IZUM-a ter energetske sanacije obstoječega objekta, ki se prav zdaj zaključuje. Vsak petek, ko prihajam iz Ljubljane domov, se peljem tam mimo, in moram povedati, da ima že kar neko končno, lepšo kot vrsto let nazaj, podobo.

Sprašujem vas:

Kakšna je vizija delovanja IZUM-a kot institucije, predvsem pa projekta COBISS.Net z vaše perspektive, s perspektive Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport kot resornega ministrstva, predvsem pa z možnostjo

optimalnega financiranja dejavnosti IZUM-a in projekta COBISS.Net?

Morda stavek, dva o IZUM-u, ki je bil ustanovljen leta 1992 zaradi projekta COBISS.Net kot javni zavod. Leta 2011 je inštitucija pridobila status regionalnega centra Unesca za knjižnične informacijske sisteme in informacijske sisteme v raziskovalni dejavnosti. Samo ime je nekako, kot rečeno, zgodovinsko pogojeno, saj je torišče IZUM-ove dejavnosti zagotavljanje informacijske podpore izobraževanju, znanosti, kulturi, to je torej torišče na tem področju. Osnovna dejavnost IZUM-a je torej javna služba, financirana iz integralnega proračuna države, manjši del pa se financira tudi iz tržne dejavnosti, predvsem s prodajo svojih proizvodov in storitev v tujino, bolj na območje Zahodnega Balkana.

Preden mi časa zmanjka, še osrednje vprašanje. Zanima me:

Kako vi vidite vizijo in delovanje IZUM-a v prihodnje?

Ob tem pa apeliram na vas, da po svojih najboljših močeh, prizadevanjih, znanjih, naporih skušate zagotoviti oziroma doseči takšen obseg in dinamiko financiranja, da ne bo ogrožena obstoječa dejavnost IZUM-a, predvsem pa, da ne bodo prizadeti uporabniki storitev – teh ni malo, morda še kaj več o tem v nadaljevanju z vaše strani –, ki jih ponuja IZUM, in da ne bo tu izgubljenih približno 110 delovnih mest, ki so zdaj na IZUM-u, in da ne bo ob morebitnem, bog ne daj, črnem scenariju za IZUM še eno pogorišče več v Mariboru.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Najlepša hvala. Pozdrav predsedujoči in vsem prisotnim! Hvala za poslansko vprašanje gospodu Priklu. Skušala bom strniti. Gre za obširno vprašanje in bom skušala strniti najprej v tisti del vizije, ki je zagotovo tudi del vizije razvoja posameznih področij delovanja ministrstva. Za IZUM velja, da ga vidimo tudi naprej tako v poslanstvu kot viziji, kot ga je opravljal do sedaj. Gre za izjemno pomembno vlogo te institucije pri informacijski podpori tako v knjižničnem kot raziskovalnem prostoru. Pa ne le v Sloveniji. Širi se tudi na regionalno bližino sosedске države, kar mislim, da je tudi eno od načel delitve in širitve znanja, ki ga je bil IZUM sposoben in zmožen, kar je hkrati tudi zelo kakovostno umeščeno in delujoče v zadnjem obdobju. Zato tudi v proračunu za leti 2016 in 2017 namenjamo nekoliko več sredstev za IZUM, v indeksu 102,6, kar pomeni skoraj 100 tisoč evrov več, kar mislim, da je tudi znak, da ga utrjujemo tudi na ta način. Res je, da je bil IZUM vključen v tisti del zniževanja sredstev v preteklosti kot celovita znanost, torej kot celotno strukturno področje,

zato si tudi prizadevamo, da bi na teh področjih našli prave razvojne smernice.

Tisto, kar se mi zdi zelo pomembno, je, da verjamemo, da so potrebne nekatere posodobitve tudi na tem področju. Zato je bila tudi podpisana v letu 2014 pogodba o financiranju izvedbe operacije, dozidava k objektu IZUM in energetska sanacija obstoječega objekta, ki ste jo omenjali, gre torej za infrastrukturni razvoj. Namreč tehnologija potrebuje tudi svoj okvir in svojo infrastrukturo. Predvidoma se bo projekt dokončal do konca leta 2015. Poleg energetske sanacije je namen tudi izboljšanje delovnih pogojev, ne samo za zaposlene kot takšne, ampak tudi za vzpostavitev novega računalniškega sistema prek katerega bo potem izvajanje samih storitev lahko bolj varno in predvsem bolj zanesljivo.

Morda še nekaj podatkov kar se tiče vrednosti celotnega projekta, in sicer znaša 9,5 milijona evrov, od tega je iz sklada ESRR 7,2 milijona evrov, Republika Slovenija prispeva milijon 300 evrov, preostanek pa so lastna sredstva IZUM-a. Naj ob razvoju vizije IZUM-a poudarim tudi to, kar ste povezali s Cobissom in z odgovornostjo do razvoja ustreznih in predvsem uporabnih informacijskih sistemov. IZUM seveda črpa tudi iz svoje tržne dejavnosti, črpa iz razvoja produktov, ki so še posebej bili kakovostno razviti in preneseni iz obstoječega tudi javnega znanja, da tako rečem, Republike Slovenije na druge republike nekdanje Jugoslavije. Mislim, da je to tudi en doprinos k širitvi prenosa znanja in sodelovanja z Zahodnim Balkanom, k čemur smo tudi na ministrstvu zavezani. In IZUM je to vlogo kakovostno opravljal. Kar se tiče presežkov, je uporabo presežkov v ta namen tudi opredelila že Vlada, torej je bil tudi sklep podan, tako da razumemo to sobivanje in ga tudi podpiramo naprej, ker s tem mislimo, da se krepi lahko samo še dodatno osnovna dejavnost.

Kar se tiče same javne službe Cobiss.Net ni del javne službe kot celote, tako kot je sicer zamišljena osnovna institucija, zato se je tudi v preteklosti z vidika krčenja sredstev na tem strukturnem področju, ne govorimo zdaj konkretno samo za IZUM, ampak za področje znanosti, dogodilo to, da so se zmanjševali deleži javnih sredstev. Kot rečeno, je zdaj indeks v resnici porastel in mi bom tudi stremeli naprej, da dobi to svojo vlogo prav tudi zaradi okrepite infrastrukturnega ozadja, ki mislim, da je tukaj še posebej pomembno, da lahko razvijajo naprej svoje storitve in produkte, ki jih pripravljajo. Še posebej mislim, da je teba izpostaviti to profiliranje v mednarodnem okolju.

Morda še refleksija na zadano vprašanje. Tisto, kar si bomo prizadevali naprej, je tudi večja povezanost vseh produktov in storitev, ki jih IZUM že zdaj razvija in umešča. Prav tako pa tudi to, da vendarle damo težo informacijskim znanostim, ki so podporno okolje dejansko področju znanosti in visokega šolstva še posebej, pa tudi širše v družbi. Cobiss.Net recimo je eno od bolj obiskanih spletišč, ki daje v

resnici veliko, veliko informacij tako o posameznikih, raziskovalnih skupinah in objavljenih virih ter gradivih nosilcev teh virov. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Gospod Uroš Prikl, imate zahtevo za dopolnitev odgovora.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo.

Jaz moram povedati uvodoma, da sem z vašim izvajanjem, z vašim videnjem problematike zadovoljen. Vidim, da imate tukaj pogled usmerjen naprej. Seveda bi tukaj iluzorno bilo pričakovati, da se zadeve rešijo v prvih nekaj mesecih vašega delovanja, zdaj govorim vas osebno kot ministrice ali vaše ekipe na ministrstvu, ki so se kopičile in nekako v kot potiskale kar celo dolgo vrsto let. Seveda bi bilo tudi iluzorno pričakovati, da vam vlada nameni nesorazmerno visok delež povečanja sredstev, ker vsi drugi ministri imajo prav tako pomembne, še kako pomembne projekte, ki jih je treba realizirati. Ne bi pa rad ugotavljal čez kakšno leto ali dve, da pa vendarle se ta trend še vedno nadaljuje, trend upadanja sredstev ne samo za IZUM kot inštitucijo, ne samo za projekt Cobiss, ampak na sploh za področje znanosti, posledično pa tudi kulture. Vemo, da niso to tisti projekti, ki bi bili merljivi kratkoročno, ki bi jih lahko po koncu delavnika izmeril, povedal, aha, toliko in toliko smo naredili, takšen in takšen je napredek v naslednjih nekaj tednih, ampak je to dolgoročno vlaganje v nekaj, kar prinaša – to bi znal verjetno povedati tudi minister za finance – dolgoročno visoke multiplikativne učinke.

Jaz verjamem, da boste s svojim prizadevanjem na tem področju nadaljevali, da bo tistih 100 tisoč evrov samo kamenček v mozaiku dodatnih integralnih proračunskih virov in da ne bo vse na sami inštituciji, da si jih pridobi s prodajo svojih izdelkov in storitev na Zahodni Balkan in širše. Želim si, pričakujem pa, da bo IZUM dobil toliko sredstev, da bo lahko nemoteno izvajal svojo osnovno dejavnost, hkrati pa, kar pa se mi zdi še morda bolj pomembno, da bo lahko tudi skrbel za razvoj, torej za razvoj svojih storitev in produktov teh širitev v mednarodni prostor. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Dr. Maja Makovec Brenčič, ministrica za izobraževanje, znanost in šport imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: IZUM, Cobiss.Net in vsi infrastrukturni elementi, ki jih je zgradil tudi SICRIS kot tak, so seveda trajnostni in lahko rečem tudi pomembni podporni elementi našega znanstvenoraziskovalnega in sicer šolskega področja, pa tudi širše družbeno pomembni zaradi razpoznavnosti doseženega in objavljenega. Tisto, kar bi morda dodala k

vašemu zelo pomembnemu razmisleku, je predvsem to, da seveda v nekem kratkem obdobju za nazaj težko pokrpamo in nadomestimo vse manke, ki so nastali v tem žal sistemskem kopičenju, ki ste ga tudi vi izpostavili.

Mi se bomo trudili naprej. Ne moremo zagotoviti tolikšnega dela sredstev, kot bi jih sicer lahko upravičeno pričakovali, zagotovo pa bomo v danih zmožnostih in okvirjih skušali iskati najboljše možne rešitve. Tisto, kar vendarle je pomembno pri IZUM-u, je, da se je znal umestiti v resnici s svojim znanjem širše. Jaz mislim, da je to tisti poudarek, ki ga je treba tudi krepiti naprej, ker je ogromno narejenega, storjenega razvojno gledano v zadnjem obdobju. Jaz mislim, da bomo to znali podpirati tudi naprej. Sistemsko se pa, kolikor bo v danih okvirjih možno, boriti za razvoj. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Gospod Žan Mahnič bo postavil poslansko vprašanje ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič ter ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, podpredsednica. Spoštovani ministrici, spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Že vse od začetka mandata praktično govorimo v tem parlamentu o pripravništvih, o plačanih pripravništvih, o volonterskih pripravništvih, kako bomo ukinili ene, kako bomo uvedli druge. Priča smo bili že dvema predlogoma s strani Slovenske demokratske stranke. Oba sta bila zavrnjena. Priča smo številnim dopisom med Vlado in Odborom za socialne zadeve, priča smo številnim sklepom na Odboru za socialne zadeve, priča smo številnim tako ustnim kot poslanskim vprašanjem, vendar žal ugotavljamo, da se še kar ne premaknemo do neke implementacije in še vedno vse poteka preko teh dopisov.

Zato bi mogoče samo za začetek vprašal ministrico za delo, družino in socialne zadeve:

Kakšno je trenutno stanje na tem področju?

Že moja kolegica poslanka Jelka Godec je spraševala glede ukinjanja volonterskega pripravništva na Ministrstvu za izobraževanje in razpisa 300 novih delovnih mest za učitelje, s čimer naj bi zapolnili to vrzel 300 diplomantov, ki ne bodo imeli pripravništva, kjer ne bo tudi pogoj strokovni izpit.

Zanima me:

Kako je tukaj predvsem z vidika, ali je to diskriminatorno ali ni diskriminatorno do tistih, ki pa sedaj že imajo strokovni izpit oziroma ki so imeli pripravništvo in sedaj v to kvoto 300 ne bodo mogli?

Kako je s temi, sploh s tistimi, ki nekako že pričakujejo službe v šolah, kjer vemo, da ste šli na ta način, da je še vseeno zbalansirano, da se

zaposlijo novi učitelji tam, kjer grede stari učitelji v pokoj?

Kaj to pomeni predvsem z vidika Ministrstva za socialne zadeve za socialne delavce? Ali je možno tudi na tem področju pričakovati podobno rešitev, kot jo je izvedlo Ministrstvo za izobraževanje?

Predvsem pa me zanima:

Kdaj bomo dobili zakon, da bomo ta pripravništva končno uredili?

Tudi v Državni zbor dobivamo poslanke in poslanci pisma, zahteve za sklic izrednih sej različnih odborov, tudi predstavnikov študentskih sindikatov, študentskih organizacij. Ravno zadnjič smo mislim da s strani Študentske organizacije v Mariboru prejeli neke sklepe, ki jih je prejel njihov svet. Tako se tudi na poslanke in poslance vrši velik pritisk tako koalicije kot tudi opozicije, žal pa drugega odgovora kot to, da smo mi že dvakrat to zadevo predlagali in da že leto in pol poslušamo, kako bomo to zadevo uredili, pa se ta implementacija oddaljuje oziroma nekih konkretnih odgovorov nimamo. Če bi mi lahko ministrici odgovorili predvsem v tej smeri:

Kakšna je trenutna situacija in kdaj je pričakovati konkretne rešitve s strani Vlade Republike Slovenije, da jih bomo poslanke in poslanci dobili na naše klopi in o njih odločali?

Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala, podpredsednica Državnega zbora za besedo. Hvala poslanec za vprašanje.

Jaz bom morda en oris naredila, glede šolnikov pa me bo dopolnila ministrica za šolstvo. Kot dobro veste, je bil 12. 3. 2015 matični odbor na to temo, kjer je bil sprejet sklep, da se pripravi analiza pripravništev v javni upravi. Na podlagi tega sklepa je Vlada s 1. aprilom zadolžila naše ministrstvo, da dejansko s to analizo pripravimo enotni dokument. Mi smo to storili. Združili smo vse podatke državne uprave in širše javne uprave, kakšno je stanje glede volonterskega pripravništva. Potem je ta analiza, ki so jo tudi obravnavali, predvsem je bil pomemben akcijski načrt, ki je izšel iz tega. Vmes se je še zgodil vaš predlog zakona, ki mu Ministrstvo za delo in Vlada ni nasprotovala, vendar je potem zaradi nasprotovanja s strani tistih, ki so bili vključeni, bil zakon zavrnjen. Hočem s tem samo povedati, da smo ves čas želeli na najboljši možen način te stvari urediti. Jasno smo tudi povedali, da ni problem zakon o delovnih razmerjih, ker dejansko se s področnimi zakoni to dopušča. Vlada je sicer sprejela sklep, da volonterska pripravništva niso dopustna, tako da od takrat volonterskih pripravništev nimamo. Na področju sociale, za katerega sem pristojna, smo do

konca leta zadolženi, da pripravimo spremembo zakona o socialnem varstvu. Vlada ga bo obravnavala sigurno pred novim letom. Po krajšem postopku bo to onemogočeno. Hkrati bo tudi v naslednjem letu predlog zakona o urejanju trga dela, ki bo tudi ta del popravil. Torej kar se tiče tega, da zakonsko ni možno sklepanje volonterskih pripravništev, tisto, kar je pa dogovorjeno, kar se je že prej na področju socialnega varstva financiralo z evropskimi sredstvi, to bomo tudi še naprej.

Vi dobro veste, kako poteka to financiranje, torej operativni program, decembra je bil potrjen s strani Evropske komisije, sedaj je možno črpanje. Mi smo, tu imam točen datum, 2. 10. oddali vlogo na organ upravljanja, to je SVRK, za potrditev, da gremo v razpis za sto pripravniških mest na področju socialnega varstva. Tisto, kar smo se dogovorili z mladimi, s katerimi smo ves čas sodelovali. Dobili smo, da moramo nekaj dopolnitev dati na to vlogo in sedaj čakamo soglasje. Jaz pričakujem, da tako, kot je bilo obljubljeno, še do konca leta ta razpis vsekakor je. Za drugo leto pa bomo skupaj urejali to področje. V okviru Jamstva za mlade se tudi dogovarjamo za nov razpis v naslednjem letu.

Če povzamem, glede na tisto, kar je bilo sprejeto v akcijskem načrtu, se stvari dogajajo po načrtu. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo dajem še ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Najlepša hvala, spoštovana predsedujoča. Spoštovani poslanci! Hvala za to poslansko vprašanje gospodu Mahničju.

Naj morda za začetek poudarim, da pripravništvo na področju vzgoje in izobraževanja nikoli ni bilo obvezno v tem smislu, kot se komunicira v javnosti, torej da je enoznačno pripravništvo predpogoj strokovnega izpita. Gre za različne oblike, ki jih v tem dometu pripuščamo kot tiste, ki štejejo kot oblika neke vrste pripravništva oziroma izkušnje, ki jih je treba pridobiti za to, da pristopimo k strokovnemu izpitu. To je nekaj, o čemer v zadnjem času prav v povezavi s predlaganim razpisom o pripravništvih razpravljamo v širši javnosti.

Želela bi vas obvestiti, da smo na ministrstvu v sklepnih pripravah tega razpisa, da ga pričakujemo v teh dneh oziroma najkasneje v začetku naslednjega tedna, da v resnici gre za 300 mest, ki jih bomo razpisali od 1. 2. dalje, da mednje štejejo tako tisti neizkušeni začetniki, ki seveda imajo ustrezno izobrazbo, kot bodoči učiteljice, učitelji in seveda tudi tisti, ki so strokovni sodelavci na tem področju. Se pa držimo pri tem razpisu kriterijev Jamstva za mlade, ki so pogojeni tudi s strani Evropske komisije oziroma načina črpanja teh sredstev,

kar pomeni, da je ta razpis v resnici možen samo do leta starosti 29 let, ko se šteje tudi kriterij mladega v normah oziroma kriterijih Evropske komisije. Zato tudi drugače tega razpisa ne moremo podati naprej. Kar pa smo v zadnjem času v dialogu z vsemi deležniki, tako mladimi, predstavniki učiteljev, učiteljic, predstavniki potencialnih pripravnikov, predstavniki tudi sindikatov, pa usklajevali v okviru razpisa, pa je bilo to, da smo skušali čim bolj prilagojeno na zatečena stanja in še znotraj norm in kriterijev, ki jih ta finančna sredstva dovoljujejo oziroma način črpanja, pripomoči k temu, da bo vendarle čim širši del mladih v resnici imel pristop v ta razpis. Ni pa to edini razpis, ki bomo v naslednjem letu tudi podali za namen pridobivanja izkušenj.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Žan Mahnič, imate zahtevo za dopolnitev odgovora, izvolite.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala, podpredsednica. Hvala tudi za odgovor.

Hvala tudi ministrici dr. Kopač Mrak, da takrat ni nasprotovala našemu predlogu, vemo pa, kaj se je zgodilo v drugem branju. Če sem vas jaz prav razumel, Jamstvo za mlade, kjer se države prijavljajo na razpise, kot smo že mi imeli, prva zaposlitev oziroma kjer so delodajalci bili oproščeni teh dveh let plačevanja prispevkov, se pravi, ali bomo namesto namenjanja sredstev za ta problem, šli na pripravništvo, ker nekatere države se prijavljajo tudi samo izključno na pripravništvo. Torej za teh 100 bo do konca leta, če sem prav razumel. Zanima me in bi prosil še odgovor na vprašanje:

Ali ministrstvo razmišlja tudi konkretno na ta način, da se jih ukinja, tako da se potem zagotovijo zaposlitve kot nadomestilo za tiste socialne delavce, ki gredo v pokoj?

Kar pa se tiče šolstva in vašega odgovora, res, da ni obvezno, ampak vemo, da je na nek način prihajalo do diskriminacije na ta način, ker je vsak raje zaposlil tistega, ki je že opravil to pripravništvo. Predvsem pa me zanima:

Kaj bo s približno 400 ostalimi diplomanti, ki pa zdaj ne bodo imeli priložnosti opravljati volonterskega pripravništva, ker ste ga ukinili, niti ne bodo izpolnjevali pogojev oziroma ne bodo mogli participirati v kvoti teh 300, ki bodo zaposleni kot nadomestilo tistih, ki bodo odšli v pokoj?
Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Najprej dajem besedo ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala.

Glede Jamstva za mlade je to bolj celovit paket, ne gre za zamenjavo enega ali drugega. Torej pripravništvo je paket 300 v šolstvu, 100 na področju socialnega varstva. To je bilo ocenjeno na podlagi potreb na področju socialnega varstva. Dejstvo je, da imamo več študentov, ki so diplomirani s posamezne strani, vendar je treba zagotoviti z vidika, kaj potrebujemo znotraj sistema, ker vseeno na nek način ni smotno, da razpišemo 300 in 400 mest, na koncu v sistemu pa ni potrebe za njih. Mi smo na podlagi tega, da približno 100 mladih bi lahko na področju socialnega varstva, ki opravljajo pripravništvo, tudi po neki redni poti, v povezavi z odlivom, vključili v sistem. Če Zujf ne bo več veljal v tem delu, so naslednje leto stvari malce bolj sproščene glede tega, koliko novih zaposlitev je možnih v sistemu. Jamstvo za mlade je širši, mi se zdaj pogajamo s SVRK, ki je pač organ, ki potrjuje te odločbe, na podlagi katere gremo potem lahko v razpisu v prvi izzivi, to pa je tisto, kjer je subvencija za zaposlovanje mlade na vzhodu, torej nek del nekih zgodb nadaljujemo. Pogovarjamo se tudi glede usposabljanja na delovnem mestu posebej za mlade, kjer je prav v okviru Jamstva za mlade, tako kot je ministrica povedala, do 30 let omejitev. Kar nekaj sestankov je bilo že z mladimi v novi finančni perspektivi dogovora o ukrepih, ki bodo del Jamstva za mlade. To so ti postopki, ki so, dejansko se vzpostavlja nov sistem črpanja v novi finančni perspektivi ISARR in vse to, kar je zadaj, zato so določeni zamiki. Jaz vseeno računam, da te ključne programe, tudi kar se tiče svetovalcev, recimo na zavodu za zaposlovanje, kjer zaposlimo mlade svetovalce, ki delajo prav z mladimi brezposelnimi, da bodo te stvari s strani SVRK potrjene do konca leta, da lahko nemoteno tečejo ti programi. V prvih nekaj mesecih naslednjega leta pa bo dejansko odprta razprava o novih programih, inovativnih rešitvah na tem področju. Tam bomo tudi šli v regije in se pogovarjali, ker gre za novo finančno perspektivo, nova sredstva, ki jih moramo združiti in jih uporabiti čim bolj konstruktivno v dobro brezposelnih in vseh ostalih. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Izvolite, gospa ministrica.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Najlepša hvala, predsedujoči.

Naj še dopolnim. V nadaljevanju želimo nadgrajevati tudi to obliko iz sredstev Jamstva za mlade, kot je pojasnila že ministrica za delo. Zakaj? Zavedamo se, da znotraj Jamstva za mlade so kriteriji, ki jim moramo slediti, hkrati pa želimo odpreti tudi prostor za vse tiste, ki sodijo v druge skupine ali imajo drugačne posamezne izkušnje oziroma pridobivanje kariere poti na tem področju. Zato bomo nadaljevali z že nekaterimi uveljavljenimi projekti, kot je na primer Popestrimo šolo. Tam teh omejitev ni. Ravno tako pa mladi ali seveda tudi že malce

starejši, ki so na novi poti karijerne rasti, lahko uveljavljajo in pridobivajo tudi ta znanja. Če samo kratko povzamem, dopolnjevali bomo projekte, ta osnovni projekt s tem ... / izklop mikrofona/

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Žan Mahnič, želite Besedo? Ne. Hvala lepa.

Gospod Matjaž Hanžek bo zastavil vprašanje ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejanu Židanu.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Hvala lepa, podpredsednik.

Spoštovani minister! Seznanjeni smo bili s korespondenco med Skladom kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in Medobčinskim uradom za varstvo okolja in ohranjanja narave Maribor v zvezi z ureditvijo območja Kalvarije. Gre za željo Medobčinskega urada, ki bi na navedenem območju uredil krajino z ureditvijo poti in razgledišč, kar bi bilo namenjeno občanom in turistom, skratka javni neprofitni in nekomercialni rabi. Pred to ureditvijo bi bilo treba območje očistiti, ker je zaraščeno. Vso ureditev bi izpeljal Medobčinski urad s pomočjo javnih sredstev in donacij. Vendar pa po informacijah lokalnih skupnosti upravljavec površin v državni lasti, to je Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, zahteva več kot 5 tisoč evrov odškodnine, kar je celo verjetno več, kot so zemljišča v izmeri nekaj več kot 26 arov vredna. Skratka, javni zavod želi z javnimi sredstvi izboljšati kvaliteto površin v javni lasti in jo revitalizirati in ponuditi v javno rabo občanom ter tako izboljšati kakovost njihovega življenja. In za to bi moral ta javni zavod javnemu skladu plačati iz javnih sredstev. Zato vas sprašujem:

Ali menite, da je ureditev, ki dopušča navedene nelogičnosti, v javno korist?

Ali bo Zakon o gospodarjenju z gozdovi v državni lasti take anomalije onemogočil?

Ali je v konkretnem primeru za ureditev hriba Kalvarija s potmi in razgledišči, namenjenimi javni neprofitni rabi, možen brezplačen dogovor med Skladom kmetijskih zemljišč Republike Slovenije in Medobčinskim uradom za varstvo okolja in ohranjanja narave Maribor, saj gre za urejanje javnih površin za javno rabo z javnimi sredstvi, ki ostajajo v javni lasti z dodano vrednostjo in bodo služila javni koristi za izboljševanje kakovosti javnega življenja?

Hvala za odgovore.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo minister gospod Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoči. Hvala, gospod poslanec tudi za poslansko vprašanje.

Na podlagi tega poslanskega vprašanja sem pridobil dokumentacijo za konkreten primer, sicer ta dokumentacija ne pride na kmetijsko ministrstvo, ker suvereno in samostojno odloča sklad. Na podlagi dokumentacije ugotavljam sledeče. Drži, kot ste omenili, kadar gre za lokalno skupnost, ki uveljavlja kakršnekoli pravice tudi na področju tovrstnih soglasij, sklad izstavi račun v skladu s cenikom, ki ga sprejme svet sklada. Vendar obstajata vsaj dve možnosti, kako narediti tudi drugače ob trenutni zakonodaji. Prva možnost je, da lokalna skupnost enostavno prekategorizira, in tu ne bo s strani države nobene ovire, konkretne površine. To je v tem trenutku že gozd in je treba skrčiti gozd za zelene površine, torej površine, ki niso v kmetijski oziroma gozdarski rabi. Tu ne bo nobene opore, in tudi če se te površine potem vzamejo v najem, je tu znesek povsem drugačen, to je 185 evrov. Ali pa se izkoristi druga možnost, ki se tudi izkorišča, in to je, da javni interes določi, katera od pristojnih javnih institucij državnega pomena, pristojno ministrstvo ali kateri od javnih zavodov, ki skrbijo za kulturo ali v tem primeru tudi za šport, ker se namerava to kombinirati. Kolikor pa poznam načrt, se tudi v tem primeru oprostijo plačila soglasja. Tako predlagam, da se gre po tej poti; druga pot je celo krajša, prva pot je daljša, ampak je tudi čista. V tem trenutku ne razmišljamo, da bi skladu predlagali, da njihov svet spremeni ta pravilnik, ker sta obe poti izvršljivi, in sklad ocenjuje, da se ju lokalna skupnost lahko posluži.

Bi pa tudi vas, gospod poslanec, prosil, ker spremljate ta primer, če ugotovite, da nastane pri kateri od teh dveh poti kakršnakoli ovira, da me takoj obvestite. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Matjaž Hanžek, zahteva za dopolnitev odgovora, izvolite.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Upam, da to ni proceduralna napaka, samo zahvalil bi se ministru. Bom napotil ostale na vaš odgovor in če bodo kakršnikoli problemi, se bodo najbrž obrnili na vas. Hvala lepa za odgovor.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marija Bačič bo postavila vprašanje ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovana gospa ministrica! Pred približno 16 leti se je začela v prakso prelivati reforma osnovnošolskega izobraževanja, katere na zunaj najvidnejša sprememba je bila podaljšanje obveznega

izobraževanja za eno leto. Spremembe so bile pospremljene z visokimi pričakovanji. Eno izmed njih, poleg prispevka k rasti kakovosti, je bilo tudi pričakovanje o večji prilagoditvi učencem, okrepitvi sodelovanja med šolo, starši in otroki, o določeni razbremenitvi z nebistvenimi sestavinami vzgojno-izobraževalnega dela, ki bi olajšalo delo učencev in učiteljev. A ko razpravljamo o slovenskem sistemu osnovnošolskega izobraževanja, se radi zatečemo k posplošenim trditvam, ki vsaj z deklarativnimi cilji sprememb niso povsem skladne. Tako lahko slišimo opazke o tem, da je šola prezahtevna, da je vsebinsko prenatrpana ter da so standardi previsoki. Starši me opozarjajo, da se storilnost in tekmovalnost preko meja primerne pojavitja že v prvem razredu. Menijo, da je premalo konkretnega podajanja snovi in da je učenje prenatrpano z abstraktnimi vsebinami. Starši tudi opozarjajo, da je vse premalo časa namenjenega pogovoru z učenci in njihovim predlogom. Otroci so zelo obremenjeni z domačim delom oziroma nalogami tudi v času, ki je sicer namenjen nabiranju novih moči; tu mislim predvsem na počitnice in vikende. Prekomerno nalaganje domačih nalog jih namreč dodatno obremenjuje in čas počitka ni to, čemur je namenjen. Velika večina otrok ob takih zahtevah potrebuje pomoč staršev, ki pa iz različnih razlogov pogosto ne zmorejo nuditi primerne podpore, zato se zatekajo k predragim inštrukcijam. V letu 2011 je bila predstavljena bela knjiga, ki je vrednotila načrtano smer vzgoje in izobraževanja na Slovenskem ter podala tudi konkretne usmeritve za izboljšanje. Del njih je bilo že prenesenih skozi različne ukrepe, nekateri predlogi pa še čakajo v predalu.

Na podlagi povedanega me, spoštovana ministrica, zanima:

Kakšno je vaše stališče v zvezi z uspešnostjo izvajanja devetletke in katere ukrepe načrtuje ministrstvo za nadaljnjo krepitev kakovosti javnega osnovnega šolstva?

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovorila bo ministrica za izobraževanje, znanost in šport dr. Maja Makovec Brenčič.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Spoštovani predsedujoči, spoštovana gospa poslanka, hvala za to pomembno vprašanje.

Vprašanja o sami uspešnosti izvajanja osnovnošolskega izobraževanja so pravzaprav neposredno povezana vprašanja z dejanskim zagotavljanjem kakovosti izobraževalnega, pa tudi še vzgojnega procesa, ki poteka na katerikoli vzgojno-izobraževalni ravni. Pravzaprav gre za vprašanje, kaj je danes dobra šola ali kaj pričakujemo, da je dobra šola. Naj sedaj v zvezi s tem vendarle povem, da smo letos ob 1. septembru odprli šolsko leto z besedami evropskega komisarja, ki je ovrednotil slovenski izobraževalni sistem kot dober. In še

posebej je izpostavil ta kakovostni del, ki ga izvajamo na primarnem izobraževanju, torej od vrtčevske vzgoje, osnovnošolske vzgoje in izobraževanja, kar mislim, da je nekaj, ker je temelj za vsakega posameznika, še posebej pa temelj za vsakega otroka in družino.

Res je, da imamo največ dokazov o tem, kakšna je kakovost izobraževanja, prav v povezavi z dosežki učencev. A vendarle mislim, da se vsi strinjamo s tem, da so cilji, ki jih mora zagotavljati šola pri celotni poti razvoja otroka vendarle širši. Torej ne samo dosežek sam po sebi, ampak tudi spremljanje drugih področij krepitve otrokove rasti, vzgoje, sodelovanja v družbi in tudi sodelovanja v družini in širši skupnosti. Mislim, da so vse to tisti cilji, ki jih želimo še kako umestiti in okrepiti v samem devetletnem izobraževanju. Prav ti cilji so tudi sicer določeni v našem krovnem zakonu, torej zakonu o organizaciji in financiranju tudi osnovnošolskega izobraževanja. Zato učence, dosežke povezujemo tudi s širšo zmožnostjo in usposobljenostjo, ki jo na ta način zgradimo skozi otrokovo pot. Dosežke učencev prav v tem obdobju pravzaprav preverjamo in sistematično skušamo tudi s tem pridobiti nek uvid v doseženo kakovost prek nacionalnih preverjanj znanja. Ta so nam seveda ena od refleksij, ne pa celovita refleksija. In ravno sedaj smo v prenovi prav v zvezi tudi s pomenom in razvojem devetletke. Mislim, da nam je ta širša javna diskusija, izpostavili smo jo namreč vsem deležnikom, vendarle pokazala, da v določenih obdobjih seveda moramo pogledati nazaj in uvideti, kaj lahko storimo še boljšega za naprej. V tem trenutku tudi strokovnjaki razpravljajo, ravno danes imamo tudi podobne zbirke, o tem, kako prav s temi evalvacijskimi mehanizmi pripomoči k temu, da bo devetletka lahko še boljša. In to se nanaša tudi na vaše osnovno vprašanje. Hkrati smo sprožili kar nekaj primerljivih študij o tem, kateri elementi kakovosti so v osnovni šoli tisti, ki morda potrebujejo znova refleksijo, uvid, pa tudi analizo. Zato uporabljamo kar nekaj že kontinuiranih mednarodnih analiz, ki nas skušajo primerjati tudi z drugimi nacionalnimi sistemi. Ti seveda niso enoznačni našemu. Nasprotno. Nacionalni sistemi z vidika izobraževanja, vzgoje se zelo razlikujejo. A vendarle določeni elementi kakovosti, ki pa osmišljajo programsko vrednost, hkrati pa seveda tudi ciljnost v tem širšem pomenu besede, pa so tudi neke smernice, ki jih lahko primerjamo med državami in tudi na krovu Evropske unije. S tem si tudi pomagamo pri razmisleku, kako morda v nekaterih elementih v devetletki naprej, tudi v povezavi z dialogom s starši, v povezavi z drugimi deležniki in tudi širšo družbeno skupnostjo in predvsem njenimi pričakovanji. Ta so namreč zelo raznovrstna, včasih zelo zahtevna in včasih tudi težko uresničljiva.

Ministrstvo je ravno v tem obdobju pravzaprav prejšnji teden že izpostavilo videnje koncepta kakovosti na nacionalni ravni, in to

predvsem za ta dovisokošolski del. Poznamo ga na visokošolski ravni, kjer deluje Agencija NAKVIS in celoten sistem sledenja evropskim standardom in smernicam, a vendarle menimo, da je toliko že vzpostavljenih elementov, ki jih šole same skupaj s starši, skupaj z učiteljicami in učitelji, skupaj s širšo skupnostjo tudi v lokalnem območju vzpostavljajo, da dajo dobro podlago za to, da iz njih zgradimo nek celovitejši vpogled. In prav tega gradimo v tem obdobju in ga bomo tudi predstavili širši skupnosti in vsem deležnikom, ker bi želeli iz zatečenega stanja že izvajanih elementov zgraditi našo refleksijo, kaj lahko storimo boljše.

Zato zagovarjamo postopno konceptualizacijo sistema kakovosti tudi na dovisokošolski ravni. Upam, da bo ta v pomoč prav v odgovorih na vaše vprašanje. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. Zahteva za dopolnitev odgovora. Izvolite, gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala lepa.

Ne bi prosila dopolnitve odgovora, ker je bil odgovor zelo izčrpen, moram povedati, in sem zadovoljna. Vendar bi mogoče samo to povedala.

Torej, spoštovana ministrica, morda je bolj komentar kot zahteva za dopolnitev odgovora. Kot veste, sem kot Socialna demokratka zagovornica javnega osnovnega šolstva. Zato pričakujem take ukrepe, ki bodo krepili zlasti mrežo javnih šol ter prispevali, da bodo v njih poučevali motivirani učitelji oziroma učiteljice. Tudi krepitvi njihove vloge je treba posvetiti posebno pozornost. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. Gospa ministrica, želite dopolniti?

DR. MAJA MAKOVEC BREŇČIČ: Morda samo na kratko.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Izvolite.

DR. MAJA MAKOVEC BREŇČIČ: Hvala, predsedujoči.

Zagotovo je javno šolstvo tisto, ki ga moramo in želimo krepiti, in mislim, da je ta primerljiva kakovost, ki jo je označil tudi komisar, plod številnih let dela, predanosti učiteljic, učiteljev in tudi krepitve celotnega sistema za namen, ne samo večanja dosežkov učencev, ampak seveda tudi krepitve kakovosti širše družbe. Otroci so ne samo naša največja vrednost, ampak prihodnost. Hvala za vaše sugestije in poglede.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Jelka Godec bo postavila vprašanje ministrici za zdravje Mariji Milojki Kolar Celarc. Glede na to, da je gospa ministrica upravičeno

odsotna, prosim, da se opredeli tudi o načinu odgovora.

Izvolite, gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala, predsedujoči.

Ravno na to bi rada opozorila, da ministrica je danes odsotna z opravičilom, da predseduje vnaprej dogovorjeni delavnici na temo dolgotrajne oskrbe s sodelovanjem tujih strokovnjakov. In me zanima, kakšno je opravičilo, glede na to, da imamo v Poslovniku Državnega zbora napisano v 235. členu, da so lahko ministri oziroma državni sekretarji zadržani s seje v primeru, da sodelujejo v inštitucijah Evropske unije ali zaradi mednarodnih obveznosti. Tukaj bi s strani predsedujočega prosila za odgovor. Najprej glede tega.

Če pa gre za delavnico o dolgotrajni oskrbi, pa me zanima tudi, zakaj potem gospa Kopač Mrakova, ki prav tako sodeluje v tem projektu, je bila lahko prisotna, na tiskovni konferenci pa je glede te delavnice odgovarjal Tomaž Glažar, ki je direktor Direktorata za zdravstveno ekonomiko. Mislim, da je to opravičilo s strani ministrice, po domače povedano, za lase privlečeno. Hkrati pa gre tudi za določene prioritete ministrstva, kar pa kaže ministrica tudi v bistvu na vsaki seji Državnega zbora oziroma na sejah matičnega odbora, ko ni prisotna pri najbolj perečih temah.

Naslednja stvar pa se tiče prav tako spoštovanja sklepov oziroma priporočil Državnega zbora s strani ministrice. Moje vprašanje je s področja izvajanja službe nujne medicinske pomoči v Republiki Sloveniji, in sicer ministrico sprašujem in prosim za ustni odgovor na naslednji seji. Na 15. izredni seji 5. junija 2015 je Državni zbor obravnaval predlog priporočila v zvezi z izvajanjem službe nujne medicinske pomoči v Republiki Sloveniji in sprejel priporočilo, da Ministrstvo za zdravje pred sprejetjem novega pravilnika o službi nujne medicinske pomoči seznaniti pristojni odbor s predlogi, ki so bili upoštevani pri pripravi oziroma pri sprejemu pravilnika. Sprejeti pravilnik je bil objavljen v Uradnem listu 30. 10. 2015 brez predhodnih seznanitev matičnega odbora ali Državnega zbora. Seznanitve s pravilnikom oziroma katere pripombe iz javne razprave so bile obravnavane, je ministrica v Državni zbor poslala 13 dni po sprejetju pravilnika. In to v bistvu že na pobudo mojega pisnega poslanskega vprašanja.

Torej dve zadevi sta, predsedujoči. Najprej, da je opravičilo, ki ga je ministrica poslala, v bistvu skorajda neopravičilo o izostanku s te seje.

Na drugo vprašanje pa prosim ustni odgovor: Zakaj ministrica ni spoštovala sklepov Državnega zbora in ni seznanila matičnega odbora o sprejetju Pravilnika nujne medicinske pomoči? Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. Vprašanje boste seveda dobili pisno.

Kar se pa tiče tistega prvega dela, pa bomo mi Vlado opozorili, moram pa reči, da ministrica predseduje temu srečanju; res pa je, da ni v skladu, kot ste ugotovili. Vladi bomo posredovali to vprašanje. Težko vam rečem kaj drugega.

JELKA GODEC (PS SDS): Predsedujoči, samo to. Jaz sem zahtevala ustni odgovor, ne pisnega. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Se opravičujem. Ja, ustni odgovor.

Gospod Jernej Vrtovec bo postavil vprašanje ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovana gospa ministrica, na vas naslavljam poslansko vprašanje glede ustreznosti dosedanje zakonske ureditve imenovanja in razreševanja vladnih predstavnikov v svetih šolskih zavodov.

Na podlagi naših konkretnih izkušenj iz mojega okolja, iz Ajdovščine, se pravi iz slovenskega šolskega okolja je namreč zdaj legalno možno, da se vladne predstavnike v svetu zavoda razreši na dan volitev ravnatelja, in to na podlagi neke dokazano neresnične anonimne ovadbe, kar je v okviru svojih zakonskih pristojnosti ugotovila policija, tožilstvo in Varuh človekovih pravic. Glede na to pa se na tej osnovi na ministrstvu lahko povsem zakonito, torej brez težav, izpelje postopek razrešitve. Po mnenju okrožnega državnega tožilstva je to sicer etično sporno; ni pa kaznivo, ker nikjer v zakonodaji ti postopki niso natančneje določeni.

Zato vas sprašujem:

Kakšno je vaše stališče do razreševanja vladnih predstavnikov v svetih zavodov na podlagi nepreverjenih anonimnih ovadb, in to v času poteka ravnateljskih imenovanj?

Razrešitev je bila na dan imenovanja novega ravnatelja.

Ali boste pripravili ustrezno zakonodajno podlago v okviru svojih pristojnosti, da bi se takšna dejanja v prihodnosti preprečila?

Tudi če bi šlo le za en osamljen primer, je Slovenija premajhna, da bi si lahko dovolila tovrstna interesno motivirana, dejansko pohabljanja ljudi, ki jih zdaj šolska in ostala pravna zakonodaja dejansko onemogoča. Verjamem, da sami poznate ta primer, nič kaj lep primer ni bil, še enkrat poudarjam, iz mojega okolja, veliko prahu je dvignil. Kasneje smo pridobivali informacije še od drugod po Sloveniji, z drugih srednjih in osnovnih šol, kjer so se tovrstni primeri dogajali. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovorila bo gospa ministrica dr. Maja Makovec Brenčič, izvolite.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Najlepša hvala za to vprašanje. Spoštovani predsedujoči, spoštovani gospod poslanec!

Naj na začetku samo pojasnim nekaj zdaj veljavnih sistemskih zakonitosti, ki urejajo statusna vprašanja zavodov in njihovih organov. Gre za Zakon o zavodih, ki je bil sprejet leta 1991. V 29. členu je določeno, da svet zavoda sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki delavcev zavoda ter predstavniki uporabnikov oziroma zainteresirane javnosti. Ustanovitelj javnega zavoda je sicer lahko tudi Republika Slovenija, občina, mesto oziroma druge z zakonom pooblašene javne pravne osebe. Predstavnike ustanovitelja imenuje organ, ki je za to pristojen. V primeru zavodov, ko gre za ustanovitev s strani Republike Slovenije je to Vlada Republike Slovenije; v primeru, ko pa gre za občinske oziroma lokalne ustanovitelje, pa je to potem analogno pritiče imenovanju z njihove strani. Zato lahko rečemo, da v svetu "ne sedijo" vedno vladni predstavniki, oziroma so to predstavniki ustanovitelja. Gre za ustanovno pravico, ki potem predstavlja imenovanje predlaganega kandidata ali kandidatke. So pa tudi področni zakoni oziroma akti o ustanovitvi, ki pa lahko na podlagi predloga to imenovanje opravijo preko Vlade Republike Slovenije. Morda še to; sestava, način imenovanja oziroma izvolitev članov ter trajanje se tudi določajo z zakonom in akti o ustanovitvi oziroma statutom in pravili zavoda. To je običajno 29. člen Zakona o zavodih, ki se potem interpretira na vrsto zavoda. Primer, ki ga omenjate, poznam samo delno, samo po informacijah, ki smo jih lahko pridobili iz postopkov. Neposredno ga težko komentiram; vendar pa je potrebno, da je postopek imenovanja in razrešitve članov sveta na področju vzgoje in izobraževanja v primeru, ko je ustanovitelj Republika Slovenija, določen spet v tem že prej omenjenem aktu o ustanovitvi. In če je postopek razrešitve člana – in to ne glede, kako je imenovan ta član – skladen s predpisi, potem v takšnim postopkom načeloma ni mogoče očitati nekih nepravilnosti, če se postopka držijo.

Sedaj pa bi predstavila drug vidik, ki pa se že sistemsko v zadnjem času nabira; in to je zagotovo refleksija na vaše konkretno vprašanje. Tisto, kar je pomembno pri vsem tem, je, da se ministrstvo zelo zaveda problematike delovanja svetov, zavodov na področju vzgoje in izobraževanja. Imamo različne vrste teh zavodov, kar sem že omenila, prav v tej sistemski predstavitvi in predvsem tudi v povezavi s postopki imenovanja ravnateljev. Že v začetku, ko sem stopila v ta mandat, sem pridobila kar nekaj informacij o tem s strani naših strokovnih služb, kaj vse se tudi z vidika lokalnih, mestnih in tudi vseh deležniških ravni v imenovanju postopkov sveta vendarle dogaja. Zato smo bili tudi v povezavi s Komisijo za preprečevanje korupcije, kjer tudi že sodelujemo pri pripravi zakonskih sprememb in aktivnem

proučevanju, kaj bi bilo smotno v postopkih imenovanja v tovrstnih zavodih storiti, da bodo vse deležniške skupine korektno predstavljene in tudi v postopkih korektno imenovane ali potencialno razrešene. Namreč gre za nekaj primerov, torej ne samo vaš konkretno omenjeni, ampak nekaj drugih primerov, ki so v postopkih, se vodijo postopki na ustreznih organih. Mislim, da je tudi prav, da ravno tako skupaj z Ministrstvom za javno upravo, ki je resorno pristojno za veljavni Zakon o zavodih, dorečemo in damo tudi predloge, kako izboljšati sistem imenovanja in postopka izvajanja. O tem lahko tudi rečem, da razpravljamo veliko z ravnateljji in ravnateljicami, saj se tudi sami zavedajo teh težav, ki lahko prihajajo ne glede na to, v katerem okolju ali v katero vrsto zavoda se pravzaprav umeščajo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jernej Vrtovec ima zahtevo za dopolnitev odgovora.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Najlepša hvala, spoštovana ministrica.

S konkretnim primerom ste se vi seznanili tudi s strani Varuha človekovih pravic, če se ne motim; in na podlagi ugotovljenih kršitev tudi sprejela tovrstna Priporočila Varuha človekovih pravic, in sicer da se sporne navedbe umakne z vladnih spletnih strani in da je za storjene kršitve varuhinja ter tudi vi izrazila obžalovanje. Ampak menimo pa, da zgolj izražanje obžalovanja in v zasebnem pismu oškodovancem ter lakonično ugotavljanje okrožnega državnega tožilstva o neetičnosti takega ravnanja, ki, kot ste sami tudi ugotovili, ni kaznivo, dobesedno kliče k nadaljnjim poizkusom ponovitve uporabe takih pristopov. Za kaj gre? Gre tudi zaradi tega, da se posameznika, ki gre lahko v dobri veri kandidirati na funkcijo ravnatelja sveta zavoda, diskreditira z anonimnimi pismi, grožnjami in tako naprej. To je treba na vsak način preprečiti, sicer bomo ene in iste ljudi, ki ni nujno, da so dobri, imeli na tako izpostavljenih funkcijah.

In zato od vas, spoštovana gospa ministrica, ki imate tudi zaledje predsednika Vlade, ministrice in ministre, celotno koalicijo, pričakujemo, da se pripravi zakonodajna podlaga, ki bo take pristope že v sami kali onemogočila. Podlago ustreznih usmeritev je podala tudi že varuhinja človekovih pravic v svojih ugotovitvah in tudi v svojem Letnem poročilu o delu Varuha človekovih pravic. Njena priporočila uporabe načel dobre upravne prakse bi lahko sama po sebi že zadoščala, če bi lahko računali tudi na etično ravnanje udeleženih; ampak še enkrat poudarim, sklicevanje na etičnost udeleženih ni dovolj. Treba je definirati bolj natančne okvire zakonitega ravnanja. Zaradi tega, da bi zagotovili tudi etičnost, pa je treba spreminjati zakonodajo. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa ministrica dr. Maja Makovec Brenčič, izvolite.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Morda naj dodam, da smo tudi zato v pogovorih in razpravah govorili o tem, kako tovrstne postopke usmeriti še bolj kakovostno in predvsem na izvedbeni ravni tudi v duhu etičnih načel, seveda v resnici verodostojno. Je pa res, da etičnost pritiče vsakemu posamezniku. Težko preprečimo vse tovrstne anomalije že vnaprej z nekim normativnim redom, normativno podlago. Mislim, da je tudi to ozaveščanje zelo pomembno, hkrati tudi zato, da v resnici drug drugemu ne povzročamo škode tam, kjer ni treba; ampak smo odgovorni do tega, kar počnemo. Mi se bomo tudi v dialogu z ravnateljicami in ravnateljji pogovarjali naprej o tem, kako te postopke konkretno reševati, da bodo učinkoviti, kakovostni in predvsem etično izvedljivi.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Eva Irgl bo postavila vprašanje ministru za pravosodje mag. Goranu Klemenčiču.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Spoštovani gospod minister! Prejšnji teden je na obisk na vaše povabilo prišel v Slovenijo višji sodnik gospod Norman Doukoff. V letih 2000–2003 je bil predpristopni svetovalec Ministrstva za pravosodje, analiziral je slovensko sodstvo in predlagal tudi ukrepe za modernizacijo pravosodnega sistema. Slovenskim sodnikom je v tistem času nedvomno nastavljal ogledalo. Na novinarski konferenci je ocenil, da se slovenski sodniki ukvarjajo predvsem s ščitenjem svojih privilegijev in plačil. Odziv slovenskih sodnikov je bil seveda pričakovan, poslali so protestno pismo nemškemu veleposlaniku v Sloveniji in vodji delegacije Evropske komisije na čelu z nekdanjim ministrom za pravosodje Zalarjem. Odziv slovenskih sodnikov je potem tudi potrdil oceno Doukoffa o njih.

V zvezi s tem obiskom, spoštovani minister, vas sprašujem naslednje:

Kakšen je bil namen tega vabila nemškemu sodniku Normanu Dukoffu za obisk v Sloveniji?

Kakšne so bile njegove aktivnosti?

Kakšni so obeti tega obiska?

Ali omenjeni obisk predstavlja tudi neke vrste izhodišča za pripravo sprememb zakonodaje s področja pravosodja; zlasti tistih, ki bi krepile spoštovanje človekovih pravic in bi zagotavljale delovanje pravne države za vse državljane?

Prosim za podatke o najpomembnejših načrtovanih spremembah v tej smeri in se vam že vnaprej iskreno zahvaljujem za odgovor. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo gospod minister za pravosodje mag. Goran Klemenčič.

MAG. GORAN KLEMENČIČ: Spoštovani podpredsednik Državnega zbora, ostali cenjeni poslanke in poslanci!

Spoštovana poslanka, hvala za vprašanje. Drži, 13. novembra je Slovenijo obiskal Norman Doukoff, ki je trenutno predsedujoči Prizivnemu sodišču v Münchnu. Prišel je na moje povabilo. Razlog za to povabilo je bil dvojen. Eden je, da gospoda spoštujem in mislim, da je s svojim ogledalom ..., kot ste rekli, čeprav je bilo to deloma potencirano, ker tako kot vse v Sloveniji smo si tudi Doukoffa raztrgali. Eni ga črtijo, drugi si ga lastite, ampak mislim, da je bil njegov doprinos v twinning projektu predpristopnih pogajanj Slovenije v smislu analize slovenskega pravosodnega sistema izjemno pomemben. In vam bom povedal nekaj, česar verjetno ne veste, in kar vam bo tudi razložilo, zakaj sem ga povabil. Ko je bila leta 2001 zadnja konferenca in predstavitev njegovih zadnjih ugotovitev, je bila slovenska pravna scena tako skregana med sabo glede njegovih ugotovitev, jaz pa sem bil takrat zaposlen na Svetu Evrope, da so me takrat iz kabineta takratnega ministra Bizjaka poklicali in rekli: Ali bi ti lahko prišel vodit to okroglo mizo, da se ne bodo preveč sprli med sabo, ker si že toliko let zunaj in boš mogoče neodvisen. Takrat sem ga tudi spoznal. Pred časom sem izvedel, da se naslednje leto upokojuje, da gre v pokoj. Zato sem ga povabil v Slovenijo, ker sem se želel z njim pogovoriti, ker sem želel, da se pogovori s sodelavci, s katerimi je na ministrstvu že takrat delal, in ker sem mu želel izraziti tudi na nek način priznanje, da je to, kar je delal tudi v Republiki Sloveniji, vsekakor imelo učinke.

Sodnik se je poleg tega, da sva skupaj preživela kar nekaj ur v iskrenem pogovoru, srečal z različnimi predstavniki pravosodja, z ljudmi, s katerimi je delil pisarno, ko je bil na Ministrstvu za pravosodje. Vem, da je imel tudi nekaj osebnih sestankov z ljudmi, s katerimi je sodeloval v tistem času. Tri leta je bil namreč v Sloveniji; z ljudmi, ki so danes in so bili že takrat vrhovni sodniki, profesorji in tako naprej. In mislim, da je iskreno rekel, čeprav je to zelo nefer, da sedaj jaz prenašam, kaj je on rekel; ampak moram reči, da je izrazil zadovoljstvo, da je bilo mnogo njegovih priporočil upoštevanih. Vsekakor je pohvalil smer razvoja na področju civilne, kazenske in organizacijske zakonodaje. Zelo je pohvalil, da se je v preteklosti tudi na podlagi njegovih priporočil vzpostavil Center za izobraževanje v pravosodju. In ni mogel iti mimo tega, ne glede na to, kolikokrat smo se pogovarjali na Odboru za pravosodje ali v tem cenjenem zboru in stvari drugače videli, da je bil tudi na področju zmanjševanja sodnih zaostankov narejen velik napredek. Pogovarjali smo se tudi o konkretnih problemih, ki so v

nekaterem delu podobni, v nekaterem delu večji, v nekaterem delu manjši kot v Nemčiji. Pogovarjala sva se tudi o naših načrtih za prihodnost, ki bodo v kratkem znani skozi normativni program ministrstva za leto 2016. Jaz sem tudi na Dnevih slovenskega pravosodja povedal, da kar se tiče pravosodja bo leto 2016 leto reform. Ta cenjeni zbor bo, če ne bo nekih velikih sprememb, vsekakor pred seboj dobil nekaj pomembnih procesnih zakonov in nekaj pomembnih organizacijskih zakonov z vidika pravosodja, Sodnega sveta, državnega tožilstva, notariata, izvršiteljev, upraviteljev, cenilcev, tolmačev in tako naprej. Zelo prijetno je bilo z njim govoriti, to vam lahko zagotovim. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Eva Irgl ima zahtevo za dopolnitev odgovora.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala.

Spoštovani gospod minister, korenito reformo pravosodja od vas torej še pričakujemo. Že večkrat ste jo napovedali. Upam, da ne bo ostalo samo pri obljubah. Ne razumeti tega kot očitek, da vas sprašujem, kaj ste se pogovarjali z gospodom Doukoffom. Jaz sem zelo vesela, da je on prišel na obisk in vam pojasnil svoja stališča ter poglede ponovno na slovensko pravosodje. Ampak vi oziroma vaši sodelavci so na spletni strani Ministrstva za pravosodje zapisali naslednje, citiram: "Sodnik Doukoff je napredek v Sloveniji ocenil kot zelo dober. Z zadovoljstvom je opazil, da so bila posamezna priporočila upoštevana ter pohvalil smer razvoja slovenskega pravosodja na področju civilne, kazenske in tudi organizacijske zakonodaje. Pohvalil je tudi spodbuden trend statistike z vidika reševanja sodnih zaostankov;" kar ste tudi sami v odgovoru na moje vprašanje prej tudi pojasnili.

Ampak, spoštovani gospod minister, zanima me še naslednje:

Ali so te tako imenovane zelo dobre ocene, ki ste jih zapisali na vaši spletni strani, rezultat posvetovanja zgolj z vami osebno; se pravi, da je gospod Doukoff samo od vas dobil možnost vpogleda, kakšno je stanje v pravosodju; ali je lahko tudi sam dejansko vpogledal v realno stanje podatkov, vključno z nedavnim poročilom Evropskega sodišča za človekove pravice?

Ali je bil gospod Doukoff zaradi tiste širše slike, ki jo mora nekdo, ko ocenjuje nek sistem, imeti pred seboj, seznanjen s tem, da najvišji funkciji v pravosodnem sistemu vodita osebi, ki sta v prejšnjem in sedanjem sistemu kršili človekove pravice?

Najlepša hvala; se vam zahvaljujem tudi za ta dva odgovora.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Goran Klemenčič, izvolite.

MAG. GORAN KLEMENČIČ: Hvala lepa za dopolnitev vprašanja.

Gospod Doukoff ni bil povabljen samo zato, da bi izvedli neko piar-predstavo ali kaj takega. Gospod Doukoff je častitljiv, spoštovan in načelen gospod, ki tudi zelo dobro pozna razmere v Sloveniji. Moram reči, da sem se nasmejal ob kakšni njegovi anekdoti o tem, kako je že takrat, ko je delal tu, znal prepoznati take in drugačne politične peripetije takih in drugačnih funkcionarjev. Ne govorim na sodišču, ampak na Ministrstvu za pravosodje in s strani Vlade.

Ne, jaz mu nisem prav posebej stvari predstavljal. To so storili moji sodelavci. Večino teh si je izbral sam, ker so to isti ljudje, s katerimi je sedel konkretno v pisarni takrat, ko je delal. Vem, da se je srečal, pa ne bom zdaj izpostavljaj, z ljudmi, s katerimi je tudi takrat sodeloval tukaj, tudi z Vrhovnega sodišča; pa to niso ljudje, ki bi bili zelo prijazni do recimo slovenskega pravosodnega sistema. Dejstvo je in to mi je večkrat poudaril, da je pravosodje v Evropi povsod v krizi. Rekel je, da so mu ta tri leta v Sloveniji, ko je bil zelo kritičen do slovenskega pravosodnega sistema, dala tudi dodatno kritiko do nemškega pravosodnega sistema. Povedal je, da je pred kratkim kot predsednik senata višjega sodišča odločal o brezzvezni zadevi neke odškodnine v prometni nesrečni, ki je trajala 16 let. Povedal je, da ima velike težave z izobraževanjem sodnikov v Nemčiji, da imajo sodniki ne toliko težav z učinkovitostjo kot pa s kvaliteto. In povedal je tudi to, da je tudi sam po vaših kriterijih že kršil človekove pravice, ker so bile njegove odločitve razveljavljene s strani vrhovnega sodišča; kar se zgodi vsakemu sodniku. Zelo iskreno sva se pogovorila o teh stvareh in moram reči, mi lahko verjamete ali ne, da je bil v nekaterih delih tako zelo navdušen v smislu, koliko napredka se je zgodilo na zakonodajnem področju, da sem ga moral včasih malo bremsati. Ampak še vedno imamo problem tukaj. Pod črto mislim, da gre za osebo, ki jo slovensko pravosodje še potrebuje v smislu nasveta. Dogovorjena sva, ko bo nastopil penzijo, da se bomo še slišali, pa ne zato, ker bi za zlato vzeli vse, kar reče; ampak ker so izkušnje nekoga, ki izhaja iz nekega relativno urejenega pravnega sistema, za Slovenijo pomembne. In tudi zato, ker mislim, da je v tem objektivni; čeprav se, mimogrede, on zelo zaveda, da se ga na nek način trga, kot sem prej rekel, kot vse v Sloveniji, ko si nekako politično razdelimo, kdo je s te in kdo z druge strani. Moram reči, da se mu to zdi nekoliko zabavno. To je to. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Nada Brinovšek bo postavila vprašanje ministrici za zdravje Mariji Milojki Kolar Celarc, ki je odstotna, kot smo ugotovili. Prosim, da se opredelite do načina odgovora. Izvolite.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Predsedujoči, hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Jaz sem že pri sprejemanju proračuna za leto 2016 in 2017 rekla, da že Ministrstvo za zdravje potrebuje zdravnika; in zakaj ga potrebuje. Pravilnik o nujni medicinski pomoči, ki je bil objavljen v Uradnem listu, je v neskladju s priporočilom Državnega zbora. Ministrica nam tudi tule in vsepovsod razlaga, kaj vse je že bilo narejeno na področju zdravstva v tem mandatu. In kaj smo s področja zdravstva obravnavali tukaj v tem Državnem zboru? En pravilnik, dve spremembi zakona in Zakon o investicijah v javne zavode, ki pa je diskriminatoren, na kar smo tudi v Slovenski demokratični stranki na razpravi opozarjali. Da zaman pričakujemo reformo zdravstvenega sistema, mislim, da nam je že tudi vsem znano. Jaz vsaj upam, da ta analiza, ki jo je Ministrstvo za zdravje dalo izdelati neki tuji družbi in je zanjo tudi zelo drago plačalo, ni pokazala, da je najbolj pereč problem zdaj na področju zdravstva področje koncesij, ki je opredeljeno v Zakonu o zdravstveni dejavnosti. Pa čeprav tukaj stroka trdi, da je to področje urejeno dobro. V delovno skupino za pripravo sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti je ministrica imenovala 18 članov – 11 članov s strani Ministrstva za zdravje, 2 člana s strani Ministrstva za finance in 4 člane iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Tukaj se lahko zdaj sprašujem, kje je stroka. Stroke ni nikjer. In sprašujem se tudi, ali lahko zaupamo članom Ministrstva za zdravje, da se lotijo priprave spremembe zakona, če pa te strokovne službe ministrstva na primer pri pripravi obrazca za vodenje medicinske opreme niso uspele poenotiti, kakšna naj bi bila vsebina tega obrazca; in so raje potem opustili oziroma prenehali zbirati podatke o opremi. Zdravniška zbornica je tudi opozorila, da ministrstvo v skladu z 71. členom Zakona o zdravniški službi zbornici ni omogočilo nikakršnega sodelovanja. V obrazložitvi na ustno poslansko vprašanje moje kolegice na prejšnji seji je ministrica dejala, da je ključni namen sprememb tega zakona odprava anomalij, kot na primer urediti nekontrolirano prodajo koncesij, ker se na terenu menda dogaja, ko gre na primer koncesionar v pokoj, da se koncesija neuradno prenese brez soglasja na nekoga drugega in se za to zaračunava renta.

Sprašujem vas:

Koliko je bilo v zadnjih petih let prodaj koncesij na primarni, sekundarni in terciarni ravni? Prosila bi pisni odgovor. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Marijan Pojbič bo zastavil vprašanje ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak. Izvolite.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovana ministrica!

Zadnji podatki, objavljeni na spletni strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, kažejo, da se je v mesecu oktobru brezposelnost ponovno povišala. Tukaj neprestano poslušamo, kako se vlada in ministrstvo trudi, da bi se situacija v Sloveniji na tem področju izboljšala; vendar kot kažejo ti podatki oziroma kazalci, oktober 2015 temu ne pritrjuje. Dejstvo je tudi, da se revščina v državi povečuje, saj skoraj 300 tisoč ljudi živi pod pragom revščine. Zato je izjemnega pomena, da se Vlada Republike Slovenije, koalicija in seveda vsi, ki se moramo truditi, potrudimo, da bi z ustrežno zakonodajo ustvarjali pogoje za razvoj in razcvet gospodarstva, ki ima za posledico nova delovna mesta in so edina pot iz začaranega kroga, v katerem se neprestano vrtimo. Prepričan sem, da v tej smeri ne sme in ne more biti političnega preigravanja in spotikanja, saj je naša skupna prihodnost odvisna ravno od tega, ali bodo državljanke in državljani Republike Slovenije začeli verjeti v politiko, od katere resnično pričakujejo, da bo delala v njihovem interesu; in ne v interesu ozkih lopovskih navezav ter stricev iz ozadja, ki neprestano rušijo temelje naše skupne prihodnosti.

Zato vas, spoštovana gospa ministrica, sprašujem:

Kakšne ukrepe bosta ministrstvo in vlada predlagala, da se brezposelnost zniža pod mejo 100 tisoč brezposelnih?

In kdaj bodo ti ukrepi predlagani?

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovorila bo gospa ministrica dr. Anja Kopač Mrak, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala, spoštovani podpredsednik, za besedo. Hvala gospodu Marijanu Pojbiču za vprašanje.

V jedru svojega vprašanja ste izpostavili podatke o oktobrski stopnji brezposelnosti. Naj povem, da so v jesenskih mesecih vedno višje stopnje brezposelnosti zaradi cikličnosti oziroma sezonskih gibanj. Z oktobrom se poznajo predvsem novo prijavljeni na Zavodu za zaposlovanje, ki odhajajo iz šol; to je vsako leto, če bi pogledali zadnjih 10, 20 let, so podobne številke. Je pa vseeno boljši podatek letos, ker se je iskalcev prve zaposlitve prijaviло bistveno manj kot v lanskem letu. Konec letošnjega oktobra je bilo registriranih 107 tisoč 488 brezposelnih, kar je za 7,3 % manj kot oktobra lani. Vedno je treba, ker so oscilacije letne, pogledati mesec na mesec, tako vidimo te razlike med meseci in znotraj leta. V prvih desetih mesecih letos je bilo na Zavodu prijavljenih v povprečju 113 tisoč 222 brezposelnih, kar je 6,2 % manj kot v primerjavi z enakim obdobjem leta 2014. Dejstvo je, da se zmanjšuje, vendar vsekakor se moramo strinjati, da številka še vedno ni taka, ko bi si želeli. Dokler imamo toliko brezposelnih, imamo

seveda problem. Razmere na trgu dela se umirjajo, vendar dejansko govorimo o tem zamiku. Tudi na odboru smo zadnjič razpravljali, da se gospodarska rast pokaže, potem pa trg odreagira; ali navzdol ali navzgor je vedno zamik. In to se prav zdaj dogaja. Dejstvo je, da je bilo letošnje leto 2015 na nek način specifično leto, ker se je stara finančna perspektiva iztekla, Ministrstvo za delo je sigurno resor, če pogledate po podatkih, eno redkih, ki smo počrpali 99,7 % vseh sredstev, in dejansko nismo imeli na voljo novih. V letošnjem letu so sedaj že v potrjevanju na SVRK, pri organu upravljanja novi projekti v okviru aktivne politike zaposlovanja. Še pred koncem leta naj bi bil potrjen Prvi izziv za mlade, to so subvencije za zaposlovanje mladih iz vzhodne Slovenije in usposabljanje na delovnem mestu za mlade in ostale ranljive skupine. V začetku leta 2016 načrtujemo, da bo Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje objavil še ostala javna povabila za spodbujanje zaposlovanja rizičnih ciljnih skupin. Dejstvo je, da tudi sprejeta strategija aktivne politike zaposlovanja, ki jo je 13. 11. sprejela Vlada, daje fokus na dolgotrajno brezposelne osebe, to je tudi v skladu z operativnim programom. Dejstvo je, da je delovna aktivnost starejšega prebivalstva v Sloveniji bistveno pod povprečjem Evropske unije in da poskušamo predvsem na tem področju z določenimi ukrepi stvari spremeniti. Pred časom smo imeli na razpravo, kjer ste bili tudi vi zelo aktivni na odboru, kjer se obravnava; in tudi Državni zbor je sprejel interventni zakon, kjer za starejše brezposelne osebe, ki so na zavodu več kot šest mesecev in so starejše od 55 let, predvidevamo spodbude za njihovo zaposlovanje, tako da njihovim delodajalcem ni potrebno, da plačajo prispevke za njihovo socialno varnost; hkrati pa so jim pravice iz sistema socialnega zavarovanja na enak način zagotovljene. Dejstvo je, da bo potreben tudi širši dogovor glede sprememb na področju urejanja prekarnosti, kjer je v osnovi pogled, da lahko določene spremembe dosežemo z zaostrovanjem Zakona o inšpekciji dela, vendar ne moremo tega v celoti rešiti. Treba je nasloviti vprašanje prekarnosti dela tudi z vidika stroškov dela. Bolj bomo izenačili stroške dela in zmanjšali obremenitev pogodbe iz zaposlitve, lažje bomo dosegli, da bo več ljudi po pogodbi zaposlitve, kar je z vidika zaposlovanja ključno; predvsem z vidika financiranja blagajn socialnega zavarovanja. Pomembno je, da se gospodarska rast nadaljuje, da ni večjih oscilacij v tej gospodarski rasti, da bodo ukrepi aktivne politike zaposlovanja fokusirani na najbolj ranljive skupine in da denar, ki je na voljo za to, porabimo res za tiste, ki najbolj potrebujejo spodbude, da bi bili podobno konkurenčni, kot so ostali na trgu dela. Z vso to politiko pa lahko pričakujemo v naslednjem letu, da bi se stopnja brezposelnosti znižala pod 100 tisoč, kar si seveda vsi želimo in bomo storili vse, kar je v

naši moči. Verjetno vsi, tudi državljani od nas to pričakujejo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Marijan Pojbič, izvolite, zahteva za dopolnitev odgovora.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod podpredsednik.

Gospa ministrica, res je to, kar ste povedali, vendar niste odgovorili konkretno na moje vprašanje, ki sem ga postavil. Vi ste rekli – mi bomo vse naredili, da bomo prišli pod 100 tisoč zaposlenih.

Jaz vas konkretno sprašujem:

Kaj boste naredili in kdaj boste to naredili?

To je bilo zame zelo konkretno vprašanje in na to niste odgovorili. Prepričan sem, da se midva oba zavedava, da je številka 100 tisoč in več za Slovenijo in za takšno majhno gospodarstvo v vsakem primeru zelo problematična. 100 tisoč in več brezposelnih – in ta vlada je že leto in pol na poziciji in na področju, ki se meni zdi ključen in o katerem velikokrat, znova in znova govorim, da mi tega problema ne bomo rešili, če ne bomo sprejemali ukrepov, ki so nujno potrebni za to, da bi gospodarstvo lahko začelo normalno funkcionirati v tej družbi. In na tem področju ne naredimo čisto nič. Še več, Ministrstvo za finance znova in znova s takimi in drugačnimi ukrepi dodatno obremenjuje naše gospodarstvo. Po taki poti ni nobene možnosti, da bi prišli do tistega cilja, o katerem danes govorimo in o katerem vas jaz sprašujem.

In zato se mi zdi še kako pomembno, ker ste kot ministrica članica v tej vladi, da to vlado vedno znova in znova na to opozarjate; da je potrebno, nujno potrebno sprejeti določene ukrepe, ki bodo dajali podporo gospodarstvu in dajali pogoje za ustvarjanje novih delovnih mest. To je temeljno in ključno vprašanje, če želimo iziti iz te situacije.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa ministrica dr. Anja Kopač Mrak, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Ponovno hvala za besedo.

Od oktobra lanskega leta se je brezposelnost zmanjšala za 7,3 %. Če lahko rečete, da je to prispevala ta vlada ali ne; lahko interpretirate, kakor želite. To je fakt, dejstvo; za 7,3 %. Če bomo pogledali od leta 2012, ko sem 2013 jaz prišla kot ministrica za delo, takrat smo imeli najvišjo stopnjo brezposelnost mladih, zato smo dobili Jamstvo za mlade. Nad 25 % je bilo v vzhodni regiji, zato smo ta denar dobili. Stopnja brezposelnosti mladih se je zaradi Jamstva za mlade znižala, nam je Evropska komisija pred vsemi povedala, da je bila Slovenija primer dobre prakse na tem področju; z določenimi ukrepi, ki so v pristojnosti Ministrstva za delo.

Lahko me vprašate o Zakonu o delovnih razmerjih, lahko me vprašate, ker sem vam odgovorila glede prekarnosti, na kakšen način razmišljamo, lahko me vprašate o ukrepih aktivne politike zaposlovanja, na kar sem vam odgovorila, kateri razpisi bodo že v letošnjem letu in kakšni razpisi bodo v naslednjem letu. To je pristojnost Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Če želite postaviti vprašanje mojemu kolegu s področja gospodarstva ali predsedniku Vlade, imate to možnost. Ne morete pa pričakovati od mene kot ministrice za delo, da odgovarjam na področju Ministrstva za finance glede davčne politike, glede prispevkov ali govorim o spremembah na področju gospodarstva, morda Zakona o gospodarskih družbah in drugo. Jaz sem vam podala odgovor glede pristojnosti ministrstva, za katerega sem bila imenovala in prisegla v tem državnem zboru. Rezultati so pa seveda skupni. Je skupek, se strinjam, na vladi delujemo kot celota; vendar tu me sprašujete kot ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Upam, da sem vam v okviru svojih pristojnosti podala odgovor glede vprašanja, kaj bo ministrstvo storilo glede ukrepov za zniževanje brezposelnosti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Marijan Pojbič, izvolite, zahteva za razpravo v Državnem zboru.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Tako je, spoštovani gospod podpredsednik.

Gospa ministrica, najprej moram reči, da je to, kakor ste poskušali zdaj zapeljati zgodbo v vaši razpravi, daleč od tistega, kar bi človek pričakoval od vas, ministrice, ki sedite v vladi. In ko sem vam zastavil to vprašanje, sem vam ga zastavil zato, ker ne samo to, da ste ministrica za delo, družino, socialne zadeve in invalide, kjer se denar deli; temveč tudi ministrica, ki sodite v to vlado Republike Slovenije in ste del te vlade. In vi bi lahko kot ministrica na vladi, ko se sprejemajo taki in drugačni ukrepi, ki dodatno bremenijo gospodarstvo, povedala zelo jasno, da to ne prinaša pozitivnih učinkov, da se mi lahko pogovarjamo o tem, ali se bo brezposelnost znižala ali ne.

In še eno vprašanje je tukaj. Ali veste, koliko ljudi se je v tem času, v letu in pol izselilo iz Slovenije in se je odjavilo z Zavoda za zaposlovanje?! Koliko jih je migriralo in delajo v Avstriji in vse povsod okrog ter so se izpisali iz Zavoda za zaposlovanje. In da ne govorim o tem, da niste čisto nič storili, tudi vi ne, da bi te migrante, ki delajo v tujini in so dvojno obdavčeni, rešili te dvojne obdavčitve; ker ta možnost obstaja, to možnost je možno zapeljati. Imate vse vaje v svojih rokah in niste storili čisto nič. Zavajati slovensko javnost, da so ukrepi vlade in vaši ukrepi tisti, ki so znižali

brezposelnost za ta del, ko se je brezposelnost znižala za teh 6 %, 7 %, je popolno zavajanje slovenskih državljanek in državljanov. Prepričan sem, če želimo vsi skupaj – in moramo vsi skupaj v tej smeri delati; in vi kot ministrica v tej vladi, ne samo kot ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, temveč vsi, ker če ne bo ta vlada delovala kot nek medsebojno povezan mehanizem, sem prepričan, da tudi rezultati ne bodo takšni, kot sva se midva zdaj pogovarjala. Mi do znižanja brezposelnosti na tak način nikoli ne bomo prišli; vsaj ne pod 100 tisoč in še več. Verjetno se spomnite zelo dobrega podatka, leta 2008 smo imeli 56 tisoč brezposelnih; 56 tisoč. Zdaj jih imamo spet okoli 110 tisoč; in to je tisto, kar je naredila vlada Mira Cerarja.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil na popoldanskem glasovanju. Dr. Franc Trček bo postavil vprašanje ministrici za notranje zadeve mag. Vesni Györkös Žnidar, izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovana ministrica, spoštovani zbor!

V tem sklicu Državnega zbora smo že kar nekajkrat načenjali problematiko policije, še daleč pred tako imenovanim drugim begunskim valom. Že leto dni nazaj smo se nekako ne glede na stran opozicija–koalicija v tej dvorani ali tej zgradbi strinjali, da gre za nek kadrovske podhranjen resor, v katerem se nam dogaja že generacijska vrzel. Da je oprema iztrošena, je verjetno to tudi posledica nekoga, ki je nekoč nekomu namignil, da bi mogoče ta sektor privatizirali, kot so neke prakse v tujini. S tem se seveda Združena levica ne strinja. Z nekimi izzivi in problemi, ki jih imamo v zadnjem času, smo nedolgo tega nazaj govorili o iskanju nekih rešitev po urgentnem kratkoročnem, srednjeročnem kadrovskem popolnjenju sestave policije. Bilo je amandmiranje zakonodaje, bilo je kar nekaj dobronamernih predlogov opozicije, ki jih nekako koalicija ni sprejela; oziroma kot je rekla ena od poslank največje koalicijske stranke – jih dobronamerno jemljejo na znanje, a jih je treba še predebatirati. Osebno menim, da je bilo te debate v Državnem zboru že kar dosti, da je treba ukrepati na ravni izvršilne oblasti, zato je moje vprašanje gospe ministrici, delno tudi finančnemu ministru, ki je odsoten, zelo enostavno.

Sprašujem vaju:

Kako bo kratkoročno in srednjeročno šlo kadrovanje v slovenski policiji, ki je več kot nujno potrebno?

Hvala za besedo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovorila bo gospa ministrica za notranje zadeve mag. Vesna Györkös Žnidar, izvolite.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Hvala za besedo. Spoštovani poslanec, hvala za postavljeno vprašanje!

Strinjam se, problematika policije je bila že večkrat načeta v tem državnem zboru. Če se spomnite, sem jaz na odboru konec lanskega leta zelo intenzivno načela to problematiko in menim, da je to bilo povsem na mestu, tudi glede na dejstvo, da sem članica vlade in sem se ob prevzemu mandata soočila z izjemno težko finančno, kadrovske in materialno podhranjenostjo policije. Od takrat naprej je to ena mojih temeljnih prioritiet v tem mandatu. Mislim, da smo že marsikaj na tem področju dosegli in da dejansko teh premikov ni možno spregledati. Kar se tiče kadrovske popolnitve policije, posledice pretiranega varčevanja v policiji v preteklih letih se kažejo zdaj bolj kot kadarkoli prej, zato smo že povzeli določene nujne ukrepe na področju popolnitve redne policije ter tudi na področju popolnitve rezervnega sestava policije. Kot veste, bil je spremenjen tudi Zakon o organiziranosti in delu v policiji, ki nam to omogoča, prav tako Uredba o pomožni policiji; sprejet je bil tudi Odlok o ukrepih kriznega odzivanja v okviru pristojnosti policije. Na ta način bomo prišli do kadrovskega potenciala, ki je preverjen, ki je usposobljen za opravljanje policijskih nalog, kar je še posebej dobrodošlo v trenutnem času soočanja z izjemnim migracijski valom. Policija je pripravila tudi načrt za povečanje števila pomožnih policistov na tisoč 500 in je takoj obvestila vse, ki sodijo v skupino bivših policistov. Dobili smo že več kot 100 pozitivnih odgovorov, z njimi bo takoj sklenjena pogodba; manjkajoče pomožne policiste do končnega števila pa bo policija iskala s pomočjo javnega razpisa. Prav tako smo na področju rednega popolnjenja policijskih vrst tudi že sprejeli določene ukrepe. Za zaustavitev negativnega trenda je Vlada Republike Slovenije že v letošnjem letu odobrila zaposlitev 152 policistov nadzornikov državne meje, ki bodo zaključili šolanje januarja 2016; in 100 kandidatov za policiste na Višji policijski šoli, ki bodo zaključili šolanje po dveh letih, torej leta 2018. Vlada je v letošnjem letu posredovala Državnemu zboru Resolucijo o dolgoročnem razvoju programa policije do leta 2025, ki jo je le-ta sprejel 29. septembra. V resoluciji je naveden program aktivne politike zaposlovanja z vsakoletnim razpisom za zaposlitev policistov in kontinuirano izvajanje višješolskega študijskega programa za poklic policista. Opredeljuje, da se vsako leto – začeni s tem letom in že izvajamo – kontinuirano zaposluje 100 novih policistov v okviru višješolskega programa in 150 kandidatov za policiste nadzornike državne meje, ker se zavedamo, da je načrtovanje kadrovskih virov v policiji izjemnega pomena; zlasti zaradi nespametnih odločitev v preteklosti, ki se v

trenutni situaciji manifestirajo in policiji postavljajo še težje pogoje za soočanje z varnostnimi izzivi, za katere pa vemo, da so vedno bolj kompleksni in zahtevni.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, dr. Trček ima zahtevo za dopolnitev odgovora.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za podano razlago, s katero, moram reči, nisem ravno zadovoljen.

Delno se kaže, da razmislek ne gre dovolj globoko že zaradi neuskkljenih izjav vlade v zadnjem času ob stavki in tako naprej. Verjamem, da ima lahko gospod premier slab dan in slab teden, ampak celo navadni poslanci moramo paziti, kaj govorimo in kaj bleknemo. Iz tega, kar je bilo povedano, me skrbi zlasti dvoje. Zdi se mi, da je na eni strani malo fetišizacije rezervne sestave, ki bo nekaj rešila; pa se mi zdi, da srednjeročno ne bo. Tudi ta odziv ni bil tako velik, kot je bilo v začetku napovedovano. Iz kontaktov z upokojenimi policisti je bilo jasno, da temu ne bo tako. In iz tega, kar ste povedali, se bo to popolnjevanje, če se bo, prolongiralo na čas po naslednjih volitvah, če bo ta mandat zdržal do konca. Mi pa potrebujemo popolnjevanje takoj. Kolikor vem, še vedno čaka 35 policistk in policistov, ki izpolnjujejo vse pogoje že leto dni, ali jih boste zaposlili ali ne. Takrat, ko smo amandmirali zakon, sem vam predlagal, da bi podaljšali zaposlitev tistim, ki izpolnjujejo pogoje za upokojevanje v redni sestavi, ne v rezervni sestavi.

Pričakoval bi odgovore, ki bi se s situacijo ukvarjali tukaj in sedaj. Kot ste sami lepo povedali, 100 novih bo šlo študirat in bodo prišli v sestavo leta 2018; mi smo pa leta 2015. Hvala za besedo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, mag. Vesna Györkös Žnidar.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Kot rečeno že uvodoma in o tem smo že veliko govorili v Državnem zboru, trenutna vlada je še v posebej težki poziciji, ker v preteklih letih nihče ni zaustavil trenda stagnacije v policiji, tudi v kadrovskega smislu.

Takoj ob prevzemu mandata sem se seznanila s situacijo in tudi podvzemam vse ukrepe, ki so nujni za to, da se slika izboljša. Treba je gledati širše. Dejstvo je, da se število zaposlenih v policiji znižuje že od leta 2009, da se je zadnja generacija kandidatov za policiste zaposlila leta 2010. Naslednja generacija je bila v sklopu teh ukrepov, ki smo jih mi izvedli v letošnjem letu, kar je velik uspeh. In treba se je tudi zavedati, da se policija sooča z večjo negativno fluktuacijo kadra, kot je dovoljenih zaposlitev po kadrovskega načrtu; in se tudi pričakuje, da se bo v prihodnje ta fluktuacija nadaljevala. Zato

podvzemamo vse nujne ukrepe, da bo fluktuacija vzdržna. In ravno zato, da nekoliko omilimo kadrovskega problematiko policije, smo sprejeli ukrepe – nove zaposlitve, 152 policistov kandidatov, 100 kandidatov za izobraževanje v okviru višješolskega programa in sklenitev delovnega razmerja za nedoločen čas s 330 policisti nadzorniki državne meje, ki so bili zaposleni za določen čas. Bila je sprejeta ocena, da so te zaposlitve nujne, ker se delovna obremenitev policistov povečuje. Hkrati smo tudi s sklenitvijo delovnega razmerja za nedoločen čas za teh 330 policistov uresničili zaveze iz stavkovnega sporazuma in tudi sklepe, ki jih je sprejel Odbor za notranje zadeve. Hkrati pa na policiji in ministrstvu zasledujemo potrebo po popolnjenju policijskih vrst in izvajamo številne aktivnosti, s katerimi želimo zaustaviti trend nazadovanja policije. V tem kontekstu so tudi vsi ukrepi, ki sem jih danes navedla.

Moram pa tudi povedati, ker ste omenjali stavko, da je aktualna vlada prva, ki se je z nerealiziranimi stavkovnimi zahtevami spopadla. V tem trenutku čakam mandat vlade za nadaljevanje pogajanj, da bomo lahko nemudoma in takoj pristopili k ustreznemu vrednotenju policijskega dela, kar je bilo v preteklih mandatih odlagano in se k temu ni pristopalo. Dobri pogoji za nemoteno operativno delo policije so postavljeni v proračunu, ki smo ga poslali v Državni zbor, za prihodnji dve leti. Hkrati bomo podvzeli tudi vse nujne ukrepe, ki so potrebni za izboljšanje pogojev za delo slovenskih policistov in policistk.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Branko Grims bo postavil vprašanje ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

Zgodovina, če se iz nje nič ne naučimo, se rada ponavlja. To ni samo zelo star pregovor, ampak zgodba, ki se vedno znova dokazuje v praksi. Če želite samo en primer – 11. september, ko sta bila sesuta dvojčka v New Yorku, ni bil izbran naključno. Če hočete vedeti, od kje je ta datum in zakaj je bil izbran, vtipkajte na internet 11. september 1683, pa boste videli, kaj se je zgodilo takrat in katera Evropa je bila takrat ubranjena, kje in na kakšen način; in zakaj je Evropa danes takšna, kot je. To je zelo zanimivo v luči tega, kar se trenutno dogaja, tudi tega, kar se je zgodilo danes in se dogaja te dni. Za tiste, ki morda danes niste še pogledali interneta, danes je Turčija sestrelila ruski avion; kar je odprlo zelo drugačne možnosti, kot smo jim bili priča do sedaj, za dogajanje v naprej. Vprašanje je samo, kakšna bo reakcija. Upajmo, da bo razumna. Pa dejanja rajši ne bom komentiral.

Zakaj tak uvod? Zaradi tega, ker v Sloveniji radi pozabljamo na to, kaj je naša zgodovina in kje so naše korenine. Moram reči,

da me je danes zjutraj na seji Odbora za zunanjo politiko – seja je bila javna, lahko preverite – presenetil eden od poslancev koalicije. Izjemno lepo me je presenetil, ko je izrekel naslednji stavek: Evropa bo ali utemeljena na krščanskem izročilu, ali pa je ne bo, ker to ne bo več Evropa. To pa podpišem, gospe in gospodje. In moram reči, da ti dogodki, ki so v zadnjem času tako burni in zaznamujejo naše življenje ter odločajo o prihodnosti Slovenije, vseh nas in Evrope kot celote, očitno odpirajo oči, če je to spoznanje že prodrlo v koalicijo. Upam samo, da bo to znanje tudi obstalo, ker imel sem občutek, da se je kolega, ki je to rekel, malo kasneje že kar ustrašil svojih besed; ampak to je dejstvo. To je nesporno dejstvo. V Sloveniji pa se še vedno sprenevedamo, ko gre za polpreteklo zgodovino. In včasih bi najraje stvari kar pometli pod preprogo. In zaradi tega se z našo zgodovino ne ukvarjamo na način, ki bi bil pieteten, ki bi bil primeren, ki bi bil skladen z evropskimi in krščanskimi vrednotami. In pojem tega dogajanja je Huda jama. Vprašal sem že zadnjič vašega kolega, ki je rekel, da je to sedaj znova vaša pristojnost.

Gospa ministrica, sprašujem vas:

Kaj boste storili, da bo Huda jama ves čas stalno dostopna vsem in vsakomur ter da bo opravljala svojo nalogo v spomin in opomin na zgodbe totalitarizma, ki se nikdar ne smejo ponoviti?

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovorila bo gospa ministrica dr. Anja Kopač Mrak, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Spoštovani podpredsednik, hvala za besedo.

Od leta 2009 do danes Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti izvaja projekt ureditve vojnega grobišča Barbara rov v Hudi jami. Ministrstvo je s svojo iniciativo pripomoglo k odprtju tega množičnega grobišča, pripravljala dela za odstranitev zidnih pregrad so se začela marca 2008, potem je na podlagi Zakona o vojnih grobiščih izdalo dovoljenje za odstranitev nasutega materiala in raziskavo. Posmrtni ostanke so odkrili 3. 3. 2009, po odkritju je svoje delo prevzela policija in pristojno državno tožilstvo. Takoj po prejemu obvestila državnega tožilstva o končanju preiskave je ministrstvo sprožilo postopke za ustrezen pokop posmrtnih ostankov žrtev nasilja. 17. 12. 2009 je Vlada Republike Slovenije sprejela sklep o ureditvi kostnice v rudniku. Ministrstvo je po sprejetju sklepa in posvetovanju začelo aktivnosti v zvezi z izgradnjo kostnice in prenosom posmrtnih ostankov v novo zgrajeno kostnico. V kostnici je sedaj shranjenih 780 posmrtnih ostankov. Na vhodni portal rudnika je bila postavljena tudi spominska tabla ter urejen prostor za položitev sveč in cvetja. Svojem žrtev je tako omogočen dostojen poklon in spomin na umrle. Aktivnosti

ureditve vojnega grobišča Barbara rov v Hudi jami so v letih 2014 in 2015 potekale v smeri sanacije rudniškega jaška na podlagi odločbe rudarske inšpekcije. Ministrstvo je v obdobju 2009–2015 za ureditev vojnega grobišča Barbara rov v Hudi jami namenilo 777 tisoč evrov. Sredstva so bila namenjena za pripravo rudarskega projekta ugotavljanja obstoja in obsega vojnega grobišča, prekop žrtev. Stroške preiskave in identifikacije sta v tem postopku krila Ministrstvo za pravosodje in Ministrstvo za notranje zadeve ter niso vključeni v ta znesek. Na podlagi novega Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev je bila pristojnost reševanja vprašanj prikritih grobišč prenesena na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in s tem tudi delovanje komisije. S tem so vsa prikrita grobišča postala v pristojnosti Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo. Vojno grobišče je bilo že 2012 vpisano v register vojnih grobišč, zato ostaja v pristojnosti našega ministrstva in poskušamo najbolj možno reševati ta vprašanja, skupaj s komisijo in tudi Ministrstvom za gospodarstvo. Zaradi pomanjkanja varnostnih pogojev ob obiskovanju večjih množic v rudniku smo v dogovoru s komisijo na območju vojnega grobišča Barbara rov v Hudi jami začasno omejili obiske. Dovoljeni so le obiski za strokovno-znanstvene namene in za potrebne posege za zagotavljanje varstva vojnega grobišča. Na ministrstvu že od septembra 2015 potekajo aktivnosti, da se zagotovijo dodatni varnostni pogoji. V ta namen smo izvedli sestanek z rudarsko inšpekcijo, ki bo v kratkem podala nadaljnje usmeritve. Naš namen je, da se ti varnostni pogoji zagotovijo v začetku leta 2016. V septembru 2015 je potekal tudi sestanek s komisijo na temo nadaljnjih aktivnosti pri ureditvi vojnega grobišča Barbara rov v Hudi jami. Med drugimi smo se dogovorili o lastninskih razmerjih v rudniku in na območju pred rudnikom, o prekopu žrtev iz prvega jaška ter zagotovitev začasne odstranitve žrtev v eni izmed kostnic. Podali pa smo tudi predlog Zavodu za varstvo kulturne dediščine o pripravi predloga za razglasitev rova Svete Barbare za kulturni spomenik in za preučitev možnosti za ureditev spominskega muzeja v rudniku.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Branko Grims ima zahtevo za dopolnitev odgovora, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Huda jama je simbolno izjemnega pomena. Tam so žive zazidali mladoletna dekleta in mnoge druge, rovi so povezani s šahti, ki so po vseh dosegljivih informacijah še vedno polni ostankov žrtev. Odnos do tega, kot ste opisali, je tak, da državi zanesljivo ne more biti v ponos; po človeški plati pa nesprejemljiv. Ni to edino grobišče. Žal jih je še 600 v Sloveniji. Zgodbe o živih zazidanih mladoletnih dekletih in o živih ljudeh, ki so bili prepuščeni, zaliti z

metrom in pol betona ali pa pobiti na najbolj gnusne načine, vse to hudičevo spominja na tisto zgodbo, ki se zdaj odvija nekje drugje, na drugi strani Sredozemlja; vendar njeni odmevi pljuskajo vse bolj k nam. In včasih se ne moreš znebiti občutka, da ima zato, ker se je pozabilo na zgodovinski spomin, marsikdo zelo nekritično simpatije do totalitarizmov in do zločinov, ki jih nikoli ne bi smeli imeti za nobenega. Vsak zločin je zločin; pa kdorkoli v imenu česarkoli – v imenu vere, ali v imenu ideologije, ali pa ne vem zaradi česa ga naredi. In vse je treba obravnavati na enak način in vse je treba ohraniti v spominu. V spominu je treba ohraniti žrtve, v spominu je treba ohraniti zgodovino.

Zaradi tega vas dodatno sprašujem:

Zakaj bolj ne vključite Društva Huda jama, ki je prav za ta namen organizirano?

Zakaj se ne uredi lastninska pravica tako, da bo v ponos državi Sloveniji?

Veste, kako je z lastništvom, tam je precej čudna zgodba.

Zakaj se stvari ne uredi tako, da bi bile stalno dostopne v celoti, da se cela jama odpre ter da se stvari uredi na pieteten in primeren način, kot se v demokratični državi edino spodobi?

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Anja Kopač Mrak, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Jaz vam zagotavljam, da smo imeli v okviru omejenih finančnih možnosti Ministrstva za delo v času najhujše gospodarske krize prioriteto predvsem zagotavljanje socialnih pravic državljanom in državljanom. Zato je pač vrednost 777 tisoč evrov, ki je bila do zdaj namenjena za Hudo jama, tisto, kar je bilo v času finančne krize mogoče zagotoviti. Mi smo ves čas sledili navodilom, da se zagotovi varnost v skladu z možnostmi ter da se zagotavlja tudi pietetnost in možnost dostojnega poklona žrtvam. Tako, kot sem povedala.

Glede Društva Huda jama – sicer po mojih informacijah ne vem, če je že uradno ustanovljeno, sem pa seznanjena z namenom, da se ustanovi. Naša direktorica direktorata, ki pokriva to področje, se je z njimi sestala in predstavila aktivnosti, ki so za naslednje leto predvidene. Tudi ti pogovori vsekakor potekajo. Dejstvo pa je, da je pomembno sodelovanje predvsem s komisijo. Tudi sama sem večkrat bila na teh sestankih, na katerih smo skušali dogovoriti predvsem prioriteto, kaj je v okviru omejenih finančnih možnosti najbolje, da uredimo. Tega soglasja ni bilo nikoli. Zagotavljali smo sredstva za nujna dela, vsekakor pa je, da v okviru sredstev, ki jih imamo, zagotovimo, da se Barbara rov v Hudi jami sanira na način, da bo omogočen dostojen prekop. V tem trenutku je najbolj verjetno, da bo leta 2016 – seveda je potreben dogovor s komisijo in drugimi – prišlo do prenosa posmrtnih ostankov v že obstoječe kostnice, kjer je prostor; je pa seveda to treba

urediti s tistimi, ki jih to zadeva. V prvem delu odgovora sem že povedala, da glede urejanja zemljiških razmerji dogovori potekajo.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Franc Breznik bo postavil vprašanje ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejanu Židanu, izvolite.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala, gospod podpredsednik. Spoštovani minister, spoštovani kolegi in kolegice!

Če rečem, da prihajam iz Slovenskih goric, upam, da to že skoraj vsi veste. Danes bi rad predstavil eno izmed večjih problematik na tem področju. Slovenske gorce so v zgodovini slovele predvsem po kmetijstvu. Naj povem, da je bilo recimo sadjarstvo eno tipičnih vej, saj smo recimo že pred 100 leti vozili jabolka tudi na takratni cesarski Dunaj. Tudi v vinogradništvu smo imeli velike uspehe že stoletja nazaj. Danes smo obudili številne zgodbe, tako gospoda Postiča v Sveti Ani in ostale. Problematika Slovenskih goric je problematika naše polpretekle zgodovine. Po 2. svetovni vojni – uničenje velikih kmetov, poboj, izgon, dobesedno razsek velikih kmetij na 10, 20 ali še več manjših delov. Cela vrsta vikendov, ki so bili posledica, lahko rečemo, uničujoče kmetijske politike 50 let. Danes Slovenske gorce sestavljajo zelo majhne kmetije in kmetijske celote, ki se težko preživljajo. In ker se težko preživljajo, se vsaka od teh kmetij ukvarja z dodatno dejavnostjo na kmetiji. Tiste kmetije, ki pa se nekako specializirajo v živinorejo, poljedelstvo, sadjarstvo ali vinogradništvo, pa morajo najemati zemljo od Sklada kmetijskih zemljišč. Lahko rečemo, da se na tem področju ni naredilo ničesar. Specifika slovenske države je, da še vedno držimo nekaj teh socialističnih vzorcev. Pred seboj držim eno izmed takih položnic – najem kmetijskega zemljišča na lokaciji Zgornje Partinje pri enem od starejših kmetovalcev, ki je na žalost tudi pred kratkim izgubil svojega sina. Za 5 hektarjev zemlje znaša položnica tisoč 212 evrov, ki ni tipična ravninska zemlja. Kot veste, je v Slovenskih goricah zemlja večinoma naklonska, imamo nekaj manjših gričev. In naj povem, da je znašala po padcu vseh teh cen taka položnica leta 2009 recimo 800 evrov, danes je ta cena tisoč 212 evrov za isto kmetijsko zemljišče; tisoč 212. Konec leta 2008, začetek 2009 pa 800 evrov.

Sedaj pa sprašujem ministra za kmetijstvo:

Kakšna je sploh politika Ministrstva za kmetijstvo?

Ali je to politika uničevanja teh kmetov, teh ljudi, ki so ostali na teh področjih? Ali je to politika, ki jo že zasledujemo, kjer je demografska slika na tem področju katastrofalna? Ali pa je to politika, da poskušamo na dolgi rok ohraniti manjše ali

srednje kmetije, da bodo lahko to zemljo imeli za manjši del v najemu?

Zato vas prosim za ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo mag. Dejan Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Predsedujoči, hvala za besedo. Spoštovani poslanec in poslanci; zlasti gospod poslanec Breznik, hvala za vprašanje.

Dovolite, da vam kot prvo preberem nekaj števil. Sklad preko najemnin kmetijskih zemljišč na leto zbere 7 milijonov evrov. To je tisti denar, ki ga namenimo tudi za izvajanje kmetijske politike, to je tudi dokup in nakup; tudi ob meji in podobno. Od tega se največ denarja zbere preko njiju, ker je pa zakupnina na hektar – tu pa želim, da ste zelo pozorni – 177 evrov na hektar. V praksi imamo dve izjemi. Ena izjema je, kadar gre za demografsko ogrožena področja. To so recimo tudi Haloze, Goričko in nekatera. Tu se opravi potem količnik 0,8 oziroma se zniža. Če pa gre za območja, ki so primorska ali v bližini velikih komunalnih centrov, pa je količnik 1,2; torej se zviša. Za travinje in travnike je najemnina v tem trenutku 113 evrov na hektar, pašniki 40 evrov na hektar, vinogradi pa 168 evrov. Ali je ta najemnina dobra, ali ne?! Sedaj imamo tri možnosti preverjanja. Prva možnost preverjanja je, kakšno je zanimanje za najemne pogodbe. To zanimanje za prosto zemljišče je še vedno izjemno veliko, ko se potem da na razpis drugo. Imamo podatke, kakšne so najemnine, kadar gre za licitacije tovrstnih zemljišč. So bistveno višje, kakor so trenutne najemnine. Tretji podatek, ki ga posredno beležimo – ni čisto točen, posredno pa je znan – pa je, kakšne so najemnine, če gre za posel med zasebnimi lastniki. So ponovno drugačne in bi človek rekel, da so oderuške v primerjavi s temi najemninami. Najemnine, kakor ste pravilno ugotovili, so se v zadnjih letih zviševale. Vsa leta sicer ne, recimo to leto se ne zvišujejo, ampak se upošteva nulta stopnja. Pri zviševanju pa se je upoštevalo naslednje; čeprav tukaj moram povedati, da je zviševanje v pristojnosti Sklada in njegovega sveta. Vendar tukaj mislim, da so ravnali pravilno, pri zviševanju pa se upošteva procent letne inflacije in faktorski dohodek. Faktorski dohodek govori o učinkovitosti. Recimo v letu 2011 na 14, ko je bil faktorski dohodek izjemno visok, leto 2012 je vplivalo na to, ker se dela z zamikom, smo imeli enega najvišjih faktorskih dohodkov v Sloveniji; v času osamosvojitve se je zvišalo. V letu 2015, ko se upošteva faktorski dohodek iz leta 2013, ko je bilo slabo leto, je ostalo na isti ravni. In v letošnjem letu, po novembrskih podatkih, pa bo Sklad izračunal nove najemnine za leto 2016 na podlagi podatkov za leto 2014. Končni so namreč komaj oktobra, vmesni pa se dobijo februarja ali marca.

Še enkrat pa, spoštovani poslanec, moram ugotoviti naslednje. Sklad kmetijskih zemljišč upravlja državno premoženje. Če pogledamo te številke, kakorkoli obračamo, ugotovimo, da so te številke po podatkih, ki mi jih dostavijo, nižje, kot se dosega na prostem trgu. Verjamem, da boste to tudi na vašem območju ugotovili, pa naj gre za katerokoli skupino kmetijske rabe. Hkrati pa so zvišanja izjemno postopna. To pa zaradi tega, da se ne vpliva negativno na kmetijsko proizvodnjo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Breznik, izvolite, zahtevate dopolnitev odgovora.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala.

Minister, govorili ste o številkah za prvoklasno kmetijsko zemljišče, če se ne motim; mislim, da je bila zgornja številka blizu 130 evrov. Govorili ste o tako imenovanih dodatnih faktorjih za demografsko ogrožena območja; mislim, da ste rekli 0,8. Za območja, ki niso demografsko ogrožena, kot na primer Primorska, kjer lahko ustvariš večjo dodano vrednost, ste rekli 1,2 faktor.

Zdaj mi pa povejte:

Po katerem izračunu, kako lahko za 5,7 hektarja v Partinju človek dobi položnico leta 2015, to je izračun za 2015, za tisoč 212 evrov?

In še eno vprašanje:

Kakšne cilje zasledujemo na dolgi rok preko Sklada?

Minister ste tri mandate; resda po letih ne, ker so ti mandati bili zelo kratki. Prvega ste začeli nekje na polovici, pa se je skrajšal, drugega nekako polovično, zdaj ste v tretjem. Dobivamo dobesedno tajkunske kmete, ki jih ustvarjate v Prekmurju ali pa tudi na območju Slovenskih goric, ki so dobesedno prevzeli bivšo zemljo nekakšnih kombinatov na čudne načine. Po drugi strani pa ljudje, ki so preživeli v teh gričevnatih delih, lahko rečemo, umirajo na obroke. Da ne govorim, kakšno birokratizacijo ste uvedli v zadnjih letih na področju dopolnilnih dejavnosti na kmetiji; recimo pri peki kruha ali podobno. Ti ljudje v bližini avstrijske meje ne morejo preživeti, dobesedno ne morejo preživeti. Me zanimajo konkretne rešitve, kako bodo ti kmetje lahko preživeli. Ali boste po neki ugodni ceni prodali ljudem to zemljo, tistim, ki želijo in se specifično ukvarjajo s kmetijstvom. Ali jim povsem zmanjšati najemnine, da preživijo; ali gremo dobesedno v uničenje, v zaraščanje teh delov in odhod mladih ljudi s teh območij. Ker ti ljudje ne bodo preživeli na dolgi rok, že zdaj dobesedno umirajo na obroke.

Jaz bi prosil dopolnitev odgovora:

Kakšna je vaša vizija kot ministra v tej smeri?

Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod minister mag. Dejan Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Meni je žal, da ste kot poslanec tako slabo informirani. Če imate čas, pridite na kmetijsko ministrstvo, da vas informiramo o dopolnilnih dejavnostih.

Same kmetijske organizacije so nam javile, da tako dobro, kot je sedaj, še nikoli ni bilo urejeno. In če boste primerjali z Avstrijo, ki je bila vzorec pri vzpostavitvi slovenskih dopolnilnih dejavnosti, boste videli, kaj vse lahko pri nas kmetija počne, da lahko preživi in se razvija; in česa vse v Avstriji ne sme. Ta ugotovitev je povsem napačna in mi je žal, da vam jo je nekdo sugeriral. Kar se tiče vrednosti najemnine 5 hektarjev in nekaj, kot ste povedali, gospod poslanec. Jaz na pamet ne morem odgovoriti, ker potrebujem podatke, za kakšno vrsto kmetijskih zemljišč gre; povedal pa sem vam številke. Bi vam pa nekaj drugega predlagal – poskusite na tem področju, o katerem govorite s temi številkami, pogledati, po kakšnih najemninah potekajo posli med zasebnimi osebami, tudi občan – kmetija ali kmetija – kmetija ali karkoli drugega. Verjemite mi, da obstaja velika verjetnost, da bodo številke drugačne; in da boste ugotovili, koliko preko tega tudi Sklad vloži v to, da kmetije obdržimo in da se kmetije tudi razvijajo. Slovenska kmetijska politika, ki jo vodimo, je v veliki meri hektarska kmetijska politika. To je znano. To je znano od trenutka, ko smo vstopili v Evropsko unijo, ker pred tem smo imeli proizvodno vezano kmetijsko politiko, sedaj imamo hektarsko; razen teh 15 %, kolikor nam plava ovojnica dopušča, da vodimo kmetijsko politiko, vezano na proizvodnjo. O tem sem že nekajkrat govoril, tam pa imamo kmetijsko politiko, kjer pospešujemo strna žita, ker nam primanjkujejo. Pospešujemo zelenjavo, ker nam primanjkuje / nerazumljivo/ mnogo delovnih mest. Imamo politiko za dodatek gorskim in hribovskim kmetijam, ker so najbolj ogrožene. In imamo politiko, ki financira tako imenovane beljakovinske komponente, ker nam v Sloveniji primanjkujejo. Bilo je tudi nekaj medijskih primerov objavljenih, kako so ljudje to sprejeli. Na področjih, kjer so omejeni dejavniki, smo že leta 2010 ponovno korigirali naprej, ponovno navzgor plačila, da kmetje lahko živijo tam, kjer težko živijo. To so področja z omejenimi dejavniki za kmetovanje. Jaz vem, da so želje velike, vendar se moramo kljub vsemu zavedati, da na področje, kjer imamo omejene dejavnike, na leto investiramo skoraj 40 milijonov davkoplačevalskega denarja dodatno. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Breznik ima zahtevo za razpravo v Državnem zboru.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala, gospod podpredsednik.

Gospod minister, sedaj mi očitata, da sem preslabo informiran. Jaz se dnevno srečujem s kmetovalci. Jaz sem svojo mladost, kot veste, preživel med kmetovalci v Slovenskih goricah, poznam zgodovino razvoja kmetijstva, nazadovanja tega kmetijstva in uničevanja velikih kmetij. Moje zgodbe imajo začetek in imajo konec. Sedaj mi pa vi povejte, kateri del kmetijske politike, govorite o hribovitih, gorskih kmetijah – kje so Slovenske gorice?! Poglejte, prekmurski zakon, ki ste ga uvedli kot populistični. Prekmurje zavezama; tam, kjer pa se začne gorska zemlja ali zemlja z naklonom, tam se pa zaključí. Tam so pa Slovenske gorice. Nadaljevanje, potem smo poskušali malo z obrtnimi conami. Kaj ste naredili 2011? Takoj novelo Zakona o kmetijskih zemljiščih, naredili smo obrtno cono, sprememba namembnosti za eno večjo obrtno cono – 400 tisoč evrov. Ali si vi predstavljate? Imeli smo investicije, / nerazumljivo/ spremenijo 2011 čez noč novelo o kmetijskem zemljišču. Sredi Lenarta ima človek, ki je kupil, naenkrat 400 tisoč evrov vredno spremembo namembnosti. Na srečo je sledila druga Janševa vlada, zmanjšamo to iz 400 tisoč na 30 tisoč, ker se je toliko zmanjšalo. Sedaj se počasi lahko pobiramo, da bomo začeli vsaj na področju obrti delati. Po drugi strani pa uničujoča kmetijska politika, totalno uničujoča. Mi rabimo srednje kmetije. Ljudje imajo tehnična sredstva, ki so si jih nabavili. Mi potrebujemo srednje kmetije v Slovenskih goricah med 10 do 40 hektarjev, srednjega kmeta. Rastejo pa kmetijski tajkuni po Prekmurju in Slovenskih goricah, ki so pokradli družbeno premoženje; celi proizvodi, ki jih imajo, je čisti dobiček. Kmetje v Slovenskih goricah pa dobesedno umirajo. In vi govorite meni, da jaz nimam podatkov. Cele dneve sem med kmeti, cele dneve med veterinarji, med vašimi kolegi, med pospeševalci. Vi nimate podatkov. Vi živite nekje izven vseh teh / nerazumljivo/, kolega.

Resnično vam povem in zato zahtevam, da se naredi javna razprava, kam s kmetijsko politiko in kam s kmetijsko politiko ravno za področje, kot so Slovenske gorice, kjer nimamo hribovskih kmetij in nismo v Prekmurju. In ker smo vedno bili skromni, nismo nikoli provocirali. Sedaj imamo relativno manjšo brezposelnost na račun vseh, ki so odšli. Tukaj ostajajo upokojenci, starejši kmetovalci, kot v tem primeru, mu je celo sin umrl pred kratkim, tudi žalosten dogodek, ampak to sedaj ni bistvo. Bistvo je, da se kmetijstvo ne razvija. Ne morejo od dopolnilne dejavnosti živeti skoraj vse kmetije v Slovenskih goricah. Mi potrebujemo specializirane kmetije, ki se bodo lahko ukvarjale s prvenstveno dejavnostjo, ki je zgodovinsko, spoštovani minister, uspevala in ki ima prihodnost. Ampak nazadovanje tega se kaže tudi preko teh cen najema kmetijskih zemljišč. In sedaj govoriti, kako si nek kmet vzame od sosedu zemljo v najem in da je dvakrat večja, ker si vzame pol hektarja, ker mu to nekako odgovarja; to ni

odgovor. To je uničujoča kmetijska politika za Slovenske gorice v vsakem primeru.

Zato zahtevam javno razpravo na to temo in upam, da me boste podprli, kolegi in kolegice, ko bo glasovanje.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. O vašem predlogu bo Državni zbor odločal danes v okviru glasovanj.

Gospod Bojan Podkrajšek bo postavil vprašanje ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejanu Židanu.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani podpredsednik. Lepo pozdravljena oba spoštovana ministra, kolegice in kolegi!

Moje vprašanje, kot je že povedal podpredsednik Državnega zbora, se nanaša na ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v Republiki Sloveniji; na temo razvoja podeželja v strategiji 2014–2020 ...

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Lepo prosim, gospod Podkrajšek ima besedo.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Veliko, pa včasih premalo govorimo o kmetijstvu v Republiki Sloveniji. Od kmetijske panoge je tudi pomemben razvoj kmetijske panoge in tudi razvoj v Republiki Sloveniji.

Spoštovani minister, sprašujem vas glede ohranjanja okoljsko občutljivega trajnega travinja.

Ker se nam počasi izteka rok, do katerega lahko vložimo popravke v Bruselj, bi se dotaknil enega programa, to je trajno travinje. Na tem področju je kar veliko pripomb slovenskih kmetov, ker v Sloveniji ni preveč zemljišč na voljo oziroma ga imajo kmetje v kombinaciji – eni s tem višinskim predelom, malo manj pa z nižinskim. In ko kmetu pade ta nižinski del v ta program, ki sem omenil, je omejen ter ima težave s kmetovanjem in razvojem kmetij, ki so na tem območju. Hvala, spoštovani minister.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo gospod minister mag. Dejan Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoči.

Z izvajanjem nove kmetijske politike se je pojavila nova besedna zveza, ki se imenuje zelena komponenta. Zelena komponenta kmetijam omogoča, da vse kmetije dobijo 30 % plačil za zeleno komponento, ob tem da kmetija nima možnosti, da se odloči, ali bi imela zeleno komponento ali ne. Če ne želi izvajati, potem ostane brez vseh plačil. Te zelene komponente mora biti približno 5 % na ravni države. Težava, ki jo povzročajo trajni travniki, je pač v tem, da so trajni, da je to zemljišče, za katerega se kmetija ne more v nekem trenutku mogoče odločiti in ga preorati; ampak je to trajno travinje.

Mi, kakor vse ostale države, smo ga morali določiti in do območij smo prišli po posebnih kriterijih. To nalogo je za državo opravil Zavod Republike Slovenije za varstvo narave, in sicer je ta območja določeval znotraj Nature 2000 po kriterijih, ki so bili izbor Natura kvalifikacijskih vrst in habitatnih tipov, ki so neposredno vezane na travniške habitate; potem izbor takšnih habitatov, ki so imeli po poročanju leta 2008 ptice, oziroma leta 2011 ostale vrste in habitatni tipi, oceno U2, torej slabo ohranjenosti. Delala se je preslikava Nature 2000 in na podlagi tega je bilo znotraj 7 tisoč in nekaj kmetijskih gospodarstev določenih 13 tisoč in nekaj trajnih travnikov.

Mi tudi znotraj Programa razvoja podeželja iščemo možnost, da bi se tam, kjer je kakšna kmetija ugotovila, da bi kljub vsemu rada travnike, ki jih je dolgo časa uporabljala kot travnike, to ni travnik eno leto, usposobila. V tem trenutku bi bila kakršnakoli obljuba preuranjena. Ni možno dati v tem trenutku nobene obljube, ker mora država obdržati delež tega travinja, obveznega travinja, tega travinja, ki je v neki nevarnosti. Tri ali štiri ideje, kako predlagati komisiji, da mogoče naredi delno deregulacijo na tem področju, so tudi posredovane naprej; vendar kakršnakoli obljuba za to, ker trajno travinje omogoča, da se izplačuje 30 % zelene komponente. Tu pa govorimo ne o 100 tisočih ali milijonih; v bistvu 30 % pomeni nekaj več kot 30 milijonov evrov. Trajno travinje ni travinje tam, kjer bi se pojavilo čez noč. Trajno travinje je travinje, ki je dolgo časa tam; to travinje je določeno kot trajno travinje na podlagi ekspertov, ki so v tem primeru Zavod Republike Slovenije za varstvo narave. Za nekatere kmetije, ki so ugotovile, da bi rade proizvodnjo intenzivirale, se iščejo rešitve, vendar v tem trenutku rešitve niso takšne, da bi dobili za njih pozitivno usmeritev s strani Evropske komisije. To je težava, ki ni prisotna samo v Sloveniji; to je težava, ki je prisotna v vseh 28 članicah Evropske unije.

Še enkrat bi rad poudaril, da to, da smo pristali na to trajno travinje, nam omogoča nekaj več kot 30 milijonov evrov izplačil slovenskim kmetom. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Podkrajšek, zahteva za dopolnitev odgovora.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala, spoštovani minister, za vaš odgovor.

Mislil, da oba čutiva in sva zaznala isto težavo, o kateri sva govorila. Je pa dejstvo, da se srečujemo s težavami. Jaz tako spoštujem kmetovanje, izjemno spoštujem kmetovanje; pa na drugi strani tudi naravovarstvenike. Je pa neka razlika. Kaj vam hočem povedati, da nekdo, ki ima kmetijo, ki ima hlev za ne vem koliko govedi in je dejansko omejen z zemljo, ima težavo z zemljo, je nima dovolj na

razpolago. So pa v Sloveniji kmetije, ki bi imele vedno travnik in nimajo težave s tem. Na drugi strani se mi pa zdi, da je veliko lažje nekomu reči, da bi se metulji pasli na nekem območju. Da bi našli tukaj skupni jezik.

Spoštovani minister, prosim vas v imenu vseh tistih, ki imajo te težave, ki se dnevno in vsako leto srečujejo s to težavo, da bi našli tukaj elastični program, ki bi bil možen, da ne bi zdaj bili omejeni na kvadrate; ker zdaj so dejansko kmetije omejeni do vsakega kvadrata. In kot ste vi rekli, če se to krši, tudi potem padejo v celoti subvencije. Hvala za vaš trud.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Dejan Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoči.

Vaše ugotovitve so pravilne, tudi nadzor nad trajnim travinjem. To je v bistvu zelo natančen nadzor in tudi preko te možnosti pozivam kmetije, ki so znotraj tega ukrepa, da se samostojno ne odločajo, ker je potem za finance njihove kmetije zelo nevarno. V tem trenutku imamo največ operativnih težav s tistimi kmetijami, ki so dobile dovoljenje za trajne nasade ravno v času, ko se je trajno travinje vzpostavljalo. Na njihovi strani so že nastala upravičena pravna pričakovanja in ponekod tudi že velike investicije. In to je prva skupina kmetij, ki imajo v ozadju že neke angažirana velika finančna sredstva, za katera moramo kot prvo najti rešitev in že dogovarjamo rešitev. Dokler nimamo potrjenega programa in rešitve, ne bi želel obljubljati. Je pa dejstvo, da bomo mi poslali naš predlog, kakor je tudi dogovorjeno s komisijo, do konca tega leta in potem pričakujemo, da dobi status potrjenega neke v februarju. Rad pa bi le povedal, da bomo mi poslali naprej samo tisto, kar bo neformalno dogovorjeno. Mi si ne želimo privoščiti, da bi v našem programu nadgradnje trenutnega programa kmetijstva imeli stvari, ki ne bi bile usklajene, ker bi bila posledica tega, da bi nam recimo zavrnili celotno nadgradnjo. Ni več možnosti popravljati, ampak se sprejme ali pa ne. Znotraj te nadgradnje pa so nekatere stvari, za katere mislim, da jih kmetijski prostor nujno potrebuje. En del tega recimo je dobrobit za pašno živino – recimo govedoreja, ki je v tem trenutku še vedno pod pritiskom, čeprav so zadnja dva meseca rezultati boljši, količinsko celo rekordni –, ki nam bo omogočal, da nekaj dodatnih milijonov na letni ravni v ta sektor pripeljemo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Prehajamo na drugi krog vprašanj poslank in poslancev.
Gospod Jožef Horvat bo vprašal ministra za pravosodje mag. Gorana Klemenčiča, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi, gospodje ministri! Spoštovani minister za pravosodje mag. Goran Klemenčič!

Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju je z novelo, sprejeto v maju 2013, med ostalim okrepil pristojnosti upniškega odbora v postopkih insolventnosti z namenom izboljšanja položaja upnikov v insolvenčnih postopkih. 119.a člen omenjenega zakona je upniškemu odboru dal pristojnost razrešitve upravitelja na podlagi proste presoje večine članov upniškega odbora ter njegovo zamenjavo s katerokoli osebo, ki izpolnjuje pogoje za upravitelja. Dejstvo je, da v upniških odborih praviloma predstavljajo večino predstavniki bank upnic, ki so insolvenčnim dolžnikom podeljevale kredite in so ostali nepoplačani. Torej upniški odbori de facto zastopajo interese bank, ne pa tudi interesov ostalih upnikov. Predvsem so popolnoma prezrti delavci. Prezrti so delavci, ki zaradi uveljavljanja ločitvenih pravic bank upnic v stečajnih postopkih ostajajo nepoplačani ali poplačani v majhnem deležu, čeprav so njihove terjatve opredeljene kot prednostne. Banke v svojih apetitih po poplačilu prezrejo tudi interes ohranjanja zdravega jedra gospodarske družbe, ki se je znašla v insolventnih postopkih in s tem povezanim ohranjanjem delovnih mest. V stečajnih postopkih prihaja do konflikta interesov med upniškim odborom, ki zastopa interese bank upnic, in stečajnim upraviteljem, ki pa ščiti interese vseh upnikov, predvsem delavcev. Ker pa ima upniški odbor pravico zamenjave stečajnega upravitelja, ostajajo delavci nezaščiteni glede ohranjanja njihovih delovnih mest in tudi glede poplačila njihovih terjatev iz naslova plač in drugih prejemkov. Tako se namreč dogaja tudi v družbi Aha Mura, d. o. o. – v stečaju. Banke upnice, ki sestavljajo upniški odbor, bodo zamenjale stečajnega upravitelja, čeprav bi bilo ob njegovem vodenju postopka in ob ustreznem sodelovanju bank upnic možno zdravo jedro družbe ohraniti, ohraniti delovna mesta ter socialno varnost nekaj sto delavcem v Pomurju.

Spoštovani gospod minister, sprašujem vas:

Ali spremljate učinke sprejetega 119.a člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju?

Ali boste pristopili k pripravi spremembe zakonodaje na področju sestave in pristojnosti upniških odborov?

Najlepša hvala za vaš odgovor.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo gospod minister mag. Goran Klemenčič, izvolite.

MAG. GORAN KLEMENČIČ: Podpredsednik Državnega zbora, spoštovani poslanec, hvala za vprašanje; ostali poslanke in poslanci!

ZFPPIPP, na kratko povedano, je izjemno kompleksen zakon, ki se poleg tega uporablja še v izjemno kompleksnih razmerah, ker poskuša reševati nekaj, kar smo skozi leta zafurali, po domače povedano, insolvenco in tako naprej. Učinke tega zakona, ki je bil v mnogočem oblikovan ali pa skoraj v celoti oblikovan ob zelo skrbnem spremljanju Evropske komisije, Mednarodnega denarnega sklada in Svetovne banke, posebne trojke, ki spremlja to implementacijo tega zakona, poleg tega spremlja tudi posebna implementacijska skupina, ki jo vodimo na Ministrstvu za pravosodje in je sestavljena iz vseh deležnikov – od predstavnikov sodišč, Banke Slovenije, zunanjih strokovnjakov itn. Tukaj so nekatere možnosti in priložnosti za spremembe.

V vašem vprašanju je bila postavljena trditev, da ima upniški odbor pravico in možnost diskrecijsko zamenjati upravitelja. To ne drži povsem. Upniški odbor ima pravico predlagati zamenjavo upravitelja, vendar morajo o tem odločiti vsi upniki. Končna presoja je torej na upnikih in ne na upniškem odboru. Tudi v tem konkretnem primeru, se pravi tudi delavci, ki so upniki. Tukaj pa pridemo do drugega vprašanja – kateri so tisti upniki, ki imajo največ tako imenovanih ..., ki niso ločitveni upniki, upniki z ne posebej zavarovanimi terjatvami, upniki, ki nimajo nekih prednostnih terjatev. Da najbolj plastično poudarim, primer Aha Mure je specifičen primer, smo se poglobili v njega in primerjali tudi z ostalimi primeri. Drži, da je v primeru Aha Mure upniški odbor tako rekoč sestavljen iz Republike Slovenije, se pravi Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki je največji upnik v razmerju do Aha Mure zaradi vseh subvencij in tako naprej, ki se jih je dalo; ostale štiri upnike predstavljajo banke – Nova Ljubljanska banka, Gorenjska banka, Banka Koper in SID banka. Zakaj? Banke običajno niso v upniških odborih, ker imajo banke praviloma preko hipotek zavarovane in posebej ločitvene terjatve. V primeru Mure, kar je svojevrstno vprašanje, imajo banke poleg delavcev, ki so seveda tudi veliki upniki v razmerju do ..., vrsto in velik obseg nezavarovanih terjatev. Jaz se ne morem spuščati, niti ne vem, zakaj je prišlo do tega, da so banke dale toliko terjatev, ki niso ločitvene terjatve in niso v nekem posebnem upniškem razmerju. Sicer je treba priznati, da se je skozi spremembe ZFPPIPP v zadnjih letih – in o tem smo razpravljali, tudi skozi poslanska vprašanja v tem visokem zboru – položaj delavcev vendarle pomembno okrepil. Prednostne terjatve delavcev so recimo terjatve, ki so nastale v treh mesecih pred uvedbo stečaja. Se pravi, da gre vsaj za tiste zadnje plače ali druge terjatve, ki izhajajo iz delovnopravnega razmerja. Nadalje, delavci imajo bistveno lažjo možnost brezplačno sprožiti tudi stečajni postopek, da se ne bi

zgodilo tako, kot se je zgodilo v nekaterih primerih, kjer ni bilo možno sprožiti stečaja; delavci so bili pa brez plače toliko in toliko mesecev.

Naj vam povem primer, ki sicer ni povsem primerljiv z Muro, vendar je takih primerov več kot primerov Mure. V Vegradu imate v upniškem odboru devet članov, pri čemer je samo eden od članov samo ena banka. To pa zato, ker so imele banke večino terjatev zavarovane s prednostnimi oziroma ločitvenimi terjatvami. Se pravi, Aha Mura ni najboljši primer za spremembo zakona. Strinjam se, da gre za izjemno pomembno podjetje v lokalnem okolju, ne vidim pa možnosti, da bi samo zaradi tega spreminjali zakon, ker bi to imelo negativne posledice na vse ostale postopke, ki tečejo. Govorimo o vseh tistih terjatah, ki so nezavarovane. Tukaj drugih terjatev, naj bodo mali espeji, delavci ali banke, ne moremo diskriminirati, saj ne vidimo pravne možnosti, da bi to storili. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat, imate zahtevo za dopolnitev odgovora, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa.

Gospod minister, jaz tudi ne želim, da bi zdaj na primeru podjetja Aha Mura, d. o. o. – v stečaju spreminjali zakonodajo; to gotovo ne bi bilo dobro. Dovolite pa, da posplošim, morda boste rekli, da poenostavljam, da v takšnem primeru, ko upniški odbor ne bo zadovoljen s stečajnim upraviteljem, ga bo enostavno zamenjal. In če bodo banke v upniškem odboru, na primer NLB, kot je v primeru Aha Mure, NLB, ki smo jo vsi krpali, SID banka, Banka Koper in Gorenjska banka, če le-ti ne bodo zadovoljni, potem bodo enostavno stečajnega upravitelja zamenjali in postavili tistega, ki bo delal za njih. Kje so zdaj tu delavci?! Za kaj gre? Ta zadeva se pravzaprav vleče že od samega začetka formiranja upniškega odbora, saj so iz upniškega odbora izločili predstavnika delavcev. Pri tem je treba poudariti, da imajo delavci iz naslova prednostnih terjatev priznan zahtevkov v višini 5 milijonov 342 tisoč 217 evrov. Govorim za Aha Muro, d. o. o. – v stečaju. Koliko je to denarja? To je skoraj 10 tisoč neto minimalnih plač. Skoraj 10 tisoč neto minimalnih plač! Pa še več, zdravo jedro, kot pravimo, ki je zdaj tam ostalo, okrog 250 delavcev, je dejansko pred negotovo prihodnostjo. Za to gre. Gre torej za to, da so zaradi prevelikega pohlepa bank, ki sedijo v upniškem odboru – tu me tolažijo, da tam sedi tudi predstavnik Republike Slovenije, kako bo ta glasoval, jaz ne vem, jaz na to nimam vpliva in nočem imeti vpliva –, delavci enostavno izpodrinjeni. Ponavljam, gre za skoraj 10 tisoč neto minimalnih plač.

Zato bi želel, gospod minister, da nadaljujeva razpravo in iščeva rešitve, kako te anomalije s spremembo zakona odpraviti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Goran Klemenčič, izvolite.

MAG. GORAN KLEMENČIČ: Hvala lepa.

Spoštovani gospod poslanec, najprej bi rad rekel, če bo vse po načrtih, da bo že v začetku naslednjega leta, mogoče že konec tega leta, v parlamentu sprememba ZFPPIPP, ki jo je pripravilo Ministrstvo za pravosodje. Pripravljalo jo je intenzivno v zadnjem mesecu in pol glede odprave nekaterih tveganj, ki so se izkazala v javnosti glede osebnih stečajev in disciplinske odgovornosti upraviteljev. In tukaj bo možnost tudi za razpravo o tem delu, ki ga vi izpostavljate. V Aha Muri, kot ste tudi sami povedali, so bili na začetku s sklepom sodišča v upniškem odboru tudi delavci. Potem, ko so banke priglasile vse terjatve, so bili delavci izločeni, ker so imele banke večji obseg nezavarovanih terjatev kot delavci. Pač, v upniškem odboru se gre po številu nezavarovanih terjatev. Namesto bank bi bil lahko tam tudi kakšen espe ali druga firma. Aha Mura je v tem primeru specifična. Specifična je zato, ker se je očitno – ne bom rekel, samo domnevam lahko – zaradi take in drugačne politike reševalo zelo ad hoc. In v drugih primerih praviloma ni tako. Jaz se z vami v veliki strinjam okoli pohlepa bank, vendar če banke teh terjatev ne bodo dobile nazaj, jih bomo pa tukaj potem kritizirali, da so spustile iz rok neke terjatve, ki jih bomo morali mi socializirati in davkoplačevalci poplačati.

Kot rečeno, ZFPPIPP je zakon, ki bi moral veljati za vse tovrstne postopke. Zaradi na eni strani velikega deleža države v gospodarskih družbah in financiranja teh družb s strani državnih bank imamo potem anomalije, kot nastopajo v primeru. Jaz bi si upal reči, če bi danes ZFPPIPP poskušali uporabiti recimo na primeru Tama, ki ga poznamo, ali na primeru Litostroja iz preteklosti, bi imeli zelo podobne probleme. To je problem teh družb, ki so se reševale na tak način, kot so se reševale. In tukaj, kratko potegnejo delavci. Vse, kar se je v preteklosti naredilo, in to so bili pomembni koraki naprej, je, da so se postale prednostne terjatve tiste terjatve, ki so nastale tri mesece pred uvedbo stečaja. Tudi s socialnimi partnerji in sindikati smo se pogovarjali, kaj bi lahko tukaj še storili. Vsekakor se strinjam, da je pogovor o tem še potreben. Še enkrat pa poudarjam, kolikor smo mi pregledovali, je Aha Mura v tem primeru dokaj specifična. Najbrž zaradi razlogov, ki sva jih prej tako rekoč skupaj navedla. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat, izvolite, imate zahtevo za razpravo v Državnem zboru.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod podpredsednik.

Poslovník mi to omogoča, kar mi pravzaprav ponujate. Tudi iz odgovora gospoda ministra in napovedi o noveliranju omenjenega zakona mislim, da bi bila, kolegice in kolegi, dobrodošla razprava v Državnem zboru, da damo na mizo vse probleme, ki jih ima ta zakon z izvajanjem. Tukaj je treba najbrž narediti nekaj več za zaščito delavcev. Že itak so hendikepirani, ko gre podjetje v stečaj. To najbrž vsi vemo. In če se to zgodi v nekem nerazvitem območju, nerazviti regiji, je ta hendikep toliko večji. Mi, Nova Slovenija – krščanski demokrati, kot veste, zagovarjamo socialno-tržni model gospodarstva. Insolventni postopki in stečaji niso model gospodarstva, ampak ščitimo kapital, ki se mu reče delavci, človek. Človek je najdragocenejši kapital, zato mi ta kapital in samo ta kapital ščitimo – delavca. To je socialno-tržni model gospodarstva. Res je, kot je povedal gospod minister, v tej izjemno kompleksni zakonodaji imamo nekaj rezerv in moramo praktično počistiti tudi s tistimi zakonskimi določili, kot smo včasih že analizirali, ki so prišla v zakon, se prikladla v zakon preko nekakšnih lobijev in tako naprej. Najbrž bo vedno tako, kolegice in kolegi, da bodo banke tiste velike upnice v primerjavi z delavci. Kako, na kakšen način potem delavce zaščititi?! Tu moramo uvesti neke mehanizme, morda jih kje že imajo, v primerljivih državah. Pa ne rabimo vedno iskati primere dobrih praks kje zunaj; najbrž tudi tukaj znotraj nas. Če imamo pravo voljo, če imamo dovolj politične volje, potem lahko pridemo do kakovostnih rešitev. Tokrat v tem primeru, kar je bil namen mojega vprašanja, da zaščitimo delavce, ki so tukaj pahnjeni v nesrečo. Banke niso nikoli pahnjene v nesrečo, tudi če imajo slabe rezultate, tudi če ugotovimo velike luknje, pridemo kar mi, davkoplačevalci in te luknje zaflikamo. Kdo bo skrbel pa za te delavce, ki so vrženi na cesto?! Tukaj gre za skoraj 10 tisoč neto minimalnih plač.

Predlagam, da opravimo to razpravo. Ministru se zahvaljujem za njegove odgovore.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

O vaši pobudi bo Državni zbor odločal v okviru glasovanj, čez kakšno dobro uro.

Gospod Žan Mahnič bo postavil vprašanje ministru za infrastrukturo dr. Petru Gašperšiču; izvolite.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala, gospod podpredsednik, za besedo. Kolegice in kolegi, spoštovani gospod minister!

Najprej informacija, da po novih cestah – po gorenjevaški in škofjeloški obvoznici promet poteka odlično. Upam, da odstranimo še tisto zadnjo oviro – most v Mednem, o čemer bova sedaj govorila. In bomo lahko v 40 minutah Poljanci v Ljubljani, kot si želimo biti. Vemo, da smo pretekli teden potrdili proračuna za leti 2016 in 2017. Žal postavka za infrastrukturo ni taka, kot smo razglabljali v okvirih tistih točk a, b in c;

okrog 150, 250 in 350 milijonov, odvisno na potrebe. Ampak to je zdaj za nami, proračun je sprejet, to je stvar koalicije; kot je rekla koalicija, prevzema vso odgovornost za ta proračun. V odnosu do tega prevzema vso odgovornost, tudi za stanje naših cest in za življenja državljanov in državljanov, ki so pod vprašajem na marsikaterih cestah, ki so v slabem stanju. Gospod minister, dejal sem, da bo moje vprašanje v zvezi z mostovi na državnih cestah, ki smo jih pred dobrim letom oziroma pred dvema letoma zaprli, ker so že ogrožali življenja, zdravje ljudi in tudi premoženje. Denarja za sanacijo ni bilo, pa vendar me zanima, verjetno ste tudi v okviru teh majhnih števil, ki so vam na voljo za sanacijo državnih cest, nekako izdelali načrt sanacije teh 17 oziroma sedaj 15 mostov, ki so bili zaprti zaradi pomanjkanja sredstev.

Na podlagi novo sprejetih proračunov me zanima:

Kdaj lahko pričakujemo, da bodo ti mostovi sanirani?

To seveda ni samo na vas, glede javnega naročanja je tudi na Ministrstvu za javno upravo. Kdaj bomo končno poslanke in poslanci na mizo dobili zakon, o katerem je že tudi bila debata preko poslanskih vprašanj v tem državnem zboru, da bomo odpravili to anomalijo, ko imamo razpise, kjer so revizije, kjer potem celotna zadeva pade?

Prijavijo se podjetja, ki se sploh ne bi smela pritožiti, ker vemo, da nekatera se lahko pritožijo z blokiranimi računi, kar pa potem samo zaustavlja. Zdaj konkretno, če je govora o mostu v Mednem, denar ste zagotovili, razpis je bil, midva sva se o mostu v Mednem pogovarjala že to pomlad. Takrat ste mi rekli, da bo zadeva v treh mesecih z vaše strani zaključena.

Zdaj me zanima:

Ali je bilo z vaše strani vse narejeno?

Kdaj lahko glede te zadeve pričakujemo, da pride do končne implementacije?

Po dveh mesecih pregovarjanj, tudi v tem parlamentu, verjemite mi, imamo Gorenjke in Gorenci ter seveda tudi vsi ostali, ki se vozijo tam okoli, vsega že počasi dovolj. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo gospod minister za infrastrukturo dr. Peter Gašperšič; izvolite.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala, gospod podpredsednik. Hvala spoštovanemu poslancu za postavljeno vprašanje.

Če mogoče res začnem s proračunom, sprejet je bil v preteklem tednu. Na področju cestne infrastrukture smo lahko zmerni optimisti, ker po dolgih letih; mislim, da je kar pet let od tega, odkar je bilo na Direkciji toliko denarja na voljo, kot bo v letih 2016 in potem tudi 2017 celo nekaj več. Dosežen je nek premik v pozitivno smer. Glede na vse potrebe, ki so se nabrale v preteklih letih, ta sredstva še zdaleč ne zagotavljajo, da bomo lahko rešili vse

nakopičene probleme. Tukaj bodo še potrebna dodatna prizadevanja za zagotovitev dodatnih sredstev. Kar se tiče omejitev na premostitvenih objektih, bi mogoče postregel z nekaj statističnimi številkami, da osvetlim obseg problematike. Po podatkih Direkcije je na omrežju glavnih in regionalnih cest približno tisoč 400 premostitvenih objektov z več kot 5 metrov svetle razpetine. Po strokovnih kriterijih bi bilo treba te premostitvene objekte sanirati približno vsakih 25 do 30 let, po približno 100 do 120 letih pa bi se ob ustreznem vzdrževanju njihova življenjska doba iztekla in bi jih bilo treba tudi nadomestiti z novimi objekti. V neki življenjski dobi bi se moral vsak tak objekt sanirati približno trikrat. In če bi se v tem primeru držali vzdrževanja v teh časovnih intervalih, bi vsako leto morali na našem cestnem omrežju sanirati približno 47 takih premostitvenih objektov z razponom, večjim od 5 metrov.

Kot ste omenili, imamo v tem trenutku na slovenskem državnem cestnem omrežju, s katerim upravlja Direkcija, 17 takih mostov, kjer je zaradi slabega stanja vzpostavljena določena omejitev prometa. Te omejitve so omejitve nosilnosti, omejitve hitrosti ali pa je celo uveden enosmerni izmenični promet. V proračunu za leti 2016 in 2017 smo zagotovili sredstva za sanacijo vseh 17 premostitvenih objektov, na katerih so sedaj uvedene omejitve. Za njihovo odpravo, torej za sanacijska dela in obnove, je predvidenih približno 10 milijonov evrov. Za 4 premostitvene objekte so v tem trenutku v teku javni razpisi, in sicer so to razpisi za že omenjeni most čez železniško progo v Mednem, most čez Sočo v Plavah, most čez Koritnico v Klužah in most čez Bistrico v Straški Gorci. Razpisi za rekonstrukcijo ostalih 13 premostitvenih objektov pa bodo izvedeni v prvi polovici leta 2016. Zdaj bi pa želel podati še neko razveseljivo novico. Ravno danes smo bili obveščeni, da pritožnik v primeru rekonstrukcije mostu pri Mednem umika svojo pritožbo, tako da bomo lahko še v tem tednu sklenili pogodbo. Mislim, da bo tudi to ozko grlo v nekaj mesecih odpravljeno. Računamo, da se bomo spomladi lahko veselili odprtja tega ozkega grla. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Žan Mahnič ima zahtevo za dopolnitev odgovora.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala, podpredsednik.

S tem, kar sem zdajle na koncu slišal, me je minister razorožil vseh nadaljnjih besed. To je bilo tisto, kar sem želel slišati, da se je pritožnik umaknil. V nadaljevanju sem vas hotel vprašati, ali je kaj novega od prejšnjega četrtka, ko so se župani naših občin Gorenja vas - Poljane, Žiri, Železniki, Škofja Loka in Medvode zbrali na tem mostu; tudi vi ste jih obiskali. Tam je bilo jasno in glasno rečeno, če do 6. decembra ta zadeva ne bo rešena, sledi poljansko-škofjeloški scenarij, kar pomeni, da

bomo začeli Poljanci, Škofjeločani in Selčani ter prebivalci Medvod ta most zapirati za ves promet. Me veseli, da to ne bo potrebno.

Hvala za odgovor. Ni treba, da minister odgovarja naprej, ker mislim, da je danes šlo v javnost jasno in glasno sporočilo, da most v tej časovnici, kot ste dejali, bo. In da bo tudi v naslednjem letu potekala sanacija vseh ostalih mostov. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod minister, želite še kaj dopolniti?

(Ne.)

Dr. Franc Trček bo postavil vprašanje ministrici za zdravje Mariji Milojki Kolar Celarc. Glede na odsotnost ministrice prosim, da se opredelite tudi do načina odgovora.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo še enkrat.

V neki optimalno organizirani družbi lokacija vašega bivanja naj ne bi določala kvalitete vašega življenja. Žal, Slovenija je še daleč od te optimalnosti. O tem smo ravnokar slišali na primeru mostov. Jaz se moram pač žal dotakniti neke druge problematike, kjer bi človek ob tej osnovni infrastrukturi premikanja v času in prostoru želel tudi imeti kvaliteto oskrbo, ne glede na lokacijo vašega bivanja. Gre za zdravstvo. In če uporabim v zadnjih dveh, treh dneh popularno besedo – zdravstvo je eno od ključnih burk, ki se dogaja v Sloveniji in ki bi jo bilo treba razrešiti. Kot poslanec iz Maribora ne morem, da se ne bi obregnil ob vprašanje problematike anesteziologije v našem Univerzitetno kliničnem centru, ki ga delimo z večino bolnišnic na naši strani Trojan. Če gremo preračunavati, koliko potencialnih pacientov ali prebivalcev pride na enega anesteziologa ali anesteziologinjo, vidimo, da so te razlike zelo različne, zelo velike. Tisti, ki gravitiramo proti mariborskemu UKC, smo državljani drugega reda; tisti, ki gravitirajo proti ptujski bolnišnici, so državljani in državljanke tretjega reda. Nek v. d. ljubljanskega UKC – ki verjetno niti on sam niti šlogarca več ne veda, ali je odstopil, ali ni odstopil, ali bo odstopil, ali ne bo odstopil – je nekako rekel, zakaj bi pa ob iskanju rešitve svoji konkurenci ponujal svoje zaposlene. Zaenkrat imamo še javno zdravstvo, ki ga v Združeni levici zagovarjamo. Resorna ministrica je rekla, da bo naročila neke vrste kontrolo. Mi pa potrebujemo ukrepanje.

Zato pričakujem od ministrice in njene ekipe, da mi na naslednji seji v obliki ustnega odgovora odgovori na vprašanje:

Kako se bo rešila problematika podhranjenosti anesteziologije v UKC Maribor in tudi v drugih bolnišnicah po Sloveniji, ki se soočajo s podobno problematiko?

Hvala za besedo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. S tem končujemo. Ministricam in ministrom se zahvaljujem za podane odgovore.

S tem prekinjam 1. točko dnevnega reda, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali čez približno pol ure.

Prekinjam 13. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 15.40. Hvala lepa.

(Seja je bila prekinjena ob 15.07 in se je nadaljevala ob 15.41.)

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Spoštovane kolegice poslanke, kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo Državnega zbora. Prehajamo na glasovanje Državnega zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 40. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga sklepa o soglasju k Programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo za leto 2016.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, ki se glasi: Državni zbor daje soglasje k Programu dela in finančnemu načrtu Agencije za energijo za leto 2016 z dne 30. 9. 2015.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti 1.

(Za je glasovalo 54.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 29. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji po skrajšanem postopku.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa, ki se glasi: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Gospod Dolinšek, izvolite, beseda je vaša.

MARJAN DOLINŠEK (PS SMC): Glasovna naprava mi ne deluje.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Lepo prosim, če poskusite kartico izvleči. Še enkrat poskusite kartico izvleči in še enkrat jo vstavite noter.

Že prihajajo strokovne službe, malce potrpljenja, lepo prosim. Nadaljujemo. Mislim, da zdaj, gospod Dolinšek, je vse v redu? Prav.

Naj še enkrat preberem. Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti 4.

(Za je glasovalo 64.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je zbor sklep sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 39. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga resolucije o nacionalnem stanovanjskem programu 2015–2025.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi vloženi amandmaje v dne 19. 11. 2015. Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k četrtemu poglavju pod točko 1.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 16, proti 43.

(Za je glasovalo 16.) (Proti 43.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 4. poglavju pod točko 2.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 11, proti 44.

(Za je glasovalo 11.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 4. poglavju pod točko 3.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 11, proti 44.

(Za je glasovalo 11.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaji.

Prehajamo na odločanje o predlogu resolucije. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi sprejetih amandmajev v drugi obravnavi na seji matičnega delovnega telesa predlog resolucije neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti 6.

(Za je glasovalo 67.) (Proti 6.)

Ugotavljam, da je resolucija sprejeta. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 41. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zaključnega računa Proračuna Republike Slovenije za leto 2014.

Prehajamo na odločanje o Predlogu zaključnega računa Proračuna Republike Slovenije za leto 2014.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 56, proti 15.

(Za jih je glasovalo 56.) (Proti 15.)

Ugotavljam, da je Zaključni račun Proračuna Republike Slovenije za leto 2014

sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 34. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o minimalni plači v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Gospod Luka Mesec, v imenu Poslanske skupine obrazložitev glasu, izvolite.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo in lep pozdrav.

V Združeni levici bomo to spremembo podprli, ker s to spremembo minimalna plača postaja tisto, kar bi morala biti. Se pravi, vsaj približujemo se temu idealu, da bi bila minimalna plača absolutno plačno dno, pod katerega delodajalec ne more iti. Na žalost ta končni predlog ne dosega tega v celoti, ker niso bili sprejeti naši amandmaji, ampak kljub temu gre za izjemno pozitiven korak. Veseli me, da smo zmogli tukaj praktično vsi poslanke in poslanci, vse poslanske skupine stopiti za to pravično pobudo sindikalnih central in samo želim si, da bi bilo takšnih momentov v Državnem zboru čim več.

Glasovali bomo seveda za.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine SMC, gospa Irena Grošelj Košnik, izvolite.

IRENA GROŠELJ KOŠNIK (PS SMC): Hvala. Pozdravljeni vsi prisotni!

Tudi v Poslanski skupini SMC smo veseli podpore praktično celega tega zbora predvsem zato, ker gre res za bolj pravično definicijo minimalne plače, saj bodo sedaj delavci za nočno delo, za praznično delo in delo ob nedeljah dobili dodatke izplačane poleg minimalne plače, ki bi dejansko morala biti osnovna. Hkrati ob tem pa nam je žal, da do tega ni prišlo s socialnim dialogom, saj so nekatere kolektivne pogodbe omogočale, da se je tako pojmovalo, da je minimalna plača že vsebovala vse te dodatke. Te kolektivne pogodbe so podpisali tudi sindikati in lepše bi bilo, če bi do tega prišlo s socialnim dialogom ne pa po zakonodajni poti. Vsekakor pa je to korak v pravo smer. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima besedo gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovana podpredsednica. Kolegice in kolegi!

Socialni demokrati seveda pozdravljamo to spremembo, ki na nek način sledi trudu, ki ga je začela že vlada Boruta Pahorja, ko se je zgodil tisti največji dvig minimalne plače do sedaj. Na to, kar so opozorili tudi kolegi iz SMC, je treba v nadaljevanju še posebej paziti. Seveda ta sprememba minimalne plače, ki se dogaja s tem predlogom novele, ne more biti zadnji korak. Prizadevati si moramo, da v doglednem času dosežemo tudi realni dvig, ne samo pravičnejšo minimalno plačo, ki je bila poleg Slovenije tovrstni unikum samo še na Hrvaškem. Zato je izjemno pomembno, da se socialni dialog nadaljuje, da tudi gospodarstvo prepozna v poštenem plačilu za pošteno opravljeno delo potencial za rast, potencial za motiviranje zaposlenih in predvsem da ob tem, kar s tem dosegamo danes, začnemo premišljati ne le o tem, kako dosegati standard dostojnega življenja, ampak kako skozi nadaljnje spremembe minimalne plače doseči tudi standard dobrega življenja.

Kot že rečeno, v Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo predlog podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

V imenu Demokratične stranke upokojencev ima besedo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, podpredsednica. Spoštovane kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Desusa bomo z veseljem podprli ta predlog zakona. V bistvu ne gre za nobeno zviševanje minimalne plače, ampak izvzetje tistih dodatkov, ki se imenujejo delo ob nedeljah, delo ob praznikih in delo ponoči, kar je manj ugoden čas. Seveda je pravilno in pošteno, da se to ne všteta v samo minimalno plačo. Veseli nas tudi to, da je praktično dosežen na tem področju konsenz v Državnem zboru. To je velika redkost, pa vendarle do tega tudi pride. Veseli nas to, da bo to vsaj majčkeno pripomoglo tistim delavcem, tistim zaposlenim, ki prejemajo najnižje dohodke, da ne bodo deležni še večjih pritiskov na njihovo socialno izključenost in nevzdržen gmoten položaj.

Ob tej priložnosti lahko tudi napovem, da v primeru rožljanja z vetom v Državnem svetu bomo še enkrat, če bo to treba, dali svoje glasove za in udejanjili to našo iskreno željo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti nihče.

(Za je glasovalo 74.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 28. točko dnevnega reda, to je obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti 6.

(Za je glasovalo 67.) (Proti 6.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

V zvezi s to točko dnevnega reda Vlada predlaga zboru, da na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika zbora sprejme naslednji sklep: Zakonodajno-pravna služba pripravi uradno prečiščeno besedilo zakona o prevozih v cestnem prometu.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 71, proti 6.

(Za je glasovalo 71.) (Proti 6.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 33. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o knjižničarstvu v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 71, proti 5.

(Za je glasovalo 71.) (Proti 5.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 35. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije je primeren za nadaljnjo obravnavo.

V imenu Poslanske skupine Združena levica ima besedo gospa Violeta Tomič.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Poslanski skupini Združena levica bomo do tega predloga vzdržani. Seveda ni pri tem predlogu vse slabo, imamo pa nekatere zelo resne pomisleke. Že v stališču sem povedala, da kot priloge k zakonu manjkajo nekateri

dokumenti, na podlagi katerih bi lažje ocenili primernost rešitve upravljanja z državnimi gozdovi, kot jo predlaga Vlada. Najprej naj omenim poslovni načrt. Tega poslovnega načrta ni, ne obstaja. Vlada namerava v to podjetje vložiti 20 milijonov evrov, toda nameravane investicije razloži na eni strani formata A4. Ocene o tem, koliko denarja bi porabili za kaj, so zaokrožene na 100 tisoč evrov, podlag za te ocene pa ni. Celoten strošek potrebne mehanizacije znaša okvirno 10 milijonov 500 tisoč evrov, državna investicija, vredna več kot 10 milijonov evrov, pa je utemeljena v enem samem odstavku. Stroškov poslovanja praktično ni, manjka tudi akt o ustanovitvi družbe, pogodba med družbo in državo. Ministrstvo za finance je v javni razpravi ocenilo, da predlog zakona predstavlja veliko finančno tveganje za proračun Republike Slovenije in da bi bilo treba izdelati analizo, ki bo s finančnimi podatki pokazala, da je ustanovitev družbe smotna in da ne bo povzročala dodatnega primanjkljaja. Vendar tudi tega ni. V nadzornem svetu bodo sicer predstavniki štirih različnih ministrstev, ampak to seveda tudi ni noben garant za dober nadzor nad državnim podjetjem in nad naravnimi bogastvi, s katerimi bo podjetje razpolagalo. Tu gre za cca 235 tisoč hektarjev naših gozdov. To, kako bo nadzor nad tem podjetjem potekal, si lahko pogledamo na primeru SDH in DUTB. Pozdravljamo pa vendar odločitev, da bodo v nadzornem svetu sedeli tudi predstavniki delavcev, kar je nek tak prijazen odmik od dosedanje prakse te vlade. Kot sem že rekla, bomo v Združeni levici do tega predloga vzdržani. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima besedo gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo podprli predlog sklepa, da je zakon primerna podlaga za nadaljnjo obravnavo. Zakon o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije govori o 20 % gozdov, ki so v lasti Republike Slovenije. Glede na to, da sta tudi v vseh strateških dokumentih gozd in les strateški surovini, je prav, da poskušamo organizirati gospodarjenje v državnih gozdovih tudi z državnim podjetjem. Seveda je pa namen tega državnega podjetja, da poskuša v prvi vrsti zagotavljati dovolj količin za lesno predelovalno industrijo, torej dovolj količin lesa. Tu bo zelo pomembno, da bomo vzpostavili zelo jasen odnos s predelovalno industrijo glede na količino lesa, ki je na razpolago, in glede na kvaliteto ter vrsto lesa. S tem se lahko sklenejo tudi dolgoročne pogodbe s podjetji, kar bo ključno tudi za uspešno načrtovanje razvoja te panoge. To je ena od pomembnih dodanih vrednosti takšne ureditve, kajti če omogočiš z dolgoročnimi pogodbami podjetjem, da lahko

načrtujejo svojo perspektivo, potem lahko tudi vlagajo v posodobitev tehnologije, ki pa je tudi ključni element za to, da bomo čim več lesa lahko predelali v Sloveniji, ustvarili višjo dodano vrednost in ustvarili, ne nazadnje, tudi več delovnih mest. Prepričani smo, da bo ta koncept zakona sledil tej logiki. Ne nazadnje tudi umestitev družbe Snežnik, ki je ravno tako opredeljena v strategiji upravljanja kapitalskih naložb kot strateška naložba, pravzaprav posebja, če lahko tako rečem, to odločitev države, da se strateškosti predelave lesa v Sloveniji zavedamo.

To so rešitve, ki so predvidene v tem zakonu in zagotovo dobra podlaga za to, da lahko opravimo kvalitetno razpravo tudi v drugi obravnavi na odboru in sprejememo zakon, ki bo prispeval veliko k temu, da se ustvari več delovnih mest, višja dodana vrednost s pomočjo predelave lesa. In to je zagotovo ena od najpomembnejših funkcij tega zakona. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

V imenu poslanske skupine ima obrazložitev glasu mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Gozd in les sta naši ključni naravni bogastvi. Naš cilj mora biti, da bi od tega našega naravnega bogastva imeli čim več navadni državljani. Zakon, ki ga je pripravil minister Židan, pa ne pelje v to smer. Enostavno ne bo dal takšnih rezultatov. Težko je razumeti, zakaj bi v ustanovitev nekega podjetja vlagali več kot 20 milijonov evrov, če predlagatelji tega zakona pravijo, da bodo praktično večino ali veliko večino del še vedno opravljala raznorazna podjetja prek razpisov. Z drugimi besedami to pomeni, da bomo še naprej imeli ta sistem koncesij, samo na malo drugačen način. Če minister po drugi strani želi, da bi vendarle s celotnimi gozdovi upravljalo neko veliko državno podjetje, zakaj spet v ustanavljanje tega podjetja 20 milijonov evrov. Zakaj raje ne kupi obstoječe infrastrukture gozdnih gospodarstev? Nedavno se je za milijon in pol in še nekaj prodajalo Gozdno gospodarstvo Maribor.

Pri tem zakonu je ogromno nedorečenih stvari, je pa ena stvar zelo jasna. Ogromne količine državnega denarja se bodo v ta projekt vložile, rezultati pa so negotovi. Težko je reči, da bi lahko ta zakon in ta koncept zakona v nadaljnjih obravnavah bistveno popravili oziroma spremenili. Če bi bilo to tako, potem bi rekli, dobro v prvi obravnavi ga spustimo skozi, pa ga bomo potem dodelali v drugi obravnavi.

Ampak tega zakona in tega koncepta ni možno dodelati, tako da v Poslanski skupini Nove Slovenije bomo temu zakonu nasprotovali.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

V imenu stranke Modernega centra gospod Danilo Anton Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC):

Predsedujoča, hvala za besedo. Tudi lep pozdrav poslankam in poslancem.

Kljub temu da se z Ivanom danes nisva opremila z lesenimi metuljčki, smo se v Poslanski skupini Stranke modernega centra odločili, da bomo ta zakon podprli v nadaljnji obravnavi. Zakaj? Ker ugotavljamo, da je les naše največje naravno bogastvo in da tudi ta zakon omogoča, da bi to naravno bogastvo izkoristili v celotni reproverigi, od hloda do končnih izdelkov. Ne glede na razpravo, ki je bila mestoma tudi kritična, sem pa tudi zaznal, da so nekateri poslanci iz opozicije, s katerimi smo navsezadnje bili v preteklosti branžni sodelavci, le prepoznali dobre rešitve v tem zakonu, in tudi nekateri predlogi so se mi zdeli tudi primerni, da bi jih v nadaljnjem postopku tudi upoštevali. Na tak način bomo tudi vodili nadaljnji postopek javne obravnave, in mislim, da bomo tudi v tem primeru Slovenci zmogli toliko modrosti in zrelosti in se povezali po vzoru Avstrije, kjer so ravno na takšnem podobnem projektu dosegli širši družbeni konsenz vseh akterjev v parlamentu in drugih, ki so na nek način vpleteni na tem področju.

Tako da vabim tudi vse, ki mogoče v tem trenutku imajo nekatere pomislek, da konstruktivno sodelujejo v nadaljnji razpravi, da pridemo do optimalne rešitve v dobro Slovenije in vseh nas skupaj. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

V imenu Poslanske skupine Desus gospa Marinka Levičar.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo.

V razpravi v Državnem zboru in tudi v javnih razpravah je bilo soglasje, da koncesijski način upravljanja z državnimi gozdovi ni bil dober, da se je naredilo veliko škode in da bi bilo treba ta način spremeniti. Koncesije bodo potekle sredi prihodnjega leta, zato smo bili nekako tudi soglasni o tem, da jih ni primerno podaljševati. V naši Poslanski skupini smo mnenja, da je predloženi zakon dobra osnova za boljše gospodarjenje s slovenskimi državnimi gozdovi. V razpravi se je tudi pokazalo, da je kar nekaj tehtnih pripomb in kot je povedal tudi minister in tudi mi smo takšnega mnenja, jih bomo lahko v nadaljnjih razpravah in pri pripravah za drugo branje zakona upoštevali in tako predloženi zakon še izboljšali.

Naša poslanska skupina bo predlog tega zakona soglasno podprla. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala.

V imenu Poslanske skupine SDS ima besedo gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Naša poslanska skupina tega predloga zakona ne bo podprla. Ne bomo ga podprli zato, ker med obstoječe koncesionarje prinaša samo

novo državno podjetje, ki bo neka vmesna faza in bo samo dodatna ovira na vsej tej verigi od gozda do lesne predelave. Država je iz nejasnih razlogov namenila za ta projekt 20 milijonov gotovinskih sredstev in 20 milijonov poroštev, ne da bi z enim stavkom napisali, za kaj bo ta denar porabljen – ali bo to za nove upravne stavbe, za landroverje ali za nove gozdne traktorje itn.? Skratka, ni nobenega pojasnila. Drugič, ni znana usoda Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov. Iz tega zakona se sploh ne ve, kaj bo s tem zavodom in kako se bo upravljanje z državnimi gozdovi vršilo. In tretje, kar je, niti enega odgovora nismo dobili na to, kako se bo vzpostavila ta veriga oziroma kako bomo ustvarili to dodano vrednost. Nedvoumno jasno je, da je iz državnih gozdov približno 500 tisoč kubikov lesa za celulozo, za predelavo za razne plošče in drva, za katerega v Sloveniji praktično ni industrijskega uporabnika. Torej za 500 tisoč kubikov iz državnih gozdov ni resnega industrijskega uporabnika. Na drugi strani ni bilo nobenega odgovora, kaj bomo naredili z najvrednejšimi lesnimi asortimenti, ki bi jih morali nameniti za furnir, rezan ali luščen, in v Sloveniji te industrije ni. Če minister pride s tako nepopolnim zakonom in govori o tem, kako bomo dvignili dodano vrednost, ne da bi imel odgovor na to, kako se bomo tega lotili, je verjetno nekaj narobe.

In tretja stvar, minister ni predstavil za to, da bi se vzpostavila neka resna dodana industrija na tem področju, niti enega ukrepa, kar zadeva recimo davčne olajšave za panogo. Tako se lotiti tega projekta, kot si to zamišljajo dvorni logarji, zaposleni na inštitutu za kmetijstvo, ne da. Industrijska rast je organska, če hočete razviti lesno pridelovalno industrijo, jo morate pospremiti z nekimi ukrepi, ne pa z nejasnimi 20 milijoni evrov in 20 milijonov poroštev.

Tega zakona zakona ni moč podpreti zato, gre za eno samo meglo na tem področju. Tudi ni odgovora, kaj se bo zgodilo s tistimi zaposlenimi, ki so sedaj pri koncesionarjih zaposleni. Teh je približno tisoč 500 in zakon ne daje popolnoma nobenega odgovora, minister pa na te stvari tudi ni odgovarjal. Glasovali bomo proti.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

V lastnem imenu ima obrazložitev glasu gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala, gospa podpredsednica.

Jaz bom nekako nadaljeval tam, kjer je kolega Tanko zaključil. Včeraj sem to razpravo poslušal. Spoštovani kolegi, govorite da poznate lesno branžo. Poglejte, pri razvijanju tega, kot les, ki prihaja, ki prinaša neko identiteto tudi slovenskih mojstrov nekoč, bom samo vprašal, ali verjamemo v to zgodbo, osebnostno, vi vsi tukaj. Jaz bi rad videl danes, ko vstopim v vaše domove, koliko imate lesenih oken, koliko imate

ročno izdelanega pohištva pri privatnih mizarjih in tako naprej. Ali mi verjamemo tej branži? Nadaljevanje, kaj smo naredili za tisto drugo fazo, torej lesno pridelavo. Ali ni ironija, da smo tretja najbolj bogata država z lesom, da imamo firmo v Mariboru Lestro-Ledinek, ki dela najboljše lesno obdelovalne stroje v Evropi ali na svetu, po drugi strani pa nimamo končnih produktov z visoko dodano vrednostjo. Kakšno politiko zavzema ta vlada in vse te socialistične vlade? Pogledati naprej – koliko je javnih zgradb, ki jih država sofinancira, ki so lesene? Danes imamo tehnike, kjer lahko večstanovanjske zgradbe naredimo iz lesa. Kakšne so spodbude? Vlada, kolikor vem, zmanjšuje olajšave, kot je kolega Tanko govoril, za investicije, torej investicije v tiste resne stroje itn. Poglejte, govorimo o drugi fazi, povpraševanje malih odjemnikov, tretja faza pa je šolska politika. Kolikokrat je stranka SDS predlagala dualni šolski sistem, ravno tisti, ki bi bili mojstri, bi ta les lahko izrabili in mu dali tisto tipično dodano vrednost. Nič od ničesar. Vračamo se v stare socialistične čase, hočemo narediti neke velike konglomerate socialističnih firm in tam investirati 20 milijonov evrov. Spoštovani kolegi, vsaj tisti, ki govorite, da ste liberalni, res ne vidite izven škatle! Žalostno. In ostali bomo in stagnirali, postali bomo revčki, ker bomo kupovali iverico, vse to, kar Avstrijci mečejo stran. Začne se tudi v Državnem zboru. Sedim na iverici. Saj to je cela zgodba, spoštovani kolegi. To je cela zgodba te zaplankanosti, te revščine, te nepredvidljivosti. Tega zakona človek po domače povedano ne more podpreti ... / izklop mikrofona/.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Ivan Škodnik.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): ... oglasil gospodu Brezniku.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Ne, obrazložitev glasu v lastnem imenu, gospod Škodnik.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Obrazložitev glasu potem.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: V lastnem imenu, tako.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala lepa. Glejte, jaz sem bil med tistimi, ki zagovarja razvoj gozdno-lesne verige v Sloveniji in sem tudi nekako povedal, da je še veliko stvari treba doreči, da je to pravzaprav šele začetek. Kar se pa tega tiče, da mislim resno, bi pa vseeno povedal, da imam veliko pohištva doma lesenega. In vabim vse poslance, da pridejo pogledat. In prvi, ki bo ugotovil, da sem se

zlagal, bom naslednji dan odstopil iz poslanske skupine oziroma iz parlamenta. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Prej sem govoril o državnih gozdovih, ki predstavljajo približno 20 % vsega slovenskega ...

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Prosim za mir v dvorani!

JOŽE TANKO (PS SDS): ... in iz teh gozdov je več kot 500 tisoč kubikov lesne mase, za katero v Sloveniji ni industrijske porabe. Če to pomnožimo s 5, še z deležem zasebnih gozdov, dobimo 2,5 milijona kubikov. Izračunajte ali pa povejte, koliko tega, tisti, ki pač mislite drugače, bomo predelali po tem zakonu dodatno v Sloveniji. Niti kubika več ne. Zato ker ta zakon ne prinaša nobenih stimulativnih investicijskih ukrepov za lesno industrijo. Cilj tega zakona je samo to, da bo namesto koncesionarjev s tem upravljalo državno podjetje. Žal pa ti državni uradniki niso bili sposobni niti obstoječega stanja nadzirati. Zavod za gozdove je pripravil 10-letne gozdne načrte za vso Slovenijo, za zasebne in državne gozdove, naredili so letne načrte s posekov po oddelkih in niti Sklad kmetijskih zemljišč, ne Zavod za gozdove nista uspela nadzirati tega, kaj se dogaja v teh gozdovih. In zdaj bomo dali tistim, ki tega niso bili sposobni narediti, v roke še komercialno funkcijo. To se pravi, še en korak naprej. In vi upate, da se bo zaradi tega, ker bodo to državni gozdarji delali, naredilo nekaj za lesno industrijo. Nič se ne bo zgodilo. Ta zakon je šele začetek, 20 milijonov evrov gotovine in 20 milijonov poroštev je začetek. Povejte mi, kaj je konec tega, te zgodbe? Če imate resen poslovni načrt, če imate idejo, kaj se bo dogajalo po posameznih letih, ko se bo ta zakon izvajal, pridite s številkami na mizo. Da vidimo, koliko bo investicij, kje bodo, kaj se bo investiralo in katere stvari.

Tega zakona ni mogoče podpreti in ga ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Obrazložitev v lastnem imenu ima gospod Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa. Tudi jaz bom samo nadaljeval. Glejte, 20 milijonov bomo dali za boljše gospodarjenje z gozdovi. To pomeni sečnjo, spravilo lesa in potem izvoz tega lesa v tujino. Zakaj ne bi teh 20 milijonov dali, pa še tisto poroštvo 20 milijonov za predelavo lesa, kjer bi dodano vrednost ustvarili? Glejte v letih 2012 in 2013 smo v panogi kmetijstvo izgubili 2 tisoč 300 delovnih mest. Največ od vseh panog. Tukaj ne

bomo dobili nobenega novega delovnega mesta. Izgubili bomo tistih tisoč 300 do tisoč 500 zaposlenih pri koncesionarjih, ko bodo morali zdaj sekati in spravljati les po pol nižji ceni, in se bojim, da bodo to delali namesto naših delavci iz sosednjih držav, kjer je cenejša delovna sila, pa s tistimi bosanskimi kobilicami. Naši bodo pa ostali brez del. To bo rezultat tega. Zakaj ne bi ta les ostal še nekaj let v gozdu, pa rastle, pa bi čakal tiste čase, ko bomo mi organizirali lesno predelovalno industrijo pa ta les porabili doma? Vsem verjetno gre v nos povezavi, Sklad kmetijskih zemljišč, Ministrstvo za kmetijstvo in Zavod za gozdove, ker so ti koncesionarji privatna podjetja. In najbolj uspešen od teh koncesionarjev, ki seka že po celi državi, je GG Bled, ki je v lasti cerkve. Zdaj jih je očitno treba odrezati, pa brate bivše iz sosednjih držav pripeljati gor, da bodo sekali po minimalni ceni. In ta les bodo vozili ven. Kot je že kolega Tanko povedal, strokovnega dela niso dobro opravili, zdaj bodo pa še komercialnega. In še nekaj novih bodo zaposlili, po drugi strani bomo pa več izgubili, kot bomo dobili. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala lepa, predsedujoča. Kot je že naš vodja poslanske skupine povedal, bomo v poslanski skupini glasovali proti in tudi jaz bom glasovala proti, in to iz enega samega razloga. Prepričana sem, da vmešavanje države v gospodarstvo ne prinaša nobene pozitivne strani. Razumela bi, da bi se država vmešala v gospodarstvo, da bi naredila spodbude za zagon lesno predelovalne industrije. Vendar v samem zakonu o kakšnih spodbudah ni bilo govora. Jaz sem že zastavila poslansko vprašanje predsedniku Vlade in tudi podala na koncu svoje videnje in tudi namero, da se ustanavlja državno podjetje dveh političnih strank. Glede na to, kako je zakon pripravljen, mislim, da je bila včerajšnja razprava samo še potrditev tega, zato se mi zdi, da je treba zadevo nekoliko zaustaviti in pogledati, kakšne so rešitve. Predvsem z vidika tega, ker imamo na Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov in tudi na Zavodu za gozdove strokovnjake, ki znajo upravljati z slovenskimi ali pa državnimi gozdovi, niso pa hkrati to, kar je bilo že danes povedano, tržniki ali pa komercialisti, ki bi znali ta les spraviti na trg.

Zato se mi zdi ustanavljati podjetje za eno oziroma za dve politični stranki. govori se tudi že, kdo naj bi bil direktor, pa tega zdaj ne bom imenovala, skrajno neresno. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Obrazložitev v lastnem imenu ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovane kolegice in kolegi!

Moje glasovanje bo takšno, da želim slovenski javnosti sporočiti, da ta zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Preveč je bilo neznanck. Na nekatere so pokazali tudi koalicijski kolegice in kolegi. Mi pravzaprav ne vemo, ali gre za nek holding, koliko deojev bo še generiral ta deo. In res je, kot je povedala kolegica Iva Dimic, predsednica Odbora za kmetijstvo, vse bo malo bolj jasno, ko bodo imenovali prvega direktorja. Takrat bo najbrž spet treba imeti kakšno razpravo ali pa usklajevanje najprej znotraj koalicije, kjer bodo kakšna prerivanja. Gotovo bomo tudi v tej sestavi že imeli razprave o kadrovanju in poslovanju tega novonastalega državnega podjetja, ki bo menedžiral z državnimi gozdovi. Če imamo danes maratonske razprave glede upravljanja državnega premoženja, s katerim upravlja Slovenski državni holding, prav tako glede kadrovanja, nedavno je bila maratonska razprava glede tega. Verjemite, da bo tudi o tem socialističnem konglomeratu, o tem socialističnem kombinatu enkrat bomo imeli spet maratonske razprave in bojim se, ja, bojim se, da bo to spet ena možnost, ena priložnost za bankomate političnih strank pretežno iz leve politične provenience.

Torej koncept je napačen, ni v skladu z našim pogledom na gospodarstvo, z našim pogledom na upravljanje, ni v skladu s politiko Nove Slovenije, ker pravimo, da se mora politika umakniti iz gospodarstva, zato seveda nasprotujem temu zakonu.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Obrazložitev glasu v svojem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Jaz bom vzdržan. Ko poslušam to debato, se lahko strinjam, da je ta politika leva, ampak leva je v tistem ljudskem smislu, ko je nekdo "lev", in leva je s te strani in po celi ulici tule. Ko poslušam to debato, se ne morem izogniti drugemu, kot da gre debata o prekadrovanju, o nekem sektorju, ki ga je bolj obvladoval SLS, zdaj bi ga pa verjetno bolj obvladoval SD. Zdaj smo se začeli pogovarjati o kadrovanju, namesto da bi se pogovarjali o lesno predelovalni verigi. Tudi če ne bi stanoval tako blizu Avstrije, tudi če ne bi imel tasta sodnega izvedenca in inženirja za to področje, sem naklonjen bavarsko-avstrijskemu delu. Nova Slovenija ima tam dobre stike. Tam se država zelo vpleta v gospodarstvo ves čas, naj vas enkrat tudi to naučijo. Tako kot gre ta debata zdaj, tako kot je šlampasto pripravljen ta zakon, pa se bojim, da bodo od tega največ imeli lubadarji. Seveda je lepo eno frazo ven potegniti in reči, uh, lesno predelovalna veriga, ki se je v četrto stoletja sesula, nekaj drugega je pa to celo zgodbo vzpostaviti nazaj. Sicer me bodo moji malo topli, dejansko je tu kolega

Tanko najbolj nazorno opisal, kje je tu cela problematika. Navsezadnje je to tudi stroka, iz katere izhaja. Vsega tega se je treba lotiti. Na ta način, kot se pa tu poskuša lotevati, pa verjetno že žvižgajo lubadarji od sreče. Hvala za besedo.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Obrazložitev glasu v svojem imenu ima gospa Vojka Šergan.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovani!

20 % gozda je v lasti države. Do zdaj je bilo upravljanje z gozdom popolnoma neučinkovito, kar se ugotavlja že leta in leta. Čas je, da pride do spremembe, in to je zdaj prvi korak k tem spremembam. Zato bom ta zakon podprla, ker je treba preiti od besed k dejanjem.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 45, proti 20.

(Za je glasovalo 45.) (Proti 20.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Ugotavljam, da je zbor sklep sprejel, zato bo predlog zakona dodeljen v obravnavo Odboru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano kot matičnemu delovnemu telesu. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 36. točko dnevnega reda, to je prva obravnava Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združene levice ima gospod Miha Kordiš, izvolite.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo, predsedujoča.

V Združeni levici zagovarjamo delitev dobička med delavce, in sicer ne, da je ta delitev dobička prostovoljna in odvisna od muh in volje posameznih kapitalistov, tako kot je to sedaj, zagovarjamo, da mora biti delitev dobička med zaposlene obvezna. Za kaj takega imamo presneto dobre razloge. Prvi razlog je načelni razlog. Ravno delavci, zaposleni so tisti, ki vso to vrednost ustvarjajo, in pravilno je, da potem na sadovih svojega dela tudi participirajo. In delitev dobička med delavce pomeni natančno to – participacijo. Imamo pa tudi makroekonomske razloge za kaj takega. Vemo, da slovensko gospodarstvo potrebuje dvig notranjega povpraševanja, delitev dobička med

delavce lahko k temu povpraševanju bistveno prispeva, hkrati pa bi obvezna delitev dobička med zaposlene stimulirala tudi podjetja, da bi raje vlagala v investicije in v razvoj, kot da si nekateri privilegirani lastniki izplačujejo dividende. To so vse razlogi, zakaj v Združeni levici odločno stojimo na strani obvezne delitve dobička med delavce. Tudi ta zakon, ki je danes pred nami, bomo podprli. Daleč od tega, da bi dosegel naše standarde, ampak odpira neke možnosti, ki jih pa ne moremo zanemariti, sploh če se soočimo z vladno alternativo, ki želi obstoječi nedelujoči sistem delitve dobička med delavce zacementirati in želi zacementirati neko prostovoljno obračanje kapitalistov in odvisnost zaposlenih, delovnih kolektivov od njihovih muh. Ta zakon bomo podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev ima mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NeP): Najlepša hvala za besedo.

Vsi, ki nam gre za to, da bo več dobička končalo pri delavcih, bomo danes ta zakon podprli, bomo glasovali za predlog dopolnitve zakona o delitvi dobička delavcem. V včerajšnji razpravi smo se pravzaprav vsi strinjali, da obstoječi zakon ne daje rezultatov, ki so si jih tisti, ki so zakon pisali, želeli. ěrgo, dajmo ga dopolniti, na mizi je predlog. Mislim, da včeraj pravzaprav nihče ni nasprotoval rešitvam, ki so v zakonu zapisane. Če zakon dobi podporo, se v nadaljnjem postopku da stvari izboljšati. Ne pravimo, da je popoln, da se stvari izboljšati in tudi dopolniti. Polna usta so nas o tem, da je prav, da delavci participirajo pri dobičku, ampak na žalost potem vedno pride, "ampak ne danes, ampak enkrat drugič". In namesto podpore tem spremembam zakona dobimo izgovor o iskanju sistemskih rešitev, kar je tako ali tako že šlager te koalicije. Včeraj ste nam razlagali o tako imenovani mini davčni reformi, ki je danes že mrtva, je ni več. To so sistemske rešitve, ki nam jih ponujate, spoštovani kolegi. Zakon je danes ne mizi in danes imate možnost zagotoviti, da ga v nadaljnjih postopkih lahko popravljamo. In, ja, ljudje od besed ne morejo bolje živeti. Dejanja so tista, ki štejejo.

Mi trije, seveda, bomo ta zakon podprli.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Stranke modernega centra ima gospa Andreja Potočnik.

ANDREJ POTOČNIK (PS SMC): Predsedujoča, hvala za besedo.

V Poslanski skupini SMC menimo, da omenjeni zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Ugotavljam namreč, da obstoječi zakon o udeležbi delavcev pri dobičku ni zaživel, in to predvsem iz dveh razlogov. Prvi so

administrativne ovire. Druga ovira je pa enoletni oziroma triletni odlok izplačila za uveljavitev davčnih olajšav. Vlada nam je včeraj v sami razpravi povedala, da bo zaradi teh pomanjkljivosti pristopila k tej spremembi sistemsko in celovito v okviru davčne reforme s ciljem povečanja konkurenčnosti poslovnega okolja, znižanja obremenitev ter upoštevanja javnofinančnih obremenitev. Ker vemo, v kakšni situaciji smo, ta zakon v svojem predlogu tudi navaja, da naj bi bile finančne posledice, res, da drži, da natančno ne morejo biti izračunane, vendar so lahko v višini 30 milijonov evrov. V Poslanski skupini SMC menimo, da omenjeni zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima besedo gospod mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Poslanska skupina Nove Slovenije bo omenjeni zakon podprla, ker je soliden nastavek za to, da problematiko nagrajevanje delavcev primerno rešimo. Jaz bi vendarle koalicijskim poslancem priporočal, da ne sledijo tem tipičnim delitvam koalicija in opozicija in vsak opozicijski zakon že v kali zatrejo in ga zavrnejo in mu vsaj v prvi obravnavi dajo možnost, da nadaljuje svojo pot in da ga potem še nadgradimo. Jaz sem tudi včeraj dejal, da ta zakon, ki je pred nami, ni popolnoma stoprocenten, da ga je treba še v določenih delih popraviti, ampak če ga danes zavrnemo, potem te možnosti tudi nimamo. Danes pa je to tema in o tej temi se je treba konkretno odločati. Prosim pa, da več ne obrazlagate vašega glasu na takšen način, da rečete, da boste to zavrnili, ker vlada pripravlja svoj koncept davčne reforme. Ljudje božji, danes je vaš minister za finance rekel, da je naredil križ nad tisto davčno reformo, ki jo je predlagal. Tako da ne vem, pri čem sedaj smo. In tukaj je vsaj priložnost in možnost, da se neka zgodba nadaljuje.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Še v lastnem imenu, gospod dr. Trček, izvolite.

DR. FRANČ TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Seveda bom ta predlog zakona podprl. Poglejte, iz te debate je jasno, čeprav v opoziciji prihajamo iz dokaj pestrih, raznolikih ideoloških področij, a, ne kolega Han, se strinjamo, da bi delavci bili soudeleženi pri dobičku. Očitno se koalicija, ki prevzema absolutno odgovornost, s tem ne strinja in išče neke izgovore. Prej smo poslušali neko debato o lahkotnosti 20 plus 20 milijonov. Sedaj v tej argumentaciji je teh 30 milijonov okvirnih, ki bi lahko šli delavcu izpadek na dobičku proračuna, pa kar na enkrat konec sveta. Mogoče bi bil pa delavec bolj zadovoljen, mogoče bi bila pa produktivnost večja, mogoče

bi bilo pa več lesenih oken in manj furnira, več polnega lesa in več davka. O tem pa ne razmišljate. Dobro jutro!

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Še kakšna obrazložitev glasu? V lastnem imenu?

Mag. Alenka Bratušek, izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NeP): Hvala še enkrat.

Jaz bom zakon seveda podprla. In tudi tisti, ki čakate sistemske rešitve, podprimo zakon, zakon lahko začne veljati 1. 1. 2016, vi pa še naprej iščete sistemske rešitve. Saj ta pot ni končana. Ampak davčno reformo, ki je bila v javni obravnavi, ste pa sami pokopali, čeprav, mimogrede, s tisto davčno reformo ste, spoštovana koalicija, od SD do SMC, izplačilo davka na dobiček želeli preprosto ukiniti. Tako da mogoče je dobro, da se je pot tiste davčne reforme, mini davčne reforme končala. In res se ne bi podrl svet, po vsej verjetnosti pa tudi Slovenija ne, če bi koalicija zbrala toliko poguma pa podprla kakšen predlog, ki ga pripravljamo v opoziciji z dobrimi nameni – ne zase, ampak za delavce.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Še kakšna obrazložitev glasu v lastnem imenu? Ne. Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 16, proti 39.

(Za je glasovalo 16.) (Proti 39.)

Ugotavljam, da zbor predlaganega sklepa ni sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to so Vprašanja poslank in poslancev.

Pregled predlogov sklepov poslank in poslancev za razpravo o odgovorih predsednika Vlade, ministrice, ministrov je objavljen na e-klopi.

V skladu s predlogom poslanke mag. Alenke Bratušek bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednika vlade dr. Mira Cerarja na poslansko vprašanje mag. Alenke Bratušek v zvezi z ukrepi Vlade Republike Slovenije.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev ima mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NeP): Etika, morala, visoke politične pravne kulture. To so besede, ki so jih bile polna usta gospoda

Cerarja. Zavezali smo se politiki, ki bo Sloveniji prinesla stabilnost ter višjo politično in pravno kulturo. Čakajo nas težke preizkušnje, ampak narediti moramo napredek, preboj. Zato govorim predvsem o dvigu pravne in politične kulture. To seveda niso moje besede, ampak besede predsednika Vlade. Ko gospoda Cerarja danes opozorimo na nepravilnosti, nas odpravi z besedami, da je to nedostojna trditev, očitno nesmiselna, da je naša domišljija neverjetna in da so določene primerjave abotne. Nedostojna trditev, očitno nesmiselna, plod neverjetne domišljije in abotne primerjave. Ko sem poslušala odgovor predsednika Cerarja, sem imela občutek, da pred mano ne stoji Miro Cerar, ampak nekdo drug. Imenovanje vodstva SDH je bilo vse kaj drugega kot transparentna pot imenovanja nove uprave, ki ima v rokah približno 15 milijard našega premoženja. Gospod Jazbec je bil na mesto šefa SDH imenovan nestransparentno, ekspresno hitro v senci migrantske krize. To je dejstvo. Prav tako je dejstvo, da je gospod Jazbec v hotelih Bernardin zaposlil gospoda Lebna, državnega sekretarja, ki je nezakonito prejel dodatek za magisterij. Tega pravzaprav niti ne zanikate, ker je res. In vse te povezave se gospodu Cerarju zdijo povsem okej. Verjetno bi danes vlado vodil kdo drug, če bi vse to povedal tudi pred volitvami. Takrat je bila plošča obrnjena še na eno drugo stran.

Glede na to, da je 15 milijard veliko, jaz predlagam, da se o postopku imenovanja vodstva SDH, o odgovoru predsednika Vlade na moje poslansko vprašanje pogovorimo tudi na seji Državnega zbora in zato predlagam, spoštovani kolegi, da moj predlog podprete.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 28, proti 46.

(Za jih je glasovalo 28.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Jožeta Tanka bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednika Vlade dr. Mira Cerarja na poslansko vprašanje gospoda Jožeta Tanka v zvezi z ukrepi pri reševanju begunsko-migrantske krize. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Glede na to, da se ta migrantski val nadaljuje in da so napovedi, da se bo ta val še stopnjeval sem predsednika Vlade vprašal naslednje: Ali ima Vlada pripravljene ukrepe za nadziranje nadaljevanja oziroma stopnjevanja begunskega vala, s katerim boste zagotovili stabilnost meje, varnost ljudi in premoženja, zdravja in tako napre? Ali ima Vlada razdelane ukrepe in postopke za preprečevanje tihotapljenja denarja, teroristov, orožja in ubojnih

sredstev? Ali ima Vlada razdelane ukrepe za odkrivanje in preprečevanje nastajanja morebitnih terorističnih skupin v Sloveniji? Predsednik Vlade je v svojem odgovoru povedal, da migrante zelo uspešno usmerjamo, se pravi sprejemamo, v maksimalni možni meri evidentiramo in jim omogočimo pot v naslednje države, da smo se izkazali kot ena izmed najbolj kompetentnih držav tako glede schengenske meje kot tudi glede tranzita, da se pripravljamo na morebitno stopnjevanje tega migrantskega vala in v ravno ta namen smo začeli postavljati določene usmerjevalne ograje na meji, da imamo izkazano javno priznanje od sosednjih držav, da ta hip stopnja ogroženosti v Sloveniji ni povečana, da vsak migrant ni terorist, da imamo pripravljene ukrepe, s katerimi bomo izvedli individualne preglede tistih, ki vstopajo v to državo in tako naprej. Da ne naštevam več.

Na niti eno vprašanje, ki je bilo postavljeno predsedniku Vlade, vidite že iz odgovora, lahko ste tudi preverili, predsednik Vlade ni odgovoril. Ni odgovoril in več kot normalno je, da zahtevamo, da se o tem vprašanju opravi razprava. Gre za elementarna vprašanja varnosti, nadzora nad schengensko mejo, nadzora nad migrantsko- terorističnimi tokovi – res so vmes tudi begunci, ki imajo na nek način poseben status – ampak nad temi temeljnimi stvarmi, ki so povzročili teroristično aktivnost v Parizu in tudi v drugih državah, pa je treba na nek način zagotoviti.

Predsednik Vlade na to ni odgovoril in mi bomo podprli predlog, da se o tem vprašanju opravi razprava v Državnem zboru.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 21, proti 51.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Luka Mesca bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednika Vlade dr. Mira Cerarja na poslansko vprašanje gospoda Luka Mesca v zvezi s postavitvijo žičnate ograje na meji s Hrvaško.

V imenu Poslanske skupine Združena levica ima besedo gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Premier Miro Cerar je pred volitvami obljubljal novo etiko in moralo, po volitvah se je pa očitno odločil, da se bo v zgodovino te države zapisal kot premier, ki je vojski omogočil vmešavanje v civilne zadeve, državo pa obdal z bodečo žico. Za to slednje si je izbral zelo pomenljivo obletnico. Odločitev o postavitvi ograje je padla ravno na 26. obletnico padca Berlinskega zidu. In na 26. obletnico padca Berlinskega zidu je Slovenija postala 5. država v Evropi, ki se je odločila za ta sramoten ukrep. Premierja sem

vprašal v svojem poslanskem vprašanju, čemu ta ograja v resnici služi. Kriza, ki jo imamo, se zaenkrat ni izkazala kot varnostna oziroma v tistih vidikih, ki smo jih videli v Parizu, je treba vedeti, da ograja nobenega terorista ne bo ustavila in na ta način ne bo na noben način pripomogla. Hkrati gre za izjemno drag ukrep, draga je bila postavitve ograje, še dražje bo njeno vzdrževanje. V vsesplošnem krčenju proračunskih postavk je nezaslišano, da si za ukrep, za katerega premier ni znal razložiti, kaj točno naj bi s tem rešil, kako odgovarja na vprašanja, ki nam jih begunska kriza zastavlja, kako odgovarja na logistično vprašanje, kako odgovarja na organizacijsko vprašanje, kako odgovarja na humanitarno krizo, ki jo vidimo. Na nobeno od teh vprašanj ni znal odgovoriti. Bomo pa v ta ukrep vseeno investirali desetine milijone evrov, namesto da bi se odločili za bistveno bolj smotrne ukrepe, ki bi dejansko začeli reševati probleme tam, kjer imamo, pri logistiki, organizaciji in tako naprej. Mogoče bi s tem denarjem tudi kakšnega človeka zaposlili. Manj bi bilo brezposelnih in bi bili vsi na koncu dneva zadovoljni. Tako pa v svetu izgledamo zelo čudno, podobni Orbanovi Madžarski. Slika se nam prihodnost, da bodo ljudje pred našo mejo, pred bodečo žico, družine, otroci tam zmrzovali, pa stradali, mi si bomo pa umivali roke in se delali, da to ni naš problem. Ampak očitno to premierja ne moti.

Zato predlagam, da se o tem pogovorimo in da opravimo resno razpravo o takih ukrepih. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa. Še kakšna obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine? Ne.

V lastnem imenu ima besedo gospa Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Spregovorila bom v lastnem imenu, spregovorila bom tudi v imenu Belokranjcev. Jaz kot Belokranjica moram reči, da sem osebno zelo prizadeta zaradi tega nesorazmernega ukrepa na reki Kolpi.

Prvič je ta ograja, ta žica, žiletasta žica velik strošek. Postavila ga je vojska in ne policija, čeprav naj bi take tehnične ovire postavljala policija. Tehnične ovire smo si do zdaj predstavljali bolj nekako kot tehnične ovire, vendar to nikakor ni sorazmeren ukrep. Kar je najhuje, se Belokranjecem ne dovoljuje dostop do reke Kolpe. Ne morejo napajati živine, kot so jo vedno napajali. Dvolastniki ne morejo obdelovati svoje zemlje. Kmetje bodo ob pridelek. Ne morejo čolnariti, ne morejo ribariti, ne morejo se iti turizma. Skratka, kako bodo Belokranjci, ki tradicionalno vedno živijo z reko Kolpo, živeli ob tem, da imajo žičnato ograjo, ki je nevarna za ljudi in za živali. Videli smo že ujete košute, ki umirajo v mukah. Živali so navajene, da se napajajo ob reki. Hrvati se mirno lahko kopajo na celi reki Kolpi, medtem ko Slovenci, bomo – kaj? Šli bomo na hrvaško stran, tako kot hodimo na hrvaško morje, če bomo hoteli uživati v reki

Kolpi. Vse samo zato, da ne bi begunci prišli čez, ampak jih bomo raje, kot je kolega Luka rekel, gledali na drugi strani, kako umirajo, se zapletajo v žico. Kaj bomo naredili? Gledali bomo mirno in s tem izkazovali svojo človečnost. Ne kolegi, ne bo tako. Tihotapci bodo še bolje služili zaradi tega. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

V lastnem imenu ima obrazložitev glasu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Jaz sem še bolj žalosten kot Violeta, ker sem v bistvu rojen v Beli krajini. V eni vasi sem rojen, v drugi vasi čez Kupo oziroma Kolpo, kot jo vi poznate, imam dober del familije. Ko imam poln "kufer" vsega, se grem malo s "čunom" vozit, zdaj očitno bom moral imeti še "cvikštange" s sabo.

Če smo malo bolj resni, bi želel, da mi Cerar tudi odgovori, od kod bo nadomestil izostanek za še dodatno tehnično oviro v Beli krajini, ki jih ima že tako. Ali bo nadomestil izostanek od turizma kar nekaj kampom in tako naprej? Lahko bi vam priimke, lahko bi vam imena govoril teh ljudi. Seveda je lahko delati to propagando, ki ste jo vsi zagrabili, razen 2, 3 % državljanov v tej državi ne živi ob žici, se ne srečujejo z begunci. Kako se je ta zgodba splela in razpletla, kako ste govorili še dva, tri mesece nazaj, pa ne bi, kako ste se obračali gor in do, govori več o vas, govori o tem, ime česa je Miro Cerar, nekoga drugega s pričesko. Posledice pa bomo seveda trpeli vsi. Begunska kriza se ne bo ustavila, na njo se bo pilepilo še več kriminala, ki vam bodo to ograjo na določenih mestih tudi "precvikali" in "lifrili" begunce razpršeno naprej. Kar bi pa lahko naredili z 80 milijoni, kolikor ste dali za ograjo, prej smo imeli neko točko, verjetno bi s tem lahko zaposlili tisoč pripadnikov policije in končno ustavili kadrovske nazadovanje le-te. Hvala za besedo.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 8, proti 64.

(Za je glasovalo 8.) (Proti 64.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca dr. Vinka Gorenaka bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za notranje zadeve mag. Vesne Györköös Žnidar na poslansko vprašanje dr. Vinka Gorenaka v zvezi s pripravami Republike Slovenije na morebiten naslednji val migrantov na mejah Republike Slovenije.

V imenu Poslanske skupine SDS ima besedo gospod dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz sem to poslansko vprašanje pisal 15. 10. Glasi se, kako smo pripravljene na prihod

migrantov, ki so prišli dva dni kasneje. Seveda poslovniki ministrici omogoča odsotnost, ampak po mojem vedenju samo odsotnost, kadar je v tujini. Brežice še niso v tujini, pa Šentilj tudi ne, tam kjer je takrat hodila. Vodstvo Državnega zbora bi verjetno moralo poskrbeti za prisotnost ministrov.

Ta odgovor, ki pa ga je danes podala, pa je šel v smeri, ki je govorila o tem, kako smo v tem mesecu in pol uspešno opravili neko nalogo. Uspešno opravljena naloga bi bila, če bi 17. 10. letošnjega leta, ko se je začel drugi migrantski val, spoštovali schengen. To pomeni, da bi spuščali v državo tiste, ki imajo pogoje za vstop, ali tiste, ki na meji zaprosijo za azil. Teh je bilo, mislim da, okoli 85, tako je tudi danes govorila ministrica. Pozabila je povedati, da jih je 45 že ušlo, pa je rekla, da jih še kar nekako obravnavajo. In ne bi država Slovenija prek svojega ozemlja spustila četr milijona ljudi, ki so v to državo vstopili nezakonito, ki so na ozemlje Evropske unije vstopili nezakonito, in na državne stroške slovenskih davkoplačevalcev je ta četr milijona ljudi bil v tem času pripeljan na mejo z Avstrijo. Kakšna je razlika med tem dejanjem in tistim Hrvatom, ki je pri Pincah tihotapil v Avstrijo sedem mladoletnih oseb, je odgovor tudi jasen. Razlike ni nobene. On je sicer svoj bencin uporabljal, država Slovenija pa to počne s pomočjo policije na račun davkoplačevalcev. Zato je razprava v tem državnem zboru o tem predlogu seveda nujno potrebna. Pa ne gre samo za to vprašanje. Gre tudi za varnostno vprašanje.

Čedalje več podatkov se kaže kot tistih, ki so tudi vsaj posredno doprinesli s temu, kar se je zgodilo v Parizu, zato bi pričakoval podporo temu predlogu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 49.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanke gospe Violete Tomič bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za okolje in prostor gospe Irene Majcen na poslansko vprašanje gospe Violete Tomič v zvezi z določitvijo števila volkov za odstrel v obdobju od 1. oktobra 2015 do 30. septembra 2016.

Obrazložitev v imenu Poslanske skupine Združena levica ima gospa Violeta Tomič.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

Sistem varstva volkov v Sloveniji ni ustrezen. Skladno s habitatno direktivo Sveta Evrope mora država, da bi dovolila odstrel, med drugim izkazati obstoj izpolnjenosti naslednjih pogojev. Najprej mora prikazati stanje populacije, drugo, da je to stanje ugodno in tretje, da ukrep odstrela ne bo ogrozil ugodnega stanja vrste.

Republika Slovenija pri obravnavanju populacije volka v Sloveniji doslej ni izkazovala izpolnjenosti nobenega od teh pogojev, zato krši habitatno direktivo. Slovenija ni izkazala pozitivnih rezultatov teh treh testov. Nima podatkov o realnem stanju volkov v Sloveniji in odstrel utemeljuje na podatkih monitoringa iz leta 2012, ko se je končal Life projekt SloWolf. Ni problematičen samo ta na pamet ocenjen odstrel volkov in kršenje habitatne direktive, problematično je celotno področje varstva volka v Sloveniji. Na področju kazenskega varstva na primer je problematična nedosledna uporaba pojma divje živali, divjadi in ogrožene in zredčene vrste.

In zakaj je pomembno, da podprete mojo zahtevo za splošno razpravo? Zato, ker so nevladniki ali točneje Pravno-informacijski center nevladnih organizacij so zadevo že dali na Upravno sodišče. Grozijo tudi s tožbo na Evropskem sodišču. Skratka, grozijo nam odškodnine in oškodovanje državnega premoženja. Zato vas prosim, da podprete moj predlog za splošno razpravo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 6, proti 58.

(Za je glasovalo 6.) (Proti 58.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca dr. Vinka Gorenaka bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za notranje zadeve mag. Vesne Györköš Žnidar na poslansko vprašanje dr. Vinka Gorenaka v zvezi z ukrepi Ministrstva za notranje zadeve za zavarovanje državne meje z Republiko Hrvaško.

Dr. Vinko Gorenak, v imenu Poslanske skupine SDS obrazložitev glasu, izvolite.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Ni obrazložitev glasu, ampak je zahteva za razpravo o odgovoru ministrice.

V poslanskemu vprašanju s tega meseca sem spraševal, ali namerava ministrica kaj ukreniti, končno, s tako imenovano azilno zakonodajo oziroma z Zakonom o mednarodni zaščiti. Namreč vse države Evropske unije na tej poti, tudi Nemčija, tudi Avstrija, so azilno zakonodajo spremenile v tem obdobju. Nemčija je že zdavnaj uvedla samo prehrano in bivanje, brez kakršnihkoli denarnih nadomestil. Država Slovenija še vedno izplačuje denarna nadomestila prosilcem za azil itd. Vlada Republike Slovenije pa pravzaprav od 1. septembra, ko sem prvič slišal, do danes, ker danes je bilo spet ponovljeno s strani ministrice, da pripravljajo zakon. Ja, ta petek pa bo. To poslušamo že od 1. septembra do danes, ko je konec novembra, hkrati pa vidimo, da Vlada ni naredila nič. Zato sem danes ministrico spraševal, ali bo podprla tisto, kar smo mi včeraj vložili. Naš včerajšnji predlog pa gre v neki

smeri, ki se ji reče najprej v skladu z naslovom zakona, naslov zakona je pa Zakon o mednarodni zaščiti, pomeni, da nekoga zaščititiš na območju Republike Slovenije toliko časa, dokler se ne more vrniti v svojo državo. Naša zakonodaja, delno tudi evropska, pa je bolj narejena v tistem smislu, da seveda integrirajo te ljudi, ki prihajajo sem. Ni razloga, če se v njihovi državi pojavijo razmere, ki so varne, da se ne bi tja vrnili.

Nadalje, v našem zakonu tudi predlagamo, da se takoj ukinejo vsa denarna nadomestila in da se tem ljudem enostavno priskrbi hrana in stanovanje. Se pravi, bivanje v azilnem domu in pa trije obroki. Nadalje so vse evropske države do sedaj več ali manj že zapisale, da posamezniku, ki prosi za azil in v tem času stori kaznivo dejanje ali prekršek, se ta postopek prekine in se posameznika vrne, od koder je prišel, po predpisanem postopku. Slovenija tega še vedno ne počne. V azilnem domu ga dajo iz prvega v drugo nadstropje, če kaj takega naredi. Skratka, to so tiste pomembne spremembe, o katerih sem ministrico danes tudi spraševal, ali jih bodo podprli. V odgovoru pa mi je našela, ne boste verjeli, kaj vse bo vlada sprejela v petek. In če primerjate tisto, kar sem jaz govoril, s tistim, kar bo vlada storila v petek po njenih besedah, pravzaprav vlada vlaga isti zakon. Koliko bo to res, ne vem, ampak vsekakor se bomo srečali s tema dvema zakonoma tukaj v Državnem zboru in upam, da bosta čim prej sprejeta. Ne glede na to, pa se moje poslansko vprašanje nanaša tudi širše, zato prosim za razpravo glede na drugi dve vprašanji, ki sem ju imel danes. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa za vašo obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS.

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 48.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Jožeta Horvata bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za okolje in prostor gospe Irene Majcen ter ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo gospoda Zdravka Počivalška na poslansko vprašanje gospoda Jožefa Horvata v zvezi z visokimi koncesninami za geotermalno vodo.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima besedo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa. Spoštovane kolegice in kolegi!

Poslansko vprašanje sem postavil zato, ker je prišlo v zadnjem času do velikih sprememb predvsem na področju koncesij in na področju omejevanja geotermalnega potenciala.

Te spremembe so seveda negativne in negativno vplivajo na slovensko gospodarstvo. Vlada je namreč na svoji 65. redni seji 5. novembra sprejela 9 uredb o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin. Gospodarski subjekti, ki so uredbe prejeli, in tisti, ki jih še pričakujejo, so močno zaskrbljeni in ogorčeni, saj tako visokih koncesnin kalkulacije njihovih produktov ne prenesejo. Posledično to lahko privede do velikih izgub delovnih mest in celo zapiranja zdravilišč in podjetij. Vse to pa bi pomenilo izjemno nevarno tveganje za celotno regijsko gospodarstvo in socialno blaginjo predvsem Pomurja. Zaradi visokih koncesnin je še posebej na udaru, kot rečeno, Pomurje kjer se nahaja okrog 65 % geotermalnega potenciala. Prav na eksploataciji geotermalnega potenciala so se pisale mnoge strategije razvoja Pomurja. Tu najdemo tudi največ primerov dobrih praks eksploatacije geotermalnega potenciala. Govorimo namreč o vodonosniku Termal I, ki se nahaja v Prekmurju na globini okrog tisoč 200 metrov, temperatura vode do 50 stopinj Celzija, prav tako debelina tega vodonosnika približno 50 metrov, površina približno tisoč 400 kvadratnih kilometrov. To je energetski toplotni potencial, ocenjen na 580 milijonov giga joulov. Fantastičen toplotni potencial. Enak toplotni učinek oziroma toplotno energijo dobite, če skurite približno 14 milijonov ton nafte. In zdaj naenkrat študije kažejo, da je ta geotermalni potencial usahnil oziroma da usiha. Če je bila do sedaj poraba tega geotermalnega potenciala neracionalna, potratna, potem bi že davno inšpekcijske službe morale ukrepati. Zdaj je kar naenkrat šok za vse te, ki geotermalni potencial izkoriščajo, ker so visoke koncesnine in ker bo treba zmanjšati količine eksplotirane vode.

Kolegice in kolegi, če želite dobro Pomurju oziroma severovzhodni Sloveniji, bi bilo treba ta sklep o razpravi v Državnem zboru tudi podpreti, sicer mislim, da je konec eksploatacije geotermalnega potenciala, če bo šlo tako naprej. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala.

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 21, proti 44.

(Za jih je glasovalo 21.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Zvonka Laha bo zbor odločal v naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo dr. Petra Gašperšiča na poslansko vprašanje gospoda Zvonka Laha v zvezi s tretjo razvojno osjo.

V imenu Poslanske skupine SDS ima besedo gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Veliko govorimo o tretji razvojni osi pa tudi o drugih razvojnih oseh. Zelo malo pa govorimo o tem srednjem delu

tretje razvojne osi. Seveda severni del in južni del sta veliko bolj potrebna kot ta srednji del. Pa vendar tudi za ta srednji del je bila opravljena študija variant in je najprimernejša varianta bila obdelana tudi s prometno-ekonomskega vidika in je bila študija negativna. Sedaj naj bi novelirali to, iskali drugo varianto, vendar se jaz bojim, da zaradi zelo zahtevne konfiguracije terena bo glede na predviden promet tudi ta študija negativna.

Po drugi strani pa se občine trudijo, predvsem pa gospodarstva v teh občinah mirnske doline, da bi na nek način posodobili to cesto od Sevnice do Trebnjega, ker je gospodarstvo v tej dolini, ki je precej močno, v nezavidljivem položaju.

Ministra sem vprašal, v katero smer bo to šlo in kdaj lahko pričakujemo, da se bo ta del tretje razvojne osi začel graditi. Vendar tudi sam minister ugotavlja, da stvari niso razčiščene, da bo spomladi ponovno, in jaz se bojim, da bomo težko mi dočakali ta del tretje razvojne osi. Po drugi strani pa občine pripravljajo tudi izvedbene prostorske akte za prestavitev državne ceste, da bi vendarle na nek način ugodile gospodarstvu, ki je tukaj v kar precejšnjem zagonu, pa se mora država verjetno odločiti, kaj bo naredila. Po mojem bi bilo boljše in dosti cenejši način posodobiti to državno cesto, ker bi se verjetno v tistih letih, ko bomo dočakali začetek gradnje tretje razvojne osi, že ta sredstva skozi gospodarstvo povrnili v državni proračun.

Zato mislim, da bi bilo treba opraviti razpravo glede te problematike in verjetno še katere. Upam, da bo tudi kolega Han glasoval za ta sklep, ker se vsak dan vozi v to smer in tudi sam dobro ve. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 42.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 42.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Tomaža Lisca bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance dr. Dušana Mramorja ter ministra za javno upravo gospoda Borisa Koprivnikarja na poslansko vprašanje gospoda Tomaža Lisca v zvezi z višino povprečnine za občine za leto 2016.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 21, proti 44.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca dr. Mateja Tašner Vatovca bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za okolje in prostor gospe Irene Majcen na poslansko vprašanje dr. Mateja Tašner Vatovca v zvezi z vplivi Škedenjske železarne v Trstu.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 46.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanke gospe Anje Bah Žibert bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance dr. Dušana Mramorja na poslansko vprašanje gospe Anje Bah Žibert glede celotnih stroškov, vezanih na migrantsko politiko. V imenu Poslanske skupine SDS ima besedo gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoča.

Vemo, da je do sedaj slovensko mejo ilegalno prestopilo okoli 260 tisoč oseb. Samo danes do tega časa okoli 5 tisoč ilegalnih migrantov. Ministru za finance sem zastavila vprašanje, koliko sredstev je bilo do sedaj porabljenih. Odgovor v prvi fazi ni bil natančno dorečen, kajti skoraj je delovalo, da bomo več sredstev dobili, kot smo jih porabili, potem pa je končno nekako prišlo do številke okoli 11 milijonov evrov. V ta znesek pa ni vključeno še vse tisto, kar danes zahtevajo in opozarjajo slovenske občine, to je gospodarska škoda in pa škoda pri posameznikih. Glede na to, da ni bilo časa, da bi v tem kratkem poslanskem odgovoru lahko videli, za kaj so se porabila ta sredstva, ni bilo mogoče izvedeti ne nazadnje zelo pomembno, ali je šlo zadosti sredstev za t. i. varnostno preverjanje migrantov, ali smo dejansko na tem področju storili maksimalno in na drugi strani morda privarčevali tudi nekaj stroškov, kar se tiče prevozov migrantov z enega konca Slovenije do meje. To je okoli 2 milijona in pol evrov.

Predlagam, da se o tem opravi razprava, da vemo, ali smo lahko na nekaterih področjih racionalnejši in tista sredstva namenimo tja, kjer šepamo. To so gotovo varnostni ukrepi, kajti glede na to, kaj se dogaja pri naših sosednjih državah, je to še kako pomembno, in predvsem gre za davkoplačevalski denar. Naj še da dodam, sredstva, ki so obljubljena iz evropskih sredstev, to priznava tudi minister sam, so nedorečena, kajti gre za področje upravičenih in potem tudi neupravičenih sredstev. Tukaj minister ni znal konkretno odgovoriti, katera so neupravičena sredstva in jih mi danes rabimo.

Zato je po mojem mnenju in mnenju Slovenske demokratske stranke razprava o tem vprašanju več kot potrebna in dobrodošla.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 52.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Marijana Pojbiča bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anje Kopač Mrak na poslansko vprašanje gospoda Marijana Pojbiča v zvezi z brezposelnostjo. Gospod Marijan Pojbič, v imenu poslanske skupine, obrazložitev, izvolite.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica.

Vsi skupaj lahko ugotavljamo, da se na področju brezposelnosti praktično v tej Sloveniji, od kar je prevzela vodenje te države vlada Mira Cerarja, ni zgodilo nič. Mi imamo še vedno blizu 110 tisoč brezposelnih, imamo približno 30 tisoč ljudi, ki so na robu revščine, in popolnoma nič se ne zgodi tam, kjer je ključno, in to je, da bi ta vlada enkrat razumela in resnično prišla s konkretnimi predlogi v ta parlament pred vse poslanke in poslance, ki smo tukaj, in se lotila resnično rešitve tam, kjer je ključna. In to je podpora slovenskemu gospodarstvu. Če tega ne bomo storili, ta vlada očitno skupaj s to koalicijo tega ni sposobna, ker vse tisto, kar se je do zdaj zgodilo v tem letu in pol, kar vodi ta vlada in ta koalicija to državo, je to, da smo ostali pri besedah. In še te besede so velikokrat samo besede. Od njih doslej, do tega trenutka nismo imeli predlagane nobene konkretne rešitve. In jaz mislim, da je zato še kako pomembno, da o tem vprašanju razpravljamo tukaj v parlamentu. Vse tiste, ki se skupaj zavedamo v tem parlamentu, kako pomembno je to vprašanje, prosim, da danes ta predlog tudi podprete. Jaz mislim, da če ne bomo vsi skupaj resnično pristopili k nekim drugačnim pogledom in rešitvam, se bo stanje slovenskega človeka iz dneva v dan slabšalo, rezultati bodo iz dneva v dan slabši, revščina se bo povečevala, brezposelnost se ponovno povečuje, in to niso dobri obeti za prihodnost slovenske države. Zato prosim, podprite da se o tem vprašanju opravi širša razprava v Državnem zboru.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 45. (Za je glasovalo 20.) (Proti 45.) Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Franca Breznika bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejana Židana na poslansko vprašanje gospoda Franca Breznika v zvezi s ceno najema kmetijskih zemljišč.

V imenu Poslanske skupine SDS ima obrazložitev glasu gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Spoštovani kolegi in kolegice! Leta 1964 je v alternativnem zborniku Perspektive Jože Pučnik spisal znamenito kritiko kmetijske današnje politike z naslovom Problemi našega kmetijstva. Za to je dobil dve leti zapora. Leta 1987 je Matjaž Klobčič posnel znameniti film po scenariju Toneta Partljiča Moja ata socialistični kulak. Ta scena še danes živi iz tega filma. V Slovenski goricah živi polno Jožetov Malekov, teh malih kmetov, ki ne morejo zaradi nenormalne kmetijske politike mag. Dejana Židana v zadnjih letih preživeti. Imamo majhne zaključene kmetije, ki niso ekonomsko neodvisne, ki imajo manj kot 7 hektarjev in preživetje v Slovenskih goricah teh slovenjegoriških kmetov je zelo malo. Jaz bi vas prosil za podporo. Prosil bi vas za podporo tej razpravi, kjer bi aktivist Vanč sedaj v vlogi ministra za kmetijstvo Dejana Židana vam povedal, kako naj Jože Malek preživi. Jaz vam povem, da to ni za 10 let aresta, to tudi ni razprava o tem, ali je bil Tito Rus ali ni bil. Je pa razprava o tem, ali bodo Jožeti Maleki, ki resnično živijo v Slovenskih goricah, lahko preživeli. In danes jim Dejan Židan skupaj s Skladom kmetijskih zemljišč še bolj greni življenje, kot so jim ga grenili takrat.

Spoštovani kolegi in kolegi, želim, da me podprete v tej razpravi, ki bi lahko imela tudi naslov Moj minister, podpornik socialističnih kulakov. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 47. (Za je glasovalo 20.) (Proti 47.) Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Jožefa Horvata bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za pravosodje mag. Gorana Klemenčiča na poslansko vprašanje gospoda Jožefa Horvata v zvezi s pristojnostmi upniškega odbora v insolventnih postopkih.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokratov ima besedo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa. Ministra za pravosodje sem spraševal, ali spremlja izvajanje predvsem 119.a člena Zakona o finančnem poslovanju v postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju. Moja zahteva za razpravo je logična, ker so problemi s tem omenjenim členom, torej 119.a členom, bom povedal zakaj. In je logična tudi zato, ker je minister napovedal temeljito spremembo tega sicer zelo kompleksnega zakona v začetku naslednjega leta. Ta 119.a člen je bil sprejet v maju 2013 in daje upniškemu odboru pristojnost razrešitve upravitelja na podlagi proste presoje večine članov upniškega

odbora ter njegovo zamenjavo s katerokoli osebo, ki izpolnjuje pogoje za upravitelja. Zakaj sem pravzaprav postavil to vprašanje? Iz konkretnega primera, ki je brutalen. Ta konkretni primer se imenuje podjetje Aha Mura, d.o.o. – v stečaju.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Mir v dvorani, prosim!

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Banke upnice, bom kar povedal katere, NLB, delniška družba, najbrž vsi poznate, SID banka, d. d., Banka Koper, d. d., in Gorenjska banka, d. d., se niso strinjale s predlogom stečajnega upravitelja, ki je predlagal, da bi del sredstev dobili tudi delavci. Zato te banke upnice v svojem pohlepu enostavno zahtevajo menjavo stečajnega upravitelja. Zadeva se vleče pravzaprav že od samega začetka formiranja upniškega odbora, saj so iz upniškega odbora izločili predstavnika delavcev. Pri tem je treba poudariti, da imajo delavci z naslova prednostnih terjatev priznan zahtevek v višini, Murini delavci namreč, da se razumemo, v višini 5 milijonov 342 tisoč 217 evrov. Gospe in gospodje, to je približno nekaj manj kot 10 tisoč neto minimalnih plač. In zdaj banke hočejo tudi ta denar, fučka se jim za delavce, ki so vso Muro ustvarili in tako naprej, fučka se bankam upnicam, da bi se zdravo jedro, ki je ohranjeno ta trenutek pri življenju in je zaposlenih okrog 250 delavcev, razvijalo naprej. Banke bodo zdaj zamenjale stečajnega upravitelja, postavile po 119.a členu omenjenega zakona svojega, ja, svojega človeka, ki bo denar zlifral njim, pa tudi mi bomo še kdaj kakšno banko zakrpali.

Kdo bo krpal finančno luknjo delavcev, delavcev Mure, o tem se moramo pogovarjati. In vesel bom vaše podpore. Mi bomo seveda podprli ta predlog.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Glasujemo.

Navzočih je 72 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 29, proti 43.

(Za jih je glasovalo 29.) (Proti 43.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 30. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o zavarovalništvu v okviru rednega postopka.

Državni zbor je v četrtek, 19. 11. 2015, opravil drugo obravnavo navedenega predloga zakona. Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopoljenega predloga zakona, je zbor na predlog Vlade kot predlagateljice predloga zakona sklenil, da bo na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravil tretjo obravnavo predloga zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na seji matičnega delovnega telesa oziroma Državnega zbora v drugi obravnavi, predlog zakona neusklajen. Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

V imenu Poslanske skupine Združena levica ima obrazložitev glasu gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala.

Še zadnjič. Če smo prej pri Zakonu o gozdovih ugotovili, da je ena izmed pozitivnih plati sicer precej meglenega zakona ta, da bo podjetje Slovenski gozdovi, d.o.o., upoštevalo načelo delavskega soupravljanja, se pravi, da bodo v njegovih nadzornih in upravnih organih sedeli tudi delavci, pa jih s tem zakonom o zavarovalnicah, ki ga zdaj sprejemamo, v zavarovalnicah ne bo več. Namreč ta zakon pod krinko prenosa evropske direktive naravnost izganja delavsko predstavništvo iz zavarovalniškega sektorja, ker enostavno na sistemski ravni postavlja neupravičeno pogoje za delavskega direktorja in delavske člane nadzornih svetov tako visoko, da jih ne bo mogel dosegati nihče razen bivše poslovodne osebe, ki pa niso delavci, ampak so menedžerji. Se pravi, ta zakon delavsko soupravljanje pervertira v menedžersko soupravljanje. Na to smo v Združeni levici opozorili tako na odboru kot v splošni razpravi, obakrat smo vložili amandmaje, obakrat so bili amandmaji gladko povoženi s strani koalicije, kljub temu da smo pokazali, da je to neustavno, da je to v neskladju z evropsko direktivo in da za to ni nobenih argumentov razen pač nekega arbitrarnega delovanja te vlade, ki se je očitno pač odločila ekonomski demokraciji v tej državi dokončno narediti konec.

Drug problem s tem zakonom je, da krši koalicijsko pogodbo v točki dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja. Mi smo opozorili, da so v tem zakonu nastavki, ne samo da se to dopolnilno zdravstveno zavarovanje ohrani, ampak da se hkrati tudi dolgotrajna oskrba pretvori v neko obliko, ki je podobna temu dopolnilnemu zdravstvenemu zavarovanju. Koalicijo smo tukaj postavili pred izziv, da se z našim amandmajem k tem členom zakona obveže, da bo uresničila svojo koalicijsko zavezo, to je, da bo ukinila dopolnilno zdravstveno zavarovanje, ampak tudi ta amandma ni šel čez. Pred seboj imamo zakon, ki je potencialno neustaven, pred seboj imamo zakon, ki krši zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju, pred seboj imamo zakon, ki ne bo udeležil ene izmed glavnih obljub Mira Cerarja pred volitvami, to je ukinitve dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja.

V Združeni levici bomo seveda glasovali proti.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 58, proti 8.

(Za je glasovalo 58.) (Proti 8.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Zaključujem tudi 13. sejo Državnega zbora.

Imam še eno obvestilo. Članice in člani Odbora za obrambo ter Odbora za zunanjo politiko obveščam, da se bo čez petnajst minut, to je ob 17.45, v velikem salonu začela skupna seja obeh odborov.

Hvala lepa in lahko noč.

Seja je bila končana 24. novembra 2015 ob 17.31.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAČIČ, MARIJA	161, 175, 391, 427, 443, 517, 519
BAH ŽIBERT, ANJA	73, 139, 149, 203, 279, 281, 507, 509, 550
BALUH, MAG. STANKO	394
BAN, URŠKA	40, 59, 133, 230, 233, 242, 365, 411
BATTELLI ROBERTO	381, 387
BIZJAK MLAKAR, MAG. JULIJANA	423
BOGATAJ, MAG. TANJA	206, 216
BON KLANJŠČEK, MAG. MIRJAM	149, 163, 167, 177, 184, 219, 393, 403, 409
BOŽIČ TILEN	87, 91, 155, 220, 227, 240, 312, 339, 343, 360, 361, 362, 363, 380, 384, 385, 410, 474, 477, 505, 506
BRATUŠEK, MAG. ALENKA	27, 29, 41, 89, 92, 136, 142, 224, 229, 303, 307, 308, 309, 311, 467, 468, 474, 476, 479, 480, 481, 482, 544, 545
BREZNIK, FRANC	279, 320, 469, 529, 530, 531, 541, 551
BRGLEZ, DR. MILAN	204, 205
BRINOVŠEK, NADA	61, 198, 238, 260, 523
BURGAR, MAG. JANKO	235

C

CERAR, DR. MIROSLAV	28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37
CINK, MAG. TANJA	168

D

DEKLEVA, ERIKA	132, 159
DIMIC, IVA	162, 167, 177, 183, 189, 191, 267, 299, 337, 341, 420, 428, 440, 543
DOBOVŠEK, DR. BOJAN	297, 320, 330, 342, 385, 429
DOLINŠEK, MARJAN	421, 537
DRAGONJA, METOD	338, 354, 363, 364

E

ERJAVEC, KARL VIKTOR	500, 501
----------------------------	----------

F

FERLUGA, MARKO	67, 247, 464
----------------------	--------------

G

GANTAR, TOMAŽ	195, 198, 470
GAŠPERŠIČ, DR. PETER	495, 496, 497, 498, 511, 512, 536
GODEC, JELKA	155, 178, 187, 191, 194, 195, 266, 267, 285, 519, 520
GODINA, DUŠKA	387
GÖNCZ, DR. LÁSZLÓ	42
GORENAK, DR. VINKO	395, 485, 486, 490, 491, 547, 548
GREBENŠEK, MAG. KLEMEN	418
GRIMS, MAG. BRANKO	119, 305, 527, 528
GROŠELJ KOŠNIK, IRENA	151, 184, 190, 267, 538
GYÖRKÖS ŽNIDAR, MAG. VESNA	483, 484, 485, 490, 491, 526, 527

H

HAINZ, PRIMOŽ	377, 460, 487
HAN, MATJAŽ	50, 180, 214, 281, 294, 304, 306, 315, 336, 397, 438, 517
HORVAT, JOŽEF	55, 101, 123, 126, 131, 192, 218, 223, 228, 232, 241, 250, 255, 271, 274, 275, 280, 281, 283, 313, 325, 330, 366, 370, 371, 372, 375, 444, 465, 477, 492, 493, 494, 533, 534, 535, 543, 549, 551, 552

HRŠAK, IVAN	391
I	
IRGL, EVA.....	521, 522
J	
JURŠA, FRANC.....	243, 256, 317, 446
K	
KAVČIČ, MAG. ALEKSANDER	453
KLEMENČIČ, MAG. GORAN	522, 523, 534, 535
KOLAR CELARC, MARIJA MILOJKA.....	200
KOLEŠA, ANITA.....	425
KONČINA PETERNEL, DR. MATEJA	319
KOPAČ MRAK, DR. ANJA.....	163, 170, 173, 181, 418, 486, 515, 516, 524, 525, 528, 529
KOPMAJER, BENEDIKT.....	204, 238, 261, 396, 433, 452
KOPRIVNIKAR, BORIS.....	200, 259, 502, 503
KORDIŠ, MIHA	70, 103, 126, 162, 166, 169, 171, 173, 176, 179, 180, 182, 196, 264, 265, 268, 288, 289, 290, 292, 296, 366, 401, 472, 544
KOTNIK POROPAT, MARJANA.....	209, 217, 400, 422, 487
KOTNIK, IRENA.....	132, 444
KOVAČ, NATAŠA	314
KOVAČIČ, MARIJA ANTONIJA.....	49, 222, 227, 234, 323, 344, 407, 426
KOVŠCA, ALOJZ	257
KOZLOVIČ, MAG. LILIJANA	147, 202, 236, 255, 258, 269, 393, 489, 490
KRIVEC, DANIJEL	208, 212, 215
KUSTEC LIPICER, DR. SIMONA.....	43, 276, 297, 302, 316, 318
L	
LAH, ZVONKO.....	93, 252, 372, 447, 495, 496, 542, 549
LAJ, FRANC	480, 481
LEP ŠIMENKO, SUZANA.....	66, 137, 229, 248, 282, 369
LEVIČAR, MARINKA.....	449, 494, 541
LISEC, TOMAŽ	134, 211, 214, 217, 247, 270, 286, 431, 460, 501, 502, 503
LOGAR, MAG. ANŽE.....	68, 109, 111, 124, 253, 277, 280, 296, 297, 304, 311, 343, 353, 356, 357, 381, 386
M	
MAHNIČ, ŽAN.....	107, 278, 514, 516, 535, 536
MAJCEN, IRENA	487, 488, 492, 504, 505, 506
MAKOVEC BRENCIČ, DR. MAJA	513, 514, 515, 516, 518, 519, 520, 521
MARENČE, MIHA	461
MATIČ, DR. DRAGAN	293
MESEC, LUKA.....	32, 33, 34, 52, 116, 223, 228, 231, 236, 272, 276, 302, 306, 324, 329, 332, 335, 337, 341, 345, 375, 376, 377, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 386, 538, 546, 552
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO).....	404
MRAMOR, DR. DUŠAN	38, 57, 239, 295, 308, 309, 489, 498, 499, 502, 503, 507, 508
MURŠIČ, MAG. BOJANA.....	34, 36, 199, 204, 262, 396, 410, 434, 439, 442, 504
N	
NEMEC, MATJAŽ.....	92, 401, 408, 453, 497, 498
NOVAK, LJUDMILA	297, 298, 299, 301, 303, 316, 423, 425, 509, 510
P	
PIRNAT, NINA	86
POČIVALŠEK, ZDRAVKO	468, 482, 493
PODKRAJŠEK, BOJAN.....	105, 253, 285, 426, 532
POGAČAR, PETER.....	226

POGAČNIK, MAG. MARKO 78, 86, 127, 131, 142, 144, 154, 156, 233, 278, 310, 323, 332, 351, 356, 357, 360, 361, 362, 363, 364, 372, 378, 380, 381, 383, 385, 386, 498, 499
POJBIČ, MARIJAN 160, 165, 172, 265, 279, 285, 304, 523, 525, 551
POJE, MAG. ANDREJA 416
POTOČNIK, ANDREJA 445, 468, 479, 481
PRIKL, UROŠ 83, 90, 92, 143, 151, 159, 160, 164, 165, 174, 175, 181, 185, 186, 188, 189, 190, 191, 277, 303, 328, 368, 417, 512, 514, 539

R

RADIČ, DUŠAN 237, 395
RANC, DANILO ANTON 390, 399, 419, 430, 450, 464, 541

S

SLUGA, JANJA 177, 180, 266
SODIN, IRENA 322, 326, 335
STEBERNAK, LIDIJA 398

Š

ŠERGAN, VOJKA 72, 225, 271, 367, 370, 371, 373, 544
ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ 45, 98, 101, 117, 152, 221, 242, 271, 275, 277, 295, 302, 305, 307, 309, 312, 313, 348, 351, 362, 368, 407, 410, 412, 415, 499, 500
ŠKOBERNE, JAN 166, 171, 182, 209, 218, 419, 451, 471, 481, 539
ŠKODNIK, IVAN 436, 465, 542
ŠKOPAC, MARUŠA 197, 322, 327, 331, 333, 337, 338, 376, 378

T

T. VATOVEC, DR. MATEJ 205, 245, 249, 262, 269, 282, 315, 405, 409, 504, 505
TABAKOVIČ, SAŠA 91, 292, 293
TANKO, JOŽE .. 30, 31, 32, 95, 98, 111, 112, 145, 146, 147, 274, 275, 283, 284, 287, 308, 309, 310, 311, 317, 373, 454, 457, 458, 541, 542, 546
TOMIČ, VIOLETA ... 108, 122, 210, 218, 292, 293, 298, 424, 435, 438, 487, 488, 489, 539, 547, 548
TONIN, MAG. MATEJ 63, 246, 306, 463, 473, 540, 545
TRČEK, DR. FRANC 76, 278, 284, 288, 291, 292, 299, 304, 350, 377, 382, 383, 392, 420, 526, 527, 537, 543, 545, 547

V

VEBER, JANKO 80, 113, 222, 227, 231, 244, 283, 296, 324, 328, 334, 340, 358, 369, 434, 459, 477, 540
VERBIČ, MAG. DUŠAN 260, 326, 345, 356
VERVEGA, VESNA 442
VRANIČAR, MATEJA 84, 97, 100, 106, 111, 112, 121, 125, 130, 153, 156, 220, 230, 253, 365, 370, 371, 372, 374, 406, 413, 415
VRTOVEC, JERNEJ 75, 197, 202, 210, 237, 263, 290, 291, 389, 397, 402, 409, 520, 521
VUK, MARTINA 158, 193, 194, 195

Z

ZAJC, SIMON 452
ZORČIČ, IGOR 207, 208, 213, 215, 216, 270, 287, 388, 403, 405
ZORMAN, BRANKO 268, 377

Ž

ŽIDAN, MAG. DEJAN 427, 441, 446, 448, 456, 458, 459, 466, 494, 517, 530, 531, 532, 533
ŽMAVC, GORAZD 509, 510
ŽNIDAR, LJUBO 105, 107, 150, 279, 284, 286, 287, 300, 390, 400, 422, 443, 511, 512

LEGENDA

PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS ZL – Poslanska skupina Združena levica
PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
PS NP – Poslanska skupina nepovezanih poslancev
NeP – Nepovezani poslanec